[illegible]

Thomas

[illegible]

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

ΚΑΤ' ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ

ΕΚΛΟΓΑΙ,

EX DISPOSITIONE

NICOLAI BLANCARDI,

CUM VETUSTIS LAMBERTI BOS ET NOVIS DEFUNCTORUM VIRORUM D. HEINSII, FR. IUNII, LAUR. NORMANNI, ERICI BENZELII, I. CHRISTOPH. WOLFII, ARN. DRAKENBORCHII, ABR. TORRENII,

ET QUUM MAXIME VIVORUM

CL. SALLIERII, IO. IAC. WITTERI, DAN. WILH. TRILLERI, ELIAE STOEBERI, TI. HEMSTERHUSII, FRANC. OUDENDORPII, FRED. LUD. ABRESCHII

ANIMADVERSIONIBUS.

COLLEGIT PARTIM, DIGESSITQUE,

IOHANNES STEPHANUS BERNARD, M. D.

QUI ET SUAS NOTAS ADIECIT.

EDITIONEM CURAVIT

CAROLUS JACOBITZ.

LIPSIAE,

APUD BIBLIOPOLAM C. H. F. HARTMANN.

MDCCCXXXIII.

FRANC. OUDENDORPII

PROOEMIUM.

Tandem aliquando, Benevole Lector, novam THOMAE MAGISTRI, qui [1]) quarto decimo post Servatoris Christi natales seculo ineunte floruisse existimatur, *de Vocibus Atticis* editionem nancisci tibi licet. Illa vero multos nimis per annos protracta ne sine sui commendatione prodiret, enixe me rogarunt honesti viri, qui in hunc libellum inpensas fecerunt ac diutius differri noluerunt, bibliopolae, ut quaedam praefari, saltem ad cognoscendam huius editionis conditionem necessaria, non dedignarer. Quamvis enim scirent, me praecipuum eius curatorem nec esse neque audire velle, atque hoc, quidquid est oneris, alii viro incumbere, ultro agnoscerent, a me tamen id variis sollicitationibus exigere non destiterunt, quia per aliquot menses illum, gravioribus, ut opinor, negotiis et quotidianis aegrotos visitandi curis districtum, sui officii promissique frustra admonuerant, et quod plurima me huic libro contulisse magnamque istius accurate excudendi simul

1) Consulatur I. A. Fabricius lib. IV. Bib. Gr. cap. 34.

cum eximio viro ac collega carissimo, TI. HEMSTERHUSIO, curam egisse ipsis haud erat incognitum. Diutissime quidem meam operam huic rei commodare detrectavi sed repetitae creberrime illorum rogationi cessi tandem iustisque precibus satisfacturum me spopondi. Quapropter paucis, quae huius editionis illustrationi et intellectui maxime conducere censui, Lector, haec habe.

Editiones, Zachariae Calliergi *Romanam* an. MDXVII. 8., *Venetam* in aedibus Aldi et Andreae Asulani cum praefatione Franc. Asulani an. MDXXIV. f. *Parisiensem* Mich. Vascosani an. MDXXXII, 8. aliquoties ab aliis memoratas et millies in notis laudatas excepit *Franekerana* Nicolai Blankardi an. MDCXC, 8. cui nonnullas animadversiones, nunc denuo recusas, adiecit LAMBERTUS Bos an. MDCXCVIII. Is vero BLANKARDUS [1]) sine ulla codicis manu exarati ope multa tacitus inmutavit, veterum scriptorum, quos excitavit Thomas, loca ex vulgaribus illorum editionibus contra MSStorum et editionum Thomae fidem exhibuit ac vocum ordinem, in prioribus ἐκδόσεσιν observatum pessimo exemplo neglexit et divulsis multifariam paragraphis partimque praepositis partim serius collocatis ad litterarum seriem propius eas accommodavit. Unde quae praeter vocum omissiones nata sint incommoda, bene docet [2]) *Lexiphilus* i. e. Io. CHRISTOPHORUS WOLFIUS, maximis in Remp. litterariam meritis nobilissimus. Nihilominus ad eius, quae hucusque fuit ultima,

---

1) Vehementer ab illo deceptus fuit Andr. Christ. Eschenbach. in Amoenitatibus Litterariis. I. G. Schelhornii tom. V. p. 195. scribens, *ab eo Thomam cum undecim MStis collatum et notis illustratum esse.*

2) Vide Miscell. Observ. Vol. V. T. 3. p. 29. etc. ubi notitiam editionum Thomae et consilium, quomodo accuratior aliqua parari possit, nobis dedit, et quinam promiserint *aliam*, recensuit.

normam, quod factum nollem, haec est expressa. Verum enim vero hunc, nescio cuius, culpa commissum errorem magno opere per crebra monita inminuerunt et abunde compensarunt Doctissimorum Virorum, quorum nomina in libelli fronte legi queunt, animadversiones cum eruditissimo Ioan. Steph. Bernard, Medicam artem Amstelaedami exercente, humanissime largissimeque communicatae. Pro meritis eas vel laudare vel vituperare mihi non est animus: praesertim quum insunt in illis nonnulla, tantummodo ex codicum marginibus, quibus litterarum amantes viri temere ista alleverant, desumta, qualia praeterquam aliorum sunt omnia, quae Cel. Arn. Drakenborchii praeferunt nomen. Facile suo quasque pretio doctus et adtentus Lector aestimabit.

Mearum magis partium esse opinor indicare, quibusnam (si excipias, quae ab ingenio, iudicio et eruditione profecta sunt,) auxiliis ad suas contexendas notas et inprimis verum Thomam exhibendum usi sint tum alii, tum ego, et quid praestare fuerimus annisi.

Hic praecipue in tuum, Amice Lector, commodum indaganda et consideranda fuerunt auctorum a Thoma laudatorum verba quibusque eorum libris paginisque illa reperire posses. Sed et Magister ipse ad examen erat revocandus, et quo iure ac fundamento nixus hanc illamve vocem minus Atticam pronunciarit, inquirendum. Qua indagine saepe repertus est falli Magister. Non raro tamen insons est accusatus, quasi vocem, ut minus Graecam, condemnasset, quum innuerit solum Thomas, eam vel nequaquam vel minoris usus Atticam fuisse; atque illa occasione crebro veterum scriptorum loca vel emendantur vel explicantur, quorum catalogum confecit Doct. Bernard. Ad textum, ut aiunt, rite constituendum magnae utilitati fuerunt praeter vetustas, quarum Venetam non vidi, editiones duo MSSti. codices Regii

Parisienses, notati litteris *A*, *B*. Horum codicum, quorum usum commodaverat politissimus Vir et Rev. Abbas CLAUDIUS SALLIERIUS, varias lectiones diligentiae optimi Viri ELIAE STOEBERI, Argentoratensis Gymnasii Rectoris, debemus. Is enim abiecto, quod aliquot ab hinc annis publicaverat, de Graecis Grammaticis et in his Thoma[1]) simul bene merendi consilio, quia votis ipsius ac destinatis non responderunt, qui sumtus et operas detrectabant, bibliopolae; varias istas lectiones una cum suis et I. IACOBI WITTERI, Viri Cl. et Graecarum litterarum in Argentoratensi Academia Professoris, adnotationibus, nec non politissimis et mascula Graecae linguae Atticaeque elegantiae scientia plenis Cl. SALLIERII observationibus ad Erud. BERNARDUM sub conditione, ut in Hollandia typis describerentur, transmisit. Ac res, ut vides, haud sine meo aliorumque consilio et collatitia opera effectum, serius tamen, quam speraveram, est sortita. Enimvero mox accesserunt doctissimi Graecique sermonis peritissimi Viri, DAN. WILH. TRILLERUS ac FRED. LUDOV. ABRESCHIUS, qui suas lucubrationes benigne contribuerunt. Clariss. quoque TI. HEMSTERHUSIUS editoris laborem sagacissimis observationibus subinde condecorare, sicubi lubido et otium ferebant, dignatus est. Paucas I. CHRISTOPH. WOLFII animadversiones recte exhibuit ex specimine, quod dederat ille in Miscellanearum Observationum quinto volumine, suasque notas sine nomine subiunxit editor.

Nunc denique, ego quae contulerim, recensenda restant. Primum parvas D. HEINSII, FR. IUNII, LAUR. NORMANNI, ERICI BENZELII, I. CHR.

---

1) Idem ante illum animo conceperant eximii Viri, Rev. Abbas Claudius Sallierius et C. Andreas Dukerus. Adi Misc. Obs. cit. l. et Cel. Ludov. Casp. Valckenaerii Praefationem ad Ammonium.

Wolfii, Abr. Torrenii, soceri mei, et I. Iensii notulas ac coniecturas, ex inpressis, quibus olim usi fuerant, exemplaribus excerptas typis describi curavi. Tum ad manum mihi fuere variae lectiones, quas Er. Benzelius e codice Msto Collegii Novi Oxoniensis chartaceo mense Aprili an. MDCC. hauserat mihique cum suis et aliorum coniectaneis saepius iam laudatus Wolfius donarat. Ipse vulgarem Thomae textum exegi ad duos MSStos Leidensis Bibliothecae, ex Is. Vossii collectione, chartaceos, ac notatos *L. pr. sec.* quorum prior in catalogo recensetur p. 398. N. 58. alter p. 395. N. 71. sed qui Thomae excerpta verius, quam Thomam continet.

Ad haec Cl. P. Burmannus Secundus, qui magnis ingeniosi et eruditi cursus passibus ad avi, patris patruique decus et laudem grassatur, pro amicitiae iure mihi perantiquum et optimae notae codicem partim bombycinum partim in membranis exaratum Lipsiaeque grandi pretio in verna bibliothecae Boërnerianae venditione an. MDCCLV. a se comparatum protinus Amstelaedamo misit evolvendum. Is codex [1]) permagno fuit usui: maiori tamen fuisset; nisi supremas Thomae paginas arrosisset aetas vel aqua detrivisset, sive etiam maturius obvenisset nobis illum versandi facultas.

Ad horum omnium MSStorum, nec non veterum editionum fidem, praesertim si consentirent eo-

---

1) Complectitur insuper *Maximi Planudae* librum *περὶ Συντάξεως ῥημάτων ἀμεταβάτων καὶ μεταβατικῶν*, *Manuelis Moschopuli Byzantini*, τοῦ Κρητὸς ἀνεψιοῦ (Vide I. A. Fabricium L. V. Bibl. Gr. C. 7. p. 37.) *ἐκλογὴν κατὰ στοιχεῖον ὀνομάτων Ἀττικῶν, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν*, item *Λεξικὸν περὶ πνευμάτων κατὰ στοιχεῖον ἐκλεγὲν παρὰ Τρυφῶνος, Χοιροβόσκου, καὶ Θεοδωρίτου.* etc. Verum ultima sunt solummodo excerpta, breviora illis, quae primus edidit Cl. Valckenaer post Ammonium p. 207.

rum praestantiores, auctoris textum, quantum in me erat, emendari curavi, quaeque antea vel per librariorum vel editorum incuriam ac negligentiam fuerant omissae, non solum voces aliquot, sed et totas saepe paragraphos suis locis vel inserui vel cum WITTERO STOEBERoque meis in notulis, quas, libri moli parcens, brevissimas facere enisus sum, indicavi.

Quoniam vero Burmannianum codicem non prius accepi, quam typothetae in excudendo progressi erant ad p. 609, insigniores eius in praecedentibus variationes huius editionis calci subieci; nec non, quae minus bene sese habebant, correxi, nonnullis additis; in quibus pro corollario tres Cl. HEMSTERHUSII observationes accipis, ex recondita ipsius doctrinae penu depromtas. Eidem quoque secundum, sive inversum, debes indicem [1]).

Cunctis hisce dum uteris, Benevole Lector, aequi bonique consulas, quaeso, taediosam eorumdem nonnumquam exemplorum laudationem ac bis terque repetitam saepe locorum [2]), quos ex vetustis scriptoribus ad suam sententiam confirmandam protulit Thomas, accuratiorem indicationem, utpote quae per varios interpretes, inpensorum ab aliis conatuum invicem nescios, sit instituta. Mecum quoque debitas viris eruditis, qui vel MSStorum vel notarum symbolam voluerunt inpertiri, gratias habe et praetermissis typographorum erroribus ignosce, ac vale. Scribebam Leidae Kal. Martiis MDCCLVII.

---

[1]) Omnia quae in Addendis reperiuntur, suis quaeque locis interseri curavimus.]

[2]) Hoc, quoad eius fieri poterat, evitare conati sumus.]

PRAEFATIO

BLANCARDIANAE

EDITIONI PRAEFIXA.

LECTORI BENEVOLO

S. P.

LEONARDUS STRIK.

Exhibuimus tibi, Lector Benevole, typis nostris nitide descriptas *Thomae Magistri Selectas Atticae Dialecti elegantias*, et habuisses aliquanto prius, nisi valetudo Viri Cl. Nicolai Blancardi, quae adhuc tam adflicta est, ut auctor huius editionis ipse te, quod vellet, alloqui non potuerit, impedimento fuisset. Ille de instituto suo deque eo, quod ipse in hanc editionem contulit, quod sane permultum esse nobis facile cognitu fuit, edocere te potuisset. Expressimus hanc editionem ex illius Viri Cl. autographo accuratissime (quae res argumento nobis fuit, quantam studiis ille vir habeat reverentiam) manu ipsius depicto ex optima editione, quae prodiit *Romae anno superioris seculi XVII. typis Zachariae Caliergi Cretensis cum privilegio Leo-*

nis Papae. Quod exemplar non solum cum aliis duabus editionibus Thomae nostri contulit Vir Cl., sed etiam in illa ipsa Caliergica plures emaculavit errores non modo typorum, sed etiam editorum et manuscriptorum, ex eo, quod loca veterum, a Thoma ingenti numero citata, cum ipsis auctoribus, qui hodie quidem extant, diligentissime conferenda putavit. Qua re futurum esse, ut editio nostra caeteris, quae iam diu sunt desideratae, longe praestantior habeatur, confidimus. De laudibus auctoris ipsius nihil nos quidem dicere par est. Sed quicunque eum in manus accepere Graecae hominesque eruditionis gnari, ita existimarunt, illas vere lectissimas *eloquentiae Atticae elegantias* esse dictas, ut habet inscriptio Caliergicae editionis, *quibus*, addit, *approbatissimi* priscorum usi sunt. Scriptae stylo facili et ad docendum simul atque delectandum egregie facto. Quod elogium rem ipsam tibi abunde approbaturam, si iudicium Graecis literis modice duntaxat excultum adtuleris, *Lector Benevole*, nulli dubitamus. Interpretationem Latinam, quam moles libri facile admitteret, addere quidem voluissemus; sed hanc auctor ea, quam diximus, causa praestare non potuit. Alius Graecarum literarum studiosus, elegantia et amoenitate scripti captus, interpretationem aggressus erat: verum in progressu laboris eam facultate idonea carere deprehendit, cum quod opus foret inspectis auctoribus, unde loca citata desumpta fuerunt, tum quod Latinus sermo Graecismos non caperet, ut plus, quam semigraecam exire versionem oportuisset, quod ut deforme et incivile causam relinquendo instituto praebuit. Enim vero cum stylus auctoris sit facillimus et simplicissimus, minime longis distractus periodis, quae res praecipuam in Graecis scriptoribus intelligendi difficultatem adfert, nemo vel leviter Graece doctus in hoc auctore versando laboraturus

videtur. Iis autem, qui Graece non didicerunt, etsi transfusus in sermonem Latinum, nullo modo, ut nobis quidem videtur, utilis esse potuisset. Indicem alium, quam auctorum, a Thoma laudatorum, quem Cl. Editor ad calcem libri subiecit, non fuisse necessarium ordo libri qui est *κατὰ ἀλφάβητον per Alphabetum* dispositus, ultro satis indicare videtur. *Vale et fave.* Franek. A. MDCXC.

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

LAMBERTUS BOS.

Roganti librario, si observassemus nonnulla ad THOMAE MAGISTRI DICTIONUM ATTICARUM ECLOGAS, quae iis subtexi possent, paucula haec ex adversariis nostris collecta dedimus. Magna non sunt, fatemur, at tironibus in hocce studio non displicitura nobis persuademus, quia cum loca in iis subobscura illustrare corruptaque emendare pro virili nostra studuimus, tum ipsius Thomae errores in quibusdam deteximus. Tu itaque, Lector Benevole, exiguam hanc opellam aequi bonique consule et maiora propediem a nobis expecta. *Vale.* Franek. A. MDCXCVIII.

MONITUM.

A librario admonitus, ut huius Thomae Magistri editionis imprimendae curam in me reciperem, primo aliquid de meo addere nolebam, ne libri moles iam per se admodum magna augeretur. Ut tamen hic illic aliquid adderem, permoverunt me Viri Honestissimi, cuius sumptibus liber denuo prodit, preces; inprimis autem locos scriptorum a grammatico laudatos ut accuratius indicarem, sedulo, quoad poteram, operam dedi. Qua in re si nonnumquam negligentem me videas, culpam in me cave transferas; nonnullorum enim librorum, magno studio a me quaesitorum, copiam assequi non poteram.

Ad libri calcem constitueram Thomae libellum in pristinum ordinem, quo ordine in libris MSS. veteribusque editionibus legitur, restitutum imprimendum curare. Virorum Doctorum observationes quominus ad illum ordinem digererentur, prohibebant quum alia multa, tum illud imprimis, quod editionis prioris paginae in utentium commodum retineri debebant. Consilium autem illud quum occupatum esset a Viro Doctissimo, *Ritschelio*, Professore Halensi, qui novae Grammatici editionis partem priorem superiori anno in lucem emisit, lubenter statim abieci.

Vitia typographica, quibus prior editio turget, pro viribus emendare studui; noli igitur mirari, si quid oculorum aciem latuerit. — *Valckenarii* observationes, quas in lucem protraxit *Tittmannus*, adieci fere omnes, nisi si quid priores editores iam occupassent. — Quae bis terve a Viris Doctis dicta erant, quod saepius factum esse monuit iam *Oudendorp.* in praef. p. VIII., quoad licebat, resecare studui.

C. Jacobitz.

ΘΩΜΑ[1] *ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΑΤΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΑΙ.*

Ἃ μέν[2], *ἃ δὲ μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ*[3] *μέν, τινὰ δέ, εἰ καὶ Λουκιανὸς λέγει, οὐκ*[4] *οἶδα εἴτε παίζων εἴτε*

---

1. *Θωμᾶ.*] Opusculum hoc Thomae *γραμματικὴν* vocat *Luciani* (1) schol. p. 34. tom. I. ipsumque nostrum simpliciter *Μάγιστρον*. *Μάγιστρος δὲ ἐν τῇ αὐτοῦ γραμματικῇ* Torr. Cod. A. *γραμματικὴ τοῦ Μαγίστρου· ἔχουσα ἐκλογὴν ἀττικῶν ὀνομάτων.* Cod. B. *τοῦ σοφωτάτου μοναχοῦ κυρίου θεοδούλου θεσσαλονικέος τοῦ Μαγίστρου ἐκλογὴ ὀνομάτων ἀττικῶν, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν· καί τινες αὐτῶν παρασημειώσεις καὶ διαφοραὶ πρὸς ἄλληλα.* Stobber. [Eandem huius libelli inscriptionem habet codex Cel. P. Burmanni, quam doct. *Stoeberus* e Regio B. protulit. *Ex Addendis.*]

2. *Ἃ μέν, ἃ δέ.*] Vix apud veteres illos et notae sincerioris Atticos invenias, nec fere, nisi causa structurae parumper variatae subsit; quemadmodum in *Xenoph. Κ. Π.* II. p. 36. v. 12. [II. 4, 23.] In *Aristophane* quidem, ut puto, frustra quaesiveris. Usurpant autem creberrime *ὁ μέν, ὁ δέ· τὰ μέν, τὰ δέ·* quod bene notat *schol.* ad initium Pseudosophistae *Luciani*, qui ab illa sollicite nimis ac superstitiose praescripta Atticae locutionis norma, etsi cognitissimam habeat, saepe discedere non veretur et naturale orationis flumen curae adfectatae merito praeponit. Atticis praeiverat *Homer.* Il. X, 149. 151. *Ἡ μὲν... Ἡ δ' ἑτέρη.* 211. *τὴν μέν, τὴν δέ.* Od. A, 24. M, 73. 75. de quibus locis quum tractat *Apollon.* de Synt. I. p. 98. adhibuit Alexandrinus homo, ut etiam alibi solet p. 121. 177. 194. 298. *ὃς μέν, ὃς δέ.* In hac autem structurae forma idem valet *ὃς* ex usu veteri, quod *οὗτος* vel *τὶς*; proinde in *Archyta*, qui Pythagoreus Dorice scripsit, reperies *ἃ μέν, ἃ δέ,* apud *Stob.* p. 14. v. 5. 54. Postmodum Comoedia nova liberius adscivit, ut ex reliquiis *Menandri*, cuius est sententia, *Οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη*, et *Philemonis* constat. Scriptores vero, qui communi, quam vocant, Graecorum dialecto utuntur, maxime frequentant: *Teles* apud *Stob.* p. 522. v. 26. p. 523. *ἔφασαν γὰρ τῶν* (2) *ἀνθρώπων οὓς μὲν χρήματα ἔχειν, οὓς δὲ κτήματα· οὓς μὲν γὰρ*

χρῆσθαι τοῖς ὑπάρχουσι, οὓς δὲ μόνον κεκτῆσθαι. *Strabo* IX. p. 603. A. ὧν ἀφ' οὗ μὲν. ἀφ' οὗ δὲ... cui congruit illud *Sorani* in vit. *Hippocr.* ἀφ' οὗ μὲν εἴκοστος, ἀφ' οὗ δὲ ἐννεακαιδέκατος. *Athen.* IV. p. 180. B. *Artemid.* p. 117. etc. *Xenoph.* Ephes. III. p. 43. v. 69. ne sacros N. F. libros et Patres Ecclesiasticos commemorem. Sic tamen hanc formam sectantur, ut alteram Atticorum minime respuant; quare *Polybius* I. p. 9. quum scripsisset, οὓς μὲν ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, οὓς δ' ἀπέσφαξαν, non multo post in historia simili dedit, τοὺς μὲν ἐκβαλόντες, τοὺς δὲ ἀποσφάξαντες τῶν πολιτῶν. saepius autem, praesertim ubi partitio ultra duo membra progreditur, contingit, ut utraeque formae misceantur: Anthol. VI. c. 15. *Leonides* et *Archias* Ep. 3. 6. 9. Attica sunt usi τῷ μέν, τῷ δέ, τῷ δέ, vulgari *Alpheus* Ep. 15. ᾧ μέν, ᾧ δέ, ᾧ δέ, mixta *Alexander* et *Zosimus* Ep. 10. 12. τῷ μέν, τῷ δέ, ᾧ δέ. τὸν μέν, ὃν δέ, τὸν δέ· in quibus metri lex noxias librariorum manus refraenat, qui suam loquendi consuetudinem vetustis scriptoribus non raro donant. Iure igitur vulgatam *Aeliani* lectionem defendit *Perizon.* ad H. V. XIII, 46. Porro quod *Thomas* commendat τινὰ μέν, τινὰ δέ, ad regulam ipse suam loquitur in Βασιλεύς. Psephisma in *Demosthen.* Orat. de Cor. p. 500. D. [p. 282. Reisk. §. 164. Bekk.] τινὰς μὲν κατείληφε πόλεις τῶν ἀστυγειτόνων, τινὰς δὲ πορθεῖ· sic quidem *Wolfius* edi voluit, licet in aliis edd. expressum sit ἃς μὲν κατ. [*Bekkerus* quoque dedit ἃς μέν, nulla ex libris notata varietate lectionis.] prorsus ut p. 504. A. [p. 289. R. §. 182. B.] πόλεις ἃς μὲν ἐμφρούρους ποιεῖ ... τινὰς δὲ ... κατασκάπτει· ubi cod. vetustus τὰς μὲν ἐμφρ. perinde atque in *Diod. Sic.* IV. p. 293. v. 15. pro οὓς μὲν ... τινὰς δὲ cod. Mutin. praebet τοὺς μέν, quod necesse non esse, ut adoptetur, recte monet Praestantiss. *P. Wesseling.* Alioqui rarius occurrit τινὲς μέν, τινὲς δέ, vel τινὲς, οἱ δὲ apud *Pausan.* III. p. 217. Verum Atticae loquendi formae τις eleganter adiungi solet, οἱ μέν τινες, οἱ δέ· *Xenoph.* Ἑλλ. IV. p. 312. v. 42. [IV. 5, 14.] *Demetr.* περὶ Ἑρμ. §. 317. nusquam fere saepius iteratum videas, quam in *Aristophanis* insigni loco Plut. v. 162. Ὁ μὲν ... ἕτερος δέ τις, ὁ δέ, ὁ δέ γε.. ὁ δέ τις etc. Hemsterh. Vide *Graevium* ad *Luciani* Soloecist. [p. 447.] *Viger.* de Idiotism. c. 1. sect. I. §. 4. [p. 3. sq. ed. tert. Herm.] *Antiphon* Orat. I. p. 16. *Isocrates* Or. ad Demon. in principio et paulo post p. 47. 48. 50. 53. 61. Or. ad Nicocl. p. 67. 68. 69. *Xenophon* Cyrop. princ. In usu etiam est ὃς μέν, ὃς δέ, *Viger.* l. c. c. 2. §. 1. [p. 24. sq.] etiam ὡς μέν, ὡς δέ. *Viger.* l. c. c. 8. sect. 10. [p. 56.] οὗτος μέν, οὗτος δέ *Antiph.* Or. 1. princ. dicitur etiam οὗτος, ἄλλος apud *Lucam* c. VII. 8. et ὃ μέν, ἕτερον δὲ apud eundem c. VIII. 6. Drakenb. Multi tamen Attica locutione utentes istum articulum sic usurparunt. Consule *I. Iens.* in (3) Epist. ad *Graev.* p. 407. *Perizon.* ad *Aelian.* XIII. 46. V. H. *Hemsterh.* ad *Lucian.* Timon. in fine [c. 57.]. Immo ipse sic loquitur *Xenophon* Inst. l. II. p. 60. ed. Leuncl. [II. 4, 23.] οὓς μὲν [hodie τοὺς μὲν] ἂν συλλαμβάνοντες αὐτῶν κωλύοιον τῶν ἐξαγγελῶν, οὓς δὲ μὴ δύναιντο λαμβάνειν. Oudend. Vid. de hac locutione *Reitz.* in not. ad loc. *Luc.* infra citatum ex Rhet. Praec. p. 15. seq. Illustris etiam locus est *Luc.* Asin. t. II. p. 591. Hemst. [c. 23.] τῶν δὲ σκευῶν ἃ μὲν ἡμεῖς οἴσομεν, ἃ δὲ καὶ ὁ ἵππος. Stobb. Sic Epicurus apud *Laërt.* p. 298. F. p. 300. B. τοὺς μέν, οὓς δέ *Ioseph.* p. 606. E. *Aelian.* V. H. VI. 1. p. 337. *Appian.* Punic. p. 59. καὶ τῶν ἀρχόντων τοὺς μὲν ἐπαινοῦσιν, οὓς δὲ ψέγουσιν.

σπουδάζων. λέγει γὰρ ἐν[1] τῷ ῥητόρων διδάσκαλος. ἔπειτα[2] δὲ καὶ αὐτός, ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδεικνὺς[3] κατὰ τὴν ὁδόν, ἃ δὲ καὶ παραινῶν. καὶ πάλιν ἐν[4] Τίμωνι· διδοὺς[5] ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμάς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον[6]. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος[7] ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ Ψευδοσοφιστῇ[8] αὐτοῦ.

---

et sic omnium generum casuumque exempla apud probatissimos scriptores reperiuntur: quare locutio illa non improbanda penitus. Witter. Conf. *Devarius* de Partic. p. 347. et 348. *Chariton.* lib. VIII. c. 7. p. 141. καὶ οἱ μὲν ἄνδρες ἐπῄνουν Χαιρέαν, αἱ δὲ γυναῖκες Καλλιῤῥόην. [*Graev.* ad Soloecist. p. 41. *Wetsten.* I. p. 399. a. errat *Pearce* ad Longin. p. 228. a. ἐφ' οὗ μὲν — ἐφ' οὗ δέ, ab una parte nummi et altera, Suid. t. III. p. 447. l. 10. [ed. Kust.] cf. Steph. Byz. ἃς μὲν — ἃς δὲ Laert. 9. §. 9. τῶν — ἃς μὲν — ἃς δέ Diodor. I, 243, 67. ἃς μὲν — τινὰς δὲ in decreto ap. Dem. 167. §. 291. et 167. et §. 325. οἷς μὲν — οἷς δὲ Apollon. Philostr. 390. l. 5. οὓς μὲν — οὓς δὲ Aelian. 441. a. Diod. I. 276, 24. 354, 35. ἃ μὲν — ἃ δὲ ap. Athen. XV. p. 689. C. Xenoph. p. 412, 28. 2 Macc. 12, 24. ὧν μὲν — ὧν δέ, vide ibi. Haec *Valcken.* ap. Tittm. p. 141. sq. cf. *Herm.* ad Viger. p. 706. sq. *Reiz.* de accent. incl. p. 32. sqq. Add. *Phalar.* epist. 2. ἃ μὲν — ἃ δέ. Diog. Laërt. IX. 83. παρ' οἷς μὲν — παρ' οἷς δέ.]

3. *Τινὰ μέν.*] *Τὰ μέν, τὰ δέ.* Norm. Imo vero τὰ μέν, τὰ δέ, uti legi hic mallet *Laur. Normannus.* Sed vulgato adsentiuntur MSS. ut et scholiastes *Luciani* t. II. p. 34. [Rhet. praec. c. 15.] verbo tenus hanc *Thomae* animadversionem referens. Oudend.

4. *Οὐκ οἶδα.*] Sic MS. A. et B. abest in *Phavorino.* Stoeb.

1. *Ἐν τῷ ῥητ. διδ.*] Sic A. et B. non legit *Phav.* Locus est t. II. p. 317. Graev. et t. III. p. 15. Hemsterh. [c. 15.], quo haec ipsa Thomae verba, suppresso tamen auctoris nomine, apud schol. leguntur. Idem.

2. *Ἔπειτα δὲ καὶ αὐτός.*] Rectius abest δέ· ὁ αὐτὸς hic Leidens. 2. Oudend.

3. *Ἐπιδεικνὺς.*] *Phav.* legit δεικνύς. Cui MSS. A. et B. et optimi Luciani codd. impr. adversantur. Stoeb.

4. *Ἐν Τίμωνι.*] Locus est t. I. p. 165. Graev. vel t. I. p. 174. Hemst. [c. 57.] ubi διαδιδοὺς pro διδοὺς legitur. Id.

5. *Διδοὺς.*] Sic etiam schol. supra cit. sed edd. Luciani rectius διαδιδούς. Oudend.

6. *Ἡμιτάλαντον.*] *Lucian.* p. 165. ᾧ δὲ τάλαντον. Drak. Et ita schol. quae lectio placet mihi prae vulgata voce in edd. *Lucian.* τάλαντον. Oudend. (4)

[7. Deest οὗτος apud schol.]

8. *Ψευδοσοφιστῇ.*] Ita tacite reposuit *N. Blancardus* ex *Graevii* emendatione ad Pseudosoph. p. 41. cum in ed. priore ederetur ψευδολογιστῇ: qui alterius dialogi index est. At MSS. edd. Rom. et Vascos. item schol. praebent ψευδοσολοικιστῇ. Quasi tacite Lucianum tangere voluerit in soloecismis referentem falso quaedam locu-

Ἵνα Ἀγάγωσιν[1], *οὐχ*[2] *ἵνα ἄξωσιν*[3], *καὶ ἁπλῶς*[4] *εἰπεῖν, ὁ μὲν πρῶτος ἀόριστος καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ ἄχρηστοι*[5]· *ὁ δὲ δεύτερος*[6] *ἀόριστος καὶ οἱ ἀπ᾿ αὐτοῦ χρόνοι ἐν χρήσει.*

Ἀγάλλω[7] *κάλλιον ἢ λαμπρύνω. Ἀριστείδης*[8]

---

tiones. Vel contractum est verbum ex duplici huius dialogi titulo *Ψευδοσοφιστὴς ἢ Σολοικιστής*. Oudend. Codd. A. B. *ψευδοσολοικιστῇ*. Ita quoque edit. Rom. et Vascos. Leguntur autem verba Soloec. t. II. p. 729. *Graev.* vel t. III. p. 554. *Hemst.* ubi nescio quo errore Pseudologista in supremo margine iste dialogus vocatur, qui in princip. Pseudosophista inscribitur. Stoeber. *Graevius* in Luc. Soloec. p. 41. notat, in editis legi *Ψευδολογιστῇ* male, qui alterius dialogi index est: et ideo reponit *Ψευδοσοφιστῇ*. Forte Thomas scripsit *ἐν Ψευδοσοφ. ἢ σολοικιστῇ*. Sic in *ἀνέωγεν· Λουκ. ἐν Μίκυλλος ἢ ἀλεκτρυών.* vid. etiam in *ἀποσοβῶ*. Eadem vox occurrit infr. in *τεθνήξεται.* ubi etiam emendanda. Emendavit iam *Graev.* in Soloec. p. 92. vid. *Steph.* Thes. p. XVI. Witter. [Burm. *ψευδοσολοικιστῇ*. *Ex Add.*]

1. *Ἵνα Ἀγάγωσιν.*] Cod. A. *ἵνα* non legit. Cod. B. *ἀναγάγωσιν* [ita etiam Burm. *Ex Add.*] Stoeb. Conf. *Phrynichus* N. ed. p. 124. 154. et Thom. in V. *ἐκλιπών*. [Cf. *Lobeck.* ad Phryn. p. 287. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. II. p. 65.]

2. *Οὐχ᾿.*] Scrib. *οὐχ ἵνα* sine apostr. Witter.

3. *Ἄξωσιν.*] Cod. B. *ἀάξωσιν*. male. Stoeb.

4. *Καὶ ἁπλῶς.*] Abest *καὶ* in A. *καὶ ἁπλῶς* leg. in B. Idem.

5. *Ἄχρηστοι.*] Addit *Phavorinus τοῖς λογογράφοις*. Oudend. Adde ex A. et B. *τοῖς λογογράφοις*. Stoeb. [In MSS. meis additur quoque *τοῖς λογογράφοις*. Vide doct. *Abresch.* ad *Aesch.* p. 27. *Ex Add.*] Gloss. p. 20. l. 10. *Antecessit*, *προῆξεν, προῆλθε. Suid.* voc. *ἀπῆξεν. διῆξε Ioseph.* p. 679. C. *ἐξάξαντες Dio* p. 101. A. *προσάξασθαι Herodian.* I. 12, 9. *προσῆξαν Thuc.* p. 166. C. [II. 97.] *ἄξας* Idem p. 346. D. [V. 6. ubi hodie recte legitur *ἄξοντα*.] Witter.

6. *Ὁ δὲ δεύτερος.*] Ignorat particulam *δὲ* MS. Leid. I.

7. *Ἀγάλλω.*] *Ἀγάλλειν* est proprie *nitidare*, *splendide atque eleganter expolire*, *ornare:* ut *λέκτρα καὶ γυναῖκα καὶ γαμηλίους εὐνὰς ἀγῆλαι* in *Eurip.* Med. v. 1027. deinde *vultum et oculos grata* (5) *specie laetare*, ut *Livius* ait vetus ille Tragicus: hinc *deos honoribus ac venerando laetificare*, quam verbi vim egregie declaravit *P. Wessel.* ad *S. Petit.* LL. A. p. 68. nam *divi cultu erga se mortalium laetiscunt*, ut *Sisenna* scripsit apud *Non.* p. 133. Eo pertinet, quod *schol. Eurip.* notat, *Phrynichum* posuisse *ἀγῆλαι ἀντὶ τοῦ εὔξασθαι. Suid. Ἀγῆλαι, τιμῆσαι θεόν, ἀγλαΐσαι.* sic enim ex *Etymologo* legendum: additque porro eximios *Eupolidis* versus, quos si quis fabulam *Δήμους* clausisse putet, evanescet, de qua *Kusterus* querebatur, loci obscuritas: ibi vero, *Ἀναθῶμεν . . . καὶ προσαγήλωμεν ἀπελθόντες* (hoc ab *Etymologo* firmatum probo) fidem faciunt emendationi, qua reponendum in *Hesychio* vice *τοῦ Προσατῆλαι* credo, *Προσαγῆλαι, τιμῆσαι. Προσαγηλή, τιμή.* vel potius, si forma substantivae vocis paulo insolentior displiceat, *Προσαγήλῃ, τιμήσῃ.* Ex his, quae sit potestas passivi mediique *ἀγάλλεσθαι*,

ἐν τῷ Ἀπελλᾶ[1] γενεθλιακῷ· οἷς δ' ἄν τις ἀγῆλαι[2] τήνδε τὴν ἡμέραν· καὶ ἀγάλλομαι ἢ λαμπρύνομαι. Θουκυδίδης[3]· καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται. ἔστι δὲ ἀγάλλομαι καὶ ἀντὶ τοῦ χαίρω[4]

Ἄγεται[5] γυναῖκα, οὐκ ἄγει, ἤγουν λαμβάνει,

---

facile colligere licet: dicitur autem ἀγάλλεσθαί τινι, *Xenoph.* Ephes. I. [c. 1.] p. 2. et ἐπί τινι frequentissime: quare malim in *Pausania* VIII. p. 629. v. 8. ἐπ' αὐτῇ quam ἐπ' αὐτῆς ἠγάλλετο. *Thucydidis* locus extat VI, 41. ad quem vid. Eruditiss. *Duker.* bene *schol.* οἷς χαίρει ὁ πόλεμος, ὧν χρήζει. imitatus est *Isidor. Pelus.* II. Ep. 146. p. 176. τὰ ἄλλα, οἷς χαίρει ὁ πόλεμος καὶ οἷς ἀγάλλεται, κατασκευάσαι. ubi suspicionem interpretationis in contextum illatae moveri posse non diffiteor: illo certe vitio laborat, me iudice, *Dius* apud *Stob.* p. 409. v. 17. cuius verba, eiecto χαίρω, talem in modum esse refingenda mihi persuadeo: ἀλλ' ἐγὼν ἐπὶ τᾷ ἐμαυτοῦ εὐμορφίᾳ λῶμαι ἀτρεκέως ἀγάλλεσθαι. ceteroqui iungitur etiam ἥδεσθαι· οἷοισπερ καὶ αὐτὸς ἥδεταί τε καὶ ἀγάλλεται *Xenoph.* περὶ Ἱππ. p. 553. v. 32. Quod vero lexici, cuius partem *Montfauconius* edidit in Bibl. Coisl., auctor observat p. 471. in Ἤγαλλεν, praeter multos alios *Eunomium* etiam τὸν δυσσεβῆ hoc verbum frequentasse, verum est: quasi parum apte posuisset, sugillat eum, et satis quidem ineleganter, immeritum *Gregor.* Nyss. t. II. p. 759. τὸ μὲν ἀγάλλειν, inquit, ἴσον ἐστὶ τῷ ἐπικαυχᾶσθαι καὶ ἐπευφραίνεσθαι. melius ipse scripsisset, ἀγάλλεσθαι vel ἐπαγάλλεσθαι. Cum huius autem verbi ratione et significandi virtute optime conveniunt λαμπρύνειν, λαμπρύνεσθαι, quod Atticis penitus eripi nolim, et φαιδρύνειν, φαιδρύνεσθαι. Hemst. Etsi ea vox in Atticorum scriptis saepissime occurrit, altera tamen, λαμπρύνω nempe, non est repudianda, ut vel ex lexicis constare potest. Sallier. [cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 219, 18. 324, 8. 9.]

8. Ἀριστειδ. . . . ἡμερ.] Absunt in B. sed A. agnoscit Stobb.

1. Ἐν τῷ Ἀπελλᾶ γ.] Male desunt haec verba in cod. Oxon. ut semper titulis indicati loci ille caret. Locus autem *Aristidis* extat t. I. 68. Ed. Jebb. MS. Leid. I. non male Ἀπελλᾶ γενεθλιακός. Oudend. Cod. A. ἐν τῷ τοῦ Ἀπελλ. Vid. *Aristid.* Orat. t. I. p. 6[illegible] pr. ed. Oxon. 1722. 4. conf. *Dio* p. 301. D. Stobb. MS. Leid. 2. (6) ignorat integram hanc Thomae observationem, quemadmodum etiam sequentem, quam nec Leid. 1. agnoscit.

2. Ἀγῆλαι.] Cod. A. ἀγῆλαι. et sic in *Aristid.* loco. Stobb.

3. Θουκυδ.] VI. p. 440. [VI. 41.] Id.

4. Χαίρω.] V. *Budaei* Comment. Ling. Gr. p. 743. *Herodot.* l. IX. Drak. Sic ἀγάλλονται oppon. τῷ αἰσχύνονται apud *Thucyd.* l. III. p. 229. B. Stobb.

5. Ἄγεται.] Dantur quaedam apud Graecos verba, quae cum habeant sonum activum et passivum ac utriusque sensum in suo sono, insuper in passivo saepe sensum habent activum, qui activo sono non perinde efferri potest, vel saltem a purioribus et ἀττικωτέροις Graecis scriptoribus ita efferri non solet. In illis est τὸ ἄγομαι. Docet hic auctor non recte dici, ἄγειν γυναῖκα, sed dicendum ἄγεσθαι γυναῖκα, pro λαμβάνειν, sive λαμβάνειν εἰς γάμον.

καὶ ἄγεται δὲ καὶ ἄγει ἀντὶ τοῦ φέρει. Πλάτων[1] *ἐν τῇ ἀπολογίᾳ Σωκράτους· ᾤχοντο εἰς Σαλαμῖνα καὶ ἤγοντο λέοντα.*

Ἀγνοήσομαι κάλλιον[2] *ἢ ἀγνοήσω*[3], *καὶ*

Addamus exemplum ex *Arrian.* VI. qui de nuptiis Alexandri Susis celebratis loquens ait: *καὶ ὅσοι δὲ ἄλλοι ἠγμένοι ἦσαν Μακέδονές τινας γυναῖκας* etc. N. B. Haec phrasis, *ἄγεσθαι γυναῖκα* etiam dicitur de *patre, filio suo uxorem stipulante;* sed hoc sensu additur dativus personae. *Pausan.* in Atticis: *ὡς δὲ ἐπανῆλθεν, Ἀγαθοκλεῖ τῷ υἱῷ Λυσάνδραν γυναῖκα ἠγάγετο. Homer.* Od. IV. [10.]
Υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην.
Herodian. de Mammaea et Alexandro: *ἠγάγετο δ' αὐτῷ τὴν γυναῖκα τῶν εὐπατριδῶν.* quod Latini dicunt, *despondere alicui filiam.* Terent. *Nam aliam ei pater desponderat gnatam Chremetis.* [Add. Herodot. I, 34.] Vid. *Bud.* Comment. L. Gr. p. 321. L. BOS. *Lysias* Or. I. p 5. [p. 92. Steph. §. 6. Bekk.] *Heliod.* Aethiop. IV. p. 181. [non aptus locus.] DRAK. *Phavor.* auctior, quem vide. et *Ammon.* v. *ἄγειν* et *Phryn.* voc. *ἄγει. ἄγουσι καὶ φέρουσι* est apud *Xenoph. Κυροπ.* III. fol 61. l. 19. [III. 2, 12.] it. p. 729. l. ult. [v. 4, 29.] *ἄγεται γυναῖκα πατήρ. Ioseph.* p. 159. A. 160. D. Gloss. p. 30. *ducit, ἄγει.* p. 81. *ducitur, ἄγεται, ἕλκεται.* WITT. Ita hoc sensu constanter Attici. Obvia sunt passim exempla. At *ἄγειν γυναῖκα* notat secum aliquo ducere uxorem: ut apud *Xenoph.* p. 70. et 139. Hinc iocus Eubatae qui promiserat Laidi se eam ducturum, (7) dum interim imaginem eius pictam secum auferret dicens se *ἄγειν Λαΐδα* apud *Aelian.* V. H. l. X. c. 2. Ceterum locus *Platonis* exstat p. 365. ed. Lugd. p. 32. ed. Serran. [p. 32. D. Steph.] scribendumque *Λέοντα. Ἄγειν* pro *ἄγεσθαι* est tamen apud *Aeschylum.* V. *Misc. Observ.* Vol. X. p. 350. OUDEND. Sic tamen *Josephus* in Vita sua §. 75. bis, sed variant codd. In Platonis loco non *ἤγοντο*, verum *ἤγαγον* editur. Conf. *Eustath.* ad Iliad. ξ. p. 954. vs. 35. et χ. p. 1386. vs. 42. ABRESCH. Conf. *Eunapius* p. 18. et 182. [Pater *τῷ παιδὶ ἀγόμενος γυναῖκα* Lucian. 3, 421. 71. [Conviv. c. 5.] *ὅταν* uxorem *εἰς δόμους — εἰς οἶκον* Pausan. 362. a. 380. b. — *ἄγῃ πόσις* Theodect. Stob. p. 422, 38. *ἠγάγετο* uxorem Isocr. 386. a. ap. Herod. p. 14, 15. Croesus *ἄγεται τῷ παιδὶ γυναῖκα.* ut hic p. 21, 48. p. 319, 27. *ἐδίδοσαν καὶ ἤγοντο ἐξ ἀλλήλων.* contra ap. Thuc. p. 517, 34. vid. ad Herod. 315, 28. *ἐν τῇ συνηθείᾳ* dicitur *γυναῖκά τις ἄγεται* Eustath. Il. ξ. p. 954. l. 35. Phalaris p. 10. l. 2. Plato l. VI. de LL. p. 771. E. *παρ' ὧν τέ τις ἄγεται καὶ ἃ καὶ οἷς ἐκδίδωσι.* a quibus ducit uxorem. cur? *Kuster.* de V. M. p. 22. [Ab alia manu: Sic et schol. Euripidis ad *Ὀρέ.* v. 246.] Haec *Valcken.* ap. Tittm. idem ad v. *Λέοντα* notat: „*Leontem. Λέοντα τὸν Σαλ.* interfecere 30 tyranni. Xenoph. 274, 8. Epist. Socrat. 7. p. 20. ubi plura Allat. p. 166. ed. Vasc. p. 18. *σαλ.* et *λέοντα.*“ Add. *Wesseling.* ad Diodor. Sic. XVIII. Add. 23. *Valcken.* ad Herodot. IV, 78.]

1. *Πλατ. ἐν τῇ Σωκρ. ἀπολ.*] Absunt haec in B. STOEB.

2. *Κάλλιον.*] *κάλλιον* ignorant cod. Leid. 1. et 2. et ed. Rom. BERN. Omitti non debet: futurum medium elegantius in hisce, quam activum usurpari docet. Vid. *Ἀπολαύσομαι· Ἀποφοιτήσομαι·*

ἄξομαι ἢ ἄξω. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐχόντων μέσους[1] *μέλλοντας.*

Ἀγροῖκος[2] *ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν, παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἁπλῶς· ἄγροικος*[3] *δὲ ὁ ἰδιώτης καὶ ἀπαίδευτος· οἱ*[4] *Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ ἰδιώτου καὶ ἀπαιδεύτου καὶ ἀναισθήτου προπαροξυτόνως ἄγροικος λέγουσιν. Ἀριστοφάνης*[5] *ἐν Πλούτῳ·*

Λέγεις ἄγροικον ἄρα σύ γ' εἶναι τὸν θεόν;

ἤγουν, ἀναίσθητον, καὶ πάλιν ἐν Νεφέλαις[6]*·*

Ζητήσομαι. Moer. in *Ἄξομαι* [p. 38. ubi vid. *Piers.*] *Βοήσεται· Θηράσεται·* etc. HEMSTERH. [Cf. *Matth.* Gr. Gr. Vol. I. §. 184. adn. 1. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. II. p. 54. *Elmsl.* ad Ar. Acharn. v. 278. add. *ἀπολαύσομαι* p. 97. de *ἄξω* cf. etiam Dorvill. ad Char. p. 283. ed. Lips.]

3. *Ἀγνωήσω.*] Vitiose in ed. Blanc. pro *ἀγνοήσω*, ut bene MSS. et ed. Rom. et Vasc. OUDEND. L. *ἀγνοήσω.* conf. ad hunc artic. *Phryn.* v. *ἀκούσομαι.* WITTER.

1. *Μέσους.*] Cod. A. non habet; sed B. agnoscit. STOEBER.

2. *Ἀγροῖκος.*] Vid. *Stephani* Dial. Attic. p. 149. BENZEL. Adde *Casaub.* ad *Theophr.* Char. c. IV. *Aristoph.* Eq. vs. 41. et quos laudat Cl. *J. Alberti* ad *Hesychium* h. v. *Aristophanis* locus in Pluto est vs. 705. et in Nub. vs. 46. Ceterum vitiose ed. Blancardi *ἀδελφιδὴν* pro *ἀδελφιδῆν* exhibet. OUDEND. Conf. de h. v. *Ammon. Hesych.* v. *ἠγροικήσαμεν. Cyrillus. Timaeus* Soph. in Lex. Plat. MS. *ἄγροικος. σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.* [p. 13. ed. Ruhnk. qui vid.] cf. *Casaub.* Not. ad *Theophr.* Charact. p. 137. Lugd. 1638. *ἄγροικος καὶ δυσμαθὴς Aristoph.* Nub. 646. *incultus Thuc.* III. p. 245. A. *Synes.* p. 165. D. STOEBERUS.

3. *Ἄγροικος.*] Multa sunt, in quibus ex variato vocabuli accentu significandi discrimen signari Grammatici tradiderunt: cuius generis in *Cyrilli* sive *Philoponi Συναγ. Δ. Τ. Λ.* notantur praeter hoc ipsum, in quo cum *Thoma* congruit, *ἀγελαῖος* et *ἀγέλαιος*, (8) *ἀγοραῖος* et *ἀγόραιος*, *γέλοιος* et *γελοῖος*, *νόμαιον* et *νομαῖον*. nam alia plura tono tantum diversa longe ab horum ratione discrepant: verum uter accentus utrius sit potestatis index, ipsi secum aliquando et inter se dissentiunt: regulam ab Atticorum usu pronunciandi maxime consueto fluxisse facile credideris; eandem semper exacte fuisse observatam, quis sibi persuaderi patietur? HEMSTERH. De *ἀγροῖκος* vid. *Poll.* IX, 12. et Comm. *Ammon.* p. 3. et *L. C. Valcken.*

4. *Οἱ Ἀττ. δὲ.*] Cod. B. legit *οἱ Ἀττ. δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ.* STOEBER. [Burm. eodem modo *οἱ Ἀ. δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ. Ex Add.*]

5. *Ἀριστ. ἐν Πλούτῳ.*] Vs. 705. add. *ἱππ.* v. 41. Steph. p. 149. *Joseph.* p. 961. A. *Liban.* I. p. 808. D. *Lucian.* Dial. Mer. Matris et Musar. t. IV. p. 410. Basil. [VII. 3.] *ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ Ἀκαρνανεὺς ἧκε*, et paulo post de eod. *ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος.* WITT. *Τὰ ἀπὸ ἀγροικίας agrestia. Aristid.* t. I. p. 283. STOBB.

6. *Ἐν Νεφ.*] Vs. 46. seq. ubi *ἀδελφιδῆν* rectius ex cod. A. Cod. B. leg. — *ῆν.* IDEM.

Ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους[1], *τοῦ Μεγακλέους,*
Ἀδελφιδῆν, ἄγροικος ὤν, ἐξ ἄστεος.

ἤγουν, ἐν τῷ ἀγρῷ οἰκῶν· ἔστι[2] *δὲ καὶ ῥῆμα ἀγροικίζομαι, τὸ ἀπαιδεύτως*[3] *πρός τινα διατίθεμαι. Λιβάνιος*[4] *ἐν τῷ λόγῳ τῷ, πρεσβευτικὸς*[5] *πρὸς τὸν Ἀχιλλέα· εἰ ἠγροικισάμην*[6] *πρὸς ὁντινοῦν ἢ τῶν νέων ἢ τῶν πρεσβυτέρων.*

Ἄγχει[7] *κάλλιον ἢ πνίγει*[8].

---

1. *Μεγακλέους.*] Delet MS. Leid. 2.

2. *Ἐστὶ δὲ.*] L. *ἔστι δὲ* etc. Stoebberus.

3. *Ἀγροικίζομαι, τὸ ἀπαιδεύτως.*] Eo sensu usurpatur a *Platone* Theaet. p. 115. Vid. Steph. sed praeter hancce significationem alias habet nonnullas, v. g. qui alicui succensent, ii *ἀγροικίζεσθαι* dicuntur: sic exponendus *Plut.* t. I. p. 454. Eadem vox occurrit t. II. p. 575. verum ibi de illis sermo est, qui interrogati, agrestium more, respondere nolunt. Sallier.

4. *Λιβ. ἐν τῷ λόγ.*] t. I. p. 239. B. Oratio *Lib.* eadem, quae alibi: *πρὸς Ὀδυσσέα ἀπολογία Ἀχιλλ.* vid. Id. II. p. 412. D. pro *ἠγροικησ.* l. *ἠγροικισ.* Witt. *ἠγροικισ.* est in A. et B. Stoeb.

5. *Πρεσβευτικὸς.*] MS. Oxon. *πρεσβευτικῷ.* sed supra, *ἐν τῷ ῥητόρων διδάσκαλος.* Latet autem error in voce *Ἀχιλλέα.* verba (9) enim quae citantur exstant in *πρεσβευτικῷ τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. τὸν* non habent MSS. Leid. Oudend.

6. *Ἠγροικησάμην.*] *Εἰ ἠγροικισάμην* Vascos. et Oxon. MS. recte. Wolff. De quo non dubitandum, nec aliter codd. MSS. Leidd. Apud Libanium vulgo editur *ἠγροικισάμην εἰς.* Oudend.

7. *Ἄγχει.*] Quanquam propria virtute differant suamque singula ditionem teneant, in qua alteri locus non sit, attamen translata, quae ab origine non nihil dissita manans eodem tendit, promiscue ab Atticis etiam usurpantur. Hinc *ὑπὸ τῶν δανειστῶν* et *ἐπί τινι* vel *τινὶ ἄγχεσθαι, πνίγεσθαι. Iulian.* in Misop. p. 136. *ὁ δῆμος πνιγόμενος ὑπὸ τῶν πλουσίων.* utrumque in *Luciano* frequens. Hemsterh. Apud Graecos *πνίγειν* ut et *ἀποπνίγειν* et *ἄγχειν* plerumque dicuntur duri creditores, qui collo debitorum quasi constricto urgent eos ad solvendum debitum. Sed Attici malunt *ἄγχειν* hac notione usurpare, quam *πνίγειν. Aristoph.* Eq. p. 334. [v. 774.] *χρήματα πλεῖστ' ἀπέδειξα Ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων, τοὺς δὲ μεταιτῶν.* ad quem locum *schol. δηλοῖ διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων τὸ βίαιον τῆς ἀπαιτήσεως. Lucian.* Symp. p. 648. [c. 32.] *οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητάς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς.* apud eundem in Dial. Mort. [22, 1.] Charon ad Menippum: *Ἀπόδος ὦ κατάρατε τὰ πορθμία.* et statim: *ἄγξω σε, νὴ τὸν Πλούτωνα, ἢν μὴ ἀποδῷς.* Minus Attice vero dicitur *πνίγειν*, quod habetur *Matth.* XVIII. 28. *κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε λέγων, ἀπόδος.* ut et *ἀποπνίγειν* apud *Pollucem* in Onom. *ἀποπνίγων τοὺς ὀφείλοντας.* L. BOS. *Ἀποπνίγω* tamen in usu est. *Lucian.* Dial. Meretr. p. 706. et 750. Drak. Differunt proprie, prius videtur praecedere, *πνιγμὸς* sequitur. *Apollod.* II. c. 5. sect. I. *κάτεσχεν ἄγχων, ἕως ἔπνιξε. Aristid.* t. 3. p. 125.

Ἀγώγιμα[1] κάλλιον ἢ φορτία[2]. εἰσὶ δὲ καὶ[3] ἀγώγιμα οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἁπλῶς κομιζόμενα. Συνέσιος ἐν τῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ[4]· πολλαῖς ἴϋγξι[5] γενομένην ἀγώγιμον. καὶ πάλιν ἐν ἐπιστολῇ[6]· τινὰ τὰ ἀπὸ Πτολεμαΐδος[7] ἀγώγιμα.

ὄνῳ συμπλακεὶς καὶ πνίγων τὸν λέοντα ἄγχειν ᾤετο. De creditoribus acerbe debita exigentibus, praeter loca Cl. *Bos* et *Hemsterhusii* ad *Lucian.* Dial. Mort. 22. c. 1. citata, *Basil.* t. II. p. 55. B. ὁ τὸν χρυσὸν κατορύσσων τοῦ ἀγχομένου καταφρονεῖς. quod laxe nimis convertit interpres *oppressum*. p. 6. D. νηστεία δανείου φύσιν οὐκ οἶδεν — οὐκ ἄγχουσιν ὀρφανὸν νηστευτοῦ παῖδα τόκοι πατρῷοι. Abresch. De re venerea usurp. ab *Anacr.* Od. 52. ubi de iuvene ebrio puellam vi comprimente: ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει. Est etiam Pancratiastarum vox ἄγχειν. vid. *Olear.* ad *Philostr.* Icon. p. 819. [et Iacobs p. 62. 19.] Gloss. Angit, θλίβει, στενοχωρεῖ, ἄγχει, πνίγει. p. 16. Angitur, ἄγχεται. (10) Ancti, ἀγχόμενοι p. 206. Suffocat, πνίγει. Onom. *Calep.* p. 148. suffoco, ἄγχω, πνίγω. Witteb. Cum *Thoma* facit *Moeris Atticista* [p. 62. ed. Piers.] Ceterum observationem hanc Thomae omittit MS. Leid. 2.

8. Ἢ πνίγει.] Quod tamen praeter *Xenoph.* et *Lucian. Aristoph.* usu venit *Νεφ.* v. 1379. conf. *Galen.* voc. ἀγχόμενος. *Hesych.* v. ἀγκταλιάζει. Stobb.

1. Ἀγώγιμα.] Vid. *Salmas.* ad *Achill. Tat.* p. 741. [p. 975. ed. *Jacobs.*] Φορτία nonnunquam iunguntur: φορτίων φασὶν Ἑλληνικῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀγώγιμα ἄλλα ἀνταλλάσσεσθαι *Pausan.* III. p. 233. v. 31. quae minus adcurate Illustr. *P. D. Huetius* ad Polydori Lacedaemoniorum regis, cuius mentio apud *Pausaniam* praecesserat, aetatem referenda censuit de Navig. Ant. c. 6. Τὰ ἐξ Ἰνδῶν ἀγώγιμα *Iulian.* ep. 24. p 393. A. vim Graecae vocis expressit *Amm. Marcell.* XIV. p. 15. *alia plurima vehi terra marique consueta. Synesius* frequenter adhibuit, cuius exemplum prius nihil huc facit. Hemsterh. *Lucian.* Contempl. p. 345. *Eunapius* p. 38. ἀγώγιμος ἄνθρωπος. conf. *Hesychius.* [Xenoph. 204, 14. [Anab. V. 1, 16.] *Valck.* ap. Tittm. *Bekk.* Anecdd. p. 333, 22. Ἀγωγίμων: φορτίων ἐμπορικῶν. add. *Moer. Att.* p. 52. Pollux I. 99.]

2. Ἢ φορτία.] Occurrit tamen apud *Aristoph.* Plut. v. 352. et alibi. ut φορτίον ἐπάγεσθαι apud *Aelian.* V. H. IX. 14. ἀγώγιμα ἐκκομίζουσι *merces exportant Arrian.* Indic. p. 174. C. Henr. Steph. Stobb.

3. Δὲ καί.] Non leg. καί in A. et B. Idem. Delet καί MS. Leid. 1. sed MS. Leid. 2. hac observatione integra mutilus est. [Iure Summus *Schaefer.* καί delendum censuit ad Lamb. Bos. p. 517.]

4. Τῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ.] Est ep. 121. p. 257. MS. Oxon. et Leid. 1. habent αὐτῇ. Oudend. Cod. A. ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιστ. respiciens ad praec. artic. ἀκκισμός. Cod. B. simpl. Συνεσ. ἐν ἐπιστολῇ. Locus est p. 357. C. Stobb.

5. Ἴϋγξι.] Edit. Rom. et Phav. ἴυξι. Witt. [Ed. Vascos. ἴϋξι. *Valck.*]

6. Ἐν ἐπιστολῇ.] Desunt haec in Oxon. Innuit ep. 109. p. 252. Oudend. Non est in A. ἐν ἐπιστ. vid. Syn. p. 252. C. Stobb.

7. Πτολεμαΐδ.] Edit. Rom. et Phav. Πτολεμαΐδος. Id.

Ἀγωγὸς[1], οἱ ὕστερον ἐπὶ τῶν ὀχετῶν· οἱ δὲ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἡγουμένου ὁδόν τινα ἐκλαμβάνουσι. Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ[2]· οὐκ εὔπορον ἦν διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ. καὶ Ἀριστείδης ἔν τινι[3] τῶν ἱερῶν· ἐγὼ δὲ καὶ τοὺς ἀγωγοὺς αὐτοὺς[4] ἀνεζήτουν· εὕρηται δὲ τὸ ἀγωγὸς[5] καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγὸς καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν.

---

1. Ἀγωγός.] *Euripides* dixit *χοὰς νεκρῶν ἀγωγούς* Hec. v. 536. id est, ut recentior schol. exponit, *ἀναφέρουσας τὰς ψυχάς*. *Dioscor.* V. 148. de magnete: *δύναμιν ἔχει πάχους ἀγωγόν*. atque (11) ita saepe apud Medicos. Ut veterum usum probet, *Thucydidem* adducit l. II. ubi sane c. 12. reperitur, *ξυμπέμπουσι τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς*. *Schol.* *ὁδηγούς*. *Hesych.* et *Suid.* rectius *προπόμπους*. sed quae subdit verba ex lib. IV. c. 78. sunt petita. Videtur ergo Thomas, dum mentem calamus festinantior praevertit, omisisse locum priorem et alterius, quem ponebat, indicium. Mirum vero *Pollucem* III. 95. qui pro *ὁδοῦ ἡγεμόσι* pluraliter *ἀγωγοὺς* et *ἀγωγέας* aeque probet, fastidiose singularem *ἀγωγεὺς* ut *εὐτελέστερον* repudiare: haec scilicet in multis est Atticistarum inverecunda subtilitas: mihi satis liquet, formam *ἀγωγεὺς* eo significatu vix ab Atticis usurpari, raro ab Ionibus; nam paulo diverse occurrit apud *Herodotum* II. c. 175. Ceterum noster consentit cum *Phrynicho*, qui p. 140. [p. 314. ed. *Lob.* qui uberius hac de re disputavit.] notat: *νῦν δὲ οἱ περὶ τὰ δικαστήρια ῥήτορες ἀγωγοὺς καλοῦσι τοὺς ὀχετοὺς τῶν ὑδάτων.* Hic quidem usus in iure Graeco celebratur: *Hesych.* in V. et *Ὄχετος*. *Herodian.* VII. 12. *ἐκκόψαι πάντας τοὺς εἰσρέοντας εἰς τὸ στρατόπεδον ἀγωγοὺς ὕδατος*· parique modo *Symmachus* Iesaiae c. XXX. 25. *διαιρέσεις ἀγωγῶν ὑδάτων*; an alibi *ἀγωγεὺς ὕδατος*, praeterquam in Gloss. Vet. inveniatur, non adfirmaverim. Hinc *ὑδραγωγὸς* et *ὑδραγωγεῖα*. Hemsterh. Pro *ἀγωγεὺς* *Herodot.* l. II. c. 175. *Moschop.* *περὶ σχεδ.* p. 128. Drak. Add. *Phav.* voc. *ὀχετός*. Stoeb. [*Valck.* laudat *Abresch.* ad Thuc. p. 173. Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 333, 24. *Ἀγωγούς: προπομπούς.*]

2. Ἐν τῇ δευτέρᾳ.] Imo vero *τετάρτῃ* §. 78. ubi vide Cel. *Dukerum*. Nec leguntur hae voces in MSS. Leidd. Oudend. Lege *τετάρτῃ*. Legitur enim l. IV. p. 305. A. Codd. A. et B. simpliciter: *Θουκυδ.* Cui add. *Dio* p. 33. E. Stoeb. [Deleantur (vv. *ἐν τῇ δευτέρᾳ*) etiam auctore MS. Burm., cui desunt quoque *ἔν τινι τῶν ἱερῶν*. Sed exhibet quoque *ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγός*, quae ex ed. Blank. exciderant. *Ex Add.*]

3. Ἔν τινι.] Nempe *δευτέρῳ* p. 304. ed. Jebb. Oudend. Codd. A. et B. non habent *ἔν τινι τῶν ἱερ.* Stoeb.

4. Αὐτοὺς.] Hoc praestare videtur illo, quod vulgo in *Aristide* editur *αὐτός*. Oudend.

5. Ἀγωγὸς.] Adde ex Vascos. et Oxon. *καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγός*. Wolffius. Neque aliter MSS. Leidd. et ed. Rom. Negligenter haec verba in Blancardi editione omissa sunt, unde totius loci sensus perit. Bene autem *Thomas*: vid. *H. Steph.* Thesaur. In neutro (12) *ἀγωγὸν ἐπακτικὸν* apud *Photium* et *Suidam* occurrit. [*Bekk.* Anecdd. *p.* 333, 23. *Ἀγωγόν: ἐπακτικόν.*] *Hesychius*: *ἀγωγοῖς, τοῖς ἐπά-*

Οὐ μόνον Ἀγών[1], *ἀλλὰ καὶ ἀγωνία*[2] *καὶ ἀγωνισμός*[3]. *Θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ*[4]· *πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους. Πλάτων*[5] *ἐν Γοργίᾳ*[6]· *δεῖ μέντοι, ὦ Σώκρατες, τῇ ῥητορικῇ χρῆσθαι, καθάπερ*[7] *τῇ ἄλλῃ*

γουσιν. Aelian. l. II. H. A. c. XI. *τροφὰς ἡδίστας καὶ πεποικιλμένας εἰς τὸ ἀγωγόν τε καὶ ἐφολκόν.* et ita *ἀγωγή*, sed substantive, occurrit. vid. *Cuperi* Observ. l. II. c. 14. quo tamen loco acute nimis de *καταγωγίῳ* disserit, de quo alibi. Oudend. Cod. A. et ed. Rom. add. *καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγός*, post *καὶ* deest in A. sed adest in B. Stoeb. Voce *ἀγωγὴ* aliquoties usus est *Hippocr.* vid. *Foesii* Oecon. p. 3.

1. *Οὐ μόνον Ἀγών.*] Cod. B. *Ἀγὼν καὶ ἀγωνισμός· ὁ αὐτὸς (Θουκυδ.) ἐν ζ. πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους.* Caetera omnia desunt. Stoeb.

2. *Καὶ ἀγωνία.*] Integram hanc observationem delet MS. Leid. 2. sed haec verba MS. 1. *Athenagor.* Leg. pro Christian. p- 134. *τίς οὐχὶ τῶν περὶ σπουδῆς τὰς δι' ὅπλων ἀγωνίας - - - - ἔχει.* conf. Index *Aeliani.*

3. *Ἀγωνισμὸς.*] Est et *ἀγώνισμα. Thucyd.* l. I. p. 6. [I. 22.] sed magis poëticum ut testatur ibid. *schol. Herodot.* l. I. c. 140. Drak. [*Θουκυδίδης*] *ὁ αὐτός.* Vascos. praecessit *ἀπεικότως. Valcken.*]

4. *Τῇ ἑβδόμῃ.*] Lib. VII. §. 70. Articulus deest in Leid. 1. et saepe. Oudend. Idem valet *ἀγώνισμα* apud *Lysiam* Orat. XIII. p. 261. ed. Tayl. Lond. 1739. quod quidem aliter apud *Herodot.* Clio c. 140. p. 59. *Thucyd.* III. p. 229. B. et l. I. p. 16. A. Stoeb.

5. *Πλάτων.*] Pag. 285. A. [p. 456. C. Steph.] non alio discrimine, quam quod pro *καθάπερ* editur *ὥσπερ.* Abresch. Pertinent haec ad nov. §. quam Rom. edit. incipit: *καὶ ἀγὼν καὶ ἀγωνία Πλατ.* etc. quae hic saltem inserenda. Locus *Plat.* est t. I. p. 456. C. ubi pro *καθάπερ* est *ὥσπερ.* legitur et *ἀγωνία* apud *Xenoph.* Cyrop. II. p. 54. pr. ed. Francof. 1586. [II. 3, 15. ubi vid. *Poppo.*] *Diodor.* l. I. p. 33. C. *Laërt.* p. 191. A. Stoeb. Platonis locum codex MS. Leid. 1. hic delet, eumque cum ed. Vascos. ponit post *ἀπρονόητος*, unde eum huc retraxit *Blancardus.* [*ἀγωνία* Plato t. II. p. 145. C. l. II. de Repub. p. 374. A. *ἡ περὶ τὸν πόλεμον ἀγωνία.* t. III. Timaeo p. 19. B. *Valcken.* ap. Tittm. *Bekk.* Anecdd. p. 333, 19. *Ἀγωνίᾳ: Ξενοφῶν ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.*]

6. *Γοργίᾳ.*] Pag. 312. ed. Ficin. *πάσῃ* deest in Leid. 1. *ἀγωνίᾳ πάσῃ* ed. Rom. male autem *ἀγωνίᾳ πάσι* hic habet ed. Vascos. sed alibi sub V. *καὶ Ἀγὼν καὶ Ἀγωνία*, ubi solum *Platonis* exemplum recte exhibet. Sciendum autem ex duabus diversis notis hanc a *Blancardo* esse conflatam. Totum *Platonis* exemplum hic deest ab Oxon. et in Rom. et Vascos. hic non conspiciuntur *καὶ γὰρ* etc. usque ad finem. Oudend.

7. *Καθάπ. τῇ ἄλλ. πάσ. ἀγων.*] Pergit hic cod. A. *ἐκ δὴ τῆς ἀγωνίας ταύτης τῆς τὸν ἀγῶνα δηλούσης καὶ ἡ ἀγωνία, ἤγουν ὁ φόβος παρήχθη.* Stoebeb.

πάσῃ ἀγωνίᾳ· καὶ γὰρ τῇ ἄλλῃ[1] *ἀγωνίᾳ, οὐ τούτου ἕνεκα δεῖ πρὸς ἅπαντας*[2] *χρῆσθαι ἀνθρώπους.*

Ἀδολέσχης[3], *οὐκ ἀδόλεσχος*[4].

Ἀδωρότατος[5] *χρημάτων κρεῖττον, ἢ ἀδωρότατος μόνον. Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ*[6]· *χρημάτων δὲ*[7] *διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος.*

Ἀεὶ[8] *καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων τίθεται*[9]. *τὸ δὲ ἐσαεὶ*[10] *ἐπὶ μέλλοντος. καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος δέ,*

---

1. *Καὶ γὰρ τῇ ἄλλῃ.*] Haec et quae seqq. Plat. verba licet non incommode huc transscripta desunt in cod. A. ed. Rom. et Vascos. Idem.

[2. *Ἅπαντας.*] B. *ἄλλους ἅπ. Ex Add.*]

3. *Ἀδολέσχης.*] *Gloss.* garrulus *ἀδολέσχης*. Drak. In veram huius vocis originem inquirit *Phryn.* *προπαρ. σοφιστ.* h. v. [ap. *Bekker.* p. 21. sq.] et *Biset.* ad schol. *Aristoph.* Nub. v. 1482. Ad rem magis conducit *Theophr.* Charact. p. 10. seq. ubi omnino conf. *Casaub.* not. p. 127. seqq. Vocem vero *ἀδόλεσχος* vix est, quo reperias, praeterquam in monosticho *εἰς ἰατρούς*, ubi

Ἰατρὸς ἀδόλεσχος νοσοῦντι πάλιν νόσος.

Stobberus.

4. *Ἀδόλεσχος.*] Hoc tam Atticum quam commune agnoscit *Moeris.* [p. 27. ubi vid. Sall.] v. *H. Steph.* Thes. sine dubio tamen *ἀδολέσχης* magis Atticis in usu est, quam *ἀδόλεσχος*. Vide *Theophr.* Char. c. 3. ubi in MS. unico *ἀδόλεσχος*. *Aelian.* l. II. V. H. c. 3. utrumque apud *Pollucem* l. VI. segm. 109. [cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 184.] Oudend.

5. *Ἀδωρότατος.*] *Plutarch.* Pericl. p. 161. Drak. Adde ex MSS. et edd. Rom. et Vascos. *ἔστι δὲ καὶ τό*. Oudend. Addendum sane: sed simul *ἀδωρότατος* subiiciendum post *Ἄθλιος — — ἐπαίνων.* ut in ed. Vascos. et MSS. tum patet, cur *ἔστι δὲ καὶ τὸ* accedat, quod alias sensu caret.

6. *Δευτ.*] Pag. 143. A. [II. 65.] ubi *χρημάτων τε* pro *δὲ* quod etiam est in MS. A. Stobber.

7. *Χρημάτων δὲ.*] Abest *δὲ* ab Oxon. cod. In *Thucyd.* et MSS. Leidd. vulgo *τε*, sed *δὲ* citat quoque *Aristid.* t. II. p. 121. recte, refertur enim ad praecedens *μέν*. De hoc loco adi Cel. *Alberti* ad *Hesych.* [cf. *Piers.* ad Moer. p. 38.] Oudend.

8. *Ἀεὶ.*] [MSS. et edd. vett. *τὸ ἀεί.* Sed *καὶ* et *τίθεται* non agnoscunt. Leidd. *Ex Add.*] MS. A. *τὸ Ἀεί.* Stobb. [Hesych. *Ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως. Φρύνιχος Κοννώῃ καὶ Εὐριπίδης Μηδείᾳ.*

Ἄπαις γὰρ δεῦρ' ἀεὶ τείνεις βίον. v. 670. [668. Pors.]

Ita locum restituit vir D. in Obs. Misc. t. III. p. 326. Eurip. *Φοιν.* 1225. [1225. Pors. qui vid.] *δεῦρ' ἀεί.* Schol. *μέχρι τοῦ νῦν.* utitur Kuster. in Lysistrata v. 1137. [Eur.] Suppl. 786. Helena 767. Ion. 56. Or. 1701. [ab alia manu in marg. et Sch. Aeschyl. ad *Εὐμ.* v. 599. *τὸ ἀεὶ ἐπὶ τοῦ ἕως Ἀττικοὶ πολλάκις.*] *Valcken.* ap. Tittm.]

9. *Τίθεται.*] Non leg. h. v. in A. et B. Idem.

10. *Τὸ δὲ ἐσαεί.*] Sic cod. A. Distinctius cod. B. *τὸ δ' ἐς ἀεί.* Neque enim *ἐσαεὶ* cum praepos. compositum probari Thomae *potest*, siquidem sibi constat in voc. *ἔκπαλαι.* ubi vid. Idem.

ὅταν διηνέκειαν δηλοῖ. Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς Δία[1]· *ἀλλ' ἦν τε ἄρα ἐξ ἀρχῆς καὶ ἔσται ἐσαεί*[2]. *καὶ Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ· κεῖταί*[3] *σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐσαεὶ ἀνάγραπτος. Λουκιανὸς ἐν τοῖς ἀληθινοῖς*[4]· *θάλλουσα ἐσαεί.*

Ἀθέατος[5], *ὁ μὴ βλέπων κρεῖττον ἢ ὁ μὴ βλεπόμενός τινι· Λιβάνιος ἐν τῷ*[6] *περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης. ἀθέατος ἔμεινα μονομαχιῶν ἐκείνων.*

Ἀθήναζε[7] *κάλλιον ἢ εἰς Ἀθήνας*[8]. *Ἀθήνηθεν, οὐκ ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀθήνησιν*[9], *οὐκ ἐν Ἀθήναις.*

---

1. *Ἀριστ. ἐν τῷ εἰς Δία.*] Punge *ἐν τῷ*, *εἰς* etc. t. I. p. 3. (14) ubi legitur *εἰσαεί* et ex Barocc. cod. *ἐσαεὶ* restituitur. In cod. autem nostro B. *εἰς ἀεὶ* legitur. Sic apud *Pind.* Olymp. Od. XI. V. 10. in ed. Schmid. legitur *ἐσαεὶ*. In edit. autem Calierg. *ἐς ἀεί*. Stoeb.

2. *Ἔσται ἐσαεί.*] Pag. 3. ed. Jebb. ubi vulgo *εἰσαεί*. sed MS. ibi *ἐσαεί*. Oudend.

3. *Κεῖται.*] Locus est §. 129. verum ibi non *κεῖται* legitur sed *κείσεται*, uti hic MSS. Leidd. at ibi MSS. duo vulgatis hic accedunt: ut l. I. §. 22. *κτῆμά τε ἐσαεὶ ξύγκειται.* At parum refert. vid. *Sophocl.* Trach. vs. 1209 [1192. Herm.] *Pindar.* Olymp. XI. 10. *Luciani* locus est t. I. p. 654. Idem. Pag. 85. D. ubi *κείσεται* pro *κεῖται*. Illud uterque codex habet. Stoeb.

4. *Λουκ. ἐν ἀληθ.*] Lib. I. t. I. p. 655. Graev. vel t. II. p. 89. fin. Hemst. [I. 23. ex.] ubi *θάλλουσα ἐς ἀεὶ καὶ* etc. In nostr. ob fin. versus scrib. *ἀεί*. apud *Lib.* t. I. p. 475. D. legitur *εἰσαεί*. Cognatum *τοῦ ἀεὶ* est *αἰεὶ* poëtis alias usitatum Iliad. *α.* vs. 52. quod apud *Thucyd.* legitur l. III. p. 230. l. 1. Idem.

5. *Ἀθέατος.* etc.] Desunt in Oxon. rursus *ἐν τῷ περὶ* etc. praecedunt in MSS. et ed. Rom. ac Vascos. [p. 20.] *ὡσαύτως οὖν καὶ* [Praecedunt in MSS. et edd. vett. *ὡσαύτως δὲ καί*, quia haec *Thomae* observatio in iis ponitur post *Ἄμεμπτος*. *Ex Add.*] *Libanii* verba vide t. II. p. 3. Caeterum errat Thomas. Passive enim aeque atque active in usu est, ut innumera adiectiva. Active tamen frequentius V. *Suid. Hesych. Phavor.*, nisi cum ponatur pro eo, qui videri nequit. Apud *Phavorinum* in *ἄμεμπτος* prave legitur *μοναχῶν* in verbis *Libanii.* Oudend. Ut alia plurima tam passive quam active adhibentur. *Aristid.* t. I. p. 96. et *Lucian.* t. I. p. 37. Abresch. Sic etiam *ἄμεμπτος* quam vid. infr. Passive usurpat voc. *ἀθέατος* *Luc.* t. II. p. 33. Graev. active dicit *ἀθέατος ἀληθείας* *Luc.* Nigr. t. I. p. 54. [c. 15.] Stoeb. Conf. noster V. *Ἀνέραστος.*

6. *Λιβ. ἐν τῷ.*] Scrib. *ἐν τῷ*, Locus est t. II. p. 8. B. Stoeb.

7. *Ἀθήναζε.*] Vid. *Corinth.* p. 673. *Steph.* p. 190. [Gregor. Corinth. p. 648. ed. Schaef.] Witt. *Diogen.* ep. 6. *ἐπὶ Θηβῶν ἀνέρχεσθαι.*

8. *Εἰς Ἀθήνας.*] *Ἐς Ἀθήνας* est apud *Thucyd.* l. VIII. p. 551. (15) A. p. 558. 583. B. it. l. I. p. 22. D. cum quo conf. *Polyaen.* p. 585. ubi pro *θήβας* leg. *ἐρύθρας*. Witt. *Εἰς τὰς Ἀθήνας* dixit *Liban.*

Ἄθλιος[1] κάλλιον ἢ ἀτυχής[2]. τὸ δὲ ἀτυχὴς[3] ἐπαίνων ἀντὶ τοῦ ἀμέτοχος κάλλιον[4]. ὡσαύτως καὶ τὸ εὐτυχὴς ἐπαίνων.

Ἀθλοθέτης[5] κρεῖττον ἢ ἀγωνοθέτης.

---

t. II. p. 7. D. ἐκ τῶν Ἀθηνῶν *Thuc.* VIII. p. 563. B. et 565. B. ἐξ Ἀθηνῶν Philosteph. apud *Athen.* VII. c. 14. add. *Alciphr.* l. III. ep. 65. Sic etiam ἐν Ἀθήναις leg. apud *Thucyd.* l. V. p. 373. A. *Xenoph.* alios: quorum loca, utpote in re nota, cumulare non libet. Stobb.

9. Ἀθήνησιν.] De hac voc. vid. *Rhodom.* ad *Diod. Sic.* Indic. Phraseol. h. v. Witt.

1. Ἄθλιος.] Ἄθλιος et εὐτυχὴς opponuntur apud *Aristoph.* Pl. vs. 826. pro κάλλιον secundo loco MS. Leid. 1. habet κάλλιστον.

2. Ἢ ἀτυχής.] Ἀτυχὴς tamen eo sensu quo ἄθλιος usurpatur ab *Epict.* Enchir. c. VI. p. m. 12. Berkel. Nostro patrocinatur *Plato* Gorg. p. 470. D. εὐδαίμων οὖν σοι δοκεῖ ἢ ἄθλιος; ubi quid sit ἄθλιος ex oppositione iudicabis. Stobb.

3. Τὸ δὲ ἀτυχής.] Cur illam vocem alteri Thomas praetulerit, divinare non possumus, praesertim cum legatur apud *Thucyd.* p. 24. ἐγκλημάτων ἀμέτοχος. Eodem adiectivo utitur *Philo* scriptor imprimis elegans p. 793. Utuntur et alii complures, quos inter *Basilius* t. II. p. 83. et *Greg.* Nyss. t. 1. p. 903. quamobrem dubitari nequit, quin ἀμέτοχος in optimarum vocum censum venire debeat, cum hominem alicuius rei expertem significat. Sallier.

4. Ἀμέτοχος κάλλιον.] Cod. A. κάλλιστον. Stobberus. [Burm. κάλλιστον. *Ex Add.*]

5. Ἀθλοθέτης.] *Plut.* Pericl. p. 160. Drak. Sic etiam *Moeris* [p. 67. ubi vid. Sall. et Piers.]. Alii grammatici distinguunt, quod prior dicatur iudex Gymnicorum, alter Musicorum certaminum. V. coll. ad *Hesych.* et *Suid.* Errant omnes, nam voce ἀγωνοθέτου usus est ἀττικώτατος *Xenoph.* nihil minus quam musicos ἀγῶνας tangens, l. III. de Exp. Cyr. p. 296. [III. 1, 21.] Ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἆθλα, ὁπότεροι [ἂν] ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν. ἀγωνοθέται δ' οἱ θεοί εἰσιν. unde patet promiscue has voces adhibitas esse, et vera esse synonyma, ut occurrunt apud *Pollucem* l. III. Oudend. Rectius opinor *Ammonius* et quos ad eum citat Cl. *Valckenaerius.* Neque fortasse inveniatur [errat Abr.] ἀθλοθέτης ἐπὶ τῶν σκηνικῶν, sed ἀγωνοθέτης tam de scenicis quam gymnasticis, idque more suo videtur docere voluisse *Ammonius.* (16) conf. *Budaeus* in Comment. Gr. Ling. p. 832. Verbum tamen ἀγωνοθετεῖν non refugit *Thucyd.* l. III. c. 38. Abresch. Ἀγωνοθέτης tamen est apud *Luc.* t. I. p. 25. Graev. *Synes.* p. 28. C. *Lib.* t. I. p. 462. A. et t. II. p. 540. D. et *Ammon.* voc. ἀγωνοθέται, et verb. ἠγωνοθέτει apud *Luc.* Ver. H. II. t. II. p. 119. Hemst. Stobb. Conf. noster V. Βραβεύς. *Demophilus* simil. p. 120. ἡ τύχη ἔοικε φαύλῳ ἀγωνοθέτῃ. *Athenagoras* Legat. pro Christian. p. 56. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῶν ἀγωνιστῶν παραλιπόντες οἱ ἀθλοθέται τοὺς κιθαριστὰς τὰς κιθάρας στεφανοῦσιν αὐτῶν. [*Bekk.* Anecdd. p. 333, 28. Ἀγωνοθέτης: ἀγωνοθέτης μὲν κυρίως ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς, ἀθλοθέτης δὲ ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. At hoc discrimen optimorum scriptorum usu refutatur. Apud Lucian. Piscat. c. 33. recte *Leh-*

Ἀθρόος Ἀττικοί, οὐκ ἄθρους[1]. ἄθρους δέ, ὁ μὴ θόρυβον ποιῶν, δόκιμον. Λουκιανὸς ἐν δευτέρῳ[2] τῶν ἀληθινῶν[3]. οὐ βοὴ σύμμικτος ἐφέρετο ἄθρους.

Ἀθυμία[4] καὶ ἡ λύπη καὶ ὁ πρὸς τοὺς πολέμους ὄκνος. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ[5]· οὔτε τινὰ δειλίην μοι[6] παριδὼν οὔτε ἀθυμίην. ἄθυμος δὲ μόνον[7] ὁ ὀκνηρὸς εἰς μάχην. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ ἄλλως οὐκ ἄθυμος στρατιώτης[8].

---

nummus *ἀθλοθέται*, quam lectionem etiam cod. Gorl. confirmat, pro vulg. *ἀγωνοθέται* recepit.]

1. *Οὐκ ἄθρους.*] Quod tamen aliquoties occurrit in accus. plur. pro *ἀθρόους*. Vid. *Suid. Hesych.* et *H. Steph.* At in numero singul. pro *ἄθροος* non solum Attice non dicitur, sed dubito, an ullus veterum pro *ἀθρόος* usurparit *ἄθρους*, licet et *ἄθρουν* et *ἀθρούστερος* inveniatur. Oudend. Videtur hic scribendum esse *ἀθροῦς* ob contractionem: nam *ἄθρους* est ab *ἄθροος*. Witt. Legendum potius *ἄθροος Ἀττ. οὐκ ἄθρους*. vid. *Etym.* h. v. col. 25. fin. quemadmodum apud *Thucyd.* legitur *ἄθροον ἐμβοήσας*. est tamen *ἄθρουν* apud *Appian.* p. 820. Stoeberus. [*Οὐκ ἄθρους.*] His subiiciunt Leidd. Burm. et Reg. sec. *καὶ ἀντίξοος, οὐκ ἀντίξους*. Vid. p. 76. *Ex Add.* De *ἄθρους* et *ἀθροῦς* vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 234. Add. Moer. p. 19. ubi vid. intpp. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. I. p. 248.]

2. *Δευτέρῳ.*] t. I. p. 669. Graev. vel t. II. p. 108. Hemst. [II. 5.] qui locus ex cod. A. ita suppleri debet: *βοὴ σύμμικτος ἠκούετο ἄθρους καὶ θορυβώδης*. Alias enim locus ut est in editt. hodiern. ad rem Thomae nihil faceret; nec *Lucianus* sibi constaret dicens fuisse *βοὴν σύμμικτον*, nisi ex *ἄθρῳ καὶ θορυβώδει* conflata fuisset. Caeterum cod. B. hanc §. cum alia coniunctim ita legit: *ἄθροος Ἀττικοί· οὐκ ἄθρους. καὶ ἀντίξος* (l. *ἀντίξοος*) *οὐκ ἀντίξους*. Quem secutus est Vascos. *ἀθρόον* habet *Thucyd.* l. II. p. 120. nisi ibi *ἄθροον* legendum. it. *Ioseph.* p. 713. G. *ἄθρουν* est apud *Diod.* l. III. p. 185. C. *Ioseph.* p. 713. E. 750. B. vid. Steph. p. 194. *ἀθροῦς* apud *Ioseph.* legitur p. 789. D. *Plutarch.* in Themistocle p. 118. B. *ἄθρους ὤφθη (πεζὸς στρατὸς) τῶν δυνάμεων ὁμοῦ γενομένων*. Stoeb. MS. Leid. 1. *τῷ δευτέρῳ*.

3. *Ἀληθινῶν.*] MS. Oxon. *ἐπὶ θινῶν*. Locus hic *Luciani* longe aliter vulgo exhibetur sc. *καὶ μὴν καὶ βοὴ σύμμικτος ἠκούετο, οὐ θορυβώδης*. Habet MS. Leid. 1. sine *οὐ*, *βοή*, *σ. ἠ. καὶ θορυβώδης*. habet *καὶ* etiam ed. Rom. Oudend.

4. *Ἀθυμία.*] Omittit iterum hanc notam MS. Leid. 2.

5. *Πρώτῃ.*] Desunt in Oxon. de more. Leguntur autem l. II. c. 37. Oudend. Cap. 37. p. 15. ed. *Gale.* Lond. 1679. ubi pro *οὐτέ* (17) *τινα*, quod est in *Thom.* scrib. vel *οὔτέ τινα*, vel, quod magis placet, *οὔτε τινὰ δειλ.* Stoeb.

6. *Δειλίην μοι.*] Male Oxon. *δηλίαν μοῦ*. Oudend.

7. *Ἄθυμος δὲ μόνον.*] Contra quam *Aristoph.* probat auctoritas; quem vid. Lysistr. v. 710. Stoeb.

8. *Ἄθυμος στρατιώτης.*] Apud *Synesium* ep. 93. in quarto casu occurrit. Oudend. *Herod.* l. VII. c. 11. Drak. P. 282. D. ubi

Ἄθυρμα[1] *κρεῖττον ἢ παίγνιον. εὕρηται δὲ παρὰ Πλάτωνι καὶ ἀθυρμάτιον*[2].

ἄθυμον στρατιώτην. Witt. *Aretaeus* Capp. de Caus. Morb. Diut. l. I. c. 16. p. 47. E. *ἀδρανέες δὲ καὶ εἰς πᾶσαν πρῆξιν ἄθυμοι.* [Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 350, 12. *Ἄθυμος: ὅ τε ἀόργητος παρὰ Πλάτωνι, καὶ ὁ περίλυπος παρ' Αἰσχίνῃ.*]

1. *Ἄθυρμα.*] *Dionys.* Halic. l. II. p. 120. Torren. Eam vocem ab Alcidamante quondam usurpatam esse tradit *Aristot.* Rhet. III. p. 123. *μία οὖν αὕτη αἰτία· μία δὲ τὸ χρῆσθαι γλώτταις, οἷον Λυκόφρων Ξέρξην πελωρὸν ἄνδρα. καὶ Σκίρων, σίννις ἀνήρ. καὶ Ἀλκιδάμας, ἄθυρμα τῇ ποιήσει.* sic et p. 124. *καὶ ὡς Ἀλκιδάμας τὴν φιλοσοφίαν ἐπιτείχισμα τῶν νόμων . . . καὶ οὐδὲν τοιοῦτον ἄθυρμα τῇ ποιήσει προσφέρων.* Utrumque locum emendare aggreditur vir longe doctissimus *Paulus Leop.* Emend. l. II. c. 6. sed infelici, ni fallimur, conatu, ea potissimum de causa, quod Alcidamantis opera interierint, sine quibus frustra omnis suscipiatur labor. Utut sit, id saltem constat, hocce nomen ab Aristotele in glossarum numerum reponi, quibus poëtis, non autem solutae orationis scriptoribus uti semper licuit. Revera quidem *ἄθυρμα* non semel apud *Homerum* legitur, quem secuti poëtae *Apollonius* v. g. l. III. v. 132. *Oppianus* l. I. v. 33. imitari non dubitarunt; verum quae vox Aristotelis aetate glossas inter numerabatur, usu posthac magis trita, ab omnibus vulgo coepit usurpari; eam quippe reperias in scriptis *Philonis* p. 786. *Iosephi* p. 405 et 878. *Clem.* Alex. p. 68. *Longi* Past. p. 12. [pag. ead. ed. Schaefer. l. I. c. 10.] Tot scriptorum locis deceptus procul dubio *Thomas* vocabulum *ἄθυρμα* alteri *παίγνιον* tanquam minus Attico praetulit: qua de re nos ad *Moerim.* [p. 5.] Sall. Vid. *Leopard.* Emend. II, 6. Vox frequens *Libanio:* in Antioch. p. 387. D. *ἀθύρματα σκηνῆς.* Mon. in Nicom. p. 203 C. *μιμεῖσθαι τὰ παιδῶν ἀθύρματα* etc. quae ab *Homero* expressit Il. O, 363. ubi *ἀθύρματα* scholiastae parvo sunt *παίγνια.* quod sane nomen non minus altero tritissimum est in Atticis scriptoribus ipsoque *Platone*, cuius sententia celebratur de LL. l. VII. (18) p. 889. E. hominem *θεοῦ τι παίγνιον εἶναι μεμηχανημένον.* neque dubitari potest, quin, quae dicuntur *ἀθύρματα παιδῶν*, eadem et *παίγνια* rectissime dici possint. Sed vereor, ut veterum Atticistarum mentem bene perceperint Grammatici recentiores, qui, quod illi restrinxerant ad usum aliquem significandi singularem, latius, quam par erat, extendendi ius sibi sumserunt: certe quando lupus aut perdix, ut *ἄγαλμα* vel *ἀνάθημα*, sic *ἄθυρμα* vocatur *τοῦ Ἀπόλλωνος*, sive *τῷ Ἀπόλλωνι*, quod *Aeliano* de Anim. in deliciis fuit, eius vice *παίγνιον* licere poni, praesertim si quis Attice loqui studeat, vix est, ut concedam. Hemsterh. Usus tamen *Plato* p. 631. B. 633. G. etc. et *τῷ παιγνιώδης Xenoph.* Symp. p. 512. Abresch. Passim apud Atticos et alios pro *παιγνίῳ* occurrit. V. *Hesych.* et *Suid.* ineptit *Moeris* Attic. Inter alios hac voce frequentissime utitur *Aelian.* in H. A. cuius locus explicandus hac occasione l. X. c. 35. *ἄθυρμα δὲ ὁ πέρδιξ τοῦ Διὸς καὶ Λητοῦς*, quod vertitur *Iovem ac Latonam hac ave delectari:* cum sine dubio solus intelligatur Apollo: quare legere mallem *τῷ.* sic X. c. 4. *Ἑρμῇ δὲ τὴν φασσοφόντην ἄθυρμα εἶναί φασιν.* l. XVI. c. 5. *ὁ δὲ ἔποψ οὗτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐστιν.* Passim *ὁ Διὸς καὶ Λητοῦς*

Ἀθυροστομεῖν[1] μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ λοιδορεῖν.

Αἰδοῦς ἄξιος[2] κρεῖττον ἢ σεβάσμιος[3].

Αἰκίζομαι ὑπὸ σοῦ καὶ αἰκίζομαί[4] σε. τὸ δὲ αἰκίζω[5] ποιητικώτερον.

Αἴσχιον[6], οὐκ αἰσχρότερον[7]. Ἀριστείδης ἐν Λευκτρικῷ[8] τετάρτῳ· καὶ τί[9] γένοιτ' ἂν αἴσχιον.

---

vocatur Apollo, ut l. X. c. 49. l. XI. c. 2. et 10. et alibi. Sine discrimine vero ἄθυρμα tam dativo, quam genitivo iungitur. OUDEND. Παίγνιον tamen apud *Aelian.* V. H. l. V. c. 16. *Synes.* p. 222. B. 239. B. *Laërt.* p. 157. F. STOBB. [*Bekk.* Anecdd. p. 350, 6.]

2. Ἀθυρμάτιον.] Non solum apud *Platonem* sed et *Lucianum* [Mar. D. 1, 5.], ut *Leopard.* observat. Hinc *Aristophani* σκαλαθυρμάτια in Nub. 630. OUDEND.

1. Ἀθυροστομεῖν.] Infra quoque ait, Τὸ οὐκ ἐπέχει τὴν γλῶτταν δοκιμώτερον τοῦ ἀθυροστομεῖ. V. *Hesych.* eadem habet *Phrynich.* IDEM.

[2. Ἄξιος etc.] Burm. ἄξιον κρεῖττον ἢ σεβάσμιον. *Ex Add.*]

3. Ἢ σεβάσμιος.] Malit *Thomas* αἰδοῦς ἄξιος, nempe cum vel de deo vel de homine aliquo, quem ob egregias dotes revereri debemus: ne tamen ipsi assentiamur, facit *Orphei*, vel potius Atheniensis *Onomacriti* autoritas, in cuius hymno ad Them. v. 7. illud adiectivum reperitur: Πάντιμ' ἀγλαόμορφε σεβάσμιε, νυκτιπόλευτε. eodem sensu *Heliodorus* p. 515. [l. X. c. 38.] καὶ τοῖς γόνασι τοῦ Χαρικλέους προσπεσοῦσα, ὦ πάτερ, ἔλεγεν, ὦ τῶν φύντων οὐδὲν ἔλαττον ἐμοὶ σεβάσμιε. SALLIER. [Luc. Tragodop. v. 215. Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστι σὸν κράτος σεβάσμιον.]

4. Καὶ αἰκίζομαι.] Oxon. οὐκ αἰκίζομαί σε. prave. OUDEND. (19) *Heliod.* l. I. [c. 2.] p. 4. ὁ δὲ τραύμασι κατῄκιστο — — — καὶ ἡ παρειὰ καταῤῥέοντι τῷ αἵματι φοινιττομένη κ. τ. λ. *Xenophon* de Republ. Athen. l. 10. ἄν τις τύπτῃ τὸν ἀλλότριον δοῦλον, γραφὰς εἶναι αἰκίας κατὰ τὸν τύπτοντα. *Athenagoras* Leg. pro Chr. p. 106. καὶ τοῖς ἀστραγάλοις αἰκιζομένους αὐτοὺς λέγειν. [Luc. Anach. 38. αἰκιζομένων τῶν ἐχθρῶν.]

5. Αἰκίζω.] Vitiose apud *Phavor.* editur ἀκίζω. OUDEND. *Soph.* Aiac. v. 402. edit. Lond. 1737. ὀλέθριον αἰκίζει. ad Excerpt. p. 681. STOBB.

6. Αἴσχιον.] Glossam hanc ignorat Leid. 2. pro αἰσχρότερον MS. Oxon. αἰσχρότατον.

7. Οὐκ αἰσχρότερον.] Legitur tamen αἰσχρότερος apud *Heliod.* l. II. [c. 25.] p. 105. IV. [c. 10.] p. 179. l. VII. [c. 2.] p. 300. et [c. 7.] 311. *Appian.* B. Civ. l. I. p. 619. *Arrian.* praef. ad l. I. de Exped. Alex. p. 2. αἰσχρότατος est apud *Laërt.* p. 556. ed. Casaub. STOBB.

8. Ἀριστ. ἐν Λευκτρ. δ.] Hunc locum non agnoscit cod. B. uti nec alterum *Platonis*. Leguntur autem *Aristid.* verba t. I. p. 461. l. 1. IDEM.

9. Καὶ τί.] MS. Oxon. οὔ τι. OUDEND.

καὶ αἰσχυντηρός, οὐκ αἰσχυντηλός[1]. *Πλάτων*[2] *ἐν Γοργίᾳ· αἰσχυντηροτέρω μᾶλλον τοῦ δέοντος.*

Αἴτιαι, αἱ πρόξενοι. ἐπειδὴ καὶ ἡ πληθυντικὴ εὐθεῖα τοῦ ἀρσενικοῦ[3] *τὸ οἱ αἴτιοι*[4], *προπαροξύτονός ἐστι. ταῦτα γὰρ*[5] *ἀεὶ ἐν τοῖς τριγενέσιν ἀκολουθοῦσι καὶ αἱ πληθυντικαὶ εὐθεῖαι τοῦ θηλυκοῦ καὶ τοῦ οὐδετέρου. αἰτίαι δὲ αἱ ἀφορμαὶ καὶ αἱ μέμψεις, παροξυτόνως. οὕτω καὶ ὅσιαι*[6] *γυναῖκες. ὁσίαι δὲ ταφαί*[7], *διὰ τὸ μὴ ἔχειν ταῦτα ἀρσενικόν, ᾧ παρακολουθήσουσιν*[8].

---

1. *Οὐκ αἰσχυντηλός.*] Quod tamen occurrit apud *Aristot.* Rhet. l. II. t. II. p. 316 F. et l. V. Ethic. c. 15. p. 32. vid. *Steph.* Thesaur. t. I. col. 239. qui contrariam huic ex Anonymo Vet. sententiam affert. Stoeb.

2. *Πλάτων.*] Pag. 297. E. [p. 487. B.] idem habet *αἰσχυντηλὸς* p. 237. F. p. 238. E. *Aristides* t. II. p. 285. *αἰσχυντηλῶς* iterum *Plato* p. 581. B. Abresch. Conf. *Phavorinus* et Cl. *Alberti* ad Hesych. V. *αἰσχυντηλός.* [*Moer.* p. 28. ubi vid. Piers. Praeterea notandum, male in edit. Bernardi legi dativ. *αἰσχυντηροτέρῳ.*]

3. *Τοῦ ἀρσενικοῦ.*] Delet Oxon. In *τὸ οἱ αἴτιοι* MSS. Leid. delent *οἱ.*

4. *Τὸ οἱ αἴτιοι.*] MS. A. delet *οἱ.* Stoeb.

5. *Ταῦτα γάρ.*] Malo *ταύτῃ γὰρ ἀεὶ ε. τ. τ. ἀκολουθοῦσι καὶ αἱ* etc. *ταύτῃ* scilicet *εὐθείᾳ πληθυντικῇ ἀρσενικοῦ.* Hemsterh. Oxon. cod. *ταύτῃ.* Verissime. Locus enim hoc modo legendus et distinguendus est: *Ταύτῃ γ. α. ε. τ. τ. ἀκολουθοῦσι καὶ αἱ πληθ.* Ait auctor in adiectivis tria genera habentibus accentum pluralium (20) femininorum et neutrorum poni eodem loco, quo ponitur in recto casu pluralis masculini generis. *Ταύτῃ* ergo scil. *πληθυντικῇ εὐθείᾳ.* Quia ergo adiectiva *αἴτιος* et *ὅσιος* habent in nominativo plurali *αἴτιοι* et *ὅσιοι*, ideo etiam femininum et neutrum habent *αἴτιαι, αἴτια, ὅσιαι, ὅσια.* sed *αἰτίαι* et *ὁσίαι* scribuntur, quando subeunt substantiva et non habent masculinum quod sequantur. Male vulgo post *ἀκολουθοῦσι* plena ponitur distinctio, cum nulla deberet addi. Oudend. MS. A. et B. *ταύτῃ γάρ.* Stoeb.

6. *Καὶ ὅσιαι.*] Oxon. *αἱ.* ed. Vasc. *ὅσαι* inepte. Oudend.

7. *Ὁσίαι δὲ ταφαί.*] Codd. A. B. *ὅσιαι* [? *ὁσίαι*] *δὲ αἱ ταφ.* Stoeb. [Ita etiam (*αἱ ταφ.*) Burm. *Ex Add.*]

8. *Παρακολουθήσουσιν.*] Sensus est: Adiectiva foeminina a masculinis isosyllabis orta in nominativo plurali eandem accentus sedem habent cum masculino et neutro, v. g. *αἴτιαι* si idem notat quod *αἱ πρόξενοι* (quae sunt in causa ut aliquid fiat) est adiectivum et descendit a masc. *αἴτιοι.* hinc est, quod accentum masculini servet. Sin vero *αἰτίαι* scriptum *παροξυτόνως*, oritur a substantivo *αἰτία*, ideoque in plurali accentus *τοῦ* singularis manet. Eodem modo *ὅσιαι γυναῖκες* sanctae mulieres, *die Nonnen*, est a masc. *ὅσιος*, *ὁσίαι* vero *αἱ ταφαὶ* est a subst. *ὁσία*, quod *ταφὰς* notat. *Legitur ὁσία* apud *Aristoph.* Plut. v. 682. conf. *Hesych.* voc. *σπα-*

Αἰτοῦμαι[1] λέγουσιν, ὅταν ζητῇ τις ὃ μέλλει ἀποδώσειν. οἷον ἐπὶ δανείου. αἰτῶ δὲ ἄρτον, ὃν δη-

---

νίαν. Witt. Emendat *Hemsterhusius* παρακολουθήσωσιν, et ita plane legit cod. Leid. 2. [Non necessaria est haec emendatio. Ceterum cf. *Buttm.* Gr. Gr. vol. II. p. 395. sq.]

1. *Αἰτοῦμαι.*] Differentiam hanc notarunt plerique Grammatici. V. *Kuster.* ad *Suidam* V. αἰτήσασθαι. Oudend. *Xenophon* l. I. Hist. Graec. p. 429. *Antiphon.* Or. I. p. 19. *Lysias* Or. 18. p. 295. Drak. Docet hic auctor τὸ αἰτεῖσθαι dici de eo, qui *mutuum quid petit*, sive *qui petit aliquid quod redditurus est:* αἰτεῖν vero de eo, *qui quid petit, quod redditurus non est.* Porro dicit, αἰτοῦμαι etiam reperiri ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς αἰτῶ. Rectius mea quidem opinione dixisset: αἰτοῦμαι ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκεσίας αἰτῶ, i. e. αἰτοῦμαι Attice pro *suppliciter* et *obnixe aliquid rogo*, uti docet nos schol. *Aristoph.* ad Plut. p. 17. h. v. αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι τὸ αὐτό, ὥσπερ ποιῶ καὶ ποιοῦμαι, πλὴν ὅτι τὸ μὲν αἰτῶ, τὸ ἁπλῶς ζητῶ, τὸ δὲ αἰτοῦμαι, τὸ μεθ' ἱκεσίας. Hoc sic esse patet ex (21) ipsius *Aeschyli* exemplo, quod auctor noster allegat:

Σωτὴρ γένου μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.

Sis servator et auxiliator mihi, qui supplex id rogo. ibi αἰτουμένῳ non est simpliciter *petenti*. Bos. Cl. *Bos* putat eum rectius dicturum fuisse cum *Aristophanis* schol. αἰτοῦμαι τὸ μεθ' ἱκεσίας. Hunc sane sensum saepius recipere ex exemplis patet. Illustre est *Xenoph.* Exped. Cyri l. II. p. 280. [II. 3, 18.] καὶ ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ κακὰ καὶ ἀμήχανα ἐμπεπτωκότας (sic malim ex *Suida* V. εὕρημα, ubi modo habet εἰς πολλὰ κἀμήχανα ἐμπεπτ. vulgo ἐμ non comparet), εὕρημα ἐποιησάμην, εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι δοῦναί μοι ἀποσῶσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. et mox ᾐτούμην βασιλέα. Alibi αἰτεῖσθαι ἀγαθὰ παρὰ θεῶν, quod notarunt lexica. Sic quoque in exemplo *Aeschyli* Choëph. vs. 2. (quod repetitur in *Aristoph.* Ran. vs. 1156. et 1181.) ut observavit Cl. *Bos.* At αἰτοῦμαι in exemplo *Libanii* est simpliciter pro αἰτῶ, de quo in nota sequente. Ut vulgo αἰτεῖν εἰς γάμον dicitur, sic etiam αἰτεῖσθαι apud *Longum* l. III. p. 93. ed. Moll. [c. 27. p. 98. Schaef.] λειπόμενος δὲ πολὺ τῶν αἰτουμένων. Oud. Conf. *Ammon.* voc. αἰτῶ. p. 5. *Valken.* *Aristoph.* ita h. v. utitur *Plut.* v. 156. Stoeb. Thomae praeivit *Ammon.* neque aliter caeteri grammatici, nempe *Etym. Magn.* et *Harpocration*, quibus praeter Menandri locum favent complura graecorum scriptorum loca. Sic *Aristophanes* de eo verba faciens qui pecuniam non redditurus dari sibi postulat, voce αἰτῶ utitur Plut. v. 156.

ΧΡ. οὐ τούς γε χρηστούς, ἀλλὰ τοὺς πόρνους. ἐπεὶ
Αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί.

Eodem sensu reperitur et apud *Theophrastum* Char. c. 11. καὶ φράτορας ἑστιῶν αἰτεῖν τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἐκ τοῦ κοινοῦ τὸ ὄψον. etc. αἰτοῦμαι quod spectat, tunc usurpari solet, si Grammaticis fides, cum aliquid mutuum accipitur; quam illorum sententiam stabiliunt imprimis haec *Lysiae* Orat. 18. p. 306. [p. 154. Steph. §. 27. Bekk.] χαλκώματα δὲ σύμμικτα οὐ πολλὰ ἐκέκτητο. ἀλλὰ καὶ ὅθ' εἱστία τοὺς παρ' Εὐαγόρου πρεσβεύοντας, αἰτησάμενος ἐχρήσατο. Lysiam sequitur *Theophr.* Charact. c. 18. καὶ ὅτ' ἂν ἥκῃ τις αἰτησάμενος ἐκπώματα, μάλιστα μὲν μὴ δοῦναι. quae postrema depravata esse cum viri docti recte iudicarent, alius aliter emendavit.

λονότι οὐκ ἀποδώσω. εὕρηται δὲ καὶ αἰτοῦμαι Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς αἰτῶ. Αἰσχύλος.

Σωτὴρ γενοῦ μοι σύμμαχός τ' αἰτουμένῳ.

καὶ Λιβάνιος[1] ἐν ἐπιστολῇ τῇ, οἶσθά που Μάρκελλον· τί τοίνυν αἰτοῦμαι, Μάρκελλος ὀψέ ποτε[2]

Nos omissis parum verisimilibus illorum coniecturis, ita legi debere suspicamur: καὶ ὅτ' ἂν ἥκῃ τις αἰτησόμενος ἐκπώματα, μάλιστα δεόμενος, μὴ δοῦναι. id enim videtur sibi velle *Theophrastus*, hominem illum ἄπιστον, si quis ab ipso pocula quibus maxime indiget, commodato roget, daturum tamen negare. Ac primum quidem ex (22) μὲν nulla prope mutatione fecimus δεόμενος, cum *Steph.* et *Casaubonus* maius quid audeant: deinde vero, nostra hac emendatione semel recepta, magis ad vivum expressa videbitur viri illius imago, qui de aliorum omnium fide minus recte sentit, utpote qui amicum pocula rogantem, vel eo ipso tempore, quo maxime indiget, audire nolit. Sed ut ad αἰτῶ et αἰτοῦμαι redeamus, ea lege quam ferunt Grammatici, scriptores graeci sese teneri non semper existimarunt: verbum a Posidonio usurpatum occurrit apud *Diog. Laërt.* p. 193. εὔξεταί τε, φασίν, ὁ σοφὸς, αἰτούμενος ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν καθά φησι Ποσειδώνιος ἐν τῷ περὶ καθηκόντων. At a deo nihil postulamus animo reddendi: Posidonius igitur, si grammaticorum legibus obtemperare voluisset, αἰτῶν non αἰτούμενος scribere debuit. Sall. *Sophocles* apud *Plutarchum* de fortuna p. 98. A.

Τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ
Ζητῶ, τὰ δ' εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην.

Conf. *Valck.* Animadv. ad *Ammon.* l. I. c. 11. p. 12. αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει, inquit *Tzetzes* ad Hesiod. p. 145. [*Valcken.* laudat *Abresch.* ad Aeschyl. p. 404. *Bekk.* Anecdd. p. 81, 17. Αἰτεῖν καὶ αἰτεῖσθαι διαφέρει·

οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶν, οὐδὲ λοπάδ' αἰτούμενος.

αἰτεῖσθαι γάρ φησι τὸν ἀποδιδόντα, τὸν δὲ μὴ ἀποδώσοντα αἰτεῖν. Ἄλεξις δ' Ἐπικλήρῳ, ἐκδιδόντος τινὸς θυγατέρα·

ἀλλ' ἔγωγε, παῖ, δίδωμι· καὶ ποήσω πάνθ' ὅσα
οὗτος αἰτεῖται παρ' ἡμῶν.]

1. Λιβάνιος.] Exstat haec *Libanii* epistola in centuria epistolarum eius a *J. C. Wolfio* editarum p. 178. ubi tamen legitur αἰτοῦμεν, quando *Thomas* locum adfert ideo, ut probet αἰτοῦμαι adhiberi Attice. Itaque dispiciendum est, quam lectionem codices *Libanii* h. l. tueantur. Id vero apparebit, quamprimum centuriae XVI. epistolarum eius, quae cum maxime eiusdem *Wolfii* cura apud nos prela exercent, in lucem prodierint. Wolf. Exstat ep. CCCLXV. at ibi vulgo editur αἰτοῦμεν, nec de ulla varietate fit mentio per Cl. *Wolfium*, ut in Miscell. Observ. Vol. V. t. III. p. 35. promiserat. Verum *Phavorinus* nostrum describens habet quoque αἰτοῦμαι, quare hoc praefero. Oudend. Desunt haec omnia in A. Storb. Locus est ex epist. 163. MS. quae est ad Anatolium. Legitur autem inter epist. a *Wolf.* edit. num. LX. leg. τί pro τὶ et pro πῆρ abbrev. πατήρ, quemadmodum πρα pro πατέρα et μρι pro μητρὶ in MSS. ubivis obvia. Idem vitium apud *Hesych.* v. γελοῖος et γενέσια. Witter.

(23) 2. Ὀψέποτε.] Leidens. 1. ὀφέτε.

γίνεται πατήρ[1]. ἔστι δὲ αἰτοῦμαι καὶ τὸ παρά τινος ζητοῦμαί τι, ὡς ὁ αὐτὸς[2] ἐν ἐπιστολῇ· καὶ τοῦτο[3] πολλάκις ἔφασκες ἀδικεῖσθαι, μηδὲν αἰτούμενος παρ' ἡμῶν.

Αἰχμάλωτον[4] ποιῶ καὶ αἰχμάλωτος γίνομαι Ἀττικοὶ λέγουσιν· αἰχμαλωτίζω[5] δὲ καὶ αἰχμαλωτίζομαι καὶ πάντες οἱ ἀπὸ τούτων[6] χρόνοι ἀδόκιμοι παρ' αὐτοῖς.

Ἀκαιρία[7], ἔνδεια καιροῦ ἐπιτηδείου. Ἀσχολία ἡ περί τι ἀναστροφή.

Ἀκανθοπλήξ[8], οὐκ ἀκανθόπληξ[9].

---

1. *Γίνεται πῆρ.*] Sic inepte editum a *Blancardo* pro γίγνεται πατήρ, ut bene in ed. Vascos. cum alterum sit compendium. Male vero ed. Vascos. γίνηται. Oudend.

2. *Ὡς ὁ αὐτ.*] Deletur in B. ὁ. Stobb.

3. *Καὶ τοῦτο.*] Exemplum hoc apud *Libanium* exstat ep. MCLXVIII. verum hae duae voces ibi non leguntur, uti nec apud *Phavorinum*. Epistola autem inscripta est Θεοδότῳ, ut videri posset inde natas esse, quod tamen ego non putem. Pro παρ' ἡμῶν, ut est quoque in *Phavor.* in *Libanio* ἐμοῦ rectius forsan, licet fere perinde sit. Oudend. Desunt haec in A. sed in B. integra leguntur. Stobb.

4. *Αἰχμάλωτον.*] Add. Phryn. p. 82. [p. 442. ed. *Lobeck.* qui vid.] αἰχμαλώτους γενομένους *Herodot.* l. V. οὓς ἔλαβον αἰχμαλώτους *Thucyd.* l. I. p. 22. A. *Xenoph.* Cyrop. III. Stobb.

5. *Αἰχμαλωτίζω.*] V. *Hesychius. Elsnerus* ad 2. Epist. ad Corinth. X, 5. Ephes. IV, 8. Oudend. Est apud *Diod. Sic.* l. III. p. 150. A. *Arrian.* III. 22. p. 137. ἵνα τήν τε μητέρα αἰχμαλωτισθεῖσαν etc. vid. et *Arrian.* in *Epict.* l. I. c. 28. p. 157. Stobb. Ea tamen voce utuntur scriptores non contemnendi, e quorum numero *Iosephus* p. 890. αἰχμαλωτίζεται δὲ, inquit, ὑπὲρ χιλίους, καὶ τὸ λοιπὸν πλῆθος ἐξελάσας ἐγκαθίστησι τῆς ἰδίας δυνάμεως οὐκ ὀλίγον. et *Heliodorus* Aethiop. l. VII. p. 324. [c. 12.] ait: καὶ δεσμώτας ὥσπερ αὐθαιρέτους τῇ πολεμίᾳ προσῆγε, δι' ὀνόματος φιλανθρώπου ξενίας, νεοὺς καὶ ξένους καὶ ἀπείρους τοῦ μέλλοντος αἰχμαλωτίζουσα. Sall. Gloss. N. T. p. 101. Αἰχμαλωτίζοντα, εἰς δουλείαν ἄγοντα. ubi vid. Cel. *Alberti.* Conf. quae ex *Heupelii* Miscell. Philol. notavit *Wolfius* Observ. Misc. Vol. V. t. III. p. 33.

[6. *Ἀπὸ τούτων.* Burm. τούτου. *Ex Add.*]

7. *Ἀκαιρία.*] Cf. *Ammon.* p. 9. ex quo noster desumsit. Recte vero ibi notat Cl. *Valckenaerius*, *Blancardum* male glossam ἀσχολία ab hac divulsisse. *Theophr.* Char. c. XII.

8. *Ἀκανθοπλήξ.*] Fabula *Sophoclis* Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ, ut (24) rectius scripsit *Jo. Meurs.* in *Soph.* quam, quod miror, *Is. Casaub.* Anim. ad *Athen.* VII, 4. ἀκανθοπληγής, *Ulysses pastinacae marinae radio percussus* a Telegono filio; quomodo heroem illum Homericum interiisse multi tradiderunt. Vitiose legitur in schol. MS. ad Il. A. 135.

Ἀκέστης[1] *ἱματίου, λογογραφικόν*[2]. *καὶ ἀκού-*

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀγαθοπλῆγι· Εἰ μέν τις οὖν ἔξεισιν, εἰ δὲ μή, λέγε. Apollodori Tarsensis eodem titulo tragoedia memoratur a *Suida*, in quo dubitari potest an, quae aliis interiectis separantur, iungenda sint *Ὀδυσσεὺς ἀκανθοπλήξ*. Non inepte recentior schol. ad *Sophocl.* El. v. 5. observat, quae sint ex *πληκτός* composita nomina, vim habere passivam; quibus autem *πλήξ* accedat, iis et activam inesse et passivam: illa quidem rarior, ut in *βουπλήξ*, quod protulit, et *βαθυπλὴξ σκόρπιος Nicand.* apud *Aelian.* de Anim. X, 49. haec multo frequentius usurpata: *καταπλὴξ Εἰλειθυῖα* unde fuerit ab eo sumta, patebit ex *Harpocr.* in V. Huius formae plura notat *Eustath.* ad Il. Z. p. 629. v. 54. inter quae ex *Callimacho μεθυπλήξ*, quod et *Leonides* adhibuit Anth. IV. c. 27. ep. 16. Idem est *οἰνοπλὴξ* apud *Hesych.* ex veteri Tragico in *Μεθυστάδες*. cuius vice forma variata *Basilius οἰνόπληκτον* dixit t. II. p. 126. D. Pro mastigia seu verberone *νωτοπλῆγα* suppeditant ex *Aristoph. Pollux* II, 180. ex Pherecr. *Suidas*. Delus *ἁλιπλὴξ Callimacho* H. in Del. v. 11. eiusdem potestatis atque *ἁλίξαντος*. Pereleganter de Anaxarcho Timon in Sillis apud *Plutarch.* t. II. p. 446. C. 705. D.— *φύσις δέ μιν ἔμπαλιν ἦγεν Ἡδονοπλήξ.* Quodvis animal, ubi in retia vel casses incidisse se sensit, consternatum et pavido motu expedire corpus tentans recte dicatur *λινοπλήξ*, unde facilis est transitus ad vim significandi figuratam quae notatur ab *Hesychio* et *Suida*, *Λινοπλῆγος, φρενοπλῆγος*, at Numenius certe apud *Athen.* VII. p. 321. B. sargum active vocat *λινοπληγέστατον ἰχθῦν*, qui vehementi iactatione rete frangere ac perrumpere conetur: hinc magnus *Casaubonus* rationem translatae virtutis petendam esse statuit; utrum melius, lectoris arbitrio permitto. Equus quidem *ὀρθοπλήξ*, ut in Gloss. *Sternax*; aut, *ὁ ὀρθὸς αἰρόμενος καὶ πλήσσων*, ut *Eustath.* p. 629. v. 54. cuius exemplum servavit ex Aristophane *Suid.* in V. De accentu vero, vix aliter positum invenias, quam hic et in *Λινοπὰξ Thomas* praecipit; nisi quod *γαστερόπληξ* editum sit apud *Eustath.* ad Od. Σ. p. 1837. v. 39. HEMSTERH.

9. *Οὐκ ἀκανθόπληξ.*] *Ὁ πλησσόμενος* explicat lexic. *Herodot.* (25) p. 35. ed. Jungerm. significat autem a spina ictus. Est et Apollodori fabula *Ἀκανθοπλὴξ* inscripta apud *Suid.* voc. *Ἀπολλόδωρος Ταρσεύς.* STOBB. MS. Oxon. *καὶ οὐκ ἀκ.*

1. *Ἀκέστης.*] MSS. A. et B. ita: *ἀκεστὴς ἱματίου καὶ ἀκούμενος ἱμάτια λογογραφικά.* STOBB. Cf. *Foesii* Oecon. Hipp. Gloss. *Cyrilli* p. 4. *ἀκεστής, medicus. ἀκεστής, Acestus et sartor. Ἀκάστη ἡ θεραπεία* apud *Hesiodum* Theogon. p. 262. schol. *Homeri* ad Iliad. X. vs. 2. *κυρίως ἀκεῖσθαι τὸ ἄχος ἰᾶσθαι καὶ τὸ ὅπως δήποτε θεραπεύειν, ὅθεν Φρύγες ἀκεστὴν τὸν ἰατρὸν καὶ Ἀθηναῖοι ἀκέστορά φασι.* conf. *Erotianus. δίκτυον ἀκέσασθαι Alciphron* l. I. ep. 14. p. 60. *Io. Rhodius* de Acia p. 133. *ἠκέσαντο τὸ δίψος* dixit *Aelian.* V. H. l. I. c. 4. *Themistius* Or. XXI. p. 250. *καὶ τὸν χιτῶνα ἐκεῖνον πράγματα παρέξειν ταῖς ἀκεστρίαις. Moschop. περὶ σχεδ.* p. 189. *ἠπῶ περισπωμένως, τὸ ῥάπτω.* [*Bekk.* Anecdd. p. 364, 15. *Ἀκεσταί: οἱ τὰ ἱμάτια ἀκούμενοι. Ξενοφῶν* (Cyrop. I. 6, 16.) *ὥσπερ ἱματίων ῥαγέντων εἰσί τινες ἀκεσταί.* De accentu vocis vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 92.]

2. *Λογογραφικόν.*] *Λογογραφικὸν* pone e MSS. post *ἱμάτια.* OUD.

μενος ἱμάτια. Λουκιανὸς ἐν νεκυομαντείᾳ[1]· μισθοῦ ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων. ἠπήτης δὲ ποιητικώτερον. Ὅμηρος ἐν βατραχομυομαχίᾳ[2]. ὁ δὲ ἠπήτης[3] ἐπέστη. τὸ δὲ ῥάπτης κοινόν. καὶ ἀκέσα-

---

1. *Λουκ. ἐν Νεκυομ.*] t. I. p. 337. [c. 17.] Graev. STOBB.

2. *Ὁμηρ. ἐν βατραχ.*] Cod. A. et B. *ἐν μυοβατραχομαχίᾳ*. STOBB. [MSS. Leidd. Burm. *Μυοβατραχομαχίᾳ*. Vide ad v. *Παύω*. *Ex Add.*]

3. *Ἠπήτης.*] Severa est *Phrynichi* in hoc vocabulum sententia p. 32. [p. 91. ed. *Lob.* quem vide.] severior etiam Aelii Dion. apud *Eustath.* ad Od. K. p. 1647. v. 59. qui *τὸ ἠπήσασθαι παντελῶς βάρβαρον* pronunciat: *συμφθέγγεται δὲ*, inquit *Eustathius*, *τῷ Διονυσίῳ καὶ ἡ συνήθεια, παρ' ᾗ τὸ σουβλίῳ τρυπᾶν ἠπᾶν λέγεται, καὶ τὸ τῆς ἠπήσεως ὄργανον ἠπητήριον*. Huic adiungere *Pollucem* licet, quippe qui vocem ne mentione quidem dignatus sit. Horum rigorem eo usque temperat *Th. Magister*, ut nec Atticis usum eius verbi interdicat, fretus scilicet auctoritate, quam plurimi facit, *Aristidis*, cuius prolatum testimonium invenies t. III. p. 511. B. *Galenus* certe, quantumvis Atticistarum saepe superciliosus insectator tum maxime, si medicinae res agatur, stili tamen concinni et Attici studiosissimus, *τὸ ἠπᾶσθαι* minime respuit: t. VI. p. 24. B. *ἠπῶνται τὰ ῥαγέντα τῶν ἱματίων*. p. 10. D. *ἄλλου μὲν τεχνίτου ποιεῖν ἱμάτιον, ἄλλου δὲ ἠπήσασθαι ῥαγέν*. p. 18. C. *ἄλλης μέν ἐστι τέχνης ὑπόδημα ποιήσασθαι, τὸ δ' ἠπήσασθαι τοῦτο παθὸν ἑτέρας*· quod iisdem in locis mutata phrasi dixit *τὰ πεπονηκότα, τὰ* (26) *παλαιὰ τῶν ὑποδημάτων ἐπανορθώσασθαι*. Quin priscis fuerit usitatum, dubitari non potest, quandoquidem *ἠπητὴς* occurrit in Batrachom. v. 183. cuius carminis auctor, si non *Homerus*, utique vetustissimus: Tigretem quendam Carem codex aliquis vitiosus *Nunnesio* suppeditavit ad *Phrynich.* p. 32. qui scribendus erat Pigres, ut satis ex *Suida* constat in illa V. *Xenophontem* addere non vereor, *K. Π.* I. p. 18. v. 1. [I. 6, 16.] ubi pro eo quod editur, *ὥσπερ ἱματίων ῥαγέντων εἰσί τινες ἀκεσταί**), quidam veteres libri, interque eos optimus Biblioth. L. B. ubi vulgaris lectio recentiore quidem, quam qua codex, sed antiqua tamen manu scripta marginem occupat, praebent *ἠπηταί*. illa enim apis Attica voces phrasesque tum poëticas, tum Doricas, quarum in aliis scriptoribus Atticis nullum est vestigium, si virtutem orationi adiungant, non aspernatur. Porro — *καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι* ex *Hesiodi Ὑποθήκαις Aristophanem* usurpasse, ludendi gratia nec ne, nihil interest, *Phrynichus* ostendit, cui mentionem Comici debet *Thomas*; nam fabulam *Δαιταλεῖς* haud magis ipse legerat, quam quisquam nostrum. Ex scriptore Dorico, ut credi par est, Doricam formam servavit *Hesych.* in *Ἀπήτρια*. quam tamen apud *Moerid.* in *Ἀκέστρια* retinendam non puto. Tandem non alia videtur translatae significationis in *ἠπᾶσθαι* fuisse ratio, quam in *ἀκεῖσθαι*· etenim persuasum habeo, *leniendi sanandique* potestatem olim in eo resedisse. Attamen negari

---

[*) Eundem locum laudans grammaticus apud Bekkerum l. supra l. praebet *ἀκεσταί*.]

σθαι μέντοι καὶ ἠπήσασθαι[1] Ἀττικοί[2]. Ἀριστεί-

---

non potest, quin Attici ea vi, quae *laesa reficere et sarcire* notat, ἀκεῖσθαι potissimum adhibuerint, et quae inde ducta fluunt nomina: nec mirum, quum Graecis Atticisque maxime solemne sit *integra nullaque parte frangendo scindendove violata* vocare vel σῶα· ut σώας κρίθας ἐσθίειν, quod antequam molere didicissent, homines solebant: σῶα σήμαντρα apud *Herodot.* II, 121. et *Philoni* Iud. p. 896. A. σῶοι oppositi τοῖς τὰ σώματα ἠκρωτηριασμένοις· vel ὑγιῆ, quemadmodum *Thucyd.* VIII. p. 573. v. 62. νῆες ὑγιεῖς. (*Homerus* habet Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι Od. Ξ, 383.) ἡ μὴν τὸν Ἑρμῆν ὑγιᾶ τε καὶ ὅλον εἶναι. *Lys.* in Andoc. p. 104. v. 16. τὸ ἔδαφος καὶ τοὺς τοίχους ὑγιεῖς *Aristot.* Θ. Ἀκ. p. 113. v. 3. *Sext. Emp.* contraria iunxit ὑγιὲς ἱμάτιον et διεῤῥωγὸς p. 481. v. 45. In *Pindari* Π. Ε. 66. ὅλον δίφρον schol. exponit ἄθραυστον καὶ ὑγιᾶ. adde *Hesych.* in Λινοτόμοι. Ergo et ἰᾶσθαι pari ratione atque ἀκεῖσθαι, *reparare quae laesa sint*: *Libanius* dabit πεπληγυῖαν ἐν ταῖς πέτραις τὴν δίκελλαν ἰασόμενος, *curaturus, ut fractus ligo reficiatur* t. I. p. 793. C. *Galen.* t. VI. p. 20. F. ἆρ' οὖν ἢ παθεῖν ἔξω τούτων ἱμάτιον ἢ ἰαθῆναι δυνατόν; . . . ἴασίν τε μίαν εἶναι· ἀκεστρίας *Etymol.* esse monet τὰς δι' ὀξυτάτων ῥαφίδων ἰωμένας τὰ διεῤῥηγμένα (egregius biblioth. L. B. codex τὰς (27) λαβίδας corrupte pro λακίδας) τῶν ἱματίων. Verum ab hoc verbo, quantum recordari possum, derivata, si solam ἴασιν exceperis, potestatem eam non admittunt: alterum contra ad multa, quae gignit, vocabula propagat. Tritum est ἀκεστής. *Plato* roganti Dionysio, quale ipsi videretur iuste et ex aequo iudicare, hac enim laude censeri volebat tyrannus, respondit: σμικρὸν μὲν οὖν καὶ πολιτικοῦ (hanc vocem interponi debere ex *Eusebio* manifestum est Chron. I. p. 56. v. 10.) μέρος ἔσχατον· ἀκεσταῖς γὰρ ἐοίκασι οἱ ὀρθῶς δικάζοντες, οἵτινες τὰ διεῤῥωγότα ἱμάτια ἀνυφαίνουσι. *Olympiod.* V. Plat. p. 586. Hinc ἀκέστρια, ἀκέστρα, ἡ τῶν ἱματίων ἀκεστικὴ ignota lexicis apud *Galen.* t. VI. p. 27. ἀκεστήριον, quod *Hesych.* explanat ἠπητήριον, usurpatum a *Liban.* in Antioch. p. 384. D. Hunc in modum possessione deiectum ἠπῶ ῥῆμα τὸ ῥάπτω, ut in Gl. MS. legitur, quasi delituit, donec tandem, quod et multis aliis accidisse vocibus apertum est, in usum communem revocaretur, et quamvis ab Atticistis diu exclusum, ius pristinum obtineret: quare apud aevi recentioris scriptores et Grammaticos, praesertim quum ἀκεῖσθαι, ἀκεστὴς etc. exponunt, frequentatur. Vid. *Hesych.* in Κωβηλίνη, Ἠπήτρια, et quos ad eum locum notavit eruditiss. *Alberti.* Hemst. Scil. vs. 183. ubi μοι ἐπέστη. ut citat *Leopard.* l. X. Emend. c. 3. Ceterum post haec adde e MSS. Oxon. et Leidd. et edd. Rom. et Vasc. ac *Leopard. Nunnes.* ad *Phrynich.* τὸ δὲ ῥάπτης κοινόν. Oudend. Adde ex A. B. et edit. Rom. τὸ δὲ ῥάπτης κοινόν. Stobb. [Add. *Moer.* p. 48. et ad h. *Piers*]

1. Ἀκέσασθαι μέντοι καὶ ἠπήσασθαι.] At vero reliqui Grammatici ultimum verbum non tantum non Atticum, sed barbarum esse, vel saltem commune statuunt, quod ultimum verum credo. Vid. *Leopard.* l. c. *Nunnes.* ad *Phryn.* p. 32. [p. 92. Lob.] comment. ad *Suid.* et *Hesych.* his vocibus. Leid. MS. 2. ἠπήσκεσθαι. Oud. [Aliter Aelius Dionys. Eust. Od. *K.* p. 382, 16.]

2. Ἀττικοί.] Deest quoque cum *Aristidis* exemplo in Leid. 2.

δης ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογίᾳ[1]· τῶν ἱματίων τῶν ἠπημένων[2] οὐδὲν διαφέροντες[3]. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι[4]· καὶ κόσκινον ἠπήσασθαι. καὶ ἀκέστρα ἡ βελόνη. Λουκιανὸς ἐν τῷ Χάρωνος[5] καὶ Ἑρμοῦ διαλόγῳ· καὶ ἀκέστραν[6] ὑπὲρ τοῦ ἱστίου.

Ἀκκισμός[7], τὸ λεγόμενον ἰδίωμα, ἤτοι[8] ἡ προσποίησις. καὶ ἀκκίζομαι, τὸ προσποιοῦμαι. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ[9]· εἰ καί τινα ἀκκισμὸν ἐμοὶ φέρει. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ, Ὀδυσσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον· σὺ δὲ ἀκκιῇ καὶ κατειρωνεύσῃ[10].

---

et Leid. 1. hoc exemplum ponit post alterum *Aristophanis*. Idem. [Burm. *Ἀττικόν. Ex Add.*]

1. *Ἀριστείδ. ἐν κοιν. ἀπολ.*] Delentur in A. Stobb. 511. b. In Oxon. *Aristidae* nomen tantum legitur sine orationis mentione, quod saepius ibidem fieri, observavi. Wolf.

2. *Ἠπημένων.*] MS. Leid. 1. *ἠπημάτων.*

3. *Οὐδὲν διαφέροντες.*] Post haec cod. B. *καὶ ἀκέστρα ἡ βελόνη.* De qua schol. *Luciani* ex MS. Coisl. ita [Vol. II. p. 265. s. ed. Lehm.]: *ὅτι ἀκέστρα ἡ βελόνη ἡ μείζων, ἣν νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν. Ἀκέστρα δὲ παρὰ τὸ ἀκεῖσθαι ἤτοι συῤῥάπτειν τὰ διεῤῥωγότα τῆς ὀθόνης· τοῦτο δὲ καὶ ἠπήτιόν* [l. *ἠπήτριόν*] *φασιν, ἐπεὶ καὶ ἠπήτρια καὶ ἠπητής, καὶ ἀκέστρια καὶ ἀκεστής, οὓς νῦν ῥάπτας καλοῦσιν. Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας.* Stobb. (28)

[4. De Aristophanis l. vid. *Fritzsch.* de Ar. Daetal. p. 101.]

5. *Λουκ. ἐν τῷ Χαρ.*] t. I. p. 268. Graev. [Dial. Mort. 4, 2.] ubi vid. *Hemst.* Conferri quoque ad hunc §. merentur *Graev.* ad *Luc.* t. I. p. 959. *Erotian.* voc. *ἀκέσιας.* Stobb.

6. *Ἀκέστραν.*] Emendandus *Erotianus* in lex. Hipp. V. *Ἀκεσίας,* ubi ait *καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὰς ῥαφίδας ἀκεστρίας καλοῦσιν.* l. *ἀκέστρας,* ut id iam *Nunnes.* et *H. Stephanus* viderunt: *ῥαφὶς* enim idem quod *βελόνη* vid. *H. Steph. Pauw.* ad *Phryn.* l. c. [p. 90. ibq. *Lob.* vid. infra p. 150.] *Suid.* et quem ibi laudat *Kusterus Hellodium* apud *Photium* p. 1589. Pro *ἱστίου* Leid. 2. *ἱματίου.* Oudend.

7. *Ἀκκισμός.*] Non *ἀκισμὸς* et *ἀκκίζειν* non *ἀκίζ.* ut in edit. Rom. ex MSS. quibus adstipulantur *Moeris* et *Phavor.* Stobb. Vid. Cel. *D'Orville* Animadv. ad *Chariton.* l. I. c. XIV. p. 145. [p. 287. Lips.] [*Ἀκισμός, ἀκίζ. ἀκισμόν* ed. Vasc. Cf. *Piers.* ad Moer. p. 48. *Bekk.* Anecdd. p. 364, 31. sq. Coray ad Heliod. p. 204.]

8. *Ἤτοι.*] MSS. A. et B. *ἤγουν.* Stobb.

9. *Ἐπιστολῇ.*] Haec hactenus non exstat: comparebit autem inter Wolfianas. Wolf. Male leg. in cod. B. *Λιβ. ἐν τῇ ἐπιστ. τῇ Ὀδυσσεὺς ἔπειθε Πολυφ.* quae Synes. post adscr. quem vide p. 257. C. ex quo loco scrib. *κατειρων.* pro *κατειραν.* Stobb.

10. *Κατειρωνεύσῃ.*] Ita edidi pro vulgato *κατειρανεύσῃ.* Editam a me lectionem tuentur cod. Leid. 1. Oxon. et Rom. ed. tum *Synesii* exemplaria; et ita emendandum esse praeceperant quoque *Hemster-*

Ἄκναπτον[1], οὐκ ἄγναφον. ὥσπερ καὶ κναφεύς, οὐ γναφεύς[2]. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ, ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις· ἣν οἱ κναφεῖς ἐπὶ τοῖς ἱματίοις τοῖς πιναροῖς[3]. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ· τί ἂν οἴει πάσχειν αὐτὰ λακτιζόμενα καὶ νιτρούμενα καὶ πάντα τρόπον κναπτόμενα.

Ἀκούσματα κάλλιον ἢ ἀκροάματα[4]. ἀκρόασις δέ, οὐκ ἄκουσις[5]. κοινὸν γάρ.

Οὐ μόνον *Ἄκρα*[6] πόλις ἡ ἀκρόπολις[7], ἀλλὰ καὶ ἄκρα μόνον.

---

husius et *Torrenius*. Caeterum hanc glossam ignorat cod. Leid. 2. [*Κατειρωνεύσῃ* habet etiam MS. B. *Ex Add.* Ed. Vasc. p. 12. *ἀκιῇ*.]

(29) 1. *Ἄκναπτον.*] Videtur legendum *ἄκναφον*, quod habet *Poll.* p. 712. Usitatius est *ἄκναπτον*. Sed hoc sibi velle videtur *Thomas*, etiam si pro *ἄκναπτον* dixeris *ἄκναφον*, tamen per *κ* non per *γ* scribendum, quod seq. *κναφ. οὐ γναφ.* subinnuunt. *ἄγναπτον* est apud *Polluc.* IV. 119. Conf. *Lucian.* t. I. p. 46. *Graev.* Stobb. [*Ἄκναπτον.*] B. *Ἄγναπτον. Ex Add.*]

2. *Οὐ γναφεύς.*] Quod tamen legitur in *Aristoph. Σφηξ.* vs. 1123. [1128. ubi nunc *κν.*] *Lys.* Orat. II. c. 5. [adv. Simon. §. 15.] *Aelian.* V. H. V. 5. *Phavor.* voc. *γναμπτή·* ubi: *ἱστορεῖται γὰρ ἰχθὺς γναφεύς, οὗ τὸ ἐκ τῆς ψήσεως ὑγρὸν* etc. leg. *ἑψήσεως* ex Athenaeo. *Xenoph.* p. 612. l. 38. conf. *Corinth.* p. 673. *Steph.* p. 56. *Ioseph.* p. 913. D. *κναφεύει* est apud *Arist.* Plut. vs. 166. *κνάπτεται* *Laërt.* p. 98. E. et 122. E. *κναφεὺς Dio* p. 337. B. D. [Theophr. char. c. 10.] *Lucian.* Icaromen. t. I. p. 690. *Basil. ed.* *Ὁ δὲ γεωργὸς ᾔτει ὑετόν, ὁ δὲ κναφεὺς ἥλιον.* Idem in *Δραπέτ.* [28.] *ἀπέκειρε γὰρ ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος.* et statim: *ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας.* Witter. [Cf. *Harpocr.* v. *Γναφεύς. Moer.* p. 31. *Bekk.* Anecdd. p. 337, 20. *Ἄγναπτος: καὶ διὰ τοῦ γ καὶ διὰ τοῦ κ ἔλεγον τοὔνομα.* *Hemsterh.* ad Luc. Iud. Voc. 4. *Hermann.* ad Soph. Aiac. v. 1010. *Wetsten.* ad Matth. IX. 16. t. I. p. 360.]

3. *Πιναφοῖς.*] *Πιναροῖς* Oxon. item editio Venet. et Vascos. recte. Wolf. L. *ροῖς*. Locus *Synes.* p. 182. D. in altero leg. *τί* pro *τι* et *οἴῃ* pro *οἴει* [*οἴει* non mutandum.], uti et in MSS. legitur. Stobb. Quibus adstipulatur Leid. 1. Ignorat autem hanc glossam cum sequente cod. Leid. 2.

4. *Ἀκροάματα.*] Adhibet tamen saepe *Xenophon* et *Aristid.* t. I. p. 578. Abresch. *Isocrates* ad Demon. p. 49. 51. Drak. *Ἀκούσματα* in maiore usu est quam *ἀκροάματα*, non vero melius. vid. *H. Steph.* *Moeris* dicit *ἀκρόαμα* esse *ἑλληνικῶς*. MS. Oxon. *ἀκοούματα*. Oudend. Habent *Plutarch.* et alii; ut vel ex lexicis notum. Mox cod. B. pro *δὲ* leg. *καί·* post *κοινὸν γάρ* deest in B. cod. A. cum edit. plane consentit. Stobb. Gloss. *Philox.* auditio, *ἄκουσμα*. [Cf. *Moer.* p. 67. *Bekk.* Anecdd. p. 372, 16.]

5. *Ἄκουσις.*] Hanc vocem ne quidem admittunt lexica. Oudend. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 352.]

6. *Ἄκρα.*] Cod. A. *ἢ*. B. *ἡ*. Vid. *Thucyd.* l. II. p. 112. B. cf.

Ἀκρατεύεσθαι[1] μηδαμῶς εἴπῃς, ἀλλὰ οὐκ ἐγκρατεύεσθαι.

Ἀκρατία[2], ἀδυνασία[3] καὶ ἀνοητία[4], παρὰ Θουκυδίδῃ μόνῳ. ἀκρασία[5] δὲ, ἀδυναμία καὶ ἄνοια καὶ παρ' ἐκείνῳ καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς.

Ἀλάβαστον[6] δίχα τοῦ ρ', Ἀττικοί· μετὰ δὲ τοῦ ρ' ἁπλῶς Ἕλληνες.

Aristid. Panath. t. I. p. 99. Vid. *Bos* de Ellips. p. m. 162. [p. 398. (30) Schaef.] ἄκρα, *arx*, *castellum urbis Aelian.* V. H. l. I. c. 25. *Strab.* p. 625. D. Stobb. Cod. Leid. 1. ἄκραι. [Xenoph. Anab. VII. 1, 19.]

7. Ἡ ἀκρόπολις.] Oxon. ἡ ἀκρόπολις male. Wolf. Conf. *Apollon. Alexandr.* Syntax. l. I. c. 2. p. 4.

1. Ἀκρατεύεσθαι.] Dicere vetat auctor, sed pro eo vult οὐκ ἐγκρατεύεσθαι, quemadmodum loquitur *D. Paulus* 1. Cor. VII. 9. εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται: *Si se non continent.* BOS. Ita et *Phrynich.* quod mirum: cum praeter *Menandrum* etiam usus sit *Aristoteles.* V. *H. Steph.* et *I. Albert.* Obs. sacr. p. 344. Oudend. [cf. *Phrynich.* p. 442. et ad h. *Lobeck.*]

2. Ἀκρατία.] Nescio, an hodie apud *Thucydidem* reperias. Ἀκρατίαν, ἀκρασίαν in *Hesych.* Reliquis Atticis ἀκράτεια vocatur. Oudend. Is est verborum illorum sensus, hasce voces apud *Thucydidem* solum reperiri, e quibus unam tantum legisse meminimus, ἀδυνασίαν scilicet l. VII. p. 417. et l. VIII. p. 473. alias investigent, quibus plus est otii. Sallier. [*Valcken.* affert locum Xenoph. 259, 18. [Cyrop. VI. 1, 19.] *Tittm.* addit autem: „ibi autem et alibi ap. Xenoph. ἀκράτεια. Sic etiam h. l. leg." In postremo errat *Tittmannus.* Cf. *Piers.* ad *Moer.* p. 29. et *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 524. sq. et qui uberrime hac de re disputavit Schneider. ad Plat. Rempl. vol. II. p. 53. sequ.]

3. Ἀδυνασία.] Non solum apud *Thucydidem*, sed etiam alios occurrit. Consule *Wass.* et *Duker.* ad *Thucyd.* l. VII. §. 8. et Ind. h. v. Oudend. [*Lob.* ad *Phrynich.* p. 508. *Bekk.* Anecdd. p. 345, 26. Ἀδυναμία ἐρεῖς, ὡς Δημοσθένης, καὶ ἀδυνασία, ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἀδυνατία, ὡς Δεινόλοχος.]

4. Ἀνοητία.] Nec hoc apud *Thucydidem* solum, ubi hodie non legas: sed apud Atticos crebro, si fides *Moeridi* [p. 28.]. Confer *Iungerm.* ad *Poll.* l. II. §. 128. Idem. [Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 21, 20. *Lob.* ad Phryn. p. 506.]

5. Ἀκρασία.] Pro intemperantia *Aelianus* V. H. l. I. c. 5. Drak. [*Lob.* l. l. p. 524.]

6. Ἀλάβαστον.] Haec *Thomae* et ex eo *Phavorini* observatio si vera sit, innumeris locis erit illud rescribendum. Nam vulgo plerumque ρ etiam apud Atticos scriptores additur, ut videre est in notis ad *Suid.* h. v. et quae ibi citantur; ac *Perizon.* ad *Ael.* l. XII. V. H. c. 18. ac *I. Albert.* Obs. sacr. p. 150. *Elsner.* p. 213. Adde ad *Hesych.* Ἀλάβαστος, λήκυθος. Oud. Cod. B. ἀλάβαστρον. Vocem hanc habet *Hesych.* conf. *Steph.* Thes. t. II. col. 587. C. (31) *Clerici* Index in *Menandr.* *Suid.* et *Harpocr.* v. ὁλαβαστοθῆκαι. Adde Maussac. not. in Harpocr. et *Spanh.* in *Callim.* [hymn. in lavacr. Pall. v. 13.] p. 540. ἀλάβαστρον optimae notae scriptoribus

Ἀλεῖν, οὐκ ἀλήθειν. Ἀριστοφάνης[1] ἐν Νεφέλαις.

—— ὡσπερεὶ κάχρυς[2] γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

Ἀλεῖς, οὐκ ἀλήθεις[3].

---

usurpatum. Vid. *Aristoph.* Acharn. v. 1052. [*Elmsl.* qui vid. et *Dindorf.* ἀλάβαστον ex codd. et Suid. ita etiam in Lys. loco nunc ἀλάβαστον receptum.] Lysistr. v. 946. *Aelian.* V. H. XII, 18. *Lucian.* t. II. p. 353. *Graev.* Adde *Brisson.* de R. P. p. 714. STOBB. *Herod.* III. c. 20. *Lucian.* Dial. Meretr. XIV. sub princ. ABRESCH. Vid. *Moschopul.* περὶ σχεδ. p. 167. DRAKENB. Mox δὲ delet Leid. I. [*Alberti* in N. F. p. 151. et 505. ἀλαβάστους Alexis ap. Athen. 8. p. 365. D. Multa *Spanhem.* Callim. p. 540. Ap. Athen. 6. p. 268. a. Crates ἀλάβαστρος — μύρου. Saepissime apud Athen. p. 691. C. XII. p. 553. D. κάλπις. Eust. Il. V. p. 923. l. 10. Attice ὁ ἀλάβαστρος, vulgo τὸ ἀλάβαστρον. pro Thoma egregia Iliad. σ. p. 1219. l. 27. *Valcken.* ap. Tittm. p. 144. Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 374, 6.]

1. Ἀριστοφάνης.] Vs. 1369. Cod. Leid. 1. ἀλέθειν.

2. Κάχρυς.] Κάγχρυς Oxon. et Vascos. κάγχρους Venet. In editis *Aristoph.* κάχρυς, sicut in Vesp. vs. 1297. [1306.]. καχρύων. WOLF. Ita leg. debere monuit *Leopard.* l. VII. Em. 16. MS. Oxon. Leid. pr. ed. Rom. κάγχρυς. edd. Ven. et Vasc. κάγχρους. Utroque modo scribitur etiam apud *Suidam* sine et cum γ. sed sine γ in *Hesychio* et *Aristoph.* edd. uti et in Σφηξὶ vs. 1197. ubique haec in MSS. variantur. Consule *Casaubon.* ad *Athen.* l. II. c. 13. OUDEND. [B. κάγχρυς. *Ex Add.* Cf. *Piers.* ad *Moer.* p. 123.]

3. Ἄληθεις.] Leg. ἀλήθεις. BOS. Sic nunc edunt ex sententia *Pauli Leopardi* l. VII. Em. c. 16. [p. 188.] antea [ed. Vasc. p. 9.] fuerat ἀλεῖς, οὐκ ἀλιεύεις. TOBREN. Ἀλήθειν tamen *Theophr.* usus est de Caus. Plant. l. IV. c. 14. τοῖς μὲν ἀλήθοντες χρώμεθα. *Diodor.* l. III. p. 151. D. *Aphthon.* fab. 15. cum nostro facit *Phrynich.* p. 24. [151. *Lob.*] *Aristoph.* in Nub. v. 1361. in nostr. leg. κάγχρυς ex edit. Rom. conf. schol. ad. Equit. v. 254. STOBB. Vitiose ἄληθεις in ed. *Blanc.* qui videtur ἀλήθεις rescripsisse, obtemperans monitioni *Leopard.* [l. l.] sic legi iubentis, cum in MSS. et edd. vett. sit οὐχ ἀλιεύεις. Eamque emendationem veram esse putat Cl. *Wolfius* propter interpretationem verbi proxime antecedentis, sed quod in edd. vett. paullo post sequitur. Mihi contra videtur inde falsa emendatio: nam bis idem plane repetere non solet noster. Advocatur tamen *Moeris* in testimonium, apud quem exstat ἀλεῖς Ἀττικῶς. ἀλήθεις Ἑλληνικῶς. Verum cum Cl. editor ibi testetur, in MS. esse ἀλέσεις, eam tam hic quam illic verissimam esse lectionem opinor: ut voluerit notare noster, apud Atticos non modo ἀλεῖν cum suis derivatis dici, non ἀλήθειν, sed etiam in sec. persona futuri adhiberi ἀλεῖς, non vero vulgare ἀλέσεις futuri τοῦ ἀλέω. Id quod usu venit in pluribus verbis. Sic ἀναπετῶ Ἀττικοὶ pro ἀναπετάσω infra. Haec emendatio ni probabilis maxime mihi videretur, suspicabar propter aspiratum οὐχ in nostro scriptum fuisse ἁλεῖς (sic enim [illegible] spiritu aspero MSS. et edd. vett.) οὐχ ἁλιεῖς. ut voluerit Attice piscatores dici ἁλεῖς, non ἁλιεῖς, ut vulgo. Quo faceret edita *Suidae* lectio: ἁλεῖς etc. καὶ ἁλεῖς ἀντὶ τοῦ ἁλιεῖς. ἁλεῖς σοφίσται. Verum

(32)

Ἀλεκτρυὼν[1] καὶ ἐπὶ ἄῤῥενος καὶ ἐπὶ θήλεος[2], λογογράφοι. τὸ δὲ ἀλεκτορίς[3], ποιητικόν, εἰ καὶ Συνέσιος χρῆται ἐν τῇ, λύσαντες ἐκ Βενδιδείου, ἐπιστολῇ[4]. λέγει γάρ· ἀλεκτορίδας[5], ᾠὰ

---

malim omnino cum amicissimo *Hemsterhusio*, qui, hic probans ἀλέσεις, vicissim mecum suam emendationem in familiari colloquio communicavit, in *Suida* rescribere ἀντὶ τοῦ ἀλέες i. e. *frequentes*. Attamen in usu fuit ἀλεία, piscatus, pro ἁλιεία, quod aliquoties viros doctos decepit. Consule omnino eumdem Virum Cel. Observ. Miscell. v. VI. p. 339. et iam olim *H. Steph.* in Thes. V. ἁλιεία. Sed, ut dixi, ἀλέσεις magis placet. Oudend. Oxon. et Vascos. οὐχ ἁλιεύεις, at *Leopard.* reponit ἀλήθεις. Atque huic potius quam codici alicui lectionem hanc debere videtur *Blancardus*, quod monet *Benzelius*. De veritate eius constat ex interpretatione verbi ἀλεῖς proxime antecedentis. *Moeris* in vocibus Atticis a *Ioh. Hudsono* primum editis p. 3. ἀλεῖς Ἀττικῶς, ἀλήθεις Ἑλληνικῶς. At ibi in MS. pro ἀλήθεις exstare ἀλέσεις testatur *Hudsonus*. Wolf. Cod. A. B. Rom. Vascos. ἀλεῖς οὐχ ἁλιεύεις. Legitur tamen ἁλιεύοντες apud *Diod. Sic.* l. II. p. 141. D. et B. Onom. *Calep.* p. 111. *Piscari*, ἀλεύειν l. ἁλιεύειν. *Dio* p. 652. E. cf. *Hesych.* voc. ἀμφιβολεύς. Stoeb. [B. οὐχ ἁλιεύεις. *Ex Add.* Cf. *Moer.* p. 17. ibq. *Piers. Phrynich.* p. 151. ed. *Lob.* quem vide.]

1. Ἀλεκτρυών.] Dicit et de *mare* et de *femina* usurpari, quod pluribus docet schol. *Aristoph.* ad Nub. p. 166. [v. 659. ed. *Herm.*] ubi id confirmat quoque exemplis ex *Aristophane* et *Platone*. Postremo addit *Thomas* noster: τὸ δὲ ἀλέκτωρ οὐχ Ἑλληνικὸν ὅλως. *sed vocabulum* ἀλέκτωρ *prorsus Graecum non est:* id quod miror, cum id habeant *Simonides* et *Cratinus*, teste *Athenaeo*, qui Deipnos. II, 4. Λέγεται δὲ καὶ Ἀλεκτορὶς καὶ Ἀλέκτωρ, Σιμωνίδης, ἡμερόφων' ἀλέκτωρ (*Galle diei nuntie.*) Κρατῖνος Ὥραις: ὀλόφωνος ἀλέκτωρ, i. e. *Gallus, qui quantus quantus est, vox est.* Usus etiam est hac voce *D. Luc.* evang. XXII. 60. Bos. *Galen.* T. V. f. 252. A. *Kuhn.* (33) in Ind. *Aelian.* V. ἀλεκτρυών, et ad V. H. l. IV. c. 17. Conf. *Phrynich.* p. 37. [p. 228. *Lob.*] Hemsterh. [Eustath. Od. δ. p. 144, 34. Multa Athen. 9. p. 373. b. *Valcken.*]

2. Καὶ ἐπὶ θήλεος.] Cod. B. del. hic ἐπί. Stoeb.

3. Ἀλεκτορίς.] Cave assentiaris, eo quippe nomine utuntur solutae orationis scriptores non pauci. *Galen.* t. I. p. 243. *Nemes.* p. 115. *Plut.* t. II. p. 490. et 494. *Diog. Laërt.* p. 73. et *Longus* Past. p. 130. [p. 101. Sch. l. III. c. 28.] Sallier. Quod tamen in *Aelian.* Hist. Animal. saepius occurrit. Vid. l. VII. c. 47. Lond. 1746. t. II. p. 439. conf. *Suid.* voc. ἀλεκτορίδες. *Pollux* VI. 52. Stoeb. [Plures locos collegit *Lobeck.* ad Phrynich. p. 229.]

4. Ἐπιστολῇ.] Desunt in A. et B. Locus *Synes.* est p. 165. D. add. p. 264. B. Idem. Desunt in MSS. Leidd.

5. Ἀλεκτορίδας.] Non negari potest, aliquoties ἡ ἀλεκτορὶς in prosaicis scriptoribus occurrere de *gallina*, licet id neget *Phrynichus.* Consule modo *Stephanum* et *Suidam:* Ἀλεκτορίδες, αἱ θήλειαι ὄρνις. Καὶ τὰς ἀλεκτορίδας δὲ αὐτὰς ἀπέκτειναν etc. Verum non ubique eo sensu capi debet: sed et pro pullo gallinaceo. Quo sensu

ἀλεκτόρεια[1]. *τὸ δὲ ἀλέκτωρ οὐχ Ἑλληνικὸν ὅλως*[2].

Οἱ Ἅλες[3] *καὶ τοὺς ἅλας δεῖ λέγειν, οὐ τὸ ἅλας*[4].

---

in *Synesii* loco ep. IV. p. 165. sumendum videtur et in plerisque, quando articulus non additur. Sic et *Longus* in Pastor. l. III. p. 96. ed. Moll. *καὶ σῖτον μηδὲ ἀλεκτορίδας θρέψαι δυνάμενον. Et frumentum ne pullis* (vulgo vertunt *gallinis*) *quidem cibandis idoneum.* Immo res manifesta est ex *Aeliani*, quem simul emendabimus, l. VII. Anim. c. 47. *Τὰ δὲ πρόσφατα ὀρνίφια* (sic etiam l. IV. 41. et *ὀρνύφια* l. IX. 37. pro *ὀρνίθια*) *καλοῦσι νεοττοὺς καὶ ὀρταλίχους· ἀλεκτρυόνων δὲ ἀλεκτορίδας λέγουσι. καὶ τόνγε περύσινον ὀνομάζουσιν, ὥς καὶ τὸν οἶνον.* vulgo inepte *πέρυσιν*, manifesta corruptionis caussa. Ceterum in *Suida* *Ἀλεκτορίδης, ὁ τοῦ Ἀλέκτορος*, non est *pullus gallinaceus*, sed notissimus *Alectoris filius.* Oudend. [Errare *Oudendorpium* recte notavit Summus *Schaeferus* ad Long. p. 388. cll. *Valcken.* ad Theocriti Adoniaz. p. 401. B.]

1. *Ὠὰ ἀλεκτόρεια.*] MS. Leid. pr. ed. Vasc. *ἀλεκτόρια* crebra permutatione. Idem. Cod. B. *ἀλεκτόρια.* cod. A. ut edit. Stobb.

2. *Τὸ δὲ ἀλέκτωρ οὐχ Ἑλληνικὸν ὅλως.*] Recte miratur Cl. *Bos* id dici a *Thoma:* cum passim apud Graecos *ἀλέκτωρ* occurrat, licet Attici malint *ἀλεκτρύονα.* Adi omnino *Aristoph.* in Nub. vs. 663. et 849. Hinc in proverbio *Ἀλέκτωρ πίνει καὶ οὐκ οὐρεῖ.* Immo et *ἀλεκτορὶς* non potest derivari, nisi ab *ἀλέκτωρ.* Quare statuo, delendum esse *τὸ οὐχ.* Id quod patet ex *Phavorino*, qui *Thomam* contraxit: *Ἀλεκτρύων καὶ ἐπὶ ἄῤῥενος καὶ ἐπὶ θήλεος λογογράφοι· τὸ δὲ ἀλεκτορὶς ποιητικόν. ὡς τὸ ἀλέκτωρ Ἑλληνικὸν ὅλως.* Oudend. Fallitur *Thomas*, cum nomen illud graecum non esse pronuntiat, quod tamen ab *Aeschylo* usurpatur Agam. v. 1080. eadem vox occurrit apud *Lycophr.* v. 1094. quin et ea quondam usos *Simonidem* et *Cratinum* testatur *Athenaeus* p. 376. Reperias etiam apud solutae orationis scriptores, ut apud *Diog. Laërt.* p. 149. Sall. Quo tamen usus est *Pindar.* Olymp. Od. XII. v. 20. *Laërt.* p. 149. B. 219. A. de foemina *Liban.* t. I. p. 806. D. Stobb. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 229. Add. Theocr. 7, 123. Luc. Ocyp. *ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν.*]

(34)

3. *Οἱ ἅλες.*] Male in MSS. *αἱ. ἐξ ἅλατος* est apud *Diod.* Sic. l. I. p. 57. *ἅλες* saepissime apud scriptores legitur. Stobb. [Plato Lyside p. 209. E. *δραξάμενοι τῶν ἁλῶν.* Antiphon ap. Athen. 2. p. 68. A. *Valcken.* ap. Tittmann.]

4. *Τὸ ἅλας.*] *Epiphan.* de Valent. p. 86. *Τὸ ἅλας καὶ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.* Hemsterh. Dixit tamen *Hippocrates*, auctor gravissimus graeceque haud dubie doctissimus *τὸ ἅλας Θηβαϊκόν*, l. II. de Morb. Mulier. p. 583. et *τὸ ἅλας συχνὸν* lib. de Steril. p. 633. conf. *Wolfii* Curas philol. in *Matth.* V. 13. p. 87. et in primis Rev. *Alberti* in Observ. philol. ad eundem *Matth.* [et *Wetsten.* ibid. t. I. p. 291.] locum p. 32. ubi plura exempla ex *Plutarcho* et aliunde petita contra *Thomam* nostrum commode in medium adfert. Apud *Hippocr.* l. I. de Morb. Mul. *ἅλας Αἰγύπτιον* et *ἅλα Αἰγύπτιον* et *ἅλας Αἰγυπτίους.* Trill. [*Choerob.* ad *Theod.* apud *Bekker.* in ind. ad Anecdd. p. 1314. *Buttmann.* Gr. Gr. Vol. I. p. 226. sq.]

Ἀληθές[1], τὸ ἐναντίον τῷ ψεύδει· ἄληθες δὲ[2] παρὰ ποιηταῖς, τὸ κατ' εἰρωνείαν ἀντὶ τοῦ ὄντως λαμβανόμενον, ὡς τὸ[3] παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ[4]·

Ἄληθες; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων[5].

Ἀληθεύω[6] καὶ ἀληθίζω. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· ἱππεύειν[7] καὶ τοξεύειν καὶ ἀληθίζεσθαι.

Ἀλήλιπται[8] καὶ κατορώρυκται, οὐκ ἤλειπται, οὐδὲ κατώρυκται[9], ὡς ἀλλότρια Ἀττικῶν.

---

1. Ἀληθές.] Et Ἄληθες differunt: nimirum ἀληθὲς notatum gravi in ultima significat *verum* sive *id quod mendacio contrarium est:* ἄληθες vero notatum acuto in prima syllaba sumitur pro adverbio admirandi, ὄντως, *vere*. Schol. *Aristoph.* ad *Plut.* verba, quae citat hic *Thomas:* Ἄληθες, inquit, ἴσον τῷ ὄντως, ἀξιοῦσιν δὲ ὀξύνειν τὴν πρώτην, ὅταν τοῦτο δηλοῖ. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα θαυμαστικόν, καὶ προπαροξύτονον ἀττικῶς. occurrit etiam ita apud *Aristoph.* in Nub. p. 173. [v. 840.] Bos. Conf. *Phavor. Ammon.* h. v. et ad hunc doctiss. *Valcken.* notae p. 10. n. 49. Stobb. *Cyrillus* ἄληθες, *vere*, adverbium. ἀληθές, *verum*. [*Bekk.* Anecdd. p. 376, 7. Ἄληθες: ὅταν ἡ πρώτη ὀξύνηται, τάττεται ἐπ' εἰρωνείας.]

[2. Ἄληθες δέ.] ἀληθές Vasc. H. Steph. de Dial. A. p. 226. c. *Valcken.* ap. Tittm.]

3. Ὡς τό.] Abest recte τὸ ab Oxon. Locus est vs. 123. et in Nub. 839. cum schol. Ran. 864. Ach. 556. eadem habent *Ammonius*, *Suidas* et alii. Oudend.

4. Ἀριστ. ἐν Πλούτ.] V. 123. in cod. B. hoc testimonium *Aristoph.* plane non apparet. Stobb.

5. Δαιμόνων.] Oxon. ἀνθρώπων, sive ανων. Leidd. non habent (35) hanc vocem. Oudend.

6. Ἀληθεύω.] MSS. et Rom. ed. Vasc. καὶ ἀληθεύω. *Herodoti* verba sunt c. 136. Τὰ καὶ τοξεύειν non leguntur in Leid. pr. Idem.

7. Ἡροδ. ἐν τῇ α΄. ἱππεύειν.] Cap. 136. p. 58. *Gale.* facit huc magis locus *Dion.* Halic. I. I. p. m. 70. l. VIII. ait: ταῦτα ἀληθεύσας ἔχεις. Apud *Xenoph.* frequens vocis ἀληθεύω usus est. Est et apud *Lucian.* Vid. Ver. H. I. [c. 4.] t. II. p. 72. fin. Add. *Aelian.* V. H. XII. 59. Stobb.

8. Ἀλήλιπται.] Lege ἀλήλειπται. Pro κατορώρυκται *Iunius* vult κατώρυκται. Wolf. *Phrynich.* p. 10. [p. 31. *Lob.*] unde leg. ἀλήλειπται et κατώρυκται. Drak. Apud *Phrynich.* male ἀλήλειπται p. 10. idem mox praecipit de ὤμοκε, pro quo dicendum sit ὀμώμοκε. pro κατωρώρυκται leg. κατώρυκται, ut in ea V. Hemst. Suspicor, an non scripserit *Thomas* ἀλήλιπται καὶ κατορώρυκται, οὐκ ἠλήλιπται, οὐδὲ κατωρώρυκται, ὡς ἀλλότρια τῶν ἀττικῶν. ut neget, duplex illud temporale, ut vocant, augmentum in iis verbis usurpari, quod forte apud alios observarat: vel potius pro κατορώρυκται scribendum κατώρυκται et ἤλιπται, quod verius puto, quandoquidem sic habet *Phavorinus*. *Lucian.* t. I. p. 766. ἀληλιμμένον λίθον dicit. Ut posterior erat coniectura, exhibet editio antiqua. Tobb.

Ἁλιεύομαι, οὐχ ἁλιεύω[1], εἰ καὶ Λουκιανὸς[2] ἅπαξ ἐχρήσατο.

Ἀλκαιϊκὸν[3] ᾆσμα, οὐκ Ἀλκαϊκόν· ὡς καὶ τροχαιϊκόν, οὐ τροχαϊκόν.

Ἀλλᾶς[4], οὐκ ἀλλάντιον.

Phryn. p. 12. ed. *Pauw.* ἤλειπται καὶ κατώρυκται οὐ χρή, ἀλλὰ διπλασίαζε τὴν φωνὴν ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, ἀλήλειπται καὶ κατορώρυκται. Et *Phavor.* Ἀλήλιπται καὶ κατορώρυκται, οὐκ ἤλιπται, οὐδὲ κατώρυκται. Hinc malim quoque, si quid in his mutandum, ἤλιπται pro ἤλειπται scribere, quam ἀλήλειπται pro ἀλήλιπται cum *Wolfio* e *Phavorino*; ubi vide *Pauwium*, qui bene cum *Iunio* et socero meo pro seq. κατωρόρυκται legit κατώρυκται· atque ita diserte MSS. Leidd. et ed. Vascos. Natum est mendum e vitio ed. Rom. κατωρύρυκται. Oudend. Cod. A. ἀλήλειπται quod a manu posteriori sanatum ita: ἀλήλεῖπται. ut et in seq. ἤλεῖπται, quod *Phavor.* legit ἤλιπται. Cod. B. legit: ἀλήλιπται. At pro ἤλειπται legit εἴληπται male. pro οὐδὲ κατωρόρυκται leg. κατώρυκται ex MS. A. B. et edit. Rom. conf. nostr. infr. h. v. Sic in ceteris h. v. compositis ὑπορώρυκται *Polyaen.* p. 426. *Ioseph.* p. 473. ἐξαλήλιπτο *Liban.* t. I. p. 546. A. ἐξαλήλειπται. ita quoque *Lucian.* Catapl. οὐκ οἶδα δ' ὅπως ἐξαλήλειπται. Stobb. [Ἀλήλιπται.] B. ἀλήλεπται. *Ex Add.* καντώρυκται Vasc. p. 6. L. κατώρυκται. *Valcken.* ap. Tittm. Cf. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 32. sq. *Bekk.* Anecdd. p. 20, 1. 383, 6. *Moer.* p. 240. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. I. p. 334. adn. 1.]

[9. Κατώρυκται.] Sic B. et οὐκ ἁλιεύω. *Ex Add.*]

(36) 1. Ἁλιεύω.] Utitur hoc praeter *Lucianum Longus* p. 41. *Basilius* t. I. p. 64. D. Abresch. Scrib. ἁλ. ex MS. B. Sic et Vascos. Stobb. Ἁλιευομένων quidem legas apud *Aristot.* Hist. Anim. p. 176. ἁλιευομένων γάρ, inquit, ἐὰν ᾖ ψύχος μέν, οὐχ ἁλίσκεται. *Aristotelem* vero sequuntur *Philo* p. 148. et 178. et *Achilles Tat.* Ἐρωτ. l. II. p. 97. [c. 14. fin.] Sed activum non minus obvium, utpote quod a *Luciano* bis usurpatum deprehendimus, nempe t. I. p. 421. et 595. ubi sic ille: εὑρόντες δὲ οὐδέν, ὥσπερ οἱ ἁλιεύοντες πολλάκις καθέντες τὰ δίκτυα καὶ βάρους τινὸς αἰσθόμενοι ἀνέλκουσιν, ἰχθῦς παμπόλλους γε περιβεβληκέναι ἐλπίζοντες. *Luciano* accedunt *Heliod.* Aeth. p. 233. [V. 14.] *Plut.* t. I. p. 929. t. II. p. 965. et 966. Non est igitur dubitandi locus, quin activum illud ἁλιεύω inter verba optimae notae sit numerandum. Sallier. MSS. Leidd. οὐχ ἁλιεύω.

2. Λουκιανός.] Vid. ἀναβιοῦντες ἢ ἁλιεὺς t. I. p. 421. [Piscat. c. 47.] Cf. et Ἑρμότιμος [c. 65.] t. I. p. 595. ult. Wolf. Est et apud *Arrian.* de Reb. Indic. c. V. v. 11. et *Aelian.* H. Anim. l. I. c. 41. fin. p. 47. Stobb. [*Bekk.* Anecdd. p. 381, 23. 383, 10.]

3. Ἀλκαιϊκόν.] Eadem habet *Phrynich.* p. 12. conf. *Etym. M.* in ἀλκάος. Oudend. *Eustath.* ad *Iliad.* A. p. 74. ed. *Basil.* Abresch. [*Bekk.* Anecdd. p. 449. Cf. copiose hac de re disputantem *Lobeck.* ad Phrynich. p. 39. sqq. et Add. p. 757. sq. *Buttmann.* Gr. Gr. Vol. II. p. 340. *Hermann.* ad Arist. Nub. v. 820.]

4. Ἀλλάς.] Cum vocem contrahant Grammatici ex ἀλλάεις, rectius circumflecteretur ἀλλᾶς, ἀλλᾶντος, ut iam ediderunt viri docti in *Phrynich.* p. 44. [p. 117. ed. *Lob.*] *Suida*, *Aristophane* et aliis.

Ἄλλοθι, ἄλλοθεν, ἄλλοσε, δοκιμώτερα ἢ ἀλλαχόθι[1], ἀλλαχόθεν, ἀλλαχόσε[2].

Ἁλμάδες ἐλαῖαι[3], οὐ κολυμβάδες[4].

Consule *H. Steph.* in Thesauro. Oudend. *Athen.* l. VII. fin. ἄλλας. nisi hic legendum ἄλλα τε; praecessit enim φύσκη, quod idem ei significat l. XII. p. 516. fin. *Moeris* [p. 12.] ἀλλᾶς, pro quo in MSS. *Moer.* legitur ἀλλᾶν. *Phav.* ἀλλάν. Cum *Moerid.* facit *Phryn.* voc. ἀτταγῆν. Quae quidem efficere non possunt, ut a *Thomae* scriptione recedamus. Est enim hoc nomen eiusdem naturae ac ἱμάς, άντος. ἀνδριάς, άντος. Hinc ἀλλάντες apud *Polluc.* VI. 52. Conf. *Etymol.* voc. ἀλλαντοπώλης. Apud *Aristoph.* saepius cum ἀλλᾶς, tum ἀλλαντοπώλης occurrit. Vid. praeprimis Equit. v. 160. seq. ubi Ἀλλαντοπώλης:

> *Τί μ' ὠγάθ' οὐ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας,*
> *Πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας,* — —

Vides hic compositionem farciminis. ἐγένετο δὲ ἐκ κρεῶν καὶ ἀλεύρων (37) μεμαγμένων εἰς φύσκην ἐμβαλλομένων, τουτέστιν εἰς ἔντερον παχύ. Vid. *Bud.* C. G. L. col. 1055. *Lucianus* Saturn t. III. p. 405. τόν τε ἀλλάντα ὅλον καταφαγεῖν. ubi Schol. Ἄλλας (scr. ἀλλᾶς) εἶδος ἐντέρου ἐσκευασμένον (συσκευασμένον melius) καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. unde corrigenda scriptio apud eund. Gall. p. 723. δύο τόμους τοῦ ἀλλᾶντος (ἀλλάντος) ἐμβαλών. ubi schol. ἀλλᾶντα ὃ συνήθεια λοκάνικα. scr. λουκάνικα. ita enim ἀλλᾶς reddi latine solet. Stobb.

1. Ἢ ἀλλαχόθι etc.] Quae in S. L. et *Aeliano* tamen obvia sunt. Eadem in *Moeride* [p. 11.]. Ante ἄλλοσε et ἀλλαχόσε inserit καὶ Leid. pr. Oudend. Habet *Aelian.* V. H. l. VI. c. 2. Cui etiam peregrini, exteri οἱ ἀλλαχόθεν dicuntur, i. e. qui aliunde adveniunt. V. H. VIII. 7. fin. Stobb. *Apoll.* Alex. Syntax. l. III. p. 327. παρεστήσαμεν καὶ ἀλλαχόθι.

2. Ἀλλαχόσε.] Habet *Theo* Progymn. p. 10. Pro eo saepius ἀλλαχῇ vel ἀλλαχοῦ. Conf. *Erasm. Schmid.* ad N. T. p. 702. ἀλλαχοῦ in illo *Liban.* loco t. I. p. 473. ubi pro ἀλλ' ἐπειδὴ μεθήκατε etc. vid. legendum: μεμαθήκατε, *edocti estis.* Nam *conceditis* hic locum non habet. Non enim concessum erat, Demosthenem alio esse venundandum, sed res adhuc in quaestione erat: quod etiam ex seq. διότι patet. Witt. [Luc. Hermot. c. 27. ἄλλη γὰρ ἀλλαχόσε ἄγει.]

3. Ἁλμάδες ἐλαῖαι, οὐ κολυμβάδες.] Ἁλμάδες Graece sunt *oleae conditaneae, in muria innatantes,* unde nonnullis vocantur κολυμβάδες, ἀπὸ τοῦ κολυμβᾶν, a *natando,* sed voc. κολυμβάδες improbatur ut ἀνάττικον. Attici enim dicunt ἁλμάδες. Sic *Aristophanes* in *Senectute* citante *Athenaeo,* Deipn. l. IV. c. 5.

> *Ὦ πρεσβῦτα πότερα φιλεῖς τὰς δρυπετεῖς*
> *Ἑταίρας, ἢ τὰς ὑποπαρθένους ἁλμάδας ὡς ἐλαίας*
> *στιφράς;*

Heus tu senex, utrae tibi placent, an cadivae meretrices, an fere adhuc virgines, tanquam muria conditae olivae bene habitae? Bos. Conf. *H. Steph. Phryn.* [p. 118. ubi vid. *Lobeck.*] Κολυμβάδες ἐλαῖαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ἁλμάδες ἐλᾶαι χωρὶς τοῦ I. Sed *Moeris* [p. 51.] simpliciter Ἁλμάδες Ἀττικῶς· κολυμβάδες ἐλαῖαι Ἑλληνικῶς. Apud *Polluc.* l. VI. §. 45. in MS. etiam ἐλᾶαι ἁλμάδες. *Athen.* l. IV. c. 4.

Ἁλοάσω[1], οὐχ ἀλοήσω.

Ἀλογία[2], ἡ τοῦ λόγου στέρησις καὶ ἡ ἀφροντισία[3]. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τετάρτῃ· ἀλογίην εἶχον τοῦ χρηστηρίου.

Ἀλοίη Ἀττικοί, οὐχ ἀλφή[4].

Ἁλουργόν, οὐ πορφυροῦν[5]. Λιβάνιος ἐν τῷ

---

p. 133. *ταῖς ἁλμάσιν ἐλάαις, ἃς κολυμβάδας καλοῦσιν.* Nempe Grammatici volunt, Atticos maluisse dicere *ἐλάαν*, quam *ἐλαίαν*. de quo videbimus suo ordine. V. *Bos.* OUDEND. Idem praecipiunt *Moeris* h. v. et *Phryn.* voc. *κολυμβάδες ἐλαῖαι.* quae vox occurrit in *Erot.* Lex. in *Hipp.* voc. *λαπῶδες.* WITT. [*Bekk.* Anecdd. p. 379, 15.]

(38) 4. *Κολυμβάδες.*] Ab innatatione in muria et *ἅλὶ* conditae olivae vocantur. V. *Steph.* et Grammat. ac *Suid.* in *Γεργέριμον* et *ἁλμάδες*. OUDEND. Utuntur tamen hac voce ceu proba *Dioscor.* l. I. c. 139. item *Galenus*, *Athenaeus*, scriptores *Geoponici* l. X. c. 33. aliique, quos laudat *Io. Bod.* a *Stapel.* in Comment. ad *Theophr.* l. IV. Hist. Plant. c. 3. p. 313. TRILL.

1. *Ἁλοάσω, οὐχ ἀλοήσω.*] V. *Ammon.* de Differ. in *ἀλοάω.* et *Suid.* in V. *ἁλοάων. ἁλοῆος· ἁλοῶ* etc. In triturandi sensu sine dubio per spiritum asperum scribi debet. Adi quoque *Etymologum.* OUDEND. Ita recte ut et in cod. A. legitur: in cod. B. male *ἀλέσω.* STOBB. Cf. omnino Cel. *Valckenaerius* Animad. ad *Ammonium* l. I. c. IV. p. 21. [*Bekk.* Anecdd. p. 379, 28. Cf. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 204. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. I. p. 399. sq.]

2. *Ἀλοιγία.*] Lege *Ἀλογία.* Bos. Emenda ut in exemplo *ἀλογία. Harpocr.* in ea voce: *τὸ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.* TORR. Ita reposui ex MSS. et edd. vett. cum *Bosio*, pro eo quod typothetarum vitio edebatur *ἀλοιγία*. V. *Suid.* et *Harpocrat. Herodoti* locus est c. 150. unde Ionice *ἀλογίην* lege. sic Leid. pr. OUDEND. Pag. 270. c. 151. pr. ubi *ἀλογίην* Ion. pro *-αν*. *Ἀλογίην* autem retin. codd. MSS. STOBB.

3. *Ἀφροντισία.*] Leg. *ἀφροντιστία.* IDEM.

4. *Ἀλοίη Ἀττικοί, οὐχ ἀλφή.*] Patet clare, scribendum esse *ἁλοίη*, ut in *Suida* et *Phavorino.* Huius sententiae etiam est *Phrynichus* in *διδφή* p. 152. ed. *Pauw.* [p. 345. *Lob.*] ubi V. et *Moeris* [p. 117.] in *δοίημεν.* At noster iis se opponit in V. *διδφή.* ubi inter alia *ὡς καὶ ἁλοὺς ἁλοῦντος, ἁλοίη καὶ ἁλφή.* sed fatetur οι esse *ἐν χρήσει μᾶλλον. ἁλφή* est apud *Aelianum* l. XVI. An. c. 19. *ζῶν δ' οὐκ ἂν ἁλφή ῥαδίως.* OUDEND. Contrarium asserit *Steph.* Thes. Append. col. 85. Conf. nostr. in *Διδφή.* At legitur *ἁλοίης* apud *Aristid.* Platon. II. p. 245. Oxon. Scrib. *ἁλφίη*, quod apud *Homer.* saepius occurrit, Odyss. Ξ. v. 183. Iliad. I. v. 588. *Aristides* autem sic loqui amat. *εἰ γὰρ ἁλοίην ψευδόμενος* t. II. p. 269. STOBB. Conf. *Etymol. M.* V. *ἁλφή. Moschopulus περὶ σχεδ.* p. 21. et 105. et *Eustath.* ad Iliad. *Π.* p. 1059. 45. [Cf. *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 347.]

5. *Ἁλουργόν, οὐ πορφυροῦν.*] Ineptit *Thomas*, haec si scripserit. Nam alterum aeque Atticum est. Unde *χιτῶνα πορφυροῦν* habemus in *Xenoph.* l. VI. Cyrop. p. 169. et passim *ἐσθῆτας πορφυρᾶς.* Quare credidissem legi debere *τὸ πορφ.* ut est in *Phavo-*

ὑπατικῷ· ἐν θρόνοις[1] βασιλικοῖς ἢ τοῖς ἁλουργοῖς ἐσθήμασιν.

Μὴ εἴπῃς Ἀλφιτοπώλης, ἀλλ' ἀλφιταμοιβός. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.

Ἀμαθῶς[2] οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἀνοήτως, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνεξετάστως. Ἀριστείδης[3]· ἀμαθῶς εἰσάπαξ ὑποχωρεῖν τοῖς πρεσβυτέροις.

Ἀμβλυωπεῖν[4] μὴ εἴπῃς, ἀμβλυώττειν δέ[5].

---

rino; nisi etiam *Moeris* [p. 56.] notasset ἁλουργὲς Ἀττικῶς· πορφυροῦν Ἑλληνικῶς. Ἁλουργὶς in Leid. sec. Videndum ergo, an de vestimentis purpureis in neutro genere πορφυροῦν quidem adhibuerint Attici. *Libanii* locus est t. II. p. 235. Oud. Spernit praeceptum *Xenoph*. Cyrop. l. VI. p. 463. ed. *Hutchins*. et passim alibi. *Lucian*. t. I. p. 866. Abresch. Vid. *Spanhem*. ad *Iulian*. p. 70. et 72. Drak. Cod. A. B. ἀλουργ. cum spir. leni minus recte. πορφυρίδες στολαὶ legitur apud *Xen*. Cyrop. VIII. p. 213. C. Stoeb. [Cf. *C. F. Hermann*. ad Luc. de Conscr. Hist. p. 62.] (39)

1. Θρόνοις.] Oxon. θρήνοις. Post hanc vocem legi debebat: *Μὴ εἴπῃς ἀλφιτοπώλης, ἀλλ' ἀλφιταμοιβός. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ*. Ita enim habet Vasc. quod apud *Blancardum* nusquam invenis. Wolf. Cur vero non dicas ἀλφιτοπώλης, quum ipse laudatus hic *Aristophanes* ad eandem normam formamque dixerit in Equitibus ἀλλαντοπώλης, βυρσοπώλης, προβατοπώλης, στυππειοπώλης, imo et alibi ἀλφιτοπώλης et ἀρτοπώλις, in Vespis. Conf. si tanti, nostras Observ. Crit. p. 211. Triller. Deest hic integra §. ex cod. A. et edit. Rom. ita restituenda: *Μὴ εἴπῃς Ἀλφιτοπώλης, ἀλλ' Ἀλφιταμοιβός. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ*. Cod. B. ita: ἀλφιτοπώλης μὴ εἴπῃς· ἀλλ' ἀλφιταμοιβός. Locus *Aristoph*. est vs. 640. ubi conf. schol. ἀλφιτοπώλης legitur apud *Luc*. Meretr. [dial. 7, 2.] p. 297. Cod. A. διχινίκ. minus bene. Stoeb. Male omnino haec verba omisit *Blancard*. quae in codd. Leidd. itidem comparent. *Hesychius*: ἀλφιταμοιβοί, ἀλφιτοπῶλαι. *Aristoph*. Nub. vs. 640. [*Bekk*. Anecdd. p. 886, 1.]

2. Ἀμαθῶς.] Vid. *Suidas* in ἀμαθὴς et ἀμαθῶς.

3. Ἀριστείδης.] t. II. p. 304.

4. Ἀμβλυωπεῖν.] *Xenophon*. Cyneg. p. 573. [5, 27.] *Auctor* de morte Peregr. sub fin. [c. 45.]. Abresch. Habet *Pollux*. II. 51. Vid. *Steph*. p. 146. Onomast. *Calep*. p. 8. *Allucinatio*, ἀμβλυωπία. Witter. Ἀμβλυώττειν quidem semper usus *Lucianus*. Vid. Tim. [c. 2.] t. I. p. 104. et ibid. [c. 27.] p. 140. ubi add. schol. Stoeb. Conf. *Etymol*. M. V. ἀμβλυωπία. usus est hoc verbo *Lucian*. t. III. p. 45. [Cf. *Lobeck*. Parerg. ad Phrynich. p. 609.]

[5. Ἀμβλυώττειν.] Plato lib. VII. de Repbl. p. 516. E. t. III. p. 121. A. [ubi vid. *Schneid*. p. 259.] *Valcken*. ap. Tittm.]

Ἄμεμπτος[1], καὶ ὁ μὴ μέμψιν δεχόμενος, καὶ ὁ μὴ μεμφόμενός τινι. τῷ δευτέρῳ δὲ χρῶνται κυρίως οἱ Ἀττικοί.

Ἀμηχανῶ, τὸ ἀπορῶ[2] καὶ οὐχ εὑρίσκω μηχανήν. καὶ ἀμηχανῶ[3], τὸ ἀποτυγχάνω. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ[4]· ἔνθα ἀμηχανήσεις[5] χρήματος οὐδενός.

Ἀμηγέπη κάλλιον ἢ ἀμωσγέπως[6]. δηλοῖ δὲ

---

(40) 1. *Ἄμεμπτος, καὶ.*] Recte, ut exemplis patet. *Moeris* tamen habet οὐ. OUDEND. [Cf. Moer. p. 89. ibiq. intpp.]

2. *Καὶ ἀπορῶ.*] Pro καὶ lege τὸ cum Vascos. WOLF. Codd. A. B. et Rom. τὸ ἀπορῶ. Cod. A. ἀποῤῥῶ male. STOBB. Et sic quoque ed. Rom. et codd. Leidd. [*Τὸ ἀπορῶ.*] Sic B. *Ex Add.*]

3. *Καὶ ἀμηχανῶ.*] *Καὶ* delet Oxon.

4. *Ἡρόδ. ἐν τῇ ά.*] C. 35. p. 15. pr. ubi *ἀμηχανήσεις*, ut et in A. et B. legitur; pro *χρήματος* cod. B. *χρήματα* minus recte. STOBB.

5. *Ἀμηχανέσεις.*] Recte MSS. et Rom. ac Vascos. *ἀμηχανήσεις*, ut in *Herod.* c. 35. [*Ἀμηχανήσεις* quoque B. *Ex Add.*] OUDEND.

6. *Ἀμηγέπη κάλλιον ἢ ἀμωσγέπως.*] Usus est tamen hoc postremo *Lysias* [in Agor. §. 7.] teste *Harpocratione. Theon* sophista in c. 1. *πρὶν ἀμωσγέπως ἅψασθαι φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐμπλησθῆναι μεγαλονοίας.* utitur etiam *Plutarch.* in Pompeio p. 623. Sed is minus attice loquitur. TORRENT. Vide *Moerida.* Saepe tamen usus est *Aelianus* de Animalibus. OUDEND. Quo praeter *Aelian.* H. A. etiam usi sunt *Theo* Prog. l. l. *Plutarch.* t. II. p. 526. E. Vid. *Steph.* p. 227. et 233. *Synes.* p. 59. C. 81. A. WITTER. Add. *Aristoph.* Thesm. vs. 436. STOBB. [Cf. *Moer.* p. 50. ibq. intpp. *Bekk.* Anecdd. p. 387, 16. *Buttm,* Gr. Gr. Vol. II. p. 285. *Bekkerum* laudat, quod spiritum asperum primus ex codd. induxerit, qua de re pluribus disseruit Schneider. ad Plat. Rempubl. vol. II. p. 112. sq. *Valcken.* ap. Tittm. p. 145. haec: „*Ἀμηγέπη*] Plato Sophista p. 259. D. Sic Protag. p. 331. D. tamen et in Protag. p. 323. C. *ἀμωσγέπως*, et in Charmide p. 175. C. et I. de Legg. p. 641. E. et II. de Legg. p. 663. C. et 665 C. L. V. p. 736. A. (eadem p. legitur E. *ἁμηγέπη*) p. 737. B. L. VI. p. 753. E. l. VII. p. 820. A. I. V. de Rep. p. 474. C. *ἁμηγέπη* et mox D. *ἅμ.* l. IX. de Legg. p. 861. C eadem p. D. *ἀμωσγέπως. ἀμηγέπη* Clem. Alex. p. 327. 1. (et *bis ante* certe) et 28. et p. 689. 20. 691. 3. 835. 3. 856. 8. 889. 17. Semel index *Ἀμη γέ πη. ἀμηγέπη* et *πη* pro *πως* Eustath. Od. p. 10. l. 12. et 14. H. Steph. de Dial. Att. p. 189. et p. 227. legitur et *ἁμηγέπη. ἀμωσγέπως* Plato l. X. de LL. p. 887. B. l. XI. p. 913. B. p. 922. B. l. XII. p. 963. E. p. 965. E. t. III. p. 52. C. p. 228. C. Plut. I. p. 166. C. *ἅμ. ἔτι τολμῶντας*, *quoquo modo.* ad Lys. p. 234. 4. Mark. et Tayl. *ἐξ ἑνός γέ του τρόπου* *Thuc. p.* 400, 50.“]

τὸ καθ' ἕνα τινὰ τρόπον[1]. *ἀμῶς*[2] *γὰρ τὸ τὶς κατὰ γλῶσσαν*[3], *ὅθεν καὶ τὸ*[4] *οὐδαμῶς.*

Ἀμυγδάλαι[5], *ἐπὶ τῶν καρπῶν, οὐκ ἀμύγδαλα*[6]. *ἀμυγδαλαὶ δέ, τὰ δένδρα.*

---

1. *Καθ' ἕνα τινὰ τρόπον.*] Schol. *Aristoph.* ad Acharn. vs. 608. videndus et *Suidas* in *ἀμηγέπη*. *Clem. Alexand.* Paedag. p. 232. A. *Harpocrat.* in V. exponit *ἑνί γέ τινι τρόπῳ*. Hemsterh.

2. *Ἀμῶς.*] Melius videtur *ἀμός*, et sic margini adscripserat *Normannus*. Leid. sec. *ἀμωσγέπως*. Oudend. Lege *ἅμος*, qua voce significatur *εἷς καί τις*, ut constat ex his *Eustath.* Comm. p. 1383. *τὸ δὲ ἀμόθεν δηλοῖ μὲν τὸ πόθεν καὶ ἀπό τινος ἑνὸς, σχηματίζεται δὲ οὕτως. ἅμος λέγεται ὁ εἷς, ἢ ὁ τὶς, Ἰωνικῶς, εἴτε καὶ Δωρικῶς . . . ἐκ δὲ τοῦ ἅμος πρωτοτύπου καὶ ἐκ τῆς πληθυντικῆς αὐτοῦ γενικῆς τὸ ἅμως ἐπίῤῥημα γίνεται, ὅ ἐστι μετρικῶς.* ubi emendandum *μετρίως*. Ita quippe *Etym.* Mag. *ἀμωσγέπως, ὅπως δήποτε, καθ' ὅν τινα οὖν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς τρόπου, ἐνίγέ τινι. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις. ἔστιν ὄνομα ἅμος, ἰσοδυναμοῦν τῷ τὶς Δωρικῶς.* Sall. Cod. B. *τινὰ* (41) non agnoscit. *Timaeus* Soph. in Lex. *Plat.* MS. *ἀμηγέπη· ἐνίγε τρόπῳ ἢ ὅπως οὖν.* *Aristoph.* autem schol. ad l. c. *ἀμωσγέπως.*] *ὅπως δήποτε καὶ ἐκ παντὸς τρόπου.* Vid. et *Lysias* Orat. contr. Agorat. p. 234. et ibi not. coll. *Harpocr.* h. v. et ad eum *Maussac.* Legendum potius *ἀμῶς*, quod ex *Hippocrate Galenus* significare ait *κατά τινα τρόπον, ἔκ τινος μέρους, μετρίως.* Cui quidem origini *τὸ οὐδαμῶς* quam simillimum est. Stobb. Recte *Normannus ἀμός*. *Moschopulus περὶ σχεδ.* p. 149. *Ἀμὸς παρὰ Δωριεῦσιν ἰσοδυναμοῦν τῷ τὶς. ἀμόθεν ἀντὶ τοῦ ἀπό τινος μέρους καὶ οὐδαμόθεν ἀντὶ τοῦ οὐδέποθεν.* Conf. *Etymol.* M. V. *ἀμφσγέπως*, *Galenus* Lex. *Hippocr.* p. 63. *ἀμῶς, κατά τινα τρόπον, ἔκ τινος μέρους, μετρίως.* Conf. *ἀμῇ* et *ἀμοίῃ*. et schol. *Homeri* ad Odyss. A. vs. 10. *Aristoph.* Acharn. v. 608. *ὑμᾶς μὲν ἤδη μισθοφορεῖν ἀμηγέπου.* ubi vid. schol. dicitur etiam *ἀμὸς* pro *ἐμός*. *Homer.* Iliad. Z. vs. 414. et *Euripid.* Electra vs. 188. [*Ἄμως.*] In Attic. Inscript. ed. Corsini N. 2. *Ex Add.*]

3. *Κατὰ γλῶσσαν.*] I. e. *dialecto antiqua*. vid. *Galen.* praef. ad Gloss. *Hippocr.* Schol. ad Iliad. *α.* v. 249. *ἡ γλῶσσα σημαίνει γ'. αὐτό τε τὸ σῶμα καὶ τὴν διάλεκτον, καὶ τὸ ἀπεξενωμένον τῆς λέξεως.* Ita intelligendus *Luciani* locus Lexiph. fin. *ἡμεῖς δὲ οὐδὲ ποιητὰς ἐπαινοῦμεν τοὺς κατὰ γλῶτταν γράφοντας ποιήματα.* Unde *κατεγλωττισμένον, τὸ πολλαῖς γλώτταις ἀναμεμιγμένον.* apud schol. *Aristoph.* Acharn. conf. *Olear.* ad *Philostr.* p. 21. Witt.

4. *Καὶ τὸ.*] Deest *τὸ* in ed. Vasc. mox *μηδαμῶς* Leid. sec. Oudend.

5. *Ἀμυγδάλαι* etc.] Paulo aliter *Ammon.* in voce. Vide *Galen.* *περὶ τρόφ. δυνάμ.* t. VI. p. 354. B. Hemst. Sane *ἐπὶ τῶν καρπῶν καὶ ἀμύγδαλα καὶ ἀμυγδάλαι* usitatum est. f. *ἀμυγδάλαι ἐπὶ τῶν καρπῶν καὶ ἀμύγδαλα. ἀμυγδαλαὶ δέ, τὰ δένδρα.* Torr. Differunt *ἀμυγδάλη* cum acuto in penult. et *ἀμυγδαλῆ* circumfl. in ult. *Ἀμυγδάλη* dicitur de *fructu*. Sic *Phrynichus* apud *Athen.*

Ἀμυγδάλη τῆς βηχὸς ἀγαθὸν φάρμακον.

Amygdalum tussis bonum est remedium.

Ἀμύνομαι[1], οὐκ ἄμυνα δέ.
Ἀμφηλικεστέρα[2], οὐ πρεσβυτέρα[3]. εὕρη-

Ἀμυγδαλῆ vero de *arbore*. Circumflectitur vox hac significatione, quia est contracta ex ἀμυγδαλέα, ut συκῆ *ficus arbor* ex συκέα, quemadmodum docet schol. *Aristoph.* ad Vesp. p. 489. [cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 73.] Nota, Atticos de fructu non dicere ἀμύγδαλα, ut communi dialecto dicunt. Bos. Leg. ἀμυγδάλαι — — οὐκ ἀμυγδαλαῖ, ἀμυγδαλαῖ δέ. Ammesch. L. ἀμυγδαλαῖ δέ. Est enim ex contractione. vid. *Steph.* Thes. Append. col. 390. *Cyrill.* Συναγωγ. col. 32. *Hesych.* *Seber.* ad *Pollux.* I, 233. Add. *Ammon.* in ἀμυγδαλῆ p. 12. Stobb. *Theophyl. Simoc.* Q. Phys. p. 19. ὅρα τὴν ἀμυγδαλῆν τῷ κάρπῳ βριθομένην. *Cyrillus:* Ἀμυγδαλή, arbor. ἀμυγδάλη, fructus. ἀμυγδάλια dixit *Hippocrates* lib. II. de Morb. p. 484.

6. Ἀμύγδαλα.] Quod tamen apud bonos auctores observatum. *Steph.* quem vid. in Thes. h. v. ἀμύγδαλον κόῤῥῳ κειμένην est apud *Luc.* pro merc. conduct. [c. 5.] p. 713. Stobb. [Cf. *Moer.* p. 9. ibq. *Sall.* *Bekk.* Anecdd. p. 82, 19. Ἀμύγδαλα: Ἕρμιππος Φορμοφόροις.]

1. Ἀμύνομαι etc.] Vid. in Βοηθεῖ. Cum his pugnant, quae *Phryn.* praecipit p. 8. [p. 23. *Lob.*] ita potius distinguendum: Ἀμύνομαι, οὐκ ἄμυνα δέ. *Eunap.* 220. *Ammon.* in voce. Hemsterh. Ἀμύνω δὲ Oxon. Wolf. Ex edit. Rom. ita haec interpunge: ἀμύνομαι, οὐκ ἄμυνα δέ. Ita nostro convenit *Phryn.* voc. ἄμυναν. *Aristid.* ἠμύνατο ὑπὲρ Ἡρακλειδῶν t. I. p. 116. Stobb. Utitur h. v. *Joseph.* pluribus locis. Gloss. p. 9. *Adminiculum*, ἐπικούρημα, ἄμυνα, βοήθεια. *Philostr.* Icon. c. 5. p. 869. εἰς ἄμυναν ὁμοῦ ἐπέστη. et paulo post: οὐδὲ ἔχοντος ὅ,τι ἀμύναιτο. vid. eund. c. 11. p. 882. Witt. Ita hodie editur sine ullo sensu. In Oxon. cod. est ἀμύνω. At quis negare possit, ἀμύνομαι esse Atticum? Locus sola distinctione laborat, et ita ordinandus ἀμύνομαι, οὐκ ἄμυνα δέ. quomodo inveni in MSS. Leid. et ed. Rom. *Thomas* vult dicere, verbum ἀμύνομαι rectum esse; non vero substantivum ἄμυνα. Docet clare *Phrynichus* l. l. Ἄμυναν μὴ εἴπῃς, ἀλλ' εἰς ῥῆμα μεταβάλλων, ἀμύνασθαι· πάντα γὰρ τὰ τοῦ ῥήματος [v. τὰ ῥήματα] δόκιμα [v. εὐδόκιμα] etc. τὸ δὲ ὄνομα ἀδόκιμον. *Moeris* [p. 80.] Ἄμυναν οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν λέγει. At locutus ita fuit ipse *Themistocles* epist. 2. καὶ ὀργῇ τε καὶ ἀμύνῃ φέρων τὴν ἀφαίρεσιν τῆς στρατηγίας. Sed vel tali exemplo patet, supposititias has esse epistolas. Oudend. Ἀμύνω et ἀμύνομαι quomodo differant, vid. apud schol. *Thucyd.* l. I. p. 11. Drak. [Cf. *Lobeck.* ad *Phryn.* l. l. et Intpp. ad *Moer.* l. l. *Ruhnk.* ad *Tim.* p. 26.]

2. Ἀμφηλικεστέρα.] Ἀφηλικεστέρα. et postea pro ἀμφῆλιξ [scr. ἀμφῆλιξ, et ἀφῆλιξ.] ἀφῆλιξ, *Iunius*. Wolf. Scribe cum MSS. Leid. pr. *Iunio* et *Pauw.* ad *Phryn.* p. 29. [p. 84. *Lob.*] ἀφηλικεστέρα, quod res ipsa flagitat, et ex *Phrynicho*, *Moeride* Atticista (ubi male πρεσβευτέραν pro βυ) *Suida*, *Polluce*, *Hesychio* satis liquet: ἀφηλικεστέραι γυναῖκες ita bis in *Aeliano* l. VII. An. c. 17. VIII. c. 17. Oudend. Corrige ἀφηλικέστερα et ἀφῆλιξ, ut iam ad *Moerin* ostendimus, nisi quis dixerit, depravatos *Pollucis* codices *Thomae* errandi materiam praebuisse. Sallier. Vascos. ἀμφελικ. male. Rectius cod. A. B. *Phrynich.* *Moeris*, *Pollux* (cuius textum

ται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρα[1], πλὴν οὐ παρὰ τοῖς δοκίμοις. καὶ ἀμφήλιξ[2] καὶ ἔξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρων[3], οὐ πρεσβύτερος. Ἀριστείδης[4] ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας.

Ἀμφιγνοῶ[5] κάλλιον ἢ ἀμφιβάλλω[6]. Πλάτων[7] ἐν Γοργίᾳ· ἀμφιγνοῶ μέντοι, ὦ Πῶλε[8], ἐφ' ἑκάστου ὧν λέγεις.

---

ex MSS. codd. emend. exhibent Viri Docti in not. II. 17.) ἀφηλικεστέρα (παροξυτ.) sic et πρεσβυτέρα. Adiectiva enim in ρα ultimam producunt Conf. quae infr. notavimus ad Ἀφηλικ. ubi haec §. inserenda est. Stobb. (Scribendum est Ἀφηλικεστέρα et ἀφῆλιξ pro eo quod est Ἀμφηλικεστέρα et ἀμφήλιξ. V. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 84. Ceterum cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 3. in. Phrynich. p. 84. ibq. *Lob. Moer.* p. 82. *Greg. Cor.* p. 529. ed. *Schaef.*] (48)

3. *Οὐ πρεσβυτέρα.*] *Herodot.* VI. p. 393. C. τῶν τις πρεσβυτέρων. Idem παίδων ὁ πρεσβύτατος p. 394. E. vid. etiam p. 398. D. 419. D. γεραίτερος eodem sensu occurrit apud eund. VI. p. 399. A. πρότερος eadem signif. ibid. ἀφηλικέστερος saepius est apud *Dionem*, quem vid. p. 28. B. 226. C. 248. D. etc. Witt. Πρεσβύτερος ὢν ἄνθρωπος *ad senilem aetatem provectus. Plat.* Gorg. p. 485. A. πρεσβύτερον καὶ νεώτερον coniunctim *legas senem et iuvenem.* l. c. p. 488. pr. Stobb.

1. *Ἐπὶ τοῦ νεωτέρα.*] Hanc rectius ἀφηλικεστέραν diceres. Vide *Poll.* l. II. §. 17. Oudend.

2. *Ἀμφήλιξ.*] Rursus lege e MS. Leid. pr. ἀφήλιξ. Vide eosdem et *Stephanum* et *Aelian.* l. XIV. An. c. 18. ἐπὶ γυναῖκα ἀφήλικα καὶ ἀπρόσωπον. Idem. [De positivo gradu v. *Bekk.* Anecdd. l. l. *Lob.* l. l. *Schaefer.* ad Gregor. Cor. p. 529.]

3. *Καὶ ἔξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρων.*] Distingue κ. ἔ. τ. ἡλικίας, ὁ γέρων cum Leid. pr. Ex exemplo *Aristidis* in *Themistocle* t. II. p. 217. liquet, *Thomam* velle docere, τὸν γέροντα vocari τὸν ἔξω τῆς ἡλικίας. MS. Leid. pr. ὁ γέροντ' οὐ. Idem.

4. *Ἀριστείδης.*] Θεμιστοκλεῖ II. 356. conf. II. 252. a. Wolf.

5. *Ἀμφιγνοῶ etc.*] Vide *Ammon.* in Ἀγνοεῖν. ubi quid inter ἀγνοεῖν et ἀμφαγνοεῖν intersit, docet. *Harpocr.* in V. et *H. Vales.* p. 8. *Xenoph.* Hell. VI. p. 855. Hemsterh.

6. *Ἢ ἀμφιβάλλω.*] Quod tamen est apud *Aelian.* Var. Hist. l. II. c. 31. ἀμφιγνοεῖν utique Atticis scriptoribus magis usitatum, vid. *Isocr.* p. 44. p. 762. *Arist,* p. 163. a. l. 9. p. 20. l. 6. edit. Normann. *Arrian.* Exp. Alex. II. 12. p. 81. τὴν μητέρα τὴν Δαρείου ἀμφιγνοήσασαν ὅστις ὁ βασιλεὺς εἴη. Witter.

7. *Πλάτων.*] P. 288. G. [p. 466. C. ed. *Steph.*] idem p. 6. B. Abresch. In ed. *Fic.* p. 318. male ἀμφιγνῶ. Oud. *Synesius* de Regno p. 1. καὶ τίς αὐτὴν οὐκ ἀμφιγνοήσει δεῦρο διὰ πλεῖστον φανεῖσαν. Cf. *Valckenaerii* Animadv. ad *Ammonium* l. I. c. 16. p. 69.

8. *Ὦ Πῶλε.*] Cod. B. πόλ. male, quod vel levis inspectio *Platonis* docet. Stobb.

Ἀμφίεσμα[1], τὸ ἔνδυμα καὶ ἀμφίεσις. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· καὶ τὰ αὐτῶν[2] ἀμφιέσματα καὶ τὰ τῶν κρινομένων.

Ἀμφίετες[3], οὐ κατ' ἔτος. ἔστι δὲ[4] ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐνιαυτόν. ὡσαύτως καὶ ἀμφημερινόν[5], οὐ καθημερινόν[6].

Ἀμφορεὺς λέγε[7], μὴ στάμνος, μηδὲ μετρητής, εἰ καί τινες.

---

(44) 1. *Ἀμφίεσμα ..... Πλάτ. ἐν Γοργ.*] Frustra nos ad Phaedonem ablegarunt codd. MSS. qui hanc §. cum voc. ἀποδέχομαι coniungentes sic legere iubent: ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ sc. Φαιδ. qui ibi citatus est. Legitur enim loc. hic cit. Gorg. p. 523. D. ubi τὰ αὐτῶν ἀμφ. Stobb. Ut passim hoc a *Blancardo*. Auctor scripsit ὁ αὐτὸς ἐν αὐτῷ; ut in MSS. o. et edd. vett., quia exhibetur ibi post Ἄγων. Oudend. Idem II. de Republ. p. 431. A. Abresch.

2. *Αὐτῶν.*] Ed. *Serr.* t. I. p. 523. ubi hoc exemplum legitur αὐτῶν. [In Burm. τὰ τῶν αὐτῶν. *Ex Add.*] Oudend.

3. *Ἀμφίετες.*] Lege ex *Phavor.* Ἀμφίετες, τὸ κατ' ἔτος· ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐνιαυτόν. ὡσαύτως δὲ καὶ ἀμφημερινὸν ἤγουν καθημερινόν. Wolf. Nempe si Attice loqui velis, ut patet e *Moeride*. Eodem modo ut supra ἀφηλικεστέρα, οὐ πρεσβυτέρα, et saepissime. Alioquin non damnarim τὸ pro οὐ ex *Phavorino* cum *Wolfio*. Oudend. Quod tamen est apud *Apollodor.* p. 85. *Phavor.* pro οὐ legit τὸ κατ' ἔτος. Sic pro οὐ καθημ. legit idem ἤγουν καθημ. Saepius enim τὸ καθημερινὸν apud scriptores non contemnendos occurrit. Vid. *Polyaen.* IV. 2. p. 316. *Ioseph.* p. 92. C. 263. F. *Synes.* p. 205. C. Sic etiam αὐθημερινὸν est apud *Ioseph.* p. 92. A. 849. C. Witt. [Cf. *Sall.* ad *Moer.* p. 45. sq.]

4. *Ἐστὶ δὲ.*] l. ἔστι δέ. Stobb.

5. *Ἀφημερινόν.*] Recte *Hudson.* ad *Moer.* et *Wolf.* ἀμφημερινόν. Oudend. Codd. A. B. ἀμφημ. Sic *Moeris*, *Suid.* Stobb.

6. *Οὐ καθημερινόν.*] *Wolf.* ex *Phavor.* ἤγουν. Cur non potius, si quid mutandum, ex *Moeride*? Egregie ergo Leid. pr. ἀμφημερινὸν ἢ καθημ. ὡς ἀμφημερινὸν τὸ καθημερινόν. Oud. Cf. *Galenus* l. II. de Differ. Febr. p. 333. [c. 8. cf. *Sall.* l. l.]

7. *Ἀμφορεὺς* etc.] *Xenagoram* Rhodium bibacissimum vocabant Ἀμφορέα. *Aelian.* V. H. XII. 26. *Aristoph.* in Pl. vs. 545. ab hoc diversus non est *Xenarchus Athenaei* X. p. 436. F. qui eum μετρητὴν fuisse dictum tradit. Hemst. Usus tamen est h. v. *Aristoph. Plut.* vs. 545. ubi leg. not. *Spanh.* Vid praeterea *Steph.* de Dial. p. 229. ἀμφορεὺς est apud *Ioseph.* p. 154. G. Usurparunt tamen (45) μετρητὴς *Polyb.* II. 15. p. 143. *Demosth.* apud *Pollux.* IV. 167. *Aelian.* H. A. et alii. Vid. *Steph.* Thes. t. II. col. 903. εἰ καί τινες deest in B. Stobb. [B. μετρητείς, ceteris resectis. *Ex Add.*] Cf. *Pollux* in Onom. IV. Sect. 167. *Demosthenes* contra Phaed. p. 137. ἐπειδὰν ποιῇς σῖτον μὲν μεδίμνους κλίλον ἢ χιλίους, οἶνον δὲ μετρητὰς ὑπὲρ ὀκτακοσίους. Cf. *Aristoteles* l. VIII. H. A. c. 9. [Cf. *Moer.* p. 45.]

Ἀναβαίνω ἵππον [1], οὐκ ἐπιβαίνω [2]. Ἀχιλλεὺς [3] ὁ ῥήτωρ ἐν Λευκίππῃ· τούτοις ἐσκευασμένοις [4], ἀναβαίνω τὸν ἵππον. ἐπιβαίνω δὲ νεώς [5].

---

1. Ἀναβαίνω ἵππον.] Vide *Clericum* ad *Aeschinis* Socratici Dial. I. p. 10. ἵππον ἐπιβὰς *Arrian*. Ἀναβ. l. II. c. 11. Sic etiam ἀναβιβάζων ἐπὶ ἵππους τοὺς παῖδας, imponens filios equis, ait *Herod.* p. 24. Torr. *Lucian.* t. II. p. 686. ἐπέβην ἵππον. et ἵππον *Arrian.* p. 109. cf. p. 277. et 535. ἀναβαίνειν ναῦν est apud *Demosth.* p. 365. ἐπὶ ναῦν *Diodor. Sicul.* p. 338. et 384. Abresch. [Vide tamen Obs. Misc. II. p. 155. *Valck.* ap. Tittm.]

2. Οὐκ ἐπιβαίνω.] Multi tamen ita locuti sunt: *Arrianus* Ἀναβ. l. I. ἵππον ἐπιβάς, quamvis malim ἵππου [male]; sed de eo alias. *Homer.* Il. E. 48. ἵππων ἐπιβήσομαι. Sic etiam *Aeschines* et *Achilles Tatius*. quem adducit pro sua sententia noster. Passim de equite ἐπιβάτης, licet id neget *Ammonius*. Plura de his vide in Miscell. Obs. I. I. At forsan vult auctor, tantum in praesenti non occurrere: nam in reliquis temporibus magis *insidendi*, quam *inscendendi* significatio potest habere locum. Oudend. Sensus est, verbum ἐπιβαίνω apud optimos linguae Graecae scriptores construi cum genitivo; alioqui *Thomas* minime audiendus foret, cum phraseos illius multa occurrant exempla. Ad ἀναβαίνω ἵππον quod attinet, videtur ibi ellipsis esse praepositionis ἐπί, quam minime desiderari passus est *Lysias* Orat. 33. p. 378. ὅτι δὲ ἐπὶ τοὺς ἡττημένους ἵππους ἀναβαίνω, inquit, πειρᾶσθαι πείθειν ὑμᾶς ὡς δυνατὸς εἴην. [supplendum nihil est.] Sallier. *Xenophon* de re equestr. p. 30. πῶς ἐπὶ τὸν νῶτον δέχεται τὸν ἀναβάτην. ἐπιβάτην de equite dixit *Theophylactus Sim.* ep. 44. conf. *Valesius* ad *Harpocr.* p. 234. *Aelian.* V. H. XII. 38.

3. Ἀχιλλ. . . . . τὸν ἵππον.] Desunt omnia in B. Stobb.

4. Τούτοις ἐσκευασμένοις.] Quo loco haec occurrant in *Achille*, nondum invenire potui; ἐσκευασμένος, ut cum aliis opinor, voluit *Thomas*; quamvis videri possit, esse dativus absolutus, pro quo vulgo Genitivus usurpatur. Nihilominus optimi scriptores ita aliquoties locuti sunt, et ipsi Atticae elegantiae sectatores. Cf. viros doctos ad *Thucyd.* l. IV. 10. p. 243. VI. 82. VIII. 27. p. 520. aliosque. Atque ita *Aelianus* l. X. H. V. c. 21. et l. II. c. 13. ibique *Perizon.* Unde vindicandus idem l. VII. Anim. c. 28. init. ubi refingere tentant in nominat. Ut et *Apollodorus*, quem contra puritatem hellenismi locutum ait *Faber*, p. 65. ipsius ed. Τοῖς Ἀργοναύταις παραπλέουσιν. Contra MSS. id tamen non inculcarem, ut (46) tacite fecit *Gale* l. III. p. 229. διαφέροντος δ' ἐν τοῖς ἀγῶσι Φώκου. Sic enim e MS. leg. cum *Fabro*, non Φώκῳ unde *Galei* ed. διαφέροντι. [vid. de hoc dativi usu *Bernh.* Synt. p. 82.] Oudend. Cod. A. leg. ἐσκευασμένος. cf. ad h. §. *Ammon.* voc. ἀναβάτης et ibi Cl. *Valck.* notas. *Hesych.* v. ἱππέως. Stobb.

5. Ἐπιβαίνω δὲ νεώς.] Licet frequens sit huius signif. usus apud scriptores; est tamen ubi ἐπιβαίνω eodem modo ac ἀναβαίνω constructum legas. ἐπιβαίνω τῆς νεὼς est apud *Liban.* t. I. p. 525. A. 713. B. 824. A. *Arrian.* VII. 7. p. 281. ἐπιβὰς τῶν νεῶν ξὺν τοῖς ὑπασπισταῖς. Hinc schol. *Luc.* t. I. p. 21. ἐπίβαινε.] τουτέστιν ἄνελθε εἰς τὸ πλοῖον. In re venerea h. v. utitur *Lucian.* Dial.

Ἀναβασμὸς[1] οὐκ ἀναβαθμός[2]. Συνέσιος[3] ἐν τῷ Δίων, ἢ περὶ τῆς κατ' αὐτὸν[4] διαγωγῆς· ἔπειτα μέντοι οὐκ ἀναβασμῷ χρήσῃ[5]; Ἀριστείδης[6] ἐν πέμπτῳ τῶν ἱερῶν· καὶ ἔδει ἀναβαίνειν ἀναβασμούς τινας πρὸς τὸ ἱερόν[7].

Ἀναγινώσκω[8], τὸ βιβλίον διέξειμι, καὶ ἀναγινώσκω, τὸ ἀναγνωρίζω· ἀφ' οὗ καὶ ἀνάγνωσις, ἡ τῶν πρώτων μαθημάτων τῆς ψυχῆς ἀναγνώ-

---

Pan. et Merc. t. III. p. 16. ed. Basil. [dial. deor. 22, 3.] *ταῖς αἰξὶ δηλαδὴ ἐπιβαίνεις*. Sed *ἐπιβαίνω ἵππου* *Suid.* v. *ἀναβολεύς*. *Lucian.* Nav. sive Precib. t. II. p. 840. ed. Basil. [c. 80.] *οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ πρὸ τοῦ χρόνῳ*. *Arrian.* IV. 16. p. 175. *ὅπλα δὲ ἔφερον καὶ τῶν ἵππων ἐπέβαινον*. *Xenophon* autem vocem *ἀναβαίνω* adhibere amat, uti saepe in libr. de re Equestr. ita etiam *Κυροπ.* VII. fol. 136. lin. 40. *ἀναβαίνω ἐπὶ τὸν ἵππον*. Vid. et *Liban.* t. II. p. 109. D. et 136. D. *Arrian.* l. V. 19. p. 219. *ἀναβαινόμενος πρὸς μόνου Ἀλεξάνδρου ὁ Βουκεφάλας οὗτος*. Apud eundem vox *ἀμβάται*, quae inde originem ducit, legitur. l. c. p. 220. WITTEB.

1. *Ἀναβασμὸς* etc.] Sic quoque *Pausanias* l. X. c. 5. ubi frustra *Sylburgius ἀναβαθμοὺς* malebat. Ita *Phrynichus βαθμὸς* Ionicum esse observat, *βασμὸς* Atticum p. 58. HEMSTERH. [Vide *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 324. *Valcken.* apud Titt*m*. „*ἀναβασμῶν* Philo 1117. b. in marg. male mutatur et quod miror in Pausan. 806. b. a S.“]

2. *Ἀναβαθμός.*] Hac voce usum prae caeteris esse *Dionem*, deprehendimus, quem vid. p. 354. A. *ἀναβαθμός*, invito sane *Iosepho*, a Grammatico nostro reprobatum. Is enim hanc vocem adhibuit p. 267. C. WITT.

3. *Συνέσιος.*] Cod. B. de hoc loco nil refert. Legimus vero apud eund. p. 42. A. *ἐπιτείνων ἀναβασμῷ κ. τ. λ.* STORB.

4. *Κατ' αὐτὸν.*] Sic vulgo inscribitur *Synesii* liber dictus *Dio*. VV. LL. *καθ' αὐτόν*, vel *καθ' ἑαυτόν*. Male MS. Oxon. *αὐτῇ*. in Leid. pr. *κατ' αὐτῶν*· Leid. sec. *ἑαυτοῦ* sine praepos. OUDEND. L. *διαγωγ.* conf. Nostr. in *θόρυβος*. WITT.

5. *Ἔπειτα μέντοι οὐκ ἀναβασμῷ χρήσῃ.*] Extare hunc locum puto in *Synesii* Dione p. 42. sed ibi vulgo editur, *πάλιν δὲ τὴν σπουδὴν ἐπιτείνων ἀναβιβασμῷ χρήσῃ*. Unde patet alterum ex altero esse emendandum. Certe *ἀναβασμῷ* in *Dione* reponendum: ut (47) iam coniecerat *Petavius*. et *μέντοι* hic non habet Leid. sec. neque *οὐκ* Leid. prim. OUDEND.

6. *Ἀριστείδης.*] t. I. p. 643. WOLF. Pag. 183. A. Normann. WITT.

7. *Πρὸς τὸ ἱερόν.*] Hoc placet magis, quam quod vulgo hodie in *Aristide* t. I. p. 360. circumfertur *πρὸς τὸν νεών*: cum versu praeced. sit *καὶ νεώς τις* et seq. *πρὸς τῷ ναῷ*: cui rursus subditur *περὶ τὸ ἱερόν*: ut pateat, auctorem haec verba variare voluisse. OUDEND.

8. *Ἀναγινώσκω.*] *Isocrates* ad Demon. p. 61. DRAK. Cf. *Varinum*. WOLF.

ρισις[1], ὡς προειδυίας ταῦτα, ὡς ὁ φιλόσοφος λόγος[2]. εὕρηται δὲ[3] παρ' Ἡροδότῳ ἀναγινώσκω τὸ ἀναπείθω[4]. ὡς ἐν τῇ πρώτῃ[5]· οἵ μιν ἀνέγνωσαν μετεῖναι τὸν Κῦρον[6].

Ἀναγκάζειν[7], ἐπὶ ἐμψύχου μόνον[8]· βια-

---

1. Ἀναγνώρισις.] Male ed. Vasc. ἀγνώρισις, et *Phavor.* qui haec descripsit, ἀναγνώρησις. Oudend.

2. Ὡς ὁ φιλόσ. λόγος.] Cod. A. λῆρος. Cod. B. λόγος. Alii malunt λέγει, recte quidem nostro iudicio. Innuit autem *Platonem*, apud quem tamen ista legere nobis adhuc non contigit. Cf. interea quae de voc. ἀναγινώσκειν haud inscite tradit *Apollon.* Syntax. l. III. p. 292. fin. Stoeber.

3. Εὕρηται δὲ.] Adde καὶ e MSS. Leidd. et e cod. A. ut monet Cl. *Stoeberus.*

4. Ἀναγινώσκω τὸ ἀναπείθω.] Confer *Harpocr.* in V. ἀναγινωσκόμενος. de exemplo, quod citat ex *Herodoto Thomas*, vide *Iungermanni* praefationem in *Herodotum.* Torr. Lexicon *Herod.* ἀνέγνωσεν, ἀνέπεισεν, ἐδίδαξεν. *Antiphon* Orat. III. p. 37. ὑπό τε τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐτὸν οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀποκτείναντας γνῶναι, ὑπό τε τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον ἐπινεῦσαι ἦν εἰκός. *Diomedes* schol in *Dionysii* Artem MS. ἀναγνῶναι [lege cum *Schaefero* ad *Greg. Cor.* p. 504. ἀναγνῶσαι.] δὲ τὸ ἀναπεῖσαί ἐστιν, ὡς καὶ παρ' Ἴωσιν. Ἡρόδοτος [I. 87.] οὖν φησί· τίς σε ἀνθρώπων ἀνέγνω [imo ἀνέγνωσε] ἐπὶ [τὴν] γὴν τὴν ἐμὴν στρατευσάμενον· ἀντὶ τοῦ ἀνέπεισεν· ἀνάγνωσις οὖν ἡ ἀνάπεισις. *Galenus* Lex. Hipp. p. 63. ἀναγνῶναι [l. ἀναγνῶσαι cum *Schaef.*. l. l.] μεταπεῖσαι, μεταδιδάξαι. Conf. *Erotianus* p. 17. et *Apollon.* Alex. Synt. l. III. p. 292. *Corinthus* de Dialect. Ionica. p. 109. [p. 503. ed. *Schaef.*] καὶ τὸ ἀνέπεισεν ἢ ἐδίδαξεν, ἀνέγνωσε. vid. Cel. *Alberti* ad *Hesych.* V. ἀναγνῶναι. et *Ios. Barnesius* ad *Euripid.* Dan. p. 441. [Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 193, 32. 215, 27. Intpp. ad *Greg. Cor.* l. l. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. II. p. 98. sq.]

5. Πρώτῃ.] Recte. Leguntur enim ea verba l. c. p. 55. [I. 128.]. Neque respiciendus Cod. B. qui habet ἐν τῇ δέ. et pro κῦρον legit κύριον. Nolim etiam in huius loci lectione edit. Rom. sequi: οἵ μιν (48) ἀνέγνωσάν με κτεῖναι Κῦρον. Plura huius significationis exempla pete ex *Porti* Lex. Ion. Conf. de h. v. *Corinth.* l. l. *Suid.* voce ἀναγινωσκομένου· ἀναγνωσθείς· ἀνάγνωσις et ἀνέγνωσαν. *Harpocr.* voc. ἀναγινωσκόμενος, et *Mauss.* ad h. l. Stobb.

6. Μετεῖναι τὸν Κῦρον.] Edd. vett. μεκτεῖναι. unde *Iungerm.* Praef. ad *Herodot.* coniiciebat μὴ κτεῖναι. Sed recte μετεῖναι, quod *Thomae* et *Herodot.* codd. servant, vindicavit Cel. *I. Gronovius.* Immo μετεῖναι τὸν Κῦρον habet quoque *Suidas* in V. ἀνέγνωσαν. τὸν abest hic etiam ab Leidd. et edd. vett. Ceterum de ἀναγινώσκω hoc sensu v. Comm. ad *Hesych. Harpocr.* et *Suidam.* Oudend. [ἀνέγνωσαν μετεῖναι τ. Κ.] σάν με κτεῖναι Κῦρον Vasc. p. 34. *Valcken.* ap. Tittm.]

7. Ἀναγκάζειν, ... οἷον, ἐβιάσατο τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ.] Cl. *Valcken.* ad *Ammon.* p. 18. duce *Phavorino* corrigit ἐβιάσατο τὴν ναῦν τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ. nil facile mutem. *Siron.* c. IV.

ζειν[1] *δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχου. οἷον, ἐβιάσατο τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ.*

Ἀναδάσασθαι, οὐκ ἀναμερίσασθαι[2]. *καὶ ἀναδασμός, οὐ μερισμός.*

Comm. 26. *μὴ βιάζου ῥοῦν ποταμοῦ.* Conf. *Gregor.* Naz. Epist. 57. Abresch. Sumta ex *Ammon.* in voce, in quo pro *τὴν ναῦν* f. legas melius *τὸν ῥοῦν*. *Μετὰ κεχωρισμένου καὶ ἐνεστῶτος μόνον τίθεται·* in *Βούλομαι.* Sic etiam *ἀναγκή ἐστι.* ib. Hemst. Ita quoque *Ammonius*, cuius praeceptum, si priorem vocem spectes, fere semper locum habere deprehendimus, aliquando tamen neglectum *Xenophontis* auctoritate ostendit *Steph.* in Lex. Ad alteram vocem quod attinet, *βιάζεσθαι* nempe, hacce Grammaticorum lege graecos scriptores minime se adstrictos putasse, nullo prope negotio probari posset, nisi complura apud lexicographos exempla occurrerent. Sallier. *Galenus* Lex. *Hippocr.* *ἀνάγκη, βίη.* *Tryphiod.* vs. 85. *Callimach.* Hymn. in Delum vs. 34. Inscriptio antiqua apud *Iac. Sponium* in Itinerar. t. I. p. 385. *Theophr.* Char. c. 9. *καὶ ταῦτα χρήσαντας ἀναγκάσαι ἀποφέρειν πρὸς αὐτόν.* Verbo *βιάζω* ad *Thomae* mentem usus est *Tryphiod.* vs. 100.

8. *Ἐπὶ ἐμψύχου μόνον.*] Ultima vox addenda videtur *Ammonio*; *βιάζειν* enim aeque *ἐπὶ ἐμψύχου*, ac *ἐπὶ ἀψύχου* adhiberi, satis notum est. Oudend.

1. *Βιάζειν.*] Forsan melius, ut in *Ammonio*, et exemplo *βιάζεσθαι*. Nam *βιάζειν* in prosa non est in usu. Sed in *τοῦ ποταμοῦ* obscurissimum est exemplum, cui nullus dubito, quin desit aliquid. Auxilio etiam adsunt *Ammonius* et *Phavorinus*, docentes abesse *τὴν ναῦν*. *Aestus fluvii oppressit vel coëgit, inpulit navem.* Quod convenit *τῷ ἀναγκάζειν*. Sed *ἐβιάσατο τὸ ῥεῦμα*, ut hoc sit accusativus, notat *eluctatus est, evasit aestum fluvii.* Quod hic (49) non habet locum. V. H. *Steph.* in Thes. Eo sensu naves dicuntur *βιάζεσθαι ἄστρα* *Theocrito* Id. XXII. 10. Immo monuit id iam *Valckenar.* ad *Ammon.* p. 18. Adde autem *καὶ ἐπὶ* e MSS. Leid. Oudend. L. *βιάζ. δὲ καὶ ἐπὶ* ex cod. A. quod *τῷ μόνον* optime respondet, et *Thomam* in praecipiendo alias satis rigorosum mitiorem reddit. Discrimen est, sed non perpetuum. Ita quoque sanandum *Ammonium* esse voc. *ἀναγκάζειν*, rectissime statuit Doctiss. *Valck.* quem vid. p. 18. n. 87. Stobb. [Adde *καὶ* e MSS. Leidd. et B. *Ex Add.* Addidimus.]

2. *Ἀναμερίσασθαι.*] Ea vox, si bene meminimus, nondum inter legendum nobis occurrit: itaque non immerito a *Thoma* repudiatur, ut et nomen *μερισμός*, quod tametsi in Graecorum scriptis obvium, minus tamen graece dicitur, cum de agri cuiusdam divisione sermo est. Eo sensu a scriptoribus sacris usurpatur, quos parum Attice locutos esse constat; aliter enim a caeteris Graecis accipitur, nempe pro rei cuiuslibet, si agrum exceperis, in suas partes divisione. Sic *Theophr.* l. I. de Caus. Plant. reprehendens quandam telluris et aetheris partitionem ab Empedocle propugnatam, ait c. 18. *ἡ δ' ὑπὸ τοῦ ψύχους κώλυσις τῆς βλαστήσεως ἀληθὴς μέν, οὐκέτι δὲ ποιεῖ μερισμὸν φυσικόν.* Ibid. c. 18. de succo plantarum verba faciens, tres illius μερισμοὺς instituit: *ἐν δὲ τοῖς φυτοῖς*, inquit,

Ἀναδησάμενος[1] κάλλιον εἰπεῖν, ἢ ἀναρτήσας[2]. Ἀριστείδης[3]· ᾧ πάντας ἡ θεὸς ἀναδεῖται. καὶ πάλιν· πάντας τοῖς λόγοις ἀναδησάμενος. καὶ ἀναδῶν, ἢ στεφανῶν. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ[4]·

Λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, τὸν πλοῦτον
ἐᾷ παρ' ἑαυτῷ.

ὅθεν καὶ ἀνάδημα ὁ στέφανος. Λιβάνιος[5] ἐν τῷ ὑπατικῷ· τὸ τὴν κεφαλήν σου παρὰ τῶν κρειττόνων ἄγεσθαι πρὸς ἀνάδημα. καὶ ἀναδούμενος, ἢ ἐξάπτων. Θουκυδίδης· καί τινας ἀναδούμενοι κενὰς εἷλκον[6].

Ἀναθεῖναι[7] τὸν φόρτον, οὐκ ἐπιθεῖναι[8].

τρεῖς τινές εἰσιν οἱ μερισμοὶ πρὸς αὐτὸ τὸ δένδρον καὶ τὴν βλάστησιν· ὅπερ ἐναντίον τοῖς καρποῖς ἐὰν πλεῖον γένηται τοῦ ξυμμέτρου. Eadem vox occurrit l. I. Hist. Plant. c. 2. ubi de partibus, in quas plantae dividi possunt: ἐν τούτοις δὲ ἡ οὐσία καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις, inquit, ἀλλὰ μάλιστα ταῦτα ὑπάρχει, καθάπερ εἴρηται, τοῖς δένδροις. κἀκείνων οἰκειότερος ὁ μερισμός, πρὸς ἃ καὶ τὴν ἀναφορὰν τῶν ἄλλων ποιεῖσθαι δίκαιον. Ex quibus non absurde colligas, nomen illud μερισμὸς in Atticarum vocum numero non iniuria reponi, cum de rei alicuius, agro excepto, in partes divisione disseritur. Recte igitur a *Iosepho* potuit adhiberi Antiq. l. VII. p. 249. ubi de constitutis viginti quatuor sacerdotum classibus: Καὶ διέμενεν, inquit, οὗτος ὁ μερισμὸς ἄχρι τῆς σήμερον ἡμέρας. Alia afferri possent huiusce nominis exempla. SALLIER. [Ἀνάδαστον γῆν Plato l. VIII. de LL. p. 843. B. *Valcken*. ap. Tittm. V. *Bekk*. Anecdd. p. 390, 6. *Moer*. p. 87.]

1. Ἀναδησάμενος.] Nugatur ibi *Thomas*, ut vel ex lexicis constat. IDEM.

2. Ἀναρτήσας.] Legendum putet aliquis ἀναδήσας; sed rectum est ἀναρτήσας. Ἀναρτᾶν, vel, quod melius usurpetur, ἀναρτᾶσθαι τοὺς ἀκροατὰς λόγοις, pro quo ut magis Atticum *Thomas* praecipit ἀναδήσασθαι. HEMSTERH. Ἀναδῶ σε habet *Apollonius* Alex. Synt. l. III. p. 293. Conf. Index *Aeliani*. (50)

3. Ἀριστείδης.] Isthmico t. I. p. 42. OUDEND. Pag. 102. b. l. 4. add. eund. l. c. lin. 30. WITTER.

4. Ἐν Πλούτῳ.] Vs. 589.

5. Λιβάνιος.] t. II. p. 243.

6. Κενὰς εἷλκον.] Edd. *Thucyd*. l. II. §. 90. εἷλκον κενάς. ubi vide. OUDEND. l. IV. p. 261. B. ubi καί τινας καὶ ἀναδ. Add. eund. l. II. p. 163. C. *Liban*. t. II. p. 719. D. *Dion*. p. 123. D. ubi forte ἀναδούμενα pro ἀναδυόμενα legendum. *Polyb*. XVI. 5. οἱ δὲ Ῥόδιοι τὰς μὲν ἀναδεσάμενοι etc. leg. ἀναδησ. *Lucian*. Zeux. [c. 11.] t. I. p. 583. Basil. ἀνέδουν τὸν βασιλέα, καλλίνικον ἀναβοῶντες. ubi schol. p. 29. ἀνέδουν] ἐστεφάνουν. WITT.

7. Ἀναθεῖναι τὸν φόρτον, οὐκ ἐπιθεῖναι.] *Moeris* Attic. [p. 69. sq. ubi v. *Piers*.] Ἀναθεῖναι τὸ φορτίον Ἀττικῶς, ἐπιθεῖναι Ἑλληνικῶς. Hinc forsan *Hesych*. ἀναθεῖναι, ἐπιθεῖναι. Certe melius,

Ἀριστείδης ἐν τετάρτῳ[1] *τῶν ἱερῶν· μὴ κρίσεως νόμῳ τὴν ἀρχὴν ἐπιτιθέντος*[2]. *καὶ ἀναθεῖναι ἀντὶ τοῦ ἀφιερῶσαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ· ἐδόκει χρῆναι ἀναθεῖναι τρίποδα ἀργυροῦν.*

Ἀνάθημα[3], *οὐκ ἀνάθεμα. εἰ καὶ Φιλόστρατος*[4] *ἀνάθεμα τῆς Σμυρναίων ἀγορᾶς λέγει*[5].

---

nam utrumque apud Atticos optimos occurrit. Vide Soceri notam. *Aelian.* l. VII. c. 17. Anim. *αὐτοὺς ἐπιθέμεναι· eos dorso suo inponentes.* quasi *φορτίον* scilicet. Contra errat quoque *Suidas ἀναθέντας ἀντὶ τοῦ ἐπιθέντας. Ξενοφῶν.* Quasi ille solus sic scripserit, ut fecit saepe. V. L. III. [1, 30.] Anab. 297. item p. 236. bis. 275. Sed et *Longus ἀνατεθειμένος ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν* p. 73. in f. [p. 77. ed. *Schaef.* l. III. c. 7.] *Aelian.* l. III. V. H. 22. et sic alii. V. *Phavorinum* in *ἀναθήσει.* pro *οὐκ* hic forsan etiam scribendum *ἀντὶ τοῦ.* Oudend. In loco ex *Aristide* videtur omnino scribendum *τὴν ἀρχὴν ἀνατιθέντος.* Sed aliter *Theophr.* in Charact. *περὶ βδελυρίας· καὶ τῷ ἀκολούθῳ ἐπιθεῖναι μεῖζον φορτίον ἢ δύναται φέρειν.* et *ἐπιτιθέναι τινὶ δίκην Max. Tyr.* inquit Diss. 11. p. 108. et p. 294. *καὶ τῷ μὲν ἀναθήσομεν αἰδῶ καὶ θάρσος.* Sed p. 311. *ὥστε ἐπιθεὶς αὐτῷ φορτίον.* Torr. *Xenophon* de Genio Socr. c. 14. *οἱ οὖν τὸ πολὺ φέροντες ᾐσχύνοντό τε μὴ κοινωνεῖν τοῦ εἰς τὸ* (51) *κοινὸν τιθεμένου, καὶ τοῦ μὴ ἀνατιθέναι τὸ ἑαυτῶν. Synesius* de regno p. 15. D. et p. 23. D. *ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνατιθέμενοι. Valck.* ap. Tittm. laudat Eust. Il. X. p. 1358. l. 17.]

8. *Ἐπιθεῖναι.*] Aliquid excidisse dicas hoc pacto reducendum: *ἐπιθεῖναι δὲ ἀρχήν.* id enim allatus *Aristidis* locus condocet. Lege *Phrynich.* p. 36. Hemsterh. [Cl. *Iensius* legendum coniecerat, ut ex eius libri margine vidi, *Ἀναθεῖναι τὸν φόρτον οὐκ, ἐπιθεῖναι δέ;* ut vulgo supra distinguebant *ἀμύνομαι οὐκ, ἄμυνα δέ.* Non placet commentum. *Ex Add.*]

1. *Ἐν τετάρτῳ.*] Statim *ἐν τῷ αὐτῷ.* f. *ἐν τῷ τετάρτῳ.* quamvis non opus: alibi *ἐν δευτέρῳ.* et corrige *Phavor.* ubi *ἐν τῇ τετάρτῃ.* Oudend.

2. *Ἐπιτιθέντος.*] *Ἀνατιθέντος.* Sic editur in *Arist.* p. 605. A. vide eundem p. 613. C. Hemst. Vitiose pro *ἀνατιθέντος*, ut editur in *Arist.* t. I. p. 350. et *Phavorino*, qui totum hunc locum descripsit, et MS. Leid. pr. Nisi ita esset, contrarium auctoris sententiae foret exemplum. Alter locus exstat t. I. p. 331. Oudend. L. *ἀνατιθ.* ex cod. A. et cod. impr. *Aristid.* qui legitur p. 179. b. l. 6. *Norm.* Locus alter est p. 177. b. lin. 4. pro *ἀναθεῖναι* edit. Rom. hic legit *ἀναθῆναι*, sed *Phavor.* cum nostro *ἀναθεῖναι.* Witter. [Cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 218, 13.]

3. *Ἀνάθημα.*] V. *H. Steph.* et *Moer.* [p. 29.] ac *Hesych. Suid. Philostrati* locus est l. II. V. Soph. p. 570. Oudend. *Strabo* l. VIII. p. 580. *τοῦ δὲ περὶ τὸν οἶκον τοῦτον πλούτου μαρτύριον τὸ Ὀλυμπίασιν ἀνάθημα.* Conf. Alex. *Morus* Obs. in ep. ad Gal. c. II. 2. p. 188. *ἀνάθεμα* I. Ep. ad Corinth. c. 12, 3. cf. infra *εὕρεμα.* Sunt penes me literae amoebaeae *Helmium* inter et *Th. Reinesium*, MSS. in quibus ex *Reinesio* quaerit *Helmius*, quaenam sit diffe-

Ἀναισθητεύομαι μὴ εἴπῃς[1], ἀλλ' ἀναισθήτως ἔχω καὶ οὐκ αἰσθάνομαι καὶ ἀναισθητῶ[2]. Δημοσθένης[3]· ἐπεπείσμην δὲ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, τυχὸν μὲν[4] ἀναισθητῶν.

Ἀνακαθαίρομαι[5], οὐ μόνον τὸ καθάρσιον[6] δέχομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ καθαίρω. Λιβάνιος ἐν τῷ πρὸς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα· πάντα τὸν ἐκείνῃ τόπον[7] ἐπῆλθεν, ἀνακαθαιρόμενος[8] γῆν τε καὶ θάλατταν.

---

rentia inter ἀνάθημα et ἀνάθεμα, cui ille respondet Ep. IV. Ἀνάθημα et Ἀνάθεμα *apud scriptores sacros utriusque foederis differre non est dubium. Profani usurpant promiscue: ita Suidas.* [Cf. infra Ἐπίθημα p. 344. *Lobeck.* ad *Phrynich.* p. 249. qui affert locum ex *Plutarcho*, ubi legitur ἀνάθεμα, Pelop. c. 25. ad quem *Schaeferus* haec notat: „Magistri docent ἀττικῶς dici ἀνάθημα, ἑλληνικῶς ἀνάθεμα. Sed gravissimus scriptor, si haec decreta legeret, suaviter rideret quidquid est Atticistarum."]

4. Φιλόστρατος.] Locus reperitur V. S. l. II. p. 570. ubi tamen ἀνάθημα τῆς Ῥωμαίων ἀγορᾶς. Sed lectio *Thomae* Σμυρναίων *Oleario* in Add. probabilior videtur. WITT.

5. Λέγει.] Exsulat a Leidd.

1. Εἴπῃς.] Leid. pr. a manu secunda εἴποις, ut alibi.

2. Ἀναισθητῶ.] Locus similis ei qui hic citatur ex *Demosth.* extat apud *Liban.* t. I. p. 439. Vid. quae *Morellus* ad eam Declam. observavit. Locus vero *Demosth.* est in orat. ὑπὲρ τῆς ἀναῤῥήσεως, unde citat *Aristid.* p. 53. a. lin. 5. WITT. *Athenagor.* Leg. pro Christ. p. 54. ἀναισθητεῖν τοῦ ὄντος Θεοῦ δόξομεν. cf. *Phrynich.* p. 62. [p. 349. *Lob.*] ἀναισθήτως ἔχει dixit *Herodian.* l. I. c. 17. (52)

3. Δημοσθένης.] De Corona p. 510. C. [p. 302, 3. *Reisk.* §. 221, 2. *Bekk.*] Citatur ab *H. Steph.* OUDEND. [Cf. *Lobeck.* ad *Phrynich.* l. l.]

4. Τυχὸν μέν.] Cod. A. τυχών. STOBB. [Leid. sec. τυχών. B. caret τῷ μέν. *Ex Add.*]

5. Ἀνακαθαίρομαι.] Pro καθαίρω usurpat *Lucian.* in initio Pseudom. τὴν Λύγειον βουστασίαν etc. ἀνακαθήρασθαι πειράσομαι. TORR.

6. Καθάρσιον.] Codd. A. et B. κάθαρσιν rectius. Ita quoque *Phavor.* Rom. edit. ἀνακαθέρομαι, item καθέρω et ἀνακαθερόμενος sine sensu. STOBB. Leid. κάθαρσιν. [B. κάθαρσιν. *Ex Add.*]

7. Πάντα τὸν ἐκείνῃ τόπον.] Locus est t. II. p. 106. ubi vulgo ἐν ἐκείνῃ vel ἐκεῖνον, ut Oxon. cod. in Leid. sec. ἐκεῖνον. Sed praestat ἐκείνῃ illic. et *Libanius* e nostro emendandus. Agitur enim de πόλει. OUD. t. II. p. 106. ubi ἐπῆλθεν, uti etiam in codd. A. B. legitur. STOBB.

8. Ἀνακαθαιρόμενος.] Sic plane *Lucianus* Pseudom. l. l. OUD. [Hunc locum iam indicavit *Torrent.*]

Ἀνακαλοῦμαι[1] καὶ ἀνακαλῶ. Θουκυδίδης[2] ἐν τῇ πρώτῃ· οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι[3] τότε πρῶτον δι᾽ αὐτὰ ταῦτα ἀνεκαλέσαντο αὐτόν.

Ἀνακείμενος[4], ὁ ἀναπεπτωκὼς καὶ ῥαθυμῶν. καὶ ἀνακείμενος, ὁ ἀνατεθειμένος[5]. οἷον, ἀνακείμενος ἀνδριάς. Θουκυδίδης· τὰ δὲ νῦν[6] ἀνακείμενα ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἱεροῖς.

Ἀνακραγεῖν κάλλιον καὶ ἐγκραγεῖν[7] ἢ ἀναφωνῆσαι. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[8] τῇ[9], δάπιδα

---

1. *Ἀνακαλοῦμαι.*] *Lysias* p. 128. *ποῖα ἁμαρτήματα ἀνακαλεσάμενος.* Id. p. 163. *ἀνακαλεσάμενοι δὲ τοὺς παρόντας. Herodian.* l. I. c. 4. et l. II. c. 4.

2. *Θουκυδ.*] Vid. *Thucyd.* l. I. p. 86. C. [1, 131.] ex quo in nostro pro *τότε* legend. *τό, τε* et *ἀνεκάλεσαν* pro *ἀνεκαλέσαντο,* quemadmodum etiam codd. A. et B. hunc locum exhibent. STOBB.

3. *Αἰσθόμενοι, τότε πρῶτον δι᾽ α. τ. ἀνεκαλέσαντο.*] Male vulgo post *πρῶτον* distinguebatur. Vulgo in *Thucyd.* I. §. 131. editur *τό, τε πρ. ἀνεκάλεσαν.* Sed MS. Cassellanus nostro suffragatur, adstipulante Cl. *Wasseo.* OUD. [Leidd. B. *ἀνεκάλεσαν*, ut legendum. *Ex Add.*]

4. *Ἀνακείμενος.*] Negari non potest, *ἀνακεῖσθαι* aliquoties occurrere pro *κατακεῖσθαι* accumbere (V. modo *Suidam* et citata a *Nunnesio* ad *Phryn.* p. 93. ed. *Pauw.* [p. 216. *Lob.* quem vide. *Bekk.* Anecdd. p. 26, 23. *Ἀνακεῖσθαι: τὸ κατακεῖσθαι.*] locumque hunc a *Phavorino* descriptum esse. Verum nescio, ubi pro *ῥαθυμεῖν* dicatur: nam plane contrariam significationem ex ipsa verbi analogia obtinet. Praeterea cum sequatur rursus *ἀνακείμενος,* suspicor omnino priore loco legi debere *Κατακείμενος*, ut sic *Ammonio*, quem sequi solet, consentiat. Ordinem enim literarum non a *Thoma* observatum esse constat (vid. in *Ἀνάλωσα*) vel certe VV. edd. et MSS. eum ordinem non agnoscere. OUDEND.

(53)

5. *Ἀνατεθειμένος* etc.] Hunc usum probat *Phrynich.* [l. l.] in lecto autem non dicendus est aliquis *ἀνακεῖσθαι*, sed *κεῖσθαι* vel *κατακεῖσθαι. Ammon.* in *Ἀνακεῖσθαι.* HEMSTERH. Conf. *Io. Iensii* Lect. *Lucian.* p. 307. *Athenag.* Leg. pro Christ. p. 137. *ἀλλ᾽ ἀνακείσθω μὲν ὁ περὶ τῆς ἀναστάσεως λόγος.*

6. *Θουκυδ. τὰ δὲ νῦν.*] L. III. p. 250. C. [c. 114.] cf. *Dio* p. 60. B. 526. C. D. WITT.

7. *Καὶ ἐγκραγεῖν.*] Cod. B. *ἐκκραγεῖν*; sequitur hanc vocem *κάλλιον*, quod minus commode legitur post *ἀνακραγεῖν.* STOBB. [B. *Ἀνακρ. καὶ ἐκκραγεῖν κάλλιον. Ex Add. ἀνακραγόντες ὅσον ἐδύναντο μέγιστον* Xen. p. 195, 33. 194, 20. p. 204, 6. *ἀνέκραγον* ante *ἀνεθορύβουν.* p. 215, 17. 216, 43. *Valck.* ap. Titm. Cf. *Moer.* p. 64. sq. *Piers. Bekk.* Anecdd. 29, 14.]

8. *Συνέσ. ἐν ἐπιστ.*] Pag. 204. D. IDEM.

9. *Τῇ* etc. *Αἰγυπτίων.*] Desunt in Oxon. Extant Ep. 61. OUD.

μεγάλην τῶν Αἰγυπτίων[1]· καὶ τοῦτον πόῤῥωθεν ἐγκραγών[2].

Ἀναλέγομαι[3] καὶ ἐκλέγομαι. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· οὐκ εἰκῇ ἐκλεγόμενος[4] προσφέρει[5]. ἐκλέγω δέ[6], Ἀριστείδης[7] ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· οἶμαι μὲν οὖν εἰ καὶ ταῦτα μόνα[8] ἐκλέξας ἐπεπαύμην[9]. ὡσαύτως δὲ καὶ[10] ἀπολέγω. Ἡρόδοτος[11] ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ ἄλλας παρθένους ἀπολέξας ἀνδρῶν τῶν πρώτων. καὶ ἐπιλέγομαι τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναγινώσκω[12]. Λουκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδὴς ἢ ἀπιστῶν· ἐπιλεγόμενος[13] τῶν τεθνηξομένων[14] τὰ ὀνόματα. ἀναλέ-

---

1. *Τῇ, δάπιδα μεγάλην τῶν Αἰγυπτ.*] Cod. A. haec verba plane non agnoscit. B. pro *δαπιδ.* leg. *δ' εὔπιδα.* Stobb.

2. *Ἐγκραγών.*] Cod. A. *ἐγκραγῶν.* B. *ἐγκραγεῖν.* Vid. *Suid.* v. *ἀνέκραγεν.* [Leid. pr. *ἐκκραγῶν.* B. *ἐκκραγεῖν.* *Ex Add.*] Stobb.

3. *Ἀναλέγομαι*] Cod. A. fere ut edit. Cod. B. ita: *Ἀναλέγομαι, καὶ ἐκλέγομαι· καὶ ἐκλέγω καὶ ἐπιλέγομαι τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἀναγινώσκω. Λουκιανὸς ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα. ἀναλέγων δὲ Θουκυδίδης μόνος φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύων.* Stobb. Leid. pr. Rom. et ed. Vasc. *καὶ ἀναλ.* ut scribendum. Oud.

4. *Ἐκλεγόμενος προσφέρει.*] Cod. A. *προσφέρειν.* Stobb.

5. *Προσφέρει.*] In *Platone* p. 503. E. ed. Serr. *ἃ προσφέρει.* Oxon. *προσφέρειν.*

6. *Ἐκλέγω δέ.*] Leid. pr. et Oxon. *καὶ ἐκλέγω δέ.* [Ita etiam B. *Ex Add.*]

7. *Ἀριστείδης.*] Pag. 9. b. lin. 41. Witt.

8. *Ταῦτα μόνα.*] *Arist.* t. I. p. 126. ed. Angl. *μόνα ταῦτα.* Mox *ἐπεπαυσάμην* Leid. pr. *δὲ καὶ* caret Leid. pr. Oudend.

9. *Ἐπεπαύμην.*] A. *ἐπεπαύσμην.* Stobb.

10. *Ὡσαύτως δὲ καὶ*] A. delet *δέ.* Idem.

11. *Ἡρόδοτος.*] Cap. 14.

12. *Ἀναγινώσκω.*] Eodem sensu etiam *ἀναλέγομαι* usurpatur. *Callimachus* Epigr. XXIV. p. 200. [60. *Iac.*]

— — — — — *ἀλλὰ Πλάτωνος*
Ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Laudatur hoc epigramma a *Choerobosco* MS. ubi primus versus ita legitur *Ἧμ ἐχαῖρε φαεῖνε κ. τ. λ.* leg. *Ἥλιε χαῖρε* et vs. 3. *Ἄξιον οὔτι πάθων θανάτου κ. τ. λ.* [Errat hac in re *Passovius* Lex. Gr. v. qui hanc verbi *ἐπιλέγεσθαι* notionem Ionicis tantum scriptoribus concedit.]

13. *Φιλοψευδής· ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος.*] Ineptissime sic editur. Rescripsi, ut debuit, *Φιλοψευδὴς ἢ Ἀπιστῶν. Ἐπ.* Uterque est dialogi titulus. Verba autem *ἐπιλεγ.* etc. comparent t. II. p. 487. ed. Salm. [Philops. c. 25. t. III. p. 53. *Hemst.*] Oudend. Scrib. *Φιλοψευδὴς ἢ ἀπιστῶν· ἐπιλ.* Sic etiam Cod. A. Stobb.

14. *Τεθνηξομένων.*] Cod. A. *τεθνησκ.* contra analogiam et editorum codd. fidem. Idem.

(54)

γων δὲ[1] Θουκυδίδης μόνος[2] φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύων[3].

Ὥσπερ ἐκ τοῦ λογίζομαι λογισμός, οὕτως ἐκ τοῦ Ἀναλογίζομαι[4] ἀναλογισμός. Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· ὄντων δὲ αὐτῶν[5] ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ.

Ἀνάλωσα[6] καὶ ἀνάλωκα, Ἀττικοί· τὸ δὲ μετὰ αὐξήσεως ταῦτα λέγειν, οἷον ἀνήλωσα καὶ

---

1. *Ἀναλέγων δέ.*] L. *Ἀπολέγων.* vid. *Hesych.* et *Suid.* h. v. Idem.

2. *Θουκυδ. μόνος.*] Cod. A. *μόνον.* Idem.

3. *Ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύων.*] Forsan in vitiosum cod. incidit *Thomas:* cum *ἀντιλέγων* scribendum fuisset. In seq. §. pro *οὕτως* Leid. pr. *οὕτω καί.* et in *ἐν τῇ ὀγδ.* non habet *τῇ.* Oudend.

4. *Ἀναλογίζομαι.*] *Thucyd.* 288. 34. post vocem *ἀναλογισμῷ* in edit. Vascos. legis: *ὥσπερ ἐγεννησάμην ἀντὶ τοῦ ἐγέννησα, καὶ ἐθρεψάμην ἀντὶ τοῦ ἔθρεψα λέγομεν, οὕτω καὶ ἠγανακτησάμην ἀντὶ τοῦ ἠγανάκτησα. Λουκιανὸς ἐν τῷ Ἐνυπνίῳ* (vid. l. 4.) *ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρός, ὡσαύτως καὶ ἐθαψάμην ἀντὶ τοῦ* (55) *ἔθαψα, Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· καὶ εἶδον δι' ἐκείνων, καὶ ἐθαψάμην.* In editis est *ἔθαψά μιν.* Wolf. [Vide p. 416.]

5. *Ὄντων δὲ αὐτῶν.*] Codd. A. B. *ὄντων δ' αὐτῶν.* Sic etiam ed. *Steph.* p. 602. B. Stobber. l. VIII. §. 84. p. 555.

6. *Ἀνάλωσα.*] Ex eorum genere, in quibus Antiquarii ludunt, veteri scripturae suam saepe loquendi consuetudinem substituentes. Attica, quam Grammatici vocant, forma non raro praesertim apud recentiores Atticistas reperitur: nihil in *Thucydide* VI. p. 397. v. 63. codd. mutant; nec p. 452. v. 34. alibi in altera scriptura aeque constantes: *ἀνάλωσεν Demad.* p. 180. v. 5. *ἀνάλωται Hesych.* in *Ἀπολελάγνευκεν· ἐξανάλωται Plato* Com. apud *Athen.* IX. p. 367. D. et *Heraclid.* Pont. p. 537. D. 594. E. Mutari non debuit, quod codd. praebebant, *οἱ λόγοι μάτην ἀναλοῦντο* in *Liban.* ep. 728. quamvis in *Sophocl.* Ai. Flag. v. 1057. unde locutionem sumsit, legatur *ἀνήλωσεν λόγον.* Haec altera forma, quam ad communem dialectum *Thomas* ablegat, frequentius etiam in Atticorum libris est obvia: *Isocr.* p. 151. E. 153. B. *Demosth.* Ol. III. p. 38. F. etc. Praeterea solet augmentum, servata ratione Attica, in praepositionem addi; *ἠνάλωσα, ἠνάλωκα:* quod maxime fit in decomposito *καταναλόω· Παῖδας πυρὶ λαθραίῳ κατηναλοῦ. Ptolem. Hephaest.* apud *Phot.* p. 251. v. 40. *κατηνάλωσεν Apollodor.* I. p. 17. v. 23. Hemsterh. Ita tamen saepissime scriptores, si non mentiantur exemplaria. *Aeschines* edit. Ald p. 14. 18. [p. 9. *St.* §. 58. *Bekk.* ubi vid. *Bremi.*] 65. etc. *Xenoph.* II. *Hellen.* p. 267. vs. 1. *Lys.* edit. Ald. 146. 148. 153. 167. *Thucyd.* l. II. c. 13. *Dion* Chrys. p. 519. et 577. *Demosth.* p. 26. et 55. Abresch. Cod. A. *Ἀνήλωκα καὶ ἀνάλωσα.* cod. B. *ἀνάλωκα καὶ ἀνάλωσα.* sic etiam *Phavor.* Stobb. [Multum hac de re a VV. DD. disceptatum est. Cf. *Hermann.* ad Soph. Ai. v. 1028. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. II. p. 77. *Matth.* Gr. Gr. Vol. I. p. 303. Add. *C. F. Hermann* ad Luc. de Conscr. Hist. c. 28. p. 34.]

ἀνήλωκα, κοινόν[1]. Λιβάνιος ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ[2] εἰς τὸν ἐν τῇ Δάφνῃ νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος μονῳδίᾳ· μικρῷ[3] σπινθῆρι πάντα ἀνάλωσεν. ὡσαύτως καὶ[4] ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων[5] τοῦ τοιούτου ῥήματος, τῶν δεχομένων αὐξήσεις.

Ἀναμιμνήσκομαι[6] ὑπ' ἐμαυτοῦ. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ[7] τῇ, κράτιστον μέν[8]· ἀναμιμνησκόμενος οὖν, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. ἀναμιμνή-

---

1. Ἀνήλωκα, κοινόν.] Vere. Non ita tamen, ut apud Atticos numquam reperiatur: sunt enim exempla, quibus η non α invenias. Vel ergo statuendum, errasse *Thomam* et cum eo *Moerida* Atticistam, vel potius omnia illa loca librariis inputanda: ut certe videmus, ab iis ad communem formam loca quaedam esse corrupta. Confer *Duker.* ad *Thucyd.* VI. 31. ἀνηλώκει in *Xenoph.* l. I. Cyr. p. 14. ἀνήλωκα l. II. p. 57. sed ἀνάλωται. l. VI. p. 150. Loca quaedam, quibus augmentum additur, adduxit etiam Cl. *Wessel.* l. I. Obs. c. 30. *Thomam* castigans. Καὶ ἀνήλωκα absunt a Leid. pr. OUD. [Verba καὶ ἀνήλωκα desunt etiam B. *Ex Add.*] Cave *Thomam* audias: illam enim inter voces Atticas esse numerandam persuadent haec *Lysiae* Or. 18. p. 302. καὶ εἴ τι ἦν αὐτῷ ἀργύριον, ἀνήλωσεν ἐπιθυμῶν τιμᾶσθαι. Ne cui autem is aoristus ἀνήλωσα in mendae suspicionem veniat, afferendus alter ex eadem oratione locus, ubi sic ille: τριηραρχῶν δὲ ἀνήλωσεν ὀγδοήκοντα μνᾶς. SALL. Parum iuste pronunciata sententia: siquidem probatissimi scriptores ea voce utuntur. *Xenoph.* Κυροπ. II. 46. l. 37. 38. *Diodor.* p. 57. C. *Ioseph.* p. 28. A. 62. D. *Isocr.* p. 336. 362. 408. 622. *Liban.* t. I. p. 52. D. etc. Unde facile intelligitur, adeo frequentem esse usum τοῦ ἀνήλωκα ac alterius ἀνάλωσα, quam quidem legisse meminimus apud *Diodor.* XVII. p. 574. A. *Ioseph.* p. 129. A. *Synes.* p. 59. D. *Isocr.* p. 2. qui etiam κατηνάλωσα habet p. 476. *Liban.* t. I. p. 180. C. et 605. C. conf. *Suid.* voc. ἀναλίσκειν. WITTEB. (56)

2. Ἐν τῇ προῤῥηθείσῃ.] Cod. B. προρηθείσῃ. Delenda autem nunc ea vox est; cum non eo ordine *Thomas* noster hodie legatur, quo in MSS. ed. Rom. et Vascos. exhibetur, ubi paulo ante hanc §. praecessit αὐχήν, quam ea vox respicit. STOBB.

3. Μικρῷ.] Exstat t. II. p. 185. ed. Vasc. σμικρῷ. [B. σμικρῷ. *Ex Add.*]

4. Ὡσαύτως καὶ .... αὐξήσεις.] Ita cod. B. Cod. A. vero ea plane non agnoscit. STOBB.

5. Ἐπὶ πάντων τῶν χρόνων.] Sed ἀνηλοῦντο legitur apud *Thucyd.* l. III. p. 226. D. IDEM.

6. Ἀναμιμνήσκομαι.] In Oxon. *Libanii* nomen tantum exstat sine initio epistolae. Hanc habes in Centuria epistolarum *Libanii Wolfiana* p. 35. ubi tamen legitur ἀπομιμνησκόμενος, minus recte. WOLF.

7. Λιβάνιος ἐν ἐπιστ.] Locus *Libanii* est ex Epist. 15. MS. quae est ad Clemasium. Vid. *Wolf.* Ep. 15. cf. p. 60. WITT. Cf. etiam *Liban.* t. II. p. 447. C. STOBB.

8. Κράτιστον μέν.] Desunt in Oxon. Est Epist. 328.

σκω δὲ ἕτερον. Ἀριστείδης[1] ἐν δευτέρῳ τῶν ἱερῶν[2]· ἀνεμίμνησκέ με τῆς Ὀδυσσείας. καὶ ἀναμιμνήσκομαι ὑπ' ἄλλου.

Ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τόδε[3], κάλλιον λέγειν ἢ εἰς μνήμην λαμβάνω[4]. Λιβάνιος ἐν τῷ[5] περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης[6]· ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸν Ὀθρυάδην[7] ἐκεῖνον. καὶ ἀνανεοῦμαι τὴν οἰκίαν, ἤγουν, ἀνακαινίζω[8]. ἀνανεῶ[9] δὲ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ, ἀδόκιμον.

---

1. Ἀριστ. ἐν β. τῶν ἱερ.] Pag. 172. a. l. 16. WITT. *Gloss.* p. 182. *Recordatur*, ἀναμιμνήσκεται seqq. vid. *Ammon.* v. ἀνάμνησις. *Lib.* t. I. p. 132. B. 151. B. Idem Epist. 100. t. II. p. 9. d. STOBB. Gloss. *Cyrilli* MS. μνήμη λέγεται ὅτε κατὰ συνέχειαν μέμνηται τῶν θεωρηθέντων τις. ἀνάμνησις δέ, ὅταν ἐπιλάθηται μὲν τῶν θεωρηθέντων, ὕστερον δ' ἐπανέλθῃ εἰς τὴν προτέραν ἀνάμνησιν αὖθις. (57)

2. Ἐν δευτέρῳ τῶν ἱερῶν.] Exsulant ab Oxon. V. t. I. p. 300. Ed. Aug.

3. Τόδε etc.] B. delet, sed loco movendum non duco. Cf. *Bud.* Comm. Gr. L. col. 822. seq. quo loco plura exempla suppeditat. STOBB. [Deest B. *Ex Add.*]

4. Εἰς μνήμην λαμβάνω.] *Aelian.* Var. II. 39. τῇ μνήμῃ παραλαμβάνειν, *memoriae mandare* scribit. IDEM.

5. Λιβάνιος ἐν τῷ.] t. I. p. 566. D. ubi quidem Ὀθρυάδην, cuius quoque mentionem fecit *Lucian.* Ῥητορ. Διδασκ. t. II. p. 691. Basil. τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω. vid. *Iens.* p. 136. WITT. Ὀθρυάδην MSS. A. et B. agnoscunt. STOBB. Ibi quidem frustra haec quaeres. Exstant autem in *Archidami* Apologia t. I. Oper. p. 566. D. ἀνανεοῦμαι τῇ μνήμῃ τὸν Ὀθρυάδην ἐκεῖνον. Ὀθρυάδης ille hic appellatur Ὀρθριάδης, male; Ὀθρυάδην enim, Spartanum victorem, appellatum fuisse ex *Valerio* Max. III. c. 2. §. 4. inter exempla externa constat. Vide ibi interpretes. WOLF. Ed. Vasc. cum Leidd. et Rom. ὁ αὐτὸς Λιβάνιος.

6. Ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης.] Immo vero ἐν Ἀρχιδάμου ἀπολογίᾳ t. I. p. 566. non leguntur etiam haec verba in MSS. Leidd. OUDEND. [Verba ἐν τῷ etc. τύχης deleantur e MSS. Leidd. et B. *Ex Add.*]

7. Ὀθρυάδην.] Ita ex *Libanio* ceterisque auctoribus, quos vide in Comm. ad *Valer.* Max. l. l. reposui pro Ὀρθριάδην, quod exstat quoque in *Phavor.*, ut iam monuit *Wolf.* IDEM.

8. Ἀνακαινίζω.] Mirum est, nulla huius verbi in *Stephani* Lexico exempla occurrere, quod tamen a compluribus, iisque optimis scriptoribus usurpatum est. Ab *Isocrate* initium faciemus, cuius haec verba p. 141. τοῦ δὲ μίσους τοῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἔχθρας τῆς πρὸς τὸν βασιλέα πάλιν ἀνακεκαινισμένης, ἃ τότε κατεπολέμησεν ἡμᾶς. Ibi ἀνακαινίζω accipitur pro *renovo;* neque aliter *Ioseph.* Antiq. l. 13. p. 432. ἐπιτρέπω δὲ καὶ ἀνακαινίζειν τὸ ἱερὸν καὶ οἰκοδομεῖν τῆς εἰς ταῦτα δαπάνης ἐκ τῶν ἐμῶν γινομένης. *Eadem* vox reperitur apud *Philonem* p. 777. καὶ λογισάμενος ὅτι

Ἀνάπαυλα[1], ἡ ἀνάπαυσις. *Λιβάνιος*[2] ἐν

αὐτὸς μὲν ἀεὶ βιώσεται, ὁ δὲ ἀδελφὸς ἀεὶ τεθνήξεται, καὶ μετὰ τῆς ἀθανασίας ἀθάνατον τὸ ἐπ' ἐκείνῳ πένθος ἀναδέξεται, θαυμαστὴν ἐμεγαλούργησεν ἀντίδοσιν ἀνακερασάμενος αὐτῷ μὲν τὸ θνητόν, τῷ δὲ ἀδελφῷ τὸ ἄφθαρτον καὶ ἀνισότητα τὴν ἀδικίας ἀρχὴν ἀνεκαίνισεν ἰσότητι, ἥτις ἐστὶ πηγὴ δικαιοσύνης. Sed ibi (58) vult *Philo*, Pollucem cum fratre immortalitatem novo exemplo communicasse; sed omittenda non est alia huiusce verbi significatio, a *Luciano*, sive potius dialogi illius auctore, qui *Philopatris* inscribitur, adhibita p. 999. [c. 12.] ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκώς, δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, id est, *regeneravit*, ut Christiani scriptores loqui solent. SALLIER.

9. *Ἀνανεῶ*.] Utitur tamen *Antoninus* l. VI. p. 177. Τὰ μὲν σπεύδει γίνεσθαι, τὰ δὲ σπεύδει γεγονέναι, καὶ τοῦ γινομένου δὲ ἤδη τι ἀπέσβη· ῥύσεις καὶ ἀλλοιώσεις ἀνανεοῦσι τὸν κόσμον διηνεκῶς, ὥσπερ ἡ τοῦ χρόνου ἀδιάλειπτος φορὰ νέον ἀεὶ παρέχεται. IDEM.

1. *Ἀνάπαυλα* . . . . *Λιβ. ἐν ἐπιστ.*] Locus est in Ep. ad *Aristaenetum*, quae edita est a *Richardo* n. 8. cf. *Thucyd.* l. II. p. 124. B. 150. A. l. IV. p. 266. A. *Liban.* t. I. p. 16. C. D. 562. D. t. II. p. 491. D. *Aristid.* p. 102. a. med. *Normanni.* et p. ead. b. l. 29. *Dio* p. 750. A. *Arrian.* VI. 3. p. 238. Βοὴ ἀπό τε τῶν κελευστῶν ἐνδιδόντων τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ. WITTER. Male *Thomas*: τὸ δὲ παῦλα ἀδόκιμον. usi sunt praeter *Thucyd.* etiam *Plato*, *Aristoteles*, *Socrates* apud schol *Aristoph.* Nub. v. 94. et *Dionys.* Halic. plus semel. vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 415. STOBB. *Euripides* in Excerpt. *Grotii* p. 431.

> Τίνα δεῖ μακάρων ἐκθυσαμένους
> Εὑρεῖν μόχθων ἀνάπαυλαν.

Quos versus ita legendos esse, me docuit Cl. *Valckenaerius*. [*Valcken.* ap. Tittm. p. 146. affert haec: „Schol. Soph. El. 879. med. Soph. Phil. 1323. ibid. 640. ὕπνον κἀνάπαυλαν. 875. τοῦ κακοῦ λήθη τις κἀνάπαυλα. ἀνάπαυλα pro ἐν παύλῃ ap. Thucyd. l. Toup. Suid. 2. p. 26. Plato t. II. p. 30. E. Ἀνάπαυλα τῆς σπουδῆς γίνεται ἐνίοτε ἡ παιδιά. ib. p. 51. A. τοῖς γὰρ φάσκουσι λυπῶν εἶναι παῦλαν πάσας τὰς ἡδονὰς οὐ πάνυ πως πείθομαι (MS. leg. ἀναπ.). ibd. mox λύπαις τε καὶ ἀναπαύσεσιν ὀδυνῶν. l. V. de Rpbl. p. 473. D. οὐκ ἔστι κακῶν παῦλα. — Sic ep. 7. p. 336. E. Sic et VI. p. 501. E. l. VII. de Rpbl. p. 532. E. ὥσπερ ὁδοῦ ἀνάπαυλα ἂν εἴη. l. IX. p. 584. B. ἡδονὴν μὲν παῦλαν λύπης εἶναι. l. I. de LL. ἀνάπαυλαι p. 625. B. l. II. p. 653. D. ἀναπαύλας τῶν πόνων. et l. IV. p. 722. C. ἐν ταύτῃ παγκάλῃ ἀναπαύλῃ. Timaeo p. 59. C. ἀναπαύσεως ἕνεκα. in Parmenide p. 137. B. ἀνάπαυλα ἂν εἴη. Phaedro p. 245. C. παῦλαν ἔχων κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς. ἀναπαύλης λαγχάνειν Plato epist. Socr. p. 51, 13." Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 391. ex.]

2. *Λιβάνιος*.] Exstat illa inter XII. *Libanii*, quas *Lambecius* primum in Commentar. de Biblioth. Vindob. deinde vero *Richardus* cum Latina, sed plerumque incondita versione edidit. Vide ibi p. 32. Ibi vero pro κἀγὼ μὲν ἀ. ἐδ. quod noster habet, legis ἐγὼ μὲν οὖν ἀναπαύλης ἐδεόμην. WOLF.

ἐπιστολῇ τῇ, καὶ ὅτε[1] ἀσθενεῖν σοι τὴν γυναῖκα ἠκούομεν. κἀγὼ μὲν[2] ἀναπαύλης ἐδεόμην. καὶ πάλιν[3] ἐν τῇ εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος μονῳδίᾳ· οἵαν, ὦ Ζεῦ, γνώμης καμνούσης[4] ἀφῃρέθημεν ἀνάπαυλαν. τὸ δὲ παῦλα[5] ἀδόκιμον. ἀνάπαυσις καὶ κατάπαυσις[6] γράφεται. ἀνάπαυλα δὲ μόνον, οὐχὶ κατάπαυλα.

Ἀναπεμπάζομαι[7], τὸ ἀναλογίζομαι[8] ἢ

---

1. *Καὶ ὅτε.*] Abest καὶ a Leid. pr.

2. *Κἀγὼ μὲν.*] MSS. et edd. *Richardi* et *Wolfii*, ἐγὼ μὲν οὖν. Est Epist. CDIV. Legerem ergo κἀγὼ μὲν οὖν. Oudend.

3. *Καὶ πάλιν.*] *Liban.* t. II. p. 186. A. Witter.

4. *Γνώμης καμνούσης.*] MS. A. καμούσης. Stobb.

(59) 5. *Παῦλα.*] At saepe praeter alios adhibuit *Plato* p. 466. B. 476. C. 507. D. 717. A. *Soph.* Oed. Col. v. 89. *Apollod.* I. 7, 2. Abresch. Nihil minus verum est. Nam praeter *Thucyd.* l. VI. c. 60 καὶ οὐκ ἐν παύλῃ ἐφαίνετο, et auctores, quos ibi laudat Cel. *Dukerus*, usi etiam sunt *Sophocles* Trach. 1263.

— — — *Παῦλά τοι κακῶν*
Αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη.

Xenoph. *Ἀναβ.* l. V. [7, 32.] p. 366. σκοπεῖτε παῦλάν τιν' αὐτῶν. *Suidas: Παῦλα. ἀνάπαυσις· καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, παῦσις κακοῦ μεῖζον κακὸν* etc. *Παύλη.* Male ultimam voculam suo more omisit *Kusterus.* Exemplum, quod nescio, cur hic citet *Suidas*, repetit in V. φυγαδεία, et habet *Phavor.* quibus locis itidem est παῦσις. Sed et adi *Hesych.* *Ἀνάπαυσις* mox et quae sequuntur absunt a MSS. Leidd. Oud. Minus recte, ut constat ex *Platone*, cuius verba iam pridem adduxit *Steph.* *Platoni* praeiverat *Sophocl* in O. C. l. l. eadem vox occurrit Trach. v. 1261. et 1263. reperias quoque apud *Theophr.* de ventis p. 406. ex quibus efficitur, hocce nomen imprimis esse Atticum. Sallier.

6. *Ἀνάπαυσις καὶ κ.*] Postremum nomen minus obvium est: utitur tamen *Theophr.* de ventis p. 406. ubi lectorem docet, cur media nocte venti flare desinant. ἡ δὲ στάσις νηνεμία, inquit, συμβαίνει δὲ καὶ τὰς καταπαύσεις γενέσθαι τῶν πνευμάτων κατὰ λόγον. Eadem vox occurrit apud *Ioseph.* Antiq. l. 17. p. 586. Sall. Haec omnia usque ad finem in utroque cod. absunt. Stobb. [Desunt vv. ἀνάπαυσις usque ad κατάπαυλα MSS. Leidd. B. *Ex Add.*]

7. *Ἀναπεμπάζομαι.*] Pro *recordor in memoriam revoco.* Sic *Lucian.* in Hermot. p. 105. [c. 1.] coniunxit ἀναπεμπάζεσθαί τι καὶ ἐπιέναι τῇ μνήμῃ. Bos. *Lucian.* in *Hermotimo* p. 505. [c. 1.] τὴν γὰρ χθιζὴν συνουσίαν, καὶ ἃ εἶπε πρὸς ἡμᾶς, ἀνεπεμπαζόμην ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα. et p. 443. καὶ ἀναπεμπαζόμενος τὴν τροφήν. Simplex *Πεμπάζειν τὸ ψηφίζειν καὶ μετρεῖν σημαίνει*· ut statuit schol. *Apoll. Rhodii* ad l. II. v. 977. *Max. Tyr.* Diss. 28. p. 278. τῆς μνήμης ἀναπεμπαζομένης ἕκαστον ὧν εἶδε τέως. Torr. [*Luc.* *Gall.* c. 5. Ἔτι γὰρ σὺ ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον. Necyom. c. 12. ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὴν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν.

ἀναπεμπάζω. Συνέσιος[1] ἐν τῷ περὶ βασιλείας· ἀναπέμπασαι[2] τὸν πατέρα.

Ἀναπεσεῖν[3] βέλτιον ἐπὶ τοῦ ἀδημονῆσαι καὶ ἀθυμῆσαι ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνακλιθῆναι[4].

ἀναπεμπάσασθαι laudat *Valcken.* ex Plat. t. II. p. 222. E. Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 392. in.]

8. *Τὸ ἀναλογ.*] [Leid. pr. B. *καὶ ἀναπ.* Bene. V. p. 60. Cetera exsulant a B. *Ex Add.*] Adde *κάλλιον ἢ ἀναπεμπ.* In cod. B. hic artic. cum illo *ἀνοίγνυμι* arctissimo nexu per voc. *καὶ* cohaeret; ex quo vox *κάλλιον* utique repetenda. Cod. A. novam in voce *ἀναπεμπάζομαι* §. constituit, nec tamen *κάλλιον* agnoscit. Sic etiam Vascosanus. Idem quoque valet *τὸ ἀναπολεῖν*, quo usus *Apollon.* in Syntaxi p. 50. l. 4. *Plato* in Phileb. cit. *Bud.* Comm. Gr. L. col. 822. (60) fin. Stoeb.

1. *Συνέσιος.*] Pag. 4. D. add. p. 29. B. Witt. [Luc. Philopatr. 1. *καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους*]

2. *Ἀναπέμπασαι.*] Pag. 4. D. ubi additur *δέ*. Ceterum ex *Phavorino*, qui rursus haec descripsit, legendum patet *κάλλιον ἢ ἀναπεμπάζω*. Idque satis patet ex solo *τοῦ ἀναπεμπάζεσθαι* exemplo, cui adstipulantur cetera, ut et *H. Steph.* Scil. subaudivit *Thomas*, nam sequi debebat post *ἀνοίγνυμι*. Oudend.

3. *Ἀναπεσεῖν βέλτιον ἐπὶ τοῦ ἀδημονῆσαι καὶ ἀθυμῆσαι ἢ ἐπὶ τοῦ ἀνακληθῆναι.*] Pro *ἀνακληθῆναι* lege *ἀνακλιθῆναι*. Dicit auctor, verbum *ἀναπεσεῖν* melius usurpari pro, *despondere animum*, quam pro *recumbere* vel *discumbere*. Ut hoc probe intelligatur, sciendum est, verbum *ἀναπίπτειν* referri et ad animum et ad corpus, ita ut *ἀναπίπτειν* primo dicatur homo, *qui animo cadit, quique consternato animo ignavus iacet:* secundo etiam *ἀναπίπτειν* dicatur ille *qui ad mensam accumbit.* Sed prius magis proprium est et Atticum, ut praeter nostrum docet *Athenaeus* Deipn. l. I. c. 19. *Ὅτι τὸ ἀναπίπτειν κυρίως ἐπὶ ψυχήν ἐστιν, οἷον ἀθυμεῖν, ὀλιγωρεῖν. Θουκυδίδης πρώτῃ. Νικώμενοι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν.* i. e. verbum *ἀναπίπτειν* proprie ad *animi statum refertur*, *nimirum* pro *despondere animum*, *negligere. Thucyd.* l. I. *Victi pauxillulum animum despondent.* *Ἀναπίπτειν* vero pro *κατακεῖσθαι* vel *ἀνακλιθῆναι* est *ἀνάττικον*, licet non raro sic reperiatur. Apud *Euripid.* in Cyclope est: *Ἀνέπεσε* etc. *accubuit.* Nihil quoque frequentius est scriptoribus N. T. quam hac significatione uti hoc verbo, ex. gr. *Luc.* XIV. 10. *Matth.* XV. 35. *Luc.* XVII. 7. Bos. Merito hic post *Lamb. Bos Thomam* refellit Cel. *Abresch* Animad. in *Aeschyl.* l. II. c. 23. p. 398. Triller. Exemplis a *Nunnesio* ad *Phrynich.* allatis illud ex *Luciano* addi potest, in cuius Asino p. 134. [c. 23.] illud verbum accipitur pro mensae accumbere. *αὐτοὶ δὲ*, inquit, *ἀναπεσόντες ἐδείπνουν.* Ne quid igitur de ea voce temere pronuntiemus, facit illius et aliorum auctoritas. Sall. Conf. *Suid.* in *ἀναπεπτωκὼς* et *ἀναπίπτειν. Phrynich.* p. 36. [p. 216. *Lobeck.* quem vide.] Cl. *Reitzius* ad *Lucian.* t. II. p. 590. [Cf. *Schaefer.* ad Plutarch. vol. V. p. 456.]

4. *Ἀνακληθῆναι.*] Leg. *Ἀνακλιθῆναι* cum *Iunio.* Wolf. Ita (61) ex monitu Cl. *Bos*, *Iunii* et *Wolfii* audacter rescripsi pro *ἀνακληθῆναι*: quod nihil est. *Phrynich.* *Ἀναπεσεῖν οὐ καλῶς ἐπὶ τοῦ ἀνα-*

Ἀναπετῶ[1] ἀντὶ τοῦ ἀναπετάσω Ἀττικοί· τὸ δὲ ἀναπετάσω ἁπλῶς Ἕλληνες[2].

Ἀναριχᾶται[3] Ἀττικόν. δηλοῖ δὲ τὸ ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν. γράφεται δὲ δι' ἑνὸς ρ'[4].

κλιθῆναι τάττεται. ubi v. Comm. In decompositis tamen primam et naturalem significationem *recumbendi* servavit magis. Altera enim metaphorica est a corpore ad animum translata: ut fere in cunctis vocabulis amat fieri. OUDEND. Scrib. *ἀνακλιθῆναι* ex *Phavor.* et *Phryn.* h. v. cf. *Suid.* V. *ἀναπίπτειν* et *ἀνεκλίθη*. WITT. *Ἀνακλιθῆναι* etiam legunt codd. A. B. STOBBER. Ac ita quoque emendarunt *Thomam* Cel. *Hemsterh.*, *Drakenb.*, et *Reitz.* ad *Lucian.* l. c. [*Ἀνακλιθῆναι* exhibent MSS. Leidd. B. *Ex Add.*]

1. *Ἀναπετῶ.*] Cf. *Suidam*. OUD. Sic *ἀναπετάσας πύλας*, *Herodot.* l. III. c. 146. DRAK. *Euripid.* Phoeniss. v. 304. *ἀναπέτασον πύλας*. Epigramma MS. incerti:

> *Δόρκιον ἡ φιλέφηβος ἐπίσταιτο σῶς ἁπαλὸς παῖς*
> *Ἔσται πανδήμου Κύπριδος ὠκὺ βέλος,*
> *Ἵμερον ἀστράπτουσα κατ' ὄμματος· ἡ δ' ὑπὲρ ὤμων*
> *Ἀνπετάσω γυμνὸν μηρὸν ἔφαινε χλαμύς.*

2. *Τὸ δὲ ἀναπετάσω ἁπλῶς Ἕλληνες.*] Edit. Rom. et *Phav.* ita: *τὸ δὲ ἀναπετάσω, ἁπλῶς ἕλλ.* WITT. Sed prior lectio rectior videtur. Codd. nihil hic immutandum suadent. STOBB. [Cf. *Piers.* ad *Moer.* p 124. sq. *Maitt.* p. 47. sq. *Fischer.* ad *Veller.* II. p. 358. *Buttm.* Gr. Gr. Vol. II. p. 402. sq.]

3. *Ἀναριχᾶται.*] Plenius *Phrynich.* *προπ. σοφ.* [p. 19. ed. *Bekk.*] ex quo sua hausisse *Thomas* videtur. Ita vero ille, *Ἀναριχᾶσθαι: πάνυ Ἀττικὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τὸν τοῖς ποσὶ καὶ ταῖς χερσὶν ἀντεχόμενον ἀναβαίνειν, οἷον ἀνέρποντα. οἱ δὲ δύο ρρ γράφοντες ἁμαρτάνουσιν.* Ad quem nos suo tempore videbis. cf. interea *Phavor.* h. v. STOBB.

4. *Δι' ἑνὸς ρ'.*] Eamque scribendi formam ordo literarum postulat in *Hesychio* *Ἀναριχᾶσθαι*, et *Suida*, tametsi apud eum edatur *Ἀναῤῥιχᾶσθαι*. eundem vide in *Ἀνεῤῥιχῶντο.* At plerumque per duplex ρ scriptum reperitur. Sic in *Moeride* Attic. [p. 64.] et *Poll.* V. 82. vide *Aristaenet.* I. ep. 3. p. 14. *Aristotel.* Z. I. p. 293. vs. 12. *αἱ μέλισσαι ἀναῤῥιχώμεναι πρὸς τὰ βρύα.* HEMST Hinc, quod obiter moneo, emendabis *Moeridem*, qui *ἀναῤῥιχᾶσθαι* per duplex ρ exprimit, quod noster per unum scribendum esse diserte monet. (62) WOLF. Recte ad etymon, quod priori loco prodit *Etymol. M.* ABRESCH. Sic *Hesych.* *ἀναριχᾶσθαι ἀναβαίνειν ἐν πέτραις.* ubi V. Comment. Et recte, si verum sit, quod etymologi volunt, verbum derivari ab *ἀράχνη* Non tamen solum apud *Moerida*, quem Cl. *Wolf.* e nostro emendare vult, sed etiam apud *Suidam* et *Aristoph.* nec non apud *Aelian.* l. VII. An. c. 24. X. 29. per duplex ρρ vulgo exprimitur. Res MSS. optimis decidenda. OUDEND. *Lucian.* t. II. p. 334. [Lexiph. c. 8.] Schol. *Aristoph.* p. 436. *Observ. Miscell.* Vol. III. 89. [Cf. *Piers.* ad *Moer.* l. l.]

Τὰ δεινότατα[1] *τούτοις* *Ἀνατεινάμενος* *κάλλιον εἰπεῖν ἢ ἀπειλήσας*[2]. *ὡσαύτως καὶ ἀνατεινάμενος ῥόπαλον ἢ ἀνασχών.*

Ἀνατυποῦται[3] *τις, ὅταν φαντάζηται ἃ ἑώρακεν· ἀναπλάττει*[4] *δέ, ἃ οὐδέποτε εἶδεν.*

---

1. *Τὰ δεινότατα.*] Cod. B. ita legit: *ἀνατεινόμενος τὰ δεινότατα τούτοις κάλλιον.* Exempla eius significationis, qua idem est ac *ἀπειλήσας*, petesis ex *Bud.* Comm. Gr. Ling. col. 860. seq. Neque tamen ista vetant, quominus etiam vocibus *ἀπειλεῖν* et *ἀπειλήσας* etc. uti commode possis: quemadmodum *Lucian. Plato*, *Apollod.* alii, quorum exempla vel ex lexicis constant. Stoeb.

2. *Ἢ ἀπειλήσας.*] *Thomam* ibi minime audiendum esse, disces ex lexicis. Sallier.

3. *Ἀνατυποῦται.*] Si *Thomae* fides, is dicitur *ἀνατυποῦσθαι*, cuius animo rerum illarum species obiiciuntur, quae aliquando in eius conspectum venerunt; *ἀναπλάττει* vero, qui ea sibi fingit, quae nunquam antea vidit. Sed illud omne discrimen nullo fundamento innititur, atque ut a priore verbo initium faciamus, eo *Plutarchus* usus esse deprehenditur, etiam cum de rebus nunquam antea conspectis sermo est; neque enim aliter exponi potest is illius locus t. II. p. 329. ubi de Zenonis republica prorsus ignota: *καὶ μὲν ἡ πολὺ θαυμαζομένη πολιτεία τοῦ τῶν Στωϊκῶν αἵρεσιν καταβαλομένου Ζήνωνος, εἰς ἓν τοῦτο συντείνει κεφάλαιον, ἵνα μὴ κατὰ πόλεις, μηδὲ κατὰ δήμους οἰκῶμεν, ἰδίοις ἕκαστοι διωρισμένοι δικαίοις, ἀλλὰ πάντας ἀνθρώπους ἡγώμεθα δημότας καὶ πολίτας, εἷς δὲ βίος καὶ κόσμος ὥσπερ ἀγέλης συννόμου νόμῳ κοινῷ συντρεφομένης. τοῦτο Ζήνων μὲν ἔγραψεν ὥσπερ ὄναρ ἢ εἴδωλον εὐνομίας φιλοσόφου καὶ πολιτείας ἀνατυπωσάμενος.* Quo nihil, nostra quidem sententia, apertius. Eodem omnino sensu vox, de qua nunc disputatur, occurrit p. 331. *ὥστε εἰπεῖν*, inquit, *Ὅμηρον ὅτι τῷ αὐτῷ μέτρῳ τὴν μὲν Ἀγαμέμνονος ἀνδραγαθίαν κεκόσμηκε, τὴν δὲ Ἀλεξάνδρου μεμάντευται. διαβὰς τοίνυν τὸν Ἑλλήσποντον ἐθεᾶτο τὴν Τροίαν ἀνατυπούμενος τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις.* Quis enim dixerit res *Achillis* et *Agamemnonis* praeclare gestas ab *Alexandro* visas fuisse? Ad alteram vocem, *ἀναπλάττει* nempe, veniamus: quam parum *Thomae* tribuendum sit, ostendunt haec *Achillis* Tat. p. 307. [l. V. c. 13.] *τὴν γὰρ ψυχὴν πᾶσαν ὁ ἔρως καταλαβὼν οὐδὲ αὐτῇ χώραν δίδωσι τῇ τροφῇ. ἡ δὲ τῆς θέας ἡδονὴ διὰ τῶν ὀμμάτων εἰσρέουσα τοῖς στέρνοις ἐγκάθηται. ἕλκουσα δὲ τοῦ ἐρωμένου τὸ εἴδωλον ἀεὶ, ἐναπομάσσεται τῷ τῆς ψυχῆς κατόπτρῳ καὶ ἀναπλάττει τὴν μορφήν.* Id est, mulieris amatae imaginem exprimit, quam nemo in oculos amantis incurrisse negat. Non igitur semper audiendi grammatici, quorum leges latius patent. Sall. (63)

4. *Ἀναπλάττει.*] Locis a Cl. *Sallierio* ad tollendum istud discrimen adductis addi e *Luciano* plura possunt. Primus omnium nobis occurrit in Somn. p. 4. [c. 2.] ubi *ἀποξέων ἂν τὸν κηρὸν — — ἢ καὶ νὴ Δί' ἀνθρώπους ἀνέπλαττον.* Ad quem locum *Budaeus* Comm. Gr. L. col. 959. vel e nostro grammatico, vel nescio e quo scholiaste: *ἀναπλάττω καὶ τὸ φαντάζομαι ἃ οὐδεπώποτε εἶδον ἀντὶ τοῦ ἀνατυποῦμαι.* Recte ista quidem, si ita intelligantur, quod

Ἀναψυχῆναι καὶ ἀναψυχθῆναι[1], οὐκ ἀναψυγῆναι, οὐδ' ἀναψῦξαι[2].

Ἀνδρόγυνος ἐρεῖς, οὐ γύνις[3].

Ἀνεβαλόμην[4], οὐχ ὑπερεθέμην[5]. Ἀριστεί-

ἀναπλάττειν etiam (*καὶ*) fingere eas res significet, quae quis nunquam vidit. At ex loco *Luciani* hunc significatum probare sanequam difficile est. Fugit certe illud discrimen *Ammonium*, harum rerum alias curiosissimum: unde neque nos eo teneri patimur. STOBB. *Δείματα ἀναπλάττειν Liban.* ep. 121.

1. *Καὶ ἀναψυχθῆναι.*] In *Phavor. καὶ οὐκ ἀναψυχθῆναι. ἀνέψυχθεν* quidem in *Homero* Il. *χ*. 575. OUD. *Ἀποψυχθεὶς* est apud *Homerum* Iliad. *Φ*. 561. ubi *Eustathius* p. 1348. *ἀποψυχθεὶς ἀντὶ τοῦ ἀποψύξας*. conf. eundem ad Iliad. *K*. p. 751. *Galenus* de medic. simpl. I. *ἐξ ἀνάγκης ψυγήσεται.*

2. *Οὐδ' ἀναψῦξαι.*] Si *Thomas* dixisset, *ἀναψυχῆναι κάλλιον εἶναι ἢ τὸ ἀναψῦξαι*, forsan verius locutus fuisset. *Suidas: ἀναψυχῆναι τὸ ἀναψῦξαι λέγουσιν.* Nam non solum in sacris litteris *ἀναψῦξαι* saepius occurrit; sed et alibi. Consule notas ad *Hesych. ἀναψῦξαι, ἀνεμίσαι. Hesiod. Ἐργ.* 606. *δμῶας ἀναψῦξαι φίλα γούνατα.* Hinc *ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ* apud *Mosch.* Id. IV. vs. 51. OUD. Ita de simplici etiam vocabulo *ψυχῆναι* noster statuit, ubi dicenda suo loco vide. *Hesiod. Ἐργ.* v. 606. vel 608. *Graev.*

Δμῶας ἀναψύξαι φίλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.

STOBB. [Cf. infra ad p. 929. Scripsi *ἀνυψῦξαι.* vulgo *ἀναψῦξαι.*]

3. *Γύνις.*] Ita rescripsi cum *Iunio* et *H. Stephano* pro *γύννης*. (64) *Γύννης* Leid. sec. licet *Normann.* malit *γύννις*, ut est in MS. Leid. pr. Analogia enim pugnat pro *γύνις*, ut in *Plutarcho*, et habent etiam MSS. in *Aelian.* l. XII. V. H. c. 12. plerumque tamen MSS. et edd. *γύννις*. Vide Comm. ad *Poll.* l. VI. 126. *Theocr.* Id. XXII, 70. *Suid.* ex *Aristoph.* Thesmoph. v. 143. OUD. Sic recte ad *Hesych.* corrigitur. Occurrit tamen *γύνις*, et frequentius *γύννις* passim, quod ibidem notae docent; et apud *Liban.* Orat. XIX. p. 489. B. ABRESCH. Lege *γύνις* ex cod. A. vel *γύννις* ex B. utrumlibet sua niti videtur auctoritate: malim tamen hoc, quam illud. vid. *Pollux* VI. 127. et ibi clariss. Vir. notas. Utitur etiam hac voce *Theodoret.* t. IV. p. 520. D. *Phrynich. προπ. σοφ.* [p. 11. ex. *Bekk.*] in *Ἀνδρόγυνον ἄθυρμα· εἰ θέλοις γύνιν* (sic est in MS.) *σκῶψαι, χρήσαιο ἄν. Theocr.* Idyll. XXII. vs. 69. *οὐ γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.* Ad quem locum *Port.* in lex. Dor. dicit poëticum hoc esse vocabulum, metri causa per *νν* scriptum. Cui quominus assentiamur, solutae orationis scriptorum auctoritas obstat. Sic etiam *ἀγενὴς* et *ἀγεννὴς* apud probatos auctores occurrit. Quis vero dixerit, *ἀγεννὴς* poëticum esse vocabulum? tametsi a *γείνω* sit formatum iuxta *Apollon.* Synt. III. p. 167. Est enim *ἀγεννῆ* apud *Aristid.* Plat. II. init. et alibi saepius. STOBB. *Lucianus* I. p. 227. [dial. deor. 9, 1. add. d. mort. 20, 3.] et alibi. conf. *Apollon.* Alex. Synt. l. I. p. 14. [*Γύνις.*] Sic B. *Ex Add.*]

4. *Ἀνεβαλόμην* etc.] Utraque voce in *prorogandi* sive *differendi* significatione usus est *Lucianus* Nigr. p. 66. [c. 27.] et Abdic. p. 178. ex quorum locorum collatione de differentia, quam *Ammonius*

δης[1] ἐν Θεμιστοκλεῖ[2]· εἰς τὴν ὑστεραίαν, ὡς ἔοικεν, ἀνεβάλου. ἀνεβαλόμην[3] ἐπὶ μέλους κάλλιον ἢ ᾖσα[4]. ὡς Ἀφθόνιος ἐν τοῖς προγυμνάσμασιν[5]· οἱ μὲν τέττιγες μουσικὴν ἀνεβάλοντο σύντονον. ὡσαύτως καὶ ἀνεβαλόμην χιτῶνα[6] ἢ ἐνεδύθην.

---

his vocibus intercedere significat, facile indicabis. Ad voc. ἀναβάλλεσθαι cf. *Nunnes.* ad *Phryn.* v. ἀναθέσθαι. Stoeb.

5. Οὐχ ὑπερεθέμην.] Rectius, nisi de solo hoc tempore dictum velit *Thomas*, *Ammonius* differentiam docet inter ἀναβάλλεσθαι et ὑπερτίθεσθαι, ut prius sit opportunitatem intempestive negligere, alterum in opportunius tempus reiicere. Quamquam nec hoc quidem perpetuum sit. Nam aeque ἀναβάλλεσθαι et ὑπερτίθεσθαι sumuntur pro differre simpliciter et procrastinare. Quare minus recte *Kusterus* accusat *Suidam*, quod ἀνεβάλλετο simpliciter per ὑπερετίθετο exponat. Exempla enim in promtu sunt, ubi ἀναβάλλεσθαι ita in b. p. sumatur. *Xenoph.* l. VIII. Anab. p. 203. πολὺν χρόνον ἀνεβάλλετο τὴν διαδικασίαν. *Callim.* Hym. Apol. 22.

Ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος.

Schol. ὑπερτίθεται. *Long.* l. III. §. 91. [c. 25. p. 95. seq. Sch.] ἀνεβάλλετο τὴν ἀπόκρισιν, καὶ ἐν τῷ τέως ἀπεκέρδαινεν οὐκ ὀλίγα (65) δῶρα. V. *Eustath.* ad Homer. p. 250. ὑπερτίθεσθαι inter alia sic occurrit apud *Parthen.* Erot. c. 20. *Aelian.* An. l. XI. c. 1. *Apollod.* l. II. p. 77. ed. Fab. Oud. [*Plutarch.* Iul. Caes. c. 63. ἀναβαλέσθαι τὴν σύγκλητον. ibd. c. 64. ὑπερθέσθαι τὴν βουλήν. Cf. *Bremi* ad Aeschin. adv. Timarch. p. 53.]

1. Ἀριστείδης.] Vel potius in Miltiade. Vid. Plat. II. p. 161. Plut. in Themist. p. 114. τὰς ἔχθρας διὰ τὸν πόλεμον ἀναβαλέσθαι. Idem l. c. p. 120. Stoeb.

2. Ἐν Θεμιστοκλεῖ.] Immo ἐν Μιλτιάδῃ t. II. p. 161. ed. Ang. [Verba ἐν Θεμιστοκλεῖ desunt B. *Ex Add.*]

3. Ἀνεβαλόμην.] Adhibuit *Thomae* locum *Petavius* ad *Themist.* Orat. XXI. p. 512. sed in explicanda scriptoris sui locutione, quam ex *Platonis* Theaet. esse sumtam ignorabat, magno errore lapsus. Meliora docebit *Is. Casaub.* ad *Athen.* I. 18. eumque secutus *Oct. Ferrar.* de Re Vest. P. II. l. IV. c. 6. Hemsterh.

4. Ἢ ᾖσα.] Leid. pr. ᾖσαι. [B. ᾆσαι. *Ex Add.*]

5. Ὡς Ἀφθόν. ἐν τοῖς προγυμν.] Statim ab init. fab. de cicad. et formicis: sed ibi ἀνεβάλλοντο vertendum *incipiebant*, ut contextus docet. Quo sensu etiam occurrit apud *Homer.* Od. A. v. 155. cf. *Suid.* V. ἀναβολάς et ἀνεβάλλετο. *Hesych.* et *Phav.* voc. ἀναβεβλημένος. Witt. MS. Oxon. τὸ Ἀφθανίου. MSS. Leidd. τὸ Ἀφθονίου ἐκ τῶν προ .... των V. p. 3. ubi vulgo in inperfecto ἀνεβάλλοντο, ut hic Leid. pr. [Cf. *Valcken.* Theocr. 6, 20.]

6. Ὡσαύτως καὶ ἀνεβαλόμην χιτ.] Cf. nostr. in περιβάλλω. Caeterum habet etiam vox ἀναβάλλεσθαι modulandi vel canendi significationem, cuius exempla praebent *Luc.* Neron. t. III. p. 523. Basil. [c. 2.] μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. Idem t. IV. 89. p. 180. *Philostr.* V. A. t. IV. p. 180. ἀναβαλλόμενος οὖν ὡς εἰώθει, καὶ βραχὺν διεξελθὼν ὕμνον τοῦ Νέρωνος, ubi *Olear.* Musicis ἀναβολαὶ sunt praeludia, quae προοίμια Graecis, et ἀνα-

Ἀνεβίωσα[1] ἐγὼ ἀμεταβάτως. μεταβατικῶς δὲ Πλάτων ἅπαξ εἶπεν ἐν τῷ Φαίδωνι· ἐάνπερ γε ἡμῖν ὁ λόγος τελευτήσῃ καὶ μὴ δυνώμεθα αὐτὸν ἀναβιώσασθαι[2].

Ἀνεῖλεν[3] ἀντὶ τοῦ ἐφόνευσε καὶ λογογράφοι καὶ ποιηταί· ἀντὶ δὲ τοῦ ἔλαβε ποιηταὶ μόνοι καὶ Θουκυδίδης ἅπαξ. Σοφοκλῆς[4] ἐν Αἴαντι[5]·

> Δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών,
> Τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
> Ῥιπτεῖ θερίσας.

Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ[6]· τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ

βάλλειν est praeludere. vid. *Suid.* voc. ἀναβάλλεσθαι, ubi hoc fragm. citat. Idem V. S. I. 9. p. 540. καὶ μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι αὐτοῦ ἥδιον, ὁπότε πρὸς τὸ ᾄδειν τράποιτο. Witt. *Suid.* voc. ἀναλαμβάνειν et ἐπιδεξιελευθέρως. sed et *Casaub.* ad *Athen.* p. 32. Abresch *Theophr.* Char. c. 4. ἀναβεβλημένος ἄνω τοῦ γόνατος. Cf. *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. l. VII. c. 9. et *Iac. Merrick.* ad *Tryphiodor.* vs. 468. Abest καὶ a Leid. pr.

1. *Ἀνεβίωσα ..... καὶ μὴ δυνάμεθα.*] Codd. A. B. δυνωμ. Stobb.

(66) 2. *Αὐτὸν ἀναβιώσασθαι.*] Nugari tam aperte *Thomam* vix puto. Si enim exemplum hoc *Platonis*, quod exstat p. 89. [B.] ed. Serr. probaret id, quod videtur velle, debuisset dixisse *Plato* ἀναβιῶσαι ab ἀναβιόω, unde est ἀνεβίωσα. Quomodo active vulgo legas in *Aelian.* l II. An. c. 29. ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Verum omnino legendum suspicor ἀναβιώσει Attice pro ἀναβιώσῃ ab ἀναβιώσκομαι. Saepius enim hoc active usurpatur, numquam vero ἀναβιόω. *Suidas.* Ἀνεβίω, ἀνέζησεν. καὶ Ἀνεβιωσάμην ἀντὶ τοῦ ἀναβιῶναι ἐποίησα. Κράτης. Ita *Aelian.* l. XVI. An. 19. ἀναβιώσκεται τὸν ἄνθρωπον. Quod male mutare conantur. Ut ad *Thomam* revertar, pro ἀνεβίωσα ἐγὼ forsan legendum ἀνεβιωσάμην ἀμεταβάτως. Nam neutraliter ἀναβιώσασθαι dici agnoscit etiam *Moeris*, licet id dicat esse κοινόν. *Suidas* ait ἀναβιώσκεται melius esse, quam ἀναβιοῖ. Adde *Hesychium*, *Platonem* aliquoties, *Aelian.* l. IX. 43. XIII. 12. Ceterum μελετήσῃ pro τελευτ. Leid. sec. et uterque δυνώμεθα. Hoc bene. Oudend. [δυνώμεθα etiam B. *Ex Add.* Cf. *Moer.* p. 21. ibq. *Pierson.* p. 22. *Buttmann.* Gr. Gr. vol. II. p. 91. *Bekk.* Anecdd. p. 389, 31. Ἀναβιώσκεσθαι: ἀναζῆν.]

3. *Ἀνεῖλεν.*] *Libanius* t. I. p. 231. A. *Plato* de Rep. l. VII. p. 590. G. Conf. l. V. p. 461. D. *Aristides* t. III. p. 37. Abresch. Conf. *Phavor.* h. v. Wittek. [De significatione vocis cf. *Bekk.* Anecd. p. 390, 23. 214, 27. 395, 33.]

4. *Σοφοκλῆς.*] *Καὶ Σοφ.* Leid. pr.

5. *Ἐν Αἴαντι.*] Vs. 238. [233. Herm.]

6. *Θουκυδ. ἐν πρώτῃ.*] Pag. 83. D. ubi τεθνεώντων. Sed alibi legitur τεθνεώτων l. III. p. 242. D. 246. D. 278. D. 280. A. Witter. §. 126. Abest in Oxon. [*Valcken.* ap. Tittm. „ὧν ἀνειλόμην sustuli Eurip. Suppl. 1167.“]

ἀνελόντες ἐξέβαλον. ἀνειλόμην δὲ ἀντὶ τοῦ ἀνέλαβον λογογράφοι. ὡς τὸ, ἀνελόμενος τὰ χρήματα. πάλιν, ἀνεῖλεν ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν. ὡς τὸ, ἀνεῖλε πᾶσαν αἰτίαν[1]. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. Λιβάνιος[2] ἐν τῷ πρεσβευτικῷ πρὸς Ἀχιλλέα[3]· ὁ δὲ ἀνεῖλε, παρὰ τῷ τρώσαντι καὶ τὴν ἴασιν ζητεῖν. ὡσαύτως καὶ ἀναιρῶ οὐ μόνον τὸ φονεύω, ἀλλὰ καὶ τὸ μαντεύομαι[4]. Πλάτων[5] ἔν τινι τῶν πολιτειῶν· τότε δεῖν ποιεῖν, ἐὰν καὶ ἡ Πυθία συναναιρῇ[6]. καὶ ἀναιροῦμαι οὐ μόνον τὸ φονεύομαι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀναλαμβάνω καὶ τὸ ἀνέλκω. ὡς τὸ, καὶ ἀναιρεῖται τὸν βωμὸν[7] βαρὺ στενάξας. καὶ τὸ, πάντας εἰς ἔπαινον ἀνῄρηται· καὶ ἀναιροῦμαι τὸ μαντείαν δέχομαι[8]. Ἀριστείδης[9]· πῶς οὐκ εὔλογον

---

1. *Αἰτίαν.*] Locus hic per incuriam turpissime adfectus est. Ἀνεῖλεν enim in sequenti *Libanii* exemplo nihil minus notat, quam ἐξέβαλεν, sed *respondit*, de deo oraculum edente. Insere itaque ex MSS. Oxon. Leidd. edd. Rom. Ven. Vasc. *Phavor.* καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. OUDEND. Post ἀνεῖλε πᾶσαν αἰτίαν in Veneta et Vascosan. edit. ut et MS. Oxon. legis καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντεύσατο. WOLF. [*Valcken.* ap. Tittm. „καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντ.] ed. Vasc. p. 16. Apollo ἀνεῖλεν. Xenoph. 174, 27. [vid. lexic. Xenoph. t. I. p. 194.] Eust. Od. θ. p. 294. l. 17. ἔχρησεν l. 27. Calchas Eur. Iph. 90. Menag. ad Laert. p. 18. a."] (67)

2. *Λιβάνιος.*] Praecedere debent ex codd. A. B. et edit. Rom. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμαντεύσατο, quo respicit locus *Liban.* qui legitur t. I. p. 231. A. STOEB. Ionibus id proprium esse asserit *Corinth.* de Dial. p. 723. [p. 493. ed. *Schaef.* ibq. *Koen.*] WITT.

3. Ἐν τῷ πρεσβευτικῷ πρὸς Ἀχιλλέα.] Ibi non reperias, sed in Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Ὀδυσσέως πρεσβευτικὸν ἀντιλογίᾳ t. I. p. 231. Ut hic, ita tamen etiam *Phavor.* apud quem nullo sensu editur ζητεῖ. Agitur de oraculo, Telepho post vulnus dato. OUDEND.

4. *Μαντεύομαι.*] *Corinth.* de Dial. Ionica p. 109. [p. 493. *Schaef.*] καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἀνελεῖν. Lexic. *Herodoti* ἀνέλῃ, χρήσῃ. De reliquis huius verbi significationibus consule Cel. *Wesselingii* Observ. Var. l. I. c. 1. et *Iac. Elsneri* Schediasma Critic. cap. XII. p. 115. Obs. *Misc. Nov.* t. III. p. 17. *Etymol.* M. v. ἀνεῖλεν.

5. *Πλάτων.*] Ex *Aristide* III. 20 d. [t. II. p. 12. Dind.] In Oxon. *Platonis* nomen tantum omissis reliquis occurrit. WOLF. [Locus est in Plat. Rpbl. VII. p. 540. C. ubi vid. *Schneid.* p. 350.]

6. *Συναναιρῇ.*] Locum hunc citat quoque *Aristid.*, unde sumsit [illegible]ter, de Rhetorica t. II. p. 11. ubi male contra MSS. editur συναναιρεῖ. Absunt a MS. Oxon. ἔν τινι τῶν πολιτειῶν. OUDEND.

7. *Τὸν βωμὸν.*] Forte leg. τὸν ὦμον.

[8. *μαντείαν δέχομαι.*] Athen. p. 218. F. Deus per [illegible] consultus non tantum σημ[illegible], sed et ἀναιρεῖ. Xenoph. [illegible], 18.

ἐκ προχείρου παρὰ θεῷ κριτῇ σοφώτατον ἀνῃρῆσθαι[1]. ἤτοι μεμαντεῦσθαι.

Ἀνειμένον[2], τὸ ἀπολελυμένον καὶ ἐλεύθερον[3]. καὶ ἀνειμένον, τὸ ἀνατιθέμενον[4]. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ[5]· ἀλλὰ καὶ Δῆλος ἀνεῖται τοῖς θεοῖς.

Ἀνεῖπον τοῦτον αὐτοκράτορα κάλλιον λέγειν[6] ἢ ἀνηγόρευσαν[7]. καὶ ἀνεῤῥήθη ἢ ἀνηγορεύθη. ἔστι δὲ τὸ[8] ἀνεῖπε καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἀνεβόησε. Θουκυδίδης ἐν τῇ[9] δευτέρᾳ[10]· καὶ ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐξαγγελίας[11] χρησμῶν ἢ μυστηρίων.

Ἀνεμιαῖον[12], οὐχ ὑπηνέμιον[13].

Pythia 420, 38. ἀνῃρήκασι Dem. 263. §. 541. et 778. §. 19. ἀνῃρημένον p. 332. §. 92. et §. 98. προσαναιροῦσιν. Haec *Valcken.* ap. Tittmann.]

9. Ἀριστειδ.] P. 109. a. med. ubi ἀναιρεῖσθαι. Neque tamen ἀνῃρῆσθαι repudiandum, quod lègitur apud eund. p. 136. b. l. 5. WITTER.

1. Ἀνῃρῆσθαι.] Ita legi in MS. notat Iebb. Vulgo ἀναιρεῖσθαι, praecedente ἀνθρώπων. t. II. p. 22. OUDEND.

(68) 2. Ἀνειμένον . . . ἀνατιθέμενον.] MSS. A. B. ἀνατεθειμένον. STOBB. Conf. *Etymol.* M.V. ἀνειμένη et ἀνεῖσθαι. *Moschopulus* περὶ σχεδ. p. 17. ἀνειμένος ὁ ἀπολελυμένος. *Iulianus* ep. 31. ἀνειμένος τῆς νόσου.

[3. Ἐλεύθερον.] B. ἀνελεύθερον. *Ex Add.*]

4. Τὸ ἀνατιθέμενον.] Haec addi debent *Phavorino* in hac voce, vel potius ἀνατεθείμενον cum Leid. sec. ἀνατεθημένον Leid. pr. *Aristidis* locus est t. I. p. 189. OUDEND. [*Valcken.* ad Herodot. II. 65.]

5. Ἀριστείδ. ἐν τῷ Παναθ.] P. 21. a. WITTER.

6. Λέγειν.] Deest in Leid. pr.

7. Ἀνηγόρευσαν.] Hanc vocem non esse damnandam vel ex lexicis manifestum esse monet Cl. *Sallier.* Simile quid habet noster in ἀπείρηται. ἀναγορεύειν Σεβαστὸν dixit *Herodianus* l. II. c. 2. conf. l. II. c. 6. et l. VI. c. 9. [*Bekk.* Anecdd. p. 396, 17.]

8. Ἐστὶ δὲ τὸ.] Rectius Oxon. Ἔστι δὲ καὶ τὸ.

9. Θουκυδ. ἐν τῇ β'.] P. 100. D. conf. *Suid.* voc. ἀνείρηκε. WITTER.

10. Δευτέρᾳ.] §. 2. [saepissime de praecone usurpatur. cf. *Schaef.* ad Gregor. Cor. p. 494. Andocyd. de Myster. p. 6. in. *Steph.* §. 36. *Bekk.* ad quem locum v. *Sluiter.* in lectt. Andoc. p. 115.]

11. Ἐξεπαγγελίας.] Fortasse ἐξαπαγγελίας. WOLF. Codd. A. B. ἐξαγγελίας. STOBB. Ἀγγελίας *Phavor.* Malim ἐξαγγελίας et ita serte in Leid. codd. OUDEND.

12. Ἀνεμιαῖον οὐχ ὑπηνέμιον.] Ἀνεμιαῖον Attice dicitur *subventaneum*, non ὑπηνέμιον, quod tamen dixit *Lucian.* in de Sacrificiis p. 365. [c. 6.] ubi Iuno dicitur γεννῆσαι ὑπηνέμιον παῖδα,

Ἀνέραστος[1], καὶ ὁ μὴ ἐρῶν καὶ ὁ[2] μὴ ἐρώμενος. Λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ[3] τῇ, ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρὶ[4] ἀπεδήμησεν[5]· ἐρωτικὸν[6]

---

peperisse *filium subventaneum*, Vulcanum sc. Bos. Utrumque sane in usu. τὸ ὑπηνέμιον enim occurrit saepius apud *Aristot. Plutarch. Aelian.* et alios. Sic *Aristot.* l. III. de G. A. κυήματα ὑπηνέμια, ut alia taceam. Triller. Male Oxon. ἀνιμαῖον, οὐχ ὑπονόμιον. Sciendum autem, ὑπηνέμιον aeque esse ab Atticis adhibitum, quam Ἀνεμιαῖον. Hoc vero a solis Atticis. Vide *Moerida* [p. 73. ibq. Piers.] *Suidam* cum *Kusteri* nota in utraque voce et alios. Utrumque occurrit etiam apud *Aelian.* An. l. I. 37. V. 32. Oudend. Utuntur praeter alios h. v. *Synes.* p. 56. C. *Philostr.* Vit. *Apollon.* IV. 25. p. 165. et VII. 24. p. 295. Witter.

13. Οὐχ ὑπηνέμιον.] Quod tamen usus fere magis probat. Schol. (69) *Luc.* ad libr. de Sacrif. t. I. p. 16 Basil. [tom. III. p. 329. *Lehm.*] ὑπηνέμια λέγονται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. Stoeb. [*Bekk.* Anecdd. p. 401, 14. add. de v. ἀνεμ. *Wyttenbach* Biblioth. Crit. vol. III. p. I. p. 27. *Valcken.* ap. *Tittm.* laudat Plat. [Theaet.] p. 151. E. ὑπηνέμια ὀνείρατα Lucian. Harmonid. c. 4. τὸν δὲ πλοῦτον ἐκεῖνον ὑπηνέμιον φέρεσθαι παρεσκευάσας id. Gall. c. 12. ubi tamen duo optimi libri ὑπήνεμον exhibent, quod recipiendum.]

1. Ἀνέραστος.] Duas vox illa significationes habet. Ac primum quidem de illo dicitur, qui minime amat, quo sensu reperias apud *Moschum* Idyll. VI. et VII.

> Ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
> Στέργετε τοὺς φιλέοντας.

Ita quoque *Bion* Idyll. IV. vs. 3.

> Κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον ὀπήδῃ [ἀείδῃ].

Ut autem a poëtis ad solutae orationis scriptores transeamus, non aliter exponas haec *Luciani* t. II. p. 149. [Dial. Deor. XIV. 1.] πρός τίνος ὦ Ἄπολλον; ἢ τίς οὕτως ἀνέραστος ἦν, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ καλὸν ἐκεῖνο μειράκιον; *Lucianum* sequitur *Heliodorus* p. 143. [III, 9.] οἶσθα, inquit, ὡς ἐπὶ τοῦτό σε καὶ παρεκάλεσα· νῦν δὲ οὐδὲν δέος, εἰ μὴ τοῦτο πέπονθεν ἡ μισόλεκτρος καὶ ἀνέραστος. Deinde vero ἀνέραστος est inamabilis vel non amatus, testis *Callimachus* epigr. 34. v. 4.

> Ἀλγέω τὴν διὰ παντὸς ἔπος τόδε πικρὸν ἀκούων
> Ναὶ φίλε τῶν παρὰ σοῦ τοῦτ' ἀνεραστότατον.

Testis etiam *Plutarchus* t. II. p. 61. πάρεστι μετὰ παῤῥησίας λαμπρᾶς ἡ κολακεία, πῦρ ἐπὶ πῦρ ἐπεισφέρουσα καὶ δικαιολογουμένη καὶ κατηγοροῦσα τοῦ ἐρῶντος ὡς ἀνέραστα πολλὰ καὶ σκληρὰ καὶ νεμεσητὰ ποιοῦντος. Sallier. Conf. Cl. *Abresch.* Lect. *Aristaen.* l. I. p. 59. *Alpheus* Mytilenaeus epigr. MS.

> Τλήμονες οἷς ἀνέραστος ἔφυ βίος, οὔτε γὰρ ἔρξαι
> Εὐμαρές, οὔτ' εἰπεῖν ἐστί τε νόσφι πόθων. κ. τ. λ.

[illegible] noster V. ἀθέατος.

2. Καὶ ὁ μὴ ἐρῶν καὶ ὁ.] Oxon. male οὐχ ὁ μὴ ἐρῶν, ὁ.

3. Λιβάν. ἐν τῇ μελ.] Cod. A. delet τῇ. Locus est t. I. p. 880. D. Stoeb.

4. Πατρὶ.] Leid. sec. πατρὸς.

5. Ἀπεδήμησεν ἐρ[illegible]· ἐγὼ etc.] Sic pessime editur. Post

ἐγὼ δὲ ἀπ'[1] *ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἀνέραστος. Λουκιανὸς ἐν Τίμωνι*[2]· *ἐρῶντες ἀνεράστων καὶ ἀμόρφων πραγμάτων. καὶ αὖθις ἐν Μενίππου καὶ Χείρωνος διαλόγῳ*[3]· *τίς δὲ σὲ τοῦ θανάτου ἔρως ἔσχεν, ἀνεράστου τοῖς πολλοῖς χρήματος; ἐπέραστος*[4] *δὲ ἀεὶ ὁ ἐρώμενος*[5].

Ἀνέστησα[6] *τεῖχος ἢ ἀνήγειρα*[7] *καὶ ἀνῳκοδόμησα. καὶ ἀνέστησα δῆμον, ἤγουν, ἀνάστατον ἐποίησα. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· Σκιωναίους*[8] *μὲν ἀνέστησαν. καὶ ἀνέστησα τὸν δεῖνα ἐπὶ ἔργον. καὶ ἀνέστην ἐγὼ ἐπὶ τοῦτο. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ὕπνου*[9] *τὸ ἀνέστην καὶ ἀνέστησα λέγοντες ἁμαρτάνουσι· δεῖ γὰρ ἐξήγειρα καὶ ἐξηγέρθην λέγειν.*

ἀπεδήμησεν distinctio maior poni debuit. Nam *ἐρωτικὸν* est in allato exemplo t. I. p. 830. OUDEND.

6. *Ἐρωτικόν.*] Non legitur haec vox in cod. A. sed in B. [Exsulat etiam a. B. *Ex Add.*]

1. *Δ' ἀπ'.*] Sic Leidd. non *δὲ ἀπ'.*

2. *Τίμωνι.*] P. 115. ed. *Hemst.* [cap. 27.]

3. *Διαλόγῳ.*] P. 62. ed. *Hemsterh.* [Dial. Mort. XXVI. 1.]

(70) 4. *Ἐπέραστος.*] Cod. A. *ἐπέραστος δὲ ὁ ἀεὶ ἐρώμενος.* Cod. B. *ἐπέραστος δὲ ἀεὶ ὁ ἐρώμενος.* STOEB. Ea vox usurpatur a *Luciano* p. 123. [Dial. Deor. II. 2.] *ἄπαγε, οὐκ ἂν δεξαίμην ἐπέραστος εἶναι τοιοῦτος γενόμενος.* Cui comitem dabimus *Heliodorum* p. 335. sic autem ille: *βλέμμα γὰρ οὕτω λαμπρόν, εὐσχήμων ὄψις ἅμα καὶ ἐπέραστος εὐγενείας ἔμφασιν παρίστησι.* SALLIER.

5. *Ἐρώμενος.*] Recte edd. vett. *ὁ ἐρώμ.* cum MSS. Leidd. et Burm. OUDEND.

6. *Ἀνέστησα.*] Codd. A. et B. *ἀνέστησα τεῖχος ἤγουν ἀνέγειρα.* STOEB. Vid. *Ammonius* in *ἀναστῆναι*, qui haec confirmat et in *ἠγέρθη*. *Iamblich.* de V. P. 65. 96. 114. HEMSTERH.

7. *Ἀνέγειρα.*] Scribendum *ἀνήγειρα.* conf. *Phavor.* v. *ἀνεῤῥίπιζον.* *Thucyd.* l. I. p. 41. B. *Ammon.* v. *ἀναστῆναι* et *ἠγέρθη.* *Suid.* v. *ἀνέστησαν*, ubi pro *Σαβείρους* leg. *Σαβίνους.* *Dio* p. 507. A. D. WITTER. Male pro *ἀνήγειρα*, ut est bene in MSS. Leid. quorum primus *ἤγουν.* OUDEND. *Ἢ ἀνήγειρα.* WOLF.

8. *Σκιωναίους.*] *Συκιωναίους* Oxon. lege *Σικυωναίους.* WOLF. Lege *Ἀνέστησε* ex *Aristide* t. I. p. 177. praecedit enim ibi *πόλις* et seq. *ἔσωσεν.* Quod Cl. *Wolfius* legat *Σικυωναίους*, equidem miror. Illi enim *Σικυώνιοι* dicuntur. at recte *Σκιωναῖοι* cives *τῆς Σκιώνης* urbis in Pallene Thraciae, de quibus per Athenienses victis frequens mentio apud *Thucydidem* aliosque, et paullo ante apud *Aristid.* p. 174. Pro *δεῖνα* Leid. sec. *δῆμον.* OUDEND.

9. *Ἐπὶ τοῦ ὕπνου* etc. *ἁμαρτάνουσιν.*] Erravit ergo *Xenophon*, qui l. VIII. [c. 8, 10.] *Κ. Π.* p. 241. nominat *κατακοιμίζοντας καὶ ἀνιστάντας.* Errat potius *Thomas:* nam et iacentem erigere et e

Ἀνέχω τὸν δεῖνα, ἤγουν ἀναφέρω. καὶ ἀνέχω[1] τὸ ἄνω ἵσταμαι. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· τῇ τρίτῃ[2] δὲ καὶ ἀκόλουθος τούτων ἀνέχει περιφανὴς ἄνω. καὶ ἀνέχω τὸ ἀναφέρομαι καὶ ἀνακουφίζομαι, οὐ μόνον ἐπὶ ὕδατος τιθέμενον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἄλλων ἁπλῶς[3]. ὡς ὁ αὐτός[4]· τοὺς δ' ἐπὶ τῶν λόγων ἀνέχοντας.

Ἀνέῳγεν[5] ἐπὶ μὲν[6] παρατατικοῦ ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε[7] καὶ τὰ τῶν ἱερέων γένη συνῆγε καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς τὸν ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἢ γράμματα ἔκλεπτεν[8] ἢ ὑπανέῳγεν[9]. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. ἐπὶ δὲ μέσου παρακειμένου τὸ ἀνέῳ-

---

mortuis suscitare saepe dicitur ἀνιστάναι. Idem. Ipse vero hic, ut millies alibi, peccat bonus *Thomas*, ut ostendunt viri graece doctissimi, *Abresch.* ad *Aristaen.* p. 339. et *Valckenaerius* ad *Ammon.* p. 65. Triller. De morbo quoque hanc vocem usurpat *Liban.* t. I. p. 839. A. p. 842. D. Stobb. [De mortuo saepius invenitur, cf., ut unum locum afferam, Sophocl. El. v. 138. Br.]

1. *Καὶ ἀνέχω.*] Cod. B. καὶ non agnoscit. Cod. A. ἀνέχω δὲ καὶ τὸ ἄνω ἵσταμαι. Conf. *Phavor.* h. v. Idem. MS. Leid. I. ἀνέχω δὲ καί. [B. ἀνέχω δὲ καί. *Ex Add.*] (71)

2. *Τῇ τρίτῃ.*] Vox τῇ neque in MS. A. neque in editis *Arist.* comparet. Vide locum p. 5. 19. Witter. Vitiose, cum τρίτη sit nominativus apud *Arist.* in Panath. t. I. p. 99. ubi vulgo καὶ abest, ut et hic in Leid. pr. Oudend.

3. *Ἁπλῶς.*] *Thucyd.* l. II. p. 132. conf. schol. Witter. [cf. *Iacobs.* ad Philostr. p. 276. seq. *Valcken.* ad Eurip. Hippolyt. v. 1291.]

4. *Ὁ αὐτός.*] Ὑπὲρ Ῥητόρων α t. III. Wolf.

5. *Ἀνέῳγεν.*] Breviter dicemus, quid hic doceat auctor. Sc. τὸ ἀνέῳγε dicit sumi et pro praeterito pass. ἀνεῴχθη, apertum est, (ut 1 Cor. XVI. 6. θύρα μοι ἀνέῳγε μεγάλη) et pro imperf. act. ἤνοιγεν aperiebat, non vero pro aor. prim. ἤνοιξεν, aperuit, uti vult *Phrynichus*. Videri potest de hac voce Cl. *Graev.* ad *Luciani* Soloecistam p. 753. [108.] Bos. [*Valcken.* ap. Tittmann. laudat Wetsten. 2. p. 174. b. add. *Meineck.* ad Menandr. p. 77. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 157. sq. *Bekker.* Anecdd. p. 399.]

6. *Ἐπὶ μέν.*] Leid. pr. ἐπὶ μὲν τοῦ. Bene. Oudend. [B. ἐπὶ μὲν τοῦ. *Ex Add.*]

7. *Ἀνέῳγε* etc.] Exstat locus t. I. p. 123. ubi inepte editur ab [illegible] ἀνήῳγε. Idem.

8. *Ἢ γράμματα ἔκλ.*] Contra Zenothemin p. 932. [p. 889. penult. Reisk. t. II. p. 167. *Bekk.*] ubi editur ἢ εἰ γράμματ' ἔκλ. Idem. Codd. A. et B. γράμματ' ἔκλ.

9. *Ἢ ὑπανέῳγεν.*] L. [illegible]ανέῳγεν. Stobb.

γεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη[1]. ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳχα, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ[2], ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· τίνες οἰκίαι τοῖς λησταῖς[3] ἀνεῴγασιν. Λουκιανὸς ἐν τῷ[4] Μίκυλλος ἢ ἀλεκτρυών· καὶ ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ ἐν τῷ Χάρωνος[5] καὶ Ἑρμοῦ διαλόγῳ· ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεῳγότα· ὥστε ἁμαρτάνει[6] Φρύνιχος, διϊσχυριζόμενος εἶναι τὸ ἀνέῳγε καὶ ἀντὶ τοῦ ἤνοιξεν[7], ὅπερ ἀδύνατον. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀνεῴχθη καὶ ἤνοιγεν, ὡς ἔφημεν, λαμβάνεται. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἤνοιγε καὶ ἠνεῴχθη[8] κοινά· τὸ δὲ ἀνέῳγον[9] Ἀττικόν. ὅτι δὲ καὶ τὸ ἀνέῳξε κάλλιον[10], Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ[11]· εἶτ' ἀνέῳξάς με φθάσας. καὶ Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ, Σεύων μέν ἐστι Κρής[12]· ἀνέῳξε γὰρ τοῖς ξένοις[13]

---

1. Ἠνεῴχθη.] Scribe ἀνεῴχθη, ut mox. Sed et ibid. rursus ἠνεῴχθη et *Phavor.* ac *Benzel.* Pro μέσου *Phavor.* τοῦ μέσου. Oudend. [vid. *Lobeck.* l. l. p. 158. et *Buttm.* vol. II. p. 194. qui docent hanc intransitivam notionem ab Atticis alienam esse et apud seriores tantum inveniri, e quorum numero Lucianus non eximendus.]

2. Τῷ.] Credo esse natum hoc typographi errore pro τῇ ut (72) passim; et sic *Wolf.* in marg. ac Leid. pr. et ed. Rom. Intelligit epist. 5. Idem. Cod. B. et ed. Rom. τῇ. [*Valcken.* apud Tittmann. „τῇ ed. Vasc. p. 21. Suid. Ἀνεώγεισαν et ἀνέωγεν — οὐχὶ ἤνοιξε. cit. loca Comic. egregia."]

3. Λησταῖς.] Cod. A. λισταῖς male.

4. Ἐν τῷ.] t. II. p. 164. [c. 6.] Witterus.

5. Χάρωνος.] t. I. p. 268. [Dial. Mort. IV. 2.] Idem.

6. Ἁμαρτάνει.] Cod. A. ἁμαρτάνοι. melius ἁμαρτάνειν. Stobb.

7. Ἀντὶ τοῦ ἤνοιξεν.] Sic etiam *Suidas.* At ubi dixerit *Phrynichus*, nesciunt viri docti. Cur etiam ita poni non possit, cum Cl. *Pauwio* perspicere nequeo. Nugatur hic *Thomas.* Oudend. [Quam temere dictum hoc sit a Magistro *Lobeck.* l. l. exponit.]

8. Καὶ ἠνεῴχθη.] Cod. A. καὶ τὸ ἠνεῴχθη. [Leid. pr. B. καὶ τὸ ἀν. *Ex Add.* ἤνοιγε habet Xenoph. Hist. Gr. I. 1, 2. cf. *Bekk.* Anecdd. p. 399.]

9. Ἀνέῳγον.] Cod. A. ἀνέῳγεν. sic etiam *Phavor.* [B. ἀνέωγεν. *Ex Add.*]

10. Κάλλιον.] Cod. A. κάλλιστον. *Synes.* p. 179. D. ἀνέῳξα *Liban.* t. I. p. 681. B. ἀνεῴξεται *Synes.* p. 44. C. Stobb. Leid. pr. edd. Rom. Vasc. κάλλιστον. Conf. *Phavor.* [ἀνέῳξα Eupolis in *Bekk.* Anecdd. l. l.]

11. Ἀριστοφ. ἐν Πλούτῳ.] Vs. 1103. Pro εἶτ' Leid. pr. εἶτα.

12. Τῇ Σεύων .... Κρής.] Desunt in A. Σέβων legitur in B. ut in MS. *Liban.* ep. 67. ad Andronicum. Stobb. V. *Wolf.* ad ep.

τὴν οἰκίαν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ[1]· καὶ ἀνέῳξαν τὰς πύλας Πλαταιέων ἄνδρες. σημείωσαι δὲ[2] καὶ τοῦτο[3], τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη ἅπαξ εὑρίσκεται.

Ἀνθέων[4], οὐκ ἀνθῶν. Φιλόστρατος[5] ἐν εἰκόσιν· ἡ γὰρ τῶν ἀνθέων ἐλευθερία.

Ἀνθοσμίας οἶνος[6], οὐκ εὔοσμος[7].

---

192. Leid. pr. *Σάβωσι ἔστι μὲν Κ.* [B. *Σ. ἐστί μεν.* et mox τοῖς ξένοις. Ex *Add.*]

13. *Τῆς ξένης.*] Codd. A. et B. et *Phavor.* τοῖς ξένοις. Steph. Rescripsi τοῖς ξένοις auctoribus MS. Leid. Oxon. *Phavor.* et sensu ac textu auctoris pro τῆς ξένης. Oudend.

1. *Τῇ δευτέρᾳ.*] Cap. 2. τῇ abest in Leid. Pro *Πύλας* Oxon. θύρας.

2. *Σημείωσαι . . . εὑρίσκεται.*] Haec omnia desunt in codd. A. et B. Steph. Cum ἀνέῳγεν saepissime pro ἠνεῴχθη ponatur (V. (73) praeter auctores passim a *Graevio* ad Soloecist. p. 108. et aliis viris doctis citatos, *Aelian.* l. I. An. c. 45. XIII. 17.) non autem ἅπαξ, Cl. *Pauwius* putat, haec ab alio *Thomae* adieta esse, ni aperte desipuerit bonus; ut certe accidit *Phrynicho* scribenti, ἀνέῳγεν ἡ θύρα σολοικισμός· χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳκται. deest hoc exemplum a Leid. pr. Oud. [Ab aliena manu haec addita videntur, quum praesertim ab aliquot libris absint.]

3. *Καὶ τοῦτο.*] Fors. ὅτι τ. Normann.

4. *Ἀνθέων.*] Addit *Phrynichus* [immo *Herodianus*] id ab Atticis servatum, ne genitivus ἀνθῶν cum duabus illis vocibus ἀνθ' ὧν confunderetur. ἀνθέων γράφε, inquit, ἀλλὰ μὴ ἀνθῶν, ἵνα μὴ συνεμπίπτῃ τῷ ἀνθ' ὧν ἔγραψας καὶ ἀνθ' ὧν ἔδωκας. Ita quoque Etymol. M. ne tamen ipsis ut et *Suidae* assentiamur, facit *Theophrasti* auctoritas, apud quem ἀνθέων vix, ἀνθῶν vero fere semper reperias. Sallier. Vid. *Πηχέων* et *Herodian.* p. 86. Egregius Suidae locus in Ἀνθέων. Hemst. Ita et alii Grammatici. Sed errant. Adi *H. Steph.* Thes. et *Hoesch.* ad *Phrynich.* p. 200. Apud *Moeridem* videtur eodem modo legendum esse. Ceterum de ἀνθοσμίᾳ οἴνῳ cur non dictus Hylas? Oudend. Est apud *Hermi[illegible]* ed. Col. p. 416. *Synes.* p. 255. A. *Liban.* t. I. 177. C. t. II. p. 319. B. et 416. D. conf. *Phavor.* voc. ἄνθη. *Steph.* p. 159. *Phryn.* et *Suidas* v. ἀνθέων. *Hesych.* v. ἀεὶ νεόν. Witter. Cod. B. Ἀνθέων οὐκ ἀνθῶν. cetera absunt. Vid. Praestantiss. *D'Orvill.* ad *Charit.* Aphrod. p. 329. [p. 399. ed. Lips. cf. *Bekk.* Anecdd. p. 404. notandum quod ibid. p. 83. legitur Ἀνθέων: ἀντὶ τοῦ ἀνθῶν, ἀπὸ τῆς ἄνθης: *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 380. *Schaef.*]

5. *Φιλόστρατος.*] Lib. I. p. 766. [c. 2.] et alibi saepius, ut p. [illegible] et 863. Witter.

6. *Ἀνθοσμίας οἶνος.*] Attamen εὐώδης καὶ ἡδὺς οἶνος *Xenoph.* V. K. A. p. 209. [V. 4, 29.] et ex eo *Iulianus* ep. 46. Abresch. Coniunxit tamen *Hippocr.* lib. de steril. p. 628. et simpliciter l. I. de Morb. Mul. p. 441. et in seqq. et l. II. p. 611. frequentissime οἴνῳ εὐώδει et εὐόσμῳ, quemodo et saepe *Dioscorides* l. V. c. 11.

Ἀνθρωπεία φύσις, οὐκ ἀνθρωπίνη[1].

---

et seqq. item *Galenus*, *Athenaeus* et alii. Trill. Ἀνθοσμίας οἶνος dicendum non εὔοσμος. sic apud *Aristoph.* Ran. p. 266. [v. 1161.]
Διόνυσε, πίνεις οἶνον οὐκ ἀνθοσμίαν.
Xenoph. ἑλλην. δ. [VI. 2, 6.] Ὥστ᾽ οὐκ ἐθέλειν πίνειν, εἰ μὴ ἀνθοσμίας εἴη. Ubi eleganter subintelligitur ὁ οἶνος. Bos. Vox frequens Atticis scriptoribus. *Polyaen.* l. I. c. 3. §. 1. *Xenoph.* Ἑλλην. VI. p. 456. fin. *Synes.* p. 178. *Aristid.* p. 64. b. lin. 24. *Lucian.* t. II. p. 46. *Graev.* ubi schol. ἀνθοσμίου] εὐόσμου οἴνου. et alibi saepius ut et *Philostratus.* conf. *Hesych.* voc. ἄνθινος. *Galen.* voc. ἀνθίνην. *Erot.* voc. οἶνος. *Hemsterh.* ad *Luc.* p. 10. opponitur ei (74) καρηβαρήτης, *Phavor.* h. v. Witt. *Io. Brodaeus* Miscell. l. V. c. 26. *Thomas* ἀνθοσμίας οἶνος, οὐκ ἔνοσμος, *emenda*, ὁ εὔοσμος, τουτέστιν εὐώδης. conf. *Foesii* Oeconom. *Hippocr.* p. 38. V. ἀνθίνην οἶνον, et Clariss. *Hemsterhusius* ad *Aristoph.* Plut. p. 275. [v. 808. *Valcken.* apud Tittm. addit haec: „εὐώδεις Xen. 193, 34. [Anab. IV. 4, 5.] Bos Anim. p. 45. Eust. Od. β. p. 101. l. 2. pessime tentat Brodaeus.“ add. *Bekker.* Anecdd. p. 22, 9.]

7. Εὔοσμος.] Εὔπνουν. Ἑλληνικῶς. *Moeris.* cod. B. εὔωσμος.

1. Ἀνθρωπίνη.] Et tamen ἀνθρωπίνη φύσις saepius in *Platone* legitur. *Demosth.* I. in Stephan, p. 978. A. κοινὸς ἐχθρὸς τῆς φύσεως ὅλης τῆς ἀνθρωπίνης. Vid. *Iungerm.* ad *Poll.* II. 5. n. 12. Librariorum ratio in codd. MSS. non constat: *Thucyd.* I. 22. III. 40. VI. 78. et Comment. Hemsterh. Quod est κοινὸν tam Atticis, quam ceteris Graecis. Vide *P. Wessel.* Obs. p. 132. quamvis saepe in Atticis scriptoribus librariorum culpa ἀνθρώπινος pro ἀνθρώπειος hodie reperiatur. Consule Cl. *Wasse* et *Duker.* ad *Thucyd.* p. 18. 131. 427. et alibi. Item Doctiss. *Abrah. Gronov.* in Animadv. ad *Strab.* init. Coll. cum t. II. p. 1027. Bibl. Biblioth. *Montfauconii.* Oudend. At ita nihilominus *Isocrat.* p. 268. *Demosth.* p. 630. *Plato* p. 650. A. 652. et 679. C. 699. 700. A. 703. E. *Xenoph.* Hellen. VII. princ. *Aristid.* t. II. p. 59. *Isocrates* iterum p. 58. E. Abresch. Perperam omnino. Dixit enim *Hippocr.* lib. de Vet. Med. p. 27. et lib. de Natur. Hom. p. 263. et sic in seqq. saepius, ut innumera alia *Hippocr.* loca taceam. Occurrit quoque eadem vox frequentissime apud *Galenum*, *Theophr.* *Dioscor.* *Platonem*, *Plut.* et alios plures, res enim vulgo, putem, notissima. Triller. Contra fidem probatissimorum auctorum haec afferuntur a *Thoma*, ut vel ex lexicis constat. *Lucian.* Amorib. t. IV. p. 228. οἷος ἀνθρωπίνης φύσεως νόμος. *Philostr.* p. 130. ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην ἡγοῦμαι φύσιν. Idem VIII. 7, 15. p. 351. Vit. Soph. p. 521. *Pausan.* p. 289. Plura cumulet loca, cui haec non sufficiunt. Witt. *Theophr.* Charact. p. 4. συνθεωρήσας ἐκ πολλοῦ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. *Antiphon* Or. X. p. 71. *Synesius* de Regn. p. 32. A. *Dionys.* Halic. l. X. 11. [Haec paragraphus abest a Leid. sec. an pro οὐκ reponendum καί? An ἀνθρ. φύσις οὐκ, ἀνθρωπίνη δέ? Vide *Valcken.* ad Eurip. Phoeniss. v. 1515. *Ex Add.* — *Valcken.* ap. Tittm. haec: οὐκ ἀνθρωπίνη] φύσις Plato l. XII. de LL. p. 947. E. et saepe. l. XIII. p. 977. C. p. 979. B. p. 988. A. t. III. Timaeo p. 29. D. 42. A. 68. C. 77. A. 90. C. 135. A. Convivio p. 189. D. 191. D. ἀνθρωπίνην ἕξιν pro φύσιν. l. XIII. de LL. p. 973. A. ἀνθρώπινα et θεῖα πράγματα *Plato t. III.* p. 186. B. et 187. E. ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ

Ἀνιμᾶν λέγεται ἐπὶ ὑγροῦ[1], μὴ ἀνέλκειν[2]. Ἀνίστω Ἀττικοί[3], οὐκ ἀνίστασο. Λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ, ἔχων τις γυναῖκα καὶ ὢν ὑπὸ πατρί, ἀνίστω, φησίν, ὦ κακόδαιμον[4].

Ἀνοίγνυμι κάλλιον[5] ἢ ἀνοίγω.

Ἄνοργος, οὐκ ἀνόργητος[6].

Καὶ Ἀντιβόλησις[7] καὶ ἀντιβολία. Θουκυ-

τοῖς θείοις. p. 189. D. τῷ ἀνθρωπείῳ γένει. Herod. p. 110, 44. ἀνθρωπηΐῃ φωνῇ. vide Herod. ἀνθρωπικὴν φύσιν dixit Antoninus l. 8. §. 12. ἀνθρωπικόν. 8. §. 46." Add. Moer. p. 26. ibq. *Pierson.* Sturz lexic. Xenoph. tom. I. p. 242.]

1. *Ἀνιμᾶν ἐπὶ ὑγροῦ.*] Recte, uti et *Moeris* [p. 71.]. Consule *Xenoph.* l. II. Anab. p. 320. [IV. 2, 8.] *ἀνίμων ἀλλήλους τοῖς δόρασι*: quod citat *Suidas* bis in *ἀνείμων*, ubi v. *Kust.* et *ἀνίμων* *Arrian.* de Exp. Alex. l. IV. p. 311. *Lucian.* in Revivisc. [c. 50.] t. I. p. 420. Catapl. [c. 17.] p. 435. *ἀνιμήσηται τὸ ἀγκύριον.* ubi e Gloss. MS. *Bourdel.* *ἀνασπάσῃ.* *Herodian.* l. VII. c. 1. *Long.* Pastor. l. I. p. 11. [c. 12. p. 14. S.] *Aelian.* l. VII. An. 1. 9, 64. etc. Pro *λέγεται* emenda ex Leid. pr. et nostri stylo *λέγε.* OUDEND. *Lucian.* de Piscib. in (75) Revivisc. l. l. et in Catapl. p. 435. *ἵνα καὶ ἀνιμήσηται ὁ πορθμεὺς τὸ ἀγκύριον.* ubi tamen *ἀνασπάσῃ* habet MS. *Bourdelotii*, quod probat *I. Georg. Graevius* vir illustris: nam et *ἀνασπᾶν* probum esse, liquebit inspicienti locum citatum ex Reviv. sed *ἀνιμᾶν* etiam de siccis dicitur. Clare apud *Arrian.* et *Xenoph.* l. l. TORRENIUS. Conf. *Polyaen.* IV. 3, 29. p. 350. p. 374. ibid. *ἀνέλκειν* *Xenoph.* p. 743. l. 48. p. 744. l. 1. *Ioseph.* p. 39. C. Contrarium est *καθιμᾶν* ibid. B. *Laërt.* p. 31. B. *Ioseph.* p. 737. A. WITT. Hanc glossam praecedit in MS. Oxon. alia *ἀνιμαῖον οὐχ ὑπονόμιον* prave, pro *ἀνεμιαῖον οὐχ ὑπηνέμιον*, quod supra habuimus p. 68. [*Bekk.* Anecdd. p. 266. Diog. Laërt. I. 116. *ἀνιμηθέντος ἐκ φρέατος ὕδατος.* Euseb. de praepar. evang. 10. Cf. *Schaef.* ad Long. Past. p. 337. sq.]

2. *Ἀνέλκειν.*] Leid. pr. *ἀναλίσκειν.*

3. *Ἀνίστω . . . . . Λιβαν.*] t. I. p. 824. C. ubi *φασίν.* Cod. A. φησ. STOEBER.

4. *Ὦ κακόδαιμον.*] Lege e *Libanio* t. I. p. 824. *φησίν, ὦ κακόδαιμον.* Ultimum recte iam legitur in Leid. sec. edd. Rom. Ven. Vasc. In Leid. pr. *κακόδαιμων.* De *ἀνίστω* v. *Moerida* [p. 18.] et *Suidam.* OUDEND. Scrib. *κακόδαιμον* ex cod. A. et edit. Rom. STOEB. [*Bekk.* Anecdd. p. 405, 15. *Ἀνίστω: ἀντὶ τοῦ ἀνίστασο. οὕτως Ἀμειψίας.* *Matth.* §. 213. p. 407.]

[5. *Ἀνοίγνυμι κάλλ.*] Consentit cum Magistro Moeris p. 31. Rectius grammaticus apud *Bekker.* Anecdd. p. 406, 3. *Ἀνοίγει: ἀνοίγει καὶ ἀνοίγνυσι, διχῶς.*]

[6. *Ἄνοργος, οὐκ ἀνόργητος.*] Cf. Moer. p. 12. *Bekker.* Anecdd. p. 8, 24. 406, 11. *ἀνόργητος* e Phryn. Appar. init. erutum. vid. *Lobeck.* parerg. ad Phrynich. p. 730.]

7. *Καὶ ἀντιβόλησις* etc.] V. *Αὐτομολία. Ἀπόγνωσις. Λοιδορισμός. Νουθέτησις. Διαγνώμη.* HEMST. *Thucyd.* locus est l. VII. [c. 75.] p. 540. B. vid. *Synes.* p. 182. B. *ἀντιβολία* est apud *Liban.*

δίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ· πρὸς ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι.

Ἀντίγραφα[1] *κάλλιον ἢ ἀντίγραφον. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· ἐμοὶ μὲν οὖν συνεροῦντα ἥκει*[2] *τὰ τῆς ἐπιστολῆς ἀντίγραφα.*

Ἀντίξοος[3], *οὐκ ἀντίξους.*

Ἀντίπαλον[4] *καὶ τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἴσον. ἀμφοτέρων παραδείγματα παρὰ Θουκυδίδῃ. τοῦ μὲν ἴσου ἐν τῇ δευτέρᾳ*[5]*· πόλιν οἰκοῦντας*[6] *καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους. τοῦ δ' ἐναντίου ἐν τῇ τρίτῃ*[7]*· ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ τῇ εὐνοίᾳ*[8]*, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει.*

---

t. I. p. 874. C. Witt. *Ἀντιβολία ἡδὺ καὶ σεμνόν· σημαίνει δὲ καὶ ἱκετείαν. Phryn. προπ. σοφ.* ubi dicenda vide. Pro *τραπόμενοι Suidas* in *ἀντιβολία* legit *τρεπόμενοι* male. Stobb. [cf *Bekker.* Anecdd. p. 23, 28. 78, 16. ubi idem Thucydidis locus laudatur. de v. *ἀντιβόλησις* ibid. p. 407, 28.]

1. *Ἀντίγραφα* etc.] Vide *Διαθήκας. Διηλλάγη. Ἐνέχυρα. Ἐπιστολή. Σύμβολα.* Hemst. *Lib.* locus est epist. 3. MS. apud *Wolf.* pro *συναιροῦντα* est in MS. *συνεργοῦντα*, pro quo alii *συνεροῦντα.* Witt. [cf. Moer. p. 7. ibq. *Piers.* p. 8. seq.]

(76) 2. *Συναιροῦντα ἥκοι.*] Lege ex *Libanio* MSS. ep. 1044. *συνεροῦντα* (sic etiam Leid. sec.) *ἥκει.* ubi v. Cl. *Wolf.* et ep. 1364. et ceteros Gramm. de *ἀντίγραφα.* Pro *οὖν* in Leid. pr. *οὐ.* Oud. [*μὲν οὖν συνεροῦντα.*] B. *δὲ συνεργοῦντα. Ex Add.*]

3. *Ἀντίξοος.*] *Καὶ Ἀντίξ.* Vasc. post *ἀθρόος.* V. ad *Hesych.* [Vide p. 16. *Ex Add.* cf. *Lobeck.* ad Phryn. p. 143.]

4. *Ἀντίπαλον.*] Vid. schol. ad *Thucyd.* l. I. p. 3. C. Stobb.

5. *Ἐν τῇ δευτέρᾳ.*] Lib. II. [c. 61. ibq. schol.] p. 139. A. Sunt et aliae eius generis voces scriptoribus usitatae. v. g. *ἀντέλεγον* pro *ἴσα ἔλεγον.* Sic *ἀντίθεος* pro *ἰσόθεος.* conf. *Thucyd.* schol. l. I. p. 20. D. *ἀντίστροφος* pro *simili Aristot.* Rhet. l. I. 1. pro *dissimili Liban.* t. I. p. 358. B. Witter. [cf. *Bekker.* Anecdd. p. 208, 13. ibid. p. 408, 27. tres constituuntur notiones. *Ἀντίπαλον: σημαίνει τρία, τὸ ἐναντίον καὶ τὸ ἰσόπαλον καὶ τὸ ἰσόστροφον.*]

6. *Πόλιν οἰκοῦντας.*] Apud *Thucyd.* §. 61. habetur *πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας.* et ita hic MSS. Leidd. Oudend. [Adde *μεγάλην.* Sic et B. *Ex Add.*]

7. *Ἐν τῇ τρίτῃ.*] Pag. 178. A. [c. 9.] add. *Aristid.* t. II. p. 235. et 266. fin. edit. Oxon. Cod. B. *ἴσῃ . . . . καὶ τῇ εὐν.* deest *τῇ* in A. et B. et in edit. *Steph.* Stobb. [B. *ἴσῃ* etc. *καὶ εὐνοίᾳ. Ex Add.*]

8. *Καὶ τῇ εὐνοίᾳ.*] *Τῇ* vulgo abest in *Thucyd.* §. 9. et hic MSS. Leidd. Rectius autem hoc etiam loco *ἀντίπαλοι* schol. et alii capiunt pro *ἴσοι*, sive *ἰσόπαλοι, ἰσοδύναμοι, ἰσοσθενεῖς.* Vide Cl. *Duker.* Oudend. [Male intellexisse Magistrum Thucydidis verba apparet etiam e Luciano, qui Thucydidem, ut constat, saepius imi-

Ἀνυπόδετος[1] οὐκ ἐρεῖς, ἀνυπόδητος δέ.

Ἄνω, ὡσαύτως καὶ[2] κάτω, ἔξω, πόῤῥω, δεῦρο[3], ὧδε, τῇδε καὶ ὅσα τοιαῦτα, ποτὲ μὲν ἐπὶ στάσεως τίθεται, ποτὲ δὲ ἐπὶ κινήσεως. ἔτι δὲ καὶ τὸ ἐνταῦθα. οἷον, ἐνταῦθα διάγω καὶ ἐνταῦθα ἀφικόμην. τὸ δὲ αὐτόθι ἀεὶ ἐπὶ στάσεως.

Ἄνωθέν σοι φίλος εἰμί, ἀλλ' οὐκ ἀνέκαθεν[4]

---

tari solet. Ver. Histor. I. 12. τότε μὲν οὖν νικηθέντες, οὐ γὰρ ἦμεν ἀντίπαλοι τῇ παρασκευῇ, ἀνεχωρήσαμεν.]

1. Ἀνυπόδετος οὐκ ἐρεῖς, ἀνυπόδυτος δέ.] Lege pro ἀνυπόδυτος, ἀνυπόδητος i. e. *non calceatus*, *qui nudis est pedibus*. Bos. Ita rescripsi cum *Bosio* et *Perizonio* ad *Aelian*. l. VII. V. H. c. 13. pro vitioso ἀνυπόδυτος. Neque aliter MSS. Leidd. et Oxon. Habet autem praeter *Phrynichum* adsentientem sibi etiam *Suidam* auctor noster. Quamvis non tantum indicato *Aeliani* loco, sed et l. X. An. c. 23. ἀνυπόδετος vulgo exhibeatur, ut et in *Longi* Pastor. l. II. p. 50. ed. Moll. [p. 54. ed. Schaef. c. 23. ubi ῆ.] Verum ibid. l. I. p. 5. et 25. rectius ἀνυπόδητος. Rursus in *Xenoph*. de Rep. Laced. 677. [2, 3. ubi nunc ἀνυπόδητον.] vulgo ἀνυπόδετος. at in Memorab. l. I. [6, 2.] p. 727. bene ἀνυπόδητος ut apud *Aristoph*. in Neph. [v. 104.] *Theophr*. Char. c. 18. et alios. Oudend. Lege Ἀνυπόδητος auctore *Perizonio* ad *Aelian*. l. l. sic ἀνυποδησία apud *Clem. Alex*. l. II. Paed. c. 11. citatum ab *Is. Casaub*. ad *Theophr*. Charact. p. 240. Dixit tamen, si editiones vitio carent, ἀνυπόδετος *Lucian*. in Catapl. [c. 15. et 20. ubi Gorl. recte ἀνυπόδητος.] p. 433. ed. Amstelod. et ibidem p. 437. Torrenius. Lege Ἀνυπόδητος, quod tum ex se manifestum, tum etiam ex codd. MSS. *Phavor*. et usu. Eadem mens est *Phrynich*. Ecl. et in προπ. σοφ. ubi ἀνυπόδητος διὰ τοῦ η οὐ διὰ τοῦ ε. Ad quem locum nonnulla veterum exempla in contrarium adduximus, quae hic repetere non vacat. Stobb. *Alciphron* l. I. ep. 3. et l. III. ep. 14. ubi vid. *Berglerus*, et *Elsnerus* in Sched. Critico p. 82. [cf. *Bekker*. Anecdd. p. 17, 13. 412, 3. Moer. p. 29. Ad Lucianum quod attinet audi quae *Fritzschius* de *Lobeckii* verbis ad Phrynich. p. 445. commentat. sec. de Atticismo et Orthogr. Luciani p. 3. Rostock. 1828. dicit: „Permixte Lucianum utroque, ἀνυπόδητος et ἀνυπόδετος, usum esse temerius dictum puto. Imo is saepissime ἀνυπόδητος, ut etiam ἀνυποδητεῖν, usurpavit, ter quaterve istud alterum, vel quod multo potius credo, ne semel quidem.“ Platonis codices ab horum grammaticorum stant partibus, vid. *Schneider*. ad Plat. Rpbl. vol. I. p. 162. b. Antiatticista in *Bekk*. Anecdd. p. 82, 16. ἀνυπόδετος tuetur Epicharmi auctoritate. Theocr. 14, 6. ὠχρὸς κἀνυπόδατος] (77)

2. Ἄνω, ὡσαύτως καί.] Sic cod. B. in A. ὡσαύτως καὶ non leguntur. conf. *Phavor*. et nostr. in ἔξω. Stobb.

3. Δεῦρο.] Ed. Vasc. δεῦρω male. Oudend. Confer. *Eustath*. ad Iliad. Γ. p. 301.

4. Ἀνέκαθεν.] Huicce adverbio locum esse contendunt praeter *Thomam*, *Phrynichus* et *Etym*. M. cum de loco, minime vero cum de tempore sermo fit: quos si audias, reprehendendus *Lucianus*,

ἐρεῖς. τὸ γὰρ ἀνέκαθεν ἐπὶ τόπου[1] λαμβάνουσιν Ἀττικοί. οἷον, ἀνέκαθεν κατέπεσε[2]. Πλούταρχος[3] περί τινος χαλκῆς πέλτης ἐξ οὐρανοῦ κατενεχθείσης εἰς τὰς τοῦ Νομᾶ[4] χεῖρας. δύναιτο δ' ἂν, φησὶ, τῆς ἀνέκαθεν φορᾶς πρῶτον ἐπώνυμος[5] γεγονέναι. εἰ δὲ ὑπὸ Ἡροδότου[6] φήσει τις καὶ ἐπὶ χρόνου λαμβάνεσθαι, ἀληθὲς[7] μὲν φήσει· οὐ μὴν τὸ ὑφ' Ἡροδότου ἅπαξ[8] εἰρῆσθαι, τὸ δόκιμον τῆς χρήσεως αὐτῷ παρέχεται.

Ἀξιῶ[9], τὸ παρακαλῶ. τὸ ἄξιον κρίνω, οὐ

---

scriptor Atticae puritatis in primis studiosus, a quo *ἀνέκαθεν* eo sensu usurpatur p. 52. [iudic. voc. c. 7.] *κατηγόμην δὲ παρά κωμῳδιῶν τινι ποιητῇ, Λυσίμαχος ἐκαλεῖτο, Βοιωτίῳ μὲν ὡς ἐφαίνετο τὸ γένος ἀνέκαθεν, ἀπὸ μέσης δὲ ἀξιοῦντι λέγεσθαι τῆς Ἀττικῆς.* *Luciano* praeiverat *Ioseph.* Antiq. p. 410. *σοῦ δὲ τοῖς Ἰουδαίοις τῆς πονηρίας αὐτῶν ἀξίως χρησαμένου, οἱ τὰ βασιλικὰ διοικοῦντες οἰόμενοι κατὰ συγγένειαν ἡμᾶς ταῦτα ποιεῖν ἐκείνοις ταῖς ὁμοίαις αἰτίαις περιάπτουσι, ὄντων ἡμῶν τὸ ἀνέκαθεν Σιδονίων.* Neque aliter *Diog. Laërtius* p. 162. Non desunt igitur idonea exempla, quibus ea loquendi ratio adversus grammaticos defendi potest. SALLIER. Nostrum confutat Cl. *Abresch.* Animadv. in *Aeschyl.* l. II. c. 23. p. 398. *Rhetor* MS. *ὅπη καὶ τὸ ἀνέκαθεν ταῖς τῆς κεφαλῆς θριξὶ τέττιγας χρυσοῦς ἀνεδοῦντο.* Idem alia Or. *καὶ μὴ τοιοῦτον ἀνέκαθεν τυγχάνον.* [Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 270. *Bekk.* Anecdd. p. 18, 26.]

1. *Τόπου.*] Eo sensu et *ἄνωθεν* usurpatur. *Galenus* Comment. in l. VII. Aphor. *Hippocr.* p. 320. *ἀλόγως οὖν ἔνιοι τῶν ἐξηγητῶν ἔφασαν οὐ τόπου δηλωτικόν, ἀλλὰ χρόνου τὸ ἄνωθεν ἐπίῤῥημα νῦν εἶναι.*

2. *Κατέπεσε.*] Leid. pr. *κατέπεσεν.* sec. *κατέσπασε.* OUDEND.

(78) 3. *Πλούταρχος.*] Abest hoc testimonium in cod. B. legitur autem in A. vid. Numam [c. 13.] p. 68. D. et 69. B. STOEB.

4. *Νομᾶ.*] *Plutarchus* aliique per *ου* semper exprimunt. Sunt tamen et qui per *ο*, ut *Ἰόβας Iuba* efferunt. V. *Suidam.* OUDEND. Lege *Νουμᾶ* et pro *ἐπώνυμος*, *ἐπώνυμον.* STOEB.

5. *Ἐπώνυμος.*] In *Plutarcho* p. 69. legitur *ἐπώνυμον:* ut referatur ad praecedens *τοὔνομα.* OUDEND.

6. *Εἰ δὲ ὑπὸ Ἡροδότου* etc.] Descripsit haec auctor ex *Phrynicho* p. 116. ubi vide *Pauwium* [p. 270. *Lob.*] ibi autem post *φήσει* additur *εἴρηται γὰρ* et deest *αὐτῷ:* quae vox certe abundare videtur: quamvis non deleam, *αὐτῷ* sc. *τῷ ἀνέκαθεν.* IDEM.

7. *Ἀληθὲς.*] Oxon. *ἀληθῆ* cum Leid. utroque. IDEM. Cod. A. et B. *ἀληθῆ.* [B. *ἀληθῆ.* *Ex Add.*]

8. *Ἅπαξ.*] Exsulat in Leidd. Pro *εἰρῆσθαι* Leid. sec. *εἰρημένον*, et pro *χρήσεως* Leid. sec. *φύσεως.* OUDEND. Non legitur in MSS. A. B. locus *Herodoti* est Terpsich. c. 55. p. 308. fin. ed. *Gale.* STOEB. [*Ἅπαξ* deest B. *Ex Add. Lobeck.* ad Phryn. p. 270. a.]

9. *Ἀξιῶ.*] Duae theses separatim legendae ex codd. A. B. edit.

καταξιῶ[1]. καὶ τὸ τιμῶ. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἀξιούμενος, ὁ τιμώμενος. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ[2].

> Τύμβον δὲ βουλοίμην ἂν ἀξιούμενον[3]
> Τὸν ἐμὸν ὁρᾶσθαι.

καὶ ἀξίωμα[4], ἡ τιμὴ καὶ ἡ παράκλησις παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. οἷον ἐν τοῖς ψαλμοῖς[5]· εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου. καὶ τὸ μέγεθος. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ[6]· τὸ μὲν οὖν[7] ἀξίωμα τοῦ παρόντος ἀγῶνος. ἤγουν τὸ μέγεθος τοῦ ἀγῶνος[8]. ἀξίωσις δὲ οὐ μόνον ἡ παράκλησις, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ[9]· καὶ οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσις. ἀλλὰ καὶ τὸ μέγεθος, ὡς ὁ αὐτός[10]· καὶ τὴν

Rom. et Vascos. Ἀξιῶ τὸ ἄξιον κρίνω οὐ καταξιῶ. conf. *Phavor.* post, ἀξιῶ τὸ παρακαλῶ, τὸ ἄξιον κρίνω καὶ τὸ τιμῶ κ. τ. λ. Idem. Vide, quae praeterea de hoc verbo notat noster V. *Βούλομαι.* Verbo καταξιῶ usus est *Aeschylus* ἑπτ. ἐπὶ Θήβ. vs. 625. [v. 649. *Well.*] et *Diogen. Laërtius* l. IX. sect. 116. *Porphyr.* de abstin. l. I. c. 57. *Iamblichus* V. P. c. 36. [Ceteris MSS. et edd. accedit Burm. *Ex Add. Valcken.* apud Tittm. haec: „ἀξιῶ, τὸ ἄξιον κρίνω· οὐ καταξιῶ. ed. Vasc. p. 8. Sequitur ἀθρόος. Ibidem p. 22. haec nota legitur: ἀξιῶ, τὸ παρακαλῶ· τὸ ἄξιον κρίνω. καὶ τὸ τιμῶ. ἀφ᾽ οὗ etc. — Ulpian. p. 20. §. 25."]

1. *Οὐ καταξιῶ.*] Abest ab Oxon. et Leidd. Ed. Rom. Vasc. sed sub alio articulo habet separate ἀξιῶ, τὸ ἄξιον κρίνω, οὐ καταξιῶ. Mox pro ἀξιούμενος Leid. sec. τὸ ἀξ. Oudend.

2. *Ἑκάβῃ.*] Vs. 319. [ubi vid. *Porson.*]

3. *Ἂν ἀξιούμενον.*] Cod. A. ἂν τὸν ἐμὸν ἀξιούμ. Sed ed. *Barnesii* cum nostro convenit Hec. vs. 319. Stobb. [In Leidd. B. edd. vett. τὸν ἐμὸν ἀξιούμενον. *Ex Add.*]

4. *Καὶ ἀξίωμα.*] Confer. *Ammonius* h. v. [*Valcken.* „Nova nota (79) in ed. Vasc." Cf. *Bekker.* Anecdd. p. 80, 21.]

5. *Ψαλμοῖς.*] Locus exstat Ps. CXIX. c. 170. Citatur etiam a *Suida.* desunt haec a Leid. pr. Oudend.

6. *Ἐν τῷ Παναθ.*] Sic codd. A. B. legitur vero in περὶ Ῥητορικ. ά seu Platonica I. t. II. p. 5. ed. Oxon. Stobb.

7. *Τὸ μὲν οὖν.*] Non exstant haec quidem verba in Panathenaico. Sed illa p. 125. t. I. eiusdem sensus τοσοῦτο τῆς νίκης τὸ ἀξίωμα. ubi MS. τοσοῦτον. At leguntur περὶ Ῥητορικ. t. II. p. 11. ubi itidem additur τοσοῦτον. Oudend.

8. *Ἤγουν . . . . . ἀγῶνος.*] Cod. A. τοῦ παρόντος ἀγῶν. in cod. B. haec verba omnino non leguntur. Stobb. [*Ἤγουν* etc. ἀγῶνος.] Desunt B. *Ex Add.*]

9. *Ἐν τῇ τρίτῃ.*] §. 9. at recte Cl. *Duker.* docet, non ibi παράκλησιν notare, sed τὴν τιμήν, τὸν λογισμόν, ut bene scholiastes, et idem quod ὅπερ ἀξιοῖ τις, ut mox exponit et firmat alio *Thucydidis* loco. Τῇ abest Leid. pr. et ed. Rom. Oudend. P. 178. A.

10. *Ὡς ὁ αὐτός.*] Lib. I. p. 44. fin.

ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς[1] ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται. καὶ ἡ τιμὴ[2] καὶ τὸ προσόν τινι ἀξίωμα[3], ὡς ὁ αὐτός· ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργὴν ἀντειπεῖν[4]. καὶ Ἀριστείδης[5]· οὐ τοὺς ἐν ἀξιώσει προὔχοντας. ἔστι δὲ ἀξίωσις[6] καὶ[7] ὅπερ ἀξιοῖ τις, ὡς Θουκυδίδης[8] ἐν τῇ δευτέρᾳ[9]· ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. ἀξίωμα δὲ παρὰ φιλοσόφοις[10] ἡ λεγομένη κοινὴ ἔννοια. οἷον, ἀξιοῦσι πάντες σφαιροειδῆ τὸν οὐρανὸν εἶναι.

Ἀξιώτερον εἴπῃς[11], οὐ πλείονος τιμῆς ἄξιον. κοινότερον γάρ· οὐδὲ εὐωνότερον[12]. ἔστι δὲ καὶ

---

1. *Τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς.*] Locus exstat l. I. §. 69. ubi rectius scholiastes *σεμνολόγημα*. OUDEND.

2. *Ἡ τιμή.*] *Euripid.* Hec. vs. 293.

3. *Ἀξίωμα.*] Ita etiam dicitur *ἀξίωσις*. Schol. *Thucyd.* l. I. p. 14. DRAK.

4. *Πρὸς ὀργὴν ἀντειπεῖν.*] L. II. §. 65. ubi additur *τι*, quae vocula tamen deest etiam apud *Aristid.* t. II. p. 121. OUDEND.

5. *Καὶ Ἀριστ.*] Cod. B. hunc locum non habet; vid. p. 128. ubi locum *Thucyd.* citat. STOEB.

6. *Ἔστι δὲ ἀξίωσις καί.*] L. cum MSS. Leidd. *ἔστι δὲ καὶ ἀξ.* OUDEND.

7. *Καί.*] Abest B. *Ex Add.*]

(80) 8. *Θουκυδ.*] Sic MSS. A. B. vid. p. 161. A. post *μηδένα ὄχλον* lege *Ἀθηναῖοι ὄντες Πελοποννησ.* STOEB.

9. *Ἐν τῇ δευτέρᾳ.*] MSS. Leidd. edd. Rom. Vasc. carent vocula *τῇ*. Sed ita et p. 17. *ἐν τρίτῃ* et saepissime. Est autem §. 88. ubi post *ὄχλον* additur *Ἀθηναῖοι ὄντες*. Ceterum corrigendus ex hoc *Thomae* articulo est *Phavorinus*, qui sua hinc hausit et contraxit, retinetque *οἷον*, pro quo *Bentzel.* *ὅθεν*. OUDEND.

10. *Φιλοσόφοις.*] Leid. pr. *τοῖς φιλ.*

11. *Ἀξιώτερον εἴπῃς, οὐ πλείονος τιμῆς ἄξιον. οὐδὲ εὐωνότερον.*] *Ἄξιον* Atticis est *τὸ εὔωνον*, id *quod vili pretio emitur. Aristoph.* Equit. p. 342. *τὸν καυλὸν ἄξιον γενόμενον*, *caulem parvo venalem factum.* Idem eadem fab. p. 327. [v. 645.] *Οὐ πώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.* ubi schol. *Ἀξιωτέρας, εὐωνοτέρας, τῆς ἀξίας τιμῆς. ἄξιον παρ' Ἀττικοῖς τὸ εὔωνον.* Recte itaque docet *Thom.* si Attice velimus loqui, dicendum esse *ἀξιώτερον*, non *εὐωνότερον*. Bos. Vid. not. ad *Polluc.* VII. p. 692. *Xenoph.* *Ἑλλ.* l. IV. p. 398. *Κυροπ.* l. III. p. 61. *Ἀναβ.* l. VII. p. 316. et 591. *Lucian.* t. II. p. 58. conf. *Suidas* V. *ἄξιος* et *ἄξιον*, *ἀξιώτερος*. *Iensius* Lect. *Lucian.* p. 235. *Hesych.* V. *ἀλώνητος* et *ἔνδικον*. WITTER. [Moer. p. 66. ibq. *Piers.* *Fischer.* ind. ad Theophr. *Hermann.* ad Luc. de Conscr. Hist. p. 177.]

12. *Οὐδὲ εὐωνότερον.*] Vide *Suidam* in *ἀξιώτερον*. Desunt haec ad *ὅπερ* in Leid. pr. OUDEND.

ἀξιώτερον τὸ δικαιότερον, ὅπερ ἐστὶ[1] κρεῖττον τοῦ δικαιότερον[2]. ἰστέον δέ[3], ὅτι ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τὰ ἁπλᾶ καὶ ἄμφω[4] δόκιμα. οἷον, ἄξιος ἐγκωμίων[5] καὶ δίκαιος ἐγκωμίων.

Ἄξονες[6] τετράγωνοι ὄντες εἶχον ἰδιωτικοὺς νόμους[7] ἐγγεγραμμένους. κύρβεις δὲ τρίγωνοι οὖσαι[8] εἶχον δημοσίους νόμους καὶ ἱεροποιΐας.

Ἀοίκητον[9] τὸ μὴ οἰκούμενον· ἄοικον δὲ

---

1. Ὅπερ ἐστί.] Ed. Rom. ὑπέρ ἐστι.

2. Τοῦ δικαιότερον.] MS. Oxon. δικαιοτέρου. Leid. pr. τὸ, qui caret ἐστι. OUDEND. MS. B. τοῦ δικαιοτέρου. [In B. δικαιοτέρου. *Ex Add.*]

3. Ἰστέον δέ.] Leg. Ἰστέον. In MS. A. non est δέ, sed in B. STOEBER.

4. Τὰ ἁπλᾶ καὶ ἄμφω.] Melius forte τὰ ἄμφω. IDEM.

5. Ἐγκωμίων.] Sic *Aelian.* V. H. II. 27. ὀλιγωρεῖν τῶν ὄντως θαυμάζεσθαι δικαίων, *quae admiratione digna sunt.* Cuius autem ea sint auctoris verba δίκαιος ἐγκωμίων, ne coniectura quidem assequi possumus. Videtur tamen ita proferenda esse phrasis δίκαιος (81) ἐγκωμίων τυγχάνειν. Vid. *Lexica.* IDEM. [Recte monuit *Stoeber.*; nam δίκαιος cum genitivo vix unquam reperias.]

6. Ἄξονες et κύρβεις.] De horum differentia vide *Ammonium,* qui e nostro supplendus, *Harpocrationem*, *Suidam* et comment. Virorum DD. item *Scotti* Adag. aliosque passim. et *Salmas.* de Modo Usur. p. 98. OUDEND. Conf. *Ammon.* h. v. quem ex nostro supplendum putavit Cl. *Valckenaerius.* Qua quidem opera egere potius videtur *Pollux*, qui l. VIII. §. 128. nullum, nisi quod inter figuram intercedit, discrimen profert. Quam levitatem grammaticis tribuere non debuisset *Maussac.* ad *Harpocr.* voc. ἄξονες. siquidem in eorum numerum referendum cum nostro *Ammonium* censet. Adde *Harpocr.* voc. Κύρβεις et ad eum Cl. *Vales.* notas. STOEB. [De v. ἄξονες cf. *Bekk.* Anecdd. p. 204, 3. 413, 15. ibid. p. 274, 24. haec leguntur: Κύρβεις: κατασκευάσματα ξύλινα, ἐν οἷς ἐγγεγραμμένοι τὸ παλαιὸν ἦσαν οἱ νόμοι. εἰσὶ δὲ τρίγωνοι τὸ σχῆμα. διαφέρουσι δὲ τῶν ἀξόνων, ὅτι ἐκεῖνοι μὲν τετράγωνοί εἰσιν, οὗτοι δὲ τρίγωνοι, πυραμίδι ὅμοιοι. vid. *Ruhnken.* ad Tim. p. 170.]

7. Ἰδ. νόμους.] Ultima vox deest in Oxon. sicut et abest ab *Ammonio*; ubi v. *Valcken.* OUDEND.

8. Τρίγωνοι οὖσαι.] Cod. B. τρίγον. ut et τετράγον. Masculino genere h. v. efferre solent Atticorum nonnulli. vid. *Hellad.* p. 965. B. *Synes.* p. 197. D. *Laërt.* p. 11. E. et ibi *Menag.* conf. *Phavor.* p. 1134. l. 43. et clar. vir. not. ad *Pollux.* l. supr. cit. STOEB. [Ita in femin. gen. *Aristophani* in Avibus v. 1354. Sed ed. Kusteri habet τοῖς. Verum et *Aelianus* ait l. XV. Anim. c. 9. τρίγωνοι δ' ἦσαν ὡσπεροῦν αἱ κύρβεις. *Ex Add.*]

9. Ἀοίκητον.] Vocem usu tritam nemo negaverit; ut enim de *Herodoto* taceamus, illam reperias apud *Lucianum* t. II. p. 652. et 697. *Ioseph.* p. 805. *Plut.* t. I. p. 389. *Laërt.* p. 201. etc. SALLIER.

τὸ μὴ οἰκοῦν[1], *ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Ἀριστείδης*[2]· *οὐ γάρ ἐστιν ἔθνος*[3], *ὃ τῆσδε τῆς πόλεως ἀπείρατόν ἐστιν, οὐδὲ ἄοικον ἐπὶ καιρόν.*

Ἀπαναισχυντῶ[4] *καὶ ἀπαναιδεύομαι*[5] *Ἀττικοί, οὐ χωρὶς τῆς προθέσεως*[6].

Ita bis hac voce usus *Aristid.* Panath. p. 149. Oxon. *μόνη μὲν δι' ἀρετὴν ἀοίκητος ἐγένετο . . . καὶ τῶν πρόσθεν ἀοικήτων* etc. Stobber.

1. *Τὸ μὴ οἰκοῦν.*] Id est, qui alicubi non commoratur, vel non est commoratus: atqui eo sensu adiectivum illud nunquam usurpatum esse meminimus; *ἄοικος* ab Atticis is dicitur, qui domo caret. Sic *Sophocl.* Trach. v. 305. [298. *Br.*]

> *Ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,*
> *Ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους ἐπὶ ξένης*
> *Χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας.*

Philoctetes apud eumdem Phil. v. 551. [v. 533. *Br.* ubi recte schol. *ἄοικον, δύσοικον.*] antrum, in quo degebat, vocat *ἄοικον εἰσοίκησιν.*

> *Ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντες τὴν ἔσω*
> *Ἄοικον εἰσοίκησιν.*

Ideo nempe, quod spelunca domus vix appellari posset. Occurrit etiam *ἄοικος* apud *Eurip.* Hipp. v. 1029.

(82)
> *Ἦ τ' ἂν γ' ὀλοίμην ἀκλεής, ἀνώνυμος,*
> *Ἄπολις, ἄοικος, φυγὰς ἀλιτεύων χθόνα.*

Ubi constat, illud adiectivum in eum cadere, qui patria et domo carere vult, si res aliter se habeat. Interea observare operae pretium erit, haecce verba *ἄπολις*, *ἄοικος*, in proverbium quodammodo abiisse: hinc Diogenes Cynicus apud *Laërt.* p. 146. *εἰώθει δὲ λέγειν τὰς τραγικὰς ἄρας αὐτῷ συνηντηκέναι. εἶναι γοῦν ἄπολις, ἄοικος, πατρίδος ἐστερημένος.* Vide praeterea *Philonem* p. 46. cui alios complures addere facile foret. Sallier.

2. *Ἐν τῷ Παναθ. Ἀριστ.*] Codd. A. B. *Ἀριστ. ἐν τῷ Παναθ.* Locus est t. I. p. 108. fin. Oxon. ubi pro *ἔθνος* leg. *γένος*, et pro *οὐδὲ ἄοικον* l. *οὐδ' ἄοικον.* pro *ἐπὶ καιρὸν* leg. *ἐπὶ καιρῶν.* quemadmodum etiam codd. A. B. hunc locum exhibent. Inserendum post hanc §. ex codd. A. B. *Ἀπαίρω Ἀττικοί· οἱ δὲ ἄλλοι σπαίρω.* Sine sensu. Suspicor legendum: *Ἀπαιωρῶ Ἀττικοί· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπαιωρῶ.* Prius *ἀπαιωρῶ* Atticum esse, ostendit ille *Hesiodi* versus Scut. Herc. v. 234.

> *Δοιὼ ἀπηωρεῦντ', ἐπικυρτώοντε κάρηνα.*

Stobb. Recte legitur in *Ἀσπαίρω.* [Leidd. et B. *Ἀριστ. ἐν τῷ Παναθ.* *Ex Add.*]

3. *Ἔθνος.*] Locus est p. 108. t. I. sed ibi vulgo *γένος* legitur et pro *ἐπὶ καιρὸν in certum tempus* habetur *ἐπὶ καιρῶν*, quod vertunt *suo tempore.* Malim *καιρόν.* *Ἄοικος πόλις* pro *ἀοίκητος* tamen occurrit. V. *Steph.* Thes. Pro *ἐπὶ καιρὸν* una voce Leid. pr. *ἐπίκαιρον.* Oudend.

4. *Ἀπαναισχυντῶ.*] Mens auctoris est, duo haec verba absque praepositione minus recte usurpari, quasi nempe parum Attica sint *ἀναισχυντῶ* et *ἀναιδεύομαι.* Ad prius quod attinet, utramque vocem, scilicet *ἀπαναισχυντῶ* et *ἀναισχυντῶ*, apud Atticos scripto-

Ἀπαντικρὺ[1] τοῦ δεῖνος καὶ καταντικρὺ λογογράφοι. Λιβάνιος ἐν τῇ εἰς Νικομήδειαν[2] μονῳδίᾳ· ἀπαντικρὺ τῆς νῦν οὔσης[3], μᾶλλον δέ, τῆς οὐκ ἔτ' οὔσης. ἀντικρὺ[4] δὲ ποιηταί· ὃ δὴ ἀντὶ τοῦ ἄντικρυς[5] παρά τισι τιθέμενον, ἀμαθές.

Ἀπαραίτητον[6], οὐκ ἀπαράβατον[7].

---

res reperiri ex lexicis manifestum est. Deinde vero ἀναιδεύομαι occurrit in *Aristophanis* Equit. v. 396. quare dubitari nequit, quin ea vox in Atticarum numerum pro suo iure venire debeat, tametsi *Thomas* aliter sentiat. SALLIER. [*Valcken.* apud Tittm. „ad Hesych. p. 420. n. 22."]

5. Ἀπαναιδεύομαι.] Ἀναιδεύομαι expurgatur a *Phryn.* p. 12. [p. 66. *Lob.*] substituto Αὐθαδίζομαι.

6. Οὐ χωρὶς τῆς προθέσεως.] Errare Magistrum, vel ipsa lexica evincunt. Eadem tamen fere habet in ἀπαυθαδίζομαι. Sed vide *Hoeschel.* ad *Phrynich.* p. 22. ed. *Pauw.* At deest οὐ a Leid. pr. OUDEND. In cod. A. deest οὐ male. Damnat enim *Phrynichus* quoque ἀναιδεύεσθαι simplex in voc. αὐθαδίζεσθαι. STOBB. (83)

1. Ἀπαντικρὺ.] Vide *Nunn.* ad *Phrynichum* p. 80. SALLIER. *Ammon.* in Ἄντικρυς. [Consentit cum nostro Phrynichus p. 443. *Lob.* qui vid. p. 444. cf. Herodian. p. 462. ibiq. *Piers. Bekker.* Anecdd. p. 408. et qui hac de re post *Lobeckium* optime disseruit *Buttmann.* vol. II. p. 289. sq.]

2. Νικομήδην.] Lege τὴν Νικομήδειαν cum MSS. Leidd. OUD. Cod. A. Νικομήδειαν. Locus hic abest in cod. B. et in *Phavor.* Legitur autem apud *Liban.* t. II. p. 203. A. ubi pro οὐκ ἔτ' οὔσης leg. οὐκέτ'. STOBB.

3. Τῆς νῦν οὔσης.] Cod. A. et edit. Rom. post τῆς νῦν οὔσης punctum ponunt. STOBB.

4. Ἀντικρὺ.] Vid. *Phrynich.* p. 82.

5. Ὃ δὴ ἄντικρυς.] Sic vulgo editur sine sensu; non enim vox ἄντικρυς vitiosa est. Sed restituendum est ex MSS. Leidd. et edd. Rom. Vascos. ὃ δὴ ἀντὶ τοῦ ἄντικρυς. Ait *Thomas*, ἀντικρύ, quod *e regione* significat, si ponatur pro ἄντικρυς, quod notat διαῤῥήδην καὶ φανερῶς vel αὐτίκα, διόλου, esse ἀμαθές, eosque, qui ita scribunt, ἁμαρτάνειν ait *Phrynichus* quem v. p. 194. ed. *Pauw.* Item *Ammon.* in Differ. ac *Suidam.* Variant autem in accentuatione vocis ἄντικρυς vel ἀντικρύς. [de accentuatione vid. *Buttm.* l. l. *Bekker.* Anecdd. p. 614.] OUDEND. Cod. A. et edit. Rom. ὃ δὴ ἀντὶ τοῦ ἄντικρυς. STOBB. *Cyrillus* ἀντικρύ, contra, e regione. ἄντικρυς, palam. [Burm. quoque ὃ δὴ ἀντὶ τοῦ ἄντικρυς. *Ex Add.* — Caeterum a scriptoribus hoc grammaticorum discrimen non semper observatum esse apparet ex iis quae dixerunt *Lobeck.* et *Buttmann.* l. l.]

6. Ἀπαραίτητον etc.] Eadem *Phryn.* habet p. 56. Incertus apud *Stobaeum* in Excerpt. *Grotii* p. 125.

Μόνη 'στιν ἀπαραίτητος ἀνθρώποις δίκη.

7. Οὐκ ἀπαράβ.] Videtur vir doctus in ind. *Thucyd.* delere velle τὸ οὐκ. Sed male. *Thomas* vocem non explicat, sed ait, Atticis in usu esse primam, non posteriorem vocem; atque ita *Phryn.* p. 188. [312. *Lob.*] Ἀπαράβατον παρατοῦ λέγειν, ἀλλ' ἀπαραί-

Ἀπαρκεῖ[1] κάλλιον ἢ ἀρκεῖ[2]. Σοφοκλῆς[3]· ἀπαρκοῦντως ἐμοί[4].

Ἀπάτη καὶ ἐξαπάτη. καὶ ἀπατῶ καὶ ἐξαπατῶ.

Ἀπανθαδίζομαι[5] κάλλιον ἢ αὐθαδιάζομαι καὶ ἀπανθαδιάζομαι.

τητον, scil. λέγε· ut saepe contrariae significationis verbum per ellipsin subintelligendum relinquitur. V. ad *Caes.* B. G. l. VII. c. 77. Frustra ergo locum tentat *Pauwius.* Oudend. [Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. l. l.]

1. Ἀπαρκεῖ.] *Euripid.* apud *Stobaeum* in Florilegio p. 85. ἂν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονῆς. *Athenagoras* Leg. pro Christ. p. 35. c. 8. εἰ μὲν οὖν ταῖς τοιαύταις ἐννοίαις ἀπηρκούμεθα. et l. c. p. 132. οὐ γὰρ ἀπαρκεῖ δίκαιον εἶναι.

2. Ἡ ἀρκεῖ.] Attica vox, qua praeter *Sophoclem* etiam *Xenophon* usus est, scriptor in primis Atticus, ἀρκεῖ μοι cum infin. seq. Ἑλλ. I. 15, 8. Storb.

(84) 3. Σοφοκλῆς· ἀπαρκούντως ἐμοί.] Dubito, an in *Sophocle* id hodie inveniatur. Sed in Electra vs. 355. est: Οὐ ζῶ; κακῶς μὲν οἶδ', ἐπαρκούντως δέ μοι. In suo codice tamen ἀπ. habere potuit *Thomas*; uti hodie apud *Aelianum* vulgo ἀπαρκεῖν pro ἐπαρκεῖν legitur XVII. 45. Agens enim de tauris Aethiopicis, eosque invadere equorum, boum pecudumque greges dicens subdit: Οἱ τοίνυν νομεῖς ἀπαρκεῖν ταῖς ἑαυτῶν ἀγέλαις βουλόμενοι τάφρους αὐταῖς (immo vero αὐτοῖς sc. ταύροις) κρυπτὰς ἐργάζονται βαθείας καὶ ταύταις αὐτοὺς ἐλλοχῶσιν. *Pastores igitur subvenire vel opem ferre suis gregibus volentes fossas profundas illis occultas faciunt et per eas iis insidiantur.* Videtis ἀπαρκεῖν, quod alioquin per *propulsare* posset exponi, licet tum potius genitivum ἀγελῶν adhibuisset, locum non habere. Ἐπαρκεῖν vero hoc sensu obvium est; quomodo in *Euripidis* exemplo. *Ael.* l. V. An. 34. ξένοις τ' ἐπήρκεις. Oudend.

4. Ἀπαρκούντως.] Sic ἀπαναισχυντῶ. ἀποδειλιῶ. ἀποκνῶ. ἀπομάχομαι. Ἀπόνιπτρον. Ἀποσχεδιάζω. Ἀπανθαδίζομαι. Hemst.

5. Ἀπανθαδίζομαι.] Eadem, quae in aliis, sicuti monitum, obtinere solet, in hoc etiam verbo scribendi varietas; ut vix utra ratio tribuenda sit Atticis, decerni possit. Editur in *Gregor. Nazianz.* Stel. I. p. 72. C. αὐθαδιάζεσθαι. Codd. praeferunt αὐθαδίζεσθαι. ubi quod notat *schol.* editis consentiens p. 30. nonnunquam in bonam partem, multo saepius in malam accipi, verum est. Αὐθαδιάζεσθαι occurrit in *Sext. Emp.* P. H. I. p. 63. v. 11. [c. 34.] invito *Salmasio*, qui reponit, αὐθαδιάζ. quanquam illud recte formetur ab αὐθάδεια. [Recte omnino *Salmasius*, vid. *Lobeck.* ad Phryn. p. 66.] Αὐθαδίζεσθαι probat *Phrynich.* p. 12. [p. 66. *Lob.*] reiecto ἀναιδεύεσθαι. Similis est scripturae diversitas in compositis: vide modo *Ioseph.* de B. I. III. c. 7. 11. V. c. 4, 3. V. c. 9, 3. ne alia loca congeram; in quibus pro utraque lectione par paene librorum veterum numerus stat. Ad *Sozomeni* H. E. VI. p. 252. v. 12. ubi vulgatur ἀπανθαδιάζεσθαι, *H. Valesius* notat, in cod. Fuket. se scriptum invenisse ἀπανθαδίζεσθαι, additque, *similem errorem antea*

Ἀπέδομεν[1] Ἀττικοί, οὐκ ἀπεδώκαμεν.

Ἄπεδος χώρα[2], ἡ ὀρεινὴ καὶ πετρώδης καὶ μὴ πεδίον ἔχουσα. καὶ ἄπεδος ἡ ὁμαλὴ καὶ οἷον ὁμόπεδος[3]. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ[4]· ἡ δὲ ἄλλη

---

quoque notare memini: errorem sane cur adpellet, nulla est causa. *Themistius* habet ἀπαυθαδίσασθαι Or. XXIII. p. 290. C. apud quem altera scriptura perinde reperitur. Οὐκ ἀπαυθαδιζόμενος τῇ βασιλείᾳ *Suidas* suppeditat in V. Ἑταῖρε, et compositum a lexicographis omissum καταυθαδισαμένου in V. Ἐπεντρυφήσαντος· qui locus ad Brennum Romanis obsidionem redimentibus insultantem pertinet: utroque noster ille cod. L. B. adsentitur. Contra praeter *Plat.* Apol. p. 26. F. 28. C. ἀπαυθαδιαζομένους *Plutarchus* adhibuit tum alibi, tum in Ἐρωτ. p. 766. C. Formam activam, quae ab *Hesychio* et *Suida* non est praeterita, multo rariorem usurpat *Simplic.* ad *Aristot.* de Coel. f. 118. a. v. 35. Λέγει τοίνυν ταῦτα ὁ Ἀριστοτέλης οὐκ ἀπαυθαδιάζων τῷ ἀξιώματι τῶν εἰρημένων. In his pluribusque aliis utrum scriptores ipsi dederint ob membranarum dissidium pro certo constituere non licet. Verum ex forma futuri Attica ἀπαυθαδιεῖσθαι liquidissime constat, *Philostrato* placuisse ἀπαυθαδίζεσθαι Ic. I. p. 779. v. 17. neque aliunde oriri possunt *Aeschyli* αὐθαδίσματα in Prom. V. v. 968. [v. 966. Well.] quae schol. α. interpretatur κενοδοξίας καὶ ὑπερηφανίας καὶ ἀναισχυντίας. β. κομπάσματα. quare *Thomae* praeceptum minime repudiandum censeo. Eminet autem in his verbis apud veteres significandi virtus elegans et multiplici structurae modo variata, quam accuratius exponere non est huius loci. Hemst. Statim MS. Leid. pr. αὐθαδίζομαι, non αὐθαδιάζ. Nugatur *Thomas;* rectius *Phrynich.* αὐθαδίζεσθαι λέγε, μὴ ἀναιδεύεσθαι. A MSS. Leid. sec. et Oxon. absunt καὶ ἀπαυθαδιάζομαι. Sed v. omnino *Phavor.* qui dicit ἀπαυθαδιάζομαι κάλλιον etc. Oud. Attamen illud verbum hactenus nobis vidisse non contigit: aliter de duobus aliis, de quibus ibi *Thomas*, se res habet, utrumque enim occurrit apud *Platonem*, ut constat ex *Stephano:* minime igitur audiendus grammaticus noster. Sallier. Rarissime obvium prae altero, quod ei minus placet, sed quod praeter *Aristaenetum*, *Basilium* et *Heliodorum* habet *Arrianus* p. 261. *Themistius* Orat. X. p. 131. D. p. 135. A. Abresch. Est apud *Ioseph.* p. 841. E. 912. A. conf. *Suid.* h. v. Cod. B. ἀπαυθαδίζομαι κάλλιον, ἢ αὐθαδιάζομαι· cetera desunt. Ἀπαυθαδιάζω etiam legitur apud *Ioseph.* p. 928. C. ἐξαπαυθαδιάζω apud eund. p. 541. Stoeb. Conf. Cl. *Abresch.* Lect. *Aristaenet.* l. II. p. 314. [Αὐθαδιάζομαι etc.] In B. αὐθαδίζομαι καὶ αὐθαδιάζομαι. *Ex Add.* — cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 66. sq. Ἀπαυθαδιάζειν affert grammaticus apud *Bekker.* Anecdd. p. 419, 4.]

[1. Ἀπέδομεν etc.] Conf. Moer. p. 11. ibq. *Pierson.* (p. 9. ed. Lips.)]

2. Ἄπεδος χώρα .... καὶ ἄπεδος ἡ ὁμαλὴ καὶ οἷον ὁμόπεδος.] Lege ὁμόπεδος. Bos.

3. Ὁμόπεδος.] Cum *Bosio* et alio viro docto sic corrigente ad marginem malo ὁμόπεδος. atque ita MSS. Leidd. Oxon. et Vasc. Oudend. Lege ὁμόπεδος ex codd. A. B. et ed. Rom. conf. not. var. ad *Thucyd.* p. 499. n. 69. Stoeb. [cf. *Bekker.* Anecdd. p. 419, 27.]

(85)

Μηδικὴ χώρη ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος. καὶ Θουκυδίδης[1] *ἐν τῇ ἑβδόμῃ· κατέβησαν εἰς χωρίον ἄπεδόν τι.*

Ἀπεικότως[2] *καὶ ἀπεοικότως. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ*[3]*· οὐδὲ τοῦτο ἀπεοικότως.*

Ἀπειλῶ[4] *οὐ μόνον ἐπὶ ὀργῆς, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μεγαλαυχοῦμαι. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ*[5]*· ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον ἠπείλησ' ὅτι. καὶ Λιβάνιος*[6] *ἐν ἐπιστολῇ· μιμνήσκου δὲ ὧν ἠπείλεις ἐξιών.*

---

(86) 4. *Ἡρόδ. ἐν τῇ πρώτῃ.*] Cap. 110. Ante *ἄπεδος* addidi ex MSS. Leid. pr. et Oxon. *ἐστὶ πᾶσα.* Sic enim et *Herodotus.* Oudend. Clio c. 110. p. 47. ubi *ἡ καὶ ἄλλη Μηδικὴ χώρη ἐστὶ πᾶσα ἄπεδος.* Addi huic potest *Xenoph.* p. 776. l. 9. [Cyneget. 6, 9.] et 783. l. 24. [ibid. 10, 9.] conf. *Suid.* voc. *ἄπεδα* et *ἄπεδον.* Witter. [*'Εστὶ πᾶσα*] Sic quoque B. *Ex Add.*]

1. *Καὶ Θουκυδ. ἐν τῇ ἑβδ.*] §. 78. Citatur etiam a *Suida* et *Phavorino*, ubi male *πεδίον ἄπεδόν τι.* Oudend. Lib. VII. p. 543. B. ad quem locum schol. *'Ες χωρίον ἄπεδόν τι.*] *ὁμαλόν, ὁμόπεδον. ὡς καὶ ἄλοχος, ἡ ὁμόλεχος.* Witter. Leid. pr. *ἐς χ.*

2. *Ἀπεικότως . . . . Θουκυδ. ἐν τῇ ἕκτῃ.*] Pag. 448. B. conf. *Phavor.* voc. *ἀπεοικέναι.* Witt. Cod. A. hunc locum non agnoscit. Stobb. Ed. Vascos. *καὶ ἀπ.* cum Leid. pr. et Rom.

3. *'Εν τῇ ἕκτῃ.*] §. 55. desunt de more in Oxon. Oudend.

4. *Ἀπειλῶ.*] Minandi sensu saepius haec vox occurrit apud *Aristidem*, ut t. II. p. 148. *τῶν ἐμπλεόντων ἀπειλούντων.* Idem *ἀπειλεῖν ἀπειλὰς* dixit Panathen. p. 116. Stobb.

5. *'Εν Πλούτῳ.*] Vs. 88. quo quidem in loco MS. B. pro *γὰρ* legit *δέ.* Vereor tamen, ut haec *Aristoph.* verba *minandi* potius, quam *iactandi* significatione sint accipienda. conf. schol. ad h. l. Idem. Caret Oxon. [*Ἀντὶ τοῦ.*] B. *ἐπὶ τοῦ* et *ἐγὼ δέ. Ex Add.*]

6. *Λιβάν.*] Est hic locus ex Epist. MSS. 108. quae est 84. apud *Wolf.* p. 264. ubi tamen non legitur *ὧν ἠπείλεις*, sed *ὧν ἔλεγες.* *Thomam* igitur nostrum aliter legisse credendum, vel hoc testimonium loco movendum est. Magis huc facit *Homeri* ille locus Iliad. Θ. vs. 150.

Ὥς ποτ' ἀπειλήσει — — —
Sic aliquando gloriabitur.

Ad quem locum *schol.* *ἀπειλήσει, καυχήσεται, κομπάσει. σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλείονα· ἐπὶ καυχήσεως μέν, ὡς νῦν· ἐπὶ δὲ εὐχῆς, ὡς ἐν ἐκείνοις, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι· ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ, Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι.* Ex (87) quo sua compilasse videtur *Etymol.* M. quem vide. Passiva vox *ἀπειλοῦμαι* alias easque diversas significationes induit. Significat enim modo *minis deterreor*, ut apud *Xenophont.* Sympos. p. 885. B. [4, 31.] *οὐκ ἔτι δὲ ἀπειλοῦμαι, ἀλλ' ἤδη ἀπειλῶ ἄλλοις:* modo *compelli, redigi*, cuius quidem usus *Herodoto* maxime familiaris est, ut, *ἄνδρας εἰς ἀναγκαίην ἀπειληθέντας* Uran. c. 109. p. 498. et *οἱ δὲ Ἀργεῖοι ἀπειληθέντες ἐς στενόν. in arctum redacti.* Calliop.

Ἀπειπάμην[1] κάλλιον ἢ ἀπεῖπον[2].

Ἀπείρατος[3] κάλλιον ἢ ἄπειρος[4]. καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν γενῶν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ[5]· ὡς προεκτέθειται[6], ὃ τῆς πόλεως ἀπειρατόν ἐστιν.

Ἀπείρηται κάλλιον ἢ ἀπηγόρευται.

---

c. 33. p. 527. quo sensu alias saepius *κατειλεῖν* apud eundem. vid. *Portus* h. v. Stoeb. [Miscet bonus *Stoeberus* diversa; sunt enim Herodoti loci huc omnino non referendi, uti pronum est intelligere.] Conf. Cel. *D'Orville* Animadv. ad *Charitonem* l. VIII. c. 2. p. 665. Ceterum verba *ἐν ἐπιστολῇ* ignorat Oxon. [*Bekk.* Anecdd. p. 420, 7.]

1. *Ἀπειπάμην*.] Sic lege in *Moeride* pro *ἀπεῖπα*. Hic autem rectius videtur, quod huic articulo praecedit in Oxon. Leid. MSS. *καὶ ἀπειπάμην καὶ ἀπεῖπον*. Utrumque enim Atticis in usu est. Oudend.

2. *Ἢ ἀπεῖπον*.] Minus recte, ut ostendunt haec *Isocratis* p. 59. *ἴσας δὲ τόλμας παρασχόντες οὐχ ὁμοίως ἐχρήσαντο ταῖς τυχαῖς, ἀλλ' οἱ μὲν διεφθάρησαν καὶ ταῖς ψυχαῖς νικῶντες τοῖς σώμασιν ἀπεῖπον*. Occurrit eadem loquendi ratio p. 249. *ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα γένη πολλὰ τῶν βαρβάρων κινδυνεύων οὐκ ἀπεῖπεν*. Sallier. Exempla a Cl. *Sallierio* producta contrarium omnino suadent. Iubent autem emendare hanc periodum MSS. Cod. A. ita legit: *καὶ ἀπειπάμην καὶ ἀπεῖπον*. cod. vero B. omisso *καὶ* hanc §. a praecedente *ἀθήναζε*, quem ad modum res ipsa postulat, distinguit. Vascos. autem ex illa §. *τὸ κάλλιον ἢ* repetendum putavit: quem secutus Callierg. unde natus error. *Hesych.* *ἀπείπατο, ἠρνήσατο. ἀπεῖπεν, ἠρνήσατο*. Unde utrumque dici liquet. Stoeb. *Philostratus* Vit. Apoll. l. II. c. 16. p. 67. *καὶ προΐστανται τοῦ ἀπειπόντος*. *Lysias* Or. adv. Eratosth. p. 190. *ἀλλ' ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν*. [*Κάλλιον ἢ* desunt B. *Ex Add.* — Cf. Moer. p. 29. (p. 21. ed. Lips.)]

3. *Ἀπείρατος*.] Rhetor MS. *ὡς καὶ νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ χαλεπῶν ἀπείρατοι μένοιεν*.

4. *Ἄπειρος*.] *Heliodor*. l. II. p. 66. [c. 4. ubi legitur *ἀπείρατος*.] Isocrat. ad Demon. p. 53. et *ἀπείρως* idem p. 61. ad Nicocl. p. 69. Eurip. Or. vs. 25. Drak. *Aristides* p. 187. verum unde habeat *Thomas* illud *ὡς προεκτέθειται* videndum. An forsan scripserat *ὡς προεκτέθειται, ὃ τῆσδε τῆς πόλεως ἀπειρατόν ἐστι γένος οὐδέν*. An de suo addidit *ὡς προεκτέθειται*, pro eo quod apud *Aristidem* habetur, *ὡς ἔπος εἰπεῖν*. Abresch. Male Oxon. *ἄπορος*.

5. *Παναθαν*.] Lege *Παναθην*. t. I. p. 108. ubi leg. *οὗ τῆσδε τῆς πόλεως ἀπειρατόν ἐστιν*. Stoeb.

6. *Ὡς προεκτέθειται*.] Glossatoris videntur esse verba, quia hic locus a *Thoma* iam citatus est in V. *ἀοίκητον*. Est in *Arist.* t. I. p. 108. *ὃ τῆς δὲ τῆς πόλεως* etc. Oudend. Supra in *ἀοίκητον*. Caeterum vox *ἄπειρος* non est reiicienda penitus. Qua quidem praeter *Demosth*. et *Isocrat*. ipse etiam qui a nostro citatur *Aristides* usus est Panath. p. 93. ubi *ἀλλ' ὥσπερ πελάγους ἀπείρου καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐχ ὁρίζοντος, ἕκαστος ὅσον καθορᾷ, τοῦτο θαυμάζει κ. τ. λ.* ubi *πέλαγος ἄπειρον* ipsi est mare immensum, quod oculis quisquam metiri nequit. In cuius rei gratiam addit *καὶ οὐχ ὁρίζοντος, ἀντὶ οὐ παρέχοντος ὅρον διὰ τὸ ἄπειρον καὶ πολὺ* (88)

Ἄπεισιν Ἀττικοί[1], *οὐκ ἀπελεύσεται*[2]. *καὶ ἀπῆν*[3], *οὐκ ἀπήμην· κοινὸν γάρ.*

Ἀπέκτονα[4] *κάλλιον ἢ ἀπέκτεινα*[5]. *ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη*[6].

μῆκος αὐτοῦ. ut habent scholia, quae feruntur, Sopatri Apameensis. *Ἄπειρος* contrarium esse docet *οὐ ἐπισταμένως Pollux* l. V. §. 145. *Hesych. Ἀπείρητος, ἄπειρος.* nisi forte *ἀπείρατος* hic legendum. Sed nihil immutandum puto. conf. *Suid.* in *ἀπείρατος. ἀπείραστος ἀπείρητος.* Variat autem vocis significatio, prout eam vel a *πεῖρα*, vel a *πέρας* deducendam quis putaverit. Vid. *Etym.* voc. *ἄπειρος.* Stobb.

1. *Ἄπεισιν . . . . καὶ ἀπῆν.*] Confudit *ἀπιέναι abire* et *ἀπεῖναι abesse.* Abresch. Conf. *Phryn.* voc. *ἀπελεύσομαι.* et voc. *ἤμην.* Add. *Kuster.* ad Plut. v. 70. Witt. V. *Moer.* et *Phryn.* p. 12. ed. P.

2. *Οὐκ ἀπελεύσεται.*] Minus Attice igitur *Dio* Chrys. qui Or. 33. p. 410. ea voce utitur: *ἀλλ' ἀπελεύσεσθε ἀγανακτοῦντες καὶ λεληρηκέναι με φάσκοντες.* Sall. Quod tamen reperitur apud *Ioseph.* p. 964. B. ubi *ἀπελεύσεσθαι.* Sic apud *Liban.* p. 634. C. cum *ἄπειμι*, tum etiam *ἀπέρχομαι* occurrit. Witt. *Chion* epist. ad Plat. *εἰ καταλύσας τὴν τυραννίδα ἐξ ἀνθρώπων ἀπελεύσομαι.* [cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 37. sq. infra p. 336. ibq. *Hemsth.* Moer. p. 16. (p. 12. ed. Lips.) ibq. *Piers. Buttm.* vol. II. p. 137. *Schaefer.* ad Soph. Oed. Col. v. 1206. *Elmsl.* ad Eur. Heracl. v. 210.]

3. *Καὶ ἀπῆν.*] Vid. *Phryn.* voc. *ἤμην.* [p. 152. *Lob.*] *Moer.* voc. *ἦν* [p. 172.] *Ioseph.* *ἤμην* habet p. 1025. *Liban.* t. I. p. 923. A. 935. B. Witt. [vid. *Pierson.* ad Moer. l. l. p. 127. ed. Lips. ibique laudatos viros doctos. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 152. qui falso locum ex Lucian. Dial. Mar. II. 2. affert, ubi optimi libri *ἐμαυτοῦ ἦν* exhibent. Adde ex eodem Luciano Ver. Hist. II. 25. ubi tres codd. *παρήμην.* Schol. *οὐ παρήμην*] *οὐ παρῆν, ὡς ἐν ἄλλοις κεῖται καὶ ἡ τέχνη ζητεῖ.* Xenoph. Ephes. III. 2. Achill. Tat. IV. 1. V. 1.]

4. *Ἀπέκτονα.*] *Liban.* t. I. p. 810. C. 852. C. Corrigendus *Phavorinus:* qui *ἀπέκτανεν.* (l. *ἀπέκτονεν*) *ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἀπέκτεινεν.* Add. idem voc. *ἀπέκτονα. Suid.* voc. *ἀποκτιννύναι.* Idem.

5. *Ἢ ἀπέκτεινα.*] Utitur tamen *Lysias* Or. II. p. 153. *τὸν ἀδελφὸν γάρ μου, ὥσπερ καὶ πρότερον εἶπον, Ἐρατοσθένης ἀπέκτεινεν.* Occurrit et p. 154. *ὅτι δὲ συλλαβὼν ἀπέκτεινας, οὐκ οἴει ἐμοὶ καὶ τούτοισι δοῦναι δίκην.* Sallier. Quo tamen praeter *Lysiam* a Clar. *Sallierio* allegatum, usi sunt *Plato*, *Xenophon*, *Aelianus*, quem vide Var. Hist. l. V. c. 8. c. 17. VI. 12. VIII. 9. *Pollux* p. 1309. *ἀπέκτειναν Aristid.* t. II. p. 57. Stobb. [Audi de hoc Thomae praecepto *Buttmannum* Gr. Gr. vol. II. p. 174. not. qui ita scribendum censet: *Ἀπέκτονα κάλλιον ἢ ἀπέκτακα. ἀπέκταγκα δὲ ἀδόκιμον πάντη.* Vidit hoc iam ex parte *Pierson.* ad Moer. p. 31. (23. ed. Lips.) Cum Moeride: *ἀπέκτονεν Ἀττικῶς. ἀπέκταγκεν Ἑλληνικῶς* facit grammaticus apud *Bekker.* Anecdd. p. 429, 27. — *Valcken.* apud Tittm. laud. *Taylor.* ad Lys. p. 232. Antiphan. ap. Athen. 6. p. 222. b. (ubi legitur *ἀπέκτονε.*)].

(89)

6. *Ἀπέκτανον δὲ ἀδόκιμον πάντη.*] *Moeris* tamen *Ἀπέκτονεν Ἀττικῶς. Ἀπέκτανεν Ἑλληνικῶς.* An leg. *ἀπέκτεινεν*, ut hic [male. vid. *Piers.*]? sed vide *Phavor.* Oudend.

Ἀπέχω τὴν χάριν[1] κάλλιον ἢ λαμβάνω. Συνέσιος[2] ἐν ἐπιστολῇ· ἀπέχω τὴν χάριν, Καρνᾶς ἱκέτης μου γέγονεν.

Οὐκ ἐρεῖς *Ἀπηγορευμέναι ἡμέραι*[3], ἀλλὰ[4] ἀποφράδες[5] μόνον· εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ παρὰ Συνεσίῳ ἐν ἐπιστολῇ[6], ἀποφρὰς ἄνθρωπος[7], ἤτοι ἀποτρόπαιος καὶ ἀπηγορευμένος.

Ἀπήλλαξεν[8] ὁ δεῖνα τῶν κακῶν κάλλιον λέ-

---

1. *Ἀπέχω τὴν χάριν.*] Ita Comicus, cuius nomen ad nos non pervenit, in Excerpt. Grot. p. 911. [id. apud Porphyr. de Abstinent. II. c. 61. p. 98.]

Εἰ μνημονεύεις εὖ παθὼν φιλεῖς τέ με,
Ἀπέχω πάλαι, Φίλινε, παρὰ σοῦ τὴν χάριν.

SALLIER. [cf. *Iacobs.* Anthol. II. 3. p. 246. Heliodor. V. 19. προῖκα ἀπέχειν ἡγήσομαι. Permultos locos collegit *Wetsten.* ad Matth. VI. 3. t. I. p. 319. sq. add. *Wolf.* Cur. Philol. et Crit. p. 118.]

2. *Συνέσιος.*] Epist. 14 p. 172. C. *Phavor.* ita: ἀπέχειν καὶ τὸ ἀπολαμβάνειν, ὡς τό· ἀπέχω τὴν χάριν. WITTER.

3. *Ἀπηγορ. ἡμέραι.*] Cod. B. ita: Ἀποφράδες ἡμέραι μόνον οὐκ ἀπηγορευμέναι. εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ παρὰ Συνεσίῳ ἐν Ἐπιστολῇ. Post nova incipit §. Ἀποφρὰς ἄνθρωπος ἤτοι etc. STOBB. [Cod. Reg. sec. consentit Burm. *Ex Add.*]

4. *Ἀλλὰ.*] Leid. pr. ἀλλ'.

5. *Ἀποφράδες.*] Sic grammatici passim. Vide collectanea in *Hesych.* ad hanc vocem. OUDEND.

6. *Ἐν ἐπιστολῇ.*] Ep. 79. Hae voculae rursus non comparent in Oxon. qua de frequenti omissione monebo nihil amplius. OUDEND.

7. *Ἀποφρὰς ἄνθρωπος.*] Apud *Synes.* p. 224. C. add. p. 148. C. *Liban.* t. II. p. 451. D. *Aristid.* p. 65. a. lin. 23. *Dio* p. 385. C. ἀποφρὰς ἡμέρα *Lucian.* Timon t. I. p. 120. [c. 43. ibique schol.]. add. idem in ψευδολογ. t. III. p. 597. ubi contra insulsum sophistam, qui vocis huius usum reprehendebat et eam e civitate Attica eliminare cupiebat, acriter disputat. Quid autem sit ἀποφρὰς idem explicat p. 610. βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα κ. τ. λ. Add. *schol. Lucian.* t. I. p. 5. ubi pro εἰσηγούμ. πάντος l. πάντως vel παντὸς . . . . οἱονεὶ ὃ δὲ l. οὐδὲ, φράσαι τις, forte τινί. Idem *schol.* ad libr. περὶ τῶν ἀποφρ. t. II. p. 401. ubi pro ἱστορίας τοιάςδε (l. τοιᾶς δε) . . . . . ἐξῆγον γοῦν αὐτῶν (l. αὐτοὺς) conf. et *Hesych.* voc. μιαραὶ ἡμέραι. WITT. *Timaeus* soph in lex. *Plat.* MS. Ἀποφράδες ἡμέραι· ἐν αἷς τοῖς κατοιχομένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδειοι. STOBB. [cf. Moer. p. 53. ἄνθρωπος ἀποφρὰς *Bekker.* Anecdd. p. 5, 8. ibid. p. 204, 31. 438, 31.]

8. *Ἀπήλλαξεν.*] *Antiphon* Or. 1. p. 17. DRAK. *Lysias* de caede (90) Eratosthenis p. 93. ed. *Stephani.* ταῦτα εἰποῦσα, ὦ ἄνδρες, ἐκείνη μὲν ἀπηλλάγη. TORREN. *Aesch.* Prom. Vinct. vs. 749 τῶν πάντων πόνων ἀπηλλάγην. et alii multi in lexicis. *Aristides* t. II. p. 65. Καὶ ἐν τῷ πρὸς Θηβ. p. 238. unde *Thomas* emend. ABRESCH. Conf.

γειν ἢ ἀπηλλάγη[1]. καὶ ἀπαλλαξείοντες ἢ ἀπαλλάξειν μέλλοντες. Θουκυδίδης[2]· ἀπαλλαξείοντες δὲ καὶ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ γελασείοντες καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ ἀπαλλάττω τὸν δεῖνα μέμψεως, ἤτοι ἐλευθερῶ. καὶ ἀπαλλάττω τὸ ἀπάγω[3] καὶ ἀφίστημι. Ἀριστείδης[4] ἐν τῷ πρὸς Ἀθηναίους, ὑπὲρ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης· ὅτε Παυσανίαν μὲν ἀπαλλαξάντων, ἡμᾶς δ' ἑλομένων συνεχώρησαν αὐτοί. καὶ ἐν τῷ πρὸς Θηβαίους περὶ τῆς συμμαχίας πρώτῳ· Λακεδαιμονίων[5] ὑποσπόνδους ἀπηλλάξαμεν.

Ἀπήνη[6] ἐπὶ ἵππων[7]· ἅμαξα ἐπὶ βοῶν.

---

indic. Atticum *Lysiae* subiunctum. *Aelian.* V. H. l. XII. c. 1. *περιεργείας ἀπήλλακτο.*

1. *Ἢ ἀπηλλάγη.*] Idem de futuro ait *Moeris*, at vide *Stephani* thesaurum, *Suidam* et *Thucyd.* ind. Sic et *ἀπηλλάγη* pro *abiit* apud alios et *Ael.* l. XIII. V. H. c. 3. etc. OUDEND.

2. *Θουκυδίδης.*] Lib. I. §. 95.

3. *Τὸ ἐπάγω.*] Lege *ἀπάγω.* HEMST. Recte *Normann.* margini allevit *ἀπάγω:* atque ita etiam *Iensius* et socer meus. Et patet ex seqq. exemplis. OUDEND. Quam emendationem vir. clar. firmant codd. A. et B. et itidem orae exemplaris sui adscripserat *H. Iunius.* [*Τὸ ἀπάγω* etiam Leidd. B. qui itidem *ὑμᾶς* et *Λακεδαιμονίους* exhibet. *Ex Add.*]

4. *Ἀριστείδης.*] t. I. p. 395. ubi *ὑμᾶς*, et sic etiam codd. A. B. et MSS. Leidd.

5. *Λακεδαιμονίων.*] Vulgo t. I. p. 486. *Λακεδαιμονίους.* Sed praestat *Thomae* lectio, si vera esset: sed MSS. Leidd. quoque *ους.* OUDEND. t. I. p. 486. ubi *Λακεδαιμονίους*, cui lectioni subscribunt etiam codd. Regii. STOBB.

6. *Ἀπήνη.*] Vid. *Spanhem.* ad *Callim.* Hymn. in lavacr. Pallad. vs 3. DRAK. Conf. nostr. infra V. *ἅρμα.* *Hesych.* et *Phavor.* V. *ἀπήνη.* Legitur apud *Synes.* p. 145. *Niceph.* p. 404. A. et alios: quos inter *Polyb.* cuius fragmentum citat *Suid.* V. *ἀπήνη.* WITTEB. Adde *Homer.* Iliad. Ω. vs. 324. et 718. *Hesiod.* Scut. vs. 273. ubi *Ttetzes ἀπήνην* et *ἅμαξαν* coniunxit: unde pari passu has voces ambulasse constat. STOBB.

(91) 7. *Ἐπὶ ἵππων.*] Accuratius scripsisset, *ἐπὶ ἡμιόνων.* *Homerus* Il. Ω. et Od. Z. *ἀπήνην* saepius usurpans eandem vocat *ἅμαξαν ἡμιονείην.* *Ἅμαξα* generale vocabulum inservit apud grammaticos explicandae priori: proprie tamen est plaustrum rusticum bobus iunctum: vid. *Liban.* t. I. 174. D. 175. A. idcirco *ἁμαξηλάτης*, *ζευγηλάτης*, *βοηλάτης* inter se permutantur. De *ἀπήνη* plura dabunt *Sam. Bochart.* Hieroz. P. I. l. II. c. 19. et *Ioh. Scheffer.* de Re Vehic. II. 17. p. 220. 250. HEMST. Vide ad *Hesych.* Ex nostro sic *Phavorin.* OUDEND.

Οὐ μόνον Ἀπόγνωσις[1], ἀλλὰ καὶ ἀπόγνοια. Θουκυδίδης[2] ἐν τρίτῃ· ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι[3] ἢ κρατεῖν τῆς γῆς.

Ἀποδειλιῶ δοκιμώτερον[4] ἢ δειλιῶ[5].

Ἀποδέχομαι καὶ αἰτιατικῇ[6] καὶ γενικῇ. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον[7] περὶ τῶν συνθηκῶν· ἄξιον ἀποδέχεσθαι, ὦ Ἀθηναῖοι[8], σφόδρα τῶν[9] τοῖς ὅρκοις καὶ ταῖς συνθήκαις διακελευομένων ἐμμένειν. Πλάτων ἐν Φαίδωνι[10]· οὐκ ἀποδέχομαι ἐμαυτοῦ, οὐδὲ ὥς. καὶ Συνέσιος[11] ἐν τῇ, λύσαντες ἐκ Βενδιδείου, ἐπιστολῇ· καὶ ἡμεῖς ἀποδεχόμεθα λέγοντος[12].

---

1. *Οὐ μόνον ἀπόγν.*] Cod. B. ἀπόγνωσις καὶ ἀπόγνοια.

2. *Θουκυδ.*] Pag. 231. D. conf. *Suid.* V. ἀπόγνοια. [Vasc. p. 30. ὁ αὐτός. praecesserat ἀῤῥωστία. *Valcken.* ap. Tittm.]

3. *Ἄλλο τι.*] Codd. A. et B. ἀλλότι.

4. *Δοκιμώτερον.*] Est *Blancardi* inventum. Non in MSS. nec edd. vett. ut et in ἀποκνῶ. Oudend. [Non legitur in MSS. et edd. vett., quia subnectitur haec paragraphus τοῖς Ἀπομάχομαι etc. sicuti p. 96. καὶ ἀποκνῶ ἢ ὀκνῶ. *Ex Add.*]

5. *Ἢ δειλιῶ.*] Vera sunt, quae ibi ait *Thomas*; illud enim verbum a paucis usurpatum reperias; qui eo usus sit occurrit *Diog. Laërt.* p. 50. ὑμεῖς δὲ οἱ φιλόσοφοι δειλιᾶτε. Legas equidem apud scriptores sacros; sed eos omnes barbare locutos esse obscurum est nemini: illos secutus est *Greg.* Nyss. t. II. p. 70. et 1013. Sallier. [Poll. III. 28.]

6. *Αἰτιατικῇ.*] *Isocrat.* ad Demon. p. 50. 54. 57. 58. notat autem ἀσπασίως δέχομαι. vid. *Moschopul.* ad *Homer.* Iliad. B. vs. 133. p. 159. Drak.

7. *Πρὸς Ἀλ. περὶ τῶν* etc.] Lege hic et in *Phavorino* (qui initio addit ὁμολογῶ) περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξ. Oratio enim de foedere non est ad Alexandrum, sed ad Athenienses de foedere cum Alexandro. Exstat p. 163. Oudend. [p. 211, 1. *Reisk.* Idem Demosthenis locus laudatur a grammatico apud *Bekker.* Anecdd. p. 120. sq.]

8. *Ἀθηναῖοι.*] Demosth. ἄνδρες Ἀθηναῖοι. [et grammaticus apud *Bekker.* l. l.]

9. *Σφόδρα τῶν.*] Cod. A τόν. [σφόδρα τῶν τοῖς ὅρκοις.] εἴκοις. Vasc. *Valck.* ap. Tittm.]

10. *Ἐν Φαίδωνι.*] t. I. p. 96. E. ed. Serr.

11. *Συνέσιος.*] Pag. 161. C. adde *Isocr.* p 6. *Liban.* t. I. p. 567. B. Wittbr.

12. *Λέγοντες.*] Rescripsi λέγοντος, ut *Synesii* sensus et nostri scopus postulat; atque ita recte editur in MSS. Leidd. et *Phavor.* Ἀπεδεχόμεθα in inperf. est apud *Synes.* Oudend. Cod. uterque Reg. λέγοντος. [λέγοντος etiam B. *Ex Add.* — cf. *Bekker.* Anecdd. I l. *Ast.* ad Plat. Phaedr. p. 378. ut alios taceam.] (92)

Ἀπὸ τοῦ διακειμένου[1] ὁμιλεῖν τις λέγεται, ἤγουν κατὰ φύσιν καὶ ὡς διάκειται. Φιλόστρατος[2]· ἀπὸ τοῦ διακειμένου καὶ ἵλεω ἀκροασάμενος. ὡσαύτως καὶ[3] ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας[4] λέγει[5] καὶ τὸ, ἀπὸ[6] τοῦ διατιθεμένου καὶ πεφυκότος.

Ἀπόδοσις[7] ἀψύχου. Ἰουλιανὸς ἐν ἐπιστολῇ[8]· ἀποδέδωκας[9] Ἀριστοφάνει τὰς ἀμοιβάς. ἀποκατάστασις δὲ ἐμψύχου ἀγομένου[10].

---

1. *Ἀπὸ τοῦ διακειμένου* etc.] Eleganter dicitur *ἀπὸ τοῦ διακειμένου* pro *sincere*, *ex animo*, *sine dolo*. pro eodem *Polyb.* et *Dionys.* Halic. dixerunt: *ἀπὸ τοῦ κρατίστου*, *ἀπὸ τοῦ βελτίστου*, vid. *Paul. Leopard.* Emend. I. 21. Caeterum verba, quae hic apud *Thomam* in fine leguntur, *ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῆς σημασίας λέγει· Καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ διατιθ.* etc. hoc modo sunt legenda, *ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας λέγει καὶ τὸ, ἀπὸ τοῦ διατιθεμένου καὶ πεφυκότος*: i. e. similiter et eadem significatione dicit (*Philostratus*) *ἀπὸ τοῦ διατιθεμένου* et *ἀπὸ πεφυκότος*. Bos. [cf. *Schaefer.* ad Lamb. Bos. de Ell. p. 194. sq. *Bernh.* synt. p. 224. sq.]

2. *Φιλόστρατος.*] In vita Adriani p. 396. ed. Ol. OUDEND. Vit. Soph. II. p. 586. ubi *διακειμένου τε καί*. STOBB.

3. *Ὡσαύτως καί.*] Deest *καὶ* in A. et B. [B. *ὡσαύτως ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημ. λέγεται. Ex Add.*]

4. *Ἐπὶ τῆς σημασίας.*] Abest *καὶ* a MSS. Leid. et ed. Rom. et Vasc. quae recte addunt *αὐτῆς*, ut bene coniecit *Bos.* OUDEND. A. B. et Rom. *τῆς αὐτῆς σημασίας*. STOBB.

5. *Λέγει καὶ τὸ.*] Pessime haec distinxerat *Blancardus*; iam capies auctoris mentem, quamvis et melius videatur *λέγε*, ut est in MSS. Leidd. *τὸ* non comparet in MS. sec. OUDEND. Cod. A. *λέγε*. B. *λέγεται*. [Lege *λέγεται* cum *Schaefero* ad Bos. l. l.]

6. *Καὶ τὸ ἀπὸ.*] Codex B. *καὶ ἀπό*. Melius *καὶ τὸ*, *Ἀπὸ διατιθ.* STOBB. [*Schaeferus* l. l. pro *διατιθέμενον* legendum proposuit *διατεθειμένου*.]

7. *Ἀπόδοσις.*] Redditio, quam vocem tum locum habere *Thomas* contendit, cum de inanimis sermo est. Quam vere, ostendunt haec *Luciani* t. I. p. 376. [Vit. Auct. c. 22.] *τοῦτο ἤν πως κροκόδειλος ἁρπάσῃ πλησίον ποταμοῦ πλαζόμενον εὑρών, κἆτά σοι ἀποδώσειν ὑπισχνεῖται* [l. *ὑπισχνῆται*] *αὐτό, ἢν εἴπῃς τἀληθὲς ὅ, τι δέδοκται* [add. *αὐτῷ*] *περὶ τῆς ἀποδόσεως τοῦ βρέφους, τί φήσεις αὐτὸν ἐγνωκέναι;* Eodem sensu hancce vocem usurpat *Heliod.* Aethiop. l. V. p. 222. [c. 12.] *τί δὲ οὐ μέλλεις*, inquit, *φιλανθρωπίας οὐδὲν ἀπολείπων, ἀλλὰ φθάνων τε τὰς ἡμετέρας παρακλήσεις καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς θυγατρὸς αὐτεπάγγελτος ἐπινεύων.* SALLIER.

(93) 8. *Ἐν ἐπιστολῇ.*] Quae hodie non exstat inter opera, Sed vide eam in *Libanii* epistolis per Cl. *Wolfium* editis post ep. DCLXX. p. 321. OUDEND.

9. *Ἀποδέδωκας.*] Codex B. *ἀπέδωκας*. [*ἀπέδωκας* etiam Burm. *Ex Add.*]

10. *Ἐμψύχου ἀγομένου.*] Apud *Ammonium* *ἐμψ. καὶ ἀγομένου*. ubi *καὶ* videtur delendum, uti hic statim ante *ἀπέδραν* e Leid. pr.

Ἀποδράς[1], οὐκ ἀποδράσας. ὡσαύτως καὶ ἀπέδραν[2] καὶ ἐπὶ πρώτου τῶν ἑνικῶν καὶ ἐπὶ τρίτου τῶν πληθυντικῶν, οὐκ ἀπέδρων[3]. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι[4]· ἀλλ' ὅτε γὰρ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν[5].

Ἀποζῆν[6], οὐκ ἐστενωμένως ζῆν. κοινότερον γάρ[7].

---

nam male abest post eam vocem a Leid. sec. OUDEND. *Theophrast.* Char. c. VII. p. 70. *καὶ ἀποκαταστῆσαι εἰς τὴν οἰκίαν.*

1. *Ἀποδράς.*] *Lucian.* Contempl. p. 343. DRAK. Rhetor MS. de Alex. M. *καὶ δυσμενεστάτων χεῖρας ἀπέδρασαν καὶ ἐπιβουλὴν διέφυγεν.*

2. *Ἀπέδραν.*] Reconcinnabo, quatenus licet, insignem *Suidae* locum partesque luxatas in ordinem reducam. *Ἀπέδραν· ἀντὶ τοῦ ἀπέδρασαν· ἐπανεχώρησαν**) (vel potius *ὑπανεχ.*) *δεῦρο κἀπέδραν· Φερεκράτης Ἰπνῷ· Μένανδρος. Καὶ τὸ πρῶτον πρόσωπον ἀπέδραν· Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· εἶτ' ἀπέδραν μόνος.* Ignoti sunt, quos corrupta lectio suggerit, *Menandri Δαιταλεῖς*, *Aristophanis* contra notissimi; nec mirandum, in verbis conturbatis vocem unam alteramque intercidisse. Ceterum apud multos scriptores, si fides est hodiernis et codd. et edd. habenda, utrumque invenitur *ἀποδρᾶσαι* et *ἀποδρᾶναι*. *Lysias* quum scripsisset p. 105. v. 29. *ἀποδρὰς ἐκ τούτου τοῦ κινδύνου*, paucis interiectis dixit *ἀποδράσας τοῦτον* [contra Andoc. §. 28. *Bekker*. qui de *Reiskii* coniectura recepit *ἀποδράς*.] Vid. *Pausan.* II. p. 183. v. 30. IX. p. 778. v. 39. In *Dione Chrys.* p. 143. B. D. 144. D. *ἀπέδρα* et *ἀποδράντα*. *Plato* Prot. p. 221. C. *τὸ οὖν ἀποδιδράσκοντα μὴ δύνασθαι ἀποδρᾶναι.* HEMSTERH. Deest hic *καὶ* in A. et B. et *Phavor.* [deest etiam in Barm. *Ex Add.*] vid. et *Ammon.* in *ἀποδρᾶναι* et *Suid.* V. *ἀπέδραν.* STOEB. [cf. Phrynich. Appar. Soph. in *Bekkeri* Anecdd. p. 11. in. qui simul de illo *ἀπέδρων* pluribus monuit. Moer. p. 37. *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 737. sq. *Meinek.* ad Menandr. p. 77. Apud *Lucian.* Timon. c. 13. libri, ut videtur, omnes exhibent *ἀποδράσεσθαι.*]

3. *Ἀπέδρων.*] *Ἔδρων Liban.* t. I. p. 603. B. WITTER.

4. *Ἐν Αἴαντι.*] Vs. 168. ubi *γὰρ δὴ τὸ* etc. *γὰρ* hic abest a Leid. sec. OUDEND.

5. *Ὄμμ' ἀπέδραν.*] Male hic cod. A. *ἀπέδρων*. Cod. B. ut edit. Addit autem horum prior: *εἰ καὶ ἐσφαλμένον ἀπέδραν εὕρηται. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀποδράω ἀποδρῶ εἰς παρατατικὸν κανονίζεται. Τὸ δὲ ἀποδράς, ἀπὸ τοῦ ἀποδράω, ἀποδρῶ ἀποδρῆμι εἰς δεύτερον ἀόριστον· ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ ἀποδραίην καὶ τὸ ἀποδρᾶναι, ὡς σταίην καὶ στῆναι.* STOEB.

6. *Ἀποζῆν.*] Verbum peraeque Atticis ceterisque scriptoribus (94) commune, quo significatur, *vitam duriter et parce agere*: concinne *Liban.* in Antioch. p. 384. B. *καὶ οὐκ ἀποζῆν παρέχει μόνον (τῇ πενίᾳ) ἀλλὰ μεθ' ἡδονῆς προστίθησι· neque ea tantum praebet, quae vitae tolerandae sunt, sed insuper victum tenuem iucunda vo-*

[*) Haec corrige ex parte ex *Bekkeri* Anecdd. p. 419. sq.]

Ἀποκέκλεισμαι[1] τροφῆς λέγε, μὴ ἀποτετείχισμαι μηδὲ κεχώρισμαι.

---

luptate condire novit. Μετρίως ζῆν explicat *schol. Thucyd.* ad Prooem. c. 2. εὐτελῶς *Suid.* neuter vim verbi prorsus adsequitur: *Lucian.* Δ. ʽΕΤ. VI. οὐκ οἶσθα ὅπως ἀπεζήσαμεν. sequitur, quod oppositum est, *superstite patre* πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. Non dissimilis est ratio in ἀποτρέφεσθαι, quod ab *Henr. Stephano* praetermissum *Pollux* adnotavit VI. 32. unde ἀποτροφὴ τοῦ βίου in eodem, quem designavi, *Luciani* dialogo: perperam mutatur fide unius alteriusve ed. in ἀποστροφή· quamvis eam lectionem Doctiss. *I. Gronovius* causae suae serviens parum feliciter expedire sit conatus in Exerc. de Foss. ex Euphr. *Arriano* subiecta p. 369. Par virtus, licet alioquin ex vi praepositionis latius pateat, in διαζῆν et διατρέφεσθαι· ἀπὸ τούτων διετράφημεν, inquit *Lucianus* l. c. hinc διατροφήν, ut pauci codd. vel διατροφάς, lexicis ignotam vocem, non *Paulus* tantum usurpavit I. ad Tim. VI. 8. sed et *Menander* apud *Stob.* [serm. LIX.] p. 382. [p. 14. apud *Meinek.*] Ὁ πρῶτος εὑρὼν διατροφὴν πτωχῷ τέχνην. docte *Cyprianus Pauli* locum proferens, vel antiquus, quo usus est, Interpres, *exhibitionem* dedit de Or. Dom. p. 210. de Op. et Eleem. p. 240. [de voce διατροφή v. *Schaefer.* ad Iulian. p. X.] Adsentior igitur *Thomae*, verum non ita, ut Atticis finibus penitus expellenda putem στενὸν βίον, ἐστενωμένως ζῆν etc. quae naturali et prona orationis figura dicuntur, quemadmodum apud Latinos *in re esse angusta* vel *arta*, *inter angustias fortunae Tacit.* Ann. II. 38. *Alciphroni* certe βίος κομιδῇ στενὸς placuit I. 8. p. 30. [p. 47. Wagn.] ubi *Berglerus* ex *Demosth.* Ol. I. p. 4. D. [p. 15, 23. *Reisk.*] notat, εἰς στενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταστήσεται. Eudoxus in comitatu Theomedontis medici Athenas est profectus στενῶς διακείμενος, ob penuriam, teste *Diogen.* L. VIII. 86. mirum est, quum lectionem integerrimam probe intelligeret, Eruditiss. *Kuhnium* emendatione prava, quae mentem scriptoris evertat, sollicitasse. Στενότης δαπανημάτων, *contracta sumtuum parsimonia*, extat apud *Ioseph.* A. I. XIX. 7. §. 5. Hemst. Cod. A. κάλλιον λέγειν ἤ, quae ex praecedenti §. repetenda. conf. *Suid.* h. v. et v. ἀπόσιτος. Stoeb. Saepius haec vox apud auctores occurrit. vid. *Thucyd.* l. I. p. 2. A. *Synes.* p. 144. C. *Niceph.* p. 402. B. *Liban.* I. p. 326. D. 509. A. 554. B. (95) *Dio* p. 549. B. *Xiphil.* p. 299. B. Witter.

7. *Κοινότερον.*] Non male Leid. pr. κοινόν. Oudend.

1. *Ἀποκέκλεισμαι.*] Duplex potestas: nam vel qui causae externae necessitate cibis arceantur, sicut urbs obsessa intercluso commeatu, ἀποκέκλεινται τῶν σιτῶν, τῆς τροφῆς. Antiochiae piscium omnis generis tam vilis est annona, ut ne pauperiores quidem eorum usu excludantur: καλὸν δὲ κἀνταῦθα τὸ μηδὲ τοὺς καταδεεῖς ἀποκεκλεῖσθαι τῆς τοιαύτης ἐδωδῆς, teste *Liban.* t. II. p. 385. C. vel accipitur medice, quum infirmitas stomachi fastidium ciborum creat: eam vim recte *Hesych.* expressit: Ἀποκεκλεῖσθαι σιτίων, ἀνορέκτως ἔχειν τροφῆς. quomodo *Hippocrati* saepius usurpari Oeconomia *Foësii* docebit: in *Galeno* frequens: *Demosth.* in Con. p. 1110. D. [p. 1260, 23. Reisk.] τῶν σιτίων ἀπεκεκλείσμην· parique modo *Aristid.* t. I. p. 528. A. τῆς τροφῆς ἀποκεκλείμην, vel ἀπεκεκλείμην, ut p. 537. D. structuram mutavit *Themist.* Or. XVIII. p. 223. C.

Ἀποκήρυκτος[1] ὁ ἐπὶ ἀδικήματι ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας παρὰ τοῦ πατρὸς μετὰ ψήφου δικαστικῆς· καὶ ἀποκηρύττειν τὸ τοῦτο ἐργάζεσθαι καὶ τὸ διὰ κηρύγματος πωλεῖν. Λουκιανὸς ἐν τῷ Βίων πράσεις[2]· ἀποκηρύξομεν δὲ βίους φιλοσόφους[3]. καὶ ἀποκήρυκτος ὁ οὕτω πωλούμενος. ἀπόκληρος δὲ ὁ ἐν διαθήκαις πατρὸς μὴ τυχὼν κληροῦ· ἐκποίητος δὲ[4] ὁ δοθεὶς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ[5], ᾧ λέγεται ὁ τοιοῦτος εἰσποίητος.

Ἀποκνῶ[6] δοκιμώτερον ἢ ὀκνῶ[7].

Ἀποκρίνασθαι[8] τὸ ἀπολογήσασθαι· ἀποκριθῆναι[9] δὲ τὸ χωρισθῆναι. οὐ γὰρ εὕρηται ὅλως παρὰ ῥήτορσι τοῦτο ἀντὶ τοῦ ἀπολογήσασθαι. ἀπο-

---

οὐκ ἀποκέκλεισταί μοι τὰ σιτία, οὐδὲ τὰ πόματα. Ex his patet, bene monuisse *Thomam*. Hemsterh. Vid. *Suid*. V. ἀποτειχίζων. Witt.

1. *Ἀποκήρυκτος* etc.] Vide *Ammon*. [p. 19.] *Suidam*, alios. [*Bekk*. Anecdd. p. 215, 19. Moer. p. 83. ibq. intpp.]

2. *Ἐν τῷ βίων πράσεις*.] t. I. p. 371. ed. Amst. Post hoc exemplum adde e MS. Leidd. et Rom. ac Vascos. ed. καὶ ἀποκήρυκτος, ὁ οὕτω πωλούμενος. Oudend. Sic A. et B. πρᾶσις Rom. Locus est t. I. p. 371. notat idem *Iensius* p. 143. Stoeb.

3. *Βίους φιλοσόφους*.] His subiunge ex A. et B. et Rom. καὶ ἀποκήρυκτος ὁ οὕτω πωλούμενος. Idem.

4. *Ἐκποίητος δὲ*.] Cod. B. ἐκποιότητος perperam, ut videtur. Cod. A. ἐκποιητός. Vid. insuper *Ammon*. voc. Ἀποκήρυκτος et voc. κηρύξαι. *Suid*. in ἀποκηρ. et ἀποῤῥησία. Idem. [*Bekk*. Anecdd. p. 215, 20.]

5. *Ἄλλῳ. ᾧ λέγεται*.] Distingue minus ἄλλῳ, ᾧ, *alii*, *cui*; atque ita emenda *Ammonium*, ubi vulgo ὃ λέγουσιν, εἰσποίητος γέγονεν. immo ᾧ. Oudend.

6. *Ἀποκνῶ*.] Promiscue utitur *Plato* p. 107. F. etc. Abresch. (96) *Aristid*. Platon. II. p. 264. [*Valcken*. ap. Tittm. „Vid. post ἀπομάχομαι. Plato II. p. 26. B."]

7. *Ἢ ὀκνῶ*.] Fallitur *Thomas*, vide lexica. Sallier.

8. *Ἀποκρίνασθαι* . . . . . .] Falli *Phrynichum* adeoque et *Thomam*, iam monuit *Io. Conr. Schwartzius* in Comment. p. 163. erroris fontem ex male intellecto *Ammonio* repetendum videri, memini alicubi notasse in *Thucydideis*. [III. 336.] Abresch. [*Bekk*. Anecdd. p. 429, 31. vide *Lobeckium* ad Phrynich. p. 108. Thomam contra Abreschium recte defendentem. *Buttm*. vol. II. p. 173. ἀπεκρίθη pro ἀπεκρίνατο in aliquot libris legitur apud Xenoph. Anab. II. 1, 22. ubi vide intpp. *Valcken*. ap. Tittm. „Plato l. XII. de LL. p. 966. D. Δίκαιον γοῦν — τὸν περὶ τὰ τοιαῦτα ἀργὸν ἢ ἀδύνατον ἀποκρίνασθαι πόῤῥω τῶν καλῶν. ἀπεκρίθη, separatum est, Herodot. p. 22, 39."]

9. *Ἀποκριθῆναι*.] Vide Comm. ad *Phrynich*. p. 40. ed. P. Oud.

κρίνω δὲ τὸ ἀποσκυβαλίζω, καὶ ἀποκρίνω τὸ χωρίζω. Ἀριστείδης· ὧν ἀποκρῖναι[1] τοὺς ἑταίρους οὐκ ἔστιν.

Ἀποκρίνεται[2] ὁ ἐρωτώμενος· ἀπολογεῖται δὲ ὁ κατηγορούμενος[3].

Ἀποκτιννύναι[4] βέλτιον ἢ ἀποκτιννύειν.

Ἀπολαύσομαι κάλλιον[5] ἢ ἀπολαύσω.

Ἀπολείπει[6] ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστο-

---

1. Ὧν ἀποκρῖναι τοὺς ἑταίρους.] Orat. Leuctrica A. t. I. p. 408. ubi ἑτέρους vulgo legitur, uti hic in utroque Leid. Sustuli autem distinctionem ineptissimam et falsam. Pro Ἀριστείδης MSS. et edd. vv. ὁ αὐτὸς Ἀ. IDEM. Cod. A. ὧν ἀποκρῖναι τοὺς ἑτέρους etc. [ὁ αὐτὸς Ἀρ. Vasc. p. 18. ubi praecesserat ἀνέχω τ. δ. *Valcken.*]

2. Ἀποκρίνεται.] Vide Erud. *Iensium* l. I. Lect. *Lucian.* c. 1. et *Harpocr.* ἀπόκρισις ἡ ἀπολογία. TORREN. *Lucian.* Contempl. p. 347. DRAK. Vox utrumque praestat usum. Sic pro ἀπολογεῖται *Aeschin.* p. 59. ter, quater, p. 62. *Antiph.* 107. med. 128. fine, et ἀναποκρίτως p. 110. edit. Ald. ABRESCH. Ἀποκρίνεσθαι pro ἀπολογεῖσθαι habet *Lucianus.* Vid. *Iens.* l. l. ἀπόκρισις, *apologia Thucyd.* III. p. 214. D. conf. *Phrynich.* voc. ἀποκριθῆναι. *Ammon.* voc. ἀπολογεῖσθαι. WITT.

3. Κατηγορούμενος.] MS. Leid. pr. Oxon. ἐγκαλούμενος. Contra *Thomam* vide *Iensium* L. Luc. p. 8. et comma praec. ac *Harpocr.* OUDEND. Codd. A. B. ἐγκαλούμενος. [B. ἐγκαλούμενος. *Ex Add.*]

4. Ἀποκτειννύναι β. ἢ ἀποκτειννύειν.] Prima vox ita legitur quoque in *Moeride*, qui solis id Atticis esse in usu ait. Sed male. Scribendum enim ἀποκτιννύναι. ut recte *Phavorin.* et MSS. Leidd. Confer omnino *Suidam* et *H. Steph. Aelian.* l. X. Anim. c. 31. τοὺς δὲ ἀσεβοῦντας ἀποκτιννύναι. Dein apud nostrum rursus e *Phavor.* et *Suida* scribendum ἀποκτιννύειν. et sic iidem MSS. ut (97) aliquoties tamen habet *Xenophon* et in his p. 377. 387. et Leuncl. OUDEND. A. B. et *Phavor.* ἀποκτιννύναι. conf. *Suid.* h. v. et in ἀπολλύειν. Legitur ἀποκτιννύναι apud *Xenoph.* Ἑλλ. VI. p. 471. *Plutarch.* t. II. p. 505. C. *Synes.* p. 258. C. ἀπεκτίννυε *Xenoph.* Ἑλλ. VII. p. 494. ἀποκτιννύουσιν ibid. p. 499. *Isocr.* p. 60. 502. *Liban.* I. p. 119. A. 130. C. ἀποκτιννύναι *Liban.* I. p. 557. D. 545. D. κτιννύειν *Ioseph.* p. 625. B. 627. A. WITTER. Ἀποκτινύντας *Aristid.* t. II. p. 57. Oxon. edit. ubi in cod. Barocc. ἀποκτεινύντας legitur. STOBB. [Vid. infra p. 406. Moer. p. 28. ibqu. Sall. et Piers.]

[5. Ἀπολαύσομαι κάλλιον.] *Valcken.* apud Tittm. haec: Vox κάλλιον deest in ed. Vasc. p. 6. sed nota legitur post ἀποφοιτήσομαι. Sequitur autem ἀγνοήσομαι ἢ ἀγνοήσω, καὶ ἄξομαι ἢ ἄξω."]

6. Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· ἀπολιποῦσαν γὰρ αὐτὴν ᾤχετο· Λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῆς λάλου· ἔκβαλε τὸ γύναιον.] Totus hic locus corruptus est et mutilus, restituendus ex vett. codd. hoc modo: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιβάνιος ἐν Μελέτῃ τῆς λάλου· ἐκ-

φάνης ἐν Νεφέλαις[1]· ἀπολιποῦσα[2] γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιβάνιος[3] ἐν μελέτῃ τῇ περὶ τῆς λάλου[4]· ἔκβαλε τὸ γύναιον[5].

Ἀπολλῦς Ἀττικοί[6], οὐκ ἀπολλύων.

Ἀπόλλω[7] Ἀττικοί[8], οὐκ Ἀπόλλωνα. Ἀρι-

βαλλε τὸ γύναιον. Docet hoc loco auctor, quod uxor, quae *discedit a viro*, Graece dicatur ἀπολείπειν ἄνδρα, vir autem, qui *repudiat uxorem*, dicatur ἐκβάλλειν, *exigere uxorem*; quare, si quis dicat ἀπολείπειν γυναῖκα, soloecismum committit. Vid. Soloecistam *Lucian*. p. 757. Bos. Recte: vir enim uxorem ἀποπέμπει, uxor virum ἀπολείπει, ut ostendunt veterum orationes; cuius discriminis ea ratio est, quod maritus nuptam domum deducebat, cuius cum domina non esset, virum non poterat ἀποπέμπειν, sive eiicere; dicebatur ideo ἀπολείπειν. Parum Attice igitur *Lucianus* in Bis accus p. 237. [c. 29.] τὴν μὲν νόμῳ γαμετὴν ἀπέλιπε. Sall. Vid. *Graevius* ad *Lucian*. Soloec. p. 756. Drak. Ἀποπέμψασθαι quoque dicunt, ut *Ioseph*. Antiq. l. XI. c. 5. §. 3. aliquoties. Abresch. [Cf. *Bekk*. Anecdd. p. 201, 22. v. ἀπόλειψις. et p. 430, 30.]

1. Ἀριστοφ. ἐν Νεφ.] Vs. 1064. [v. 1069. Herm.] ubi: κᾆτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ᾤχετ'. Sic etiam MSS. His subiungenda sunt ex MSS. et edit. Rom. Ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Stobb.

2. Ἀπολιποῦσαν γὰρ αὐτὴν ᾤχετο.] Turpissime hic locus ita editur. Optime ex edd. vett. eum restituit *Bosius*, quem vide. ἀπολιποῦσα uterque MS. Leid. et αὐτὸν Leid. pr. atque ita exhibui. *Arist*. vs. 1064. habet ἀπολιποῦσά γ' αὐτόν. Addidi quoque, quae exciderant e MSS. et edd. vett. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Oudend. [Uti edi curavi, sic praebet quoque B. *Ex Add*.]

3. Λιβάν.] t. I. p. 311. C. ibidem legitur etiam ἐκβολὴ γυναικός. Wittenb. Vid. porro *Hesych*. in Ἀπόλειψις. *Graev*. ad Soloec. (98) p. 121. *Kust*. ad Plut. v. 1033. Stobb.

4. Μελέτῃ τῆς λάλου.] Perperam: lege e MSS. Leid. τῇ περὶ τῆς, ut alibi. Oudend.

5. Ἔκβαλε.] Sic etiam in *Libanio* t. I. p. 311. C. Ed. Vasc. ἐκβαλλε. Idem.

[6. Ἀττικοί.] In hoc versu, non seq. (ut male in notis) vox haec non comparet in MSS. quibus accedit B. et edd. vett. *Ex Add*.]

7. Ἀπόλλω.] Vid. V. κυκεῶ. Sic ἐλάττω *Demosth*. pro Coron. p. 474. *Iulianus* Or. II. p. 49. Drak. Quot hinc loca forent reformanda? *Plato* p. 565. A. 576. A. 580. G. 583. H. etc. *Aristid*. t. I. p. 24. et saepissime *Philostratus*. Eadem ratio est τοῦ Ποσειδῶνα et Ποσειδῶ, quomodo *Aeschines* p. 15. *Xenoph*. Hellen. III. p. 312. *Aristid*. p. 169. et 193. Abresch. *Eustathius* ad Iliad. E. p. 430. ὥσπερ καὶ τὸν ἱδρῶτα ἱδρῶ λέγει κατ' ἀποκοπὴν ὅλης συλλαβῆς, οὕτω τὸν ἰχῶρα ἰχῶ· καί ἐστιν ὅμοιον καὶ τὸ τὸν κυκεῶνα κυκεῶ εἰπεῖν καὶ Ἀπόλλω τὸν Ἀπόλλωνα.

8. Ἀττικοί.] Deest haec vox MSS. Leidd. Oxon. et ed. Rom. Vasc. atque ita saepe auctor. Hoc enim ex totius operis scopo satis liquet, ab ipso innui. Oudend. [Vid. supra not. 6.]

στείδης[1] *ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· καὶ τὸν πατρῷον Ἀπόλλω τῇ πόλει.*

Ἀπολύομαι[2] *μέμψεως. καὶ ἀπολύομαι τὴν μέμψιν*[3] *ἢ ἀπολύω*[4]. *Ἀριστείδης*[5] *ἐν τῷ πρὸς Θηβαίους περὶ συμμαχίας δευτέρῳ· οἷς ἀπολύεσθε τὴν μέμψιν.*

Ἀπομάχομαι[6] *δοκιμώτερον ἢ μάχομαι*[7].

---

1. *Ἀριστ. ἐν Παναθ.*] t. I. p. 98. pr. Oxon. *νὴ* vel *μὰ τὸν Ἀπόλλω* apud *Aristoph.* saepius. vid. Nub. 371. etc. habet et *Thucyd.* h. v. l. II. p. 172. D. *Xenoph. Κυρ.* VII. p. 145. *Synes.* p. 59. C. *Ἀπόλλωνα* est apud *Aelian.* Var. l. XII. c. 64. Sic etiam *Ποσειδῶ* *Lascar.* p. 385. *Liban.* I. p. 88. A. pro quo *Ποσειδῶνα* Idem I. p. 159. A. et *Dio* p. 652. E. Stobb. [Vid. Moer. p. 33. (25. ed. Lips. ubi vide, quae notata sunt) *Bremi* ad Aeschin. adv. Tim. c. 30. p. 60. *Schaefer.* Appar. ad Demosth. t. I. p. 599.]

2. *Ἀπολύομαι.*] *Demosth.* pro Coron. p. 473. Drak. *Aristid.* *τὰ ἑαυτῶν ἀπολύσασθαι* Platon. II. p. 229. Stobb. Conf. *Alex. Morus* ad *Lucae* c. II. 29.

3. *Τὴν μέμψιν ἢ ἀπολύω.*] Forte: *κάλλιον ἢ ἀπολ.* Witt. In cod. B. haec §. ultra vocem *μέμψιν* non excurrit. Stobb.

4. *Ἢ ἀπολύω.*] Sic et *Phavor.* Forte addendum *κάλλιον*. Norm. Ea vox forsan subintelligenda e praec. articulo. Oudend. Sic etiam dicitur *ἀπολύειν σεαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς* *Isocr.* ad Demon. p. 53. Drak.

5. *Ἀριστ. ἐν τῷ πρὸς Θηβ.*] Pag. 48. b. l. 3. add. p. 133. a. l. 8. Witter.

(99) 6. *Ἀπομάχομαι.*] Ea vox, iudice *Thoma*, alteri praeferenda; quae illius sententia consistere nequit, nisi dixeris, illos a nostro grammatico reprehendi, qui simplici *μάχομαι* utebantur, cum *ἀπομάχομαι* composito locus esse deberet. Illius autem variae sunt acceptiones. Primum *ἀπομάχεσθαι* ii dicuntur, qui intra urbis moenia conclusi hostium impetus frangunt, cuius significationis cum innumera prope exempla suppetant, missam faciemus. Deinde eadem illa vox sumitur pro arcere, repellere, ita *Xenophon* p. 609. [Hist. Gr. VI. 5, 34.] *ὑπομιμνήσκοντες μὲν ὡς τὸν βάρβαρον κοινῇ ἀπεμαχέσαντο, ἀναμιμνήσκοντες δὲ ὡς Ἀθηναῖοί τε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ᾑρέθησαν ἡγεμόνες τοῦ ναυτικοῦ καὶ τῶν κοινῶν χρημάτων φύλακες, τῶν Λακεδαιμονίων ταῦτα συμβουλευομένων.* Ibi de Lacedaemoniis sermo est, qui sociis periculi Atheniensibus Persas a se victos esse gloriantur: atqui hostem reiecere, non e moenibus pugnantes, sed profligatis ad Plataeas et Salamina hostium copiis. Huiusce loci meminit *Henr. Steph.* in lex. qui propter hunc accusativum *τὸν βάρβαρον* veretur, ne in mendi suspicionem nonnullis veniat, quasi nempe verbum *ἀπομάχομαι* huncce casum minime regat: reperitur tamen apud *Ioseph.* Antiq. l. III. p. 82. *αἱ δὲ ἐκ τῆς τριχὸς καὶ τῶν διφθερῶν πεποιημέναι κατίεσαν ὁμοίως τῷ περὶ τὰς πύλας ὑφάσματι τό τε καῦμα καὶ τὴν ἀπὸ τῶν ὄμβρων ὕβριν ἀπομαχόμεναι.* Id est, arcentes, sensu a *Xenophonteo* non multum absimili. Tandem sumitur pro resistere, recusare, repugnare,

Ἀπόνιπτρον[1] καὶ ἀπονίψασθαι, οὐ νίμμα[2], οὐδὲ νίψασθαι, ὡς ὁ πολὺς λέγει[3]. ἀπονίψασθαι δέ φασιν οἱ τεχνικοὶ μετὰ τὸ φαγεῖν· πρὸ μέντοι τοῦ φαγεῖν ὕδωρ κατὰ χειρὸς δέξασθαι. Ἀριστοφάνης[4] ἐν Σφηξίν·

Ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·
Δειπνοῦμεν[5]· ἀπονενίμμεθ' ἤδη· σπένδομεν.

Ἀποπέμπω[6] τὸ ἀποστέλλω, ἤγουν τὸ ἀπὸ

---

ut antea a *Suida* observatum: *καὶ ἀπομαχομένου*, inquit, *ἀνθισταμένου, παραιτουμένου*. Cui favent imprimis haec *Herodoti* p. 4. [I. 9.] *ὁ μὲν δὴ λέγων τοιαῦτα ἀπεμάχετο, ἀῤῥωδέων μή τί οἱ ἐξ αὐτέων γένηται κακόν*. favet et *Chrys*. t. VII. p. 341. *διὸ καὶ πρὸς τὸν τῆς ἀπιστίας ἐξεκυλίσθη κρημνόν. τοῦ γὰρ ἀγγέλου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ γυνή σου Ἐλισαβὲτ τέξεταί σοι υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην, ὁ Ζαχαρίας ἀπομάχεται τῷ λόγῳ*. ubi *ἀπομάχομαι* cum dativo iunctum videas: accusativum maluit una cum praepositione *πρὸς* *Basilius* t. I. p. 971. *ἴδοις δ' ἂν πολλοὺς καὶ τῶν πεπιστευκότων τοῖς νομικοῖς καὶ προφητικοῖς γράμμασι τῇ περὶ ἕκαστον ἐνστάσει μετὰ πιθανότητος ἀπομαχομένους πρὸς τὴν ἐνέργειαν κ. τ. λ.* Ita quoque *Heliod*. Aethiop. p. 203. *εἰ γὰρ καὶ λίαν ἄοκνος ὑπάρχεις τὴν ἀκοὴν καὶ ἐῤῥωμένως ἀπομάχῃ πρὸς τὸν ὕπνον.* Attamen varias illas significationes non incommode ad unam referre possis. SALLIER. Lege *δοκιμ*. ut in Rom. Cod. B. addit *λέγειν*. *Xenophon* utraque voce usus deprehenditur; *ἀπομάχεσθαι* in Cyrop. III. p. 50. *ἐμάχοντο* Hist. Graec. saepius. STOEB.

7. *Δοκιμώτερον*.] Addit bene Leid. pr. *λέγειν*. OUDEND. [Addit (100) B. *λέγειν*. *Ex Add*. — *Valcken* ap. Tittm. „Sequ. in Vascos. p. 11. *καὶ ἀποκνῶ ἢ ὀκνῶ καὶ ἀποδειλιῶ ἢ δειλιῶ*.]

1. *Ἀπόνιπτρον*.] *Phrynich*. p. 82. Comment. ad *Theophr*. Char. 16. et ad *Suidam* ac schol. loci hic citati ex *Arist*. IDEM.

2. *Οὐ νίμμα*.] Revera quidem huiusce vocis exempla vix ac ne vix quidem reperias. Legitur apud *Aëtium* l. VII. *νίμμα προσώπου*, meminit et *Nonus* medicus p. 115. quorum libri cum in manibus non sint, verba non adducemus. Ad *νίψασθαι* et *ἀπονίψασθαι* quod attinet, alii iam egere. SALLIER. Vid. *Phryn*. h. v. [p. 193. *Lob*. quem vide.] *Ammon*. voc. *ἀπονίψασθαι* et ibi *Valck*. STOEB. *Nonus* de cur. morb. c. 105. p. 115. *νίμμα προσώπου εὐδόκιμον καὶ θαυμάσιον ποιεῖ τὸ πρόσωπον ὡραῖον κ. τ. λ.* Ceterum illustrat hunc *Thomae* locum *D. Heinsius* ad *Silium* Ital. Punic. l. XI. vs. 420. [Athen. IX. p. 409. F. p. 903. *Dind*. *Ἐκάλουν δ' ἀπόνιπτρον τὸ ἀπόνιμμα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν*.]

3. *Λέγει*.] MS. Leid. 2. *λόγος*.

4. *Ἀριστοφάνης*.] Vs. 1216. Addunt MSS. *φησίν*. sed haec verba ponuntur post exemplum. OUDEND.

5. *Δειπνοῦμεν*.] Male abest ab Leidd. Oxon. codd. et ed. Vasc. [Deest etiam B. *Ex Add*.]

6. *Ἀποπέμπω . . . Δουκιαν*.] t. I. p. 779. *Graev*. *ἀποπέμπομαι* *Eurip*. Hec. v. 72. conf. etiam *Phavor*. h. v. STOEB. *Theophyl*.

τῶν ἐνταῦθα ἑτέρωσε πέμπω. ἐν ἐπιστολῇ[1] *Λιβάνιος· ἀποπέμπομεν ὑμῖν Διάνιον. ἐκ τούτου καὶ ἀποπομπή*[2]. *Λουκιανὸς ἐν τῷ Ἀλεξάνδρου βίῳ· πιστεύσας τῇ ἀποπομπῇ τοῦ μισθοῦ. καὶ ἀποπέμπω τὸ ἀποδιώκω.*

Ἀποσκοποῦμαι[3] *κάλλιον ἢ ἀποσκοπῶ*[4].

Simoc. Quaest. Phys. p. 9. *οἶδεν ὁ λαγωὸς διὰ τοῦ δρόμου καὶ τῆς τῶν ποδῶν ὀξύτητος κυνηγέτου ἐπιβουλὰς ἀποπέμπεσθαι.*

1. *Ἐν ἐπιστολῇ.*] Epist. 378.

2. *Ἀποπομπή.*] Sic in *Phavorino* rescribendum. Locus *Luciani* exstat [c. 54.] t. I. p. 900. ed. Salm. B. Oudend.

3. *Ἀποσκοποῦμαι.*] In pluribus verbis talis est actionis significandae conditio, ut vix ullum accedere possit a medio potestatis discrimen: in his praestantissimi scriptores formam activam mediamque permutare solent, ut monuimus ad *Xenoph.* Ephes. p. 51. v. 13. (101) in Miscell. Obs. Multa huius generis collegit *Thomas*, quorum formam mediam activae ut magis Atticam praeponit: saepissime nullo iure et inperitiam veteris usus prodens. Adhibetur sane *ἀποσκοπεῖσθαι*, ut a *Synes.* p. 42. C. *ἐκ περιωπῆς ἀποσκοποῖτο.* sed longe frequentius *ἀποσκοπεῖν*, sive notet *e sublimi* aut *eminus prospectare*, de quo in transitu dictum est ad *Lucian.* Dial. Mar. p. 304. sive *diligenter intentisque oculis inspicere et considerare*, ut *τὸ ἴδιον ἀποσκοπεῖν ἀσφαλὲς* apud *Dionys. Halic.* A. R. VI. p. 381. v. 42. *τὸ μέλλον Aristides* t. I. 219. C Non aliter fere *Euripides* et *Lucianus:* vid. *Polyaen.* VI. 2. p. 550. *Hesych.* in *Λινόπτης· Σκωπευμάτων· Ὑπόσκοπον χέρα. Athen.* XIV. p. 629. F. [p. 1399. *Dind.*] *ἦν δὲ ὁ σκὼψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων.* Iungitur et *ἀποβλέπειν*, eadem praepositionis vi, quae itidem adparet in rariore verbo *ἀποθεωρεῖν.* *Polycharm.* apud *Athen.* VIII. p. 333. E. [p. 732. *Dind.*] *ἀποθεωρεῖ τὸ γινόμενον.* Excerpt. ex *Diod. Sic.* p. 350. Viriathus *τῇ λόγχῃ προσαιωρησάμενος ἀπεθεώρει τὸ τοιοῦτον πλῆθος, hastae leviter innixus ita inspectabat splendidi apparatus copiam, ut contemtum vultu testaretur.* In utroque verbo vertendo lapsus est magnus *H. Valesius.* Hemsterh.

4. *Ἢ ἀποσκοπῶ.*] Sed ita *Lucian. Euripides*, alii. Oudend. Quam recte, ostendunt haec *Euripid.* Hecub. vs. 939. [916. *Herm.*]

Πόλιν τ' ἀποσκοποῦσ', ἐπεὶ
Νόστιμον ναῦς ἐκίνησεν πόδα
Καί μ' ἀπὸ γᾶς ὥρισεν Ἰλιάδος.

Ibi *ἀποσκοπῶ* significat *conspicio, aspecto:* alio sensu usurpat Suppl. vs. 236. nempe pro *rationem habeo:*

Ὁ δ' ὡς ὑβρίζῃ, inquit, *δύναμιν ἐς χεῖρας λαβών,*
Ἄλλος δὲ κέρδους οὕνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
Τὸ πλῆθος εἴτι βλάπτεται πάσχον τάδε.

Quod verbum duobus hisce locis accusativum adsciscit: et praepositio *εἰς* praefigitur apud *Sophoclem* Oed. Colon. vs. 1258. [1197. ed. *Herm.*]

Σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα μὴ τὰ νῦν ἀποσκόπει
Πατρῷα καὶ μητρῷα πήμαθ', ἅπαθες.

Ἀποσοβῶ οὐ μόνον τὸ ἀποδιώκω, ἀλλὰ καὶ τὸ σεσοβημένως[1] καὶ θαῤῥαλέως[2] ἀπέρχομαι, ὡς ὁ αὐτὸς Λουκιανὸς[3] ἐν τῷ πλοῖον ἢ εὐχαί[4]· εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα εἰς τὸ ἄστυ[5]. καὶ πάλιν ἐν τῷ[6] ὑπὲρ τῶν εἰκόνων[7]· καὶ ὡς ὁρᾷς ἤδη ἀποσοβῶ παρ᾽ αὐτήν. περισοβῶ[8] δὲ

Ex quibus colligas, *Thomam* falli: saepissime enim *ἀποσκοπῶ*, quod etiam accipitur pro *de loco superiore aliquid conspicere:* ita *Ioseph.* Antiq. l. VII. p. 130. *γενόμενος δ᾽ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἀπεσκόπει τὴν πόλιν καὶ μετὰ πολλῶν δακρύων ὡς ἂν βασιλείας ἐκπεσὼν ηὔχετο τῷ θεῷ* Ita quoque *Lucianus* t. I. p. 354. [de sacrif. c. 9.] *οἱ δὲ θεοὶ*, inquit, *παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι — — — ἀποσκοποῦσιν εἰς τὴν γῆν καὶ πάντη περιβλέπουσιν ἐπικύπτοντες.* Sall. *Ἀποσκοποῦντες Aristid.* Panath. p. 123. Oxon. Stobb. [*Bekk.* Anecdd. p. 435, 21. longe melius *Ἀποσκοπεῖσθαι: ἀποσκοπεῖσθαι λέγουσιν, οὐ σκοπεύειν.*]

1. *Σεσοβημένως . . . ἀπέρχ.*] *Suid. Ἀποσοβῶμεν, ἀποτρέχωμεν. Μένανδρος. Kustero* ne quis auscultet rescribenti, *ἀποτρέπωμεν.* (102) *Σοβεῖν* et *ἀποσοβεῖν*, *contento cursu ire*, *abire*, *aliquo se proripere* vere Attica: utrumque in *Alciphr.* I. p. 142. 174. III. p. 392. *Longo* III. p. 74. 96. *καὶ συντείνας σοβεῖ παρὰ τὸν Δρύαντα* inde loquendi formula, *οὐκ ἀποσοβήσεις: non tu hinc te auferes?* in *Aristoph.* Av. vs. 1133. 1253. etc. Alios usus adfines, sed leni flexu paululum inmutatos explicandi locus non est. Ut *Lucianus περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ*, sic et *Alciphr.* I. p. 86. ubi legenda est docta *Bergleri* observatio, III. p. 344. 408. illo *συνεχῶς* pariter adiecto. Haec causa est, cur *περισοβεῖν Hesych.* exponat, *κύκλῳ πίνειν. Phocylides* dixit *κυλίκων περινισσομενάων* apud *Athen.* X. p. 428. B. [p. 947. *Dind.*] *θᾶττον περιελαύνειν τὰς κύλικας Xenoph.* Symp. p. 512. v. 39. quod quum *Pollux* ex eo decerptum adnotat VI. 30. additum invenit, vel addidit ipse *ἐν κύκλῳ. Critiae* in *Athen.* XIII. p. 600. E. [p. 1336. *Dind.*] *παῖς* sive ministrator *ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσι . . . διαπομπεύει, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν.* Ceterum hic articulus in edd. antiquis post *ἄρτι* et *ἀπώμοτος* sequitur, in quibus quoniam *Λουκιανὸς* et *ὁ αὐτὸς* praecesserat, hic iure *Thomas* scribere potuit, *ὁ αὐτὸς Λουκιανός.* Hemsterh. [Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 436, 22. 23. Moer. p. 341.]

2. *Καὶ θαῤῥαλέως.*] In ed. Vasc. *θαραλέως.* unde vir doctus *θαρσαλέως.* perinde. Oudend. Cod. B. *θαρσαλ.* Sic et *Phav.* quem conf. add. *Suid.* in *ἀνεσόβησαν.* Stobb.

3. *Ὡς ὁ αὐτὸς Λουκ.*] Cod. B. *Λουκιανός.* priora verba locum hic non habent. Locus est t. II. p. 493. *Graev.* Stobb. Desunt Leid. pr.

4. *Ἢ εὐχαί.*] Oxon. *ἀχαιοὶ* male. t. II. p. 668. ed. S. [Navig. c. 4.]

5. *Εἰς τὸ ἄ.*] Leid. *ἐς τὸ ἄ.* [B. *ἐς τὸ ἄ. Ex Add.*]

6. *Καὶ πάλιν ἐν τῷ.*] t. II. p. 31. *Graev.* Stobb.

7. *Τῶν εἰκόνων.*] t. II. p. 45. [pro Imagg. c. 29.]

8. *Περισοβῶ.*] Praeter illam significationem aliam habet parum obviam apud *Gregor.* Nyss. t. I. p. 670. cuius haec verba: *τούτους μὲν λέγεσθαι παρὰ τῆς νύμφης βοστρύχους ὑπενοήσαμεν, οἳ τῆς*

τὸ περιέρχομαι. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ συμποσίου[1] ἡ Λαπίθαι· συνεχῶς περιεσοβεῖτο[2] ἡ κύλιξ. ἀνασοβῶ δὲ τὸ ἀναταράσσω[3]. σοβῶ δὲ καὶ τὸ πεπαῤῥησιασμένως χωρῶ, ὡς Συνέσιος[4] ἐν ἐπιστολῇ· ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν πορνότριβα σοβοῦντα διὰ τῆς ἀγορᾶς. καὶ τὸ ἀναταράσσω καὶ ἀνεγείρω[5].

Ἀποστασίου[6] δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος[7] κρίνοιτο, ὡς ἀποστὰς τοῦ δεσπότου. ἀπρο-

---

χρυσῆς κεφαλῆς ἀπηρτημένοι οὐ μικρὰν δι' ἑαυτῶν ποιοῦσι προσθήκην τῆς ὥρας τῇ τοῦ πνεύματος αὔρᾳ περισοβούμενοι: id est, *ventorum flatu agitati*; quo sensu accipitur praeterea p. 769. ἀλλὰ γαυριᾷς, inquit, τῇ νεότητι καὶ πρὸς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας βλέπεις καὶ ἐγκαλλωπίζῃ τῇ ὥρᾳ, ὅτι σοι ὑπερσφριγῶσιν αἱ χεῖρες πρὸς κί-(103)νησιν καὶ κοῦφοι πρὸς τὸ ἅλμα οἱ πόδες καὶ περισοβεῖ ταῖς αὔραις ὁ βόστρυχος. ubi malimus περισοβεῖται. SALLIER.

1. *Ἐν τῷ συμπ.*] t. II. p. 639. [Conv. c. 15.] ubi pro περιεσοβοῦτο leg. περιεσοβεῖτο ex cod. A. et B. STOBB.

2. *Περιεσοβοῦτο.*] Rom. Vasc. περιεσοβᾶτο. Scribendum scil. περιεσοβεῖτο, ut in Leid. pr. ac *Luciano* t. II. p. 852. ed. S. E. OUDEND.

3. *Ἀνασοβῶ δὲ τὸ ἀναταράσσω.*] Neque aliter exponendus videtur is *Platonis* locus in Lyside p. 206. A. ποῖός τις οὖν ἄν σοι δοκεῖ θηρευτὴς εἶναι, εἰ ἀνασοβοῖ θηρεύων καὶ δυσαλωτοτέραν τὴν ἄγραν ποιοῖ. Hinc metaphora ducta. Incompta coma dicitur κόμη ἀνασοβουμένη apud *Lucianum* t. II. p. 212. [Iov. Tragoed. c. 30.] τί ποτε ἐρεῖς, ὦ τέκνον; ὡς τάγε πρὸ τοῦ χρησμοῦ, ταῦτα ἤδη φοβερά, ἡ χρόα τετραμμένη, οἱ ὀφθαλμοὶ περιφερεῖς, κόμη ἀνασοβουμένη, κίνημα κορυβαντῶδες. Ibi Iupiter Apollinem oracula fundentem alloquitur, cui proinde haec *Virgilii* de Sibylla non immerito accommodes:

> *Ventum erat ad limen, cum virgo, poscere fata*
> *Tempus, ait: Deus, ecce Deus; cui talia fanti*
> *Ante fores subito non vultus, non color unus,*
> *Non comptae mansere comae; sed pectus anhelum,*
> *Et rabie fera corda tument: maiorque videri*
> *Nec mortale sonans, adflata est numine quando*
> *Iam propiore Dei.*

SALLIER.

4. *Ὡς Συνέσ.*] Pag. 178. B. idem habet ἀνασοβῶ p. 226. A. προσοβῶ p. 3. B. σοβῶ p. 244. A. et *Aristid.* p. 50. WITT.

5. *Καὶ ἀνεγείρω.*] Leid. pr. καὶ τὸ ἀν.

6. *Ἀποστασίου.*] V. *Harpocr.* h. v. [p. 40.] et ibi *Maussac.* DRAK. V. *Ammon.* qui ex vulgari usu, a quo tamen nonnumquam MSS. et edd. codd. discedunt, addit μέν. Sed sine μὲν in hac ipsa re *Suidas*; qui de differentia hic notata a *Thoma* cum Commentariis et *Iungerm.* ad *Poll.* III. §. 56. consulendus, ut et Misc. Obs. V. 5. p. 177. OUDEND. [*Bekker.* Anecdd. p. 201, 5. et 434.]

7. *Ὁπότε ἀπ.*] Adde ἢ δοῦλος ἀποστασίου κρίνοιτο ὡς ἀποστ. ex *Ammonio* h. v. STOBB.

στασίου[1] δέ, ὁπότε μέτοικος ἐγκαλοῖτο, ὡς μὴ[2] ἔχων προστάτην.

Ἀπόστολος[3], ὁ ἀπεσταλμένος. Δημοσθένης[4]· ἀλλ' οἱ μὲν ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει τοὺς τοιούτους ἀποστόλους. καὶ ἀπόστολος[5] αὐτὴ ἡ ἀποστολή[6]. Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ μὴ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ· χρήματα δ' ἡμῖν, τὰ μὲν εἰς τὸν ἀπόστολον τὸν καλὸν ἐξανήλωται[7].

Ἀποσχεδιάζω[8], αὐτοσχεδιάζω[9] καὶ σχεδιάζω.

---

1. *Ἀπροστασίου.*] Oxon. MS. *ἀπο.* pessime. *ὡς* mox abest ab (104) utroque Leid. Oudend.

2. *Ὡς μή.*] Deest *ὡς* in cod. B. [deest *ὡς* in B. *Ex Add.*]

3. *Ἀπόστολος.*] *Spanhem.* ad *Iulian.* Or. I. p. 265. Drak.

4. *Δημοσθένης.*] Or. I. Philipp. p. 53. F. [p. 53, 10. *R.* §. 45. *Bekk.*]

5. *Καὶ ἀπόστολος.*] Codd. A. B. et Rom. *αὐτὴ ἡ ἀποστολή.* addit insuper cod. A. *τῶν νεῶν*, cui lucem addunt haec *Timaei* Soph. lex. Plat. MS. *ἀποστολά, τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκπεμπόμενα ἢ ἐκπλέοντα.* Vid. *Thucyd.* l. VIII. p. 511. et ibi Cl. Virorum notas ad v. 79. Stoeb. *Lysias* Or. pro *Aristoph.* p. 338. [p. 625. *Reisk.* §. 21. *Bekk.*] *ἀργυρίου δ' εἰς τὸν ἀπόστολον ἠπόρουν.* et p. 347. *εἰς τὸν ἀπόστολον τῶν τριήρων.* [Zonaras c. 236. *Ἀπόστολοι δὲ αἱ τῶν νεῶν ἐκπομπή. οὕτως Δημοσθένης.* vid. *Schaefer.* Appar. ad Demosth. t. I. p. 282.]

6. *Ἀντὶ τοῦ ἀποστολή.*] Cur recesserunt ab edd. priscis *αὐτὴ ἡ ἀπ.* quae sana est lectio et confirmata a MSS. Leidd? De hoc vocis usu adi Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* l. VIII. §. 8. Oudend. Scrib. *ἀποστολή.* Utitur hac voce *Aristoteles* sensu minus usitato de amissione per caedem Rhet. II. c. 23. prope fin. *ἥμαρτε γὰρ ἡ Μήδεια περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν παίδων.* Stoeb. [B. *ἡ ἀποστολὴ αὐτή. Ex Add.*]

7. *Ἐξανήλωται.*] Vulgo in *Arist.* t. I. p. 378. ed. I. *ἐξανήλωτο.* Oudend.

8. *Ἀποσχεδ.*] De extemporanea dicendi facultate hae voces saepissime occurrunt apud *Philostr.* Vit. Soph. et in Vit. Apoll. l. V. c. 37 p. 222. de *Dione* Chrys. *προσῆν δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἀποσχεδιάζειν ἄριστα ἀνθρώπων.* Legitur *αὐτοσχεδιάζω* in *Thucyd.* l. I. p. 92. B. *Xenoph.* p. 609. *Isocr.* p. 466. et 696. *Aristid.* p. 60 Schol. *Lucian.* t. II. p. 41. [Pseudol. c. 5. vol. VIII. p. 331. ed. *Lehm.*] *σχεδιάζειν. ἤτοι σχέδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα.* Stoeb. [*Bekker.* Anecdd. p. 83, 4. *Αὐτοσχεδιάζειν: οὐ σχεδιάζειν, ὡς οἴονται. Ἰσοκράτης Εὐαγόρᾳ, Θουκυδίδης πρώτῳ.* Eadem praecipit Moer. p. 46. ubi vid. doctas *Piersoni* copias. De verbo *σχεδιάζειν* vid. ab *Piersono* laudatum *Wesselingium* ad Diod. Sic. I. c. 22. (26, 70.) vol. IV. p. 37. ed. *Dind.* et I. c. 69. p. 112. *Dind.* *σχεδιάζειν* Heliodor. IX. 11. extr. *καθάπερ σχεδιαζούσης ἐν αὐτοῖς τὴν*

Ἀποτετέλεκα[1] καὶ ἀποτετέλεσμαι· οὐκ ἀπήρτικα[2] οὐδ' ἀπήρτισμαι[3]. ἀδόκιμα γὰρ ταῦτά τε καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν.

Ἀποφέρεσθαι[4] οὐ μόνον τὸ πόῤῥω φέρεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ κερδαίνειν. παράδειγμα[5] τοῦ πόῤῥω φέρεσθαι παρὰ Λιβανίῳ[6]· εἰ μὲν γὰρ φιλοσοφίας ἁπτόμενος ἀπεφέρετο τοῦ σχήματος καὶ ἣν ἐν προσηγορίᾳ φιλοσοφίας. ἀποφέρειν δὲ καὶ ἀποφορά, τὰ παρὰ τῶν ἡττόνων τοῖς μείζοσι παρεχόμενα χρηστά[7]. Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ· τάλαντον[8] ἔταξαν τῷ Διὶ[9] τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. λέγεται μέντοι ἀποφορὰ καὶ ἡ δυσώδης ὀσμή[10].

ἱκεσίαν τῆς τύχης. I. 1. ὁ γὰρ πόλεμος ἐσχεδίαστο. Achill. Tat. III. 25. σχεδιάσας αὐτῷ τὴν ταφήν.]

9. *Αὐτοσχεδ.*] *Phavor.* καὶ αὐτοσχ.

1. *Ἀποτετέλεκα.*] Conf. *Phrynich.* v. ἀπηρτισμένον. add. *Suid.* v. ἀπαρτῆσαι et ἀρτησάμενος. Stoeb.

(105) 2. *Οὐκ ἀπήρτικα.*] Confer *Phrynich.* p. 196. ed. P. Oudend. [Phrynich. p. 447. *Lobeck.* quem vide. Moer. p. 82.]

3. *Οὐδ' ἀπήρτισμαι.*] Est tamen ἀπηρτισμένην apud *Diodor.* l. XVI. p. 406. *Ioseph.* p. 83. C. 731. G. 771. E. *Diog. Laërt.* p. 168. D. 179. C. Witter.

4. *Ἀποφέρεσθαι.*] Adde *Harpocr.* in ἀποφορά. et *H. Valesii* notas ad *Mauss.* p. 241. *Lucian.* t. I. p. 844. καὶ πρέποντα ταῖς μοιραις, ἃς χρὴ παρὰ βασιλέως ἀποφέρεσθαι. Torren.

5. *Παράδειγμα τοῦ . . . φιλοσοφίας.*] Haec omnia in codd. MSS. non leguntur. Locus *Libanii* est ex epist. 190. ad Anatol. ubi pro ἀποφερ. leg. ἀπεφ. Stoeb.

6. *Λιβανίῳ.*] Ep. 18. p. 7. ed. *Wolf.* unde restitui ἀπεφέρετο pro ἀποφ. et addendum videtur τὸ κάπηλος post v. φιλοσοφίας. desunt autem in Leidd. haec παράδειγμα . . . . φιλοσοφίας. Oud. [Exsulant haec etiam a B. *Ex Add.*]

7. *Χρηστά.*] Rectius apud *Ammonium* χρήματα. peius MS. Oxon. caret τῷ παρεχόμενα. Idem. [Inde ab v. ἀποφέρειν nova nota Vase. ed. p. 26. *Valcken.* ap. Tittm.]

[8. *Τάλαντον.*] *B.* τάλαντα. *Ex Add.*]

9. *Τῷ Διί.*] Male vulgo articulus abest. l. V. §. 31. p. 364. C. ubi de eo et de verbo ἀποφέρειν praeter *Harpocr. Suidam*, adi Cl. *Duker.* Sic etiam *Aelian.* l. X. An. c. 48. ἀπέφερε τῷ δράκοντι μισθὸν σωτηρίας. *Xen.* Inst. Cyr. l. IV. p. 113. δασμόν τε τῆς χώρας σοὶ ἀποίσω. l. VII. 143. τοὺς δασμοὺς ἀποφέρειν. Quod adeoque pro ὑποφέρειν restituendum eodem libro [4, 9.] p. 187. Hinc ἀποφέρεσθαι hoc sensu pro *accipere* saepe occurrit. *Theocr.* Id. A. vs. 8. ἆθλον ἀποισῇ. Atque ita legendum puto in *Aelian.* l. VII. An. c. 15. ἡ δὲ ἆθλον τοῦ κατειπεῖν κατηνέγκατο τὸ δούλῳ συγκαθεύδειν ἀδεῶς. Immo vero ἀπηνέγκατο. Oudend.

10. *Ἡ ἡδυσώδης ὀσμή.*] Contrarium reperitur apud *Phavor.*

Ἀποφθάρηθί[1] μου λέγουσιν Ἀττικοί, οὐκ ἀπαλλάγηθί μου. δηλοῖ δὲ τὸ μετὰ φθορᾶς ἀπόστηθί μου[2].

Ἀποφοιτήσομαι[3] κάλλιον ἢ ἀποφοιτήσω[4].

---

qui nostrum exscribit. Scil. ἡ δυσώδης ὀ. atque ita MSS. Leidd. Oxon. et edd. Rom. Vascos. pro primo ἡ exprimentes καί. Legendum igitur καὶ ἡ δυσώδης ὀσμ. Generaliter tamen magis significat (106) quamvis exhalationem. Confer *H. Stephani* lexicon et *Antoni.* Oudend. *Stephanus* in lex. auter est, nomine ἀποφορὰ fere semper intolerabilem odoris foeditatem significari: nos veró non minus crebro de odoris suavitate a scriptoribus Graecis usurpari esse solitum, contendimus. Ab *Agatharchide* ordiemur, cuius haec verba p. 63. τότε δὲ ἀσφάλτου καραθυμιῶντες βραχὺ καὶ τράγου πώγωνα τοῖς τοιούτοις ἀφαιροῦνται τὴν ἄγαν εὐώδη τῆς ἐπιφορᾶς ὑπερβολήν. Quibus nihil disertius, si pro ἐπιφορᾶς legas cum *Salmasio* ἀποφορᾶς: atque hanc illius emendationem stabiliunt, quae de huius vocis significatione mox allaturi sumus. Etenim in mendi suspicionem venire nequit is *Philonis* locus p. 36. ἡ δὲ πνοὴ ὡς ἂν αὔρα τίς ἐστιν καὶ ἀναθυμίασις ἠρεμαία καὶ πραεῖα. ὁ μὲν οὖν κατὰ τὴν εἰκόνα γεγονὼς καὶ τὴν ἰδέαν νοῦς πνεύματος ἂν λέγοιτο κεκοινωνηκέναι. ῥώμην γὰρ ἔχει ὁ λογισμὸς αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐκ τῆς ὕλης κούφης καὶ ἐλαφροτέρας αὔρας, ὡς ἂν ἀποφορᾶς τινος, ὁποῖαι γίνονται ἀπὸ τῶν ἀρωμάτων. Ibi autem ἀποφορὰ in bonam partem accipitur, ut et p. 142. τὰ γὰρ, inquit, καθ' ἡμῖν ἀναγκαῖα καὶ τίμια καὶ γνήσια ὡς ἀληθῶς ἀγαθά, τοιαῦτα φαγεῖν, πιεῖν, περιβάλλεσθαι, ποικιλίαις χρωμάτων δι' ὄψεως ἡδέως ἡσθῆναι, μελῳδίαις παντοίων ἤχων δι' ἀκοῆς τερφθῆναι, ἀτμῶν ἀποφορᾶς εὐώδεσι διὰ μυκτήρων γανωθῆναι. Neque aliter *Plutarchus* t. II. p. 437. Complura in eam rem adduci possent exempla, nisi ex laudatis supra scriptoribus satis constaret, nomen, de quo disputatur, promiscue a veteribus adhibitum. Sallier. Leg. καὶ ἡ δυσώδης ὀσμή. Sic quidem MSS. nisi τὸ ἡδυσώδης pro εὐώδης positum esse credendum sit: ut indicaret, non odoris tantum foeditatem, verum et suavitatem hac voce significari. conf. *Ammon.* h. v. p. 21. et 22. Stoeb. [Etiam B. καὶ ἡ δυσώδης ὀ. *Ex Add.*]

1. *Ἀποφθάρηθι.*] *Phavor.* ἀποφθάρθι μου. Witter. Cod. A. ut in textu. Cod. B. ἀποφθάνηθί μου. Stoeb. V. *Moerid.* [p. 53.] male in *Phavorino* ἀποφθάρθι. Oudend. [Aristoph. Nubb. v. 788. ed. *Herm.*]

2. *Ἀπόστηθί μου.*] Oxon. caret μου. et Leid. pr. [Abest μου etiam a B. *Ex Add.*]

3. *Ἀποφοιτήσομαι.*] Pertinent huc cetera, quae in ἀγνοήσομαι leguntur, quicum haec periodus arcte cohaerét. Inserenda post hanc §. ex ed. Rom. et MSS. A. B. Ἀπρὶξ ἐλάβετο λέγε, ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέραις χερσὶ καὶ διόλου. conf. *Hesych.* et *Phavor.* h. v. ἑώρων ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν, *consertis manibus, ut divelli non possint.* Legitur et apud *Synes.* p. 283. B. et *Xiphilin.* p. 373. D. Neque ta- (107) men desunt alterius locutionis exempla. χεροῖν ἀμφοτέραιν *Ioseph.* p. 502. G. ἀμφοτέραις χερσὶ *Lucianus* t. II. p. 86. et 491. *Timaeus* in lex. Plat. MS. ἀπρίξ, ἐμπεφυκότως. Stoeb. [Longus IV. 14.

Ἀπρὶξ ἐλάβετο λέγε[1], ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέραις χερσὶ καὶ διόλου.

Ἀπρονόητος καὶ ὁ μὴ προνοῶν καὶ ὁ μὴ προνοούμενος ὑπό τινος[2]. Λουκιανὸς ἐν τῷ Ζεὺς τραγῳδός[3]· ἢ ὄντας ἀπρονοήτους εἶναι αὐτῶν.

Ἀπώμοτος[4] ὁ ἀπηγορευμένος. ἀνώμοτος δὲ καὶ ὁ μὴ ἐν ὅρκῳ παραληφθεὶς καὶ ὁ μὴ ὀμόσας. ὡς ὁ αὐτὸς[5] ἐν τῷ Ἴριδος καὶ Ποσειδῶνος διαλόγῳ[6]· ἀνώμοτός ἐστιν· ἀφανὴς γὰρ ἦν[7].

Ἀρὰ[8] οὐ μόνον ἡ κατάρα, ἀλλὰ καὶ ἡ εὐχή.

---

p. 119, 18. ed. *Schaef.* ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις. ubi vid. *Schaefer.* p. 405. et eund. ad Lamb. Bos. de Ellips. p. 527.]

4. *Ἢ ἀποφοιτήσω.*] Additur in MS. Oxon. *καὶ ἄξομαι ἢ ἄξω. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τι ἐχόντων μέλους μέλοντας.* OUDEND.

1. *Ἀπρὶξ ἐλάβετο λέγε, ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέραις χερσὶ καὶ διόλου.*] Haec inserui ex MSS. Leidd. Oxon. et edd. Rom. Vascos. [Sic quoque B. addens *ταῖς* ante *χερσί. Ex Add.*] In *Moeride* [p. 63.] legitur ex interpolatione *Hudsoni* corruptissime: *ἀπρὶξ τὸ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις κατασχεῖν, βίᾳ (κρατεῖν) Ἀττικῶς· (προσπεφυκότως οἷον) ἔγχυτος πλακοῦς. Ἑλληνικῶς.* ubi censet Cl. editor, illa *ἔγχυτος πλακοῦς Ἑλληνικῶς* alicui respondere, quod librariorum forsan vitio exciderit. Quod non puto. *Suidas ἀπρίξ, ὅλῃ δυνάμει· ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. Ἀπρὶξ προσπεφυκὸς* etc. *Hesych. Ἀπρίξ, προσπεφυκότως, ἰσχυρῶς, σφοδρῶς. Phavorin. Ἀπρὶξ ἐλάβετο λέγε, ἀλλὰ μὴ ἀμφοτέραις χερσί. καὶ παρὰ Πλάτωνι, ἀπρὶξ προσπεφυκότων* (lege *τως*) *ἰσχυρῶς. ὃ οὐχ οἷόντε πρῖσαι διὰ τὴν σύγχυσιν.* quae explicatio exstat quoque in *Hesychio.* sed ex *Suida* patet, legendum *σύμφυσιν:* ut bene monet *Kusterus.* Schol. *Theocr.* Id. 15. 68. *ἀπρὶξ ἀντὶ τοῦ ἐμπεφυκότως, ὥστε μὴ διαπρῆσαι τὴν συμφυΐαν.* scribe *διαπρῖσαι* cum *H. Stephano* in Thes. OUDEND. [*Bekk.* Anecdd. p. 440, 13. *Ἀπρίξ: ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.*]

2. *Προνοούμενος ὑπό τινος.*] Codd. A. B. et Leid. I. *προνοούμ. παρά του.* [*παρά του* etiam B. *Ex Add.*]

3. *Τραγῳδός.*] *Lucian.* t. II. p. 202. ed. Salm. [c. 18.] ubi *σφῶν αὐτῶν.* Leid. pr. *ὁ τρ.* OUDEND. t. II. p. 138. *Graev.*

4. *Ἀπώμοτος*] *Archilochus* [fr. 30.] apud *Aristot.* Rhet. l. III. c. 17. fin. *χρημάτων δ' ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον.* STORR. [*Bekk.* Anecdd. p. 21, 3. et 441, 14.]

5. *Ὡς ὁ αὐτός.*] Cod. B. *καὶ ὁ αὐτός.* Vid. *Lucian.* t. I. p. 253. *Graev.* [Dial. Mar. X. 1.] Vid. *Iens.* Lect. Luc. p. 327. IDEM. [„Praecessit *ἄρτι* in Vasc." *Valcken.* ap. Tittm.]

6. *Διαλόγῳ.*] Conf. t. II. Toxar. c. 42. et quae ibi notarunt viri docti.

7. *Ἀφαν. γὰρ ἦν.*] Deest *ἦν* in B. [Deest *ἦν* etiam Burm. *Ex Add.*]

(108) 8. *Ἀρά.*] *Hesych. Ἀρά· εὐχή, κατάρα, βλάβη.* Confer. *Salmasius* ad Inscript. Herod. Attic. p. 9.

Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἕκτῃ[1]· ἀρὴν ἐποιήσαντο παῖδα γενέσθαι.

Ἀράχνη[2] τὸ ὕφασμα. ἀράχνιον[3] τὸ νῆμα[4]. ἀράχνης τὸ ζῶον. Ἡσίοδος[5]. —— ἀερσιπότητος ἀράχνης.

Ἀργὸς[1] ἡμέρα καὶ ἀργὸς γυνὴ κρεῖττον ἢ ἀργή.

---

1. Ἡρόδ. ἐν τῇ στ'.] Erato c. 64. p. 354. Gale. STOBB. [*Valcken.* apud Tittm. „ὁ αὐτὸς Vasc. praecessit ἀλογία. Post notam ἀρὰ sequitur in Vasc. τέλος τοῦ ά στοιχείου."]

2. Ἀράχνη.] Subtilius haec quam verius. *Ammonius* (ubi v. *Valckenaer.*) ait: ἀράχνην feminino genere ut et ἀράχνιον neutro genere esse ὕφασμα, at masc. gen. ἀράχνην notare ipsum animalculum: et sic quoque *Suidas*, nisi quod de ἀραχνίῳ mentionem non faciat. Noster autem, unde sua hausit *Phavorinus*, si sana eius sunt verba, ἀράχνιον facit *stamen*, ἀράχνην vero *subtemen* et denique animalculum masc. gen. ἀράχνην. At vero recte iam *Stephanus* docuit, τὴν ἀράχνην καὶ τὸ ἀράχνιον etiam de animalculo occurrere. V. *Poll.* l. VII. §. 76. Hinc margini adscripserat hic vir doctus ὕφασμα καὶ τὸ ζῶον. Vere quidem, sed contra mentem *Thomae*, ut opinor. An autem scripsit ἀραχνίου νῆμα vel ἀράχνου νῆμα? OUDEND. De animali inter alios, ques habent lexica, *Aeschyl.* Agam. vs. 1501. *Aelian.* H. A. l. I. c. 21. nempe ἀράχνη et telam dicit et *animal*, at ὁ ἀράχνης animal tantum, id quod ex canone nostro quoque tantum docere voluit *Ammonius*. ABRESCH. [Ἀράχνη· τὸ ὕφασμα] Nota MS. καὶ ζῶον additur in libro Nob. R. Hes. ἀραχνία, ἀράχνη· Ἀττικοί· Haec *Valcken.* ap. Tittm. — De voce ἀράχνης vid. *Bekker.* Anecdd. p. 442, 1. et Anecdd. *Bachm.* I. 140. Lucian. Ver. Histor. I. 15. ἀράχναι παρ' αὐτοῖς πολλοὶ καὶ μεγάλοι γίγνονται. Musc. enc. 5. ὁπόταν τὸν ἀράχνην διαδιδράσκῃ.]

3. Ἀράχνιον.] *Laërt.* p. 202. F. WITT. Conf. *Ammon.* p. 24. et ibi *Valck.* STOBB.

4. Νῆμα.] Haec vox et in Latinam linguam transiit, ut patet ex *Tertulliano*, nempe ex felicissima emendatione *Salmasii* in *Tertull.* lib. de Pallio p. 180. seqq. et *Steph. le Moyne* in doctissimis Observat. ad Varia Sacra p. 879. seqq. Eadem quoque reddenda pariter scriptori *Kuranidon*, ubi p. 80. vulgo sine sensu legitur: *Albus Araneus cum animali in calamo missus, ophthalmiam sedat,* pro quo magnus *Reinesius* l. III. Var. Lect. c. 15. p. 581. legendum censet *cum sua telà;* infeliciter omnino, praeter consuetudinem Viri alias sagacissimi: scribendum enim potius videtur *cum nemate* vel *nemati*, nempe νήματι. Sed et eandem vocem Graecam νῆμα ad ipsos quoque Chaldaeos, Hebraeos ac Rabbinos penetrasse, adeo ut נימא *Nema*, seu *Nima*, frequentissime apud ipsos occurrat, doctissime, pro more, ostendit idem Vir magnus *Steph. le Moyne* loco laudato p. 880. Verum haec obiter hac occasione καὶ ὡς ἐν παρόδῳ. TRILLER.

5 Ἡσίοδος] Ἔργ. v. 777. WITTER.

6. Ἀργὸς etc.] Idem *Phrynichus* praecipit p. 16. *Kuhn.* in Ind. (109) *Aelian.* V. Πάμπολυς. similia vide in Βασίλεια, Βέβαιος. Φαῦλος.

Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[1].

Οὐ μὴν ἐρῶ γ᾽, ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ᾽ ἐσπάθα.

Λουκιανὸς ἐν τῷ τῆς μυίας ἐγκωμίῳ[2]· *ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ ἄνετος οὖσα τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πονούμενα καρποῦται.*

Ἀργυραμοιβός[3], *οὐ κολλυβιστής*[4]. *δηλοῖ δὲ τὸν ἰδιωτικῶς λεγόμενον καταλλάκτην*[5], *ὃν καὶ*

Φίλιος. Hemsterh. De hac syntaxi quaedam habet *Kuhnius* in indice ad *Aelian.* in voce *πάμπολυς*. Torren. Conf. *Phryn.* in *ἀργὴ ἡμέρα*. Stobber. *Philostrat.* Icon. I. 21. *ἡ κόμη δὲ οὐκ ἀργή*. conf. *Suidas* et schol. *Aristoph.* Nub. vs. 53 *Eustath.* ad Odyss. Θ. p. 305. [Vide copias *Lobeckii* ad Phrynich. p. 104 sq.]

1. *Ἐν Νεφέλαις.*] Vs. 54. a *Suida* etiam citatus.

2. *Ἐγκωμίῳ.*] t. II. p. 376. *Graev.* [c. 8.]

3. *Ἀργυραμοιβός.*] Atticis est, qui Latin. *mensarius*, *nummularius*. utitur *Aristoph.* Nub. p. 164. ubi schol. *ἀργυραμοιβοί, οἱ ἀντ᾽ ἀργυρίου κέρματα ἀμείβοντες. κολλυβιστὴς* vero, quomodo communi dialecto vocatur huiusmodi homo, (uti etiam est *Matth.* XXI. 12. et *Ioh.* II. 15.) Atticis improbatur. Bos. V. *Heupel.* ad Marci c. XI. 15. Drak.

4. *Οὐ κολλυβιστής.*] Ita recte hic et infra sub titulo *κολυμβηστὴς* vulgo emendarunt viri docti, ut latius ibi ostendemus. MSS. *Moer.* item Oxon. Leid. sec. et *Phavor.* prave *κολυμβιστής*: ut fere ubique habent MSS. at *κολλυβίστης* bene Leid. pr. Sed peius ed. Vasc. *κολυμβητής*. Oudend. Codd. A. B. *Phav.* et ed. Rom. *κολυμβιστής*. vid. et *Phav.* in *κόλυμβος*. Stobb.

5. *Καταλλάκτην.*] *Ἀργυρογνώμονα λέγουσι τὸν καταλλάκτην.* *Etymol.* p. 137. v. 23. Recentius vocabulum *Io. Meurs.* retulit in Gl. Gr. B. pluribus exemplis illustravit *Du Cangius*, *Thomae* non oblitus: vim eius propriam recte describas ex *Suida* in *Ἀργυραμοιβὸς* et *Κολλεκτάριος· ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος.* Quamvis autem eo veteres usi non fuerint, verbum tamen, unde ducitur, *καταλλάσσειν* ipsis satis frequens ad rem mensariam pertinet notatque maioris pretii nummos aureos argenteosve minutiore nummulorum, quos *κέρμα* vel *κέρματα* vocant, genere permutare. Persinus poëta Eubulo miranti, cur se relicto Atarna Mitylenen discessisset, rescripsit, *διότι τὰς Φωκαΐδας, ἃς ἔχων ἦλθεν, ἥδιον ἐν Μιτυλήνῃ μᾶλλον ἢ ἐν Ἀτάρνῃ καταλλάττει·* quorum mentem eximie *Kuh-*(110)*nius* enodavit ad *Poll.* IX. 93. Apud *Polyaen.* VI. 5. *Aesias* memoratur, vel, ut *Plutarchus* eum adpellat, *Aegias*, Sicyone *τραπεζίτης*, Arati familiaris: *παρὰ τούτῳ τὸ χρυσίον κατήλλαττον* tres fratres Acrocorinthi praesidiarii, quod furto surripuerant: in eadem historia hoc ipso verbo utitur *Plutarch.* in Arat. p. 1035. A. Non alia potestate nititur ambiguum illud Matreae in Exc. *Athen.* I. p. 19. E. *διὰ τί τετράδραχμα καταλλάττεται μέν, ὀργίζεται δ᾽ οὔ;* cuius ratio bene ab *Is. Casaubono* declarata non praeteriit *Eustath.* ad Il. I. p. 764. v. 43. simili modo *διαμείβειν* posuit *Plat.* Polit. p. 549. D. *οἱ νόμισμά τε πρὸς τἆλλα καὶ αὐτὸ πρὸς αὐτὸ διαμείβοντες, οὓς ἀργυραμοιβοὺς . . . ἐπωνομάκαμεν.* Hinc *καταλλαγή*,

ἀργυρογνώμονα λέγουσιν[1], *ἤγουν τὸν τὸ ἀργύριον συνιέντα καὶ δοκιμάζοντα*[2]. *Λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ*[3] *τῇ περὶ τῆς λάλου γυναικός· τοὺς ἀργυρογνώμονας συκοφαντεῖσθαι λέγουσιν.*

Ἅρμα[4], *ἐν ᾧ ἵπποι*[5] *ζεύγνυνται. οἱ δὲ ἐπὶ ὅπλων*[6] *λαμβάνοντες οὐ καλῶς χρῶνται*[7].

Ἁρμόττω[8] *κάλλιον ἢ ἁρμόζω*[9].

---

quemadmodum Byzantii inopia pecuniae laborantes *τῶν νομισμάτων τὴν καταλλαγὴν ἀπέδοντο μιᾷ τραπέζῃ*, teste *Aristot.* Oecon. II. p. 246. v. 24. Sic Apollodorus in rationibus adnotaverat *καὶ νόμισμα ποδαπὸν καὶ ἐκ πόσου ἡ καταλλαγὴ ἦν τῷ ἀργυρίῳ. quantumque compendii vel damni ex commutatis nummis esset captum*, in *Demosthen.* Act. in Polycl. p. 1088. E. De lucro, quod quis vertenda diversae speciei pecunia facit, intelligi debet *καταλλαγὴ* in eximio Diphili loco apud *Athen.* VI. p. 225. B. HEMSTERH. *Timaeus* in lex. Plat. MS. *ἀργυραμοιβὸς ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργυρίου ἀλλασσόμενος.* STOBB. [Bene distinxit voces, quas Thomas aliique, ut recte notavit *Pierson.* ad Moer. p. 54., confuderunt, Phrynich. *Bekk.* p. 18, 30. *Ἀργυροσκόπος, καὶ ἀργυρογνώμων καὶ ἀργυραμοιβός: εἴρηται δὲ ἀργυρογνώμων μὲν παρὰ τὸ γνῶναι δύνασθαι δόκιμόν τε καὶ κίβδηλον ἀργύριον· ἀργυροσκόπος δὲ παρὰ τὸ σκοπεῖν, ἀργυραμοιβὸς δὲ ὁ ἀμείβων ἀντὶ τοῦ ἀργυρίου κέρμα.* Fusius hac de re disseruit *C. Fr. Hermann.* ad Luc. de Conscr. Hist. c. 10. p. 76.]

1. *Λέγουσιν.*] Exsulat a MS. Oxon.

2. *Δοκιμάζοντα.*] *Δοκιμαστὴς* est apud *Menandr.* in Fragm. p. 232. DRAK. Huc usque cod. B. caetera desunt. *Aristot.* Rhet. l. I. c. 15. *καὶ ὅτι ὥσπερ ἀργυρογνώμων ὁ κριτής ἐστιν, ὅπως διακρίνῃ τὸ κίβδηλον δίκαιον καὶ τὸ ἀληθές.* STOEBER,

3. *Τῇ μελέτῃ*] Adde ex MS. Leid. pr. Oxon. et ed. Rom. Vasc. τ. μ. τῇ. V. p. 98. Verba legi possunt t. I. p. 805. A. OUDEND.

4. *Ἅρμα.*] Sensus est, recte de curribus dici, minime vero, si de armis sermo sit: recentiores enim Graeci *ἅρμα* vocant illud, quod apud Gallos nostrates appellatur *un arme*. Vid. *Meursium* in Gloss. p. 51. SALLIER. *Eustath.* ad Iliad. B. p. 184. *Du Cange* in Glossar. ABRESCH. Pro thensa alicuius deorum usurpari, docet *Is. Casaubon.* ad *Dion.* p. 44.

[5. *Ιπποι.*] Burm. *οἱ ἵπποι. Ex Add.*]

6. *Ἐπὶ ὅπλων.*] Quod frequens in *Tacticis Leonis*, *Constantini* et *Mauricii*. Sumtum a Latina voce *arma*. V. *Du Cangii* Gloss. (111) Graec. HEMST. *Phavorin.* *ἢ ἅρμα ἑνικῶς τέθριππον, πληθυντικῶς δὲ παρὰ Λατίνοις τὰ ὅπλα.* OUDEND.

7. *Οὐ καλῶς χρῶνται.*] Cod. B. *ἁμαρτάνουσιν.* *Moschopulus:* *Ἅρμα ἑνικῶς τὸ τέθριππον, ἅρματα δὲ πληθυντικῶς τὰ ὅπλα.* *Etymol.* Latinis adscribit, quibus *arma τὰ ὅπλα.* STOBB. [Burm. *ἁμαρτάνουσιν. Ex Add.*]

8. *Ἁρμόττω.*] *Aristid.* Panath. t. I. 95. Oxon. *ἄλλα γὰρ ἄλλων ἕνεκα ἁρμόττειν.* *Xenoph.* habet *ἁρμόζειν* Paed. I. 9. STOBB. [Cf. *Greger.* Cor. p. 154. *Schaef.* *Lobeck.* ad Phrynich. p. 241. *Poppo* ad Xenoph. Cyrop. I. 3, 17.]

Ἄρνες[1], *οἱ νεογνοί*[2]. *ἀρνειοί, οἱ προήκοντες*[3].

Ἀροῦν Ἀττικοί, οὐκ ἀροτριᾶν[4].

Ἀῤῥωστία[5] *οὐ μόνον ἡ νόσος*[6], *ἀλλὰ καὶ ἡ ἁπλῶς ἀδυναμία· ἐπειδὴ καὶ ὁ νοσῶν*[7] *ἀδυνάτως ἔχει χρῆσθαι ἑαυτῷ*[8]. *Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ· ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ*[9] *ἦσαν καὶ ἀῤῥωστίᾳ τοῦ στρατεύειν.*

---

9. *Ἢ ἁρμόζω.*] Peccat ergo *Thomas* noster in *Γιγνόμενον.* Hemst. Ea voce utitur schol. *Euripid.* Phoen. vs. 1499. Drak. Addit MS. Oxon. *καὶ ἁρμύττω τὸ ἁρμύζω.* Forte *καὶ ἀρύτω τὸ ἀρύω* voluit librarius; sed de eo agit auctor infra. Pro *κάλλιον*, quod abest a Leid. pr. et ed. Rom. est *μᾶλλον* in Leid. sec. Oud. [*Κάλλιον.*] Abest a MSS. et edd. vett. quia sequitur post *ἀρύτομαι. Ex Add.*]

1. *Ἄρνες, οἱ νεογνοὶ ἀρνειοί, οἱ προήκοντες.*] Sic vulgo vitiose edunt et distinguunt: in ed. Vasc. *οἱ νεογνοί, ἀρνειοί, οἱ πρόκοντες.* Ex *Ammonio* vero patet, legendum esse, *Ἄρνες, οἱ νεογνοί. ἀρνειοί, οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ·* et ita diserte Leidd. codd. nisi quod in sec. sit *προσήκοντες. Hesych.* *ἄρνες μικρὰ πρόβατα. ἀρνειὸς ὁ τριετής, κριός.* ubi vide. Oudend. Is locus ita distinguendus: *ἄρνες, οἱ νεογνοί. ἀρνειοὶ οἱ προήκοντες.* nec dubitandi locum relinquunt haec *Ammonii*: *ἄρνες καὶ ἀρνειοὶ διαφέρουσιν. ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί,*

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον·
Ἀρνειοὶ δὲ οἱ προήκοντες τῇ ἡλικίᾳ,
Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Ὅστ' οἴων μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.

Qui versus leguntur apud *Homerum*. Sallier. Interpunge sic: *Ἄρνες, οἱ νεογνοί· Ἀρνειοί, οἱ προήκ.* Vid. *Suid.* voc. *ἀμνόν.* conf. *Ammon.* voc. *ἄρνες.* Witt. *Lysias* apud *Dion.* Halic. 27. 15. *δραχμῶν ἀπέφαινεν ἐωνημένον ἀρνίον.* lege *ἀρνειόν. Cyrillus* sive *Philoponus* p. 5. *ἄρνειος, agninus. ἀρνειός, agnus nuper natus.*

2. *Νεογνοί.*] Post *νεογνοὶ στικτέον.* habet ex *Ammonio.* Hemst. Forte *νεογόνοι.* vid. infra v. *νεόγονος.* Drak.

[3. *Προήκοντες.*] Adde *τῇ ἡλικίᾳ* e Leidd. et B. *Ex Add.*]

4. *Οὐκ ἀροτριᾶν.*] *Arrian.* II. 3. p. 63. *τῷ μὲν ἀῤῥοτριᾶν, τῷ δὲ ἁμαξεύειν τὸν Γόρδιον.* Witter. [Cf. Moer. p. 22. *Bekker.* Anecdd. p. 446, 7. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 254. sq.]

5. *Ἀῤῥωστία.*] V. *Ammon.* in *Ἄῤῥωστος.* Hemst.

6. *Νόσος.*] *Isocr.* ad Demon. p. 57. Drak.

(112) 7. *Ὁ νοσῶν.*] *Demophil.* Simil. p. 118. *οὔτ' ἀῤῥώστου πληγήν, οὔτ' ἀνοήτου ἀπειλὴν δεῖ εὐλαβεῖσθαι. Erotianus* p. 15. *ἀῤῥοίη, ἀῤῥωστία.*

8. *Ἑαυτοῦ.*] *Ἑαυτῷ.* Hemst. Graecum non puto pro dativo *ἑαυτῷ*, ut est in Leid. primo. Oudend. Cod. A. B. *ἑαυτῷ.*

9. *Ἐν καρπῶν ξ.*] MS. Oxon. *καρπῷ.* Scil. pro *καρποῦ*, ut exstat in *Thucyd.* l. III. §. 15. atque ita citatur quoque a *Suida.* Immo exhibetur a MSS. Leidd. Vide Comm. ad *Thucyd.* Oudend. *Cod.* A. B. *καρποῦ.* Sic etiam in ipso *Thucyd.* loco legitur, quem

Οὐ λέγουσιν οἱ κυρίως Ἀττικοὶ Ἄρσενα[1], *ἀλλ' ἄῤῥενα.*

Ἄρτι[2] *οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ποτέ*[3]. *Λουκιανὸς*[4] *ἐν τῷ Διογένους καὶ Ἀλεξάνδρου διαλόγῳ· ἐπαινῶν ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλλος, ἄρτι δ' ἐς*[5] *τὰς πράξεις καὶ τὸν πλοῦτον.*

Ἄρτι[6] *ἥξω οὐκ εἴποις, ἀλλὰ*[7] *ἄρτι ἔρχομαι*[8] *καὶ ἄρτι ἀφικόμην.*

---

vid. p. 182. D. conf. *Ammon.* p. 24. STOBB. [*καρποῦ* etiam Burm. Ex *Add.* — *Bekker.* Anecdd. p. 446, 13. *Ἀῤῥωστία τοῦ στρατεύειν: ἀντὶ τοῦ ἀπροθυμία. Θουκυδίδης.*]

1. *Ἄρσενα, ἀλλ' ἄῤῥενα.*] Sed *Sophocles* habet in Trachin. vs. 1218. [v. 1186. *Herm.*] *ἄρσενα ἔλαιον.* Vide *Spanhem.* ad *Callim.* in Pall. vs. 29. *ἐν τοῖς ἄρσεσι Thucyd.* l. II. §. 45. *ἀλλὰ* Leid. pr. OUDEND. Sed *ἄρσενας* est apud *Arrian.* Indic. c. 2. p. 524. *ἄῤῥενα* vero habet *Aristoph.* Nub. v. 687. *ἄῤῥεσι Luc.* t. II. p. 87. *Hemst.* *ἄρσεσι* idem Ver. Hist. II. t. II. p. 116. conf. *Corinth.* de Dial. p. 675. *Steph.* p. 64. STOBB. [Moer. p. 26. ibq. *Piers.*]

2. *Ἄρτι οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ποτέ.*] i. e. *Ἄρτι* non tantum pro *paulo ante*, sed etiam pro *aliquando* ponitur. At schol. *Aristoph.* docet, apud Atticos *ἄρτι* poni pro *nunc* et *ἀρτίως* pro *paulo ante.* Sic ille ad Fabulam, quae inscribitur *Νεφέλαι*, p. 188. *Ἄρτι τοῦ ἀρτίως διαφέρει παρ' Ἀττικοῖς, ἄρτι μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ νῦν, ἀρτίως δὲ πρὸ ὀλίγου.* BOS. *Phryn.* eodem modo p. 8. vid. etiam *Ammon.* *Plat.* p. 4. F. HEMST. Conf. *Ammon.* et *Suid* h. v. Locus *Luciani* est t. I. p. 292. *Graev.* conf. eund. in Abdic. t. I. p. 478. Basil. ubi *ἄρτι μὲν λύεσθαι, ἄρτι δὲ κυρίους εἶναι τοὺς νόμους.* Et in *Νεκυομ.* t. II. p. 78. Bas. *ἄρτι μὲν ἐπινεύων, ἄρτι δὲ ἀνανεύων ἔμπαλιν.* WITT. *Timaeus* lex. Plat. MS. *Ἄρτι πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιημένος.* STOBB. [Vide de hac voce uberius disputantem *Lobeckium* ad Phryn. p. 18. sqq.]

3. *Ἀντὶ τοῦ ποτέ.*] Contra schol. *Aristoph.* V. *Ammon.* et *Moer.* Attic. Adde *Phavorinum.* OUDEND.

4. *Λουκιανὸς.*] Pag. 35. ed. pr. *Hemsterh.*

5. *Ἄρτι δ' ἐς.*] Leid. pr. ed. Rom. *δὲ.* Rom. *εἰς.* [Vasc. *δὲ εἰς* notante *Valckenario* apud Tittm.]

6. *Ἄρτι ἥξω οὐκ εἴποις, ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι.*] Recte: nam *ἄρτι* (113) Attice non cum futuro iungitur, sed aut cum praesenti, aut cum praeterito. Vide *τὸν πάνυ Graevium* ad Soloecistam *Luciani* p. 729. qui ibi quamplurimis testimoniis id probavit. Bos. Scr. *ἥξω* .... *ἀλλὰ ἄρτι ἔρχομαι.* adde ex A. B. et Rom. *καὶ ἄρτι ἀφικόμην.* Vid. *Nunnes.* ad *Phryn.* h. v. *Graev.* ad *Luc.* Soloec. p. 38. *Ammon.* h. v. *Liban.* I. p. 166. C. Schol. ad *Luc.* Soloec. init. *ἄρτι σολοικιῶ.*] *τὸ ἄρτι μέλλοντι οὐ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ.* STOBB. Sic tamen *Plato* p. 243. F. [vid. *Heindorf.* ad Plat. Charm. p. 108.] ut *ἄρτι ἥκω* ex *Thomae* praecepto, *Aristid.* t. I. p. 526. ABRESCH.

7. *Ἀλλὰ.*] Leidd. *ἀλλ'.*

8. *Ἔρχομαι.*] *Heliod.* Aethiop. l. I. in princip. cum imperfecto

Ἀρτοπόπος[1] κάλλιον ἢ ἀρτοποιὸς[2] καὶ σι–

---

idem ibid. p. 21. Vid. *Graevius* ad *Lucian*. Soloec. eadem est ratio in *νῦν δή*, quae voces etiam nunquam futuro iunguntur; vid. *Graevium* l. c. p. 758. dicitur tamen *ἄρτι μέλλουσα λύειν* apud *Heliodor*. l. V. [c. 1.] p. 202. Drak. Pessime exciderunt *καὶ ἄρτι ἀφικόμην* ex ed. *Blanc*. quae restitui e MSS. Oxon. Leidd. et edd. Rom. Vascos. Adi *Phavor*. et Comm. ad *Phryn*. p. 8. ed. *Pauw*. Exempla ubivis obvia sunt. Oudend. [Vide Lobeckium l. l. p. 19.]

1. *Ἀρτοπόπος* etc.] Cautius aliquanto *Phrynichus*: *Ἀρτοκόπος, ἀδόκιμον. χρὴ δ' ἀρτοπόπος ἢ ἀρτοποιὸς λέγειν.* Nam *ἀρτοποιὸς* apud *Xenophontem* exstat Cyrop. V. p. 87. v. 10. *ἀρτοποιΐα Dioscor.* IV. c. 114. p. 287. C. [Xenoph. Memorab. S. II. 7, 6. *ἄρτους ποιεῖν* affert *Valcken*. ex eodem Xen. Cyrop. VIII. 2, 5.] Hemst. Autores *τῷ ἀρτοκόπος* uti malunt. *Casaub*. ad *Athen*. l. XIV. c. 15. et ita forte emendandum, si per *Libanium* liceat. Drak. Mirum est, sic potuisse scribere *Thomam*, quum *ἀρτοποιὸς* et *σιτοποιὸς* optimis scriptoribus Atticis sint in usu. *Xenophon* de Instit. Cyri p. 147. l. V. [5, 39.] *οἱ δὲ πλεῖστοι, ὡς κεκέλευστο ὑπὸ Κύρου, δῶρα ἄγοντες, ὁ μέν τις οἰνοχόον καλόν, ὁ δὲ ὀψοποιὸν ἀγαθόν, ὁ δὲ ἀρτοποιόν.* ubi obiter monendum, e MS. Leid. ac *Suida* legendum *ἐγκέλευστοι* pro *ὡς κεκέλευστο*. V. *Suidam* in illa voce ac *Kuster*. et omnino *Xenoph*. de Exped. Cyri p. 251. *καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευστοι.* Sic et *Aristid*. pro Themist. t. II. p. 196. *ἀντάξιος ἀρτοποιοῦ*. *Libanius* contra Icarium t. II. p. 463. *ἀρτοποιοὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν πληγαῖς.* Atque ita alii passim. ut et *ἀρτοποιεῖν*. Hinc *Pollux* l. VII. §. 21. *ἀρτοποιοί, ἀρτοπόποι. Ξενοφῶν δὲ ἀρτοκόπους λέγει·* quem locum rursus merito allegat *Nunnes*. ad *Phrynich*. p. 94. ed. P. *ἀρτοκόπος, ἀδόκιμον. χρὴ δ' ἀρτοπόπος ἢ ἀρτοποιὸς λέγειν.* Ex cuius sententia erravisset ergo etiam *Libanius* *περὶ τῆς λάλου* t. I. p. 305. *δέος μὴ τὰ φρύγανα τοὺς ἀρτοκόπους* (114) *ἐπιλίπῃ·* et contra Icarium t. II. p. 468. *καὶ τὸ μέρος παρὰ σοῦ τὸ τῶν ἀρτοκόπων.* nisi statuamus, illis locis *ἀρτοπόπος* esse substituendum, ut in ceteris locis, quos auctor ex ea oratione citat, sed quorum nullum ego illic reperire potui; aut contra cum Cl. *Normanno* in *Thoma* reponendum ubique *ἀρτοκόπος*, ut *Phrynicho* obloqui voluerit hic quoque, ut alibi facit. Certe *Xenophon* non tantum *ἀρτοκόπους καὶ ὀψοποιοὺς καὶ οἰνοχόους* habet l. VII. [1, 26.] Hist. Gr. p. 621. quem locum laudant viri docti; sed et l. IV. de Exped. Cyri p. 329. [IV. 4, 21. ubi vid. *Schneid*.] *καὶ οἱ ἀρτοποιοὶ καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι.* In VV. LL. exstat *ἀρτοκόποι*. [idque receperunt nuperi editores]. Adde *Maussac*. Dissert. Crit. ad *Harpocrat*. p. 310. et *Iungerm*. ad l. *Poll*. cit. De voce *σιτοποιὸς* adi Cel. *Duker*. ad *Thucyd*. l. VI. §. 22. *H. Steph*. in Thes. et *Liban*. de vita sua t. II. p. 64. *τὸ τῶν σιτοποιῶν ἔθνος.* Oudend. Sic cod. A. male cod. B. *ἀρτοτόπος*. quam lectionem servat et in sequentibus. Stobb. [Vide *Lobeckium* ad Phrynich. p. 222. sq. Vox *ἀρτοκόπος* restituta est Platoni Gorg. p. 418. B.]

2. *Ἀρτοποιός*.] Paulo aliter *Phrynichus*: *ἀρτοκόπος ἀδόκιμον,* inquit, *χρὴ δὲ ἀρτοπόπος ἢ ἀρτοποιὸς λέγειν.* Itaque si *Phryn*. fides, nomen illud *ἀρτοποιὸς* non est repudiandum, cuius quidem, si bene meminimus, apud Atticos nulla mentio; a scriptoribus tamen non infimi subsellii usurpatum esse constat, *Iosepho* v. g. Antiq. V.

τοποιός[1]. Λιβάνιος ἐν τῷ κατὰ Ἰκαρίου[2]· ἐχθροὺς δὲ ἐχθροῖς προὔτεινεν ἀρτοπόπους. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· ἐπὶ τὰς τῶν ὀρέων κορυφὰς τοὺς ἀρτοπόπους ἀνήγαγεν[3]. ἐν τῷ αὐτῷ πάλιν[4]· διὰ πάντων ᾔει[5] ὥσπερ χειμάῤῥους τῶν ἀρτοπόπων.

Ἀρτύομαι[6], οὐκ ἀρτύω[7].

Ἀρύτομαι[8] κάλλιον ἢ ἀρύομαι[9]. Ἀρι-

---

p. 536. *Plutarcho* t. II. p. 401. *Gregor.* Nyss. t. I. p. 158. et *Dione* Chrys. T. V. p. 587. quod de voce ἀρτοκόπος dici nequit, quam, si *Libanium* excipias, nunquam legere nobis contigit: quamobrem non immerito quis dubitet, an hocce nomen Attica civitate donandum sit. At σιτοποιὸς quod attinet, ea vox minus recte *Thomae* improbatur, vid. lexica. SALLIER. Quo nihilominus usi *Plato* p. 310. E. *Xenoph.* Cyrop. V. [l. l.] K. A. IV. [l. l.] sed ubi variant codices, praeferentibus aliis ἀρτοκόπος, quo utitur *Themist.* Or. XXI. p. 248. D. *Xenoph.* Hellen. VII. p. 363. *Herodot.* l. I. c. 51. IX. c. 81. σιτοποιὸς est apud *Thucyd.* l. II. c. 78. ἀρτοπόπος, quod *Thomae* placet, non reperitur in lexicis, quae evolvo. Ne tamen suspectam habeamus, cavet praeter analogiam schol. *Aristidis* ineditus ad Or. pro IV viris t. III. p. 322. qui ad verba οὐκ ἀρτοποιοῦ hunc commentatur in modum: λέγεται καὶ ἀρτοποιὸς (leg. καὶ ἀρτοπόπος, vel καὶ ἀρτοποιὸς καὶ ἀρτοπόπος) ἀπὸ τοῦ πέττειν καὶ ἀρτοκόπος ἀπὸ τοῦ κόπτειν· ἀρχαιότερον τὸ διὰ τοῦ π. Libanii loca, quae ex illa oratione citat *Thomas*, non ibi leguntur, sed quidem ἀρτοποιὸς p. 463. et ἀρτοκόπος 468. A. ABRESCH. [Vide ad v. Ἐκλείπει. *Ex Add.*]

1. *Σιτοποιός.*] *Σιτοποιὸς pistor* est apud *Thucyd.* p. 151. A. 428. B. 443. B. vid. infr. in μάγειρος. STOBB.

2. *Ἰκαρίου.*] Ed. Rom. Ἱκαρίου contra MSS. fidem, qui Ἰκαρίου legunt. STOBB. Ut dixi, in hac oratione, sicut vulgo exstat, non inveniuntur haec tria loca. Scripsit enim et aliam *Libanius* contra Icarium, de qua mentio fit in Biblioth. *Fabric.* l. V. c. 10. p. 412. ex codice Bibl. Barberinae. OUDEND. (115)

3. *Ἀνήγαγεν.*] Cod. B. ἀνήγας. A. ἀνήγαγε.

4. *Ἐν τῷ αὐτῷ πάλιν.*] Leid. pr. concinnius καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ. Pro ᾔει in Leidd. εἴη. OUDEND. Cod. A. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ.

5. *Ἤιει.*] Cod. A. εἴη.

6. *Ἀρτύομαι οὐκ ἀρτύω.*] Sic codd. A. B. *Phavor.* ἀρτύομαι κάλλιον ἢ ἀρύομαι. sed videtur legendum ἀρύτομαι. vid. §. seq. et *Moerid.* Apud nostrum hic forte legendum: ἀρύτομαι οὐκ ἀρύτω. vid. *Steph.* Thesaur. t. I. col. 1260. Eund. de Dial. fol. 146. *Ioseph.* p. 228. A. STOBB.

7. *Οὐκ ἀρτύω.*] Activo tamen utitur *Theophr.* de Odor. sect. 17. καὶ γὰρ ἐκεῖ, inquit, ταὐτὸ τοῦτο ζητοῦσιν οἱ μιγνῦντες καὶ οἷον ἀρτύοντες. SALLIER.

8. *Ἀρύτομαι.*] *Iens.* Lect. Luc. p. 9. et indice. DRAK. *Thomae* consentiunt *Suidas* et *Moeris* [p. 87.] Sed notandum, in locis *Aristidis* et *Aristophanis*, quos noster et *Suidas* pro sua sententia adducunt, hodie vulgo τ non comparere: uti nec apud alios Attico

στείδης[1] ἐν τῷ εἰς τὸ φρέαρ τοῦ Ἀσκληπιοῦ· μάλα ἀκμῆτας εἶναι δεῖ τοὺς ἀρυτομένους καὶ κενοῦντας[2].

Ἄρχειν[3] ἀνθρώπων· κρατεῖν δὲ καὶ ἀνθρώπων καὶ θηρίων.

---

scribentes. Vide *Iensium* Lect. Luc. l. I. c. 2. p. 9. Eadem diversitas in *Aeliano*, nam l. II. de Anim. c. 11. *ἀρυτόμενοι τὸ ποτόν.* sed l. I. Var. Hist. c. 32. et l. XIII. c. 22. *ἀρυόμενος* legitur. Res optimis MSStis dirimenda. Porro *μάλ' ἀκμήτας* MSS. Leidd. non *μάλα.* Oudend. Sic tamen *Plato* p. 564. B. quin et in loco *Aristidis*, quem citat ex t. I. p. 444. hodie legimus *ἀρυομένους*, ut *ἀρύονται* t. III. p. 34. Abresch.

9. *Ἢ ἀρύομαι.*] Ea de re sic *Eustath.* Comment. p. 1216. *ἰστέον δέ, ὅτι Ὅμηρος μὲν ἀνύω φησὶν ἐν τῇ ἕκτῃ συζυγίᾳ, ὡς καὶ ἐν τῷ, οὐκ ἀνύω φθονέουσα. οἱ δὲ ὕστερον Ἀττικοὶ ἀνύτειν φασὶν ἐν τῇ τρίτῃ συζυγίᾳ. Οὕτω δὲ καὶ τὸ ἀρύεσθαι, ἀρύτεσθαι σὺν τῷ τ΄.* qui minime audiendus est, si recentiorum Atticorum nomine veniant *Lucianus* et *Aelianus*, uterque enim verbum illud *ἀρύομαι* usurpat: prior t. II. p. 656. alter V. H. l. XIII. c. 22. Iis praeiverant *Xenoph.* p. 1011. [Est hic locus ex epistola Chionis §. 11. vid. *Sturz.* lex. Xenoph. t. I. p. 418.] et *Philo* p. 676. negari tamen non potest, *Platonem* et *Xenoph.* scribendi rationem, quam *Thomas* et *Eustath.* magis Atticam iudicant, secutos esse. Sallier. *Arrian.* VII. 11. p. 288. *καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν ἀρυόμενοι.* utitur et h. v. *Aristoph.* Nub. vs. 273. [ubi *Hermann.* cum *Brunckio ἀρύτεσθε* dedit. libri omnes *ἀρύεσθε.*] *Apollod.* p. 22. *ἀρύσασθαι Xenoph.* Cyrop. I. p. 4. et 8. [I. 2, 8.] *ἀρύεσθαι Diodor.* Sic. II. p. 100. B. *Liban.* II. p. 206. D. apud quem etiam *ἀρύτουσι* II. p. 259. C. conf. *Cornucop.* p. 205. A. Stobb. [*Valcken.* apud Tittm. haec: „T. Hemsterh. ad Plutum v. 607. *ἐκ μιᾶς ἀρυτόμενος πηγῆς* Clem. Al. p. 834, 31. *ἀρύτεσθαι* Pherecrates ap. Athen. 6. p. 269. D. Plato Ione p. 534. A. *ἀρύτονται ἐκ τῶν ποταμῶν μελικὸν γάλα.* l. I. de LL. p. 636. D. *πηγαὶ — ὧν ὁ μὲν ἀρυτόμενος* etc. Sic et *ἀνύτειν. ἀρύτειν* et *ἀνύτειν* per unum *τ* Heraclid. Eust. Il. *ι.* p. 669. l. 29." — Cf. *Bekk.* Anecdd. p. 448, 24. *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 70. *Buttmann.* gr. Gr. vol. I. p. 398. ann. 5. *Porson.* ad Eurip. Phoen. p. 463. *Boeckh.* in Plat. Min. p. 107.]

(116)

1. *Ἀριστείδ.*] Pag. 64. ubi *ἀκμῆτας* et *καὶ νοῦν ἔχοντας* pro *κενοῦντας.* add. lin. seq. p. 64. lin. 21. Witter. *Ἀκμῆτας* cod. A. [et ita dedimus pro vulg. *ἀκμήτας.*] *ἀκμήτας* cod B.

2. *Τοὺς ἀρυτομένους καὶ κενοῦντας.*] t. I. p. 254. ed. Ang. ubi legas *ἀρυομένους καὶ νοῦν ἔχοντας.* Alterum itaque ex altero corrige. Ibid. rursus sequitur *φρεάτων ἀρυομένων.* Oudend. [*Valcken.* „*κενοῦντας*] *καὶ ἁρμόττω ἢ ἁρμόζω* ed. Vasc."]

3. *Ἄρχειν.*] Vide hoc et aliud discrimen apud *Ammon. Aristoph.* Plut. I. 1. 6. est tamen *ἄρχειν ἄνδρων καὶ κυνῶν* apud *Isocr.* ad Nicocl. p. 50. Drak. Conf. *Ammon.* h. v. Witter. Neglexit hanc distinctionem *Xenoph.* Praefat. Cyrop. Paulo aliter *Ammon.* Hemsterh.

Ἄσβολος[1] *καὶ αἴθαλος, οἱ δοκιμώτατοι· οὐκ ἀσβόλη*[2] *οὐδὲ αἰθάλη.*

Ἀσελγὴς[3] *ἐπὶ ἀῤῥενικοῦ*[4]*. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ οὐκέτι.*

Ἀσπαίρω[5]*, Ἀττικοί· οἱ δὲ ἄλλοι σπαίρω.*

Ἀσπίς[6]*, οὐ θυρεός*[7]*.*

Ἀσταφίς[8]*, οὐ σταφίς*[9]*.*

---

1. *Ἄσβολος.*] Vid. *Steph.* de Dial. p. 152. 156. 157. *Phryn.* v. *ἀσβόλη* et *αἴθαλος*. *Hesych.* v. *ἀδαλός*. *ἄσβολος* est apud *Lucian.* t. I. p. 87. [Timon. c. 2.] et t. II. p. 631. [Bis Accus. c. 8.] *αἴθαλος Diodor.* Sic. V. p. 294. D. *Gloss.* p. 95. et Onom. *Calep.* p. 51. favilla, *αἰθάλη.* p. 98. fulligo, *ἀσβόλη*. *Lucian.* t. III. p. 11. *πολλὴν αἰθάλην ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔχοντα.* WITTER. [Hunc Luciani locum citat etiam *Hoeschel.* ad Phrynich. p. 114. ed. *Lob.* Invenitur in Dial. Deor. XV. I. ubi tamen ex codice Gorlic. recipiendum est *πολὺν αἴθαλον.*]

2. *Οὐκ ἀσβόλη οὐδὲ αἰθάλη.*] *Steph.* Dial. 157. BENZEL. Sic quoque *Phrynich.* et *Moer.* Sed vide Comment. ad *Phryn.* *ἀσβόλη* etiam *Aeliano* l. XVI. An. c. 24. ex *Simonide.* OUDEND. Cod. A. *οὐδ' αἰθάλη.* Cod. B. *οὐ δὲ αἰθάλη.* [Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 113. sq. Moer. p. 11. *Αἰθάλη* habet grammaticus in *Bekk.* Anecdd. p. 355, 3. *Αἰθάλη: σποδός, τέφρα, τὸ ἐκ καμίνου μέλαν.*]

3. *Ἀσελγής.*] Ea *Thomae* mens videtur esse, adiectivum *ἀσελγὴς* semper cum substantivo masculino, nunquam autem cum feminino iungi; sed huic illius legi non paruit *Plutarchus* t. II. p. 314. ubi de Phaedra: *τῆς δὲ προαιρέσεως*, inquit, *ἡ ἀσελγὴς ἀποτυχοῦσα ψευδεῖς κατὰ τοῦ σώφρονος ἐπιστολὰς ἐχάραξε.* Neglecta etiam Iosepho l. VI. de Bell. Iud. p. 931. *ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἀγαθὸς*, inquit, (117) *οἰκίαν ἀσελγῆ φεύξεται καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ στυγήσει.* Utrique addi potest *Laërt.* X. 12. p. 266. [§. 3. p. 440. ed. *Huebn.*] cuius haec verba: *Διότιμος δὲ ὁ στωϊκὸς δυσμενῶς ἔχων πρὸς αὐτὸν πικρότατα αὐτὸν διαβέβληκεν, ἐπιστολὰς φέρων πεντήκοντα ἀσελγεῖς ὡς Ἐπικούρου.* SALLIER. [Alia exempla huic Thomae praecepto contraria attulit *Lobeckius* ad Phrynich. p. 184. not.]

4. *Ἐπὶ ἀῤῥενικοῦ.*] MSS. et *Phavor.* *ἀρσεν.* STOBB. MSS. Leidd. *ἀρσεν.* [*ἀρσεν.* etiam Burm. *Ex Add.*]

5 *Ἀσπαίρω.*] Vid. *Phavor.* v. *ἄλφα* et *σπαίρω.* WITTER. [Cf. Excerpt. e cod. Paris. n. 2662. ad calc. Gregor. Cor. p. 675. ed. *Schaefer.* *Valcken.* laudat Antiphont. 119. 38. *νεκροῖς ἀσπαίρουσι.*]

6. *Ἀσπίς.*] Clypeus. *Iulian.* Or. II. princ. *Anacreon* Od. II. varias praeterea significationes vid. apud *Spanhem* ad *Iulian.* p. 191. 242. DRAKENB.

7. *Οὐ θυρεός.*] Vide infra hac voce. Leid. pr. *θυραιός.* OUDEND.

8. *Ἀσταφίς.*] Recte, ut ostendunt haec *Platonis* de leg. I. 3. p. 845. [B.] *ἐὰν δέ τις ἀΐστωρ ὢν*, inquit, *αὐτὸς ἢ δοῦλος ἅψηται, τὸν μὲν δοῦλον πληγαῖς κολάζειν, τὸν δὲ ἐλεύθερον ἀποπέμπειν νουθετήσαντα καὶ διδάξαντα τῆς ἄλλης ὀπώρας ἅπτεσθαι, τῆς εἰς ἀπόθεσιν ἀσταφίδος οἴνου τε καὶ ξηρῶν συκῶν ἀνεπιτήδειον κεκτῆσθαι.* Legitur etiam *ἀσταφὶς* non *σταφὶς* apud

Ἀστεῖος[1] ὁ πιθανὸς καὶ ὁ χαρίεις.

Ὥσπερ Ἀστεῖος, οὕτω καὶ ἀστειοσύνη[2]. Λιβάνιος[3] ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· ἀστειοσύνη δὲ ἡ διὰ πάντων.

Ἀσύνετος[4], ὁ μὴ νοῶν[5] καὶ ὁ μὴ νοούμενος. ὡσαύτως συνετὸς[6] καὶ ὁ νοῶν καὶ ὁ νοούμενος. τοῦ δευτέρου μαρτυρία παρὰ Συνεσίῳ[7]. οἷον, οὐ γὰρ ἅπασιν ἡ Πυθία φθέγγεται συνετά. καὶ παρὰ

Theophr. l. IX. c. 13. *χρησίμη δέ φασι πρὸς τοὺς ῥοῦς ὅταν ἑψηθῇ κατατμηθεῖσα, ὥσπερ ῥαφανὶς ἐνειλομένη ἐφ' ὁλοσχοίνου. καὶ πρὸς τὴν ἕλμινθα τὴν πλατεῖαν, ὅταν ἀσταφίδα προφάγῃ, πίνειν ἐπιξύοντα ταύτην, ὅσον ὀξύβαφον ἐν οἴνῳ αὐστηρῷ.* Nec aliter *Alexis* Comicus apud *Poll.* VI. 66. p. 605. verum non defuere ex Atticis, qui ex *ἀσταφὶς* fecerint *ὀσταφίς*: testis *Athenaeus* l. III. p. 105. [B.] quo pertinent haec *Hesychii: ὀσταφὶς*, inquit, *οὕτω διὰ τοῦ ō ἔλεγον τὰς ἀσταφίδας.* Sallier. MSS. *ἀσταφὶς καὶ σταφίς.* [*Bekker.* Anecdd. p. 453, 27. de *ὀσταφὶς* ibid. p. 455, 28. *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 454. sq. *Schaef. Piers.* ad Moer. p. 35. Luc. Catapl. 5. *ἀσταφίδες.* — *Valcken.* ap. Tittm. p. 151. laudat Athen. I. p. 27. F. *Ἡ Ῥόδος ἀσταφίδας τε καὶ ἰσχάδας (παρέχει.)* II. p. 68. A. Antiph. Schol. Soph. Ai. 1303. *ἀσταχύας* posuit ad normam Atticam.]

9. *Οὐ σταφίς.*] Habent MSS. Oxon. et Leidd. *καὶ ἀσταφὶς καὶ σταφίς.* Ed. quoque Rom. praemittit *καί.* Oudend. [Burm. *καὶ ἀσταφὶς καὶ σταφίς*, sequens in MSS. et edd. vett. post *Ἄχρι. Ex Add.*]

1. *Ἀστεῖος.*] Cod. A. *ἀστεῖον.* Distinguenda haec §. a praeced. *ἀστεῖος*, ex MSS. et ed. Rom. Stobb. V. *Ammon.* in *Ἀστεῖος. Julian.* Epist. I. p. 151. *καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χαιρεφῶντος οὐδὲν ἀστειότερον ἔχειν.* Liceat mihi hac occasione emendare locum *Theophr.* in Charact. c. XIX. p. 166. ed. *Pauw. καὶ εὐχομένων καὶ σπενδόντων ἐμβαλεῖν τὸ ποτήριον καὶ γελάσαι ὡς τεράστιόν τι πεποιηκώς.* corrigo *ὥσπερ ἀστεῖόν τι πεποιηκώς.* [Vid. de huius vocis significatione *Bekk.* Anecdd. p. 206, 29. p. 454, 5.]

2. *Ἀστειοσύνη.*] t. II. p. 362. C. ubi male vulgo *ἀστοσύνη.* Oudend.

(118) 3. *Λιβάνιος.*] Leid. pr. *ὡς αὐτός.* sec. cum edd. Rom. Vasc. *ὡς ὁ αὐτός.* sequitur enim post *Ἀνακαθαίρομαι.* Oudend.

4. *Ἀσύνετος.*] Mens est, illud nomen de eo dici, qui non intelligit et de eo, quod non intelligitur, sive de rebus obscuris. Postremo sensu usurpat *Euripid.* Phoen. vs. 1721. *Euripidem* secutus est *Artemidorus* Oneir. p. 16. *ἔστι γὰρ ὅτε ἡ ἀρχὴ τὸ τέλος ἔδειξεν ἀφανὲς ὂν καὶ ἀσύνετον.* Aliam huius vocis significationem omnibus exploratam omittimus. Sallier. Cod. A. et B. *καὶ ὁ μή.* Stobb. [Cf. *Valcken.* ad Eur. Phoen. v. 1510.]

5. *Ὁ μὴ νοῶν.*] Oxon. *καὶ ὁ μὴ* etc. cum Leidd.

6. *Συνετός.*] *Καὶ συνετὸς* Oxon.

7. *Συνεσίῳ.*] De insomniis p. 133. D. ubi legas, *οὕτως οὐδὲ τὰ χρηστήρια πᾶσι συνετὰ φθέγγεται.* Oudend.

Λιβανίῳ[1] ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· κεκρατῆσθαι τῇ βαφῇ καὶ Φιλάγριον. λόγων ἡμῖν γε οὐ συνετὰ λέγων[2].

Ἀσφόδελος[3], τὸ φυτόν· ἀσφοδελὸς δὲ ὁ τόπος ὁ ἔχων ἀσφοδέλους. ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ Γρηγορίῳ ἐν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον ἐπιταφίῳ[4]· οὓς ἀσφοδελῶν λειμώνων καὶ Ἠλυσίων[5] πεδίων ἠξίωσαν Ἕλληνες.

Ἀσχολία[6], ἡ περί τι[7] ἀναστροφή.

Ἀτὰρ[8] λογογράφοι ἀντὶ τοῦ δέ· αὐτὰρ ποιηταί. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο[9] χρώμενοι τῷ ἀτὰρ[10] πάνυ εἰσὶν ἀμαθεῖς καὶ Ἑλλήνων ἄγευστοι.

---

1. *Λιβανίῳ.*] t. II. p. 25. A. unde emendandus *Thomas* et melius distinguendus καὶ Φιλάγριον λέγων· ἡμῖν γε οὐ συνετὰ λέγων. OUDEND.

2. *Οὐ συνετὰ λέγων.*] Delet λέγων cod. A. STOBB.

3. *Ἀσφόδελος.*] Schol. *Luc.* t. I. p. 13. Basil. [ad Necyom. c. 10. t. III. p. 319. ed. *Lehm.*] Ἀσφόδελος τὸ φυτόν, ἀσφοδελὸς δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ φύηται (leg. φύεται)· ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ· κατὰ ἀσφοδελὸν λειμῶνα. Vid. *Phavor.* et *Ammon.* h. v. *Suid.* voc. σφοδελός. WITT. Consentit *Ammon.* schol. *Theocr.* ad Eid. VII. vs. 68. HEMSTERH. Conf. Andr. *Schotti* Observ. l. V. c. 7. *Cyrillus* sive *Philoponus: Ἀσφοδελός, locus apud inferos, Ἀσφόδελος, albucum.* [*Bekk.* Anecdd. p. 457, 5. 12.]

4. *Ἐπιταφίῳ.*] t. I. p. 333. C. ed. Col. Ex imitatione Homerica, ut bene notavit in margine vir doctus; *Homerus* enim ἀσφοδελὸν λειμῶνα dixit Ὀδ. Λ. 538. 572. Ω. 13. OUDEND.

5. *Καὶ Ἠλυσίων.*] Codd. A. B. Ἠλυσ. πεδίων ἠξίωσ. WITT.

6. *Ἀσχολία.*] Vid. supra p. 23. V. Ἀκαιρία. *Plutarch.* Num. p. 70. A. μὴ ποιεῖσθαι τὰς πρὸς τὸ θεῖον ἐντεύξεις ἐν ἀσχολίᾳ (119) καὶ παρέργως. [Post ἀκαιρία in Vasc.]

7. *Ἡ περί τι.*] Ex *Ammonio* addi vult ἄλλο Cl. *Valcken.* p. 9.

8. *Ἀτὰρ.*] Dicunt rhetores, *Αὐτὰρ* poëtae pro δέ. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο χρώμενοι τὸ (leg. τῷ) ἀτάρ, qui vero utuntur τῷ ἀτὰρ pro διὰ τοῦτο, i. e. *propterea*, peccant et ostendunt, se literarum Graecarum esse expertes. Bos. Occurrit eadem signif. apud *Homer.* Iliad. A. v. 166. 506. etc. *Timaeus* in lex. *Plat.* MS. ἀτὰρ σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ δή. vid. leg. δέ. STOBB. V. Ἦτοι. HEMST. [*Bekker.* Anecdd. p. 458, 4. Ἀτάρ: καὶ δή. ἢ πλήν, ἅτε δή. ἢ ὅμως. ἀντὶ τοῦ δέ. ibid. vers. sequ. Ἀτάρ: δέ, πλήν, ὅμως. Cf. *Devar.* p. 73. sq. ed. *Reusm.*]

9. *Ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο χρώμενοι τὸ ἀτάρ.*] Sic tamen *Hesych.* et *Suidas* exponunt: at vide *Eustath.* ad *Homer.* p. 72. Abest ἀντὶ τοῦ in Oxon. Pro τὸ vero, quod syntaxi adversatur, cum ed. Vasc. rescripsi τῷ, ut monuit iam *Bos.* OUDEND.

10. *Χρώμενοι τὸ ἀτὰρ.*] MSS. χρώμ. τῷ ἀτὰρ etc. STOBBER. L. τῷ. HEMSTERH. [*Χρώμενοι τῷ* etiam Leidd. Burm. *Ex Add.*]

Ἀτέλεστον[1], τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι· ἀτελὲς δὲ[2], τὸ μήπω τετελεσμένον. τὸ μέντοι τετελεσμένον λαμβάνεται παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ἰλιάδι[3], καὶ ἐπὶ τοῦ μήπω μὲν τελεσθέντος, δύναμιν δὲ[4] ἔχοντος τελεσθῆναι. οἷον,

Εἰ δύναμαι[5] τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.

ἀνήνυτον δὲ κάλλιον ἢ ἀτέλεστον. ἔστι δὲ καὶ ἀτέλεστος[6] ὁ μὴ μυηθείς. καὶ ἀτελής, ὁ ἀμέτοχος. Λουκιανὸς ἐν Μενίππου[7] καὶ Χείρωνος διαλόγῳ· ἀλλ' ἀτελεῖς τούτων πάντων ἐσμέν.

Ἀτενὲς ἦθος[8] λέγειν κάλλιον ἢ σκληρὸν καὶ ἀκαμπές. Πλούταρχος· ἀτενοῦς ἤθους[9] τοῦτ' ἔγωγε

---

1. *Ἀτέλεστον* etc.] Paulo post, ἔστι δὲ καὶ ἀτέλεστον, ὁ μὴ μυηθείς. sed legendum: ἔστι δὲ καὶ ἀτέλεστος ὁ μὴ μυηθείς, i. e. *est etiam* ἀτέλεστος *ille*, qui *non est initiatus*. Bos. Vid. *Spanhem.* ad *Callim.* H. in Cerer. vs. 129. Drakenb. V. *Ammon.* in Ἀτελές. Hemsterh.

2. Ἀτελὲς δέ, τὸ μήπω τετελ.] Exemplum praebet *Lucian.* Dial. Nept. et Mercur. ἀνακομίσαι ἀτελὲς ἔτι αὐτῷ τὸ ἔμβρυον ἑπταμηνιαῖον. t. I. p. 228. *Hemst.* Stobb.

3. Ἐν Ἰλιάδι] Ξ. v. 196. add. Il. *Α.* v. 212. B. v. 257. Θ. v. 286. Witter.

4. *Δύναμιν δὲ.*] MSS. et *Phavor.* φύσιν δὲ ἔχοντος etc. Stobb. MS. Oxon. et *Phavor.* φύσιν. De ἀτελὲς et ἀτέλεστον idem *Ammon.* Oudend [Leid. pr. B. φύσιν. *Ex Add.*]

5. *Εἰ δύναμαι.*] Il. Ξ. 196. et saepe. V. Ind. *Seberi.* Idem.

6. Ἔστι δὲ καὶ ἀτέλεστον.] MSS. et Rom. ἀτέλεστος. Stobb. Vitiose pro ἀτέλεστος, ut ex MS. Leid. pr. edd. Rom. Vasc. reposui: monuit iam *Bos.* Oudend.

(120) 7. Λουκιανὸς ἐν Μενίππου.] t. I. p. 314. *Graev.* ubi ἀλλ' ἀνεπιδεεῖς τούτων πάντων ἐσμέν. add. *Aristid.* p. 97. a. lin. 4. Witt. Haec usque ad finem desunt MS. Oxon. uti omnia in MS. Leid. sec. Locus est p. 62. ed. minoris *Hemsterh.* sed vulgo ibi ἀνεπιδεεῖς τ. ἁπάντ. Apud *Phavorin.* tamen ἀτελεῖς, ut debet ad *Thomae* sensum. Oudend. t. I. p. 436. [Dial. Mort. XXVI. 2. *Schmied* et *Lehm.* ἀτελεῖς receperunt.] ubi vide, quae notat Cel. *Hemsterhusius.*

8. Ἀτενὲς ἦθος.] Vide *Aristoph.* schol. ad Σφῆκες p. 484. *Dion.* Halic. l. V. p. 336. καὶ πόλλα ἐν μέρει δεόμενός τε καὶ ἀντιβολῶν etc. adde *Casaub.* ad *Theoph.* Char. p. 207. *Lucian.* in Hermot. p. 105 [c. 1.] ἣν μὴ πάνυ τις ἐγρηγορὼς ἀτενὲς ἀεὶ καὶ γοργὸν ἀποβλέπῃ ἐς αὐτήν. *Lucian.* in Ψευδομ. p. 756. Torrenius. Abest λέγειν a MS. A. *Timaeus* lex. *Plat.* MS. ἀτενής· ἢ ὁ τῷ ἤθει εὐθὺς καὶ ἀκλινής, ἢ ὁ σκληρὸς καὶ ἀνύπεικτος πρὸς ὃ χρὴ ὑπεῖξαι. Stobb. [vid. *Ruhnken.* ad h. Timaei locum p. 58. *Bekker.* Anecdd. p. 20, 16.]

9. Ἀτενοῦς εἴδους.] Forte ἤθους. Normann. Recte et sic codex Coll. Nov. Oxon. Benzel. Codd. A. B. ἤθους. Stobb. Cum

τίθεμαι. καὶ ἀτενὲς καὶ ἀτενῶς, ἐπιῤῥήματα, ἀντὶ τοῦ ἀτρέπτως καὶ διόλου. Λουκιανὸς ἐν τῷ δὶς[1] κατηγορούμενος· ἐπεὶ ἐδόκει μοι εὐμαθὴς[2] εἶναι καὶ ἀτενὲς ὁρᾶν εἰς ἐμέ.

Ἄτερος[3], οὐ θάτερος. βάρβαρον γάρ, εἰ καὶ Λυκόφρων[4] καί τινες ἄλλοι[5] τοῦτο γράφουσιν. ὁ ἕτερος γάρ ἐστι, καὶ κατὰ κρᾶσιν ἅτερος[6]. οὐκ ἔχει οὖν χώραν ἐνταῦθα τὸ θ', ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων. ἐκεῖ γὰρ τὸ τοῦ ἄρθρου τ' εἰς θ' τρέπεται. οἷον, θατέρου καὶ θατέρῳ[7]. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων αὖθις πτώσεων, ἔνθα μεσοσυλλαβοῦν[8] ἔχει σύμφωνον, ν' λέγω ἢ σ', οὐ γίνεται ἡ τοιαύτη συναλοιφή. οἷον, τὸν ἕτερον[9], τοῖν ἑτέροιν, τῶν ἑτέρων, τοῖς ἑτέροις, τοὺς ἑτέρους. ἅτεροι δέ. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἀτέρα, οὐ θατέρα. ἀλλ' ἐπὶ

---

utroque Leid. cod. Nullum est dubium, quin ἤθους sit legendum in hoc *Plutarchi* loco. Hoc enim probare voluit auctor; licet nesciam, ubi haec verba occurrant. Sed similia habemus in V. *Arist.* p. 319. ἱδρυμένην ἐν ἤθει βεβαίῳ καὶ πρὸς τὸ δίκαιον ἀτενῆ. Neque aliter olim emendabant *Iensius* ac socer meus. OUDEND. [Burm. ἤθους τ. ἐγώ. et mox quoque εὐμαθής. *Ex Add.* — Locus Plutarchi est in Cat. Mai. c. 5.]

1. *Λουκιαν. ἐν τῷ δὶς.*] t. II. p. 232. *Graev.* [c. 27.] WITTER.

2. *Ἀμαθής.*] Immo vero εὐμαθής, ut *Luciani* sensus postulat, atque ibi legitur t. II. p. 232. ed. Gr. et hic in utroque Leid. Pro εἰς ἐμὲ sec. ὡς ἐμὲ non male. OUDEND.

3. *Ἄτερος.*] Vid. *Graev.* ad *Lucian.* Soloec. p. 746. est apud *Euripid.* Hipp. vs. 894. ubi vid. schol. DRAK. Extat in *Demosth.* Προοιμ. p. 775. sect. 176. ABRESCH. *Iamblich.* Protrept. p. 536.

4. *Λυκόφρων.*] Cassand. v. 590. Notat tamen ibi *Potterus*, cod. Selden. legere ἅτερος. Illustris etiam locus est *Lucian.* Pseudol. fin. t. II. p. 448. [c. 29.] εἶτα μεταξὺ etc. ubi schol. κακῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν κ. τ. λ. τῶν θατέρων *Ioseph.* p. 742. E. κατὰ τὰ θάτερα τοῦ χιτῶνος. *Lucian.* Pseudomant. t. I. p. 524. θάτερος *Hermogenes* περὶ στάσ. p. 74. *Ioseph.* p. 556. G. *Zonaras* XII. 30. etc. WITTER. [Cf. Herodian. Philet. p. 432. ubi vid. *Pierson. Buttmann.* gr. Gr. vol. I. p. 121.] (121)

5. *Καί τινες ἄλλοι.*] Ut *Heliodor.* vid. *Graev.* l. c. θάτεροι dixit et *Dionys.* Halic. I. p. 66. τῆς θατέρας *Synes.* p. 122. D. STOBB.

6. *Κατὰ κρᾶσιν ἅτερος.*] Rectiora docet *Etymol.* 443, 27. vid. et *Corinth.* de Dial. p. 691. [p. 302. *Schaef.*] IDEM.

7. *Θατέρου καὶ θατέρῳ.*] Cod. B. καὶ non habet. IDEM.

8. *Μεσοσυλλ.*] Cod. A. μεσολαβοῦν. IDEM. [Leid. pr. Burm. μεσολαβοῦν. *Ex Add.*]

9. *Τὸν ἕτερον.*] Male apud *Phavor.* τὸ ἕτ. OUDEND.

δοτικῆς[1] *θατέρᾳ καὶ ἅτεραι ἐπὶ πληθυντικοῦ. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου*[2], *ὃν ἔφαμεν ἐπὶ τοῦ ἀρσενικοῦ.*

Ἄτοπον[3] *οὐ μόνον τὸ ἄλογον, ἀλλὰ καὶ τὸ θαυμαστὸν*[4] *καὶ παράδοξον. Πλάτων ἐν Φαίδωνι*[5]· *ὡς ἄτοπον, ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἔοικέ τι εἶναι τοῦτο. καὶ πάλιν ἐν Θεαιτήτῳ· οὐδὲν γὰρ*[6] *ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν. ἐσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. καὶ Θουκυδίδης*[7]· *δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων.*

Ἀτρεμῶ[8] *καὶ ἀτρεμίζω. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ*[9]· *ἐξῆγεν ἀτρεμιζούσῃ τῇ ψυχῇ καὶ τοῖς λογισμοῖς ἑστῶσιν.*

Τὸ Ἄττα[10] *ἀντὶ τοῦ ἅτινα ἐν ἀρχῇ κώλου*

---

1. *Ἐπὶ δοτικῇ.*] MSS. et Rom. *δοτικῆς*. Conf. plur. *Phav.* Stobb. Lege cum Leid. pr. edd. Rom. Vasc. *δοτικῆς*, vel potius e MS. Oxon. *γενικῆς καὶ δοτικῆς θατέρας καὶ θατέρᾳ.* Mox pro *ἅτεραι* Leid. pr. *ἕτεραι.* Oudend.

2. *Οὐδετέρου.*] Quia in neutro est *τὸ* et *τά*, ideo recte *θάτερον* et *θάτερα* dicitur. V. *Hesych.* et *Suid.* Idem.

3. *Ἄτοπον.*] Vid. *Suid.* V. *ἀτοπίας πλέον.* Drakenb. *Aristid.* de Xerxe *ὁ πάντα ἄτοπος βασιλεύς* t. I. p. 129. et *εἴη τῶν ἀτόπων*, *absurdum esset*, idem l. c. p. 147. Stobb.

4. *Τὸ θαυμαστὸν.*] Hanc *Platoni* frequentatam significationem *Proclus* notat ad Tim. p. 25. sic Alexandri *τὸ ἄτοπον τῆς τολμῆς Arriano* A. A. VI. 9. Paulo aliter Clearchus *τὰ ἄτοπα τολμηρός.* *Memnon* apud *Phot.* p. 365. v. 32. Rationem potestatis in hac voce tangit *Philo* Iud. p. 70. D. Hemst. [Cf. *Bekker.* Anecdd. p. 460, 8.]

(122) 5. *Φαίδωνι.*] t. I. p. 60. B. ed. Serr. [*Valcken.* ap. Tittm. addit Plat. Timaeo p. 21. D. *Ἄκουε δὲ — λόγου μάλα μὲν ἀτόπου* (edd. aliae *ἀποτόμου*), *παντάπασί γε μὴν ἀληθοῦς.*]

6. *Οὐδὲν γὰρ.*] t. I. 142. [B.] ubi legitur *γε.*

7. *Θουκυδίδης.*] Lib. III. §. 38.

8. *Ἀτρεμῶ.*] *Aelian.* V. H. l. I. c. 2. Drakenb. Ed. Vasc. [p. 17.] cum Leidd. et ed. Rom. *καὶ ἀτρεμῶ.* Oudend.

9. *Παναθηναϊκῷ.*] Sic quoque cod. A. est vero locus in Themistocl. p. 140. a. l. 3. Witt. Desunt haec in Oxon. MS. Frustra etiam in Panath. quaeras. Leguntur enim in Themistocle t. II. p. 193. ed. Angl. Oudend. Imo vero *Plat.* II. p. 318. Abresch.

10. *Τὸ Ἄττα.*] Vid. *Devar.* de partic. Linguae Gr. p. 27. [p. 74. sq. ed. *Reusm.*] et *Harpocr.* h. v. aliter *Arrian.* Exped. Alex. M. l. I. c. 1. *Aristid.* t. I. p. 622. Drakenb. Codd. A. B. et Rom. *Ἄττα.* Vid. *Lucian.* Soloec. t. III. p. 580. ubi schol. *τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἅτινα* etc. Stobb. *Ammon.* in voce: qui recte *ἅττα*, id est, *ἅτινα*, et *ἄττα* vel *τινὰ* distinguit: obloquitur imperite *Tzetz.* ad *Lycophr.* v. 8. quem *Kustero* inobservatum *Suidas* adtulit in *Ἄσσα.*

μόνον εὕρηται, προϋπάρχοντος[1] τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ᾽ ᾧ ὀνόματι τοῦτο ἐπιφέρομεν. οἷον, πάντα ποιῶ ἅττα ἂν βούλωμαι[2]. τὸ δὲ ἅττα ἀντὶ[3] τοῦ τινὰ καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ καὶ ἕπεται ἀεί. ἕπεται μέν, ὡς τὸ ἕτερ᾽ ἄττα[4] καὶ πόσ᾽ ἄττα· προηγεῖται δέ[5], ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν τῷ Φαίδωνι[6]· ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε. ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα.

Αὐθέκαστος[7], ὁ ἰδιόρυθμος. Λουκιανὸς ἐν

Nec severam in *Comicum* animadversionem stringere non ausus est Schol. ad Av. 1513. dictitans, formulam *πηνίκ᾽ ἄττα* (quam tamen alibi quoque *Aristophanem* usurpasse, constat ex *Harpocr.*) esse *οὐκ Ἀττικόν, οὐδ᾽ ἀρχαϊκόν, οὐδ᾽ ἀκριβές.* nunquam perficiet, ut ipsum scivisse melius, quid aures Atticae ferant, credamus, quam *Aristophanem:* aliud est, si de analogia locutionis quaeratur. *Ἄλλα ἄττα χωρία Thucyd.* habet II. 100. ubi lege Interpretes: perinde ac *Pherecr.* apud *Harpocr.* in *Ἄττα· Τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προσθῇς ἄττα πεντήκοντα.* numeri vocabula venuste Atticorum more comitatur *τὶς, ἕνδεκά τινες, διακοσίαι τινὲς νῆες.* Hemsterh. MS. Oxon. *ἅττα.* Recte omnino. Haec enim differentia est inter *ἅττα* pro *ἅτινα* et *ἄττα* pro *τινά.* Vide *Ammonium*, *Phavor.* aliosque. Oudend. [Cf. *Bekker.* Anecdd. p. 197, 9. p. 460. sq. vid. *Hermann.* ad Viger. p. 713. *Buttm.* vol. I. §. 307. sq.]

1. *Προϋπάρχοντος.*] A. B. *προυπάρχ.* (123)

2. *Ἅττα ἂν βούλωμαι.*] *Πάντα ποιῶ ἅττα ἂν βούλωμαι* A. B. et Rom. Stobb. Rursus *ἅττα* Oxon. bene. *ἅττ᾽* Leid. pr. Dein scribendum *βούλωμαι.* ut in MSS. Leidd. in sec. *βούλομαι.* Oudend.

3. *Τὸ δὲ ἅττα ἀντί.*] Non recte videtur construi cum voce *ἕτερα.* *Lucian.* Soloec. p. 759. Drak. *Plato* Phaed. p. 66. B. 74. B. *τοιαῦτα ἄττα λέγειν.* Idem l. c. p. 108. B. *ἢ ἄλλα ἄττα τοιαῦτα.* Stobb.

4. *Ὡς τὸ ἑτεράττα καὶ ποσάττα.*] Codd. A. B. *ἕτερ᾽ ἄττα καὶ ποσ᾽ ἄττα. ἑτεράττα Liban.* I. 666. A. Idem.

5. *Προηγεῖται δέ.*] Oxon. *καί.*

6. *Ἐν Φαίδωνι.*] A. B. et Rom. *ἐν τῷ Φαιδ.* vid. loc. c. init. Stobb. MSS. Leidd. edd. Vasc. Rom. *ἐν τῷ Φ.* t. I. p. 60. E. ed. Serr. Oudend. Pag. 376. F. et sic *ἄττα ἄλλα* p. 364. E. Abresch.

7. *Αὐθέκαστος, ὁ ἰδιόρυθμος.*] Lege cum gemino ρ. *ἰδιόῤῥυθμος.* sic enim *Hesych.* *ἰδιόῤῥυθμον, ἰδιότακτον.* Bos. Pro *ἰδιόρυθμος*, *Nunnes.* citat *ἰδιάριθμον* ad *Phrynich.* p. 154. quod convenit *Phavorini* verbis *ἐν τοῖς καθ᾽ ἕνα θέλων ἀριθμεῖσθαι.* Oudend. *Lucian.* t. I. p. 732. ubi videndus scholiastes, qui Thomam nostrum simpliciter vocat *Μάγιστρον.* Torren. Varias [illegible] illius significationes enumerat *Hesychius: αὐθέκαστος,* [illegible], *ἀκριβής, αὐστηρὸς τῷ λόγῳ, ἀπαρακάλυπτος, ἢ τῷ τρόπῳ* [illegible], *ἐλευθέριος, ἀξιόπιστος, αὐτάρεσκος.* Ex quibus efficitur ex eorum esse numero, quae modo in bonam, modo in malam partem accipi possunt. Primo *αὐθέκαστος* is dicitur, qui alios vel in

minimis, quae sunt ipsorum officii, praetermittere non patitur. Sic intelligendus videtur *Plutarchus* t. I. p. 339. [Cat. Mai. c. 6. extr.] *ἐν δὲ τούτοις οὕτως εὔκολος καὶ ἀφελὴς τοῖς ὑπὸ χεῖρα φαινομένοις αὖθις ἀνταπεδίδου τὴν σεμνότητα καὶ τὸ βάρος ἀπαραίτητος ὢν ἐν τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας προστάγμασιν ὄρ-* (124) *θιος καὶ αὐθέκαστος· ὥστε μηδέποτε τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἐκείνοις μήτε φοβερωτέραν μήτε προσφιλεστέραν γενέσθαι.* Recte igitur ab *Hesychio* *αὐθέκαστος* exponitur *ἀκριβὴς* et *αὐστηρός.* *Plutarchus* enim ibi de Catone verba facit, quo nemo acerbius aliorum peccata castigavit. Eodem sensu hancce vocem usurpat *Plut.* t. II. p. 11. *ὅταν μὲν γὰρ*, inquit, *ἀποβλέψω πρὸς τοὺς πατέρας αὐθεκάστους καὶ τὸν τρόπον ὀμφακίας καὶ στρυφνούς, οἳ διὰ τὴν τῶν τέκνων ὕβριν οὐκ ἀνέκτην νομίζουσι τὴν τῶν ἐρώντων ὁμιλίαν, εὐλαβοῦμαι ταύτης εἰσηγητὴς γενέσθαι καὶ σύμβουλος.* ubi patres *αὐθέκαστοι* appellantur, quod omnia morosius, quam par esse videatur, persequi soleant. Hinc procul dubio apud *Phil.* p. 749. Macro Imperatori Caio dicitur *αὐθέκαστος*, quasi acerbus nimium: *καὶ γὰρ*, inquit, *ὁπότε πόῤῥωθεν αὐτὸν ἀφικνούμενον ἴδοι, τοιαῦτα πρὸς τοὺς συνόντας διεξῄει, μὴ μειδιῶμεν, κατηφιῶμεν, ὁ νουθετητὴς παραγίνεται, ὁ αὐθέκαστος, ὁ ἀνδρὸς τελείου καὶ αὐτοκράτορος ἀρξάμενος νῦν εἶναι παιδαγωγός, ὅτε καὶ τοὺς ἐκ πρώτης ἡλικίας ὁ καιρὸς ἀπήλλαξεν καὶ διέζευξεν.* Verum, cum id genus homines interdum optime de se sentiant, factum est deinde, ut ea voce notaretur homo superbus et arrogans, cui significationi favent imprimis haec *Plut.* t. II. p. 823. *οὐ γὰρ αὐθάδης*, inquit, *οὐδὲ ἐπαχθὴς ὁ χρηστός, οὐδὲ αὐθέκαστός ἐστιν ὁ σώφρων ἀνήρ, καὶ στείχει πολίταις ὄμμ' ἔχων ἰδεῖν πικρόν.* *Αὐθέκαστος* enim et *σώφρων* opponuntur et ita quidem, ut adiectivum illud non possit cadere, nisi in hominem improbum, ut etiam constat e *Lucian.* t. I. p. 834. [c. 2.] apud quem ita Phalaris: *ἐγὼ γὰρ οὐ τῶν ἀφανῶν ἐν Ἀκράγαντι ὤν, ἀλλ' εἰ καί τις ἄλλος εὖ γεγονὼς καὶ τραφεὶς ἐλευθερίως καὶ παιδείᾳ προσεσχηκώς, ἀεὶ διετέλουν τῇ μὲν πόλει δημοτικὸν ἐμαυτὸν παρέχων, ἐπιεικῆ καὶ μέτριον· βίαιον δὲ καὶ σκαιὸν ἢ ὑβριστικὸν ἢ αὐθέκαστον οὐδεὶς οὐδὲν ἐπεκάλει μου τῷ προτέρῳ ἐκείνῳ βίῳ.* Tertio *αὐθέκαστος* est simplex et minime callidus: testis *Eurip.* in fragm. p. 505.

> *Ἅπαντες οἱ λέοντες*, inquit, *εἰσὶν ἄλκιμοι·*
> *Δειλοὶ πάλιν ἑξῆς πάντες εἰσὶν οἱ λάγοι·*
> *Οὐκ ἔστ' ἀλώπηξ ἡ μὲν εἴρων τῇ φύσει,*
> *Ἡ δ' αὐθέκαστος. ἀλλ' ἐὰν τρισμυρίας*
> *Ἀλωπέκας τις συναγάγοι, μίαν φύσιν*
> *Ἁπαξάπασιν ὄψεται τρόπον θ' ἕνα.*

Id enim sibi vult poëta: suam cuique animalium generi inesse indolem, quam semper eandem cernas. v. g. leones omnes fortes esse, (125) timidos lepores, vulpes non alias esse dolis instructas, alias bonas et simplices. Quae sunt adeo manifesta, ut ad stabiliendam nominis illius significationem aliis testibus minime opus sit. Adducetur tamen *Plut.* utpote qui duabus illis vocibus *ἁπλοῦς* et *αὐθέκαστος* tanquam synonymis utatur, in Coriol. t. I. p. 233. [Compar. Alcib. cum Cor. c. 2.] *ὅτι τοίνυν ἁπλοῦς τις ὁ Μάρκιος ὑπείληπται τῷ τρόπῳ γεγονέναι καὶ αὐθέκαστος, ὁ δὲ Ἀλκιβιάδης πάνουρ[illegible]ν πολιτείᾳ καὶ ἀναληθής, οὐκ ἄδηλόν ἐστι.* Huc fortasse is *Dionysii* Halic. t. II. p. 41. locus: *ποικίλη περὶ τοὺς σχηματισμούς, ὀλιγοσύνδεσμος, ἄναρθρος, ἐν πολλοῖς ὑπεροπτικὴ τῆς ἀκολουθίας, ἥκιστα ἀνθηρά, μεγαλόφρων, αὐθέκαστος, ἀκόμψευτος.* nam oratio

τῷ[1]. Φάλαρις πρῶτος· βίαιον δὲ ἢ σκαιὸν ἢ ὑβριστικὸν ἢ αὐθέκαστον οὐδείς ἀπεκάλει με[2].

Τὸ μὲν Αὔξειν[3] ἐπὶ ἐνεργητικοῦ. οἷον, αὔξει ὁ ἥλιος καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης

αὐθέκαστος, ni fallimur, converti potest oratio *minime fucata*. Quarto usurpata quondam et ea vox a Cleanthe Stoico, sed quo sensu, definire non ita facile, ut patebit ex eius verbis ab *Eusebio* servatis l. XIII. Praep. p. 679. Κλεάνθους δὲ τοῦ Στωϊκοῦ, inquit, ἔν τινι ποιήματι περὶ τοῦ θεοῦ ταῦτα γεγραφότος ἄκουε·

Τἀγαθὸν ἐρωτᾷς με οἷόν ἐστ'; ἄκουε δή·
Τεταγμένον, δίκαιον, ὅσιον, εὐσεβές,
Κρατοῦν ἑαυτοῦ, χρήσιμον, καλόν, δεόν,
Αὐστηρόν, αὐθέκαστον, ἀεὶ σύμφορον.

Quod si quis αὐθέκαστον ibi interpretetur ἀληθῆ, ipsi libenter assentiemur; *Plutarchus* enim, ut vidimus supra ἀναληθῆ opponit αὐθεκάστῳ. quam significationem illustrare possunt haec *Philonis* p. 428. ἐμοὶ δὲ πειθάρχει καὶ ἐμὲ θεράπευε καὶ ὅσα δι' ἡδονῆς ἐστί μοι πράττε. αὐστηρὸν γὰρ καὶ αὐθέκαστον καὶ ἀληθείας ἑταῖρον καὶ ἀκριβοδίκαιον. SALLIER. Conf. *Phryn.* h. v. et *Hesych.* STOBB. *Phrynich.* p. 62. [p. 349. *Lob.*] nomen inde derivatum αὐθεκαστότης relicit: iure merito, quippe quod vix, nisi apud Philosophos recentiores et scriptores Ecclesiasticos reperias. Status animi morumque, quem designat hoc vocabulum, in confinio boni malique sic est positus, ut in utramque partem usus eius vergat. Αὐθέκαστον a *Manilio* V. 480. describi censuit *Scaliger;* ubi inter alia, *Improbitas fiet virtus* —. Ut αὐστηρὸς ad hoc explicandum ab *Hesych.* et *Suida* confertur, ita iunxit utraque *Plutarch.* t. II. p. 57. E. auctore *Cleanthe*, cuius elegantes iambos attulit *Clem. Al.* Protr. p. 47. B. Strom. V. p. 602. A. *Hesychius* etiam interpretatur τῷ τρόπῳ ἁπλοῦς. apud *Strabonem* est, διὰ τὸ ἁπλοῦν καὶ αὐθέκαστον IV. p. 299. A. Dispari nonnihil ratione *Philemon* in *Stob.* p. 31. aliam vulpem ait non esse εἴρωνα τῇ φύσει, aliam αὐθέκαστον, sed in omnibus plane conspici φύσιν μίαν τρόπον θ' ἕνα. Demendum *Suidae* vitium leve litera mutata, scribendumque pro ἀπαρέγκλητος τῷ τρόπῳ, quod et C. L. B. retinet, ἀπαρέγκλιτος, *rigidus*, *minimeque flexibilis:* est enim a παρεγκλίνειν. De ἰδιόῤῥυθμος dictum ad *Hesych.* in Ἰδιόκοιτος, vel, ut emendavimus, ἰδιόκριτος. HEMST. *Euripid.* Phoeniss. vs 497. *Philemon* in Floril. (126) *Stobaei H. Grotii* p. 18. [Vide quos laudat *Lobeck.* l. l. add. *Bekker.* Anecd. p. 463, 1. p. 1067.]

1. *Λουκιανὸς ἐν τῷ.*] t. I. p. 732. *Graev.* [c. 2.] ubi schol. [...]mine conf. qui Nostrum in suas partes ibi vocat. STOBB.

2. *Οὐδείς ἀπεκάλει με.*] Vitiose pro ἐπεκάλει, *vocavit*, *nominavit me*. Apud *Lucianum* tamen aliter legitur; sc. ut praecedentia sint neutro genere, οὐδεὶς οὐδὲν ἐπεκάλει μου τῷ προτέρῳ [...] βίῳ. *nullius violentiae etc. incusavit meam priorem vitam.* OUDEND. [*Valcken.* „em Alberti ad Hesych. p. 612. n. 17."]

3. *Αὔξειν.*] Active et passive sumitur, ut exemplis demonstrat *Thomas* ex *Demosthene* et *Aristide*. Pergit: αὐξάνει δὲ ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἐπεί γε οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Sed hoc exemplum *Demosthenis* huic de-

ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ στεφάνου· τὰς εὐδοξίας τῆς[1] πατρίδος θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν. καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται[2]. Ἀριστείδης ἐν τῷ[3] εἰς Ῥώμην[4]· ἀλλὰ καὶ εἰκότως ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει δὲ ἐπὶ παθητικῆς σημασίας[5], ὁ αὐτὸς Δημοσθένης[6] ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἐπεί γε οἷς[7] ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. καὶ αὐξάνει τὰ φυτά, οἷον αὔξησιν[8] δέχεται. καὶ αὐξάνομαι[9]

---

lendum est; pertinet enim ad id, quod in fine dicit *Thomas*, *καὶ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου*, ubi eadem verba repetuntur. Bos. Vid. *Graev.* ad *Lucian.* Soloec. p. 734. qui *Thomam* carpit. Drakenb. Cod. B. *Αὔξει μὲν* etc. conf. *Phavor.* Stobb. MS. Leid. pr. *αὔξει:* qui non habet *ἐν τῷ ὑπὲρ στεφάνου.* [Burm. *Αὔξει μέν.* Mox desunt B. *ἐν τῷ ὑπὲρ στεφάνου. Ex Add.*]

1. *Τὰς εὐδοξίας τῆς.*] P. 525. [p. 332, 6. *Reisk.* §. 322. *Bekk.*] ubi additur *τὰς τῆς.*

2. *Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται.*] *Max.* Tyr. diss. 40. p. 392. *Xenophon* in Hierone p. 529. ed. *Steph.* *τὴν πόλιν νομίζοντες ηὐξηκέναι.* Torren. *Euripid.* apud *Stobaeum* in Excerpt. *Grotii* p. 149. et *Philemon* ibid. conf. Cel. *Alberti* ad Matth. c. VI. 28. et *Iac. Merrick.* ad Tryphiod. vs. 10. *Synesius* de Regno p. 31. C. [*Valcken.* apud Tittm. „Graevius ad Soloec. p. 53. et p. 55. T. H. Aesch. 86. a. *αὔξειν* pro augere, raro pro crescere. hoc sensu ponitur *αὐξάνεσθαι* vel *αὔξεσθαι.* Plato Protagora p. 320. E. *ἃ δὲ ηὖξε μεγέθει.* Lyside p. 206. A. *ἐπειδάν τις αὐτοὺς ἐπαινῇ καὶ αὔξῃ.* Illum nos *ἐχθρὸν ηὐξήκαμεν* em. Dem. p. 26." Apud poetas *αὔξειν* pro *αὔξεσθαι* saepius invenitur. vid. *Musgr.* ad Soph. Oed. Tyr. v. 1085.]

3. *Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς.*] Pag. 81. b. l. 17. Witter. t. I. p. 372. Abresch.

4. *Εἰς Ῥώμην.*] t. I. p. 213. ed. Angl. Verum Cel. *Graevius* ad *Luciani* Soloecistam p. 54. etc. negat, recte Attice dici *αὔξω* et *αὐξάνω* pro *αὔξομαι* et *αὐξάνομαι*, licet in Evangelio viri Sancti ac *Synesius*, *Iosephus* et *Aristides* sic usurparint. Hinc recte *Suidas Αὔξω, αἰτιατικῇ.* quod male mutat *Kuhnius* ad *Poll.* l. VIII. §. 106. Oudend.

5. *Ἐπὶ παθητικῆς σημ.*] Cod. B. *ἐπὶ παθητικοῦ.* [*Ἐπὶ παθητικοῦ, οἷον αὐξάνει τὰ φυτά, ἤγουν* etc. Burm. ut edi oportet. *Ex Add.*]

6. *Ὁ αὐτὸς Δημ. . . . ηὐξάνετο. καί.*] Haec plane abundant (127) et eodem hoc articulo recte suo loco, qui, ut *τὸ αὐξάνω* probet auctor, alienus est, sequuntur: quare merito eiicienda censuit *Bos:* ut nec leguntur apud *Phavorin.* nec citat ea *Graevius*, nec etiam in MS. Leid. pr. qui ita iungit: *ἐπὶ παθητικοῦ οἷον αὐξάνει τὰ φυτὰ ἤγουν αὔξησιν δ.* optime. Totus articulus non comparet in Leid. sec. Oudend. Haec omnia absunt a codd. A. B.

7. *Ἐπεί γε οἷς.*] Apud *Demosth.* p. 523. legas *ἐπεί γε καί.* Oudend. Cod. B. *ἐπί γε* etc.

8. *Οἷον αὔξησιν.*] Codd. A B. *ἤγουν αὔξ.* et *Phavorin.*

9. *Αὐξάνομαι.*] *Τροφαῖσιν, ὥς τις πτόρθος, ηὐξόμην τάλας.* *Eurip.* in Hecuba v. 20. Torrenius.

ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου. ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἐπεί γε οἷς ἡ πατρὶς ηὔξάνετο.

Αὔξην καὶ ἄνθην[1] Ἀττικοί· οὐκ αὔξησιν[2], οὐδὲ ἄνθησιν[3]. Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ[4]· ἀλλ'

---

1. Αὔξην καὶ Ἄνθην.] Vid. Steph. p. 158. Liban. II. 5. A. Aristid. p. 92. a. l. 12. fin. ἄνθην Synes. p. 69. B. Philostr. Heroic p. 665. Witten. Hanc Atticorum formam passim Grammatici notant: Ἀττικοὶ λέγουσι καύχην τὴν καύχησιν καὶ ἄνθην τὴν ἄνθησιν καὶ βλάστην τὴν βλάστησιν. schol. Pindar. ad Ol. Θ. 17. unde simul intelligitur, sic Atticis esse propriam, ut tamen eandem et aliae dialecti admittant. Nihil in Platone frequentius de LL. VI. p. 875. F. [p. 783. A.] VIII. p. 880. A. [p. 788. D.] Phaedr. p. 1211. D. 1225. B. etc. ubi ἄνθην, βλάστην, αὔξην, unde παραύξη apud Phil. I. p. 242. B. reperias: ex eodem adfertur a Poll. III. 154. ἄσκη, quod, φαῦλον, inquit, ὄνομα. quam notam Pollucis causa mallem omissam: ferri poterat, si raro obvium dixisset, quemadmodum Etymol. p. 644. v. 3. de ὀφείλη. Ita αὔλη pro αὔλησις, observante Salmas. de Mod. Usur. p. 211. In Hesychio lege: Ἐπίκλη, ἐπίκλησις παρὰ Ἀττικοῖς. eodemque refer, Πρόσθη, πρόσθεσις, quanquam ratio paululum differat; et forma Dorica, Μάθας, μαθήσεως. Contra recentiores pro ἀγάπη ἀγάπησιν, quam Iamblich. habet de V. P. §. 94. pro τρυφῇ, τρύφησιν usurpant. Nonnunquam in codd. utraeque formae inter se permutantur, ut ἀπάντη et ἀπάντησις III. Reg. XX. 18. XXI. 27. Haec variatio Dechairium decepit in Athenag. leg. pro Christ. p. 138. pro αὔξην, quod probissimum erat, ex codd. reponentem αὔξησιν. Hemst. [Add. ἐκδίκη pro ἐκδίκησις apud schol. Paris. Apoll. Rhod. 3, 337. p. 239. Schaef.] Conf. schol. Pindari Nem. IX. vs. 17. ita κατασκοπή et κατασκόπησις apud Cinnamum p. 35. Oppianus Cyneg. l. I. vs. 134. αὔξησις est apud Antigonum Caryst. Hist. Mirab. p. 102. et Iulian. Epist. p. 212. Herodot. l. II. p. 105. Athenagoras Leg. pro Christ. p. 138. αὔξησιν δὲ καὶ ἐπίδοσιν καὶ ἡ ἀρχὴ ὑμῶν . . . λαμβάνῃ. ita perperam edidit Dechairius, cum recte MSS. et editiones αὔξην habeant. [Vid. Moer. p. 12. Bekk. Anecdd. p. 12, 30. — Valcken. ap. Tittm. p. 151. sq. „Plato l. VIII. de Repl. p. 521. E. σώματος γὰρ αὔξης καὶ φθίσεως ἐπιστατεῖ. vid. ib. p. 528. B. de Legg. l. VII. p. 815. E. ἐπαύξης. (ib. tamen X. de Legg. p. 897. A. ἄγουσι πάντα εἰς αὔξησιν καὶ φθίσιν. nisi leg. αὔξην.) αὔξην l. XII. de Legg. p. 947. E. (ib. p. 957. D. ἐπαύξησιν.) Timaeo p. 44. B. ὅταν τὸ τῆς αὔξης καὶ τροφῆς ἔλαττον ἐπίῃ ῥεῦμα. — Timaeus Locrus p. 547. φθίσιν καὶ αὔξαν. et p. 561. κολὰς pro κράσεις Harpocr. ex Hyperid. et Sophrone. vid. em. ibi. συλὰς pro συλήσεις Dem. Etymol. 734. 2. em. e MS. Similia κάκη etc. ad Hesych. p. 373. n. 8. Sic et βλάστην. Abresch. ad Aesch. p. 338. de talibus formis agit. T. H. ad Plutum p. 477. a."]

2. Οὐκ αὔξησ. οὐδὲ ἀνθ.] Αὔξησιν Diod. XV. 330. D. 336. A. [vid. Wessel. ad l. V. c. 36. vol. IV. p. 435. Dind.] Ioseph. p. 833. D. Liban. II. 336. C. Dio p. 62. B. Witter.

3. Οὐδὲ ἄνθ.] Leid. pr. καὶ ἄνθ. [Burm. καὶ ἄνθ. Ex Add.].

4. Ἀριστείδ. ἐν τῷ Αἰγ.] Pag. 92. a. l. 22. fin. Witter. Ubi pro ὁμαλ. leg. ὁμαλ. ex cod. A. Stobb. t. III. p. 569. at idem αὔ-

(128)

ἐν αὔξῃ καὶ φθίσει ῥέων ὁμαλῶς. ἐπὶ δὲ πληθυντικοῦ, αὐξήσεις, ἀνθήσεις.

Αὐτοδικεῖν[1] *λέγε, οὐκ αὐθεντεῖν*[2]. *κοινότερον γάρ*[3].

Αὐτομολία κάλλιον ἢ αὐτομόλησις. Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ πέμπειν[4] *βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ*[5]· *καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς αὐτομολίας.*

Αὐτός, οὐκ αὐτότατος. πέπαικται[6] *γὰρ τοῦτο*[7] *παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ*[8]· *ὥσπερ καὶ τὸ μονώτατος*[9].

Αὐτοχειρίᾳ[10] *καὶ αὐτουργίᾳ πράττειν λέγε· οὐκ αὐτουργεῖν*[11]. *αὐτουργὸς δέ*[12].

ξησιν non refugit p. 564. et *αὔξαις* pro *αὐξήσεσι* *Plato* p. 668. B. *αὔξῃ* p. 627. D. 638. F. *ἐπαύξης. αὔξησιν* quoque habet *Thucyd.* I. c. 69. ABRESCH. t. II. p. 340.

1. *Αὐτοδικεῖν.*] *Harpocr.* h. v. DRAKENB.

2 *Αὐθεντεῖν.*] Male ed. Vasc. [p. 13.] *αὐθεικεῖν.* V. *Hesych. Phavor.* Hinc emendandus *Moeris* [p. 58.]: *αὐτοδίκην Ἀττικῶς. αὐθέντην Ἑλλ.* Vel enim legendum, ut hic, vel simpliciter *αὐτόδικον* reponendum. OUDEND.

3. *Κοινότερον γάρ.*] In cod. B. non leguntur. STOBB. [Desunt etiam in Burm. *Ex Add.*]

4. *Ἀριστείδ. ἐν τῷ περὶ τοῦ πέμπ.*] Pag. 37. a. l. 16. WITTER. *Αὐτόμολος* est apud *Plutarch.* Themist. p. 118. STOBB.

5. *Ἐν Σικελίᾳ.*] t. I. p. 368.

6. *Πέπαικται.*] Cod. B. et *Phav.* *πέπεκται* male. vid. *Steph.* p. 87. [b. et p. 173. c.] STOBB.

7. *Τοῦτο.*] Oxon. *οὕτω.*

8. *Ἐν Πλούτῳ.*] Vs. 83. ubi vid. schol.

9. *Καὶ τὸ μονώτατος.*] Vid. infr. in *μόνος.* STOBB.

10. *Αὐτοχειρίᾳ.*] Vid. *Iens.* Lect. Luc. p. 9. DRAK. Si *Thomae* fides, phrasis illa *αὐτουργίᾳ τι πράττειν*, in Atticarum numero reponenda est: sed non illi creduli, ea potissimum de causa, quod scriptores Atticos hacce loquendi ratione usos hactenus non deprehenderimus; quin et nomen ipsum *αὐτουργία* in illorum scriptis videre nondum contigit, certe qui illud adhibuerit *Philone* antiquiorem (129) novimus neminem. Sic ille p. 415. *καὶ ὅπου μετὰ κινδύνου τ' εἶναι διὰ τὸ κοινωφελὲς φθάνοντα τοὺς ἄλλους αὐτουργίᾳ, ὅπου δὲ πόνων ἡ σκέψις ἑτέροις ὑπηρετεῖν ἐξιστάμενον.* Occurrit et apud *Plut.* t. I. p. 331. *ταῦθ' ὁ Κάτων ἐνθυμούμενος ἀπῄει καὶ τὸν αὐτοῦ πάλιν οἶκον ἐφορῶν καὶ χώρια καὶ θεράποντας καὶ δίαιταν ἐπέτεινε τὴν αὐτουργίαν καὶ περιέκοπτε τὴν πολυτέλειαν.* Quod si plura exempla legere velis, consule *Clem.* Alex. p. 185. et *Euseb.* Praep. p. 734. SALLIER. *Αὐτουργεῖν* exstat apud *Aelian.* H. V. VII. 5. Mollius *Herodian.* p. 92. *Αὐτοχειρίᾳ πράττειν ἐπὶ παντὸς αὐτουργοῦντος.* ubi ipsum illud verbum a *Thoma* reiectum habet. HEMSTERH.

Αὐχήν[1], τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου. Φιλόστρατος ἐν εἰκόσιν· αὐχὴν εὐπαγής. δέρη δέ[2], τὸ ἔμπροσθεν. Λιβάνιος ἐν τῇ[3] εἰς τὸν νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος μονῳδίᾳ· ἁπαλότητα δέρης ἐν λίθῳ.

Ἀφαιρῶ[4] καὶ ἀφαιροῦμαι. συντάσσεται δὲ[5] καὶ ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν καὶ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν[6]: οἷον, ἀφαιρῶ σου τόδε, ἀφαιρῶ σε τοῦδε, ἀφαιρῶ σε[7] τόδε καὶ ἀφαιρῶ σοι τόδε. παραδείγματα[8] τοῦ ὑστέρου παρὰ μὲν

---

11. *Οὐκ αὐτουργεῖν.*] Ea vox *Thomae* non probatur, quam tamen ab Atticis usurpatam lexicographi ostendunt, sed praeter significationem, quam ipsi tribuunt, aliam reperias apud *Heliodorum* Aethiop. p. 488. [X. 21.] minus obviam: ibi enim αὐτουργέω accipitur pro *macto*: *κέλευσον αὐτουργῆσαι τὸ θῦμα καὶ ξίφος ὡς κειμήλιον δεξαμένην περίβλεπτον ἐπ' ἀνδρείᾳ παρ' Αἰθίοψιν ἀναχθῆναι.* legendum fortasse ἀναδειχθῆναι. SALLIER. Vid. quae in contrar. profert *Iens.* L. L. p. 9. STOEB. Hoc non addit *Herodianus* apud *Phryn.* p. 216. [p. 474. *Lob.*] ed. *Pauw.* Est etiam falsum. V. *H. Steph.* lexicon et *Iens.* L. Luc. p. 9. OUDEND. [*Bekker.* Anecdd. p. 7, 31. p. 466, 20.]

12. *Αὐτουργὸς δέ.*] Quod est apud *Aelian.* Var. l. V. c. 5. STOEB.

1. *Αὐχήν.*] Minus accurate pro toto collo utuntur *Heliodor.* Aethiop. l. III. p. 127. *Anacr.* Od. 4. *Musaeus* vs. 133. DRAK. Haec *Ammonio* debentur. HEMST. *Rufus* Ephes. de Part. Hom. l. I. p. 28. *μετὰ δὲ τὴν κεφαλὴν τράχηλος· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ δειρὴ καὶ αὐχήν.* At idem l. I. p. 50. ἑξῆς τράχηλος, τὸ δ' αὐτὸ καὶ δειρή· οὗ τὸ μὲν ἔμπροσθεν βρόγχος καὶ τραχεῖα ἀρτηρία· ἡ δὲ κατὰ μέσον ἐπανάστασις λάρυγξ· τὸ δὲ ὀπίσω αὐχὴν καὶ ἰνίον.

2. *Δέρην δέ.*] Codd. A. B. δερή, ut et *Ammon.* quem vid. STOEB. Lege δέρη cum *Heinsio* et *Valckenaerio* ac MSS. Leidd. Confer in his *Ammonium* et *Philostr.* Imag. l. I. c. 2 15. II. 6. ubi clare δειρὴ de anteriore colli parte occurrit, ac saepe. OUDEND.

3. *Λιβάνιος ἐν τῇ.*] t. II. p. 187. B. ubi tamen δέῤῥης. add. *Philostr.* Icon. l. I. p. 765. τὸ μὲν πρόσωπον ἐπὶ τὰ στέρνα ῥίψας καὶ τῆς δειρῆς ἐκφαίνων οὐδέν. unde patet, quid sit δέρη. Idem (180) Il. 13. p. 880. de Aiace Locro: ὁ αὐχήν τε ἀνέστηκεν οἷος ἐπὶ Ἕκτορα καὶ Τρῶας. WITTER.

4. *Ἀφαιρῶ.*] *Καὶ ἀφαιρῶ* in Leidd. codd. cum Rom. et Vasc. ed. OUDEND.

5. *Συντάσσεται δὲ.*] Adde καὶ ante ἀπὸ ex cod. A. STOEB. Addunt etiam MSS. Oxon. et Leidd. OUDEND.

6. *Καὶ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατ.*] Desunt in Leid. pr.

7. *Ἀφαιρῶ σε.*] *Iulian.* Orat. II. 50. DRAKENB.

8. *Παραδείγματα.*] Cod. B. παράδειγμα. STOEB. [Burm. quoque παράδειγμα. *Ex Add.*]

Ἀριστείδῃ[1]· *ἀφεῖλε πολλοῖς νόσον. παρὰ δὲ Φιλοστράτῳ ἐν εἰκόσι*[2]· *μέγαν ἆθλον ἀφῃρημένης αὐτῷ τῆς τύχης.*

Ἀφανίζεται[3] *ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται καὶ φθείρεται παντελῶς. ἀφανίζεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς ἐπὶ καιρὸν γίνεται. Φιλόστρατος ἐν ταῖς εἰκόσιν*[4]· *οὐχ ὡς ἀπόλοιντο, ἀλλ' ὡς ἀφανισθεῖεν εἰς μίαν ἡμέραν. καὶ ἀφανίζει τις τόδε*[5] *καὶ ἐπὶ τῶν δύο, τούτων σημαινομένων.*

---

1. *Ἀριστείδῃ.*] Locus huic similis legitur p. 97. a. lib. II. fin. WITTEB. Omisso casu personae idem t. II. p. 206. *ἀλλ' ἔγωγε καὶ ταύτας ἀφαιρῶ τὰς προσθήκας.* STOBB. t. I. p. 34. ed. A.

2. *Ἐν εἰκόσι.*] Non legitur in MSS. Pro *ἀφῃρημένης* in cod. B. *μένος.* item in eod. pro *τύχης* est *μάχης.* conf. *Phav.* vid. *Steph.* p. 122. STOBB. Immo vero in *βίῳ Ἡρώδου*, ubi tamen pro *αὐτῷ* est *μοι*, ex persona Agathionis. Recte ergo *ἐν εἰκόσι* non habent MSS. Leidd. [Dele verba *ἐν εἰκόσι* e B. et reliquis MSS. *Ex Add.*] Additur huic articulo in MS. Oxon. quae hic sequuntur: *καὶ ἀφαιροῦμαι οἱ δόκιμοι μετὰ αἰτιατικοῦ* [l. *αἰτιατικῆς.*] *ἀμφοῖν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ προσώπου μόνον. τὸ δὲ ἀφαιρῶ πρὸς μὲν πρᾶγμα μόνον λεγόμενον μετὰ γενικῆς· καὶ νοεῖται μέρος πρὸς δὲ ὁμοῦ καὶ πρᾶγμα καὶ πρόσωπον τὸ μὲν αἰτιατικῇ. τὸ δὲ πρόσωπον δοτικῇ ὡς καὶ τοῦ Ἀριστείδου καὶ Φιλοστράτου.* OUDEND. [cf. *Valcken.* ad Herodot. VIII. 3. de constructione verbi cum dativo personae et accusativo rei vid. *Schaefer.* Apparat. ad Demosth. t. IV. p. 247. in. add. *Matth.* §. 418. adnot. p. 766.]

3. *Ἀφανίζεται ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται . . . παντελῶς.*] *Antiph.* Orat. I. p. 17. DRAK. Prioris significationis exemplum occurrit apud *Eurip.* Iphig. in Taur. vs. 764.

Ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
Τὸ σῶμα σώσας, τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.

(131) Res explicatione non indiget. Alterius vero suppeditat *Lysias* Orat. XVII. 17. p. 289. *καὶ εἰ μὲν ἑωρᾶτε*, inquit, *ὦ ἄνδρες δικασταί, σωζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν. νῦν δ' ἐπίστασθε, ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα ὀλίγου πιπράσκεται.* Ea enim, de quibus ibi sermo, ad tempus tantum videntur occultata, proferenda tandem, cum timor omnis aberit. *Ἀφανίζεσθαι* significat etiam *in occulto latere*, seu *non apparere*, ut in *Xenophontis* Ages. [9, 1.] p. 671. *νομίζων αἰσχρουργίᾳ μὲν τὸ ἀφανίζεσθαι πρέπειν, τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ τὸ φῶς μᾶλλον κόσμον παρέχειν.* SALLIER. *Theophyl.* Simoc. Q. Phys. p. 5. *αὐθήμερον γὰρ ἠφάνισται, οἷα Φινεώς τινος καὶ Ἁρπυΐας λείψανα δείπνου γενόμενα.*

4. *Ἐν ταῖς εἰκόσιν.*] Lib. I. c. 26. p. 801. Pro *ἀπολλ.* in cod. A. *ἀπόλοιντο.* STOBB. Lib. I. c. 26. sive *Ἑρμοῦ γοναῖς.* Abest *ταῖς* a Leid. pr. OUDEND.

5. *Καὶ ἀφανίζει τις τόδε.*] Exempl. apud *Plat.* Gorg. p. m. 471. B. *Steph.* conf. omn. *Phav.* h. v. STOBB.

Ἀφετηρία καὶ βαλβίς, οὐχ ὕσπληξ[1]. ποιητικὸν γὰρ τοῦτο.

Ἀφῆκεν[2] εἰς πέλαγος[3], οὐκ ἐφῆκεν. Ἀρι-

---

1. *Οὐκ ὕσπληξ.*] Schol. *Luc.* I. p. 20. Bas. ὕσπληγγος.] ἀφετηρίας. Witten. Cod. A. B. ὕσπληγξ. Legitur ὕσπληγγας apud *Ioseph.* p. 836. B. Pro οὐκ melius οὐχ ὕσπλ. etc. βαλβὶς est apud *Lib.* II. p. 544. D. *Hesych.* Ἄφεσιν, ὕσπληγγα. Leg. Ἀφετηρίαν, ὕσπληγγα. Sed ἄφεσιν non mutandum. *Pollux.* p. 843. ἄφεσις καὶ ὕσπληγξ καὶ γραμμὴ καὶ βαλβίς. conf. omnino schol. *Aristoph.* Equit. v. 1156. unde haec desumpta. Stobb. Ὕσπληγξ. Vid. in Ὕσπληξ. Hemsterh. Lege οὐχ. ὕσπληξ sive ὕσπληγξ ἀντὶ βαλβίδος vel ἀφετηρίας. usi tamen sunt *Lucianus* et alii. V. omnino *H. Steph.* Thes. t. III. p. 1150. et *Hoeschel.* ad *Phrynich.* p. 24. Oudend.

2. Ἀφῆκεν . . . Ἀριστείδης.] *Lucian.* in Reviv. p. 419. ἄφες αὐτὸν κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας. Locus *Aristidis* sic se habet: καὶ τοσαῦτά γε αὖ πεζεῦσαι, ὁπόσα τις μὴ περιπλεῖν βούλεται. ἀλλὰ διεξελθὼν ἐπὶ ἄλλην ἀκτὴν κατάρας ἐκεῖθεν ἀφιέναι. Tolleb. t. I. p. 249. Oxon. ubi: ἀλλὰ διεξελθὼν ἐπ' ἄλλην ἀκτὴν κατάρ. etc. διεξελθὼν etiam uterque cod. habet. ἀκτὶν cod. A. male. Cod. B. ἀκτήν. Inserenda hic ex codd. A. B. Ἀφηλικεστέρα, οὐ πρεσβυτέρα· εὕρεται (l. εὕρηται) δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρα· πλὴν οὐ (132) παρὰ τοῖς δοκίμοις. καὶ ἀφῆλιξ καὶ ἔξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρων· οὐ πρεσβύτερον (l. βύτερος). Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας. Legitur et apud Vascos. suo loco post ἀμφιγνοεῖν. sed ibi pro ἀμφελιξ. scr. ἀφηλιξ. (quod et in Pollue. II. 17. ex MS. corrigendum docet *Kuhn.*) et pro ἐλικίας, ἡλικ. Citatur a *Nunnes.* ad *Phryn.* voc. ἀμφῆληξ (scr. ἀμφῆλιξ vel potius ἀφῆλιξ, quod ex loco seq. eiusd. *Phryn.* patet; conf. *Suid.* et *Hesych.* quibus magis placuit ἀφῆλ.) Plenius idem *Phrynichus* in Προπ. Σοφ. MS. Ἀφηλικέστεροι οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἀπὸ τῆς ἡλικίας ὄντες· ἡλικίαν γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν νεότητα οἱ ἀρχαῖοι. οἱ μέντοι νέοι καὶ ἐπὶ τῶν νεωτέρων τάττουσιν. πλὴν κατὰ σύγκρισιν ἡ λέξις προσφέρεται. καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀφηλικέστατος καὶ ἀφηλικέστατοι· οἱ δὲ ἀπολελυμένως λέγοντες ἀφῆλιξ, ἀφήλικες, ἀμαθέστατοι. Ad locum quod attinet *Aristidis* a nullo alio praeterquam Nostro citatum: vereor sane, ut quisquam in Panathenaïco quidem sermone reperiat. Spectare huc ea verba videntur p. m. 145. Oxon. καὶ τοὺς παῖδας καὶ πρεσβύτας καὶ γυναῖκας αὐτοῖς θρέψειν ὑπισχνουμένων κ. τ. λ. ubi ex cod. Baroc. 7. legere iubemur καὶ γυναῖκας καὶ πρεσβύτας, omissis verbis καὶ τοὺς παῖδας. Unde suspicari licet, *Thomam* sic scripsisse vel scribere certe voluisse: καὶ τοὺς παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ πρεσβύτας, (ἤγουν) τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας. Quid? quod altera loquendi forma *Thomae* reprobata *Aristidi* magis videtur esse familiaris. Loc. cit. p. 155. ait: ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῆς ἡλικίας οἱ πρεσβύτατοι καὶ νεώτατοι βοηθοῦσιν εἰς τὰ Μέγαρα. et p. 166. οὐ δὴ τοὺς ἄλλοθεν ἥκοντας καὶ πολλῷ νεωτέρους πρὸς αὐτόχθονας καὶ πρεσβυτέρους κ. τ. λ. Pergit *Thomas*: εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρα.] Malim: ἐπὶ τῆς νεωτέρας. Consule loca e *Dione* supra p. 43. ad voc. Ἀμφηλιξ. allegata. Neque aliter *Hesychius*: Ἀφηλικεστέραν, νεωτέραν. et Ἀφῆλιξ, κατα-

στείδης ἐν τῷ Αἰγαίῳ· ἀλλὰ διεξελθὼν[1] ἐπ' ἄλλην ἀκτὴν κατάρας ἐκεῖθεν ἀφιέναι.

Ἄφθονος[2] ὁ πολὺς, καὶ ὁ μὴ φθονούμενος καὶ ὁ μὴ φθονῶν. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ[3]· ἄνδρα γε τύραννον ἄφθονον ἔδει εἶναι.

Ἀφίσταμαι[4] τῷ δεῖνι τοῦδε κάλλιον ἢ παραχωρῶ[5]. ὅθεν ὥσπερ λέγεις, τοσοῦτον[6] αὐτῷ τὸ παρὰ πάντων συγκεχωρηκὸς[7] ἐν ἅπασιν· οὕτω λέγε, τοσοῦτον αὐτῷ τὸ παρὰ πάντων ἀφεστηκὸς ἐν ἅπασιν.

Ἀφροντιστεῖν καὶ ἀφροντίστως ἔχειν οἱ δόκιμοι· οὐκ ἀμεριμνεῖν[8], οὐδ' ἀμερίμνως ἔχειν.

δεὴς ἀκμῆς τὴν ἡλικίαν. Quae *Pollux* l. l. in huius rei testimonium profert, ex *Προπ. σοφ.* MS. desumpta videntur. Stoeb.

3. *Εἰς πέλαγος.*] Leid. pr. *εἰς τὸ π.* [Burm. quoque *εἰς τὸ π.* *Ex Add.*]

1. *Ἐξελθὼν ἐπ' ἄλλην ἀκτὶν κατάρας, ἐκ.*] Sic editur vitiose pro *ἀκτὴν*, *κατάρας ἐκ.* ut recte in *Arist.* t. I. p. 249. ubi etiam *διεξελθών*, ut hic Leid. pr. *ἀκτὴν* bene Leid. sec. [et Vasc.] Oud.

2. *Ἄφθονος . . . . . Ἡρόδ. ἐν γ'.*] Cod. B. *ἐν δ'.* male. Legi-(133)tur enim l. III. p. 221. A. ed. *Steph.* 2da. Legendum in Nostro *Ἄφθονος ὁ πολύς*, (addito commate) *καὶ ὁ μὴ* etc. quo sensu *Aristid.* Panath. p. 101. fin. Oxon. meminit *πηγὰς ἀφθόνους.* et *ἀφθονία θαυμαστὴ* *miranda multitudo* ab eodem dicitur Platon. 2da t. II. p. m. 267. Oxon. Stoeb. [*Bekk.* Anecdd. p. 81, 29.]

3. *Ἐν τῇ τρίτῃ.*] C. 80. *τῇ* abest a Leid. pr.

4. *Ἀφίσταμαι.*] Scribit *Ἀφίστ. τῷ δεῖνι. τοῦ δὲ κάλλιον, ἢ* etc. cod. A. Cod. vero B. *Ἀφίσταται τῷ δεῖνι τοῦδε, κάλλιον ἢ* etc. Puto legendum: *Ἀφίσταμαι τῷ δεῖνι, τοῦ δὲ κάλλιον· καὶ* (pro *ἢ*) *παραχωρῶ.* Ut sit sensus: Vox *Ἀφίσταμαι* cum dativo construitur, melius autem cum genitivo: pro eo quoque legitur *παραχωρῶ.* Alias enim multum fallitur et fallit *Thomas.* Siquidem *τὸ παραχωρῶ* optimae notae scriptoribus usitatum. *Polyb.* l. V. c. 45. p. 542. *τότε δὲ καὶ τῶν βασιλέως στρατηγῶν δοκούντων παρακεχωρηκέναι τῶν ὑπαίθρων αὐτῷ* etc. *Aelian.* Var. III. 19. *ἐνοχλῶν δὲ αὐτὸν Ἀριστοτέλης παραχωρῆσαι πεποίηκε τοῦ περιπάτου* etc. Alterius constructionis exempla, ubi cum dat. personae et genit. rei construitur, lexicographi abunde suppeditant. Stoeb.

5. *Ἢ παραχωρῶ.*] Fallitur *Thomas:* vide lexica. Sallier.

6. *Τοσοῦτον αὐτῷ . . . ἐν ἅπασιν.*] Haec verba exstant apud *Gregor.* Nazianz. *ἐπιταφίῳ Βασιλείου* t. I. p. 325. C. Wolf.

7. *Συγκεχωρηκὸς.*] Videtur legendum: *παρακεχωρ.* Stoeb.

8. *Ἀμεριμνεῖν.*] Recte, etenim qui ea voce usus sit, praeter *Basilium* novimus neminem: sic autem ille t. II. p. 571. *ὁ γνήσιος,* inquit, *ἐν τῇ πρὸς θεὸν ἀγάπῃ καὶ βέβαιος ἐν πληροφορίᾳ τῆς παρὰ τοῦ κυρίου μισθαποδοσίας οὐ τοῖς γινομένοις ἀρκεῖται, ἀεὶ δὲ προσθήκην ἐπιζητεῖ καὶ τοῦ πλείονος ὀρέγεται, κἂν ὑπὲρ δύ-*

ἀπεριμερίμνως[1] δὲ ἀντὶ τοῦ ἀσκόπως παρ' Ἀριστοφάνει[2] ἐν Νεφέλαις·

Ἀπεριμερίμνως τὴν θύραν λελάκτικας.

Ἀφυπνίζω[3] καὶ διυπνίζω[4], οὐκ ἐξυπνίζω[5].

Ἀφωνία[6], οὐκ ἀφασία[7].

ναμιν δόξῃ ποιεῖν τι, οὐκ ἀμεριμνεῖ ὡς πληρώσας τὸ μέτρον. Sallier. Sic legitur etiam in *Phavorino*. Alii ἀμεριμνᾶν. Oudend. [*Valcken.* apud Tittm. notat in Vasc. legi Ἀφροντιστεῖ. — Idem praeceptum legitur apud Moer. p. 85. ubi vid. *Piers.* de v. ἀμεριμνεῖν *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 629.]

1. Ἀπεριμερίμνως.] Vox ab *Aristophane* usurpata Nub. v. 137. quam *Thomas* recte exponit ἀσκόπως, *inconsiderate*, *temere*, quo sensu occurrit apud *Aristaeum* teste *Euseb.* Praep. E. 8. p. 350. πάντα γὰρ διὰ προσταγμάτων, inquit, καὶ μεγάλης ἀκριβείας τοῖς (134) βασιλεῦσι τούτοις διῳκεῖτο καὶ οὐδὲν ἀπεριμερίμνως, οὐδὲ εἰκῆ. ubi vides ἀπεριμερίμνως et εἰκῆ tanquam synonyma coniungi. Sall.

2. Παρ' Ἀριστοφάνει.] Simpliciter Leidd. Ἀριστοφάνης. Oud.

3. Ἀφυπνίζω.] Est apud *Longum* Pastor. p. 20. n. 7. *Clem.* Alexandr. 54. c. *Phryn.* p. 36. Hemsterh.

4. Διυπνίζω.] Ea vox non immerito Atticas inter a *Thoma* numeratur, utpote quae ab optimis scriptoribus usurpetur; a *Luciano* v. g. t. II. p. 1070. [Ocyp.]

Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας ἐκραύγασεν
Ὡς δαίμονι πληγείς.

Occurrit et apud *Artem.* p. 62. οἶδα δέ τινα ἄνδρα τῶν εὐπαρύφων ἐν Ἑλλάδι, inquit, ὃς ἔδοξε παρά τινος ὄναρ λαμβάνειν κάρυον. καὶ διυπνίσας ἐν τῇ χειρὶ ἔτυχε κρατῶν τὸ κάρυον, ὃ εἶδε κατ' ὄναρ. Mirum igitur videri debet, nullum huiusce verbi exemplum adduci a lexicographis, praesertim cum praeter *Lucianum* et *Artemidorum* illo usi deprehendantur *Basilius* t. I. p. 360. *Greg.* Nyss. t. I. p. 471. et *Chrys.* in Matth. p. 874. Sallier.

5. Ἐξυπνίζω.] Vide *Phrynich.* p. 96. ed. *Pauw.* et Comm. ac *Misc. Obs.* V. VI. p. 347. Oudend. [vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 224. qui exempla verbi ἐξυπνίζειν adfert.]

6. Ἀφωνία.] *Herodian.* l. II. c. 12. πολλῇ καταλαμβανόμενος ἀφασίᾳ τε καὶ ἀπορίᾳ, ὅπως χρήσεται τοῖς πράγμασι οὐκ εἰδώς. Torrenius.

7. Οὐκ ἀφασία.] Multas nomen illud significationes habet, vulgo tamen usurpari solet, cum de aliquo sermo est, cui prae stupore vox faucibus haeret; atque eo sensu tanquam minus Atticum repudiandum non esse, duobus exemplis ostendemus, quorum prius suppeditat *Euripid.* Iphig. in Aul. vs. 837.

Ποίους γάμους φῄς; ἀφασία μ' ἔχει γυνή.

Alterum vero occurrit apud *Aristoph.* Thesm. vs. 911.

Τουτὶ τί ἐστιν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.
Ὦ θεοί, τίν' ὄψιν εἰσορῶ; τίς εἶ γύναι;

Alias significationes non persequemur, quippe quae ex lexicographis peti possint: sed aliud asserere religio non erit, earum nullam esse, ubi vox ἀφωνία alteri ἀφασία praeferenda fuerit. Postrema parum recte legitur apud *Plutarch.* t. II. p. 1123. ἃ γὰρ οὐδεὶς σκευο-

Ἄχαρις ὀσμή[1], οὐ δυσοσμία[2].

Οὐ μόνον *Ἀχερουσία* λίμνη, ἀλλὰ καὶ Ἀχερουσιάς. Φιλόστρατος ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς[3]· τοὺς δὲ Κωκυτούς τε καὶ Πυριφλεγέθοντας[4] καὶ τὴν Ἀχερουσιάδα.

Ἀχθέσομαι[5] κάλλιον ἢ ἀχθεσθήσομαι. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ ἀχθεσόμενος.

Ἄχρι καὶ μέχρι[6] Θουκυδίδης[7] ἀεὶ λέγει, οὐ

---

(135) ποιὸς ἢ πλάστης θαυμάτων ἢ γραφεὺς δεινὸς ἐτόλμησε μίξαι πρὸς ἀπάτην, εἰκάσματα καὶ παίγνια ταῦτα ὑπάρχειν ἀπὸ σπουδῆς τιθέμενοι, μᾶλλον δὲ ὅλως, εἰ ταῦτα μὴ ὑπάρχοι, πίστιν οἴχεσθαι καὶ βεβαιότητα καὶ κρίσιν ἀληθείας φάσκοντες, αὐτοὶ καταβάλλουσι εἰς ἀφασίαν πάντα πράγματα. scribendum enim, ni fallimur, εἰς ἀσάφειαν. SALLIER. At consule *Stephani* Thes. et *Herodiani* indicem. OUDEND. *Athenagoras* Leg. pro Christ. p. 202. ἀμφασία *Bion* apud *Stobaeum* in Excerpt. *Grotii* p. 133. [De v. ἀφασία vid. *Bekk.* Anecdd. p. 83, 9. et p. 468. extr.]

1. *Ἄχαρις ὀδμή.*] Cod. A. B. *Phav.* ὀσμή. Vid. Nost. infr. h. v. *Phryn.* voc. βρῶμος. STOBB. Hoc tanquam probum *Phrynichus* etiam commendat pro βρῶμος p. 26. [p. 156. *Lob.*] Noster δυσώδη ὀσμὴν dixit in Ἀποφέρεσθαι. HEMST. Lege ὀσμὴ e MSS. Leidd. et vid. in hac voce. OUDEND. [ὀσμὴ etiam Burm. *Ex Add.*]

2. *Οὐ δυσοσμία.*] Quam recte, ostendunt haec *Sophoclis* in *Phil.* vs. 891. [v. 875. *Br.*]

— — πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ
Ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων.

Eam quoque vocem reperias apud *Lucianum* t. I. p. 719. [Ver. Histor. I. 16.] quae cum ita sint, quin Attica sit, dubitari non potest. SALL. Quod legitur in *Apollodoro* fictitio l. I. p. 55. ed. Fab. Male alii utuntur βρώμῳ. *Phrynich.* p. 60. ed. P. OUDEND.

3. *Φιλόστρ. ἐν τοῖς ἡρωϊκ.*] Pag. 752. ubi *Πυριφλεγέθοντας*, quemadmodum etiam in A. et B. STOBB. [Pro Ἀχερουσιὰς legitur in Vasc. Ἀχερουσίας notante *Valcken.*]

4. *Πυριφλεγέθοντας.*] Sic recte MSS. et edd. vett. nuperrima per τ vitiose. Locus est *Philostrati* in fine Heroicorum. OUDEND.

5. *Ἀχθήσομαι.*] Sic ἄχθεσθαι *Demosth.* de Coron. p. 473. DRAK. Cod. A. B. ἀχθέσομαι. STOBB. Immo cum MSS. Leidd. ἀχθέσομαι, ut statim ἀχθεσόμενος. OUDEND. [ἀχθέσομαι etiam Burm. *Ex Add.* — Cf. Moer. p. 21. (p. 15. ed. Lips.) ibq. *Piers.* Apud Lucian. Hercul. c. 3. legitur ἀχθεσθησομένοις sed cod. Gorlic. exhibet ἀχθησομένοις. συναχθεσθησόμενος Aeschin. adv. Ctesiph. p. 88. *St.* §. 242. *Bekk.* ἀχθεσθήσεται Andoc. de Pace §. 21. *Bekk.* ἀχθεσθήσῃ Xenoph. Cyrop. VIII. 4, 10. cf. *Heindorf.* ad Plat. Hipp. Mai. §. 28. De forma ἀχθέσομαι ipsa vid. *Buttmann.* gr. Gr. vol. II. p. 30. adn. 5.]

6. *Ἄχρι καὶ μέχρι.*] Vid. *Devar.* de partic. p. 79. *Aristaenet.* l. I. ep. 2. p. 8. DRAK. Vid. *Nunnes.* ad *Phryn.* voc. μέχρις. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 502. n. 5. STOBB. *Phryn.* p. 8. qui μέχρις et ἄχρις prorsus damnat; sed utriusque significationem distinguit *Ammon.*

μόνον ἐπαγομένου συμφώνου, ἀλλὰ καὶ φωνήεντος. οἱ δ' ἄλλοι, ἐπαγομένου μόνου[1] φωνήεντος καὶ μετὰ τοῦ σ' καὶ χωρὶς τοῦ σ' γράφουσιν. οἷον, ἄχρις οὗ καὶ ἄχρι οὗ.

Ἀωρὶ[2] νυκτός[3], οὐκ ἀωρία[4]. Λουκιανὸς ἐν

Vid. *Io. Rhod.* ad *Scribon. Larg.* p. 50. *Thucyd.* p. 240. v. 64. et Comm. n. 56. Hemsterh. [Minus recte hac de re iudicavit *Lobeckius* ad Phrynich. p. 14. sq. utri formae praerogativa debeatur in ambiguo relinquens. Formas ἄχρις et μέχρις ubique apud Xenophontem sustulit *Lud. Dindorfius*, partim auctoritate librorum. vide virum doctissimum ad Histor. Graec. I. 1, 3. ed. stereot. ad Anab. I. 4, 13. Platoni formas ἄχρι et μέχρι restituit ex libris *Bekkerus*, quem vide in Comment. Crit. I. p. 189. al. Cf. hac de re recte iudicantem *Schaeferum* Appar. ad Demosth. t. III. p. 353. ad Lucianum quod attinet cf. quae dixi ad Toxar. c. 13. p. 22. quemque ibi laudavi *Fritzschium* De Atticismo et Orthogr. Luciani Commentat. I. p. 2. sq. cui multa quae hic attuli accepta refero. Minus recte hac de re statuit etiam Thomas noster.]

7. Θουκυδίδης.] Vide Cl. *Duk.* et *Wass.* ad I. IV. §. 3. et VII. (136) 82. atque indic. et *Nunnes.* ad *Phryn.* p. 6. qui vult cum *Ammonio, Moeride* ἄχρις et μέχρις hoc sensu esse ἀναστικά; saltem ante consonantem, si nostro fidem habes. Nec valde refragor; ut in εὐθύ. Oudend.

1. Ἐπαγομένου μόνου.] Cod. A. B. μόνον. Stobb. [Post καὶ ἄχρι οὗ sequitur in Vasc. notante *Valcken.* καὶ ἀσταφίς, οὐ σταφίς.]

2. Ἀωρί.] Ἀωρὶ νυκτὸς dicendum, non ἀωρία. adde ad locum illum *Luciani*, quem profert auctor, *Aristoph.* Eccles. p. 746. πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν Ἀωρὶ νυκτῶν, *saepe me excitans ad concilium nocte intempesta.* Bos. Sic simpliciter etiam loquuntur pro sero, per ellipsin νυκτός. *Lucian.* t. I. p. 467. [De Merc. Cond. c. 26.] ἐπειδὰν ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον ἡ νὺξ κατέλαβεν, λουσάμενος πονηρῶς ἀωρὶ etc. *Aristoph.* in Acharn. p. 371. [v. 23.] ἀλλ' ἀωρίαν ἥκοντες. ubi vide scholiasten. Torrbn. Est adverbium notans *intempestive. Heliodor.* Aethiop. l. V. [c. 1.] p. 202. Drakenb. Ἄωρος, ἀωρί, ἀώριος, ἀωρία pro vario vocis ὥρα intellectu late patent; strictius ad *infausti temporis importunique* significationem accommodantur: unde ἀωρὶ et ἐν ὥρᾳ opposita: ναύταισιν Ἀωρὶ πόντου κύματα περῶντα ex *Euripide* profert *Dion Chrys.* p. 594. C. et δεινὴ ἀωρία τῶν μεγάλων συμφορῶν apud *Liban.* Prog. p. 145. D. sed propria ratione *nocturnum tempus* sive *noctem mediam* et quam Latini vocant *intempestam* denotant: recte Beda et Incert. Grammat. de Orthogr. p. 2337. 2787. *Immaturitas nocturnum tempus est, quod non est maturum, id est, oportunum, ut agatur aliquid vigilando; quod etiam vulgo dicitur hora importuna, Graece* ἀωρία. Eo pertinet in Gloss. *Immature*, ἀωρί. *Inmaturitas*, ἀωρία, itemque illud: *Intempesta*, ἄωρος, ἄκαιρος, βαθεῖα. ubi noctem esse intelligendam ex βαθεῖα satis patet: quod additur, ἄκρατος, vel scribi debet ἄπρακτος, ut apud *Hesych.* in Ἀωρία, ἀωτία, μεσονύκτιον, ἄπρακτος ὥρα. *inactuosa Servio* ad *Aen.* III. 587. vel transferri ad *Intemperans;* quod inspecta *Henr. Stephani*

Δημοσθένους[1] *ἐγκωμίῳ*[2]· *ἀωρὶ τῶν νυκτῶν ἐξαναστάς.*

---

editione probabilius apparebit. *Ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα* in *Aeschyli* Choëph. v. 32. paene dithyrambicum est. *Ἀωρὶ* autem et *ἀωρίᾳ* saepius ea, quam dixi, potestate, per se sola usurpantur; nec raro fit, ut alterum in alterius locum librarii substituant: quemadmodum in *Lucian.* *Δὶς Κατ.* [c. 1.] *τοῖς ἀωρὶ ἀπὸ τῶν δείπνων ἐπανιοῦσι* (137) quaedam edd. habent *ἀωρίᾳ*. similiter apud *Iamblich.* V. P. §. 112. cod. Reines. *ἐτύγχανε δὲ αὐτὸς ἀστρονομούμενος ἀωρίᾳ.* *Polyaen.* II. c. 34. *ὥστε τὰς νύκτας εἶναι τῶν ἡμερῶν ἀσφαλεστέρας τοῖς ἀωρὶ βαδίζουσιν.* Plenius etiam effertur, velut in *Alciphr.* III. ep. 47. *ἦν γὰρ ἀωρία νυκτὸς μεσούσης.* ad quam formam scribi malim in *Heliod.* Aethiop. II. p. 92. [c. 20.] *τῆς δὲ νυκτὸς ἐγίγνετο ἀωρία.* paulo insolentius *Liban.* Decl. VI. p. 319. C. *ὥστε νύκτα με ἐπιλαβεῖν καὶ σκότους ἀωρίαν.* qui eadem pagina *ἀωρὶ* posuit pro *intempestive*. Verum Atticis est in usu frequenti *ἀωρὶ τῆς νυκτὸς* *Antiph.* p. 119. v. 38. *τῶν νυκτῶν* p. 115. v. 18. p. 117. v. 1. *Gregor. Nyss.* t. III. p. 558. B. *ἀωρὶ τῶν νυκτῶν ἢ καὶ μεθ' ἡμέραν.* *Ἀωρὶ νυκτῶν* *Aristoph.* Eccles. v. 736. Ut igitur hanc loquendi rationem iure probat *Thomas*, sic alteram inmerito repudiat. Invenitur etiam *ἀωρὶ νύκτωρ* apud *Suid.* in *Ἀμηγέπη*, *Aristaen.* II. ep. 19. haud temere mutaverim; sed, si libri veteres addicerent, sane mallem *νυκτῶν*. Aliquantulum hinc distat illud *Phalaridis* ep. 141. p. 126. [p. 278. ed. *Schaef.*] *καὶ τοῦτο νύκτωρ ἀωρὶ παντάπασιν.* nam utrumque separatim hunc in modum accipi debet: *idque nocte, et media quidem atque intempesta:* ibi nihil codd. MSS. variare mihi adfirmavit, qui contam illarum epistolarum editionem molitur, vir iuvenis egregie literarum Graecarum peritus *Lennepius*. Hemst. [cf. *Bekk.* Anecdd. p. 476, 10.]

3. *Νυκτὸς*] *Καὶ νυκτῶν* addit *Phavor.* Leid. sec. *νυκτῶν*. Optime Leid. pr. *τῶν νυκτῶν*. Oudend.

4. *Οὐκ ἀωρία.*] Scribendum cum *Phavor.* in dativo *ἀωρίᾳ*, (ut et pro *ἀώριον* videtur legendum in *Moeride*) quae sine *νυκτὸς* tamen saepius occurrit. Vide *Suidam* et *ἀωρίαν* *Aristoph.* Acharn. vs. 23. Idem. Quo tamen utitur *Lucian.* t. II. p. 186. et *Alciphr.* p. 378. Abresch.

1. *Λουκ. ἐν Δημοσθ.*] t. II. p. 685. *Graev.* Non desunt tamen de voce *ἀωρία* exempla. Vid. *Liban.* t. I. p. 145. D. 319. C. *Aristid.* p. 65. a. l. 7. p. 138. a. l. 8. *Lucian.* in *δὶς κατηγ.* init. t. II. p. 620. et in *Lucian.* Asin. [c. 24.] *ποῖ βαδίζεις ἀωρίᾳ.* Wytten.

2. *Ἐγκωμίῳ.*] t. II. p. 685. ed. Gr. [c. 1.] sic et *Theocr.* Id. XI. 40. *νυκτὸς ἀωρί.* Oudend.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β'.

Βαβαὶ[1] λογογραφικόν· βαβαιὰξ ποιητικόν. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις·

— — βαβαιάξ, μυριάκις ἐν τῷ βίῳ.

Ἐκ **βαθέων**[2] ἐστὶν ὁ δεῖνα οἴκων λέγε, ἢ ἐκ γονέων πλουσίων.

Βάκηλος[3]. ἁμαρτάνουσιν οἱ τιθέντες αὐτὸ

---

1. *Βαβαί.*] Utrumque iungit *Aristoph.* Pace p 442. DRAK. Locus *Aristoph.* *Βατρ.* v. 63. Occurrit quoque apud *Liban.* t. I. p. 341. B. et II. 492. B. WITTER. (138)

2. *Ἐκ βαθέων* etc.] Huc referendus fortasse locus ille Actorum, ubi *βαθέων Ἑβραίων* mentio, id est, Hebraeorum ab ultima origine; alibi enim ea loquendi ratio, quae *Thomae* probatur, vel similis saltem nobis non occurrit. SALLIER. Hausit loquendi formulam ex *Philostrato* de V. S. I. 12. p. 496. vs. 15. τοὺς σύνπατρίδας τῶν νέων καὶ τοὺς ἐκ τῶν βαθέων οἴκων. II. 25. p. 610. vs. 18. τὸν γὰρ πατρῷον οἶκον βαθὺν αὐτῷ παραδοθέντα κατεδαπάνησεν. qui locus aperit vim phraseos. Non dispari modo Pelopidas τραφεὶς ἐν οὐσίᾳ μεγάλῃ καὶ παραλαβὼν ἔτι νέος λαμπρὸν οἶκον apud *Plutarch.* t. I. p. 279. A. HEMST. Vid. *Iens.* L. L. p. 269. *Philostr.* p. 6. πλοῦτος ὑπὲρ τοὺς ἐκεῖ, τὸ δὲ ἔθνος βαθύ. ubi vid. *Olear.* STEPH. Lege ἢ ἐκ . . . οὐκ ἐκ . . . ABRESCH.

3. *Βάκηλος* etc] Peccant, qui hanc vocem ponunt pro *homine molli*, vel *ἀναισθήτῳ*; denotat enim τὸν ἀποτετμημένον τὰ αἰδοῖα. i. e. *eum* qui *virilibus est exsectis.* Huius rei, quia nullum exemplum profert *Thomas*, nos unum aut alterum proferemus, unde id, quod dictum est, clare patebit. *Lucian.* Pseudol. p. 441. [c. 17.] et Eunuch. p. 844. [c. 8.] τὸ δὲ τοῦ Εὐνούχου καὶ τῶν βακήλων χεῖρον εἶναι· τοὺς μὲν γὰρ κἂν πεπειρᾶσθαί ποτε ἀνδρείας, τοῦτον δὲ ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἀποκεκόφθαι. Ex quo loco docemur etiam differentiam inter *Εὐνοῦχον* et *Βάκηλον*, quod nimirum εὐνοῦχος sit, qui *statim a nativitate castratus est*; βάκηλος vero, qui *aliquando expertus est virilitatem*. BOS. Descripsit haec *Thomas* e *Phrynicho*, ubi vide p. 116. ed. *Pauw.* [p. 272. *Lob.*] unde patet, recte in MSS. Leidd. Oxon. et edd. Rom. Vasc. post καλοῦσι addi λέγε οὖν βλᾶκα καὶ βλάκιον, ὡς οἱ ἀρχαῖοι. nisi quod in *Phrynicho* sit in recto casu βλάξ. Verum quid erit βλάκιον? huius terminationis nullum

Ἀριστείδῃ[1]· ἀφεῖλε πολλοῖς νόσον. παρὰ δὲ Φιλοστράτῳ ἐν εἰκόσι[2]· μέγαν ἆθλον ἀφῃρημένης αὐτῷ τῆς τύχης.

Ἀφανίζεται[3] ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται καὶ φθείρεται παντελῶς. ἀφανίζεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς ἐπὶ καιρὸν γίνεται. Φιλόστρατος ἐν ταῖς εἰκόσιν[4]· οὐχ ὡς ἀπόλοιντο, ἀλλ' ὡς ἀφανισθεῖεν εἰς μίαν ἡμέραν. καὶ ἀφανίζει τις τόδε[5] καὶ ἐπὶ τῶν δύο, τούτων σημαινομένων.

---

1. *Ἀριστείδῃ.*] Locus huic similis legitur p. 97. a. lib. II. fin. WITTER. Omisso casu personae idem t. II. p. 206. *ἀλλ' ἔγωγε καὶ ταύτας ἀφαιρῶ τὰς προσθήκας.* STOBB. t. I. p. 34. ed. A.

2. *Ἐν εἰκόσι.*] Non legitur in MSS. Pro *ἀφῃρημένης* in cod. B. *μένος.* item in eod. pro *τύχης* est *μάχης.* conf. *Phav.* vid. *Steph.* p. 122. STOBB. Immo vero in *βίῳ Ἡρώδου*, ubi tamen pro *αὐτῷ* est *μοι*, ex persona Agathionis. Recte ergo *ἐν εἰκόσι* non habent MSS. Leidd. [Dele verba *ἐν εἰκόσι* e B. et reliquis MSS. *Ex Add.*] Additur huic articulo in MS. Oxon. quae hic sequuntur: *καὶ ἀφαιροῦμαι οἱ δόκιμοι μετὰ αἰτιατικοῦ* [l. *αἰτιατικῆς.*] *ἀμφοῖν καὶ τοῦ πράγματος καὶ τοῦ προσώπου μόνον. τὸ δὲ ἀφαιρῶ πρὸς μὲν πρᾶγμα μόνον λεγόμενον μετὰ γενικῆς· καὶ νοεῖται μέρος πρὸς δὲ ὁμοῦ καὶ πρᾶγμα καὶ πρόσωπον τὸ μὲν αἰτιατικῇ. τὸ δὲ πρόσωπον δοτικῇ ὡς καὶ τοῦ Ἀριστείδου καὶ Φιλοστράτου.* OUDEND. [cf. *Valcken.* ad Herodot. VIII. 3. de constructione verbi cum dativo personae et accusativo rei vid. *Schaefer.* Apparat. ad Demosth. t. IV. p. 247. in. add. *Matth.* §. 418. adnot. p. 766.]

3. *Ἀφανίζεται ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται . . . παντελῶς.*] *Antiph.* Orat. I. p. 17. DRAK. Prioris significationis exemplum occurrit apud *Eurip.* Iphig. in Taur. vs. 764.

Ἢν δ' ἐν θαλάσσῃ γράμματ' ἀφανισθῇ τάδε,
Τὸ σῶμα σώσας, τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί.

(131) Res explicatione non indiget. Alterius vero suppeditat *Lysias* Orat. XVII. 17. p. 289. *καὶ εἰ μὲν ἑωρᾶτε*, inquit, *ὦ ἄνδρες δικασταί, σωζόμενα τῇ πόλει τὰ ὑπὸ τούτων δημευόμενα, συγγνώμην ἂν εἴχομεν. νῦν δ' ἐπίστασθε, ὅτι τὰ μὲν αὐτῶν ὑπὸ τούτων ἀφανίζεται, τὰ δὲ πολλοῦ ἄξια ὄντα ὀλίγου πιπράσκεται.* Ea enim, de quibus ibi sermo, ad tempus tantum videntur occultata, proferenda tandem, cum timor omnis aberit. *Ἀφανίζεσθαι* significat etiam *in occulto latere*, seu *non apparere*, ut in *Xenophontis* Ages. [9, 1.] p. 671. *νομίζων αἰσχρουργίᾳ μὲν τὸ ἀφανίζεσθαι πρέπειν, τῷ δὲ εἰς κάλλος βίῳ τὸ φῶς μᾶλλον κόσμον παρέχειν.* SALLIER. *Theophyl.* Simoc. Q. Phys. p. 5. *αὐθήμερον γὰρ ἠφάνισται, οἷα Φινέως τινος καὶ Ἁρπυΐας λείψανα δείπνου γενόμενα.*

4. *Ἐν ταῖς εἰκόσιν.*] Lib. I. c. 26. p. 801. Pro *ἀπολλ.* in cod. A. *ἀπόλοιντο.* STOBB. Lib. I. c. 26. sive *Ἑρμοῦ γοναῖς.* Abest *ταῖς* a Leid. pr. OUDEND.

5. *Καὶ ἀφανίζει τις τόδε.*] Exempl. apud *Plat.* Gorg. p. m. 471. B. *Steph.* conf. omn. *Phav.* h. v. STOBB.

Ἀφετηρία καὶ βαλβὶς, οὐχ ὕσπληξ[1]. ποιητικὸν γὰρ τοῦτο.

Ἀφῆκεν[2] εἰς πέλαγος[3], οὐκ ἐφῆκεν. Ἀρι-

---

1. Οὐκ ὕσπληξ.] Schol. Luc. I. p. 20. Bas. ὕσπληγγος.] ἀφετηρίας. Witten. Cod. A. B. ὕσπληγξ. Legitur ὕσπληγγας apud Ioseph. p. 836. B. Pro οὐκ melius οὐχ ὕσπλ. etc. βαλβὶς est apud Lib. II. p. 544. D. Hesych. Ἄφεσιν, ὕσπληγγα. Leg. Ἀφετηρίαν, ὕσπληγγα. Sed ἄφεσιν non mutandum. Pollux. p. 343. ἄφεσις καὶ ὕσπληγξ καὶ γραμμὴ καὶ βαλβίς. conf. omnino schol. Aristoph. Equit. v. 1156. unde haec desumpta. Stoeb. Ὕσπληγξ. Vid. in Ὕσπληξ. Hemsterh. Lege οὐχ. ὕσπληξ sive ὕσπληγξ ἀντὶ βαλβῖδος vel ἀφετηρίας. usi tamen sunt Lucianus et alii. V. omnino H. Steph. Thes. t. III. p. 1150. et Hoeschel. ad Phrynich. p. 24. Oudend.

2. Ἀφῆκεν . . . Ἀριστείδης.] Lucian. in Reviv. p. 419. ἄφες αὐτὸν κατὰ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας. Locus Aristidis sic se habet: καὶ τοσαῦτά γε αὖ πεζεῦσαι, ὁπόσα τις μὴ περιπλεῖν βούλεται. ἀλλὰ διεξελθὼν ἐπὶ ἄλλην ἀκτὴν κατάρας ἐκεῖθεν ἀφιέναι. Tomm. t. I. p. 249. Oxon. ubi: ἀλλὰ διεξελθὼν ἐπ' ἄλλην ἀκτὴν κατάρ. etc. διεξελθὼν etiam uterque cod. habet. ἀκτὶν cod. A. male. Cod. B. ἀκτήν. Inserenda hic ex codd. A. B. Ἀφηλικεστέρα, οὐ πρεσβυτέρα· εὕρεται (l. εὕρηται) δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρα· πλὴν οὐ παρὰ τοῖς δοκίμοις. καὶ ἀφῆλιξ καὶ ἔξω τῆς ἡλικίας ὁ γέρων· οὐ πρεσβύτερον (l. βύτερος). Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας. Legitur et apud Vascos. suo loco post ἐμφιγνῶσιν. sed ibi pro ἀμφελιξ. scr. ἀφηλιξ. (quod et in Pollux. II. 17. ex MS. corrigendum docet Kuhn.) et pro ἐλικίας, ἡλικ. Citatur a Nunnes. ad Phryn. voc. ἀμφήληξ (scr. ἀμφῆλεξ vel potius ἀφῆλιξ, quod ex loco seq. eiusd. Phryn. patet; conf. Suid. et Hesych. quibus magis placuit ἀφῆλ.) Plenius idem Phrynichus in Προπ. Σοφ. MS. Ἀφηλικέστεροι οἱ πρεσβύτεροι, ὡς ἀπὸ τῆς ἡλικίας ὄντες· ἡλικίαν γὰρ ἔλεγον καὶ τὴν νεότητα οἱ ἀρχαῖοι. οἱ μέντοι νέοι καὶ ἐπὶ τῶν νεωτέρων τάττουσιν. πλὴν κατὰ σύγκρισιν ἡ λέξις προσφέρεται. καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀφηλικέστατος καὶ ἀφηλικέστατοι· οἱ δὲ ἀπολελυμένως λέγοντες ἀφῆλιξ, ἀφήλικες, ἀφηλικέστατος. Ad locum quod attinet Aristidis a nullo alio praeterquam Nostro citatum; vereor sane, ut quisquam in Panathenaïco quidem sermone reperiat. Spectare huc ea verba videntur p. m. 145. Oxon. καὶ τοὺς παῖδας καὶ πρεσβύτας καὶ γυναῖκας αὐτοῖς θρέψειν ὑπεσχνουμένων κ. τ. λ. ubi ex cod. Baroc. 7. legere iubemur καὶ γυναῖκας καὶ πρεσβύτας, omissis verbis καὶ τοὺς παῖδας. Unde suspicari licet, Thomam sic scripsisse vel scribere certe voluisse: καὶ τοὺς παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ πρεσβύτας, (ἤγουν) τοὺς ἔξω τῆς ἡλικίας. Quid? quod altera loquendi forma Thomae reprobata Aristidi magis videtur esse familiaris. Loc. cit. p. 155. ait: ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῆς ἡλικίας οἱ πρεσβύτατοι καὶ νεώτατοι βοηθοῦσιν εἰς τὰ Μέγαρα. et p. 166. οὐ δὴ τοὺς ἄλλοθεν ἥκοντας καὶ πολλῷ νεωτέρους πρὸς αὐτόχθονας καὶ πρεσβυτέρους κ. τ. λ. Pergit Thomas: εὕρηται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ νεωτέρα.] Malim: ἐπὶ τῆς νεωτέρας. Consule loca e Dione supra p. 43. ad voc. Ἀμφηλιξ. allegata. Neque aliter Hesychius: Ἀφηλικεστέραν, νεωτέραν. et Ἀφῆλιξ, κατα- (132)

Βάρβαρος. *Θουκυδίδης*[1]· *Βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον.*

Βαρβαροκτόνος[2], ὁ κτείνων τοὺς βαρβάρους· βαρβαρόκτονος δέ, ὁ ὑπὸ βαρβάρων[3] κτανθείς· ὥσπερ καὶ πενθερόκτονος καὶ πενθεροκτόνος, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Βάρος νοῦ[4] λέγειν βέλτιον ἢ μέγεθος.

Βαρύνειν χρήσιμον[5], βαρεῖν δὲ ἄχρηστον[6]

---

sumi pro *βαρβαρικόν*, at non contra. Ita *φωνὴν βάρβαρον* apud
(141) *Aesch.* Agam. vs. 1059. [v. 1021. *Well.*] quam haud recte dixeris *βαρβαρικήν*. Nec quem *Thucyd.* *βάρβαρον πόλεμον* eundem *βαρβαρικόν*. Idem iudicium esto de illo *Xenoph.* V. K. A. p. 393. edit. Hutchins. [V. 4, 34.] *βαρβαρώτατον καὶ πλεῖστον τῶν Ἑλληνικῶν νόμων κεχωρισμένον.* Abresch. Reprehendit *Thomam* obiter *Dan. Heins.* ad *Sil. Ital.* Punicor. l. I. vs. 252.

1. *Θουκυδ.*] Lib. II. p. 123. C. [c. 36.] Witter. *Βαρβάρου στρατεύματος* *Aeschyl.* Pers. vs. 423. Stobb. Cur hic reprehendat *Thomam D. Heinsius* ad *Silium* l. I. vs. 252. non capio. Sic et *βάρβαρος γῆ* *Xenoph.* p. 356. aliaque. Oudend.

2. *Βαρβαροκτόνος.*] Par ratio est in *αἰνοτόκος* et *αἰνότοκος*. *Cyrillus* sive *Philoponus* p. 4. *αἰνοτόκος*, *gravia pariens, seu gignens.* *αἰνότοκος*, *gravi fato natus.* conf. eundem V. *ἀρτιτόκος* et *ἀρτίτομος* p. 5. De *δημόσια* et *δημοσία* vide *Hermogen.* Partit. p. 17. *Isidorus* l. III. 31. *ὁ πρωτότοκος, εἰ μὲν ἡ δευτέρα ὀξύνοιτο συλλαβή, τὸν τεχθέντα πρῶτον, εἰ δὲ ἡ παρεσχάτη, τὸν πρῶτον τεκόντα μηνύει.*

3. *Ὑπὸ βαρβάρων.*] Rectius *βαρβάρου* Leid. pr. Oudend. [de forma *κτανθεὶς* vid. Praestantissimum *Schaefer.* ad schol. Par. Apoll. Rhod. p. 146. s.]

4. *Βάρος νοῦς.*] Cod. A. *οὐ* male. Cod. B. et Rom. *νοῦ*. Sic *βάρος πλούτου* *Sophocl.* Stobb. An in Genitivo *νοῦς* dicatur, dubito pro *νοὸς* vel *νοῦ*, ut hic est in Leid. pr. et edd. Rom. Vascos. quare *νοῦ* saltem restituendum. Oudend. [*νοῦ* etiam B. *Ex Add.*]

5. *Βαρύνειν . . . Ἀριστείδης.*] Vide etiam *Graevium* ad *Luciani* Soloecist. p. 751. [104.] ed. Amstel. ubi recte citatione huius loci edidit *βεβάρηκα*. Torren. Schol. *Thucyd.* l. II. p. 111. [c. 16.] Drak. t. I. p. 583. et in passivo *Plato* Symp. p 328. A. [p. 203. B.] *βεβαρημένος οἴνῳ.* Sed iam notavit hunc locum *Graev.* ad *Luc.* Soloecist. Abresch. [*Valcken.* laudat *Gataker.* II. p. 24. A. fine et ad VIII. §. 44. p. 254. A. *Wetsten.* I. p. 522. a.]

6. *Βαρεῖν* etc.] Ita quoque *Suidas:* non defuere tamen a veteribus, qui hancce Grammaticorum legem sibi minime servandam putaverunt. e quibus *Onomacritus* Atheniensis Argon. v. 243.

Ἡ δέ οἱ ἐγχριφθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο
Αὐαλέοις φυκέεσσιν ἐρυκομένη ποτὶ χέρσῳ.

Idem verbum a *Luciano* usurpatum reperias, idque duobus in locis; prior occurrit t. I. p. 238. [Dial. Mort. X. 4.] *καὶ τὸν τῦφον*
(142) *ἀπόῤῥιψον, ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροψίαν. βαρήσει γὰρ τὸ πορθμεῖον συνεμπεσόντα.* Alter vero legitur p. 624. [Herodot. c. 5.]

παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν, πλὴν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου οὐ βεβάρυγκα λέγουσιν[1], ἀλλὰ βεβάρηκα[2], εἰς παθητικὴν[3] σημασίαν[4]. Ἀριστείδης[5] ἐν τετάρτῳ τῶν ἱερῶν[6]· οἴδ' ἧκον οἴνῳ βεβαρηκότες οἱ ναῦται[7].

Βαρὺς τὴν[8] *ὀφρῦν κάλλιον ἢ σκυθρωπός*[9].

ἑτέρωθι δὲ τῆς εἰκόνος ἄλλοι ἔρωτες παίζουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις τοῦ Ἀλεξάνδρου, δύο μὲν τὴν λόγχην αὐτοῦ φέροντες μιμούμενοι τοὺς ἀχθοφόρους, ὁπότε δοκὸν φέροντες βαροῖντο. Nec opponat quis haec eiusdem scriptoris verba t. II. p. 983. βαρεῖν δέ τινος εἰκόντος, οὐκ ἔστιν ἔφη τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. Quae enim attulimus, argumento sunt, sic ab ipso statutum, hanc legem, salva sermonis puritate, negligi potuisse. Neglexerunt praeterea non infimae notae scriptores, *Ioseph.* v. g. qui de *Aristobulo* loquens ait Antiq. l. XV. p. 514. βαροῦντες ἀεὶ καὶ βαπτίζοντες ὡς ἐν παιδιᾷ νηχόμενον οὐκ ἀνῆκαν, ἕως καὶ παντάπασιν ἀποπνῖξαι. Accedit *Antoninus* Imp. l. VIII. c. 36. ἔπειτα ἀναμίμνησκε σεαυτόν, ὅτι οὔτε τὸ μέλλον, οὔτε τὸ παρῳχηκὸς βαρεῖ σε, ἀλλ' ἀεὶ τὸ παρόν. Neque aliter *Heliodorus* Aeth. l. I. p. 13. [c. 7.] αὐτὸς δὲ καμάτῳ τῆς ὁδοιπορίας βαρούμενος, inquit, καὶ φροντίδι τῶν παρόντων συνεχόμενος πρὸς ὕπνον ἐτέτραπτο. Adiungi possent *Herodianus* aliique complures, sed ex his nemo non colligat, vocem, de qua disputatur, immerito a *Thoma* damnatam; illud tamen constat, verbum βαρύνω ab Atticis scriptoribus adhiberi solitum. SALLIER.

1. *Λέγουσιν.*] Leid. pr. καλοῦσιν.

2. *Ἀλλὰ βεβάρυκα.*] Cod. A. B βεβάρηκα. *Anacr.* Od. 52. βεβαρημένην ἐς ὕπνον. STOBB. Immo vero βεβάρηκα, ut bene citavit *Graevius* et optime habet Leid. pr. OUDEND. *H. Iunius* βεβάρηκα, quemadmodum etiam emendavit *Drakenborchius.*

3. *Εἰς παθητικὴν.*] Cod. A. B. παθητικοῦ. STOBB.

4. *Σημασίαν.*] Post haec addit *Phavor.* καὶ ἐβάρυσαν τὸ κοινὸν τοῖς ἰδίοις ἀναλώμασιν. Ἀριστείδ. ἧκον etc. Vid. *Ioseph.* p. 769. D. 146. F. *Liban.* t. I. p. 339. D. WITTER.

5. *Ἀριστ. ἐν δ'.*] Pag. 177. b. lin. 1. WITTER. Pro ἧκον male ἥκειν Cod. B. STOBB. [B. οὐδ' ἥκειν. *Ex Add.*]

6. *Τῶν ἱερῶν.*] t. l. p. 329. ed. Angl. ubi bene monet *Canterus*, id esse desumtum ex Homero *Οδ. Γ.* vs. 139. OUDEND. [Eiusdem sententiae est *Buttmann.* gr. Gr. vol. II. p. 88. not.]

7. *Ναῦται.*] Adscripsit *H. Iunius* νῶται. Emendabo hac occasione locum *Alciphronis* l. II. p. 256. [ep. 4. p. 326. *Wagn.*] καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς ἔσομαι συμπλέουσά σοι. Frustra hunc locum (143) tentarunt viri docti: legendum καὶ τὰς ἀδελφάς. ναύτης ἔσομαι συμπλέουσά σοι.

8. *Βαρὺς τὴν ὀφρῦν κάλλιον ἢ σκυθρωπός.*] Tamen vocem σκυθρωπὸς habet scriptor Ἀττικώτατος in fabula, quae inscribitur Lysistr. p. 882. τί μοι σκυθρωπὸς ἐξελήλυθας δόμων; *Quid tristis egressa es foras?* Bos.

9. *Ἢ σκυθρωπός.*] Eo tamen praeter *Aristot. Isocr.* et *Xenoph.* a lexicographis laudatos utitur *Lucian.* Dial. Deor. p. 209. DRAK. Parum recte, vide lexicographos. SALL. Habet *Aristoph.* Lysistr. v. 708. STOBB.

Τὸ Βασανίζειν[1] ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται[2], καὶ τῆς διὰ λόγων[3] καὶ τῆς διὰ τιμωρητικῶν[4] ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν, βεβασάνισται ὑπὸ νόσου[5], ἀλλ' ἐξήτασται.

Βασίλεια γυνή[6]. Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις[7]· βασίλεια γύναι. καὶ βασιλίς. βασιλὶς μέν τοι[8] καὶ βασίλειος πόλις[9], οἰκία καὶ ναῦς[10], οὐ μὴν καὶ βασίλεια[11]. βασίλειος δ' αὖ μόνον δημηγορία καὶ

---

1. *Βασανίζειν* etc.] Id est, verbum *Βασανίζειν* sumitur *de exploratione et quaestione, quae fit vel verbis vel tormentis.* Paulo tamen aliter *Suidas* et *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. p. 867. Illi volunt, Atticis tantum denotare hoc verbum *explorationem, quae fit verbis, non quae tormentis.* h. v. οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. sed allegat ipse *Suidas* locum *Aristophanis*, qui contrarium docet, is est in Ranis. vid. Cl. *Graev.* ad *Lucian.* Soloecistam p. 745. Pergit *Thomas: Μὴ λέγε οὖν, βεβασάνισται ὑπὸ νόσου ἀλλ' ἐξήτασται.* Non satis pure itaque locutus est *D. Matth.* qui cap. 8. [v. 6.] *Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος.* [Charit. v. 6.] Bos. Vid. *Harpocr.* lex. voce *βασανίσας. βάσανος* pro *tormentum* adhibuit *Antiph.* Or. I. p. 16. vid. *Harpocr.* v. *βάσανος* et *Antiph.* ibid. p. 17. Drakenb. *Τὸ* deletur in B. nec male. Stobb. Addit huic verbo aliud *ἐπιδοκιμάζειν* Hadr. *Iunius.* [cf. *Bekker.* Anecdd. p. 226.]

2. *Ἐπὶ δοκιμ. λαμβ.*] *Plat.* Sympos. p. 184. pr. schol. *Luc.* t. II. p. 53. *Graev.* *βάσανος ἐπὶ δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. Lysias* Orat. I. p. 10. *Tayl.* *βάσανος καρτερίας. Aristid.* t. I. p. 137. conf. Erasm. *Schmidt* in N. T. p. 76. *βάσανος probatio auri Laërt.* p. 18. B. de morbo *Ioseph.* p. 424. B. *Harpocr.* voc. *βασανίσας* et *βάσανος. Aristot.* Rhet. ad Alex. c. 17. Stobb.

3. *Καὶ τῆς διὰ λόγου.*] Cod. A. B. Rom. et *Phavor.* *λόγων.* *Ammonius* ex nostro videtur supplendus. *Βάσανος*, inquit, *ἥ τε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πληγῶν.* Puto legendum *καὶ ἡ διὰ λόγων, καὶ ἡ διὰ πληγῶν.* Stobb. Edd. Rom. et Vasc. *λόγων* cum MSS. Leidd. quod reponendum. Oudend. [*λόγων* etiam B. *Ex Add.*]

4. *Διὰ τιμωρητικῶν.*] MS. Oxon. *τιμωρικῶν.*

(144) 5. *Ὑπὸ νόσου.*] Ut aliquoties in S. L. Idem.

6. *Βασίλεια . . . Αἰσχύλος.*] Pers. vs. 625. [615. *Well.*] Add. Agam. vs. 84. et Pers. 152. Abresch.

7. *Αἰσχύλ. ἐν Πέρσ.*] Vs. 625 et *Βασίλεια, regina* apud eund. l. c. vs. 152 conf. *Ammon.* et ibi Cl. *Valcken.* Stobb. Absunt hae voculae ab Oxon. cod. Oudend.

8. *Τοι.*] Deest Leid. pr.

9. *Καὶ βασίλειος πόλις.*] Cod. A. *βασίλιος πόλις* ex veteri pronuntiatione; sic etiam in seq. *οὐ μὲν καὶ βασίλια* pro *βασίλεια.* Stobber.

10. *Οἰκία καὶ ναῦς.*] Cod. A. *καὶ οἰκ. καὶ ναῦς.* Idem.

11. *Βασίλεια.*] Attamen idem *Aesch.* Pers. vs. 273. vs. 592. ibi

ἐπιστολῇ. Φιλόστρατος ἐν σοφιστῶν βίοις[1]· διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας. βασίλισσα δὲ γυνὴ[2] οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπε[3].

Βασίλεια κρεῖττον ἢ ἀνάκτορα[4]. τὸ δὲ παλάτια[5] ἀδόκιμον. ἀρχεῖα δὲ παρά τισιν εὕρηται[6].

---

schol. Βασίλισσα *Arrian*. p. 273. Abresch. *Plutarch*. de Flumin. p. 71. ἐν ᾧ γεννᾶται λίθος Σαρδώνυχι παρόμοιος, ᾧ οἱ βασιλεῖς ἐν ταῖς βασιλείαις χρῶνται. Forte tamen legendum ἐν τοῖς βαλανείοις.

1. Φιλόστρ. ἐν σοφ. βίοις.] P. 490. citatus etiam infr. in διάγω. Witter. Βασίλεια ἰσχὺς dixit *Aeschyl*. Pers. vs. 586. et βασίλειος Τιάρα ibid. vs. 663.

2. Βασίλισσα δὲ γυνή.] Sed omisso γυνή *Arrian*. E. A. II. 12. p. 81. Alexander matri et coniugi Darii concessit θεραπείαν τὴν βασιλικὴν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ καλεῖσθαι βασιλίσσας. Idem IV. 15. p. 172. εἰ δὲ ἀπαξιοῖ τῶν Σκυθῶν βασίλισσαν γῆμαι Ἀλέξανδρος etc. Witt. *Phryn*. p. 96. et 112. ubi *Demosthenis* locum exagitat, contraque fidem istius orationis concludit. Quidam sunt Atticistae ex antiquioribus, qui contendunt, recte dici βασιλίνναν, pro regina. *Taylor* ad *Demosth*. contra Neaer. p. 619. conf. Cl. *Abresch*. Animad. ad *Aeschyl*. p. 217. Anonymus de error. Ulix. c. IV. p. 20. κἀντεῦθεν εἰς τὰ τοῦ βασιλέως ἐληλυθέναι δώματα καὶ τὴν βασιλίδα εὑρεῖν. [De hac forma dictum ad *Luciani* Δικ. φων. p. 92. [c. 8. p. 340. sq. ed. *Lehm*. vol. I.] Usurpat Xenoph. Oecon. p. 493. vs. 9. [9, 15.] Ἑταίρας Diogenes esse dixit βασιλέων βασιλίσσας, teste *Diogen*. *L*. l. VI. 63. βασίλισσα Ῥέα apud *Theon*. *Smyrn*. Mathem. c. 47. Athen. VIII. p. 346. D. ex *Antipatro Tarsensi* et *Mnaseas* ex *Philemone* et *Theopompo* XIII. p. 595. D. *Stephan*. in Ἴδη. Par est ratio in βαλανεύς, βαλάνισσα. *Meleag*. Anth. VII. Ep. 112. πανδοκεύς, πανδόκισσα. *Stephan*. in Καππαδοκία. quibus utrisque *Stephani* thesaurum locupletare licet. Eundem in modum Αἰθιοπεύς, Αἰθιόπισσα. Καππαδόκευς, Καππαδόκισσα. Ἀρκάδισσα. quod postremum a *Stephano* in Ἀρκάς notatum *Iamblichus* habet de V. P. p. 219. Insolentius μαγείρισσα Graeci interpretis I. Reg. VIII. 13. Hemst. *Ex Add*. — Cf. *Lobeck*. ad Phrynich. p 225. sq. *Bekker*. Anecdd. p. 84, 26. *Βασίλισσα*: Ἀλκαῖος Γανυμήδει, Ἀριστοτέλης Ὁμηρικοῖς ἀπορήμασιν. Valcken. ad Theocr. Adon. p. 321. B. D'Orvill. ad Char. p. 471.]

3. Οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων.] Atqui *Alcaeus*, *Aristoteles*, *Demosthenes*, *Philemon*, praeter *Plutarchum* βασίλισσα voce usi sunt. Vide *Phrynichum* l. l et Clar. *I. Alberti* Observ. Sacr. p. 195 [et p. 506.] Passim in nummis [et inscriptionibus, Atticis quoque. Vide Ed. Cors. Fast. Att. t. I. p. 262. *Ex Add*.] Leid. pr. ἀρχαί. Oud.

4. Ἢ Ἀνάκτορα.] *Synes*. p. 44. C. *Lib*. t. II. p. 356. A. conf. (145) *Suid*. v. ἄνακες. *Phavor*. v. ἄνακτας. Witter.

5. Τὸ δὲ παλάτια.] Etsi ea vox inter Atticas locum habere nequeat, non debuit tamen omitti a lexicographis, cum usurpetur a scriptoribus alioqui non contemnendis, e quibus *Plutarchus* t. I. p. 1056. et 1054. occurrit etiam apud *Chrys*. t. V. p. 765. καθάπερ γάρ ἐστι βασιλεὺς ὁ ἐπὶ γῆς κατέχων τῆς ὑπ' αὐτὸν οἰκουμένης, ἔχει δ' ἐν ἑκάστῳ δικαστηρίῳ τοῦ παλατίου συνηγοροῦντας, οὔ-

Βασιλεὺς[1] *κυρίως ὁ πατρόθεν*[2] *ἢ ἄλλως ἀπὸ γένους ἔχων τὴν ἀρχήν· κοίρανος*[3] *ὁ πρὸς καιρὸν*

τως ἔχει ὁ θεὸς τοὺς πιστοὺς ποιμένας ἐκδίκους τῆς εὐσεβείας. Quodsi quis plura exempla desideret, videat *Epiph.* t. I. p. 721. et *Pallad.* Chrys. p. 61. SALLIER. [Vid. Ducang. Lex.]

6. *Ἀρχεῖα δὲ* etc.] Non una est vocis illius significatio, verum ea tantum ad examen revocabitur, quam *Thomas* proponit. Auctor est, principum domos a Graecorum nonnullis *ἀρχεῖα* appellari; recte, ut declarant haec *Xenoph.* p. 193. [Cyrop. VII. 5, 13.] *ἐκ τούτου δὲ καὶ οἰκίας διεδίδου καὶ ἀρχεῖα τούτοις, οὕσπερ κοινωνοὺς ἐνόμιζε τῶν καταπεπραγμένων οὕτω διένειμεν, ὥσπερ ἐδέδοκτο, τὰ κράτιστα τοῖς ἀρίστοις.* ubi *Suidae* aetate videtur scriptum fuisse *ἀρχαῖα*; sic enim ille: *ἀρχεῖα, ἔνθα οἱ δημόσιοι χάρται ἀπόκεινται, χαρτοφυλάκια. ἢ τὰ χώρια τῶν κριτῶν. ἢ ἀρχαῖα, ὡς Ξενοφῶν ἱστοριῶν ή.* [Fere eadem leguntur apud *Bekker.* in Anecdd. p. 449, 7. nisi quod pro *χαρτοφυλάκια, χαρτοφυλακεῖον*, et pro *ἀρχαῖα* legas *ἀρχαίως.*] Itaque si huicce Grammatico fides, duae fuerunt nominis illius pronuntiandi rationes, quod tamen non patitur etymologia: sed illum decepit librariorum oscitantia, qui saepius ad eum lapidem offenderunt; nam idem mendum insedit *Iosephi* codices p. 1001. *νῦν δὲ ἔλεγον αὐτοὺς ἠτυχηκέναι τῷ νεωτέρῳ δωρεὰν Ἀγρίππᾳ δοθέντας ὑπὸ Νέρωνος· ἄρξαι γὰρ εὐθὺς τὴν μὲν Σέμφωριν, ἐπειδὴ Ῥωμαίοις ὑπήκουσε, τῆς Γαλιλαίας, καταλυθῆναι δὲ παρ' αὐτῶν τήν τε βασιλικὴν τράπεζαν καὶ τὰ ἀρχαῖα.* lege *ἀρχεῖα*, ut et apud *Epiph.* t. I. p. 336. cuius haec verba: *ὅταν δὲ ῥαδιουργήσωσί τινες βασιλικὰ προστάγματα, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τὰ ἀντίγραφα προφερόμενα ἠσφαλισμένως ἔχοντα ἐλέγχει τοὺς ἄφρονας.* Quibus in locis cum de regum palatiis sermo non sit, nunc ostendendum est, illam vocem ab aliis praeter *Xenoph.* scriptoribus eo sensu usurpatam, e quorum numero *Lucian.* t. I. p. 730. [Ver. Histor. I. 29.] *ἡμεῖς δὲ ὅμως ἐφοβούμεθα*, inquit, *καὶ οὔτε δειπνῆσαι οὔτε ὑπνῶσαί τις ἡμῶν ἐτόλμησεν. ἀρχεῖα δὲ αὐτοῖς ἐν μέσῃ τῇ πόλει πεποίηται, ἔνθα ὁ ἄρχων αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κάθηται, ὀνομαστὶ καλῶν ἕκαστον.* SALLIER. *Isocr.* p. 216. *Aristid.* p. 102. b. *Dio* p. 141. C. ubi male *βασιλέα.* *Pausan.* p. 231. 235. WITTER. [Cf. *Sturz.* Lexic. Xenophont. vol. I. p. 424.]

(146) 1. *Βασιλεὺς.*] Quomodo differat a tyranno, vide schol. *Thucyd.* l. I. p. 4. DRAKENB. Parum recte, ut disces ex his *Suidae: διαφέρει δὲ βασιλεὺς τυράννου. βασιλεὺς μὲν γὰρ ἀπὸ προγόνων κατὰ διαδοχὴν τὴν ἀρχὴν ἐπὶ ῥητοῖς λαβὼν πέρασι· τύραννος δέ, ὃς βιαίως τὴν ἀρχὴν σφετερίζεται. χρῶνται δὲ ἀδιαφόρως ἑκατέροις ὀνόμασιν. Ἱέρωνα γὰρ βασιλέα Πίνδαρος καλεῖ τύραννον ὄντα, καὶ Διονύσιον, καὶ Εὔπολις Πεισίστρατον βασιλέα καλεῖ. καὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους.* Sunt et alia exempla, quae adduci possent, si res postularet. SALLIER.

2. *Ὁ πατρόθεν.*] Schol. *Thucyd.* l. l. p. 10. lit. ζ. *πατρικαὶ βασιλεῖαι.*] *ἀπὸ τῶν πατέρων παραλαμβανόμεναι κατὰ διαδοχὴν γένους. διαφορὰν δὲ λέγει τυραννίδας καὶ* etc. Raro utique obtinet illud discrimen. Themistocles *βασιλεὺς* dicitur apud *Plutarch.* in eius vit. p. 118. qui idem *στρατηγός* ibid. C. STOBB.

3. *Κοίρανος.*] *Thomae* is dicitur, qui regis muneribus ad tem-

τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ποιῶν· ἡγεμὼν δὲ ὁ τάξεως[1] στρατιωτικῆς ἡγούμενος· τὸ δὲ ἄρχων[2] καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν λαμβάνεται. τὸ μέν τοι κρατῶν ἐπὶ μόνου[3] τοῦ βασιλεύοντος.

Τὰ εἰς κός[4], τινὰ μέν εἰσι κτητικά· οἷον, βα-

---

pus fungitur, cui praeivit *Eustat.* Comm. p. 1840. σημείωσαι δὲ ὡς εἴπερ εὐεπηβόλως ἔγραψεν ὁ εἰκών, κοίρανον εἶναι τὸν πρὸς καιρὸν ἀνάσσοντα, χρήσιμός ἐστιν ἐκεῖ, καὶ ὁ ἐνταῦθα πτωχῶν κοίρανος Ἶρος. λέγει γὰρ ἐκεῖνος οὕτω· βασιλεὺς ὁ πατρόθεν ἢ ἀπὸ γένους ἀρχὴν ἔχων. κοίρανος δὲ ὁ πρὸς καιρὸν βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μήνιδος ὁ Ἀχιλλεύς. καὶ ὅσδε κοιρανέων δίεπε στρατόν. Atque hanc illorum observationem aliquando locum habere, colligas ex *Orpheo* Argon. vs. 293.

Ἀλλ' οὐ δὴ κάρτιστον ἀρειότερόν τε γενέσθαι
Ἡρακλῆος ἄνακτος οἴομαι, ἴστε καὶ αὐτοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἐν δ' ἄρα φωνῇ
Λάος ἐπεῤῥόθεεν, Μινύαις ἐπικοίρανον εἶναι
Ἀλκείδην, ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχος ἦεν ἑταίροις.

Ibi Iason Argonautas alloquitur, quibus Herculem praeesse volebat, ii autem confecto tandem bello, illius imperio obnoxii esse desinebant: sed ea significatio minus obvia, si cum altera compares, quae grammaticis parum probatur; vulgo enim κοίρανος appellatur, qui perpetuum in subditos imperium exercet. Testis *Euripides*, cuius haec de Creonte Corinthiorum rege Med. vs. 70.

Ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας
Σὺν μητρὶ μέλλει τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων.

Testis etiam *Pindarus*, qui de Memnone loquens Aethiopum rege Nem. Od. 3. vs. 109. ait:

— — Ὅπως σφίσι μὴ κοίρανος ὀπίσω (147)
Πάλιν οἴκαδ' ἀνεψιὸς
Ζαμενὴς Ἑλένοιο Μέμνων μόλοι.

Utrique plures alii testes adiungi possent, verum in re adeo manifesta diutius immorari supervacaneum foret. Sallier.

1. Ἡγεμὼν ὁ τάξεως.] Ἡγεμὼν στρατοῦ *Aeschyl.* Pers. v. 767. Stoeber.

2. Τὸ δὲ ἄρχων.] Ἄρχων· ἐπὶ βασιλέως *Plat.* Gorg. p. 470. D. E. Idem.

3. Κρατῶν ἐπὶ μόνου.] Scribe ἐπὶ μόνου. Torren. Scrib. μόνον ex A. B. et *Phavor.* *Hesych.* πολυκρανίη, πολυαρχία. scrib. πολυκοιρανίη ex *Homer.* Iliad. B. vs. 204. Stoeb. Lege e MSS. Leidd. Oxon. et *Phavorino* μόνον. *Iensius* transponebat in litteris ad socerum datis μόνον ἐπί. Oudend. [Etiam B. ἐπὶ μόνον. *Ex Add.*]

4. Τὰ εἰς κος. etc.] Ex cod. A. videtur haec §. coniungenda cum βαρύνω esse. Occasione enim vocis βεβαρηκότες, quae in eius fine occurrit, statim subiicit: τὰ εἰς κος etc. Stoeb. Ita quoque ἀνθρωπικὸν λόγον dixit *Athenagor.* Leg. pro Christ. p. 35. ἀνθρωπικὸν ἄν τις εἶναι τὸν καθ' ἡμᾶς ἐνόμισεν λόγον. et βασιλικοὺς φόρους *Alexis* in Excerpt. *Grotii* p. 587. [Vid. hac de re *Buttmann.* vol. II. p. 339.]

σιλικὸς λόγος, ἢ ὃν ἔγραψε βασιλεύς[1], ἢ ὃν ἔγραψέ τις εἰς βασιλέα[2]. Πλατωνικὸν βιβλίον. τινὰ δὲ δηλοῦσιν ἐπιτηδειότητά τινος εἴς τι· οἷον, δρομικός, ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς δρόμον, κἂν μηδέπω ἔδραμε. καὶ πυκτικός[3], ὁ ἐπιτηδειότητα ἔχων εἰς τὸ πυκτεύειν. τὰ δὲ λέγονται ἐνεργείᾳ, οἷον, μουσικός, ὁ εἰδὼς μουσικήν. καὶ γραμματικός, ὁ εἰδὼς γραμματικήν. τὰ δὲ φύσει· οἷον, λογικός, ὁ λόγῳ χρώμενος.

Βασκαίνω[4] οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ φθονῶ, ὅπερ πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ μέμφομαι καὶ διαβάλλω παρὰ τοῖς παλαιοῖς εὕρηται· καὶ συντάσσεται πρὸς αἰτιατικήν. Δημοσθένης[5] ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ· ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν πειρᾶσθαι. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· ἀλλὰ βασκαίνομεν καὶ σκοποῦμεν πόθεν καὶ τί μέλλει ποιεῖν. καὶ Ἀριστείδης[6] ἐν τῷ περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ· ὅσον φιλονεικίας ἢ τοῦ βασκαίνειν τὸν ἄνδρα ἀφέστηκα[7].

Βατὶς θηλυκὸν[8] ὁ ἰχθύς, οὐχὶ βάτος[9].

---

1. Ἢ ὃν ἔγραψε βασιλεύς.] *Οἷον* non prave Leid. pr. Male hae voces desunt MS. Oxon. et citationi *Leop.* Emend. XII. C. 4. Recte habent *Moschop.* et *Phavorin.* unde adde καὶ ante Πλατωνικὸν βιβ. quae non agnoscit Leid. pr. OUDEND. [Voces Πλατωνικὸν βιβλίον desunt Burm. *Ex Add.*]

2. Βασιλέα. Πλατ.] Forte βασιλέα, ὡσαύτως καὶ . . . neque tamen necesse. ABRESCH.

3. Πυκτικός . . . πυκτεύειν.] MS. Oxon. πρακτικὸς πράττειν. Sed aliter *Mosch.* et *Phav.* Pro λέγονται (licet et alibi sic minus Attice autor) hic Leid. pr. λέγεται. OUDEND.

(148) 4. Βασκαίνω.] Vid. *Harpocr.* v. Βασκαίνει. hinc βασκανία pro fascino *Aristaenet.* l. I. ep. 1. p. 6. DRAKENB. Confer *Ammon.* et *Herodianum* in *Phryn.* p. 208. [p. 462. *Lob.* p. 470. *Piers.* quem vide.] cum Comm. OUDEND. Alex. *Morus* ad ep. ad Galat. c. III. comm. 1. [*Bekker.* Anecdd. p. 130, 17.]

5. Δημοσθένης.] Pag. 56. edit. Lutet. ibique schol. ABRESCH. Pag. 78. B. et D. [Prior locus legitur p. 94, 20. *Reisk.* §. 19. *Bekk.* alter p. 95, 10. *R.* §. 22. *Bekk.*]

6. Ἀριστείδης.] Pag. 56. a. lin. 7. STOBB. t. I. p. 363. ubi male *invidia* vertunt pro *criminatione.* OUDEND. t. II. p. 4. unde patet, perperam *Phrynichum* structuram cum quarto casu ei abludicare. ABRESCH.

7. Ἀφέστηκα.] MS. Oxon. ἀπέκτεινα male.

8. Βατὶς θηλυκὸν ὁ ἰχθύς, οὐχ ἡ βάτος.] Codd. A. B. οὐχὶ βάτος. STOBB.

Οἱ κυρίως Ἀττικοὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ[1] ὁ Βάτος[2] λέγουσιν, οὐχ ἡ βάτος.

Βάτταλος[3] ἐπὶ μαλακοῦ[4] τάττεται, ἀπό τινος ὑποκριτοῦ Βαττάλου γυναικείοις πεδίλοις χρησαμένου. ὅθεν καὶ Δημοσθένης σκωπτόμενος παρὰ τῶν ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν, Βάτταλος ἐκαλεῖτο.

Βέβαιος[5] ἐπὶ θηλυκοῦ κρεῖττον ἡ βεβαία[6]. Ἀριστείδης[7]· βέβαιον τὴν αἰτίαν ἔχοιεν ἄν.

---

9. *Οὐχ ἡ βάτος.*] Lege ὁ βάτος, ut ostendimus ad Moeridem. SALLIER. *Βάτος σύγκηρή* epigramma sepulcrale, quod praeter alios edidit Illustr. *Sc. Maffeius* in Gall. Ant. Sel. p. 55. In iisdem vocibus genera saepe distinguit dialectus, ut *Ἄρριχος ἀρσενικῶς Ἴωνες, θηλυκῶς Ἀττικοί. Etymol.* p. 149. v. 30. nec nunquam duplex eadem admittit, quod in *Σκύφος* notat *Athen.* IX. p. 498. A. Egregius *Pollucis* locus VI. 48. *Οὐδετέρως τὸ τάριχος οἱ Ἀττικοί· Ἴωνες δὲ καὶ Δωριεῖς καὶ τινες τῶν Ἀττικῶν ἀρσενικῶς.* In usu generis intra limites Atticos coërcendo parum certa est Grammaticorum fides. Similia dabit *Noster* in *Βήξ. Λιμός. Πηλός. Φθείρ.* HEMST. Praefero lectionem MS. Leid. pr. Oxon. οὐχὶ β. Non enim differentia est in genere, sed in terminatione βατὶς et βάτος. Cum Thoma facit *Moeris.* Sed errant. Duo enim diversi sunt pisces. V. Comment. ad *Hesych.* et *Athenaeum* l. VII. c. 9. OUDEND. [B. quoque οὐχὶ βάτος. *Ex Add.* — *Bekker.* Anecdd. p. 224, 20. *Βατίδες: ἰχθύες ποιοί. διαφέρουσι δὲ τοῦ βάτου ἰχθύος, ὡς φανερὸν ποιεῖ Ἀριστοτέλης.* Philonides apud Athen. VI. p. 228. F. *Υποδέχεσθαι καὶ βατίσι καὶ τηγάνοις.* i. e. ut recte explicat *Casaubonus,* βατίσι τηγανισταῖς.]

1. *Ἐπὶ ἀρσενικοῦ.*] Deest ἐπὶ in A. et B. Rem quod spectat, vid. *Steph.* de Dial. p. 157. STOBB. [*Ἐπὶ ἀρσενικοῦ*] B. ἀρσενικῶς. *Ex Add.* — Luc. De Conscr. Histor. c. 33. *καὶ αἵ τε ἄκανθαι καὶ βάτοι ἐκκεκομμέναι εἰσί.*]

2. *Ὁ Βάτος.*] *Rubus, sentis* intelligitur. V. et *Moerida.* Generis huius discrimen notatur quoque a schol. *Theocr.* 1, 132. (149)

Νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι.

OUDEND.

3. *Βάτταλος.*] *Aristoph.* Plut. v. 1012. *Liban.* p. 460. A. vid. *Harpocr.* voc. βάταλος. *Hermog.* p. 446. ed. Col. STOBB. Apud ceteros Grammaticos scribitur uno τ. βάταλος. V. ad *Hesych.* OUDEND. Conf. *Hemsterh.* ad *Aristoph.* Plut. p. 362. [Cf. *Bekker.* Anecdd. p. 221, 26. Schol. ad Aeschin. adv. Timarch. p. 139. *Reisk.* Plutarch. vit. Demosth. c. 4.]

4. *Μαλακοῦ.*] *H. Iunius* orae sui exemplaris adscripsit θηλυκοῦ.

5. *Βέβαιος.*] Schol. *Thucyd.* l. I. p. 9. DRAKENB. Aliter tamen *Isocrates* p. 77. [Panegyr. §. 173. *Bekk.*] ἔστι δ' ἁπλοῦς, inquit, καὶ ῥᾴδιος ὁ λόγος ὁ περὶ τούτων· οὔτε γὰρ εἰρήνην οἷόν τέ ἐστι βεβαίαν ἀγαγεῖν, ἐὰν μὴ κοινῇ τοῖς βαρβάροις πολεμήσωμεν. Ne quis autem *Thomae* auctoritate fretus, eum praestantissimi rhetoris locum in mendi suspicionem adducat, haec illius p. 134. [Archidam. §. 87. *Bekk.*] afferre operae pretium erit: οὐχ οὕτω δ' ἂν προθυ-

Βεβὼς Ἀττικοὶ[1] λέγουσιν, οὐ βεβηκώς. καὶ βεβᾶσιν, οὐ βεβήκασι.

Βελόνη[2] καὶ βελονοπώλης ἀρχαῖα· ἡ δὲ ῥαφὶς ἀδόκιμον[3]. ῥάπτω μέν τοι[4] καὶ ῥάμμα, αὐτὸ

μως ἐπὶ τὸν πόλεμον ὑμᾶς παρεκάλουν, εἰ μὴ τὴν εἰρήνην ἑώρων ἐξ ὧν μὲν ἐγὼ λέγω καλὴν καὶ βεβαίαν γενησομένην. Vide quoque *Cebetem* p. 36. Sallier. *Βέβαιος ἀρχὴ* etiam *Aristid.* dixit. vid. et *Dio* p. 147. D. *βεβαία στάσις* praeter *Aristid.* habent *Dio* p. 147. A. *Thucyd.* l. I. [c. 32.] *ὡς καὶ τὴν χάριν βέβαιον ἕξουσιν.* Quo loco observatione dignum duxit schol. *τὸ βέβαιον θηλυκῶς* legi. Stoeb. Et hoc falsum; ita enim *Galenus*, scriptor *ἀττικώτατος*, ut notum, lib. *περὶ αἱρέσ.* p. 12. *ἀληθῆ καὶ βεβαίαν γνῶσιν.* ipse adeo *Aristophanes* in Lysist. [v. 1016.] *φίλην βεβαίαν* dixit, *δύναμιν βεβαίαν* *Demosthenes* in Olynth. II. [p. 13.] et in Aristocrat. [p. 403.] *φυλακὴν βεβαίαν.* Plura eiusmodi gravissimorum auctorum luculenta exempla contra misellum nostrum *Thomam* Magistrum data opera attulerunt praestantissimi illi duumviri *Petr. Wesselingius* ad *Diodor.* Sic. l. III. [c. 7.] p. 178. et *Dukerus* ad *Thucydid.* l. III. p. 195. ut alios taceam Triller. Loc. *Arist.* est t. III. p. 394. at nec eidem, ut aliis, feminina terminatio in *αία* displicuit t. I. p. 106. *Xenoph.* Il. *K. Π.* p. 44. edit. *H. Steph.* Abresch.

6. *Ἡ βεβαία*] Est tamen *βεβαιοτέρα* apud *Isocrat.* ad Demon. p. 75. Drak. Sed vide Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* l. III. §. 43. Oudend. (150) *Demosth.* Olynth. I. p. m. 53. *βεβαίαν εἰκὸς τὴν ἔχθραν αὐτοὺς ὑπὲρ ὧν φοβοῦνται καὶ πεπόνθασιν, ἔχειν.* et. Orat. de Megapol. p. 17. *νῦν μέν γε βοηθεῖν δόξετε Ἄρκασι καὶ τὴν εἰρήνην σπουδάζειν εἶναι βεβαίαν κ. τ. λ.* [Cf. *Guil. Dindorf.* Praefat. ad Demosth. p. X. et quae congessit *Schaefer.* in H. Stephani Thes. c. 2707. B. Lucian. Tyrannic. c. 3. *τὴν ἐλευθερίαν βέβαιον παρασχών.* ibid. c. 10. *δημοκρατία βέβαιος.* al.]

7. *Ἀριστείδης.*] *Ἐν κοινῇ Ἀπολογίᾳ* t. II. p. 240. ed. I. Oud.

1. *Βεβὼς Ἀττικοὶ.*] *Βεβῶσα* Odyss. *T.* vs. 14. Schol. *Βεβῶσα*] *ἑστῶσα.* eiusdem sensus et formae. Stoeb. [Cf. *Buttmann.* gr. Gr. vol. II. p. 87.]

2. *Βελόνη.*] Apud *Homerum*, vel quisquis auctor Batrachomyomachiae est, v. 129. *εὐμήκεις βελόναι* sunt cuspides lancearum acutissimae, e ligno longius prominentes, quae acus prae se speciem ferunt. Idem.

3. *Ἡ δὲ ῥαφὶς ἀδόκιμον.*] *Phrynichus* voc. *βελόνη* se iuxta cum ceteris, quid haec sibi vox velit, ignorare ait. *Phavorino* magis nota, qui *ῥαφὶς* exponit *ἡ βελόνη, καὶ ὄνομα ἰχθύος.* Quae quam recte sint a Phav. tradita, auctor prae caeteris *Athenaeus est*, quem vid. l. VII. p. 319. D. ubi Epicharmum, Aristotelem, Speusippum piscium quoddam genus modo *βελόνην* modo *ῥαφίδα* vocasse, docet. conf. *Casaub.* ad h. l. p. 555. fin. Alterius significationis usum confirmat *Pollux* p. 1317. coll. Cl. V. V. notis. Videsis etiam *Helladii* Chrestomath. apud Photium in *Gronov.* Thes. t. X. fol. 973. A. qui in contrariam nostro sententiam cessit. *Gloss.* Acia, *ῥάμμα* p. 12. et 270. Acies, *ῥάμμα.* Acus, *ἄχυρον*, *ῥαφίς.* p. 12. et p. 102. *Gloma*, *ῥαφίς* p. 269. l. 36. et p. 348. l. 13. Adde *Diod. Sic.* l. I.

τὸ ἐῤῥάφθαι, ἐν χρήσει. Ἀριστείδης ἐν Διονύσῳ[1], καλέσας τὰς νύμφας λύει τὸ ῥάμμα.

Βέλος[2], τὸ πεμπόμενον καὶ αὐτὴ ἡ βολὴ καὶ τὸ ἐκ τῆς βολῆς τραῦμα[3]. Ὅμηρος δὲ[4] καὶ τὴν ὠδίνουσαν ὀξὺ βέλος ἔχειν φησίν.

Βὴξ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ[5]. Ἀριστείδης· βὴξ βαρεῖα[6]. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ[7]· κατέβαινεν εἰς τὰ στήθη ὁ πόνος[8] μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ.

Βιασάμενος κόρην[9] λέγε, μὴ φθείρας. καὶ βεβιασμένη[10], οὐκ ἐφθαρμένη[11].

---

fol. 78. *Ioseph*. p. 85. C. Idem. Ex *Phrynicho* p. 32. ed. P. at illic vide notas. Oudend. [Vid. *Lobeck*. ad Phrynich. p. 90. sq.]

4. *Τοι.*] Deest Oxon.

1. *Ἀριστ. ἐν Διονυσίῳ.*] Scrib. *Διονύσῳ*. p. 72. b. lin. 11. Wittek. *Διονύσῳ* Codd. A. B. Stobb. Immo vero *ἐν Διονύσῳ*, in Baccho, ut inscribitur oratio apud *Aristidem*; atque ita recte alibi apud *Thomam*: ut in *Δεδήσομαι*. nec aliter optimus cod. Leid. pr. [et Burm. *Ex Add.*] Exstant haec verba t. I. p. 29. ed. I. Oudend. t. I. p. 52. Abresch.

2. *Βέλος* etc.] *Aristaenet*. l. I. ep. 2. p. 8. *Heliod*. Aethiop. l. I. p. 2. Drakenb. Conf. huc *Hesych*. in βέλος et *Suid*. Ceterum (151) τὸ βέλος ἀντὶ τοῦ τραύματος τῷ βέλει ποιηθέντος aliquoties sic occurrit apud *Hipp*. lib. de Capitis Vulneribus, ubi videndi in Obss. et Comment. *Ios. Scaliger* et *Francisc. Vertunianus*, item et *Petrus Pauw*. aliique. Conf. inprimis *Lamb. Bos* Animadvers. ad Script. Graec. c. XXXV. p. 146. Triller.

3. *Τὸ τραῦμα.*] Leid. pr. τὰ τραύματα.

4. *Ὅμηρος δὲ.*] Iliad. λ. vs. 269. Stobb.

5. *Καὶ ἀρσενικοῦ.*] Codd. A. B. καὶ ἐπὶ ἀρσ. Idem. Lege cum Leid. pr. καὶ ἐπὶ ἀρσεν. καὶ ἐπὶ θηλ. Mox uterque cod. non habet καὶ nec τῇ.

6. *Ἀριστείδης· βὴξ βαρεῖα.*] Cod. A. addit: ἐν τῷ τῶν ἱερῶν. vid. locum p. 174. a. l. 8. f. ubi βὴξ πυκνὴ καὶ ἰσχυρά. Stobb. An, aut ubi legatur, ignoro, at βὴξ ἰσχυρὰ t. I. p. 581. Abresch.

7. *Ἐν τῇ δευτέρᾳ.*] §. 49. ubi vulgo ἐς pro εἰς, uti hic Leid. sec. Adi Cl. *Wass*. et *Duk*. Oudend. *Καὶ* deest in A. et B. [Deest καὶ etiam in Burm. *Ex Add.* — Conf. *Poppo* de Elocut. Thucyd. p. 102.]

8. *Κατέβαινεν εἰς τὰ στήθη ὁ πόνος.*] Cod. A. ἐς τὰ etc. Conf. *Duk*. p. 128, 91. pro πόνος in Rom. πόλεμος male, uti etiam Vascosanus. Stobb. [Burm. ἐς τ. στ. ὁ πόλεμος. *Ex Add.*]

9. *Βιασάμενος κόρην* etc.] Sic quoque *Phrynich*. ad quem vid. *Nunnes*. βιάζεσθαι γυναῖκα *Xenoph*. *Κυρ*. VI. p. 122. *Diod*. p. 238. B. *Liban*. t. I. p. 544. D. *Gloss*. p. 50. Compremit, βιάζεται παρθένον. Witt. Nihil tamen apud optimos quoque auctores Graecos occurrit frequentius, quam φθείρειν et διαφθείρειν γυναῖκας, κό-

Βιβλιογράφος[1], οὐ βιβλιαγράφος. Λιβάνιος ἐν τῷ[2] περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· τρέπει μὲν ἐπὶ τοῦτο, τῶν βιβλιογράφων δέκα.

Βίον[3] ἐκ χειρῶν ποιεῖται ἐρεῖς, οὐ τὰ πρὸς

ρας, παρθένους. Ita *διαφθείρειν γυναῖκά τινος* dixit ipse *Plato* et *Lysias*: *διαφθεῖραι καὶ μοιχεύειν τὰς ἐλευθέρας*, quomodo et *Plutarchus* loquitur: sic et *Diogenes Laërt.* in vita Democrit. p. 656. *ἦν ἡ κόρη τῆς νυκτὸς διεφθαρμένη*; et *Aelianus* denique, auctor certe, ut notum, *Ἀττικώτατος*, l. IX. Var. Hist. c. 8. *ταῖς παρθένοις ταῖς διεφθαρμέναις*. Longe plura in promtu sunt; sed abstineo lubens. vid. fuse ad *Phrynich.* et *Scalig.* ad Varron. L. V. de L. L. Triller. *Βιάζεσθαι per vim stuprare, φθείρειν devirginare,* quovis modo. Oudend. At *διαφθείρειν* adhibuit *Luc.* t. I. p. 497. A. et 614. C. et *φθείρειν Apollod.* III. c. 13. p. 228. at *βιάζεσθαι* (152) ex mente *Thomae* p. 222. p. 232. Abresch. Schol. *Nicandri* ad Theriac. vs. 15. *Ἀερόπην τὴν γυναῖκα βιάσασθαι οἰνωθέντα. Τὴν φύσιν βιάσασθαι τῇ τέχνῃ* dixit *Iulian.* in ep. p. 188. [Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 71. de hoc Thomae praecepto. add. intp. ad Lucian. Soloecist. c. 3. Aeschin. adv. Timarch. p. 26. *Steph.* §. 182. *εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην.*]

10. *Καὶ βεβιασμένη.*] *Phavorin. βιασμένη.*

11. *Οὐκ ἐφθαρμένη.*] *Φθορὰ κόρης Diod.* IV. p. 239. D. et ibid. *φθείροντα.* vid. eund. l. V. p. 332. D. *Ioseph.* p. 33. G. 125. D. F. *Gloss.* corruptela, *φθορά*. Corruptor, *φθορεύς*. stuprum, *φθορά* p. 226. Vitiata, *ἐφθαρμένη*. Witter. *Lysias* Orat. I. p. 5. Tayl. *ἐπ' ἐκφορὰν γὰρ ἀκολουθήσασα ἡ ἐμὴ γυνὴ ὑπὸ τούτου ἀνθρώπου ὀφθεῖσα χρόνῳ διαφθείρεται.* ibid. p. 10. *διέφθαρκεν* in eadem causa. Stobb.

1. *Βιβλιογράφος* etc.] Ea vox legitur apud *Lucianum* t. II. p. 556. [Adv. Indoct. c. 24.] *σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους.* At *βιβλιαγράφος* nusquam occurrit. Sallier. Vid. *Phav.* voc. *γραμματοφόρος. Phryn.* voc. *βιβλιαγράφος.* et post *Nunnes.* Clar. *Sallierii* notas ad h. l. *Phrynichi. Βιβλιαφόρος* est apud *Diod.* l. XIII. p. 179. C. [c. 54. vid. *Wesseling.* ad II. 26.] *βιβλιογραφία Laërt.* p. 173 A. *Lib.* t. II. p. 17. C. 22. D. 51. D. Stobb. *Βιβλιαγράφος* scribendum esse vult *Phrynichus* p. 30. si sana est lectio. Utrumque puto rectum esse; *βιβλιογράφος* tamen in maiore usu. Sic et *βιβλιαφόρος* et *βιβλιοφόρος Suidae.* At vitiosum est *βιβλογράφος.* Oudend. *Phrynichus* aliter, ut quidem eum hodie legimus. Probat enim e diverso *βιβλιαγράφος* damnatque *βιβλογράφος*; ut mirer in notis dici, eum damnasse *βιβλιογράφος.* Et sic fuere, qui pro *βιβλιοφόρος* dicebant *βιβλοφόρος.* Ex Antiphane quoque *Polluc.* VII. segm. 211. citasse *βιβλογράφος* suspicor. Abresch. [*Βιβλιαγράφος.*] Burm. *βιβλιόγραφος. Ex Add.* — Cf. *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 655.]

2. *Λιβάν. ἐν τῷ.*] t. II. p. 39. B. Witter.

3. *Βίον* etc.] Vid. *Cuper.* Observ. I. c. 17. Drakenb. Cod. B. *χειρός.* Stobb. Ed. Vasc. *τὸν β.* cum Rom. et cod. Leid. pr. [Burm. *quoque τὸν βίον. Ex Add.*] Oudend. *Πολύσημος* haec vox: varias

τροφήν. *Λιβάνιος* ἐν τῇ [1], οἷα τετόλμηται, ἐπιστολῇ [2]· εἰ τὸν βίον ἐκ χειρῶν ποιουμένη συγκατακλίνοιτο τῷ δοῦναι δυναμένῳ.

Βιοῦν [3] ἐπὶ ἀνθρώπων· ζῆν δὲ [4] καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ ἄλλων ζώων [5]. ἐντεῦθεν Ἀριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο οὕτως· βίος ἐστὶ λογικὴ ζωή.

Βλαβεῖμεν, βλαβεῖτε, βλαβεῖεν [6]. οὐχὶ βλαβείημεν, βλαβείητε, βλαβείησαν. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν πᾶσι πληθυντικοῖς τῶν εὐκτικῶν βαρυτόνων τε καὶ περισπωμένων καὶ τῶν εἰς μι, παραληγομένοις τῷ η [7], ἀποβάλλουσιν αὐτό. οἷον τυφθεῖμεν, ποιοῖμεν, βαῖμεν· πλὴν φυλάττεσθαι δεῖ τὸ κακό-

---

ejus significationes vide apud *Moschopulum* περὶ σχεδ. p. 112. *Diomedes* schol. in *Dionysii* artem MS. ἀλλὰ καὶ ὁ βίος σημαίνει τέσσαρα· τὸν πλοῦτον, τὴν ἑκάστου ζωήν, τὸ ἑκάστου ἐπιτήδευμα, καὶ τὸν ἐπιτήδειον χρόνον εἰς μάθησιν.

1. *Λιβάν. ἐν τῇ, οἷα τετολμ. ἐπιστ.*] Cod. A. *Λιβάνιος.* caetera desunt. Locus est in Epist. 191. MS. ad Anatolium. *βίος, facultates Laërt.* p. 264. C. vid. plura apud schol. *Euripid.* Hec. v. 12. STORR. (153)

2. *Ἐπιστολῇ.*] Ep. 551.

3. *Βιοῦν.*] *Thomae* praeivit *Ammonius*: *βιοῦν καὶ ζῆν διαφέρει*, inquit, *βιοῦν μὲν γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων μόνων λέγεται· ζῆν δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων, ἤδη δέ ποτε καὶ ἐπὶ φυτῶν.* Quos falli argumento sunt haec *Theophrasti* de sign. pluv. p. 418. *ὄρνιθες λουόμενοι, μὴ ἐν ὕδατι βιοῦντες, ὕδωρ ἢ χειμῶνας σημαίνουσι.* Quin et ea vox ab eodem usurpatur, cum de plantis sermo est, sic enim ille Hist. plant. p. 8. *οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τούτων εἴ τις ἀκριβολογεῖσθαι θέλοι, τὰ μὲν ἂν εὕροι κοινὰ καὶ ὥσπερ ἀμφίβια, καθάπερ μυῤῥίνην, ἰτέαν, κλήθραν. τὰ δὲ καὶ τῶν ὁμολογουμένων χερσαίων, πεφυκότα ποτὲ ἐν τῇ θαλάττῃ βιοῦν· φοίνικα, σκίλλαν, ἀνθέρικον, ἄλλα τὰ τοιαῦτα πάντα.* SALLIER.

4. *Ζῆν δὲ.*] *Plat.* Gorg. p. 524. B. *Arist.* Eth. ad Nicom. K. c. 9. *ταῦτα δὲ γίγνοιτ' ἂν βιουμένοις κατά τινα νοῦν καὶ τάξιν ὀρθήν.* STORR.

5. *Καὶ ἐπὶ ἄλλων ζώων.*] Cod. A. *καὶ ἐπ' ἄλλ.* pro *ἄλλων* scripsisse *Thomam ἀλόγων*, suspicatur Clar. *Valcken.* ad *Ammon.* l. c. sed MSS. editam lectionem tuentur. IDEM. Recte eruditissimus L. C. *Valckenaer* ex *Ammonio* coniicit, scribendum esse *ἀλόγων.* quamvis illa sic satis per se hic intelligantur. OUDEND. *Ἄλλων* non mutandum in *ἀλόγων.* *Erotian.* Lex. Hipp. p. 11. *ἄλλη κοιλίη ἀντὶ τοῦ ἡ λοιπή. πολλαχοῦ γὰρ αὐτὸς* (Hippocrates) *τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ λοιποῦ τίθησιν.* κ. τ. λ.

6. *Βλαβεῖεν.*] *Ioseph.* p. 397. C. WITTER.

7. *Παραληγομένοις τῷ ν.*] Codd. A. B. *παραλ. τῷ η.* STORR. Ed. Vasc. *τῶν.* Lege ex MS. Oxon. ed. Rom. et *Phavorino*, postulante sensu, *τῷ η.* ubi vicissim male editur *τό.* OUDEND. Leg.

φωνον, ἔνθα ἂν τύχῃ· ὡς ἐπὶ τοῦ βαῖτε καὶ σταῖτε[1] καὶ τῶν ὁμοίων.

Βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου[2] δοκιμώτερον ἢ βλάβη[3].

Βλὰξ[4] καὶ ὁ τρυφῇ χαίρων καὶ ὁ ἀναίσθητος καὶ πρὸς τὰ καλὰ ἀκινήτως ἔχων καὶ νωθρῶς. Ἀριστείδης ἐν τῷ[5] πρὸς τοὺς αἰτιωμένους ὅτι μὴ

---

(154) τῷ ή. ABRESCH. Orae sui exemplaris adscripsit Hadr. *Iunius* παραληγομένου τοῦ ν'. [Leidd. et Burm. τῷ η'. *Ex Add.*]

1. Ὡς ἐπὶ τοῦ βαῖτε καὶ σταῖτε.] Σταῖεν *Liban.* l. I. p. 306. B. WITT. [Cf. *Brunck.* ad Sophocl. Oed. Tyr. v. 1039. ed. *Hermann.* id. ad Arist. Ran. v. 1448. al. *Buttmann.* vol. I. p. 526. not. de tertia plur. in εἴησαν id. vol. II. p. 424. sq.]

2. Βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου.] *Philostr.* Iun. Icon. p. 862. ἀφ' οὗ βλάβος οὐδέν. *Lucian.* Tragop. ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος. *Xenoph.* Ἀναβασ. VII. [7, 28.] p. 328. *Liban.* I. p. 201. D. 237. B. t II. p. 197. C. *Aristid.* p. 25. a. l. 15. p. 123. a. med. 157. b. lin. 5. WITTER.

3. Ἡ βλάβη.] Sic *Moeris* [p. 73. *Piers.*] BENZ. *Isocr.* ad Demon. p. 53. DRAKENB. Falsum. Vid. *Steph.* de Dial. p. 155. [sq.] βλάβη *Xenoph.* Κυροπ. l. VI. [1, 27. et 2, 6.] p. 124. *Liban.* Epist. p. 58. *Lucian.* Προμηθ. ἀπὸ τούτου βλάβη γεγένηται. *Eurip.* Orest. v. 240. *Sophocl.* Elect. vs. 303. etc. Legendum ex Cod. B. Βλάβος ἐπὶ οὐδετέρου· δοκιμώτερον ἡ βλάβη. STOBBER. [Lexx. Segg. in *Bekkeri* Anecdd. p. 85, 26. Βλάβος: τὴν βλάβην. Δημοσθένης κατὰ Λεπτίνου. Vox βλάβος invenitur apud Demosth. adv. Mid. p. 528, 2. *Reisk.* §. 43. *Bekk.* Herodot. I. 9. Permulta vocis βλάβη exempla vide apud *Sturz.* Lexic. Xenoph. vol. I. p. 537. et *Reisk.* ind. ad Demosth.]

4. Βλάξ.] *Plutarch.* de disc. adul. et am. p. 60. E. *Xenoph.* Cyrop. p. 13. [I. 4, 12.] *Polyb.* Excerpt. de Virtut. et Vitiis p. 1417. τοὺς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἀνδράποδα καὶ βλάκας [l. βλᾶκας] διαμένειν. Ita quoque derivata usurpantur. βλακωδέστερος *Xenoph.* p. 747. [de re equ. 9, 1.] βλακώτατος [immo βλακότατος.] idem p. 622. [Memor. III. 13, 4.] et 631. βλακεία idem Cyrop. II. [2, 15.] p. 40. VII. [5, 26.] p. 157. 740. βλακικὸν idem p. 665. fin. [Oecon. 8, 17.] βλακεύω idem Ἀναβ. II. p. 220. [3, 11.] V. p. 288. [8, 15.] VII. 323. *Arrian.* VI. 9. p. 244. Ἀλέξανδρος δὲ ὡς βλακεύειν αὐτῷ οἱ Μακεδόνες ἐδόκουν etc. *Aristoph.* Plut. v. 325. Vid. *Corinth.* p. 727. [p. 557. ed. *Schaef.* ubi vid. *Koen.*] *Galen.* voc. βλακεύειν. *Erot.* h. v. Schol. *Lucian.* ad Bis Accus. t. II. p. 794. *Hemst.* ὡς μὴ βλακεύωσιν ἐπ' αὐτοῖς.] ἀντὶ τοῦ μετὰ ἀργίας etc. et Dial. Mort. [XXVIII. 2.] t. I. p. 447. Βλάκα [l. βλᾶκα] εὐήθη, ἀνόητον· εἴρηται ἀπὸ ἰχθύος ὁμοίου σιλούρῳ. ἀχρήστου δὲ οὕτως, ὡς μηδὲ κύνα αὐτῷ χρῆσθαι. STOBB. Conf. *Ios. Scaliger* et *Dacierius* ad *Festum* de Verb. signif. p. 53. [Plato Gorg. p. 488. A. πάνυ με ἡγοῦ βλᾶκα εἶναι. t. II. Politico p. 307. C. δειλὰ καὶ βλακικά. quos locos attulit *Valcken.* Lucian. Tox. c. 15. βλὰξ ἐραστής. de morte Peregr. c. 39. al. Cf. *Ruhnk.* ad Tim. p. 45. *Bekk.* Anecdd. p. 83, 4.]

5. Ἀριστείδ. ἐν τῷ.] P. 60. a. l. 4. ubi εἴην. WITT. t. II. p. 421.

μελετῴη· ἢ γὰρ ἂν παντάπασι βλὰξ εἴην τις. ὡσαύτως καὶ βλακεία καὶ ἡ τρυφὴ καὶ ἡ ἀναισθησία.

Βλαφθέντες[1] δόκιμον· τὸ δὲ βλαβέντες κοινόν[2]. ὡσαύτως καὶ βλαφθῆναι λέγε, μὴ βλαβῆναι. Θουκυδίδης[3]· τῷ μεγίστῳ τοῦ ὁπλιτικοῦ βλαφθῆναι.

Βλέπειν[4] τὸ ἁπλῶς ὁρᾶν· θεᾶσθαι δὲ[5] καὶ τὸ ὁρᾶν τι τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ γινομένων, οἷον πάλην[6], πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐξ οὗ καὶ θέατρον ὁ ἀγών. ἔστι δὲ[7] θεᾶσθαι καὶ τὸ κατανοεῖν. Εὐριπίδης[8] ἐν Ὀρέστῃ· θεᾶσθαι δ' ὧδε χρὴ τὸν προστάτην.

---

1. *Βλαφθέντες.*] Codd. A. B. *Βλαφθέντες δοκιμώτερον ἢ βλαβέντες· ὡσαύτως καὶ βλαφθῆναι ἢ βλαβῆναι. Θουκυδ.* etc. Sic etiam *Phavor.* vid. *Steph.* de Dial. p. 147. 156. *βεβλάφθαι Xenoph.* Cyrop. p. 103. Storb. Contrarium statuit *Moeris.* Sed errat uterque. Verum melius Leid. pr. *δοκιμώτερον ἢ βλαβ.* deleto *κοινόν*; et mox apte *βλαφθῆναι ἢ βλαβῆναι.* Adi Cl. *Duker.* ad citatum hic locum *Thucyd.* l. IV. §. 73. ubi pro *μεγίστῳ* vulgo et recte *βελτίστῳ.* Oudend. Quia scil. rarius, ut fere rariora Magistris audiunt Attica. Nam quis non *τῷ βλαβῆναι* est usus? *Thucyd.* p. 281. med. p. 92. *Demosth.* 680. *Aristid.* t. III. p. 493. *Isocr.* p. 173. 268. *Aeschin.* p. 51. edit. Ald. *Plato* p. 655. E. 683. G. 684. etc. Abresch. [Ceteris codd. consonat Burm. quae reponenda sunt. *Ex Add.* — Xenoph. Histor. Gr. VI. 5, 48. *ἐβλάβητε.* *Bekk.* Anecdd. p. 84, 24. *Βλαφθείς: ὁ ποιητής.* Moer. p. 106.] (155)
2. *Κοινόν.*] *Δοκιμότερον* Hadr. *Iunius*, et mox *ἢ βλαβῆναι.*
3. *Θουκυδ.*] Lib. IV. p. 301. C. *Steph.* ubi quidem pro *μεγίστῳ* leg. *βελτίστῳ.* Potuit ita invenisse in suo exemplari. Nam et in Reg. alia scriptura est. Sed non est, cur discedatur a vulgata. Sic III. 88. (ed. Duk.) *ὁπλίτας, βελτίστους ἄνδρας.* In eo autem fallitur *Thomas*, quod *βλαβέντες* et *βλαβῆναι* reiicit, ut *ἀνάττικα.* *Βλαβῆναι* dicit *Thucyd.* I. 141. Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* p. 281. fin. Storb.
4. *Βλέπειν.*] Vid. *Ammon.* h. v. Witter.
5. *Θεᾶσθαι δὲ.*] Melius *Ammonius*, qui *θεᾶσθαι* de iis omnibus dici, quae arte fiunt, auctor est: *βλέπειν*, inquit, *καὶ θεᾶσθαι διαφέρουσιν· βλέπειν μὲν γὰρ κυρίως τὸ ὁρᾶν τι ὁπωσοῦν. θεᾶσθαι δὲ τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικῶς γινομένων, οἷον πάλην, παγκράτιον, γραφήν.* quod tamen semper verum non est. Sallier.
6. *Οἷον πάλην.*] Cod. B. *πάλιν* male. Scrib. *οἷον, πάλην* etc. Stoeber.
7. *Ἔστι δὲ.*] *Δὲ* abest a cod. B. Witter.
8. *Εὐριπίδης.*] Codd. A. B. addunt *ἐν Ὀρέστῃ·* recte, versu enim 909. ista verba leguntur. Storb. In Oreste vs. 909. [901. *Pors.*] quod, sive *ἐν Ὀρέστῃ*, bene addunt Leidd. Oudend. Addidit *H. Iunius ἐν Ὀρέστῃ.*

Βλήχων, οὐ γλήχων[1]. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἡ ἰδιωτικῶς[2] λεγομένη βλησκούνη.

Βοηθεῖ[3] μὲν ὁ συνὼν τινι· ἐπικουρεῖ δὲ ὁ ἔξωθεν εἰς βοήθειαν ἥκων. καὶ συμμαχεῖ[4] δὲ ὁ αὐτός· ὑπερμαχεῖ δέ[5] ὁ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων. ἀμύνει δὲ

---

1. *Βλήχων, οὐ γλήχων.*] Immo potius ita inverte bone *Thoma*: *γλήχων, οὐ βλήχων.* Sic enim *Hippocrates* l. II. de Diaet. p. 226. *γλήχων θερμαίνει καὶ διαχωρέει.* *Nicander* in Alexipharm. *Τῷ δὲ σὺ πολλάκι μὲν γληχὼ ποταμήϊσι νύμφαις.* et ibidem: *νέην δ' ὀσμήρεα γληχώ*: *Dioscorides* quoque l. III. c. 36. immo *Aret.* de Curat. Morb. Chron. l. I. p. 117. *γλήχων πρὸς τοῖσι εὐώδεσι.* et ita quoque semper fere *Galenus*, *Theophrastus*, *Athenaeus*, scriptores *Geoponici* et alii: imo *Aristophanes* ipse ὁ *ἀττικώτατος* in Acharn. Act. IV. Scen. 1. [v. 874.] ubi vid. schol. p. 413. qua de re plura pro more collegit *Io. Bod. a Stapel* ad *Theophrasti* Hist. plant. l. IX. c. 16. p. 1184. Rectius igitur, elegantius et frequentius est *γλήχων*, rarius autem, vilius et inferius est *βλήχων*, ut liquido ostendimus. Rectissime igitur *Hesychius*: *βλήχων, γλήχων καὶ οὕτως λέγεται.* Nempe utraque vox proba est: inde *Aristophanes* pari elegantia, in Lysistrat. dixit *βλήχω*, ac in Acharnens. *γλήχω*, seu *γλάχω*, uti supra monuimus*). TRILLER. Verior lectio, quam apud *Phrynich.* Appar. Soph. qui *Βλιχὼν* (leg. *Βλήχων*), ὃ *οἱ Δωριεῖς γλακὼν* (vel potius *γλάχων* *Theocr.* Idyll. V. v. 56.) *λέγουσιν. οἱ δὲ Ἴωνες γλικών.* (vel potius *γλήχων* *Dioscor.* l. III. c. 38.) *ἀμφότεροι δὲ θηλυκῶς, οἱ μὲν τὴν γλακόνα (γλάχωνα), οἱ δὲ τὴν γλιχόνα* (*γλήχωνα*). Pergit noster: *ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης, ἡ ἰδιωτικῶς λεγομένη βλησκούνη.* Schol. *Theocr.* Idyll. l. c. *Βλήχων* (pro quo in *Theocr.* textu est *γλάχων*) *εἶδος βοτάνης, τὸ κοινῶς βληχώνιον.* [codex Parisinus dat *βλησκούνιον*. vid. *Bast.* ad Greg. Cor. p. 40. not.] *Meurs.* Gloss. Graeco Barbarum: *Βλησκουνέλαιον*, Olei genus, quod cum a *βλησκούνη* originem ducat, editam nostri scripturam tueri quodammodo videtur. Vid. *Corinth.* de Dial. p. 657. [p. 40. ed. *Schaef.* ubi vid. *Koen.*] *Steph.* p. 23. *Gloss.* p. 176. Puleium, *Γλήχων* ita p. 256. *Galen.* voc. *βληχρόν*. *Anton.* *Liber.* Metam. c. 24. *ἐμβαλοῦσα γλήχωνα καὶ ἄλφιτον εἰς αὐτό.* STOBB. V. ad *Hesych.* et *Suid.*

(156)

2. *Ἡ ἰδιωτ.*] Primam voculam non habet Leid. pr. [*Ἡ ἰδιωτικῶς λεγ. βλησκούνη.*] Exsulant a Leid. sec. Burm. *Ex Add.*]

3. *Βοηθεῖ.*] Ita quoque *Ammonius*, qui vel ex solis lexicis refelli potest. SALLIER. Cod. A. *βοηθεῖν.* Vulgata rectior ex *Ammon.* h. v. quem vide. STOBBER. Ex *Ammonio* decerpta in voce; vide eum etiam in *Ἐπίκουρος*. HEMST. Schol. *Homeri* ad Iliad. B. vs. 130. *ἐπίκουροι οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων καὶ βοηθοί.*

4. *Συμμαχεῖ.*] Adde *δὲ* cum Leidd. OUDEND.

5. *Ὑπερμαχεῖ δὲ.*] *Lucian.* Pisc. t. I. p. 593. [c. 23.] *καὶ τὰς*

[*) Errare *Trillerum* docet *Koen.* ad Gregor. Cor. l. mox laudando.]

ὁ ὑπὲρ τοῦ πεπονθότος κακῶς τῷ δεδρακότι μαχόμενος. πάντα δὲ ταῦτα καὶ ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν ἁπλῶς λαμβάνεται.

Βόθρος[1], οὐ βόθυνος[2], οὐδὲ λάκκος[3]. ταῦτα γὰρ οὐκ ἴσασιν Ἀττικοί[4].

Βόλιτα λέγε[5] τὴν τῶν βοῶν κόπρον[6], μὴ βόλβιτα.

Βομβύκιον, οὐ βαμβύκιον.

προαιρέσεις ἀφεὶς, ἐν αἷς διαλλάττομεν, ὃ κοινὸν ἅπαντες ἔχομεν, τοῦτο ὑπερμάχει. Scholia vulgata ibid. ὑπερμάχει] ἀντὶ τοῦ κατασκεύαζε. ἐπείπερ τὸ ὑπερμαχεῖν αἰτιατικῇ συντάσσεται. ὑπερασπίζω σου. προΐσταμαί σου. προπολεμῶ σου. οὕτως οὖν καὶ ὑπερμαχῶ σοῦ. *Budaeum* hoc loco αὐτοῦ legisse pro τοῦτο in variis lect. indicatur. Is codice, si non utique meliore, eo tamen usus videtur, quo scholiastes vetus *Luciani* in cod. Coisl., qui ad h. l. ita: ὅτι τὸ ὑπερμαχεῖν γενικῇ συντάσσεται. τὸ γὰρ πρό τινός τι ποιεῖν αὐτοῦ χάριν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ γενικῇ συντάσσεται. οἷον ὑπερασπίζω σου. προΐσταμαί σου. προπολεμῶ σου. οὕτως οὖν καὶ ὑπερμαχῶ σου. Stoeber. (157)

1. *Βόθρος.*] Ita dicendum, non βόθυνος, neque λάκκος. *Εἰς βόθρον ἐμπεσεῖν* itaque Attice dixit *Laërt.* in Thalete; contra vero D. *Lucas* VI. 39. οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται. Bos. Glossae MSS. βόθρος, ὄρυγμα, βάραθρον, βόθυνος. *Iulianus* Ep. p. 224. εἰς βόθρον ὤσας ὤλεσα.

2. *Οὐ βόθυνος.*] Habet tamen *Xenoph.* p. 682. [Oeconom. 19, 3.] *Gloss.* p. 97. *Fovea*, βόθυνος. p. 190. *Salabrae*, βόθυνοι. βόθρος *Xenoph.* p. 683. *Ioseph.* p. 787. C. Witt. [Cf. Moer. p. 105. *Bekk.* Anecdd. p. 85, 1. Βόθυνον οὔ φασι δεῖν λέγειν. ἀλλὰ Σόλων ἔφη ἐν τοῖς νόμοις. Κρατῖνος Σεριφίοις κτλ. Wetst ad Matth. XII. 11.]

3. *Οὐδὲ λάκκος.*] Rom. et Vascos. λάκος. Est autem λάκκος apud *Xenoph.* [uno quod sciam loco Anab. IV. 2, 22.] saepe. Usi quoque sunt *Polyaen.* p. 229. *Ioseph.* p. 39. B. 850. G. et alibi. *Arrian.* Indic. c. 22. p. 338. ἐς τὸ ἄνω προχωρήσαντες λάκκῳ ἐπιτυγχάνουσι. *Gloss.* p. 38. *Cisterna*, λάκκος. p. 129. *Lacus*, λάκκος. p. 309. l. 55. Idem. *Hypatus* de Part. Corp. Hum. p. 148. σφαγή, ὁ λάκκος τοῦ τραχήλου. et p. 144. ἴνιον ὁ ὀπισθόλακκος. Schol. *Theocrit.* ad Idyll. III. βρόχθος λέγεται τὸ ἐπίλακκον μέλος. [Cf. Toup. Add. in Theocr. p. 428. Heind. et *Bekker.* Anecdd. p. 276, 20.]

4. *Ταῦτα γὰρ οὐκ ἴσασιν Ἀττικοί.*] Male, licet de βοθύνῳ etiam adfirmet *Moeris.* Nam utroque utitur praeter alios *Xenophon* p. 322. et V. *Steph.* Thes. Oudend.

5. *Βόλιτα λέγε τὸν τῶν.*] Codd. A. B. et Rom. τὴν τῶν etc. conf. *Galen.* h. v. Vid. *Corinth.* p. 669. [p. 133. ed. *Schaef.*] *Steph.* de Dial. p. 49. *Phryn.* p. 64. *Nunnes.* [p. 357. *Lobeck.* quem vide.] *Laërt.* p. 237. D. 238. A. B. Witt. *Galenus* lex. Hippoc. βόλιτον, βόλβιτον.

6. *Τὸν κόπρον.*] Immo vero τήν, ut recte Leidd. et Rom. ac ed. Vasc. Adi *Moer.* [p. 95.] *Suid.* et *Phryn.* p. 156. atque ibi

Βουκολεῖν τὸ τρέφειν[1]· ἀποβουκολεῖν δὲ τὸ ἀποπλανᾶν, ὡς ἔφη τις τῶν σοφῶν· φθάνει τις ταῖς ἐλπίσιν[2] ἡμᾶς ἀποβουκολῶν[3]. καὶ Λουκιανὸς ἐν Ἑρμοῦ καὶ Πλούτωνος διαλόγῳ[4]· εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐλπίζει[5]. ἤγουν, ἀπατᾷ καὶ εἰς ἐλπίδας ἄγει.

Comm. ac *Phavor.* Oudend. [Etiam Burm. τὴν τῶν β. *Ex Add.* — Quod ad lectionem τὸν κόπρον attinet vid. *Schaefer.* ad Long. Pastoral. p. 392.]

1. *Βουκολεῖν τὸ τρέφειν.*] I. e. *alere.* Sic *Aristoph.* in Vespis p. 432. τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβάζιον: *Eundem ergo mecum tu alis Sabazium* (Bacchum), ubi scholiastes vetus: βουκολεῖς, (158) τρέφεις. Pergit auctor: Ἀποβουκολεῖν, τὸ ἀποπλανᾶν, i. e. *decipere;* sic habemus apud *Lucian.* in Navig. p. 493. [c. 4.] Sed differentiam hic facit inter simplex βουκολεῖν et compos. ἀποβουκολεῖν, quasi βουκολεῖν tantum significet *alere,* ἀποβουκολεῖν vero *decipere;* cum simplex βουκολεῖν praeterquam quod *alere* notat, etiam apud Atticos *decipere* vel *in fraudem ducere* designet aeque ac compos. ἀποβουκολεῖν. Exempla sunt in mundo. *Aristoph.* Pace p. 634.

Κάτω κάρα ῥίψας με βουκολήσεται,
Praecipitem dans me fallet.

Ubi schol. βουκολήσεται. ἀπατήσεται. Idem in Ecclesiaz. p. 726. Ἐπιτήδειος γὰρ ἦν εἴπερ τις ἄλλος, βουκολεῖν δήμιον. *aptus erat, si quis alius, decipere carnificem.* Bos. [Alciphr. 3, 5. βουκολεῖσθαι ἀπατηλαῖς ἐλπίσιν Valck. ad Eurip. Hippol. v. 151. ad Theocr. XI. 80. Heliod. VIII. 7. p. 378. in. Aristaen. I. 5. βουκολήσωσι. Glossa: ἐξαπατήσωσι. Wyttenb. ad Eclog. Hist. p. 380. *Bekker.* Anecdd. p. 426, 17. Ἀποβουκολήσας: ἐξαπατήσας. cf. *Schaefer.* ad Long. Pastoral. p. 343.]

2. *Φθάνει τις ταῖς ἐλπίσιν* etc.] Ad sensum videtur pertinere, ut scribatur: φθάνει τις ἀεὶ ταῖς ἐλπ. etc. Hemsterh. Deest τις in Leid. pr. ac *Phavor.* et in A. B. [Deest τὶς etiam in Burm. *Ex Add.*]

3. *Ἀποβουκολῶν.*] Et huius vocis frequens usus apud *Lucianum* Amor. t. II. p. 415. [c. 16.] ἐπειδὰν δὲ καὶ μικρὰ τοῦ πάθους ἑαυτὸν ἀποβουκολῆσαι θελήσειε etc. Vid. etiam in Bis accus. t. c. p. 807. [c. 13.] Navig. t. III. p. 250. [Vid. Wyttenb. l. l. et Matthaei ad I. Chrys. Homil. III. p. 15.] βουκολοῦμαι, ut ex multis unicum locum proferam, apud *Luc.* Amor. t. II. p. 398. [c. 2.] ubi schol. βουκολοῦμαι.] κατατρύχομαι. conf. *Ammon.* h. voc. et *Phav.* voc. ἀποβουκολεῖν. Stoeb.

4. *Λουκ. ἐν Ἑρμοῦ καὶ Πλούτ. διαλ.*] Scr. Πλουτ. ex A. cod. B. Πλατ. Vide locum t. I. p. 345. [Dial. Mort. V. 3.] ubi legitur ἐπελπίζει. Pro διαβουκολεῖ autem et ἐλπίζει cod. A. διαβουκολεῖν καὶ ἐλπίζειν. Quid de nostro statuendum, vid. in Cl. V. V. notis ad locum cit. *Luciani.* Idem.

5. *Καὶ ἐλπίζει.*] Is *Luciani* locus occurrit t. I. p. 226. ubi ἐπελπίζει non ἐλπίζει scriptum reperias, quod tamen nullius est momenti, cum utraque vox eodem prorsus sensu a scriptoribus graecis usurpetur. Sallier. *Καὶ ἐπελπίζει* editur. Hemst. Sic vulgo apud

Οὐ μόνον[1] *Βουλεύομαι*, *ἀλλὰ καὶ βουλεύω. Λιβάνιος*[2] *ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· ἐν ᾗ τινες*[3] *ἦσαν τῆς εὑρέσεως ἐλπίδες, οὕτως ἐβούλευσαν. καὶ βουλεύω ἀντὶ τοῦ βουλευτής εἰμι. ἐπιβουλεύω δὲ τὸ ἐπιβουλὴν*[4] *ἀρτύω*[5] *κατά τινος. καὶ αὖ ἐπιβουλεύω τὸ μετά τι βουλεύομαι*[6]. *Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ*[7]*· τί δὲ*[8] *ταῦθ' ἡμᾶς ἐπιβουλεύει ποιεῖν. καὶ Θουκυδίδης*[9] *ἐν τρίτῃ· ἐπιβουλεύουσιν αὐτοί τε καὶ Ἀθηναίων οἱ ξυμπολιορκούμενοι πρῶτον μὲν πάντες ἐξελθεῖν.*

Ἰστέον δέ[10], *ὅτι τὸ Βούλομαι μετὰ παρῳ-*

---

nostrum legitur quoque in voce ἐλπίζω. Verum Cl. Viri *Iensius* in Lect. Luc. p. 107. et *Hemsterh.* d. l. probarunt egregie ἐπελπίζει, quod vulgo in *Luciano* legas. atque ita hic *Heinsius* margini adscripserat: immo *Phavorinus* nostri verba describens utroque loco habet ἐπελπίζει. OUDEND.

1. *Οὐ μόνον.*] *Isocr.* ad Demon. p. 56. DRAK. Distinguit *Ammon.* *Βουλεύσασθαι* et *Βουλεῦσαι*. Eundem vide in *Θέλειν*. HEMST. [„Eust. Od. ι. p. 357. l. 23. aliter." *Valcken.* apud Tittm. *Βουλεύειν* et *βουλεύεσθαι* confunduntur Herodot. I. 73, 5. ubi vid. *Gaisf.*]

2. *Λιβάν.*] t. II. p. 341. B. ubi ex codd. A. B. legitur: *ἐν ᾗ* (159) *τινες ἦσαν τῆς* etc. STOBB.

3. *Ἐν ᾗ τινες.*] Additur vulgo *ἦσαν* apud *Liban.* p. 341. t. II. et sic quoque Leidd. hic [ita quoque Burm. *Ex Add.*]. *ἐν ᾧ* in primo. OUDEND. Hadr. *Iunius ἐν ᾧ τινες ἦσαν.*

4. *Ἐπὶ βουλήν.*] *Ἐπιβουλήν.* HEMST. Vulgo inepte *ἐπὶ βουλὴν* contra scriptos et sensum. OUDEND.

5. *Ἀρτύω.*] Cod. B. *ἀρτίω*. STOBB. [Burm. *ἀρτίω. Ex Add.*]

[6. *Μετά τι βουλεύομαι.*] Leid. pr. *μετά βουλ.* Burm. *μετά τινος βουλ. Ex Add.* Eodem modo *ἐπιβουλεύειν* cum infinitivo iungitur apud Plat. Sympos. p. 203. B. *ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὑτῆς ἀπορίαν παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου.* Cf. *Person.* Add. in not. ad Eurip. Hecub. p. 103. ed. tert. Lips. id. ad Aristoph. l. l. vol. VII. p. I. p. 200. sq. et *F. V. Fritzsch.* Quaestt. Lucc. p. 107.]

7. *Ἀριστοφ. ἐν Πλούτ.*] V. 1112. [1108.] ubi

Ἀτὰρ διὰ τί γε ταῦτ' ἐπιβουλεύει ποιεῖν
Ἡμᾶς; — — — —

Quemadmodum etiam in utroque cod. haec verba ordinata sunt; *τί δὲ* pro *διὰ τί γε* uterque habet. pro *ἐπιβουλεύει* cod. B. *ἐπιβουλεύειν.* STOBB.

8. *Τί δὲ.*] Vulgo *τί γε* vs. 1112. Leid. sec. *ἐπιβουλεύῃ*, et *ποιεῖν* Leid. pr. OUDEND.

9. *Θουκυδ.* etc.] Lib. III. p. 185. A. [c. 20.] STOBB. *ἐν τῇ τρ.* Leid. sec. [Pro *καὶ Ἀθην.* exhibet Burm. *τῶν Ἀθην. Ex Add.*]

10. *Ἰστέον δὲ.*] Si non in futuro usurpatur, ergo nec in tribus inde derivatis: attamen aoristus I. passivi *ἐβουλήθην* in usu est apud *Antiphont.* Or. I. p. 20. sed sub praeterito comprehendit aori-

χημένου καὶ ἐνεστῶτος μόνον τίθεται, οὐδέποτε δὲ μετὰ μέλλοντος. Ὅμηρος ἐν α' Ἰλιάδος[1]·

Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σῶον[2] *ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.* *Θουκυδίδης ἐν ἑβδόμῃ*[3]· *βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον. Λουκιανὸς ἐν τοῖς ἀληθινοῖς*[4]· *βούλομαι αὖθις ἐξενεγκεῖν.*

† *ὡσαύτως καὶ τὸ θέλω καὶ ἐθέλω*[5], *ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ*[6] *αὐτῷ λόγῳ· ὁμήρους ἐπὶ τούτοις*[7] *δοῦναι ἤθελε.*

† *καὶ τὸ βιάζω δὲ καὶ τὸ ἀναγκάζω*[8]. *Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ*[9]· *ὁμολογίᾳ ἀναγκάσαντες ἀποδοῦναι τὴν πόλιν. καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ*[10]· *οὐκ ἀνέμειναν ἀνάγκην σφίσι γενέσθαι*[11].

---

stos verae significationis, non derivationis*). Drak. Haec et sequentia omittimus, pleraque vera, falsa nonnulla, sed iis immorari religio nobis est. Sallier. [Thucyd. I. 72. plurimi codd. praebent *καὶ ἅμα τὴν σφετέραν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι — καὶ ὑπομνησιν ποιήσεσθαι.* At *Bekkerus* *ποιήσασθαι.* Isocr. c. Sophist. p. 291. *Steph.* §. 2. *Bekk.* vulgo legebatur *ἐνδείξεσθαι βουλόμενος.* *Bekkerus* dedit *ἐνδείξασθαι.* Cf. de tota hac re *Lobeckium* Parerg. ad Phrynich. c. VI. p. 747. *Schaefer.* ad Dionys. p. 211.]

1. *Ὅμηρ. ἐν α'. Ἰλ.*] V. 117. *βούλομ' ἐγὼ* cod. B. *βούλομαι 'γω.* pro *σῶον* in edd. est *σόον*, quod *Eustath.* semper dicit ab *Homero* usurpari. *σῶον* uterque cod. habet. Stobb.

2. *Σῶον.*] Vitiose pro *σόον.* ut lex metri postulat et exstat in *Homero* vs. 117. Oudend. [Burm. *σόον. Ex Add.*]

(160) 3. *Θουκ. ἐν ἑβδ.*] Pag. 543. B. *Steph.* ed. poster. Stobb. Cap. 78.

4. *Λουκιαν. ἐν τοῖς ἀληθ.*] Lib. I. t. I. p. 647. ed. *Graev.* Stobb. Oudend. [Cap. 12.]

5. *Ὡσαύτως καὶ τὸ ἐθέλω.*] Rom. et Vascos. *καὶ τὸ θέλω καὶ ἐθέλω.* *Herodot.* VII. p. 453. E. *Steph.* *θέλει προφαίνειν.* Idem *θέλει συμμῖξαι.* p. 546. E. *ἐθέλω διηγήσασθαι* *Liban.* I. p. 176. Witteb. Adde ex edd. Rom. Vascos. et *Phavor.* *θέλω καί.* Leid. pr. modo *θέλω.* Oudend. [Desunt *καὶ ἐθέλω* Burm. *Ex Add.*]

6. *Ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ.*] Tom. I. p. 652. ed. *Graev.* Stobber. Oudend. [Cap. 19.]

7. *Ἐπὶ τούτοις.*] Leid. sec. *τούτῳ.*

8. *Καὶ τὸ βιάζω δὲ καὶ τὸ ἀναγκάζω.*] Adde *καὶ τὸ ἀναμένω.* Abresch.

9. *Θουκυδ. ἐν τῇ α'.*] Pag. 70. C. *Steph.* Stobb. Cap. 107. Vide etiam lib. III. §. 90.

10. *Καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ.*] Pag. 331. D. ubi in edd. est *προσγενέσθαι.* Cod. A. et B. *γενέσθαι* habent. Stobb.

[*) Spurcissimas eiusmodi notas, quales fere omnes sunt Drakenborchii, si res mei esset arbitrii, resecuissem.]

† καὶ τὸ ἐπιθυμῶ δὲ καὶ τὸ ἀξιῶ[1] καὶ τὸ δέομαι[2] καὶ τὸ ἱκετεύω καὶ τὸ ποθῶ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ[3]· ἑτέρους ἐπιθυμεῖν ἐκεῖσε πλεύσαντας δεύτερον ἐπαγαγέσθαι[4]. ὁ αὐτὸς αὖθις ἐν τῇ πέμπτῃ[5]· ἠξίουν σφίσιν ἀποδοῦναι. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ[6]· ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι. Λουκιανὸς ἐν τῷ ῥητόρων[7] διδάσκαλος· ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα[8] γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἀληθινοῖς[9]· ἠξίουν ἀποπεμφθῆναι κάτω. καὶ αὖθις ἐν τοῖς αὐτοῖς[10]· ἱκέτευον εἰπεῖν τὰ μέλλοντα. καὶ πάλιν ἐν

---

11. Γενέσθαι.] In *Thucyd.* §. 120. legas προσγενέσθαι. Hic ἀνάγκη Leid. pr. OUDEND.

1. Καὶ τὸ ἀξιῶ.] Cum futuro tamen invenitur in *Luciano*. V. *Iens.* Lect. Luc. p. 9. et *Aelian.* l. XV. H. A. c. 16. Ἡρόδοτον δὲ ἀξιῶ μή μοι μηνιεῖν. V. etiam de talibus *Hemsterh.* in Miscell. Obs. et Advers. ad *Herodianum*. OUDEND. [Cf. *Schaefer.* ad Poet. Gnom. p. 16. *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 717. et p. 748.]

2. Καὶ τὸ δέομαι.] *Lysias* tamen iunxit futurum cum aor. eadem in periodo orat. ὑπὲρ τοῦ Σηκοῦ p. 63. med. edit. *Taylor.* formae minoris, [p. 111. *Steph.* §. 30. *Bekk.*] ἐγὼ τοίνυν δέομαι ὑμῶν μὴ . . . ἡγήσεσθαι . . . μηδὲ ἀνασχέσθαι. per enallagen nempe temporum. ABRESCH. [*Bekkerus* dedit ἡγήσασθαι, male, ut puto. Ex Polybio attulit locum *Lobeck.* l. l. p. 748. I. 10. δεόμενοι βοηθήσειν.]

3. Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ.] *Thucyd.* l. VI. p. 416. D. [cap. 10.] ubi vulg. pro δεύτερον legunt δεῦρο. Cod. B. δεύτερον retinet. Pro ἀπαγαγέσθαι vero scribendum omnino ἐπαγαγ. ex A. B. et vulgatis. (161) STOEBER.

4. Δεύτερον ἀπαγαγέσθαι.] In *Thucyd.* §. 10. editur δεῦρο ἐπαγαγ. recte quidem ἐπαγ. et sic Leid. pr. Sed δεύτερον, ut hic, est in MSS. tantum non omnibus: pro *iterum*, *rursus*. quod nequaquam damnem. OUDEND. Hadr. *Iunius* δεύτερον ἐπαγαγέσθαι.

5. Καὶ αὖθις ἐν τῇ ἕκτῃ.] Scrib. πέμπτῃ ex A. B. vid. locum p. 367. D. STOEB. Immo vero πέμπτῃ scribendum, ut est in cod. Leid. pr. et Oxon. Cl. *Duker.* monuit ad seq. *Thucydidis* locum §. 39. numerum ibi mutandum. Sed recte ibi se habet αὐτῇ, si hic πέμπτῃ scribas. Exstant autem haec verba l. V. §. 35. OUDEND. [Burm. quoque ἐν τῇ πέμπτῃ. *Ex Add.*]

6. Καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ.] Lib. V. c. 39. p. 370. C. STOEB.

7. Λουκ. ἐν τῷ Ῥητ.] T. II. p. 312. *Graev.* IDEM. Tom. II. p. 443. B. ed. Salm. OUDEND. [Cap. 6.]

8. Ὅτι τάχιστα.] Vel una voce ὀτιτάχιστα. IDEM.

9. Ἐν τοῖς ἀληθιν.] T. I. p. 653. *Graev.* STOEB. T. I. p. 724. E. [I. 21.] ed. Salm. Pro ἀποπεμφθ. MS. Oxon. tantum πεμφθῆναι. OUDEND.

10. Καὶ αὖθις ἐν τοῖς αὐτοῖς.] t. I. p. 680. *Graev.* STOEBER. P. 764. D. ed. Salm. OUDEND. [II. 27.]

τῷ ῥητόρων διδάσκαλος[1]· οἷπερ ἐξ ἀρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν.

† ὡσαύτως καὶ τὸ μαντεύομαι καὶ τὸ ἐῶ[2] καὶ τὸ παραιτοῦμαι καὶ τὸ ὀρέγομαι καὶ τὸ κελεύω[3] καὶ τὸ δύναμαι[4] καὶ τὸ ζητῶ καὶ τὸ ὀφείλω καὶ τὸ ἀγωνίζομαι[5] καὶ τὸ παραινῶ καὶ τὸ τολμῶ. Λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς[6] διαλόγοις· οὐδὲ πώποτε προμαντευομένους[7] οὕτω[8] γενέσθαι ταῦτα. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐναλίοις[9]· ἐάσατε ῥῖψαι ἐμαυτόν. καὶ αὖθις ἐν τοῖς αὐτοῖς[10]· τὸ βρέφος δὲ παρῃτεῖτο μὴ ἀποθανεῖν. καὶ αὖθις ἐν τῷ θεῶν κρίσις[11]· καὶ τούτων ὀρέγεσθαι τυχεῖν. καὶ αὖθις ἐν τοῖς νεκρικοῖς[12]· τὸν Ἑρμῆν κέλευσον ἀπεργάσασθαι αὐτόν, οἷος ἦν ἐκ τοῦ παστοῦ. Ἀριστείδης ἐν δευτέρῳ τῶν ἱερῶν[13]. κελεύει[14] καταβάντα εἰς τὸν ποταμὸν τὸν πρὸ τῆς πόλεως ῥέοντα λούσασθαι. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ[15]· τίς ἐνδείξασθαι δυνηθείη. καὶ αὖθις ἐν

---

1. *Καὶ πάλ. ἐν τῷ ῥητ. διδ.*] t. II. p. 325. *Graev.* STOEBER. t. II. p. 460. E. ed. Salm. OUDEND. [Cap. 26.]

2. *Καὶ ἐῶ.*] Leidd. καὶ τὸ ἔω. [Burm. καὶ τὸ ἐῶ. *Ex Add.*]

3. *Τὸ κελεύω.*] Ed. Vascos. non habet τὸ.

4. *Καὶ τὸ δύναμαι.*] Post δύναμαι insere: καὶ τὸ δοκῶ .... Ἀριστείδης] t. I. p. 519. ... ὁ αὐτός] P. 521. ... καὶ αὖθις] p. 526. ABRESCH. [Cf. de v. δύναμαι cum infinitivo futuri *Hermann.* de Praecept. quib. Attic. p. 13. sq. Opusc. vol. I. p. 281.]

5. *Ἀγονίζομαι.*] Scrib. ἀγωνίζ. ut Rom. et Vascos. quod etiam (162) sine cod. corrigendum. STOBB.

6. *Λουκ. ἐν τοῖς Νεκρ.*] t. I. p. 284. *Graev.* IDEM. [dial. XI. 5.]

7. *Προμαντευόμενος.*] Cod. A. et vulg. - μένους etc. IDEM. Ex *Luciano* lege μένους. OUDEND. [Burm. προμαντευομένους οὕτω. *Ex Add.*]

8. *Οὕτως.*] *Οὕτω* scribitur in codd. Leidd. Utrumque in *Thoma* vitiose legi, recte monuit Cel. *Tib. Hemsterh.* in ed. maiore *Luciani* t. I. p. 378. IDEM.

9. *Ἐν τοῖς ἐναλίοις.*] t. I. p. 351. *Graev.* STOBB. Pag. 91. ed. *Hemsterh.* in 12. [dial. VIII. 2. Legebatur ῥίψαι.]

10. *Ἐν τοῖς αὐτοῖς.*] t. I. p. 255. *Graev.* STOBB. [dial. XII. 2.]

11. *Θεῶν κρίσις.*] t. I. p. 220. *Graev.* STOBB. t. I. p. 163. ed. Salm. OUDEND. [dial. deor. XX. 4.]

12. *Νεκρικοῖς.*] t. I. p. 311. *Graev.* STOBB. t. I. p. 279. ed. Salm. et p. 17. ed. *Hemsterh.* OUDEND. [dial. XXIII. 6.]

13. *Ἀριστείδ. ἐν β΄ ἱερ.*] P. 171. a. l. 12. STOBB.

14. *Κελεύει* etc.] t. I. p. 295. ed. Angl.

15. *Ἐν τῷ αὐτῷ.*] Pag. 171. b. l. 4. ubi τὶς ἂν ἐνδ. WITTEN.

τῷ αὐτῷ[1]· ἔδοξεν οὖν ἡμῖν οὐ χεῖρον εἶναι μεταπέμψασθαι καὶ τὸν νεωκόρον[2]. Θουκυδίδης ἐν τρίτῃ[3]· πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ[4]· ἐζήτησάν τε μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι. ὁ αὐτὸς αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ[5]· ὀφείλων ἤδη ὁ ἐναντίος μὴ ἀνταμύνασθαι[6] ὡς βιασθείς, ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετήν. καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ[7]· καὶ ἀγωνίσασθε τοῖς Ἕλλησιν[8] ἄρξαι πρῶτοι ἐλευθερίας. καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ[9]· ἠγωνίζετο οὖν εἷς ἕκαστος, αὐτὸς πρῶτος[10], προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι. καὶ ἐν τῇ τρίτῃ[11]· παραινούντων Ἀθηναίων σφᾶς ἐᾶσαι πρῶτον ἐκπλεῦσαι. καὶ ἐν τῇ ἑβδόμῃ[12]· τολμῆσαι πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι.

† καὶ τὸ τάττω δὲ καὶ πείθομαι καὶ κινδυνεύω καὶ ἕπω τὸ λέγω καὶ ἐπείγομαι καὶ ὁρμῶ καὶ ὠθῶ[13]

---

1. *Καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ.*] Pag. 172. a. l. 3. Stobb. In marg. Leid. sec. eadem manu: *οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον τοῦτο. τὸ γὰρ ἔδοξεν ἐνταῦθα πρὸς τὸ εἶναι τὴν ἀπόδοσιν ἔχει. πλὴν οὕτως ἔχει ἔνθα ἂν συνταχθῇ πρὸς αὐτὸ τὸ ζητούμενον.* Oudend.

2. *Μεταπέμψασθαι τὸν νεωκ.*] MSS. Leid. et Oxon. *καὶ τὸν ν.* Optime. Sic enim vulgo quoque in *Arist.* t. I. p. 298. Notandum autem, *δοκῶ* supra non nominatum esse. V. infra. Oudend. [*καὶ τὸν νεωκόρον* etiam Burm. *Ex Add.*]

3. *Θουκ. ἐν τρίτῃ.*] P. 210. C. *Steph.* Stobb. §. 55. Malim ut alibi *τῇ τρ.* et sic Leid. sec. saepe omittunt articulum nunc hic, nunc ille cod. Oudend.

4. *Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ.*] Pag. 198. A. *Steph.* Stobb. §. 39. (163)

5. *Ὁ αὐτὸς αὖθις ἐν τῇ δ'.*] Pag. 265. B. Stobb. §. 19.

6. *Ἀνταμύνασθαι.*] Vulgo in *Thucyd.* *ἀνταμύνεσθαι*, atque ita Leid. pr. per *α* praefero. Oudend. [Burm. *ἀνταμύνεσθαι. Ex Add.*]

7. *Καὶ αὖθις ἐν τῇ δ.*] Pag. 311. A. Stobb.

8. *Τοῖς Ἕλλησιν.*] *Thucyd.* §. 87. *τοῖς τε.* Non video, cur *Wolf.* hic adscripserit *ἄρξασθαι* pro *ἄρξαι*, quod est rectissimum. Oudend. Hadr. *Iunius* *ἀγωνίσασθαι τοῖς.* [Leidd. *ἀγωνίσασθαι. Ex Add.*]

9. *Καὶ ἐν τῇ ὀγδ.*] P. 607. B. Mox *γενέσθαι τοῦ δήμου* legit cod. A. Stobb.

10. *Αὐτὸς πρῶτος.*] §. 89. Confirmat hic locus lectionem cod. Cassell. qui caret voce *ὑπερβολήν*, quae vulgo additur. Vide notas. Oudend.

11. *Καὶ ἐν τῇ γ'.*] P. 224. D. *σφᾶς ἐᾶσαι*] Vulg. *σφᾶς τε ἐᾶσαι.* Stobb. §. 77.

12. *Ἑβδόμῃ.*] §. 21.

13. *Καὶ ὠθῶ.*] Vascos. *ὀθῶ* male: scribendum potius *πειρῶ*,

καὶ διανοοῦμαι καὶ ἔχω[1] *καὶ ἐπιστέλλω τὸ προστάσσω καὶ κωλύω*[2] *καὶ ψηφίζομαι καὶ ὀκνῶ καὶ σπεύδω. ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ*[3]*· ταξάμενοι κατὰ χρόνους ἀποδοῦναι. καὶ αὖθις ἐν τῇ τρίτῃ*[4]*· ἔργῳ δὲ πεπεισμένοι, Κερκυραίοις Κόρινθον*[5] *προσποιῆσαι. καὶ Ἀριστείδης*[6] *ἐν τῷ Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας· ἐπεὶ δὲ λόγῳ ψιλῷ δεῖ πείσαντα καταστήσασθαι τὰ πράγματα. Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ*[7]*· καὶ ἡ πόλις ἐκινδύνευσε πᾶσα διαφθαρῆναι. καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ*[8]*· εἶπον δὲ τούτοις, καὶ Κερκυραίων τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ*[9]*· ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαι-*

η πειρῶμαι, quod exemplum ex *Thucyd.* prolatum suadere omnino videtur. Stobb. Nihil huc facit, quamquam ex *Thucydide* proferat: *ὤσασθαι ἐπειρῶντο*; ex hoc enim ipso exemplo liquet, debuisse poni *πειρῶμαι*, cuius vice *Thomas* inprudens, ut arbitror, scripsit *ὠθῶ*. Post *ἔχω* sequi debuerat *καὶ ἐπικηρυκεύομαι*, cuius exemplum infra reperies. Hemst. Leg. *καὶ ὁρμῶ καὶ πειρῶμαι καὶ ὠθῶ*. Abresch.

1. *Καὶ ἔχω.*] Post hoc in exemplis sequitur *ἐπικηρυκεύομαι*. An ergo et hoc supplendum? Vide supra. Contra exemplum τοῦ (164) *σπεύδω* et aliorum deest. Oudend. Leg. *καὶ ἔχω καὶ ἐπικηρυκεύομαι καὶ ἐπιστέλλω*. Abresch.

2. *Καὶ τὸ τάττω . . . Θουκ. ἐν β'.*] Sic codd. A. B. Legitur autem l. I. p. 76. D. Stobb.

3 *Ἐν τῇ δευτέρᾳ.*] Immo vero *πρώτῃ* §. 117. ubi MSS. aliquot consentiunt ordini verborum, qui est in nostro. Vulgo *κατὰ χρ. ταξ.* Oudend. Mox Hadr. *Iunius* legit *κατὰ χρόνον* pro *κατὰ χρόνους*. [Burm. *κατὰ χρόνον*. *Ex Add.*]

4. *Καὶ αὖθις ἐν τῇ γ'.*] Pag. 221. C. pro *Κερκρανίοις* scrib. *Κερκυραίοις* ex A. B. et Rom. et Vascosan. apud *Duk.* p. 211. *ἔργῳ δέ, πεπεισμένοι Κορινθίοις προσπ.* Stobb.

5. *Ἔργῳ δέ, πεπεισμένοι Κερκυραίοις Κόρινθον.*] Sic leg. et distinguendus hic locus; at in *Thucydide*, ut debet, scribitur §. 70. *Κορινθίοις Κέρκυραν*. Forsan memoriae Magistri vitio. Oudend. [Burm. *πεπεισμένοις*. *Ex Add.*]

6. *Ἀρίστειδ.* etc.] Pag. 73. a. l. 16. Pro *καταστήσασθαι* cod. B. *καταστῆναι*. Stobb. Non notavi locum, nec, credo, legitur in ea oratione. Structura, quam inde docet, habetur eadem alibi, ut t. II. p. 105. *οὐκ ἀπώκνησαν ἡμῖν φανῆναι συναλγοῦντες*. Abresch. t. I. p. 558. ed. I. Oudend. [Burm. *καταστῆσαι*. *Ex Add.*]

7. *Θουκ. ἐν τῇ τρίτῃ.*] P. 223. B. Cod. B. pro *πᾶσα* leg. *παῖδα* male. Stobb. §. 74.

8. *Καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ.*] Pag. 253. A. Stobb. §. 2.

9. *Καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ.*] Pag. 254. B. *ἐπειγ.* cod. A. rectius B. *ἠπειγ.* *Aristides* Smyrn. t. I. p. 231. Oxon. *οὐ πρὸς ἀνάγκην οὐδ'*

μονίους. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ αὖθις[1]· ὥρμηντο διακινδυνεῦσαι. καὶ πάλιν[2] ἐν τῇ αὐτῇ· ὤσασθαι ἐπειρῶντο. καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ[3]· διενοεῖτο ἀνανεώσασθαι[4]. καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ[5]· οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν[6]. καὶ ἐν τῇ ὀγδόῃ[7]· καὶ ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ[8]· ἐπιστείλαντες ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ αὖθις[9]· ἢ Πελοποννησίοις γε κωλύσειν ἐλθεῖν. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ[10]· ἐψηφίσαντο τὰ πράγματα παραδοῦναι. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας[11]· τοῖς δὲ ἀποκνήσασι μέχρι τούτου μνησθῆναι πρὸς ἡμᾶς[12] περὶ τούτων. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ[13]· καὶ μὴ[14] κατοκνήσειν περιιδεῖν αὐτὴν τμηθεῖσαν.

ὡσαύτως καὶ τὸ ἐχρῆν[15], τὸ ἔδει[16], τὸ εἰκός ἐστι[17], τὸ ἀνάγκη ἐστὶ καὶ τὸ ἔξεστι. Θουκυδίδης

ἠπειγμένον το' μέγεθος παρεχομένη. pro φθῆναι idem. B. φθεῖναι. Stobb. §. 4.

1. *Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ αὖθ.*] Pag. 273. C. Stobb. §. 29.

2. *Καὶ πάλιν.*] Pag. 277. C. Stobb. §. 35.

3. *Καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ.*] P. 373. B. Stobb.

4. *Ἀνανεώσασθαι.*] §. 43. Post hoc verbum quid sibi velit ἐπειρῶντο in MS. Oxon. nescio. Oudend. (165)

5. *Καὶ ἐν τῇ στ'.*] Pag. 410. B. Stobb.

6. *Οὔτε γ. ἔ. εἰπεῖν.*] §. 2. Male Oxon. ποιεῖν. Oudend. [Pro ἔχω Leid. pr. ἔχων. *Ex Add.*]

7. *Καὶ ἐν τῇ ὀγδ.*] P. 600. A. Stobb. §. 80.

8. *Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ.*] Pag. 607. D. Stobb. §. 90.

9. *Καὶ ἐν τῇ αὐτῇ αὖθις.*] Pag. 606. A. Stobb. §. 88.

10. *Καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ.*] Pag. 614. B. Stobb. §. 97.

11. *Καὶ Ἀριστείδ. ἐν τῷ Ῥοδίοις περὶ ὁμον.*] Scrib. περὶ ὁμον. ταῖς πόλεσιν p. 163. b. lin. penult. ubi δὲ non legitur. Pro μέχρι τούτου leg. περὶ τούτου πρὸς ὑμᾶς. Witt. Immo vero ταῖς πόλεσι, in fine. Oudend.

12. *Ἡμᾶς.*] Leid. pr. ὑμᾶς. [Burm. ὑμᾶς. *Ex Add.*]

13. *Θουκυδ. ἐν τῇ δευτ.*] P. 114. A. ubi μὴ non legitur. Codd. A. B. particulam μὴ agnoscunt. Stobb.

14. *Καὶ μή.*] §. 18. ubi sensus requirit μὴ abesse, sicut non legitur in *Thucydide*. *Κατοκνῆσαι* suprascriptum in Leid. sec. Oud.

15. *Τὸ ἐχρῆν.*] *Thuc.* l. I. p. 45. A. χρῆν σκοπεῖν. Wittbr.

16. *Τὸ ἔδει.*] *Thuc.* l. I. p. 50. C. ἔδει ναυμαχεῖν. Idem.

17. *Τὸ εἰκός ἐστι.*] Vid. contra Nostrum *Iensium* Lect. Luc. p. 9. Stobb. Oudend. *Xenophon* cum Futuro p. 295. vs. 37. edit. II. *Steph.* [Anab. III. 1, 13. Histor. Gr. III. 5, 8.] *Aesch.* Sept. c. Theb. vs. 523. cum praes. in Agam. 594. Abresch.

ἐν τῇ τετάρτῃ[1]· ἔξεστι καλῶς θέσθαι. καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ[2]· οὐκ εἰκὸς εἰς νῆσόν[3] γε αὐτοὺς περαιωθῆναι.

τὸ δὲ φημὶ ἀεὶ πρὸς μέλλοντα καὶ ἐνεστῶτα. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ[4]· καὶ αὐτὸς ἔφη ξυλλήψεσθαι. καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ[5]· ταῦτα δὲ ἔχων ἔφη ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. καὶ Ἀριστείδης[6] ἐν πέμπτῳ τῶν ἱερῶν· ἀντὶ πάντων ἔφη τιμᾶσθαι χρημάτων αὐτούς. εἰ δὲ περὶ παρῳχημένου πράγματος δεῖ λέγειν, τότε καὶ τὸ ἔφην πρὸς παρῳχημένον τίθεται.

ὡσαύτως καὶ τὸ ὀμνύω[7] καὶ τὸ ὀρκῶ ἐπὶ μέλλοντος[8] καὶ ἐνεστῶτος. Λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς[9]· ἐλεύθερον ἐπωμοσάμην ἀφήσειν αὐτόν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ[10]· ὁρκώσαντες μηδὲν μνησικακήσειν.

τὸ δὲ εὔχομαι, εἰ μέν ἐστιν ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι, ἀεὶ πρὸς μέλλοντα. Πλάτων ἐν Φαίδωνι[11]·

---

1. *Θουκ. ἐν τῇ τετάρτ.*] Pag. 263. B. Stobb. §. 17.
2. *Καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ.*] Pag. 406. D. Stobb.

(166) 3. *Εἰς νῆσον.*] In *Thucyd.* ἐς §. 109.
4. *Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ.*] Pag. 135. C. Stobb. §. 54. In Leid. sec. marg. eadem manu: *οὕτω μᾶλλον οἱ δόκιμοι καὶ τὸ εἶπε καὶ τὸ λέγω καὶ φάσκω συντάττουσιν. εἰ καὶ Θουκυδίδης ἅπαξ ἐχρήσατο, καὶ ἄλλως ποιητικώτερος ὤν, ὡς δὲ καὶ τὸ διανοοῦμαι.* Oudend. [Quam male se habeat hoc Thomae praeceptum docuit Schaefer. ad Long. p. 372. Cf. *Wunderlich.* Obss. Critt. p. 176. *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 749. *Matth.* gr. Gr. §. 501. p. 950. sq.]
5. *Καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ.*] Pag. 273. A. Stobb. §. 28.
6. *Καὶ Ἀριστείδ.* etc.] P. 182. b. l. 6. Witt. t. I. p. 356. ed. Ang.
7. *Ὀμνύω.*] Regulam ipse suam non observat: nam *ὄμνυμι* dicendum praecipit suo loco. Hemsterh. [Exempla contra hoc Thomae praeceptum vid. ap. *Lobeck.* l. l. p. 750.]
8. *Ἐπὶ μέλλ.*] Adde e Leidd. *καὶ ἐπὶ μ.* Oudend. Sic quoque Hadr. *Iunius.* [*Καὶ ἐπὶ μ.* etiam Burm. *Ex Add.*]
9. *Λουκ. ἐν τοῖς νεκρ.*] t. I. p. 273. *Graev.* Stobber. [dial. VII. 2.]
10. *Θουκ. ἐν τῇ στ'.*] Lib. IV. p. 302. C. Stobber. Lege *τετάρτῃ* cum Cl. *Duker.* ibid. §. 74. Oudend.
11. *Φαίδωνι.*] t. I. p. 58. B. ed. Serr. *ἐν τῷ Φ.* Leid. pr. Interpunctionem sanavi, qua laborabat hic locus. Pro *γοῦν* vulgo in *Plat.* *οὖν* et *τοῦ* ante *ἔτους* illic deficit. et sic uterque Leidd.

τῷ γοῦν Ἀπόλλωνι εὔξαντο, ὡς λέγεται, τοτε, εἰ σωθεῖεν, ἑκάστου τοῦ ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ, πρὸς παρῳχημένον. Πλάτων ἐν τῷ Ἀξίοχος[1] ἢ περὶ θανάτου· εὐξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γενέσθαι. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου[2]· πρῶτον μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ τε πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσαύτην ὑπάρξαι μοι[3] παρ' ὑμῶν.

τὸ δὲ προσδοκῶ καὶ ἐλπίζω[4], ἁπλᾶ μὲν οὕτω τιθέμενα, μέλλοντι συντάσσονται καὶ ἐνεστῶτι· εἰ[5] δὲ διαλελυμένως, οἷον ἐλπίδα ἔχω καὶ προσδοκίαν ἔχω, καὶ πρὸς παρῳχημένον καὶ πρὸς μέλλοντα. Ἀριστείδης ἐν Λευκτρικῶν[6] τρίτῳ[7]· προσδοκίαν τινὰ ἕξουσι δι' ἡμῶν πάλιν σωθήσεσθαι. Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ[8]· ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νίσαιαν. καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ[9]· ἐλπὶς γὰρ μάλιστα αὐτοὺς οὕτω[10] φοβηθῆναι. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ[11]· ἔτι

Oudend. Princ. dialogi, unde distinctiones in *Thoma* corrigendae. Abresch. Hadr. *Iunius ἐν τῷ Φ.* [Pro γοῦν Burm. οὖν et pro τοῦ ἔτους exhibet sine articulo ἔτους. *Ex Add.* — Cf. *Hermann.* De Praecept. Quibusd. Atticist. p. XIV. Opusc. vol. I. p. 281. sq. et *Erfurdt.* ad Soph. Oed. Tyr. v. 273.]

1. *Πλάτων ἐν τῷ Ἀξίοχος.*] Pag. 730. B. Abresch. t. III. p. (167) 367. C. ed. Serr.

2. *Στεφάνου.*] Pag. 472. [p. 225. *Reisk.* §. 1. *Bekk.*] Τοῖς abest vulgo in *Demosth.* et dein ibi ἔχων ἐγώ, ut optime Leid. sec. quo facit quoque Leid. pr. habens ἔχω. Oudend. [Pronomen ἐγὼ exsulat a Burm. *Ex Add.*]

3. *Ὑπάρξαι μοι.*] Rom. ὑπάρξαιμι. Vascos. ὑπάρξαι μοι. Witt.

4. *Καὶ ἐλπίζω.*] Leidd. et Hadr. *Iunius* καὶ τὸ ἐλπίζω. [Ita etiam Burm. *Ex Add.* — De praecepto ipso vid. *Lobeck.* l. l. p. 752. *Boeckh.* ad Pind. Ol. I. 64.]

5. *Καὶ ἐνεστῶτι. εἰ.*] Male prima et ultima vox abest ab Oxon. cod. Oudend.

6. *Ἀριστ. ἐν Λευκτρ. γ'.*] Pag. 31. a. post med. Witter. [Leidd. Λευκτρικῷ. Vide ad p. 477. 537. *Ex Add.*]

7. *Τρίτῳ.*] Male idem cod. τρίτῃ. Est t. I. p. 452. ed. Angl. Oudend.

8. *Θουκ. ἐν τῇ δ'.*] Pag. 299. D. Stobb. §. 70.

9. *Καὶ ἐν τῇ πέμπτῃ.*] Pag. 348. C. Stobb. §. 9.

10. *Οὕτω.*] Leidd. et Hadr. *Iunius* οὕτως, qui et mox ἔστι pro ἔτι.

11. *Καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ.*] Pag. 404. B. Stobb. §. 102.

καὶ στῆναι ἐλπὶς ὀρθῶς. καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ[1]*· οὐκ ἀνέλπιστον τὸ τοιοῦτον ξυμβῆναι.*

καὶ τὸ φοβοῦμαι δὲ μέλλοντι συντάσσεται. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πέμπτῃ[2]*· οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι.*

τὸ δὲ δοκῶ καὶ τὸ νομίζω καὶ τὸ οἴομαι καὶ τοῖς τρισὶ χρόνοις συντάσσονται. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἑβδόμῃ[3]*· ἔδοξε τῷ Δημοσθένει πρότερον ἀποπειρᾶσαι*[4]*. καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ*[5]*· αὐτοὶ κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι δοῦναι· καὶ Ἀριστείδης*[6] *ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν*[7]*· ἐάσειν μοι δοκῶ*[8].

Βουλευτήριον[9]*, οὐ βουλεῖον δῆθεν ἀπὸ τοῦ βουλή*[10]*. ἔστι δὲ βουλευτήριον οὐ μόνον ὁ τόπος ἐν ᾧ βουλεύονται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ βουλευταί. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ*[11]*· ἐπειδή μοι παρὰ παντὸς*[12] *συνέστη τοῦ βουλευτηρίου. ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ*

---

1. *Καὶ ἐν τῇ ἕκτῃ.*] Pag. 434. A. STOBB. §. 33.

2. *Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πέμπτῃ.*] Pag. 405. C. STOBB. §. 105.

3. *Ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἑβδ.*] Pag. 515. A. STOBB. §. 43.

4. *Ἀποπειρᾶσαι.*] Cod. B. *ἀποπειρᾶσθαι.* STOBB. [Burm. *ἀποπειρᾶσθαι. Ex Add.*]

(168) 5. *Καὶ ἐν τῇ τετ.*] Codd. A. B. *καὶ αὖθις ἐν* etc. p. 263. D. IDEM. §. 18. Adde *καὶ αὖθις* e Leidd. OUDEND. Hadr. *Iunius καὶ αὖθις ἐν τῇ.* [Etiam Burm. addit *αὖθις. Ex Add.*]

6. *Καὶ Ἀριστείδ.*] Interpunge *καὶ Ἀριστ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν· ἐάσειν* p. 168. l. 8. WITTER. t. II. p. 303. estque formula, *ἐάσειν μοι δοκῶ*, qua utuntur plures. *Themist.* Orat. XVI. p. 206. C. *Dio* Chrys. Serm. II. p. 26. D. Serm. X. p. 147. B. eundemque in modum Serm. XXXVII. p. 466. *σιγήσειν μοι δοκῶ.* quomodo nempe corrigo pro *δοκεῖ.* Et cum aor. *Liban.* Orat. VIII. p. 249. D. *δοκῶ μοι ἂν νικῆσαι.* Conf. *Misc. Obs.* Nov. vol. I. t. III. p. 2. ABRESCH.

7. *Περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν.*] Inepte vulgo distinguitur, quasi *ταῖς πόλεσιν* pertinerent ad citata verba et non ad locum citatum, qui saepissime in nostro occurrit. Ut distinxi, ita habent quoque MSS. et ed, Rom. OUDEND.

8. *Μοι δοκῶ.*] t. I. p. 519. Minus Attice MS. Oxon. *δοκεῖ.* IDEM.

9. *Βουλευτήριον* etc.] Confer, quae scribit de voce *Δικαστήριον.* HEMSTERH. *Aristides* t. I. p. 547. *Synesius* de Regno p. 16. B. p. 23. A. B. et C. Incertus in Excerpt. *Grotii* p. 137. conf. *Casaubon.* ad *Dion.* Chrysost. p. 90.

10. *Οὐ βουλεῖον δῆθεν . . . οὐ μόνον*] Haec omnia in cod. B. non leguntur, sed. in cod. A. STOBB.

11. *Συνέσ. ἐν ἐπιστ.*] Pag. 174. ubi ut et in cod. utroque legitur *παρὰ* pro *περί.* IDEM.

12. *Περὶ παντὸς.*] Lege, ut est in *Synesii* Ep. 19. *παρὰ π.*

σχολεῖον ἐν ᾧ ἐδίδασκον καὶ ἠγωνίζοντο οἱ διδάσκαλοι. Ἀριστείδης ἐν τῇ ἐπὶ[1] Σμύρνῃ[2] μονῳδίᾳ· ποῦ μοι τὸ βουλευτήριον; ποῦ νέων καὶ πρεσβυτέρων σύνοδοι καὶ θόρυβοι; Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ[3]· τοῦτον ἥκοντα μὲν εὐθὺς εἰσήγομεν εἰς τὸ βουλευτήριον[4].

Ἡ Βοῦς[5], οὐχ ὁ βοῦς[6]. ἀρσενικῶς δὲ μόνον τὸν τῆς παροιμίας ἐκφέρομεν βοῦν. οἷον τὸ[7], βοῦν ἐπὶ γλώττης φέρει. ὡσαύτως ἐπὶ θηλυκοῦ[8] καὶ τὸ

---

et παρὰ dant quoque Leidd. Oudend. Hadr. *Iunius* παρά. [παρὰ etiam in Burm. *Ex Add.*]

1. *Ἀριστ. ἐν τῇ ἐπὶ Σμύρνην.*] Rom. *Σμύρνῃ.* uti in nostra Oxoniensi quoque inscribitur. Cod. A B. *Σμύρνην.* Noster infr. *Σμύρναν* in θόρυβος. Vid. loc. t. I. p. 252. Oxon. ubi *βουλευτήριον*, non *βουλητήριον*, quod perperam legi videtur in ed. Rom. βουλευτ. Vascos. Stobb.

2. *Σμύρνῃ.*] Prave contra MSS. Leidd. Oxon. et edd. vett. et (169) *Aristidem* in *Blanc.* ed. *Σμύρνην.* Exstat locus t. I. p. 262. ed. Angl. Sed ibi *curiam* significat. Forsan *ἀλλὰ* etc. sunt postponenda. Oudend. [Burm. *Σμύρνην. Ex Add.*]

3. *Λιβάν. ἐν ἐπιστ.*] MS. 265. quae incipit: *ὅτι μέμνησαι τιμῶν* etc. ubi legitur *βουλευτήριον.* Witter.

4. *Βουλητήριον.*] Cum MSS. et edd. Rom. Vasc. I. *βουλευτήρ.* Oudend.

5. *Ἡ βοῦς . . . εἰ καὶ Ἀριστοφάνης ἅπαξ βοῦς εἶπεν. ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς βοῦς.*] Conf. *Eust.* ad Iliad. *A.* p. 53. med. edit. Basil. Abresch. Non habent *ἡ* Leidd.

6. *Οὐχ ὁ βοῦς.*] *Heliod.* Aethiop. l. III. [c. 1.] p. 127. Drak. Non est audiendus *Thomas*, ut constat ex his *Theophr.* Hist. Plant. l. IV. c. 10. *χρῶνται δὲ πάντες ὥσπερ τραγήμασι. τοῖς δὲ βουσὶ καὶ τοῖς προβάτοις ἅπαντα μὲν τὰ φυόμενα ἐδώδιμά ἐστιν.* neque aliter compluribus in locis ab eo usurpatum reperias. Sallier. Est tamen apud *Aelian.* V. H. III. c. 20. V. c. 14. VIII. c. 3. Stobb. Falsissimum hoc. *Τὸν* MS. Oxon. *τὸ* male. Pro *ἐκφέρομεν* Leid. pr. *ἐκφέροιμεν.* et pro *οἷον τὸ* Leid. sec. *τόν.* Oudend. [Eustathii verba ad Il. I. 154. loco supra l. haec sunt: *τὰς βοῦς δὲ θηλυκῶς Ἴωνές φασι, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ ῥηθήσεται. ἤδη δὲ καὶ Ἀττικοί, ὥσπερ καὶ τὰς ὄϊς καὶ τὰς ἵππους καὶ τὰς ἡμιόνους καὶ τὰς κύνας.* Et ita intelligendum esse Thomam recte monet *Schaeferus* ad Long. Pastor. p. 389. Demosth. de falsa legat. p. 426, 2. *Reisk. βοῦς ἔτρεφε πολλάς.* unus *Bekkeri* codex *πολλούς.* Cf. *Sturz.* lexic. Xenoph. vol. I. p. 557. sq.]

7. *Οἷον τὸ.*] Cod. B. *οἷον, τὸν βοῦν.* sed necessum non est. Cod. A. retinet vulgatam. Sine articulo efferunt paroemiarum scriptores. *Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃς ἔβα* apud *Schott.* p. 632. v. 1069. vid. et *Zenob.* apud eund. p. 46, 70. *Pollux* p. 1030. coll. *Erasm.* Adag. p. 1830. Stobb.

8. *Ὡσαύτως ἐπὶ θηλυκοῦ.*] Cod. A. eandem interpunctionem ostendit. Remoto commate post *θηλυκοῦ* sensus fit clarior. Idem.

τῶν βοῶν λέγομεν ἄθροισμα. οἷον, τὴν βοῦν ἐληΐσατο[1]. *λέγεται ἐπ' εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες*[2]. *εἰ καὶ Ἀριστοφάνης*[3] *ἅπαξ βοῦς εἶπεν. ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς*[4] *βοῦς.*

Βραβεύς, οὐ βραβευτής[5]. *Σοφοκλῆς ἐν*

---

1. *Ἐληΐσατο.*] Cod. A. *ἐληΐσαντο.* Cod. B. *ἑλκύσαντο.* [Burm. *εἱλκύσαντο.* Leid. pr. *ἐληΐσαντο.* *Ex Add.*] Sic etiam *ἡ ἵππος* pro equitatu, *Aesch.* Pers. v. 302. Vid. *Phav.* voc. *γεράνους.* *Etym.* voc. *ἵππος.* Idem. [Cf. *Schaefer.* ad Long. Pastoral. p. 373. sq. *Blomfield.* glossar. ad Aeschyl. Pers. v. 320.]

2. *Λέγεται . . . . . . βόες.*] *Xenoph.* Cyrop. IV. p. 71. *Ἀναβ.* VII. p. 318. *Liban.* t. I. p. 95. C. 96. A. 175. A. *αἱ βοῦς* *Diod.* IV. p. 230. D. 231. B. *Arrian.* Exp. Alex. II. 16. p. 90. *Pausan.* Messen. p. 288. Witt. [Utinam Bernardus has *Witteri* copias removisset.] Pro *ἐπ' εὐθείας* cod. A. *ἐπὶ τῆς εὐθείας.* Stobb.

(170) 3. *Εἰ καὶ Ἀριστοφ. ἅπαξ βοῦν εἶπε.*] Cod. A. *εἰ καὶ Ἀριστ. κἂν ἀναγκασθεὶς ἅπαξ βοῦς εἶπεν.* Locus desideratur, unde fieri iudicium possit. Idem. Lege *βοῦς εἶπεν· ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς βοῦς.* Vult nominativo casu *βόες* dici, verum accusativo contracte *βοῦς.* Hemsterh. Addunt edd. Rom. Vascos. *κἂν ἅπαξ*, *quamvis semel.* [Tota paragraphus *λέγεται* usque ad finem deest MSS. Leidd. Ox. Burm. *Ex Add.*] Dein si constabit auctori sensus, scribendum *βοῦς*, ut ita dixerit *Aristophanes* semel in nominativo plur. pro *βόες*. atque ita vere correxit iam Cl. *Wessling.* Observ. p. 133. Oudend. [Cf. *Choerob.* in *Bekkeri* Anecdd. p. 1196. *Buttmann.* gr. Gr. vol. II. p. 401. sq.]

4. *Ἐπὶ δὲ τῆς Ἀττικῆς.*] Cod. A. *αἰτιατικῆς βοῦς.* Exempla obvia. *βόας* quoque non raro legitur. Vid. *Xenoph.* *Ἀναβ.* III. p. 247. [III. 5, 9. ubi hodie legitur *βοῦς*.] *Ioseph.* p. 43. D. F. p. 90. D. F. conf. omn. *Lascar.* p. 365. *Steph.* p. 152. *Plut.* de Dial. Hom. p. 647. Stobb. Sic stulte rescripsit *Blancardus*, emendans, ut putabat, ed. Vascosanam, in qua *αἰτικῆς* operarum scil. vitio pro *αἰτιατικῆς.* quod et iam olim vidit *Normannus* et ibid. *Wesseling.* Desunt haec in Leidd. Oudend. [Apud Hesiod. *ἔργ.* v. 452. *βόας*, quod tamen *Goettling.* mutavit in *βοῦς*.]

5. *Βραβεύς, οὐ βραβευτής.*] Sed utrumque tamen passim frequentissime legitur, et quidem *βραβευτὴς* frequentius fere, ac alterum *βραβεύς*; ita *Aristoteles* Rhet. I. *δικαίου βραβευτής.* et *Dionys.* Hal. *περὶ τέχνης* p. 41. *βραβευτὴς ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῷ τούτῳ.* et sic *Plutarchus*, sic *Athenaeus*, *Philostratus* et alii passim: vid. interea *Petri Fabri* Agonist. l. I. c. 23. aliosque plures, qui de Veterum Agonibus et Athletarum praemiis quidquam commentati quondam fuerunt. Trill. Codd. A. B. *οὐχὶ Βραβευτής.* Qua quidem voce *Plato* quoque usus dicitur. Quicquid sit, dura tamen patitur vox illa non omnino repudianda. *Pollux* p. 341. *τοῖς δὲ γυμνικοῖς ἐφεστᾶσι βραβευταί, οὓς καὶ βραβέας ὁ Πλάτων καλεῖ.* Lib. XII. de LL. p. m. 949. ubi quidem *ἐπιστάτας* et *βραβέας* coniungit. Schol. ined. ad locum *Sophocl.* a nostro post allegatum: *Βραβεῖς*] *καὶ οἱ βραβευταὶ καὶ διοικεταὶ τοῦ ἀγῶνος, οἱ τὰ ἆθλα διδόντες· ἀφ' οὗ βραβεῖον, τὸ ἆθλον.* Stobb. *Heliodor.* l. IV. *ἀγωνοθετοῦν-*

Ἠλέκτρᾳ[1]· Ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβεῖς[2] Δρόμων διαύλων. ἔστι δὲ ὁ ἀγωνοθέτης[3], ὁ τὰ βραβεῖα τοῖς νικῶσι διδούς.

Βραγχᾶν[4], οὐ βραγχιᾶν. καὶ βράγχος οὐδετέρως.

Βραδύτερον, οὐ βράδιον[5], ποιητικὸν γάρ. καὶ Ἡσίοδος[6] ἐν ἡμέραις· —— βράδιον δὲ Πανελληνέσσι[7] φαείνει. ἐκείνου δὲ μάρτυς Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ[8]· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον[9], ἀλλὰ καὶ σεμνότερον ὄψομαι.

Βρέχει[10] οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν ἐπὶ ὑετοῦ,

τος καὶ βραβεύοντος ἔρωτος. *Theano* Epist. p. 64. τὸ δὲ μισοπόνηρον οὐχ ἧττον ὁ λογισμὸς βραβεύει. conf. Alex. *Morus* ad Ep. ad Hebr. XI. 1. [cf. Moer. p. 103.]

1. *Σοφ. ἐν Ἠλεκτρ.*] Vs. 692. [v. 680. *Herm.*] seq. Pro ὅσων ed. A. ὅσω. pro εἰσεκηρ. scr. εἰσεκηρ. βραβεῖς]. Codd. A. B. οἱ βραβεῖς. STOBB.

2. *Βραβεῖς.*] Contra metrum MS. Leid. pr. Oxon. et edd. Rom. Vasc. οἱ βρ. OUDEND. [Burm. οἱ βραβεῖς. *Ex Add.*]

3. *Ἀγωνοθέτης.*] Qui et ἀθλοθέτης. *Plato* LL. XII. p. 950. A. (171) Vid. *Faber* Agonist. p. 123. seqq. βραβεύς, *imperator* apud *Aesch.* Pers. v. 302. STOBB.

4. [*Βραγχᾶν* etc.] Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 80. In Vasc. pro βράγχος legitur ut notavit *Valcken.* βράχος.]

5. *Οὐ βράδιον.*] Vid. *Graev.* ad *Lucian.* Soloec. p. 750. DRAK. Ed. Rom. βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησι φαείνει. Vascos. ut nostra. conf. *Phryn.* voc. βράδιον. Schol. *Luc.* ad Soloec. βράδιον παρὰ ποιηταῖς, βραδέστερον παρ' Ἕλλησι. STOBB. [cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 101.]

6. *Καὶ Ἡσιοδ. ἐργ.*] Vs. 528. IDEM.

7. *Πανελληνέσσι.*] Vitiose Leid. sec. edd. Rom. Vasc. παρ' Ἕλλησι. Leid. pr. πανέλλησι. Vid. *Phryn.* p. 36. et illic notas. OUDEND.

8. *Λιβάν. ἐν Ἐπιστ.*] Vid. apud *Wolf.* ep. 21. καί σε καὶ βραδ. Cod. B. καί σε. STOBB.

9. *Βραδύτ. ἀλλὰ καὶ σεμνότ.*] Codd. A. B. ἀλλὰ σεμνότ. conf. *Graev.* ad Soloec. p. 101. *Steph.* p. 158. *Xenoph.* p. 757. *Ioseph.* p. 146. G. 266. D. *Gloss.* p. 195. *Segnius*, βραδύτερον. p. 196. *Serius*, βράδιον. IDEM. *Καὶ* deest Leid. pr. [Abest copula etiam a Burm. *Ex Add.*]

10. *Βρέχει οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν ἐπὶ ὑετοῦ.*] Anacreon tamen inter veteres et elegantissimos quidem auctores, haud dubie ponendus, verbo illo frustra et frigide hic, ut mille alia, damnato, βρέχειν pro ὕειν ita usus est manifeste in suavissima illa ода III. ubi vagus per noctem intempestam et pluviosam Amor, pluvia totus affatim perfusus, ita conqueritur:

Βρέχομαι δὲ κἀσέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.

ἀλλὰ ὕει. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[1]· ἀλλὰ τίς ὕει. καὶ ὕεσθαι παθητικῶς. Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ[2]· πάντες γὰρ ὕονται καὶ οὐκ εἰκάσαι γε ἡμᾶς ὅτι ὕονται. τὸ βρέχω[3] μέν τοι ἐπὶ τῶν ἁπαλυνομένων ἀπὸ ὕδατός[4] φασι. σημείωσαι δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ παθητικοῦ[5] παρακειμένου καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ πάντων χρόνων χώραν ἔχει τὸ βρέχω, καὶ ἐπὶ ὑετοῦ λαμβάνεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[6]· πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι[7], μὴ καταβρεχθῶ. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ αὐτῷ[8]· ὅπου γὰρ καὶ ἡ γῆ ψιλὴ βρεχθεῖσα.

Βρύχειν τοὺς ὀδόντας[9], οὐ τρύζειν[10].

Et paucis ibidem interiectis:

Βλάβεται βραχεῖσα νευρή.

Quod ipsum sequentia apud *Thom. Magistrum* magis illustrat et confirmat: plura exempla inprimis huc facientia ex LXX. senibus potissimum petita, collegit *Hoeschel.* ad *Phrynich.* p. 128. et *Homberg.* in Parerg. Sacr. p. 19. TRILLER. Codd. A. B. *Βρέχειν* ut et post *ὕειν*. De *βρέχ.* vid. *Schmid.* N. T. p. 108. STOBB. Videndus omnino *Phryn.* p. 52. HEMST. *Aristid.* t. III. p. 613. . . . *Ἀριστείδης* ibid. p. 611. *ἐπιβρέχειν* de Sodomitico imbre *Greg.* Naz. Orat. XL. p. 664. D. in voce activa. Add. Graecos Bibl. interpretes; loca habet *Trommius* in Concord. V. *Βρέχω.* Notavi et in margine *βρέ-*(172) *ξας τὴν γῆν* de pluvia, verum unde, addere neglexi, itaque nulli nobis est usui. ABRESCH. Leidd. *βρέχειν* et mox *ὕειν*. Ita quoque Hadr. *Iunius.* [Burm. *βρέχειν*, *ὕειν*. *Ex Add.* — Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 291.]

1. *Ἀριστοφ. ἐν Νεφ.*] Vs. 367. Leid. pr. habet *ἄλλ' εἴ τις ὕει.*

2. *Ἀριστείδ. ἐν τῷ Αἰγυπτ.*] Pag. 96. a. l. 13. WITTER. t. II. p. 362. ed. Angl. OUDEND.

3. *Βρέχω.*] Ed. Vasc. *βρέχει.*

4. *Ἀπὸ ὕδατος.*] Codd. A. B. *ὑπό.* STOBB. Hadr. *Iunius ἐπί.* et sic Leid. pr. [Burm. *ὑπὸ ὕ.* *Ex Add.*]

5. *Ὡς ἐπὶ παθητ.*] Codd. A. B. *ἐπὶ τοῦ παθητ.* STOBB. Adde *τοῦ* e Leid. pr. OUDEND. [Etiam Burm. praebet *τοῦ.* *Ex Add.*]

6. *Ἀριστοφ. ἐν Νεφ.*] Vs. 266. STOBB.

7. *Πτύξομαι*] Scribe, ut est in *Arist.* vs. 260. et ed. Vasc. *πτύξωμαι.* nec aliter Leidd. OUDEND. [*πτύξωμαι* etiam Burm. *Ex Add.*]

8. *Ἀριστείδ. ἐν τῷ αὐτῷ.*] Pag. 96. b. l. 2. ex quo adde *ὑμᾶς.* WITTER. t. II. p. 361.

9. *Βρύχειν τοὺς ὀδόντας, οὐ τρύζειν.*] Sed cur non? Graecae ergo linguae et elegantiarum Ionicarum non satis callens fuerit *Hippocrates*, quum scriberet in lib. de Coac. praenot. p. 543. *Ὀδόντας συνερίζειν ἢ τρίζειν;* apud quem et lib. de Victu Acut. p. 299. pari sensu occurrunt, *ὀδόντων τρισμοί*? Omitto alia loca, in lib. de praenot. et alibi passim obvia: inprimis autem apud *Galenum, Aeginetam et Aëtium* saepius occurrentia. *Βρύχειν* ergo *τοὺς ὀδόντας*, quod aliquoties apud *Lucianum*, *Plutarchum* paucosque alios

Βρωμᾶται ὄνος, οὐκ ὀγκᾶται[1]. *Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῆς λάλου*[2] *μελέτῃ· ὄνοι βρωμώμενοι. τὸ δὲ ὀγκᾶται οὐδεὶς τῶν ῥητόρων εἶπε*[3].

---

legitur, melius profecto ac laudabilius, aut elegantius haud est illo altero *τρίζειν τοὺς ὀδόντας*, quod tamen pro suo more consueto nimium festinanter et inconsiderate hic reiicit atque improbat bonus noster aut malus *Thomas*. Conf. Celeb. *Valckenar.* ad *Ammon.* p. 82. idem enim *Hipp.* l. I. et II. *τοὺς ὀδόντας βρύχει*, promiscue dixit de Morb. Mul. Triller. De fluminis quoque strepitu translate usurpat *Aristid.* Smyrn. Orat. t. I. p. 233. *πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς βέ-*(173) *βρυχε μὲν ἥκιστα*. Act. VII. 54. *ἔβρυχον τοὺς ὀδόντας ἐπ' αὐτόν*. *Phryn.* Appar. Soph. [*Bekk.* Anecdd. p. 30, 28.] *Βρυγμός, ἡ σύντομος ἐδωδή, ἐπὶ τῶν τραχέως ἐσθιόντων, παρὰ τὸ βρύκειν, ὅπερ ἐστὶν ἐσθίειν*. ad quem dicenda vide. *βρυχόμενος Aristoph.* Ran. vs. 843. conf. *Barnes.* ad *Eurip.* Cycl. vs. 371. Stobb. *Βρύκειν* ex *Ammonio*, quod vulgatius; nec tamen non *βρύχειν* quoque reperitur, quod *Ἑλληνικῶς* usurpari *Moeris* adfirmat, cum *Βρύκειν* sit Atticum. Hemsterh. Conf. *Pauw.* ad *Phil.* p. 137. et *Valcken.* ad *Ammon.* p. 126. Inepte *βρύκω* et *βρύχω* distinguit *Moeris*. Oudend. *Moeris* perperam confundit *Βρύκειν* et *Βρύχειν*. Et fraudi ea ipsa res fuit viro doctissimo ad *Luc.* Somn. c. 14. nota 21. *συμβρῦξαι* tempus est *τοῦ συμβρύχειν* apud *Iambl.* l. l. et *ἐμβρῦξαι* ab *ἐμβρύκειν*. Res aperta ex notis ad *Hesych.* V. *Βρύκειν* et *βρῦξαι*, etsi itidem aliter fuerit visum viro erudito in Misc. Obs. vol. VI. p. 462. Addo *Demetr.* Scepsium apud *Athen.* l. III. p. 91. D. edit. Commelini. Recte distinxit *Valck.* ad *Ammon.* Abresch. *Galenus* Lex. *Hippocr.* v. *βρυγμός*. conf. *Erotianus*. *Homerus* Iliad. N. vs. 393. ubi vid. schol. *Antholog.* l. III. p. 293. *Hermippus* in Excerpt. *Grotii* p. 525. *Glossae* MSS. *ἐρεύξεται, βρύξεται ἢ βρυχήσει*. [Cf. Piers. ad Moer. p. 101.]

10. *Οὐ τρύζειν*.] Lege *τρίζειν*. qua de re ad *Moeridem*. Sallier. Cl. *Valck.* not. ad *Ammon.* mavult *τρίζειν*. Melius hoc: neque vero illud inusitatum penitus. Stobb. *Valcken.* ibid. *τρίζειν* cum MS. *Suidae*. Idque etiam, si MSS. addicant, ubique praeferrem. *Τρίζειν* passim *Aelian.* de Anim. at *τρύζειν* l. VI. c. 41. Adi *Olear.* ad *Philostr.* p. 52. et 61. Oudend. [Cf. Iacobs. ad Philostr. Imagg. p. 232.]

1. *Βρωμᾶται ὄνος, οὐκ ὀγκᾶται.*] *Aristoph.* Vesp. 474. [v. 617.] *Οὗτος δὲ ὄνος κεχηνὼς βρωμησάμενος*. ubi schol. *βρωμᾶσθαι δέ ἐστι τὸ πεινῶντα τὸν ὄνον ὀγκᾶσθαι*. pr. *βρωμᾶσθαι*. i. e. *rudere dicitur asinus esuriens*. Bos. Hinc *βρωμητὴρ* pro asino. Vid. *Spanhem.* ad *Callim.* Hymn. in Del. vs. 56. Drakenb. *'Ογκᾶσθαι* tamen de asinorum incondito clamore etiam passim occurrit: inde et *ὄνος ὀγκηστής*, in epigrammate vet. Triller. Usus tamen *Aesopus* vel quisquis illarum auctor fabularum sit, scriptor praeprimis Atticus, fab. 113. *εἰ μὴ ὀγκωμένον ἤκουσα*. usus etiam *Lucianus* non semel. Stobb. Asinus *βρωμήτωρ* dicitur *Nicandro* Theriac. vs. 357. ubi schol. *βρωμήτορος ἤγουν τοῦ ὀγκαστικοῦ παρὰ τὸ βρωμᾶσθαι*. *Zenodotus* apud Cl. *Valckenarium* Animadv. ad *Ammon.* l. III. c. 18. p. 228. *ἐπὶ ὄνων βρωμᾶσθαι*. et p. 231. *ὄνος βρωμᾶται, τινὲς λέγουσιν ὀγκᾶται*. Conf. Th. *Gatakeri* Advers. Miscell. Posth. c. III. p. 420.

2. *Λιβάν. ἐν τῇ περὶ λάλ.*] t. I. p. 309. B. . . . *ὀγκᾶσθαι* schol. *Aristoph.* Vesp. vs. 615. et inde *Suidas*. Abresch.

Βρώματα πληθυντικῶς[1], *οὐ βρῶμα*[2], *οὐδὲ βρῶσις*[3].

Βύειν ἐπὶ ὠτῶν[4]· *καμμύειν ἐπὶ ὀφθαλμῶν*[5]·

---

(174) 3. *Τῶν ῥητόρων.*] Occurrit tamen in *Aeliano* l. V. An. c. 48. *κοινὸν* esse, ait *Moeris*. Addo ego poëticum. V. ad *Hesych.* et *Theopomp.* in *Ἀφροδισίοις* apud schol. *Arist.* Plut. vs. 179. Oudend. [vid. intpp. ad Moer. p. 98.]

1. *Βρώματα πληθυντικῶς, οὐ βρῶμα κ. λ.*] Cur vero non singulari quoque numero? quando scil. Graeci frequentissime dicunt: *δειλινὸν ἢ ἑωθινὸν βρῶμα λαβεῖν*, et *Plutarchus* alicubi: *παραθέσθαί τινι ὠμὸν βρῶμα. Βρῶμα* quoque *κοῦφον, βαρύ, ὠμόν, γλυκύ, δριμύ, εὔσηπτον καὶ εὔπεπτον, ψυχρότατον, ἰσχυρόν* et similia plura, saepissime occurrunt apud *Hipp.* in libb. Diaetet. vid. *Foes.* in Oec. voce *βρώματα*. item apud *Galenum*, *Dioscoridem*, *Athenaeum* et *Xenophontem*, apud quem et *βρῶσις* occurrit, quam vocem pariter praeter omnem rationem damnat hic *Thomas*: denique, ut innumera alia iam studio mittam, *ἐλευθέρου οὐκ ἔστι βρῶμα* *Aelianus* dixit, scriptor certe *Ἀττικώτατος*, l. III. Var. Hist. c. 20. et *Lucian.* aliquoties *βρῶμα λύδιον*. Triller. Habent Sacrae Literae, quin et *Xenophon* apud lexicographos. Add. *Basil.* t. I. p. 65. A. Abresch.

2. *Οὐ βρῶμα.*] Quam recte, praeter *Xenoph.* exemplum a lexicographis adductum, declarat illud *Eubuli* comici Excerpt. p. 647.

Ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ γὰρ, ὡς ὁ λόγος, ποτὲ
Τὸν Ἄδωνιν ἀποθανόντα προὔθηκεν Κύπρις,
Ὥστ' ἐστὶ νεκύων βρῶμα.

Nec aliter *Damoxenus* ibidem,

— — παρὰ δ' ἐμοὶ τρέφει
Τὸ προσφερόμενον βρῶμα καὶ λεπτύνεται
Ὀρθῶς τε διαπνεῖ.

Sallier.

3. *Οὐδὲ βρῶσις.*] Habent *Thucyd.* l. II. p. 146. D. *Xenoph.* p. 542. *Diod.* Sic. l. I. p. 40. C. *Isocr.* p. 542. 612. *Polyb.* l. VI. 5. *μήτε περὶ τὴν βρῶσιν καὶ πόσιν. Philostr.* p. 1. *καὶ καθαρεύοι βρώσεως.* p. 9. *τὰς μὲν ἐμψύχους βρώσεις.* Vid. eund. p. 166. p. 333. etc. Witter.

4. *Βύειν ἐπὶ ὠτῶν· καμύειν ἐπὶ ὀφθαλμῶν.*] Lege *καμμύειν*; nam *καμμύειν* per syncopen dicitur pro *καταμύειν*. occurrit apud *Lucian.* in Timone et alibi. Bos. Varias *βύειν* significationes habet, sed illam lexicographi omittunt, cuius ibi *Thomas* meminit, id est, *aures obturare*: quo sensu usurpatur a *Luciano* t. I. p. 431. *τί τοῦτο;* inquit, *οὐκ ἐπακούουσί μου βεβυσμένοι τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν ἐτῶν.* Ita quoque *Chrys.* in *Matth.* p. 508. *τὰ ὦτα βύσαντες,* (175) *τοὺς ὀφθαλμοὺς μύσαντες, τὴν καρδίαν παχύναντες.* Sallier. Sed et *ἐπὶ στόματος.* V. *Steph.* Thes. Oudend. *Theophylact.* Simoc. ep. 17. *καὶ τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ Λευκίππου ἐπέβυσεν. Antonin.* Liber. c. X. p. 48. *ἐπιβύειν τὸ στόμα* dixit *Cratinus* in Excerpt. *Grotii* p. 493. Codd. A. B. *ὤτων*. [Burm. *ἐπὶ τῶν ὤτων. Ex Add. — Valcken.* apud Tittm. haec: em. Plat. Abresch. Aristaen. p. 147. Em. Clem. Hom. I. 12.]

5. *Καμύειν ἐπὶ ὀφθαλμῶν.*] Legendum *καμμύειν*, neque aliter

συμμύειν ἐπὶ στόματος· μύειν δὲ[1] ἐπὶ πασῶν τῶν αἰσθήσεων. ὡς τὸ τοῦ θεολόγου[2]· μύσαντα τὰς αἰσθήσεις.

Βυρσοδέψης[3], οὐ βυρσεύς[4].

Βῶλος ἐπὶ θηλυκοῦ[5], εἰ ἐπὶ[6] γῆς λαμβάνε-

---

illud verbum scribi solet, ut persuadent haec *Philonis* p. 458. [p. 589. E.] ἀλλὰ κἂν ἡμεῖς καμμύσαντες τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα, μὴ σπουδάζωμεν ἢ μὴ δυνώμεθα ἀναβλέπειν, αὐτὸς ὁ ἱεροφάντης ἀπηχεῖ καὶ ἐφίσταται. Ita quoque *Philo* Sanchuniathonis interpres apud *Euseb.* Praep. I. 1. p. 41. πρῶτον ὂν θειότατον, inquit, ὄφις ἐστὶν ἱέρακος ἔχων μορφὴν, ἄγαν ἐπίχαρις. ὃς εἰ ἀναβλέψειε φωτὸς τὸ πᾶν ἐπλήρου ἐν τῇ πρωτογόνῳ χώρᾳ αὐτοῦ. εἰ δὲ καμμύσειε, σκότος ἐγίνετο. Eandem scribendi rationem sequuntur *Basilius* t. II. p. 622. *Hero* p. 264. et *Greg.* Nyss. t. I. p. 207. καταμύειν tamen praetulere Graeci veteres, quorum exempla occurrunt in lexicis. SALLIER. Codd. A. B. καταμύειν. *Gloss.* p. 47. Cohibet, καταμύει. ibid. Coniveo, μύω, καμμύω. Schol. *Luc.* ad Epist. Saturn. καὶ μύοντες] καμμύοντες, τουτέστιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. et paulo post ἀμυστὶ] ἄνευ τοῦ μῦσαι καὶ κλεῖσαι τὸ στόμα. STOEB. Cl. *Wolf.* καταμύειν. Sed praefero coniecturam *Bosii* καμμύειν. adi *Leunclav.* ad *Xenoph.* p. 217. OUDEND. [*Valcken.* laudat *Albert.* in N. F. p. 96. 97. Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 339. sq. *Bast.* et *Schaefer.* ad Gregor. Cor. p. 586. *Schaef.* ad Lamb. Bos. p. 368. *Bekker.* Anecdd. p. 103, 27. Καμμύειν οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ καταμύειν. Wetsten. ad Matth. XIII. 15.]

1. *Μύειν δὲ.*] *Xenoph.* l. VIII. Cyrop. p. 171. *Diod.* Sic. l. IV. p. 276. *Synes.* p. 104. D. 208. D. WITTER. *Aristid.* t. I. p. 547. καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, μύσαντας φέρειν. *Theophyl.* Simoc. Q. Phys. c. 18. ὁ τοίνυν βάσκανος χαράδριος μύει τῶν ὀμμάτων τὰς κόρας. conf. *I. Merrick.* ad *Thryphiodor.* vs. 15.

2. *Τοῦ θεολόγου.*] *Gregorii Nazianz.* p. 4. ed. Colon. OUDEND. [Pro μύσαντα exhibet Burm. μύουσαν. *Ex Add.*]

3. *Βυρσοδέψης.*] Vid. *Aristoph.* Equit. v. 44. *Gloss.* Coriarius, Βυρσοδέψης, Βυρσεύς. Onom. *Calep.* p. 31. *Liban.* t. I. p. 328. C. 643. C. Adde *Kust.* not. ad Pac. v. 647. p. 164. et 172. Erasm. *Schmidt* ad N. T. p. 846. STOEB.

4. *Οὐ βυρσεύς.*] Parum recte igitur *Artemid.* p. 234. cuius haec verba: τὰ δὲ νεκροῖς ἐφεδρεῶντα καὶ μὴ θηρεύοντα ἀργοὺς καὶ νωθεῖς ἀνθρώπους ἢ νεκροστόλους ἢ ἐνταφιοπώλους ἢ βυρσέας ἢ ἀπειληλιασμένους πόλεων, ὡς γύπες. SALLIER. MS. Oxon. ὁ β. male. Ait *Thomas*, Atticis βυρσεὺς non in usu esse. OUDEND.

5. *Βῶλος ἐπὶ θηλυκ. ἢ ἐπὶ.*] Cod. A. melius εἰ ἐπὶ γῆς etc. (176) *Phryn.* Ecl. ἡ ὄμφαξ, ἡ βῶλος etc. Idem in Appar. Soph. Βῶλος θηλυκῶς. *Philipp.* in epigr. apud *Lubin.* p. 6. τῆς τε σιδηροτόμου βῶλος Ἰβηριάδος. Vid. *Maitt.* de Dial. p. 37. B. *Steph.* p. 229. STOEB. [Exempla masculini vide apud *Lobeck.* ad Phrynich. p. 54. sq. cf. *Schaefer.* ad schol. Paris. Apollon. Rhod. IV. 1562. Apud Lucianum Timon. c. 34. haud dubie retinendum est quod vulgo legebatur τοῖς βώλοις, ita enim etiam codex Gorl. habet. Cf. etiam Iacobs. ad Achill. Tat. p. 650.]

6. *Ἢ ἐπὶ.*] Lege e MSS. Leidd. εἰ ἐπί. OUDEND. [εἰ ἐπὶ γ. etiam Burm. *Ex Add.*]

ται. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ[1], οἶμαί σου τὴν θεσπεσίαν ψυχήν· τὴν πατρῴαν βῶλον ὑποτελῇ τῇ συγκλήτῳ διαδεξάμενος[2]. ἐπὶ δὲ ἁπλῶς λίθου καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς ἐκφέρειν δεῖ. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ[3]· φερομέναν βῶλον ἐξ Ὀλύμπου. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι[4]· ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον ὃς ἔμελλε.

Βωμολόχος[5], ὁ φλύαρος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοῖς βωμοῖς ἐλλοχώντων[6] πενήτων, ἵνα τι τῶν θυομένων ἢ ὑφέλωσιν ἢ ἁρπάσωσιν. εἰς τοῦτο δὲ ὄντες[7] οἱ τοιοῦτοι, καὶ[8] ἄθεσμά τινα ἔλεγον.

---

1. *Συνέσ. ἐν τῇ οἶμαί σου.*] Cod. A. *ἐν τῇ ἐπιστολῇ*. Vid. *Synes.* p. 180. A. pro *διαδεξάμ.* codd. A. B. et Rom. *δεξάμενος*. Stobb. Ep. 38. p. 180. Pro *ἐν τῇ* lege e MSS. *ἐν ἐπιστολῇ τῇ*. Oudend. Post *ἐν τῇ* addit Hadr. *Iunius ἐπιστολῇ*. et mox pro *ἔμελλε* legit *ἔμελλεν*. [*ἐν ἐπιστολῇ τῇ* etiam Burm. *Ex Add.*]

2. *Διαδεξάμενος.*] MSS. Leidd. Oxon. edd. Rom. Vasc. carent praepositione. Oudend. [Burm. quoque *δεξάμενος* omissa praepositione. *Ex Add.*]

3. *Εὐριπ. ἐν Ὀρέστ.*] Vs. 982. seq. [975. *Pors.*]

4. *Σοφοκλ. ἐν Αἴαντι.*] Vs. 1303. [v. 1265. *Herm.*] pro *ὑγρᾶς* cod. A. *ᾶς*. Cod. B. ut vulg. Stobb. Vs. 1304. unde locum supple. V. et *Moerin* et *Phryn.* p. 16. *ἔμελλεν* Leid. pr. Oudend. [Leid. pr. Burm. *ἔμελλεν*. *Ex Add.*]

5. *Βωμολόχος.*] Frequentissime occurrit haec vox apud *Aristoph.* et *Lucianum*. Bos. *Moeris ὁ πρὸ τοῖς βωμοῖς λοχῶν.* imo *πρὸς τοῖς β. λ.* Abresch. Cod. A. *βωμολόγος*.

6. *Ἐλλοχόντων.*] Cod. A. *ἐλλοχώτων*. Cod. B. *ἐλλοχώντων*. V. *Kuhn.* ad *Polluc.* VI. 122. 96. *λοχώντων* est apud *Polyaen.* II. 8. p. 171. *Appian.* Hisp. p. 475. *ἐλλοχῶντες Aelian.* de Animal. VII. c. 11. *Timaeus* Lex. Plat. *Βωμολοχία· κακολογία, ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ* (l. *τῶν*) *τοὺς βωμοὺς λοχώντων καὶ ἐπιτηρούντων τοὺς θύοντας, ἵνα μεταιτῶσιν.* Vide plura apud schol. Nub. vs. 907. qui et ipse *βωμολόχος* dicitur *Aelian.* II. c. 13. Hinc verbum *βωμολοχεύω Synes.* p. 178. D. 15. A. *Isocrat.* p. 354. Stobb. Scribe *ἐλλοχώντων* ab *ἐλλοχάω*. Confer *Ael.* II. V. H. 13. et ibi *Perizon.* et *Moer.* [p. 105.] Oudend. [*ἐλλοχώντων* etiam Leidd. Burm. *Ex Add.* — Cf. *Bekker.* Anecdd. p. 185, 7. et 222, 12. Plura vid. apud *Hermann.* ad Luc. De Conscr. Hist. p. 122. Luc. De Merc. Cond. c. 24. *κόλακες ἄνθρωποι καὶ ἀγοραῖοι καὶ βωμολόχοι.*]

7. *Εἰς τοῦτο δὲ ὄντες.*] Malim *ἰόντες*. Idem. [Recipienda erat haec *Oudendorpii* emendatio.]

8. *Καὶ.*] Deest MS. Oxon.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ'.

Γαλῆ [1] *'Αττικόν, οὐ γαλέη.*

Γαμβρὸς [2] *ποιητικώτερον· κηδεστὴς* [3] *δὲ παρὰ τοῖς ῥήτορσι.*

Οὐ μόνον ἄγεται γυναῖκα [4]*, ἀλλὰ καὶ Γαμεῖ* [5]*. γαμεῖ τις ἀμεταβάτως* [6] *ἀντὶ τοῦ γάμον ἔχει, τουτέστι, συνημμένος ἐστὶ γυναικί. καὶ γαμεῖ τήνδε*

---

1. *Γαλῆ 'Αττικόν, οὐ γαλέη.*] In principio addendum ex A. et B. Apud *Aristoph.* saepius occurrit. Vid. Plut. v. 693. Thesmoph. v. 566. etc. *γαλέη* apud *Theocritum* legitur Id. XV. vs. 28. — — *αἱ γαλέαι μαλακῶς χρῄζοντι καθεύδην.* Stobb. [Leguntur haec quoque in Leidd. quibus adde Burm. sed in omnibus pro *γαλέη* est *γαλέα*. *Ex Add.* *Γαλέα* est recipiendum. cf. Moer. p. 113.] (177)

2. *Γαμβρὸς.*] *Libanius* tamen usus est. Vid. *Spanhem.* ad *Iulian.* p. 71. Drakenb. [Saepius invenitur vox apud Lucianum. Vid. etiam Sturz. in Lexic. Xenoph. s. h. v. et Schweighaeuser. Lex. Herod. s. h. v.]

3. *Κηδεστὴς.*] *Κῆδος σημαίνει τὴν ἐξ ἐπιγαμβρίας συγγένειαν,* ut inquit schol. *Nicandri* ad Theriac. v. 2. Liceat mihi hac occasione medelam adferre loco mutilo in *Orphei* de Lapid. libello p. 214. vs. 37.

Χρὴ δέ σε τετλήοτι νόῳ κηδαίνεμεν ἀεί.

ita lego hunc versum.

4. *Οὐ μόνον ἄγεται . . . γαμεῖ τις ἀμετ.*] Seorsim leguntur hae §§. in Rom. et Vascos. nec ita male. Alteram tantum repetit *Phavor.* *Συνημμένος*] Sic MSS. Rom. Vasc. *συνημένος* *Phavor.* *Ἢ λαβὼν*] *Phav.* *ἤγουν λαβών.* *Καὶ γαμεῖ τὴν δὲ*] l. *τήνδε.* Vid. notas nostr. ad fin. huius lit. *γ* Stobb.

5. *Γαμεῖ.*] Videtur etiam significationem habere celebrandi nuptias. Sed et simul, *uxorem ducit.* Sic certe *Lucian.* in Dial. Triton. et Nereid. t. I. p. 258. ed. Amst. de Perseo: *καὶ νῦν γαμεῖ ἐν τοῦ Κηφέως.* Dicunt etiam *γάμον λαμβάνειν.* *Max. Tyr.* dissertat. 19. *ὁ δὲ γάμον λαμβάνων, ὁ δὲ παῖδας τρέφων.* Torren. -*Euripid.* Orest. vs. 19. *Lucas* XVI. 18. Drakenb.

Antiphanes in Excerpt. Grotii p. 607. *ὅστις γαμεῖ γυναῖκα.* *Aristophan.* apud schol. *Nicandri* p. 21. *ἀπέπλεις τέον ἐπὶ νύμφιον ᾧ γαμοῦμαι σήμερον.*

6. *Γαμεῖ τις . . . ἢ λαβὼν ἔχει.*] Desunt in MS. Oxon. Contra bis haec nota exstat in ed. Vasc. Oudend.

μεταβατικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνει ἢ λαβὼν ἔχει.

Γάμους ποιεῖν Ἀττικοί[1], *οὐχὶ γάμον.*

Γάνος ἡ χάρις. Ἀριστείδης ἐν τῇ μονῳδίᾳ[2] *τῆς Σμύρνης· τὸ ὑπὲρ πάσης τῆς πόλεως ἑστηκὸς γάνος. καὶ γανοῦμαι*[3] *τὸ ἡδονῆς καὶ χάριτος πληροῦμαι, ὡς ὁ αὐτός*[4]*· τίς οὐχὶ καὶ ἐν ταῖς τριόδοις ἰδὼν ἐγανώθη. καὶ γεγανωμένα πρόσωπα τὰ χάριτος γέμοντα.*

Γαργαλισμὸς μὴ εἴπῃς, γάργαλος δέ[5]. *Λου-*

---

(178) 1. *Γάμους . . . . Ἀττικοί.*] *Cuperus* Observ. l. 3. c. 13. *Euripid.* Med. vs. 910. Drakenb.

Contrarium patet ex *Platone*, cuius meminit *Steph.* in Lex. occurrit etiam *γάμον συνάψαι* apud *Eurip.* Iphig. in Aul. vs. 105.

Ψευδῆ συνάψας ἀντὶ παρθένου γάμον.

Sic *Lucianus* t. I. p. 171. [Dial. Deor. XX. 14.] *προεκρίθη δὲ Μενέλαος τοῦ Πελοπιδῶν γένους· εἰ δὲ θέλεις, ἐγώ σοι καταπράξομαι τὸν γάμον.* ut et *Heliodorus* Aeth. p. 348. [l. VII. c. 24.] ubi legitur *πράττειν γάμον.* Sallier.

Frequentius quidem prius; posterius tamen etiam passim occurrit. Ita *Alexander* in Fragmentis p. 116. dixit: *ἱερὸν γάμον ποιήσει.* Vid. *Elsneri* Obs. Sacr. t. I. p. 99. ad *Matth.* XXII. et ibidem *B. Wolfius* in Curis Crit. et Philol. p. 309. t. I. Triller.

Cod. A. et Rom. ed. add. *λέγουσιν.* ita et *Phav.* vid. *Steph.* de Dial. p. 158. Stobb.

Add. ex MS. Oxon. et ed. Vasc. ac Phavor. *λέγουσιν.* Oudend. [*οὐχὶ γάμον*] Adde *λέγουσιν* ex Burm. et aliis. *Ex Add.*]

Crates in Excerpt. Grotii p. 509. *οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι.* Vapulat *Thomas* propter hanc notam El. *Palairet* obs. Philol. ad N. T. p. 66. [Cf. *Bernhard.* syntax. p. 63.]

2. *Ἀριστ. ἐν τῇ μονῳδίᾳ.*] Frustra ibi quaesiveris. Legitur loc. p. 65. A. l. 4. *Ὡς ὁ αὐτὸς*] p. 68. B. l. 24. ubi *τίς ἂν οὐχί.* et pro *ἰδὼν* leg. *ὁρῶν.* Witter.

Γάνος Aesch. Pers. vs. 483. Idem *γάνος* pro *χαρὰ* l. c. vs. 617. Stobb.

Tom. I. p. 261. ed. Angl. Oudend. [vol. I. p. 425. D.]

3. *Γανοῦμαι.*] *Theophyl.* Simoc. ep. 52. p. 100. *περιγανοῦντος τοῦ οἴνου τοὺς οἰνόφλυγας καὶ ἐκκαίοντος. Alciphron* l. II. ep. 4. p. 246. *καὶ τὸ σῶμα γεγάνωσαι καὶ διαλάμπεις.* [ubi vid. *Bergl.* t. I. p. 345. ed. *Wagn.*] *Homer.* Iliad. N. vs. 265. *Synesius* de Regno p. 29. A. *Porphyr.* Quaest. Homer. p. 302. *Baxter* ad *Anacreont.* p. 16.

4. *Ὡς ὁ αὐτός,*] Vid. *Salmas.* ad *Spart.* Hadr. c. 16. p. 156. Drakenb.

Tom. I. p. 269. [p. 421. D.] ubi pro *ἰδὼν* vulgo *ὁρῶν.* Oudend.

5. *Γαργαλισμὸς μὴ εἴπῃς, γάργαλος δέ.*] *Γαργαλισμὸν* tamen *Plutarchus* et alii quoque dixerunt, observante ad *Phrynich. Hoeschelio* p. 35. Quare *γαργαλισμὸς καὶ γάργαλος* promiscuo apud

vett. in usu, ut et bene animadvertit Hesych. et Erot. cum aliis. Mox de ipso verbo γαργαλίζειν, unum tantum exemplum producit *Thomas* ex *Aristide*: sed maioris et potioris auctoritatis est melli-(179) tissimus *Anacreon*, qui od. LIX. dixit: Πτεροῖσι γαργαλίζει. et in Fragment. CXXV. p. 288. τἄμ' ἔρως ὁ γαργαλίζων Σπλάγχνα, ubi vid. *Barnes*. in not. ad priorem locum p. 204. Triller.

Λουκ. ἐν τῷ Μικυλλ.] Codd. A. B. Rom. uno tantum λ sunt contenti. Vascos. cum dupl. λλ legit. Verba leguntur t. II. p. 163. *Graev.* Ἀριστειδ. ἐν τῷ] t. II. p. 405. Oxon. ubi pro γαργαλίζουσι leg. γαργαλίσαι τινῶν. Add. *Phrynich.* Appar. Soph. voc. γάργαλος. et ibi dicenda. Stobb.

Adstipulatur *Moeris* [p. 115]: nimirum ea saepe prisci Grammatici eximie dixerunt Attica proque vocibus optimae notae duxerunt, quae a comoediae veteris poëtis vel sola vel plurimum usurpantur. Γάργαλον habet *Aristoph.* Thesm. vs. 133. — ἐμοῦ γ' ἀκροωμένου Ὑπὸ τὴν ἕδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος. et qui Comicos antiquos in primis triverat *Lucianus*. Utrumque genus γάργαλον et γαργάλην produnt *Hesych.* et *Erotianus*; hic etiam adiecta significandi proprietate, ἀπὸ τῶν πασχητιωσῶν γυναίκων εἰλημμένης τῆς λέξεως. neque dubitandum est, quin vetus Comoedia voces istas de pruritu in venerem frequentaverit. Haec tamen cautio non prohibet, quo minus merito in reprehensionem incurrat, qui pure scribenti γαργαλισμὸν interdixerit et legitime formatum et in Attica ditione minime peregrinum. *Hegesandri* coquus apud Athen. VII. p. 290. C. in lacrimis redeuntes ab exequiis ridere fecit demto ollae operculo, Τοιοῦτος ἔνδοθέν τις ἐν τῷ σώματι Διέδραμε γαργαλισμὸς — forma loquendi ad Aristophaneam prorsus adcommodata. Habet *Plato* in Symp. p. 1184. F. [p. 189. A. *Steph.*] τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷος καὶ ὁ πταρμός ἐστι. et *Aristoteles* περὶ Ζ. Μ. p. 75. ubi quum dixisset, τοῦ δὲ γαργαλίζεσθαι μόνον ἄνθρωπον αἴτιον ἥ τε λεπτότης τοῦ δέρματος etc. addit, ὁ δὲ γαργαλισμὸς γέλως ἐστί. Epicuri, qui tamen Graeci nitoris auctor parum idoneus habetur, γαργαλισμοὺς σώματος adnotarunt *Cleomed.* Κ. Θ. II. p. 91. et *Athen.* XII. p. 546. E. iuncta eiusdem officinae voce propinqua νύγματα. Si scriptorum Ecclesiasticorum in hac causa testimonium pondus aliquod haberet, inmensa proferri poterat exemplorum copia. *Galenus* autem Comm. III. ad Hippocr. περὶ Τροφῆς, παλμὸν describit κίνησιν ἐοικυῖαν τῇ κινήσει, ἣ μὲν καλεῖται πρὸς πάντων γαργαλισμός, γίνεται δὲ ἐκ τῆς τῶν δακτύλων ἀφῆς. quae ratio est, cur τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ τὰς ψηλαφήσεις sociaverit *Plutarch.* t. II. p. 547. B. Verum non titillatio tantum levi manus adtactu provocata, sed et pruritus ac vellicatio musculosarum partium interna, quam tacitis morsiunculis humores acres excitant, medicis dici solet γαργαλισμός. In dentitione quoque maxime sentitur κνῆσις, γαργαλισμὸς et ἀγανάκτησις, quae singu-(180) lari artificio ad illam mirabilem suam animarum πτεροφυΐαν *Plato* transtulit in Phaedr. p. 1285. A. [p. 253. E. *Steph.*] unde expressus est aptissime *Iuliani* locus Or. VII. p. 206. D. ἵνα αὐτῶν τὸν γαργαλισμὸν καὶ τὴν ὀδύνην παραμυθήσωνται. vocabula copulavit, quae iuxta se posuerat etiam *Hippocr.* περὶ Τρ. p. 381. Parum igitur abest, quin in *Hesychio* pro Γαργαλισμός, κίνησις σώματος refingi malim κνῆσις, licet alioqui me non fugiat usus verbi κινεῖν in tali locutionum genere, κινεῖν τὴν ῥῖνα πτερῷ; certe κνᾶν et γαργαλίζειν haud raro coniunguntur, velut a *Plutarch.* t. II. p. 61. D. et p. 546. C. δακνόμενον καὶ γαργαλιζόμενον οἷον ὑπὸ κνησμοῦ

κιανὸς ἐν τῷ Μίκυλλος[1] *ἢ ἀλεκτρυών· τοιοῦτον γάργαλον παρείχετό μοι τὰ ὁρώμενα. γαργαλίζω μέντοι Ἀριστείδης ἐν τῷ κατὰ ἐξορχουμένων· καὶ τὰ ὦτα γαργαλίζουσι*[2].

(*τὸ φιλότιμον*). Hinc *γαργαλισμοὺς κνισμώδεις* (*κνησμώδεις* usitatius) *ἐμποιεῖν* scriptori non invenusto de Virgin. inter opera *Basilii* t. III. p. 596. C. quem saepius id verbi adhibuisse non piguit; et *Clem. Alex.* Paed. III. p. 254. A. *γαργαλισμοῖς ἀσελγέσι κνηστιῶντες.* II. p. 174. D. *τῶν ὤτων οἱ γαργαλισμοὶ καὶ τῶν πταρμῶν οἱ ἐρεθισμοὶ ὑώδεις εἰσὶ κνησμοί*, egregie congruunt *ἐρεθισμοὶ* et adeo quidem, ut *τῷ ἐρεθίζειν* Grammatici ad alterum explicandum utantur, et *Mich. Psell. περὶ Ε. Δ.* p. 50. pessimum aliquod daemonum genus commemoret *τὰ ἐν ἡμῖν ὑπογάστρια γαργαλισμοῖς ἐρεθίζοντας.* Nonnunquam vero fit, ut in *γαργαρίζειν* et *γαργαρισμὸν* depravata mutentur; quemadmodum bis terve scripturam hanc deteriorem pro altera proba Harlei. *Aretaei* C. MS. ostentat: similiter in *Hesych. Γαργαρισμός, γαγγαλισμός, ἡδυπάθειά τις.* commode, nam ipsa *ἡδυπάθεια* dicitur in tab. *Cebet.* p. 21. *γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον.* et *Γελλίζειν, γαργαρίζειν*; utique *γαργαλίζειν*; oritur enim a *γέλλειν*, quod ipse *τίλλειν*, *vellere*, seu *vellicare* exposuit, non secus atque *ἑλλίζειν.* Certe aliud est *γαργαρίζειν*, idemque quod Latinorum *gargarizare*, vel *gargaridiare*, ut recte monuit eruditiss. *Wiggan* ad *Aretaei* p. 119. hinc *ἀναγαργαρίσασθαι* recentiorum a *Polluce* notatum VI. 25. *Diocles* apud *Paul. Aegin.* p. 28. *διαβλύζου* (etsi proscribere vix ausim, praefero *διακλύζου*) *καὶ ἀναγαργαρίζων ἀπορευμάτιζε.* Iam longum foret enumerare concinnos et alio decore traductos huius verbi usus: perelegans est *Plutarchi γλυκύπικρος καὶ ἀκατάσχετος τῆς πολυπραγμοσύνης γαργαλισμὸς* t. II. p. 522. C. addam tantummodo sed emaculatum *Synesii* locum de Prov. p. 113. C. *εἴ τις ἦν ἀκοὴ λόγων ἀῤῥένων ξυνιεῖσα καὶ γαργαλίζεσθαι μὲν οὐκ ἀνεχομένη, ξυντετρημένη δὲ ἐπὶ τὴν καρδίαν.* vulgatur *ξυντετριμμένη*, quo vitio *Petavius* non animadverso sententiam absurda interpretatione incrustavit. Tandem praetereundum non est communi loquendi consuetudine pro *γάργαλος, γαργαλίζειν, γαργαλισμὸς* recepta fuisse *γάγγαλος, γαγγαλίζειν, γαγγαλισμός.* reperiuntur in Gloss. Gr. Lat. *Henr. Stephani*, iis-(181)demque Latinis vocibus explicantur *γαγγαλίζω* et *γαργαλίζω*, *titillo, vello*; *γαγγαλισμὸς* et *γαργαλισμός*, *titillacio*, *vellacio*, non aliter, quam ab Etymol. *γαγγαλίζειν* p. 219. v. 27. *γαργαλίζειν* p. 291. v. 48. *εἰς γέλωτα ἄγειν.* Pro *γαργαλισμοῖς* aliquando in *Chrysostomo γαγγαλισμοὺς* praebere codd. vetustos, Benedictini observarunt. Vid. *Hesych.* in *Γαγγαλιᾶν, Γαργαρισμός, Κασκαλίζεσθαι.* Quare *Phrynich.* p. 24. illud *γαγγαλίζειν* iure finibus Atticis eiecit. Hemsterh.

Et cur non? cum usus *Plato* Phileb. p. 86. H. [p. 46. D.] Conviv. 321. G. [p. 189. A.] Phaedro 347. G. [p. 253. E.] Abresch.

1. *Μίκυλλος.*] T. II. p. 238. ed. Salm. [c. 6.] Oudend. [Leidd. Burm. *Μίκυλος. Ex Add.* — Pro *παρείχετό μοι* exhibet cod. Gorl. *παρεῖχέ μοι*, quod recepit huius libelli nuperrimus editor *Klotzius.*]

2. *Γαργαλίζουσι.*] Vel memoriae fidens sic citat *Thomas*, vel lege *γαργαλίσαι τινῶν*, ut in *Arist.* t. II. p. 405. ed. Angl. et ibi *Norm.* Sed *γαργαλίζουσι* etiam habet *Phavorinus.* Oudend.

Γαστρίδουλος[1] μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ γαστρὸς δοῦλος ἢ γαστρὶ δουλεύων[2] ἢ γαστρὸς ἥττων.

Γαστρίζειν[3] ἐπὶ τοῦ τὴν γαστέρα τύπτειν

Tom. III. p. 695. [II. p. 551. D.] sed ubi legis τὰ ὦτα γαργαλίσαι τινῶν. quomodo et hic apud *Thom.* refingendum putat ibi *Norm.* verum extra nexum cum citat locum, ita videri potest dedita opera eum inmutasse, ut sensus ei constaret. Verbo hoc quoque usi *Cebes* p. 137. edit. cum *Luc.* Dial. Select. *Gregor.* Naz. p. 666. *Luc.* t. II. p. 577. [Calumn. non tem. cred. c. 21.] *Plato* p. 346. G. [id. Phileb. p. 47. A.] *Arist.* iterum t. III. p. 712. Abresch.

1. *Γαστρίδουλος.*] Ea tamen voce utitur *Basilius* t. III. p. 208. εἰ δὲ καὶ μαρτύρων χρεῖα, οὐ δοῦλοι στήσονται, οὐδὲ εὐνούχων γένος ἄτιμον καὶ πανώλεθρον. τοῦτο δὴ τοῦτο, ἄθηλυ, ἄνανδρον, γυναικομανές, ἐπίζηλον, κακόμισθον, ὀξύθυμον, θηλυδρῶδες, γαστρίδουλον. Sallier.

Οἱ Συβαρῖται γαστρίδουλοί εἰσι καὶ τρυφηταί, legitur in Excerptis *Diodori* Vales. p. 230. [vol. II. p. II. p. 80. ed. *Lud. Dind.*] *Diodori* genuinum sit, an librarii vocem eius reconditiorem interpretantis, merito dubites; nam apud *Suid.* in *Συβαριτικαῖς*, γάστριες ἦσαν καὶ τρυφηταὶ scriptum est: γάστρις autem comoediae veteris et *Aristophani* non ignotus in Avib. v. 1604. Thesm. v. 823. [816. *Dind.*] ubi nescio, an melius extrito δ reponatur γάστριας· ὥσπερ ἀπλήστου σκῶμμα ὁ γάστρις, inquit Eustath. ad Od. Σ. p. 1837. v. 89. οὕτω καὶ ὁ γαστρίμαργος καὶ ὁ γαστερόπληξ etc. Idcirco *Diodorum* huic vocabulo patronum advocare metuo. Attamen si scriptores Christianos consultum eas, salva res est: apud eos enim non infrequens est γαστρίδουλος. contentus ero *Palladio* de Vit. *Ioh. Chrysost.* p. 139. γῆς ἔντερον, γαστρίδουλον, θηλυμανὲς etc. quae cum pluribus proximis *Suidas* retulit in V. *Σπάδων* p. 300. perpe- (182) ram adiuncta superioribus ex *Cyrillo* depromtis. *Γαστρίδουλος* autem ea componendi forma, qua γαστρίμαργος, γαστρίφιλος, quanquam in aliis placuerit γαστρόφιλος, γαστρονόμος, γαστρόχειρ. [*Schaef.* ad schol. Par. Apoll. Rhod. I. 989. p. 80. „Γαστρόχειρ cur *Schneidero* minus placuerit quam χειρογάστωρ, causam exputare non possum. In talibus compositis ordo vocum, e quibus constant, haud raro alternat."] Non pauca vero, quae communi more in unam vocem conflabantur, Attici solute efferre maluerunt. Vid. *Γυναικάδελφος.* *Οἰκίας δεσπότης.* *Σιτομετρεῖσθαι.* Hemst. [*Bekk.* Anecdd. p. 1356.]

Sic una voce quoque *Phavor.* Sed Cl. *Wolfius* legendum voluit γαστρὶ δοῦλος, me non dissentiente. Respicit, ni fallor, N. T. locum. Immo sic MSS. Leid. Oudend.

2. *Ἢ γαστρὶ δουλεύων.*] *Xenoph.* p. 577. ἥττων γαστρός. Id. p. 575. *Philostr.* p. 9. et 44. εἰ μὴ γαστρὸς ἥττητο. Witter.

3. *Γαστρίζειν.*] Vult hic *Thomas* noster, Attice dici γαστρίζειν non pro *ventrem caedere*, sed pro *ventri indulgere*, quemadmodum etiam *Phrynichus* h. v. [p. 94.] Γαστρίζειν ἐπὶ τοῦ ἐμπίμπλασθαι λέγουσιν Ἀθηναῖοι, οὐκ ἐπὶ τοῦ τὴν γαστέρα τύπτειν. Sed hoc verbum utrumque significare etiam apud Atticos, docuere iam, qui *Laërtii* locum in Cleanthe VII. 172. εἰ ὁ ἐπὶ τὴν γαστέρα τύπτων

οἱ ὕστερον[1]· *οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ τὴν γαστέρα ἐμπίμπλασθαι*[2].

Γέγονα ἔτη τοσαῦτα κάλλιον ἢ γέγονα ἐτῶν[3]. *Πλάτων ἐν τῇ τοῦ Σωκράτους ἀπολογίᾳ*[4]· *ἔτη δὲ*[5] *γεγονὼς πλείω ἑβδομήκοντα. καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ*

γαστρίζει, sunt interpretati. Habet etiam hoc in sensu *τὸ γαστρίζειν Aristoph.* in Equit v. 273.

Ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι.

Ad quem locum schol. *γαστρίζομαι τοῦτ' ἔστιν, εἰς τὴν γαστέρα τύπτομαι.* Confirmat id *Pollux*, qui, *Γαστρίζειν*, inquit, *οὐ μόνον τὸ πληροῦν, ὃ καὶ χορτάζειν λέγουσιν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλήττειν εἰς τὴν γαστέρα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι.* Hunc locum *Thomae* iam olim a *Leopardo* Emend. l. XVII. c. 23. notatum video. Bos.

Aristophanes tamen, auctor vetus *ἀττικώτατος*, in Equit. Vespis et alibi verbo *γαστρίζειν* ita pro *τῷ ἐπὶ τὴν γαστέρα τύπτειν* usus est, ut alios plures, quos inter *τοὺς ὕστερον* referre omnino nefas, taceam, laudatos iam ab *Hoeschel.* et *Nunnes.* ad *Phrynich.* p. 34. et Rev. *Albertio* in Observat. Sacr. p. 175. seqq. quibus inprimis add. Cel. *Lamb. Bos* ad hunc ipsum *Thomae Mag.* locum, monente laudato *Albertio*. Trillbr. [Leidd. et Burm. *Γαστρίζειν καὶ ἐπὶ.* et mox *οἱ δὲ ἀρχαῖοι καὶ* Leid. pr. *Ex Add.* Illud *καί*, quod Leidd. et Burm. post *γαστρίζειν* addunt, haud dubie recipiendum est.]

1. *Οἱ ὕστερον.*] Scribe cum ed. Vasc. *οἱ μὲν ὑ.* Oudend. [Non necesse est.]

2. *Ἐμπίμπλασθαι.*] Cod. A. *ἐμπιπλ. ἐμπιπλᾶσθαι Phryn.* ed. h. v. Lege *Synes.* p. 91. A. *Laërt.* p. 205. *Lucian. ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς* in *Ῥητ. Διδ.* t. III. p. 26. ubi conf. Cl. V. V. not. (183) *Hemst.* Add. *Menag.* ad *Laërt.* p. 198. B. et in addend. p. 14. D. Posteriore sensu occurrit apud *Zonar.* XIII. 3. p. 53. B. ubi de *Zenone*: *οἱ μὲν γὰρ γαστριζόμενον αὐτόν φασι καὶ μεθύοντα* etc. Hinc schol. *Lucian.* Ep. Saturn. t. III. p. 416. *Hemst. γαστρίζεσθαι*] *λαυρότερον* (forte: *λαμπρότ.*) *τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν.* Stoeb. [Cf. *Lobeck*, ad Phrynich. p. 94. sq. et Wagn. ad Alciphr. III. 45.]

[MSS. Leidd. edd. R. Vasc. *ἐμπίπλασθαι.* Adde Burm. Ita in *Add.*] perinde. Oudend. [*ἐμπίπλασθαι* recipiendum erat. vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 95.]

3. *Ἢ γέγονα ἐτῶν.*] Sic tamen locutus *Aelian.* Var. III. 19. *Καὶ Ἡρόδοτ.*] Lib. III. p. 162. ubi *ἔτεα ὡς δέκα κου γεγονότα.* MSS. A. B. *δέκα.* Pro *ἐν τῷ τρίτῳ* codd. A. B. *ἐν τῇ τρίτῃ.* Stoeber.

Γέγονα ἔτη et *ἐτῶν* usitata optimis quibusque, *Isocrat.* Panath. p. 233. B. edit. *H. Steph. Lys.* p. 116. fin. edit. Ald. *Herodot.* l. V. c. 51. *Xen.* II. H. A. p. 173. Memor. p. 418. vs. 11. *Luc.* t. II. 635. 638. 639. 640. 648. 724. Abresch.

4. *Ἀπολογία.*] initio. [p. 17. D.]

5. [*Ἔτη δέ.*] Ultima vocula non conspicitur in Leidd. Burm. In iisdem mox *ἐν τῇ τρίτῃ* et *δέκα*. *Ex Add.*]

τρίτῃ[1] *ταῦτα εἰπεῖν αὐτὸν ἔτεα ὡς δέκα*[2] *γεγονότα.*

Γεγυμνασμένος[3] *ῥητορικῆς καὶ ῥητόρων δοκιμώτερον ἂν εἴποις ἢ μέτοχος. Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις*[4] *τῶν σοφιστῶν· γεγύμναστο*[5] *δὲ ἱκανῶς*

---

1. *Ἐν τῷ τρίτῳ.*] Lege *ἐν τῇ τρίτῃ.* sc. *Μούσῃ.* Sic solet noster semper. V. Indicem. In *Herodoto* legitur c. 3. Oudend.

2. *Δώδεκα.*] Atqui in *Herodoto* est *δέκα κου. decem.* Idem.

3. *Γεγυμνασμένος.*] *Philostr.* p. 688. *θαλάττης οὔπω γεγυμνασμένος.* Idem p. 696. *πολέμων τε πολλῶν γεγυμνασμένος.* et iterum p. 708. *σοφίας ἤδη γεγυμνασμένος.*

4. *Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις.*] II. 12. p. 592. ubi *ἱκαν. ἐγεγύμναστο τὴν γλῶτταν* etc. Locus alter leg. l. c. p. 561. *Ὅτι ἕνεκα*] Videtur leg. *Ὅτι εἰμὶ* vel *ἦν*, quod exemplum suadet. *Ὅσον ἐς τοῦτο*] sensus est: quantum ad hoc attinet, exercitatus est. Witt.

In fin. pro *ὅσον ἐς τοῦτο* MSS. A. B. *ὅτι ὅσον ἐς τ.* Stobb. [Leid. pr. Burm. *ὅτι ὅσον εἰς τ. Ex Add.*]

Desunt MS. Oxon. Lib. II. c. 12. de Polluce. Oudend.

5. *Γεγύμναστο.*] *Philostrati* locus de Polluce in V. S. II. p. 592. hunc in modum editur: *ἐνθυμουμένῳ γὰρ αὐτοῦ τὰ ὀνόματα, ἱκανῶς ἐγεγύμναστο τὴν γλῶτταν τῆς Ἀττικιζούσης λέξεως.* suspicionem movet corruptae lectionis *Thomas:* nam facile adparet, *τὴν γλῶτταν* posse demi sine dispendio sententiae, et integra, quam *Magister* commendat, loquendi forma. Ceterum participia pro nominibus adiectivis adscito casu secundo vetusti praesertim poëtae (184) frequentarunt: nihil in *Homero* crebrius, quam *εἰδώς*, *εὖ εἰδὼς τόξων, οἰωνῶν, πολέμων. οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο* Il. P. 5. *δεδαεικόμενος πολέμοιο* Π. 811. de quibus *μετοχαῖς ἀντὶ ὀνομάτων λαμβανομέναις* saepe notavit *Eustathius.* Ex *Hesiodo* Linum profert *Clem. Alex.* Str. I. p. 330. *παντοίας σοφίας δεδαηκότα* (ut *διαῤῥαφίης δεδαηκότας* apud Maneth. II. 296) et, *Οὔτε τι ναυτιλίης σεσοφισμένος*, quod posterius extat in *Ἐ καὶ Ἡ.* v. 649. Sic *Ἀθηναίης χειρῶν δεδιδαγμένος ἀνήρ*, *artis Palladiae vir peritissimus*, *Arato* Phaen. vs. 529. in quo enodando mire scholiastae veteres argutantur. Similium exemplorum magna, si res poscat, in promtu sit copia. Hunc loquendi morem parcius a scriptoribus Atticis usurpatum avide Sophistae recentiores adripuerunt et in orationem prosam infercire non sunt veriti. Idcirco *Philostrato*, quem in primis tales phalerae delectant, familiare: de V. S. II. p. 607. v. 15. *ὑποκριτὴς τοῦ δράματος εὖ ξυνιείς.* Her. p. 688. vs. 35. *θαλάττης οὔπω γεγυμνασμένοι.* pluribusque in locis: eam ob rem in V. A. t. II. c. 36. *ἄνδρα δεινὸν καὶ σφόδρα γεγυμνασμένον τοῦ διαλέγεσθαι* malim quam *τῷ.* *Πολέμων εὖ εἰδὼς Suid.* in *Ἀπόλεμος* et ex incerto scriptore in *Μνηστῆρας.* Dubito, an eamdem structuram secutus sit *Lucas* A. A. XXII. 3. ubi Paulus *πεπαιδευμένος κατ᾽ ἀκρίβειαν τοῦ πατρῴου νόμου*, *doctus patriae legis*, (sic enim et Latini loquuntur) *ad exactam Pharisaeorum disciplinae normam.* Simili modo *Homil. Clem.* IV. §. 7. *πάσης Ἑλληνικῆς παιδείας ἐξησκημένος*, ubi non est auscultandum *Davisio* casum mutanti. Hemst. [Vid. *Matth.* §. 344. extr. et §. 346. adn. 1.]

τῆς Ἀττικιζούσης λέξεως. καὶ πάλιν[1]· ἄνδρα γεγυμνασμένον τῆς τοιᾶσδε[2] ἰδέας. εἰδέναι δὲ χρή, ὅτι ἕνεκα[3] λαμβάνεται ἔξωθεν, ὡς εἶναι τὸ ἐντελὲς τῆς ἐννοίας, ὅσον ἐς τοῦτο γεγυμνασμένος ἦν.

Γείτων[4] εἰμὶ τοῦ δεῖνος καὶ γείτων εἰμὶ τῷ δεῖνι, τῆς μὲν γενικῆς[5] πρὸς τὸ γείτων, τῆς δὲ δοτικῆς πρὸς τὸ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, εἴτε ὂν εἴτε νοούμενον. μάρτυς ἀμφοτέρων Αἰσχύλος, λέγων ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις[6]·

—— γείτονας πύλας ἔχων
Ὄγκας Ἀθάνας.

καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ δράματι[7]·

—— ἦτ' ἀγχίπολις[8]
Πύλαισι γείτων.

Τὸ *Γελάσω*[9] καὶ ὅσα δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων ὄντα, πρὸ τοῦ ᾱ σύμφωνον ἔχοντα πλὴν τοῦ ρ̄, βραχὺ τὸ ᾱ ἔχουσιν. ὅσα δὲ πρὸ τοῦ ᾱ φωνῆεν ἢ τὸ ρ̄, μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ. οἷον ἐῶ, ἐάσω, ἐᾶσαι· περῶ, περάσω, περᾶσαι.

Vulgo apud *Philostr.* ἱκανῶς ἐγεγύμναστο τὴν γλῶτταν. Sed γεγύμναστο sine praefixo ε est Ἀττικώτερον; et passim sic MSS. meliores. OUDEND.

1. *Πάλιν.*] Lib. II. c. 1. §. 11. [p. 561.] de vita Herodis. IDEM.

[2. *Τοιᾶσδε.*] Leid. sec. Burm. τοιαύτης. *Ex Add.*]

3. *Ὅτι ἕνεκα* etc.] Ut constructionem suppleas, adsumendum est extrinsecus ἕνεκα. HEMST. [Burm. ὅτι τὸ ἕνεκα. *Ex Add.* cf. *Schaefer.* ad Long. p. 421.]

4. *Γείτων.*] Γείτονες dicuntur οἱ πλησίον μένοντες *Moschop.* ad *Homer.* Iliad. A. vs. 179. DRAK.

5. *Τῆς μὲν γενικῆς.*] Cod. A. τῆς μὲν γεν. οὔσης. Pro ἐν τοῖς ἑπτὰ codd. A. B. Rom. τῷ. STOBB. [Leidd. ἐν τῷ. *Ex Add.* Recipiendum hoc erat.]

(185) 6. *Θήβαις.*] Vers. 492. [468. *Well.*] et 557. [483. *Well.*] OUD.

7. *Ἐν τῷ αὐτῷ δράματι.*] Delet δράμ. cod. A. Vid. eund. Pers. vs. 67. et Πηγαῖς Νείλου γειτόνων Αἰγυπτίου v. 311. STOBB.

8. *Ἀγχίπολις.*] Lex metrica iubet rescribi ἀγχίπτολις, ut bene in ipso *Aeschylo.* Confer Vann. Crit. p. 336. OUDEND.

9. *Γελάσω.*] Cod. A. τὸ γελ. Mox ὄντα del. *Phav.* Post ἔχοντα] codd. A. B. *Phav.* ἔχουσι. Seq. τὸ ᾱ] Cod. B. αὐτό. Pro ἐᾶσαι *Phav.* ἐάσαι. *Liban.* ἐᾶσαι t. II. p. 722 D. et *Aristid.* non semel. STOBBER.

Ed. Vasc. τὸ γελ. [Leid. pr. ed. Rom. τὸ γελάσω. Burm. deest τό. Pro ἔχοντα exhibent Leid. pr. Burm. ἔχουσι. *Ex Add.*]

Γελοῖος[1] ὁ καταγέλαστος, γέλοιος δὲ ὁ γελωτοποιός· γελοῖον δὲ οὐδετέρως μόνον τὸ γέλωτος ἄξιον. Δημοσθένης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὀλυνθιακῶν[2]· μίμους γελοίων καὶ ποιητὰς αἰσχρῶν ᾀσμάτων.

Γενέθλια δόκιμον[3], οὐ γενέσια[4]. καὶ γενεθλιακοὶ λόγοι[5], οὐ γενεσιακοί.

---

1. Γελοῖος etc.] *Ammonius*. *Isocrat.* ad Demon. p. 55. aliter schol. *Aristoph.* Ran. act. I. sc. 1. vs. 6. Vid. ἄγροικος. Drak.

Leg. ex *Etymol.* γέλοιος ὁ καταγ. γελοῖος δὲ etc. vid. *Phryn.* Nunn. p. 38. et 80. conf. *Ammon.* h. v. Mox: δευτ. τῶν Ὀλυνθ.] Cod. A. ἐν δευτέρῳ Ὀλυνθιακῷ. Stobb. [Nuperrimus Thomae editor *Ritschel.*, cuius editionem his ipsis diebus accepi, delevit τῷ ante δευτέρῳ.]

Plat. Euthyph. p. 38. *Longin.* 190. 286. Γελοῖον ποιεῖν *Iambl.* de V. P. 87. 137. *Ammon.* in Voce. Hemsterh.

Cum Nostro faciunt Grammatici plurimi, et *Phrynich.* p. 96. ed. P. Sed contrario modo differentiam notat *Ammonius*: ubi vide *Valckenaer*. *Moeris* hoc ait esse commune, γέλοιος Atticum. Vix puto, a veteribus hanc differentiam observari. Oudend. [cf. *Schneider.* ad Plat. Rpbl. vol. II. p. 14. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 227. not.]

Sic capiendum quoque *Ammon.* atque accentum ibi mutandum, docet, praeterquam citati ibi *Valcken.* *Etymologicon* MS. Biblioth. Traiect. ubi sic legimus: Γέλοιος (adde καὶ γελοῖος) διαφέρει· προπαροξυτόνως μὲν λέγεται ὁ (sic) γελωποιός, προπερισπωμένως (186) δὲ ὁ γέλωτος ἄξιος. Quae idem habet cum *Thoma* de neutro γελοῖον, suadent itidem; totidem nempe etiam verbis *Etymol.* scriptum, nisi quod pro τῶν ἀκροατῶν ibi legatur τῶν ἀκροωμένων. Abresch.

Conf. *Gesner.* et *Suffrid.* ad *Athenagor.* Legat. pro Christ. p. 3. *Aelian.* l. II. V. H. c. 8. γελοῖον, δέον γὰρ Ξενοκλέα μὲν ἡττᾶσθαι κ. τ. λ. sic enim haec verba emendanda censeo.

2. Ὀλυνθιακῶν.] Pag. 24. A. [p. 23, 21. *R.* §. 19. *Bekk.*]

3. Γενέθλια δόκιμον, οὐ γενέσια.] Immo utrumque potius δόκιμον et promiscui apud probos auctores usus esse, exemplis aliquot clarissimis et manifestissimis ex *Alciphrone*, *Dione Chrysostomo*, *Iosepho* et aliunde commode petitis praeclare contra *Thomam* nostrum, item *Phrynich.* et *Ammonium*, ostendit Cl. *Io. Conr. Schwarzius* in Comment. Crit. et Philol. Linguae Graec. Nov. Test. p. 275 quem et vid. in notis ad *Olear.* de stil. N. T. p. 282. seqq. [Wetsten. ad Matth. XIV. 6.] Rev. *Albertium* in Observat. Sacr. p. 100. seqq. et *B. Wolfium* in Curis Crit. et Philol. in Nov. Test. ad Matth. XIV. p. 238. t. I. et quos ibi hanc in rem allegat auctores plures. Triller.

Xenoph. Cyrop. p. 8. *Ioseph.* p. 972. *Laërt.* p. 271. C. *Gloss.* p. 142. Natalis γενέθλιος. et p. 333. Natalis γενέθλιον. Vid. *Suid.* voc. ἀρτιδαεῖ. Utuntur et voce ἡμέρα simpliciter κατ' ἐξοχήν. *Hesych.* ἡμέρα, τὰ γενέθλια. pro quo *Herod.* l. IX. p. 631. A. *Steph.* ed. poster. ἡμέρῃ τῇ ἐγένετο ὁ βασιλεύς. Lege *Liban.* I. p. 798. *Dion.* p. 523. A. Γενέθλιον etiam Martyrum anniversarius dies: *Sagittar.* de Mart. Nat. p. 7. Witter.

Melius haec ab *Ammonio* declarantur. Vid. *Phryn.* p. 18. Hemst.

Γεννᾷ ἀνὴρ παῖδα[1], *καὶ γεννᾷ ὁ Πλάτων τὸν οὐρανὸν*[2] *ἀντὶ τοῦ γεννητὸν λέγει.*

Confer omnino, praeter doctos viros a *Valckenaerio* ad *Ammonium* citatos, etiam Cl. *Iensium* in Ferc. Litter. p. 23. Oudend.

Apertius *Phrynichus*, omnium rectissime *Ammon.* Abresch.

4. *Οὐ γενέσια.*] Habet tamen *Alciphr.* p. 314. *Ioseph.* p. 404. B. pro quo Id. *γενέθλια* p. 406. B. *Calep. Gloss.* p. 93. Natalis, *γενέσις*, (forte *γενέσια*) *γενέθλια*. Occurrit etiam *γενέσια* apud *Dionem* p. 385. B. bis p. 688. A. etc. *Xiphil.* p. 230. D. Witter.

Meursius Graec. Fer. l. II. p. 71. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 104.]

(187) 5. *Καὶ γενεθλιακοὶ λόγοι.*] Codd A. B. *γενεθλιακὸς λόγος.* sic post *οὐ γενεσιακός.* Stobb.

MS. Oxon. et Vasc. ed. *γενεσιακός.* Oudend. [Leidd. Burm. *γενεθλιακὸς λόγος, οὐ γενεσιακός Ex. Add.* Iure recepit *Ritschel.*]

1. *Γεννᾷ ἀνὴρ παῖδα.*] Proprie dicitur vir *γεννᾶν*, qui *ex uxore procreat liberos:* attamen occurrit aliquando, licet raro, de *uxoribus, quae pariunt liberos. Lucian.* in Sacrific. p. 365. [c. 6.] ubi *Ἥρα* dicitur *γεννῆσαι τὸν ὑπηνέμιον παῖδα* sc. Vulcanum. Div. *Luc.* I. 13. *Καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισαβὲτ γεννήσει υἱόν σοι: uxor tua Elisabet pariet tibi filium.* Bos.

Sed et *γεννᾷ γυνὴ παῖδα* et vicissim, *τίκτει ἀνὴρ παῖδα* apud *Homerum*, *Hesiodum* et alios invenitur passim, ut exemplis ostendit *Francisc. Vigerius* de Idiotismis Graec. C. V. Sect. V. p. 176. item *Sebast. Pfochenius* de Puritate Ling. Graec. N. T. §. 43. et *Homberg.* in Parerg. Sacr. init. apud *B. Wolf.* in Curis Crit. et Philol. ad Matth. I. p. 12. Triller.

Phav. hab. *ὁ ἀνήρ.* Mox *ἀντὶ τοῦ γεννητ. λ.*] *Phav. ἀντὶ τοῦ γεννᾶσθαι λέγ.* unde forte in nostro leg. *καὶ γεννᾶν ὁ Πλ. τὸν οὐρ. ἀντὶ τοῦ γεννᾶσθαι λ. Diodor.* S. *γεννᾶσθαι* de viro l. IV. p. 262. A. *Laërt.* p. 197. A. Apud *Aristotelem* pluribus in locis philosophi, qui coelum genitum esse ortumque habuisse statuebant, dicuntur *οἱ γεννῶντες τὸν οὐρανόν.* pariter philosophi, qui omnia fluere vel in fluxu esse statuebant, dicuntur *ῥέοντες* seu fluentes apud *Plat.* Theaet. p. 130. ed. *Laemar.* et *Plut.* adv. Stoicos p. 1067. Stoicos dicit *ἐκπυροῦν τὸν κόσμον*, quia aliquando mundum conflagraturum esse perhibebant. *Kust.* apud *Cler.* Bibl. Chois. t. XXIV. p. 102. *Γεννητὸς Laërt.* p. 195. F. et 198. B. *ἀπογεννᾶν* idem p. 196. E. 197. A. 198. B. *Gloss.* p. 101. Generat, *γεννᾷ.* p. 102. Gignit, *γεννᾷ.* Witter.

Γεννᾶν de foemina *Lucian.* [l. l.] *Palaeph.* c. 2. de Pasiph. *μίγνυται αὐτῷ καὶ γεννᾷ παῖδα.* Stobb.

Heraclides de Polit. p. 74. *γυναῖκες ἀπόντων τούτων παῖδάς τινας ἐγέννησαν. Apollodorus* l. I. c. 3. p. 8. *Κλειὼ ἐγέννησε παῖδα Ὑάκινθον.* Ad mentem *Thomae Heraclides* c. 36. p. 458. *Κέφαλον περιτυχεῖν Ἄρκῳ καὶ πλησιάσαντα γεννῆσαι γυναῖκα. Isidorus* Pelus. l. III. ep. 12. *ὁ μὲν σπείρει, ἡ δὲ σπείρεται· ὁ μὲν γεννᾷ, ἡ δὲ τίκτει.*

2. *Γεννᾷ ὁ Πλ. τὸν οὐρ.*] Venuste quis et ornate dicitur aliquid facere, quod fieri vel factum esse scribit, narrat, statuit, opinatur. Apta cuicumque linguae loquendi forma solutae ligataeque

orationis auctoribus aeque placuit: rectene an secus adhibeatur, ab ingenio scribentis iudicandique virtute pendet. Getae vocantur ἀθανατίζοντες vel ἀπαθανατίζοντες, quia mentes esse credebant in-(188) mortales et beatam vitam post obitum acturas ad suum Zamolxin mittebant: ea de re docta notat *Kuster*. Diatr. Anti-Gronov. p. 52. hoc *Magistri* loco non praetermisso. Horum meminit etiam in eadem causa *Clem. Alex.* Str. IV. p. 590. sed levi macula, quam ne postrema quidem editio detersit*), foedatus: nam vs. 1. pro λέγεται utique legendum est Γέται, structura iam commode fluente: frustra fuit *Lowthius*, vir eruditus, quum αἱροῦνται mutatum iret in αἱροῦν, parum memor Graeci usus, qui postulabat αἱρούμενον. Eandem gentem dissimile vitium expulit ex *Phavorino* apud *Stob.* p. 385. v. 4. ius suum obtinebunt et in pristinas sedes redibunt, si pro οἱ πότε, quos *Gesnerus illius temporis homines* bona fide interpretatur, reponas οἱ Γέται, ne Zamolxidem suum propria gens non celat. Porro philosophorum opiniones breviter, ut solet, hac figura describit *Aristoteles*. Τῶν ἄλλως λεγόντων καὶ γεννώντων αὐτὸν (τὸν οὐρανόν). de Coel. II. p. 35. v. 17. Ὅσοι ἕν τι τὸ πᾶν εἶναι λέγουσι καὶ πάντα ἐξ ἑνὸς γεννῶσι. de Gen. et Corr. p. 1. v. 17. (quomodo, licet paulum diversa ratione schol. *Apoll. Rh.* ad Arg. I. 996. Ὁ μῦθος ἀπὸ Νεμεαίου λέοντος αὐτοὺς (τοὺς Γηγηνεῖς) γεννᾶται. Empedocles ὅταν συναγάγῃ εἰς ἓν τὴν ἅπασαν φύσιν. p. 3. v. 16. Democritus et Leucippus ποιήσαντες τὰ σχήματα, τὴν ἀλλοίωσιν καὶ τὴν γένεσιν ἐκ τούτων ποιοῦσιν p. 4. v. 19. Οἱ φυσιολόγοι καὶ τὴν ὅλην φύσιν διακοσμοῦσιν ἀρχὴν λαβόντες τὸ ὅμοιον εἶναι. Ἠθ. Ε. p. 185. v. 27. Ex quibus, ne plura congeram, satis patet, quam familiare magno philosopho fuerit hoc loquendi genus. Sic ipsum *Aristotelem* ostendit *Clemens* μέχρι σελήνης κατάγειν τὴν πρόνοιαν. Str. V. p. 700. v. 12. In *Stob.* Ecl. Phys. p. 43. v. 49. πάντες ὅσοι κατὰ συναθροισμὸν τῶν λεπτομερῶν σωμάτων κοσμοποιοῦσι. et p. 54. v. 27. Orphica carmina κοσμοποιοῦσι ἕκαστον τῶν ἀστέρων. Apud *Plutarch.* De Plac. Philos. III. 13. Heraclides Ponticus et Ecphantus Pythagoreus κινοῦσι τὴν γῆν. Pari modo *Lucret.* V. 120. *Quei ratione sua disturbent moenia mundi:* ad quem locum operae sit pretium adiisse *Tan. Fabri* notul. p. 503. et Platonicum illum craterem, *quem conficit miscetque Timaeus*, memorat *Arnob.* II. p. 79. *Homerum* vero perinde dicunt ipsum effecisse, quae versibus persequitur et enarrat. *Homerus casibus et passionibus humanis deos imbuens . . . Venerem sauciat sagitta humana* etc. *Tertull.* ad Nat. I. c. 10. et Apol. c. 14. Apud *Athen.* IV. p. 179. C. [vol. I. p. 409. Dind.] σπονδοποιεῖται τοὺς δαιτύμονας, *libantes inducit*; ut recte *Dalecampius*; et XI. p. 490. A. Πλειάδας οἰκείως ἐνετόρνευσε (ἐνετόρευσε) τῷ τοῦ σοφωτάτου Νέ-(189) στορος ὁ ποιητὴς ποτηρίῳ. Similem formam optime *Casaub.* explicuit IX. p. 387. F. et plane miratur ad *Theophr.* Char. c. VIII. ubi egregiam operam huic locutioni navavit, lapsos esse doctos homines: *nam quis*, inquit, *adeo in literis hospes et peregrinus*, *cui non sint hoc loquendi genere tritae aures?* Vere quidem: neque tamen eo magis vir magnus satis ipse sibi cavit in *Athen.* XII. p. 545. A. ibi enim ἀφίησι . . . πρεσβευτὰς non est mutandum in ἀφικέσθαι φησί, sed cum *Dalecampio* intelligendum, *missos esse narrat*

[*) Ne in novissima quidem editione Lipsiensi hoc vitium remotum est.]

Γεννηθεὶς ἀντὶ[1] τοῦ γενόμενος οὐδεὶς τῶν δοκίμων[2]. ἐγεγόνειν γὰρ καὶ ἐγενόμην ῥήτορες λέγουσιν. ἐγενήθη[3] δὲ καὶ τοὺς καθεξῆς ἅπαντας χρό-

---

legatos. Gravius commisit vir itidem summus *Henr. Vales.* in Exc. ex Polyb. p 57. mentemque sive *Timaei* sive *Polybii* minus perspectam habuit: nam ut ibi δαιτρεύειν *Homerus* dicitur, qui mensas apparate instructas saepe suis in carminibus celebrat eaque re ciborum deliciis capi se prodit; (nam *Laudibus arguitur vini vinosus Homerus*) *Aristoteles* ὀψαρτεύειν, quia frequentem artis coquinariae condimentorumque mentionem facit; sic pari modo Dionysius tyrannus κλινοκοσμεῖν καὶ τὰς τῶν ὑφασμάτων ἰδιότητας ἐξεργάζεσθαι συνεχῶς, quod in tragoediis, quas confecerat, tapetes sternendis lectis textorumque varios colores ac figuras ambitiose descripsisset: unde colligi poterat, eum huius elegantiae valde fuisse studiosum. Ex his facile nunc liquebit, quo pacto *Polybii* locus verti debeat Latine; ac praeterea, lectionem cod. L. B. apud *Suid.* in *Δαιτρός*, quam protulit *Iac. Gronovius* Emend. in *Suid.* p. 100. ἐξεταζόμενον pro ἐξεργαζόμενον esse repudiandam; sin autem contra quis existimet, non aliter, atque alteram exposui, intelligendam. Huius formae ex *Senecae* Controversiis non dissimilia collegit *Ioh. Schulting.* in not. p. 99. Οἱ τὸν Ἴνωπον εἰς Δῆλον ἐκ τοῦ Νείλου περαιοῦντες Strab. VI. p. 417. A. Hemsterh. [*Valcken.* laudat *Albert.* in N. F. p. 508.]

1. *Γεννηθεὶς ἀντὶ* etc.] Loquuntur tamen frequentius ita scriptores sacri Novi Test. et LXX. senes, qui utique sunt ἐκ τῶν δοκίμων, item plerique Graecorum Patrum, ut *Basilius M. Gregor.* Nazianz. *Io. Chrysost.* et alii plures. Triller.

2. *Οὐδεὶς τῶν δοκίμων.*] Videtur tamen *Epicharmus* dixisse γενηθῆναι pro γενέσθαι, sic enim supplendum puto *Phrynichum*, non γεννᾶσθαι, p. 40. ed. *Pauw.* Apud *Apollodori* epitomatorem lib. I. p. 5 ed. Salm. ἐγενήθη τέλειος, quod temere in ἐγένετο mutant viri docti. Ceterum recte censet *Thomas*, γεννηθέντες vel potius γενηθέντες in *Aristide* esse ἁμάρτημα τῶν γραφέων, nam in plerisque MSS. et vulgo p. 58. ed. Angl. legitur recte γεγενημένοι. (190) Ut in *Xenoph.* p 1. γεγενημένοι σοφοὶ etc. *Ael.* lib. VII. An. c. 43. ἔκφρονες γεγενημένοι. Sic enim MSS. Gesn. et Aug. In uno Barocc. γενηθέντες Oudend. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 108. sq. *Buttm.* vol. II. p. 96.]

3. *Ἐγεννήθη.*] Codd. A. B. ἐγενήθην. Post: καὶ τοὺς καθ. ἀπ. χρ] cod B. καὶ τοὺς καθ. τούτους χρόνους ἅπαντας. Mox pro εἰ μὴ] cod. B. εἰ καί. [Etiam Burm. εἰ καί. *Ex Add.*] Ἀριστ.] t. I p. 58. Oxon. hodie legitur γεγενημένοι, pro quo in Barocc. 6. γενηθέντες. Pro ἀνηκέστων, quam lectionem cod. B. agnoscit, in cod. A. legitur ἀνηκέστως. Stobb. [Leidd. Burm. ἐγενήθην. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

Vid. *Stephan.* ad *Athenag.* p. 193. Nost. in *Διαπεπραγμένον.* Distinguit *Ammonius Γεγενῆσθαι* et γεγονέναι. vid. eum quoque in *Ἔσται.* Hemsterh.

Malo cum *Wolfio* unico ν scribere, pro *factus est:* At si vero *gignendi* sensu ponantur, haec tempora requirunt duo ν a γεννάω. Oudend.

νους παρ' οὐδενὶ τούτων εὑρήσεις. εἰ μὴ Ἀριστείδης ἅπαξ ἐν τῷ πρὸς βασιλέα[1] *εἶπε λόγῳ, ὅπερ μοι δοκεῖ ἁμάρτημα εἶναι τῶν γραφέων. λέγει δὲ οὕτω· πολλοῖς δὲ ἀνηκέστων συμφορῶν αἴτιοι γεννηθέντες*[2].

Γεννήματα ἐπὶ καρπῶν τινες τιθέασιν[3], *ἀδοκίμως*[4]. *σὺ δὲ καρποὺς λέγε*[5].

---

1. *Πρὸς βασιλέα.*] Inscriptio vulgo est *εἰς β.* et sic alibi *Thomas*. IDEM.

Tom. I. p. 104. [I p. 100. *Dind.*] Crisis, quam hic exercet *Thom.* procedit; editur enim ibi *γεγενημένοι*, quod frequenter; ut t. II. p. 54. III, 120. 146. 147. 148. etc. nusquam, quod quidem meminerim, alterum adhibuit. At *παραγενηθεὶς* est apud *Ioseph.* Antiq. lib. XIII. c. 13. §. 4. ABRESCH.

2. *Γεννηθέντες.*] Editum in *Aristide* t. I. p. 104. B. *γεγενημένοι*. HEMSTERH. [*Dind.* recepit *γενηθέντες.*]

3. *Γεννήματα ἐπὶ καρπῶν τινες τιθέασιν.*] Quemadmodum Euangel. *Luc.* XXII. 18. *Γέννημα τῆς ἀμπέλου*, *fructus vitis.* Sed apud puriores Gr. scriptores *γέννημα foetum* notat vel humanum vel animantis. De *humano foetu*: *Conon.* Narrat. 31. *Πρόκνη παρατίθησιν αὐτῷ (Τηρεῖ) δεῖπνον τὰ αὐτοῦ γεννήματα.* De *animantis foetu* idem Narrat. 21. *γέννημα δράκοντος.* D. *Luc.* III, 7. *γεννήματα ἐχιδνῶν.* Schol. *Aristoph.* ad Nub. *γέννημά φαμεν ἐπὶ τόκου καὶ θηρίου.* Bos.

Ipse potius *Thomas* haec *ἀδοκίμως* et temerario ausu pro solito scil. more, ita pronunciat: *γεννήματα* enim *τῶν δένδρων, τῶν ἀμπέλων, τῆς γῆς, τοῦ κήπου* et similia elegantissime dici, dubio omni caret. Ita, quod huc vel maxime facit, *Diodorus* Sicul. lib. V, 17. t. I. p. 343. edit. celeb. *Wesseling.* hoc sensu manifestissime scripsit: *τῶν πρὸς τὴν τροφὴν γεννημάτων οἶνον οὐκ ἔχουσι.* Plura similia exempla ex solo Polybio, qui frequentius *γεννήματα* (191) de fructibus agri dixit, collegit rev. *Raphelius*, in notis Polybian. ad N. T. p. 206. cui add. *Lamb. Bos* ad hunc ipsum *Thomae* locum; inprimis autem celeb. *Albertium* in Obs. Sacr. p. 155. Item *Anton. Blackwalli* Auctores Class. Sacr. t. II. part. I. c. I. p. 394. et denique rev. nostri *Georgii* Vindicias Novi T. ab Ebraismis, lib. III. c. 4. p. 305. seqq. et eiusdem Hierocrit. N. T. p. 115. ubi viri illi clarissimi phrasin istam *τοῦ γεννήματος τοῦ ἀμπέλου Matth.* XXVI, 29. occurrentem ab ebraismo a Vorstio ipsi quondam perperam affictο, strenue valideque satis vindicant. Conf. *Io. Conr. Schwarzii* Comment. Ling. Graec. Nov. Test. p. 278. et ad Olear. de Stil. N. T. p. 254. [Cf. *Wetsten.* ad Matth. XXVI. 29.] TRILLER.

Phryn. p. 50. *Γέννημα Διὸς ἱερὸν ἡ βασίλεια.* *Themist.* p. 143. A. *Τῶν ἐπιχωρίων γεννημάτων ὥσπερ ἀπαρχὰς ἀποστέλλειν.* *Chion* Ep. 6. p. 27. HEMST.

3. *Athanasius* Syntagm. Doctrin. p. 14. *ἐὰν γὰρ ἔχῃς γεννήματα ἢ ἀργύριον, καὶ ζητεῖ τις δανείσασθαι παρά σου.*

4. *Ἀδοκίμως*] Conf. *Phryn.* et comm. p. 124. ed. P. [p. 286. *Lobeck.* quem vide.] OUDEND.

5. *Καρπούς.*] Late admodum patet huius vocis significatio apud Graecos. Notissimi sunt versiculi *Anacreontis* od. XXXVII. vs. 10.

Γῆμαι[1], οὐ γαμῆσαι. Λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ τῆς λάλου· ἔδει μὲν[2], ὦ βουλή, τεθνάναι με πρὶν ἢ γῆμαι. καὶ ἔγημεν ὁ ἀνήρ[3], ἐγήματο[4] δὲ ἡ γυνή.

Γηρᾶναι[5] καὶ καταγηρᾶναι ἀρχαιότερον. οἱ δ' ὕστερον γηρᾶσαι[6] καὶ καταγηρᾶσαι.

---

et illos, qui sequuntur, ita emendat *Cl. Salmasius* in epistola MS. ad *Is. Vossium.*

Βρομίου στέφεται νᾶμα
Κατάφυλλον κατὰ κλῶνα
Καθ' ἑλῶν ἤνθησε καρπός.

1. *Γῆμαι* etc.] *Γῆμαι* dicitur *vir*, *γήμασθαι* *mulier*, ut cum nostro docet *Eustath.* *Euripides* autem *καὶ τὸ γήμασθαι περὶ ἀνδρός*, de *viro* dixit, teste etiam *Biseto* ad Nub. *Aristoph.* p. 125. Bos.

Ita semper *Lucas:* ita c. XIV, 20. vid. *Heupel.* ad *Marc.* X, 12. *Lysias* Orat. I. p. 5. et passiv. *γήμασθαι* *Alciphr.* lib. III. ep. 1. Drak.

Libanii loc. est t. I. p. 300. A. [IV. p. 134, 1. *Reisk.*] add. *Lys.* Orat. I. p. m. 4. Tayl. 4to. *Herodot.* lib. IX. p. 631. D. *αἱ Σκυθιάδες γημάμεναι τοῖς οἰκέταις* *Polyaen.* lib. VII. p. 683. *γῆμαι* de foemina *Diod.* Sic. II. p. 101. A. Post: *καὶ ἔγημεν*] Ita convenit cum cod. A. qui haec subiungit. Cod. B. alio loco haec habet: *ἔγημεν ὁ ἀνὴρ λέγε, ἐγήμ.* etc. sic quoque Vascos. Stobb. [Leidd. Burm. ed. Rom. consentiunt cod. Reg. et ed. Vascos. in quibus illa leguntur post *γράφομαι.* Scribe quoque *περὶ τῆς λάλου.* et vide ad p. 353. *Ex Add.* — *Ritschel.* dedit *ἐν μελέτῃ τῇ περὶ τῆς λάλου.* Forma *γαμῆσαι* legitur apud Lucianum. aliosque cf. *Struv.* Lectt. Lucc. p. 249. *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 742.]

Vid. *Ammon.* in *Γῆμαι* et *Γήμασθαι.* Hemst.

(192) *Sostratus* apud *Stobaeum* Serm. LXII. p. 401. et *Ariston* apud eundem Serm. LXV. p. 410.

2. *Ἔδει μὲν* etc.] Statim in initio p. 300. t. I. Male MS. Oxon. *ἔδη με* sine seq. *με.* *ἢ* male abest in *Phavorino* haec describente. Oudend.

3. *Ὁ ἀνήρ.*] Addit ed. Vasc. *λέγε.*

4. *Ἐγήματο.*] V. et *Ammon.* Hinc in *Antiphane* notatum est a lexicographo contrarium: qui forsan eo sensu dixit, quo *nubere* de viro usurpant Latini. vid. Biblioth. *Coislin.* p. 482. sed et *γαμεῖν* de Atalanta adhibet *Apollod.* lib. III. p. 207. ed. Fabr. *ἐγείματο* pro *ἐγήματο* corrupte legitur in *Polyaeni* Strat. 8. §. 55. Oudend. [*Bekk.* Anecdd. p. 86, 12. *Γαμῶ ἡ γυνὴ λέγει, οὐ γαμοῦμαι. Ἀντιφάνης Ἀσώτοις. ἐγημάμην ὁ ἀνὴρ λέγει ἀντὶ τοῦ ἔγημα.*]

5. *Γηρᾶν.*] Cod. A. et *Phav.* *γηρᾶναι.* *Moeris* *γηράναι.* Conf. nostr. in *γελάσω.* Cod. B. *γηράναι καὶ καταγηράναι.* Est *γηρᾶν* apud *Xenoph.* *Κυροπ.* IV. p. 72. *Lucian.* Rhet. Praec. [c. 10.] *ἢ τὸ τελευταῖον προγηρᾶσαι τοῖς πόνοις παρασκευάσαι.* Stobb.

Scribe *Γηράναι.* *Γηρᾶν* et *γηράσκειν* *Ammon.* in *Γῆρας.* Hemsterh.

Rescripsi *γηρᾶναι* iubentibus *Moeride* [p. 115.] et *Phavorino* praeter *Suidam.* Vidit id iam *Wolfius*, ut ex libri ipsius margine patet, et monuit *Wesselingius* Observ. p. 133. Oudend.

Τὰ παρὰ τὸ[1] *Γῆρας καὶ κρέας καὶ κέρας γινόμενα*[2] *ὀνόματα διὰ τοῦ ω̄*[3] *μεγάλου γραφόμενα, τὰ μὲν παρὰ τὸ γῆρας καὶ κρέας κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ̄ κλίνεται, οἷον εὔγηρως*[4]*, εὐγήρω· καλόγηρως, καλογήρω. τὰ δὲ παρὰ τὸ κέρας οἱ μὲν κοινοὶ διὰ τοῦ τος κλίνουσι· μονόκερως, μονοκέρωτος· αἰγόκερως, αἰγοκέρωτος· οἱ δὲ Ἀττικοὶ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ̄ καὶ ταῦτα. χρυσόκερως, χρυσοκέρω. Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς Ῥώμην*[5]*· ποιητὴς μὲν οὖν ἤδη τις εἶπε σκώψας, εὔξασθαι κατὰ χρυσόκερω λιβανωτοῦ.*

Γιγνόμενον[6] *οὐ μόνον τὸ ἐνεργούμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνῆκόν*[7] *τινι καὶ ἁρμόζον· οἱονεὶ τὸ*

Leg. *Γηρᾶναι* . . . inter alios *Plut.* Cat. Mai. p. 350. B. Abresch.

Anthol. lib. II. c. VI. ep. 4. Incertus apud *Stobaeum* in Excerpt. *Grotii* p. 119. *Heraclides* de Polit. p. 73. [Legebatur γηράναι, καταγηράναι, γηράσαι et καταγηράσαι contra praeceptum, quod Thomas paullo ante ipse proposuerat. — Cf. *Buttmann*. vol. II. p. 98.]

6. *Γηράσαι.*] Hinc et συγγηράσκω *Isocrat.* ad Demon. 48. Drakenb.

1. *Τὰ παρὰ τό.*] Cod. B. τοῦ. Mox διὰ τοῦ ω̄] Add. A. B. μεγάλου. Post καὶ κρέας del. A. *Κλίνεται*] Codd. A. B. κλίνονται [hoc non inusitatum Thomae, ut recte monuit *Ritschel.*] Pro χρυσοκέρω cod. A, et Rom. χρυσόκερω. Sic etiam κατάγηρως. χρυσόκερων *Diod.* IV. p. 221. C. *Liban.* t. I. p. 440. ῥινόκερω Accus. a ῥινόκερως *Diod.* III. p. 167. B. Ἀριστεῖδ. ἐν τῷ εἰς Ῥωμ.] Initio, ubi χρυσόκερω. Conf. *Phav.* voc. εὐγήρως *Lascar.* p. 369. Stobb. [*Ritschel.* verba καὶ κρέας utroque loco delevit. idem recte εὐγήρως, καλογήρως, χρυσόκερω.]

2. *Γινόμενα.*] Usque ad κρέας desunt MS. Oxon. uti et seqq. ab Ἀριστείδης ad finem. Oudend.

3. *Διὰ τοῦ ω̄.*] Addunt μεγάλου MSS. Leidd. Burm. edd. vett.

4. *Εὐγήρως.*] *Heraclides* de Polit. p. 75. καὶ εὐγήρων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν γυναικῶν. *Μακρόγηρων* dixit *Lucilius* Anthol. lib. II. c. VI. ep. I. p. 273. (193)

5. *Εἰς Ῥώμην.*] T. I. p. 197. ed. Angl. Oudend. [vol. I. p. 321. *Dind.*]

6. *Γιγνόμενον* etc.] *Γιγνόμενον* posuit pro proventu *Lucian.* Somn. p. 2. Drakenb.

Pro *Γιγν.* . . . τὸ πρὸς αὐτὸν habet cod. A. αὐτό. Post vocem συμβαῖνον cod. A. addit: Ἀριστείδης· καὶ τιμᾶν τοῖς γιγνομένοις τὴν πόλιν. καὶ *Λιβαν.* quae omnia cod. B. non agnoscit. *Λιβαν.* ἐν τῇ] T. I. p. 557. ubi lectio variat. Stobb. [Recepit ea quae in cod. A. leguntur *Ritschel.*]

7. *Ἀνῆκον.*] MS. Oxon. ἀνεῖκον.

πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον καὶ αὐτῷ συμβαῖνον. Λιβάνιος[1] *ἐν τῇ δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει*[2] *ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου μελέτῃ· θεῖος γὰρ οὗτος καὶ τιμῶ τὰ γιγνόμενα. ἤγουν ὅσον ἀνήκει καὶ ἐπιβάλλει τῷ θείῳ. καὶ ἡ γιγνομένη τινὶ εὐφημία, ἤγουν ἡ πρέπουσα καὶ ἐπιβάλλουσα.*

Γνωσιμαχῶ[3] *τὸ διά τι προγεγονὸς ἐμαυτῷ μάχομαι, ὅπως τοῦτο εἰργασάμην*[4]. *λέγε οὖν γνωσιμαχῶ καὶ μὴ ἐμαυτῷ κατὰ νοῦν μάχομαι.*

Γογγύλη[5] *οἱ μὲν παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ στρογγύλου τιθέασιν· οἱ δὲ νῦν ἐπὶ τοῦ λαχάνου, ὅπερ γογγυλίς, οὐ γογγύλη γράφεται.*

---

1. *Λιβάνιος*] Tom. I. p. 557. B. [vol. IV. p. 419, 13. *Reisk.*] seu in fine declam. sed aliter legitur. *Thom.* suo in exemplari videtur reperisse — *καὶ αἰδοῦμαι τουτονὶ τὸν θεῖον· θεῖος γὰρ οὗτος καὶ τιμῶ* — vel: *καὶ αἰδοῦμαι τουτονί· θεῖος γάρ, καὶ* — Abresch.

2. *Ποσειδῶν Ἄρει.*] Non leguntur seqq. in actione Neptuni, sed Apologia Martis, ubi non procul a fine habemus: *καὶ αἰδοῦμαι τουτονὶ τὸν θεῖον καὶ τιμῶ τὰ γιγνόμενα.* T. I. p. 557. Ex memoria citavit *Thomas*, ut saepe. Oudend.

3. *Γνωσιμαχῶ.*] *Herodot.* VII. p. 483. A. VIII. p. 538. A. *Corinthus* p. 725. *Ioseph.* p. 149. C. p. 440. G. *Suid.* voc. *ἀφρονήσαντες*. *Isocr.* p. 198. *Suid.* iterum V. *ἀπείραστον*. *Herodot.* Lex. h. v. *Xiph.* p. 278. C. *Arrian.* Indic. p. 328. Witter.

(194) *Euripid.* Heracl. vs. 706. *Hesych.* in V. et *Ἐγνωσιμάχησεν*. *Philo Iud.* p. 431. E. vel n. ed. p. 526. v. 45. ubi vide doctiss. *Mangeum*. Compositum *ἀπογνωσιμαχεῖν* lexicis accedat ex *Thessali* Orat. p. 1292. v. 50. Hemst.

Corinth. p. 111. [p. 539. *Schaef.* ubi vid. viros doctos.] *γνωσιμαχεῖν δὲ τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν τήν τε ἐναντίων ἰσχύν.* [Pro *προγεγονὸς* exhibent Leid. pr. Burm. *προσγεγονός*. *Ex Add.*]

4. *Εἰργάσμην.*] Immo vero *εἰργασάμην*, ut in utroque Leid. MS. et *Phavorino*. De vi verbi *γνωσιμαχῶ* vide ad *Suidam*. Oudend. [*εἰργασάμην* etiam Burm. *Ex Add.*]

5. *Γογγύλη.*] Conf. *Phryn.* App. et Ecl. h. v. *Γογγυλὶς* *Polyaen.* p. 358. *Gloss* p. 181. Rapa, *Γογγύλη*. ita p. 255. et 256. p. 240. Rapa, *γογγυλίς*. Onom. *Calep.* p. 126. Rapa, *γογγύλη*, Rapulum, Culus, *γογγυλίς*. *Geopon.* p. m. 324. *Μηνὶ Αὐγούστῳ σπείρεται ἔντυβον καὶ σευτλομόλοχον καὶ γογγύλιν κεφαλωτὸν καὶ γογγύλιν πρώϊμον καὶ γογγυλοσπάραγον καὶ κράμβιν λευκόν.* ibid. *τὸ γογγύλιν.* et mox p. ead. *μεταφυτεύεται γογγύλα.* Stober.

Sic et *Phrynich.* p. 38. [p. 103. *Lobeck.* quem vide.] ut pa-

Γοργώ, Γοργοῦς Ἀττικοί, ὡς Σαπφώ, Σαπφοῦς· Γοργὼν δέ[1], Γοργόνος, ἁπλῶς Ἕλληνες. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ[2]· τὸ Γοργοῦς δ' οὐ[3] κάτοιδ' ἐγὼ κάρα. Λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ εἰκόνος· ἀλλ' ἤ τοιοῦτό τι ἔπαθον οἱ τὴν Γοργὼ ἰδόντες. Λιβάνιος ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ τρισαριστέως· ὥσπερ τινὰ Γοργὼ τὴν ἐμὴν ὁρῶντες ἀσπίδα.

Τὸ Γοῦν καὶ ἀντὶ τοῦ κἂν[4] καὶ ἀντὶ τοῦ γάρ[5]. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ[6]· Κρατοῦσι γοῦν κἂν τοῖς πολεμίοις ἑκάστοτε. καὶ ἀργὸν δὲ τοῦτο χάριν κόσμου τιθέασιν οἱ ποιηταί. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ[7]· τά γοῦν σά. ὡσαύτως καὶ τὸ γὲ οὐ μόνον ἀργὸν εὑρίσκεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ

---

teat, errare istos, qui *γογγύλην μεμιγμένην* in *Aristophanis* Pac: vs. 28. exponunt *rapam* subactam pro quavis *massa rotunda*. Vid. *H. Steph.* Lexic. OUDEND. [*Valcken.* adfert Dioclem ap. Athen. II. p 59. A. *Διοκλῆς κολοκύντας μὲν καλλίστας γίνεσθαι περὶ Μαγνησίαν, προσέτι τε γογγύλην ὑπερμεγέθη γλυκεῖαν καὶ εὐστόμαχον.* Excitavit hunc locum iam *Lobeck.* ad Phryn. l. l.]

1. *Γοργὼν δέ.*] Attamen eam loquendi rationem pluribus in locis sequuntur *Euripides* et *Aeschylus*. SALLIER.

2. *Ὀρέστῃ*] Vs. 1521. [1535. *Pors.*] Sed idem versu praecedente et in Ione vs. 989. dixit *Γοργόνα*. Futilis ergo haec observatio. Statim MSS. Leidd. dant *Τὸ Γ. δ' οὐ.* Luciani dialogus vulgo inscribitur *εἴκονες*. OUDEND. [Cf. *Valcken.* ad Eur p. Phoeniss. v. 458. p. 168. *Fischer.* ad Weller. II. p. 174.]

3. *Τὸ Γοργ. δὲ οὐ.*] Cod. A. *τὸ Γ. δ' οὐ.* Mox *Λουκ. ἐν τῷ περὶ Εἰκόνος*] Cod. A. *Εἰκόνων.* legitur loc. t. II. p. 1. *Graev.* [c. 1.] ubi pro *τοιοῦτό τι* legitur *τοιοῦτόν τι.* Post *Λιβαν.*] Lib. I. p. 732. C. [vol. IV. 545. *Reisk.*] STOEB. [Etiam Leidd. Burm. *δ' οὐ.* *Ex Add.* *Εἰκόνων* ex cod. A. recepit *Ritschel.*]

4. *Τὸ γοῦν καὶ ἀντὶ τοῦ κἂν.*] Leid. pr. cum Phavor. *Τὸ* (196) *γοῦν καὶ ἀντὶ τοῦ οὖν καὶ ἀντὶ τοῦ κἂν* etc. OUDEND. Codd. A. B. Rom. pro *κἂν* habent *οὖν.* sic quoque *Phav.* qui auctior h. in re. [*Τὸ γοῦν.*] Burm. *γοῦν καὶ ἀντὶ τοῦ οὖν καὶ ἀντὶ τοῦ κἂν* etc. *Ex Add.* *Ritschel.* dedit *τὸ γοῦν καὶ ἀντὶ τοῦ οὖν καὶ ἀντὶ τοῦ κἂν* etc.] *Ἀριστοφ.* Plut. vs. 147. alter l. c. v. 184. *Καὶ ἀργὸν δὲ*] Desunt ista in cod. A. Sic autem cod. B. *καὶ ἀργὸν δέ, χάριν κόσμου τοῦτο τιθ.* etc. [Recepit hoc *Ritschel.*] *Σοφοκλ.*] Cod. A. *καὶ Σοφοκλ.* Post: *Ἀριστειδ.*] p. 107. B. l. 10. STOEB.

5. *Ἀντὶ τοῦ γάρ.*] *Devar.* de Particul. p. 93. DRAKENB.

6. *Πλούτῳ.*] Vers. 184. *πολέμοις*, non *πολεμίοις*. OUDEND.

7. *Ἠλέκτρᾳ.*] Vers. 1505. [1491. *Herm.* quem vide.]

γάρ. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ[1]· ἔγωγέ τοι διὰ μικρὸν ἀργυρίδιον δοῦλος γεγένημαι. Λιβάνιος[2] ἐν ἐπιστολῇ· τοῖς μέν γε κάλλος οὐκ ἔπεστι. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς πρώτῳ[3]· βαδίζουσί γε εἰς Δελφοὺς καὶ πυνθάνονται περὶ τῶν πολιτειῶν.

Γραῦς[4], οὐχ αἱ γρᾶες, οὐδὲ αἱ γραῖαι· ποιητικὸν γάρ.

Γραφεὺς κάλλιον ἢ ζωγράφος[5]. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ· ὡς γραφεύς τ᾽ ἀποσταθείς.

Γράφομαί σε τοῦ δεῖνος[6], οὐ γράφω, εἰ

---

1. *Πλούτῳ.*] Vers. 147. ubi *σμικρόν*, non *μικρόν*. Oudend. [hodie *μικρόν*.]

[2. *Λιβάνιος.*] citat in eundem usum hunc locum Triclin. ad Antigon. v. 759. *Valcken.* ap. Tittm.]

3. *Πρώτῳ.*] t. II. p. 11. ed. Angl. [vol. II. p. 11. *Dind.*] Pro *πυνθάνονται* in Leid. pr. *νομίζουσίγε*. Idem.

4. *Γραῦς.*] *Γραῦς* et *γραῖαι* promiscue usurpant poëtae et solutae orationis scriptores. Sallier.

Codd. A. B. *αἱ Γραῦς*. Mox *αἱ γρᾶες*] cod. B. *αἱ γραῖς*. Post *οὐδὲ αἱ*] scr. *οὐδ᾽ αἱ*. Pro *γραῖαι* cod. B. *γρῇ*. Post verba *ποιητικὸν γὰρ* cod. A. add. *γραΐδια δέ*. Stobb. [*Γρᾶες, οὐδὲ αἱ γραῖαι*] Burm. *γρᾶις, οὐδὲ αἱ γρῆαι*. *Ex Add. Ritschel.* haec verba ita exhibuit: *Αἱ γραῦς — ποιητικὸν γάρ·* [*γραΐδια δέ.*] Vid. de hoc Thomae praecepto Buttmann. vol. I. p. 190. et vol. II. p. 402. qui has voces a librariis turbatas esse censet. cf. *Matth.* §. 85. adn. 2. *Pierson.* ad Moer. p. 110.]

Malunt fere Attici, dum plurali numero utuntur, diminutivum adhibere. *Athenagoras* Leg. pro Christ. p. 34. *εὕροιτε ἂν ἰδιώτας καὶ χειροτέχνας καὶ γραΐδια.*

5. *Κάλλιον ἢ ζωγράφος.*] Ita tamen *Aristaenetus* l. I. ep. I. p. 6. ubi et *γράφω* pro pingo ponitur. Vid. *Harpocr.* lex. voc. *γραφεύς*. *ζωγραφία* apud *Philostr.* Imag. prooem. Drakenb.

Praeter *Plat.* de LL. l. XII. 956. B. *Aelian. Aristid. Lucian.* usi quoque h. v. sunt *Theocr.* Idyll. XV. vs. 81. *Synes.* p. 296. *Liban.* p. 302. *Philostr.* *Εἰκον.* p. 763. et 764. *γραφέας* *Lucian.* *ἐν Εἰκόσ.* t. II. p. 465. *Hemst.* Stobb.

(196) Prius amavit etiam *Demosthenes* teste *Harpocratione*. Sed *ζωγράφος* etiam *Plato* in *Gorg.* p. 310. et optimi quique usi sunt. Euripidis verba legas vs. 807. [v. 795. *Pors.*] Oudend.

Quo tamen centies utuntur *Plato*, *Xenoph.* aliique. Abresch.

Philemon apud *Stobaeum* Serm. LXIII. p. 405.

6. *Γράφομαί σε τοῦ δεῖνος.*] *Accuso te aliquo crimine*, dicendum: non *γράφω*. Sic *γράφεσθαι προδοσίας* *App.* Alex. Bell. Syr. p. 128. Verbum *γράφω* pro diversa structura diversam etiam signi-

καὶ Συνέσιος[1] ἐνεργητικῶς[2] τε ἅμα καὶ οὕτως ἁπλῶς προήγαγεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ[3] τῇ, σὺ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος εἶ καὶ φιλάνθρωπος, λέγων· ἐφ' ᾧ Γεννάδιον ἔγραψεν[4]. καὶ Λουκιανὸς ἅπαξ[5] ἐν τῷ δὶς κατηγορούμενος· γράψαι μὲν αὐτὴν μοιχείας οὐκ ἐδοκίμαζον.

Γράψαι[6] καὶ λέγειν Ὅμηρος λέγει· γράμμα δὲ καὶ λόγον οὐχί[7].

Γρυλίζειν Ἀττικοὶ δι' ἑνὸς λ[8].

---

ficationem obtinet. Nam si dicas: γράφω σοι, est, scribo tibi, literas ad te mitto; γράφω σε, est, pingo te, effigiem tuam facio. Si vero dicas: γράφομαί σε, accuso te; sed tum plerumque additur genitivus criminis. Haec fere Suidas. Phavorinus: γραφή, ἡ κατηγορία, ὅθεν καὶ γράφομαι παθητικῶς τὸ κατηγορῶ. Bos.

1. Εἰ καὶ Συνέσ. ἐνεργ.] Codd. A. B. ἐνεργ. τε. Rom. ἐνεργ. τε ἔγραψε. Locus Synes. p. 221. C. Vid. infr. voc. ἐφ' ᾧ. Add. Synes. p. 86. D. 87. A. conf. Liban. I. p. 302. A. 648. A. Schol. Luc. t. II. p. 42. Graev. καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφάς φησιν, εἴτι (l. εἴτε) τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴτι τοιοῦτον ἄλλο. Inde etiam ζωγράφος, pictor apud Plat. LL. p. 956. B. Gloss. p. 67. depingit, ἀποτυποῖ, ἀπογράφεται. Conf. Corinth. p. 675. Steph. p. 64. vid. Suid. voc. ἀπάγειν. fin. Καὶ Λουκ.] T. II. p. 234. Graev. ubi γράψασθαι, ut et in Rom. Stobb.

2. Ἐνεργητικῶς.] Addunt MSS. Leidd. et ed. Vasc. τε. [his accedit Burm. Ex Add.]

3. Ἐπιστολῇ.] Ep. 73. p. 221. C. [Articulum τῇ ante v. ἐπιστολῇ uncis inclusit Ritschel.]

4. Ἔγραψεν.] Ἔγραψε ed. Vasc. [ἔγραψε recepit Ritschel.]

5. Ἅπαξ.] Deest MS. Oxon. Est t. II. p. 234. F. ed. A. (337. C. ed. Salm.) [c. 31.] At vulgo hic quoque nunc legitur γράψασθαι, ut debet. Oudend.

6. Γράψαι.] Cod. A. γράφειν. Hom. γράψας Iliad. Z. v. 169. γράψεν Il. P. v. 599. λέγειν saepe. λόγος Il. O. v. 393. Od. A. (197) v. 56. Hymn. III, 317. Hymn. I, 8, 143. In fine huius literae in codd. A. B. ea quae supra in γαμεῖ edit. habent, leguntur; γυναῖκα οὐ μόνον ἄγεται, ἀλλὰ καὶ γαμεῖ. Stobb.

7. Γράμμα δὲ καὶ λόγον οὐχί.] Eadem reperias apud Eustath. Comm. p. 633. Sallier.

Sic censebat quoque Eustathius Il. Z. 169. verum ad Il. O. vs. 393. sententiam mutare debuit de voce ultima: ibi enim λόγοις occurrit. Adde Seberi Indicem. καὶ abest MS. Oxon. Oudend.

8. Δι' ἑνὸς λ.] Ita quoque Phrynichus, cui ne assentiamur facit Aristophanis et Aristotelis auctoritas, apud quos ea vox cum duplici λλ scripta reperitur. Sallier.

Γυναικὸς ἀδελφός, οὐ γυναικάδελφος[1]· κοινὸν γάρ.

Sic et *Phryn*. p. 36. Sed aliter ubique MSS. et edd. In Leid. sec. Ἀττικῶς. Oudend. [cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 102. Arist. Plut. γρυλλίζοντες. codex Venet. uno λ̄. Acharn. v. 712. γρυλλιξεῖτε. de quo loco cf. *F. V. Fritzschium* in cens. ed. *Dind.* in Iahnii Annall. a. 1829. II, 1. p. 12.]

1. *Οὐ γυναικάδελφος.*] Ea vox reperitur apud *Euripidis* schol. Hec. vs. 824. *ἄκουε δὲ νῦν*, inquit, *ὁρᾷς τόνδε τὸν θανόντα, ἤγουν τὸν Πολύδωρον, τοῦτον δρῶν καλῶς, ἤτοι εὐεργετῶν ὄντα γυναικάδελφον σέθεν.* Sallier.

Vid. Carol. Du Cang. Gl. M. et I. Gr. in V. Hemst. [*Γυναικαδελφή* adfert *Lobeck.* ad Phrynich. p. 306. e Niceph.]

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ'.

Δάκρυσι λέγε, μὴ δακρύοις· ποιητικὸν γάρ[1]. Λιβάνιος ἐν μελέτῃ τῇ φιλαργύρου παῖς ἀριστεύσας· τοῖς τῶν δανειζομένων δάκρυσι μηδὲν ἐνδιδόναι.

Δαμάλη[2] ὁ ἄῤῥην μόσχος, δάμαλις δὲ ἡ θήλεια· μόσχος[3] δὲ κοινὸν ἐπ' ἀμφοτέρων.

---

1. Δάκρυσι λέγε, μὴ δακρύοις· ποιητικὸν γάρ.] Dativus ille (198) non ita est poëtarum peculiaris, ut solutae orationis scriptores eum sibi vitandum esse existimarint; legitur enim apud *Lycurgum* adv. Leocr. p. 124. τίνας δὲ δυνατὸν, inquit, εἶναι δοκεῖ τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι καὶ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους τοῖς δακρύοις εἰς ἔλεον προαγαγέσθαι τοὺς δικαστάς. Neque aliter *Theophr.* de Odor. p. 442. ἐπεὶ δὲ τῶν ὀσμῶν αἱ μὲν ἐν φυτοῖς καὶ τοῖς τούτων μορίοις, οἷον κλῶσι, φύλλοις, φλοιοῖς, καρποῖς, δακρύοις. Sallier.

Cod. A. rectius, uti videtur, παθητικὸν γάρ. Exemplis a Clar. *Sallier.* adductis addi quam plurima possunt: *Xenoph.* Cyrop. I. p. 17. *Laërt.* p. 20. *Ioseph.* p. 757. C. et alibi saepius. *Aelian.* Var. VII, 8. XIV, 19. *Synes.* περὶ προνοίας p. m. 64. etc. Locus *Liban.* a nostro cit. est tom. I. p. 805. A. [vol. IV. p. 626, 15. *Reisk.*] Stoeber.

At vero *Moeris* [p. 117. *Piers.*] δακρύοις Ἀττικῶς. δάκρυσιν Ἑλληνικῶς. Uterque errat. Vid. *Steph.* Thes. Oudend.

Sic tamen *Xen.* I. *K. Π.* p. 12. vs. 33. edit. *H. Steph.* *Euripides* utroque modo, δάκρυσι Iph. Aul. v. 1242. δακρύοις v. 1434. Abresch.

Ita et poëtae aliquando. *Orpheus* de Lapid. p. 206. Καὶ πίτους δάκρυσι λιθούμενον ὀψιανοῖο. corrigo, λίθον μένος ὑψικόμοιο. [cf. hac de re Buttmann. gr. Gr. vol. II. p. 404.]

2. Δάμαλις.] Ponitur pro bucula, quae peperit. *Anthol.* lib. I. c. 24. Epigr. I. meminit etiam *Lampridius* Alex. Sever. c. 22. Drakenb.

Cod. A. Δαμάλη ὁ ἄῤῥην μόσχος· δάμαλις ἡ θήλεια. Cod. B. Δαμάλη ὁ ἀῤῥ. μόσχ. δάμαλις δὲ etc. ut in ed. Sic quoque *Ammon.* [p. 39.] si pro δαμάλης legeris δαμάλη, cui quidem emendationi codd. nostri quam maxime favent. Δαμάλη doricum esse tradit *Corinth.* p. 685. δαμάλη autem sic ut δάμαλις foem. genere apud *Pindar.* legitur. Stoeb.

Δάπανος ἡ δαπάνη[1] καὶ ὁ δαπανηρός[2]. Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ[3]· δάπανος γὰρ φύσει.

Δασὺ Ἀττικοί· τὸ δὲ δάσος κοινοί[4].

Δεδεμένος κάλλιον[5] ἢ δεθείς[6], καὶ δέων* ἢ δεσμῶν. Δημοσθένης[7]· δέων, ἀπάγων, βοῶν.

Cl. *Wolfius* putabat, hic ex *Ammonio* supplendum Δαμάλης ὁ (199) ἄῤῥην μόσχος, atque ita *Phavorinum* [p. 187.] pro Δαμάγη emendabat *Gesnerus* de Quadrup. L. I. H. p. 115. Verum cum Δαμάλης hodie non reperiatur, sed passim δαμάλη aeque ac δάμαλις, suspicetur quis, ab *Ammonio* quoque δαμάλη, unde facile est vitium in δαμάγη, relictum esse. Immo diserte in utroque Leid. scribitur Δαμάλη, ὁ ἄῤῥην μόσχος. δάμαλις δὲ ἡ θήλεια. [illegible] haec medicina foret longe mitior, quam quae fit a doct. *Val[illegible]rio*. Attamen tam δαμάλη, quam δάμαλις de iuvenca femina ubivis reperias. Adi ibid. *Gesn.* et schol. *Theocr.* I, 75. Eleganter *Epicrates* apud *Aelian.* l. XII. c. 10. et *Apostol.* Prov. c. X. §. 77. ὡς δάμαλις ὡς παρθένος. Apud nostrum posset legi δαμάλη καὶ δάμαλις μὲν etc. Nam simpliciter δάμαλις μὲν praebet Oxon. OUDEND. [Ceteris MSS. consentit Burm. *Ex Add.*] [Vid. *Valck.* ad Theocr. l. l.]

3. Μόσχος.] Vid. schol. *Euripid.* ad Hec. vs. 204. DRAKENB. [Κοινὸν] Leidd. Burm. κοινῶς. *Ex Add.* Recepit κοινῶς *Ritschel.*]

1. Δάπανος, ἡ δαπάνη etc.] *Lucian.* Somn. p. 2. *Aristoph.* Nub. I. 1, 13. IDEM.

Synes. p. 199. D. δαπανᾶν *Thucyd.* lib. IV. p. 253. D. Θουκυδ. ἐν ε'.] p. 404. C. WITTER.

Priori sensu nusquam hodie quoque invenitur δάπανος. Haec ergo vox addenda praec. δαμάλης, vel transvertendae voces h. m. ἡ δαπάνη, καὶ δάπανος, ὁ δαπανηρός. OUDEND.

2. Καὶ ὁ δαπανηρός.] Ita *Plutarchus* t. II. p. 624. ἡμῖν δὲ μᾶλλον, inquit, ἡ τῆς πικρότητος ἐδόκει δύναμις ἀναξηραντικὴ καὶ δάπανος τῶν ὑγρῶν εἶναι. SALLIER. [Vid. *Toup.* ad Longin. XLIV, 11.]

3. Πέμπτῃ.] §. 103.

4. Τὸ δὲ δάσος κοινόν.] Vox est minus obvia, quae legitur 2 Regg. XVIII. 9. εἰσῆλθεν ἡ ἡμίονος ὑπὸ τὸ δάσος τῆς δρυός. Occurrit etiam apud *Aelianum* l. XIII. c. 1. ubi de Atalanta loquens ait: εἶτα ἀπέκρυπτεν αὐτὴν διαθέουσαν ἢ δρυμὼν ἢ λοχμὴ ἤ τι ἄλλο τῶν ἐν ὄρει δάσος. Utrique adiungendus *Epiph.* t. I. p. 81. cuius haec verba: Προϊὼν δὲ καθεξῆς τὴν τούτῳ συνεζευγμένην αἵρεσιν, ὥσπερ χορτομανήσασαν ὕλην, ἡ δάσος ἀκανθῶν πανταχόθεν συνηνωμένον. Quae cum ita sint, illud nomen a lexicographis omitti non debuit. SALLIER. [Adde Ael. V. H. III. 40. Heliod. II. 20. p. 91. Recipienda est vox apud Alciph. III. 28. ex Vindob. cod. pro βάρος, quod vulgo legitur Vid. Bast. ep. cr. p. 164.]

Cod. A. κοινοί. STOBB.

Et uterque Leid. ut passim. OUDEND.

5. Δεδεμένος κάλλιον ἢ δεθείς.] Eleganter itaque dixit Evangel. *Luc.* XIX, 30. πῶλον δεδεμένον. Bos.

(200) 6. Ἢ δεθείς,] Utrumque δεδεμένος et δεθεὶς ab Atticis scriptoribus usurpatur: prioris exemplum reperias apud *Andocidem* Orat. I. p. 204. sic enim ille: τοὺς δὲ δεδεμένους καὶ μέλλοντας ἀπολεῖσθαι

Δεδήσομαι, οὐ δεθήσομαι. ἀπορήσειε[1] δ' ἄν τις, πῶς ἀπὸ τοῦ δέδεμαι, δέδεσαι, τὸ δεδήσομαι γινόμενον οὐ δεδέσομαι γράφεται. φαμὲν οὖν, ὅτι τοῦ δέω δῶ τὸ δεσμῶ οἱ μέλλοντες διὰ τοῦ η ἐκφέρονται· δήσω γὰρ καὶ δήσομαι· διὰ τοῦτο καὶ δεδήσομαι. οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι διὰ τοῦ ε̄[2], δέδεκα, δέδεμαι, ἐδέθην καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ, πλὴν τοῦ ἐνεργητικοῦ ἀορίστου τοῦ ἔδησα[3] καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ. τοῦτο δὲ γίνεται διὰ τὸ τὴν[4] πρώτην συζυγίαν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἔχειν ἢ τὸ η̄[5] ἢ τὸ ε̄, ποτὲ δὲ καὶ ἀμφότερα. Ἀριστείδης ἐν Διονύσῳ[6]· οὐδὲν ἄρα οὕτω βέβαιον δεδήσεται[7]. καὶ Συνέσιος[8] ἐν ἐπιστολῇ· ἂν ἐκεῖνοι σωφρονῶσι, δεδήσεται[9].

ἐλύσατε. Alterius vero suppeditat *Lysias* Orat. IX. p. 128. [in Theomn. §. 16.] ἡ ποδοκάκη αὕτη ἐστὶν, ὦ Θεόμνηστε, ὃ νῦν καλεῖ ἐν τῷ ξύλῳ δεδέσθαι. εἰ οὖν ὁ δεθεὶς ἐξελθὼν ἐν ταῖς εὐθύναις κατηγοροίη ὅτι οὐκ ἐν τῇ ποδοκάκῃ δέδετο, ἀλλ' ἐν τῷ ξύλῳ, οὐκ ἂν ἠλίθιον αὐτὸν νομίζοιεν. SALLIER.

7. *Δημοσθένης.*] *Κατὰ Ἀνδρ.* 119. WOLF. [p. 614. *Reisk.* §. 68. *Bekk.*]

1. *Ἀπορήσειε.*] Cod. A. ἀποῤῥ. STOEB.

2. *Οἱ δὲ ἄλλοι χρόνοι τοῦ ε̄.*] Sic vitiose ed. *Blank.* Cum sensus postulet διὰ τοῦ ε̄. et sic MSS. *Phavor.* et ed. R. Vasc. OUD.

Codd. A. B. Rom. διὰ τοῦ ε̄. [Burm. quoque διὰ τοῦ ε̄. *Ex Add.*]

3. *Ἀορίστου τοῦ ἔδησα*] Cod. A. delet τοῦ.

4. *Διὰ τὸ τήν.*] Delet τὸ cod. B. [Addit Leid. pr. τῶν περισπωμένων post v. συζυγίαν. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.* sed uncis circumscriptum.]

5. *Ἔχειν τὸ η̄.*] MS. Leid. pr. et Oxon. ἔχειν ἢ τὸ η̄. Non male. OUDEND.

Codd. A. B. ἔχειν ἢ τὸ η̄. [Ita etiam Burm. *Ex Add.*]

6. *Ἀριστείδ. ἐν Διον.*] P. 72. B. med. ubi οὕτως βεβαίως δεδέσεται. WITTER.

7. *Οὕτω βέβαιον δεδήσεται.*] Atqui vulgo t. I. p. 29. ed. Angl. [vol. I. p. 49. *Dind.*] nunc tacite edunt οὕτως βεβαίως (ut hic in Leid. pr.) δεδέσεται. Sed δεδήσεται agnoscunt scriptores optimi. Vid. *Steph.* item *Hesych.* et *Suid.* placet etiam magis lectio altera, ut sit adiectivum adverbialiter positum. OUDEND. [οὕτως βεβαίως recepit *Ritschel.*]

8. *Καὶ Συνέσιος* etc.] Cod. B. hoc exempl. non habet. Locus est p. 178. D. ubi tamen δεθήσ. ita et p. 185. δεθησόμενος *Ioseph.* p. 677. A. δεθήσομαι *Xenoph.* Cyrop. IV. [3, 18. ubi nunc δεδήσομαι.] p. 81. STOEB.

9. *Δεδήσεται.*] Verum vulgo hic ep. 32. inf. δεθήσεται: quod ut minus Atticum inprobat noster, nec non *Moeris* Atticista. Sed (201) per θ rursus *Synes.* ep. 44. p. 185. OUDEND. [Emendandus est Synesius e Thoma. vid. *Piers.* ad Moer. p. 123. sq.]

Δεδίττομαι[1] *τὸν δεῖνα, ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις*[2]· *ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος ἐν β' Ἰλιάδος*[3]·

—— *οὔ σε*[4] *ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσσεσθαι.*

Δεδρασμένον ὡς ἀπὸ τοῦ δέδρακα, δέδρασμαι, Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ[5]· *τῶν εὖ δεδρασμένων ὑπόμνησιν ποιησόμεθα.*

Δεῖγμα, οὐ δεῖξις[6], *ἀπόδειξις δέ*[7]. *καὶ δῆγμα*[8] *διὰ τοῦ η, οὐ δῆξις.*

---

1. *Δεδίττομαι.*] Vid. *Graevius* ad *Lucian*. Soloec. [§. 20.] p. 741. [72. 73.] Drakenb. [Cf. *Pierson*. ad Moer. p. 118. sq. *Backmann*. Anecdd. vol. II. p. 322, 29. *Valcken*. apud Tittmann. p. 155. laudat: Origen. Cels. 3. p. 132. c. *ἐδεδίξαντο* [metuendi notione] Polyaen. p. 31, 4. *δεδίττωμαι* Dem. 771. §. 141. *δεδιττομένη τὴν* — D. Halic. 2. p. 128, 24. 188, 43. Cf. *Lobeck*. ad Phrynich. p. 320.]
Reddendum hoc verbum *Antipatro* in Epigr. inter Iensiana CXXXVII. p. 349.
— — *φεύγετε Κρῆσσαι*
Κέμμαδες ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμεναι.
corrig. *δεδισκόμεναι.*

2. *Καὶ λογογράφοις . . . παρὰ ποιηταῖς.*] Haec omnia desunt a cod. A.
Καὶ λογογράφοις.] *Καὶ παρὰ λ.* Leid. pr. [recepit *Ritschel.*] dein rescribe *μόνοις* ex MSS. Leid. pr. Oxon. edd. Rom. Vasc. Oudend.
Cod. A. *μόνοις.* [etiam Burm. *Ex Add.*]

3. *Ὅμηρος ἐν β' Ἰλ.*] Vs. 190. ubi *οὔ σ' ἔοικε*, uti etiam in A. et B. legitur. Stobb.

4. *Οὔ σε.*] Leid. pr. Oxon. edd. R. V. *οὐ σ'* Male. Oudend. [Burm. quoque *οὔ σ' ἔοικε*. *Ex Add.* Probavit hoc *Ritschel.*]

5. *Ἐν τῇ τρίτῃ.*] In edd. Rom. Vasc. habetur *ἐν τῷ αὐτῷ* proxime post *Καὶ διασώζομαι* pro *ἐν τῇ αὐτῇ*; ut MSS. exhibent et *ὁ αὐτός φησίν*. Sed ita hoc mutandum fuit ob ordinem mutatum. Est autem lib. III. §. 54. Idem.

6. *Δεῖγμα, οὐ δεῖξις.*] *Lucian*. Prometh. p. 14. *Cuperus* Observ. lib. III. c. 20. *Harpocr*. h. v. Drakenb.
Minime audiendus *Thomas*, ut ostendunt haec *Machonis* Excerpt. p. 849.
Κακός τις, ὡς ἔοικε, κιθαρῳδὸς σφόδρα
Τὴν οἰκίαν μέλλων ὢν οἰκοδομεῖν, φίλον
Αὐτοῦ λίθους ᾔτησεν. ἀποδώσω ἐγώ
Αὐτῶν πολὺ πλείους· φησὶν, ἐκ τῆς δείξεως.
Sallier.
Aristid. Smyrn. *δεῖγμα δὲ ἓν ἐξαρκέσει* t. I. p. 230. Oxon. add. *Isocr*. p. 762. *Liban*. t. I. p. 807. Conf. *Steph*. p. 158. Stobb.

(202) 7. *Ἀπόδειξις.*] *Thuc*. l. I. p. 64. B. *ἀπόδεξις* *Herod*. l. I. init. Witter.

Δείλης ἑῴας[1] καὶ δείλης μεσημβρίας καὶ δείλης ὀψίας, Ἀττικοί· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δείλης ὀψίας[2] δείλης μόνον[3] λέγειν ἁπλῶς Ἑλληνικόν.

Δεκέτες[4] παιδίον κάλλιον εἰπεῖν ἢ δεκαέτες[5],

---

8. *Καὶ δῆγμα.*] Ea vox, ut et δηγμὸς sunt voces Atticae, minime vero δῆξις. Ad δῆγμα quod attinet, Atticam nemo dubitaverit, cum usurpetur ab *Aeschylo* Agam. vs. 800. [765. *Well.*]

. — — δῆγμα δὲ λύπης
Οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται.

Usurpat etiam *Theophr.* Hist. Plant. l. IX. c. 5. ἐν ταύταις δ' ὄφεις εἶναι πολλοὺς δῆγμα θανάσιμον ἔχοντας· πρὸς οὓς φραξάμενοι χεῖρας καὶ τοὺς πόδας καταβαίνουσι καὶ συλλέγουσι. Ibidem reperias nomen δηγμὸς nempe l. IV. c. 5. οὗτος ἐν τῇ κοιλίᾳ δηγμὸν ποιεῖ καὶ δυσεντερίαν. διὸ καὶ Ἀλέξανδρος ἀπεκήρυξε μὴ ἐσθίειν. Quamobrem dubitari nequit, quin in vocum Atticarum numerum reponendum sit; at aliter se res habet de voce δῆξις, quippe quae nobis inter legendum Atticos scriptores nondum occurrerit; posse tamen a pure loquentibus adhiberi, illud argumento est, quod ea non infimae notae auctores utantur *Plutarch.* t. II. p. 35. *Galenus* t. I. p. 146. *Nonus* Medicus p. 15. SALLIER.

Xenoph. p. 572. *Diod.* l. I. p. 31. 1. A. Hic inserenda videntur ea, quae in δεβίβιον leguntur ἱστέον· δείκνυμι etc. WITT.

1. *Δείλης ἑῴας* etc.] Vid. *Bud.* Comm. p. 1227. Conf. not. nostr. ad *Phrynich.* Appar. voc. ἀκρατίσασθαι. STOEB.

Transposita distinctione f. leg. μόνον λέγειν ἁπλῶς, Ἑλληνικόν. Saepissime tamen, et haud scio an perpetuo, omittit *Xenophon* ὀψίας, ὀψίαν. ut V. *K. Π.* p. 71. vs. 5. Hellen. princ. l. IV. p. 298. vs. 34. p. 311. vs. 9. III. K. A. p. 181. vs. 32. et sic *Thuc.* l. IV. c. 69. vs. 30. c. 103. init. *Achill. Tat.* p. 187. Addit *Thuc.* VIII. c. 26. ABRESCH.

2. *Τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ δείλης ὀψ*] Sic *Lucian.* t. I. p. 683. περὶ δείλην ὀψίαν ἀπεβαίνομεν. TORREN.

Contra optimorum scriptorum auctoritatem haec, forsan et invito *Thoma*, sunt adiecta. περὶ δείλην *Thuc.* habet l. IV. p. 299. A. et 320. D. μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ *Xenoph.* Ἑλλ. l. I. pr. p. m. 428. C. ἀμφὶ δείλην ἄγειν ἀρξάμενος, δρόμῳ ἡγεῖτο. διελθὼν δὲ τῆς νυκτὸς etc. *Arrian.* l. III. c. 21. p. 136. ut alios taceamus. STOEBER.

3. *Δείλης μόνον.*] *Xenophon* p. 306. ἀλλὰ δείλης ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας. TORREN.

At vide *Suidam* et *H. Steph.* Thes. licet succenturietur *Moeris* [p. 133. *Piers.*] Certe δείλης μόνον saepe usus est *Xenophon* [Liban. quoque ep. 348. *Ex Add.*] Et sic *Thucyd.* tam περὶ δείλην (203) quam περὶ δείλην ὀψίαν adhibuit. Adi Indic. et infra V. Συμπεσεῖν. OUDEND. [*Valcken.* ap. *Tittm.* „Schol. ad Il. Φ. 232. ἡ ὀψινὴ κατάστασις τοῦ ἡλίου παρ' Ἀττικοῖς Δείελος λεγομένη. *Ruhnken.* ad Tim. p. 55."]

4. *Δεκέτες* . . . ὡσαύτως καὶ δεκάετες.] F. ὡσ. καὶ τετράετες. ABRESCH. [Pro Δεκέτες παίδιον exhibet Burm. δεκέτης παῖς. *Ex Add.*] Sic εἰκοσέτης *Anthol.* l. II. c. 1. epigr. 2. p. 263.

5. *Ἢ δεκαέτες.*] Vitiosa accentus positio, pro δεκαετές, ut et

καὶ δεκέτης πόλεμος ἢ δεκαετής[1]. Λιβάνιος ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιοχέων[2] ὀργῆς· οὔτ' αὐτὸς οὗτος ὁ δεκέτης πόλεμος. δεκαετὲς μέντοι διάστημα χρόνου, οὐ δεκετές, καὶ δεκαετὴς χρόνος, οὐ δεκετής. ὡσαύτως καὶ δεκάετες[3] καὶ πεντάετες καὶ ἑξάετες. Ἀριστείδης ἐν δευτέρῳ τῶν ἱερῶν· οὐ γὰρ πεντάετες οὐχ ἑξάετες ἀρκεῖ[4].

Δελφίς, οὐ δελφίν, καὶ ὅσα τῆς αὐτῆς εἰσι[5] κλίσεως, πλὴν τοῦ θὶς καὶ θίν[6]· ἀμφότερα γὰρ ἐν χρήσει[7]· τὸ μὲν γὰρ τὸν σωρόν[8], τὸ δὲ θὶν

---

in *Moeride* δεκαέτης pro δεκαετής. Vid. *Ammon.* in τριετής. Male vero in MS. Oxon. pro δεκέτες et δεκέτης scribitur δεκαέτ. et infra πεντάετης, ἑξάετης. Oudend. [*Ritschel.* δεκάετες.]

1. Ἡ δεκαετής.] Codd. A. B. δεκαέτης. Stokb. [et ita *Ritschel.*] Et Leid. pr.

2. Λιβ. ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντ.] Cod. A. ἐν τῷ περὶ τῆς τῶν Ἀντ. Locus est t. II. p. 151. [vol. I. p. 451. Reisk.] ubi οὔτε pro οὔτ'. Conf. *Polluc.* I. §. 54. et ibi *Iungerm.* *Steph.* p. 193. δεκαέτης legitur apud *Ioseph.* p. 512. E. δεκαετὴς l. II. p. 539. D. *Gloss.* p. 72. Decenna, Δεκαετής. p. 179. Quinquennalis, πενταετὴς χρόνος. Onom. *Calep.* p. 17. Biennis, διετής. p. 18. bimulus, διέτης et sic porro. Stokb.

Ἐν τῷ . . . ὀργῆς desunt MS. Oxon. Intelligit auctor πρεσβευτικὸν πρὸς Ἰουλιανόν. Sic enim vulgo inscribitur: cuius initio sequentia verba leguntur. Oudend.

[3. Ὡσαύτως καὶ δεκάετες καὶ etc.] *Ritschel.* scripsit ita: ὡσαύτως δὲ καὶ πεντάετες cet.]

4. Οὐ γὰρ πεντάετες, οὐχ ἑξάετες ἀρκεῖ.] Ultima vox deest MS. Oxon. At priores non leguntur vulgo in *Aristide:* ubi tamen in MS. *Thomae* lecta fuerunt: at nunc ἐν δευτ. ἱερῶν t. I. p. 304. sic exstat: Τίς κεν ἐκεῖνα

Πάντα γε μυθήσαιτο κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων;

Ἐκεῖνάγε οὐκ ἀρκεῖ. Qui versus est desumtus ex *Homeri* Od. Γ. vs. 114. et ibidem sequitur: Οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων. *Thomas* itaque ex *Aristide* citavit, non cogitans, haec aeque ac praecedentia *Homeri* esse verba. Oudend. [Aristid. vol. I. p. 480. *Dind.*]

Cod. B. οὐδ' ἑξαετ.

5. Τῆς αὐτῆς εἰσι.] Cod. A. ἐστι.

6. Καὶ θίν.] Cod. B. θήν. Mox vero idem τὸ δὲ θὶν τὸν αἰγιαλ.

(204) 7. Καὶ ἀμφ. γὰρ ἐν χρήσ.] Delevi καὶ cum ed. Vascos. Plane enim abundat. Oudend. [Deest καὶ etiam in Burm. *Ex Add.* Retinuit *Ritschel.* particulam cll. p. 214. v. δίαιτα. — Hoc Thomae praeceptum sequutus est *Schneiderus* lexic. At vide *Passovium* v. θίς.]

Desunt in cod. B.

8. Τὸν σωρόν.] Cod. A. τὸ σωρόν.

τὸν αἰγιαλὸν σημαίνει. ἔστι μέντοι δελφὶς οὐ μόνον τὸ ζῶον, ἀλλὰ καὶ μολίβδινόν τι ὄργανον [1] ναυμαχουσῶν νεῶν, ὅθεν καὶ Θουκυδίδης νῆας δελφινοφόρους [2].

Δένδρεσιν, ὡς Θουκυδίδης [3] καὶ ἕτεροι [4], οὐ δένδροις, ὡς Ξενοφῶν [5].

Δεσμὰ [6] κάλλιον ἢ δεσμοί [7]. ἐπὶ δὲ τῶν ἑνικῶν τὰ τοῦ ἀρσενικοῦ μόνα ἐν χρήσει· ὁ δεσμὸς γάρ, τοῦ δεσμοῦ [8], καὶ ὅσα μέχρι τῶν πληθυντικῶν.

---

1. *Μολίβδινον ὀργ.*] Adde τι ex Leidd. Oudend.
Cod. A. μολ. τι ὀργαν. [Addit τι etiam Burm. *Ex Add.*]

2. *Δελφινοφόρους.*] *Thucyd.* l. VII. c. 41. ubi vide, et *Moerida* [p. 180.], *Suid.* ac *Scheff.* de Mil. Nav. p. 136. Oudend. [*Valcken.* adfert Eustath. Il. Φ p. 1302. l. 44.]
Conf. Lilius Gregor. *Gyraldus* de Navigiis p. 133. Adr. *Turnebus* Advers. l. II. c. 22. p. 58. [Ad formam νῆας quod attinet vid. *Piers* ad. Moer. l. l. ubi eadem verba excitantur et *Lobeck.* ad Phryn. p. 170 quem *Ritschel.* iam laudavit.]

3. *Δένδρεσιν ὡς Θουκ.*] Lib. II. c. 75. init. [ubi vid. *Duker.*] Conf. *Ael. Dionys.* apud *Eustath.* ad Iliad. *Γ.* p. 300. edit. Basil. Addit οὐ δένδροις ὡς Ξενοφῶν; sed qui et τῷ δένδρεσιν usus in Oecon. p. 483. vs. 27. [4, 14.] Abresch.

4. *Καὶ ἕτεροι.*] *Arrianus* Ind. c. 11. p. 325. ἐν τοῖσι λειμῶσι καὶ τοῖσιν ἕλεσιν ὑπὸ δένδρεσι μεγάλοισιν. Sic *Diod.* l. II. p. 121. et alibi saepius. *Ioseph.* p. 748. B. p. 833. A. *Liban.* t. I. p. 182. A. qui etiam δενδράσι scripsit t. II. p. 379. C. Witter.

5. *Οὐ δένδροις, ὡς Ξενοφῶν.*] 'Αναβ. IV. [7, 9. 8, 2.] p. 264. etc. apud quem tamen δένδρεσι quoque legitur Oecon. [l. l.] Sed aliis quoque eandem vocem usu venisse constat. Vid. *Aelian.* l. XIII. Var. c. 1. *Liban.* t. II. p. 511. C. *Aristid.* p. 94. A. *Dio* p. 669. D. 675. E. *Philostr.* Heroic. p. 751. πάντες τε πρὸς τοῖς δένδροις ἔπεσον. Conf. *Steph.* p. 155. Idem.
Vide etiam *Moerida.* Atqui δένδροις est in *Aristide* t. II. p. 349. Oudend. [Cf. *Piers.* ad Moer. p. 132. (p. 98. ed. Lips.) *Sturz.* lexic. Xenoph. vol. I. p. 646.]

6. *Δεσμά.*] *Δεσμὰ δυσχερῆ Maxim.* Tyr. p. 195. Torren.

7. *Δεσμοί.*] *Cuperus* l. II. Observ. c. 9. Drakenb.

8. *Τοῦ δεσμοῦ.*] MS. Leid. pr. Oxon. καὶ τοῦ δεσμοῦ. Oudend. [Recepit particulam καὶ *Ritschel.*]
Olympiodorus epigr. cit. *Choerobosco* Grammat. MS.

> *Εἰ μὴ γράμμα Πλάτωνος ἐμὴν ἐπέδησεν ἐρωήν,*
> *Ἤδη λυγρὸν ἔλυσα βίον, πολυκηδέα δεσμόν.*

Homerus Odyss. *Θ.* vs. 296.

> — — *ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ*
> *Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο.*

Quae verba laudans *Athenagoras* Leg. pro Christ. p. 77. Attice dixit: καὶ τὴν μοιχείαν αὐτοῦ διεξίῃς καὶ τὰ δεσμά. conf. p. 85. (205) [Piers. ad Moer. p. 127. *Fischer.* ad Weller. II. p. 169. sq. *Valcken.*

Δεσποτεία. *Λιβάνιος*[1] *ἐν τῷ πρὸς Ἰουλιανὸν ὑπατικῷ· οὐκ ἐμὸν*[2] *ἐνδυναστεῦσαι παρ' αὐτῷ τὴν δεσποτείαν τῶν ἡδονῶν. αὐθεντία δὲ*[3] *παρ' οὐδενὶ τῶν δοκίμων ῥητόρων εὕρηται ἐπὶ τοῦ τῆς δεσποτείας ὀνόματος, εἰ καὶ Συνέσιος λέγει*[4]*· τὸ γὰρ αὐθέντης οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ φονέως*[5] *τάττου-*

---

apud *Tittm.* haec: „Eust. Il. *X.* p. 1386. l. 19. Od. *Θ.* p. 311. l. 9. vid. Hes. in *δεσμοὶ* et schol. ad Odyss. *Α.* 204. H. Steph. de Dial. Att. p. 115. a. citat et alios. *δεσμὰ* Eur. Andr. 577. 723. (1204. Iph. T.)"

1. *Δεσποτ. Λιβάν.* etc.] T. II. p. 250. B. [vol. I. p. 403. *Reisk.*] ubi pro *ἐμὸν ἐάσας.* pro *παρ' αὐτῷ τῇ τύχῃ.* Witt.

Ἐν τῷ . . . ὑπατικῷ desunt MS. Oxon. Vid. t. II. p. 250. Initio *καὶ Λιβ.* MSS. 3. et edd. pp. Oudend. [*καὶ Λιβάνιος* recepit *Ritschel.*]

2. *Οὐκ ἐμόν.*] Lege e *Libanio οὐκ ἐάσας*, ac vicissim ibidem pro *τῇ τύχῃ* e nostro rescribe *παρ' αὐτῷ.* Conferenti locum veritas patebit. Idem. [*Ritschel.* dedit *παρ' αὐτῷ.*]

3. *Αὐθεντία δὲ.*] *Gloss.* p. 25. Auctoritas, *αὐθεντία.* Auctor, *ἀρχηγός, αὐθέντης.* Onom. *Calep.* Authoritas, *τὸ κῦρος, αὐθεντία.* Usus hac voce *Synes.* p. 207. D. 215. A. verba vid. apud *Bud.* Comm. p. 1007. ubi de his vocibus plura. *Αὐθέντης* princeps *Diod.* XVI. p. 456. C. XVII. p. 490. *Ioseph.* p. 765. B. 795. D. *αὐτοέντης Dio* p. 723. D. 730 D. Witter.

4. *Εἰ καὶ Συνέσιος λέγει.*] Prima et ultima voce caret MS. Oxon. Sic vero ille ep 66. in f. et ep. 67. p. 215. notante *Welfio.* Adde *Suiceri* Thes. Eccles. Oudend.

5. *Ἐπὶ τοῦ φονέως.*] Sic *Suidas*, *Harpocr.* alii. Quibus praeivit *Thuc.* schol. lib. III. p. 213. *παρὰ τοῖς αὐθένταις*] *φονεῦσιν, αὐθένται κυρίως οἱ αὐτόχειρες καὶ οἱ πολέμιοι· οἱ δὲ νῦν, αὐθέντας τοὺς κυρίους καὶ δεσπότας.* Duplicem voci *αὐθέντης* sensum esse innuit. Ita enim dicitur, cum qui ipse sibi manus infert fataque abrumpit: tum qui propria manu alium interficit. Quibus tertiam addit *Harpocr.* observans, *τοὺς Τριάκοντα* dictos *αὐθέντας* esse, licet aliorum ministerio caedem patraverint. *Phrynich.* App. Soph. [*Bekker.* Anecdd. p. 15, 9.] *τοῦ Αὐθέντης* etymologiam hanc tradit: *Αὐθέντης ὁ αὐτόχειρ· ὃ σύγκειται παρὰ τὸ εἶναι,* (l. *εἶναι*) *ὅπερ ἐστὶν ἀφεῖναι, καὶ παρ' αὐτό* [*Bekk.* *παρὰ τὸ αὐτός*]*· οἷον ὁ ἀφεὶς ξίφος ἢ ἄλλο τι πρὸς ἀποκτεῖναί τινα. Σοφοκλῆς δὲ λύσας τοὔνομα, αὐτέντης* (l. *αὐτοέτης* [imo *αὐτοέντης*, uti *Bekk.*]) *εἶπεν. ἔστι δὲ πολιτικώτερον τὸ αὐθέντης.* Conf. Cl. *Sallier.* not. ad h. l. et *Vales.* ad *Harp.* 13. Stober.

MS. Oxon. et ed. Vasc. *φονέος.* Oudend.

Gloss. *Philox.* Autor, *ἀρχηγός, αὐθέντης.* *Euripides* Supplic. vs. 442. *καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονός.* Conf. *Antiphon* Or. VIII. p. 60. *ὀῤῥωδῶ μὴ οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν προκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν ἐπίδω αὐτόν.* leg. *ἀλλὰ καὶ αὐθέντη κ. τ. λ.* Pro domino seu hero posuit (206) *Hierocles* in facetiis MSS. *δύσκολός τις ἀπὸ σκαλᾶς καταβαίνων ἔπεσε, τοῦ δὲ αὐθέντου εἴποντος, ἐκεῖ τίς ἔπεσε; κ. τ. λ.* *Theophy-*

σιν. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ[1]· μήτε θυγατρὶ τῇ σῇ, μήτε αὐτῷ σοι εἴην αὐθέντης.

Δευσοποιὸς[2] καὶ ὁ βαφεὺς καὶ ἡ εἰς βάθος βεβαμμένη βαφή. λέγε οὖν δευσοποιὸς βαφή, μὴ ἀναπόνιπτος, εἰ καὶ Συνέσιος[3] ἐν ἐπιστολῇ τῇ, ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις, χρῆται καὶ ἀμφοτέροις λέγων· ὅταν ἁμάρτῃ δευσοποιά τε καὶ ἀναπόνιπτα.

Δημόκοινος[4] καὶ βασανιστὴς ὁ στρεβλῶν καὶ βασανίζων. Πλούταρχος[5] ἐν τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ θείου βραδέως τιμωρουμένων· ἐνίοις γὰρ καὶ κολασταῖς ἑτέρων πονηρῶν οἷον δημοκοίνοις ἀπε-

---

lactus ep. XXVI. p. 41. μεγαλεφανέστατέ μοι ἐν κυρίῳ υἱὲ καὶ αὐθέντα. Cf. *Lobeck*. ad Phrynich. p. 120. et *Wesseling*. ad Diod II. p. 163, 86. t. V. p. 145. *Dind*.]

1. Ἐν τῇ πρώτῃ.] Cap. 117.

2. Vide ad *Harpocr*. et *Suid*. atque *Ael*. H. A. XVI, 1. Oud. *Alexis* in Excerpt. Grotii p. 577. τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῷ χρώζομεν.

3. Εἰ καὶ Συνέσιος] Hic adde χρῆται ex cod. A. Mox distinctio delenda post πολλάκις. Locus est [ep. 44.] p. 183. D. Utitur voce δευσοπ. prae aliis *Lucianus* Icon. t. II. p. 475. [cap. 16.] et Bis Accus. t. e. p. 800. [cap. 8.] ubi schol. Δευσοποιὸν] τὸ ἀνέκπλυτον βάμμα. Est et *Apollodori* quaedam fabula Δευσοποιὸς dicta, cuius meminit *Suid*. voce Ἀπολλόδωρος. Stoeb. [*Valcken*. apud Tittm. haec: „opponitur ἐξίτηλον. citat Gataker. II. p. 70. g. Plato l. IV. de Repub. p. 429. E. ὃ μὲν ἂν τούτῳ τῷ τρόπῳ βαφῇ, δευσοποιὸν γίγνεται τὸ βαφέν. etc. p. 430. A. ἵνα δευσοποιὸς αὐτῶν ἡ δόξα γίγνοιτο. Antonin. X. §. 34. eodem sensu δεύεσθαι Gataker. I. p. 842 D. II. p. 70. et 71. plurima in loco Procopii δευσοποιός. peccata δυσέκπλυτα Gatak. I. p. 838. b. 841. egregie ad Lysim. §. 5. a. b. ἡ ἐσκιρωμένη φαντασία Gatak. I. p. 807. g. Alexis ap. Athen. 3. p. 124. a. τὸ καλὸν δὲ χρῶμα δευσοποιῷ χρώζομεν. ita et Grot. p. 577. appellat nigrum colorem δευσοποιόν. vid. et Casaub. p. 237. l. 50 de ista voce. Plurima ad h. v. Ruhnken. ad Tim. p. 56 " Cf. *Schneider*. ad Plat. ll. ll. vol. I. p. 371. 373.]

4. Δημόκοινος.] *Harpocr*. lex. h. v. ubi vid. *Maussac*. Drak. *Isocr*. p. 862. Vid. *Phryn*. voc. βασανιστής [474. *Lob*.] Add. Pollux. VIII. 71. Stoeb. [Vide *Wyttenb*. ad Plut. de Ser. Num. Vind. p. 43.]

H. Steph. Diatr. in *Socrat*. p. 28. . . . ὡσαύτως καὶ δημόσιος, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ. p. 45. edit. Ald. Vid. *Scalig*. ad *Herodiani* fragm. p. 214. edit. Pauw. *Ammon*. Abresch.

5. Πλούταρχ. ἐν . . . βραδέως.] Cod. B. βαδίως. Locus est t. II. opp. p. 552. F. δημόσιος Idem Vit. Phoc. p. 758. E. Conf. *Helled*. p. 975. A. 979. E. *Harpocr*. voc. δημόσιος. Eiusdem ordinis quoque δήμιος est apud *Diod*. XIV. p. 317. *Synes*. p. 182. B. D. unde *Gloss*. p. 34. Carnifex, Δήμιος, Σαρκοβόρος. *Lucian*. t. I. p. 451. et alibi saepius. Stoeb.

χρήσατο τὸ δαιμόνιον. ὡσαύτως καὶ δημόσιος[1], *ὡς παρ' Αἰσχίνῃ· παρέσται δὲ ὁ δημόσιος καὶ βασανιεῖ ἐναντίον ὑμῶν*[2]. *ἔνιοι δὲ βασανιστὴν λέγουσι τὸν ἐπὶ τῆς βασάνου, ἢ τὸν τὰ πρὸς τὴν βάσανον ἐνεργοῦντα.*

Δημότης Ἀττικοὶ ἄνευ τῆς σύν[3]. *Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ*[4]· *ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται. ὡσαύτως καὶ πολίτης*[5] *καὶ ἡλικιώτης*[6] *καὶ στασιώτης*[7]. *συμπότης δέ*[8].

---

(207) 1. *Καὶ δημόσιος.*] Recte Cl. *Wolf.* margini allevit *δήμιος*. Sic enim, non *δημόσιος*, legitur in *Aeschine* oratione de falsa legatione p. 403. (vitiose pro 415. ed. Francof.) et videtur auctor noster contra alios Grammaticos et *Ammonium*, ubi vide, docere, vocem *δήμιος* non solum significare *τὸν ἀναιροῦντα τοὺς καταδίκους*, sed et pro *δημοκοίνῳ* seu *βασανίζοντι* adhibitam esse: atque ita *Suidas*. Plerumque tamen significat *carnificem*, non tortorem. Oudend. [Aeschinis locus est p. 44. extr. *Steph.* p. 296. *Reisk.* *δήμιος* vulgo legitur apud Aeschinem, sed quatuor *Bekkeri* libri et Helmst. et Mead. exhibent *δημόσιος*, quod recepit *Bremius*. Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 476.]

2. *Καὶ βασαν. ἐναντ. ὑμῶν.*] Male MS. Oxon. *ἡμῶν*. Oudend. Codd. A. B. *ἡμῶν*.

3. *Δημότης Ἀττικοὶ ἄνευ τῆς σύν, . . . ὡσαύτως καὶ πολίτης* etc.] Euripidem tamen in *Theseo* et *Heraclidis* dixisse *συμπολίτην* notat *Pollux* et *Aristophanis* scholiastes ad haec verba in Pace: *χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. Οὔτε συμπολίτην* (inquit) *οὔτε συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μέντοι Εὐριπίδης που λέγει, ὦ ξυμπολῖται* etc. Legitur etiam apud *Aelian.* V. H. III. 24. vox *συμπολίτης*, et apud Apost. Ephes. II. *συμπολῖται τῶν ἁγίων*. Sed de hisce vocibus videri potest Eruditiss. *Graev.* ad Soloecistam *Luciani* p. 737. Bos.

Aristoph. in Pace p. 469. conf. V. *πολίτης*. Drak.

Attamen *συμπολίτην* *Euripidem* non refugisse, notat schol. *Aristoph.* ad Pac. vs. 909 ex Heraclid. vs. 826. Sed vid. *Scalig.* ad *Phryn.* Abresch. [Cf. *D'Orvill.* ad Char. p. 365. Aelian. V. H. III. 44. ubi vid. *Perizon.* *Lob.* ad Phryn. p. 172.]

4. *Ἐν Πλούτῳ.*] Vs. 254. Adde *Phryn.* p. 72. [p. 471. *Lobeck.*] et *Herod.* fr. ibid. p. 212. et Comm. cum nostro in V. *πολίτης*. Oud.

5. *Πολίτης.*] Minus recte igitur, qui nomine *συμπολίτης* utuntur, e quorum numero *Eusebius* Praep. p. 134. *τί δή ποτε οὖν τοῖς μὲν ἔξω καὶ πόῤῥωθεν ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀφικνουμένοις τὰς χρηστὰς ὑπέγραφον ἐλπίδας, οὐκ ἔτι δὲ καὶ τοῖς κατὰ τὸ αὐτὸ συνοικοῦσι, οἷς δὲ καὶ πρὸ πάντων ἐχρῆν, ὡς ἂν οἰκείοις φίλοις καὶ συμπολίταις τὸ ἐκ τῆς τῶν θεῶν παρουσίας ἀγαθὸν παρέχειν.* Sall.

Hippocr. Epist. p. 904. t. II. ed. Lind. *ὁ πολίτης ὑμέων Ἀπελλησαγόρης ἦλθεν εἰς Κῶ.* Reddenda haec vox veteri poëtae de Vir. Herb. apud *Fabricium* Bibl. Gr. vol. II. p. 652. c. 11.

Ἥν ποτε κεντόβορον κλήζουσι, Ῥέης πολίην τε

Δημούμενος κάλλιον[1] ἢ γελοιάζων. γελοιαστὴς δέ[2].

Διαβέβλημαι[3] ὑπὸ σοῦ καὶ διαβέβλημαί σοι καὶ πρὸς σέ, ἤγουν ἀντὶ τοῦ διεβλήθην ὑπὸ σοῦ καὶ ἀντὶ τοῦ διαβεβλημένως ἔχω πρὸς σέ. Θου-

---

Κύμβαλά τε Φρυγίης μητρὸς μακάρων βασιλείσης (208)
Κρηταιεῖς δέ τε. κ. τ. λ.
Ubi legend. καλεῖται Κυμβαλῖται. Vid. *Lampe* de Cymbal. lib. II. c. 18. et mox κρηταγενεῖς, atque ita quoque *Κρισσαγενῶν* leg. apud *Homerum* Hymn. in Apoll. vs. 446.

6. *Ἡλικιώτης.*] *Aelian.* V. H. lib. II. c. 34. Drak.

Nomen *συνηλικιώτης*, de quo *Thomas* ibi, abest a lexicis, quod tamen, quamquam minus Atticum, legitur Galat. cap. 1. vs. 14. *Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν μου παραδόσεων.* Legitur et apud *Epiph.* t. I. p. 131. *τάχα δὲ οἶμαι,* inquit, *Ἰούδας οὗτος ἐκαλεῖτο, οὐ πάνυ δὲ σαφῶς ἐπίσταμαι διὰ τὸν χρόνον. μετέφερον οὖν αὐτὸν οἱ συνηλικιῶται νεώτεροι εἰς πολλὰς κακῶν ἐπιτηδεύσεις, φθοράς τε γυναικῶν.* Sed nemo his testibus vocem, de qua disputatur, Attica civitate donaverit. Sall.

Liban. II. p. 556. A. *Gloss.* Aequalis, *συνηλικιώτης*. Vid. et *Diod.* S. I. p. 49. D. Witter.

Συνήλικες apud *Aristid.* legisse memini. Stobb.

Alciphron lib. I. ep. 12. p. 46. *ἔναγχος δὲ Παμφίλου μετὰ τῶν συνηλικιωτῶν μισθουμένου τὸ σκαφίδιον.* *Diodorus* Sic. lib. I. c. 53. [ubi vid. *Wessel.* vol. II. p. 89. *Dind.*]

7. *Καὶ Στασ*] *Στασιώτης* *Herod.* V. [cap. 70.] p. 380. C. *Steph.* *συνίππαρχος* Id. VII. p. 468. E. Conpatria, *Συνπατριώτης*. Witter.

8. *Συμπότης δέ.*] Qua voce usi *Pindar.* Olymp. A. p. 62. fin. Schmid. *Lucianus* saepius. *Aelian.* Var. II, 41. Conf. de his vocibus *Lucian.* Soloec. t. III. p. 562. Stobb.

Ad hanc formam *συνδιδασκαλίτης* dixit *Ignatius* Ep. ad Ephes. p. 19.

1. *Δημούμενος κάλλιον ἢ γελοιάζων.*] *Hesych.* *Δημοῦται, παίζει, θωπεύει.* Bos.

Notabamus ad *Moeridem*, locum *Platonis*, quem *Eustathius* ob oculos habebat, nobis non succurrere. Legitur Theaet. p. 161. *τί δή ποτε,* inquit, *ὦ ἑταῖρε, Πρωταγόρας μὲν σοφός, ὥστε καὶ ἄλλων διδάσκαλος ἀξιοῦσθαι δικαίως κατὰ μεγάλων μισθῶν. Ἡμεῖς δὲ ἀμαθέστεροί τε καὶ φοιτητέον ἦν ἡμῖν παρ' ἐκεῖνον, μέτρῳ ὄντι αὐτῷ ἑκάστῳ τῆς αὐτοῦ σοφίας; καὶ ταῦτα πῶς μὴ φῶμεν δημούμενον λέγειν τὸν Πρωταγόραν.* quam vocem, *Aelium Dionysium* aliosque secuti, exponendam iudicamus, *παίζοντα*, sive *per iocum*. Sallier.

Adde *Moer.* [p. 129.] et *Suid.* Oudend.

2. *Γελοιαστὴς δέ.*] Cod. B. addit *μή.* [etiam Burm. addit *μή.* Ex *Add.*]

3. *Διαβέβλ.*] *Διαβεβλημένος ὑπὸ σοῦ* *Synes.* p. 243. B. Witt. (209)
Conf. *Corinthus* p. 111. et *Erotianus* p. 22.

κυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ[1]· *καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβληντο. Δημοσθένης*[2]· *χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους. καὶ Φιλόστρατος ἐν τῷ τοῦ Ἡρώδου βίῳ· διαβέβληται*[3] *πρὸς τὸν υἱόν, ἀντὶ τοῦ κακὸν αὐτὸν ἡγεῖτο. καὶ διαβόλως ἀντὶ τοῦ κακῶς καὶ ἐπὶ διαβολῇ. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ*[4]· *καὶ ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη.*

Διαβόητος[5] *ὁ ἐπὶ κακίᾳ ἁπλῶς φημιζόμε-*

---

1. *Θουκυδ. ἐν ὀγδ.*] Pag. 601. C. alter locus est lib. VI. p. 420. B. Witter.

Ad priorem conf. *Duk.* p. 554. qui calculum nostro addit. Conf. etiam *Thucyd.* VIII p. 600. D. *Steph.* Stoeb. [Cf. *Wesseling.* ad Herodot. VI, 64. *id.* ad Diodor. I, 93. vol. IV. p. 145. ed. *Dindorf. Wyttenbach.* in Plutarch. Moral. p. 299. 226. vol. I. ed. Lips. Andoc. de redit. p. 22. *Steph.* §. 24. *Bekk.* *οὐδὲν οὖν ἔτι ὑπολείπεται ὅτῳ ἂν μοι δικαίως διαβεβλῆσθε.*]

Male MS. Oxon. *ἕκτῃ*. Est enim lib. VIII. §. 83. Oudend.

2. *Δημοσθένης.*] Pro Megapolitis p. 165. A. [p. 202, 16. R. §. 2. *Bekk.*] Idem.

3. *Διαβέβληται.*] Lib. II. c. 1. §. 10. [p. 553.] ubi *διαβέβληто πρὸς αὐτὸν* sc. *υἱόν.* Idem.

4. *Ἕκτῃ.*] §. 15.

5. *Διαβόητος* etc.] *Διαβόητος ἐπὶ κακίᾳ*, sic vocatur Alexander ille a *Luciano* in Pseudom. p. 749. Torren.

In iis omnibus definiendis *Thomas* fallitur, ut patebit consulenti lexica. Sallier.

Nimis hic profecto pro more solito *λεπτολογεῖ* nodumque in scirpo praeter rationem quaerit bonus noster *Thomas*, praesertim autem circa vocem *περιβόητος*, quum scribit: *Περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ ἀρετῇ ἐγνωσμένος.* Rectius enim contrarium asserit *Hesychius: Περιβόητος ὁ ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων.* Id quod liquidissimis exemplis e *Lysia*, *Plutarcho* et aliunde petitis contra ineptum hoc *Thomae* nostri decretum validissime probat et confirmat Celeb. *Wesseling.* ad *Diodor.* Sic. lib. XIV. p. 700. t. I. [vol. IV. p. 775. ed. *Dindorf.*] qui nempe ipse de impio quodam ac sacrilego belli duce pariter in malam partem ibidem dixerat: *ἐν τῇ πατρίδι περιβόητον ἔχῃ τὸν βίον, ὑπὸ πάντων ὀνειδιζόμενος*, *infamem in patria vitam degeret, omnium probris expositus.* Ut similia plura iam mittam, quae in promtu sunt et ubivis affatim occurrunt. Taillen.

Lucian. Alex. t. II. p. 210. seq. [cap. 4.] *αὐτίκα μάλα τῶν* (210) *ἐπὶ κακίᾳ διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη* etc. qui vel solus locus innuit, etiam in bonam partem vocem istam accipi solere. Stoeb.

Contrarium censet *Ammon* sed merae sunt argutiae. In utramque enim partem cum adiuncta re quapiam, de qua agitur, sumi patet ex *Luciani* Pseudom. p. 749. et *Parthenii* Erot. cap. 4. Quibus adde Cl. *Dukeri* animadversionem ad *Thucyd.* lib. VI. §. 16. Oudend.

νος. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[1] τῇ, ὥσπερ ἄλλοτε πολλάκις· ὁ διαβεβοημένος Σπάταλος. ἐπιβόητος[2] ὁ ἐφ' ἑνί τινι κακῷ· ἰστέον δέ[3], ὅτι ἁπλᾶ μὲν ταῦτα τιθέμενα οὕτως ὡς ἔφημεν ἔχουσι· μετὰ δὲ προσθήκης ἐνίοτε καὶ ἐναλλάττουσι. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μένιππος ἢ νεκυομαντεία[4]· μετὰ πολλῶν καὶ σοφῶν καὶ σφόδρα ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένων. περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ ἀρετῇ ἐγνωσμένος.

Διαβόλιμον Θουκυδίδης λέγει τὸν διαβεβλημένον[5]· καὶ οὐ πάνυ διαβούλιμον ὄν[6], ἀπὸ τῶν

Dio Chrysost. Or. III. p. 48. D. *διαβόητοι μὲν νῦν εἰσὶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.* [Cf. *Hemsterh.* ad Luc. Necyom. c. 6. vol. III. p. 384. sq. ed. *Lehm.*]

1. *Συνεσ. ἐν ἐπιστ.*] P. 185. B. [ep. 44] add. *Laërt.* p 247. E. WITTEB.

2. *Ἐπιβόητος.*] *Dio* p. 334. D. Post *κακῷ* add. codd. A. B. *Θουκυδίδης ἐν ϛ'. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι.* Vid. *Thucyd.* l. c. p. 387. et ibi *Duk.* add. Clar. *Valck.* ad *Ammon.* p. 42. *βεβοημένος* in malam partem *Liban.* I. p. 243. C. STOBB.

3. *Ἰστέον δέ.*] Scr. *Ἰστέον.* Haec praecedunt in codd. A. B. quae in fine ed. leguntur: *Περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ ἀρετῇ ἐγνωσμένος.* Legitur *περιβ.* apud *Ioseph.* p. 1059. *Xiph.* p. 369. C. IDEM.

Addit MS. Leidd. I. *Θουκυδίδης ἐν ϛ'. ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι. Περιβόητος δὲ ὁ ἐπὶ ἀρετῇ ἐγνωσμένος.* Quae postrema tantum agnoscit Leid. II. Utraque ante *ἰστέον* ponenda, deletis in fine *περιβ.* etc. OUDEND. [Cum MSS. Reg. et Leidd. consentit Burm. inserens Thucydidis locum, qui addatur, et τὰ *Περιβόητος δὲ* etc. ante *ἰστέον* quoque locans. *Ex Add.* — Inseruit haec verba *Ritschel.* addito articulo: *Θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ.*]

4. *Νεκυομαντεία.*] Tom. I. p. 303. B. ed. Salm. [cap. 6.] IDEM.

5. *Θουκ. λ. τὸν διαβ.*] Codd. A. B. *τὸ διαβ.* Leguntur verba lib. VIII. p. 608. D. sic: *καὶ οὐ πάνυ διαβολὴ μόνον τοῦ λόγου.* Ubi ex MS. ad marginem legendum esse scribitur: *διαβόλιμον ὂν τῶν λόγων.* Reliqua *Thucyd.* verba legimus l. c. p. 611. D. pro *τῆν* scr. *τήν.* Priora quidem verba ex codd. corruptis *Thomam* hausisse; posteriora autem, ad voc. *παρακλεῖν* infr. reiicienda, scribarum errore huc irrepsisse, haud immerito suspicamur. vid. *Wass.* ad *Thuc.* p. 560. fin. STOBB.

L. VIII. c. 91. Verba, quae insuper addit *Thomas*, *ἀπὸ τῶν Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παρακλεῖν* sumta sunt ex cap. 94. vs. 51. ad sensum forsan absolvendum, quo magis pateret, *διαβόλιμον* ita, (211) ut putat, accipiendum esse. Cl. *Wass.* in not. putat, *Thomam* vitioso usum codice, quod sic non est. ABRESCH. [Burm. *τὸ διαβεβλημένον.* *Ex Add.* — Recepit hoc *Ritschel.*]

6. *Καὶ οὐ πάνυ διαβούλιμον ὄν.*] Patet satis ex auctoris sententia *διαβόλιμον* esse legendum. Sed auctor in vitiosos *Thucydidis*

Μεγάρων τὴν Σαλαμῖνα παραπλεῖν. σὺ δὲ διαβεβλημένον[1] *λέγε.*

Διαγνώμη Ἀττικοί[2], *οὐ διάγνωσις*[3] *λέγουσι. Θουκυδίδης· ἡ δὲ διαγνώμη αὕτη τῆς ἐκκλησίας.*

Διαγράφω, οὐκ ἀπαλείφω[4].

---

codices incidit et memoriae vitio duo *Thucydidis* loca in unum confudit; nam proposita verba leguntur in MSS. plerisque l. VIII. §. 91. ubi nunc καὶ οὐ πάνυ διαβολῇ μόνον. Ex iotacismo orta menda. Sequentia verba ἀπὸ etc. leguntur demum §. 94. nec cum prioribus quidquam commune habent. τὸ διαβ. MSS. Leidd. OUDEND. [διαβόλιμον dedit *Ritschel.*]

1. Σὺ δὲ διαβεβλημένον.] Cod. A. διαβεβοημένον.

2. Διαγνώμη . . . Θουκυδ.] Lib. I. p. 59. A. add. id. l. III. p. 201. B. 219. D. Conf. *Steph.* p. 158. WITTER.

Lib. I. §. 87. Adde *Suid.* OUDEND.

3. Οὐ διάγνωσις.] Ita tamen *Isocrat.* ad Demonic. p. 56. conf. schol. *Thucyd.* l. I. p. 19. DRAKENB.

Non ergo Attice locuti *Isocr.* p. 506. *Lucian.* Tox. t. I. p. 618. Bas. χειμῶνος δεήσει σοι πρὸς τὴν διάγνωσιν. et in Dial. πρὸς ἀπαιδ. t. II. p. 717. τίς ἢ ποία διάγνωσις; vid. iter. *Isocr.* p. 762. ut *Dionem*, *Liban. Ioseph.* taceam. WITTER. [Demosth. de Coron. p. 227, 23. *Reisk.* §. 7. *Bekk.* τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ ἁπάντων. ubi vid. *Schaefer.* Appar. t. II. p. 22. „Mirum errorem Thomae Mag. p. 211. oportuit ab Interpretibus acrius castigari." Eadem vox invenitur in eadem Demosthenis oratione p. 269, 27. *R.* §. 128. *B.* apud Thucyd. I. 50. Cf. *Bachmanni* Anecdd. vol. I. 193, 28. Διαγνώμη: διάγνωσις καὶ διάκρισις ὥσπερ καὶ καταβοή, ἢ καὶ λέγεται δίκη Θουκυδίδης.]

4. Διαγράφω, οὐκ ἀπαλείφω.] Attici dicunt διαγράφειν, quod communi dialecto, ἀπαλείφειν, *delere*, *expungere*. Eodem modo Belgae: *doorstryken*. Occurrit apud *Aristophanem* in Nub. p. 170. πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη: *Dica quinque talentorum mihi expuncta est.* apud eundem in Lysistrata p. 879. διαγράφω τοὺς ἱππέας. Sic περιγράφειν in Pace. BOS.

Aristid. p. 50. B. p. 126. A. *Philostr.* Heroic. p. 735. ἐπαινεῖ μὲν καὶ ὁ Πρωτεσίλεως ὡς ποιητικά, διαγράφει δὲ ὡς κεχαρισμένα. STOBB.

Inclementius, quam par est, dictum in ἀπαλείφειν. usus verbi apud Atticos etiam tam frequens, ut exemplis non indigeat. Mitior *Moeris* [p. 120. *Piers.*] explicuit Διαγράφειν, τὸ ἐξαλείφειν. *Platonis*, quem notat, locus de Rep. III. p. 610. B. ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα . . . ἂν διαγράφωμεν. quippe διαγράφειν est *expungere* et *verso stylo inducere*: utraque iunxit eleganter *Themist.* initio Or. XX. διαγράψειν με εὐθὺς τοῦ πατρῴου κλήρου, οὐκ (212) λέγω τῆς γῆς τε καὶ τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν ποιμνίων, ἅττ' οὐκ ἐγὼ πάνυ γλίχομαι . . . ἐξαλείψειν δὲ τοῦ καταλόγου τῶν ζακόρων τῶν ἑαυτῆς. sic legendum existimamus. Hinc insignem loquendi figuram efformavit *Aeschin.* Dial. III. §. 7. ὥστε ἔγωγε μὲν παρὰ ἀκαρῆ διέ-

Διάγω τὸ διατρίβω[1]. καὶ διάγω[2] τὸ διεξάγω. Φιλόστρατος[3]· διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας. καὶ

γραψα τὸν βίον. *adeo ut parum abfuerit, quin vitam plane pro nihilo ducerem atque ex rerum aestimandarum numero delerem:* ibi *P. Herreus*, qui melius, quam vel *Stephanus*, vel *Clericus* vim locutionis intellexit, hoc utitur *Magistri* loco. Quod si *Thomas* scripsisset *Διαγράφω τὴν δίκην*, facilius persuaderet, hoc potius verbum ea potestate, quam illud Atticos usurpasse. *Lys.* p. 148. v. 34. *διέγραψάν μου τὰς δίκας. Isaeus* p. 52. v. 20. *ἡ μὲν λῆξις τοῦ κλήρου διεγράφη. Poll.* VIII. 38. *διέγραφον τὴν δίκην οἱ εἰσαγωγεῖς. Philostr.* V. S. II. 32. p. 625. *τὸν βασιλέα διαγράφειν πολλὰς τῶν δικῶν.* Meminit *Harpocr.* in *Διαγράψασθαι . . . ἀντὶ τοῦ ἀνελέσθαι τὸ ἔγκλημα.* utraque copulavit *Poll.* VIII. 57. *δίκη ἀναιρεθεῖσα καὶ διαγραφεῖσα.* in *Demosth.* Or. adv. Neaer. p. 869. F. 872. A. *γραφὴν* et *δίκην ἀνελέσθαι*, quo referendum est illud *Hesychii: Ἀνῃρέθη, ἐξηλείφθη.* Illa vero *Διαγραφὴ δίκης* quomodo fieret, exposuit *Suid.* in V. apud quem pro *κατὰ διάγνωσιν* (*ἀνάκρισιν* plerumque vocare solent) *τυχόντος* reponendum esse *τοῦ ἄρχοντος*, lubens concedet, qui *Demosthenem* adhibuerit in Olymp. p. 1068. E. Haec recentioribus *ἀφάνισις δίκης*, quam *abolitionem* dicit *Quinctilian.* Decl. CCCLXXI. *Aelian.* H. V. II. 4. hunc in modum, me iudice, refingendus: *καὶ ἐκεῖνος μὲν παρὰ τὴν δίκην ἐκράτησε, τῇ ἀνάγκῃ δὲ τοῦ προστάξαντος Φαλάριδος οἱ ἄρχοντες τὴν γραφὴν τοῦ ἀγῶνος ἠφάνισαν.* in sequentibus *τὴν τῆς γραφῆς ἄρσιν*, quo forte pertineat in *Hesychio*, *Ἔξαρον . . . ἐξάλειψον.* Proprie *διαλείφειν τὴν δίκην* habet *Athen.* IX. p. 407. C. cuius verba quum repeteret *Eustath.* ad Od. P. p. 1829. v. 43. addidit, *διήλειψεν ἤγουν ἀπήλειψεν.* Hemsterh.

1. *Διάγω τὸ διατρίβω.*] Sic *Aesch.* Pers. v. 679. Conf. *Phav.* h. v. Idem.

Plato Menexen. p. 535. *τὸν ἐπίλοιπον βίον διάγειν. Sophocl.* Oedip. Colon, vs. 1614. *Aristoph.* Nub. vs. 463. et Vesp. vs. 1000. [Cf. Lamb. Bos. p. 59. *Villoison.* ad Longum p. 409]

2. *Καὶ διάγω . . . φροντίδας.*] Haec omnia absunt a cod. B. Locus *Philostr.* videndus supr. v. *βασίλεια*. Sensus est: *publicis curis intervalla dabat.* Eodem sensu paulo post occurrit vox *διάγω* ubi sic: *ἦν δὲ οὗτος Ἰνδὸς μὲν καὶ ἱκανῶς μέλας, ἄθυρμα δὲ Ἡρώδου μὲν καὶ Φαβωρίνου. ξυμπίνοντας γὰρ αὐτοὺς διῆγεν, ἐγκαταμιγνὺς Ἰνδικοῖς Ἀττικά.* i. e. *recreavit.* Stobb. (213)

3. *Φιλόστρατος.*] De V. S. I. 8, 2. p. 490. v. 12. et v. 29. *ξυμπίνοντας γὰρ αὐτοὺς διῆγεν.* Cur *Thomas*, quum *διάγειν* explicuit per *τὸ διεξάγειν*, hoc exemplum ponat, causam minus perspicio: certe *διεξάγειν* eam apud Graecos potestatem, si satis memini, non habet, qua capiendum est in *Philostrato διάγειν*, nimirum *avocare, oblectare*, ut recte docuit, interprete castigato, *Salmas.* ad *Ael. Spartian.* p. 42. b. eum in modum saepius usurpat; V. A. t. IV. p. 148. v. 28. *διῆγεν αὐτὸν ὁ Φοῖνιξ λόγοις.* VII. p. 307. v. 36. Vir autem summus in ratione significationis adsignanda sibi non consentit: alius enim erit locutionis modus, si petatur a *διάγειν ἀπό τινος, abducere, avocare ab aliqua re*, quam si a *διάγειν χρόνον, tempus transigere, traducere:* quod quidem po-

διάγω σε τούτου, ἀντὶ τοῦ ἀφιστῶ. ὡς ὁ αὐτὸς ἐν ἡρωϊκοῖς[1]· *μὴ καὶ θρύπτεσθαί με φῇς διάγοντά σε ἀπ᾽ αὐτοῦ. διάγω καὶ τὸ βραδύνω. Θουκυδίδης*[2]· *διῆγε καὶ προὐφασίζετο. καὶ διάγω τὸ διαβιβάζω, ὡς ὁ αὐτὸς*[3] *ἐν τῇ τετάρτῃ· ἀξιοῦντος διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν. καὶ διάγω*[4] *τὸ διαζῶ, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ*[5]· *ἀφ᾽ ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ καὶ δανείζεται, ἀπὸ τούτων διάγει.*

Διαθήκας γράφειν[6] *τις λέγεται, οὐ διαθήκην*[7].

---

sterius ut *H. Stephano* sic et mihi maxime probatur. Paulo obscurior et involuta loquendi forma in *Demosth.* Exord. Conc. p. 238. C. *τέτταρσιν ὀβολοῖς ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγουσι.* [Locus est p. 1459. ult. *Reisk.* respondet h. l. nostro *hinhalten*, ut recte monuit *Schaeferus* ad h. l. Apparat. t. V. p. 718.] Hinc *διαγωγὴ oblectamentum tempori fallendo et iucunde traducendo:* de qua voce *Is. Casaub.* ad *Strab.* I. p. 21. B. Idem XVII. p. 1138. B. Ptolemaeus Philadelphus *διὰ τὴν ἀσθένειαν τοῦ σώματος διαγωγὰς* [illegible] *τινας καὶ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας. Athen.* X. p. 420. D. *ἐξεχύθη γέλως καὶ διαγωγὴ πλείων ἐνέπεσε καὶ διατριβή.* Neque aliter accipio, quod *Diogen. L.* X. 138. scripsit, Diogenem ex Epicuri sententia *διαγωγὴν λέγειν τὴν ἀρετήν*, *oblectamentum iucundum vitae tranquille placideque traducendae.* Palamedes, ut Suidas memorat in *Τάβλα*, *ταύτην ἐφεῦρε εἰς διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.* graviter in hoc loco lapsus est *Io. Meurs.* de Lud. Graec. in *Πεττεία*, quando primum *διαγωγῇ* clanculum substituit *συναγωγὴν* vertitque *ad congregationem Graeci exercitus;* deinde *Cedreni*, cuius verba profert, *μετεωρισμὸν τοῦ στρατοῦ* idem esse non vidit, quod *διαγωγήν.* nam *ad elevationem exercitus*, quod Latine dedit, vereor, ut quisquam sit, qui percipiat. Hemsterh.

In vita Favor. l. I. c. 8. §. 2. Oudend.

1. *Ἐν ἡρωϊκ.*] Pag. 666. ubi *φῄς*, quam lect. etiam cod. A. exhibet. Stobb. [*Ritschel.* dedit ex cod. Basil. *ἐν τοῖς ἡρ.* cll. v. *Ἀχερουσία* p. 126. hui. ed.]

2. *Θουκυδ.*] Lib. I. p. 60. D. [cap. 90. extr.] Pro *προὐφασ.* cod. A. *προφασιζ.* Cod. B. *προεφ.* Idem.

(214) 3. *Ὡς ὁ αὐτός.*] Lib. IV. [cap. 78.] p. 804. D. Witter. [Non conspicitur *ὡς* in Leid. pr. Burm. *Ex Add.* Omisit *Ritschel.* — Pro *στρατιὰν* exhibet Leid. pr. *στρατεῖαν. Ex Add.*]

4. *Διάγω.*] Minus obvia significatio, si *διάγω* accipitur pro vivo, vitam sustento; Attica tamen, ut constat ex his *Theophr.* Hist. Plant. l. IX. c. 13. *διὸ ταύτῃ τε καὶ ἱππάκῃ διάγειν φασὶ τοὺς Σκύθας ἡμέρας ἕνδεκα καὶ δώδεκα.* Sallier.

Διάγω pro vivo legitur apud *Xenoph.* *Κυροπ.* l. p. 21. et 22. conf. *Hesych.* v. *ἐβίωσα.* Stobb.

5. *Χεῤῥονήσῳ.*] Pag. 79. B. [p. 96, 17. *Rsk.* §. 26. *Bekk.*]

6. *Διαθήκας γράφειν, οὐ διαθήκην.*] Sed cur non? utrumque

Δίαιτα[1], οὐ διαγωγὴ[2] οὐδὲ διατροφή[3]· καὶ ἀμφότερα γὰρ σημαίνει ἡ δίαιτα. καὶ διαιτώμενος[4] δὲ καὶ διάγων, οὐ μὴν καὶ διατρεφόμενος.

Διαιτητὴς[5] λέγε καὶ μὴ αἱρετὸς[6] κριτής[7].

---

enim promiscuo usu frequentissime occurrit apud *Demosthenem* inprimis atque *Isocratem*, item et *Plutarchum* et alios. Ita solus *Demosthenes* saepius dixit διαθήκην γράφειν, item διαθήκην ποιεῖσθαι, διατίθεσθαι, ἀφανίζειν, item διαθήκην εἶναι κυρίαν et εἶναι ἄκυρον, quod et apud *Isocratem* legitur. Plura exempla passim obvia collegit *Guil. Budaeus* in Comment. Ling. Graec. p. 629. et Iov. *Alberti* in Obss. Sacr. p. 199. et *Wolf*. t. III. Cur. Phil. p. 682. διαθήκας δὲ γράφειν aliquoties occurrit apud *Lysiam* et alios, ut observavit *Io. Conr. Schwarzius* in Comment. Crit. et Philol. Ling. Graec. Nov. Test. p. 328. TRILLER.

7. Οὐ διαθήκην.] Quam recte, ostendunt haec *Isaei* Orat. V. p. 450. καὶ ἔγραψεν οὗτος ἐν διαθήκῃ, εἰ μὴ γένοιτο αὐτῷ παιδίον ἐκ τῆς γυναικός, τοῦτον κληρονομεῖν τῶν ἑαυτοῦ. καὶ τὴν διαθήκην κατέθετο παρὰ τῷ κηδεστῇ Χαιρέᾳ τῷ τὴν ἑτέραν αὐτοῦ ἀδελφὴν ἔχοντι. quin p. 460. hanc ipsam, quae *Thomae* parum probatur, loquendi rationem usurpat: καὶ γράψας διαθήκην, inquit, ἐφ' οἷς εἰσήγαγε τὸν παῖδα κατατίθεται μετὰ τούτων παρὰ Πυθοδώρῳ Κηφισιεῖ προσήκοντι αὐτῷ. SALLIER.

1. Δίαιτα.] Id est *victus*, alioquin ea vox non posset exponi per διατροφή. Id igitur sibi vult *Thomas*, haecce nomina διαγωγὴ et διατροφὴ eo sensu accepta in vocum Atticarum censum venire non debere. Atque, ut a priori ordiamur, nusquam de victu usurpatum meminimus, quod in altera locum non habet; etsi enim in Atticorum scriptis non occurrit, apud alios non raro deprehendas; e quibus *Plutarchus* t. II. p. 131. πολλὰ γάρ, inquit, οὐ μόνον (215) πρὸς διατροφὴν ἄφθονα, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπάθειαν καὶ ἀπόλαυσιν ἀναδίδωσιν ἡ γῆ. ubi nomine διατροφὴ ea omnia intelligi, quae homini nutriendo inservire possunt, obscurum est nemini. Neque aliter interpreteris huncce *Iosephi* locum Antiq. L. II. p. 44. ὁ δὲ ταύτης αὐτῷ τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ βασιλέως δοθείσης, σφραγῖδι δὲ χρῆσθαι τῇ αὐτοῦ καὶ πορφύραν ἐνδύεσθαι, διὰ τῆς γῆς ἁπάσης ἐλαύνων ἐφ' ἅρματος, ἦγε τὸν σῖτον παρὰ τῶν γεωργῶν, τὸν ἀρκοῦντα πρός τε σπόρον καὶ διατροφὴν ἑκάστοις ἀπομετρῶν, μηδενὶ σημαίνων τὴν αἰτίαν ὑφ' ἧς ταῦτα ἔπραττε. Sunt et alia huiusce significationis exempla, quae si quis legere velit, adeat *Clem*. Alexandr. p. 400. *Iustinum* p. 60. et *Greg*. Nyss. t. I. p. 694. IDEM.

Reddenda haec vox *Nono* de cur. Morb. cap. 50. p. 69. θεραπεύει δὲ καὶ αὐτοὺς λουτρὰ καὶ ἀποδακρυτὰ καὶ ἡ Ἐρασιστράτου ἡ προγεγραμμένη, καὶ διὰ τὰ ὑγρά. Interpretem non moror, corrige καὶ δίαιτα ὑγρά.

2. Οὐ διαγωγή.] Conf. schol. *Aristoph*. Pl. v. 924. WITT.

3. Οὐδὲ διατροφ.] Delet οὐδὲ cod. B.

4. Καὶ διαιτώμενος.] *Thucyd*. lib. I. p. 5. B. lib. II. p. 125. A. *Ioseph*. p. 147. B. WITTER.

5. Διαιτητής.] Vid. *Harpocr*. lex. h. v. DRAKENB.

Διακεκναισμένος τὸ χρῶμα, ποιηταί. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[1].

—— —— οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν
Τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος[2].

διεφθαρμένος λογογράφοι.

Καὶ *Διακονοῦμαι*[3] καὶ διακονῶ. Λουκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδὴς ἢ ἀπιστῶν[4]· δεξιῶς ὑπηρέτησεν καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν.

Οὐ μόνον *Διάκορος* ἡ διακορεσθεῖσα[5], ἀλλὰ

Ed. Rom. διετητὴς vitiose. *Phavor.* praeivit. Utuntur voce διαιτ. *Luc.* Tox. t. I. p. 650. Bas. ἀλλ' οἶσθα. ὃ δράσομεν; ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν, αὖθις ἑλόμενοι διαιτητὴν ἄλλους ἐκ' ἐκείνῳ εἴπωμεν φίλους. *Isocr.* p. 750. 756. *Ioseph.* p. 76. E. Witter.

Μέσος δικαστὴς dixit *Thucyd.* lib. IV. p. 307. quod μεσίτης καὶ διαιτητὴς exponit scholiast.

6. Καὶ μὴ αἱρετός.] Cod. A. διαιρετός.

7. Κριτής.] V. *Ammon.* in Δικαστής. Hemsterh.

1. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλ.] Desunt MS. Oxon. Est vs. 120. Codd. Leidd. διεφθαρμένος λογογράφοι hic exhibent, ut reponi curavi. Male discrevit editor, litterarum seriem unice spectans. Oudend.

(216) 2. Διακεκναισμένος.] Hic addit cod. A. et Rom. edit. διεφθαρμένος λογογράφοι, quae infr. in pecul. §. leguntur, cui cod. B. favere videtur. Stoeb. [Etiam Burm. et ed. Vascos. hic loci διεφθαρμένος λογογρ. *Ex Add.*]

3. Διακονοῦμαι.] *Lucian.* Contempl. p. 341. *Antiph.* Or. I. p. 21. *Heliodor.* Aethiop. l. VII. [c. 9.] p. 317. *Aristaenet.* l. II. ep. 7. p. 220. Drakenb.

Loc. *Lucian.* est t. II. p. 350. Graev. ubi ὑπηρέτει. Codd. A. B. ita: καὶ διακονοῦμαι καὶ διακονῶ. Vid. Erasm. *Schmidt* ad N. T. p. 70. Stoeb.

4. Ἀπιστῶν.] Tom. II. p. 497. C. ed. Salm. [cap. 35.] ubi ὑπηρέτει, uti hic Leid. pr. ὑπηρέτειεν Leid. sec. In utroque est καὶ διακ. καὶ δ. Oudend. [Burm. ὑπηρέτει, praefigens, ut ceteri, καί. *Ex Add.* ὑπηρέτει recepit *Ritschel.* Cf. Grammat. Meerm. ad calc. Greg. Cor. p. 647. ed *Schaef.*]

5. Ἡ διακορεσθεῖσα . . . . κεκορεσμένη.] Id est mulier, cuius interfecta pudicitia; at vox διάκορος nunquam eo sensu interlegendum se nobis obtulit. Sall.

Nulla in his differentia. Cl. *Wolf.* legebat διακορευθεῖσα vel διακορηθεῖσα, devirginata. Recte, si modo exemplum huius inveniatur significationis. Forsan genus tantum indicare voluerit *Thomas*, ut non tantum notet *satiatum*, sed et *satiatam*: ὁ διακορεσθεὶς vel ὃς διακορής ἐστιν. Oudend. [Οὐ μόνον et ἀλλὰ desunt Burm. *Ex Add.* *Ritschel.* dedit διακορισθεῖσα pro διακορεσθεῖσα ex tribus codd.]

καὶ ἡ κεκορεσμένη, ἥτις καὶ κατάκορος λέγεται[1]. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ[2]· ἐπεὰν δὲ διάκορος ἡ γῆ σφέων γένηται.

Διακωχὴ[3] ἤτοι διάλειμμά τινος πράγματος ἐνεστῶτος. Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ[4]· ἐγένετο δέ τις

---

1. Ἥτις καὶ κατάκ. λέγεται.] Exempla huius significatus, quem vocc. διάκ. et κατάκ. tribuit, adhuc desideramus. STOBB.

2. Ἡροδ. ἐν τρίτῃ.] Pag. 235. A. ed. *Steph.* altera. WITTEB. Cap. 117.

3. Διακωχὴ etc. ἀνακωχή.] *Thomas* cum *Thucydidis* schol. I, 3. p. 198. convenit: διακωχή, inquit, διάλειψις, ἀναβολή. Accedunt *Ammonius*, et *Suidas*, e quibus, nostra quidem sententia, depravatissimus in *Hesychii* locus emendandus est: διακοχλῶ, ὁ μεταξὺ χρόνος, καὶ διάστημα χρόνου. scribendum enim videtur διακωχή, ut interpretatione colligas; nam ὁ μεταξὺ χρόνος nihil aliud est quam διάλειψις. Sed διακωχὴ et ἀνακωχὴ voces sunt *Thucydidis* propriae, quarum postremam glossis annumerat *Dionysius* Halic. t. II. p. 216. γλωσσηματικὰ μὲν οὖν καὶ ἀπηρχαιωμένα καὶ δυσείκαστα τοῖς πολλοῖς ἐστιν τό τε ἀκραιφνὲς καὶ ὁ περιλογισμὸς καὶ ἡ περιωπὴ καὶ ἡ ἀνακωχὴ καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. In eo tamen differt διακωχὴ ab ἀνακωχή, quod haec minus obvia, illa tritissima evaserit. Usurpatur a *Philone* p. 48. οὐ χάριν οὐ φεύγει Μωσῆς ἀπὸ τοῦ Φαραώ· ἀνεπιστρεπτὶ γὰρ ἂν ἀπεδίδρασκεν. ἀλλὰ ἀναχωρεῖ, τουτέστι ἀνακωχὴν ποιεῖται τοῦ πολέμου, ἀθλήτου τρόπον διαπνέοντος καὶ συλλεγομένου τὸ πνεῦμα. Eodem sensu occurrit apud *Heliodorum* Aeth. lib. IX. p. 423. ἠνεῳγμέναις μὲν ταῖς πύλαις οἱ Συηναῖοι, ὅπλοις δὲ ἀποκειμένοις οἱ Αἰθίοπες εἰρήνην ἐπισημαίνοντες, καὶ ἦν τὸ γινόμενον, ἀνακωχή τις ἀνεπίμικτος. SALLIER. [Vid. *Matthaei* ad Chrys. Homil. I. 49.] (217)

Eruditissime observat *Valckenaerius* ad *Ammon.* V. ἀνακωχὴ et Animadvers. p. 24. a *Thucydide* scriptum fuisse διοκωχὴ et ἀνοκωχή, licet a librariis in vulgarius compositum, mutatum et hinc temere a Grammaticis quibusdam ita citatum fuerit; at recte ea distinxisse *Ammonium* et in *Suida* atque *Hesychio* tam auctoritate MS. quam seriei litterariae ο̄ restituendum esse. Miror tamen, a Viro docto nullam *Thomae* mentionem esse factam. *Phavorinus* etiam διακωχὴν recenset pro διαλείψει. Utut ergo verum sit, ο̄ reponendum in *Thucydide* etc. esse, videtur tamen cum vulgo errasse *Thomas*; nisi MSS. aliud suadeant, praesertim cum ἀνακωχὴ pro *induciis* trito usu adhibitum fuerit. OUDEND. [Cf. *Piers.* ad Moer. p. 86. (p. 63. ed. Lips.) *Poppo* de Elocut. Thucyd. p. 239. De v. ἀνακωχὴ *Bachmanni* Anecdd. vol. I. p. 83, 22.]

4. Τρίτῃ] Pag. 232. D. add. Dio p. 126. A. p. 185. B. 391. B. WITTEB. [Cap. 87. *Valcken.* apud *Tittm.*: „Vascos. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. Scilicet binae notae praecesserant: καὶ διασώζομαι ὑπὸ σοῦ etc. in qua citatur Thucyd. ἐν τῇ τρίτῃ. In sequenti nota Δεδρασμένον ὁ αὐτός φησιν ἐν τῷ αὐτῷ [ἐν τῇ αὐτῇ]. utrumque sine reverentia mutavit Blancard. egregius ordinis litterarum architectus." — Ante vocem Διαλωδορεῖται inserenda est Thomae observatio de verbo Διαλλάττω, quam e Leidd. p. 218. protuli. Nam et agnoscit eam Burm. *Ex Add.*]

ὅμως διακωχή. ἀνακωχὴ δὲ πρόσκαιρος εἰρήνη πολέμου. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ πρώτῃ[1]· Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι' ἀνακωχῆς πώποτε ἐγένεσθε.

Διαλοιδορεῖται[2] καὶ λοιδορεῖται ἢ λοιδορεῖ. συντάσσεται δὲ ἀεὶ τὸ παθητικὸν πρὸς δοτικήν[3].

---

1. Πρώτῃ] Cap. 40. [ubi vid. *Duker*.]

2. Διαλοιδορεῖται etc.] Ita ferme *Suidas:* λοιδορῶ, inquit, δοτικῇ, τὰ δὲ παθητικὰ αἰτιατικῇ. quibus non assentitur *Aristophanis* schol. ad Plut. v. 466. τὸ λοιδοροῦμαι παθητικῶς, inquit, δοτικῇ συντάσσεται· ἐνεργητικῶς δέ, αἰτιατικῇ. nec existimet aliquis, *Suidam* ex scholiaste, vel scholiastem e *Suida* debere emendari; ideo enim, ni fallimur, discrepant, quod fere omnes illae Grammaticorum leges veteribus scriptoribus ignotae sint, qui verba quaedam modo cum dativo, modo cum accusativo efferunt, quod in λοιδορῶ nomen habet. Apud *Isocratem* v. g iungitur accusativo: τῶν δὲ μηδὲν, inquit, πρὸ τοῦ πράγματος ἐνθυμουμένων, ἀλλὰ τὸ συμβαῖνον σκοπούντων, ἤδη τινὲς ἐλοιδόρησαν αὐτόν. et ita pleriqae. Dativi exempla minus obvia, auctor est Clar. *Kusterus* ad *Aristoph.* Plut. v. 456. occurrunt tamen, nam praeter *Lucianum*, cuius locum ea potissimum de causa notandum esse monet, eam loquendi rationem reperias apud *Eurip.* Med. v. 873.

(218) Ἐγὼ δ' ἐμαυτῇ διὰ λόγων ἀφικόμην
Κἀλοιδόρησα.

Ubi ἐμαυτῇ construitur cum ἐλοιδόρησα. In *Plutarchi* Ottone p. 1068. [cap. 4.] ἀνοήτως δὲ καὶ γελοίως θατέρου τῷ ἑτέρῳ ἃ προσῆν ἀμφοτέροις ὀνείδη λοιδοροῦντος. Addit *Thomas*, λοιδοροῦμαι ab Atticis accusativo non iungi, minus recte, ut constat ex lexicographis. Idem dicendum de vocibus λυμαίνεται et διαλυμαίνεται. Sallier. [Andoc. de Myster. p. 9. Steph. §. 67. *Bekk.* καὶ ἐλοιδόρησα ἐκείνῳ ὧν ἦν ἄξιος. Cf. *Matth.* gr. Gr. 5, 384. adn. 2. *Bekk.* Anecdd. vol. I. p. 154. sq. de v. λυμαίνεσθαι ibid. p. 154, 23. *Wessel.* ad Herodot. VIII, 15. *Lennep.* ad Phalar. Epist. p. 54. sq. ed. *Schaefer.* Apud Isocratem uno tantum in loco cum dativo iungitur Nicocl. p. 30. *Steph.* §. 18. *Bekk.* διὰ τὰς πρὸς σφᾶς αὐτοὺς φιλοτιμίας λυμαίνονται τοῖς κοινοῖς. vid. *Sturz.* lexic. Xenoph. vol. III. p. 57. *Schweighaeus.* lex. Herod. t. II. p. 81.]

Leg. δοκιμώτερον ἢ λοιδορεῖ. subnectitur enim h. §. in MSS. Rom. et Vascos. τῷ διαφῆκε. Stobb.

Phavorinus habet κάλλιον ἢ λοιδορεῖ, quod voluit Thomas. Glossa hic auctiores sunt MSS. Leidens. Διαλλάττω οὐ μόνον τὸ φιλιῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ παραλλάττω. Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ· πλεόνως ὡς εἰπεῖν διαλλάττειν ἢ ἄλλο ἔθνος πρὸς αὐτὴν Αἴγυπτον. ubi ex *Aristide* t. II. p. 335. [vol. II. p. 444. *Dind.*] legend. πλεῖον ὡς [*Dind.* πλέον ὡς] et mox διαλλάττει, quod utrumque firmatur a codice Leidens. secundo, qui tamen mox αὐτόν, male. Oudend.

3. Πρὸς δοτ. τὸ παθ.] MSS. τὸ παθ. πρ. δοτικ. Stobbee.

MSS. item Leidd. et Oxon. τὸ παθητικὸν δοτικῇ. Sic et *Phavor.* et *Suid.* Oudend.

εἰ καί τινες πρὸς αἰτιατικὴν ἀδοκίμως[1]. καὶ διαλυμαίνεται[2] καὶ λυμαίνεται[3].

Διαπαίζει[4], οὐ καταπαίζει.

Διάπειρα κρεῖττον ἢ πεῖρα[5]. Πίνδαρος[6]· διάπειρά τοι βροτῶν ἔλεγχος[7].

---

1. Πρὸς αἰτ. ἀδοκ.] MS. B. πλὴν ἀδοκ. Phavor. ita, omisso tamen πρός. Stobb. Πλὴν addunt etiam Leidd. [Recepit Ritschel. — Vox ἀδοκίμως deest Burm. Ex Add.]

2. Καὶ διαλυμ.] Nova §. in MSS. et Rom. Vascos. Stobb. Sic et in Leidd.

3. Καὶ λυμαίνεται.] Anonym. de Err. Ulix. cap. 2. p. 14. λυμαινόμενος ἐπιβούλως τῇ τῆς ψυχῆς καταστάσει. [Hic quaedam intercidisse videntur Ritschelio, quia Phavorinus addat: αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ συντάσσεται. Ἀριστοφάνης (Plut. 436.), ἢ ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται, ἤγουν βλάπτει καὶ ζημιοῖ.]

4. Διαπαίζει.] Aristaenet. lib. I. ep. I. p. 8. ubi genitiv. regit. Drakenb.

Huiusce verbi, ut et sequentis exempla minus obvia sunt: prius legitur apud Lucianum t. II. p. 79. ὥσπερ γὰρ ὁ Σοφοκλῆς ἔλεγε τὸν Αἰσχύλου διαπεπαιχὼς ὄγκον, εἶτα τὸ πικρὸν καὶ κακότεχνον τῆς αὐτοῦ κατασκευῆς, τρίτον ἤδη τὸ τῆς λέξεως μεταβάλλειν εἶδος, ὅπερ ἐστὶν ᾠδικώτατον καὶ βέλτιστον. Usurpatur etiam a Diogene Laërt. p. 215. ἔνιοι μὲν οὖν, inquit, Πυθαγόραν μηδ' ἓν καταλιπεῖν σύγγραμμά φασι διαπαίζοντες. Utrique adiungi potest Iosephus, quem vide p. 925. et 1709. Alterum vero, nempe καταπαίζω, reperias apud eumdem Laërt. p. 67. Ἀλέξινον γοῦν πολλὰ καταπαίζων καὶ σκληρῶς ἐπισκώπτων ὅμως αὐτὸν εὖ ἐποίησε, τὴν γυναῖκα παραπέμψας ἐκ Δελφῶν ἕως Χαλκίδος, εὐλαβουμένην κλωπείας τε καὶ τὰς καθ' ὁδὸν λῃστείας. Hunc secutus Greg. Nyss. t. II. p. 411. εἰ τῷ γὰρ λόγῳ κατασκευάζει τὴν τοῦ ἀφθάρτου πρὸς τὸ ἄναρχον (219) συζυγίαν, τῷ αὐτῷ τρόπῳ παντὸς εὐσεβοῦς τε καὶ θεοπρεποῦς καταπαίζει ὀνόματος. Sallier.

5. Διάπειρα κρεῖττον ἢ πεῖρα.] Haec potius invertenda, ut fere omnia, aut saltim pleraque in nostro audaculo nimis et temerario Thoma; πεῖραν enim potius quam διάπειραν apud optimos quosvis auctores Graecos frequentissime occurrere, nemo Graecae linguae vel mediocriter callens facile, credo, negaverit. Sic Hippocrates noster more illo notissimo Aph. I. ἡ δὲ πεῖρα σφαλερή. sic et Theocritus Idyll. XV. πείρᾳ πάντα τελεῖται. item Sophocles Aiace τὴν δ' ἐφορμᾷς πεῖραν et Demosthenes πεῖραν αὐτῷ δεδώκασι. et denique Thucydides lib. VI. p. 385. τὰ πεῖραν ἥκιστα τῆς δόξης δόντα. et lib. I. p. 89. πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι. apud quem solum plura alia in hunc sensum passim occurrunt, ut innumera talia iam studio omittam. Conf. Dieterichii Iatreum Hippocrat. p. 947. seqq. Inde sane, ut notum, nihil frequentius, quam phrases illae apud veteres probos auctores leguntur, πεῖραν λαβεῖν ἀνδρός, γεύματος, κόρης, πολέμου, τέχνης, ἰσχύος, ὁμιλίας, quae apud Aelianum, Herodianum et Plutarchum saepius occurrunt et mille alia apud alios, de quibus iam tacere praestat. Triller.

Cratinus in Excerpt. Grotii p. 493. διαπειρώμενον τῆς τῶν λό-

Διαπεπραγμένον καὶ τὸ γεγεννημένον [1] *καὶ τὸ ἠφανισμένον. Αἰσχύλος ἐν τῷ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις* [2]*· διαπεπραγμένου στρατοῦ. Πλούταρχος ἐν παραλλήλοις* [3] *περὶ Δημάδου· ὥσπερ* [4] *ἱερείου διαπεπραγμένου ἡ γλῶσσα καὶ ἡ κοιλία λείπεται. ὅθεν καὶ Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ* [5]*, λαβὼν χρῆται οὕτω πως· ὥσπερ* [6] *ἱερείου διαπεπραγμένου τοῦ ἔνδον* [7] *τὸ δέρμα λείπεται γνώρισμα* [8] *τοῦ πάλαι ζώου.*

Διαπρέπω [9] *τούτοις, ἀντὶ τοῦ κάλλιστα καὶ πρεπόντως διάγω, ὡς τὸ διέπρεψε τῇ ἀρχῇ. καὶ διαπρέπω τὸν δεῖνα, ἤτοι καλλωπίζω. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ* [10]*· φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι.*

Διασκοπῶ καὶ διασκοποῦμαι.

Διασώζομαι [11] *ὑπὸ σοῦ καὶ διασώζομαί σε.*

γων ῥώμης. Eunapius in *Porphyr.* p. 19. *καὶ διαπείρας γευσάμενος,* ita lego pro *διὰ πείρας.* Idem in *Iamblich.* p. 26. *βούλεσθαι δὲ διάπειραν λαβεῖν.* [Vid. *Schweighaeus.* Lex. Herod. t. I. p. 159.]

6. *Πίνδαρος.*] Olymp. Od. IV. antistr. vs. 14. Oudend. [vs. 18. *Boeckh.*]

7. *Βρωτῶν ἔλεγχος.*] Scr. *Βροτῶν.* Locus *Pind.* legitur Olymp. *Δ. ἀντιστρ. α.* fin. Stobb.

1. *Διαπεπραγμ καὶ τὸ γεγεννημ.*] Leidd. Rom. *γεγενημ.* [*γεγεννημένον* iure recepit *Ritschel.*]

2. *Ἐν τῷ ἕπτα ἐπὶ Θήβαις.*] Frustra ibi quaeres. Reperitur enim *ἐν τῷ δράματι Πέρσαις* vs. 517. Oudend. [*Valcken.* ap. *Tittmann.* laudat Abresch. ad Aeschyl. p. 188.]

3. *Ἐν παραλλήλοις.*] Immo *περὶ φιλοπλουτίας* t. II. p. 525. C. ubi verba *Plutarchi* sic se habent: *καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου, μηδὲν ἔτι λοιπὸν ἢ τὴν γλῶσσαν εἶναι καὶ τὴν κοιλίαν.* Idem.

4. *Ὥσπερ.*] MS. Oxon. *ὡς περί.*

(220) 5. *Συνεσ. ἐν ἐπιστ.*] Pag. 272. B. ep. 135. Oudend. [Distinctionem ante *λαβὼν* sustulit *Ritschel.* — Particulam *πως* post *οὕτω* omittit Burm. *Ex Add.*]

6. *Ὥσπερ.*] *Synes. καθάπερ.*

7. *Τοῦ ἔνδον.*] Desunt vulgo in *Synesio* male. Oudend.

8. *Γνώρισμα.*] MS. Oxon. *γνωρίσματα.* [Notare hoc omisit *Ritsch.*] Vulgatum in *Synesio*, ubi *πάλαι ποτέ.* Idem.

9. *Διαπρέπω.*] Vide *Stephanum* de illa voce disserentem in Lex. Sallier. [Cf. *Iacobs.* ad Philostr. Imagg. p. 337. sq. Pro *πρεπόντως* exhibet Burm. *διαπρεπόντως. Ex Add.*]

10. *Ἐν Γοργίᾳ.*] T. I. p. 485. E. ed. Serr. in fine. Oudend. [*Valcken.* „videntur verba Euripidis.“ Vid. quae *Stallbaum.* ad h. l. monuit p. 143. ed. Gotth.]

11. *Διασώζ. . . . Θουκ. ἐν γ΄.*] P. 198. C. Infr. cit. in *εὖ λέγω.* Witter.

Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ[1]· καὶ κακοπραγίαν ὡς εἰπεῖν ῥᾷον ἀπωθοῦνται ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται.

Διάστροφοι[2] φρένες τοῦ μαινομένου, καὶ διάστροφος μορφὴ ἡ ἕτερον εἶδος μετειληφυῖα. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ[3]· εὐθὺς οὖν μορφὴ[4] καὶ φρένες διάστροφοι. καὶ διάστροφοι ὀφθαλμοὶ οὐ μόνον οἱ παρὰ τὸ πεφυκὸς ἔχοντες, ἀλλὰ καὶ οἱ τοιοῦτοι μὲν μὴ ὄντες, λοξοβλεποῦντες[5] δέ. ἀπόστροφοι δὲ οἱ ἀπεστραμμένοι, οὐ μόνον ἐπὶ ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ, αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις· αἱ δὲ τιμωροὶ φύσεις[6], εἰσὶν[7] αἱ παντάπασιν ἀπόστροφοι τοῦ θεοῦ.

Διατίθεμαι παθητικῶς[8] τὸ διάκειμαι καὶ

MSS. O. edd. vett. *καὶ διασώζομαι*. Oudend. [Recepit *καὶ* *Ritschel.*]

Aristides t. II. p. 331. *εἶτ' οὐκ ἠδυνήθην αὐτά σοι διασώσασθαι.*

1. *'Εν τῇ τρίτῃ.*] c. 39. [Pro *ἀπωθοῦνται* exhibet Leid. pr. *διωθοῦνται*. *Ex Add.*]

2. *Διάστροφοι . . . Αἰσχύλος ἐν Προμ.*] Vs. 674. *Διάστροφοι ὀφθαλμοὶ* ut *Eurip.* Bacch. vs. 1120. *Soph.* Trach. 807. *Luc.* Dial. Meretr. II. sub princ. et homo *διάστροφος τοὺς ὀφθαλμοὺς* *Athen.* VII. p. 339. E. edit. Commel. Abresch. [*Valcken.* citat Abresch. ad Aeschyl. p. 38.]

3. *Προμηθεῖ.*] Vs. 674. unde hic, ut metrum constet, scribe *εὐθ. δὲ μ. καὶ φρ.* etc. *καὶ* addit Leid. pr. Oudend.

4. *Εὐθ. οὖν μορφή, φρεν. διαστρ.*] Codd. A. B. *καὶ φρεν. διαστρ.* [*Καὶ φρένες διάστροφοι. Καὶ διάστροφοι ὀφθ.*] A Burm. exsulat primum *διάστροφοι*, a Leid. pr. secundum. *Ex Add.*]

5. *Λαξοβλεποῦντες.*] A. B. *λοξοβλεπτοῦντες*. [Recepit hoc *Ritschel. Bastium* sequutus Commentat. Palaeogr. p. 748. cf. a *Bastio* laudatum *Valckenaerium* ad Herodot. VII, 168.]

6. *Αἱ δὲ τιμωροὶ φύσεις, εἰσίν.*] Interpunge: *αἱ δὲ τιμ. φύσεις* (221) *εἰσίν, αἱ* etc. Locus *Synes.* p. 192. C. [ep. 57.] Stobb.

7. *Εἰσίν.*] Deest textui *Synesii*, eique reddendum censet Cl. Wolfius.

8. *Διατίθεμαι παθητικῶς τὸ διάκειμαι καὶ τὸ πωλῶ.*] I. e. *διατίθεμαι* passiva voce significat *affectus sum* et *vendo*. Prior significatio satis est usitata, non ita posterior; quare lubet addere exemplum ex *Demosthene*, qui in Olynth. II. [p. 22, 27. *Rsk.* §. 16. *B.*] *οὐθ' ὅσ' ἂν πορίσωσιν οὕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι*, ad quem locum *Ulpian. Διαθέσθαι, πωλῆσαι, ἡ λέξις καὶ παρ' Ἰσοκράτει ἐν τῷ Βουσίριδι. ὅταν λέγῃ τὴν διάθεσιν.* i. e. *διαθέσθαι, vendere: dictio etiam extat apud* Isocratem *in Busiride*, cum *dicit τὴν διάθεσιν.* nimirum p. 443. in Busir. edit. *Wolfii*, *τῇ δὲ τῶν ὄντων διαθέσει.* Bos.

Accipitur et hoc aliquando pro *διατίθημι* i. e. *οἰκονομῶ*, sic *Lucian. ἐν τοῖς ἐπὶ μισθῷ συνοῦσιν.* p. 467. *ὡς οὐδὲ ἐν ὁδῷ βαδί-*

τὸ πωλῶ, ὡς παρὰ τῷ θεολόγῳ[1]*· ὅπως ἡ διαθώμεθά τι τῶν ὄντων. διατίθημι δὲ ἐνεργητικῶς τὸ καθιστῶ καὶ οἰκονομῶ. Λουκιανὸς ἐν τῷ βίων πράσεις*[2]*· σὺ μὲν διατίθει τὰ βάθρα. καὶ διαθέτης ὡσαύτως ὁ καθιστῶν καὶ οἰκονομῶν. Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἑβδόμῃ*[3]*· χρησμολόγον καὶ διαθέτην χρησμῶν τῶν Μουσαίου*[4].

Διαφῆκε[5] *δοκιμώτερον ἢ ἀφῆκε*[6]*, καὶ διακούει*[7] *ἢ ἀκούει.*

Διαφορὰ[8] *πάντες λέγουσι, διαφορότης δὲ Πλάτων μόνον*[9] *ἐν Θεαιτήτῳ.*

ζων ἀμελής ἐστι τῶν μουσῶν ἀλλ' εἰς καλὸν τὴν ἐν τῷ περιπάτῳ διατίθεται σχολήν. Torren.

Pro *πωλῶ* seu vendo vide *Harpocrat.* in *διάθεσις*, ibique *I. Gronovium.* Oudend.

Isocrat. ad Demon. p. 49. Drakenb.

Schol. *Demosth.* Ol. II. p. 14. extr. edit. Lutet. Abresch. [cf. *Bekk.* Anecdd. p. 241, 29.]

1. *Θεολόγῳ.*] *Gregorio* nempe, cuius nomen, ut passim, addunt codd. Leidens. V. in *ἑβδόμῃ* [p. 258.] Pro *ὅπως* in MS. Oxon. *ὥσπερ.* Oudend. [Addit etiam Burm. *Γρηγορίῳ. Ex Add.* Recepit *Ritschel.* haud dubie iniuria.]

2. *Λουκ. ἐν βίων πράσεις.*] In vulg. leg. *πράσις.* Locus est t. I. p. 370. Graev. [c. 1.] Stoeber. Leid. II. *ὡς παρὰ Λουκιανῷ.*

3. *Ἑβδόμῃ.*] MS. Oxon. male *ἕκτῃ.* exstat enim l. VII. cap. 6. ubi *χρησμολόγον τε καὶ δ.* Oudend.

4. *Μουσαίου*] MS. Oxon. male *Μωσ.* Idem.

(222) 5. *Διαφῆκε δοκιμώτερον* etc.] Quae ibi *Thomas* statuit, vel ex solis lexicis convelli possunt. Sallier.

Cur vero *δοκιμώτερον;* quin potius *ἀφῆκε* apud auctores optimos quosvis frequentius occurrit, quam alterum *διαφῆκε.* Ita *Hipp.* lib. de Intern. Affect. p. 233. et 248. *ψυχὴν ἀφῆκεν*, et *Euripides* Hecuba 571. *ἀφῆκεν πνεῦμα.* quae phrases et in ipso Nov. Test. occurrunt, ut notum. Rursus idem *Hipp.* saepius, in libb. de Morb. Epidem. dixit: *ὁ πυρετὸς ἀφῆκεν αὐτόν*, quod ipsum etiam in sacris paginis N. T. legitur. Idem ep. V. *ἀφῆκε ῥῖγος* et alibi saepe. Et quis, quaeso, nescit, frequentissime apud omnes fere auctores Graecos notissimas illas phrases deprehendi: *ἀφῆκεν οἶκον, γονεῖς, ὀρφάνους, φίλους, τέκνα, χρυσόν, χρήματα, βρώματα* et innumera alia in hunc sensum ubivis obvia? Sed id *Thomae* in more positum, ut phrases plerumque biblicas obelo male notet. Triller.

6. *Δοκιμώτερον ἢ ἀφῆκε.*] Desunt haec pessime in Oxon. *Ἀττικῶς*, ut semper, subintelligendum est. Oudend.

7. *Διακούει.*] *Plutarch.* Pericl. p. 154. A. idem Cic. p. 862. C. *Ἀντιόχου τοῦ Ἀσκαλωνίτου διήκουσεν.* *Polybius* lib. I. p. 32. *διακούσας τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα.*

8. *Διαφορὰ . . . διαφορότης δὲ Πλάτων μόνον . . .*] Idem

Διαχρῶμαι[1] τὸν δεῖνα καὶ διαχειρίζομαι καὶ διεργάζομαι κρεῖττον[2] ἢ φονεύω. Λιβάνιος ἐν διηγήματι δραματικῷ[3] τῷ, ἤρα τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὁ Κανδαύλης· διαχρησάμενος τὸν δεσπότην. καὶ πάλιν ἀλλαχοῦ· διεχειρίσατο ἑαυτόν[4]. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ[5]· ἄγ' οὖν Ὀδυσσεῦ[6] καὶ διέργασαί μ' ἄγων. ὡσαύτως καὶ διαχείρισις[7]. διέργασις μέντοι[8] καὶ

Plato IX. de Rep. p. 509. A. et eadem forma παραφορότης p. 550. G. cuiusque imitatione *Dio* Chrys. p. 305. Abresch.

Antiphon. Or. VII. p. 58. ἐπί τι γὰρ τῇ τούτου διαφορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διάξω. sed leg. διαφθορᾷ.

9. Πλατ. μόνον.] A. B. μόνος. Est et apud eund. de Republ. lib. IX. p. 739. b. et apud *Aelian*. Var. libr. II. c. 21. de Anim. lib. I. c. 2. Ita quoque τὸ διάφορον usurpavit *Aristid*. Themistocl. t. II. p. m. 183. Oxon. Stobber.

Tom. I. p. 209. A. D. E. 210. A. Sic et *Moeris*. Leid. II. μόνος. Sed ad eius imitationem *Aelianus* tum in Var. Historiis, tum praesertim in Animalibus. Oudend. [Etiam Burm. pro μόνον exhibet μόνος. *Ex Add.* Merito recepit *Ritschel*. — Cf. Intpp. ad Moer. p. 128. *Lobeck*. ad Phrynich. p. 350.]

1. Διαχρῶμαι, διαχειρίζομαι et διεργάζομαι.] Elegantius dicas pro *occido* quam φονεύω. Sic *Aelian*. V. H. III. 45. ξίφος, ᾧ τὸν Φίλιππον διεχρήσατο, *gladium, quo Philippum peremit.* Ad quem locum *Schefferus* ait, hoc vocabulum alibi haud legi ideoque sibi admodum esse suspectum, neque dubitare, quin scribendum sit, διεχειρίσατο. At nequaquam suspectum ipsi debuit esse hoc vocabulum, cum frequens admodum sit apud puriores Graecos. *Herodian*. I, 19. — αὐτοὺς διαχρησάμενος. Eodem libro cap. 23. et cap. 32. *App*. Alex. de bell. Pun. ἵνα ἐκφεύγοντας ἐκείνους διώκοιεν καὶ διαχρῶντο. *Parthen*. Erot. cap. 33. διαχρήσασθαι τὸν Ἀσσάννα ἑαυτόν. *Euseb*. λόγῳ πρώτῳ: λέοντα διαχρώμενος. *Theocr*. Eid. XV. et alibi saepius Addi his possunt loca, quae adducit *Kuhnius* ad *Aelian*. cap. 45. lib. III. Bos. [Cf. *Hemsterh*. ad Polluc. IX, 153.] (223)

Herodian. lib. III cap. 12. εἰδὼς δὲ ἀδύνατον ὂν δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας. *Plutarch*. Apophth. Lacon. p. 220. B.

2. Κρεῖττον.] MS. Oxon. κρείττων. Forte κρείττω in plurali. Oudend.

3. Διηγημ. . . . ὁ Κανδ.] Desunt haec a cod. A. pro Κανδαύλης in B. leg. Κανδαύλων. Stobb. [Vol. IV. p. 1102. *Reisk*.]

Editum est inter Rhetorum excerpta a *L. Allatio* Romae 1641. 80. V. *Fabricii* Thes. Bibl. Graecae lib. V. c. 10. p. 410. Oudend.

4. Διεχειρίσατο ἑαυτόν.] Prave edd. Rom. Vasc. διεχειρήσατο. ut patet e praecedentibus, *Suida* aliisque. Idem.

5. Ἐν Ἑκάβῃ.] Deest in MS. Oxon. Est vs. 369. [*Pors*.] ubi vulgo ἄγ' οὖν μ' Ὀδ. Idem.

6. Ἄγ' οὖν Ὀδ.] Cod. A. ἄγ' οὖν μ' Ὀδυσσεῦ. [et ita aliquot libri apud Euripidem.]

7. Διαχείρησις.] Lege διαχείρισις, quam scribendi rationem

διεργασμὸς οὐχ εὕρηται. ἔστι δὲ καὶ διαχείρισις[1] ἡ διοίκησις. Θουκυδίδης· πολέμῳ[2] τε καὶ διαχειρήσει πραγμάτων. καὶ διαχειρίζω τὸ διεξάγω. Ἡρόδοτος[3] δὲ καὶ καταχρῶμαι ἀντὶ τοῦ φονεύω λέγει ἐν τῇ[4] πρώτῃ· αὐτοῦ μιν ἐν τῇσι Θυρέῃσι[5] καταχρήσασθαι ἑωϋτόν. καὶ αὖθις ἐν τῇ[6] αὐτῇ[7]. τέῳ δὲ μόρῳ τὸν παῖδα κατεχρήσαο, τόν τοι παρέδωκα[8]. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὸ διαχρῶμαι πρὸς δοτικὴν λέγει ἀντὶ τοῦ χρῶμαι, ὡς ἐν τῇ αὐτῇ[9]· οὗτοι μὲν τῶν Φω-

---

analogiae consentaneam secutus est *Thucydides* lib. I. p. 54. [cap. 97.] ἡγούμενοι δὲ αὐτονόμων τὸ πρῶτον τῶν ξυμμάχων καὶ ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων βουλευόντων, τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει τῶν πραγμάτων μεταξὺ τοῦδε τοῦ πολέμου καὶ τοῦ Μηδικοῦ. ubi schol. διαχειρίσει interpretatur διοικήσει. SALLIER.

Codd. A. B. hic et in seqq. constanter legunt διαχείρισις, quod analogia suadet, et *Dukero* praeprimis probatur ad *Thucyd.* l. l. ubi locum a *Thoma* cit. vide. STOBB.

Leg. διαχείρισις cum Leid. pr. OUDEND.

Bis ita legitur, non est *Thomae*, sed scribarum error; neque enim agit de Διαχειρέω, sed διαχειρίζομαι. etsi et in *Thuc.* l. l. ubi not. corrupte alterum exhibeant quidam codd. ABRESCH.

(224) 8. Διέργασις.] Ed. Vascos. καὶ δ.

1. Διαχείρησις.] Patet ex seq. verbo διαχειρίζω legendum esse διαχείρισις e Leidd. pr., uti etiam recte legitur in *Thucyd.* lib. I. c. 97. ubi vide Cl. *Duker.* OUDEND. [Burm. διαχείρισις. *Ex Add.*]

2. Ἐν πολέμῳ.] Codd. A. B. ἐν non agnoscunt: neque aliter edit. *Steph.* p. 65. A. et *Dukeri.* STOBB.

Exciderunt τῇ πρώτῃ, vel cum codd. Leid. pr. Oxon. eiiciendum τὸ ἐν, quod loco *Thucydidis* non convenit, neque ibi quoque adparet. OUDEND. [Burm. quoque πολέμῳ τε. Pro διαχειρήσει exhibent Leid. pr. Burm. διαχειρίσει. *Ex Add.* Erat recipiendum.]

3. Ἡρόδοτος.] Hinc usque ad finem absunt a cod. Oxon.

4. Ἐν τῇ α΄.] Dele punctum, quod praecedit post λέγει. Vid. loc. p. 38. C. Steph. Pro ἐν τισι MSS. ἐν τῇσι θυρέῃσι. Cod. B. θυρίῃσι. Pro ἑωυτὸν scr. ἑωϋτὸν ex B. vel sine cod. MS. STOBB.

5. Ἐν τῇσι Θυρέῃσι.] Sic rescripsi ex Leid. I. et *Herod.* cap. 82. urbe *Thyreis.* vulgo ἐν τισι θυρέῃσι. OUDEND. [τῇσι etiam Burm. *Ex Add.*]

6. Καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ.] Pag. 55. C. Pro τέῳ δὲ codd. A. B. τέῳ δὴ μορ. STOBB. [Burm. quoque δή. *Ex Add.* Ita etiam apud Herodotum legitur. Iure igitur recepit *Ritschel.*]

7. Αὐτῇ.] Cap. 117. Pro κατεχρήσαο ed. Vasc. male κατεχρήσσο. OUDEND.

8. Τόν τοι παρεδ.] Cod. A. τό τοι. Post: τὸ διαχρῶμαι, Codd. A. B. delent τὸ et sequens commatis signum. [Abest τὸ etiam a Burm. *Ex Add.*] Locus cit. est p. 77. A. ubi quidem ex recens. *H. Steph.* legitur φωκαιέων, quod etiam in cod. B. obtinet et edit. *Gale.* Cod. A. vero φωκαέων cum nostro legit. STOBB.

9. Αὐτῇ.] Cap. 167.

καιέων [1] τοιούτῳ μόρῳ διεχρήσαντο. καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ [2]· καὶ τῷ ὀνόματι τῷ αὐτῷ αἰεὶ διαχρεωμένους [3] τῷ περ νῦν.

Διδάσκαλος [4] λόγων καὶ ἀρετῆς, ἐπιστάτης δὲ ἔργων.

Οὐ μόνον *Διδάσκομαι* [5] παρ' ἄλλου, ἀλλὰ καὶ διδάσκομαι ἕτερον ἀντὶ τοῦ διδάσκω. Λουκιανὸς ἐν τῷ ἐνυπνίῳ [6]· καὶ διδάσκου [7] παραλαβὼν λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι.

Διδόασι [8] λέγε, καὶ οὐ διδοῦσιν.

---

1. *Φωκαιέων.*] Ita reposui ex *Herodoto* pro *Φωκαέων*. OUDEND. [Etiam Burm. *Φωκαιέων Ex Add.*]

2. *Καὶ πάλιν ἐν τῇ αὐτῇ.*] Pag. 78. D. Pro *διαχρεωμένους* cod. B. *διαχρεωμένη* sine sensu. Pro *τῷ περ νῦν* cod. A. *τῷ περὶ νῦν.* STOEB.

Cap. 171. Pro *ὀνόματι — αἰεὶ Herodot. οὐνόματι — ἀεί.* OUDEND.

[3. *Διαχρεωμένους.*] Burm. *διαχρεωμένης. Ex Add.* Notare hoc omisit *Ritschel.*]

4. *Διδάσκαλος.*] Ex *Ammon.* h. v. *διδάσκαλος λόγου Themist.* (225) Orat. 13. et *Aristaenet.* libr. I. ep. 20. *καὶ ἡ διδάσκαλος ἐπέβλεπε τὴν ἀπᾴδουσαν καὶ εἰς τὸ μέλος ἱκανῶς ἐνεβίβαζε χειρονομοῦσα τὸν τρόπον. Ἐπιστάτης* legitur sic apud *Diod.* Sic. l. XVI. p. 407. *Gloss.* Magister, *ἐπιστάτης, διδάσκαλος.* STOEB. [*Bekker.* Anecdd. p. 96, 12. *Ἐπιστάτης: ἀντὶ τοῦ διδάσκαλος ὁμολογουμένως Ἀντιφάνης.*]

5. *Διδάσκομαι.*] Schol. *Aristoph.* Nub. Act. I. Sc. 2. vs. 2. DRAKENB.

Conf. nost. infr. in *ἐδίδαξα. Ammon.* p. 43. quocum ex parte facit schol. *Arist.* Nub. vs. 1341. ad quem locum vid. etiam *Kuster.* Eiusdemque not. ad l. c. v. 127. Plura dabit *Bud.* col. m. 938. seq. STOEBER.

Lege cum MSS. Leidd. et edd. Rom. Vascos. *οὐ μόνον δ.* OUD.

6. *Λουκιανὸς ἐν Ἐνυπν.*] T. I. p. 3. Graev. Cuius verior esse lectio videtur *δίδασκε.* Schol. ibid. *διδάσκου* legisse videtur, observans: *διδάσκομαί τινα, εἰς διδάσκαλον πέμπω μαθησόμενον.* WITTEB.

Pessime MS. Oxon. *Αἰγυπτίῳ.* V. t. I. p. 3. ed. Amst. OUDEND. [Cap. 2.]

7. *Καὶ διδάσκου.*] Hinc itaque emendare *Lucianum* possis, ubi vulgo *δίδασκε.* In medio usi sunt eo sensu quoque *Lucianus* alibi et *Aristophanes.* Adi Thes. *H. Steph.* Sed et alii Attici activum usurparunt, Consule Celeb. *Hemsterhusium* ad *Aristoph.* Plut. p. 4. IDEM. [Vide quae hac de re dixi ad Luciani Tox. c. 14. p. 28 sq. add. *Elmsl.* ad Eurip. Med. v. 290.]

8. *Διδόασι.*] Conf. nost. infr. in *ζευγνύασι. διδόασι* legitur apud *Thucyd.* l. I. fol. 30. D. *Synes.* p. 269. B. WITT.

V. *Phryn.* p. 104. ed. P. [p. 244. *Lobeck.* quem vide.] *καὶ* ab-

Διδῴη[1] καὶ δῴη εὐκτικῶς, φησὶ Φρύνιχος, οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ διδοίη[2] καὶ δοίη. τὸ μέντοι διδῴη καὶ δῴη ἐπὶ ὑποτακτικοῦ[3] τιθέασι. τεκμηριοῖ δὲ Ὅμηρος, ἐὰν μὲν ὑποτακτικῷ[4] χρῆται, διὰ τοῦ ω̄ ἐκφέρων, οἷον, εἰ δέ κεν αὐτὸς[5] δῴη κῦδος[6] ἀρέσθαι. ἔστι γάρ, εἰ δ' ἄν σοι δῷ αὐτός, ἤγουν ὁ Ζεύς. εἰ δὲ εὐκτικῶς[7], οὕτω[8]· σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς[9]. οὐ καλῶς δὲ ταῦτά φησιν ὁ τοιοῦτος Φρύνιχος. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ βιοῦς[10], βιοῦντος οὐ βιοίη φαμέν,

---

est recte a MSS. Leidd. Oudend. [*Καὶ* abest etiam a Burm. *Ex Add.* Eiecit *Ritschel*, et vocem *λέγε* uncis inclusit, additis his verbis: „ex *λέγε καὶ* fingere possis *λέγεται*." Num imperativus in eiusmodi locis apud Thomam emendandus sit, de eo dubito. Cf. supra p. 120. v. *αὐτοδικεῖν* et *αὐτοχειρία*, ubi tamen idem uncis vocem *λέγε* circumscripsit *Ritschel*. Cf. infra p. 759. *πρόσχωρος λέγε, οὐ πλησιόχωρος*. Sed hunc locum corrigit *Schaefer*. Vir Clar. ad Plutarch. vol. V. p. 50. *λέγεται* s. *λέγουσιν* emendans. Magis adstipulamur *Schaefero*, quam *Ritschelio* vocem *λέγε* his in locis removenti.]

1. *Διδῴη.*] Vid. Cl. *Scherpezelius* ad *Hom.* Iliad. A. 324. Drak. [Phrynich. p. 345. *Lobeck.* quem vide.]

2. *'Αλλὰ διδοίη*] Adde ex cod. A. et *Phav.* *καὶ δοίη*. Stobb. (226) Adde ex MSS. Leidd. Oxon. et *Phavor.* *καὶ δοίη*. Oudend. [*καὶ δοίη* addit etiam Burm. *Ex Add*]

3. *'Επὶ ὑποτακτ.*] Cod. B. *εὐκτικοῦ*. [Burm. quoque *εὐκτικοῦ*. *Ex Add.*]

4. *'Εὰν μὲν ὑποτακτικῷ.*] *Phryn.* h. v. (quem etiam conf. in *γαμῴη*) maluit scribere *ὑποτακτικῶς*. Codd. A. B. ut in textu. Res eodem redit. Locus *Hom.* est Iliad. *Π.* v. 87. ubi *αὖ τοι*. Barnes. in cod. Barocc. legi observavit *αὖτε*. *αὐτὸς* agnoscunt MSS. A. B. et *Phrynichus*. Stobb.

5. *Αὐτὸς.*] Sic etiam *Phryn.* vulgo. Sed ibi recte ed. prima et hic MS. Oxon. *αὖ τοι*. ut in *Homero* Il. *Π.* vs. 88. Oudend. [*αὖ τοι* probat *Valckenarius*.]

6. *Δώη κῦδ.*] Scr. *δῴη*. Stobb. [Pro *ἔστι γάρ, εἰ δ' ἂν* Phrynichus exhibet: *ἔστι δέ, ἐὰν δέ σοι*.]

7. *Εἰ δὲ εὐκτικῶς.*] Sic cod. B. et *Phryn.* Cod. A. et *Phavor.* *εὐκτικῷ*. Stobb.

Pro *εὐκτικῶς* legerim *εὐκτικῷ* sc. *χρῆται*. tum etiam: *ἐκεῖνοι γὰρ τὴν οι δίφθογγον εἰς ω μέγα τρέπουσιν*. Torren.

Vel scribe *εὐκτικῷ* cum *Phavorino*, ut supra *ὑποτακτικῷ χρῆται*, vel ibi *ὑποτακτικῶς*, quomodo est in *Phrynicho*, qui, cur hic *τοιοῦτος* vocetur, nescio. Delerem hanc vocem cum Leid. sec. si mei res arbitrii foret. Oudend.

8. *Οὕτω.*] Codd. *οὕτως*. Sic et *Phryn.* Locus *Homer.* est Odyss. Z. V. v. 180. Stobb. *Οὕτως* Leid. pr. [Recepit *οὕτως* *Ritschel.*]

9. *Μενοινᾷς.*] Deest in cod. B. Pro *σῇσι* idem *σῇσιν*. Stobb.

10. *Βιοῦς, βιοῦντος.*] Sic cod. B. et *Moschop.* in *δοίη*. Cod. A.

ἀλλὰ βιῴη Ἰωνικῷ ἔθει[1]· ἐκεῖνοι γὰρ[2] τὴν οι δίφθογγον εἰς ω μέγα[3] τρέπουσιν· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δούς, δόντος, δοίη καὶ δῴη, ὡς καὶ ἁλούς, ἁλόντος[4], ἁλοίη καὶ ἁλῴη. Ἡρόδοτος[5] ἐν τῇ ἐννάτῃ· οὔτε γὰρ ἄν τοι δῴην[6] θυγατέρα τὴν ἐμήν. ὥστε οὐκ ἔδει λέγειν, ὅτι ὑποτακτικά ταῦτά ἐστιν, ἀλλ' ὅτι τὸ διδοίη καὶ δοίη ἐν χρήσει μᾶλλον τοῦ διδῴη καὶ δῴη. καὶ Ἀλέξανδρος γὰρ ὁ σοφιστὴς καὶ Λιβάνιος[7] καὶ ἕτεροι ἐπὶ εὐκτικοῦ τούτοις εὑρίσκονται χρώμενοι.

βιούς, βιοῦντος. Rectius *Phav.* βιούς, βιόντος, uti mox ἁλούς, ἁλόντος. *Moschop.* sic habet: Δοίη, γνοίη, ἀλοίη, τὸ δὲ βιῶν (forte βιῴη) σημείωσαι διὰ τὸ βιοῦς, βιοῦντος. τὸ γὰρ ου δίφθογγόν ἐστιν. ὅτε (annon ὅ, τε?) τρέπεται εἰς ω μέγα δωρικῶς. δώη (scr. δῴη) δὲ ὑποτακτικὸν ποιητικῶς. IDEM.

Phav. βιόντος, ut statim δούς, δόντος, ἁλούς, ἁλόντος: ubi hic rursus contra MSS. ἁλοῦντος male. OUDEND. [Burm. βιούς. *Ex Add.* Recte *Ritschel.* βιούς, βιόντος. Pro οὐ coni. *Ritschel.* οὐ μόνον.]

1. Ἰωνικῷ ἔθει] Malim sequi *Moschop.* qui Dorico more id fieri asserit; quanquam accuratius pensitata re neuter recte sentit. Dores quidem pro μοῦσα dicunt μῶσα, pro βούτης, βώτης. *Theocr.* Idyll. I. v. 80. at non μῷσα, βῴτης per ῳ diphth. Dicendum itaque βιῴην, βιῴη Attico more dictum pro βιοίην. Vide *Maittaire* (227) de Dial. p. 60. seq. STOEB.

Καὶ Δωρικῷ. et pro var. lect. Ἰωνικῷ MS. Oxon. OUDEND. [*Pierson.* ad Moer. p. 117. (p. 87. ed. Lips.) cum cod. Oxon. castigandum censuit Δωρικῷ ἔθει. recteque restituit hoc *Ritschel.*]

2. Ἐκεῖνον γάρ.] Scr. ἐκεῖνοι γάρ. Mox: ω μέγα] εἰς ω μέγα. sic MSS. *Phav.* et *Moschop.* STOEB.

Vitiose pro ἐκεῖνοι, ut bene *Phavor.* OUDEND.

Ἐκεῖνοι γὰρ τὴν οι δίφθογγον εἰς ω μέγα τρέπουσιν. ABRESCH.

3. Ω μέγα.] Immo vero εἰς ω μ. cum MSS. Leidd. ut in *Phav.* quod adscripserunt suo margini hic recte viri docti. IDEM. [εἰς ω μέγα etiam Burm. *Ex Add.*]

4. Ἁλοὺς ἁλοῦντος.] Codd. A. B. et *Phav.* ἁλόντος conf. Hort. *Adon.* f. 217. b. STOEB.

5. Ἡρόδ. ἐν τῇ θ'.] Cap. 111. p. m. 554. ubi *Steph.* lectio servata ed. alt. p. 631. fin. οὔτε γὰρ ἄν τοι δοίην θυγατέρα τὴν ἐμήν. Sic quoque cod. B. ἄντε δώην pro δῴην scribae error in cod. A. IDEM.

6. Ἀντιδῴην.] Lege ex *Herodoto* c. 111. ἄν τοι δῴην. quo modo in Leid. pr. verum tamen eo *Herodoti* loco contra sententiam *Thomae* vulgo legitur δοίην. δῴην in optat. *Xenoph.* p. 69. OUDEND. [Burm. ἄν τοι δῴην. *Ex Add.* Et ita hodie apud Herodotum.]

7. Καὶ Λιβάν.] T. I. 531. a. 751. c. d. etc. OUDEND. *Καὶ* delet cod. A.

Δίδωμί σοι δίκας οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ κολάζομαι ὑπὸ σοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ συνάπτω μετὰ σοῦ κρίσιν περὶ ὅτου δή τινος[1] *ἀμφιβαλλομένου. Θουκυδίδης· δίκας μὲν τῶν διαφορῶν*[2] *ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι, ἤγουν κριτικὰς*[3] *ἐξετάσεις. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ*[4]*· ὅθεν κἀκεῖνο παρῆκται*[5]*· κολάζεται γὰρ ὁ ἐν τῇ τοιαύτῃ κρίσει ἀναφανεὶς*[6] *ὑπεύθυνος.*

Διεβίβων[7] *καὶ διεβίβαζον. Ἀριστείδης ἐν*

[1. Ὅτου δή τινος.] *Ritschel.* de coniectura dedit *οἷου δή τινος.*]

2. *Δίκας μὲν τῶν διαφορῶν.*] Sic legisse noster in suo codice videtur. Codd. A. B. eandem lectionem exhibent et *Thucydidis* codd. non pauci, quos secutus *Henr. Steph.* Malim *διαφόρων*, quod alter *Thucyd.* locus suadet. Amat enim *διάφορα* scribere, non *διαφοράς*. l. I. p. 53. C. *τὰ δὲ διάφορα δίκῃ λύεσθαι κατὰ τὴν ξυνθήκην.* Vide etiam, quae circa hanc phraseologiam observavit schol. *Thucyd.* l. I. p. 20. C. *Moschop.* *Δίδωμι δίκην ἀντὶ τοῦ κολάζομαι, λαμβάνω δίκην ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι.* Quo sensu *δίκην λαβεῖν* saepius apud *Lysiam*. Idem *δίκην ἔχειν μεγίστην* scripsit p. 31. (228) Tayl. *ἐσχάτην ὀφείλειν δίκην*, *extremi supplicii reum esse. Arist.* Leuctr. II. p. 434. *τίνειν δίκην Eurip.* Orest. v. 7. et alii. Stobb. Lib. I. c. 140. ubi vulgo *διαφόρων*, quasi a *διάφορον* sed MSS. *διαφορῶν*. Res eodem redit. Oudend.

3. *Ἤγουν κριτικὰς.*] Cod. A. *κριτάς*.

4. *Εὐριπ. ἐν Ὀρέστ.*] En tibi duo loca, quorum alterutrum in animo habuisse puto Magistrum. Orest. v. 604. seqq. Tyndarus ita:

Μολὼν γὰρ εἰς ἔκκλητον Ἀργείων ὄχλον,
Ἑκοῦσαν, οὐκ ἄκουσαν ἐπισείσω πόλιν,
Σοὶ σῇ τ' ἀδελφῇ λεύσιμον δοῦναι δίκην.

Magis ad rem facere ista videntur l. c. v. 569. seqq.

Ἐπεὶ δ' ἁμαρτοῦσ' ᾔσθετ', οὐχ αὑτῇ δίκην
Ἐπέθηκεν, ἀλλ' ὡς μὴ δίκην δοίη πόσει,
Ἐζημίωσε πατέρα κἀπέκτειν' ἐμόν.

cui posteriori loco primas deferre quis dubitet? Stobb.

Videntur haec loco suo mota esse et ponenda post *κολάζομαι ὑπὸ σοῦ*. Eo enim sensu ter in Orest. vs. 576. 1134. 1597. [vs. 570. 1132. 1613. *Pors.*] praesertim cum exemplum non addatur, nisi illud exciderit. Recte autem iungi possent *ἐξετάσεις. ὅθεν* etc. Oudend. [*Ritschel.* haec verba posuit post *ἀμφιβαλλομένου*, addito simul lacunae signo.]

5. *Ὅθεν κἀκεῖνο παρῆκται.*] Haec et quae ad finem usque leguntur desunt in cod. A. Nec sane Magistri esse verba videntur. Legendum forte *παράκειται*, quo usus noster in *δυοῖν*, vel simile quid, ut sensus constet. Stobb. Ed. Vasc. *κἀκεῖνα*. Oudend.

6. *Ἀναφανεὶς.*] Cod. B. *φανείς*. [Etiam Burm. *φανείς*. *Ex Add.*]

7. *Διεβίβων.*] Cod. A. *διεβίβον*. *Phavor.* cum nostro *διεβίβων*. Utrumque suspectum. Quid si legeres *διεβίβασαν*? ut sensus sit, non aoristum modo, verum etiam imperfectum Atticis usu venire;

τῷ Παναθηναϊκῷ [1]· καὶ διεβίβαζεν εἰς τὴν Ἀσίαν τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποικίας. ἰστέον [2], ὅτι ἡ τετάρτη συζυγία τῶν εἰς μι προτιμοτέρα τοῖς Ἀττικοῖς τῆς βαρυτόνου. δείκνυμι γὰρ καὶ ζεύγνυμι λέγουσιν, οὐ δεικνύω οὐδὲ ζευγνύω.

Διέδρα τις φυλακήν. ἀπέδρα [3], ὅταν ἀφύλακτος ᾖ.

Διεῖναι ἐλαίῳ [4] ἢ ὄξει ἢ ἄλλῳ τῷ [5], οὐκ ἀνεῖναι, ὡς οἱ ἰατροὶ [6] λέγουσιν. Ἀριστείδης ἐν δευ-

---

vel διέβησαν, quod adoptare malim, inductus illustri illo *Thucydidis* loco, quem mireris grammatico in mentem non venisse. *Thuc.* l. IV. p. m. 256. *Steph.* [cap. 8.] ὁπλίτας διεβίβασαν εἰς αὐτὴν κ. τ. λ. Mox: ὡς δ' ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας .... καὶ διέβησαν μὲν καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχὴν κ. τ. λ. Stoeb. [Nihil est emendandum; Thomae praeceptum ex errore natum est, formas διαβιβῶ sim. (vid. *Picrson.* ad Moer. p. 124. sq.) praesentis esse formas opinantis.]

Leid. pr. edd. Rom. Vasc. καὶ δ. Oudend. [Recepit καὶ *Ritschel.*]

1. Παναθηναϊκῷ.] T. I. p. 113. ed. Angl. Idem. [vol. I. p. 182. ed. *Dind.*]

2. Ἰστέον, ὅτι κ. τ. λ.] Supra monitum in voc. δείκνυμι, hanc (229) observationem illum potius sibi locum vindicare. In codd. MSS. hic loci, ut in editis, legitur. Stoeb.

— Videntur haec alio pertinere, et ab quodam exemplo verbi in νυμι avulsa esse. Exsulant a Leid. sec. sicuti multa alia. Oudend. [Novam his verbis paragraphum incepit *Ritschel.* — Isocr. Nicocl. p. 30, 30. ed. *Dind.* ὑποδεικνῦντες. cod. Urb. ὑποδεικνύοντες, quod recip. Panath. p. 211, 21. παραδεικνύοντες. p. 236, 15. ὑποδεικνύοντες. p. 247, 23. ἀπολλύουσι. p. 255, 30. δεικνύοντες. His in locis consentiunt libri. Panath. p. 246, 9. solus liber Urb. ἀπολλύοντες. Cf. Moer. p. 127. (p. 94. ed. Lips.) *Schneider.* ad Plat. de Repbl. vol. II. p. 250.]

3. Ἀπέδρα.] Cod. A. addit δέ.

4. Διεῖναι ἐλαίῳ, ἢ ὄξει etc. οὐκ ἀνεῖναι.] Sic *Aristoph.* Plut. p. 75. [vs. 720.] διέμενος ὄξει Σφηττίῳ ubi schol. διεῖναι exponit per διυγραίνειν, ὃ νῦν χυματίζειν φασί. Bos. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 27.]

5. Ἀλλώτῳ.] Legendum forte ἄλλῳ τῷ ex *Phrynich.* h. v. Pro τινὶ Rom. ἄλλῳ τῷ male. *Phavor.* rectius ἄλλῳ τῷ, quocum faciunt MSS. A. B. Stoeb.

Edidi, ut in *Phav.* ed. Vasc. ἄλλῳ τῷ, *alia quadam re. Phrynich.* p. 10. ed. P. ἄλλῳ τινί. Oudend. [ἄλλῳ τῷ etiam Leidd. Burm. *Ex Add.* Scribe cum *Ritschelio* ἄλλῳ τῳ.]

6. Οἱ ἰατροί.] Delent MSS. et *Phav.* οἱ. [Burm. quoque articulum non habet. *Ex Add.* Delevit eum *Ritschel.*]

Διαπεπραγμένον καὶ τὸ γεγεννημένον[1] καὶ τὸ ἠφανισμένον. Αἰσχύλος ἐν τῷ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις[2]· διαπεπραγμένου στρατοῦ. Πλούταρχος ἐν παραλλήλοις[3] περὶ Δημάδου· ὥσπερ[4] ἱερείου διαπεπραγμένου ἡ γλῶσσα καὶ ἡ κοιλία λείπεται. ὅθεν καὶ Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[5], λαβὼν χρῆται οὕτω πως· ὥσπερ[6] ἱερείου διαπεπραγμένου τοῦ ἔνδον[7] τὸ δέρμα λείπεται γνώρισμα[8] τοῦ πάλαι ζώου.

Διαπρέπω[9] τούτοις, ἀντὶ τοῦ κάλλιστα καὶ πρεπόντως διάγω, ὡς τὸ διέπρεψε τῇ ἀρχῇ. καὶ διαπρέπω τὸν δεῖνα, ἤτοι καλλωπίζω. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ[10]· φύσιν ψυχῆς ὧδε γενναίαν μειρακιώδει τινὶ διαπρέπεις μορφώματι.

Διασκοπῶ καὶ διασκοποῦμαι.

Διασώζομαι[11] ὑπὸ σοῦ καὶ διασώζομαί σε.

γων ῥώμης. *Eunapius* in *Porphyr*. p. 19. καὶ διαπείρας γευσάμενος, ita lego pro διὰ πείρας. Idem in *Iamblich*. p. 26. βούλεσθαι δὲ διάπειραν λαβεῖν. [Vid. *Schweighaeus*. Lex. Herod. t. I. p. 159.]

6. Πίνδαρος.] Olymp. Od. IV. antistr. vs. 14. Oudend. [vs. 18. *Boeckh*.]

7. Βρωτῶν ἔλεγχος.] Scr. Βροτῶν. Locus *Pind*. legitur Olymp. Δ. ἀντιστρ. α. fin. Stobb.

1. Διαπεπραγμ καὶ τὸ γεγεννημ.] Leidd. Rom. γεγενημ. [γεγεννημένον iure recepit *Ritschel*.]

2. Ἐν τῷ ἕπτα ἐπὶ Θήβαις.] Frustra ibi quaeres. Reperitur enim ἐν τῷ δράματι Πέρσαις vs. 517. Oudend. [*Valcken*. ap. *Tittmann*. laudat Abresch. ad Aeschyl. p. 188.]

3. Ἐν παραλλήλοις.] Immo περὶ φιλοπλουτίας t. II. p. 525. C. ubi verba *Plutarchi* sic se habent: καθάπερ ἱερείου διαπεπραγμένου, μηδὲν ἔτι λοιπὸν ἢ τὴν γλῶσσαν εἶναι καὶ τὴν κοιλίαν. Idem.

4. Ὥσπερ.] MS. Oxon. ὡς περί.

(220) 5. Συνεσ. ἐν ἐπιστ.] Pag. 272. B. ep. 135. Oudend. [Distinctionem ante λαβὼν sustulit *Ritschel*. — Particulam πως post οὕτω omittit Burm. *Ex Add*.]

6. Ὥσπερ.] *Synes*. καθάπερ.

7. Τοῦ ἔνδον.] Desunt vulgo in *Synesio* male. Oudend.

8. Γνώρισμα.] MS. Oxon. γνωρίσματα. [Notare hoc omisit *Ritsch*.] Vulgatum in *Synesio*, ubi πάλαι ποτέ. Idem.

9. Διαπρέπω.] Vide *Stephanum* de illa voce disserentem in Lex. Sallier. [Cf. *Iacobs*. ad Philostr. Imagg. p. 337. sq. Pro πρεπόντως exhibet Burm. διαπρεπόντως. *Ex Add*.]

10. Ἐν Γοργίᾳ.] T. I. p. 485. E. ed. Serr. in fine. Oudend. [*Valcken*. „videntur verba Euripidis." Vid. quae *Stallbaum*. ad h. l. monuit p. 143. ed. Gotth.]

11. Διασώζ. . . . Θουκ. ἐν γ'.] P. 198. C. Infr. cit. in εὖ λέγω. Witter.

παυσάμενος. τὸ δὲ μετὰ τῆς κατὰ[1] ἐκφέρειν ταῦτα ἀδόκιμον[2].

Διέφθορεν[3] ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη[4]. Λουκια-

---

1. *Τὸ δὲ μετὰ τῆς κατά.*] Scrib. κατα. Stobb.

2. *Ἀδόκιμον.*] Non tenemur verbis Magistri, nec teneri se passi fuissent *Aristoph. Lucian.* alii. Vid. *Steph.* Thes. h. v. ἀποκαύω sicut ἀνακαύω eleganter cum ἐκ constructum legitur apud *Sophocl.* Electr. v. 233.

Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
Ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.

Sic ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν *Apoc.* XIV. 13. Stobb.
Atqui praeter alios τῷ καταπαύειν usus est ipse *Xenophon* Cyrop. p. 229. [VIII. 5. 12. ἀρχῆς Κῦρον καταπαύειν. Seqq. Διεφθαρμ. λογογρ. subiunxi τοῖς διακεκναισμένος etc. a quibus prave avulsa fuerant. Oudend.

3. *Διέφθορεν etc.*] Sensus est, vocem διέφθορεν a veteribus passive usurpari solitam, active vero a nemine, si *Sophoclem* excipias; qua in re cum caeteris Grammaticis ipsi parum convenit: *Phrynichus* enim, *Ammonius* et *Mosch.* activam tantum significationem ab illis, qui pure loquuntur, repudiata passiva, tenendam esse (231) defendunt. Nos et *Thomam* et eius adversarios falli, contendimus, nec iniuria, cum vox, de qua disputatur, non passive modo, sed et active apud optimae notae scriptores promiscue efferri consueverit. Prioris significationis exemplum suppeditat *Homerus* Iliad. XV. v. 128.

Μαινόμενε, φρένας ἠλέ, διέφθορας.

Equidem nos non latet, fuisse nonnullos, qui huncce locum ἐνεργητικῶς exponi debere sibi persuaserint; testis *Eustath.* p. 191. τινὲς μέντοι, inquit, αὐτὸ ἐνεργητικῶς νοοῦσι, ἵνα λέγῃ, ὅτι διέφθαρκας ἃς εἶχες φρένας. αὐτοὶ δὲ παραφέρουσιν καὶ χρῆσιν ὁμοίαν ἐκ Μενάνδρου, τὸ, εἰ δ' ἔστιν οὗτος τὴν κόρην διεφθορώς. καὶ Ἀριστοφάνης τὸ, διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν. ὥστε διέφθορέ τις, φασίν, ἕτερον· διέφθαρται δὲ ὑφ' ἑτέρου. προσθετέον δὲ καὶ Σοφοκλέους τὸ, τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορας. Verum praeterquam quod ea interpretatio, quantum ex Eustathii verbis coniicere licet, paucis solum videtur placuisse, *Homeri* loco parum accommodatam obscurum est nemini. Id cum intelligerent veterum plerique; passivam significationem sibi anteponendam esse, duxerunt; διέφθορας, διέφθαρσαι ait *Didymus*, quocum facit *Etym.* auctor: διέφθορας, inquit, ἀντὶ τοῦ διέφθαρσαι. et alibi, scilicet in voce τέτηκα: διέφθορα παθητικὴν σημασίαν ἔχει. Ita quoque *Eust.* p. 1009. τὸ δὲ διέφθορας νῦν μὲν παθητικῶς κεῖται ἀντὶ τοῦ διεφθάρης, Ἀττικοὶ δὲ καὶ ἐνεργητικῶς φασιν ἀντὶ τοῦ διέφθειρας. Idem p. 1443. ὅτι δὲ τὸ διέφθορας οὐ μόνον ἐνέργειαν δηλοῖ, ἵνα λέγῃ, ὅτι τὰς φρένας διέφθειρας, ἀλλὰ καὶ πάθος νύμφῳ μέσον παρακείμενον ἀκραιφνοῦς, ἵν' ᾖ λέγων, ὡς διεφθάρης τὰς φρένας, δεδήλωται ἀλλαχοῦ. Ex quibus praeterea colligas, eam vocem tanquam minus Atticam, vel barbaram Eustathio non improbari; dicere satis habuit, huic etiam ab Atticis ἐνέργειαν tribui; recte, ut ostendunt haec *Euripidis* Hipp. vs. 1014.

Ἀλλ' ὡς τυραννεῖν ἡδὺ τοῖσι σώφροσιν·
Ἥκιστά γ', εἰ μὴ τὰς φρένας διέφθορε.

Sunt etiam duo apud *Lucianum* loca, quibus alia nulla praeter passivam significatio accommodari potest: prior occurrit t. I. p. 32. [Nigrin. c. 15.] ἢ ὅστις ἀκούων τέρπεται κρουμάτων τε καὶ τερετισμάτων καὶ διεφθορότων ᾀσμάτων. ᾄσματα διεφθορότα videntur esse cantus fracti, quibus hominum animi molliuntur. Alter legitur t. II. p. 979. [Soloec. c. 3.] σὺ δὲ, inquit, ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸ τοῦτο σολοικίζοντας κατανοῆσαι. quae (232) explicatione non indigent. Neque minus diserte *Iosephus* p. 153. Σισάρης δὲ καταπηδήσας τοῦ ἅρματος, inquit, ὡς εἶδε τὴν τροπὴν γινομένην, φυγὼν ἀφικνεῖται παρά τινα τῶν Κενετίδων γυναῖκα Ἰάλην ὄνομα, ἣ κρύψαι τε ἀξιώσαντα δέχεται καὶ πότον αἰτήσαντι γάλα δίδωσιν διεφθορὸς ἤδη. Γάλα διεφθορὸς est lac corruptum, quo sensu dicitur χυμὸς διεφθορὼς apud *Greg. Naz.* t. II. p. 521. Illud tamen fateamur, necesse est, Atticos aliosque activam significationem alteri praetulisse, quod immerito *Thomas* negat et in tanta exemplorum copia errare potuisse miramur: ne quis autem restet scrupulus, duobus exemplis contenti ad alia properabimus. Prius debemus *Eurip.* Med. v. 349.

Ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν·
Αἰδούμενος δὲ πολλὰ δὴ διέφθορα.

Id est, *multa feci temere.* Alterum *Theophrasti* est de Caus. Plant. p. 290. ὅπερ ἔπαθέ τις, inquit, ἀπελθὼν εἰς Συρακούσας ἐκ Κορίνθου, τὴν ἐργασίαν τὴν ἐντεῦθεν μεταφέρων. καὶ ὡς τὸ χωρίον τὸ δοκοῦν ἀγαθὸν ἐκλιθολογήσας διέφθορεν. διέφθορεν ibi pro διέφθειρεν, *reddidit multo deteriorem.* Sallier.

Atqui ceteri Grammatici illud soloecismo adscribunt, quamquam negari nequit, ita nonnumquam inveniri. Magis tamen Atticum et frequentius est διέφθορεν ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε, quod Magister ait, semel vel raro modo occurrere. Sed utriusque significationis exempla vide apud *Graevium* ad *Luciani* Soloec. p. 48. sq. [p. 733.] σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδείας διέφθορας, et activae significationis plura in *Ammonio*, quibus addi posset magnus numerus. Nullum itaque dubium mihi est, quin Thomae error librariis sit adscribendus. Emendationes vero, quas instituunt *Nunnesius* et *Pauwius* ad *Phryn.* p. 63. [p. 160. *Lob.*] nemini placituras opinor, neque iis refellendis otium perdam. Cogitavi aliquando, ut Thomam inter et ceteros Grammaticos fere conveniret, confusae sententiae ordinem sic restituendum, ne littera quidem mutata: διέφθορεν ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε Σοφοκλῆς etc. ἅπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη Λουκιανός. Sed cum vel sic erraret Thomas, malo subscribere lectioni optimi codicis Leid. pr. qui pro ἅπαξ δὲ simpliciter exhibet καί, ut Thomae sententia sit, διέφθορεν passivam et activam significationem obtinere, atque utramque uno exemplo stabiliverit; sicut pluribus Graevius d. l. Dein μοι elegantius legitur in utroque Leid. et ed. Vasc. quam μου, ut tamen vulgo videas in *Soph.* edd. vs. 306. sicuti etiam *Luciani* locus p. 71. ed. *Hemst.* minoris et t. I. 237. omnium operum, corrupte nunc circumfertur διεφθαρμένος τῷ σώματι. V. Comment. Accusativus quoque restituendus est e MSS. in quibus et unus Leid. membranaceus, *Xenophonti* Hellen. l. IV. p. 88. [immo Cyropaed. IV. 1, 8.] διεφθάρται ἐδόκει τὰς γνώμας. non ταῖς γνώμαις. Oud.

(233) *Eustath.* ad Iliad. *B.* p. 145. init. Ἀριστείδης] t. III. p. 213. Abresch. [Nihil in hoc loco mutandum esse egregie docuit *Lobeck.* ad Phrynich. p. 160. sq.]

νὸς ἐν τῷ Ἡρακλέους [1] καὶ Ἀσκληπιοῦ διαλόγῳ· ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἅπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε [2]. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ [3]·

—— —— τὰς οὔσας τέ μοι
Καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.

ἔστι δὲ καὶ ὁ παρακείμενος [4] ἐν χρήσει. Ἀριστείδης ἐν Περικλεῖ· ἢ πῶς Ἀθηναίους εἴη διεφθαρκώς.

---

4. Ἀντὶ τοῦ ἐφθάρη] *Graevius* mavult διεφθάρη ad *Luc.* Soloec. p. 49. Witter. [Burm. διεφθάρη cum Graevio. *Ex Add.*]

1. Λουκιαν. ἐν τῷ Ἡρ.] T. I. p. 208. *Graev. Hemst.* p. 237. [Dial. Deor. XIII, 2.] ubi ὑπ' ἀμφοῖν διεφθαρμένος τῷ σώματι. *Philostr.* V. A. III, 33. p. 123. ἐγίγνωσκον, ὅτι σοῦ τὰ ὦτα διέφθορεν ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων τούτων. Idem. [Nunc restitutum apud Lucianum διεφθορὼς τὸ σῶμα.]

2. Ἅπαξ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐφθ.] Codd. A. B. sic: καὶ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε Σοφοκλῆς ἐν Ἠλ. Utramque ergo significationem obtinere, ait Grammaticus: in quo nihil est, cur litem ei intendas. Passivam significationem τοῦ διέφθορα, διεφθορὼς etc. fere omnes respuunt Atticistae. Audiamus prae caeteris *Moschopulum*, cuius verba vel ideo hic recensenda puto, quod minus accurate ea descripsit doctiss. *Graevius* ad *Lucian.* Soloec. p. 559. *Hemst.* quem omnino vide. *Moschop.* ex edit. Vascos. ita: Διεφθορὸς ἦθος τὸ διαφθεῖρον, οὐ τὸ διεφθαρμένον. Ἀριστοφάνης ἐν κόραις· διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν. Μένανδρος ἐν ἀδελφοῖς· εἰ δέ τις τὴν κόρην διεφθορώς. Ὅμηρος· φρένας ἢ λέκτρας διέφθορας. ὅθεν εἰ διεφθορὸς αἷμ' (scr. αἷμ') εἴποις ἀτεχνῶς σολοικιεῖς. Quid sibi velit ἢ λέκτρας in illo *Homeri* loco, viderint alii. In editis legitur φρένας ἠλὲ pro ἠλεέ, quo semper alias usus est poëta. ἠλὲ quoque suo tempore legit *Eustath.* p. 1007. fin. Rom. *Moschop.* vero ἄλεκτρος, *irrequietus*, legisse suspicari quis posset, nisi metri ratio obstaret; quae tamen nec ipsa satis sibi constat in μαινόμενε φρένας κ. τ. λ. Vide locum Iliad. *O.* vs. 128. et tuo iudicio utere. *Phrynichus* mentem uberius explicat in Appar. Soph. quam in ecl. parva significatione ostendit. Ita enim ille [*Bekk.* Anecdd. p. 35, 20.]: Διέφθορεν, οὐ [τὸ add. *Bekk.*] διέφθαρται τοῦτο σημαίνει. δι' ὃ καὶ ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες· οὐ [om. οὐ *Bekk.*] διέφθορεν ὁ παῖς, δέον διέφθαρται. τὸ δὲ διέφθορεν τὸ διέφθαρκεν σημαίνει. In principio legendum Διέφθορεν, διέφθαρται οὐ ταὐτὸ σημαίνει, rectissime statuit Cl. *Sallier*, quem suo tempore vide. Stoeb. [Pro ἅπαξ δὲ exhibent Leid. pr. Burm. καί. *Ex Add.* ἅπαξ δὲ defendit Lobeck. ad Phryn. p. 160. καὶ recepit *Ritschel.*]

3. Σοφοκλ. ἐν Ἠλ.] Vs. 307. seq. quo loco ex codd. A. et B. pro μου legendum μοι. Idem. [μοι etiam Burm. cum Leidd. *Ex Add.*]

4. Ὁ παρακείμενος.] *Pauwius* addi vult ἐνεργητικός. In Aristide t. II. p. 128. ed. Angl. [vol. II. p. 172. *Dind.*] circumfertur πῶς ἄν. Oudend. [Refutavit *Pauwium Lobeckius.*]

Διέχει δοκιμώτερον[1] ἢ ἀπέχει, οἷον, δέκα σταδίους[2] διέχει. καὶ Θουκυδίδης[3]· διεῖχον δὲ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. καὶ διέχω τὸ διΐστῶ. Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἐννάτῃ[4]· ῥέει κάτω εἰς τὸ πεδίον, διέχων[5] ἀπ' ἀλλήλων τὰ ῥέεθρα.

Διήγησις[6] ὅλον τὸ σύγγραμμα. ἤγουν ἡ

---

(234) 1. *Διέχει δοκιμ. ἢ ἀπέχει.*] Minus rectc. Vid. lexica. Sallier.
Vana est observatio Grammatici. Practer *Thucyd.* usus etiam *Xenoph.* voc. *ἀπέχειν* eodem sensu *Ἀναβ.* III. p. 231. 239. 242. lib. V. p. 277. *Synes.* p. 161. B. *Liban.* t. II. p. 244. Witt.
Vanissima est haec observatio; *ἀπέχει Thucydidi* et quibusvis Atticis scriptoribus aeque est in usu ac *διέχει*. Vide in Add. ad *Thucyd.* p. 668. et *H. Steph.* aliaque lexica. Permutantur hinc praepositiones illae in MSS. Adi *Xenoph.* p. 265, 270. Oudend.
Heliodor. Aethiop. lib. II. c. 18. p. 89. *Antipater.* epigr. inter Iensiana CLIII. p. 354.

2. *Σταδίους.*] Leid. pr. Phavor. *σταδίοις*. *Thucydidis* locus est lib. II. c. 81. vs. 52. Oudend. [Burm. *σταδίοις*. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

3. *Καὶ Θουκυδ.*] Lib. II. p. 155. A. conf. eund. lib. III. p. 185. D. 186 B. VIII. p. 612. C. adde *Xenoph.* *Ἀναβ.* lib. I. p. 213. *Ioseph.* p. 819. E. 839. F. 903. B. *Liban.* t. II. p. 339. D. Witt.
Et sic Thuc. II. cap. 86. vs. 1. *Xenoph.* p. 267. vs. 30. p. 341. vs. 37. aliique. Verum non minus frequens, imo magis *ἀπέχειν*. Abresch.

4. *Ἡρόδ. ἐν τῇ ἐνν.*] Pag. 607. A. Steph. ubi *ἐς* pro *εἰς*. Pro *πέδιον* inepte cod. A. *παιδίον*. Pro *διέχον* vel sine cod. MS. *διέχων* scribendum, uti in codd. A. et B. Stoeb.

5. *Διέχων.*] Sic restitui auctoritate cod. Leid. pr. [omisit hoc notare *Ritschel.*] et *Herodoti* l. IX. cap. 51. sc. *ποταμός*; non *διέχον*. ibidem quoque *ἐς*; et mox hic in MS. Oxon. male *ῥεῦθρα*. Oudend. [Pro *ἐννάτῃ* dedit *Ritschel.* ex aliquot libris *ἐνάτῃ*. — Pro *εἰς τὸ* Burm. *ἐς τὸ* et mox *διέχων*. *Ex Add.* Recepit *ἐς τὸ* *Ritschel.*]

6. *Διήγησις.*] *Phrynich.* Ecl. h. v. [Herodian.] *διήγησιν λέγουσιν, οὐ διήγημα*. Rarior vox *διήγημα*, sed tamen probatis scriptoribus usitata. *Aphthon.* cap. de narratione. *Polyaen.* p. 623. *Theo* Soph. hoc discriminis inter utrumque esse ait p. 3. *ὅ τε γὰρ καλῶς καὶ πολυτρόπους καὶ μῦθον ἀπαγγείλας, καλῶς καὶ ἱστορίαν συνθήσει, καὶ τὸ ἰδίως ἐν ταῖς ὑποθέσεσι καλούμενον ἴδιον διήγημα.* Vid. *Ammon.* voc. *διήγησις* [p. 43.]. *Morell.* ad *Liban.* t. II. p. 172. De differentia inter *ποίημα* et *ποίησις* praeter *Nonium* Marc. a Clar. *Valckenaer.* excitatum ad *Ammon.* l. c. videndus etiam *Laërt.* p. 178. C. add. *Gloss.* p. 715. l. 12. Stoeb.

(235) Quod ex Herodiano restat p. 210. sine dubio mutilatum: prorsus enim veritati absonum est, *Διήγησιν λέγουσιν, οὐχὶ διήγημα*, nisi quis simul usum utriusque vocis distinxerit; qua quidem in re satis inter se Rhetores ac Grammatici congruunt, ut recte *Nannesius* observavit: elegans est *Aristidis Quintil.* designatus ab eo locus de Mus. II. p. 87. *ποιητικῆς μέρη μὲν μίμησις καὶ διήγησις*· (*μι-*

Ἰλιὰς ἢ ἡ Ὀδύσσεια, διήγημα δέ, μέρος τι, οἷον ἡ τοῦ Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. ὥσπερ καὶ ποίησις καὶ ποίημα. παραχρῶνται δέ τινες.

Διελέχθη κάλλιον, ἢ διελέξατο[1].

Διηλλάγη δοκιμώτερον ἢ κατηλλάγη[2]. *καὶ*

μήσεις καὶ ἀφηγήσεις modo dixerat) *τούτων δὲ ἑκατέρας μόρια ἠθοποεῖα καὶ διηγήματα.* Vid. *Theon.* Prog. c. 3. p. 33. c. 4. Inde fit, ut *διηγήματα* sint *casus, qui alicui obveniunt, singulares*; narrandi larga materies: *μεγάλα τἀμὰ διηγήματα καὶ πολλὴν ἔχοντα τραγῳδίαν. αὕτη ἡ τῶν ἐμῶν διηγημάτων τυχή·* et quae plura suppeditat *Xenoph.* Eph. p. 38. 41. 59. 69. 78. Statua aenea erecta *πρὸς μνήμην τοῦ διηγήματος* apud *Dion. Chr.* p. 593. A. Hemsterh. [Add. Etym. M. s. v. Zonaras v. *ποίησις* p. 1564. Etym. Gud. p. 145. ubi leguntur haec: *διήγημα διηγήσεως διαφέρει· διήγησις μὲν γάρ ἐστιν οἷον ἡ πᾶσα διήγησις* (l. *ποίησις*) *Ὁμήρου, διήγημα δὲ μέρος τι ποιήσεως* (f. *διηγήσεως*), *οἷον ἡ Αἴαντος μονομαχία πρὸς Ἕκτορα. Bekk.* Anecdd. vol. II. p. 768, 23. 769, 3. Cf. *Dorvill.* ad Chariton. p. 202. ed. Lips.]

Vide *Nunnes.* ad *Phrynich.* p. 210. ed. P. [Herodian. p. 465. *Lob.*] Oudend.

1. *Διηλέχθη κ., ἢ διηλέξατο.*] *Phavor. διελ.* mox etiam *διελέξατο.* quasi Atticam augmenti rationem respueret. Stoeber.

Neutrum novi. Sed ne vanis coniecturis cruciemur; gratiam fecerunt Leidd. MSS. et *Phavor.* qui docent, reliquisse Thomam *διελέχθη κ. ἢ διελέξατο. Colloquendi* sc. et *disserendi* sensu. Obvia sunt exempla. Oudend. [*Διελέχθη* etc.] Sic et Burm. Vide etiam p. 229. b. *Ex Add.*]

2. *Διηλλαγὴ δ. ἢ κατηλλαγή.*] Vel legenti lexicographos aliter rem sese habere constabit. Sallier.

MSS. et Rom. hic et in seqq. semper *διηλλάγη* et *κατηλλάγη.* sed de accentuum ratione ex MSS. disputandum non est: *Phavor.* ut in textu. Stoeb.

Scripsit vir doctiss. *I. I. Wetstein.* ad *Paul.* Ep. ad Rom. V. 11. *Διαλλαγὴ δ. ἢ καταλλαγή, καὶ δ. π. οὐ καταλλαγαί. Τὸ δὲ κ. . . . δόκιμον· ὡσ. καὶ ἐ. τοῦ διαλλάττειν καὶ καταλλάττειν νόει.* Sed revocari debet vetustarum edd. proba lectio *Διηλλάγη . . ., κατηλλάγη,* pauloque post, *ἐνηλλάγη ἀντὶ τοῦ διηλλάγη,* quam mirandum est, potuisse *Blancardo* in mentem venire, ut mutaret. In praeferendis *διαλλαγαῖς* secutus est eandem rationem, quam in pluribus aliis, ubi frequentior Atticorum usus singulari pluralem numerum ducit potiorem: vid. *Ἀντίγραφα, Γάμους, Διαθῆκαι, Ἐνέχυρα, Ἐπιστολή, Σύμβολα.* Solas *διαλλαγὰς* notavit *Poll.* I, 153. habent *Eurip.* Phoen. v. 378. 440. 518. et paulo diversa potestate Suppl. (236) v. 209. *Aristoph.* Vesp. v. 470. Av. v. 1531. *Ἥξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν.* et v. 1576. pro quo v. 1587. *περὶ πολέμου καταλλαγῆς.* quorum illud proprie, *de pactis ineundis*, quibus pax concilietur, hoc, *de bello ponendo. Διαλλαγὴ* vero in Acharn. v. 988. personam gerit: Iuno *διαλλαγὰς ποιεῖται πρὸς τὸν Δία* apud *Pausan.* IX. p. 716. nec facile quis neget, *διαλλαγὰς* saepius in vere

διαλλαγαὶ πληθυντικῶς, οὐ διαλλαγή[1]. τὸ δὲ κατ-

Atticis scriptoribus esse obvias, quam καταλλαγὴν aut καταλλαγάς. idem haud aeque verum in utrisque verbis, quae iunxit *Poll.* I, 153. καταλλαγῆναι certe *Thucydides* praebet IV. p. 272. v. 73. [cap. 59.] ubi Graev. C. διαλλαγῆναι ostentans alterumque in marginem reiectum, veteriorum membranarum auctoritati, par est, ut cedat; praesertim quum scholiastes adsentiatur. Adiectiva quidem hinc ducta ἀδιάλλακτος et ἀκατάλλακτος a *Polluce* coniuncta I, 151. promiscue solent usurpari: ut ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς *Demosth.* in Timocr. p. 774. D. πόλεμος *Dioni Chr.* p. 473. B. sic ἀκατάλλακτος ἐχθρὸς *Zaleuco* in prooem. LL. apud *Stob.* p. 280. v. 12. quod vocabulum in eadem re narranda retinuit *Diod. Sic.* XII. p. 491. v. 80. ἀδιάλλακτον μῖσος *Basilio* t. III. p. 65. D. in Ies. p. 396. C. ἀκατάλλακτον *Firmo* Ep. 36. Διαλλακτὴς autem, *Dionys. Halic.* διαλλακτὴρ, arbiter, in quem partes litigantes compromittunt, sive, qui altercationes et controversias dirimit, apud *Thucyd.* IV. p. 272. v. 80. *Demosth.* in Olymp. p. 1065. D. *Eurip.* Phoen. v. 471. *Suid.* in V. pro quo vix usquam pari virtute καταλλακτὴν repertum iri credo: nam diversum huic vocabulo significandi modum recentiores addiderunt, ut observatum supra ad Ἀργυραμοιβός. Ceterum alium praeter *Thomam* grammaticum dicam verbis καταλλάττειν et καταλλαγὴ quasi parum spectatae bonitatis scripsisse, non commemini: ipse vero quum monet, καὶ εἰ (vel potius, ut alibi solet, εἰ καὶ) εὕρηταί που, sine dubio de *Paulo* cogitavit, cui καταλλάξαι, καταλλαγῆναι et καταλλαγὴ in epistolis ad Romanos et Corinthios sunt usitata. Saepius autem voces N. F. quibus censoria reliquorum grammaticorum nota pepercit, condemnat; quarum indicem opportuniore loco trademus. Porro, *Thoma* iudice, castigate scripsit *Matth.* V, 24. διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, quamvis ibi quoque unus et alter cod. καταλλάγηθι, quibus auscultandum non est. Hemsterh.

Pessime hic Thomam corrupit ultimus editor, ex tertia aoristi sec. passivi persona, nobis effingens quasi nomen substantivum: nam auctoritate MSS. et edd. Rom. Vasc. reponendus accentus in antepenultima διηλλάγη, κατηλλάγη; ac deinceps ἐνηλλάγη, διηλλάγη, συνηλλάγη; ut vel evincit adpositus *Thucydidis* locus e I. I. c. 120. ὅσοι etc. ἐνηλλάγησαν. Oudend. [*Bekk.* Anecdd. p. 102, 18. Καταλλαγῆναι: φασὶ διαλλαγῆναι. Θουκυδίδης τετάρτῳ δίς.]

(237) 1. Οὐ διαλλαγή.] Revera quidem nomen illud plurali numero scriptores Attici efferunt. *Eurip.* v. g. Phoen. v. 378.

> Ὡς δεινὸν ἔχθρα, μᾶτερ οἰκείων φίλων
> Καὶ δυσλύτους ἔχουσα τὰς διαλλαγάς.

Neque aliter *Andocides*, cuius haec verba orat. I. p. 217. φέρε δὲ τοίνυν, οἱ ὅρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν; ὁ μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἁπάσῃ, ὃν ὀμωμόκατε πάντες μετὰ τὰς διαλλαγάς. Sed aeque recte nomen καταλλαγὴ usurpatur, quippe quod occurrat apud *Aeschylum* sept. ad Theb. v. 773.

> Τέλεια γὰρ παλαίφατοι ἀραὶ
> Βαρεῖαι καταλλαγαί.
> Τὰ δ' ὀλοὰ τελλόμεν' οὐ παρέρχεται.

Reperitur et apud *Demosthenem* Olynth. I. p. 1. Πρὸς δὲ τὰς καταλλαγάς, ἃς ἂν ἐκεῖνος ποιήσαιτο ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους. Adiungi posset *Aristophanes* Avib. v. 1587. in eo ab *Aeschylo* et *De-*

αλλαγὴ εἰ καὶ εὕρηταί[1] που, ἀλλ' οὐ δόκιμον. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ διαλλάττω καὶ καταλλάττω νόει. οὐ μόνον δὲ ἀντὶ τοῦ φιλιῶ[2] τὸ καταλλάττω[3] εὕρηται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ παραλλάττω. Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ[4]· πλειόνως ὡς εἰπεῖν διαλλάττει, ἢ ἄλλο ἔθνος πρὸς αὐτὴν Αἴγυπτον. Θουκυδίδης[5] δὲ καὶ ἐνηλλάγη ἀντὶ τοῦ διηλλάγη[6] λέγει· ὅσοι

---

mosthene diversus, quod singulari numero uti non dubitaverit; qua in re paucos, qui ipsum imitarentur, habuit. Sall.

Καταλλαγαὶ apud *Liban.* ep. 876. Oudend. Leg. καταλλαγαί. Stobb.

1. *Εἰ καὶ εὕρηται.*] Ita codd. A. B. Del. που. Vid. praeter loca a lexicogr. subministrata *Chrysost.* t. I. p. 45. A. t. V. p. 489. A. *Ioseph.* p. 228. D. 229. D. Sic etiam καταλλάττω non inusitatum penitus. *Ioseph.* p. 347. A. *Thucyd.* l. IV. 290. fin. καὶ νῦν πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι. schol. διαλλαγῆναι in sua enarratione utitur. Stobb.

Sic MSS. non καὶ εἰ. Abest a Leidd. που; et in Leid. pro οὐ δόκιμον exaratur ἀδόκ. Oudend. [Deest που a Burm. ac deleatur. *Ex Add.* Delevit *Ritschel.*]

2. *Ἀντὶ τοῦ φιλιῶ τὸ καταλλάττω εὕρ.*] Rectius quam φιλῶ in A. Stobb.

Si sequens *Aristidis* ex t. II. p. 335. ed. Angl. [vol. II. p. 444. *Dind.*] exemplum auctoris propositioni respondebit, legi oportet διαλλάττω: atque sic sane praebet Oxon. dum Leidd. hoc comma non agnoscunt. In Aristide vero vulgo πλεῖον ὡς, non πλειόνως ὡς, editur. Oudend.

3. *Τὸ καταλλ.*] Scr. διαλλάττω. Witter.

4. *Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγ.*] Pag. 91. A. l. 8. ubi πλεῖον pro πλειόνως. Idem.

Cod. A. ut in text. In cod. vero B. verba οὐ μόνον et quae ad fin. usque hic leguntur, plane deficiunt. Stobb. [Verba οὐ μόνον usque ad *Αἴγυπτον* exsulant a Burm. *Ex Add.* Eiecit h. l. verba *Ritschel.* In fine autem litterae Δ hanc paragraphum ita exhibuit: Διαλλάττω οὐ μόνον τὸ φιλιῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ παραλλάττω. cet.]

5. *Θουκυδίδης.*] Lib. I. p. 78. A. ubi si schol. audieris, quem (238) secutus sua versione *Steph.* longe aliud sonant *Thucyd.* verba: ἡμῶν δὲ ὅσοι μὲν Ἀθηναίοις ἐνηλλάγησαν optimus ille interpres reddit: quicunque nostrum ab Atheniensibus *dissociati* sumus. Ad mentem grammatici expressa versio in edit. *Duk.* p. 76. quam confirmat *Dion.* Halic. in not. ibid. excitatus p. 134. ἐνήλλαξαν dici putat pro συνήλλαξαν. Sic διαλλάττειν quoque contrario sensu usurpatur a *Lucian.* Prometh. p. 25. Stobb.

Eius loca habentur l. I. c. 120. VIII. c. 90. III. c. 82. ubi γένοιντο e nostro defendi potest. V. *Wass.* p. 218. In fine δὲ abest a Leid. pr. qui dat insuper ἐπί το pro ὡς ἐπί. Oudend.

6. *Ἐνηλλ. ἀντὶ τοῦ διηλλ.*] Cod. B. sic: Θουκυδ. δὲ καὶ ἐνηλλάγη, ὡσαύτως ἐν τῇ ἡ ἐπιστειλ. κ. τ. λ. Locus est p. 607. D. ubi pro γένοιντο codd. A. B. legunt γένοιτο. Stobb.

μὲν Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν. καὶ συνηλλάγη ὡσαύτως ἐν τῇ ὀγδόῃ· ἐπιστείλαντες ξυναλλαγῆναι πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. καὶ πάλιν ἐν τῇ τρίτῃ· καὶ ὅρκοι εἴ που ἄρα γένοιντο ξυναλλαγῆς. διαλλαχθήσομαι δὲ κάλλιον ἢ διαλλαγήσομαι· ὡς ἐπὶ πολὺ[1] γὰρ οἱ μέλλοντες πρῶτοι προτιμῶνται τῶν δευτέρων μελλόντων.

Διῆρες, οὐχ ὑπερῷον[2]. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσσαις[3]· ἐς διῆρες ἔσχατον.

Δικάζω φόνον, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ·

—— ἐν οὐ καλῷ μὲν ἐμνήσθην[4] θεῶν,
Φόνον δικάζων. —— ——

καὶ δικάζω[5] ἀνθρώποις. δικάζομαι δὲ τῷ δεῖνι φόνου ἀντὶ τοῦ παρὰ δικασταῖς ἐγκαλῶ· ὡς ἔχει παρὰ Λιβανίῳ[6] ἐν ἐπιγραφῇ μελέτης τὸ[7], δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου.

Δικαστήριον καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ δίκαι τελοῦνται, καὶ αὐτοὶ οἱ δικάζοντες καὶ ὁ τῆς πό-

---

[1. Ὡς ἐπὶ πολύ.] Leid. pr. Burm. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. *Ex Add.* — *Ritschel.* ὡς ἐπιτοπολύ.]

2. Ὑπερῷον.] Ea voce tamen utitur *Aristoph.* Plut. IV. I. II. Drakenb.

Conf. *Eustathius* ad Iliad. *Π.* p. 1069. et Odyss. *Α.* p. 61. *Theophr.* de Odor. p. 190. διὸ καὶ οἱ μυροπῶλαι ζητοῦσι τὰς οἰκίας ὑπερῴους καὶ μὴ προσηλίους. *Pollux* Onom. l. I. sect. 81. p. 53. ὑπερῷα οἰκήματα, τὰ δ' αὐτὰ καὶ διήρη. ubi vid. *Iungermannus.* Conf. Cel. *Alberti* ad *Hesych.* V. διῆρες. et *Gatakerus* ad *M. Antonin.* l. VI. p. 181.

3. Φοινίσσαις.] Vers. 90. [v. 88. *Pors.*] Cum nostro errat *Moeris* [p. 131. (96. ed. Lips.)] Ὑπερῷον Atticis aeque ac κοινῷ frequentissimum est; ac Plato Comicus Atticus iunxit διῆρες ὑπερῷον. Oudend.

(239) 4. Μὲν ἐμνήσθην.] Male ed. Rom. μὲν οὖν. et Leid. pr. ἐμνήσθη. *Euripidis* versus est 578 [572. *Pors.*] Idem. Cod. A. μὲν οὖν ἐμν.

5. Δικάζω] *Antiph.* Or. I. p. 15. Drakenb.

V. *Doun.* ad *Chrys.* p. 307. in notis Savil. Bentzel.

6. Λιβανίῳ.] T. I. p. 540. [vol. IV. p. 402. *Reisk.*] Abresch.

7. Ἐν ἐπιγραφομένῃ μελέτῃ.] Codd. A. B. ἐν ἐπιγραφῇ μελέτης. Pro τὸ cod. B. καί. in cod. A. deest. Stobb.

Immo in ipsa ἐπιγραφῇ μελέτης t. I. p. 540. ed. Morel. ut diserte legitur in Leid. pr. Oudend. [Burm. ἐν ἐπιγραφῇ μελέτης et pro τὸ dat καί. *Ex Add.* — *Ritschel* dedit ita: ὡς ἔχει τὸ (ex cod. Basil.) π. Λ. ἐν ἐπ. μελέτης· καὶ δικ. Apud Liban. quoque legitur καὶ δικ.]

λεως ἄρχων, ἀπὸ τοῦ τὰς ἐν αὐτῇ[1] δίκας διοικεῖν οὕτω καλούμενοι. Συνέσιος περὶ Μαρκελλίνου τοῦ ἄρχοντος τὸν λόγον ποιούμενος οὕτω λέγει· παρεῖναι μὲν οὖν ἡμῖν καὶ τὸ δικαστήριον ἐβουλόμεθα, ἐπειδὴ[2] τυγχάνει ὢν ὑπερόριος.

Δίκη ἡ ἰδία, γραφὴ ἡ δημοσία[3]. Πλάτων ἐν τῷ Εὐθύφρων ἢ περὶ ὁσίου[4]. εἰσάγει γὰρ πρῶτον

---

1. Ἐν αὐτῇ.] Vitiosissime ediderat Blancardus ἐν αὐτῷ. MSS. Leid. Oxon. edd. Rom. Vasc. *Phavor.* praebent αὐτῇ, quod requirente sensu restitui; sc. πόλει, in qua qui ius cum iudicibus administrat Archon, ipse eiusque consilium dicitur urbis δικαστήριον. Ceterum *Synesii* locus ep. 62. [p. 205. D.] e nostro corrigendus. Male enim illic vulgo legitur ὑμῖν. Dein Leid. pr. exhibet ἐπεὶ δέ, uti in fine epistolae ibidem emendavit *Petavius*. Porro in Leid. pr. est ἐβουλευόμεθα. Oudend.

A. B. *Phav.* Rom. αὐτῇ.

2. Ἐπειδή.] Codd. A. B. ἐπεὶ δέ.

3. Δίκη, ἡ ἰδία· Γραφή, ἡ δημοσία.] *Harpocr.* h. v. Drak. Longe aliter MSS. codices. A. Δίκη ἐπὶ τῶν δημοσιῶν· γραφὴ δὲ ἐπὶ τῶν ἰδίων. B. δίκη ἡ δημοσία, γραφὴ ἡ ἰδία. Πλ. ἐν τῷ Εὐθ. δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν. Caetera omnia hic deficiunt. Hunc secutus Callierg. Stobb.

Fingi poterat ex veterum edd. lectione: Δίκη, ἡ ἰδία· ἡ δημοσία γραφή. Statim nisi scripseris ἐν vel ἐπὶ τοῖς ἰδίοις, sensum (240) *Thomae* vix expedies. Platonis locus, ut plane intelligatur, pluribus opus habet, quam quae hic proferri possint. Δίκη generale nomen publicas privatasque actiones complectitur; sed proprio et arctiore fori Attici usu de privatis poni solet, ut γραφὴ tantum de publicis; quare γραφὰς etiam δίκας adpellare licet, non contra, ut monuit *Poll.* VIII. 41. haec causa est, cur apud *Lysiam* aliosque saepe iuncta reperias, γραφὰς γράψασθαι et ἰδίας δίκας δικάζεσθαι. ἴδιος enim hic idem quod ἰδιωτικός. propterea bene *schol. Aristid.* t. II. p. 161. Δίκη, ἡ περὶ ἰδιωτικῶν πραγμάτων κρίσις· γραφὴ δὲ ἡ περὶ τῶν δημοσίων. et apud *Poll.* VIII. 31. ἰδιωτικὰ δικῶν ὀνόματα pro ἰδιωτικῶν. et ἀμφισβητήματα ἰδιωτικὰ S. 39. lites *adversus privatos instructae.* Hemst. [Cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 241, 6. *Bachmann.* Anecdd. vol. I. p. 199, 3.]

Ita quidem edidit Blancardus, consentientibus *Harpocratione*, *Suida* et *Phrynicho*, ubi vid. *Pauw.* p. 214 [p. 473. *Lob.*] et iubente ipso, quem profert *Thomas*, Platonis loco in Euthyphronis principio. Sed MSS. Leidd. ostentant Δίκη ἡ δημοσία, γραφὴ ἡ ἰδία. Edd. Rom. Vasc. Δ. ἢ δημ. γρ. ἢ ἰδία. fors. Δ. οὐ δημοσία γραφή, ἀλλ' ἰδία. Oudend. [Δίκη etc.] Cum Leidd. facit Burm. Vide locum. *Ex Add.*]

4. Ὁσίου.] Cod. A. sic pergit: οὗτοι δὴ Ἀθηναῖοί γε ὦ Εὐθύφρων δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν. εἰσάγει γὰρ κ. τ. λ. γραφὴ apud *Liban.* t. I. p. 117. D. 560. B. 561. B. Pertinet huc *Lysias* qui, p. m. 256. ait: περὶ δὲ συκοφαντίας ὅσας οὗτος ἢ δι-

τὸν Εὐθύφρονα, δίκην τοῖς ἰδίοις[1] λέγοντα, εἶτα τὸν Σωκράτην ἐπιδιορθούμενον τὸ ὄνομα διὰ τῶν τοιούτων· οὐ δή που[2] Ἀθηναῖοί γε, ὦ Εὐθύφρον, δίκην αὐτὴν καλοῦσιν, ἀλλὰ γραφήν[3].

Δικροῦν[4], οὐ δίκρουν. ἀπὸ τοῦ δικρόου γάρ.

Δῖνος[5] ἡ κύκλῳ στροφή, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ κύκλῳ στρεφόμενον σῶμα δῖνος, οἷον[6] ὁ οὐρανός[7]. καὶ τὸ κυκλικὸν μέντοι σῶμα, οὐ μὴν δὲ καὶ στρεφόμενον[8] κύκλῳ, δῖνος λέγεται διὰ τὸ κυκλοτερῆ[9], ὡς αὐτός[10], εἶναι πάντως τὰ στρεφόμενα κύκλῳ.

κας ἰδίας συκοφαντῶν ἐδικάζετο, ἢ γραφὰς ὅσας ἐγράφετο κ. τ. λ. Stobb. Pag. 48. initio dial. Abresch. [Verba εἰσάγει — τοιούτων uncis circumscripta ad finem paragraphi cum cod. Par. A. reiecit *Ritschel.*]

1. *Τοῖς ἰδίοις.*] Praepositionem ἐν addi volebat *Wolfius.* Sed omnia haec εἰσάγει etc. usque ad τοιούτων rectius haud agnoscunt Leidd. codd. [desunt etiam in Burm. *Ex Add.*] Mox pro οὐ δήπου in *Platone* legitur οὗτοι δή. Neque aliter hic in Leid. pr. Oudend. Cod. A. τὴν ἰδίαν. [Iure recepit hoc *Ritschel.*]

[2. *Οὐ δή που.*] Burm. οὗτοι δή. *Ex Add.*, Ita et apud Platonem. Restituit recte *Ritschel.*]

3. *Γραφήν.*] Ita capit *Antiph.* Or. I. p. 15. qui γραφὴ de accusatione veneficii usurpat. Drak.

4. *Δικροῦν.*] Conf. *Galen.* h. v. Witter. V. ad *Phrynich.* p. 100. [p. 233. *Lobeck.*] Oudend. Conf. *Phavor.* h. v.

(241) 5. *Δῖνος.*] Hinc δινεῖν idem notat. *Salmas.* ad *Spart.* Ael. Ver. c. 6. p. 238. Drakenb.

Vid. *Lampe* de Cymbal. Vet. l. I. c. 13. p. 83. *Manetho* Apotelesm. l. VI. vs. 577.

Ὀστέα δὴ νώτοις σφετέροις φορέουσιν ἐπ᾽ ὤμοις.

Emendo ὀστέα δινωτοῖς, aut si mavis δεινωτοῖς κ. τ. λ. Aliam viam tentabat Cel. *D'Orville* Animadv. ad *Charit.* p. 787. [*Δῖνος, area, Valcken.* ad Herodot. II. 14. p. 174.]

6. *Δῖνος οἷον, ὁ οὐρανὸς . . . σῶμα.*] Haec omnia in cod. B. non leguntur. Post δῖνος hic addit λέγεται *Phav.* Hinc δινεύων apud *Eurip.* Orest. v. 835. Stobb.

7. *Ὁ οὐρανός.*] Sic interpungendus hic locus; ut contra plenas distinctiones sustuli post σῶμα sequens, et κύκλῳ. Oudend.

8. *Οὐ μὴν δὲ καὶ στρεφ.*] *Phav.* sic: διαστρεφόμενον κύκλῳ δίν. λέγ. διὰ τὸ κυκλικῶς τὰ ἄλλα στρέφεσθαι ἐν αὐτῷ. Witter. [Particulam δὲ uncis inclusit *Ritschel.* fortasse iniuria.]

9. *Διὰ τὸ κυκλοτερῆ. ὡς αὐτὸς εἶναι πάντως*] Cod. A. ὡσαύτως εἶναι πάντα τὰ κ. τ. λ. Stobb.

Forte εἰκός. Wolf.

Bene, si recte distinguas hoc modo: διὰ τὸ κυκλοτερῆ, ὡς εἰκός, εἶναι πάντως, vel cum MSS. Leidd. πάντα. Oudend.

10. *Ὡς αὐτός.*] L. διὰ τὸ κυκλοτερῆ. ὡσαύτως εἶναι πάντα τὰ στρεφόμενα κύκλῳ. [Ita dedit *Ritschel.*] *Moschopulus* in prioribus

Διορθοῦν[1] κυρίως ἐπὶ δοράτων βολῆς· ἐπανορθοῦν[2] ἐπὶ λόγων.

---

ad verbum paene consentiens hic habet, διὰ τὸ κυκλικῶς τὰ ἄλλα στρέφεσθαι ἐν αὐτῷ. Hemsterh.

Forte leg. διὰ τὸ κυκλοτερές· ὡσαύτως δεῖναι pro δῖναι πάντα κ. τ. λ. *Hesychius* Δεῖναι, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί. Κυανέας δίνας habes in Inscript. apud *Whelerum* t. I. Itiner. p. 179. *Callimachus* hymn. in Del. vs. 149.

— — θοὰς δ' ἐστήσατο δίνας.

1. Διορθοῦν.] Ait *Thomas*, id verbum de illo dici proprie, qui coniectis telis a scopo non aberrat, quo sensu ea vox nobis se nondum obtulit; accedit tamen *Ammonius*, qui telis, obeliscis et sermonibus significandis idoneam esse scribit: διορθοῦν καὶ ἐπανορθοῦν διαφέρει, inquit, διορθοῦν μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ δοράτων, καὶ ἐπὶ ὀβελισκῶν καὶ ἐπὶ λόγων· ἐπανορθοῦν δὲ ἐπὶ μόνων λόγων. Fides sit penes autorem: hactenus enim nihil vidisse contigit, quod vel ad tela, vel ad obeliscos referri possit. Διορθοῦν vero dicitur, qui vel dicta vel litteris consignata emendare conatur; prioris significationis exemplum suppeditat *Eurip.* Suppl. v. 417. (242)

Ἄλλως τε πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους
Ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν.

Alterius autem *Isocr.* p. 405. ἀλλὰ πρὸς τούτοις ἐν μὲν ταῖς συνουσίαις, ἢν ἀγνοηθῇ τι τῶν λεγομένων, ἢ μὴ πιστευθῇ, παρὼν ὁ τὸν λόγον διεξιὼν ἀμφοτέροις τούτοις ἐπήμυνεν. ἐν δὲ τοῖς ἐπιστελλομένοις ἄν τι συμβῇ τοιοῦτον, οὐκ ἔστιν ὁ διορθώσων. ἀπόντος γὰρ τοῦ γράψαντος, ἔρημα τοῦ βοηθήσοντός ἐστιν. ubi tamen διορθοῦν rectius exponas, *mentem aperire* et *obscura explicare*. Disertius igitur *Plutarchus* t. I. p. 93. ἐγὼ δὲ, inquit, λόγον ἔνδοξον οὕτω καὶ τοσούτους μάρτυρας ἔχοντα καὶ, ὃ μεῖζόν ἐστι, πρέποντα τῷ Σόλωνος ἤθει καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοφροσύνης καὶ σοφίας ἄξιον, οὔ μοι δοκῶ προήσεσθαι χρονικοῖς τισι λεγομένοις κανόσιν, οὓς μυρίοι διορθοῦντες ἄχρι σήμερον εἰς οὐδὲν αὑτοῖς ὁμολογούμενον δύνανται καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας. De illis enim sermo est, qui, dum aliorum canones chronologicos emendare student, nihil ipsi proferunt, in quo possis acquiescere. Neque aliter accipienda haec *Diogenis* Laërt. p. 265. φασὶ δὲ καὶ Ἄρατον πυθέσθαι αὐτοῦ, πῶς τὴν Ὁμήρου ποίησιν ἀσφαλῆ κτήσαιτο; τὸν δὲ εἰπεῖν, εἰ τοῖς ἀρχαίοις ἀντιγράφοις ἐντυγχάνοι, καὶ μὴ τοῖς ἤδη διωρθωμένοις. Hinc translata vox ad id omne, quod corrigi aut emendari potest: nam ab ὀρθὸς *rectus* fit ὀρθόω *rectum facio*, inde διορθόω illud, quod *rectum esse desiit, ad priorem statum revoco*. διορθοῖ, itaque, qui *errata corrigit*. Ita *Plutarchus* p. 516. διὸ καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὠφελιμώτερός ἐστιν ὁ πολυπράγμων. τὰ γὰρ ἐκείνων ἐλέγχει καὶ προφέρεται καὶ δείκνυσιν αὐτοῖς, ἃ δεῖ φυλάξασθαι καὶ διορθῶσαι. Διορθοῖ praeterea, qui *recta monet*: eo sensu ait *Antoninus* Imp. p. 243. μέμνησο, ὅτι καὶ τὸ μετατίθεσθαι καὶ ἕπεσθαι τῷ διορθοῦντι ὁμοίως ἐλεύθερόν ἐστι. quo referas phrases illas, διορθῶσαι τὸ σῶμα ἐπίνοσον φύσει καὶ ἀνιάτως ἔχον. Sallier

2. Ἐπανορθοῦν.] *Isocrat.* ad Demon. p. 47. Drakenb.

Demosth. Olynth. I. p. 55. et or. de Rhod. libertate p. 50. ἀλλ'

Διπλοῦν[1] κατὰ μέγεθος· διπλάσιον δὲ ἐπὶ ἀριθμοῦ[2].

Δισκοβόλος[3] οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής[4].

ἀφ' ὁποίων λόγων — — ἐπανορθώσεταί τις ἃ νῦν οὐκ ὀρθῶς ἔχει. [Discrimen, quod inter has voces statuunt Ammonius et Thomas, falsissimum esse recte monuit *Lobeck.* ad Phrynich. p. 250.]

1. *Διπλοῦν.*] *Thomae* praeivit *Ammonius: διπλοῦν*, inquit, *καὶ διπλάσιον διαφέρει. διπλοῦν μὲν γάρ ἐστι κατὰ μέγεθος, διπλάσιον δὲ κατ' ἀριθμόν. ὡς διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον· οἷον διπλάσια χρήματα ἔχει. ἐπὶ δὲ τῶν διπλουμένων τὸ διπλοῦν. ὥσπερ ἐπὶ τῶν πτύσσομένων ἱματίων, διπλοῦν τὸ ἱμάτιον, οὐκέτι διπλάσιον. Ammonio* autem veterum grammaticorum plerique, si fides *Eustathio* (248) p. 1863. *εἰς δὲ τὸ διπλῆν γράφουσιν οἱ παλαιοί, ὅτι διπλοῦν μὲν κατὰ τὸ μέγεθος, ἱμάτιον γὰρ πτυσσόμενον διπλοῦν λέγεται. διπλάσιον δὲ κατὰ ἀριθμόν. οὕτω γοῦν διπλάσια χρήματα λέγεται.* Sed illorum nemo audiendus, cum veteres duabus illis vocibus promiscue usi esse deprehendantur. Certe *διπλοῦν* etiam de numero dicitur, ut ostendunt haec *Aeschyli* Sept. ad Theb. v. 978.

ΑΝ. διπλᾶ λέγειν. ΙΣΡ. διπλᾶ δ' ὁρᾶν.

Neque minus diserte *Euripides* Alcest. v. 1076.

Διπλῆν, inquit, *φοβοῦμαι μέμψιν, ἔκ τε δημοτῶν,*
Μή τις μ' ἐλέγξῃ, τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
Προδόντ', ἐν ἄλλης δεμνίοις πιτνεῖν νέας·
Καὶ τῆς θανούσης, ἀξία δέ μοι σέβειν.

Quae si quis attente consideret, ea ad magnitudinem referri non posse, nullo negotio intelliget. Idem dicendum de hocce *Sophoclis* loco Phil. v. 793.

— — — — — ὦ διπλοῖ στρατηλάται
Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
Τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον;

Nunc veniamus ad nomen *διπλάσιον*, quod ad magnitudinem etiam pertinere demonstrandum est; illud autem non operosum; nam bis ita accipitur apud *Theophrastum:* prior locus occurrit L. de Lapid. p. 397. *εὑρίσκονται δὲ τοιαῦται*, inquit, *πᾶσαι ἐν τῷ ποταμῷ Τμώλῳ. λεία δὲ ἡ φύσις αὐτῶν καὶ ψηφοειδής, πλατεῖα οὐ στρογγύλη. μέγεθος δ' ὅσον διπλασία τῆς μεγίστης ψήφου.* Alter legitur Hist. Plant. p. 90. *ἀδρύνεται δὲ τοῦ θέρους. μίσχον δ' ἔχει μικρόν. τὸ δὲ ἄνθος ὅμοιον ῥόδου κάλυκι, μεῖζον δὲ καὶ σχεδὸν διπλάσιον τῷ μεγέθει.* quae sunt adeo manifesta, ut alia conquirere testimonia supervacaneum videri possit. SALLIER.

Conf. *Epict.* c. 29. De longitud. hac voce usus *Polyaen.* p. 608. 733. promiscue *Diod.* XVII. p. 559. *ὕψος διπλάσιον Ioseph.* p. 83. G. *Isocr.* p. 248. 636. *Liban.* t. I. p. 28. D. II. 67. D. add. *Ammon.* h. v. WITTER.

2. *Ἐπὶ ἀριθμοῦ.*] Leid. sec. *κατὰ ἀριθμόν*, ut apud *Ammon.* p. 43. OUDEND. [Non improbat hoc *Ritschel.*]

3. *Δισκοβόλος.*] Ea tamen voce utitur *Lucianus* t. II. p. 479. *οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὅς, ἐπεὶ τῶν Μύρωνος ἔργων ἓν καὶ τοῦτό ἐστιν, ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις.* SALLIER.

Cod. A. *δίσκολος* vitiose admodum, nisi existimare quis posset,

Διφρεία[1] Ἀττικοί, δίφρευσις κοινοί.

Διφρηλάτης, οὐ διφρελάτης.

Διχῇ διελών[2], ἢ δίχα[3].

Διώκω[4] τοὺς πολεμίους, ἢ ἀπελαύνω. διώκω τὸν δεῖνα κλοπῆς, ἤγουν κατηγορῶ[5]. διώκω λόγους, ἤτοι ζητῶ[6]. καὶ διώκω τὸ κινῶ ποιητικῶς. Αἰσχύλος ἐν τῷ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις·

---

scribam in illa oculos coniecisse, quae infra in δυσχρόσοδος leguntur. Stobb.

4. *Δισκευτής.*] Nihilominus haec vox ne cognita quidem est lexicographis. Num inverti debet δισκοβόλος δεῖ λέγειν, ἀλλ' οὐ δισκευτής. Paragraphus haec a Leid. sec. exsulat. Oudend. [De v. δισκευτής vid. *Schaefer.* ad schol. Paris. in Apollon. Rhod. p. 618.]

1. *Διφρεία.*] Vid. *Steph.* p. 158. *Synes.* p. 58. B. *Liban.* t. I. (244) p. 89. D. 348. B. Wittbr. [*Schaefer.* Corrig. et Add. ad Gregor. Cor. p. 927.]

2. *Διχῇ διελών, οὐ δίχα.*] Attamen apud *Aeschylum*, *Euripidem* aliosque bene omnes δίχα semper reperias;· quamobrem aut *Thomam* falli dicendum est, aut hanc illius esse mentem, cum verbo διαιρέω non δίχα, sed διχῇ iungi solere. Equidem cum voce διαίρεσις adverbium διχῇ occurrit apud *Theophr.* Hist. Plant. l, VI. c. 6. διχῇ δὲ ἡ τούτων διαίρεσις ἡ κατὰ τὴν χρείαν. Alia exempla non suppetunt, et ipse *Theophr.* aliis in locis vocem δίχα usurpat. Sall.

Herod. l. IV. p. 298. διχῇ διελόντες. *Thuc.* δίχα l. I. p. 42. B. Wittbr.

Phrynich. A. S. [*Bekk.* Anecdd. p. 36. 23.] Δίχα δύο σημαίνει. τὸ μὲν διχῇ διπλοῦν, οἷς (l. οἷον) εἰς δύο μέρη· τὸ δεύτερον ἀντὶ τοῦ ἄνευ, χωρίς. ubi διχῇ cum διπλοῦν coniungit ipse Atticismi studiosus. Stobb.

3. *Οὐ δίχα.*] Falsissimum hoc. Vide modo *Steph.* thes. Sed MSS. Leidenses rectissime habent ἢ δίχα. Tam turpiter errare non potuit *Thomas*. Quare ἢ restituatur. Oudend. [ἢ δίχα etiam Burm. Ex *Add.*]

4. *Διώκω.*] Non tantum sign. *persequor hostem*, sed etiam apud Atticos, *accuso aliquem crimine*, quo sensu etiam διώκομαι dicitur. *Aristoph.* Equit. p. 808. Διώξομαί σε δειλίας, *timiditatis agam te reum*. Idem eadem fab. p. 340. ubi schol. διώκειν καὶ φεύγειν, inquit, ἔλεγον ἐπὶ τῶν κατηγόρων καὶ τῶν ἀπολογουμένων· ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι et in Acharn. p. 404. etc. Bos.

Demosth. de Coron. p. 473. E. ita διώκω βίον est *instituo vitam*. *Isocrat.* ad Demon. p. 49. et 57. Drakenb.

Pro ἢ ἀπ. codd. A. B. ἤγουν. [Recepit *Ritschel.*]

5. *Ἤγουν κατηγορῶ.*] Codd. A. B. ἤτοι. *Synesius* p. 5. A. ἵνα μὴ ἀλογίας διώκεται. [Burm. quoque ἤτοι, quod recepit *Ritschel.*]

6. *Ἤτοι ζητῶ.*] I. e. cupio, affecto, consector. Sic occurrit διώκειν ἡδονήν, ἀρετήν, εἰρήνην. Male vir doctus coniecit ζηλῶ. Mox *Aeschyli* loco vs. 377. [vs. 353 *Well.*] adde *Theocrit.* Id. Z. vs. 23. ubi ventus dicitur κύματα διώκειν. Vide *Abresch.* Anim. ad

Σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδῶν.

Διώρυξ[1], *διώρυχος, καὶ ἅπασα ἡ κλίσις διὰ τοῦ χ̄, οὐ διὰ τοῦ γ̄*[2]. *Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ*[3]· *καὶ διώρυχες εἰς αὐτὰς φέρουσιν. ὡσαύτως*

Aeschyl. p. 80. OUDEND. [Quamquam ea, quae *Valckenaerius* apud *Tittm.* p. 156. sq. ad hunc Thomae locum addidit, minus sunt apta, tamen addam. „Schol. Ar. Vesp. 1198. *Διωκάθω Ἀττικῶς ταὐτὸν τῷ διώκω.* Clem. Alex. p. 169. v. 27. Philemon ap. Athen. 7. p. 288. E. emend. Cas. Plato Euthyphr. p. 15. D. non sustinuisses *ἄνδρα πρεσβύτην πατέρα διωκάθειν φόνου.* Gorgia p. 483. A. *σὺ τὸν νόμον ἐδιώκαθες.* Ista loca Stephanus citat in notis ad Apol. p. 32. A. ubi *ὑπείκοιμι*, ubi tamen legi testatur *ὑπεικάθοιμι*, quod magis Atticum dicit. verba in *άθω* et *έθω* qu. Etymol. p. 8. 17. ad Eurip. Iph. Aul. 911. est Atticum *σχῆμα.* Eiusdem sunt generis *βαρύθω, ἐργάθω, διωκάθω, μενύθω, φθινύθω.* vid. Androm. schol. ad v. 859. *Barnes. μετεκίαθε. εἴργω κοινόν, εἰργάθω ποιητικόν.* Schol. Eurip, Phoen. 1192. *εἰργάθειν* Soph. Electr. 1283. *κατεργάθου* Aesch. Eum. 569. *κιάθω* et *ἀμυνάθω* Duportus ad Theophr. p. 321. Eur. Andr. 721. 1079. Iph. A. 910. et *διωκάθω* H. Steph. de Dial. Att. p. 145. C. *εἰκάθειν* Soph. Oed. T. 659. Oed. C. 1174. 1324. Trach. 1193. Phil. 1346. El. 1020. 398. Ant. 1108. 1114. *παρεικάθειν* Oed. Col. 1330. *ὑπεικάθοιμι* Soph. El. 363. Attica in *άθω* Ruhnken. in Tim. p. 64. collegit."]

(245) 1. *Διώρυξ.*] Observationem *Thomae* firmat *Phrynich.* p. 98. [p. 230. *Lobeck.* quem vide.] et scriptorum Atticorum *Thucyd.* IV. 509. *Arriani*, *Aristid.* Aeg. p. 551. A. 590. D. 591. A. *Liban.* t. II. p. 314. A. aliorumque frequens usus. Sic *κατώρυχι* in *Sophocl.* Antig. v. 785. et *κατώρυχες λίθοι, οὓς Ὅμηρος κατωρυχέας λέγει Poll.* VII. 123. Suem a Laconibus *Βωλώρυχα* dici notat *Hesychius.* In *Strabone* vero, ut XIV. p. 1075. 1076. eadem forma crebro repetita, *Diodoro Siculo*, *Pausania* vix aliter, quam per *γ̄* scriptum invenias. *Ἀπώρυγας* apud *Hesych.* ex Graeco Ezech. interprete. Saepe fit, ut inter se permutentur: in eadem historia *διώρυχα* posuit *Procop.* Pers. II. p. 84. v. 22. *Euagr.* H. E. p. 408. v. 20. *διώρυγα. Τῆς μεγάλης διώρυγος τοῦ Εὐφράτου τῆς μισγούσης τῷ Τίγρητι ποταμῷ, Ioh. Malelas* in Iulian. p. 19. ista utriusque fluvii per ductos alveos perfossionesque commercia *διώρυχας* semper *Arrianus* vocat. Apud *Demosth.* Or. de Halon. p. 74. A. est *διωρυχή*, quam a *διορυγῇ Suidas* distinguit. Vid. praeterea *D. Hoeschel.* ad *Procop.* de Aedif. Iustin. p. 16. v. 26. et *Fr. Ducaeum* ad *S. Paulini* Ep. XI. Pluribus in vocabulis hae literae discrimen Atticae vulgarisque dialecti faciunt. Noster in *Δραχμή, βρέγμα, βρεγμός* et *βρέχμα, βρεχμός. Eustath.* ad Il. E. p. 584. v. 31. *βρυγμὸς* et *βρυχμός* etc. HEMSTERH. [*Valcken* apud Tittmann. p. 157. „*Διώρυχας* Plat. t. III. p. 115. D. p. 117. E. *τὸ τῆς διώρυχος στόμα* p. 118. D. et E." Cf. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 638.]

2. *Οὐ διὰ τοῦ γ̄.*] *Polyb.* V. 62. *τάς τε διώρυγας ἀναστομοῦν. Pausan.* Lac. c. 1. p. 204. *οὗτος τὸ ὕδωρ τὸ λιμνάζον ἐν τῷ πεδίῳ διώρυγι κατήγαγεν ἐπὶ θάλασσαν. διώρυγος Diod.* l. I. p. 30. A. 48. D. etc. *Ioseph.* p. 864. C. WITTER.

3. *Αἰγυπτίῳ.*] T. II. p. 350. ed. Angl. [vol. II. p. 467. *Dind.*]

καὶ διωρυχή[1], οὐ διωρυγή[2]. ὁ αὐτὸς Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· καὶ τῆς περὶ τὸν Ἄθω[3] διωρυχῆς. καὶ ἐν τῷ Σμυρναϊκῷ[4] πολιτικός· διωρυχὴ νυμφῶν ἐκ πηγῶν εἰς θάλατταν.

Τὸ Δοκὸς καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ[5] καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ εὕρηται, Λιβάνιος ἐν τῇ εἰς τὸν νεὼν τοῦ Ἀπόλλωνος μονῳδίᾳ· δοκοὶ δὲ ἐφέροντο κάτω φέρουσαι πῦρ. Λουκιανὸς[6] ἐν τοῖς ἀληθινοῖς· μεγάλοις δοκοῖς[7] τὸ στόμα διερείσαντες.

Ὥσπερ λέγομεν Δοκῶ μοι[8], οὕτω καὶ μοὶ δοκοῦμεν ἐπὶ πληθυντικοῦ. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ[9]:

---

unde hic reponendum διώρυχας. Oudend. [Διώρυχες apud Aristidem pro vulg. διώρυχας restituit *Canterus*.]

Pro αὐτάς codd. A. B. αὐτά. [Etiam Leidd. Burm. αὐτά. *Ex Add.*]

1. Διωρυχή.] Cod. B. hic et in seqq. διορ. [Burm. διορυχή. *Ex Add.* cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 231.]

2. Οὐ διωρυγή.] Leid. pr. ἡ δ.

3. Περὶ τὸν Ἄθω.] Vulgo ibi t. I. p. 130. [vol. I. p. 212. *Dind.*] editur Ἄθων, sed contra meliores MSS. Amant Attici Ἄθω dicere in quarto casu, non Ἄθων. Vide *Is. Voss.* ad *Melam* l. II. c. 2. (246) in f. et *Wass.* ad *Thucyd.* l. V. c. 3. περιέπλει τὸν Ἄθω: ubi eadem in MSS. vacillatio. Sequens exemplum legas t. I. p. 287. Oudend.

4. Καὶ ἐν τῷ Σμυρν.] P. 94. A. l. 18. ubi διώρυχας. Witt. [vol. I. p. 377. *Dind.*.]

5. Καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἐπὶ ἀρσ.] Sic e MSS. Leidd. edi curavi. Vulgo prius καὶ et secundum ἐπὶ exsulat. In Leid. pr. exhibetur ἀρσεν. καὶ ἐπὶ θηλ. *Libanii* verba sunt t. II. p. 287. [vol. III. p. 335. *Reisk.*] Oudend. [Burm. quoque καὶ ἐπὶ θηλ. καὶ ἐπὶ ἀρσ. *Ex Add.*] *Diod.* XV. p. 365. C. πυρίνη δοκίς. Witter.

6. Λουκιαν. T. I. p. 666. *Graev.* ubi τὸ στόμα μεγάλαις δοκοῖς διερ. Witter.

7. Μεγαλοῖς δοκοῖς.] Depravato *Luciani* codice deceptus videtur *Thomas*. In MSS. hodiernis, ut testantur viri docti testes oculati, et edd. legitur μεγάλαις l. II. Verae Hist. c. 1. ut passim. Oudend. [Cum Thoma consentiunt duo libri Parisini et Gorl. apud Lucianum, qui sunt optimi. Restitue igitur hoc Luciano. Cf. *Schaefer.* ad schol. Paris. Apollon. Rhod. II. 1088. p. 206. *Iacobs.* ad Anthol. Palat. p. 327.

8. Δοκῶ μοι.] Vid. *Iens.* L. L. p. 137. Stobb.

Vide exemplorum nubem apud Cel. *Wetstenium* ad Act. Apost. p. 632. t. II. [*Valcken.* apud Tittm. p. 157. „Plat. Theaet. p. 147. E. ἔμοιγε δοκοῦμεν· σκόπει δὲ καὶ σύ. *nobis id quidem videbatur.* ib. p. 203. C. τὰ πάντα ἔμοιγε δοκοῦμεν. Euthyd. p. 279. C. ἀλλά μοι δοκοῦμεν, ἔφη, οὐδέν, ὁ Κλεινίας. Cratylo p. 415. C. δοκοῦμεν δέ μοι καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπερβεβηκέναι. l. IV. de Republ. p. 432. E. ὡς δοκοῦμέν μοι. Sic et Xenoph. p. 197, 41.]

9. Ἐν Θεαιτήτῳ.] Desunt haec MS. Oxon. neque etiam

καί μοι δοκοῦμεν τῇ δὲ ἄνπη[1] τάχιστα εὑρεῖν. καὶ Δημοσθένης[2]· ἡμεῖς δὲ οὐκ οἶδ' ὅν τινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά.

Ἰστέον[3], ὅτι οἱ ἀκριβολογούμενοι περὶ τὰ τῶν λέξεων σημαινόμενα τὴν Δόξαν[4] ἀπὸ τοῦ

---

illic reperias, sed in *Σοφιστῇ* tom. I. pag. 229. [B.] ed. Serr. OUDEND.]

Idem alibi, ut IV. Legg. p. 603. et eundem in modum ἐμοὶ φαινόμεθα p. 636. B. G. ἐμοὶ δοκοῦμεν quam plurimi. *Aeschin.* p. 81. *Lys.* 96. etc. *Xen.* Hieron. p. 526. bis etc. ABRESCH.

1. Τῇ δὲ ἂν πῇ.] Codd. A. B. τῇ δὲ ἄνπη. Sic etiam Rom. STOBB. [Lege τῇδε ἂν πῃ.]

Lege e *Plat.* ἄνπη. MS. Ox. παντά. *Demosthenis* locus est Olynth. pr. p. 1. [§. 2. Bekk. p. 9, 14. Reisk.] OUDEND.

2. Καὶ Δημοσθ.] Cod. A. add. Ὀλυνθιακῷ πρώτῳ. [Uncis inclusa haec addidit *Ritschel.* — Pro τρόπον ἔχειν apud Demosthenem inverso ordine legitur ἔχειν τρόπον.]

3. Ἰστέον etc.] Totus hic locus ad verbum est desumtus ex *Basilii* t. I. p. 563. ed. Par. OUDEND.

(247) 4. Δόξαν etc.] Commentitium est discrimen illud, quod κλέος inter et δόξα Grammatici constituere solent; sed exempla, quibus haec illorum opinio convelli potest, adeo sunt obvia, ut nobis omittenda videantur. SALLIER.

Haec totidem paene verbis in *Basilii*, seu cuicumque demum auctori opus illud sit tribuendum, Comm. ad Esaiam p. 563. E. leguntur, tamque parum apte cum praecedentibus cohaerent, ut facile suspiceris, lectorem studiosum, qui δόξαν et τιμὴν in prophetae verbis animadvertebat, observatiunculam eam aliunde sumtam in marginem adscripsisse. Praetereo minoris momenti varietates: id notandum, in *Basilio* scribi ἐπὶ τὸν σπουδαῖον; sensus igitur erit, τιμήν, quae a spectatis honestisque viris proficiscitur (hoc enim indicat ἀστεῖα) probis et virtute praeditis hominibus obtingere; nam alia est τιμὴ ὑπὸ πολλῶν τῶν τυχόντων, quae mox memoratur, alia ὑπὸ τῶν ἀξίων λόγου tributa, ut docet *Aristot.* Ἠθ. Εὐδ. III. c. 5. verum *Thomas* utrum τῶν σπουδαίων et τοῖς οὐ πάνυ ἀποδεκτέοις masculino genere, an neutro voluerit intelligi, non plane perspicuum est: hoc verius existimo, ideoque τῶν σπουδαίων *Basilio* reddi malo, quippe sequitur apud eum τοῖς οὐ πάνυ ἀποδεκτῶς γεγενημένοις, quae non nisi neutrum genus admittunt: talique modo τὰ σπουδαῖα *res* erunt *praeclare et laudabiliter gestae*, τὰ οὐ πάνυ ἀποδεκτέα vel τὰ οὐ πάνυ ἀποδεκτῶς γεγενημένα *facta non valde probanda nec verum honorem merita*. Γέρως ουσαν ἀξίωσιν sic Latine vertitur, ut mens interpretis lateat: ἀξίωσις est *adtributio praemii, quod in hominem dignum et bene meritum confertur*, ut ex ipso *Basilio* liquet p. 499. A. ἐπειδὴ γὰρ τιμή ἐστι γέρως ἀπόδοσις, γέρας δέ ἐστιν ἆθλον ἀρετῆς, τοῖς μὲν ἁγίοις καὶ τιμὴ καὶ γέρας ἀπονέμεται etc. cum quibus egregie concinit *Aristot.* Ἠθ. Νικ. IV. p. 66. v. 7. τῆς ἀρετῆς γὰρ ἆθλον ἡ τιμή, καὶ ἀπονέμεται τοῖς ἀγαθοῖς. In distinguendis δόξῃ et κλέει a *Thoma* non discrepat *Ammonius*, apud quem τοῖς πολλοῖς opponuntur οἱ σπου-

κλέος διώρισαν καί φασι τὴν μὲν δόξαν εἶναι τὸν ἀπὸ τῶν πολλῶν ἔπαινον, τὸ δὲ κλέος τὸν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν. ὁμοίως καὶ τὴν τιμὴν διαιροῦσι[1], φάσκοντες, τὴν μὲν ἀστείαν τινὰ εἶναι καὶ ἐπὶ τῶν σπουδαίων πίπτειν, γέρως οὖσαν[2] ἀξίωσιν· τὸ δὲ γέρας ἆθλον ἀρετῆς τίθενται. τὴν δέ τινα[3] παρὰ τῶν τυχόντων ἐπὶ τοῖς οὐ πάνυ[4] ἀποδεκτέοις γινομένην ἀντίδοσιν.

Δουλεία οὐ μόνον αὐτὸ τὸ δουλεύειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄθροισμα τῶν δούλων, ὡς Θουκυδίδης[5]· ἢν δὲ ἡ δουλεία ἐπανιστῶνται[6].

Δοῦλοι[7] οἱ ταῖς ἡδοναῖς κάτοχοι καὶ οἱ ὑποτασσόμενοι[8] βασιλεῦσιν· οἰκέται δὲ δεσποτῶν.

δαῖοι. Haec autem quatuor, de quibus *Thomas* agit, vocabula *Iosephus* usurpavit in eodem argumento A. I. V. c. 10. §. 2 ὁ δὲ (Davides) καὶ γέρως οὕτω λαμπροῦ προτεθέντος (nuptiis Michalae Sauli filiae) καὶ βουλόμενος ἐπ' ἔργῳ παραβόλῳ καὶ ἀπίστῳ λαβεῖν κλέος. pauloque post se Davides esse dicit ταπεινὸν καὶ δόξης καὶ τιμῆς ἄμοιρον. HEMSTERH.

Cod. A. κλέους. [Recepit *Ritschel.*] Cod. B. sic: Δόξα διώρισται παρὰ τοῖς ἀκριβ. κ. τ. λ. [Codici Reg. sec. consonat Burm. *Ex Add.*]

1. Διαιροῦσι.] Forsan excidit τοῦ γέρως. [Addidit *Ritschel.*] (248) Dein ἐπὶ τὸν σπουδαῖον malim cum *Basilio*, item γήρως, *Senectutis* cum *Phavorino*: sed γέρως tamen in *Basilio*. OUDEND. [Γήρως iure restituit *Ritschel.*]

2. Γέρως οὖσαν.] Sic Cod. A. γήρως *Phavor.* STOEB.

3. Τὴν δέ τινα.] Del. τινα in cod. A.

4. Τοῖς οὐ π. etc.] *Basil.* p. 964. habet τὴν δέ τινα τιμὴν (e glossa) π. τ. τ. τ. οὐ π. ἀποδεκτῶς γεγενημένοις ἀντ. *Phavor.* ἐπὶ τοῖς etc. bene, et clarius: *Ob res non omnino probandas.* Sed de differentia vocum δόξης καὶ κλέους etc. adi *Ammon.* p. 45. *Suidam* in v. δόξα. *Etym.* M. in κλέος. OUDEND. [Burm. περὶ τῶν τυχ. τοῖς. *Ex Add.* — Omisit ἐπὶ *Ritschel.*]

5. Ὡς Θουκυδ.] Lib. V. p. 359. B. ubi ἐπανίστηται, pro quo scribae oscitantia ἐπανιστῶνται locum occupavit, quod sequitur in codd. A. et B. Etenim post vocem ἐπανιστῆται sic pergunt: ἤγουν ἐὰν οἱ δοῦλοι ἐπανιστῶνται. *Pollux.* III. 75. STOEB.

6. Ἐπανιστῶνται.] Leid. pr. et vulgata *Thucydidis* lectio l. V. c. 23. ἐπανίστηται. Pluralis numerus tamen videtur elegantior per synthesin: unde MS. Oxon. pro scholio, quale ibidem in *Thucyd.* addit ἤγουν ἐὰν οἱ δοῦλοι ἐπανιστῶνται. OUDEND. [Burm. ἐπανίστηται (non ἐπανιστῆται, quod colligas ex Ritschelii nota), ἤγουν ἐὰν οἱ δοῦλοι ἐπιστῶνται. *Ex Add.* Recte recepit *Ritschel.* Ante *Bekkerum* apud Thucydidem male ἐπανίστηται pro ἐπανιστῆται.]

7. Δοῦλοι.] Ita quoque *Ammonius*: δοῦλοι καὶ οἰκέται διαφέ-

Δουλοῦμαι[1] τὸν δεῖνα Ἀττικοί, οὐ δουλῶ[2]. Δημοσθένης· δουλοῦται τὰς πόλεις[3].

ρουσιν· inquit, δοῦλοι μὲν γάρ εἰσιν καὶ οἱ τῶν ἡδονῶν καὶ πάντες οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα. οἰκέται δὲ δεσποτῶν. Utrique praeiverat Chrysippus, ut ex his *Athenaei* colligas l. VI. p. 267. B. Διαφέρειν δέ φησι Χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου, γράφων ἐν δευτέρῳ περὶ ὁμονοίας, διὰ τὸ τοὺς ἀπελευθέρους μὲν δούλους ἔτι εἶναι, οἰκέτας δὲ τοὺς μὴ τῆς κτήσεως ἀφειμένους. ὁ γὰρ οἰκέτης, φησί, δοῦλός ἐστι κτήσει κατατεταγμένος. quae omnia sic intelligi debent, vocem οἰκέτης tunc non esse usurpandam, cum de illis sermo est, vel qui sunt voluptati dediti nimium, vel regum imperio obnoxii. SALLIER.

(249) Utuntur hoc *Thomae* loco *Pric.* in *Pauli* Ep. ad Tit. III. 3 et *Kuhn.* ad *Aelian.* V. H. II. 14. n. 5. HEMSTERH.

Vide *Ammon.* p. 45. οἱ ὑποτασσόμενοι edi iussi e Leidd. MSS. vulgo abest οἱ. Pro οἰκέταις ponitur in *Luciani* Asino t. II. p. 573. ed. ult. OUDEND.

8. *Καὶ ὑποτασσόμενοι.*] Codd. A. B. καὶ οἱ ὑποτ. Conf. *Borremansius* Var. Lect. c. XV. p. 180. [οἱ ὑποτασσ. etiam Burm. *Ex Add.*]

1. *Δουλοῦμαι.*] Recte monuit de hoc loco magnus *Wesselingius* ad *Diod.* Sic. IV. p. 255. v. 29. [vol. IV. p. 319. ed. *Dind.*] et scriptoris sui mentem explanavit. Crebro tamen in isto verbo vis activi mediique servatur, ut illud *alteri*, hoc *sibi subiicere et in servitutem redigere* notet. *Clem. Al.* Paed. II. p. 171. v. 9. τὰς ὄψεις τοῖς προσοψήμασι δεδουλωκέναι. vix ibi scriptor styli diligens posuisset δεδουλῶσθαι. contra in *Eudoxi* verbis apud *Stephan.* in Πλαταιαί, τρόπαια . . . τῶν τὴν Ἑλληνίδα γῆν ἐλευθερωσάντων καὶ τὸ βασίλειον στράτευμα δουλωσάντων, neminem offendet δουλωσαμένων, licet nonnihil variata potestate. *Arist. Quintil.* de Mus. p. 68. v. 17. ἡ μουσικὴ καὶ λόγῳ καὶ μέλει τὸν ἀκροατὴν δουλουμένη. minus aptum foret δουλοῦσα. Huius proprietatis ignorantia fuit in causa, ut *Olearius Philostrati* locum longe secus, atque oportebat, caperet V. A. I. VII. 303. vs. 28. quem adiecta solum litera sanatum proponam: καὶ τοὺς ἄρχοντας, οἱ ἐς τὰ ἔθνη φοιτῶσι, μόνον οὐκ ἐπὶ κόῤῥης παίειν δουλουμένους τοῖς χρήμασιν ἢ ὑπερορῶντας αὐτῶν διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ πλούτου. initium novi circuitus a proximis separandum, cuius structura minus orationis ordini, egregie sententiae respondet, qualis in infinitivis non est insolens: sensus erit, homines istos supra modum et reliquos omnes divitiis praepollentes, tantum non provinciarum praesidibus ac praefectis insultare, dum eos muneribus sibi penitus obnoxios reddunt, aut ob opum potentiam despiciunt. Quod autem paulo ante praecedit, μεμαντευμέναι δ' ἤδη καθ' ἡμῶν αἰτίαι, si tueri studeas, omnino aliter erit explanandum, atque ab *Oleario* factum: sed multo malim, μεμαστευμέναι. *conquisitae iam sunt adversum nos et conflatae criminationes.* Porro quod in δουλοῦν et δουλοῦσθαι, idem obtinet in καταδουλοῦν et καταδουλοῦσθαι. repugnare videtur *Lucian.* in Soloec. t. III. p. 583. [cap. 12.] sed ibi fere persuasum habeo, legendum esse, Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ τὸ καταδουλοῦν, τὸ δ' (scilicet καταδουλοῦσθαι) ἑαυτῷ γίγνεται. Levis corruptela in *Aristoxeni* verbis apud *Athen.* XII. p. 545. C. virum summum *li.*

Μὴ εἴπῃς[1] σπιθαμή, ἀλλὰ Δοχμή[2], ὡς οἱ ἀρχαῖοι.

Δραχμή, οὐ δραγμή[3].

Δρεπάνη, οὐ δρέπανον[4].

Casaubonum, quod miror, habuit exercitum: scribe vero, τὸ δὲ ἀντιτείνειν καὶ καταδουλοῦσθαι τὰς ἐπιθυμίας, *frangere et coërcere cupiditates*, sententia constabit omnis expers difficultatis. Non multum dissidet scitissima phrasis *Hippocr.* περὶ Ἀγμ. p. 762. H. ἀνάγκη καταδουλοῦται τὴν γνώμην. Καταδουλοῦσθαι τὰς πόλεις ἐπιόντα *Demosth.* IV. in Phil. p. 88. F. habet. Hemsterh. (250)

Adiuvandus fuerit explic. alioqui ab errore liberari ut possit, vereor. Abresch.

2. Οὐ δουλῶ.] Quam recte, argumento sunt haec *Aeschyli* Sept. ad Th. v. 239.

Αὐτὴ σὺ δουλοῖς καί με καὶ πᾶσαν πόλιν.

Neque ea loquendi ratione uti dubitavit *Euripides* Herac. v. 817.

Ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός,
Ἀλλ' ἦν κάκιστος· εἶτα τοιοῦτος γεγὼς
Τοὺς Ἡρακλείους ἦλθε δουλώσων γόνους.

Sallier.

3. Δουλοῦται τὰς πόλεις.] Sic et *Phavor.* ubi prave δηλ. In *Philipp.* III. p. 88. in f. [p. 116. 20. R. §. 22. extr. Bekk.] καταδουλοῦσθαι τὰς π. Oudend. [Cf. *Schaefer.* Apparat. ad Demosthen. t. II. p. 111. *Elmsl.* ad Eur. Heracl. l. l. p. 130. ed. Lips.]

1. Μὴ εἴπῃς.] Cod. B. εἴποις.

2. Δόχμη.] Rescribi mandavi δοχμή, ut praecipiunt omnes grammatici et lexicographi veteres. Paullo ante ἔπῃς Leid. pr. Oud. [δόχμη *Ritschel.* cf. Phot. p. 531, 5. *Pors.* Moer. p. 131. ibique *Pierson.*]

3. Οὐ δραγμή.] Utitur *Ioseph.* p. 622. C. 644. D. et *Hesych.* voc. παχείῃ. Witter.

4. Δρεπάνη, οὐ δρέπανον.] Quae si vera sunt, *Euripidem* et *Theophrastum* minus Attice locutos esse, dicendum erit, uterque enim ea voce utitur: prior Cycl. v. 393.

Καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρὶ
Ὀβέλους τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρὶ
Ξεστοὺς δρεπάνῳ οὔ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ.

Alter vero Char. c. 4. καὶ εἴ τῳ ἄροτρον ἔχρησεν ἢ κόφινον ἢ δρέπανον ἢ θύλακον. Quae cum ita sint, δρέπανον non minus Atticum videri debet, quam δρεπάνη. Sallier.

Δρεπάνη *Aristid.* p. 102. A. l. 13. *Diod.* p. 295. A. δρέπανον *Xenoph.* Κυρ. VI. p. 121. 127. 129. etc. *Polyaen.* I. 18. 28. p. 57. *Liban.* t. I. p. 20. A. Witter.

Vid. *Steph.* de Dial. p. 157. Stoeb.

Falsissimum id esse, liquet ex omnibus scriptoribus Atticis. Nihilominus *Moeris* [p. 128.] quoque δρεπάνη Ἀττικῶς, δρέπανον Ἑλληνικῶς. Absque illo esset, fere accederem Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* l. VI. c. 4. suspicanti, a *Thoma* relictum esse, δρέπανον, οὐ δρεπάνη: quod ultimum potius esse poëticum, quam Atticum, censet vir doctissimus. Usus tamen est τῇ δρεπάνῃ *Longus* in Pastoral. p. 11. init. Oudend. (251)

Δρόμος καὶ ἐπὶ τοῦ τρέχοντος· καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου[1] τόπου τῷ βουλομένῳ τρέχειν.

Δρῦν[2] κοινότερον πᾶν ἐκάλουν δένδρον οἱ παλαιοί. οὕτω καὶ ἀκρόδρυα πᾶσαν ὀπώραν. καὶ δρυφάκτους, τοὺς ἐκ δρυΐνων[3], ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐξ ὅτου δήποτε[4] οὖν ξύλου. καὶ δρυπετεῖς ἐλάας[5] ὁμοίως.

---

1. *Προκειμ.*] *Phav.* ὑποκειμ. τόπου τοῖς τρέχουσι. WITTER. [De hoc Magistri loco *Bastius* in Add. et Corr. ad Gregor. Cor. p. 870. haec: „Si Magister vera dixit, Graecique scriptores hanc vocem ἐπὶ τοῦ τρέχοντος usurparunt, analogia, opinor, poscit, ut hoc sensu δρομὸς scribatur. Sic τροχὸς ὁ τρέχων, τρόχος ὁ τρεχόμενος· τομὸς ὁ τέμνων, τόμος ὁ τεμνόμενος· φορὸς ὁ φέρων, φόρος ὁ φερόμενος. V. Reiz. de prosod. gr. accent. inclin. p. 118. sq. Thomae hunc locum exscripsit Phavorinus, habens ille ἐπὶ τῶν ἀρχόντων pro ἐπὶ τοῦ τρέχοντος, quod scripturae vitium debetur errori perperam legentis voces genuinas." Sed rectius Thomae verba intellexit, ut bene monet *Ritschel.*, Exc. Guelf. auctor apud eundem: Δρόμος καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔτρεχον.]

2. *Δρῦν.*] Conf. *Moschop.* ex quo noster emendandus: Δρῦν, inquit, κοινότερον πᾶν ἐκάλουν δένδρον οἱ παλαιοί. Οὕτω καὶ ἀκρόδρυα πᾶσαν τὴν [τὴν addit etiam Herodianus p. 464. *Piers.*] ὀπώραν. καὶ δρυφάκτους οὐ μόνον (sic etiam cod. A.) τοὺς ἐκ δρυΐνων, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐξ ὁδηποτοῦν ξύλον. (l. ξύλου. Cod. A. ἐξότου δηποτοῦν. Cod. B. ἐξονηποτοῦν) καὶ δρυπετεῖς ἐλάας ὁμοίως. STOEB.

3. *Καὶ δρυφάκτους, τοὺς ἐκ δρυΐνων.*] *Ioseph.* p. 460. D. Onomast. *Calep.* p. 131. Roboraria, δρύφακτα. Ἀκρόδρυα de omni fructu dici, affirmat *Petav.* ad *Synes.* p. 28. WITTER.

Οὐ μόνον scilicet, quas voces addit *Moschop.* sed citra necessitatem. OUDEND. [Voces οὐ μόνον addidit *Ritschel.* Habet eas etiam *Herodianus* l. supra l.]

[4. *Ἐξ ὅτου δήποτε.*] Leid. pr. ἔξο. Burm. ἐξ οἷον. In MS. Reg. Herodiani [p. 464. *Piers.*] καὶ τοὺς ἐξ ὅτου δηποτοῦν ξύλον. καὶ δρυπετεῖς ἐλάας ὅμοιον. *Ex Add.* — *Ritschel.* ἐξ ὁτουδηποτοῦν.]

5. *Δρυπετεῖς ἐλάας.*] Adi Comm. ad *Poll.* l. VI. §. 45. et *Suidam*, ex quibus patet, vocem δρυπετὴς confusam aliquoties esse cum δρυπέτης, unde δρύπτα. Sic apud *Aelianum* l. XVI. Anim. c. 18. χαίρειν δὲ καὶ τῷ φοίνικι τῷ δρυπετεῖ, in MS. *Augustano* exaratum est δρυπέπτει. *Phavorinus* distinguit καρποὺς δρυπεπεῖς *maturos*, et δρυπετεῖς *caducos*, sed *acerbos*. In *Moeride* quoque rescribendum δρυπέπης. Ceterum hac occasione tecum, lector, communicare mihi lubet ineditum hucusque epigramma, quia eius memoria exciderat *L. Kustero* ad *Suidam* in vocibus Δρύππα, Θωμός, ἴπνος, σῦκον; quibus illius hic illic corrupti partes citat lexicographus hinc emendandus.

Φαινίου

Φάρσος σοι γεραροῦ τόδε βότρυος, εἰνόδι' Ἑρμᾶ,

Δρῶ σε τόδε Ἀττικοί, οὐ δρῶ σοι[1]. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ[2]· ὁ Ζεύς με ταῦτ' ἔδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν. οὕτω καὶ ἐργάζομαί σε[3] τόδε καὶ ποιῶ σε τόδε.

Δύναμαι, δύνασαι· δύνῃ δὲ οὐδεὶς[4] τῶν δοκίμων εἶπεν, εἰ καὶ Συνέσιος[5] ἐν ἐπιστολῇ· σὺ μὲν οὖν[6] καὶ δύνῃ καὶ δύναιο. ἐὰν δύνῃ δέ[7]. Πλάτων[8]

Καὶ τρύφος ἰπνεύτα πιαλέον φθοῖος
Πάρκειται, σῦκόν τε μελαντραγές, ἅτ' ἐφιουλκίς
Δρύππα, καὶ τυροῦ δρύψεα κυκλιάδων,
Ἀκτά τε Κρηταιΐς, εὔτριβέοστε ῥοείπα
Θωμὸς καὶ Βάκχου πῶμ' ἐπιδορπίδιον.
Τοῖσιν ἅδοι καὶ Κύπρις, ἐμὰ θεός. ὔμμι δὲ ῥέξειν
Φημὶ παρὰ κροκάλαις αἰγιπόδαν χίμαρον. (252)

Oudend. [cf. *Pierson.* ad Moer. p. 121.]

1. *Οὐ δρῶ σοι.*] Atticos sequens *Aelianus* iunxit quoque duobus accusativis l. II. V. H. c. 16. VIII. 16. et alibi. Verum in l. I. de Anim. c. 32. circumfertur εἶτα μέντοι καὶ ἐς τὴν γαστέρα εἰσδῦσα αὐτῷ τὰ αὐτὰ δρᾷ. et c. 58. Οἱ δὲ τὴν χελιδόνα αἰδοῖ τῆς μουσικῆς οὐκ ἀποκτείνουσι καίτοι ῥαδίως ἂν αὐτῇ τοῦτο δράσαντες. Priori exemplo potest referri ad γαστέρα εἰσδῦσα pro αὐτοῦ, sed altero certe restitui decet αὐτήν. Idem. [Utramque dicendi rationem inveniri certum est, sed discrimen esse contendit *Dorvill.* ad Chariton. p. 316. „differre credo πρᾶξαι ἀγαθὸν τὴν πόλιν et πρ. ἀγ. τῇ πόλει: hoc significat *urbi aliquod bonum conciliare, comparare;* illud *urbem aliquo bono afficere.*" Atque hoc discrimen probavit *Bernhardy* synt. p. 123. Locis ab aliis iam laudatis add. Aeschin. adv. Ctesiph. p. 86. *Steph.* §. 229. *Bekk.* ἀνδρὸς στρατηγοῦ μεγάλα τῇ πόλει κατειργασμένου. ita plurimi codices. Plutarch. Aristid. c. 7. μή τι κακὸν αὐτῷ Ἀριστείδης πεποίηκεν. ubi *Coraës* et *Schaef.* receperunt αὐτόν. Demosth. Leptin. p. 460, 25. τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς εὐεργέταις. al. cf. *Matth.* Gramm. §. 415. adn. 1. p. 761.]

2. *Ἀριστ. ἐν Πλ.*] Vs. 87.

3. *Οὕτω καὶ ἐργάζομαί σε.*] Exemplum est apud *Thucyd.* l. I. p. 91. B. Θεμιστοκλῆς ἥκω παρὰ σέ, ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον. et paucis interiectis p. ead. C. καὶ νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι πάρειμι κ. τ. λ. Stoeb.

4. *Δύνῃ δὲ οὐδείς.*] Nimirum in indicativo modo. Vid. Hort. *Adon.* p. 210. A. Exempla praebent *Laërt.* p. 158. E. *Isocr.* p. 20. 36. Witteb.

5. *Εἰ καὶ Συνέσ.*] Pag. 228. D. Idem.

6. *Σὺ μὲν οὖν.*] Additur vulgo apud *Synes.* ep. 80. ἀεί. Oud.

7. *Ἐὰν δύνῃ δέ. Πλ.*] Sic distinguere malim. Vult auctor, rectum esse δύνῃ, si ponatur in secunda persona subiunctivi modi, praebens exemplum ex *Platonis* Phaedone init. p. 58. D. ed. Serr. non vero valere censet in indicativi modi praesenti tempore. Patet illud ex *Phrynichi* p. 159. ubi *Pauwius* quoque coniiciebat ὡς ἂν δ. δὲ Πλ. Pro διελθεῖν cod. Oxon. διαλεῖν. Idem. [cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 359. sq. *Hermann.* ad Eurip. Hec. v. 251. p. 38. ed. nov. *Buttmann.* Gramm. max. vol. II. p. 426.]

ἐν Φαίδωνι· ἀλλὰ πειρῶ ὡς ἂν δύνῃ ἀκριβέστατα διελθεῖν πάντα.

Δυνάστης καὶ ὁ τύραννος καὶ ὁ βασιλεύς. ὡσαύτως καὶ δυναστεία [1] οὐ μόνον ἡ τυραννίς [2], ἀλλὰ καὶ ἡ βασιλεία. Αἰσχίνης· ἐξήλασε Παυσανίαν ἐκ Μακεδονίας καὶ τὴν δυναστείαν ἡμῖν ἔσωσε [3]. τὰ αὐτὰ [4] δὲ καὶ περὶ τοῦ δυναστεύω [5] γίνωσκε. παραδυναστεύω δὲ τὸ τοῖς δυνάσταις [6] παρεδρεύω, ὅπερ καὶ δυναστεύω παρὰ τῷ δεῖνι [7] γράφεται. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ [8] τῇ, τῆτες ἐξήνεγκα δύο βιβλία [9]· πρὸς ἄνδρα παρὰ βασιλεῖ δυναστεύοντα [10]. εὕρηται δὲ τὸ δυνάστης καὶ δυναστεία καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς βιαίου.

Δυοῖν, οὐ δυσίν [11]. ὅσα γὰρ μὴ συνεμφαίνει γένος, οὐδὲ πτῶσιν [12] δέχεται. ὥσπερ τὸ οἱ τρεῖς [13], τῶν τριῶν, τοῖς τρισὶν ἔχει τὴν κλίσιν· παράκειται

---

8. *Πλάτων.*] Sub ipsum dialogi princ. p. 375. D. Abresch.

1. *Ὡσαύτως καὶ δυν.*] Cod. B. *καὶ ἡ δυν.*

2. *Τυραννίς.*] Cod. A. *τυρανίς.*

(253) 3. *Ἡμῖν.*] Rectius *ὑμῖν* apud *Aeschin.* de falsa legat. p. 400. A. [p. 213. *Reisk.* §. 29. *Bekk.*] Mox *αὐτὰ* edidi ex Leid. pr. pro *τοιαῦτα.* Oudend.

Cod. B. *ὑμὶν.* [Recepit *ὑμῖν* *Ritschel.*]

4. *Τὰ τοιαῦτα.*] Codd. A. B. *τὰ αὐτά.* [Etiam Burm. *τὰ αὐτά.* *Ex Add.*]

5. *Περὶ τοῦ δυν.*] Cod. A. *ἐπί.*

6. *Τὸ τοῖς δυνασταῖς.*] Codd. *δυνάσταις.*

7. *Παρὰ τῷ δεῖνι.*] *Thucyd.* l. II. p. 62. Drakenb.

Cod. A. *παρά τινι.*

8. *Συνεσ. ἐν ἐπιστ.*] Pag. 293. B. ubi *παραδυναστ.* Witter.

9. *Τῇ τῆτ. ἐξήν. δύο βιβλ.*] Absunt a cod. A.

10. *Παρὰ βασιλεῖ δυναστεύοντα.*] Vulgo tamen contra *Thomae* mentem in *Synesii* epist. 153. p. 293. editur *π. β. παραδυναστεύοντα.* Oudend.

[11. *Δυοῖν, οὐ δυσίν.*] *Valcken.* apud Tittm. p. 157. haec: „Eust. Il. *K.* p. 721. l. 6. et 15. et de *δυεῖν* et *δύο* vel *δύω.* Aesch. *Προ.* 777. ap. Athen. 7. p. 290. b. c. p. 307. b. 8. p. 341. b. *δυεῖν* Clem. Al. p. 163. 10. 304. 34. MSS. *δυοῖν.* p. 487. 26. 543. 4. Lennep. ad Phalar. p. 42. D'Orvill. in Char. p. 536. Wessel. Diod. Sic. I. 33. f. Duker. ad Thuc. p. 242, 29. ad p. 252, 90. Wasse in praefat. et p. 266, 55. Thuc. 570, 51. *MSS.* Andoc. p. 8, 28. *δύο* alter nunquam *δύω* Dawes. Miscell. p. 347. ad Ar. *Ἱπ.* 133. ea. Semel Virg. *Si duŏ.* Macrob. 678." Cf. *Matth.* gr. Gr. p. 262.]

12. *Οὐ δὲ πτῶσιν.*] Scr. *οὐδέ.* Stobb.

13. *Ὥσπερ οἱ τρεῖς* etc. *ἔχει.*] Excudi curavi vocula auctius *τὸ οἱ τρεῖς* etc. *ἔχει*, auctoribus MSS. de re ipsa vide ad *Phrynichum* p. 88. [p. 210. *Lob.*] et *Phavorinum.* Oudend.

γὰρ αὐτοῖς οὐδέτερον τὰ τρία· ὁμοίως καὶ τῷ τέσσαρες[1] τὰ τέσσαρα. καὶ ταῦτα μὲν Φρύνιχος[2] ἀπαγορεύων καθάπαξ τὸ δυσίν[3]· εὕρηται μέντοι καὶ τοῦτο[4] παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Θουκυδίδης· ἐπισιτισάμεναι[5] δυσὶν ἡμέραις. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ[6] ῥητορικῆς πρώτῳ· ἀλλ' ἀπέδωκε[7] δυσὶ[3] καὶ τρισὶν ἀντειπεῖν. κρεῖττο[illegible] μέντοι δυοῖν[9]. γίνωσκε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τὸ δύο οὐ μόνον ἐπὶ εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ γενικῆς[10] καὶ δοτικῆς τίθεται. Θουκυδίδης· διελθόντων δύο ἐτῶν. καὶ Λιβάνιος· δύο λιμέσι τοὺς εἰς αὐτὸ[11] καταφεύγοντας ἐδέξατο.

Δυοκαίδεκα λέγε. τὸ δὲ δυώδεκα ποιητικώτερον[12].

Δυσπρόσοδος ἀγρός, ὅθεν δυσκόλως προσόδους ἤτοι κέρδη οἱ δεσπόται ἀποφέρονται[13]. καὶ

Cod. A. τὸ οἱ τρ. [Sic etiam Burm. *Ex Add.*]

1. *Καὶ τῷ τεσσ.*] Cod. A. τό.

2. *Φρύνιχος.*] Voc. *Δυσὶ μὴ λέγε κ. τ. λ.*

3. *Καθάπαξ. τὸ δυσίν,*] Ita interpunge: *καθάπαξ τὸ δυσίν· εὑρ.* Stobb.

4. *Καὶ τοῦτο.*] Pro *καὶ* cod. A.

5. *Θουκυδίδης· ἐπισιτισάμενοι.*] Lib. VIII. p. 616. D. ubi *ἐπισιτισάμεναι.* Witter.

Correxi, ut in Leid. pr. et *Thucyd.* l. VIII. c. 101. legitur *ἐπισιτισάμεναι.* recte in ed. Rom. fuit excusum genus femininum. Oudend. [*ἐπισιτισάμεναι* etiam Burm. *Ex Add.* — In hoc Thucydidis loco *Lobeckio* ad Phrynich. p. 211. *δυοῖν* scribendum videtur.]

6. *Καὶ Ἀριστ. ἐν τῷ περὶ.*] Pag. 106. B. l. 10. [vol. II. p. 4. ed. *Dind.*] ubi *ἀπέδωκε.* Witter.

Cod. A. *ἐν τῷ ὑπὲρ.*

7. *Ἐπέδωκε δυσὶν.*] Primo restituendum est ex *Arist.* t. I. p. 4. (254) ed. Angl. *ἀπέδωκε.* nullum locum hic habet *ἐπεδ.* Dein *δυσὶ* refinxi ex eiusdem, item MS. Leid. et edd. Rom. Vasc. lectione: *δυὸ ἐτῶν* in *Thucyd.* l. I. c. 82. invenias, ut apud illum ac *Xenophontem* etc. saepissime. Oudend.

Codd. A. B. *ἀπεδ.* [*ἀπέδωκε δυσὶ* etiam Burm. *Ex Add.*]

8. *Δυσὶν.*] Codd. A. B. *δυσί.*

9. *Μέντοι δυοῖν.*] Codd. A. B. *τὸ δυοῖν.* [Recepit *τὸ Ritschel.*]

10. *Ἐπὶ γεν.*] *Lucas* XII. 6. Drakenb.

11. *Εἰς αὐτὸ.*] A. B. *αὐτόν.* [Etiam Burm. *εἰς αὐτόν. Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

12. *Ποιητικώτερον.*] *Phav. ποιητικόν.*

13. *Ἀποφέρονται.*] Leid. pr. *ἐπιφέρονται.*

δυσπρόσοδος ἄνθρωπος ὁ δύσκολος καὶ δυσέντευκτος[1]. *Θουκυδίδης*[2]· *δυσπρόσοδόν τε αὐτὸν παρεῖχε καὶ τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῶς ἐχρῆτο ἐς πάντας*[3]. *καὶ δυσπρόσοδον χωρίον τὸ δύσκολον περὶ τὴν εἴσοδον, ὡς ὁ αὐτός*[4]· *ἐρυμνόν τε καὶ δυσπρόσοδον. λέγει δὲ πάλιν καὶ δύσοδος*[5] *χώρα ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας, οἷον*[6]· *δύσοδος γὰρ ἡ Γεράνεια, κάλλιον δὲ τούτου τὸ δυσπρόσοδος. καὶ πάλιν ἑτέρως· ταύτῃ γὰρ δυσεκβολώτατος*[7] *ἡ Λοκρίς. καὶ πάλιν*[8]· *προσιὼν τῷ λόφῳ ὄντι δυσπροσβάτῳ.*

---

1. *Δύσκ. καὶ δυσέντευκτος.*] Schol. ad *Thucyd.* l. I. p. 86. B. Contrarium *εὐέντευκτος* infr. in *εὐπρόσοδος*. Ita quoque legendum apud *Moschop.* *δυσπρόσοδος ὁ δυσέωτευκτος* pro *δυσέντεκτος*, quod operarum vitio irrepsit. Stoeb.

2. *Θουκυδίδης.*] P. 86. B. ubi *χαλεπῇ* pro *χαλεπῶς*, quod uterque cod. agnoscit. Pro *εἰς* in cod. A. *ἐς*, in cod. B. *πρὸς* legitur. Idem. [*πρὸς πάντ.* etiam Burm. *Ex Add.*]

3. *Χαλεπῶς ἐχ. εἰς π.*] Apud *Thucyd.* l. I. c. 130. est *χαλεπῇ ἐχρ. ἐς π.* Hic quoque Leid. pr. *ἐς* ut exhibui. Alter *Thucyd.* locus est l. V. c. 65. tertius l. I. c. 107. Sed ubi omnino consulendus est Cl. *Dukerus*, qui et conferri meretur ad quartum ex l. III. c. 101. unde hic restituendum *δυσεσβολώτατος*. Vide etiam indicem. Ex ultimo eius loco l. IV. c. 129. hic rescribe *δυσπροσβάτῳ*. Oudend.

4. *Ὡς ὁ αὐτός.*] Lib. V. p. 388. A. c. 65. *τε* abest in vulg.

(255) 5. *Καὶ δύσοδος.*] Huicce voci, licet *Thucydideae*, adiectivam *δυσπρόσοδος Thomas* anteponit, nec iniuria, cum solus ex antiquis, quantum meminimus, *δύσοδος* usurpet *Ioseph.* p. 539. *πέτρα δὲ τὸ σύμπαν σκληρὰ καὶ δύσοδος, εἰ μὴ τρίβῳ χρῷτό τις ἐξ ὁδηγίας.* Sallier.

6. *Οἷον δύσοδος ἡ.*] *Thucyd.* l. I. p. 70. D. cap. 107. Nescio, quid dicat grammaticus. Nam neque *δύσοδος* hic idem significat, quod *δυσπρόσοδος* in altero illo loco; nec apparet, cur *δυσπρόσοδος* rectius aut elegantius dicatur, quam *δύσοδος*. vid. *Duk.* ad h. l. p. 69. fin. Stoeb. [Apud Thucydidem legitur *δύσοδός τε γὰρ ἡ Γερ.*]

7. *Δυσεκβολώτατος.*] Lectionem hanc tuentur codd. A. B. Ex editis, qui *δυσεσβολ.* prae se ferunt, emendandum *Thomam* censet *Duk.* l. c. p. 228. [vol. I. p. 523. ed. *Bekk.*] quem vide. *δυσεμβολ.* magis placet, cum simili plane ratione loquatur *Polybius*, a nullo hanc in rem hactenus citatus, l. IV. p. m. 470. *διὰ τὸ τήν τε χώραν τὴν πέριξ αὐτοῦ στενὴν εἶναι καὶ δυσέμβολον τό τε χωρίον ἀπραγμάτευτον καὶ δυσπρόσοδον.* Idem. [Burm. *δυσεκβολώτατον.* *Ex Add.* *δυσεκβολώτατος* habet unus liber Par. apud *Bekker.* *δυσεμβολ.* tres libri.]

8. *Καὶ πάλιν.*] Lib. IV. p. 338. D. cap. 129. Pro *προσιὼν* editi *ἐπιών*. Mox *δυσπροβάτῳ* error scribarum. *Steph.* *δυσβάτῳ*. Videtur in nostro *δυσπροσβάτῳ* lectum olim fuisse, quam lectionem se-

Τὸ Δυσωποῦμαι[1] παρὰ μὲν τοῖς ἀρχαίοις ἀντὶ τοῦ ὑφορῶμαι καὶ ὑποπτεύω τίθεται[2], καθὰ καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ[3] χρῆται· παρὰ δὲ τοῖς ὕστερον ἀντὶ τοῦ ἐντρέπομαι καὶ οὐκ ἀντέχω δι' αἰδῶ, ὃ βούλεται καὶ Πλουτάρχῳ τὸ περὶ δυσωπίας[4] βιβλίον.

---

quitur et tuetur *Duk.* ad h. l. p. 314. IDEM. [Burm. δυσπροβάτῳ. *Ex Add.* Omisit hoc *Ritschel.*]

1. *Τὸ Δυσωποῦμαι.*] Vid. *Harpocr.* lex. h. v. DRAKENB.

Sic MSS. Leidd. et edd. R. V. habent. *Τὸ* immerito resecuit *Blancardus.* E *Phrynicho* sumsit *Thomas* p. 80. ed. P. [p. 190. *Lob.*] OUDEND.

2. *Καὶ ὑποπτ. τιθ. καθὰ καὶ Πλ.*] Ita cod. B. Auctior cod. A. qui addit post *τίθεται· Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Φιλίππου τρίτῳ· ἢ γὰρ ἐπίτηδες, ἢ δι' ἄγνοιαν εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν· ἀλλὰ δυσωποῦμαι ἢ γὰρ ἐξεπίτηδες.* STOBB. [Recepit haec verba uncis inclusa *Ritschel.* posuitque post *χρῆται.* Locus Demosth. reperitur in Philipp. III. p. 127, 26. *Reisk.* §. 65. *Bekk.* aliter tamen collocatis verbis. *Bekkerus* verba ex Demosthene eiecit.]

3. *Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.*] Nempe p. 242. C. D. *ὡς δή τι,* inquit, *ὦ ἑταῖρε, μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχή. ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μέν τι καὶ πάλαι λέγοντα τὸν λόγον. καί πως ἐδυσωπούμην, κατ' Ἴβυκον, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.* ubi tamen, minus probata *Thomae* interpretatione, *ἐδυσωπούμην verebar* tantum significare iudicamus: quo sensu illud verbum a *Demosthene*, et *Xenophonte* usurpatum esse, tradunt *Harpocration* et *Suidas;* nec aliter exponendus videtur in Politic. locus p. 281. *τὰς δὲ αὖ παντοδαπὰς ἀνομοιότητας, ὅταν ἐν πλήθεσιν ὀφθῶσι, μὴ δυνατὸν εἶναι δυσωπούμενον παύεσθαι, πρὶν ἂν σύμπαντα τὰ οἰκεῖα ἐντὸς μιᾶς ὁμοιότητος ἔργα γένους τινὸς οὐσίᾳ περιβάληται.* SALLIER. (256)

Cod. B. *Φαίδωνι* male, ut ex Cl. *Sallier.* not. constat. *Timaeus: Δυσωπεῖσθαι· ὑφορᾶσθαι καὶ ὑπόπτως ἔχειν.* STOBB.

Leid. sec. *Φαίδωνι*, ut vulgo in *Moeride* [p. 125.]. Male, nam leguntur haec in Phaedro t. III. p. 242. C. ed. Serr. ut *Nunnesius* ad *Phrynichum* iam observavit, et Cl. *D'Orvillius* ad *Chariton.* p. 496. [p. 502. ed. Lips.] OUDEND. [De huius vocis apud seriores scriptores usu, vid. Hemsterhusii notam ad Io. Chrysost. homil. a Raphelio edit. p. 48. vs. 8. a Schaefero ad schol. Paris. in Apoll. Rhod. p. 245. nobis exhibitam. Cf. *Bekker.* Anecdd. p. 284, 23. *Ruhnken.* ad Tim. p. 90. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 190.]

4. *Τὸ περὶ δυσωπίας.*] T. II. p. 528. etc. IDEM.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε'.

Ἑάλωκεν[1] οἱ Ἀττικοί[2], οὐχ ἤλωκε[3]. καὶ ἑάλω[4], οὐχ ἥλω[5]. τὸ δὲ ἐλήφθη κοινότερον.

Ἑβδόμη[6] οὐ μόνον ἡ μετὰ τὰς ἓξ μονάδας μονάς, ἀλλὰ καὶ ἅπας ὁ ἑπτὰ ἀριθμός. Αἰσχύλος ἐν τοῖς[7] ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις·

(257) 1. Ἑάλωκεν.] Ita etiam ἑάλωσα *Lysias* Orat. III. p. 296. et ἑαλωκὼς *Heliod.* Aethiop. l. I. p. 3. Drakenb.

Aeneas Gaz. Theophr. p. 12. ἄνθρωπον κλοπῆς ἑαλωκότα. et mox, ἐπειδὴ κλοπῆς ἑάλωκεν.

2. Οἱ Ἀττικοί.] Articulum ignorant Leidd. [Sine articulo etiam Burm. *Ex Add.* Delevit *Ritschel.*]

Phav. p. 225. C. del. οἱ. Witter.

3. Οὐχ ἤλωκε . . . οὐχ ἥλω.] Utraque tamen forma probatis auctoribus usu venit. ἠλώκει *Xenoph.* Cyr. V. p. 144. ἠλωκυῖαν *Diod.* Sic. XIII. p. 183. B. 191. C. vid. etiam *Ioseph.* p. 992. F. *Synes.* p. 214. C. conf. Cornucop. p. 217. Witter.

Errat *Thomas:* ἤλωκε, ἡλωκώς, ἥλω, occurrunt apud *Xenophontem*, *Demosthenem* aliosque Atticos. Rectius *Moeris* et *Photii* Lexic. MS. ἥλω καὶ ἑάλω Ἀττικῶς. ἐλήφθη Ἑλληνικῶς. Multo tamen frequentius est Atticis ἑά - quam ἤ in hoc verbo. Oudend. [*Valcken.* apud *Tittm.* p. 158. „Eust. Il. *P.* p. 1164. l. 15. Sophista apud Platonem t. III. p. 286. A.“ Quod de ἑάλωκεν et ἤλωκεν praecipit Thomas falsum est, vid. *Pierson.* ad Moer. p. 178. *Buttmann.* vol. II. p. 72.]

4. Καὶ ἑάλω.] *Demosth.* in Timocr. p. 477. A. *Polyaen.* II. p. 150.

5. Οὐχ ἥλω.] *Aesch.* de fals. legatione p. 248. ὑπὸ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Ὄλυνθος ἥλω. ibid. Φρύνων ὁ Ῥαμνούσιος ἑάλω. Stobber.

6. Ἑβδόμη.] Non solum *unitatem septimam* significat, sed etiam *totum numerum septenarium*, quam vocis significationem ignorans interpres *Laërtii* ἑβδόμη vertit *septimam*, in vita *Cebetis* [II. 125.] Καὶ τούτου (Κέβητος) φέρονται διάλογοι τρεῖς, Πίναξ, Ἑβδόμη, Φρύνιχος. ubi vertere debuisset, *Septenarium*, quemadmodum observavit *Petit.* Misc. Observ. III. 3. p. 159. Bos.

Tetigi hunc usum ordinalium in anim. ad *Aeschyl.* S. c. Theb. vs. 127. quem hic laudat *Thomas.* Abresch. [Conf. *Hermann.* ad Viger. p. 720.]

Ἑπτὰ δ' ἀγήνορες πρέποντες στρατοῦ[1]
Δορυσσόοις σαγαῖς πύλαις ἑβδόμαις
Προσίστανται. —— ——
ὥσπερ τοὐναντίον καὶ ἡ ἑβδομὰς οὐ μόνον τὰ ἑπτά, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἡ μετὰ τὰς ἓξ[2] μονάδας μονάς, ὡς ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ ὁ θεολόγος[3]· τὴν ἑβδομάδα τιμῶσιν[4] Ἑβραίων παῖδες, ἤγουν τὴν ἑβδόμην.

Ἐβουλόμην[5] καὶ ἐβουλήθην πλειστάκις οἱ δοκιμώτατοι λέγουσιν, ἠβουλόμην δὲ καὶ ἠβουλήθην ἅπαξ[6]. τοῦτο[7] δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδυνάμην καὶ ἐδυνήθην νόει.

---

7. *Αἰσχ. ἐν τοῖς.*] Rom. ἐν τῷ, ἑπτ. v. 126. [117. *Well.*] seqq. ubi pro δορυσσόοις Rom. δορυσόοις. STOBB.

1. *Στρατοῦ.*] Leid. MSS. στρατῷ et vs. seq. Leid. pr. δορυσόοις cum edd. R. V. OUDEND. [Burm. στρατῷ δορυσόοις *Ex Add.* — *Ritschel.* δορυσσόοις recepit.] (258)

[2. *Ἓξ μονάδας.*] Deest ἓξ Burm. *Ex Add.* Omisit hoc *Ritschel.*]

3. *Ὁ θεολόγος.*] MSS. ὁ ἅγιος Γρηγώριος [Γρηγόριος?], ὁ θεολόγος, λέγων. V. in *Διατίθεμαι.* *Gregorii* locus est orat. XLIV. εἰς τὴν πεντηκοστὴν p. 705. D. OUDEND. [ὁ θεολόγος.] Praemittit Burm. ὁ ἅγιος Γρηγόριος. et addit λέγων. *Ex Add.* Recepit haec verba *Ritschel.*]

4. *Τὴν ἑβδομ. τιμ.*] Sic II. Maccab. VI. 11. λεληθότως ἄγειν τὴν ἑβδομάδα, *Sabbathum.* Pythagoreorum circa septenarium superstitionem exponit *Gell.* III. 10. quocum conf. *Petit.* Misc. I. III. c. 3. in cuius fine p. 159. *Thomae* nonnihil tribuit. Sacra eius numeri nomina collegit *Brodaeus* Misc. I. V. c. 16. ἑβδόμη quoque Graecis septima a partu dies, qua nomina pueris imposita. Harpocr. voc. ἑβδομευομένου. Septima autem cuiusvis mensis ἑβδόμη itidem dicta, Apollini septimo die nato sacra et festo celebrata fuit, qui inde ἑβδομαγένης audit apud *Plutarch.* p. 717. D. ex quo intelligendus *Aeschylus* sept. contr. Theb. v. 806. seq.

Τὰς δ' ἑβδόμας ὁ σεμνὸς ἑβδομαγέτας
Ἄναξ Ἀπόλλων εἵλετ'. — —

Conf. schol. et *Hesiod.* ibi citatum ἔργ. v. 768. seq. Voces autem ἑβδομαγένης et ἑβδομαγέτης cum rarissime occurrant, mirum non est, eas in lexicis adhuc desiderari. STOBB.

5. *Ἐβουλόμην etc.*] Consule *Dukerum* ad *Thucyd.* p. 101. OUDEND.

Grammaticus de Barbarismo: κατὰ δὲ ἐναλλαγὴν (βαρβαρίζουσιν) ὅσοι λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἐδυνάμην, ἠδυνάμην, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐβουλόμην, ἠβουλόμην· ὅσα γὰρ ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται τῶν ῥημάτων ἐν τῷ ἐνεστῶτι χρόνῳ, ταῦτα κατὰ τὸν παρατατικὸν ἀπὸ τοῦ Ε ἄρχεται· λέγω, ἔλεγον, φέρω, ἔφερον· οὕτω μέλλω, ἔμελλον, βούλομαι, ἐβουλόμην καὶ δύναμαι, ἐδυνάμην. Haec edidit *Ammonio* subiecta Clar. *Valcken.* p. 195.

6. *Ἠβουλομ. δὲ καὶ ἠβουλ. ἅπαξ.*] Lectio minime ferenda, nisi

Ἔγγιον ἐπὶ συγκριτικοῦ μὴ λέγε, ἀλλ' ἐγγύτερον. ἔγγιον δὲ ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἄριστον[1]. *Δημοσθένης· ἔγγιον τόκου*[2]. *καὶ ἡ παροιμία, Γόνυ*

---

turpissimae ignorantiae reum agere nostrum velis. Legendum potius (259) *κάλλιον* pro *ἅπαξ*. *Phavor.* hanc glossam, e nostro utique, referens vel codice suo iam tempore depravato usus vel operarum incuria male expressus ita: *ἐβουλόμην καὶ ἐβουλήθην πλειστάκις οἱ δοκιμωτ. λεγ. κάλλιον γὰρ ἢ ἠβουλόμ. καὶ ἠβουλήθ.* ubi forte scriptum erat: *κάλλιον δέ*, (*τὸ*) *ἠβουλ.* conf. quoque *Moschop.* similiter corrigendum. Meliora propinavit *Moeris* [p. 175.]: *ἤμελλον, ἠβουλόμην, ἠδυνάμην, ηὐξάμην, διὰ τοῦ η* (*Ἀττικῶς*) *διὰ δὲ τοῦ ε, Ἑλληνικῶς.* Recte, quantum ad prius: posterius autem in summam *Platonis* auctoritatem peccat, Polit. I. p. 340. C. ubi *ἐβούλου* legitur, cuius formae exempla passim apud caeteros Atticae elegantiae venatores occurrunt: alterius vero saepissime. Unde Attice dici *ἠβουλόμην, ἠδυνήθην* ex vero pronunciavit *Etymol.* voc. *ᾔδει* ab *εἴδω* col. 419. conf. eund. in *ἐγνώσθην καὶ ἠδυνάσθην* col. 312. et in *ἀντιβολῶ* p. 113. *τὸ δὲ ἤμελλον, ἤθελον καὶ τὰ ὅμοια, Ἀττικῶς· φιλοῦσι γὰρ μακρὰν ποιεῖν τὴν ἀρχὴν τῶν παρῳχημένων. οὕτω Ζηνόβιος.* Conf. *Lascar.* p. 477. *Corinth.* p. 667. *Steph.* p. 146. STOBB.

7. *Τοῦτο.*] *Ταὐτό.* [Hac emendatione non opus.] Quum dixit *ἅπαξ*, nescio an respexerit ad ep. II. *Iohann.* vs. 12. aliis certe N. F. locis scribitur *ἐβουλήθη, ἐβουλόμην* etc. quemadmodum *ἐδυνάμην* et *ἠδ. ἔμελλον* et *ἠμ.* in qua voce ipse sibi *Thomas* obloquitur et *Moeridi* MSS. codd. in alterutra forma servanda pro more non constant. In *Philippidae* versu apud *Athen.* XV. p. 700. C. *οὐκ ἠδύνω* metrum tuetur. *ἀπήλαυε* apud *Isocr.* ad Demon. p. 8. K. cunctae edd. Vid. *Steph. Bergler.* ad *Alciphr.* I. 36. HEMSTERH. [Vid. *Buttm.* vol. I. p. 324.]

1. *Ἔγγιον δὲ ἀ. τ. ἐγγὺς ἄρ.*] *Phavor.* [p. 226.] *ἔγγυον ἁπλῶς, α. τ. ἐγγὺς ἄριστον.* Vid. *Ioseph.* p. 29. C. 742. A. etc. conf. *Steph.* de Dial. p. 158. WITTEB.

2. *Δημ. ἔγγιον τόκου.*] Nihil ad rhombum: uti nec alterum *γόνυ κνήμης ἔγγιον*, de quo videsis *Zenob.* apud *Schott.* p. 54. *Phrynichus* [p. 296. *Lobeck.*], qui nostro praeivit, sic habet: *Ἔγγιον ἐπὶ τοῦ ἐγγύτερον μὴ λέγε, ἀλλ' ἐγγύτερον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τῇ γῇ, οἷον ἔγγειον χρὴ κτῆμα*, (dele *χρῆ*) *εἴ τις χρῷτο, ἄριστα ἂν χρήσαιτο. ὡς καὶ Δημοσθένης ἔγγειον τόκον λέγει.* Ultima verba a Graeculo quodam infimi seculi affricta *Phrynicho* fuisse, suspicatus est *Salmas.* de Mod. usur. p. 83. Quae Cl V. coniectura in *Thom.* potius locum habet. *Phrynicho* subscripsit *Etymol.* col. 309. *οἱ δὲ ῥήτορες ὅταν τὸ ἐν τῇ γῇ θέλωσι δηλῶσαι, ἔγγειον λέγουσι· ἐκ* (260) *τοῦ ῥητορικοῦ.* Locus, quem *Phrynichus* intendit, nos adhuc latet: videtur tamen *ἔγγυον* vel *ἔγγαιον* scripsisse *Demosth.* apud quem istae voces saepius occurrunt. e. g. *ἔγγυος οὐσία* pro Phorm. p. 600. C. *ἐγγαίου οὐ ναυτικοῦ* Apatur. p. 579. C. Fecit autem frequentissima vocalium vicissitudo vel scribarum incuria, vel ex diversa pronunciandi ratione orta, ut in locis quam plurimis *ἔγγυον* vel *ἔγγιον* pro *ἔγγειον* hodie legatur et vicissim; quae si ex hypothesi *Salmasii* modo laudati emendare velis, vereor, ne te dies de-

κνήμης ἔγγιον [1], ἐπὶ τῶν τοὺς οἰκείους εὐεργετούντων.

Ἐγείρομαι καὶ ἔγρομαι [2] οἱ Ἀττικοὶ λέ-

---

ficiat. Quemadmodum enim pro ἐνέχυρον, ἐνεχυριάζω in *Gloss.* legitur ἐνέχειρον, ἐνεχειριάζω, ita vicissim pro ἔγγειον scriptum ἔγγυον moleste ferre nemo debet. Hinc ἔγγυον est τὸ ἀσφαλές, vel a γῇ, quod et γύη, derivatum, *Etymol.* l. c. quem secutus *Salmas.* vel a γυῖον *membrum:* cui origini adscribenda ἐγγύαι, ἀναδοχαί. ἐγγυῶνται, γεννῶσιν. *Hesych.* p. 281. Schrev. non γενῶσιν, uti perperam apud *Phav.* item κρήγυον, quasi καρέγγυόν τι ὄν. Excerpt. *Hellad.* apud *Phot.* col. 1585, 27. Hinc quoque ἔγγυος, ὁ ἀνάδοχος, ἐγγυητὴς καὶ ὁ μεσίτης *Phavor.* respiciens forte ad Hebr. VII. 22. κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἔγγυος Ἰησοῦς. Nugatur vero *Moeris*, qui vocem ἐγγυητὴς vel uno *Demosthenis* ore satis tritam, in Atticarum numero esse non vult: Ἔγγυον, Ἀττικῶς ἐγγυητήν, Ἑλληνικῶς. Addit *Hesych.* [vol, I. p. 1066.] vocem ἔγγυον adverbialiter sumptam idem esse ac ἐγγύς, pro quo Attici subinde ὁμοῦ. quibus *Phavorini* lectio, ἔγγυον ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ ἐγγὺς ἄριστον, egregie confirmatur. Hoc enim velle eius glossa videtur: Ἔγγυον, ἐγγυητήν· ἢ ἀσφαλές. ἐγγύτητα. ἀκούσας δὲ ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι. quod quidem exemplum quin ex *Xenophonte* depromptum sit, eo minus dubitamus, quod vocem ὁμοῦ bis habet pro ἐγγὺς Cyrop. II. p. 54. Quo sensu etiam *Aristoph.* τῷ Ἀττικωτάτῳ usu venit Equit. vs 245. ubi schol. τὸ ὁμοῦ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ὡς καὶ ἐν εἰρήνῃ· Καὶ μὴν ὁμοῦ 'στιν ἤδε. Conf. *Viger.* cap. VII. p. m. 319. STOEB.

Prope foenus, vel *foenori proximum*. Sed erravit *Thomas*. Non enim scripsit ita *Demosthenes*, Verum ἐγγύου vel ἔγγυον, aut simile, vel certe quod servavit *Phrynichus* p. 130. ἔγγειον κτῆμα etc. ὡς καὶ Δημοσθένης ἔγγειον τόκον λέγει. Sed sic a *Demosthene* non potuisse scribi, late disputavit *Salmas.* de mod. Usur. p. 83. etc. 88. At ἐγγύου τόκου vel ἐγγύων τόκων in sincero eius contextu fuisse censet, atque ὡς καὶ etc. pannum putat *Phrynicho* adsutum ab aliquo infimi seculi semidocto Graeculo: dici enim bene ἔγγειον κτῆμα τὸ ἐν τῇ γῇ, non vero ἔγγειον τόκον, sive ἐν τῇ γῇ, quale nullum dici posse foenus putat, refragantibus tamen aliis viris doctissimis. Adi etiam *Kuster.* ad *Suidam*. Crebro autem eae voces confunduntur, ut vel patebit sequente nota. OUDEND. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. l. l. Demosthen. contra Phormion. p. 914, 10. *Reisk.* §. 23. *Bekk.* ἐγγείων τόκων. ἔγγειος τόκος.]

1. Γόνυ κνήμης ἔγγιον.] Cum *Aristotele* omnes paroemiographi (261) hoc adagium recensent. Apud horum quosdam, ut *Apostolium*, nec non in *Phavorino* male scribitur ἔγγυον. IDEM.

2. Ἐγείρομαι καὶ ἔγρομαι.] *Lucian.* Verae Hist. l. II. p. 680. περὶ δὲ τὸ μεσονύκτιον ἀνεγρόμενος ὁ Μενέλαος. et p. 685. ἐγρόμενοι καὶ ἀναθορόντες. TORREN.

Rom. οἱ Ἀττ. καὶ ἐγείρομαι καὶ ἔγρομαι λέγουσι. *Phav.* [p. 227.] λέγουσιν Ἀττικοί. conf. *Cornucop.* p. 205. A. *Steph.* p. 146. ἐγείρομεν *Thucyd.* l. I. p. 79. A. WITTER.

Leid. pr. οἱ Ἀττικοὶ ἐγείρ. etc. Edd. R. V. καὶ ἐγείρ. καὶ ἔγρ.

γουσιν, καὶ ἠγειρόμην καὶ ἠγρόμην, καὶ ἐγειρόμενος καὶ ἐγρόμενος. Ἀριστοφάνης[1] ἐν Βατράχοις[2]· κἀτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην. καὶ Λουκιανὸς ἐν τῷ Μίκυλος[3] ἢ ἀλεκτρυών· μὴ ὄναρ πλουτῶν λιμώττεις[4] ἀνεγρόμενος.

Ἐγκαλῶ τὸ κατηγορῶ[5] καὶ ἔγκλημα[6]. καὶ ἐπικαλῶ[7] καὶ ἐπίκλημα[8]. Θουκυδίδης· ἐπικαλοῦντες ἐπ' ἐργασίᾳ τοῖς Μεγαρεῦσι[9] τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ· ἐπίκλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχοι.

[Burm. οἱ Ἀττικοὶ ἐγειρόμην καὶ ἔγρ. λ. *Ex Add.* — *Ritschel.* Οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐγείρομαι καὶ ἔγρομαι λέγουσι, καὶ ἠγ. etc.]

1. Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις.] Vs. 51. Mox Λουκ. ἐν τῷ Μίκυλος (scr. Μίκυλλ.) t. II. p. 704. Locus integer sic habet: σὺ δὲ ὅρα, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν λιμώττῃς ἀνεγρόμενος. Add. ista ex dial. Trit. et Ner. t. I. p. 323. καὶ πρὶν ἀνέγρεσθαι τὰς ἀδελφὰς ἀνέπτατο. Stoeb. [*Valcken.* ap. Tittm. „ἐξεγρόμενος bis Plato t. 3. p. 223. C." Praesens ἔγρομαι nusquam legitur, vid. Buttm. vol. II. p. 114.]

2. Ἐν Βατράχοις.] Desunt MS. Oxon. Citat quoque et explicat *Suidas* ex βατρ. vs. 51. Vide et *Aelian.* de Anim. l. VI. c. 62. ἐξήγρετο τοίνυν ὁ Γέλων. Oudend.

3. Μίκυλος.] Sic MSS. tam hic, quam in Ὀρθρεύω, ubi omnes edd. habent Μίκυλλος, ut hic edd. R. V. et vulgo in *Luciano* t. II. p. 702. ed. ult. ac *Suida*. Idem. [Μίκυλλος restituit *Ritschel.* Invenitur locus in Gall. c. 1.]

4. Λιμώττεις.] Immo vero scribendum ex *Luciani* p. 704. λιμώττῃς. Addit MS. Oxon. καὶ Πλάτων. Idem. [Burm. λιμώττῃς. *Ex Add.* — *Ritschel.* λιμώττῃ, nescio unde.]

5. Ἐγκαλῶ τὸ κατηγ.] Errat ergo *Phav.* voc. ἔγκλημα. Conf. omnino *Bud.* C. G. L. col. 74. seqq. ἐγκαλῶ et ἔγκλημα *Lys.* p. 79. ἔγκλημα *Thucyd.* l. I. 19. A. 30. D. 82. B. *Isocr.* Trap. p. m. 616. εἰ δὲ δόξω μηδὲν προσηκόντως τοσαῦτα χρήματα ἐγκαλεῖσθαι, διαβληθείην ἂν τὸν ἅπαντα χρόνον. ubi pro ἐγκαλεῖσθαι *Dion.* Halic. in *Isocr.* legit ἐγκαλέσαι, quod magis probatur *Markl.* ad *Lys.* ἐγκαλέσαι autem h. l. est *cum litis contestatione petere;* quod minus plene a *Wolfio* expressum, idem V. Cl. observavit. Stoeb.

6. Καὶ ἔγκλημα.] Leid. sec. καὶ ἐγκληματεύω καὶ ἔγκλημα.

(262) 7. Καὶ ἐπικαλῶ.] *Xenoph.* H. Gr. p. 431. conf. *Port.* ad h. l. p. 7. Stoeb.

8. Καὶ ἐπίκλημα.] Vid *Periz.* ad *Aelian.* III. 15.

9. Ἐπ' ἐργασίᾳ τοῖς Μεγαρ.] Leg. ἐπεργασίαν Μεγαρ. vid. *Steph.* Thes. t. I. c. 1236. D. Non dubito, quin *Stephanus* et *Portus* recte emendent ἐπεργασίαν. Idem mendum e *Polluce* VII. 147. sustulerunt *Iungerm.* et *Kuhn.* Nulla enim autoritate probatorum scriptorum probari potest lectio ἐπικαλῶ vel ἐγκαλῶ σοι ἐπὶ τούτῳ, quae etsi esset, tamen propter consensum librorum retinendus foret accusativus Cl. *Duk.* ad h. l. Caeterum voces ἐγκαλεῖν et ἐγκαλεῖ-

Ἔγχουσα[1], *οὐκ ἄγχουσα*[2]. *ἔστι δὲ ῥίζα τις ἐρυθρά, ᾗ τὰ πρόσωπα βάπτουσιν*[3] *αἱ γυναῖκες.*

σθαι varie construuntur apud scriptores sacros aeque ac profanos. Cum dativo personae vel addito vel omisso: *τίς οὐ δικαίως ὑμῖν ἐγκαλέσει; Demosth.* p. 217. *ἐγκαλῶν δέ μοι φόνους πατρῴους Soph.* Electr. v. 780. seq. *καὶ ταυτὶ ἃ νῦν ἐγκαλεῖ . . . ἀπολογήσομαι.* cum genitivo rei *ἐγκαλῶ σοι πληγῶν Bud.* Comm. c. 56. addita praeposit. *περὶ ἧς ἐλπίδος ἐγκαλοῦμαι.* Actor. XXVI. 7. plane ut *Isocr.* p. 288. *περὶ τῆς Μεσσήνης οὐδὲ πώποθ' ἡμῖν ἐνεκάλεσαν.* cum *κατὰ* Rom. VIII. 33. *τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν θεοῦ;* Stobb.

Rectius una voce *ἐπεργασίαν* rescribi oportere in *Thucyd.* l. I. c. 139. censent viri docti. Insolens est alia constructio. *τοῖς* vulgo abest a *Thucydidis* contextu. Ceterum male hoc verbum *ἐπικαλεῖν* pro *exprobrare alicui, corripere aliquem*, mutare conatus est in *ἀποκαλεῖν* Leunclavius in *Xenoph.* Cyrop. l. IV. [5, 12.] p. 105. B. *καὶ ἰσχυρότερον ἔτι ἢ πρόσθεν αὐτοῖς* (Sic MS. Leid.) *τοῖς Μήδοις ἀπειλῶν ἐπεκάλει. Lysias* p. 355. ed. Lond. *πατρὶ τῷ ἐμῷ ἄλλα μὲν ἄν τις ἔχοι ἐπικαλέσαι* p. 449. *καὶ ὑμῖν ἔχω ἐπικαλέσαι. Euripidis* locus est in Or. v. 563. Oudend.

1. *Ἔγχουσα.*] Immo invertenda potius haec erant sic: *Ἄγχουσα, οὐκ ἔγχουσα.* Nam *ἔγχουσα*, quod et apud *Hesych.* legitur, apud recentissimos potius Graecos solos in usu est; *ἄγχουσα* vero apud vetustissimos et praestantissimos quosvis, ut ipsum *Theophrastum, Dioscoridem, Nicandrum, Galenum, Paulum* Aegin. *Aëtium*, item *Plinium* aliosque plures, quos laudat et explicat *Bod. a Stapel* in Comment. ad *Theophr.* l. VII. Hist. Plant. c. 9. p. 837. ubi et in antecedentibus p. 835. optime observavit, *ἄγχουσαν* recentiores tantum Graecos *ἔγχουσαν* vocasse: pro quo *ἤγχουσαν* habet *Aristoph.* in Ecclesiaz. p. 751. ubi vid. schol. Quibus ea, quaeso, addantur, quae copiose atque docte, pro more nempe solito, de Anchusa, ista radice rubella cosmetica, disseruit et variis veterum locis huc inprimis apprime facientibus illustravit Cl. *Salmasius* in Exercit. Plin. p. 808. seqq. Triller. (263)

Xenoph. p. 669. Vid. *Kuhn.* ad *Polluc.* V. 101. n. 5. *Hesych.* voc. *βρενθικά. Galen.* voc. *σχεδιάδα. Gloss.* Ebulum, *χαμαιάκτη καὶ Ἄγχουσα.* et p. 219. Vaccinium, *ἄγχουσα.* De colore fucato, quem offuciis sibi faciunt mulieres, *Plaut.* Mostell. I. 3, 101. Witt.

Utramque scripturam habet *Hesych.* hunc in modum corrigendus, *Ἔγχουσα, ῥίζα τις. ᾗ παρειὰς ἐρυθραίνουσιν αἱ γυναῖκες.* et verbum *Ἀγχουσίζεσθαι.* vid. in *Βρενθικά.* Bis in *Aristophane* Eccles. vs. 324. et Lys. vs. 48. *ἡ ̓γχουσα* legitur, ut dignosci nequeat, utrum probaverit: scholiastes quidem utrobique *ἄγχουσαν* dedit, quae forma ex *Comici* Thesmoph. prioribus a *Polluce* profertur, optimo c. Pal. consentiente, licet in eodem V. 101. ad quem locum *Kuhnius Thomam* citans et *Iungermannus* sunt consulendi, *ἔγχουσα* sit expressa; in altero Antv. utroque scribendi modo coniuncto, *ἐάγχουσα.* Par est membranarum varietas in *Xenoph.* Oecon. p. 493. v. 30. 494. v. 4. [10, 2. et 7.] *Ἄγχουσαν Nicander* habet Ther. v. 638. 838. eiusque *scholiastes:* nunquam aliter, si bene memini, *Galenus.* Nec tamen Grammaticis non credimus, *ἔγχουσαν* Atticis propriam adserentibus: eximius *Etymologi* locus p. 313. v. 30. Haec

Ἐγχυτρισμὸν[1] ἔλεγον τὴν τοῦ βρέφους ἔκθεσιν, ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξετίθουν αὐτά.

Ἔγωγε[2] καὶ ἐγώ τοι κάλλιον ἢ ἐγώ.

Ἐδάφων[3], οὐκ ἐδαφῶν· εἰ καὶ Λιβάνιος ἐν τῷ εἰς Κωνστάντιον καὶ Κώνσταντα· ὥστε τὰς προσοίκους ἐκείνας πόλεις εὕροις ἂν τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβυτάτας, τῇ δὲ τῶν ἐδαφῶν κατασκευῇ νεωτάτας.

---

sane dialecti ratio non parum obstat summo viro *Sam. Bocharto*, ἄγχουσαν esse dictam statuenti pro ἄνθουσαν, Aeolica literae commutatione, *a purpurae lymine et flore, qui Gracce vocatur ἄνθος*, Hieroz. p. II. p. 737. neque magis eum audiendum puto, quum ἀλκιβιαδίου adpellationem, quae anchusae, teste *Dioscoride*, fuit addita, ab Alcibiade deducit. Vide porro *Paul. Aeg.* VII. in Ἄγχουσαι τέσσαρες. *Salmas.* Plin. Exerc. p. 808. de Homon. Hyl. Iatr. p. 52. et Cl. *Dausquii* Orthogr. P. II. p. 31. HEMSTERH.

2. *Οὐκ ἄγχουσα.*] Attice scilicet. *Thomae* consentit *Etymologus*. Plura vide in Commentariis *Suidae* et *Hesychii* sub v. ἄγχουσα et ἔγχουσα. OUDEND.

Themistius Or. XIII. p. 167. φυκίων μὲν ἐπιμνησθείη καὶ ἀγχούσης καὶ ἐντριμμάτων. *Theophr.* de Odorib. p. 188. χρωματίζουσι δὲ τὰ μὲν ἐρυθρὰ τῇ ἀγχούσῃ. Conf. *Is. Casaubonus* Diatr. in *Dion. Chrysost.* p. 19. Fr. *Morellus* p. 31. et *Is. Vossius* ad *Catullum*. p. 37.

(264) 3. *Βάπτουσιν.*] Rectius quam βάφουσιν, quod habent Rom. et Vascos. WITTER.

1. *Ἐγχυτρισμόν.*] Ab eadem ratione etiam ἐγχυτρίας dixerunt τὰς μαίας τὰς ἐκτιθείσας ἐν χύτραις τὰ βρέφη, ut docet schol. *Aristoph.* p. 449. TORREN.

Et sic *Phavorinus*, sed *Suidas* et *Etymol.* ἐγχυτριστρίας MS. Oxon. male ἐγχυτριασμόν. V. *Moerida*. OUDEND.

Conf. *Moerin* [p. 138.] et *Phav.* h. v. χυτρισμὸς idem apud *Hesych.* h. v. pro ἐν χύτρᾳ *Aristoph.* Ran. vs. 1221. ἐν ὀστράκῳ ἐξέθεσαν. ubi schol. ἐν ὀστράκῳ] ἐπεὶ ἐν χύτραις ἐξέθεσαν τὰ παιδία. διὸ καὶ χυτρίζειν ἔλεγον. STOBB.

2. *Ἔγωγε.*] In responsionibus praesertim affirmativis usurpari Atticis, observat schol. *Sophocl.* Aiac. v. 104. Quod quam verum sit, praeter plurima alia loca, ostendunt illa *Platonis* Gorg. p. 454. C. ΣΩ. *Τί δέ; πεπιστευκέναι; ΓΟ. Ἔγωγε.* Interpr. *Equidem.* Malim *certe*, *omnino*, pro quo mox idem *ναί*. Conf. eund. l. c. p. 462. D. 464. A. etc. in dat. ἔμοιγε l. c. p. 510. B. STOBB.

3. *Ἐδάφων.*] *Τὰ ἐδάφη Thucyd.* l. I. p. 7. C. Locus *Liban.* t. II. p. 122. D. [vol. III. p. 299. *Reisk.*] ubi pro ἐκείναις leg. ἐκείνοιν. et pro τῷ μὲν χρ. est τὸ μὲν errore manifesto. WITTER.

Graecum non videtur. Casus enim rectus est τὸ ἔδαφος. Quare bene adscripsit *Wolfius*: F. ἐδαφέων. *Libanii* locus est t. II. p. 126. in quo male hic ἐκείνας, sed MSS. Leidd. ἐκείνοις et ibi vulgo ἐκείνοιν, ac τὸ μὲν χρόνῳ. quod certe vitiosum. OUDEND. [Burm.

Ἐδεδοίκειν, ἐδεδίειν, ἐπεφρίκειν, ἐπεποίθειν[1], παρατατικῶν ταῦτα σημασίαν ἔχουσιν, ἐπειδὴ καὶ οἱ τούτων παρακείμενοι ἀντὶ ἐνεστώτων λαμβάνονται. ὡσαύτως δὲ καὶ ὅσα ἕτερα τοιούτους ἔχει τοὺς παρακειμένους. ὁ δὲ μὴ ἀντὶ παρατατικῶν λαμβάνων ταῦτα, ἀλλὰ ἀντὶ ὑπερσυντελικῶν, ἁμαρτάνει.

Οὐκ **Ἐδέετο**[2] καὶ ἐπλέετο, ἀλλ' ἐδεῖτο καὶ ἐπλεῖτο. Ἰωνικὰ γάρ.

Ἐδίδαξα[3] αὐτός, ἐδιδαξάμην δι' ἑτέρου. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· ἐδιδαξάμην ἄν σ' ὦ μέλεε[4] τοῖσι δικαίοις ἀντιλέγειν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Ἀσκληπιάδαι. οὐκ ἐδιδάξατο τὴν τέχνην τὴν ἰατρικήν, ἀλλ' ἐδίδαξεν αὐτός. εὕρηται μέντοι παρά τισι καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐδίδαξα.

ἐκείνοις. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.* Idem praeceptum invenitur in *Bachmanni* Anecdd. vol. II. p. 371. Ἐδάφων γράφε, καὶ μὴ ἐδαφῶν.]

1. Ἐπεφρίθειν, ἐπεποίθειν.] Scr. ἐπεφρίκειν ex *Phav.* et Rom. Ἐδεδοίκεσαν *Ioseph.* p. 952. F. 1008. C. *Liban.* t. I. p. 794. D. ἐδεδίεσαν *Ioseph.* p. 156. D. πεφρίκασι idem p. 689. D. ἐπεφρίκει *Aristid.* p. 170. B. *Philostr.* V. S. II. 9. p. 581. de *Aristide:* τὴν μὲν οὖν ἰδέαν περὶ τοῦ νόσου, καὶ ὅτι τὰ νεῦρα αὐτῷ ἐπεφρίκει, ἐν ἱεροῖς βιβλίοις αὐτὸς φράζει. Ἐπεποίθει *Ioseph.* p. 1007. E. Wittb.

Ἐπεφρίκειν rescripsi primo ex Leid. pr. et edd. Rom. ac Vasc. pro ἐπεφρίθειν. Dein ἐπεποίθειν quoque pro ἐπεπείθειν ex eodem (265) Leid. item *Moschop.* et *Phavorino.* Oudend. [Burm. quoque ἐπεφρίκειν, ἐπεποίθειν. *Ex Add.* — *Ritschel.* ἐπεπείθειν, haud dubie typothetae errore.]

2. Οὐκ Ἐδέετο etc.] Conf. nostr. infr. in ἔῤῥει. Stobb.
Leid. pr. ἐδεῖτο, οὐκ ἐδέετο, καὶ ἐπλεῖτο, οὐκ ἐπλέετο. Vide *Phrynich.* p. 160. Oudend. [Cum Leid. pr. facit Burm. *Ex Add.* Hos codices sequutus est *Ritschel.* Cf. *Schaefer.* ad Gregor. Corinth. p. 431. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 220. sqq.]

3. Ἐδίδαξα.] Repetit *Phav.* sed nimis oscitanter. conf. *Ammon.* h. v. et nostr. in διδάσκομαι. Wittb.

4. Ὦ μέλεε.] Lege ὦ μέλε, *O stulte*, quomodo passim *Aristophanes.* Totus locus sic ἐν Νεφέλαις (desunt haec MS. Oxon.) vs. 1342.

Ἐδιδαξάμην μέντοι σε, νὴ Δί', ὦ μέλε,
Τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν. — — —

ubi confer scholiasten et *Kuster.* de Verbo Medio p. 109. *Aristidis* locus habetur t. I. p. 42. ed. Angl. [vol. I. p. 73. *Dind.*] Male MS. Oxon. Ἀσκληπιάδι. Oudend.

Ἔδομαι[1] καὶ κατέδομαι, οὐ βρώσομαι[2], ἀλλ' οὐδὲ φάγομαι.

Ἔδος[3] οὐ μόνον τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰκών. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ[4]· πατρῷα προσκυνήσαντες ἔδη θεῶν. Ἀριστείδης[5] ἔν τινι τῶν ἱερῶν· πρῶτον μὲν ὤφθη τὸ ἔδος τοῦ Ἀσκληπιοῦ τρεῖς κεφαλὰς ἔχον. καὶ πάλιν[6]· ἐν δὲ τῷ τοίχῳ, οὔ τὰ ἔδη τῶν θεῶν.

Ἔζων[7], οὐκ ἔζην, ὡς οἴονταί τινες[8]. Συνέ-

---

1. *Ἔδομαι.*] Eadem *Phrynich.* App. Soph. voc. ἔδει. [p. 37. ed. *Bekk.*] Exemplum apud *Ioseph.* p. 955. C. WITTER.

2. *Οὐ βρώσομαι.*] Sic MSS. et edd. vett. ut decet, non βρόσομαι, quod in ed. Blank. erat. Vide *Phrynichum* p. 144. 154. ed. P. OUDEND. [*Lobeck.* ad Phrynich. p. 327. et de βρώσομαι idem p. 347. sq.]

3. *Ἔδος.*] *Phav.* hic et seq. aspirate ἕδος, quod et in loco *Aristid.* ἔν τινι ἱερ. p., 178. A. med. legitur. ibid. pro ἔχων est ἔχον. WITTER.

Prave vulgo spiritus lenis huic voci per totam hanc paragra- (266) phum superponitur; cum ubique debeat asper esse ἕδος, uti passim. Vide Comment. ad *Hesych.* et *Suidam.* In *Sophoclis* El. vs. 1375. rescribe προσκυνήσανθ' ἕδη. Oxon. caret τοῖς ἐν Ἠλέκτρᾳ, sicuti et mox ἔν τινι τῶν ἱερῶν. OUDEND.

4. *Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ.*] Vs. 1366. [*Herm.*] ubi

— — πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη.

Ubi *simulacra* malim vertere, quam *sedes:* quod est apud *Homer.* Iliad. *Α.* v. 534. Apud *Pind.* Olymp. II. pr. ἕδος Ὀλύμπου νέμων ex poëtarum idiomate est *coelum inhabitans.* Τὰ ἕδη τῶν θεῶν, *aediculae et simulacra* saepius occurrunt apud *Dionys. Halic.* e. g. p. 17. l. 8. p. 38, 12. 45, 5. 46, 15. 54, 7. ἕδη per ἀγάλματα exponit schol. *Luc.* t. II. p. 692. *Timaeus* Lex. Plat. [p. 93. *Ruhnk.*] Ἕδος. τὸ ἄγαλμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵδρυται. STOBB. [Burm. προσκυνήσανθ'. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.* — Conf. *Hermann.* ad Sophocl. l. l. qui interpretatur *aras. Bachmann.* Anecdd. vol. I. p. 207, 6. Ἕδος: ἔδαφος, ἕδρασμα, ἱερόν, ναός. *Bekker.* Anecdd. p. 246, 3. Ἕδος: αὐτὸ τὸ ἄγαλμα. *Blomfield.* glossar. ad Aeschyl. Pers. v. 410.]

5. *Ἀριστείδης.*] Leid. pr. καὶ Ἀριστ. sec. Ἀριστ. δ'. Invenies locum orat. IV. t. I. p. 333. ed. Angl. [vol. I. p. 517. *Dind.*] Sustuli vero MSS. et edd. vett. auctoritate vitium ed. *Blank.* ἔχων pro ἔχον. OUDEND. [*Ritschel:* „Num forte Ἀριστείδης ἐν δ' τῶν ἱερῶν?"]

6. *Καὶ πάλιν.*] Pag. 174. A. conf. p. 174 B. et p. 167. B. lin. ult. WITTER.

Orat. III. t. I. p. 312. ed. Angl. [vol. I. p. 491. *Dind.*]

7. *Ἔζων.*] *Xenoph.* Ἀναβ. I. p. 202. *Lib.* I. p. 271. C. 302. B. 326. A. 671. C. *Aristid.* p. 102. A. WITTER.

Soph. Electr. v. 325. *Herod.* apud *Phryn.* p. 88. τὸ ἔζων γράφεται καὶ ἔζη παρὰ Δημοσθένει πολλαχοῦ. Legitur et apud *Ioseph.* ἔζη p. 605. B. *Moer.* ἔζην, Ἀττικῶς· ἔζων, ἑλληνικῶς. STOBB.

σιος ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ[1] ἢ περὶ προνοίας πρώτῳ λόγῳ· αἰσθήσει τε γὰρ ἔζων καὶ νοῦς ἀπῆν. ἔζης δὲ καὶ ἔζη.

Τὸ Εἰ[2] μετὰ ὁριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ ἀεί, καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν[3] χρόνων· οὐ μετὰ ὑποτακτικοῦ δέ, πλὴν ἐπὶ τῶν ἀνθυποτάκτων, οἷον εἰ λάβωμαι, εἰ τράπωμαι. εἰ δὲ Σοφοκλῆς λέγει ἐν Ἀντιγόνῃ, κεἴτις ᾖ σοφός[4], ἠνάγκασται διὰ τὸ μέτρον.

Τὸ δὲ ἐάν, τὸ ἄν, τὸ κἄν, τὸ ἢν καὶ τὸ ὅταν[5] ἀεὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ παρὰ τοῖς ἀκριβεστάτοις. εἰ γὰρ καὶ[6] εὕρηται ἅπαξ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ τρίτῃ[7]· ἤν τε καὶ ἔχοντές τι ξυγγνώμης εἶεν. καὶ

---

8. Ὡς οἴονταί τινες.] *Herodianus* nempe ex emendatione *Pauwii* post *Phryn.* p. 202. et *Moeris.* Sed ἔζων *Sophocl.* El. 324. *Xenoph.* p. 218. ed. Leuncl. *Suidas* et alii. Memoriae tamen vel incogitantiae vitio hic peccat *Thomas;* nam *Synesii* loco p. 106. D. ἔζων pluralis numeri tertia est persona, quae hic nihil probat. Primae personae exemplum fuerat proferendum. OUDEND. [Cf. Moer. p. 148. (p. 110. ed. Lips.) ibique laudatos.]

1. Συνέσιος ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ.] Ultima verba desunt in *Phavor.* Locus est p. 106. D. ex quo hic scribendum τε pro τι. quomodo Rom. et Vascos. WITTER.

Leid. pr. ed. Rom. Αἰγύπτιοι. Dein perperam αἰσθήσει τι typi *Blankardiani* dederant pro τὲ, quod servarunt MSS. edd. vett. *Phavor.* uti est in ipso *Synesii* contextu. OUDEND.

2. Τὸ Εἰ.] Pro arbitrio *Blankardus* sustulerat τό, quod e MSS. (267) et edd. restitui. IDEM.

3. Τῶν τριῶν.] *Phav.* [p. 235.] del. τῶν. Mox: ὑποτακτ. δέ.] Idem delet δέ. Post ἀνθυποτάκτων Rom. αὐθυποτ. *Phav.* ἀνθ' ὑποτ. οἷον εἰ λαβ. καὶ εἰ τραπ. εἰ καὶ Σοφοκλ. WITTER. [Praepositione ἐπὶ ante vv. τῶν ἀνθυπ. caret Burm. *Ex Add.* — Pro ἀνθυποτάκτων scribe αὐθυποτάκτων, vid. *Bast.* Lettr. crit. p. 90. Cf. de hoc Thomae praecepto Hermann. de praeceptis quibusd. Atticist. p. VIII. sqq. Opusc. vol. I. p. 275. sqq. ad Viger. p. 831. *Matth.* Gramm. Gr. p. 1020.]

4. Κεἴτις ᾖ σοφός.] Sic etiam in *Phavorino.* Sed incidit *Thomas* in vitiosum *Sophoclis* codicem in Antig. vs. 725. [vs. 706. *Herm.*] ubi vulgo recte legitur κἤντις. In Leid. pr. κ' εἴτις. in sec. λέγει Ἀντιγόνην εἴτις. OUDEND. [Burm. εἴ τις. *Ex Add.*]

5. Καὶ τὸ ὅταν.] Addit *Phav.* καὶ τὸ ὅπως καὶ ἵνα. post ἀκριβεστάτοις idem συντάσσονται. caetera desunt. WITTER.

De particula ἄν videsis *Iens.* L. L. p. 121. STOBB.

6. Εἰ γὰρ καί.] Ita edi curavi ex Leid. pr. Vulgo καὶ desiderabatur sensus incommodo. Sed contra *Thomam* consule *Dukerum* citato *Thucydidis* loco l. III. c. 44. OUDEND.

7. Θουκ. ἐν τῇ γ'.] Pag. 203. B. WITTER. [Emendat hunc lo-

παρὰ Λουκιανῷ ἐν τοῖς ἀληθινοῖς[1]· ἐὰν καταχθείημεν εἰς τὰς νήσους[2]. καὶ αὖθις ἐν τῷ βίων πράσεις[3]· καὶ ταῦτα, ἣν ἐθελήσειεν ἀποδόσθαι οὑτοσί. ἀλλ' οὐ δεῖ ζηλοῦν τὸ ἅπαξ ῥηθέν. εἰ δὲ τῷ[4] ἂν τὸ εἰ προστεθείη, μετὰ εὐκτικοῦ καὶ ὁριστικοῦ ἐκφέρεται. τὸ δὲ[5] ἵνα καὶ τὸ ὅπως καὶ μετὰ ὑποτακτικοῦ καὶ μετὰ εὐκτικοῦ. Ἀριστείδης ἐν τῷ Ῥοδιακῷ[6]· ἵνα πανταχοῦ τῶν μεγίστων τετυχηκυῖα ἡ πόλις φαίνηται. καὶ αὖθις ἐν τῷ Αἰγαίῳ[7]· ἵν' εἶεν[8] τέλειοι τὴν μουσικήν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ[9]· ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι

---

cum *Hermannus* ad Viger. p. 822. Cf. *Schaefer*. Melett. p. 87. *C. Fr. Hermann*. ad Luc. de Conscr. Histor. cap. 5. p. 33. sqq.]

1. *Παρὰ Λουκ. ἐν τοῖς ἀληθ.*] T. I. p. 682. *Graev.* Pro εἰς τὰς leg. ἐς τάς, quod ἀττικώτερον. Stobb.

2. *Ἐὰν καταχθείημεν εἰς τὰς νήσους.*] Rursus vel suorum librariorum vel memoriae vitio vel mali codicis *Luciani* culpa vel utraque de caussa *Thomas* minus bene excitat *Lucianum* in Ver. Hist. l. II. c. 29. ubi recte legitur ἔν', εἰ καταχθείημεν ἐς τὰς νήσους, μηδεὶς ἡμᾶς συλλάβοι. Neque melius se habet seq. *Luciani* locus e βίων πράσεις t. I. p. 551. ed. ult. ubi legitur vulgo καὶ ταῦτα, ἣν ἐθέλῃ σε ἀποδόσθαι οὑτοσὶ τὸ μέγιστον δυ' ὀβολῶν. In Leidd. οὑτοσίν. Dein Leidd. εἰ δὲ τὸ ἄν. et in Leid. pr. προστεθῇ. Oudend. [ἐὰν in priore loco genuinum esse iure contendit *Herm.* ad Vig. p. 822.]

(268) 3. *Ἐν τῷ βίων πράσεις.*] Sic etiam a nostro inscribitur dialogus iste voc. ἀποκηρύττομαι, Διατίθεμαι et alibi. in vulgat. est πρᾶσις. Locus est t. I. p. 551. [cap. 11.] ubi editam lectionem, καὶ ταῦτα, ἣν ἐθέλῃ σε ἀποδόσθαι οὑτοσὶ τὸ μέγιστον δυ' ὀβολῶν ex nostro emenda. Stobb. [Pro ἀποδόσθαι exhibet Burm. ἀποδίδοσθαι. *Ex Add.* — Apud Lucianum legitur ἐθέλῃ σε sine lectionis varietate.]

4. *Εἰ δὲ τῷ.*] *Lucian.* contr. eum, qui dixer. Prom. p. 14. ἂν εἴη. Drakenb.

5. *Τὸ δὲ.*] *Devar.* de Partic. p. 169. et 225. Idem. [*Καὶ τὸ ὅπως* etc.] Burm. καὶ ὅπως καὶ μετὰ εὐκτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ. *Ex Add.*]

6. *Ἀριστείδης ἐν τῷ Ῥοδιακῷ.*] Sic leg. p. 77. B. l. 14. fin. Wittbr.

Ita e MSS. emendavi vitiosum, quod vulgo legebatur, Ῥοδιανῷ. Videbis enim ibi sequentia verba t. I. p. 550. ed. Angl. Oud. [vol. I. p. 814. *Dind.*]

7. *Ἐν τῷ Αἰγ.*] Pag. 99. B. lin. 2. ἵν' εἶεν τέλ. Sic et Rom. Witter. [vol. I. p. 404. *Dind*.]

8. *Εἶεν.*] Sic rursus MSS. et edd. ante *Blankard.* ut debet, non εἴην. Prostat hic locus t. I. *Arist.* p. 250. Oudend.

9. *Καὶ Θουκ. ἐν τῇ δευτ.*] P. 101. C. ubi προσφέρωνται. Witt.

προσφέροιντο [1] καὶ σφίσιν ἐκ τοῦ ἴσου γίγνωνται, ἀλλ' ἐν νυκτὶ φοβερώτεροι ὄντες ἥσσους ὦσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας. τὸ δὲ κἂν [2] μετὰ σφοδροῦ τόνου καὶ μετὰ εὐκτικοῦ καὶ μετὰ ὁριστικοῦ παρῳχημένου. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' [3] ὀμόσαι, τριώβολον. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι [4] μαστιγοφόρῳ· κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ. ταῦτα περὶ τούτων καὶ μὴ ἄλλως φρόνει· ἀκριβῶς γὰρ ἄγαν ἐξήτασται καὶ μεμελέτηται. γίνωσκε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οὐδέποτε ὑποτακτικὸς σύνδεσμος μέλλοντι συντάσσεται, οἷον, ἂν ἔσται [5], ἢν γενήσεται καὶ ὅσα τοιαῦτα, κἂν Ἀριστείδης ἅπαξ ἐν τῇ κοινῇ ἀπολογίᾳ [6] πρὸς μέλλοντα τὸ κἂν συνέταξε λέγων· κἂν μηδενὸς ἀνθρώπων μεμνήσονται [7]. καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ [8] τὸ ὅταν μετὰ μέλλοντος λέγων· ὅταν βουλήσεσθε [9] παρ' ἐμὲ ἥκειν οἴ-

---

1. *Προσφέροιντο.*] In *Thucyd.* l. II. c. 3. variant MSS. et edd. vulgo *προσφέρωνται.* ut seq. *γίγνωνται*, non *γίγνοιντο.* Sed binos saepe modos iungunt Graeci Latinique. Oudend.

2. *Τὸ δὲ κἂν.*] *Devar.* de Part. p. 194. conf. schol. *Aristoph.* Plut. I. 2. 69. Drakenb. [Cf. *Reiz.* de Accentus inclin. p. 104. *Schaefer.* ad Longi Pastoral. p. 361.]

3. *Κἂν προσκαταθείην γ', ὥς τ' ὀμόσαι, τρ.*] Habes hic rursus codicum Leidd. scripturam, ut est et in *Aristoph.* *Νεφ.* v. 1237. illud *γε* hic vulgo omittebatur. Oudend. [*προσκαταθείην γ'* etiam Burm. *Ex Add.*]

4. *Σοφοκλ. ἐν Αἴαντι.*] V. 45. *κἂν ἐξέπραξεν, εἰ* etc. [Vox (269) *μαστιγοφόρῳ* deest Burm. *Ex Add.*]

5. *Ἂν ἔσται.*] Leid. pr. *ἐὰν ἔστ.*

6. *Ἀριστ. ἐν τῇ κοιν. ἀπολ.*] Pag. 159. A. l. 18. ubi *μεμνήσωνται.* Witteb. [vol. II. p. 406. *Dind.*]

Ἵνα μεμνήσονται Aelian. V. H. XII. 25. Stoeb.

7. *Μεμνήσονται.*] Hinc emenda vulgatum *Aristid.* t. II. p. 310. *μεμνήσωνται.* Oudend.

Aristides t. III. p. 516. ubi perperam editur *μεμνήσωνται.* *Plato* Dial. princ. sed ibi hodie legimus *ὅταν βούλεσθε.* De ultimo, quem subiungit, loco *Thucydidis*, quidpiam notavi ad *Aeschyl.* Animad. l. III. p. 382. seqq. Abresch.

8. *Καὶ Πλάτ. ἐν Γοργ.*] Vulgata *βούλεσθε* exhibet princip. dial. cit. p. 447. Stoeb.

9. *Βουλήσεσθε.*] Atqui in *Platone* t. I. p. 447. B. ed. Serr. exhibetur *βούλεσθε.* Vide *Thomam* quoque in *ἵνα.* De *Thucydidis* loco seq. qui est l. VIII. c. 74. late disputat Cl. *Dukerus.* In MSS. et edd. ibi est *τεθνήκωσι* vel *τεθνήξωνται.* V. et infra in *τεθνή-*

καδε. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ[1]· ἵνα, ἢν μὴ ὑπακούωσι, τεθνήξονται. οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τιθέμενος ὁ ἂν σύνδεσμος οὐ συντάσσεται μέλλοντι, ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ μέσῳ, οἷον, ὅπερ ἂν ἔσται.

Εἴθ' ὤφελεν[2], οὐκ εἴθ' ἔμελλεν[3]. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

Εἴθ' ὤφελ' ἡ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς.

Εὐριπίδης ἐν Μηδείᾳ[4]·

Εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ διαπτᾶσθαι σκάφος.

Τὸ Εἱμαρμένη[5] ὄνομα μετοχικόν ἐστιν, οὐ μετοχή, ὥσπερ καὶ τὸ ἐρωμένη, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ

ξεται. In fine Leid. pr. habet οὐδ' ἐν τῷ μ. Oudend. [Vid. *Heindorf.* ad Plat. loc. p. 5. *Ruhnk.* ad Tim. p. 281.]

1. Καὶ Θουκυδ. ἐν τῇ ὀγδόῃ.] Pag. 596. C. *Steph.* Witter.

Pag. 549. c. 74. fin. *Duker.* quem ibi vide. Conf. nostr. in ἵνα et *Phav.* in ἄν, ἤν. κἄν. [Apud Thucyd. legitur τεθνήκωσι.]

2. Εἴθ' ὤφελεν.] Post εἴθ' ὤφελεν sequitur in utroque MS. A. et B. periodus, in Vascosana editione itidem desiderata: Ἔοικεν ἀντὶ τοῦ φαίνεται ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, οἷον, ἔοικεν ἀπιστεῖν τοῖς λεγομένοις. ἔοικε δὲ ἀντὶ τοῦ ὅμοιός ἐστι, δοτικῇ, οἷον, ἔοικεν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ἔοικε δὲ ἀντὶ τοῦ πρέπει ποιητικῶς ἀσύν-(270)τακτόν ἐστιν. Ὅμηρος· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. Locus *Homeri*, quem innuit, exstat Iliad. *M.* vs. 212.

— — — — ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν.

[Eadem periodus ἔοικεν etc. legitur quoque in Leid. pr. et Burm. Contextui idcirco inseratur. *Ex. Add.* — Vid. infra *Oudendorp.* p. 329. Inseruit haec verba post εἴθ'' ὤφελεν etc. *Ritschel.*]

3. Εἴθ' ἔμηλεν.] Scrib. ἔμελλεν ex Rom. vid. infr. in ὄφελον. *Hesych.* voc. αἴθ' ὄφελες et in αἴθε. Witter.

Ἔμελλεν *Xenoph.* Cyrop. p. 24. Locus *Aristoph.* Nub. v. 41. Locus *Eurip.* Medea in ipso limine occurrit. conf. ibi schol. et *Ammon.* voc. αἴθε. Stoeb.

Vitiose forsan pro ἔμελεν, Aor. sec. a μέλλω. ut habent edd. Rom. et Vasc. Sed MSS. Leidd. ἔμελλεν, quod *Normannus* margini iam adlevit. *Euripidis* locus est vs. 1. Oudend.

Codd. A. et B. ἔμελλεν. [Sic etiam Burm. *Ex Add.* — *Valcken.* apud *Tittmann.* p. 158. „Schol. Soph. Oed. Col. 1000. εἴθ' ὤφελες Soph. El. 1027." Conf. *Hermannus* ad Viger. p. 756.]

4. Μηδείᾳ.] Cod. A. μηδίᾳ.

5. Τὸ Εἱμαρμένη.] Apud *Phav.* [p. 238.] post ἐρωμένη legitur: καὶ τὸ ἄρχων ἐνίοτε καὶ τὸ ἑκὼν καὶ τὸ καύσων καὶ ὅσα ἐξέπεσον τοῦ ἰδιώματος τοῦ ῥήματος. ὅπερ ἔπαθον ταῦτα, τὸ μὲν εἱμαρμ. καὶ ἐρωμ. ἐπεὶ παθητ. ὄντα etc. Post τοιαῦτα del. *Phav.* Witter.

Ita quoque *Moschop.* Dict. Att. h. v. De vocis etymo vid. disputantem *Gatak.* ad *Anton.* p. 353. Τὸ δὲ ἄρχων, ὀφ.] ὁ δὲ ἄρχων ἐπεὶ ὀφείλων. *Mosch.* Stoeb.

ἄρχων· ὡσαύτως καὶ τὸ καύσων[1] καὶ τὸ ἑκὼν καὶ ὅσα ἐξέπεσον τοῦ ἰδιώματος τοῦ ῥήματος. τὸ μὲν οὖν εἱμαρμένη καὶ τὸ ἐρωμένη[2] παθητικὰ ὄντα καὶ ὀφείλοντα πρὸς δοτικὴν συντάσσεσθαι, ὡς τὰ τοιαῦτα παθητικὰ ῥήματα, ταῦτα[3] δὲ πρὸς γενικὴν λέγονται. ἡ εἱμαρμένη γὰρ τοῦ δεῖνος λέγεται καὶ ἡ ἐρωμένη τοῦ δεῖνος.

Τὸ δὲ[4] ἄρχων, ὀφεῖλον ἐπίῤῥημα ἔχειν ἀεὶ[5] ἐπαγόμενον, δηλοῦν τῆς ἀρχῆς τὴν ἐνέργειαν ὁποία[6] ἐστίν, ὅπερ ἀπαιτεῖ τὸ ῥῆμα, οἷον, ἄρχει τις δικαίως[7]. ἐν γὰρ τῷ ἄρχει[8] τὸ δικαίως[9] οὐ πρὸς τὸ ἄρχειν τείνει, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἔχοντα τὴν ἀρχήν· τοῦτο ἐνίοτε μὲν ἔχει ἕτερον[10] ἐπαγόμενον, ὅτε καὶ μετοχή ἐστιν, ἐνίοτε δὲ ὄνομα ἐπίθετον[11], ὅτε ἐξ

---

1. *Τὸ καύσων.*] Sive θέρμην significet, sive etiam διψάδα, ὄφεως εἶδος, quod observavit *Sostratus* apud *Aelian.* l. VI. Anim. c. 51. cuius integrum locum citavit *Suidas* in V. διψάς. quod latuit *Kusterum.* ubi rescribe γραμμὰς β. μελαίνας et pro ἀμμοάτιν ibi et sub propria littera A. atque in *Phavorino* lege ἀμμοβάτιν fem. Gen. pro quo ἀμμοβάτης est in *Aeliano;* sicuti ἀμμοδύτης idem serpens vel diversus aliis et *Luciano* l. IX. vs. 716. V. *Misc. Obs.* vol. IX. p. 407. Ceterum, ut hoc addam, pro Ἡφαίστῳ in *Aeliano* e MSS. Medic. August. corrige ἡ φημή, nisi ineptissima scripserit auctor. Oudend.

2. *Καὶ ἐρωμένη.*] Rectius Leid. pr. καὶ τὸ ἐρ. Dein in eodem ταῦτα δὲ πρός, ut mox τοῦτο δέ, quae utraque exhibui. Idem.

3. *Ταῦτα.*] MS. B. ταῦτα δὲ πρός. [Omisit δὲ *Ritschel.*] (271)

4. *Τὸ δὲ*] Omissa haec periodus in MS. B. librarii haud dubie supina incuria.

5. *Ἔχειν ἀεί.*] *Phavor.* Delet ἀεί. Witter.

6. *Ὁποῖα.*] Rom. male ὁποία, *Phav.* delet. Idem.

7. *Δικαίως.*] Rom. δίκαιος. Idem.

8. *Ἐν γὰρ τῷ ἄρχει.*] *Phavor.* ἐν γὰρ τῷ ἄρχειν δικαίως, τὸ δικ. κ. τ. λ. Idem.

Sic *Moschop.* MS. A. post ἄρχει addit δίκαιος et mox τὸ δίκαιος οὐ πρός. bene distinguit inter additum nomen δίκαιος et adverb. δικαίως, quorum illud ad personam, hoc ad regnandi actum referri docet. Stoeb.

Desunt in Leid. Pr. [et Burm. *Ex Add.* — *Ritschel.* ex Phavor. et Mosch. ἐν γὰρ τῷ ἄρχειν δικαίως τὸ δικαίως κ. τ. λ.]

9. *Τὸ δικαίως.*] Ed. Vasc. δίκαιος. sic Call. at *Moschop.* p. 19. δικαίως. Wolf.

10. *Ἔχει ἕτερον.*] *Phav.* ἐπίῤῥημα. ἔχει. Witter.

Sic *Moschop.* et Leid. pr. [ἐπίῤῥημα ἔχει etiam Burm. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

11. *Ὄνομα ἐπίθ.*] *Phav.* addit hic: ἐπαγόμενον ἔχει. Witter.

ἀνάγκης ὄνομά ἐστιν, ὡς ἐν τῷ, ἄρχων τ' ἀγαθὸς[1] κρατερός τ' αἰχμητής.

Τὸ δὲ ἑκών[2], ὀφεῖλον ἀπαρεμφάτῳ συντάττεσθαι[3], ὡς τὰ τῆς θελήσεως πάντα ῥήματα, οἷον, θέλω[4] σωθῆναι, τοῦτο δὲ οὐδέποτε οὕτω συντάττεται.

Τὸ δὲ καύσων καὶ αὐτὸ ὀφεῖλον μεταβατικὸν εἶναι, ὡς τὸ κάω, τὸ δὲ οὐ μεταβαίνει.

Οὐ μόνον Εἴργω[5] σε τοῦδε καὶ εἴργω σε τόδε[6] ἀντὶ τοῦ κωλύω, ἀλλὰ καὶ εἴργω σοι τόδε, οἱονεὶ ἀποσοβῶ σου[7]. Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις[8].

---

1. *Ἄρχων τ' ἀγαθός.*] Ad scopum suum effinxit *Homeri* locum, aliter, quam poëta scripsit Il. *Γ.* vs. 179. ubi *βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς* etc. Oudend.

2. *Τὸ δὲ ἑκών.*] *Phav.* τ. δ. ἑκ. ἐπεὶ ὀφ. etc. οὐδέπ. οὕτω συντάττ. Dicitur tamen ἑκὼν εἶναι. vide infr. h. v. *Τοῦτο δὲ*] Delent δὲ *Mosch. Phav.* *Τὸ δὲ καύσων, καὶ αὐτὸ*] *Phav.* ἐπεί. Post μεταβατ.] Male μετὰ δοτικῆς idem et pro τὸ δὲ l. τοῦτο. Witter.
Sic *Mosch.* qui uti et *Phavor.* in fin. addunt: ἔστι δὲ καύσων τὸ πολὺ θάλπος. Stoeb.

3. *Συντάττεσθαι.*] MS. uterque συντάσσεσθαι. [Leidd. Burm. συντάσσεσθαι, et mox Burm. συντάσσεται. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

(272) 4. *Θέλω.*] Videtur *Thomas* debuisse uti participio θέλων. Sed ita et mox ὡς τὸ κάω. Non iungitur vero τὸ ἑκὼν infinitivo, nisi ornatus gratia per pleonasmum quasi, ut sexcenties ἑκὼν εἶναι. Oudend. [In verbis seqq. τὸ δὲ οὐ μεταβαίνει scripsit iniuria *Ritschel.* τόδε.]

5. *Οὐ μόνον Εἴργω.*] Non omittendum erat οὐ μόνον, quod in Rom. et Vascos. praecedit, propter subsequens ἀλλὰ καί. Witt.
Aut delendum ἀλλά, quod in *Phav.* abest. Stoeb.
Sic edidi e MSS. et edd. vett. Inmerito duae priores voces sunt eiectae. Oudend.
MSS. A. et B. οὐ μόνον εἴργω. [οὐ μόνον Burm. quoque. *Ex Add.*]

6. *Καὶ εἴργω σε τόδε.*] *Phav.* et Rom. rectius καὶ εἴργω σὸν τόδε. Witter.
Sic etiam Vasc. Stoeb.
Aristoph. in Vespis vs. 333. ὁ ταῦτά σ' εἴργων. Verum MSS. edd. R. V. *Phav.* praebent τοῦ. Quod non est de nihilo. Oudend.
MS. uterque εἴργω σου. [Recepit *Ritschel.*]

7. *Ἀντὶ τοῦ ἀποσοβῶ.*] *Phav.* οἱονεὶ ἀποσ. Witter.
Leidd. codd. cum *Phav.* οἱονεὶ ἀποσ. ut edidi, et dein ἐν τοῖς ἑπτὰ ex Leid. pr. *Phavor.* aliisque nostri locis. Est autem versus 422. πόλεμον in *Phav.* πολεμίων al. ut vs. 222. Oudend.
MSS. A. et B. οἱονεὶ ἀποσοβῶ. [Consentit in omnibus Burm. *Ex Add.*]

Εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ[1].

Καὶ Εἰσήει με τόδε καὶ εἰσήει μοι. Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι[2] *ἢ περὶ ψυχῆς· διὰ δὴ ταῦτα*[3] *οὐδὲν πάνυ μοι ἐλεεινὸν εἰσήει. καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ· οὔτε ὡς θανάτῳ παρόντα με ἀνδρὸς ἐπιτηδείου ἔλεος εἰσήει.*

Εἰσήει[4] *τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ ὑπέδυ*[5] *κάλλιον ἂν εἴποις*[6] *ἢ ὑπεκρίθη· Λουκιανὸς ἐν τῷ ἀναβιοῦντες*[7] *ἢ ἁλιεύς· ἥν τις ὑποκριτὴς Ἀθηνᾶν ἢ Ποσειδῶνα ἢ Δία ὑποδεδυκώς.*

Εἰσήῤῥησε[8] *κάλλιον ἢ εἰσεφθάρη. Ἀριστο-*

---

8. *Αἰσχύλ. ἐν ἑπτὰ ἐπὶ Θηβ.*] Vs. 422. [vs. 398. *Well.*] *Phav.* perperam *πολέμον δόρυ* pro *πολέμιον*. STOEB. [*Valcken.* apud *Tittm.* laudat *Abresch.* ad Aesch. p. 105.]

1. *Πολέμιον.*] Male MS. B. *πόλεμον.*

2. *Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι.*] T. I. opp. p. 59. A. *Διὰ δὴ ταῦτα οὐδὲν* etc. Alter locus praecedit p. 58. E. *οὔτε γὰρ ὡς* etc. *ὑπήει* eodem modo usurpavit *Ioseph.* p. 758. D. STOEB. [Luc. de Conscr. Hist. c. 3. *ταῦτα ὁρῶντα καὶ ἀκούοντά με τὸ τοῦ Σινωπέως ἐκεῖνο εἰσῆλθεν.* ubi v. C. F. Hermann. p. 18.]

Leid. pr. *Φαίδων.* [Ita etiam *Burm. Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

3. *Ἢ περὶ ψυχ. διὰ δὴ ταῦτα.*] Desunt haec in *Phav.* et duo exempla connectuntur omissis istis: *καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ.* WITT.

4. *Εἰσήει τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ ὑπέδη κάλλιον ἂν εἴποις ἢ ὑπεκρίθη.*] Lege in textu: *ὑπέδυ.* Sensus aucturis est: si Graece dicere velis, *egit personam Agamemnonis*, elegantius et *ἀττικώτερον* dixeris, *εἰσήει* vel *ὑπέδυ Ἀγαμέμνονα*, quam *ὑπεκρίθη*. *Aristot.* in tertio *τῶν μετὰ τὰ φυσικά: Οἱ γὰρ διαλεκτικοὶ καὶ σοφισταὶ τὸ αὐτὸ ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ.* i. e. *dialectici et sophistae eandem personam cum philosopho agunt.* Sic *ὑποδύεσθαι τὸν Δία*: *agere Iovem* vel *agere personam Iovis* dicitur Attice, ut et *εἰσέρχεσθαι* vel *εἰσιέναι*, quod communi dialecto *ὑποκρίνεσθαι*. Bos. (273)

5. *Ὑπέδυ.*] Sic scrib. *Liban.* t. I. p. 669. C. WITTER.

Ita restitui e MSS. et edd. vett. Nihil erat, quod in ed. Blank. visitur *ὑπέδη*. Tum *εἴπῃς* Leid. pr. *Luciani* locum habemus t. I. p. 602. ed. alt. c. 33. ubi *ἢ τὸν Δία.* OUDEND.

MSS. A. et B. *ὑπέδυ.*

6. *Εἴποις.*] MSS. A. et B. *εἴπῃς.* [Burm. quoque *εἴπῃς. Ex Add.*]

7. *Λουκ. ἐν τῷ ἀναβ.*] T. I. p. 408. *Graev.* Apud eundem tamen eod. libro legitur: *τὸν Ἡρακλέα ὑποκρίνοιτο αὐτόν.* STOEB.

8. *Εἰσήῤῥησε.*] Melius est, inquit, quam *εἰσεφθάρη*, probans hoc ex *Aristoph.*, qui in principio fabulae, cui titulus est *Ἱππῆς*:

Ἐξ οὗ γὰρ εἰσήῤῥησεν εἰς τὴν οἰκίαν.

(Sic enim ibi legitur, non *ἐπεί*, ut habet *Thomas*) ad quem locum schol. *Εἰσήῤῥησεν ἀντὶ τοῦ εἰσεπήδησεν, ἀττικὴ ἡ λέξις.* Legitur etiam apud eundem in Thesmophor. p. 826. *ὀχληρά γ' εἰσήῤῥηκας λίαν: Molesta in tuam perniciem huc ingressa es.* ubi *Bourdinus:*

φάνης ἐν Ἱππεῦσιν[1]· *ἐπεὶ γὰρ εἰσήῤῥησεν εἰς τὴν οἰκίαν.*

Εἰσῆχε[2] *κάλλιον ἢ εἰσαγήοχεν*[3], *ἀπὸ τοῦ εἰσάγω, εἰσάξω, εἰσῆχα.*

Εἰς τάχος γράφει λέγε καὶ εἰς κάλλος γράφει[4], *μὴ ταχυγράφος*[5] *ἐστί, μηδὲ καλλιγράφος.*

Εἰσήῤῥηκας, μετὰ τῆς σου φθορᾶς δεῦρο εἰσεπήδησας, παρὰ τὸ εἰσεῤῥεῖν. Bos.

Vide *Suidam*. Sallier. Sic apud *Hesych.* quoque legendum pro *εἴρησεν* p. 295. Stobb.

MSS. A. et B. *εἰσήρησε* et sic quoque mox in loco *Aristophanis.* [Burm. *εἰσήρησε* bis. *Ex Add.*]

1. *Ἐν Ἱππεῦσιν.*] Exsulant ab Oxon. Ibi vs. 4. vulgo *ἐξ οὗ.* (274) Apud *Suidam* in hoc verbo *ἀφ᾽ οὗ.* Omnes explicant *εἰσεφθάρη* Confer VV. DD. ad *Hesychium.* Oudend. [Cf. *Bachmanni* Anecdd. vol. I. p. 252, 22.]

2. *Εἰσῆχε.*] Vide *Moerida* [p. 147. (p. 109. ed. Lips.)] et *Phrynich.* p. 46. ibique comm. [p. 121. *Lob.* quem vide.] et *Etym.* M. Idem.

3. *Ἢ εἰσαγήοχεν.*] Legitur *συναγηοχὼς* apud *Ioseph.* p. 734. F. 765. B. *προσαγηόχασιν* *Synes.* p. 175. A. *Ioseph.* p. 500. C. 542. G. *Liban.* t. II. p. 542. A. *ἀγηόχει* *Polyb.* Excerpt. Legat. p. 1281. *εἰσῆγε* *Liban.* t. I. p. 54. A. *ἐπεισήχει* idem t. II. p. 659. A. Vid. *Hesych.* voc. *εἰσαγεωχὼς* et *προσαγηόχασι.* *Cornucop.* fol. 195. A. et 217. A. Witter. [Cf. *Schaefer.* Apparat. ad Demosthen. t. II. p. 74.]

4. *Εἰς κάλλος γράφει.*] Ita *Lucianus* t. II. p. 537. [adv. indoct. c. 2.] *ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράφαιεν, σοὶ τί ὄφελος ὦ θαυμάσιε, τοῦ κτήματος.* Caeteri, quibus minor Atticismi cura, *καλλιγραφεῖν* usurpare solent. *Basilius* v. g. t. II. p. 1116. *τῶν δὲ γραφέων οὐδείς μοι παρῆν οὔτε τῶν καλλιγραφούντων οὔτε τῶν ταχυγράφων.* *Epiph.* t. I. p. 712. *φασὶ δέ τινες περὶ αὐτοῦ, ὅτι ὑπὲρ ἐνενήκοντα ἔτη βιώσας ἕως τῆς ἡμέρας, ἧς ἐτελεύτα, ἐκαλλιγράφει.* Hinc metaphora ducta, pure et eleganter scripta oratio *καλλιγραφουμένη* dicitur, quo sensu *Diog. Laërt.* p. 168. [VII. 18. vol. II. p. 95. ed. *Huebn.*] *ἔφασκε δὲ*, inquit, *τοὺς μὲν τῶν ἀσολοίκων λόγους καὶ ἀπηρτισμένους ὁμοίους εἶναι τῷ ἀργυρίῳ τῷ Ἀλεξανδρινῷ· εὐοφθάλμους μὲν γὰρ καὶ περιγεγραμμένους καθὰ καὶ τὸ νόμισμα, οὐδὲν δὲ διὰ ταῦτα βελτίονας. τοὺς δὲ τοὐναντίον ἀφωμοίου τοῖς Ἀττικοῖς τετραδράχμοις, εἰκῆ μὲν κεκομμένοις καὶ σολοίκιος, καθέλκειν μέντοι πολλάκις τὰς κεκαλλιγραφημένας λέξεις.* Sic quoque *Ioseph.* p. 1076. *αὐτὸς δὲ Πλάτων ὡμολόγησεν, ὅτι τὴν ἀληθῆ περὶ θεοῦ δόξαν εἰς τὴν τῶν ὄχλων ἄγνοιαν οὐκ ἦν ἀσφαλὲς ἐξενεγκεῖν. ἀλλὰ τὰ μὲν Πλάτωνος νόμους τινὰς εἶναι καινοὺς νομίζουσι κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν κεκαλλιγραφημένους.* Nec aliter exponendus videtur *Greg. Nyss.* t. II. p. 102. et 876. Ad vocem *ταχυγραφέω* quod attinet, ea quoque tritissima; legitur enim apud *Euseb.* Hist. Eccl. p. 224. *Synesium* ep. 61. p. 186. *Basil.* t. II. p. 1116. Sallier.

Philostr. V. Ap. I. 18. p. 23. *ὁ μὲν ἐς τάχος γράφων, ὁ δὲ ἐς κάλλος.* *Liban.* *εἰς τάχος γράφειν* t. II. p. 94. B. 95. C. Sic *εἰς κάλ-*

Οὐ λέγουσιν Ἀττικοὶ Εἰς τρίτην ἡμέραν[1], ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον[2]. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[3]· εἰς

λος ζῆν *Xenoph.* Cyrop. VIII. fol. 162. [VIII. 1, 11.] *Luc.* in τῷ πρὸς ἀπαιδ. t. II. p. 717. *Theophylactus* Simoc. VIII. 13. apud *Montfauc.* Palaeogr. Gr. I. 5. p. 34. ἐδέησε γὰρ ἄνδρα τινὰ τῶν εἰς κάλλος γραφόντων, ὃν ἐν συνθέσει φωνῆς καλλιγράφον ὀνομάζει τὰ πλήθη. Gloss. p. 20. Antiquare, καλλιγραφῆσαι. *Ioseph.* p. 1076. E. Vid. schol. Acharn. v. 686. Wittek. (275)

Verbum abest a Leid. sec. e prioribus subintelligendum, uti apud *Hesych.* e seqq. εἰς κάλλος, τὸ καλλιγραφεῖν; ubi, et in Ἀμιλλᾶν conferendi sunt viri docti. Oudend. [Vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 122. sq.]

5. Μὴ ταχυγράφος.] Interpunge μὴ, ταχυγρ. Stobb.

Synesius tamen, cuius auctoritas alias plurimum apud nostrum *Thomam* valet, àliquoties dixit ταχυγράφος, cuius aliquot loca hanc in rem produxit *Guil. Budaeus* in Comment. Ling. Gr. p. 1045 seqq. adde *Herm. Hugonis* lib. de prima scribendi Orig. cap. XXXII. p. 201. Triller.

1. Εἰς τρίτην ἡμέραν.] Addidit tamen τὴν ἡμέραν ipse *Aristophanes*, auctor, ut notum, ἀττικώτατος, in Lysistrat. observantibus viris praestantissimis *I. G. Graevio* ad *Lucian.* Soloec. p. 747. et *L. Bos* in eximio libello de Ellips. Graec. p. 80. quin et apud *Hippocr.* libr. de Morb. Epidem. ut l. III. p. 738. et in seqq. item *Aristidem*, *Plutarch. Arrianum* et alios saepius legitur τρίτην καὶ τετάρτην ἡμέραν, et similia ad hanc normam formamque plura passim occurrunt. Licet negandum interim non sit, elegantius per ellipsin omitti illud ἡμέραν, quam adiici. Ideo tamen, sine ulla exceptione et conditione, non improbanda penitus ista loquendi ratio erat a temerario *Thoma*, inprimis, quum sese illa gravissimorum testium veneranda auctoritate valide tueatur. Triller.

Sic tamen *Xenophon*, *Herodotus*, *Arrianus* et quem suae stabiliendae sententiae adfert, ipse *Aristides* t. I. p. 522. Abresch.

Plato Hipp. mai. p. 347. [p. 286. B.] καὶ ἐνθάδε μέλλω ἐπιδεικνύναι εἰς τρίτην ἡμέραν. *Xenophon* Cyrop. l. III. c. 4. p. 77. εἰς τρίτην ἡμέραν παρεῖναι. *Dio* Chrysost. Or. XLVI. p. 521. D. ὅστις ἐν τοιαύτῃ πόλει ζῆν αἱρήσεται μίαν. pro μίαν ἡμέραν. ubi vid. *Casaubonus* p. 83. MS. Oxon. εἰς τὴν τρίτην.

2. Εἰς τρίτην μόνον.] Sic *Xenoph.* Cyrop. V. p. 103. qui tamen etiam alibi scribit: ἥκετε εἰς τὴν τριακοστὴν ἡμέραν. Cyrop. V. p. 126. C. *Laërt.* p. 42. A. Gloss. p. 157. Perendie, εἰς τρίτην. ἐς τρίτην ἡμέρην *Herodot.* V. p. 348. *Steph. Xen.* Cyrop. III. p. 56. *Laërt.* p. 31. B. τρίτην ἡμέραν, *nudius tertius*, *Xenoph.* Cyrop. VI. p. 131. Witter.

3. Ἐν ἐπιστολῇ.] Pag. 158. B. add. p. 74. A. et p. 209. A. (276) Witter.

Desunt Oxon. Qua in epistola legantur haec, nescio; sed Ep. 67. p. 209. A. haec sunt: ἔλυσα τὴν ἐκκλησίαν καὶ εἰς τετάρτην ἥκειν ἐπήγγειλα. quae citat etiam *Suidas* in V. ἐπήγγειλα, sine addito auctore. Hic sane ἐπήγγειλα malim. Alter locus exstat epist. 3. Ceterum ἡμέραν nonnumquam addunt Attici quoque. Adi *Graev.* ad *Luciani* Soloecist. p. 92. et *Bos* de Ellips. *Arist.* t. I. p. 296. ed. Angl. εἰς τρίτην ἡμέραν. Cum *Thoma* facit *Moeris*, ut quidem cor-

τρίτην ἥκειν ἐπήγγελε. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ· τρίτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ κειμένῳ. Ἀριστείδης[1]*· καὶ ἧκεν εἰς τρίτην.*

Εἴσω[2] *καὶ ἐπὶ κινήσεως*[3] *καὶ ἐπὶ στάσεως*[4]*. Ἀριστείδης*[5] *ἐν τῇ πρὸς τοὺς βασιλέας ἐπιστολῇ· εἴσω παρελθόντες*[6]*, ὅπερ ἐστὶ κινήσεως*[7]*· ὁ αὐτὸς ἔν τινι τῶν ἱερῶν*[8]*· ἔτυχον μὲν εἴσω*[9] *τετραμμένος, ὅπερ ἐστὶ καὶ αὐτὸ ἐπὶ κινήσεως. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ*[10] *ἐπὶ στάσεως· πᾶσα*[11] *δὲ εἴσω Γαδείρων τε καὶ ἔξω Γαδείρων θάλασσα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου*[12]*· οὐδεὶς ἂν οὔτε τῶν ἔξω Πυλῶν Ἑλλήνων οὔτε τῶν εἴσω. Λι-*

---

rexerunt eum viri docti. Oudend. [In sequentibus *Ritschel.* dedit ita: *καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ [τῇ] Τρίτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ κειμένῳ· *** καὶ Ἀριστ.* initium enim epistolae 3. significari, in qua p. 160. D. legatur *εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδόμην.* — De hoc Thomae praecepto, quod falsum est, vid. *Pierson.* ad Moer. p. 152. (p. 112. sq. ed. Lips.) *Schaefer.* ad Lamb. Bos. p. 174. *Schneider.* ad Xenoph. Cyrop. V. 3, 27.]

1. *Ἀριστ.* Leid. pr. *καὶ Ἀριστ.* [*καὶ Ἀριστ.* etiam Burm. *Ex Add.* Locus reperitur vol. I. p. 472. *Dind.*]

2. *Εἴσω.*] *Ἀναλογώτερον τοῦ ἔσω* inquit *Hellad.* col. 1588. Stoebber.

3. *Καὶ ἐπὶ κινήσ.*] *Luc.* Nigr. p. 39. *παρελθὼν εἴσω, ingressus.* Witter.

4. *Ἐπὶ στάσεως.*] *Phav.* add. *εὕρηται.* Idem.

5. *Ἀριστείδ.*] Pag. 172. A. ubi *εἰς τὸ εἴσω.* Conf. eund. p. 7. B. 60. B. Idem. [vol. I. p. 763. *Dind.*]

6. *Εἴσω παρελθόντες.*] T. I. p. 512. Ita *Sophocl.* Trachin. vs. 911. *παρῆλθε δωμάτων εἴσω. Demosth. περὶ στεφάνου* p. 478. *παρεληλυθέναι εἴσω πυλῶν.* Oudend.

7. *Ὅπ. ἐστὶ κινήσ.*] *Phav.* delet. Post *ἔτυχ. μ. εἰς τὸ εἴσ. τετρ. ἐπιστάσεως* ex nostro hic *Phav.* supplendus. Witter.

Sic MS. B. ignorat haec verba cod. A. [Burm. *ἐστὶν ἐπὶ κινήσεως. Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

8. *Ἔν τινι τῶν ἱερῶν.*] Pag. 56. B. Mox: *καὶ πάλιν ὁ αὐτ. ἐν Παναθ. ἐπὶ στασ.*] Scrib. *ἐν μονῳδ. ἐπὶ Σμυρν.* p. 56. Witter.

Δευτέρῳ t. I. p. 299. *ἔτυχον μὲν εἰς τὸ εἴσω τετραμμένος τῆς κλίνης.* Oudend. [vol. I. p. 475. *Dind.*]

9. *Εἴσω.*] MS. A. *εἰς τὸ εἴσω.* [Restituit *εἰς τὸ εἴσω Ritschel.*]

10. *Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.*] Immo *ἐν τῇ μονῳδίᾳ ἐπὶ Σμύρνῃ.* t. I. p. 262. ed. Angl. ubi vulgo *θάλαττα.* Oudend. [vol. I. p. 426. sq. *Dind.*]

11. *Πᾶσα.*] MS. A. *πᾶσα δὲ ἐς εἴσω.* [Vox *Γαδείρων* ante *θάλασσα* deest in Burm. *Ex Add.* Hoc notare neglexit *Ritschel.*]

(277) 12. *Περὶ στεφάνου.*] *Ὑπὲρ* Leid. pr. Verba *Demosthenis* vide p. 522. D. [p. 827, 6. R. §. 304. Bekk.] ubi vulgo deest *ἄν.* Oudend.

βάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ[1], *οἷα τετόλμηται· καὶ ἣν εἴσω θυρῶν. ὥστε οὐ καλῶς λέγει Φρύνιχος*[2], *ἀπαγορεύων τοῦτο*[3] *μὴ εἶναι ἐπὶ στάσεως παρὰ τοῖς παλαιοῖς. τὸ δὲ ἐντὸς καὶ ἔνδον ἀεὶ ἐπὶ στάσεως. Θουκυδίδης ἐν πρώτῃ*[4]· *ἐντὸς αὐτὸν ἀπολαβόντες*[5].

Ἑκασταχῇ[6] *καὶ ἑκασταχοῦ, ἔτι δὲ*[7] *καὶ ἑκα-*

Uterque MS. Reg. *ὑπέρ*. [*Ritschel*. *ὑπὲρ τοῦ στεφάνου*. coll. p. 118. in.]

1. *Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ*.] Vid. supr. alleg. in *βίον*. Witt.

Perperam exsulant de more ab Oxon. *ἐν ἐπ. τῇ*. Epistola, in qua illa *καὶ ἣν εἴσω θυρῶν* leguntur, est *Libanii* 551. ed. *Wolf.* incipiens a verbis *οἷα τετόλμηται*. Oudend.

Deest inscriptio in A. quam tamen exhibet cod. B.

2. *Φρύνιχος*.] Adi illum p. 51. [p. 127. *Lob.* quem vide.] eiusque comment. ac plura *τοῦ ἔσω* seu *εἴσω ἐπὶ στάσεως* exempla apud *Ammonium* p. 50. Dein male citat *Thomas Thucydidis* verba e l. I. c. 134. *ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν καὶ ἀπολαβόντες εἴσω*. Oud. [Cf. *Bekk.* Anecdd. vol. I. p. 91, 31. 258, 17. vol. II. p. 609, 19. 619, 12.]

3. *Τοῦτο*.] Delet uterque MS.

[4. *Θουκ. ἐν πρώτῃ*.] *Ritschel*. articulum *τῇ* addidit ante v. *πρώτῃ*.]

Sic *ἔνδον* apud *Polyaen*. l. II. de Thibron. p. m. 138. fin. ubi *προσέταξεν αὐτὸν ἔνδον ἀναιρεθῆναι*. Idem *ἔνδοθεν*. *Xenoph*. p. 128. A. Stobb.

5. *Ἀπολαβόντες*.] Cod. A. *ἀπολαύοντες*.

6. *Ἑκασταχῇ*.] Cur de hacce voce et tribus sequentibus *Thomas* tam bene sentiat, divinare non possumus. 1°. *Ἑκασταχῇ* nusquam legere contigit: quod tamen de *ἑκασταχοῦ* dici nequit, quae usurpatur a *Philone* p. 792. *τοσαύτας μυριάδας ἐφέλκεσθαι πολεμίων ἆρ' οὐ σφαλερώτατον; ἀλλὰ μήποτε συμφρονήσαντας τοὺς ἑκασταχοῦ πρὸς ἄμυναν ἐλθεῖν, ἄμαχόν τι συμβήσεται χρῆμα*. ea vox occurrit apud *Plutarchum* t. I. p. 417. [Mar. c. 20. ubi Schaefer. de suo scripsit *ἑκασταχοῖ*.] *ὁ δὲ Μάριος ἑκασταχοῦ διαπέμπων τοὺς ἡγεμόνας, ἑστάναι καὶ καρτερεῖν παρεκάλει*. Parum recte igitur *Thomas*, cum hocce adverbio locum sine motu significari contendit; aliud suadent *Plutarchi* verba, cui cum *Basilio* convenit t. I. p. 118. *τὸ γὰρ ἴχνος τοῦ θηρίου διερευνώμενος*, inquit, *ἐπειδὰν εὕροι αὐτὸ πολυτρόπως σχιζόμενον, τὰς ἑκασταχοῦ φορούσας ἐκτροπὰς ἐπελθὼν μονονουχὶ τὴν συλλογιστικὴν φωνὴν ἀφίησι δι' ὧν πράσσει*. 2°. Vocis *ἑκασταχόσε* unus meminit *Plutarchus*, idque duobus in locis, quorum prior reperitur t. I. p. 393. [Pyrrh. c. 16.] *ἀλλ' ὥσπερ ἔξωθεν εὐφρονῶν διεκυβέρνα τὸν πόλεμον αὐτὸς μεταθέων ἑκασταχόσε καὶ παραβοηθῶν τοῖς ἐκβιάζεσθαι δοκοῦσιν*. alter vero p. 910. [Demetr. c. 43.] ubi de Demetrio: *στόλον δὲ νεῶν ἅμα πεντακοσίων καταβαλλόμενος*, inquit, *τὰς μὲν ἐν Πειραιεῖ τρόπεις ἔθετο, τὰς δ' ἐν Κορίνθῳ, τὰς δ' ἐν Χαλκίδι, τὰς δὲ περὶ Πέλλαν, αὐτὸς ἐπιὼν ἑκασταχόσε καὶ διδάσκων ἃ χρὴ καὶ συντεχνώμενος*. hoc est, quoquoversum, ut *ἑκασταχόθεν*, undique: (278)

σταχόσε καὶ ἑκασταχόθεν κάλλιον λέγειν ἢ πανταχῆ, πανταχοῦ, πανταχόσε καὶ πανταχόθεν[1]. *τίθεται δὲ τὸ μὲν ἑκασταχόσε ἐπὶ κινήσεως. Ἀριστείδης ἐν τῷ πανηγυρικὸς*[2] *ἐν Κυζίκῳ περὶ τοῦ ναοῦ· οὓς ἀπέστειλεν ἑκασταχόσε. τὸ δὲ ἑκασταχῆ καὶ ἑκασταχοῦ ἐπὶ στάσεως.*

Ἐκβάλλει[3] *καὶ ἐκδίδωσιν ὁ ποταμὸς εἰς τὴν θάλατταν*[4] *καὶ ἐξίησιν, οὐκ εἰσβάλλει*[5] *οὐδὲ εἰσδί-*

---

in quam vocem 3°. restat inquirendum. Utitur *Plutarch.* t. I. p. 903. [Demetr. c. 31.] *κομισάμενος δὲ*, inquit, *παρέπλευσεν εἰς Ἰσθμόν, καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῷ κακῶς ἐχόντων (ἐξέπιπτον γὰρ ἑκασταχόθεν αἱ φρουραὶ καὶ πάντα μεθίστατο πρὸς τοὺς πολεμίους) ἀπολιπὼν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος Πύῤῥον αὐτὸς ἄρας ἐπὶ τὴν Χεῤῥόνησον ἔπλευσεν.* Legitur et apud *Iosephum* p. 888. *καὶ οἱ μὲν ἐληΐζοντο πάσας τὰς περὶ τὸ φρούριον κώμας καὶ τὴν χώραν ἐπόρθουν ἅπασαν προσδιαφθειρομένων αὐτοῖς καθ' ἡμέραν ἑκασταχόθεν οὐκ ὀλίγων.* Quae cum ita sint, voces, de quibus disputatur, *Thomas* sequentibus anteponere non debuit, quas ab Atticis scriptoribus adhibitas vel ex lexicis constat. Prudentius *Phrynichus*, cuius haec verba: *πάντοτε μὴ λέγε, ἀλλ' ἑκάστοτε καὶ διὰ παντός.* Sallier.

Rom. Vasc. *ἑκασταχόθε.* sic post *πανταχόθε.* Witter.

Ἑκασταχῆ Lib. t. I. p. 85. C. *ἑκασταχόσε Thuc.* IV. p. 288. A. [c. 54.] *ἑκασταχόθεν* idem VII. p. 497. B. C. [c. 20.] Stobb.

7. *Ἔτι δὲ.*] *Phav.* p. 244. non habet. Witter.

Desunt haec verba in MS. A.

1. *Καὶ πανταχόθεν.*] *Ἁπανταχόθεν Liban.* t. I. p. 64. D. p. 72. C. vid. nostr. infr. voc. *πανταχόθεν.* Witter.

Littera *ν̄* caret ed. Vasc.

2. *Ἀριστείδης ἐν τῷ πανηγυρικὸς.*] Pag. 60. B. med. Witt. Oxon. *ἐν τῷ πανηγυρικῷ.* Invenies *Aristidis* verba ibi t. I. p. 237. [p. 384. *Dind.*] Oudend.

3. *Ἐκβάλλει . . .*] Ellipticae sunt locutiones, in quibus supplendum *τὸ ὕδωρ* vel *τὸ ῥεῖθρον.* Plene utroque modo *Herodot.* l. I. c. 179. ubi et contra *Thomae* praeceptum *ἐσβάλλει* habetur et rursus, nec non *ἐμβολὴ* c. 191., ut *εἰσεῖσι* l. VII. c. 109. l. IV. c. 49. (279) quo in loco et *εἰσδιδόναι* occurrit et *ἐκδιδόναι*, ut iterum cap. 50. Conf. infra V. *Πηγαί.* Abresch.

4. *Θάλατταν.*] Leidd. *θάλασσαν.*

5. *Οὐκ εἰσβάλλει.*] *Ἐσβάλλει Thuc.* I. p. 32. C. ibi et *ἐξίησι. Herod.* VII. p. 451. C. *Arrian.* Peripl. p. 124. *πόντος εἰσβάλλει εἰς τὴν προποντίδα.* et sic ibi saepe. Witter.

Philostr. V. A. II. 17. p. 68. *περὶ τοῦ Ἀκεσίνου ποταμοῦ εἰρημένα ὡς εἰσβάλλει μὲν εἰς τὸν Ἰνδὸν οὗτος.* ubi tamen *Olear.* monet, in quibusdam codd. esse *ἐκβάλλει.* Apud *Platonem ἐκβάλλειν* et *ἐκπίπτειν* legitur Phaed. p. 113. A. *τρίτος δὲ ποταμὸς τούτων κατὰ μέσον ἐκβάλλει καὶ ἐγγὺς τῆς ἐκβολῆς ἐκπίπτει εἰς τόπον μέγαν κ. τ. λ.* paulo post *ἐμβάλλει, ἐμβάλλων* et *ἐμπεσὼν* habet. Stobb.

δωσιν[1] οὐδὲ εἰσίησιν. ὡσαύτως καὶ[2] ἐκβολή[3], οὐκ εἰσβολή. Ἀριστείδης[4] ἐν τῷ Σμυρναϊκῷ πολιτικῷ· πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς ἥκιστα βέβρυχε. καὶ Θουκυδίδης[5]· ἡ Βόλβη λίμνη ἐξίησιν εἰς θάλασσαν.

Ἐκβολὴ[6] λόγου λέγε καὶ μὴ παρέκβασις. Θουκυδίδης· καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην[7]. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ[8]· καὶ τὰς ἐκβολὰς ὁπόσας ἔχει.

Usus tamen est *Xenophon* l. I. Exp. Cyr. p. 262. C. [7, 15.] de fluviis εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, pro quo ibidem p. 246. B. occurrit ἐμβάλλειν εἰς τὸν Μαίανδρον. Item l. IV. p. 239. E. nec non *Aeliano* de Anim. l. XIV. c. 23. εἰς τὸν Ἴστρον ἐμβάλωσι. mox tamen συνεκβάλωσιν εἰς τὸν Εὔξεινον. Scilicet εἰσβάλλειν et ἐμβάλλειν usurparunt Attici quoque de fluviis, in alium fluvium incidentibus; sed quando loquebantur de ipsis ostiis, quibus se in mare exonerant fluvii, dixerunt ἐκβάλλειν, non εἰς vel ἐμβάλλειν neque ἐμβολήν, sed ἐκβολήν. Adeundi *Bourdelot.* ad initium *Heliodori*, *Gronov.* ad *Arrian.* l. I. cap. 20. et *Maasvic.* ad *Polyaeni* Strateg. l. I. c. 3. §. 5. VIII. 25. 2. Nec tamen emendandum hinc puto, licet suadeat MSti auctoritas, *Aristidem* in Romae encomio t. I. p. 214. ed. Angl. οὔτε γὰρ ἐκείνη (θάλαττα) μείζων ὑπὸ τῆς ἐμβολῆς τῶν ποταμῶν γίνεται. multo enim aptior ibi vox ἐμβολῆς, quam ἐκβολῆς. Mallem eam reponere apud *Xenoph.* Ephes. l. IV. p. 57. φερόμενος δὲ εἰς τὰς ἐμβολὰς δέχεται (al. ἔρχ. fors. νήχεται) τὰς εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Νείλου. *Aristidis* locum a *Thoma* citatum invenias t. I. p. 233. πρὸς δὲ ταῖς ἐκβολαῖς βέβρυχε μὲν ἥκιστα. OUDEND.

1. Οὐδὲ εἰσδίδωσιν.] Sic MSS. et edd. vett. non οὐδ'. IDEM.

2. Ὡσαύτως καί.] Desunt ista apud *Phav.* Apud *Arrian.* E. A. I. 20. p. 42. ὅτι ὑδρεύεσθαι ἀπὸ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ τῶν εἰσβολῶν. Sed MS. ibi ἐκβολῶν, quod *Gronov.* probatur: quia idem VII. 7. εὐλαίου ἐκβολὴν εἰς τὸν πόντον agnoscit. et c. 6. p. 203. ἐπὶ τῇ ἐκβολῇ τοῦ Αἰγύπτου ποταμοῦ. WITTER.

3. Ἐκβολή.] Sic ἐκβολὴ Νείλου *Heliod.* Aethiop. I. p. 1. DRAK.

4. Ἀριστείδ.] Pag. 69. B. [vol. I. p. 377. *Dind.*]

[5. Θουκυδ.] Lib. IV. cap. 103. in.] (280)

6. Ἐκβολή.] Cur vero non recte dictum sit παρέκβασις? cum tamen ipse *Aristoteles* ista voce sic aliquoties usus fuerit in libris de Arte Rhetorica: item *Dionys. Halicarn.* l. I. p. 43. τὴν παρέκβασιν ἐποιησάμην τοῦ ἀναγκαίου χάριν. quomodo nempe dixerat, teste nostro. *Thucydides:* ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην. *Theon* quoque in Progymn. c. IV. οὐ γὰρ ἁπλῶς χρὴ παρέκβασιν πᾶσαν παραιτεῖσθαι, et ita saepius rhetores veteres, ubi de ista παρεκβάσει seu ἐκβολῇ λόγου ex instituto tractant. Qua de re plura apud *Vossium* Instit. Oratoriar. part. II. l. V. c. 6. p. 338. seqq. TRILLER. [Cf. *Krüger.* ad Dionys. Historiogr. p. 57.]

7. Ἐποιησάμην.] Addit Leid. pr. διὰ ταῦτα. Apud *Thucyd.* l. I. c. 97. editur ἐποιησάμην διὰ τόδε. OUDEND. [vv. διὰ ταῦτα rec. *Ritschel.*]

Ἔκδημος, οὐκ ἀπόδημος· καὶ ἐκδημῶ δὲ[1] *καὶ ἀποδημῶ. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις*[2]*· ποῖ γῆς ἀπεδήμεις;*

Οὐ μόνον διαδοχή, ἀλλὰ καὶ Ἐκδοχή[3]*, ὡς*

---

8. *Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.*] Absunt ab Oxon. Vulgo in *Arist.* t. I. p. 92. ed. Angl. [vol. I. p. 151. *Dind.*] nunc editur *τὰς ἐκδρομὰς* e glossa, ut opinor. Idem.

1. *Ἐκδημῶ δέ.*] *Phav.* p. 246. *καὶ ἐκδ.* Witter.

Leidd. *καὶ ἐκδ.* Vitiose ed. Vasc. *ἐπιδ.* *Aristophanis* verba habentur in Ranis v. 48. Oudend.

MS. A. *καὶ ἐκδημῶ δὲ καὶ ἀποδημῶ.* Cod. B. omittit *δέ.* *Theophyl.* Simoc. Q. Phys. p. 10. *ἐμοὶ δὲ πάλιν ἔρως ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκδημεῖν.* [Burm. quoque *καὶ ἐκδημῶ δέ.* *Ex Add.*]

2. *Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις.*] Vs. 48. [Pro *ποῖ* exhibet Burm. *πῆ.* *Ex Add.*]

3. *Ἀλλὰ καὶ ἐκδοχή.*] Variae sunt vocis illius acceptiones, quarum exempla in lexicis desiderantur. 1°. Usurpatur, cum res aliqua in alterius locum succedit: ita *Aeschyl.* Agam. v. 307. [v. 287. *Well.*]

Σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
Ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
Φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶν λέπας
(281) *Ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.*

Quae verba explicatione non indigent, ut nec illa *Eurip.* Hipp. vs. 866.

Φεῦ φεῦ. τόδ' αὖ νεοχμὸν ἐκδοχαῖς
Ἐπεισφέρει θεὸς κακόν.

2°. *Ἐκδοχὴ* illud omne dicitur, quod rei alicuius, aquae v. g. est receptaculum: quo sensu *Ioseph.* p. 59. ait: *αἱ τῶν τοῦ πατρὸς ποιμνίων ἐπιμελούμεναι διὰ τὸ ταύτην ὑπουργίαν εἶναι καὶ γυναιξὶν ἐπιχώριον παρὰ τοῖς Τρωγλοδύταις, φθάσασαι τὸ αὔταρκες ἐκ τοῦ φρέατος ἀνέσπασαν ὕδωρ τοῖς ποιμνίοις ταῖς δεξαμέναις, αἳ πρὸς ἐκδοχὴν τοῦ ὕδατος ἐγεγόνεισαν.* 3°. *Ἐκδοχὴ* est expectatio: neque enim aliter interpreteris haec *Basilii* t. II. p. 524. *φοβερὰ γάρ τις ἐκδοχὴ κρίσεως καὶ πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν μέλλοντος τοὺς τοιοῦτόν τι τολμῶντας.* 4°. Sic appellatur sensus, acceptio, sive *διάνοια*, ut argumento sunt haec *Philonis* p. 841. *ὅτι οὔτε πρὸ τῆς γενέσεως ἦν τι σὺν τῷ θεῷ οὔτε κόσμου γενομένου συντάττεταί τι αὐτῷ. χρῄζει γὰρ οὐδενὸς τὸ παράπαν. ἀμείνων δὲ ἡ ἐκδοχή. ὁ θεὸς μόνος ἐστὶν καὶ ἓν οὐ σύγκριμα, φύσις ἁπλῆ.* sed multo disertius *Euseb.* Dem. p. 391. *εἰ δὲ χρὴ καὶ ἡμᾶς*, inquit, *τὸ ἐπιεικὸν μὴ ἀποκρύψασθαι, φημὶ καθ' ἑτέραν διάνοιαν ἤτοι ἐκδοχὴν τὴν ἐν τῇ προκειμένῃ γραφῇ δηλούμενον Χριστὸν ἡγούμενον.* ubi *διάνοια* et *ἐκδοχὴ* tanquam synonymae voces coniunguntur. Hinc *πρόχειρος ἐκδοχὴ* *Origeni* adv. Cels. p. 211. sensus, qui legenti primo intuitu sese offert: *καὶ πάλιν φησὶ*, inquit, *καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὕπνων κύριος ὡς δυνατὸς καὶ κεκραιπαληκὼς ἐξ οἴνου. εἴπερ οὖν ὁ ὕπνος ἄλλο τι σημαίνει καὶ οὐχ ὅπερ ἡ πρόχειρος ἐκδοχὴ τῆς λέξεως δηλοῖ.* Eodem pene sensu *Epiph.* t. I. p. 538. *καὶ ἴασαί με, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστᾶ μου, φανεροῦ ὄντος τοῦ μὴ λέγεσθαι τὰ ὀστᾶ κατὰ τὴν κοινὴν ἐκδοχήν.* Ita quoque *Basilius* t. I.

ὁ *Αἰσχίνης*[1]· τὴν ἐκδοχὴν ἐποιήσατο πρὸς τὴν πόλιν τοῦ πολέμου.

Ἐκεῖ[2] ἐπίῤῥημα τοπικόν, ἀναφορικόν. ἀνταποδίδοται δὲ τὸ ἔνθα πρὸς αὐτό, τοῦτο δὲ ἀπαντᾷ[3] πρὸς τὸ ποῦ ἐρωτηματικόν. λέγεται γὰρ πρὸς μὲν τὴν[4] ἐρώτησιν τοῦ ποῦ τὸ ἐκεῖ ἀναφορικόν[5], τῷ δὲ ἐκεῖ συνάπτεται τὸ ἔνθα, οἷον, ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα;

---

p. 34. Sunt et alia id genus complura in Patrum scriptis, quae exscribere necesse non est. SALLIER.

Ἔκδοχος sponsor, *fideiussor* ab ἐκδέχομαι eiusdem sensus, ex usu forensi tradit *Salmas.* de Usur. p. 585. STOEB.

Leid. pr. ἐκδιαδοχή. quod certe pro *successione* occurrit. Sed *Aeschinis* locus, quem profert *Thomas*, de Falsa Legat. p. 400. C. evincit, verum esse ἐκδοχή. In MSS. et edd. vett. rursus ὡς ὁ αὐτός, quia in illis haec paragraphus sequitur post *Ἔνστασις* etc. OUDEND.

1. Ὡς ὁ *Αἰσχίνης*.] De fals. Legat. p. 251. pr. STOEB. [P. 32. *Steph.* p. 215. *Reisk.*]

2. Ἐκεῖ ἐπίῤῥ. τοπ. ἀναφ.] *Phavor.* τοπικὸν ἀναφορικόν ἐστιν (282) ἐπίῤῥημα. WITTER.

Moschop. τὸ ἐκεῖ ἐπίῤῥημά ἐστι τοπικὸν ἀναφορικόν. STOEB.

In sacris literis τὸ ἐκεῖ μὴ ἐπὶ τόπου μόνον dici, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πράξεως notat *Adrianus* Isagog. p. 8.

3. *Τοῦτο δὲ ἀπαντᾷ πρ. τ. ποῦ.*] *Phav.* τ. δὲ ἀπ. πρὸς τὸ ἐρωτηματικὸν τὸ ποῦ. WITTER.

Ita *Mosch.* STOEB.

4. *Λέγεται γὰρ πρὸς μὲν τήν.*] Sic *Phav.* p. 246. et *Mosch.* Pro τοῦ ποῦ idem τὸ ποῦ mel. STOEB.

Ita MS. et *Phav.* Vulgo πρὸς μὲν γάρ. OUDEND.

MS. A. λέγεται γὰρ πρὸς μὲν τ. ἐ. [ita et Burm. *Ex Add.*]

5. *Ἀναφορικόν, ὧδε, ἐκεῖ, ἔνθα ὁ δεῖνα.*] *Phav.* non agnoscit. WITTER.

Nec *Mosch.* sed scribarum errore depravata lectio. Pergit *Moschop.* πρὸς δὲ τὸ ἐκεῖ τὸ ἔνθα ἀνταποδοτικόν. οἷον, ποῦ ἐστι ὁ δεῖνα, ἐκεῖ, ἔνθα ὁ δεῖνα. κεῖται δὲ τὸ ἐκεῖ μετὰ ῥήματος στάσιν δηλοῦντος, τὸ δὲ ἐκεῖσε, ὅτε ἐστὶ ῥῆμα δηλοῦν κίνησιν. Sic *Phav.* quoque. STOEB.

Excidisse hic quaedam, attento lectori satis adparet. In MS. Leid. pr. (a sec. totum hoc comma exsulat) ἀναφορικόν· τῷ δὲ ἐκεῖ συνάπτεται τὸ ἔνθα, οἷον, ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα; ἐκεῖ ἔνθα ὁ δεῖνα. Verissime. Cui succinit *Phavorinus*: πρὸς δὲ τὸ ἐκεῖ τὸ ἔνθα ἀνταποδοτικόν· οἷον ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα; ἐκεῖ ἔνθα ὁ δεῖνα. Consulendus item *Moschopulus* περὶ ὀνομάτων Ἀττικῶν, ubi eadem omnia, quae apud *Phavorinum.* et de differentia τῶν ἐκεῖ et ἐκεῖσε vide *Ammonium* ac *Suidam.* OUDEND. [Quae addita sunt e Leid. pr. agnoscit Burm. *Ex Add.*]

Desunt haec in MSS. A. et B. quorum loco sic pergunt post ἀναφορικόν· τῷ δὲ ἐκεῖ συντάσσεται τὸ ἔνθα, οἷον ποῦ ἐστιν ὁ δεῖνα; ἰστέον δέ. Mox pro ὡς οἱ MS. A. ὅτι οἱ.

ἐκεῖ ἔνθα ὁ δεῖνα. ἰστέον δέ, ὡς οἱ δοκιμώτατοι τῶν παλαιῶν ἐπὶ στάσεως τιθέασι τὸ ἐκεῖ[1]*, οἷον ἐκεῖ τυγχάνω καὶ ἐκεῖ εὑρίσκομαι*[2]*· τὸ δὲ ἐκεῖσε ἐπὶ κινήσεως*[3]*.. οἷον ἐκεῖσε ἀπέρχομαι. οἱ δὲ ἐναλλὰξ ἀμφότερα γράφοντες ἁμαρτάνουσιν. Ὅμηρον γὰρ*[4] *καὶ τοὺς ἄλλους δοκίμους τῶν ποιητῶν καὶ Θουκυδίδην*[5] *καὶ Πλάτωνα καὶ Δημοσθένην καὶ Ἀριστείδην, εἴ τις ἀκριβῶς ἐξετάσει, οὕτως, ὡς ἔφημεν, εὑρήσει χρωμένους. εἰ δέ τις τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἐν Φοινίσσαις*[6] *προφέρει τό· λόγοισι χαίρει*[7]*, τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει. καὶ πάλιν*[8] *τὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ δράματι τό· τὸν νοῦν οὐκ ἔτι*[9] *πρὸς αὐτὸν ἔχων, ἐκεῖσε δέ. οὐδὲν ταῦτα ἐναντιοῦται*[10] *τῷ λόγῳ. τὸ γὰρ ἐκεῖσε ἔχει τὸν νοῦν ἀντὶ τοῦ ἄγει καὶ φέρει, ὥστε κἀνταῦθα*[11] *ἐπὶ κινήσεως τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῇ ὁρμῇ τὸ ἐκεῖσέ ἐστι.*

---

1. *'Εκεῖ.*] Addit MS. B. *ἀναφορικόν*.
2. *'Εκεῖ εὑρίσκωμαι.*] Scr. *εὑρίσκομαι*. Vascos. STOBB.
MSS. Regg. Leidd. *εὑρίσκομαι*. et sic quoque *Phavor*. OUDEND. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]
3. *Τὸ δὲ ἐκεῖσε ἐπὶ κιν.*] *Eurip.* Hel. vs. 540. *πεπλωκότα ἐκεῖσε*. *huc*, *illuc*. *Phav.* add. *ἐπίῤῥημα*. sic forte in *Mosch.* legendum infra. STOBB.

(283) 4. *Ὅμηρον γάρ.*] Nec *ἐκεῖ* nec *ἐκεῖσε* apud *Homer.* *ἐκεῖθι* Odyss. P. v. 10. WITTER.
5. *Καὶ Θουκυδ.*] Qui tamen aliter l. III. c. 71. [*τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας.*] DRAKENB.
6. *Τὸ τοῦ Εὐριπ. ἐν Φοινίσσ.*] Vs. 363. ubi *μὲν* in Barnes. edit. non legitur. Alter locus vs. 1427. sic habet:
Τὸν νοῦν πρὸς αὐτὸν (αὑτὸν) οὐκ ἔχων, ἐκεῖσε δέ.
STOBBER.
Leid. pr. *τά*. Bene, ut utrumque subsequens exemplum vs. 363. et 1427. respiciat. In primo Leid. pr. non habet *μέν*, quare eieci: metro enim officit, nec in *Euripide* conspicitur. OUDEND.
7. *Λόγοισι μὲν.*] Ignorat uterque MS. *μέν*. [Deest *τὸ* (ante *λόγ.*) Leid. pr. et Burm. qui etiam recte caret *μέν*. *Ex Add.* — *Valcken.* apud *Tittm.* „Emendantur in Miscell. Observ. vol. III. p. 108."]
8. *Καὶ πάλιν.*] MS. A. *καὶ πάλιν ἐν τῷ αὐτῷ δρ.*
9. *Τὸ τὸν νοῦν οὐκ ἔτι πρὸς αὐτόν.*] *Πλεονάζει* istud *τό*. et ex *Euripide* restituendum *πρὸς αὐτὸν οὐκ*. Mox ex Leid. pr. Attice magis reposui *ἐναντιοῦται* pro *ἐναντιοῦνται*. OUDEND.
10. *'Εναντιοῦνται.*] MSS. A. et B. *ἐναντιοῦται*. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]
11. *Ὡς τὸ κἀνταῦθα.*] Forte legend. *ὥστε*. vid. p. 65. STOBB.
Edd. vett. *ὡς τὸ καὶ κἄντ.* Sed Leid. pr. *ὥστε κἀντ.* quod

Ἑκκαίδεκα, οὐκ ἑξκαίδεκα[1], *διότι τὸ διπλοῦν μετὰ συμφώνου*[2] *τιθέμενον τραχύτητα ποιεῖ τῆς φωνῆς. καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ ἕκτη.*

Ἐκλιπών[3], *οὐκ ἐκλείψας*[4]*· ἀδόκιμον γάρ.*

Ἐκ Νέας[5] *ἡλικίας οὐδεὶς τῶν ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ μόνον ἐκ νέας*[6]. *Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ*[7]*· ὅτι*

---

omnino scriptum a *Thoma* censeo; sed perperam mox τῇ ὁρμῇ τοῦ ἐκεῖσέ ἐστιν. Ceterum hinc explicandus *Aelianus* l. II. de Anim. cap. 8. Λόγοι φασὶν Εὐβοέων δεῦρο φοιτῶντες (MS. August. φοιτῶντας) τοὺς ἁλιέας τοὺς ἐκεῖσε τοῖς δελφίσι τοῖς ἐκεῖθι ἰσομοιρίαν τῆς θήρας ἀπονέμειν. ubi vertunt vel *illorum* vel *Euboicos piscatores:* cum sensus *Aeliani* sit, *Piscatores ad Euboeam venientes.* At contra ἐκεῖ pro ἐκεῖσε aliquoties invenias, ut in *Luciani* Nigr. init. ἐκεῖ κομίζειν γλαῦκας. *Ael.* l. II. V. H. cap. 13. ἐκεῖ κατῄει. nisi quis et illa ἐπὶ στάσεως τῇ ἐννοίᾳ interpretari malit. Oudend.

MSS. Regg. ὥστε. [ὥστε κἀντ. etiam Burm. *Ex Add.* — Cf. Bekk. Anecdd. vol. I. p. 188, 1. de ἐκεῖσε pro ἐκεῖ vid. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 44.]

1. Οὐκ ἑξκαίδ.] *Phav.* p. 247. οὐχ ἓξ καὶ δέκα. Witter. (284) MS. A. οὐ ἑξκαίδεκα. B. οὐκ ἓξ καὶ δέκα. [*Ritschel.* οὐχ.]

2. Μετὰ τοῦ συμφώνου.] Articulum non agnoscunt Leidd. sicut nec hac eadem in re *schol. Aristoph.* Plut. vs. 195. nec *Etymol.* p. 324. in V. ἐκ Ῥώμης. nec *Phavorinus.* Quare delevi. Oudend.

3. Ἐκλιπών.] Ductum est a *Phrynicho* p. 66. [p. 364. *Lobeck.*] monitum, quod in utraque verbi tum activa tum neutra potestate veterum scriptorum usus adprobat. Τὴν πατρίδα ἐκλιπεῖν. *Lys.* p. 48. ibi vide eruditiss. *Taylor.* Hemst.

Καὶ ἐκλ. Leid. pr. MS. Oxon. ἐκλείπων prave. Oudend.

4. Οὐκ ἐκλείψ.] *Phav.* p. 278. ἐλλείψας. Ex *Phrynicho* autem ἐκλ. potius retinendum. vid. p. 66. Stoeb. [Cf. *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 713. sqq. Schol. ad Apollon. Rhod. I. 901. p. 407. ed. *Schaef.* quem vide.]

5. Ἐκ νέας.] Sic παρὰ τὴν πρώτην apud *Gregor. Nyss.* I. contra Eunom. p. 292. C. recte interpres, *ab ineunte aetate* vel *per primam aetatem:* sequitur enim χρόνοις δὲ ὕστερον. De locutionibus ἐκ παιδός, ἐκ μειρακίου etc. adeundus *Gataker.* ad *Marc. Anton.* I. 6. ubi, τὸ γράψαι διαλόγους ἐν παιδί. Hemsterh. [Vid. Lamb. Bos. p. 172. ed. *Schaefer.* qui exemplum locutionis ἐκ νέας ἡλικίας adtulit ex Simplicio.]

6. Ἀλλὰ μόνον ἐκ νέας.] Item ἐκ νέου *Laërt.* p. 111. C. *Liban.* t. I. p. 448. II. p. 174. C. ἐκ παίδων *Xenoph.* Ἑλλ. VII. p. 481. *Laërt.* p. 238. B. ἐκ παιδίου *Xenoph.* Cyrop. I. p. 26. ἐκ παιδὸς id. l. c. V. 91. VII. p. 145. *Synes.* p. 178. A. ἀπὸ νέου *Arrian.* E. A. I. 12. p. 26. ἡλικίᾳ ὢν νέος dixit *Thucyd.* V. p. 373. A. Witt.

Ἐκ παιδὸς καὶ μειρακίου *Aesch.* in Timarch. p. 187. A. et 195. C. ἑταίρῳ ἐκ παίδων ὄντι καὶ συνεφήβῳ *Luc.* Toxar. p. 536. ubi vid. not. ἐκ νέων *Plat.* Gorg. p. 483. fin. Stoeb.

7. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ.] Ep. 68. [p. 217. B.] Supra in MSS. hic est ordo: οὐδεὶς τῶν ῥητόρων εἶπεν Ἐκ νέας ἡλικίας. Oudend. [Recepit hunc ordinem *Ritschel.*]

δὲ[8] ἀρετὴν ἐκ νέας ἀσκεῖ. σὺ δὲ καὶ ἐκ νέου[9] λέγε καὶ ἐκ παιδὸς καὶ ἐκ μειρακίου.

Μὴ εἴπῃς Ἑκοντής[3], ἀλλ' ἐθελοντής, ὡς πάντες οἱ δοκιμώτατοι. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιῤῥήματος καὶ ἀμφότερα[4] λέγε· καὶ ἐθελοντὶ γὰρ καὶ ἑκοντὶ ῥητορικά. Ἀριστείδης[5]· ἐπόντα[6] ἐπιγράμματα ἑκοντὶ ἐξεκόλαπτεν. καὶ ἐθελοντὴς πρὸς τὸν ἀγῶνα χωρεῖ λέγε, μὴ ἐθελουσίως.

---

1. Ὅτι δὲ.] MS. B. delet δέ. Mox pro ἐκ νέας MSS. A. et B. legunt ἐκ νέου.

2. Σὺ δὲ ἐκ νέου λέγε.] Ergone damnat *Thomas* locutionem ἐκ (285) νέας? Hoc sane latet in eius ἐκφωνήσει. Verum MSS. Leidd. et *Phavorinus* habent σὺ δὲ καὶ ἐκ νέου λέγε etc. Probaverit igitur ἐκ νέας, sed et aliis modis enunciari posse subiecit. Oudend. [Particula καὶ abest etiam a Burm. *Ex Add.*]

3. Μὴ εἴπ. ἑκ. ἀλλ' ἐθ.] Utraque iunguntur apud *Etym.* p. 436. vs. 3. et *Suid.* in Ψάλτης, quae loca inter se comparanda. Verum est, in Atticis scriptoribus, et quibus stili purioris est cura, ἑκοντὴς vix inveniri: Atheniensibus in pretio habiti χορηγοὶ ἐθελονταί, qui sumtus choro sponte praebebant, qualem se praedicat *Demosthenes* in Mid. p. 605. C. [p. 519, 5. *Reisk.* §. 13. B.] ὑπεσχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντής. eumque imitati *Lucian.* Enc. Demosth. t. II. p. 945. C. [cap. 45.] et *Liban.* t. I. p. 342. A. 449. C. De διδασκάλοις ἐθελονταῖς, quorum meminit *Aristot.* de Poët. p. 228. v. 19. *Aelius Dionys.* apud *Eustath.* Il. *K.* p. 800. v. 30. Itidem ἐθελοντὴς εἰσφέρων *Poll.* III. 67. Vid. *Arrian.* A. A. VII. 12. *Pausan.* I. p. 94. *Eunap.* in Aedes. p. 53. At ἑκοντὴς Ecclesiae Patribus non infrequens. Hemsterh.

4. Καὶ ἀμφότ.] Deest copula MS. Oxon. In prioribus cum *Thoma* facit *Phrynichus* p. 4. ubi vide. Oudend. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. l. l.]

5. Ἀριστείδης.] Pag. 157. B. l. ult. ubi ἑκοντὶ deest et ἐξεκόλαπτεν pro ἐξεκόλαπτον legitur. Witter.

Tom. III. p. 503. [vol. II. p. 392. *Dind.*] ex *Thoma* et libris scriptis emendandus. Abresch.

6. Ἐπόντα.] Deest haec vox Leid. pr. Inepte vulgatur ἑκόντα in *Aristide*, ibidemque ἑκοντὶ adiicienda e MSS. cuius gratia haec citat *Thomas.* Insuper hic ἐξεκόλαπτεν rescribendum. Locus est t. II. p. 303. ed. Angl. Oudend. [Burm. cum MSS. ceteris ἐξεκόλαπτον. *Ex Add.* — Recepit *Ritschel.*]

Inserenda ex Rom. et Vascos. edit §. nisi malis ad ἐξ ἐκείνου referre, cui ita subiungitur: Καὶ ἐκ παλαιοῦ, οὐκ ἔκπαλαι, οὐδὲ δ' ἀπόπαλαι, οὐδὲ πρόπαλαι. καὶ καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν οὐ συντάσσουσι τὰς προσθέσεις Ἀττικοί. Vid. *Phryn.* voc. ἔκτοτε. *Graev.* ad *Luc.* t. II. p. 749. ἐσαεὶ tamen ipse *Thomas* pro Attico habet supr. in ἀεί. Pro ἐκ παλαιοῦ, quod est apud *Pausan.* Achaicis p. 411. fin. *Isocrates* dixit ἐκ πολλοῦ sc. χρόνου. Πρόπαλαι *Themist.* Orat. II. p. 38. A. Stobb. [Vide infra p. 322.]

Ἐκπλήγνυσθαι[1] Θουκυδίδης μόνος· ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι. σὺ δὲ ἐκπλήττεσθαι λέγε.

Ἐκπλήττω[2] οὐ μόνον τὸ εἰς ἔκπληξιν ἄγω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκπλήττομαι. ἅπαξ Λουκιανὸς[3] ἐν τῷ Χάρων ἢ ἐπισκοποῦντες· ἐκπλήττειν[4] ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν ποιεῖ. ἔστι δὲ ἐκπλήσσω καὶ τὸ ἐξιστῶ καὶ ἐκβάλλω. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ[5]. ὅ μ' ἐκπλήσσει φόβου[6]. Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ[7]· ὧν καθ'

---

1. Ἐκπλήγνυσθαι.] Ita scribend. Locus *Thucydidis* legitur l. IV. (286) p. 334. D. *Steph.* qui ἀσαφῶς ex MS. notat hic legendum. Stoeb.
Sic MSS. et edd. vett. σ male excidit ex ed. Blank. Rarissimam hanc terminationem plerique adverterunt grammatici. Confer omnino *Duker.* ad *Thucyd.* locum l. IV. c. 125. Oudend.

2. Ἐκπλήττω.] Ἐκπλαγεὶς active usurpatum legitur apud *Plutarch.* Themist. p. 115. C. φόβος ἐκπεπληγμένος est *timor ad stuporem usque auctus* apud *Xenoph.* Cyrop. V. p. 124. fin. Stoeb.

3. Ἅπαξ Λουκ. κ. τ. λ.] Apud *Phav.* omisso auctoris nomine verba modo recitantur: ἐκπλήττειν, ἐνίοτε καὶ ὑποτάσσειν ποιεῖ. quo nihil corruptius. Locus *Luciani* occurrit t. I. p. 512. [cap. 15.] ubi ὁ μὲν ἐμπίπτων ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν ποιεῖ. Et ita apud nostrum hic legendum docet Cl. *Hemsterh.* ad h. l. Idem. [Notandum est, etiam praestantissimum codicem Gorlicensem I. Luciani l. exhibere ἐκπλήττειν.]

4. Ἐκπλήττειν.] Deceptus est *Thomas* et per eum *Phavorinus* prava lectione, quam in suo reperit codice: recte ibi vulgo legitur ἐκπλήττει, ἐνίοτε καὶ ὑποπτήσσειν ποιεῖ: ut optime advertit egregius *Hemsterhusius* t. I. p. 512. In Leid. pr. exaratur καὶ τὸ ὑποπτήσσειν ποιεῖν. Oudend. [Pro ἐκπλήσσω, quod statim sequitur, *Ritschel.* ex duobus libris ἐκπλήττω.]

5. Εὐρ. ἐν Ὀρέστῃ.] Vs. 547. seqq. vulg. sic habet:

Ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν
Τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, ὅ μ' ἐκπλήσσει λόγου
Καὶ καθ' ὁδὸν εἶμι. — — — — —

Quis vero nostrum φόβου ibi legisse crediderit? Stoeb.

6. Φόβου.] Immo vero λόγου, ut recte editur in *Eurip.* vs. 548. ut apud *Xenoph.* Ephes. l. V. p. 84. Ἀκούσασα ἡ Ἀνθία ἐξεπλάγη τοῦ λόγου. Oudend. [*Matthiae* ad Eur. Orest. p. 188. coni. ἐκπλήσσει λόγου, ἐξίστησι μετὰ φόβου. Indicavit hoc *Ritschel.*]
Uterque MS. tuetur hanc lectionem.

7. Θουκυδ. ἐν δευτ.] c. 38. p. 120. alter locus est libr. cit. cap. 87. p. 55. ubi schol. ἐκπλήσσει] ἐξωθεῖται, ἐκκρούει. Quibus (287) addi omnino meretur *Aeschylus* a Cl. *Duk.* excitatus Prom. v. 134. ubi

Ἐκ δ' ἔπληξέ μου τὰν θερμερῶπιν αἰδῶ.

Schol. poster. εἰς ἔκπληξιν καὶ φόβον ἐκίνησε παρθενικὴν ἐμέ. Quo sensu ad ultimam nostri glossam omnino pertinent. Id enim velle poëta videtur: *metus verecundo rubore propulso pallorem suffudit.* Altera vox θερμερῶπιν, soli utique *Aeschylo* propria, glos-

ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν[1] ἐκπλήσσει. καὶ αὖθις[2] ἐν τῇ αὐτῇ· φόβος γὰρ μνήμην ἐκπλήσσει[3].

Ἐκποδὼν τῷ δεῖνι ἐγένετο κρεῖττον ἢ ἐκποδὼν[4] τοῦ δεῖνος. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ[5]· ——

---

sae *Hesychianae* locum fecit: Θεμερόπις, ἐρασμία, ἀγχόνη. Itaque θεμ. non θερμ. legisse glossator videtur, quod ex serie literarum facile comparet et metri quoque ratio postulat. Sed ὀπ. in ὦπ. mutandum et legendum θεμερῶπιν esse, uti γλαυκῶπιν, argumentis non eget. Sed quid hic ἀγχόνη? Annon forte ἄγχουσα vel ἔγχουσα? Vid. nostr. supra et ipsum *Hesych.* h. v. Cui coniecturae favent illa schol. cit. καὶ γὰρ ἡ παρθένος ἐρύθημα ἔχει ἐν τῷ ἑαυτῆς προσώπῳ. Quid enim ἐρυθήματι accommodatius? conf. iterum *Hesych.* voc. ἐρυθαίνει. Habet tamen vulgata, quo se tueri possit, locum apud *Aeschin.* de fals. legat. p. 252. A. τοῦτο δὲ ἄρα ἦν ἀγχόνη καὶ λύπη τούτῳ. Stoeb.

1. Τὸ λυπηρὸν.] MS. B. τὸ πονηρόν.

2. Καὶ αὖθις.] Desunt haec verba cum sequentibus in MS. B.

3. Ἐκπλήσσει.] *Aelian.* l. I. V. H. c. 13. Drakenb.

Optime *schol.* ἐξωθεῖται, ἐκκρούει. Celebris apud veteres *Thucydidis* locus, quem saepe proferunt, saepius imitando effingunt. *Plutarch.* t. II. p. 333. C. τὰς κρίσεις ἐκκρούουσιν αἱ φαντασίαι τῶν κινδύνων ἐγγὺς γενομένων· φόβος γὰρ οὐ μόνον μνήμην ἐκπλήττει κατὰ τὸν Θουκυδίδην. ubi ipsum illud *scholiastae* ἐκκρούειν extat. Plane expressit *Achill. Tat.* VII. p. 441. [p. 161, 25. ed. *Iacobs.* quem vide p. 904. sq.] *Procop.* Vandal. I. p. 119. τῆς δειλίας αὐτοῖς ἐκπλησσούσης τὸν νοῦν. prope accedit *Dion Cass.* XLII. p. 185. D. ὅταν γάρ τι ἀπροσδοκήτως τινὶ καὶ μετὰ πλείστου παραλόγου προσπέσῃ, τό τε φρόνημα αὐτοῦ ταπεινοῖ καὶ τὸ λογιζόμενον ἐκπλήσσει. Variata phrasi *Ioseph.* A. I. XVII. p. 827. de Antipatro: κέρδεσι μεγάλοις ἐκπλήσσων τὸ τῶν ἀνθρώπων μῖσος πρὸς αὐτόν. et XV. p. 746. v. 26. ὡς ἐκπλῆξαι τὸ λυπηρὸν τῆς ἐν ταῖς γυναιξὶν ἀλγηδόνος. ubi iam manifesto alterum, quem *Thomas* adposuit, *Thucydidis* locum in mente habuit: interpretes vim locutionis non liquide percepisse, satis patet. Invertitur etiam structurae modus, ut apud *Plutarch.* t. II. p. 465. A. ἐκεῖνον εὐδαιμονίζων ὁ ὄχλος ἐξέπληξε τῶν φυσικῶν παθῶν, ubi minime intellectum: pari forma *Theophylact.* Ep. 71. p. 104. ἐξέπληττε γὰρ αὐτὸν τοῦ ὕπνου ἀριθμητικόν τι θεώρημα, *excussit illi somnum* vel *excussit illum somno.* Corruptum in *Galeno* verbum de Hipp. et Plat. Dogm. IV. p. 151. D. πᾶν τὸ ἀμέτρητον καὶ ξένον ἀθρόως προσπῖπτον ἐκπίπτει τε καὶ τῶν παλαιῶν ἐξίστησι κρίσεων. quis legendum esse dubitet ἐκπλήττει; Hemst.

(288)

4. Ἢ ἐκποδών.] MS. ἢ ἐκπεδῶν.

5. Εὐριπ. ἐν Ἑκάβῃ.] Vs. 52. ubi in asserenda constructione dativi cum verbo multus est scholiastes: cuius ratio vel inde manifesta est, quod toties sine casu verbo iungi amat. Exempla apud *Xenoph. Aristid. Lucian.* passim obvia. Significat autem ἐκποδὼν ποιεῖν *defendere, removere, e medio tollere,* quod totidem verbis Graece reddidit *Aristophanis* schol. Thesm. vs. 36. quemadmodum εἰς μέσον θεῖναι, *in medium ponere* Latinis est, pro quo vulgus

γεραιᾶ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβη[1]. *Ἀριστείδης ἐν τῷ πρὸς Ἀχιλλέα*[2] *πρεσβευτικῷ*[3]· *ἐξίσου δὲ ἀμφοτέροις ἐκποδὼν ἕστηκας. γίνεται δὲ τοῦτο ἀποδιδομένης τῆς συντάξεως πρὸς τὸ ῥῆμα, οὐ πρὸς τὸ ἐκποδών. τοῦτο γὰρ γενικῇ συντάσσεται*[4].

Οὐ μόνον Ἐκτάδην[5], *ἀλλὰ καὶ ἐκταδόν*[6], *ὡς Λιβάνιος*[7] *ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· ἐκταδὸν οὕτω στοαὶ τῶν οἰκιῶν προκείμεναι.*

---

in medio, in medium relinquemus. Gell. XVII. 2. sicuti e contrario *ἐμποδὼν ἔχειν offendere;* quod docet *Gellius* IX. 1. fin. *ἐκποδὼν σχέθειν, morari, Aeschyl.* sept. contra Theb. 435. *ἐκποδὼν εἶναι, procul abesse, Sophocl.* Aiac. 1019. Legitur quoque *ἐκποδῶν* apud *Lucian.* et *Polyaen.* Strateg. l. II. p. m. 116. unde parum plene *Moschop. ἐκποδῶν δύο μέρη λόγου, ἤγουν ἐκ ποδῶν ἄχρι κεφαλῆς.* Stoeb. [*Valcken.* apud *Tittm.* p. 158. „T. H. Aesch. 52. m. Soph. Antig. 1327. *ἄγετέ μ' ἐκποδών*, et 1341. Antonin. VII. §. 6. *ὅσοι τούτους ὑμνήσαντες πάλαι ἐκποδών.* Thucyd. p. 31, 69. [I. 40.] *ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις*, neutros necare. Xenoph. 271, 26. *τοὺς πονηροὺς ἐκποδὼν ποιησάμενοι.* 356, 34. *εἰ ἐκποδὼν γένοιντο Λακεδαιμόνιοι.* Demosth. 595. §. 3. *τὸν ἄλλον δ' ἅπαντ' ἐκποδὼν ἦν χρόνον.* — *Ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων* Eur. fragm. 191. Abresch. ad Aesch. l. III. p. 68. pr. *ἐμποδὼν καταβάλλειν δένδρα* Xen. 327, 22. *ἐμβὰς ἐκ ποδῶν ἴτω* Arist. *Ἐκ.* 503." — Eur. Phoeniss. v. 40. *τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο.* ubi ed. Iunt. *τυράννων. Porson.* „quae constructio etiam proba est."]

1. *Ἑκάβη.*] Male vulgo in recto casu ponitur. Deest Oxon. Ceterum in MSS. Leidd. sequuntur haec: *Ποτήριον οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν, ἀλλὰ ἔκπωμα καὶ φιάλη καὶ κύλιξ.* At vero falsissimum hoc esse, evincunt innumera exempla. V. potius *Polluc.* l. VI. c. 16. X. 19. Oudend. [Vid. infra p. 342.]

2. *Ἀριστείδ. ἐν τῷ πρ. Ἀχ. πρ.*] T. II. p. 427. pr. Iebb. [vol. II. p. 588. *Dind.*] Cui simillimus alter eiusdem locus *ἐν τῷ ὑπὲρ Θηβαίων πρώτῳ* t. I. p. 444. ubi *καὶ μὴν οὐδ' ἐκποδὼν συμβουλεύσαιμ' ἂν ὑμῖν οὐδ' ἀμφοτέροις στῆναι.* Eadem phrasis apud *Thucyd.* l. I. p. 29. C. Stoeb.

3. *Πρεσβευτικῷ.*] MS. A. *πρεσβυτικῷ.*

4. *Τοῦτο γὰρ γενικῇ συντάσσεται.*] Unum exemplum occurrit (289) apud *Xenoph.* Cyrop. V. *τούτων ἐκποδὼν ἦμεν.* Stoeb.

5. *Ἐκτάδην.*] *Alciphr.* p. 327. Witter.

6. *Ἐκταδόν.*] Ea vox nobis nondum occurrit, at *ἐκτάδην* non raro; utitur *Eurip.* Phoen. vs. 1712.

Τώδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας.

Ibi de Eteocle et Polynice sermo, quos porrectos humi iacere ait. Eodem sensu *Lucianus* t. I. p. 231. [Dial. Mort. XIV. 8.] *εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν· ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην, ὑποβολιμαῖος ἀντ' ἐκείνου νεκρός.* ita quoque p. 259. et *Heliodorus* Aeth. p. 504. Sallier.

7. *Ὡς Λιβάνιος.*] Addidi *ὡς* e MSS. et edd. vett. in quibus *ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ*, quia in illis ponitur haec nota post

Ἐκφροντίζω[1] καὶ φροντίζω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ[2]· ὅτε μὲν γὰρ ἀντὶ τοῦ φροντίδα ἔχω κεῖται, γενικῇ συντάσσεται, ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐννοῶ[3], αἰτιατικῇ. Θουκυδίδης[4]· ὁ μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων.

ἐπιθαλάττιον et ἑλληνίζω. ac sic crebro. Habentur vero *Libanii* verba t. II. p. 375. C. [p. 343, 8. *Reisk.*] Oudend.

1. Ἐκφροντίζω.] MSS. et edd. vett. φροντίζω καὶ ἐκφροντίζω. [Recepit hunc ordinem *Ritschel.*]

2. Αἰτιατικῇ.] Addit MS. B. συντάσσεται.

3. Ἐννοῶ.] MS. B. addit καὶ σκοπῶ. Mox post αἰτιατικῇ in utroque codice additur Θουκυδίδης.

4. Θουκυδίδης· ὁ μὲν τὴν ἐπιβουλὴν ἐκφροντίζων.] Legendum fortasse ἐπιβολήν; *Thomas* enim *Thucyd.* exscribit, apud quem haec legas p. 174. [III. 45.] αἱ δ' ἄλλαι ξυντυχίαι, ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἑκάστη τις κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείττονος, ἐξάγουσιν εἰς τοὺς κινδύνους, ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη, καὶ ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσιν. Neque aliam lectionem in vetustis scriptoris illius codicibus repertam, constat ex schol., qui vocem ἐπιβολὴν interpretatur τὴν ἐγχείρησιν, ut τὴν εὐπορίαν, τὴν ἄνυσιν, quae significatio in nomen ἐπιβουλὴν cadere non potest. Idem ἐκφροντίζων exponit ἔξω τῆς φροντίδος τιθέμενος, *non curans quid aggrediatur;* (290) at si *Thomas* audiendus, ibi ἐκφροντίζω accipi debet pro ἐννοῶ, *in eo totus ut aggrediatur.* Accedit *Hesychius*, quem *Thucydidis* locum ob oculos habuisse verisimile est: ait enim ἐκφροντίζων, βουλευόμενος. Recte, nostro quidem iudicio; nam verbum ἐκφροντίζω eo sensu, quem ipsi tribuit schol. nunquam sese nobis obtulit. Non defuere tamen huius vocis exempla: utitur *Eurip.* Iphig. in Taur. v. 1323.

> Σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων ἐκφρόντισον
> Διωγμὸς ὅστις τοὺς ξενοὺς θηράσεται.

Ibi ἐκφροντίζω et ἐννοῶ non discrepant; quod etiam colligas ex his *Plutarchi* t. II. p. 49. φιλῶ δὲ τὸν καθηγεμόνα ταύτης τῆς πολιτείας γενόμενον ἡμῖν, καὶ τὰ πλεῖστα τούτων ἐκφροντίζοντα καὶ παρασκευάζοντα. Ita quoque *Heliodorus* Aeth. l. 6. p. 277. ἐπὶ δὲ τοῖς λειπομένοις, οὐ πάντως ἑκούσης ἀνάγκης τὰ ἡμέτερα ἐκφροντίζειν, οὐδὲ ἀλλοτρίαις τύχαις καὶ ἄκοντα συναποκινδυνεύειν. Alia afferri possent stabiliendae huicce significationi idonea, sed frustra a nobis is susciperetur labor. Sallier.

Verba sunt *Thucyd.*, quibus nomen auctoris praemittitur in edit. Rom. vid. l. III. p. 204. C. *Steph.* vel p. 196. *Duk.* ex quo hic legendum: ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων. Stobb.

Prave ultimae ed. exciderat auctoris nomen, quod e MSS. et edd. vett. restitui. In Leid. pr. Θουκυδίδῃ. Legitur vero id exemplum l. III. c. 45. unde simul patet, pro ὡς μὲν legendum ὁ μέν, ut illic monuit *Dukerus*, nec aliter praebent MSS. Leidd. Quare et illud ὁ restitui. Oudend.

Τὸ Ἑκὼν[1] εἶναι οἱ παλαιοὶ μετὰ ἀπαγορεύσεως τιθέασιν, οἷον, οὐδεὶς ἑκὼν εἶναι, καί, τί τις ἂν ἑκὼν εἶναι ποιήσειεν[2]; τὸ γάρ τι ἐνταῦθα ἀπαγόρευσιν δηλοῖ[3]. καὶ Θουκυδίδης· οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι τὴν ναυμαχίαν[4] ποιήσομαι. καὶ χωρὶς[5] δὲ ἀπαγορεύσεως Ἀριστείδης[6] ἅπαξ εἶπεν[7] ἐν τῷ

MS. uterque ο μέν. Adsentior Cel. *Sallier* emendanti ἐπιβολήν. *Nicephorus* schol. in *Synesium* p. 398. ἐπιβολὴν interpretatur ἐπαφήν, κατάληψιν, θεωρίαν. Philosophi eam definiunt, ut est apud *Porphyrium* l. III. de Abstin. p. 307. ὁρμὴν πρὸ ὁρμῆς. *Adrianus* Isagog. in S. Scripturam p. 27. ἣν καθάπερ σπαρτίον ἐκτοθὲν τῆς ἐπιβουλῆς κ. τ. λ. leg. ἐπιβολῆς. *Cassius* Quaest. Med. Probl. 19. p. 38. κατὰ τὴν αὐτὴν ἐπιβολὴν ἐνεργεῖ τὸ ὁρατικὸν διὰ παντὸς τοῦ ὁρατοῦ. [Θουκυδίδης· ὁ μὲν etiam Burm. *Ex Add.* Apud Thucyd. cod. Vindob. et unus Paris. ἐπιβουλήν. Cf. *Bachmanni* Anecdd. vol. II. p. 296, 4. De verbo φροντίζειν cum genitivo, *cogitare de aliqua re*, vid. *Hermann.* ad Aristoph. Nub. v. 76.]

1. Ἑκὼν . . . Θουκυδ.] Lib. II. p. 162. *Steph.* vel p. 157. *Duk.* Rectior utique vulgata verborum lectio, quae *Thomas* ex memoria deprompsit: τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι. STOBB.

At Veteres negatione quoque omissa, ut praeter *Herodotum*, quem laudat, *Plato* I. de Legg. p. 573. G. *Antisthenes* Declam. quae Aiax inscribitur. *Andoc.* de suo Reditu edit. *Ald.* p. 20. med. (29) *Lucianus* quoque t. I. p. 457. B. edit. *Salmur.* ABRESCH.

Xenophon Hieron. p. 96. οὔτε σύ, οὔτε ἄλλος μὲν δὴ οὐδεὶς πώποτε ἑκὼν εἶναι τυραννίδος ἀφεῖτο, ὅσπερ ἂν ἅπαξ κτήσαιτο. Editori Oxoniensi τὸ εἶναι visum inutile, cui accinit interpres Gallus *Petr. Coste*: sed uterque Atticismum ignorabat. *Synes.* Dion. p. 44. οὐκ ἄν ποτε ἑκὼν εἶναι μεθεῖτο τῆς ἀτόπου διώξεως.

2. Ποιήσειεν.] Ita Leid. pr. OUDEND. [*Ritschel.* retinuit ποιήσεις.]

3. Τὸ . . . δηλοῖ.] Ignorat haec MS. A. cod. B. transponit τί, hoc modo: τὸ γὰρ ἐνταῦθα τί ἀπ. δηλοῖ.

4. Τὴν ναυμαχίαν.] Sic ex memoria citat auctor. In ipso *Thucydide* l. II. c. 89. (ubi vide *Duker.* et *Phrynich.* p. 118.) illa vox non comparet, sed initio periodi τὸν δὲ ἀγῶνα. V. etiam l. IV. c. 98. *Xenoph.* l. VII. Cyrop. p. 174. C. *Aelian.* l. VIII. An. 15. et passim. V. et *Gron.* ad *Arrian.* Sed et sine adiecta negatione satis crebro occurrit. OUDEND. [Falsum esse hoc praeceptum et satis crebro inveniri ἑκὼν εἶναι sine negatione docet *Lobeck.* ad Phrynich. p. 274. sq.]

5. Καὶ χωρίς.] MS. A. ἅπαξ δὲ καὶ χωρίς.

6. Ἀριστείδ. ἅπαξ.] Pag. 163. B. Vid. eund. p. 144. A. med. et 158. B. *Synes.* p. 44. B. *Liban.* t. I. p. 560. D. Conf. *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 3. WITTER.

7. Ἅπαξ εἶπεν.] Leid. pr. haud agnoscit τὸ ἅπαξ, et εἶπεν ponit post πόλεων. *Aristidis* locus est t. I. p. 536. ed. Angl. [vol. I. p. 793. *Dind.*] ubi vulgo ἀρχόντων. OUDEND. [ἅπαξ deest Burm. *Ex Add.* — *Ritschel.* ἅπαξ δὲ καὶ χωρὶς ἀπαγορ. Ἀριστ. ἐν τῷ π. ὁμ. τ. πόλ. εἶπεν.]

περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν· οἵτινες ἂν τῆς ὁμονοίας ἄρξωσιν ἑκόντες εἶναι. καὶ Ἡρόδοτος ἐν Πολυμνίᾳ[1]· ἑκών τε εἶναι καὶ δεινοῦ ἐπιόντος οὐδενός, ἀλλ᾽ ἀπὸ δικαιοσύνης[2] ἐς μέσον Κώοισι καταθεὶς τὴν ἀρχὴν οἴχετο[3] ἐς Σικελίαν. γράφεται δὲ καὶ ἑκόντες ὄντες[4]. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ[5]· ἑκόντας ὄντας ταῦτα τιμῆσαι. καὶ Λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ τῶν[6] ἐπὶ μισθῷ συνόντων· καὶ ἑκόντες ὄντες ἐπιλανθάνεσθε[7] ἑαυτῶν.

Ἐλάα καὶ ἐπὶ τοῦ καρποῦ καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου[8] κρεῖττον[9] ἢ ἐλαία[10]. Ἀριστοφάνης ἐν Βα-

---

1. Ἡρόδ. ἐν Πολυμν.] Pag. 498. D. *Steph.* Pro ἀλλ᾽ ἀπὸ scribe ἀλλ᾽ ὑπό. Mox pro εἴχετο οἴχετο. WITTEN. [Pro ἑκών τε Burm. ἑκοντες. *Ex Add.*]

2. Ἀλλ᾽ ἀπὸ δικ. etc. οἴχετο ἐς Σικελίην.] Sic rescripsi fide MS. Leid. pr. et Medicei cod. *Herodotei* l. VII. c. 164. vulgo hic ἀλλὰ et εἴχετο. OUDEND. [ἀλλὰ ἀπὸ *Ritschel.*]
Absunt in MS. A.

3. Οἴχετο.] Sic MS. B. [εἰς Σ. Burm. *Ex Add.* — *Ritschel.* ἐς Σικελίην.]

[4. Ἑκόντες ὄντες.] *Valcken.* ad Herodot. l. l. putat scripsisse Thomam ἑκόντες εἶναι.]

(292) 5. Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ.] Ibi non reperiuntur prolata a *Thoma* verba. In *Luciano* quoque t. I. p. 653. εἶναι ἐπιλανθάνεσθαι recte legas, non ut hic ὄντες ἐπιλανθάνεσθε. OUDEND.

6. Λουκ. ἐν τῷ περὶ τῶν.] T. I. p. 446. *Graev.* vel p. 653. *Hemst.* [cap. 2.] ubi constanter legitur: καὶ ἑκόντες εἶναι ἐπιλανθάνεσθαι αὐτῶν. Schol. *Luc.* t. III. p. 522. [Dem. Encom.] παρὼν εἶναι νῦν] παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἑκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ (supple μετ᾽) ἀπαγορεύσεως τάττεται, οἷον· οὔποτ᾽ ἂν ἐγὼ ἑκὼν εἶναι πεισθείην. STOEB.

7. Ἐπιλανθάνεσθε.] MS. A. ἐπιλανθάνεσθαι.

8. Καὶ ἐπὶ τοῦ δένδρου.] *Arrian.* E. A. III. 4. p. 108. κατάπλεώς ἐστιν ἡμέρων δένδρων, ἐλαιῶν καὶ φοινίκων. Idem Indic. c. 32. p. 347. πλὴν ἐλαίης καὶ ἀμπέλους ἀγαθάς. *Polyaenus* στεφάνους ἐλαίας meminit l. II. p. 128. Inter arbores frugiferas ἐλαίας quoque ex *Homero* refert *Aristot.* de Mundo p m. 22. Sylb. STOEB.
Editur ἔλαια aliquoties in *Lys.* p. 107. edit. *Ald.* *Xenoph.* Oecon. p. 504. vs. 24. ABRESCH.

9. Κρεῖττον ἢ ἐλαία.] Loca, quotquot lustravimus, ἐλαία referunt. Unde non immerito suspicari quis posset, *Thomam* scripsisse: Ἐλάα, ἐπὶ τοῦ καρποῦ· ἐπὶ δὲ τοῦ δένδρου κρεῖττον ἢ ἐλαία. cui lectioni favent schol. *Aristoph.* Ran. v. 1019. *Eustath.* et *Suidas* a Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* p. 442. ubi verba a nostro allegata leguntur, excitati. Adde *Moschop.* ἐλαία λέγεται τὸ δένδρον· ἐλάα δὲ ὁ καρπός. Sed diserte docet *Phrynichus* Ecl. p. 20. [p. 118. *Lob.*] ἀλμάδες ἐλᾶαι χωρὶς τοῦ ι dicendum esse, a quo aegre noster grammaticus vel unquam recedit. STOEB.

τράχοις· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἑβδόμῃ· κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν, ἐλάας δὲ οὐκ ὀλίγας εἶχε. καὶ Ἀριστείδης· τῶν ἐλαῶν εἵνεκα τῆς συλλογῆς.

Ἐλάω καὶ ἐλῶ[1] ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω Ἕλληνες λέγουσι[2], οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐλάσω. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[3]· ἀλλ᾽ ἐξελῶ σ᾽ ἐκ τῆς οἰκίας. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ[4]· οὐ τὸ ὀπίσω φεύξονται, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἀρχὰς τὰς σὰς ἐλῶσιν. ἑπόμενος οὖν Ἀττικοῖς μηδὲ ἐλάσω εἴποις[5] ἢ ἐξελάσω, ἀλλ᾽ ἀντὶ

---

10. Ἡ ἐλαία.] *Suidas* vero ait: ἐλάα, ὁ καρπός. ἐλαία δέ, τὸ δένδρον. V. et *Eustath*. ad *Hom*. p. 949. et alibi. Et sane in *Aristoph*. Ranis vs. 1026. [vs. 1005. *Dind*.] metri ratio requirit ἐλαιῶν, ut ibi monet *Kusterus*. [Errat cum *Kustero Oudendorp*. vid. *Pierson*. ad Moer. p. 231. (170. ed. Lips.)] Infra quoque voce ἔξω, ubi idem excitatur locus, Leid. sec. praebet ἐλαιῶν. Errare etiam *Thomam* docent *Dukerus* ad *Thucyd*. l. VI. 180. et *Wass*. ad l. VII. 81. [ibi ante *Bekkerum* ἐλαίας.] quem citat noster, et varie exhibent MSS. et in *Aristid*. ἐν κοινῇ ἀπολογίᾳ t. II. p. 308. [vol. II. p. 400. *Dind*.] fructum significant ἐλάαι. Pro fructibus ἐλαίας diserte dixit *Demosth*. de Coron. p. 516. C. [p. 314, 12. *Reisk*.] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων. Oudend. [Thomae assentitur *Schaefer*. Appar. ad Demosth. t. II. p. 343. Cf. *Schneider*. ad Platon. de Republ. l. II. p. 372. C. *Valcken*. apud *Tittmann*. p. 158. hos laudat locos: Athen. II. p. 56. A. etc. etc. VI. p. 246. A. Eust. Il. ν΄. p. 927. l. 16. Od. η΄. p. 274. l. 40. Od. ψ΄. p. 810. l. 10.]

1. Ἐλάω καὶ ἐλῶ.] *Phav*. delet καί. Mox λέγουσιν. Wetten. (293)

Conf. *Hellad*. Chrestom. Excerpt. apud *Phot*. col. 1534. fin. Stoerber.

Deest καὶ in utroque MS. [Copula abest etiam Leidd. Burm. *Ex Add*. Iure eam delevit *Ritschel*. *Dawesius* Miscell. Crit. p. 124. *Kidd*. in seqq. coni. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐλῶ ἀντὶ τοῦ ἐλάσω. — Ἐλάσοντας legitur apud Xenoph. Anab. VII. 7, 55. ἐλάσω apud eund. Cyrop. I. 4, 20. ubi vid. *Dindorf*. ed. stereot. ἐλᾷς Aristoph. Nub. 1300. ed. *Herm*. Infinitivum ἐλᾶν pro ἐλαύνειν restituit *Dindorf*. Xen. Histor. Graec. II. 4, 32. ed. stereot.]

2. Ἕλληνες — — ἐλάσω.] Absunt haec in MS. A.

3. Ἀριστοφ. ἐν Νεφ.] Vs. 123. ἐν Νεφ. apud *Phav*. non legitur, uti nec ea, quae sequuntur: Ἡρόδοτος . . . μηδ᾽ ἐλάσω εἴπῃς pro εἴποις. ὡς εἴρηται.] delet *Phav*. ὥσπερ καί.] Delet καὶ idem. ἐν Πλούτῳ] vs. 65. add. vs. 418. Wetter.

Vs. 124. ubi ἐς κόρακας additur, quod hic loco τῶν ἐκ τῆς οἰκίας dat Oxon. V. et vs. 800. Oudend. [Verba ἐς κόρακας uncis inclusa addidit *Ritschel*.]

4. Ἡρόδ. ἐν τῇ α΄.] P. 95. E. cap. 207.

5. Εἴποις.] Leid. pr. εἴπῃς. *Moeris* [p. 146. ubi v. *Pierson*.] ἐλῶ, Ἀττικῶς. ἐλάσω, Ἑλληνικῶς. Mox in Leid. pr. ὡς ὁ αὐτὸς

τούτων ἐλῶ καὶ ἐξελῶ, ὡς εἴρηται· ὥσπερ καὶ ὀλῶ ἀντὶ τοῦ ὀλέσω, ὡς ὁ αὐτὸς ποιητὴς[1] ἐν Πλούτῳ· ἀπό σ' ὀλῶ κακὸν κακῶς. καὶ καλῶ ἀντὶ τοῦ καλέσω.

Ἐλαύνεται τὴν γνώμην[2] κάλλιον[3] λέγειν ἢ μαίνεται[4].

Ἐλευθερία οὐ μόνον ἡ ἄνεσις[5], ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν ταῖς μεταδόσεσιν ἑτοιμότης καὶ δαψίλεια. Ἀριστείδης ἐν Παναθηναϊκῷ[6]· ἐλευθερίας ἐφόδιον καὶ μεγαλοψυχίας παρεσκευάσθαι[7] τῇ πόλει. λέγεται δὲ τὸ αὐτὸ καὶ ἐλευθεριότης.

Ἐληλάμενος δεῖ γράφειν προπαροξυτόνως[8], ὡς οὐτάμενος. ἐπειδὴ γὰρ ἐληλασμένος καὶ οὐτασμένος ἦσαν, ἔπαθον δέ τι, τὴν τοῦ σ λέγω ἀποβολήν[9],

---

Ἀριστοφάνης, cuius in Pluto verba reperies vs. 65. OUDEND. [Burm. quoque εἴπῃς. *Ex Add.* Merito *Ritschelio* probatum.]

1. *Ποιητής.*] Uterque codex Ἀριστοφάνης. [Leid. pr. Burm. Ἀριστοφάνης. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

2. *Ἐλαύνεται τὴν γνώμην.*] *Phav. ἐλαύν. τις τὴν* etc. WITTEB.

Ridicule in MS. Oxon. pro var. lect. exaratur *τὴν γυναῖκα*, *Aelian.* l. XIV, An. c. 18. *ἐλαύνεται δὲ τὴν ψυχὴν ἐρωτικῇ μανίᾳ.* Dein *βέλτιον* pro *κάλλιον* in utroque Leid. OUDEND.

3. *Κάλλιον.*] Uterque MS: *βέλτιον.* [Burm. *βέλτιον. Ex Add.* Rec. *Ritschel.*]

4. *Ἢ μαίνεται.*] Minus recte. SALLIER.

5. *Ἄνεσις.*] Ut apud *Aeschin.* in Tim. p. 180. A. *ἐγὼ ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ Ἡγησάνδρου Πιττάλακον ἀφειλόμην εἰς ἐλευθερίαν.* STOBB.

(294) 6. *Ἀριστείδης ἐν Παναθηναϊκῷ.*] T. I. p. 101. Iebb. ubi rectius *παρεσκευάσθαι.* STOBB.

In MSS. et edd. vett. *ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ*, quia sequitur vocem *εὔκολος.* OUDEND.

7. *Παρεσκευάσθαι.*] Sic rescripsi fide Leid. pr. et codd. *Aristidis* t. I. p. 101. ed. Angl. [vol. I. p. 162. *Dind.*] Leid. sec. et edd. vett. *παρασκευάσασθαι.* Ed. Blank. turpiter *παρεσκευάσασθαι.* IDEM.

MS. A. *παρεσκευάσθαι.* B. *παρεσκευάσθησαν.* [Burm. *παρεσκευάσθησαν. Ex Add.*]

8. *Ἐληλάμενος δεῖ γράφειν προπαρ.*] Vid. *Steph.* p. 194. WITT.

Ab iis, qui ante *Thomam* scripserunt, haec regula neglecta saepius. *Plutarch.* t. I, p. 151, B. [Camill. c. 41.] *ἀνέστρεφον τὸν ἐκείνων σίδηρον μαλακὸν ὄντα καὶ λεπτῶς ἐληλαμένον.* Legitur etiam *ἐξεληλαμένον* apud *Appian.* p. 96. *ἐληλασμένος* servato *σ* habet *Pausan.* p. 137. et *Polyaen.* l. VIII. p. m. 555. STOBB.

9. *Ἔπαθον δὲ τὴν τοῦ σ λέγω ἀποβολήν.*] Puto scriptum fuisse: *τὴν τοῦ σ ἐν μέσῳ ἀποβολήν.* Sed nec hac emendatione opus, si *λέγω* expunxeris, quod factum a *Phavorino* rectissime. IDEM.

διὰ τοῦτο δὴ καὶ περὶ τὸν τόνον ἐκαινοτομήθησαν, ὥσπερ καὶ τὸ ἄσμενος[1]· ἡσμένος γὰρ ὄν, εἶτα παθὼν[2] τὴν τοῦ η̄ εἰς ᾱ τροπὴν ἀνεβίβασε τὸν τόνον.

Ἰστέον δὲ ὡς[3], ὅταν ἡ δευτέρα συζυγία τῶν περισπωμένων ἢ καθαρὸν ἢ μετὰ τοῦ ρ̄ ἔχει τὸ ᾱ, ἀναγκαίως ἀεὶ τὸν παθητικὸν παρακείμενον δίχα τοῦ σ̄ ἐκφέρει, ὡς τεθέαμαι καὶ ἑώραμαι καὶ πεπείραμαι καὶ ὅσα τοιαῦτα· μὴ ἔχουσα δὲ οὕτω μετὰ τοῦ σ̄ τοῦτον ποιεῖ, ὡς γεγέλασμαι καὶ τὰ παραπλήσια. οὕτω καὶ τὸ ἐλήλαμαι, ἐλήλασμαι ὄν, ὡς μήτε καθαρὸν ἔχον τὸ ᾱ[4], μήτε μετὰ τοῦ ρ̄, ἐκβολῇ τοῦ σ̄ ἐλήλαμαι γέγονε. καὶ[5] διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ τῆς μετοχῆς ἀνεβιβάσθη ὁ τόνος, ὥστε οἱ ἐληλαμένος καὶ οὐκ ἐληλάμενος γράφοντες ἁμαρτάνουσιν.

Ἕλκος[6] κυρίως χρόνιον πάθος ἐκ σιδήρου γενόμενον, ὠτειλὴ δὲ ἡ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ σιδήρου πληγή.

Oxon. *τὴν διὰ τοῦ σ̄ λ. Phav.* caret *τῷ λέγω.* Leid. pr. *ἔπαθον δέ τι, τὴν τοῦ σ̄.* Bene, *Thomae* sententiae suffragatur *Etymologus* M. et in V. *οὐτάμενοι.* Adi et *Hesych.* hac v. et ita refinge in *εὐήλατον.* Oudend. [*ἔπαθον δέ τι* etiam Burm. *Ex Add.* De re ipsa vid. Buttmann, gramm. Gr. §. 98. adn. 19. cum not. p. 444.]

1. *Ὥσπερ καὶ τὸ ἄσμενος· ἡσμ. γὰρ ὄν.*] *Phav. ὥσπ. καὶ ἄσμενος, ἡσμένος ὄν. εἶτα παθὸν τὴν κ. τ. λ.* Idem in aliis factum Aeolice: unde *δέγμενος* pro *δεδεγμένος Pindar.* Pyth. IV. p. 152. *φθίμενος* pro *ἐφθιμένος* apud *Theocr.* idyll. III. vs. 48. *βλήμενος* pro *βεβλημένος* Iliad. *O.* vs. 495. *Heupel*, de Dial. p. 189. De *ἄσμενος* conf. *Etym.* col. 155. Stobb. [Apud Demosth. p. 1008, 11. aliquot libri *ἐξελήλασμαι.* vide *Schaeferum.*]

2. *Παθών.*] Rectius MS. B. *παθόν*, uti antea *ὄν*, pro quo MS. A. utroque loco *ω* servat. Idem. [Burm. *παθόν*, ut reponendum est. *Ex Add.* Reposuit *Ritschel.* Verba sequentia cum his coniunxit idem.]

3. *Ὡς.*] MS. A. *ὅτι.* [Pro *ἔχει* dedit *Ritschel* e duobus libris *ἔχῃ.*] (295)

4. *Ἔχοντα.*] Forte *ἔχον.* Wolf.

Verissime; ut reposui Leid. primi auctoritate; praecedit singularis. In Leid. sec. est *ἔχει.* Oudend.

Uterque codex recte *ἔχον τὸ ᾱ.* [*ἔχον* etiam Burm. *Ex Add.*]

5. *Καί.*] Delet hanc particulam MS. B.

6. *Ἕλκος.*] Ita quoque *Ammonius;* sed de duabus illis vocibus quid sit sentiendum, disces ex lexicographis. Sallier.

Conf. *Ammon.* qui h. l. scripsit *γινόμενον.* et eund. voc. *οὐλὴ* et *ὠτειλή.* Witter.

Ἑλλέβορος[1] *ἐπὶ ἀρσενικοῦ, οὐ τὸ ἑλλέβορον*[2]. *Λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς*[3]· *οὐδὲ τὸν ἑλλέβορον ἀναίνομαι πιεῖν.*

Imo potius *μὴ κυρίως:* antiquissimis enim temporibus *ἕλκος* potius erat *plaga recens* seu vulnus *νεότρωτον*, novum, modo inflictum et corpori illatum, quam quidem *χρόνιον*, ut hic perperam tradit bonus noster *Thomas:* id quod luculenter patet ex *Homero* ipso Iliad. *Λ.* vs. 811. ubi vid. in Comment. *Eustathius* p. 841. et aliis pluribus locis, passim in Iliade et Odyssea obviis, item *Euripide* Hippol. v. 1359. et Troad. v. 1233. et *Theocrito* idyll. XXII. 100. et *Bione* in Epitaph. Adonid. v. 14. nec non *Quinto Smyrn.* l. IX. et passim in istis libris, ut alia plura taceam, diligenter iam maximam partem collecta ab *Io. Sauberto* in Exercitat. de Vulneribus Christi §. 20. Hinc ipse *Hippocrates* noster *τραῦμα νεότρωτον* seu *vulnus recens* vocat eodem modo saepissime *ἕλκος*, ut ex l. II. Praedict. p. 502. seqq. l. III. Epidem. et multis aliis locis, praesertim vero ex toto illo libro *περὶ ἑλκῶν* p. 664. seqq. t. II. liquidissime constat, quod et bene observavit *Galenus*. *Ἕλκος* igitur apud antiquissimos auctores, ut modo ostendimus luculenter, proprie (296) erat vulnus adhuc cruentum, corpori recentissime illatum; postea autem recentioribus auctoribus, inprimis medicis, sumebatur quoque pro ulcere, ex vulnere inprimis profundiore et diuturniore, ut fieri nempe cum tempore solet, suborto. Qua de re hactenus non nihil a nobis illustrata pluribus tractat *Foesius* in Oecon. *Hippocr.* voce *ἕλκος* p. 122. Item *Dieterichius* in Iatreo *Hippocr.* p. 414. *Martinus* in Comment. ad *Hippocr.* lib. de Intern. Affect. p. 215. et ut alios plures taceam, *Schultzius* denique in Hist. Med. period. I. sect. III. c. 4. p. 281. Trill.

Bene. Adi *Ammonium* et Comm. ac *Suidam*. *Hesychio* *ἕλκος, πᾶν τραῦμα, ὠτειλή, ἡ ἐκ χειρὸς τρῶσις.* *Oppianus* *ἕλκος* usurpavit de foramine navis per piscem Xiphian facto l. III. *Ἁλιευτ.* v. 559. quo loco male *Rittershus.* *ἕρκει* coniicit:

Ἐν δ' ἄρα νηὸς
Ἕλκει γόμφος ἄρηρεν.

Oudend. [*Bachmann.* Anecdd. vol. I. p. 216, 19. *Ἕλκος: τὸ τραῦμα· ἡμεῖς δὲ τὸ χρονίσαν.*]

1. *Ἑλλέβορος.*] Vid. *Steph.* p. 157. *Gloss.* Veratrum, *ἑλλέβορος.* Witter.

2. *Οὐ τὸ ἑλλέβορον.*] Huic *Thomae* opinioni adversatur *Theophr.* apud quem legitur *τὰ ἑλλέβορα* Hist. Plant. l. VIII. 5. *ἀλλὰ μᾶλλον*, inquit, *ἐν τοῖς τοιοῖσδε ποιεῖν ἔστι τὰς διαφοράς. οἷον ἐπὶ πάντα τὰ ἑλλέβορα. τὰ μὲν αὐτῶν διάφρακτα καὶ ὥσπερ συμφανόντα τυγχάνει, καθάπερ ὄροβος, πίσος*, etc. Attamen genus masculinum anteponere satius fuerit, cum *Aristophanes*, *Lucianus* aliique non pauci neutrum nunquam usurpaverint; quin et ipse *Theophrastus*, si huncce locum excipias, masculino semper usus esse deprehenditur. Sallier.

3. *Ἐν τοῖς νεκρικοῖς.*] Dial. XVII. 2. ubi v. *Hemsterh.* et *Aelian.* l. IX. de An. c. 27. Oudend.

Ἑλληνίζω[1] οὐ μόνον ἐγώ, ἀλλὰ καὶ ἄλλον Ἑλληνικῶς ἔχειν ποιῶ, ὡς Λιβάνιος ἐν τῷ[2] Ἀντιοχικῷ· ἑλληνίζων διετέλεσε τὴν βάρβαρον.

Ἕλξαι[3] κάλλιον ἢ ἑλκύσαι[4], καὶ ἕλξω ἢ ἑλκύσω. Δημοσθένης[5] ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ· σὺ καθέλξετε τὰς ναῦς;

Ἕλξις, οὐχ ἕλκυσις[6].

---

1. *Ἑλληνίζω.*] Apud *Xenoph. Graece loquor* Ἀναβ. VII. p. 316. Witter.

2. *Λιβάνιος ἐν τῷ.*] T. II. p. 351. C. Idem. [vol. I. p. 305. *Reisk.*]

Phavor. p. 257. *Thucydidem* excitavit, respiciens forte ad ea l. I. p. 141. *Duk.* [II. 68.] καὶ ἑλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων. ubi forma passiva, utpote rarior, observatu digna ipsi visa est. Stobb.

Addidi τὸ ὡς e MSS. et edd. vett., in quibus ὡς ὁ αὐτὸς ἐν (297) τῷ αὐτῷ λόγῳ, quia eius exemplum praecesserat in ἐπιθαλάττιον. Inepte in *Phavorino* seu *Varino* citatur Θουκυδίδης. Oudend.

3. *Ἕλξαι* etc.] Vide *Moeridem* [p. 134.], ubi MS. Coisl. Ἕλξει Ἀττικοί. ἑλκύσει Ἕλληνες. Mox post Δημοσθένης e MSS. Leidd. adieci ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ. Leguntur enim ibi seqq. verba per interrogationem, cuius idcirco notam quoque adposui, p. 85. B. A MS. Oxon. exsulat τάς. Statim rescripsi e codd. et edd. vett. οὐχ ἕλκυσις. vulgo οὐ. Oudend.

4. *Ἢ ἑλκύσαι.*] Cave *Thomae* assentiaris, cuius auctoritati quantum in eiusmodi rebus tribuendum sit, ostendunt haec *Eurip.* Cycl. vs. 416.

Ὁ δ' ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς
Ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἑλκύσας.

Ἑλκύσαι reperias praeterea apud *Theophr.* de Caus. Plant. l. II. c. 25. ὀσφραντικὸν γὰρ ἡ ἄμπελος, inquit, ὥσπερ καὶ ὁ οἶνος δεινὸς ἑλκύσαι τὰς ἐκ τῶν παρακειμένων ὀσμάς. ibid. c. 25. ἐν τῇ μὲν γὰρ ἄφθονα, τὰ δὲ ἑλκύσαι δεινὰ διὰ τὴν ἰσχύν, ὥσπερ ἡ ἀμυγδάλη καὶ ἡ ῥοά. Sallier.

5. *Δημοσθένης.*] Addit uterque codex ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν Χεῤῥονήσῳ. [Verba ἐν τῷ etc. addit etiam Burm. *Ex Add.* Locus Demosthenis reperitur p. 108, 17. *Reisk.* §. 74. *Bekk.*]

6. *Οὐχ ἕλκυσις.*] Aliter sentiant, oportet, qui hocce nomen apud *Theophrastum* sibi videntur reperisse: sic ille de Caus. Plant. l. I. c. 6. διὸ καὶ οἱ μὲν αὐτῶν πηλὸν ἐπικολλαίουσιν, οἱ δὲ χύτραν προσβάλλουσιν ὕδατος, ὥστε κατὰ μικρὸν ἐπιῤῥεῖν· ἀναξηραίνεται γὰρ ἂν ταχύ, μὴ ἔχον ὑγρότητα, διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἑλκώσεως. Ibi enim *Rob. Constantinus* in lex. scribit ἑλκύσεως, cui assentiri non possumus, cum ea mens sit *Theophrasti*, arbores prae magnitudine vulneris sive incisionis exsiccari. Ibid. l. V. c. 24. καὶ γὰρ αἱ ἑλκώσεις πόνον παρέχουσι καὶ εὐπαθέστερα ποιοῦσιν, εἰς τὸ διϊκνεῖσθαι καὶ τὸ καῦμα καὶ τὸ ψῦχος. cap. vero 26. ἡ μὲν οὖν ἀστροβολία διὰ ταῦτα συμβαίνει καὶ ἔτι διὰ τὰς πληγὰς τὰς ἔξωθεν καὶ τὰς ἑλκώσεις. Ex quibus efficitur, illam vocem a *Constan-*

Ἐλπίζω οὐ μόνον[1] *τὸ προσδοκῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ*[2] *εἰς ἐλπίδας ἐμβάλλω. Λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς*[3]*· εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐλπίζει*[4].

---

tino mutari non debuisse; praesertim cum eo sensu saepius a *Theophrasto* usurpetur: sed quod mireris, nulla nominis illius exempla occurrunt in lexicis, licet plurimi scriptores usi deprehendantur: (298) *Philo* v. g. p. 482. *Clem. Alex.* p. 101. et *Dioscorides* innumeris pene in locis. Nunc ad vocem ἕλκυσις veniendum, quam parum obviam, fatendum est; quare minus Attice *Basil.*, apud quem legitur t. I. p. 919. τοῦτο τὸ σχῆμα τὸ ὑπερήφανον καὶ πεποιημένον πρὸς ἕλκυσιν καὶ πᾶσαν ἀκόλαστον ἔννοιαν ταῖς καρδίαις τῶν ἀφυλάκτων ἐνεργαζόμενον, ἀποκαλύψει κύριος. Sallier.

Scrib. οὐχ ἕλκυσις ex Rom. Witter.

Uterque MS. οὐχ.

1. *Ἐλπίζω οὐ μόνον.*] Scripserat, quantum coniicio, *Thomas* Ἐλπίζω, ὡς ἐπελπίζω, οὐ μόνον — contrarium nempe ostensurus *Ammonio*, qui transitivam notionem restringit ad verbum ἐπελπίζειν, idque inductus loco *Luciani* Mort. Dial. V. ubi suo in libro *Magistrum* invenisse ἐλπίζει, non quod hodie comparet ἐπελπίζει, vix dubitare sinit, quod sic iterum laudat hunc ipsum locum in V. Βουκολεῖν. Nec vetat linguae indoles, ita quin recte scribere potuerit *Lucianus*, quum innumera sint verba neutra, quae transitivam significationem pariter atque structuram induunt, ut nuper post alios viros doctos pluribus ostendit Celeb. *Reiskius* Miscell. Lips. Nov. vol. VI. part. III. p. 520. seqq. et nos faciemus alibi; dabo interim indiculum: tale est Συνουσιάζειν in *Xenophonte Ephesio*, Ἑλληνίζειν apud *Libanium* aliosque, Ἐνδιᾶν *Philonem Iud.* Γαληνίζειν *Euripidem*, Στασιάζειν *Xiphil.* Ἀρέσκειν *Thuc. Plat. Sophoclem*, *Aristidem*, *Dionem Chrysost.* alios, Βασιλεύειν *Ctesiam* et *Iosephum*, Ἐπιστρατεύειν *Philonem Bybl.* apud *Eusebium* et *Theoph. Simocat.* Νομίζειν *Aristidem*, Μανθάνειν, de quo iam egimus Misc. Obs. vol. IX. t. III. p. 431. seqq. Καταῤῥεῖν in *Ctesiae* Fragm. Ἐκλάμπειν apud *Philonem Iud.* Γνῶναι, ἐπιγνῶναι, θριαμβεύειν, περισσεύειν in sacris literis. Favet praeterea τῷ ἐλπίζειν poëticum ἔλπειν, ad quod itidem provocat Cl. *Iensius*. Abresch.

Conf. *Io. Iensii* Lect. Lucian. l. I. c. 10. p. 107.

2. *Καὶ τό.*] Delet τὸ MS. A.

3. *Λουκ. ἐν τοῖς νεκρ.*] T. I. p. m. 345. [V. 2.] ubi Cel. *Hemsterh.* omnino consulendus. Optime vulgata *Luciani* lectio ibi habet: εὖ μάλα διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐπελπίζει. Longius aberravit *Phavor.* qui omisso κἀκεῖνος, quod locum non inspexerat, διαβουκολεῖς et ἐλπίζεις legit. ἐπελπίζω, *spem facio*, pro ἐλπίζω positum esse puto apud *Arrian.* E. A. p. 39. Παρμενίων μὲν δὴ καὶ ὣς παρῄνει Ἀλεξάνδρῳ ναυμαχεῖν, τά τε ἄλλα κρατήσειν τῷ ναυτικῷ τοὺς Ἕλληνας ἐπελπίζων, καὶ τι καὶ θεῖον ἀνέπειθεν αὐτόν. Eo (299) quo dixit *Aeschin.* ἐλπίδων κενῶν ἐμπλήσας in Timarch. p. 194. B. In re mala usus *Sophocl.* Aiac. vs. 809. seq.

— — — τήνδε δ' ἔξοδον
Ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.

Stoeber.

4. *Διαβουκολεῖ α. κ. ἐλπίζει.*] Vitiose edebatur per ω. Vide

Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ[1]*· ὁπόσοι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν, ὡς λήψονται Σικελίαν.*

Ἐλπὶς *ἐπὶ καλοῦ*[2]*, προσδοκία καὶ ἐπὶ καλοῦ*[3]

Dial. V. p. 345. et supra in *βουκολεῖν* [p. 148.], uti et de *ἐλπίζει*, ac *Duker*. ad *Thucyd*. l. VIII. c. 1. ubi *ὁπόσοι τι τότε*. OUDENDP.
MSS. A. et B. *διαβουκολεῖ*.

1. *Θουκ. ἐν τῇ ὀγδ.*] P. 507. *Duk*. ubi *ὁπόσοι τι τότε κ. τ. λ.* Sic etiam vulgata *Steph*. lectio habet p. 551. B. STOBB.

2. *Ἐλπὶς ἐπὶ καλοῦ.*] *Lucian*. Somn. p. 3. *χρηστὰς ἐλπίδας* dixit. *Isocrat*. ad Demon. p. 58. similiter etiam *ἐλπίζω*. Vid. schol. *Thucyd*. ad l. I. p. 1. [*ἐλπίζειν οὐ μόνον ἐπ' ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται.*] *Lucian*. Contempl. p. 348. *Zosim*. l. II. p. 68. *Herodot*. l. IX. c. 112. et sic Latinis *spes* de bono et malo. *Livius* l. I. c. 3. et *sperare Ammian. Marcell*. XIV. 7. ubi vid. *Lindenbrog*. *Capit*. in Maximin. c. 23. l. 25. l. Th. de petition. DRAKENB.

Eam vocem et in bonam et in malam partem accipi, arguunt haec *Platonis* de Rep. l. I. p. 330. [E.] *ὁ μὲν οὖν εὑρίσκων ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ πολλὰ ἀδικήματα καὶ ἐκ τῶν ὕπνων, ὥσπερ οἱ παῖδες, θαμὰ ἐγειρόμενος δειμαίνει καὶ ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος· τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὡς καὶ Πίνδαρος λέγει.* SALLIER.

Subscribo Cl. *Sallierio*. Novisse utramque significationem videtur *Xenophon*, qui proinde discriminis causa *ἀγαθῶν ἐλπίδων πάντα μεστὰ εἶναι* scripsit *Ἑλλην*. l. III. p. 500. pr. *Aristoph*. eadem ratione *ἐλπίδ' ἀγαθὴν ἔχειν* dicit Plut. vs. 212., qui etiam *ἐλπίζειν* in re mala utitur Avib. v. 957. STOBB.

Sed hac *τῆς ἐλπίδος*, ut et *τοῦ ἐλπίζειν*, significatione in sinistram scilicet partem, nihil quidem frequentius et familiarius apud quosvis optimos scriptores, inprimis autem *Hippocratem* nostrum ipsum. Ita l. I. Praedict. p. 474. t. I. *ἐλπὶς ἐκστῆναι*. et mox p. 476. *ἐκμανῆναι ἐλπίς*. item l. VI. Epidem. p. 807. *ἐλπὶς ἐς ἄρθρα ἀφίστασθαι*. et rursus de Praenot. p. 459. Sed talia plura occurrunt apud *Demosthenem*, *Thucydidem*, *Aristidem*, *Herodotum*, *Aristotelem*, *Dionys*. Halicarn. *Aeschylum* in Agamemn. *Lucianum* et alios, ut ostendit *Guil. Budaeus* in Comment. Graec. Ling. p. 1411. item (300) *Diodorum* Sicul. l. XIII. p. 574. t. I. ubi plura adnotavit Cel. *Wesselingius* pluresque simul hanc in rem auctores allegavit, quibus add. *Iac. Nic. Loënsis* Miscell. Epiphyll. l. II. c. 23. p. 331. seqq. T. V. Lampad. Crit. *Gruteri*. *Is. Casaubon*. in *Suetonii* Iul. Caes. c. 60. [illegible] 71. *Ios. Barnesii* Comment. ad *Euripid*. Suppl. t. II. p. 20. et Cel. *Duker*. ad *Thucyd*. l. VII. p. 386. qui et ad *Flori* l. III. c. 1. [illegible] 1. [p. 443. ed. Lips.] observavit, pariter Latinis frequenti in usu [illegible] illum elegantem *ἑλληνισμόν*, ubi nempe *spes* pro *metu* et *sperare* pro *metuere* ponatur; quod et dudum copiose ostenderunt *Vechnerus* in *Hellenolex*. l. II. c. 7. p. 509. seqq. *Salmasius* in Exercit. Plinian. p. 826. *Cortius* ad *Sallustii* Bell. Catil. c. 20. et Iugurth. c. 85. *Taubmannus* ad l. IV. Aeneid. *Virgilii* p. 593. *Muretus* lib. XVIII. V. L. c. 17. et l. XII. c. 6. *Barthius* ad *Statii* Theb. IX. [illegible] ut tandem finiam, interpretes ad *Iuvenalis* sat. IV. vs. 57. Quare graviter nunc lapsum esse constat *Ael. Donatum* in collect. Pu-

καὶ ἐπὶ κακοῦ. Συνέσιος[1]· ἐλπὶς ἀγαθῶν καὶ φόβος χειρόνων. ἅπαξ δὲ ἡ ἐλπὶς καὶ ἐπὶ κακοῦ. Λιβάνιος ἐν τῷ[2] περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· ἐμοὶ δὲ ἡ τῶν δεινῶν ἐλπὶς ἧττον εἶναι κακὸν τοιαύτης εὐχῆς ἐφαίνετο.

Ἐμβάδες[3] *τὰ κωμικὰ ὑποδήματα, ἐμβάδια*

---

tschian. p. 1768. quando hunc ornatissimum hellenismum pro mero barbarismo, soloecismo atque *ἀκυρολογίᾳ* perperam habuit. Trill.

Vid. *Alex. Morus* ad *Matth.* c. XXIV. 50. p. 70.

3. *Προσδοκ. καὶ ἐπὶ καλ. κ. ἐ. κακοῦ.*] Sic etiam ipsum *προσδοκέω**). Unde *Plut.* Camill. p. 149. D. *οὐδὲν κακὸν προσδοκῶντες.* *Moschop.* tamen ita distinguit: *τὸ μὲν ἐλπίζειν λέγεται ἐπὶ καλῶν, τὸ δὲ φοβεῖσθαι ἐπὶ κακῶν. τὸ δὲ προσδοκᾶν ἐνίοτε μὲν ἐπὶ ἀγαθῶν, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ κακῶν.* Stobb.

1. *Συνέσιος.*] Ep. 57. p. 195. A. *Libanii* locus est t. II. p. 56. D. Neque ab illo solo *ἐλπὶς* pro metu vel potius exspectatione malorum, sed et ab aliis multis usurpari, dudum observarunt viri docti. Oudend. [Cf. *Schaefer.* Appar. ad Demosth. t. II. p. 654.] Addit MS. A. *ἐν τῇ αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις ἐπιστολῇ.* [Addidit haec verba *Ritschel.*]

2. *Λιβάν. ἐν τῷ.*] T. II. p. 56. D. [t. I. p. 115. *Reisk.*] conf. eund. II. p. 10. C. et 241. D. Witter.

3. *Ἐμβάδες.*] *Herodot.* l. I. c. 195. *ὑποδήματα ἔχουσι ἐπιχώρια παραπλήσια τῇσι Βοιωτίῃσι ἐμβάσι.* Vide et *Spanhemium* ad *Aristoph.* in Pluto vs. 759. *ἐμβάτῃ ὑψηλῷ Lucianus* t. I. p. 617. ed. *Graev.* opponit *σάνδαλον.* V. et in lib. de Saltat. p. 796. [c. 27.] *ἐμ-*(301)*βάταις ὑψηλοῖς ἐποχούμενος.* Usurpat vero *ἐμβάδας* de tragoedis *Arrianus* in *Epict.* Dissert. l. I. c. 29. p. 102. (p. 158. ed. Lond.) *ἔσται χρόνος τάχα, ἐν ᾧ οἱ τραγῳδοὶ οἰήσονται ἑαυτοὺς εἶναι προσωπεῖα καὶ ἐμβάδας καὶ τὸ σύρμα.* Torren.

Vid. Schol. *Lucian.* part. I. p. 13. Drakenb.

Illustris *Luciani* locus est Iup. Trag. t. III. p. 441. Basil. [c. 41.] *τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν αὐτὰ καὶ τοὺς ἐμβάτας καὶ τοὺς ποδήρεις χιτῶνας . . . καὶ τἄλλα, οἷς ἐκεῖνοι σεμνύνουσι τὴν τραγῳδίαν.* et t. II. p. 151. *Graev.* ubi Schol. *ἐμβάτας μὲν τὰ ξύλα, ἃ βάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας οἱ τραγῳδοί, ἵνα φανῶσι μακρότεροι.* Usus quoque hoc sensu voce *ἐμβάτης Liban.* t. II. p. 505. D. 705. C. conf. *Ammon.* h. v. [p. 49. ubi vid. *Valcken.*] et *Spanh.* ad *Plut.* v. 759. Witter.

Schol. MS. in *Lucian.* cod. Coisl. [ad Necyom. c. 16. vol. III. p. 321. ed. *Lehm.*] *ὅτι ἔμβαται κωμικῶς ὑπόδημα μεγάλα τε καὶ τὰς κρηπῖδας ὑψηλὰς ἐξειργασμένα τοῦ πρὸς μεῖζον ὕψους τὸ χρώμενον ἄειν.* Lege: *ἐμβάται κωμικὰ ὑποδήματα . . . τὸν χρώμενον ἄγειν.* uti recte vulgata scholia produnt t. I. p. 479. *Hemst.* [eadem leguntur apud *Bachmann.* in Anecdd. vol. II. p. 339. sq.] conf. *Pollux.* p. 417. et ibi CC. VV. notae. Stobb.

[*) Verbum *προσδοκεῖν* Graecis est inauditum. vid. *Guil. Dindorf.* praefat. ad Demosth. p. X. *Schaefer.* Appar. ad Demosth. t. IV. p. 80.]

δὲ τὰ ἁπλῶς[1] ὑποδήματα. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· τοῖς δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεταί τις; ἔμβατα δὲ καὶ ἐμβάται[2] τὰ τραγικά[3].

Ἐμβριθὴς ἐπὶ ἀνθρώπου[4], οὐ σταθερός[5],

Arrian. in *Epict.* p. 159. ed. Lond. διατοῦτο ἂν ἀφέλῃ τις αὐτοῦ καὶ τὰς ἐμβάδας καὶ τὸ προσωπεῖον. Hinc et *Pollux* l. IV. 115. VII. 85. ait, ἐμβάδας εἶναι τὰ τραγικὰ ὑποδήματα. Videntur vocibus ἐμβάδων et ἐμβατῶν usi fuisse de tragicis cothurnis, sed ἐμβάδων vocem posuisse etiam de comicis soccis, non vero ἐμβατῶν. Oudend. [cf. *C. F. Hermann.* ad Lucian. De Conscr Histor. c. 22. p. 148. add. *Herodian. Piersoni* p. 436.]

[1. Τὰ ἁπλῶς.] τὰ deest in Vascos. monente *Valckenaerio* apud *Tittmann.*]

2. Ἔμβατα δὲ καὶ ἐμβάται.] Prima vox nusquam occurrit, nisi hic et apud *Phavorinum* atque, unde uterque hausit, *Ammonium*: sed ibi ἐμβάται esse corrigendum recte monuit Cl. *Valckenaerius*, quem secutus est doct. *Reitzius* ad *Lucian.* t. III. p. 106. In fine addidi e MSS. Leidd. articulum τὰ τραγικά. *Aristophanis* verba leguntur vs. 942. Idem.

3. Τραγικά.] Uterque MS. τὰ τραγικά. [Ita etiam Burm. *Ex Add.*]

4. Ἐμβριθὴς ἐπὶ ἀνθρ.] *Thomae* praeivit *Phrynichus* [p. 282. *Lob.*], a quo, nostra quidem sententia, illi tantum reprehenduntur, qui hancce vocem usurpant, cum de homine constanti sermo est, alioqui minime foret audiendus, cum ea caeteris in rebus utantur scriptores. Illud tamen animadvertere operae pretium est, εὐσταθὴς hoc ipso sensu, qui *Thomae* et *Phrynicho* parum probatur, a scriptoribus non contemnendis adhibitum, e quorum numero *Lucianus* t. I. p 1059. [Amor. c. 43.] ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἕκαστος εὐθὺ λουτροῦ (302) χρεῖός ἐστι. ταυτὶ μὲν οὖν εὐσταθοῦς βίου τεκμήρια. *Philo* p. 253. τοὺς γὰρ εἰρηναίους φύσει πολεμικοὺς εἶναι συμβέβηκεν, ἀντικαθημένους καὶ ἀνθεστῶτας τοῖς τὸ εὐσταθὲς τῆς ψυχῆς ἀνατρέπουσι. Ita quoque *Plutarchus*, idque pluribus in locis: apud eumdem reperias nomen εὐστάθεια, ut et apud *Philonem* p. 762. ὁ δ' Ἰσίδωρος οὐκ ἀποδέων τὴν μοχθηρίαν, ἄνθρωπος ὀχλικός, δημοκόπος, ταράττειν καὶ συγχεῖν τὰ πράγματα μεμελετηκώς, ἐχθρὸς εἰρήνῃ καὶ εὐσταθείᾳ. quibus adiungi possunt alii bene multi. Sall.

Cave vero, de solo homine dici putes. In rebus etiam usurpari argumento sunt illa *Aeschyl.* Pers. v. 695. [679. *Well.*]

Τί δ' ἐστὶ Πέρσαις νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

Gloss. p. 50. Constans, σταθερός, εὐσταθής. *Theoni* Progymn. c. 4. p. 64. ἀνθρώπειος βίος ex *Herodoto* describitur, ὡς οὐχ ἔστι σταθερός, ἀλλὰ πολλὰς ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὰς μεταβολάς. Unde, quo sensu σταθερὸς sit accipiendum, facile intelligitur. Stobb.

5. Οὐ σταθερός, οὐδ' εὐσταθής.] Sic et mox, non οὐδὲ Leidd. Penitus has voces ἐπὶ ἀνθρώπου damnat quoque *Phrynichus* p. 92. et 124. ed. *Pauw.* Erraverit itaque *Herodianus*, qui τὸ εὐσταθὴς atque adhibuit ac τὸ ἐμβριθής. Sic enim l. II. c. 6. οἱ μὲν σεμνότεροί τε καὶ εὐσταθέστεροι τῆς συγκλήτου βουλῆς. V. etiam Cl. *Alberti* ad *Hesychii* V. εὐσταθειῶν. Oudend. [*Valcken.* ap. *Tittm.*

οὐδ' εὐσταθής· καὶ ἐμβρίθεια καὶ ἐμβριθές, οὐκ εὐστάθεια, οὐδ' εὐσταθές. σταθερὸς δὲ ἥλιος[1] καὶ σταθερὰ μεσημβρία[2]. Φιλόστρατος[3]· ἐμβριθὴς δὲ καὶ τὸ ἦθος γενόμενος.

Ἐμπειρία[4] ἡ ἐπὶ πολλῶν κατάληψις βεβαία, ὡς ἔχει καὶ ὁ τῆς γραμματικῆς ὅρος· ἐμπειρία τῶν παρὰ ποιηταῖς τε καὶ συγγραφεῦσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λεγομένων[5]. πεῖρα δὲ ἡ ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο[6] γνῶσις δοκιμαζομένη.

Ἔμπνους[7] ἄνθρωπος ὁ ζῶν καὶ πνοὴν ἔχων,

„ἐμβριθέστερον Plato t. III. p. 252. C. Epist. 7. p. 328. D. τὸ Δίωνος ἦθος — φύσει τε ἐμβριθὲς ὄν."]

Uterque MS. οὐδ' εὐστ. et post iterum. [οὐδ' etiam Burm. utroque loco. *Ex Add.*]

1. *Σταθερὸς δὲ ἥλιος.*] Leid. pr. ὁ ἥλ. *Apoll. Rh.* l. I. 450.

Ἦμος δ' ἠέλιος σταθερὸν παραμείβεται ἦμαρ.

ubi v. scholiast. et *Etym.* M. aliosque. Oudend.

2. *Σταθερὰ μεσημβρ.*] *Synes.* p. 202. B. *Liban.* t. I. p. 173. C. *Wolf.* Epist. *Lib.* p. 305. Witter. [Alciphr. III. 12. μεσημβρίας οὔσης σταθηρᾶς. optimus cod. Vind. σταθερᾶς. vide ibi *Bergl.* et *Wagner. Lobeck.* ad Phryn. p. 215 sq.]

3. *Φιλόστρατος.*] Vit. Soph. II. 14. p. 595. Idem.

4. *Ἐμπειρία.*] *Lucian.* Somn. p. 2. Drakenb.

Theodosius Grammat. MS. ἔστι δὲ ἀπολογήσασθαι ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ λέγειν, ὅτι ἐμπειρίαν νῦν εἶπεν οὐ τὴν ἄλογον τριβήν, ἀλλὰ τὴν γνῶσιν καὶ τὴν εἴδησιν· λέγεται γὰρ ἐμπειρία ἡ γνῶσις, ὥσπερ καὶ παρ' Εὐριπίδῃ·

Ὦ τέκνον οὐχ ἅπαντα τῷ βίῳ κακὰ
Ἐτεόκλεες πρόσεστιν· ἀλλ' ἐμπειρία
(303) *Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.*

Euripidis versus sunt ex Phoeniss. vs. 538. [*Pors.*] ubi pro τῷ βίῳ editur τῷ γήρᾳ.

5. *Λεγομένων.*] MS. B. λέγειν. [*Ritschel.* pro ἐπὶ τὸ πολὺ dedit coniunctim ἐπιτοπολύ.]

6. *Ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο.*] MS. Oxon. ἢ δευτέρου. Optime; quomodo etiam e MS. reposuit Cl. *Valcken.* in Ammonio V. ἐμπειρία [p. 49.], ubi eadem. Oudend. [Recepit δευτέρου *Ritschel.*]

7. *Ἔμπνους.*] *Herodot.* Ionica resolutione ἔμπνοος VII. p. 505. D. ἔμπνους est apud *Thucyd.* I. p. 89. B. V. p. 350. D. *Liban.* t. II. p. 256. D. *Dion.* p. 628. B. Witter.

Auctior *Moschop.* at nostro non melior Dict. Att. εὔπνους, inquit, ὁ ζῶν καὶ πνοὴν ἔχων, ἤγουν ψυχὴν ἔχων. ἔμπνους καὶ ὑπὸ ἀνέμου ἐμπνεόμενος· πνοὴ γὰρ ψυχὴ καὶ τοῦ ἀνέμου κίνησις. ἔστι δὲ τριγενὲς ὁ ἔμπνους, ἡ ἔμπνους, τὸ ἔμπνουν. Quae sane ita sunt comparata, ut nostrum non exscripsisse videri possit. Exemplis supra allegatis addi potest illud *Aelian.* V. H. XII. c. 2. ubi de Epaminonda ad Mantineam lethali vulnere percusso loquitur, qui εἰς τὴν σκηνὴν κομισθεὶς ἔτι ἔμπνους Δαΐφαντον ἐκάλει, ἵνα ἀπο-

καὶ ἔμπνους αὐλός[1] ὁ ἐμπνεόμενος[2] καὶ φυσώμενος[3]. ἔστι δὲ τριγενές.

Ἐμποδὼν[4] ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι γίνεται[5], ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμπόδιον[6]. εἴρηται δὲ ἀπὸ[7] τῶν ἐν ποσὶ κειμένων καθ᾿ ὁδὸν καὶ οὐκ[8] ἐώντων[9] βαδίζειν.

δείξῃ στρατηγόν. Quae quidem arguunt, de homine, ut plurimum, vocem istam usurpari. Quare immerito a *Spanh.* ad *Arist.* Plut. p. 264. castigatus *Hesychius* voc. Ἀνθοσμίας οἶνος, ubi pro εὔπνους legi vult ἔμπνους. formulae autem istius, οἶνος ἔμπνους exemplum dum desideratur, optime factum ab *Hudsono* putamus, qui *Moeridem* Oxon. 1712. in lucem emisisse vulgo fertur. Is enim repudiata depravati cod. lectione, quam *Spanh.* sequi maluit, *Moerin* ita expressit: Ἀνθοσμίαν, Ἀττικῶς· εὔπνουν, (in MS. ἔμπν.) Ἑλληνικῶς. Quam lectionem confirmat prae caeteris *Phrynich.* προπ. σοφιστ. qui Ἀνθοσμίας οἶνος exponit per ἡδὺς καὶ εὐώδης. Cui nihil melius ac εὔπνους apud *Moerid.* et *Hesych.* respondet. Conf. schol. *Aristoph.* Plut. vs. 808. et Ran. vs. 1181. STOEB.

1. Ἔμπνους αὐλός.] Passive igitur, ut apud *Hesych.* ἔμπνους, πεπληρωμένος. ubi vide Cl. *Alberti. Etym.* M. ἔναυλος, ἔνηχος, ἔμπνους. Sed et active ἔμπνους αὐλητὴς *Polluci* l. IV. §. 72. Mox e MSS. rescripsi ἐμπνεόμενος καὶ φυσώμενος pro ἐμπνούμενος καὶ φυσσώμενος. OUDEND. (304)

2. Ἐμπνούμενος.] MS. A. et B. ἐμπνεόμενος.

3. Φυσσώμενος.] MS. B. φυσώμενος.

4. Ἐμποδών.] Vid. *Harpocration.* h. v. DRAKENB. Scribitur etiam ἐμποδῶν, uti apud *Plut.* Camill. p. 150. fin. et ἐμποδῷν quasi ἐν ποδοῖν non male. Ita *Moschop.* h. v. STOEBER. *Demosth.* Or. pro Megalop. p. 21. ἵνα τοίνυν μὴ τοῦτο ἐμποδὼν γένηται.

5. Ὁ δεῖνα τῷ δ. γίν.] Ita quidem cum verbo γίνομαι constructum legitur apud *Eurip.* Hec. v. 372. et cum ἔφυσαν, quod idem poëtis est, Orest. vs. 604. seq. cum εἶναι apud *Xenoph.* Exp. Cyr. IV. p. 341. C. et alibi saepius. Rarius cum genitivo, uti apud *Plut.* Cam. p. 137. B. οὐδὲν ἐμποδὼν ἐποιοῦντο τῆς σπουδῆς. nisi malis casum ad οὐδὲν referre. Disertius *Xenoph.* Ἑλλ. VIII. p. 229. A. εὖ ἴστε, ὅτι ἐμποδὼν ἀλλήλοις πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔσεσθε. Verbo quoque ἐμποδιεῖν pro ἐμποδίζειν tertium casum iunxit *Polyb.* V. p. 506. ἐμποδιεῖ τὸν λόγον *Apollon.* Syntax. p. 329. *Phav.* ἐμποδίζω σὲ καὶ σοί. STOEB. [*Valcken.* ap. *Tittm.* p. 159. „Plato Gorgia p. 492. B. μηδενὸς ἐμποδὼν ὄντος. vid. Etym. M. L. X. de Republ. p. 604. C. τούτῳ ἐμποδὼν γιγνόμενον τὸ λυπεῖσθαι. Thuc. 563, 99. προθύμως ἐμποδὼν ἑκάστοις γιγνομένου. Xenoph. 175, 12. τί ἐμποδὼν μὴ οὐχὶ gravissima pete. Lysias p. 139, 1. οὔτ᾿ ἀμπέλοις ἐμποδὼν ἦν. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι obiicere, offendere, ἐκποδὼν π. defendere, Gellius p. 427."]

6. Ἀντὶ τοῦ εἰς ἐμπόδιον.] Quo ipso vocabulo usi sunt hoc sensu *Thucyd.* I. p. 23. A. 93. C. *Herodot.* III. p. 249. B. *Xenoph.* Ἑλλ. II. p. 362. V. 437. WITTER.

7. Ἀπό.] MS. B. ἐπὶ τῶν. Mox MS. A. εἰς ἐν ποσί.

8. Καὶ οὐκ ἐόντων.] Rectius ἐώντων *Phav.* et quem sequitur *Moschop.* qui καὶ οὐκ ἐώντων τινὰ βαδίζειν. STOEB.

9. Ἐόντων.] MS. A. ed. V. ἐώντων.

εὕρηται δὲ καὶ ἕτερον ἐπίῤῥημα[1] *ἐμποδὼν ἀντὶ τοῦ ἐν ποσίν. Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτὰ*[2] *ἐπὶ Θήβαις· ἃ δ᾽ ἐμποδὼν μάλιστα, ταῦθ᾽ ἥκω φράσων. ἤγουν, ἅτινα*[3] *προκείμενά εἰσι. καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ*[4]*· κτείνειν*[5] *πάντα τὸν ἐμποδὼν γινόμενον.*

Οὐ μόνον **Ἐναρίθμιος**, *ἀλλὰ καὶ ἐνάριθμος, συντασσόμενα ἀμφότερα καὶ πρὸς δοτικὴν καὶ πρὸς γενικήν. Πλάτων γὰρ*[6] *ἐνάριθμον τῶν πολλῶν λέγει.*

Ἔναυλον[7] *τὸ ἔνηχον*[8] *ἀπὸ τοῦ αὐλεῖν, καὶ ἔναυλον τὸ ἔνοικον*[9] *καὶ ἐφέστιον ἀπὸ τοῦ αὐλή, ὡς τὸ ἔναυλός ἐστιν ἢ θυραῖος*[10].

---

1. *Ἕτερον ἐπίῤῥημα.*] Ergone vocem *ἐμποδὼν* priore constructione positam non consideravit *Thomas* ut adverbium? Ita videtur. Alioquin enim legi oporteret *ἑτέρως*, quod visum est Cl. *Hemsterhusio*. OUDEND.

2. *Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἑπτ.*] Cave, nostro monitus exemplo, ibi quaeras. *Moschop. ὡς παρ᾽ Εὐριπίδῃ· ἃ δ᾽ ἐμποδὼν μάλιστα, ταῦθ᾽ ἥκω φράσων· ἤγουν ἐν ποσὶ καὶ ἔγγιστα.* STOEB.

Frustra ibi quaeras. Nam habentur ea verba in *Euripidis* Phoenissis v. 718. V. Doct. *Abresch.* Anim. in *Aesch.* p. 72. OUDEND.

(305) 3. *Ἅτινα.*] Uterque MS. Reg. et Leid. *ἅτινά εἰσι προκ.* [Consentit cum his Burm. *Ex Add.* Restituit hunc ordinem *Ritschel.*]

4. *Ἡρόδ. ἐν τῇ πρ.*] Rom. *καὶ Ἡρ.* vid. locum p. 36. C. *Steph.* conf. *Thucyd.* II. p. 129. D. et *Suid.* h. v. WITTER.

Addunt *καὶ* MSS. et edd. vett. omissum a *Blankardo*. In *Herodoti* loco l. I. c. 80. MS. Leid. pr. dat *ἅπαντα*. Adde illi etiam l. III. c. 147. OUDEND.

Uterque MS. Reg. *καὶ Ἡρόδ.*

5. *Κτείνειν.*] MS. B. *κτείνει.* [Pro *γινόμενον* plerique Herodoti codices *γενόμενον.*]

6. *Πλάτων γάρ.*] Vide lexicon Platonicum a Doctiss. *Ruhnkenio* eruditissimis notis nuperrime illustratum, uti et infra ad *ἔναυλος* et *εἵνεκα*. OUDEND. [*Ritschel.* laudat *Osann.* ad Philem. p. 50.]

7. *Ἔναυλ. τὸ ἔνηχον.*] Ita *Platoni* usu venire vocem illam constat ex *Timaeo*, qui lex. Plat. [p. 100. *Ruhnk.*] habet, *ἔναυλος λόγος· ἔνηχος.* conf. Cel. *Hemst.* ad *Lucian.* Somn. p. 8. STOEB.

8. *Τὸ ἔνηχον.*] V. citatos ad *Hesych.* et *Suidam* ac *Pollux.* l. IV. 67. item *Moschopul.* OUDEND.

9. *Καὶ ἔναυλ. τὸ ἔνοικ.*] *Liban.* t. I. p. 306. C. *Dio* p. 180. D. *Lucian.* Somn. p. 5. *Graev.* WITTER.

10. *Ὡς τὸ ἔναυλός ἐστιν ἢ θυραῖος*] *Thomas ἔναυλος* interpretatur *θυραῖος*, quasi nempe duabus illis vocibus unum et idem significaretur, quod tamen defendi nequit: *θυραῖος* enim, *qui extra domum*, at *ἔναυλος*, *qui intra*, ut ostendunt haec *Sophoclis* Philoct. vs. 160.

Ἐνδεδυκὼς ὁ ἐνδεδυμένος, οὐχ ὁ ἐνδύσας. Λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐνυπνίου[1]· οὐκ ἔτι τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα. καὶ αὖθις ἐν τῷ δὶς κατηγορούμενος· κάνδην ἐνδεδυκότα ἐς τὸν Ἀσσύριον τρόπον.

Οὐ μόνον **Ἐνδέχεται**[2] ἀντὶ τοῦ ἐνδεχόμενόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐμενῶς δέχεται. Θουκυδίδης[3]· γνόντες[4] νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξαμέ-

---

Τίς τόπος, ἢ τίς ἕδρα, τίν' ἔχει στίβον,
Ἔναυλον ἢ θυραῖον;

ubi schol. recte, ἐντὸς ἢ ἐκτός. ἐγγὺς ἢ μακράν. eodem enim sensu *Euripides* Herc. vs. 879.

Μέλεος Ἑλλάς, ἃ τὸν εὐεργέταν
Ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισιν Λύσσας
Χορευθέντ' ἐναύλοις.

Ἔναυλοι μανίαι sunt *interni furores*. Sallier. [In Euripidis loco legitur hodie ἀναύλοις.]

Non incusandus *Thomas* malae interpretationis (quod bona cum venia Cl. *Sallierii* dixerim) qui verba *Sophoclis* Philoct. vs. 159. edit. (306) Lond. 1737. nude recitat tecto auctoris nomine. Quod disertius exponit *Moschop.* [p. 159.] ex quo noster, librariorum forte incuria truncatus, suppleri omnino debet. Ita enim ille: Ἔναυλον, τὸ μετέχων (l. μετέχον) αὐλημάτων. καὶ ἔναυλον τὸ ἔνοικον καὶ ἐφέστιον. ὡς τὸ ἔναυλος ἢ θυραῖος. ἤγουν ἐντὸς τοῦ οἴκου ἐστὶν ἢ ἐκτός. Conf. *Phav.* h. v. [p. 264.] fin. Stoeb.

Respicit locum *Sophoclis* in Philoctete vs. 158. quod docet *Phavorinus*, cum scholiaste et *Moschop.* exponens ἐντὸς τοῦ οἴκου ἢ ἐκτός. Oudend. [Cf. *Pors.* ad Euripid. Orest. v. 1263., cui ἐστὶν, quum neque Moschop. neque Phavor. id agnoscant, delendum videtur. Idem probat ἔναυλος ἢ θυραῖος apud Sophoclem, veramque lectionem servasse dicit Magistrum.]

1. Λουκ. ἐν τῷ π. τοῦ ἐνυπν.] §. 16. t. I. p. 21. ed. ult. Alter locus est t. II. p. 824. §. 27. Oudend. [Pro Λουκ. ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐν. legitur in Vasc. al. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ. Praecedit Ἑρμογλύφος.]

2. Οὐ μόνον Ἐνδέχεται.] *Isocrat.* ad Demon. p. 60. Drakenb.

3. Θουκυδίδης.] Lib. V. p. 353. *Steph.* ubi ἐνδεξομένους. Witter.

Quam lectionem secutus Cl. *Duk.* p. 327. Huc refer *Luc.* XIII. 33. οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ. Cuius asserti ratio est, quia vatum caussa, qui graviter deliquissent, in synedrio tractari debebat. Quare pro *impossibile est* mallem reddere: *non licet*, *non convenit prophetam* interfici extra Hieros. Ita *Aeschin.* παραπρεσβ. p. 259. fin. οὔτε ἐλθόντας πράττειν οὐδὲν ἐνεδέχετο. *nullatenus licebat.* Contra ἐνδέχεται *permittit*, *concedit* intelligitur in illis: ἐνδέχεται τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ἡμέρας ταῦτα πρᾶξαι. l. c. p. 263. fin. Stoeb.

4. Γνόντες.] MS. A. γνῶντες.

νους[1]. καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς δέχεται. ὁ αὐτός[2]· λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα κινδύνου τοῦ ταχίστου[3] προσδεῖται.

Ἀπὸ τοῦ[4] Ἐνδοιάζω[5] τὸ ἀμφιβάλλω καὶ ἐνδοιαστῶς[6] ἀντὶ τοῦ ἀμφιβόλως. ὁ αὐτὸς[7] ἐν τῇ ἕκτῃ· καὶ ἄλλοι τινὲς κατὰ τὰς[8] ἠπείρους ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται.

Καὶ Ἕνεκα καὶ εἵνεκα[9] Πλάτων, Δημοσθένης καὶ οἱ ἄλλοι· Θουκυδίδης δὲ ἀεὶ ἕνεκα[10].

Ἔνεστιν[11] ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχει καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστιν. ἔξεστιν ἀντὶ τοῦ ἄδειά ἐστι. σύνε-

---

1. Ἐνδεξαμένους.] In *Thucydidis* l. V. c. 15. legitur ἐνδεξομένους. Dein post ὁ αὐτὸς in Leid. pr. sequitur ἐν τῇ τρίτῃ. Sed citata verba comparent l. IV. c. 10. OUDEND.

Addit uterque MS. ἐν τῇ γ. [Adde ἐν τῇ τρίτῃ. Sic enim et Burm. *Ex Add.* Addidit *Ritschel.*]

2. Ὁ αὐτός.] Lib. IV. p. 258. A. add. l. c. p. 313. B. WITT. *Aristid.* t. I. p. 120. οὐκ ἐνδέχεται διεξιέναι καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς. STORB.

[3. Ἐνδεχόμενα κινδ. τοῦ ταχ.] B. ἐνδεχόμενοι κινδ. ταχ. *Ex Add.*]

(307) 4. Ἀπὸ τοῦ.] Exsulant ab Oxon. Male; nam sensus *Thomae* est: a verbo ἐνδοιάζω sensu τοῦ ἀμφιβάλλειν derivari quoque ἐνδοιαστῶς. OUDEND.

5. Ἐνδοιάζω.] *Thuc.* I. p. 26. c. 80. B. VI. p. 474. B. WITT.

6. Καὶ ἐνδοιαστῶς.] Praeter locum a nostro citatum l. VI. p. 417. C. occurrit etiam apud eund. l. VIII. p. 605. D. et *Herod.* VII. p. 503. C. IDEM.

7. Ὁ αὐτός.] Sic MSS. et edd. vett. Nulla hic caussa fuit, cur in Θουκυδίδης mutaretur. Videbis ibi, quae laudat Magister, l. VI. c. 10. OUDEND.

8. Τάς.] MS. τούς.

9. Ἕνεκα καὶ εἵν.] Dicitur etiam ἕνεκε *Aristaenet.* l. I. ep. 2. p. 8. sed locus is controversia non caret. DRAKENB. Conf. *Phav.* et *Ammon.* voc. οὕνεκα et τοὔνεκα. WITTER. Add. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 414. vs. 66. STORB.

Καὶ ἕνεκα καὶ εἵνεκα.] Ita in Leidd. Vulgo primum καὶ abest. Recte observat *Thomas*, *Thucydiden* numquam dixisse εἵνεκα. Nam quod semel ἕνεκεν, et οὕνεκα apud illum inveniatur, hoc eius animadversioni non obstat; si tamen illa loca sana sunt. Adi te *Duk.* ad l. VI. c. 2. *Wass.* ad l. VI. c. 56. OUDEND. [cf. *Poppo* de Elocut. Thucyd. p. 212. add. *F. A. Wolf.* ad Demosth. Leptin. t. III. Appar. in Demosth. p. 227. *Meinek.* ad Menandr. p. 391.]

10. Θουκυδ. δ. α. ἕνεκα.] Vid. in contrar. *Thuc.* lib. VI. p. 379. *Duk.* STORB.

11. Ἔνεστιν.] Praeter ordinem in edit. Rom. legitur: ἔνεστιν, ἔπεστιν ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐμοί ἐστι καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχει. Rectius

στιν ἀντὶ τοῦ συνυπάρχει καὶ διαλέγεται· λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ συνουσιάζει. πρόσεστιν ἀντὶ τοῦ σὺν τῷδε[1] ἔστι καὶ τόδε. μέτεστιν ἀντὶ τοῦ μετουσία ἐστί. πάρεστιν ἀντὶ τοῦ παρὼν ἢ παροῦσά ἐστιν. ἔπεστιν[2] ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐμοί[3] ἐστι καὶ[4] ἀντὶ[5] τοῦ ἐνυπάρχει. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· τὰ ἐπόντα ἐπὶ τοῦ πίνακος. περίεστιν[6] ἀντὶ τοῦ περιουσία ἐστίν, ἤγουν πλῆθος, καὶ ἀντὶ τοῦ ζῇ, καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾷ. ἄπεστιν ἀντὶ τοῦ μακρὰν ἐστι.

Ἐνέχυρα Ἀττικοί[7], ἐνέχυρον Ἕλληνες. τὸ

Moschop. p. 145. Ἔνεστιν ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχει. ὡς τὸ, ἔνεστί μοι πλοῦτος. καὶ ἔνεστιν ἀντὶ τοῦ δυνατόν ἐστιν. Conf. *Phav.* in ἔπεστι, qui hunc κατὰ πόδα fere sequitur. STOBB.

1. Σὺν τῷ δὲ.] Coniunctim τῷδε uterque MS.

2. Ἔπεστιν ἀ. τ. ἐμοί ἐστι.] Excidit vocula ἐπ' ante ἐμοί ex edit. Rom. et Vasc. omnino restituenda. Lege *Moschop.* et ex illo (308) nostrum, si videtur, auge. STOBB.

Rescripsi fide MS. Leid. pr. (in sec. deest hoc caput) et edd. Rom. Vasc. ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐμοί ἐστι. *Moschop.* qui consulendus de omnibus his compositis: Ἔπεστιν ἀντὶ τοῦ ἐξουσία ἐστίν. συντάσσεται δὲ ἀπὸ δοτικῆς εἰς ἀπαρέμφατον. οἷον, ἔπεστί μοι ποιεῖν τόδε, ἀντὶ τοῦ ἐπ' ἐμοί ἐστι τοῦτο ποιεῖν, ἤγουν ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἐξουσίᾳ. Hinc *Suidas* inter alia exponit per δύναμαι. V. et ad *Hesychium.* Dein cum MSS. et edd. vett. edidi ἀντὶ τοῦ ἐνυπάρχει. Exciderat τοῦ ex ultima edit. OUDEND.

3. Ἐμοί.] MSS. A. et B. ἐπ' ἐμοί. recte omnino. [ἐπ' ἐμοὶ etiam B. *Ex. Add.*]

4. Καὶ ἀντὶ ἐνυπ.] Rom. ἀντὶ τοῦ ἐνυπ. Sed rectius haec plane omittuntur: uti in *Moschop.* et *Phavor.* qui nec *Aristoph.* illud exemplum agnoscunt, quod legitur Plut. v. 997. seq. STOBB.

5. Ἀντὶ.] Uterque MS. ἀντὶ τοῦ ἐν.

6. Περίεστιν.] Plura ad hanc vocem tradit *Moschop.* quibus tamen onerare magis, quam ornare nostrum nolim. STOBB.

7. Ἐνέχυρα Ἀττικοὶ etc.] Sed audi *Lucian.* in Cataplo t. I. p. 433. ed. Amst. (p. 637. ed. ult.) [c. 15.] ἅτε μηδὲν ἔχων ἐνέχυρον ἐν τῷ βίῳ, οὐ ἄγρον, οὐ συνοικίαν etc. TORREN.

Thomae praeivit *Phrynich.* voc. ἐνεχυριμαῖα. *Aristoph.* Plut. vs. 451.

Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωτάτη;

Schol. Δῆλον, ὡς οὐ μόνον ἐνέχυρα φασίν, ἀλλὰ καὶ ἐνέχυρον. Quae dum exponit Cl. *Spanhem.* *Thomae* illud glossema *Eumoeridis* silentio labefactare satagit. Verum aut codice *Moeridis* sanequam mutilo usus est V. Cl., aut certe eius solertiam fugere non debuerunt, quae apud illum Atticistam p. 40. [p. 337. *Pierson.* quem vide.] adhuc leguntur: Ῥύσιον καὶ ἐνέχυρα Ἀττικῶς· ἐνέχυρον, ἑλληνικῶς. Quae longe disertius lecta sunt viro Graece doctissimo, cuius impressum *Moeridis* cod. inter ξένια nobis dedit amicissimus atque clarissimus *Wardius*, qui in MS. suo ita scriptum reperit: Ῥυσ.

δὲ ἐνεχυριμαῖον λέγειν ὡς Ἱπποκλείδης [1], *ἀδόκιμον.*

καὶ ἐνεχ. πληθυντικῶς, Ἀττικοί. Ἐνέχυρον, Ἕλληνες. In quo sane non est, quod quis desideret; nisi quod cum caeteris grammaticis errare *Moeris* voluerit: quos tacite carpit *Aristoph.* schol. l. c. Unus *Demosthenis* locus, quem miramur a Cl. *Spanh.* productum (309) non esse, cum illo *Aristoph.* iunctus inanem ac falsam Atticistarum illam observationem esse, abunde docet. Is vero in Orat. Apatur. p. m. 580. B. ita: καταστήσας δὲ φύλακας τῆς νεὼς διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πρᾶξιν καὶ παρέδωκα τὸ ἐνέχυρον, εἰπὼν αὐτοῖς, ὅτι δέκα μναῖ ἐνείησαν τῷ ξένῳ ἐπὶ τῇ νηΐ. Cui addi, siquidem opus, poterit geminus *Demosth.* locus a *Salmas.* proditus de Usur. p. 583. quem, in res istas accuratius inquirentem, omnino vide. STOEB.

Evertit observationem Atticistarum *Aristophanis* exemplo *Schol.* ad Plut. v. 451. ubi adeundus *Ez. Spanhemius.* Ἐνεχυριμαῖος plane serioris est Graecismi et a iuris consultis invectum, similiter atque ὑποθηκιμαῖος, quem *Glossae fiduciarium* exponunt. Haec autem *Thomas* derivavit ex *Phrynicho* p. 160. et simul, dum orationem variare studet, notam sibimet inperitiae non levis inussit transformato Hippoclide proverbiali in veterem scriptorem, qui isto fuerit vocabulo ἐνεχυριμαῖος usus: id eo magis est mirandum, quod non tantum proverbiorum collectores et *Zenob.* C. V. 31. (in quo vice τοῦ κατὰ κρέας legendum κατὰ κρᾶς sive κατὰ κάρα seu κατακάρ, nihil enim refert in pari significatione, quodnam horum probes) huius paroemiae meminerint, sed et recentiores Graeci, quos diligenti lectione *Thomas* triverat, crebrius illam usurparint; *Liban.* Ep. MCCXXIV. *Theophyl.* Episc. Bulg. Epp. p. 70. ne *Lucianum* advocem, cuius loca iam dudum *Erasmus* observavit. Imo *Phrynichus* ipse adhibuerat p. 82. ubi ex ed. prima certissime reponendum, εἰ μὲν ἄ. δ. λ. οὐ φρόντις Ἱπποκλείδῃ, φασί· sensus est: κολλάβους *in lyra si alia dialectus dixerit, nihil ad me; id ego non curo: at tu, ut Atheniensis, dicito* κόλλοπας; sustinet enim in hoc proverbio loquentis personam Ἱπποκλείδη poniturque, ut monet *Hesych.*, pro ἐμοί. *Iulian.* Or. VI. p. 182. B. οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ· καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν κυνιδίων Ἡμῖν μέλει τὰ τοιαῦτα πλημμελούντων. Ad *Phrynichum* prostat talis novissimi editoris adnotatio, quae excusabilem faciat errorem *Thomae*, a *Petro* quoque *Nunnesio* animadversum et *A. Schotto* ad *Zenob.* HEMSTERH.

Lucian. t. II. p. 933. §. 21. *Aristoph.* in Pluto vs. 451. Οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν. ubi v. schol. [et *Hemsterh.*] Confer Cl. *Hemsterk. Libanius*, Ep. 200. Τὸ μὲν γὰρ ἐνέχυρον ἔξω τῆς ἀπὸ τῶν γραμμάτων ἀνάγκης. OUDEND.

Thomae errorem tetigit *Nunnes.* ad *Phrynich.* [p. 364. ed. *Lob.*] et *Schottus* ad *Zenob.* Cent. V. Prov. 31. ABRESCH.

(310) 1. Ὡς Ἱπποκλείδης.] *Thomas* Hippoclidem, de quo παροιμία, in scriptorum veterum numero reponit his deceptus *Phrynichi*: ἐνεχυριμαῖα οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν· εἰ δὲ τῶν ἠμελημένων, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ. ἐνέχυρα δέ. SALLIER.

Turpiter hic se dat *Thomas*, auctorem faciens ex paroemia *Phrynichi* p. 160. οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, ut bene advertit *Nunnes.* V. et *Apost.* Proverb. Cent. XV, 44. *Liban.* Ep. 945. et 1224. Pro

Ἔνθεας οἱ δόκιμοι, οὐκ ἔνθους[1].

Ἐνθύμημα[2] ποιοῦ λόγου σχῆμα[3]· ἐνθύμιον δὲ ἡ ἐνθύμησις.

Ἐνθύμιον[4] ἡ ἐνθύμησις, ἐνθυμία δὲ[5] ἡ ὑπόμνησις. Θουκυδίδης· εἰς ἐνθυμίαν[6] τοῖς Λακεδαιμονίοις ἀεὶ προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε[7] τι πταίσειαν. τουτέστι, προέτεινον Ἀθηναῖοι τοῖς Λακεδαιμονίοις τοῦτον καὶ ὑπεμίμνησκον, ὅτι δι' αὐτὸν ἔπταισαν.

ἐνέχυρον quosdam vitiose ὑπάλλαγμα dixisse, reprehendit etiam *Phrynich.* p. 134. [p. 306. *Lob.*] Oudend.

1. Οὐκ ἔνθους.] Usus *Ioseph.* p. 581. E. et 865. D. ἔνθεος idem saepius et *Synes.* p. 46. A. Witter.

2. Ἐνθύμημα.] *Ioseph.* p. 1020. F. Conf. *Ammon.* h. v. Idem. Schol. *Eurip.* Hec. v. 250. εὑρήματα λόγων exponit per ἐνθυμήματα καὶ μηχανὰς λόγων. Stobb.
V. *Ammon.* p. 52. Oudend.

3. Ποιοῦ λόγου σχῆμα.] Male Vascos. ποῖον λόγον. Emendat Cl. *Valcken.* ποιὸν λόγου σχῆμα, ad *Ammon.* ex quo sua noster hausit. Eodem utrumque redit: quare non ausim hic quicquam immutare. Vellem autem, *Thomae* restituantur ex *Ammon.* ea, quibus male mulctatus a librariis videtur esse: τὸ δ' Ἐνθύμιον ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ προστροπαίου παρ' Ἀττικοῖς. Quibus facile loco cessura puto illa: ἐνθύμιον δὲ, ἡ ἐνθύμησις, otiosa sane, si sequentia spectes; quae indivulsa serie prioribus erant annectenda. Quid autem sit cum ἐνθύμημα, tum ἐνθύμιον. haud obscure docet *Gellius* VI. 13. Quocum conferre possis illa *Aeschin.* de fals. legat. p. 261. B. καὶ προσέθηκέ τι τοιοῦτον ἐνθύμημα τῷ λόγῳ, ὅτι πρῶτος ἐπιστομίσαι τοὺς τὴν εἰρήνην ἐκλείποντας etc. quae nostro non parum lucis afferunt. Stobb. [cf. Etymol. Gud. p. 189, 5.]

4. Ἐνθύμιον.] *Thucyd.* l. VII. p. 521. D. *Aristid.* p. 13. A. *Liban.* t. I. p. 778. B. *Dio* 231. B. Witter.

5. Ἐνθυμία δὲ ἡ ὑπόμνησις.] Sic ἐνθύμεω pro cogito *Isocrat.* ad Demon. p. 60. Drakenb.

Desiderantur haec et seqq. in Vascos. Locus *Thucyd.* est l. V. p. 327. *Duk.* [cap. 16.] ubi ἐς ἐνθυμ. pro εἰς et pro ὁπότε τι, est ὁπότε. Perperam quoque paulo post Ἀθηναῖοι noster dicit pro οἱ τοῦ Πλειστοάνακτος ἐχθροί. quod in eo notandum censuit Cl. *Duk.* ad h. l. Stobb.

6. Εἰς ἐνθυμίαν.] Locum negligenter descriptum exhibet MS. A. εἰς ἐνθυμίαν τοῖς Λακ. τοῦτο ὑπεμίμνησκον, ὅτι δι' αὐτὸν ἔπταισαν. Cod. B. cum vulg. plane consentit, si pro ὑπότε scripseris ὁπότε. (311)

7. Ὁπότε.] Sic MSS. et edd. vett. pro ὑπότε, quod nihili est. Adi *Duker.* ad l. V. cap. 16. ubi docet, non Ἀθηναίοις, sed τοῖς τοῦ Πλειστοάνακτος ἐχθροῖς hoc adscribendum. οἱ Ἀθην. Leid. sec. Oudend.

'Ενιαύσιον[1], *οὐκ ἐνιαυσιαῖον. Θουκυδίδης· αἱ δ'*[2] *ἐνιαύσιοι σπονδαί*[3].

"Ενιπτεν[4], *οὐκ ἔνιζεν.*[5].

'Ενίστατο, οὐκ ἠνίστατο[6],

---

1. *'Ενιαύσιον.*] Conf. Gloss. *Anniversarius*, *ἐνιαύσιος* p. 16. *Anniculus*, *ἐνιαυσιαῖος*. *Annuum*, *ἐνιαυσιαῖον*, *ἐτήσιον* p. 17. *ἐνιαυσιαῖος* saepius apud *Diod. Sic.* legitur; vid. l. II. p. 93. pr. p. 111. A. etc. Witteb.

Add. *Apollod.* p. 143. *ἐνιαύσιος* usitatius Atticis. Sic *κομιδὴ ἐνιαύσιος* apud *Aristid.* t. I. p. 232. *εἰς ἐνιαύσιον φορὰν φοιτᾶν Themist.* Orat. X. pr. p. 129. *ἐνιαύσιοι πανηγύρεις Aristot.* de Mundo p. 22. Sylb. Stobb.

2. *Αἱ δ' ἐνιαυσιαι σπ.*] Apud *Thucyd.* l. V. c. 1. *αἱ μὲν ἐνιαύσιοι σπ.* Ultimum *Thomae* quoque restitui fide cod. Leid. pr. Alterum non est Graecum. *Thomae* consentit *Phrynichus* p. 160. [p. 362. *Lobeck.*] Attice igitur non locutus est *Aelianus* l. IV. An. c. 31. *ἀποτίκτει δὲ ἰσήλικα τὸ μέγεθος μόσχῳ ἐνιαυσιαίῳ*; uti *ἡ ἐνιαυσιαία αἶξ* schol. *Theocriti* Id. I. 5. Sed si vel unus cod. addiceret, restituerem *Aeliano ἐνιαυσίῳ*, ut *ἐνιαύσιον βρέφος Polluci* l. I. §. 57. *κριὸς ἐνιαύσιος Longo* in Pastor. l. III. p. 76. ed. Moll. *σῦς ἐνιαύσιος Hom.* Od. *Π.* 454. *ἐνιαύσιος χελιδὼν* Hymn. 48, 11. Oudend. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. l. l.]

3. *'Ενιαύσιαι.*] MSS. A. et B. *ἐνιαύσιοι*, [*ἐνιαύσιοι* etiam B. *Ex Add.*]

4. *"Ενιπτεν, οὐκ ἔνιζεν.*] Haec non intelligo. Absunt a Leid. sec. *καὶ ἔνιπτεν* in Leid. pr. et edd. vett. Dein Leid. pr. Oxon. *ἔνιπτε καὶ ἔνιζεν.* Puto legendum *καὶ ἔνιπτε καὶ ἔνιζεν.* Scil. pro *ἔνισσεν. Hesych.* *"Ενιπτεν, ἐπέπλησσεν, ἐλοιδόρει. 'Ενίσσων, ἐπιπλήσσων, λοιδορῶν.* ubi V. Comment. et *Etym.* M. Posset et *ἔνισπεν. Suid. ἐνίσπω, ἐπιπλήττω.* Utrumque poëtis est frequens. Oudend.

Uterque MS. *καὶ ἔνιπτε καὶ ἔνιζεν.*

5. *Οὐκ ἔνιζεν.*] Ratio in propatulo: haec forma ex Tarentina dialecto in communem pervenit; Attici servant *νίπτω*, unde Aeolum more *νίσσω*, ut *ἐνίπτω ἐνίσσω*, *κορύπτω κορύσσω*, *ἰάπτω ἰάσσω*, *ὄπτομαι ὄσσομαι*, *πέπτω πέσσω*. hoc duplex *σ* Tarentini convertebant in *ζ*. Nonnihil ea de re dictum ad *Luciani* Iud. Voc. p. 92. (312) Idem in hoc ipso verbo monstrat *Etym.* p. 605. v. 42. et *Eustath.* ad Il. *Κ.* p. 824. v. 30. Nec tamen ita penitus Attici hanc formam Homero consuetam aversantur, ut nunquam usurpent; ipse *Plato* in Symp. p. 1176. A. [p. 175. A. *Steph.*] *καὶ ἐμὲ ἔφη ἀπονίζειν τὸν παῖδα, ἵνα που κατακέοιτο. Dromo* apud *Athen.* IX. p. 409. F. *ἀπενιζόμεθα. Crates* p. 267. F. et *Clidemus* p. 410. B. *ἀπόνιζε τὸ αἷμα. Athenaeus* ipse p. 38. F. *ἀπονιζόμενον τὰς χεῖρας.* sed *Poll.* X. 46. *ἀπονίπτεσθαι τὸ πρόσωπον. Hesych.* et *Suid.* in *Νίζει νίπτει* etc. Hemsterh. [B. *καὶ ἔνιπτε καὶ ἔνιζεν.* Quod reponatur. *Ex Add.* Id reponendum esse monuit etiam Buttmann. gr. gr. vol. II. p. 193. simul indicans *Hemsterhusium* errare. *Ritschel.* codicum lectionem restituit.]

6. *'Ενίστατο, οὐκ ἠνίστατο.*] Uterque Leid. habet *ἀνίστατο, οὐκ ἠνίστατο* et sic ante *Nunnesium* erat in *Phrynicho* p. 60. [p.

'Εννεάζω λέγε, μὴ τὴν νεότητα [1] διαβιβάζω [2]. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ὁ γὰρ ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ.

"Εννους ἁπλῶς ὁ ἔχων νοῦν [3], ὡς πᾶς ἄνθρωπος [4]. κατεχρήσαντο [5] δὲ τῇ λέξει, ἐπὶ τοῦ συνετοῦ καὶ φρονίμου.

---

153. *Lob.*] ubi mutavit ex *Thoma*. Sed cum in utroque consentiant MSS. non ausim α proscribere, quamvis *Thomae* seriei ea non conveniat. Atticos hic augmentum abiecisse, forsan indicarunt magistelli. OUDEND.

Codex A. *ἐνήστατο*. [Etiam B. *ἀνίστατο* cum Leidd. consentiens. *Ex Add.*]

1. *Νεοτ. διαβιβ.*] Adde ex Rom. et Vasc. (*Phav. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ*) *Συνέσιος· ὁ γὰρ ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ*. Locus *Synes*. est p. 171. A. add. p. 12. D. 19. A. 35. D. WITTEB.

2. *Διαβιβάζω.*] Post hoc verbum addi curavi *Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ· ὁ γὰρ ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ*. Sic enim exhibent MSS. Leidd. Oxon. edd. vett. nisi quod illis desint *ἐν ἐπιστολῇ*. Leguntur autem haec epist. 11. OUDEND.

Post *διαβιβάζω* addunt MSS. Regg. *Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ. ὁ γὰρ ἐννεάσας τῇ κατὰ φιλοσοφίαν σχολῇ*. [Verba *Συνέσιος ἐν ἐπιστ.* etc. addit itidem B. *Ex Add.*]

3. *"Εννους ἁπλῶς ὁ ἔχων νοῦν.*] Sic *ἐννοήσας Lucian*. contr. eum qui dix. Prom. p. 15. *ἐννοῶν Iulian*. Or. II. p. 50. DRAKENB.

Eo sensu *Aeschylus* Prom. v. 443. ait

— — τἀν βροτοῖς δὲ πήματα
'Ακούσαθ', ὡς σφᾶς νηπίους ὄντας τὸ πρὶν
"Εννους ἔθηκα καὶ φρενῶν ἐπηβόλους.

Id enim sibi vult Prometheus, homines antea belluarum similes suo tandem beneficio rationem adeptos esse. *"Εννους* etiam dicitur, qui rursus mentis fit compos; eo sensu *Eurip*. Bacch. vs. 1268.

Οὐκ οἶδα τοὔπος τοῦτο. γίνομαι δέ πως
"Εννους, μεταστᾶθεῖσα τῶν παρὸς φρένων.

Quibus significationibus aliae duae subiungi possunt. Prioris meminit *Thomas*, qui virum prudentem *ἔννουν* appellari tradit: testis (313) *Sophocl.* Oedip. Tyr. vs. 935.

'Υψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
Λυπαῖσι παντοίαισιν· οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ
"Εννους, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται.

Altera occurrit in fragmento *Damasceni* Excerpt. p. 701. ubi *ἔννους* de illo intelligas, oportet, qui alicuius rei peritus est.

Καὶ πᾶς ὁ φύσεως ἔννους, ἡ δ' ἀπειρία
Τῶν νῦν μαγείρων κατανόει πρὸς τῶν θεῶν
Οἷά 'στιν.

SALLIER.

Aeneas Gaz. Theophr. c. 3. p. 8. *ἔδει γὰρ ἔννουν εἶναι τόδε τὸ πᾶν.*

5. *'Ως πᾶς ἄνθρ.*] *Moschop.* qui reliqua nostro debet, sic habet: *καθὸ λέγοιτ' αν πᾶς ἄνθρωπος ἔννους*. STOEB.

1. *Κατεχρήσαντο.*] Sic tamen optimi quique Plato, Sophocles, alii. V. *Suidam* et *H. Steph.* in lexico. OUDEND.

Ἔνστασις οὐ μόνον[1] τὸ ἐνίστασθαι πρὸς τὸν τοῦ κατηγόρου λόγον, ἤγουν μάχεσθαι καὶ ἀντιπίπτειν καὶ τἀναντία ἀντικατασκευάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ διατιθέναι[2] καὶ οἰκονομεῖν, ὡς ὁ Αἰσχι-

---

1. *Ἔνστασις οὐ μόνον.*] *Phavor.* delet *οὐ μόνον.* Post: *τἀναντία ἀντικατ.*] Idem: *τ' ἀναντία κατασκευάζειν.* Witter.

Frequens haec vox in libris medicorum methodicorum. *Cassius* Q. Med. Probl. 76. *ἔνστασις δέ ἐστι κ. τ. λ.* ubi consule *Gesneri* not. p. 67. qui locus *Sylburgio* suspectus visus est. *Plutarchus* de Sanit. tuenda p. 129. C. *μηδὲ περιέργως ἐνστάσεις καὶ παρεμπτώσεις καὶ κοινότητας λαλοῦντα.* *Aretaeus* Capp. de Cur. Morb. Diuturn. l. II. c. 3. p. 130. D. *ἦν γὰρ λίθων ἐνστάσιες ἔσωι.* ex qua voce vel sola patet, caput hoc ab *Aretaei* manu profectum non esse, aut si genuinum, interpolatorem tamen passum esse. *περὶ ἐνστάσεως* scripsit *Theophrastus* teste *Diogene Laërt.* l. V. segm. 43. *γενναίαν ἔνστασιν τῶν ἀγαθῶν λόγων* dixit *Gregor.* Naz. Metaphr. in Eccles. p. 64. *Athenagoras* Leg. pro Christ. p. 123. *ἡ τῆς ἐνστάσεως ἀπάξειν ἡμᾶς τοῦ βίου.*

2. *Τὸ διατιθέναι.*] Cynicam sectam fuerunt, qui non *αἵρεσιν* esse, sed *ἔνστασιν βίου* existimarent, dissentiente *Diog. Laërt.* l. VI. 103. *vitae certam rationem et institutum, quod magna animi contentione urgetur:* sic malim, quam quod paulo diverse, adhibito *Thomae* nostri loco, censuit eruditiss. *Kühnius.* Cynicis etiam tribuit *Iulian.* Or. VI. p. 201. A. *τὸν λόγον ἀντὶ τοῦ σκήπτρου καὶ* (314) *τὴν ἔνστασιν ἀντὶ τῆς πήρας τῆς κυνικῆς ὑπολαμβανέτω φιλοσοφίας γνωρίσματα.* ibi *Petav. constans animi propositum.* Nec Stoicis ignotus vocabuli usus: eum *ἀπολέσαι τὴν ἔνστασιν Epictetus* dicit Ench. c. 30. qui, seposito Stoicae legis susceptaeque disciplinae rigore, aliis sese adcommodat et placere studet: ad illum locum *Simplicius* suppeditat *λύειν, διαλύειν, παραλύειν τὴν ἔνστασιν, τὴν φιλόσοφον ἔνστασιν,* et contra *φυλάττειν, διαφυλάττειν τὴν ἔνστασιν, τὴν ἑαυτοῦ ἔνστασιν, τὰς καλλίονας ἐνστάσεις* p. 137. 139. 140. 141. *τὴν ἔνστασιν φυλάττοντα τῆς φιλίας πάσῃ δυνάμει* p. 204. ideo quasi contraria iunguntur *τὰ κατὰ συμπεριφορὰν* et *τὰ κατ' ἔνστασιν* in *Arriani* Epict. III. 14. Aliis etiam pro *destinata agendi norma, a qua nullis machinis divellaris: μηδὲ τὸν Ἰωσὴφ παράγειν τῆς ἐνστάσεως ἴσχυσεν ἡ τοῦ δεσπότου γυνή.* *Clem. Al.* Str. VII. p. 868. vs. 13. apud quem itidem p. 867. v. 14. *ἔνστασιν σώζειν* et Paed. II. 3. p. 190. v. 25. *ἀκόλουθα εἶναι ταῖς ἐνστάσεσι τοῦ Χριστιανοῦ δεῖ,* in quibus nihil mutandum. Quare ut Stoicae, sic et monasticae vitae tribuitur a Christianis scriptoribus *ἡ ἔνστασις;* eleganter *Gregor. Nyss.* t. II. p. 182. C. *τὴν αὐτὴν προαίρεσιν περὶ τὸν βίον ἐνστήσασθαι.* Hinc generatim *ἡ ἐξ ἀρχῆς αἱρεθεῖσα ἔνστασις τῆς ζωῆς* apud *Suid.* in v. et *τῆς ἐνστάσεως ἀπάξειν ἡμᾶς τοῦ βίου, se nos esse deducturos opinantes a constanti Christianae professionis cultu, Athenag.* Leg. pro Christ. p. 123. 5. Propter usum locutionis frequentem admodum mihi probabile videtur, deceptum fuisse *Suidam* in V. *Ἔντασις* lectione loci, quem profert, prava ibique scribi debuisse: *καθ' ὅσον ἡ τοῦ βίου ἔνστασις ἐπεδέχετο;* nec quod sequitur est sanum, *κυνικωτέρα προαι-*

νης[1]· ἡ μὲν τοίνυν ἐξαρχῆς[2] ἔνστασις τῶν ὅλων πραγμάτων. καὶ ἐνεστησάμην τὸν ἀγῶνα ἀντὶ τοῦ διέθηκα καὶ ᾠκονόμησα.

Ἐνταῦθα[3], ἐντεῦθεν, ἐνθάδε[4], δεῦρο[5], τῇδε καὶ ὧδε, πάντα ταῦτα ἐφ' οὗ εὑρίσκεταί τις τόπου τίθησι[6]· τὸ δὲ αὐτόθι[7], αὐτόθεν, αὐτοῦ,

---

θοῦσα. Quam ob rem ut sensum commodum efficerem, corrigere tentavi *πρόσθεν οὖσα*. De haereticorum pertinacia in deteriorem partem *ἄχρι τέλους τῇ τοιαύτῃ πονηρᾷ ἐνστάσει ἐμμένειν* dixerunt *Ioh. Damasc. Euthym. Zigab.* aliique. Praeterea singularis est rebus in corporeis eiusdem vocabuli potestas Visum existere sunt philosophi, qui putent *κατά τινων ἀκτίνων εἴσκρισιν* (*ἔκχυσιν* habet *Galen.* Hist. Phil. cuius reliqua sunt in ed. Ald. corrupta, in Paris. Chart. corruptiora: ego malim *ἔκκρισιν*) *μετὰ τὴν πρὸς τὸ ὑποκείμενον ἔνστασιν πάλιν ὑποστρεφουσῶν πρὸς τὴν ὄψιν.* *Plutarch.* de Plac. Phil. IV, 13. Alia ratione *Aretaeus* p. 130. D. *ἢν λίθων ἐνστάσιες ἔωσι.* E. *ἔλυσε καὶ σικύη κουφή κοτε τῶν λίθων τὴν ἔνστασιν.* quod capere licet vel, *si calculorum dolor urgeat et instet;* vel *si calculi insistant et adhaerescant.* *Γαμψωνύχων*, inquit *Iamblich.* Protr. p. 147, 21. ea est naturalis unguium structura, ut facile corripiant, aegre dimittant *διὰ τὴν ἔνστασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων, ὃν τρόπον καὶ αἱ κρεάγραι πεφύκασιν* etc. ita legendum ex codd. Reg. et Reines. fuit quum *ἔγκλασιν* tentarem; nunc MSS. consensu firmatam lectionem probo. Vetusti scriptoris *πᾶσαν ἔνστασιν θάμνου διερευνησάμενοι* *Suidas* exponit *συνηρεφῆ* (315) *ἔκφυσιν καὶ πυκνὴν τῶν θάμνων.* Ceterum *Aeschinis*, quem *Thomas* profert, locus est *περὶ τῆς Παραπρ.* p. 30. v. 36. Idem in Timarch. p. 18. v. 36. [p. 144. *Reisk.*] dixit *διασύρειν τὴν ὅλην ἔνστασιν τοῦ ἀγῶνος.* et *Demosth.* pro Cor. p. 473. C. [p. 237, 3. *Reisk.*] *ὁ τοιοῦτον ἀγῶνα ἐνστησάμενος.* Pari modo *ἐνστήσασθαι πρᾶγμα* *Aristoph.* Lysistr. v. 268. *Ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετῆλθον.* HEMSTERH.

1. *Ὡς ὁ Αἰσχίνης.*] *Phav.* delet *ὡς ὁ.* WITTER.

Leid. pr. *ὡς αὐτὸς Α.* Invenies locum de Falsa Leg. p. 398. D. [204. *Bekk.*] Alter, ni fallor, est in Orat. contra *Ctesiph.* Hinc *Demosthenes* pro Corona p. 473. C. *ὁ τοιοῦτον ἀγῶνα ἐνστησάμενος.* V. etiam *Suidam*, *Herodian.* l. VIII. c. 3. OUDEND.

2. *Ἐξαρχῆς.*] *Phav.* *ἐξ ἀρχῆς.* WITTER.

Sic et Vascos. STOEBER. [*ἐξαρχῆς* etiam *Ritschel.*]

3. *Ἐνταῦθα.*] Vid. schol. *Thucyd.* l. I. p. 19. DRAK.

4. *Ἐνθάδε.*] Sequitur *ἐνθένδε* apud *Phav.* *Thuc.* VI. p. 417. WITTER.

Addit cod. A. *ἐνθένδε* plane ut *Phavorin.* p. 272. [addidit *ἐνθένδε* *Ritschel.* sed uncis inclusum.]

5. *Δεῦρο.*] *Thuc.* III. p. 217. A. *μέχρι τοῦ δεῦρο.* WITTER.

6. *Τίθησι.*] *Phavor.* *τίθενται.* WITTER.

Cod. A. *τίθενται.* B. *τίθεται.* [Burm. *τίθεται.* *Ex Add.* Recepit hoc *Ritschel.*]

7. *Αὐτόθι.*] Vitiose in ed. Blank. *αὐτόιι.* Locus *Thucydidis*

ἐφ' οὗ εὑρίσκεται ὁ πρὸς ὃν τοὺς λόγους ποιεῖται γράφων[1]. *εἰ δέ ποτε τὸ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἑξῆς ἐπ' ἄλλου τόπου καὶ οὐκ ἐφ' οὗ ἐστιν ὁ λέγων τίθεται, ἀλλὰ τότε τοῦτο γίνεται, ὅτε ὁ τόπος προδηλωθῇ*[2] *καὶ τὸ πρόσωπον πρὸς ὃ*[3] *οἱ λόγοι, οἷον, ἐλθόντες τινὲς πρὸς ὑμᾶς πολλῶν ἀγαθῶν ἐνταῦθα ὤναντο· καὶ Θουκυδίδης*[4]*· ἕως ἀφίκοντο εἰς Ῥήγιον καὶ ἐνταῦθα ἠθρυίζοντο*[5]. *εὕρηται δὲ ἅπαξ καὶ μὴ προδηλωθέντος τοῦ τόπου, ὡς παρὰ Συνεσίῳ ἐν ἐπιστολῇ*[6]*· σοὶ μὲν οὖν*[7] *εὐτυχούσης τῆς ἐνταῦθα παιδείας πολυανδρίαν*[8] *σοφίας, ἤγουν τῆς αὐτόθι. οὐ δεῖ δὲ τῷ ἅπαξ εἰρημένῳ χρῆσθαι. ἔστι δὲ τὸ ἐνταῦθα καὶ ἀντὶ τοῦ τότε*[9], *ἔτι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο, οἷον, ἐνταῦθα τύχης, ὡς καὶ ἐς δεῦρο τύχης.*

Τὸ δὲ ἐκεῖ, ἐκεῖσε καὶ ἐκεῖθεν οὐ μόνον ἐπὶ

---

invenitur l. VI. cap. 44. Pro *ἕως* in Leid. sec. hic exaratur *ἤγουν*. OUDEND.

1. *Ποιεῖται γράφων.*] Huc usque *Phav.* caetera desunt. WITT. MS. B. *ποιεῖ.* [*Γράφων* deest Burm. *Ex Add.* — *Ritschel.* de coniectura [*ὁ*] *γράφων.*]

2. *Προδηλωθῇ.*] MS. A. *προδηλωθείη.*

3. *Πρὸς ὃ.*] MS. B. *πρὸς ὅν.* [Etiam Burm. *πρὸς ὅν.* *Ex Add.* Haud dubie recte hoc.]

(316) 4. *Καὶ Θουκυδ.*] Lib. VI. p. 441. C. [c. 44.] WITTER. [Apud Thucyd. legitur *εἰς Ῥήγιον τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον. καὶ* etc.]

5. *Ἠθροΐζοντο*] Tolle diaeresin. *ἠθροίζοντο* Rom. IDEM.

6. *Συνεσ. ἐν ἐπιστ.*] Pag. 275. C. *σοὶ μὲν γὰρ εὐτυχούσης ἐνθάδε πολυανδρίαν παιδείας.* IDEM.

7. *Σὺ μὲν οὖν.*] Multo aliter haec vulgo leguntur in *Synesio* ep. 138. *σοὶ μὲν γὰρ εὐτυχούσης ἐνθάδε πολυανδρίαν παιδείας, συνέσονται πολλοὶ* etc. Unde certe hic quoque *σοὶ* est reponendum, ut feci codd. Leidd. auctoritate. *σοφίας* vel abundat e glossa, vel certe vocum ordo ex *Synesio* invertendus: *πολυανδρίαν* (*πολυανδρείαν* Leid. pr.) *παιδείας σοφίας.* Non placet tamen. an? *εὐτυχ. τῆς ἐνταῦθα σοφίας πολυαν. παιδείας?* Saepissime *ἐνταῦθα* Genitivo iungitur. Ex memoria *Synesium* rursus citasse videtur Magister OUDEND.
Uterque MS. *σοὶ μέν.*

8. *Πολυανδρίαν.*] MS. A. *πολυανδρείαν.*

9. *Ἀντὶ τὸ τότε.*] Scr. *τοῦ* ex Rom. WITTER.
Ed. Blank. vitiose *ἀντὶ τό.* Pro *ἔτι* mox *ἔστι* Oxon. OUDEND.
Uterque MS. *ἀντὶ τοῦ.* recte.

ἄλλον τόπον, ἀλλὰ καὶ ἐφ' οὗ ἐστιν ὁ πρὸς ὃν τοὺς λόγους ποιούμεθα, τιθέαμεν. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ[1]· τῶν ἐκεῖθεν ἀνιόντων ἕκαστον ἐρωτῶμεν, ὅπως ἔχει σοι τὸ σῶμα[2], ἤγουν τοὺς αὐτόθεν[3]. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ· ἀλλ' ἐπεὶ τάχει τεθεράπευκας ἱκανῶς.

Ἐντρίβεται τὸ πρόσωπον, οὐ ψιμυθοῦται[4].

---

1. *Λιβαν. ἐπιστ.*] N. 239 MS. ad *Sallust.* quae incipit: *ἓν ἐρώτημα πάντων ἡμῶν* etc. *Wolf.* ep. 24. Witter.

2. *Ὅπως ἔχει τὸ σῶμα.*] Scr. *ὅπως ἔχει σοι τὸ σῶμα.* Sic Rom. Witter.

Sic edidi, addito *σοι*, quod male exsulabat ab ed. Blank. cum MSS. et edd. priores agnoscant, ut debent, auctore *Libanio* ep. 1187. In altero exemplo, quod hausit *Thomas* ex *Libanii* ep. 387. legendum est *ἐπειδή*. Oudend.

Cod. A. *ἔχει σοι.*

3. *Ἤγουν τοὺς αὐτόθεν.*] Cod. A. *τὸν τοὺς αὐτ.*

4. *Οὐ ψιμυθοῦται.*] *Ψιμιθοῦται* Rom. et Vasc. nonnihil mendose. Scribendum *ψιμιθιοῦται* vel *ψιμμιθ.* utrumque legitur. *Lysias* duobus in locis utitur, Orat. I. p. 8. [§. 14. *Bekk.*] *ἔδοξε δέ μοι τὸ πρόσωπον ἐψιμμιθιῶσθαι.* ubi vid. Cl. *Tayl.* not. et p. 11. Ita *ψιμύθιον* modo *μμ* habet. *Biset.* ad *Aristoph.* *ἐκκλ.* vs 1064. Stobb. [In Lysiae loco omnes Bekkeri codd. *ἐψιμυθιῶσθαι*, quod rectum.]

(317)

Eadem forma *Moeris* [p. 166.]: *Ἐντρίβεσθαι τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμυθοῦσθαι, Ἀττικῶς.* quae ex *ψίμυθος* emanat: reperitur etiam, si fides scripturae vulgatae constat, in *Libanio* t. I. p. 305. B. *τίνι τὸ πρόσωπον ἐπεψιμμίθωτο;* poterat alioquin levi negotio refingi *ἐπεψ.* vel *ὑπεψιμμυθίωτο.* sic veteres solent: in una *Lysiae* actione bis *ἐψιμμυθιῶσθαι* p. 8. ubi consule doctiss. *Taylorum*, et 11. unde sumsit *Etym.* in V. p. 406. v. 33. *Ctesias* apud *Athen.* XII. p. 528. F. *ἐψιμμυθιωμένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστί.* neque aliter *Plutarch.* Alcib. p. 213. B. iuncto, quod *Moeris* addidit, verbo. [In Athenaei loco recte *Dindorf.* *ἐψιμυθιωμένον.*] Placuit et tertia forma *ψιμυθίζειν*, ut ostendit *Clementis* *ψιμυθισμὸς* Paed. II. p. 232. v. 26. et in Gloss. *Ψιμυθιστής*, *cimussator*; sive potius *cerussator.* An *Thomas* igitur damnavit *ψιμυθοῦσθαι* a *Moeride* non inprobatum? nam alteram formam quis contra *Lysiam* Atticis eripere sustineat? rectius scripsisset, *Ἐντρ. τὸ πρ. ἢ ψιμμυθιοῦται.* Hemsterh.

Leidd. *ψιμιθοῦται* male: sed leg. *ψιμυθιοῦται*, vel *ψιμμ.* Adi *H. Steph.* in Thes. T. N. *ἐψιμμυθισμένως* formavit schol. *Aristoph.* in Pluto v. 1065. ubi de *ψιμυθίῳ* eximia collegit Cl. *Hemsterh.* [p. 394.] Porro addit Leid. sec. *καὶ ἐντρίμματα ἅπας ὁ τοιοῦτος φλήναφος καλεῖται.* V. *Poll.* V. 101. Sed et *ἐντρίψεις*, ut *Aeliano* lib. XII. V. H. c. 1. *Xenoph.* Cyrop. lib. I. p. 8. *κεκοσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ καὶ χρώματος ἐντρίψει* etc. quocum confer lib. VIII. p. 206. et 241. *καὶ κοσμητάς, οἳ ὑποχρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτούς.* uti legitur etiam apud *Athen.* lib. XII. cap. 2.

Εἰ καὶ παρά τισι τῶν ποιητῶν[1] *καὶ τῶν ῥητόρων εὕρηται τὸ συντυγχάνω ἀντὶ τοῦ ἐντυγχάνω, ἀλλὰ σὺ*[2] *Ἐντυγχάνω λέγε ὡς κρεῖττον. τὸ γὰρ συντυγχάνω ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην συμβαίνω κυρίως εὑρίσκεται. Θουκυδίδης· οὕτω που ξυντυχόν*[3].

Ἐν χρῷ κουρίας[4] *φάθι καὶ μὴ ψιλόκουρος*[5].

---

quod moneo, ne temere quis e MSS. nonnullis reponat *κομμωτάς*, de quibus V. *Suid. Hesych.* et Comm. Verbum hoc restituendum etiam *Aeliano* lib. IV. de An. c. 46. *καὶ πᾶν ὅτι ἂν ἐθέλωσι ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χρόαν ἐντρῖψαί τε καὶ χρῶσαι.* vulgo *ἐκτρῖψαι.* OUDEND.

MS. B. *ψιμμιθοῦται.* Sequitur in utroque codice: *καὶ ἐντρίμματα ἅπας ὁ τοιοῦτος φλήναφος λέγεται.* [Burm. *ψημιθοῦται.* additque *καὶ ἐντρίμματα ἅπας ὁ τοιοῦτος φλήναφος λέγεται. Ex Add.* Retinuit haec *Ritschel.* — De forma *ψιμυθοῦσθαι* vid. *Pierson.* ad Moer. p. 167. qui eam mutandam non esse monet. Conferri iubet *Ritschel. Barkerum* Epist. crit. p. 236. Caeterum apud Atticos *ψιμύθιον* semper scribendum esse videtur. vid. *Hemsterh.* l. l. Codices quidem saepius vacillant. Non leve argumentum peti potest ex iis, quae leguntur in Bekkeri Anecdd. vol. III. p. 1193. *τὸ πόληος διὰ τοῦ η̄ καὶ ō, οἷον ἀγροῦ νόσφι πόληος, οὐκ ἔστιν Ἰωνικόν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πόλιος διὰ του ῐ γέγονε κατ' Αἰολικὴν τροπὴν τοῦ ῐ εἰς τὸ η̄, ὡς ἐπὶ τοῦ ψιμμύθιον ψημύθιον καὶ ἀκτῖνες ἀκτῆνες.*]

1. *Παρά τισι τῶν ποιητῶν.*] E quorum numero *Euripides* Rhes. vs. 864.

Δέδοικα δ' αὐτόν. καὶ τί μου θράσσει φρένας,
Μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ.

(318) Eodem sensu Heracl. vs. 638.

Ἥκω γε μέντοι χάρμα σοι φέρων μέγα.
Τίς δ' εἶ σύ; ποῦ σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;

Ad solutae orationis scriptores quod attinet, plures, quos inter *Philo, Iosephus* et *Heliodorus*, hancce vocem usurpare non dubitarunt; in Atticarum igitur censum venire debet, *Thoma* contradicente. SALLIER.

[2. *Ἀλλὰ σὺ* etc. *ὡς κρεῖττον.*] Burm. simpliciter *ἐντυγχάνω λέγε σύ. Ex Add.*]

3. *Ξυντυχῶν.*] Leid. pr. bene *ξυντυχόν.* OUDEND. MS. A. *ξύντυχον.* [*ξυντυχόν·* etiam Burm. *Ex Add.* — Caeterum quid de hoc Thomae praecepto statuendum sit, docent lexica.]

4. *Ἐν χρῷ κουρίας.*] Exempla praeter alios plurima praebet *Lucian.* scholiast. ad t. I. p. 18. *Graev. ἐν χρῷ κουρ.*] *λέγεται ὁ μέχρι τῆς σαρκὸς ἐξυρημένος.* Minus frequens quamvis non inelegans illa formula *Philostr.* est Her. p. 714. *τὴν κόμην τοῦ Παλαμήδους ἐν χρῷ εἶναι*, i. e. *ad cutim abrasa.* conf. ad nostr. *Phav.* ex *Phrynich.* p. 12. et *Lascar.* p. 367. WITTER.

5. *Ψιλόκουρος.*] *Gloss.* p. 22. Attonsus, *φιλόκουρος.* leg. *ψιλόκ.* IDEM.

Ita *Phryn.* p. 18. et *Gloss.* Aliis *ψιλοκόῤῥης* vel *ψιλοκόρσης.* OUDEND.

Συνέσιος ἐν τῷ περὶ φαλάκρας[1]· καί τις ἐν χρῷ κουρίας ἀποθανών.

Ἡ Ἐξ[2] ἔστιν ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ ἔξω τίθεται, ὡς τό, ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο. καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· τετράκις ἔλεγον ἐξ ἠθέων τὸν ἥλιον ἀνατεῖλαι, ἤγουν ἔξω τῆς συνηθείας.

Ἐξαμβλῶσαι[3] καὶ ἄμβλωμα καὶ ἀμβλίσκειν[4] καὶ ἀμβλωθρίδιον, οὐκ ἐκτρῶσαι[5] οὐδ' ἔκτρωμα[6] οὐδ' ἐκτιτρώσκειν.

---

1. *Ἐν τῷ π. φ. λόγῳ.*] Ultima vox non comparet in MSS. Leidd. Recte. Centies eam omittit *Thomas*, qui indigitat *Synesii* locum p. 79 Praeterea videtur legi debere *ὑπὲρ φ.* Adi ad V. *Πέρσας.* Idem.

2. *Ἡ Ἐξ* etc.] Leid. pr. *Ἰστέον, ὅτι καὶ ἡ* etc. Bene. *Herodoti* verba leguntur lib. II. c. 142. in quibus *ἐξ ἠθέων* significant *consuetas sedes* seu *συνήθεις τόπους.* Idem. MS. B. *Ἰστέον, ὅτι ἡ ἐξ κ. τ. λ.* [Etiam Burm. *ἰστέον ὅτι ἡ ἐξ. Ex Add.* Recepit *Ritschel.* — De notione praepositionis *ἐξ*, ex qua idem est quod *ἔξω*, vid. *Valcken.* ad Herodot. l. l. Soph. Trach. v. 1078. *δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.*]

3. *Ἐξαμβλῶσαι.*] Conf. *Phryn.* p. 34. et 52. *Hesych.* voc. *ἀμβλωθρίδια*, si vera lectio, et voc. *ἀμβλύσκει.* Usus illa voce *Ioseph.* p. 128. B. *Lysiam* quoque orationem scripsisse *περὶ τῆς ἀμβλώσεως*, auctor est *Theo* c. 2. p. 20. *ἀμβλώσκειν* habet *Synes.* (319) p. 56. C. conf. *Galen.* voc. *ἀμβλυωσμός.* Witter.

Vide *Phrynich.* p. 88. et 128. eiusque comment. [p. 209. *Lob.*] Sec active eleganter *Philostr.* in Icon. lib. I. 14. *ὁ δὲ Διόνυσος τῆς μὲν μητρὸς ἐκτρώσκει.* Oudend.

4. *Καὶ ἀμβλίσκειν*] Cod. A. *καὶ ἀμβλήσκειν.*

5. *Οὐκ ἐκτρῶσαι.*] Legitur vero apud *Diod.* III. p. 198. C. IV. p. 211. C. *Philostr.* Icon. I. p. 785. *ὁ δὲ Διόνυσιος τῆς μὲν μητρὸς ἐκτρώσκει.* Witter.

6. *Οὐδ' ἔκτρωμα κ. τ. λ.*] Desunt haec in *Phavor.* Gloss. abortum, *ἔκτρωμα καὶ ἔκτρωσις.* Idem.

Attamen dixit *Hippocr.* lib. de Aër. Aq. et Loc. p. 343. *πρὸς τῷ ἦρι ἐκτιτρώσκεσθαι*, et lib. de Steril. p. 641. *ἢν γυνὴ ἐκτιτρώσκῃ ἀέκουσα.* sed et in illo et in istis praesertim binis de Mulierum Morbis libris et alibi tot tantaque huius rei exempla et testimonia ubique occurrunt, ut nimia eorum copia me omnino deterreat a coepto semel proposito, omnia illa solicite et scrupulose nimis colligendi, inprimis quum allata iam ex uno *Hipp.* sufficere utique posse crediderim: quibus addas velim, quae in Oeconomia *Hipp.* dudum congessit *Foësius*, *Dietcrichius* in Iatreo Hipp. p. 412. seqq. item *Stephanus* et *Gorraeus*, ut alios taceam, nempe *Nunnes.* et *Hoeschel.* ad *Phrynich.* p. 88. Igitur nulla alia in hanc rem loca, quae magna copia alias in promtu sunt, ex *Aretaeo*, *Dioscoride*, *Plutarcho*, *Galeno*, *Athenaeo* aliisque iam producam: quoniam breves potius notas conscribere animus est, quam vastos commentarios.

Ἐξαναχωρῶ[1] καὶ τὸ ἐκφέρομαι[2] καὶ τὸ παραβαίνω. Θουκυδίδης· ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, ἤτοι παρέβαινεν[3].

Ἐξαπιναίως[4] Θουκυδίδης. Φίλων καί τινες

De voce tantum ἐκτρώματος illud adhuc notandum, frustra quoque et infeliciter prorsus improbatam ac reiectam istam fuisse a fastidioso nimis *Thoma*. Sic enim *Aristoteles* de Generat. Animal. l. IV. p. 291. κυήματ' ἐκπίπτει παραπλήσια τοῖς καλουμένοις ἐκτρώμασιν. quod ipsum et in sequentibus aliisque locis passim occurrit; apud quem et alibi ἐκτρωματισμὸς et ἔκτρωσις legitur, quod ipsum etiam frequentius apud *Hippocratem* extat, qui et ἐκτρωσμὸν et τρωσμὸν lib. de Septimest. Partu et alibi dixit, unde ἐκτρωματιαῖον apud eundem, *Galenum*, *Plutarchum* et alios. Plura περὶ τοῦ ἐκτρώματος vid. apud interpretes sacros ad I. Ep. ad Corinth. XV, 8. et inprimis apud *B. Wolfium* in Curis Crit. et Philol. ad eundem locum t. II. p. 528. seqq. TRILLER.

(820) 1. Ἐξαναχ. . . . Θουκ.] Lib. IV. p. 272. D. ubi schol. ἀντὶ τοῦ ἀνεδύετο ποιεῖν ἅπερ ὑπέσχετο, ἀπέφυγεν. Sic idem paulo ante: ἀνεχώρει] ἀνεδύετο. STOBB.

2. Ἐκφέρομαι.] Scribe ἐκτρέπομαι, ut monuit ad *Suidam* [vol. I. p. 761.] clar. *Kusterus*. SALLIER.

3. Ἤτοι παρέβαινεν.] Vel potius ἀνεδύετο ποιεῖν, ἀπέφευγεν, uti explicat scholiastes lib. IV. c. 28. ut viri docti illic animadverterunt. OUDEND.

4. Ἐξαπιναίως.] At certe rhetor proprie haud fuit *Hippocrates*, quum scriberet lib. de Coac. Praenot. p. 576. t. I. ἐξαπίνης ἐν μακροῖσι πυρετοῖσι τελευτῶσι. item Aph. 41. sect. II. et Aph. 51. ibid. ut et lib de Morb. Sacr. p. 335. tom. II. et lib. II. de Morb. Mulier. p. 604. ἐξαπίνης ἄφωνος. atque ita alibi quoque saepissime. Conf. *Dieterich* Iatr. Hippocr. p. 439. et *Foësii* Oecon. Hippocr. p. 132. Neque ipsius felicissimus et rerum pondere et stili nitore imitator *Aretaeus* lib. II. de Causs. et Sign. Acut. Morb. c. 9. p. 22. quum pariter diceret: ἐξαπίνης ἐκθορνύμενοι, ὡς ὑπὸ νύξιος. Neque *Homerus* ipse Iliad. *E*. v. 90. ἐλθόντ' ἐξαπίνης. item *Callimachus* hymn. in Apoll. et alibi saepe. Neque denique, ut finem faciam dictis, *Xenophon*, *Herodotus*, *Arrianus* et *Plato* rhetores tum fuere, quum ista voce ἐξαπίνης crebro sic uterentur. Nulla igitur prorsus est differentia, ut somniat quidem male noster, inter binas istas voces ἐξαπιναίως et ἐξαπίνης, inprimis, quum illi ipsi praestantissimi auctores *Hippocrates*, *Aretaeus*, *Xenophon*, *Thucydides* reliquique omnes modo laudati nunc, prout nempe lubet, ἐξαπιναίως scribant, nunc rursus ἐξαπίνης, nulla prorsus observata distinctione, quam scilicet solus sibi finxit in pergula sua umbratica, ac lepide excogitavit bonus noster *Thomas*, indocilis rectiora loqui. TRILLERUS.

V. ind. *Thucydid*. *Philon*. p. 746. B. ed. Francof. *Parthenii* Ἐρωτ. cap. 6, 84. *Poll*. l. VI. §. 193. OUDEND. [*Valcken*. apud *Tittmann*. p. 159. „ad Luc. IX. 39. ap. Athen. 5. p. 186. e. 6. p. 349. c. Theocr. XIV. v. 32. ἐξαπίνας et XX. 20. Callim. A. 5. Del. 116. ἐξαπίνης."]

Hoc sicuti utitur *Thuc*. II. c. 48. vs. 67. III. 79. fine etc. *Xe-*

ἄλλοι· οἱ δὲ ῥητορικοὶ ἐξαπίνης. τὸ δὲ ἐξάπινα[1] οὐχ Ἑλληνικὸν[2] ὅλως[3].

Ἐξεῖλε τοῦτον αἰτίας κάλλιον λέγειν ἢ ἐξέβαλεν. εἷλε τὴν πόλιν καὶ ἐξεῖλε καὶ ἐξαιρεῖ καὶ ἐπόρθησε καὶ παρεστήσατο. μαρτυρία τοῦ ἐξαιρεῖ παρὰ Δημοσθένει· ἀλλὰ καὶ[4] νῦν ἐξαιρεῖ πολλὰ τῶν φρουρίων. καὶ τοῦ ἐξεῖλε παρὰ Θουκυδίδῃ[5]· Σκιωναίους ἐξελεῖν καὶ ἀποκτεῖναι. οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ πόλεων λαμβάνεται τὸ ἐξεῖλεν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ὡσαύτως καὶ τὸ παρεστήσατο καὶ ἐπὶ γνώμης λαμβάνεται, οἷον παρεστήσατο τοῦδε τὴν γνώμην. τὸ δὲ εἷλεν ἐπὶ πόλεως ἀεὶ καὶ χωρίων. οὕτω γὰρ Θουκυδίδης χρῆται. ἐξεῖλε τῷ δεῖνι γέρας καὶ ἐξῄρει[6]. Θουκυδίδης[7]· Δημοσθένει[8] ἐξῃρέθησαν τριακόσιαι πανοπλίαι. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς

---

noph. I. Hellen. p. 261. vs. 38. de Re Eq. p. 553. princ. sic iidem nec ἐξαπίνης sprevere. *Thuc.* l. IV. c. 111. extr. c. 115. vs. 49. l. I. c. 50. ult. l. V. c. 10. vs. 55. *Xenoph.* VI. *K. Π.* l. III. K. A. IV. etc. ABRESCH.

1. *Τὸ δὲ ἐξάπινα.*] *Zonar.* VII, 25. p. 360. C. *Διαστῆναι τὸ πεδίον λέγεται ἐξάπινα.* Idem X, 37. p. 542. A. *ἐξάπινα σφᾶς περιεστοίχισαν.* In *Hesych.* p. 875. seq. Schrev. coniunctim legendum: *Σύμπτωμα, συνάντημα, συμβεβηκὸς ἐξάπινα.* WITTER. (321)

MS. A. ἐξάπηνα.

2. *Οὐχ Ἑλληνικὸν ὅλως.*] Ultima vox deest MSS. Leidd. *ἐξάπινα* reperias tamen in S. L. quarum voces saepe obelo notat *Thomas.* Sic in Evang. *Marci* c. 9. §. 8. *ἐξάπινα περιβλεψάμενοι.* Item *Etym.* M. et *Suid.* Ἐξάπινα, ἐξαίφνης ἢ κυκλόθεν. *Δαβίδ*· (Ps. 63, 4.) *ἐξάπινα κατατοξεύουσιν.* OUDEND.

3. *Ὅλως.*] Vid. *Kuster.* ad *Suid.* v. *Ἐξαναχωρεῖ*, pag. 761. DRAKENB.

Deest in duobus MSS. Regg. [*Ὅλως* abest B. ut ceteris. Deleatur idcirco. *Ex Add.* Delevit *Ritschel.*]

4. *Ἀλλὰ καί.*] Cod. A. *καὶ* omittit. [Locum Demosthenis invenire non potui.]

5. *Παρὰ Θουκυδίδῃ.*] Lib. IV. cap. 122. ubi *ἐξελεῖν τε καὶ ἀποκτ.*

[6. *Ἐξῄρει.*] Ita dedi de *Ritschelii* emendatione pro eo quod vulgo vitiose legitur *ἐξῆρε.*]

7. *Θουκυδίδης*] Lib. III. cap. 114.

8. *Δημοσθένει.*] Inepte Leid. pr. *Δημοσθένης*, quasi ille, ut supra, citaretur; cum sit vox *Thucydidis*, sive pars exempli e l. III. c. 114. quo sensu passim occurrit apud *Xenophontem* et *Apoll.* Rh. I, 397. aliosque. *Aristidis* primum exemplum legas t. I. p. 6. ed. Angl. OUDEND.

Δία[1]. τὰς ἀκροπόλεις ἐξεῖλον Διΐ. καὶ ἐξαίρω τὸ ὑπερβάλλω. Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας Ῥοδίοις[2]· ἐξαίρει πᾶσαν ἀνθρώπων ἄνοιαν.

Ἐξειλεγμένος, οὐκ ἐκλελεγμένος.

Ἐξείλοχεν[3], οὐκ ἐκλέλοχε.

Ἐξ ἐκείνου, οὐκ ἔκτοτε[4] οὐδ' ἀπὸ τότε[5].

---

1. *Ἀριστ. εἰς τὸν Δία.*] Pag. 73. B. Med. Alter locus est p. 98. B. l. 9. add. p. 70. B. lin. 15. 17. *Ἐν τῷ π. ὁμ. Ῥοδ.*] Interpunge: ἐν τ. π. ὁμ. Ῥοδίοις· ἐξαίρει etc. Wittek. [vol. I. p. 7. ed. *Dind.*]

(322) 2. *Ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας Ῥοδίοις.*] Sic appellatur haec oratio, vel potius, ut est in Leid. pr. Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας, ut in V. ἐπιτρέπει etc. Pessime edebatur ὁμονοίας· Ῥοδίοις ἐξαίρει π. V. t. II. p. 561. Alibi male omissa est vox Ῥοδίοις V. in ἔχω. Alibi Ῥυδίων, ut in V. οὐκ, et προσηγορία. Sed illic recte quoque Leid. pr. Ῥοδίοις. Oudend.

Uterque MS. ἐν τῷ Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας. [Burm. Ῥοδίοις περὶ ὁμον. Bene *Ex Add.* — Recepit *Ritschel.* et pro Ἀριστείδης dedit ex uno libro ὁ αὐτός. Locus Aristid. est vol. I. p. 829. *Dind.*]

3. *Ἐξείλοχεν.*] Vid. *Graev.* ad Soloec. §. 47. p. 105. et in add. ad p. 66. Wittek.

Praestantiss. *Graevius* ad *Lucian.* Soloec. t. III. p. 573. hunc in modum protulit: Ἐξείληχεν, οὐκ ἐκλέλογχεν, ita sine dubio legendum existimans, ut qui demtae labis ne minimam quidem faciat mentionem. Si sic scriptum reperissemus, nulla foret mutandi causa: nunc nihil est, cur receptam lectionem, in quam veteres edd. consentiunt, repudiemus. Verum est, Atticos, ut ἐξείλεγμαι solent pro ἐκλέλεγμαι, sic et ἐξείλοχα praeferre τῷ ἐκλέλοχα. *Aristid.* t. III. p. 649. D. τὰ γοῦν κράτιστα ἐξειλοχὼς ταῦτα περὶ τούτων γράφω. *Hesychius* habet *Κατείλοχε.* Inprimis frequens in composito συλλέγω. *Suid.* in *Συνειλόχασι.* Rarior forma passiva, οἱ δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ ποταμῷ συνειλόχαται apud *Dion. Cass.* p. 81. E. *Dioscor.* habet ἐν δυσὶ τόμοις συνειλεχότες Parab. p. 125. G. Hemsterh.

In cod. Oxon. scribitur ἐξέλοχεν καὶ ἐκλέλοχε. Oudend.

4. *Οὐκ ἔκτοτε.*] *Graevius* ad *Lucian.* Soloec. p. 741. Drak.

Coniungit Rom. ἔκτοτε. *Phavor.* p. 277. separat ἐκ τότε. qui idem post ἀπὸ τότε add. λέγομεν. Wittek.

5. *Οὐδ' ἀπὸ τότε· καὶ ἐκ παλαιοῦ, οὐκ ἔκπαλαι οὐδὲ ἀπόπαλαι.*] Sic locum hunc auxi, auctoribus MSS. omnibus et edd. vett. Negligentissime *Blankardus* cuncta καὶ ἐκ παλαιοῦ etc. elabi siverat. Tu vide, lector, *Phrynichum* p. 14. ibique *Nunnesium*, quem sine hac additione non intelliges, item p. 48. Porro Oxon. et edd. Rom. Vasc. adiiciunt οὐδὲ (καὶ ed. Rom.) πρόπαλαι. καὶ καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν οὐ συντάσσουσι τὰς προσθέσεις Ἀττικοί. Verum hic pannus adsutus videtur ex *Herodiano* p. 206. ed. *Pauw.* ἔκτοτε inveni apud *Apollodor.* l. I. p. 61. ed. Fab. ἔκπαλαι in S. L. et aliis minus Atticis. V. Cl. *Alberti* Obs. S. p. 463, 511. Oudend. [Vide *Lobeckii* egregias copias ad Phrynich. p. 45 sqq. εἰς ὁπότε invenitur apud Aeschin. adv. Ctesiph. §. 99. *Bekk.*]

καὶ ἐκ παλαιοῦ [1], *οὐκ ἔκπαλαι οὐδὲ ἀπόπαλαι.*

Ἐξεκόπη τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγων [2] *καὶ ἀνεκόπη* [3] *κάλλιον ἐρεῖς* [4] *ἢ ἀφῃρέθη* [5]. *Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις* [6]· *εἶθ' ἐξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν*

Coniunctim uterque MS. ἔκτοτε. Post οὐδ' ἀπὸ τότε cod. B (323) subiungit: *καὶ ἐκ παλαιοῦ, οὐκ ἔκπαλαι οὐδὲ ἀπόπαλαι.* quibus denuo addit MS. A. *οὐδὲ πρόπαλαι. καὶ καθόλου τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν οὐ συντάσσουσι τὰς προθέσεις· Ἀττικοί.* [*Ritschel.* ἀπότοτε ex codice. Idem vir doctiss. addidit, quae in Ox. Reg. A. et duabus illis editt. leguntur. — In *Addend.* haec: „ἐκ παλαιοῦ etc. consonat Burm.“ Vide supra pag. 270. extr.]

1. *Ἐκ παλαιοῦ.*] Idem quidem tradit *Phrynichus*, sed uterque more solito vehementer fallitur, licet in eorum castra praepropere nimis transierit, quod mirum, ipse quoque *Salmasius* lib. de Hellenistica pag. 104. Probum enim ac tritum quoque illud falso damnatum ἔκπαλαι esse, ex *Arriano*, *Plutarcho*, *Apollon.* Alex. aliisque valide ostendit Cel. *Alberti* in Observ. Sacr. p. 463. et p. 511. item *Blakwall* in Auct. Class. Sacr. t. II. p. 418. nec non *Wolfius* in Cur. Philol. et Crit. in N. T. t. IV. p. 205. ac denique Cl. *Schwarzius* cum in Comment. de Soloecismis discipulorum I. C. antiquatis p. 69. tum et praecipue in Comment. Crit. Gr. Ling. N. T. pag. 444. ubi et quaedam *Iosephi* loca simul denuo addidit. Quibus testimoniis ac fulcris sane tam luculentis, nunc facile sese tuebitur illud Petrinum Ep. II. c. 2. 3. τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, quod hic inprimis tacite sugillare videtur incredulus noster in tradenda vera proborum verborum Graecorum auctoritate, *Thomas Magister:* pro more nempe consueto, ut supra iam passim vidimus ac mox rursum, item et sequentibus clarius adhuc videbimus. Nihil enim libentius ille morosus grammaticus improbat et e censu proborum verborum eliminare tentat, quam dictiones quidem sacras in sanctissimo N. F. codice hinc inde occurrentes. TRILLER.

2. *Ἐξεκόπη τ. ὀ λέγων.*] *Phav.* p. 277. delet λέγων. WITTER. Pro λέγων in margine sui exemplaris λέγειν adscripsit *Iunius.*

3. *Καὶ ἀνεκόπην.*] *Phav. καὶ ἀνεκόπη.* WITTER. Uterque MS. *καὶ ἀνεκόπη.*

4. *Κάλλιον ἤ.*] *Phavor. κάλλ. ἐρεῖς ἤ.* WITTER. Verbum addidi e MSS. a quo pendet λέγων. Item ν̄ ex iisdem sustuli τῷ ἀνεκόπην. Id fieri debere, sentit quisque. λίθῳ abest a MSS. hic. Sed in *Aristoph.* vs. 24. OUDEND.

Addit uterque MS. ἐρεῖς. [λέγων καὶ ἀνεκόπη κάλλιον ἐρεῖς etiam Burm. *Ex Add.*]

5. *Ἀφῃρέθη.*] Usus *Liban.* t. I. p. 918. D. τῶν ὀφθαλμῶν ἀφῃρέθην. Add. eund. p. 921. D. WITTER.

6. *Ἀριστοφ. ἐν Νεφ.*] Vs. 24. τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος *Liban.* t. I. pag. 107. D. 173. A. etc. ἐξεκόπη τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡττηθεὶς *Conon* Narrat. VII IDEM.

Ἐκκοπεὶς ὀφθαλμοὺς Aeschin. in Tim. p. 194. B. STOBBER. (324)

λίθῳ[1]. Φιλόστρατος ἐν Ἡρωϊκοῖς[2]· τὰς ὄψεις ἀνακοπείς. τὸ δὲ ἐτυφλώθη κοινόν.

Ἐξενεγκεῖν[3] καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐκβαλεῖν καὶ ἀντὶ τοῦ νεκρὸν ἐξαγαγεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐκφέρειν. ἐκφέρουσι μέντοι τὸν νεκρὸν ἐπὶ ἡμέρας καὶ οὐκ ἐπὶ νυκτός[4], ἵνα πάντες αὐτὸν ἴδωσι, μὴ φαρμάκοις[5]

---

1. *Λίθῳ.*] Deest in A. et B. [exsulat etiam a Burm. *Ex Add.*]

2. Φιλόστρ. ἐν Ἡρ.] Pag. 664. §. 2. Add. eund. p. 12. τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐξέκοψεν. WITTER.

3. Ἐξενεγκεῖν.] Qua de notissima loquendi ratione perquam multa auctorum loca collegit *Io. Kirchmannus* lib. II. de Funerib. Romanor. cap. 1. pag. 71 seqq. quibus longe plura adhuc addi possunt passim obvia, ut ostendimus ipsi olim in annotat. nostris philolog. ad *Luc.* VII. 12. quorum excerpta in compendium arctius missa dedit B. *Wolfius*, heu! quondam noster, in Curis Crit. et Philol. Sacr. ad eundem locum t. I. p. 632. quibus addas, si lubet, *Pricaei* Annot. ad istum locum p. 267. item *Iac. Elsneri* Observ. Sacr. t. I. p. 211. nec non *Cerdae* Observ. ad illud *Virgilii* lib. IV. Georg. vs. 255.

— — dum corpora luce carentum
Exportant tectis et tristia funera ducunt.

Latinos enim pariter de hac lugubri et funebri re *efferre* et *exportare* dicere solere, notum est cuivis, quod multis quoque exemplis ostendit supra laudatus *Kirchmannus* cum aliis auctoribus pluribus, quos maximam partem allegavimus, lib. I. Observ. Crit. cap. 27. p. 69. ubi et ipsi quaedam in hanc rem loca produximus. Mox in *Thoma* nostro sequitur: καὶ οὐ θανάτῳ φυσικῷ τέθνηκεν, ubi tamen legendum potius videtur: καὶ θανάτῳ οὐ φυσικῷ τεθνηκέναι, praecessit enim: ἵνα πάντες αὐτὸν ἴδωσι — τεθνηκέναι. Imo rectius forsan per antithesin hic legatur: ἀλλὰ θανάτῳ φυσικῷ τεθνηκέναι, quod scilicet longe melius et exactius respondet antecedentibus: μὴ φαρμάκοις κ. τ. λ. ἀλλὰ θανάτῳ φυσικῷ τεθνηκέναι, *illum mortuum non venenis, sed morte naturali e vivis fuisse sublatum.* TRILLER.

4. Καὶ οὐκ ἐπὶ νυκτός.] *Phav.* delet καί. WITTER.

Falsum, si de priscis Graecorum temporibus intelligi velit. conf. *Pollux* VIII. 65. *Potter.* Archaeol. Gr. col. 554. STOBB.

5. Μὴ φαρμάκοις etc. τέθνηκεν.] Leid. pr. a m. sec. ὅτι (325) μή. Non opus est; μὴ significat *num quid*, *an*, vel scrib. μήτι. *Long.* in Pastor. lib. I. init. [IV. 1. p. 107. *Schaef.*] μαθησόμενος, μήτι τοὺς ἀγροὺς ἐλυμήνατο. ubi male in ed. ult. μήτι οὐκ ἀγρούς. Optime *Pollux* lib. VIII. §. 65. αἱ προθέσεις δὲ διὰ τοῦτο ἐγίγνοντο, ὡς ὁρῷτο ὁ νεκρός, μήτι βιαίως πέπονθε. ubi V. Comm. *Moschopulus* in V. ἐξενεγκεῖν haec ita habet: ἐξέφερον δὲ τὸν νεκρόν, ἵνα πάντες ἴδωσι τὸν θάνατον αὐτοῦ, μή ποτε φαρμακωθεὶς ἢ τοιοῦτό τι παθὼν ἀποθάνῃ, ὅπερ ἐπεκράτησε καὶ γίνεται μέχρι τοῦ νῦν ἀπὸ συνηθείας. τὴν γὰρ αἰτίαν οἱ πλείους ἀγνοοῦσι. Non scio vero, qui huc apud Grammaticos irrepserit antiquitatis

ἢ τοιούτοις τισὶ καὶ οὐ θανάτῳ φυσικῷ τέθνηκεν. ἐξήνεγκε δὲ καὶ ἐξέφερέ τις μέμψιν κατά τινος.

Ἰστέον δέ, ὅτι τὸ ἐξαγωγὴ[1] *καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν τούτων λέγεται· τὸ δὲ ἐκφορὰ ἐπὶ μέμψεως οὐ λέγεται, ἀλλ' ἐπὶ νεκροῦ καὶ ἐπὶ ἁπλῶς ἐκβολῆς*[2].

Οὐδεὶς τῶν δοκίμων[3] *Ἐξ ἐπιπολῆς*[4] *εἶπεν,*

---

nota, dum agunt de vocum et verborum vi. At forsan *τὴν τοῦ νεκροῦ πρόθεσιν* cum *ἐκφορᾷ* confuderunt. OUDEND.

1. *Ὅτι τὸ ἐξαγ.*] *Gloss.* pag. 78. *Divulgatio*, *ἐξαγωγή*, *δημιοθήνια.* et p. 88. *Evestio* (l. evectio Vulc) *ἐξαγωγή*. WITT.

2. *Ἀλλ' ἐπὶ ἁπλῶς ἐκβολῆς.*] Legendum fortasse *ἢ ἁπλῶς ἐπ' ἐκβολῆς.* SALLIER.

Scr. *καὶ ἐπὶ* ex Rom. et Vasc. Vid. *Aristoph.* Pl. v. 1009. et ad eum *Spanh.* STOEBER.

Sic MSS. et edd. vett. Prave ed. Blank. *ἀλλ'*. OUDEND.

Uterque MS. *καὶ ἐπὶ ἁ. ἐ.* [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

3. *Οὐδεὶς τῶν δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν.*] *Graevius* ad *Lucian.* Soloec. p. 742. DRAKENB.

Nostro praeivit *Phryn.* in Ecl. h. v. [p. 126. *Lob.*] quam sententiam quoque tuetur in *Προπ. Σοφ.* voc. *ἐπιπολῆς.* [*Bekk.* Anecdd. p. 38.] STOEBER.

Ingens profecto exigui grammatici temeritas! quasi vero omnes ille auctores probatissimos aut perlegisset aut fida et tenaci memoria teneret. Nonne igitur scriptor *δόκιμος*, imo *δοκιμώτατος* et *ἀττικώτατος* simul censeri debet *Aristoteles?* qui tamen lib. II. de Gener. II. 7. Anim. p. 232. apertissime scripsit: *διαχεῖται τὸ λεπτὸν καὶ ψυχρὸν ἐξεπιπολῆς.* Nonne probus scriptor Atticus *Lucianus*, qui tamen lib. II. [cap. 2.] Ver. Hist. p. 667. [Cod. Gorl. hoc in loco exhibet *ἐπιπολῆς.*] pariter dixit: *ἐξ ἐπιπολῆς μόνον*, et lib. de luctu p. 304. [cap. 16.] t. II. rursus *τὸ πρόσωπον ἐξ ἐπιπολῆς ἀμύσσειν*, quod ad *Phrynichum* item somniantem perperam pro suspecto habet *Nunnesius* p. 50. quanquam idem *Lucianus* sui quasi oblitus eandem loquendi rationem reiicere videtur lib. de Soloec. pag. 742. [cap. 5.] ubi vid. *Graevius.* Nonne denique scriptor *δόκιμος* *Diodorus* Sicul. qui lib. V. c. 38. p. 861. t. I. manifestissime scripsit: *κασσίτερος οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς εὑρισκόμενος.* pro quo *Strabo*, observante ibi Cel. *Wesselingio* lib. III. p. 219. exhibet *ἐπ' ἐπιπολῆς.* Omitto alia. Scilicet *ἐπιπολὴ* est nomen substantivum, quod proinde variis cum praepositionibus construi potest. Recte ergo dicitur *ἐξ ἐπιπολῆς*, *ἐπ' ἐπιπολῆς* et *ἀπ' ἐπιπολῆς* etc. quae tam elegantiae causa, per consuetam ellipsin, saepius omittuntur. Ceterum mira sunt et pene ridicula ex parte, quae de hac voce notat *Pauw* ad *Phrynich.* p. 50 seq. TRILLER.

Recentiores non refugere. *Achill. Tat.* p. 69. [II. 7. p. 31, 5. *Iacobs.*] *Luc.* t. I. p. 45. 746. et II. p. 433 *Hermog.* *περι Γοργ.* pag. 271. edit. *Iunt.* *Philo* Iud. p. 712. F. edit. Genev. ABRESCH.

4. *Ἐξ ἐπιπολῆς.*] Vel peius *ἐξεπιπολῆς* una quasi voce, uti saepissime editur. *Thomae* consentit *Phrynichus* p. 50. et ipse *Lucianus* in Soloecista. Cum tamen idem bis [ter] usus sit *ἐξεπιπολῆς* in Nigr. t. I. p. 77. [cap. 35.] Ver. Hist. [l. l.] grammatici

(326)

ἀλλὰ πάντες χωρὶς τῆς ἐξ. Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ[1]· ἐπειδή σοι διὰ βραχέων καὶ ἐπιπολῆς[2] ἀπεκρινάμην. Θουκυδίδης[3] ἐν τῇ ἕκτῃ· διὰ τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἄλλου εἶναι.

Ὥσπερ ἐξερῶ[4] τὸ ἀκριβῶς λέξω[5], οὕτω καὶ ἐξερήσομαι τὸ ἀκριβῶς ἐρωτήσω. Ἀριστείδης ἐν Λευκτρικῶν[6] πέμπτῳ· ἐξερήσομαι δὲ τοὺς ὑπὲρ ἑκατέρων εἰρηκότας.

Ἐξήμεσε[7] κάλλιον ἢ ἐξέμεσεν[8].

Ἐξήρτημαι[9] ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι[10], οὐ μόνον πρὸς γενικήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δοτικήν. Αἰσχύ-

---

quoque *Hesych.* *Etym.* *Suidas* crebro explicationis gratia sic efferunt. *Moeris* etiam [p. 163.] ait modo, ἐπιπολῆς Atticum esse. Sed adite Comm. ad *Phrynich.* et *Duker.* in Add. ad locum *Thucydidis* a *Thoma* citatum lib. VI. cap. 96. *Aristidis* verba legas in Aegyptio t. II. p. 331. ed. Angl. Oudend. [ἐξεπιπολῆς una voce *Ritschel.* — cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 126 sq.]

1. Ἀριστ. ἐν τῷ Αἰγυπτ.] *Phav.* Αἰγυπτιακῷ. Locus est p. 90. B. Witter. [vol. II. p. 437. *Dind.*]

2. Ἐπιπολῆς.] Cod. A. ἐπιστολῆς. melius forte B. ἐπὶ πολλῆς. Eadem in sequente *Tucyd.* loco diversitas obtinet. Stoeb.

3. Θουκυδ.] Deficit hoc exemplum in *Phav.* Lege *Thuc.* l. c. p. 477. D. Witter.

4. Ὥσπερ Ἐξερῶ.] MS. B. ἐξαιρῶ et post ἐξαιρήσομαι.

5. Λέξω.] Sic exhibui, cum MSS. et *Phavorino.* Male vulgo λέγω. In *Aristidis* quoque exemplo e t. I. p. 471. ed. Angl. rescripsi ὑπὲρ sensu MSS. que postulantibus. Oudend.

Uterque MS. cum *Phavor.* λέξω. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

6. Ἀριστ. ἐν τῷ Λευκτρ.] Pag. 34. B. ubi ὑπὲρ pro ὑπό. Witt.

Tom. II. pag. 210. [I. p. 703. *Dind.*] unde in *Thoma* reponendum ὑπέρ. Abresch. [Pro Λευκτρικῶν dedit *Ritschel.* ex duobus libris Λευκτρικῷ ex constanti Magistri usu vid. eiusd. praefat. p. XXIX. et *Oudendorp.* infra p. 477.]

(327) 7. Ἐξημ.] *Phav.* p. 279. ἐξήμ. κ. ἢ ἤμεσε. Witter.

8. Ἢ ἐξέμεσεν.] Leid. cod. cum *Phavorino* ἢ ἤμεσεν. Id voluisse, opinor, *Thomam* licet simplex passim occurrat aliis temporibus; immo et *Theophrastus* scripserit in Charact. cap. 3. χθὲς ἤμεσα. item *Lucianus* aliquoties, ut t. I. p. 750. III. p. 863. ed. ult. ἐμέσαι *Liban.* ep. 1381. ἐξήμησε metri causa dixit *Hesiod.* Theog. vs. 497. et contra *Homerus* ἐξεμέσειεν Odyss. M. 237. 437. Corrigendus in hoc verbo *Suidas* ἐμημεκώς, ut centies occurrit: vulgo perperam ἐμεμηκώς, ἐμέσας. Oudend. Uterque codex ἢ ἤμεσεν. [Etiam Burm. ἤμεσεν. *Ex Add.* — Recepit *Ritschel.*]

9. Ἐξήρτημαι.] *Synesius* de Regno p. 16. A.

10. Ἐκκρέμαμαι.] MS. B. bis ἐκκρέμμαμαι.

λος ἐν Προμηθεῖ[1]· ἐκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι. ἐξήρτημαι δὲ ἀντὶ τοῦ εἰς ἑαυτὸν κρεμῶ[2] αἰτιατικῇ. Συνέσιος ἐν τῇ[3], τρίτη μὲν ἦν Αἰσχίνῃ κειμένῳ[4], ἐπιστολῇ· χρυσία καὶ λίθους ἐξήρτητο. καὶ πάλιν ἐν ἐπιστολῇ[5] τῇ, ἕως ἔτι περιῆν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος· διαφερόντως δὲ τοὺς ἡμετέρους γονέας ἐξήρτητο. ἀπήρτημαι δὲ τὸ ἀποδιΐσταμαι, κυρίως ἐπὶ θαλάσσης γενικῇ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ, λύσαντες ἐκ Βενδιδείου, ἐπιστολῇ· τὸ ἀπηρτῆσθαι τοσοῦτο[6] τῆς γῆς. ἀπήρτημαι καὶ τὸ ἐκκρέμαμαι. Λουκιανὸς ἐν τῷ Ἰκαρομένιππος[7] ἢ Ὑπερνέφελος· ἄνω που τῆς διηγήσεως ἐκ τῶν ὤτων ἀπηρτημένον[8].

Ἐξίσης[9] κάλλιον ἢ ἐπίσης[10].

---

1. *Ἐν Προμηθεῖ.*] Vs. 710. [713. *Well.*] Sed ubi ponitur sensu seq. exempli, et accusativus *τόξα* adhiberi potuisset. Plura de his vide apud doct. *Abresch.* ad *Aeschyl.* Anim. lib. I. p. 40 sq. OUDEND. [Est hic locus ex innumerabilibus illis, ex quibus apparet, qua incogitantia Magister libellum hunc conscripserit.]

2. *Ἀντὶ τοῦ εἰς ἑαυτὸν κρεμ.*] Pro *εἰς ἐμαυτόν*, ut monuit *Laur. Normann.* ad *Aristid.* *κατὰ τῶν ἐξορχ.* p. 162. HEMST.

3. *Συνεσ. ἐν τῇ γ'.*] Pag. 158. B. Alter locus est pag. 161. A. ubi *τοσοῦτον*. conf. pag. 163. A. tertius locus legitur p. 174. C. WITTER.

4. *Τρίτη μὲν ἦν Αἰσχ. κειμένῳ.*] Sunt primae voces ex epist. 3. p. 160. ut saepissime cum aliis citat *Thomas*: et mox *ἢ* ed. Blank. Alter metaphoricus locus est ep. 20. pag. 176. sed hic in MSS. Leidd. non legitur, qui iungunt *λίθους ἐξήρτητο. Ἀπήρτημαι.* OUDEND.

5. *Καὶ πάλιν ἐν ἐπιστολῇ.*] MSS. A. et B. *καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ.* [Ita etiam Burm. *Ex Add.*]

6. *Τοσοῦτο.*] Vulgo in *Synesii* ep. 4. p. 163. *τοσοῦτον.* Dein (328) in *Luciani* loco t. II. pag. 755. ed. ult. rescripsi e cod. Leid. pr. *ἀπηρτημένον* sc. *μή με περιΐδῃς*, quae in *Luciano* praecedunt. OUDEND. [*τοσοῦτον* etiam Burm. *Ex Add.* — Restituit *Ritschel.*]

7. *Λουκ. ἐν τῷ Ἰκαρ.*] Cap. 3. ex.

8. *Ὤτων ἀπηρτημένων.*] MS. A. *ὄντων.* Mox uterque MS. [et Burm.] *ἀπηρτημένον.* *Iunius* *ἀπηρτημένος.*

9. *Ἐξίσης κάλλιον ἢ ἐπίσης.*] Ita et *Phavorin.* At in MS. Oxon. non comparet *κάλλιον.* Et sane cum aliis *Xenophon* ait lib. III. Cyrop. p. 81. in f. *ὑμᾶς ταῦτα ἐπίσης ἐμοὶ ἐπισταμένους.* OUDEND. [Locus Xenoph. est Cyrop. III. 3, 35. ubi hodie aliter legitur. Est hic unicus Xenophontis locus, ubi *ἐπίσης* olim legebatur.]

10. *Ἢ ἐπίσης.*] *Ἐξίσης* et *ἐπίσης* promiscue ab Atticis usurpata; praeter *Xenophontem*, cuius in lexicis mentio, testis etiam *Sophocles* Elect. vs. 1059.

Τὸ Ἔξω[1] καὶ ἐπὶ στάσεως καὶ ἐπὶ κινήσεως[2]. οἷον, ἔξω διατρίβει, καὶ ἐξῆλθεν ἔξω. τὸ δὲ ἐκτὸς ἐπὶ κινήσεως ἀεί. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις[3]· ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαῶν[4]. Σοφοκλῆς[5]· σὺ δ' ἐκτὸς ἦξας[6] πρὸς τί; εὕρηται δὲ καὶ ἅπαξ[7] ἐπὶ στάσεως παρὰ Πλάτωνι, οἷον, καὶ ὅσα ἐκτός ἐστιν. ἔστι[8] δὲ τὸ ἐκτὸς καὶ ἀντὶ τοῦ χωρίς. Λουκιανὸς ἐν τῷ[9]

Τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους
οἰωνοὺς εἰσορώμενοι
Τροφὰς κηδομένους, ἀφ' ὧν τε
Βλάστωσιν, ἀφ' ὧν τε ὄνησιν εὕρωσι,
Τάδ' οὐκ ἐπίσης [ἐπ' ἴσας] τελοῦμεν.

Salliba. Habes apud *Herod.* VII. [cap. 50. al.] pag. 458. D. et *Theon.* Progymn. cap. 1. pag. 8. Witter. Vid. not. ad *Viger.* pag. 71. Stoeber.

Demosth. Or. de Class. p. 3. οὐ δὲ γὰρ ἐπίσης ὁρῶ. *Lucian.* D. D. XX. 1.

1. Τὸ ἔξω.] Sic MSS. et edd. vett. τὸ rescidit Blank. Oudend.

MS. A. τὸ ἔξω. Conf. Cel. *Wetstein* N. T. t. II. p. 159.

2. Ἐπὶ κινήσ.] *Aelian.* V. H. X. 3. XII. 1. et alibi. Stoeber.

3. Ἀριστ. ἐν Βατρ.] Vs. 1026. [v. 1005. *Dind.*] ubi *Phavor.* legit ἐλεῶν male. Witter.

4. Ἐλαῶν.] Leid. sec. ἐλαιῶν. quod metrum postulat *Aristoph.* vs. 1026. V. supra in ἐλάα. Oudend. [Burm. ἐλαιῶν. *Ex Add.* — vid. supra p. 277. hui. ed.]

5. Σοφοκλ.] Delet *Phavor.* Witter.

6. Ἦξας.] Immo ἦξας, ut est in *Sophoclis* Electra vs. 1403. quae corruptio haud infrequens est Consule omnino Cl. *Hemsterh.* ad *Aristoph.* Plut. vs. 733. Oudend.

(329) 7. Εὕρ. δὲ καὶ ἅπ.] *Phav.* delet καί. Witter.

Sic etiam ἔκτοσθεν apud *Sophocl.* Electr. vs. 804. Stoeber.

8. Ἔστι.] *Devar.* de Part. p. 121. Drakenb.

9. Λουκ. ἐν τῷ β. πρ.] Lege ἐν τῷ ἀναβιοῦντες vel ἁλιεύς. T. I. pag. 393. ubi ἐκεῖνον non apparet. vid. nostr. infr. in χωρίς. Stoeber.

Sic solet; quamvis necdum repertus sit codex, quin habeat πρᾶσις. Verum memoria *Thomam* fefellit: melius in Χωρὶς εἰ μή, ἐν τῷ Ἀναβιοῦντες ἢ Ἁλιεύς, ibi enim locus extat p. 576. [cap. 6.] ad eum pro ἢ τὸν quasi varia lectio notatur ἐκεῖνον. perperam: est enim hinc sumtum, τὸν Θάμυριν ἐκεῖνον. abest a *Luciano* postrema vox, eamque *Thomas* ipse omisit in Χωρίς. Hemsterh.

Non illic legas, sed ἐν τῷ Ἁλιεὺς ἢ Ἀναβιοῦντες t. I. p. 576. unde corrige κατὰ τὸν Θάμυριν ἢ τὸν Εὔρυτον, ad quem locum vir doctus adnotarat pro var. lect. ἐκεῖνον, sine dubio, e *Thoma.* *Thucydidis* verba reperies lib. I. cap. 10. Ceterum interserit Leid. pr. Ἔοικεν ἀντὶ τοῦ φαίνεται καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, οἷον, ἔοικεν ἀπιστεῖν τοῖς λεγομένοις. ἔοικε δὲ ἀντὶ τοῦ ὅμοιός ἐστιν δοτικῇ, οἷον, ἔοικεν ὁ δεῖνα τῷ δεῖνι. ἔοικε δὲ ἀντὶ τοῦ πρέπει ποιητικῶς ἀσύντακτόν ἐστιν. Ὅμηρος· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. cum qui-

βίων πράσεις· ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν ἐκεῖνον. ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω[1]. Θουκυδίδης[2]· ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει.

Ἐπαγγέλλω[3] ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ αἰτῶ. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ, τὸ μὲν τοὺς σοφιστὰς διασύρειν[4]· καὶ ἐπέστελλον[5] καὶ ἐπήγγελλον[6] εὖ παθεῖν. σπανίως δὲ[7] τὸ ὑπισχνοῦμαι[8]. ὁ αὐτὸς ἐν ἑτέρᾳ[9]· συνουσίαν ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐπήγγειλε. καὶ τὸ οἱονεὶ παραγγέλλω. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[10]· δηώσταις[11] ἀπαντᾶν ἐπὶ[12] τὴν Κλεοπάτραν ἐπήγγει-

---

bus confer *Etymol.* M. *Moschopulum*, et *Phavorinum*; ubi eadem ad verbum. Oudend. [Vid. supra p. 269. s. (hui. ed. p. 256.)]

MSS. A. et B. ἐν βίων πράσει.

1. Ὡσαύτως καὶ τὸ ἔξω.] *Gloss.* pag. 97. *foris*, ἔξω, ἐν τόπῳ. *Foras* ἔξω, εἰς τόπον. Witter.

2. Θουκυδ.] Lib. I. cap. 10. [ubi vid. *Duker.*] Positum pro ὑπὲρ habes apud *Basil.* Hexaëm. T. I. p. 110. A. Stoebber.

3. Ἐπαγγέλλω.] Vid. *Harpocration.* lex. v. ἐπαγγελία. Drak. Conf. *Ammon* h. v. p. 56. Stoeb.

MSS. Leid. ed. Rom. ἐπάγγελω. Dein rectius cum ed. Vasc. scribes una voce ἐπιτοπολὺ ut et mox. [dedit ita *Ritschel.*] Leid. pr. ἐπιπολύ. In *Libanii* epist. 78. inperfectum tempus ἐπήγγελλον, ut praecedens, rectius. In altero exemplo Leid. pr. ἐπήγγελλε. Leid. sec. ἐπήγγελεν. Oudend.

4. Διασύρειν.] Ignorat hoc verbum cod. B. at integram hanc (330) formulam omittit MS. A. [διασύρειν abest etiam a Burm. *Ex Add.*]

5. Καὶ ἐπέστελλον.] Non habet MS. B. In A. a secunda manu in margine legitur pro ἐπέγγελλον, quod est in textu.

6. Καὶ ἐπήγγελον.] Male Rom. et Vascos. ἐπήκελον. Vid. locum ep. 187. MS. ad Anat. Stoeb.

Margo exemplaris, quod fuit olim *H. Iunii*, ἐπήγγελλεν.

7. Σπανίως δὲ τὸ ὑπισχν.] Locus *Liban.* adhuc desideratur. Vicem sustinebit *Aeschin.* de fals. Legat. p. 249. fin. πηγὰς δὲ δὴ λόγων ἀφθόνους ἔχειν ἐπηγγέλλετο. Stoebber.

8. Τὸ ὑπισχνοῦμαι.] MS. A. καὶ τὸ ὑπ. [Hoc notare neglexit *Ritschel.*]

9. Ἐν ἑτέρᾳ.] Ignorat MS. A.

10. Συνεσ. ἐν ἐπιστ.] Pag. 261. ubi Κλεοπάτραν. Witter.

11. Δηώσταις.] Vulgo apud *Synesium* ep. 125. Σοέσταις legitur; sed ibidem in variis lectionibus Δηώσταις occurrit. Mox ex eodem et MS. Leid. pr. rescripsi Κλεοπάτραν, urbem scilicet. In altero exemplo ex Epist. 100. desumpto reposui cum Leid. pr. et ed. Rom. quod syntaxeos ratio postulat, ἀκροασομένοις, ut est in *Synesio.* ἥκει ed. Vascos. Oudend.

12. Ἐπὶ.] MS. B. ἐπεί. Mox uterque MS. Κλεοπάτραν, pro Κλεοπάτρας, recte. Stoebber. [Κλεοπάτραν etiam Burm. *Ex Add.*]

λα. καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ[1]· ἐπαγγείλας ἥκειν ἀκροασομένοις[2] ἐλλογίμων γραμμάτων. ἐπαγγέλλομαι δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μὲν τὸ ὑπισχνοῦμαι, σπανίως δὲ καὶ τὸ αἰτῶ. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ· καλῶς[3] δ' ᾔδειν σ' ἀποῤῥίψουσαν ἃ 'πηγγειλάμην[4], ἤγουν, ἃ ᾔτουν. καὶ Ἀριστείδης ἐν τῇ παλινῳδίᾳ[5] ἐπὶ Σμύρνῃ· καὶ ἐπηγγέλλοντο[6] βουλομένους.

Ἐπαγωγός[7] οὐ μόνον ὁ ἕλκων εἰς εὔνοιαν, ὅπερ καὶ ἀγωγὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ ὁ κομιστής. ἐν δὲ τοῖς θηλυκοῖς[8] ἐπὶ μὲν τοῦ ἕλκειν εἰς εὔνοιαν

---

1. Καὶ πάλ. ἐν ἑτέρᾳ.] P. 239. A. ubi ἀκροασμένους minus recte. WITTER.

Mox pro ἥκειν Vascos. leg. ἥκει. STOEBER.

2. Ἀκροασαμένους.] MS. A. ἀκροασαμένοις. B. ἀκροασάμενος. [Burm. ἀκροασάμενος.]

3. Καλῶς.] Rectius MS. A. καλῶς ἤδη σ' ἀποῤῥ. B. καλῶς σ' ᾔδειν σ' ἃ. minus bene. STOEB.

Post hanc vocem addidi ex vulgato *Sophoclis* textu vs. 1018. δ', quo facit Leid. pr. ἤδη. Tum ᾔδειν σ', ut postulat sensus, praebent uterque cod. hic quoque, item abiecto σ', 'πηγγειλάμην, pro quo vulgo apud *Sophoclem* editur 'πηγγελλόμην, ac schol. exponit ἃ ἠξίουν. Dein in *Aristidis* exemplo t. I. p. 265. ed. Angl. rescripsi cum Leid. pr. ἐπηγγέλλοντο, uti illic, non ἐπηγγέλοντο. OUDEND. [Abest δ' post καλῶς a Burm. *Ex Add.* — *Ritschel.* iure dedit codices Leid. A. et Reg. A. sequutus καλῶς ἤδη σ' ἀποῤ. quippe quod non possit calami errori tribui et librariorum sapientiam superet. Vid. *Hermann.* ad Soph. loc. — Ad verba ἐπαγγέλλομαι — ὑπισχνοῦμαι *Valckenarius* ap. *Tittm.* p. 160. haec: „ἐπαγγελλόμενος εἴτι στρατηγοῦ δέοιτο Xen. p. 233, 6. Sic Demosth. p. 286. §. 74. αὐτὸς ἐπαγγειλ. Xen. p. 443, 8. ἐπ. στρατηγεῖν διδάξειν. Socrat. Ep. p. 31, 18. οἱ ἐπ. ὁτιοῦν πράττειν. Xen. p. 415, 1. ἀρετὴν ἐπ. professus. ante ὑπισχνεῖσθαι. et 4. Epist. Socr. p. 65, 2. *petere* Demosth. p. 206. §. 74. p. 242. §. 349. et Ulp. pro αἰτεῖν: Xenoph. p. 213, 2. l. 32. 33. ἃ ὑπέσχοντο. Dem. p. 136. §. 32. p. 208. §. 85. ter.“ Cf. Herodian. *Piers.* p. 479. Diligenter vocem ἐπαγγέλλεσθαι tractavit *Taylor.* ad Demosthen. de Male gest. legat. t. II. p. 411 sqq. Apparat. ed. *Schaef.*]

(331) 4. Ἃ ἐπηγγειλάμην.] Uterque MS. ἃ 'πηγγειλόμην. [Burm. ἃ 'πηγγειλάμην. *Ex Add.*]

5. Καὶ Ἀριστ. ἐν τῇ παλιν.] Pag. 66. B. ubi ἐπηγγέλλοντο. STOEBER. [vol. I. p. 432. *Dind.*]

6. Ἐπηγγέλοντο.] Uterque codex ἐπηγγέλλοντο. [Ita etiam Burm. *Ex Add.*]

7. Ἐπαγωγός.] *Aristaenet.* lib. I. ep. 1. p. 6. DRAKENB. *Heliod.* lib. I. Aethiop. p. 17. τυχὴν ἐπάγωγον dixit *Dion. Cass.* lib. 54. p. 653.

8. Ἐν δὲ τοῖς θηλυκοῖς.] Non solis, sed et aliis generibus, uti lexica satis docent. OUDEND.

ἀγωγὸς καὶ ἐπαγωγός, ἐπὶ δὲ τῆς κομιδῆς καὶ φορᾶς ἀγωγὴ καὶ ἀπαγωγὴ[1] *καὶ ἐπαγωγή*[2]. *Θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ*[3]· *οὐδ᾽ οἱ*[4] *ἔσπλοι*[5] *ἀσφαλεῖς ἦσαν τοῖς ἐπαγωγοῖς*[6] *τῶν ἐπιτηδείων, ἤγουν, τοῖς κομίζουσι*[7] *τὰ ἐπιτήδεια.*

Τὰ πρὸς πεῖσιν[8] *ἢ δρᾶσιν αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἔπαθον τὴν ψυχήν*[9], *συνέτριψα τὴν λήκυθον, οἱ Ἀττικοὶ*[10] *λέγουσι*[11].

---

1. *Καὶ ἀπαγωγὴ*] Deest in MS. A. [Uncis inclusit *Ritschel.*]

2. *Ἐπαγωγή.*] Vid. *Thucyd.* IV. p. 311. B. V. p. 398. D. WITTER.

3. *Θουκ. ἐν τῇ τετάρτῃ.*] Scrib. *ἑβδόμῃ*, p. 500. A. Conf. *Dio* p. 393. D. pro *δίεπλοι* forte *δίεκπλοι*. vid. *Liban.* t. II. p. 719. C. 482. A. Conf. *Kuhn.* ad *Aelian.* p. 373. Post pro *τοῖς ἐπαγωγοῖς* leg. *τῆς ἐπαγωγῆς*. IDEM.

Immo *ἐν τῇ ἑβδόμῃ* cap. 24.

4. *Οὐδ᾽ οἱ δίεπλοι.*] Scribe *δίεκπλοι*. HEINS. TORREN.

Atque ita citavit *Kuhnius* ad *Aelian.* l. VII. V. H. c. 8. *Wassc* *δίεσπλοι*. Sed *ἔσπλοι*, ut vulgo in *Thucydide* p. 459. hic habet Leid. pr. An illud *δι* natum ex *ετι*, quod ibidem additur? Dein *τῆς ἐπαγωγῆς* apud *Thucydidem*, cuius exemplum protulit forsan *Thomas*, ut probet, *ἐπαγωγὴν* dici *ἐπὶ τῆς κομιδῆς καὶ φορᾶς*; sed crediderunt alii, eum citasse, ut doceret, *ἐπαγωγὸν* quoque vocari *τὸν κομιστήν*; quare explicationis gratia adiectum a sciolis, *ἤγουν τοῖς* (Leid. pr. *τοῦ*) *κομίζουσι τὰ ἐπιτήδεια*. Verum tum hoc exemplum post *κομιστὴς* poni debuisset. Quo sensu an usquam occurrat, dubito. Turbata hic opinor multa, nec tamen sine *Thomae* errore. OUDEND.

5. *Δίεπλοι.*] MS. A. *ἔπλοι*. B. *ἔσπλοι*. [*ἔσπλοι* Burm. *Ex Add.*]

6. *Τοῖς ἐπαγωγοῖς.*] Uterque MS. *τῆς ἐπαγωγῆς*. [Burm. Leid. pr. *τῆς ἐπαγωγῆς*, uti reponendum in contextu. *Ex Add.* — Reposuit *Ritschel.*]

[7. *Τοῖς κομίζουσι*] Burm. *τοῦ κομίζειν*. *Ex Add.* — Recepit, uti debebat, *Ritschel.*]

8. *Τὰ πρὸς πεῖσιν ἢ δρᾶσιν αἰτιατικῇ συντάσσεται.*] Haec (332) non comparent in Leid. sec. In pr. et edd. vett. leguntur post vocem *ἑστάτω*. Videntur aliunde discerpta. OUDEND.

Haec in cod. B. ad finem §. *ἑστάτω* referuntur. [Leguntur in Burm. post *Ἑστάτω*. *Ex Add.*]

9. *Ἔπαθον τ. ψ.*] Sic locutus *Liban.* t. I. p. 570. A. *Lucian.* Icarom. t. II. p. 196. *Graev.* *πέπονθα δέ τι τὴν ψυχήν*. Apud *Liban.* quoque *συνέτριψα τὴν ὀσφύν*. t. I. p. 795. A. WITTER.

Conf. schol. *Luc.* I. p. 496. *Hemst.* STOEBER.

10. *Οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.*] Desunt Leidd. et Oxon. Ab edd. vett. abest *τὸ λέγουσι*. OUDEND. [*λέγουσι* deest Burm. *Ex Add.* — Delevit vv. *οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι* *Ritschel.*]

11. *Λέγουσι.*] Formulam apertissime praefigunt codices voci *καὶ ἐγείρομαι*. STOEBER.

Ἐπ' Ἀμφότερα [1] εἰπεῖν ἱκανὸς βέλτιον ἢ κατ' ἄμφω.

Ἐπὰν [2] καὶ ἐπειδὰν εὕρηται, ἐπὶ πλέον δὲ τὸ ἐπειδάν. Πλάτων ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν πολιτειῶν [3]· ἐπὰν [4] ἀνανεώσωμαι [5] τὸν Θρασυμάχου λόγον.

Οὐ μόνον *Ἐπανάστασις*, ἀλλὰ καὶ ἐπαναχώρησις. Θουκυδίδης [6]· ἐγένετο μέντοι καὶ ἐν Πεπαρήθῳ [7] κύματος ἐπαναχώρησίς τις. ὅπερ εὔδηλον, ὡς ἀντὶ τοῦ ἐπανάστασις κεῖται.

---

1. *Ἐπ' ἀμφότερα εἰπεῖν, ἱκανῶς βέλτιον.*] Ex *Phav.* p. 234. sic interpunge: ἐπ' ἀμφότερα εἰπεῖν ἱκανός, βελτ. Idem. Leg. Ἐπ' ἀμφότερα εἰπεῖν ἱκανός, β. etc. Hemsterh. Haec non intelligere me fateor. Scilicet e MS. Leid. pr. legendum ἐπ' ἀμφότερα εἰπεῖν ἱκανός, βέλτιον. *In utramque partem disputando aptus et idoneus.* diciturque εἰπεῖν ἐπ' ἀμφότερα, ut καθεύδειν ἐπ' ἀμφότερα. Pro κατ' ἄμφω in Oxon. cod. ἐπ' ἄμφω, quod habet *Hesychius*, ubi vide. Oudend.

Cod. B. ἱκανός. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

[2. *Ἐπὰν κ. τ. λ.*] *Ritschel.* ex vestigiis unius libri ita scripsit: *Καὶ ἐπὰν καὶ ἐπειδάν· εὕρηται δὲ ἐπὶ πλέον τὸ ἐπειδάν.*]

3. *Πλάτ. ἐν δευτ. τῶν πολιτ.*] Pag. 358. B. ubi minus bene ἐπανανεώσωμαι. Stobber.

P. 421. E. verum ubi editur, non ut *Thomas* laudat verba ἐπὰν ἀνανεώσωμαι, sed una voce ἐπανανεώσωμαι, unde et lexica hoc compositum citant. Abresch.

4. *Ἐπάν.*] Leid. pr. καὶ ἐπάν. In loco *Platonis* t. II. p. 358. B. ed. Serr. non legitur nunc ἐπὰν etc. sed ἐπανανεώσομαι. At *Stephanus* in lexico citat οὐκ ἐπανανεώσομαι. Indicativum habet quoque ed. Vascos. Oudend.

5. *Ἀνανεώσωμαι.*] MS. B. ἀνανεώσομαι. idem mox Θρασύμαχον. [Pro ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν πολ. dedit *Ritschel.* ἐν [τῇ] δευτέρᾳ τῶν πολ. vid. eiusd. praefat. p. XXIX. Ad Platonis locum vid. *Schneider.* p. 103. De v. ἐπὰν vid. *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 465.]

6. *Θουκυδ.*] Lib. III. p. 243. A. ubi pro μέντοι est δὲ καὶ (333) ἐν Πεπαρήθῳ. Schol. locum sic explicat: ἀντὶ τοῦ, ἐγένετο κύματος ἐξόρμησίς τις ἐπὶ τὴν γῆν. Paulo ante dixit ἐπίκλυσις. De differentia inter ἐπανάστασιν et ἀπόστασιν vid. eund. ad lib. III. p. 198. A. Witter.

7. *Μέντοι καὶ ἐν Πεπαρίστῳ.*] Immo ἐν Πεπαρήθῳ, ut in *Thucydide* lib. III. cap. 89. Nihili est Πεπαρίστῳ. Vitium natum ex Iotacismo. V. *Wass.* et *Ovid.* Met. VII. 470. *Liv.* XXVIII. 5. XXXI. 28. Pro μέντοι ibidem est δέ. Oudend. [Burm. Πεπαρίστῳ. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*, quod non probo.]

Ἐπανορθοῦμαι[1] κάλλιον ἢ ἐπανορθῶ[2]. Πλάτων ἐν τῇ πρώτῃ τῶν πολιτειῶν· καὶ δεῦρο[3] ἰὼν ἐπηνωρθούμην[4].

Οὐ μόνον ἄναντες τὸ ἀνωφερές, ἀλλὰ καὶ Ἔπαντες. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ[5]· ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος.

Ἐπέθηκά τινι ἐπιστολὴν[6] ἀντὶ τοῦ παρέδωκα, ὥστε διακομίσαι[7]. καὶ ἀντεπιτίθησιν[8] ὁ ἀντὶ

---

1. Ἐπανορθοῦμαι.] *Demosth.* ἐπανορθοῦνται p. 591. item *Aeschin.* de fals. legat. p. 171. A. qui etiam προδιορθοῦμαι de fals. Legat. p. 258. B. altero tamen ἐπανορθῶ illud non multo melius, quo usus *Isocr.* p. 438. et 450. *Plato* ἐπανορθῶν Polit. p. 273. E. Exemplum a nostro productum frustra l. c. quaesiveris. STOEBER. *Demosth.* Or. de Rhodior. libert. p. 50. ἀλλ' ἀφ' ὁποίων λόγων — ἐπανορθώσεταί τις κ.τ.λ. et Olynth. I. p. 55. ἵνα ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι.

2. Ἢ ἐπανορθῶ.] Ita tamen *Isocrat.* ad Demon. p. 47. 48. DRAKENB. Quam recte, colligas ex his *Isocratis* p. 2. καὶ σὺ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ. nec aliter p. 3. et p. 133. SALLIER.

3. Καὶ δεῦρο ἰὼν ἐπηνορθούμην.] In *Platonis* Polit. lib. I. p. 328. D. t. II. ed. Serr. legas quidem δεῦρο ἰέναι, sed in *Theaeteto* t. I. p. 143. A. ed. Serr. inveni καὶ δεῦρο ἐλθὼν ἐπηνωρθούμην. duplici augmento, ut recte in Leidd. et edd. vett. Sic ἐπηνωρθωκέναι *Suidae* Leid. sec. δεῦρ' ἰών. OUDEND.

4. Ἐπηνορθούμην.] Uterque MS. ἐπηνωρθούμην. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

5. Θουκ. ἐν τῇ ἕκτῃ.] Scrib. ἑβδόμῃ. Verba sunt ex p. 543. D. WITTER. Immo ἐν τῇ ἑβδόμῃ cap. 79. ex quo loco hic cum MS. Leid. restitui ἀπὸ τοῦ λ. τῇ deest Leid. pr. et in Oxon. est male ἐπάντες. V. *Suid.* et *Phav.* quos iam excitavit *Dukerus.* OUDEND. [ἀπὸ τοῦ λόφου etiam Burm. *Ex Add.*]

6. Ἐπέθηκά τινι ἐπιστολήν.] *Herodot.* lib. III. c. 42. γράψας δὲ ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε. TORREN. *Phavor.* p. 286. κά τινι. (334) Mox pro παρέδωκα id. leg. παραδέδωκα. WITTER. Adde *Suidam* in ἐπιτίθησιν et *Harpocrat.* ac *Suidam* in ἐπιθέτους ἑορτάς. OUDEND.

7. Ὥστε διακομ.] Hoc delet *Phav.* WITTER.

8. Ἀντεπιτίθησιν.] Itaque, si *Thomas* audiendus, is ἀντεπιτίθησιν, qui *redditis litteris respondet*, quo sensu accipi debere auctor est *Budaeus* explicans *Thucydidis* locum, cuius lexicographi meminere; illudque iure ac merito, cum verbum, de quo nunc controversia, eam significationem habeat apud *Ioseph.* Antiq. l. XVII. p. 589. Ἡρώδης δὲ, inquit, Ἀντιπάτρου γεγραφότος πρὸς αὐτόν, ὡς τὰ πάντα ὃν χρὴ διαπεπραγμένος τρόπον ἥξοι ἐν τάχει, ἐπικρυψάμενος τὴν ὀργὴν ἀντεπετίθει κελεύων, μὴ βραδύνειν εἰς τὴν ὁδόν. Est et alia vocis illius usurpandae ratio, de qua ne verbum quidem in lexicis, non omittenda tamen, cum a *Philone* saepius adhibitam reperias, v. g. pag. 313. ἀναγκαῖον οὖν ἐστι, inquit,

τῆς κομισθείσης αὐτῷ ἐπιστολῆς ἑτέραν διδούς. καὶ ἐπίθετος ἐπιστολὴ[1] *ἡ δοθεῖσά τινι, ὥστε διακομίσαι ταύτην*[2].

Ἰστέον, ὅτι τὰ τροχαϊκὰ ῥήματα περισπώμενα τὰ μὲν ἐν ταῖς συνθέσεσι τῶν προθέσεων ἀναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον οἶσθα, σύνοισθα, οἶδα, σύνοιδα, κεῖμαι, πρόσκειμαι καὶ ἕτερα. τὰ δὲ οὐκ ἀναβιβάζει, οἷον εἶπε, κατεῖπε[3], *εἶχον, κατεῖχον.*

Τὸ Ἐπεῖδεν[4] *ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ συμφορᾶς τίθεται. Λιβάνιος ἐν τῇ*[5], *ἔχων τις γυναῖκα καὶ*

τῷ μέλλοντι πρὸς ἀγῶνα σοφιστικὸν ἀπαντᾶν ἐπιμελεῖσθαι λόγων ἐῤῥωμένως οὕτως, ὡς μὴ μόνον ἐκφεύγειν τὰ παλαίσματα, ἀλλὰ καὶ ἀντεπιτιθέμενον ἀμφοτέραις τέχνῃ τε καὶ δυνάμει περιεῖναι. ubi *ἀντεπιτιθέμενος* de illo dicitur, qui ab aliquo lacessitus ipsum vicissim adoritur. Neque sensu multum absimili ait p. 858. *καὶ γὰρ οὐδ' ὥσπερ αἱ ἔνσπονδοι πόλεις εἰρήνην ἄγουσι καὶ ἀντεπιτίθενται, ὡς ἐν μέρει κρατεῖν τε καὶ ἡττᾶσθαι.* SALLIER.

Phav. rectius ita pergit; *ἀντὶ τοῦ ἀντεπιστέλλει. καὶ ἐπίθετος ἡ ἐπιστολή, ἡ δοθεῖσά τινι ὥστε διακομίσαι.* post délet *ταύτην.* STOEBER.

Thucyd. lib. I. cap. 129. *παρὰ Πανσανίαν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ.* *Isaeus* apud *Harpocrat.* et *Suidam.* OUDEND.

1. *Καὶ ἐπίθετος ἐπιστολή.*] MS. A. *καὶ ἐπέθετο ἐπιστολή.*

[2. *Ταύτην.*] Burm. *αὐτήν.* *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

3. *Κατεῖπε.*] Leid. pr. *κατεῖπεν.* Dein *ἐπιτοπολὺ* edd. pp. ut alibi saepe. OUDEND. [*κατεῖπεν* recepit *Ritschel.*]

(335) 4. *Ἐπεῖδεν.*] Ut plurimum de *calamitate*, ut Lat. *respexit miserum: Deus nos aliquis respiciet.* ita *Luc.* I. *Ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου* etc. Bos.

Attamen illud verbum saepissime usurpatum deprehendas, cum de hisce rebus sermo est, quas non sine laetitia videmus. Sic *Lucianus* t. II. p. 225. [Iov. Tragoed. c. 44.] *τοὺς δὲ ἐν Ταύροις τῆς Ἀρτέμιδος ἡδέως ἂν ἐπεῖδον ἐκ βάθρων ἐπὶ κεφαλὴν ἀνατρεπομένους, ἐφ' ὧν τοιαῦτα ἡ παρθένος εὐωχουμένη ἔχαιρε.* ibid. p. 514. [Bacch. c. 5.] *ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἣν καὶ νῦν, ὡς πρότερόν ποτε, τὴν τελετὴν ἐθελήσωσιν ἐπιδεῖν πολλάκις* etc. Neque aliter *Plutarchus* t. II. p. 496. *οὐκ ἐπεῖδε τὴν Σαλαμῖνα Νεοκλῆς τὴν Θεμιστοκλέους, οὐδὲ τὸν Εὐρυμέδοντα Μιλτιάδης τὸν Κίμωνος, οὐδὲ ἤκουσε Περικλέους Ξάνθιππος δημηγοροῦντος.* quibus exempla alia non pauca adiungi possent. SALLIER.

Et hoc de loco quidpiam scripsi in Adnot. ad *Luc.* cap. 1. com. 18 suspicionemque, quam ibi prodidi, confirmatam deinde deprehendi in *Thuc.* lib. VII. cap. 77. vs. 50. ABRESCH.

5. *Ἐν τῇ* etc. *μελέτῃ.*] T. I. p. 828. A. ubi pro *χειμαζ.* est *βαπτιζομένην.* STOEBER.

ὢν ὑπὸ πατρί, μελέτῃ· ἐπεῖδε χειμαζομένην τὴν ναῦν. ἅπαξ δὲ καὶ ἐπὶ ἐπιθυμίας [1]. Θουκυδίδης· καὶ τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα νικήσαντες πάλιν ἐπιδεῖν.

Ἐπέκεινα ῥήτορες [2] λέγουσιν. Ἀριστείδης [3]

Leid. pr. ἐν μελέτῃ τῇ etc. [ita *Ritschel.*] in qua t. I. p. 828. A. [t. IV. p. 650. *Reisk.*] legas ἐπεῖδε βαπτιζομένην τὴν ναῦν, non χειμαζομένην; quod inhaesit memoriae *Thomae* ex *Thucydide*, aliove scriptore, quibus saepius naves χειμάζεσθαι dicuntur. Oudend.

1. Ἅπαξ δὲ καὶ ἐπὶ ἐπιθυμίας.] Rom. et Vasc. εὐθυμίας non male conf. loc. *Thuc.* lib. VI. cap. 69. Geminus est VII. 61. ἢν γὰρ κρατήσωμεν νῦν ταῖς ναυσίν, ἔστι τῳ τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν, cum animi quadam voluptate revisere. Stoeber.

Imo bis potius in isto rariore sensu usus est illo verbo *Thucydides*, scilicet lib. VI. cap. 69. p. 422. et lib. VII. cap. 61. p. 485. ubi in subiecta nota merito propter frigidas suas ineptias bonum nostrum *Thomam* increpuit vir celeberrimus *Dukerus*, cuius dictis utique addenda sunt ista, quae de eadem re sapienter pro more monuit vir pariter celeberrimus graeceque doctissimus *Abreschius* in eruditissimis Adnotat. ad quaedam Novi Testamenti loca p. 566. Triller.

Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* lib. VII. cap. 61. simillimo ei, quem citat hic *Thomas* e lib. VI. cap. 69. loco τὴν ὑπάρχουσάν που οἰκείαν πόλιν ἐπιδεῖν merito videtur *Thomas* meras ineptias propinare, cum tradit, ἐπιδεῖν ἅπαξ occurrere in *Thucydide* ἐπὶ ἐπιθυμίας. (336) Sine dubio erravit, quod ineptam distinctionem usus huius verbi fecerit, at alterum, frustra defensum a doct. *Abresch.* Adnot. ad quaed. N. T. loca p. 566. non ipsius culpae, sed librariorum adscribo. In MS. Oxon. exaratur ἀθυμίας. In MS. Leid. pr. (nam in sec. tota deest paragraphus) et edd. vett. legitur εὐθυμίας. Opinor relictum ab auctore εὐτυχίας, quam opponit τῇ συμφορᾷ, *calamitati*, ut plerumque, non semper tamen, ea vox significat. ἅπαξ *Thomae* est *nonnumquam.* Nam saepe ita loquitur, cum plura profert exempla. Vide in μα et in παρακαλῶ, item in πολλάκις et σκηνή. Oudend. [Etiam Burm. εὐθυμίας. *Ex Add.* Recepit hoc *Ritschel.* — Ἐπιδεῖν de re iucunda usurpavit Demosth. p. 1011, 27. *Reisk.* βουλόμενος παῖδας ἐξ ἐμοῦ γενομένους ἐπιδεῖν. ad quem locum *Schaefer.* Appar. t. V. p. 31. notavit haec: „De re iucunda. Sic etiam mox p. 1012, 6. Talia exempla, quorum numerus satis magnus est, Thomae Mag. non fuerunt in promtu, cum scriberet τὸ ἐπεῖδον etc. Sed ita solet magistellus ille, de quo vere Doederleinius in Symbol. Philolog. Helvetorum (*Philologische Beiträge aus der Schweiz*) t. I. p. 323. s."]

2. Ἐπέκεινα ῥητ.] Et aliis usu venit qui ex rhetorum numero non sunt. *Polyaen.* V. 8. p. 478. *Xenoph.* p. 775. *Diod.* III. p. 184. D. *Liban.* t. I. p. 923. B. Witter.

3. Ἀριστείδης.] T. III. p. 525. [vol. II. p. 415. *Dind.*] unde leg. in *Thoma* οὕτως. Abresch.

ἐν τῷ πρὸς Καπίτωνα· οὕτως ἐμοὶ[1] φίλος ἀνὴρ καὶ φίλων ἐπέκεινα. ὑπερέκεινα[2] δὲ μόνον οἱ σύρφακες[3].

Ἐπεξελευσόμενος φασί τινες[4], καὶ ὁ

---

1. *Οὕτως ἐμοί.*] Ita exhibui cum Leid. sec. uti recte editur in *Aristide* t. II. p. 315. ed. Angl. sic *Aeliano* lib. IV. Anim. 36. χίονος ἐπέκεινα λευκός. Oudend. [Leid. pr. Burm. οὕτος ἐμοί. *Ex Add.*]

2. *Ὑπερέκεινα.*] Minus recte igitur *Basilius* t. I. p. 87. ait: διὰ τοῦτο πολὺ τὸ ὕδωρ ὑπὲρ γῆς κεχυμένον καὶ ὑπερέκεινα τῶν ὁρωμένων ἀπενεχθὲν καὶ προσέτι παντὶ τῷ βάθει τῆς γῆς ἐνεσπαρμένον. Sallier.

At ὑπερέκεινα idem esse et eodem sensu adhiberi ac praelatum ἐπέκεινα, observat vir supra fidem graece doctissimus *Guil. Budaeus* in Commentariis Graecae Linguae. Trillerus. [Cf. *Schaef.* ad Bos. Ell. p. 290.]

3. *Μόνοι οἱ σύρφακες.*] Leid. sec. μόνον. At in Ἐπιστολῇ· μόνοι οἱ σύρφακες. Quis vero veterum scriptorum in plurali dixerit οἱ σύρφακες pro vilibus, plebeiis, ἀδοκίμοις nescio. ὁ σύρφαξ est faex populi, infima plebs. Vide *H. Steph.* in lexico t. III. p. 1144. Sed *Phrynichum* secutus est *Thomas*. Is enim p. 172. [p. 389. *Lob.*] ait: ἐσχάτως ἔχει etc. τάττουσιν οἱ σύρφακες. Sicuti in eadem voce denuo ita scripsit. V. et *Phryn.* p. 192. Oudend.

4. *Ἐπεξελευσόμενος φασί τινες, — σὺ δὲ ἐπεξιὼν καὶ* (337) *ἐπέξειμι ὡς Ἀττικά.*] Nempe ἐπεξέρχεσθαι communi dialecto est *reum aliquem peragere et convincere;* Attica vero ἐπεξιέναι. *Demosth.* ἐπεξῄμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσταρχον. Vide de hac voce *Budaeum* Commentar. Ling. Gr. p. 99. Bos.

Minus recte, ut disces ex lexicis. Sallier.

Scrib. ἐπεξελευσόμενος. Witter. [Vitiose nimirum legebatur ἐπεξελευζόμενος.]

Haec *Thomas* brevius contracta *Phrynicho* debet p. 80. [p. 37. *Lob.*] cuius certe mentem non ceperunt editores. Ἐπεξελευσόμενος ἄλλος οὗτος ἦν Ἡρακλῆς iunxit *Nunnesius* versaque latine quasi *Phavorini* verba inpune tulit. Scribendum est Ἐπεξελευσόμενος· ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς· illud ἦν, quo caret ed. prima, addiderat aliquis, qui ante *Nunnesium* cum eo senserat. Cavillando autem notum proverbium, ut alias etiam solet, *Phrynichus* usurpat: *ecce alterum huncce Herculem:* modo *Plutarchi* meminerat, cuius auctoritate scilicet alienam a priscorum more potestatem in δυσωπεῖσθαι et δυσωπία nonnulli tuebantur: erant, qui *Phavorinum* inprobae monetae ἐπεξελεύσομαι defensorem advocarent: multum abest *Phrynichus*, ut, quando purus Attici sermonis nitor agitur, tantis nominibus cedat. Porro, ne quis se frustretur, sciendum est, non verbum ἐπεξέρχεσθαι, ἐπεξελθεῖν, a *Phrynicho* damnari: nam quo iure posset, quod frequens est apud oratores scriptoresque Atticos, sive *ulcisci* significet, sive *iudicio persequi*, non minus, quam ἐπεξιέναι. *Aristot.* Rhetor. I. quod p. 46, 5. 47, 22. ἐπεξελθεῖν, p. 48, 5. ἐπεξιέναι dixit. *Poll.* VIII. 118. φόνον ἐπεξιέναι, quemadmodum *Pausan.* VI. p. 478. τῇ εἰκόνι ἐπεξῄεσαν φόνον. sed §. 143. ἐξι-

Φαβωρῖνος[1]· σὺ δὲ ἐπεξιὼν καὶ ἐπέξειμι, ὡς Ἀττικά[2].

Ἐπεξενώθη[3], οὐκ ἐπεξενίσθη.

Ἐπερίσσευσεν[4], οὐ περιέσσευσεν[5].

Μὴ μόνον Ἐπεστραμμένως[6] λέγε, ἀλλὰ

λεκε τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐπεξελθών. Utraque dabunt *Harpocr.* et *Suid.* in Ὑποφόνια· ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην. ubi facile deprehendas, ex binis haec Grammaticis esse decerpta, quorum alter prius, posterius alter scripserit: alterutrum certe ad sententiam supervacuum est; quare nihil *Etym.* pag. 784, 27. praeter: ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν. Hac igitur *Phrynichi* nota tantum configitur futurum ἐπεξελεύσομαι, eiusque loco praescribitur Atticum ἐπέξειμι; eadem est ratio in Ἀπελεύσομαι p. 12. Vid. *Nostrum* in Ἄπεισι et Ἰών. HEMSTERH. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. 37. s.]

Non videtur de toto verbo intelligendum, sed tantum de futuro. ABRESCH. *Antiphon* Or. I. p. 15. et Or. XII. p. 81. Ceterum de vi praepositionum in talis modi verbis decompositis vid. Iul. Caes. *Scaliger* ad *Hippocr.* de Insomn. p. 25.

1. Καὶ ὁ Φαβωρῖνος.] Desunt ista in *Phav.* p. 287. WITTER. Exsulant a MSS. Leidd. male, ut patet e *Phrynicho* l. OUDEND. Neuter MS. agnoscit haec verba. [Desunt etiam in Burm. *Ex Add.* — *Ritschel.* uncis inclusit his additis: „Interpolasse Thomam Callierges videtur ex Phryn. p. 37."]

2. Ὡς Ἀττικά.] Sic *Antiph.* Or. I. p. 15. DRAKENB. *Phavor.* (338) ὡς Ἀττικός. Conf. *Phryn.* h. v. STOEBER. Scil. ἐρεῖς vel simile. Leidd. Ἀττικόν. an Ἀττικοί? OUDEND.

3. Ἐπεξενώθη.] *Moeris* [p. 167. *Piers.*] ut arbitror, supplendus in hunc modum: Ἐξενώθησαν Ἀττικῶς, ὡς Πλάτων Νόμων ά (p. 780. F.) καὶ ἐπεξενώθησαν· ἐξενίσθησαν καὶ ἐπεξενίσθησαν Ἑλληνικῶς. eo fert MS. lectio. Ἐπιξενοῦσθαι quidem et Atticis et reliquis scriptoribus usitatissimum. *Demosth.* in Polycl. p. 1092. B. [p. 1224, 2. *Reisk.*] διὰ τὸ . . . ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. in *Diodoro Sic.* frequens. *Strab.* XVI. p. 1094. C. *Stephan.* in Διόμεια. *Suid.* et *Etym.* in Δαιτίς. *Schol. Homer.* ad Il. E. 392. Σ. 486. structura minus obvia *Lucian.* Amor. [cap. 7.] p. 1024. E. ἑκάστῃ τῶν Λυκιακῶν πόλεων ἐπεξενούμεθα. Alterum ἐπιξενίζεσθαι ita rarum, ut ne locum quidem invenerit in lexicis. HEMSTERH.

In usu enim est ἐπιξενοῦμαι, non ἐπιξενίζομαι. OUDEND.

4. Ἐπερίσσευσ.] *Phav.* p. 288. ἐπερίσσευεν οὐ περιέσσευε λέγεται. Conf. *Phryn.* et ad eum *Nunnes* p. 4. ἐπερίσσευσε est apud *Thucyd.* II. [cap. 65.] p. 143 D. usus quoque D. *Paul.* Rom. V. 15. 20. ἐπερισσευσεν habet *Ioseph.* p. 662. D. WITTER.

5. Οὐ περιέσσευσεν.] Sic reponi curavi e MSS. Leidd. *Phav.* et *Phrynicho*, ad cuius p. 12. id monuit *Pauwius*. Male per unum σ edebatur. OUDEND. MS. B. οὐ περιέσσευσεν. [ita etiam Burm. *Ex Add.* cf. *Lobeck.* ad Phryn. p. 28.]

6. Ἐπεστραμμένως.] Illud adverbium nunquam nobis sese obtulit, alterum vero apud solum *Agatharchidem* de Mari rub. p. 24.

καὶ ἐπιστρεφῶς[1], ὡς ὁ αὐτὸς Αἰσχίνης· ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς.

Οὐ μόνον Ἐπέσχον τοῦ δεῖνός[2] φαμεν ἀντὶ τοῦ ἀπέσχοντο, ἀλλὰ καὶ ἔσχον. Θουκυδίδης[3]· Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι, ἑαυτοὺς δηλονότι. καὶ ἔσχον ἀντὶ τοῦ ἐνελιμένισαν[4]· ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ. σχόντες δ' ἐν τῷ[5] παράπλῳ ἐς

---

ubi de auri conficiendi ratione: *οἱ γὰρ ἐντὸς τῶν τριάκοντα ἐτῶν καὶ τοῖς εἴδεσι καρτεροὶ ὅλμους λιθίνους παρειληφότες ὑπέρῳ σιδήρῳ πτίσσουσιν ἐπιστρεφῶς.* id est, *validis ictibus.* SALLIER.

1. *Ἀλλὰ καὶ ἐπιστρεφῶς.*] Adde ex Rom. et Vasc. *ὡς Αἰσχίνης· ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς,* Orat. in Timarch. p. m. 180. C. Conf. *Ammon.* voc. *ἐπιστραφής.* STOEBER.

E MSS. edd. vett. restitui sequentia, quae ed. *Blank.* exciderunt: *ὡς ὁ αὐτὸς* (nam sequitur post *ἐπικαλοῦμαι*) *Αἰσχίνης· ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς. Aeschinis* verba legas in Timarchum p. 271. C. [p. 10, 30. *Steph.* p. 93. *Reisk.*] *ἐπιστρεφέως Herodoto*, ut memorat *Suidas*, nempe lib. I. c. 30. OUDEND.

Pro quo Iones dicebant *ἐπιστρεφέως.* Vid. excerpt. ex *Corintho* p. 109. *Lex. Herodot.* p. 106. Habent quoque MSS. A. et B. *ὡς ὁ αὐτὸς Αἰσχίνης· ὅτι καὶ μάλα ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς.* [ita et *Burm. Ex Add.*]

(339)

2. *Ἐπέσχον τοῦ δεῖνος.*] *Eurip. ἐπέσχον πόλιν* Phoeniss. v. 452. STOEBER.

Leid. pr. Oxon. *ἀπέσχον.* Bene. Non enim mens auctoris est de differentia praepositionis agendi sed docendi, activum neutraliter vel per ellipsin pronominis adhiberi non solum in *ἀπέσχον* pro *ἀπέσχοντο*, sed et in simplici *ἔσχον. Thucydidis* locus est lib. I. cap. 112. ubi in multis edd. erat *ἐπέσχον.* OUDEND. MSS. A. et B. *ἀπέσχον.* [Burm. *ἀπέσχον* seqq. *ἀντὶ τοῦ ἀπέσχοντο* exsulant a Burm. *Ex Add.* — Restituit *ἀπέσχον Ritschel.*]

3. *Θουκ.*] Lib. I. p. 73. C. Conf. schol. Alter locus extat p. 121. C. ubi *σχόντες δὲ ἐν τῷ παρ. ἐς Κεφαλλην.* Idem lib. I. p. 72. D. *ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας.* Schol. *ἐλλιμένισαν.* STOEB.

4. *Τοῦ ἐνελιμένισαν.*] Leid. pr. *ἀνελιμένισαν.* Male. Ab auctore intelligitur *in portum advenerunt*, iungente in *Thucyd.* lib. II. cap. 33. *σχόντες ἐς Κεφαλληνίαν.* Sed connecti debent *σχόντες δ' ἐν τῷ παράπλῳ.* Ita rursus MSS. et ed. pr. non *δὲ ἐν.* Praetuli autem *Κεφαλληνίαν* cum duplici *λλ* cum *Dukero* ad *Thucyd.* lib. I. cap. 27. licet sciam, non omnes idem sentire. Adi ad *Hesych.* sed poetis semper secunda syllaba est longa, quia *Κεφαλλῆνες, Cephallenes.* At ubique variarunt librarii. Sic *Aelian.* lib. III. An. cap. 32. *Αἶγες Κεφαλληνίδες.* Sed lib. V. cap. 9. *ἐν Κεφαλληνίᾳ ποταμός.* OUDEND. [cf. Eustath. ad Il. β'. 631. p. 248. ed. Lips. *Duker.* ad Flor. II. 9, 4.]

5. *Δὲ ἐν τῷ.*] Uterque MS. *σχόντες δ' ἐν τῷ.*

Κεφαλληνίαν [1]. καὶ αὖθις ἐν τῇ ἑβδόμῃ· ἔπλεον ἴσχοντες [2] πρὸς ταῖς πόλεσιν.

Ἐνετειλάμην [3] παρ' οὐδενί [4], Ἐπετειλάμην δὲ καὶ ἐπέστειλα παρὰ Θουκυδίδῃ [5]· καὶ κατὰ τάχος [6] ἔπλεον κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους [7]. καί, πάντα ἐπιστείλαντες [8] ἀπέπεμψαν. καὶ Δημοσθένης δὲ καὶ ἄλλοι καὶ ἐπέστειλα λέγουσι καὶ ἐπέσκηψα. καὶ ἐπιστολὴ [9] ἀντὶ τοῦ προσταγὴ (ὃ δὴ καὶ ἐπιτολὴ) παρ' Αἰσχύλῳ [10]

---

1. *Κεφαληνίαν.*] MSS. A. et B. *Κεφαλληνίαν.* [sic et Burm. *Ex Add.*]

2. *Ἔπλεον ἴσχοντες.*] Vulgo in *Thucyd.* lib. VII. cap. 35. παρέπλεον ἴσχ. Oudend.

3. *Ἐνετειλάμην παρ' οὐδ.*] *Phav.* p. 268. ἐνετ. μὴ εἴπῃς, ἐπετ. δὲ καὶ ἐπέτειλα· ubi omnino ἐπέστειλα restituendum. Neque vero ἐνετειλάμην adeo improbandum, quo saepius hac forma usus *Herod.* ἐνετείλατο lib. I. p. 59. B. 53. A. 72. B. etc. *Lucian.* t. I. p. 216. ἐντειλάμενος τῷ κριῷ. *Arrian.* V. 2. p. 211. ταῦτα μὲν Κρατερῷ ἐνετέλλετο. Witter. Vid. not. ad *Hesychium.* Abresch. (340)

4. *Παρ' οὐδενί.*] Sic quoque apud *Mocridem* [p. 135. *Piers.*] ubi et εὗρον deest MS. Sed hic Leidd. codd. praebent μὴ εἴπῃς. *Moeris* rursus: ἐπισκῆψαι Ἀττικῶς· ἐντείλασθαι Ἑλληνικῶς. Atqui tamen ἐντέλλεσθαι et ἐντείλασθαι apud auctores Ἀττικωτάτους frequenter occurrit. *Xenoph.* Cyrop. lib. IV. p. 93. A. ἐνετείλατο αὐτοῖς. Oudend. MS. A. ἐνετειλάμην μὴ εἴπῃς. B. εἴποις. [Burm. μὴ εἴπῃς. *Ex Add.* Restituit *Ritschel.*]

5. *Παρὰ Θουκ.*] Lib. IV. cap. 8. p. 241. ubi Cl. *Duk.* omnino videndus. Stobber.

Lib. IV. cap. 8. vs. 18. καί, πάντα ἐπιστείλαντες ἀπέπεμψαν, sunt itidem verba *Thucydidis* e lib. V. cap. 46. vs. 23. Abresch.

MS. A. delet παρὰ et legit Θουκυδίδης.

6. *Καὶ κατὰ τάχος.*] In *Thucyd.* lib. IV. cap. 8. καὶ αἱ μὲν νῆες κατὰ τ. Deest hic καὶ MSS. Leidd. dein male vulgo καὶ πάντα. Post καὶ ponenda erat distinctio, qua docemur aliud sequi exemplum. Tum Leidd. MSS. dant inverso ordine καὶ ἐπέσκηψα λ. καὶ ἐπέστειλα. Oudend. [καὶ ante κατὰ deest etiam in Burm. *Ex Add.* Omisit *Ritschel.* — Inversum ordinem vv. καὶ ἐπέσκηψα λέγουσι καὶ ἐπέστειλα recepit idem vir doctissimus.]

7. *Δημοσθένους.*] MS. A. male ὑπὸ Δημοσθένης.

8. *Καὶ πάντα ἐπιστείλ.*] Interpunge καί· πάντα etc. alius *Thucyd.* locus ex lib. V. cap. 46. geminus locus est VIII. p. 595. A. Witter. MS. B. πάντως. [In seqq. pro καὶ ἄλλοι dedit *Ritschel.* καὶ οἱ ἄλλοι ex Phav. et duobus libris.]

9. *Καὶ ἐπιστολή.*] F. ἐπιτολή. *Heins.* *Phavor.* Recte. Wolf.

10. *Ἐπιτολὴ παρ' Αἰσχύλῳ.*] F. ἐπιστολή. *Heins.* *Phav:* Recte. Idem.

Nihil mutandum, sed distinctione sanandus est locus hoc modo: καὶ ἐπιστολὴ ἀντὶ τοῦ προσταγή, (ὃ δὴ καὶ ἐπιτολὴ) παρ' Αἰ-

διὰ τὸ μέτρον[1] *ἐν Προμηθεῖ· ἐπιστολάς*[2], *ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο. ἐπισκῆψαι*[3] *μὲν γὰρ τὸ αὐτοπροσώπως προστάξαι*[4]. *ἐπιστεῖλαι δὲ οὐ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων*[5], *ἀλλὰ καὶ τὸ αὐτοπροσώπως κελεῦσαι. καὶ ἐπιστολὴ ὡσαύτως.*

Ἐπέχω τὸ κωλύω[6] *καὶ τὸ ἐπί τινι ἔχω*[7] *καὶ ἐφίστημι*[8]. *Λουκιανὸς ἐν τῷ*[9] *τοῦ Ἀλεξάνδρου βίῳ·*

σχύλῳ etc. et tum *ἐπιστολάς*, sicut rescripsi. Vid. *Hesych.* et ad *Aeschyl.* Prom. v. 3. Item *Abresch.* in Animadv. p. 1. *Port.* ad *Sophocl.* Trachin. vs. 497. *Leunclav.* ad *Xenoph.* p. 141. *κατὰ τὴν Κύρου ἐπιστολήν*, ut exhibet MS. Leid. item *Scalig.* ad *Phrynich.* p. 164. *Σοφοκλῆς ἐν τῇ Ἀνδρομέδᾳ, μηδὲν φοβεῖσθαι προσφάτους ἐπιστολάς.* OUDEND.

Prom. Vinct. vs. 3. ubi, quomodo mihi videatur *Thomas* scripsisse, dixi. Addidit *Thomas* de discrimine, quod est inter *ἐπισκῆψαι* et *ἐπιστεῖλαι*, et recte cepit *Ammonii* mentem; minus bene *H. Steph.* in Thes. L. Gr. t. III. p. 861. F. Non enim damnat *Ammonius*, si quis dicat, ut *Plutarchus* apud *H. Steph.* *ἐπισκῆψαι* (341) *διὰ γραμμάτων*. sed nude quemadmodum *ἐπιστεῖλαι* tam notat *αὐτοπροσώπως προστάξαι*, quam *διὰ γραμμάτων*, adhibere vetat. ABRESCH.

MS. A. male *ἐπιστολή*, et sic quoque in loco statim subiecto. [*Ritschel.* optime hunc locum dedit ita: *καὶ ἐπιτολὴ ἀντὶ τοῦ προσταγή· ὃ δὴ καὶ ἐπιστολὴ παρ' Αἰσχύλῳ* cet.]

1. *Διὰ τὸ μέτρ.*] Et extra metrum apud *Polyaen.* p. 630. *Liban.* t. I. p. 459. A. WITTER. Conf. *Eustath.* t. II. p. 829, 54. *Aeschyli* verba vid. l. c. v. 3. STOEBER. [cf. *Blomfield.* ad Aeschyl. l. l.]

[2. *Ἐπιστολάς.*] Burm. *ἐπιτολάς*. *Ex Add.* Ita et alii libri apud *Ritschel.*]

3. *Ἐπισκῆψαι.*] MS. A. coniungit cum antecedentibus, B. separat omissis *μὲν γάρ*.

4. *Μὲν γὰρ* etc. *προστάξαι.*] Leid. pr. caret *γὰρ* et in marg. *κελεῦσαι*. Seqq. *οὐ μόνον* etc. opposita sunt *Ammonio*, qui p. 55. *ἐπιστεῖλαι* coartavit ad *γράμματα*. Sed *Thomam* rectius sensisse, docent exempla. Adde *Duker.* ad *Thucyd.* lib. IV. §. 8. et Comment. ad *Hesych.* OUDEND.

5. *Οὐ μόνον τὸ διὰ γραμμάτων.*] Apud *Polyaen.* *ἁπλῶς scribere* p. m. 134. fin. STOEBER.

6. *Ἐπέχω τὸ κωλ.*] Exempla pete ex *Bud.* Comm. col. 785. Notiones caeteras a nostro praetermissas ibid. vide. IDEM.

7. *Καὶ τὸ ἐπί τινι ἔχω.*] *Homer.* Odyss. *P.* vs. 409. seq. *ἐπέχειν* saepius praebere apud eund. vid. e. g. Od. *Π.* 443. conf. schol. Rarior ea, quae apud *Euripid.* obtinet Hec. vs. 679.

Οὐδέποτ' ἀδάκρυτος
Ἀστένακτος
Ἡμέρα μ' ἐπισχήσει.

Interpres: *me tenebit*; malim, *mihi illucescet.* IDEM.

8. *Ἐφίστημι.*] MS. B. *ἐφίσταμαι*.

9. *Λουκ. ἐν τῷ*] T. I. p. 750. [cap. 4.] *Graev.* WITTER.

ἀλλ' ἀεὶ τοῖς μεγίστοις ἐπέχειν[1] τὸν νοῦν. καὶ ἐπίστασις[2] ὄνομα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.

Οὐ μόνον Ἐπίδειξις, ἀλλὰ καὶ ἐπίδειγμα. Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς βασιλέα[3]· καὶ ταῦτα οὐ μόνον πραότητός ἐστιν ἐπίδειγμα[4].

Οὐ μόνον περιδέξιος[5], ἀλλὰ καὶ Ἐπιδέξιος[6], ὡς Αἰσχίνης[7]· ἐπιδέξιοι[8] δ' οἶμαι φύντες ἑτέρων μᾶλλον. καὶ πάλιν[9]· τῆς ἐν τοῖς πότοις ἐπιδεξιότητος[10].

Ἐπίδοξος[11], οὐχ ὁ ἔνδοξος[12], ὥς τινες, ἀλλ'

Conf. nostr. infr. in *προσέχειν*. et *Bud.* Comm. cap. 787. Stoeber.

1. Ἐπέχειν.] Sic rescripsi cum Leidd. codd. ex *Luciano* t. II. p. 212. ed. ult. vulgo hic ἐπέχει. Oudend. [ἐπέχειν etiam Burm. Ex *Add.*]

2. Καὶ ἐπίστασις] Desunt haec in *Phav.* Stoeber.

3. Ἐν τῷ εἰς βασ.] Pag. 89. A. add. p. 79. B. Witter. (342) T. I. p. 59. καὶ ταῦτ' οὐ μόνον etc. Oudend. [vol. I. p. 101. *Dind.*]

4. Ἐπίδειγμα.] Sequitur in MSS. A. et B. ποτήριον οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν, ἀλλὰ ἔκπωμα καὶ φιάλη καὶ κύλιξ. In codice quidem A. rubro colore tinctum τὸ Π initiale, novae periodi signo. In MS. B. autem sic cohaeret, ut ad formam vocis ἐπίδειγμα illud ἔκπωμα referri videatur. Stoeber. Vide supra p. 288. Oudend.

5. Οὐ μόνον περιδέξιος.] Gloss. *Ambimanus*, περιδέξιος. vid. etiam *Galen.* voc. ἀμφιδέξιος. Witter.

6. Ἀλλὰ καὶ ἐπιδέξιος.] *Synes.* p. 54. D. *Xiph.* p. 262. A. Idem.

Ἐπιδέξια quomodo intelligendum in convivantium formulis vid. apud *Casaub.* ad *Athen.* p. 54. Stoeber.

7. Αἰσχίνης.] In Timarch. p. 195. A. Idem. [§. 178. *Bekk.* p. 172. *Reisk.*]

8. Ἐπιδέξιοι.] Leid. pr. ἐπιδέξιος, male. V. *Aeschinem* in Timarchum p. 288. A. Oudend.

9. Καὶ πάλιν.] De fals. Leg. p. 253. A. [§. 47. *Bekk.* p. 229. *Reisk.*] ubi vitiose vulg. τοῖς ἐν τοῖς πότ. ἐπιδεξ. Stoeber.

10. Τῆς ἐν τ. π. ἐπιδεξιότητος.] Hinc emendandus est *Aeschinis* vulgaris textus de falsa Leg. p. 402. E. ubi τοῖς ἐν τ. π. sicuti hic vitiose in MSS. Leidd. τοῖς ἐν τ. π. et dein in Leid. pr. ἐπιδεξιωτάτοις. Agitur de dexteritate Philippi in compotationibus. Oudend.

11. Ἐπίδοξος.] Consule Comm. ad *Ammonium* p. 53. *Hesychium* et *Phrynichum* p. 53. [p. 132. *Lob.*] *Herod.* lib. I. cap. 89. *Aelian.* lib. XI. An. 34. ἐπίδοξος τεθνήξεσθαι. Dein clariore ordine exaratur in Leid. pr. ἔνδοξος μέντοι γράφεται καὶ εὔδοξος. vulgo καὶ ἔνδ. γρ. Est apud *Thucyd.* lib. I. cap. 84. ubi vide. Idem. [vid. *Lobeck.* ad Phrynich. l. l. *Bachmann.* Anecdd. vol. I.

ὁ προσδόκιμος. ἔνδοξος[1] μέντοι γράφεται καὶ εὔδοξος[2] παρὰ Θουκυδίδῃ[3]· καὶ ἅμα ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν διαπαντός.

Καὶ δοχὴ καὶ Ἐπιδοχή[4]. ὁ αὐτὸς[5] ἐν τῇ

---

p. 229, 7. *Rudolph.* ad Ocell. Luc. p. 311. s. *Coraës.* ad Heliodor. vol. II. p. 136.]

Antiphon Or. II. p. 30. et Or. V. p. 49. *Plutarch.* de Animal. terr. et aquat. solert. p. 968. D. *Erotianus* p. 25. ἐπίδοξοι, προσδόκιμοι. Lex. *Herodot.* p. 106. ἐπίδοξα, ἀντὶ τοῦ προσδόκιμα.

12. Οὐχ ὁ ἔνδοξος.] Ita tamen *Heliodorus* saepissime aliique plures. SALLIER.

Vid. unum *Plutarch.* exemplum apud *Steph.* Thes. h. v. c. 1035. *Moschop.* ἐπίδοξος· ὁ προσδόκιμος, ὁ κοινῶς προσδοκήσιμος, καὶ ἐπίδοξος, ὁ ἔνδοξος. Pro προσδόκιμος legitur apud *Plutarch.* (343) Public. init. p. 97. D. STOEBER.

1. Ἔνδοξος.] Μελοποιὸν ἔνδοξον habes in Inscript. apud *Reinesium* in Syntagm. Class. V. Inscript. XX. p. 366.

2. Καὶ εὔδοξος.] Eam vocem minus obviam esse auctor est *H. Stephanus*; sed praeter *Thucydidem* bis ab *Euripide* usurpatam reperias. Prior locus legitur Med. vs. 592.

Οὐ τοῦτό σ' εἶχεν, ἀλλὰ βάρβαρον λέχος
Πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι.

Alter vero Hipp. vs. 773.

Δαίμονα στυγνὸν καταιδεσθεῖσα,
Τάν τ' εὔδοξον ἀνθαιρουμένα φάμαν.

Utitur etiam *Plutarchus* t. II. p. 260. ubi de Alexandro: θαυμάσας δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὸν λόγον εὖ μάλα καθαψάμενον αὐτοῦ, τοῖς μὲν ἡγεμόσι παρήγγειλεν προσέχειν καὶ φυλάττειν, μὴ πάλιν ὕβρισμα τοιοῦτον εἰς οἰκίαν εὔδοξον γένηται. SALLIER.

MS. B. delet particulam καί.

3. Παρὰ Θουκ.] Lib. I. cap. 84. ubi διὰ παντός. Apud eund vero διαπαντὸς p. 57. B. WITTER.

4. Ἐπιδοχή.] Nomen ex illorum numero, quae raro in veterum scriptis occurrunt; legitur apud *Ioseph.* Antiq. lib. XVIII. p. 631. D. ὅθεν καὶ δεσμώτων ἀκροάσεως περίοπτος ἦν, ὥστε καὶ τῶν φίλων ἐρομένων τὴν αἰτίαν αὐτὴν τοῦ ἐπὶ τοιούτοις ὀκνῇ χρωμένου, ἔφη, τὰς μὲν πρεσβείας τρίβειν, ὅπως μὴ ἀπαλλαγῆς αὐτῶν ἐκ τοῦ ὀξέος γενομένης ἕτεροι πρεσβεῖς ἐπιχειροτονηθέντες ἐπανίοιεν ὄχλος τε αὐτῷ γένοιτο ἐπιδοχαῖς αὐτῶν καὶ πόμπαις προσκειμένῳ. In editis, quibus utimur, habes ἐπὶ δοχαῖς, minus recte, nostro quidem iudicio; eo quippe sensu vocem δοχὴ videre nobis non contigit: adhibetur quidem a veteris et novi foederis scriptoribus, at ibi semper convivium significat. SALLIER.

5. Ὁ αὐτός.] Sic rescripsi cum MSS. et edd. vett. quia id commode hic retineri potuit; nec opus erat mutari in Θουκυδίδης. Est ex l. VI. c. 17. ῥαδίως hic Oxon. MS. OUDEND. [Burm. ῥᾳδίαν. *Ex Add.* — *Ritschel.* pro ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ ex suis libris ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ. Praecedit Ἐνδοιάζω.]

ἕκτῃ· ῥᾳδίας ἔχουσι τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχάς[1].

Ἐπιδρομὴ[2] ἡ καταδρομή, ἀλλὰ καὶ ἡ συνδρομή. Λουκιανὸς ἐν τῷ Δημοσθένους ἐγκωμίῳ· καὶ μυρίαι[3] γεγόνασιν αὐτοῖς ἐπὶ ταὐτὸν τῆς διανοίας ἐπιδρομαί.

Οὐ μόνον[4] Ἐπιθαλάττιον[5], ἀλλὰ καὶ ἐπιθαλαττίδιον. Λιβάνιος ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ[6]· πόλιν γὰρ ἐπιθαλαττίδιον ναυτικῆς ἀπειροκαλίας ἀνάγκη γέμειν.

Ἐπίθημα[7], οὐκ ἐπίθεμα[8].

Ἐπικαλοῦμαι[9] οὐ μόνον τὸ πρὸς βοήθειάν

---

1. Ἐπιδοχάς.] Sequitur in MSS. A. et B. οὐ μόνον συμμαχῶ, ἀλλὰ καὶ ἐπιμαχῶ· καὶ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία. ὁ αὐτὸς (*Thucydides*) ἐν τῇ πέμπτῃ· πρὸς ἀργείας ξυμμαχίας ποιεῖσθαι, (344) ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν. MS. B. rectius Ἀργείους. Stoeber. Vide p. 350. Oudend.

2. Ἐπιδρομή.] De hac voce videantur, si placet, Cl. *Gerard. Horrei* Animadvers. Sacr. profan. lib. II. cap. 26. p. 210. add. *Foësii* Oecon. *Hipp.* sub ista voce pag. 138. aliosque plures. Triller.

Addit Leid. pr. οὐ μόνον. Dein μυρίαι reposui. Irrepserat κυρίαι in *Blank.* ed. prave. V. *Lucian.* t. III. p. 495. ed. ult. ubi αὖθις αὐτοῖς. Oudend.

MSS. A. et B. ἐπιδρομὴ οὐ μόνον ἡ καταδρομή. [Ita etiam Burm. *Ex Add.* Restituit hoc *Ritschel.* — Pro Λουκιανὸς idem ὁ αὐτός. praecedit Ἐνδεδυκώς.]

3. Καὶ κυρίαι] Rom. Vasc. μυρίαι recte. Ita *Lucian.* l. c. t. II. p. 187. *Graev.* Post γεγόνασιν adde αὖθις. Witter. Uterque MS. καὶ μυρίαι. [*Demosth.* Encom. c. 5. extr.]

4. Οὐ μόνον ἐπιθαλάττιον, ἀλλὰ καὶ ἐπιθαλαττίδιον] Ut παραθαλασσίδιον in *Thuc.* lib. VI. cap. 62. vs. 12. Abresch.

5. Ἐπιθαλαττίδιον.] V. *Polluc.* lib. I. §. 99. IX. §. 17. Oudend.

6. Λιβάν. ἐν τῷ Ἀντιοχ.] Tom. II. p. 339. B. Witter. [vol. I. p. 286. *Reisk.*]

7. Ἐπίθημα.] Vid. supra voc. ἀνάθημα. [p. 46. s.] Drakenb. Conf. schol. *Thucyd.* II. p. 101. et *Erot.* h. v. ἐπίθεμα est apud *Diod.* III. p. 151. fin. [c. 14.] *Ioseph.* p. 82. G. 83. A. C. et 86. D. Witter.

8. Οὐκ ἐπίθεμα.] V. etiam *Etym.* M. Pro *operculo* tamen aliquoties ἐπίθεμα occurrit et variant scripti apud *Pollucem.* Confer. lib. VI. §. 19. 109. VIII. 123. X. 81. 188. Oudend. [Vid. *Lobeck.* ad Phryn. p. 249.]

9. Ἐπικαλοῦμαι . . . ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.] Pag. 174. B. ubi Τιμάρχ. τουτωΐ ὁ δίκ. ἐπικ. Ab hoc ἐπίκλην formatum, idem

τινα παρακαλῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπονομάζομαι, ὡς παρ' Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου[1]· Ἀριστείδης ὁ τὴν ἀνόμοιον ἔχων ἐπωνυμίαν Τιμάρχῳ τουτωὶ δίκαιος ἐπικαλούμενος.

Ἐπίκειμαί τινι ἀντὶ τοῦ βαρέως πρός τινα διάκειμαι· καὶ ἐπίκειμαι ἀντὶ τοῦ πλησίον τινὸς κεῖμαι. Ἀριστείδης ἐν τῷ Σμυρναϊκῷ πολιτικῷ[2]· ἐπικείμενα τοῖς λιμέσι τὰ νεώρια.

Ἐπίκληρος καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ[3] καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ[4], ὁ ἐπὶ πάσῃ τῇ πατρικῇ περιουσίᾳ[5] κληρονόμος καταλελειμμένος[6] παῖς, μὴ ὄντος αὐτῷ δηλονότι αὐταδέλφου[7]. καὶ ἐπικληρῖτις[8] δὲ θηλυκῶς μόνον εὕρηται.

---

quod Latinis *cognomento*, ut apud *Athen.* p. 8. B. *Πτολομαῖος Φιλάδελφος ἐπίκλην.* Storr.

1. *Κατὰ Τιμάρχου.*] Pag. 264. B. Eademque fere *κατὰ Κτησιφῶντος* p. 457. E. Oudend. [p. 4. *Steph.* § 25. *Bekk.*]

(345) 2. *Ἀριστ. ἐν Σμυρν. πολ.*] Scr. *ἐν Ῥοδιακῷ.* vid. pag. 75. B. Witter.

Ibi sequentia verba non legas, sed *ἐν Ῥοδιακῷ*, non procul ab initio t. I. p. 539. ed. Angl. [vol. I. p. 798. *Dind.*] *Thucyd.* l. II. c. 12. *τὴν Αἴγιναν τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην.* et saepius. Oud.

Idem vero *ἐν τῷ Ῥοδιακῷ* p. 341. Abresch.

3. *Ἐπίκληρος . . . ἐπικληρῖτις.*] Vid. *Harpocr.* v. *ἐπίδικος.* et ibid. *Maussac.* et ad eum *Valesius. Budaeus* de Ling. Gr. p. 81. Schol. *Aristoph.* in Avib. p. 429. Drakenb.

De his vocibus in iure antiquissimo frequentius obviis operae sane pretium est ista legere, quae doctissime quondam adnotavit summus virorum *Hug. Grotius* in Comment. ad *Matth.* cap. I. 16. p. 11. seqq. item copiosius *Io. Seldenus* de Success. etc. cap. XVIII. p. 123. seqq. Triller.

Heraclid. de Polit. p. 455. *καὶ ἡ κόρη, ὑπὲρ ἧς αὐτὸς εἰσήει, ἐπὶ κλέος ἐγένετο.* leg. *ἐπίκληρος.*

4. *Καὶ ἐπὶ θηλ.*] *Τῆς ἐπικλήρου οὐσία Aesch.* Tim. p. 183. C. vid. et *Aristoph.* Vesp. v. 583. coll. schol. et 587. Gloss. *orba, ἐπίκληρος.* Conf. *Bud.* comm. col. 114. seqq. *Harpocr.* h. v. p. 159. coll. *Maussac.* et ad hunc *Vales.* p. 112. Storr. [*Bekkeri* Anecd. p. 256, 8. cf. *Sluiter* Lection. Andocid. c. 5.]

5. *Ὁ ἐπὶ π. τῇ πατρικῇ περιουσίᾳ.*] Leid. pr. *ὡς.* Tum Oxon. *τῇ προικῇ.* an pro *πατρῴᾳ.* Oudend.

6. *Καταλελειμμένος.*] MS. A. *καταλεμμένος.* B. *καταλελειμμένοι.*

7. *Αὐταδελφοῦ.*] Leidd. *ἀδελφοῦ.* et sufficit. V. *Etym. Suid. Hesych.* et Comm. Item *Vales.* ad *Harpocr.* p. 280. Oudend. [etiam Burm. *ἀδελφοῦ. Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

8. *Ἐπικληρῖτις.*] Cuius *Isaeus* auctor est apud *Harpocr.* p. 160.

Ἐπίκλητος ὁ προσκληθεὶς[1] παρά τινος. Θουκυδίδης[2]· οἵ τ' ἐπίκλητοι εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες.

Ἐπὶ κόῤῥης πατάξαι[3] λέγουσιν Ἀττικοὶ τὸ[4] τὴν γνάθον πλατείᾳ πλῆξαι χειρί[5], οὐ ῥά-

---

ὁ δὲ Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον τὴν ἐπίκληρον, ἐπικληρῖτιν κέκληκεν. STOBB.

Recte monet, feminino genere tantum inveniri: nam masculinum, (346) unde, si analogiae legem spectes, formatur, *ἐπικληρίτης* nusquam comparet. *Ἐπικληρῖτις* autem non auctorem tantum habet *Isaeum*, sed ipsum *Solonem* teste *Poll.* III, 33. in cuius lege bene videtur restituisse *Salmas.* de Mod. Usur. p. 169. Quamvis nihil impediat, quo minus *ὁ ἐπίκληρος* dicatur, frequentissimi tamen usus, et in Attico foro proprie sic dicta *ἡ ἐπίκληρος*, de qua egregius est *Diodori Siculi* locus XII. p. 490, 24. satis multa *Budaeus* et *H. Stephanus* in Thes. sed quem hic commemorat *ἐπίκληρον νόμον*, is nullus est et ex *Suidae* verbis non rite distinctis fictus. HEMSTERH.

Leid. sec. *ἐπικληρήτις*. Ed. Vasc. *ἐπικληρίτης*. Inepte. OUD. MS. A. *ἐπικληρίτης*.

1. *Προσκληθεὶς.*] MS. A. *προκληθείς*.

2. *Θουκυδίδης.*] Lib. IV. p. 273. fin. *Duk.* cap. 61. et pag. 292. C. *Steph.* STOBB.

3. *Ἐπὶ κόῤῥης πατάξαι.*] Et *κατὰ κόῤῥης* *Plato* p. 297. B. 314. B. *τύψαι ἐπὶ κόῤῥης* *Luc* t. I. p. 53. E. *παῖσαι* idem p. 441. extr. *ῥαπίζεσθαι* et 725. A. *ῥάπισμα* est apud eundem p. 726. [Dial. Meretr. VIII.] nec non *Alciphr.* lib. III. epist. 6. *ῥαπίζεσθαι σιαγόνα* *Gregor. Naz.* orat. XX. p. 361. C. XXVIII. p. 481. D. et XXXIX. p. 625. A. ABRESCH.

4. *Τὸ.*] MS. A. *τὸν* et mox *πλατείαν*. MS. B. *τὸ γνάθον πλατείᾳ πλῆξαι χειρί.* [Articulus *τὴν* abest etiam a Burm. *Ex Add.*— Om. *Ritschel.*]

5. *Τὴν γνάθον πλατείᾳ πλῆξαι χειρί.*] Hoc quidam *ῥαπῖσαι* dixerunt. V. *Lucian.* Dial. Meretr. VIII. t. III. p. 299. Hinc *Etymol. M.* *Ῥαπῖσαι, τὸ πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλήστῳ χειρί.* *Sylburg.* correxit *ἀπλείστῳ*, quo favit *Phavorini* lectio *ἀπλείστῳ*. Sed corrigi debet e *Suida* *ἁπλῇ τῇ χ.* sic enim ille: *Ῥαπῖσαι, πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί, ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ κόῤῥης.* Adi, quos laudant ad *Hesych.* *Phryn.* p. 72. *Poll.* lib. II. c. 40. A. Leid. pr. abest [illegible]. OUDEND. [*Valcken.* apud Tittm. p. 160. haec: „Harpocrat. [illegible] Hesych. in *ἀντεπικόῤῥητος*. Elsnerus II. p. 164. egregia. Eustath. Il. *ν'*. p. 923. l. 50. *ἐπὶ κόῤῥης* et *κατὰ κ.* Casaub. Theocrit. L. c. XV. fine. ad Quinctil. p. 556. *Colaphum tibi ducam.* *κατὰ κόῤῥης* Eust. Il. *δ'*. p. 375. 49. H. Steph. p. 55. de Dial. Att. b. Abresch. Aristaen. p. 20. Wetsten. I. p. 309. T. H. ad Lucian. p. 193. b. [Prometh. c. 10.] ad Longin. p. 136. b. Langb. Plat. Gorg. p. 486. C. *ἐπὶ κόῤῥης τύπτοντα.* — ib. p. 508. D. *τύπτεσθαι ἐπὶ κόῤῥης.* ib. p. 527. A. *καί σε ἴσως τυπτήσει τις ἐπὶ κόῤῥης.* id vocat ibid. D. *πατάξαι τὴν ἄτιμον ταύτην πληγήν.* Theocrit. XIV. v. 34. *πὺξ ἐπὶ κόῤῥας Ἦλασα.* Scholiastes *κόῤῥην* ait *τὴν γνάθον*

πισμα δοῦναι[1]. Πλάτων[2]· τί δὲ χείρων ἐγώ, ἂν ὁ δεῖνα ἐπὶ κόῤῥης ἀδίκως[3] πατάξῃ με. καὶ Λιβάνιος[4] ἐν τῇ πρὸς Ὀδυσσέα ἀπολογίᾳ[5] Ἀχιλλέως· κἂν ἐπὶ κόῤῥης πατάξῃ τις, μὴ χαλέπαινε. κἂν ὁ αὐτὸς ἀλλαχοῦ ῥάπισμα λέγει[6] ἀδοκίμως.

Ἐπίκωποι[7] οἱ ἔχοντες τὰς κώπας καὶ τὰ πηδάλια. ἐπιβάται δὲ[8] κοινῶς μὲν οἱ ἐπ' ἀλλοτρίας

καὶ σιαγόνα οἱ Ἀττικοί." — cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 255, 8. *Bachm.* Anecdd. vol. I. p. 230, 14.]

1. Οὐ ῥάπισμα δοῦναι.] Ῥαπίζω tamen est apud *Herod.* VIII. 547. B. [c. 59.] *Ioseph.* p. 294. F. 362. B. ἐπὶ κόῤῥης ῥαπίσμασι *Nazianz.* orat. 20. *Anton. Liberal.* cap. 22. ἐράπισεν αὐτὸν τῇ ῥάβδῳ. Gloss. p. 243. *alapa*, ῥάπισμα. WITT. [cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 175 sq.]

2. Πλάτων.] Sequentia ad apicem leguntur in *Aristide* t. II. p. 225. ed. Angl. [vol. II. p. 296. *Dind.*] praecedente Platonis nomine, apud quem aliquoties ἐπὶ κόῤῥης τύπτειν, ut bis in Gorgia. (347) ἀδίκως exsulat a Leidd. quorum secundus hic mox habet πατάξει. OUDEND.

3. Ἀδικῶς.] MS. A. ἀδίκως. B. ignorat hanc vocem. [Deest etiam Burm. *Ex Add.* Uncis inclusit *Ritschel.*]

4. Λιβάν.] T. I. p. 238. D. Conf. II p. 132. A. *Aristid.* p. 145. B. *Dio* p. 720. C. *Lucian.* Προμηθεῖ t. I. p. 161. et in Καταπλ. t. eod. p. 431. παρέτιλλέ τέ με καὶ κατὰ κόῤῥης ἔπαιε. ubi schol. κατὰ κόῤῥης] καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Idem II. 4. ἐπὶ κόῤῥης.] παρίας. lege παρειᾶς. WITTER.

Tom. I. p. 238. D. [vol. IV. p. 59. *Reisk.*] ubi una voce auctius legitur κἂν ἐπὶ κόῤῥης σε πατάξῃ τις. — Neque inscribitur illa oratio in edit. ἀπολογία, quo nomine rursus laudat *Thomas* in V. τίθην et χρῶ, sed ἀντιλογία. ABRESCH.

5. Ἀπολογίᾳ.] Immo vero ἀντιλογίᾳ, uti inscribitur (de quo alibi) illa oratio, ubi t. I p. 238. D. σε πατάξῃ. Dein κἂν λέγῃ Leid. pr. OUDEND.

6. Λέγει.] *Hadr. Iunius* λέγῃ. [Restituit λέγῃ *Ritschel.*]

7. Ἐπίκωποι.] De hac voce vid. schol. *Aristoph.* Acharn. p. 271. dicitur etiam πρόσκωποι *Lucian.* Contempl. p. 842. et 347. DRAKENB.

Observationem hanc *Thomas* ex *Porphyrio* sumsit, qui in Quaest. Homer. p. 285. haec notat: τῶν Ἀττικῶν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων τοὺς μὲν μαχομένους ἐπιβάτας καλούντων, τοὺς δὲ τὰς κώπας καὶ τὰ πηδάλια ἔχοντας ἐπικώπους· ὅπερ δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ τῶν ἐπὶ τοῖς ἅρμασιν, οἱ μὲν μαχόμενοι παραβάται· οἱ δὲ τὰς ἡνίας ἔχοντες, ἡνίοχοι· τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς τριήρεσιν ἐπικώποι καὶ ἐπιβάται παρ' Ἀττικοῖς δύνανται. Conf. *Salmasius* de Usur. p. 421.

8. Ἐπιβάται δὲ κυρίως οἱ ἐπ' ἀλλοτρίαις τὸν κλ. etc.] *Phav.* ἐπιβ. συνήθως μὲν οἱ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιούμενοι διδ. τὸν ναῦλ. Ἀττικῶς καὶ οἱ ἐν οἰκείᾳ νηΐ, ἀργοὶ δὲ ὄντες, καὶ παρεσκ. εἰς μάχ. Conf. *Harpocr.* voc. ἐπιβάτης. STOEB.

νεὼς τὸν πλοῦν ποιούμενοι διδόντες ναῦλον, Ἀττικῶς δὲ οἱ ἔνοπλοί τε ὄντες καὶ παρεσκευασμένοι εἰς μάχην. ἐν δὲ τοῖς ἅρμασιν[1] ὁ μὲν μαχόμενος παραβάτης λέγεται παρ' Ὁμήρῳ[2], ὁ δὲ τὰς ἡνίας ἔχων ἡνίοχος.

Ἐπιλανθάνομαι ὡς ἐπιτοπλεῖστον μὲν γενικῇ συντάσσεται· καὶ αἰτιατικῇ[3] δὲ ἅπαξ παρὰ Λουκιανῷ[4] ἐν τοῖς ἑταιρικοῖς· οἶσθα αὐτὸν[5] ἢ ἐπιλέλησαι[6] τὸν ἄνθρωπον;

Haud uno vitio, malaque interpunctione laborat hic locus, quem egregie sanare possis ope cod. Leid. pr. Ἐπιβάται δὲ κοινῶς μὲν οἱ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν etc. Ἀττικῶς δὲ etc. Optime sane. Ἐπιβάτης Latine est *vector. een Passagier.* Tales ἐπιβάτας cymbae Charonteae vide apud *Lucian.* Dial. Mort. XXII. et in *Bis Accusatus* t. II. p. 795. οἱ μὲν ἄλλοι ἐπιβάται μεθύουσιν. Hinc *Suidae* Ἐπιβάτης, ὁ ἐπὶ τῆς νηὸς ἄπρακτος. De altera significatione vide (348) ibid. *Harpocr. Etym. M. Hesych. Scheff.* de Mil. Nav. lib. II. c. 3. pluresque, quos laudat *Dukerus* ad *Thucyd.* lib. VI. c. 43. Oudend. [cf. *Sturz.* lex. Xenoph. vol. II. p. 269.]

MSS. A. et B. ἐπιβάται δὲ κοινῶς μὲν οἱ. et mox uterque ἀλλοτρίας. [Sic et Burm. *Ex Add.*]

1. Ἐν δὲ τοῖς ἅρμασιν.] Sc. Ἐπιβάτης vocatur ὁ μὲν μαχόμενος, qui *Homero* παραβάτης dicitur. *Aelian.* lib. XIII. An c. 9. φέρει δὲ τὸ ἅρμα ἐπιβάτας καὶ δύο. Ceterum *Hesychio* quoque vocatur παραβάτης, quod non mutandum, licet *Homero* ob metrum sit Il. Ψ. vs. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε. ubi v. schol. sicut et in *Polluce* lib. I. §. 141. MSS. praebent παραβάτης, non παραιβάτης, quemadmodum apud *Xenoph.* lib. VII. Cyrop. p. 177. et alibi. Ita et scholiastes *Apollon. R.* lib. I. 754. παραβάτης, licet in versu παραιβάτις Ἱπποδάμεια. Diverso multum sensu apud *Theocritum* Id. Γ. vs. 32. παραιβάτις mulier, de qua vide *Eustath.* ad *Hom.* Il. Γ. p. 412. ed. Rom. Sed quae a *D. Heinsio* in καταιβάτιν, et Lunae incantatricem mutatur. Adi Collect. ad *Hesych.* Oudend. [In Aeliani l. restituit *Iacobs.* παραβάτας. Cf. eund. t. II. p. 477.]

2. Παραβάτης λ. π. Ὁμ.] Il. Ψ. 132. παραιβάται ἡνίοχοί τε. Conf. schol. ad h. l. Stoeb.

3. Καὶ αἰτιατικῇ.] Verbum ἐπιλανθάνομαι etiam cum accusativo construi solere constat ex lexicis. Sallier.

4. Ἅπαξ παρ. Λουκ.] Dial. Meretr. I. 1. vol. III. p. 280.

5. Οἶσθα αὐτὸν ἢ ἐπιλέλησαι.] Sic fide MSS. Leidd. rescripsi. [consentit cum his Burm. *Ex Add.*] Vulgo οἶσθ' et ἐλέλησαι, vitiose, et contra *Thomae* scopum. λέλησαι ed. Vasc. Leguntur Dial. Meretr. I. init. ἐπιλέλησαι scribendum esse, viderat quoque *Normannus.* Ceterum et *Plato* et *Xenophon* et alii ἐπιλανθάνεσθαί τι dixerunt. V. *H. Steph.* Lexic. *Xenoph.* Cyrop. lib. VI. [3, 1.] pag. 163. D. ὅπως εἴ τίς τι ἐπιλελησμένος εἴη. *Xenoph. Ephes* lib. I. [cap. 10.] p. 12. ἀλλ' οὐχὶ εἱμαρμένον ἐπελέληστο, ἀλλ' οὐδὲ ὅτῳ ἐδόκει ταῦτα θεῷ ἠμέλει. Verum locus is corruptus videtur, ac

Ἐπιλείπει μοι τόδε[1] καὶ ἐπιλείπει με τόδε. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[2]· οὐκ ἐπιλείψουσι τῷ θεῷ στρατιῶται. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου[3]· ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτοὺς ἄρχεται ἐπιλείπειν. καὶ Λιβάνιος[4] ἐν μελέτῃ τῇ περὶ τῆς λάλου· δέος μὴ τὰ φρύγανα τοὺς ἀρτοποιοὺς ἐπιλίπῃ.

Ἐπίμαχον στράτευμα[5] τὸ ἐπιτήδειον μάχεσθαι· ἐπίμαχον δὲ χωρίον, ἐφ' ᾧ δύναταί τις

---

legendum ἐκτετέλεσто e lib. III. p. 44. Ὡς οὖν πάντα τὰ περὶ τὸν γάμον ἐκτετέλεστο τῷ Περιλάῳ, ἐφειστήκει δὲ ἡ ἑσπέρα καὶ δ. etc. (349)uti recte hunc locum constituit vir maximus. OUDEND. MSS. Regg. οἶσθα.

6. Ἢ ἐλέλησαι.] Uterque codex MS. ἐπιλέλησαι.

1. Ἐπιλείπει μοι τόδε.] Sic *Cebes* p. 23. ὅταν οὖν πάντα αὐτοῖς ἐπιλίπῃ; ut ex vetustissimo libro restituit Cl. *I. Gronovius* et ex *Demosthene* exemplum accusativi profert. Vide eum in notis p. 133. Adde notam *I. Perizonii* ad *Aelian.* Var. H. lib. IV. c. 23. N. 4. ubi docet, *Aelianum* accusativo magis gaudere. Sine casu *Lucian.* t. I. p. 467. ἢν ἐπιλίποι. et saepe. TORREN. *Isocrat.* ad Demonic. p. 49. DRAKENB.

Καὶ ἐπιλ. Leid. pr. et edd. vett. Ceterum accusativum, quemadmodum Latini cum *deficere*, Graecorum amant plerique, ut *Xenophon* saepissime. V. et Cl. *Albert.* Observ. in N. F. p. 436. *Suidam.* At tamen *Aelianus* scripsit lib. VIII. An. 17. Ἵνα μὴ αὐτοῖς ἐπιλίπῃ ἡ ἐπιγονὴ ἡ ἐξ ἀλλήλων, ἐάσωσι γε σπέρμα. Ἅπαξ γοῦν etc. Sic enim haec constituenda videntur. An et hic αὐτοὺς reponi fas est? *Synesii* locus est Ep. 51. *Aeschinis* p. 264. A. *Libanii* t. I. p. 305. A. ubi, ut in ed. Vasc. hic ἀρτοκόπους. an ἀρτοπόπους? V. ad p. 113. 114. ἐπιλείπῃ Leid. pr. OUDEND. Vid. Cel. *Wetstein.* ad N. T. t. II. p. 430. [cf. *Iacobs.* ad Aelian. l. l. vol. II. p. 293.]

2. Συνέσ. ἐν ἐπιστ.] Pag. 168. B. WITTER. Add. *Basil.* t. I. p. 109. B. ἐπιλείπει με ἡ ἡμέρα διηγούμενον. STOBB.

3. Αἰσχ. ἐν τ. κ. Τιμ.] P. m. 174. A. IDEM. [p. 4. *Steph.* p. 51. *Reisk.* §. 24. *Bekk.*]

4. Καὶ Λιβάν.] t. I. p. 305. A. ubi ἀρτοκόπους. WITTER. [vol. IV. p. 139. *Reisk.*]

5. Ἐπίμαχον στράτευμα.] Acies omnibus ad pugnandum necessariis instructa; saltem si *Thomae* fides; nullis enim exemplis eam significationem stabiliri posse arbitramur. Est alia, cuius meminit *Hesychius*, a quo ἐπίμαχοι exponuntur ἐπίκουροι, βοηθοί. eo sensu qui acceperit, praeter *Porphyrium* novimus neminem: sic autem ille apud *Euseb.* Praep. p. 110. τοῦ δὲ Διονύσου, inquit, κατὰ τὰ (350)πάθη τῆς δυνάμεως ὑπὸ γῆν μὲν νεωτέρας καὶ καλλιγόνης βλαστάνειν ἀρχομένου, ἐπιμάχου δὲ τῆς κατὰ τὴν ἄνθην δυνάμεως σύμβολον τὴν Ἄττιν ἐχούσης. SALLIER.

μάχην ἐπενεγκεῖν. Θουκυδίδης[1]· *ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον.*

Οὐ μόνον[2] *συμμαχῶ, ἀλλὰ καὶ Ἐπιμαχῶ, καὶ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία. Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ· πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν.*

Ἐπιμέλομαι[3] *κάλλιον ἢ ἐπιμελοῦμαι*[4], *καὶ μεταμέλομαι ἢ μεταμελοῦμαι.*

Οὐ μόνον Ἐπινίκιος[5], *ἀλλὰ καὶ ἐπίνικος*[6]. *ἰστέον δέ, ὅτι τὸ μὲν ἐπινίκιος καὶ μετὰ προσθή·*

---

1. *Θουκυδίδης.*] Lib. IV. p. 258. *Duk.* Ex edit. Rom. et Vascos. hic inserenda §. *Οὐ μόνον συμμαχῶ, ἀλλὰ καὶ ἐπιμαχῶ, καὶ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία. Θουκύδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ· πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι, ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν.* Conf. *Ammon.* voc. *συμμαχεῖν* et *Moschop.* voc. *ἐπιμαχεῖν.* Locus *Thucyd.* est p. 361. D. *Steph.* conf. eund. lib. IV. p. 277. C. [cap. 4.] Stoeb.
Lib. IV. c. 31. ubi v. item *Suid. Etym. M. Hesych.* Oudend. [Pro *ἐφ' ᾧ* legitur in Burm. *ἐφ' ὅ. Ex Add.*]

2. *Οὐ μόνον* etc] Cuncta haec negligenter elabi passus erat *Blankardus*, quae e MSS. Leidd. Oxon. Paris. (V. p. 342.) et edd. vett. restitui. Porro conferendi *Ammonius*, *Suidas* et Comm. illic et ad *Thucyd.* lib. I. c. 43. Idem. [Sic et Burm. *Ex Add.* — Pro *Θουκυδίδης* dedit *Ritschel.* ex utroque Regio *ὁ αὐτός.* Locus Thucydidis est V. c. 27. — cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 144, 1. De discrimine inter *ἐπιμαχεῖν* et *συμμαχεῖν* vide *Bachmanni* Anecdd. vol. II. p. 380, 12.]

3. *Ἐπιμέλομαι.*] Vid. *Steph.* de Dial. p. 147. Witter.
Huc pertinet *Moeris* [p. 148.]: *ἐπιμέλου παροξυτόνως Ἀττικῶς· περισπωμένως Ἑλληνικῶς.* Participium *ἐπιμελούμενος* habetur apud *Xenoph.* p. 25, 26. *Ἐπιμελόμενος* p. 32. Oudend. [vid. *Buttm.* vol. II. p. 187. Est hoc commentum Grammaticorum; utraque enim forma proba, si excipias infinitivum *ἐπιμέλεσθαι*, de quo, an usquam reperiatur, dubitavit *Hier. Wolf.* ad Isocr. p. 81. vid. *Sturz* lexic. Xenoph. vol. II. p. 298. a.]

4. *Ἢ ἐπιμελοῦμαι.*] Ita tamen *Isocrat.* ad Demonic. p. 58. Drakenb.

5. *Ἐπινίκ. . . Ἀριστ.*] Pag. 51. A. ubi *αὐτῷ* et *ἐπινίκιον.* Conf. p. 72. B. Witter.
Ita quoque *καλλίνικος*, quo saepius *καλὴ νίκη*, modo etiam *cantilena victoribus cantata* notatur apud *Eurip.* quem vid. Med. v. 45. et Herc. fur. v. 681. coll. ibi *Barnes.* Stoeb.
MS. B. *Ἐπίνικος Ἀττικοί, ἐπινίκιος Ἕλληνες· Ἀριστείδης κ. τ. λ.* Codex A. uti vulgata usque ad voc. *παραφθέγματος;* cetera desunt; leguntur autem in MS. B.

6. *Ἀλλὰ καὶ ἐπίνικος.*] Quis dixerit *ἐπίνικος*, equidem nescio; lexica quoque eam vocis formam ignorant. In *Aristidis* item et *Libanii* exemplis, quae subiungit auctor, vulgo *ἐπινίκιος* exhibetur.

κης καὶ χωρὶς προσθήκης λέγεται, οἷον ἐπινίκιος λόγος καὶ ἁπλῶς ἐπινίκιος· τὸ δὲ ἐπίνικος οὐδέποτε μετὰ προσθήκης. Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ παραφθέγματος· ὥσπερ αὐτῷ τὸν ἐπίνικον ποιῶν[1]. Λιβάνιος ἐν τῷ[2] εἰς τὸν Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ· καθήμενον ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου δέχεσθαι τοὺς ἐπινίκους.

Ἔπιον[3] οἴνου καὶ ἔφαγον σίτου Ἀττικοί, οὐκ οἶνον, οὐδὲ σῖτον.

Sed *Thomas* hic a sciolis turpiter est interpolatus: nam pro οὐ μόνον etc. praebent MSS. Leidd. peius ἐπίνικος Ἀττικοί, ἐπινίκιος (351) Ἕλληνες. Tum ponuntur *Aristidis* et *Libanii* exempla, ac pro ἰστέον δὲ ὅτι sequuntur in iisdem MSS. τίθεται δὲ τὸ μὲν ἐπινίκιος καὶ μετὰ προσθήκης καὶ χωρὶς προσθήκης. (haec absunt quoque a Leid. sec.) οἷον ἐπινίκιος λόγος καὶ ἐπινίκιος μόνον. τὸ δὲ ἐπίνικος etc. Quid ex hac confusione secernant et seligant et pro veris *Thomae* verbis recipiant, eruditi viderint. In corruptos codices incidisse et hinc differentiam statuisse in ἐπινίκιος tanquam adiective et substantive positum et in ἐπίνικος substantive modo sumtum statuisse; vel τὸ μὲν ἐπινίκιος masculine, et τὸ δὲ ἐπινίκιον neutro genere distinxisse videtur *Thomas*. Certe τὸ ἐπινίκιον, sive τὰ ἐπινίκια οὐδέποτε μετὰ προσθήκης ponuntur. Sed ἐπέχω. Oudend. [Burm. habet ut Leidd. *Ex Add.* — Secutus est hos libros *Ritschel.*]

1. Αὐτῷ τὸν ἐπίν. ποιῶν.] Sic in *Aristid.* t. II. p. 373. ed. Angl. [vol. II. p. 502. *Dind.*] ut fidenter rescripsi pro αὐτός, quia in Leid. pr. inveni ἐν τῷ αὐτῷ, nisi malis ἑαυτῷ. Dein ἐπινίκιον ipsum *Thomam* hic in mente habuisse et hoc exemplo probare voluisse ἐπινίκιον ἁπλῶς dici, subintellecto nempe λόγῳ, existimem, sicut in *Aristide* [ante *Dindorfium.*] legitur. Alioquin nullum τοῦ ἐπινικίου exemplum protulisset. Idem.

MS. B. αὐτῷ. Post locum *Libanii* sic pergit: τίθεται δὲ τὸ μὲν ἐπινίκιος καὶ μετὰ προσθηκῆς καὶ χωρὶς προσθηκῆς, οἷον ἐπινίκιος λόγος καὶ ἐπινίκιος μόνον· τὸ δὲ ἐπίνικος οὐδέποτε μετὰ προσθηκῆς. [Burm. αὐτῷ. *Ex Add.* — *Ritschel* ita: ὥσπερ [αὐτὸς αὐτῷ cet.]

2. Ἐν τῷ etc. ἐπιταφίῳ.] Sub initium t. II. p. 260. [vol. I. p. 522. *Reisk.*] ubi rectissime quoque τοὺς ἐπινικίους editur, sc. λόγους. MS. Oxon. ἐπινείκους. Oudend. [Burm. ἐπινικίους. Bene. *Ex Add.* — Contra *Oudendorpium* defendit ἐπινίκους *Schaefer.* ad Gregor. Corinth. p. 539. Vid. de v. ἐπίνικος *Boeckh.* ad schol. Pindar. p. 460.]

3. Ἔπιον.] Vid. schol. *Lucian.* ad part. I. 1. p. 14. 32. 35. ἐσθίειν cum quarto casu adhibuit *Aelian.* V. H. lib. I. c. 1. et lib. XII. c. 37. Drakenb.

Dicit *Thomas* duo illa verba cum genitivo construi solere: aliud suadent haec *Machonis* Excerpt. p. 857.

Πεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ' ἔφη
Ἃ δεῖ φαγεῖν δὲ σιτί' οὐκ ἔδωκέ μοι.

Sallier.

Τῇ Ἐπιούσῃ[1] ἐρεῖς, οὐ προσθεὶς τὸ ἡμέρᾳ· τῆς ἐπιούσης δὲ ἡμέρας.

Schol. *Luc.* Tim. t. I. p. 161. κατέαγα κρανίον] καὶ τοῦτο Ἀττικόν· αὐτοὶ γὰρ ἀεὶ ἐπὶ μέρους εἰώθασι λέγειν ἔφαγον τοῦ ἄρτου, ἔπιον τοῦ οἴνου. οὕτως οὖν κ. τ. λ. Conf. nostr. infr. in καταγῆναι. Stobb. (352)

V. *Moerida* in utraque voce [p. 165.]. Infra in πίνει. Oudend. [*Valcken.* ap. *Tittm.* laudat *Berkelium* ad Liberalem p. 313.]

1. Τῇ Ἐπιούσῃ.] Utriusque locutionis exemplum est apud *Herodianum* lib. II. cap. 14. §. 5. τῇ δ' ἐπιούσῃ κατελθών. et lib. I. cap. 16. §. 1. τῆς ἐπιούσης ἔμελλεν ἡμέρας. Torren. Frequentius quidem per elegantiorem ellipsin, cuivis notissimam hic omittitur vox ἡμέρα, prout multis exemplis id dudum ostendit V. C. *Lamb. Bos* de Ellipsi Graec. p. 81. Interim tamen saepissime quoque pro arbitrio adiicitur eadem illa vox alias subaudita. Sic apud *Hippocratem* libb. de Morbis Epidem. et alibi frequentissime legitur τῇ ἐπιούσῃ et. τὴν ἐπιοῦσαν sine adiecto ἡμέρᾳ et ἡμέραν; aliquoties tamen ibidem etiam scriptum deprehenditur, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρῃ, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, ut v. g. lib. Epid. VII. p. 829. Sicuti et apud *Xenophontem* lib. I. de Expedit. Cyri p. 205. [7, 2.] ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, quomodo et in sequentibus saepius, ut iam *Arrianum*, *Plutarchum*, *Lucianum*, *Aristidem* aliosque plures taceam, qui, prout lubet, ista ellipsi nunc utuntur, nunc autem eandem omittunt. Mera igitur hic est morosi Graeculi λεπτολογία et inane obloquendi studium, inprimis, quum addat ipse: τῆς ἐπιούσης δὲ ἡμέρας: quod solum nempe rectum esse putat, non autem τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, sine ulla ratione, quod sane perquam acutum scilicet ac lepidum. Nam et utrumque recte dici pariter constat, scilicet τῆς ἐπιούσης et τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, licet hoc frequentius aliquanto occurrat. Ita, ut unicum tantum locum illustrationis gratia huc adferam, *Plato* dixit in Critone p. 370. οὐ τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἡμέρας οἶμαι αὐτὸ ἥξειν, apud quem in hunc sensum passim plura. Taedet enim me profecto atque piget harum ineptiarum, aut, ut mitius dicam, minutiarum: quare nihil amplius addo. Trill.

Ulterius hunc canonem prosequitur schol. *Lucian.* t. I. p. 32. *Graev.* Utriusque constructionis exempla ubivis obvia. Stobb.

Utrumque *Lucas* adhibuit, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ semel A. App. VII. 26. alterum saepius. Quanquam ab *Herodiano* sumserit, praeceptum fallax: Attici scriptores ceterique per sanequam frequenter ἡμέραν omittunt non tantum in τῇ ἐπιούσῃ, ut *Parthen.* Erot. c. IX. p. 364 sed et τῆς ἐπιούσης, contra quam *Thomas* iubet: *Liban.* t. II. p. 331. B. *Long.* Past. IV. p. 111, 21. haud raro tamen utrique casui vocem eam adiungunt, neque ullum se sermonis nitori inferre damnum putant: *Poll.* I. 66. 67. minus obvium illud *Timaei* apud *Athen.* II. p. 37. C. τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν. Vix abfuerit, si plurali dixeris τὰς ἐπιούσας ἡμέρας, ut *Xenoph.* *K. Π.* V. p. 77. 20. Par ratio in εἰς τρίτην, quod vide. Semper autem τῆς ἐπιούσης νυκτός, τῇ ἐπιούσῃ νυκτί. *Lysias* p. 103. 18. p. 121, 30. Hemsterh. (353)

Male ex ed. *Blank.* exciderat τῇ. Descripsit ex *Herodiano* *Thomas* p. 210. Sed ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ dixit *Xenoph.* de Exped.

κης καὶ χωρὶς προσθήκης λέγεται, οἷον ἐπινίκιος λόγος καὶ ἁπλῶς ἐπινίκιος. τὸ δὲ ἐπίνικος οὐδέποτε μετὰ προσθήκης. Ἀριστείδης ἐν τῷ περὶ τοῦ παραφθέγματος· ὥσπερ αὐτῷ τὸν ἐπίνικον ποιῶν[1]. *Λιβάνιος ἐν τῷ*[2] *εἰς τὸν Ἰουλιανὸν ἐπιταφίῳ· καθήμενον ἐπὶ τοῦ βασιλείου θρόνου δέχεσθαι τοὺς ἐπινίκους.*

Ἔπιον[3] *οἴνου καὶ ἔφαγον σίτου Ἀττικοί, οὐκ οἶνον, οὐδὲ σῖτον.*

Sed *Thomas* hic a sciolis turpiter est interpolatus: nam pro *οὐ μόνον* etc. praebent MSS. Leidd. peius *ἐπίνικος Ἀττικοί, ἐπινίκιος* (351) *Ἕλληνες*. Tum ponuntur *Aristidis* et *Libanii* exempla, ac pro *ἰστέον δὲ ὅτι* sequuntur in iisdem MSS. *τίθεται δὲ τὸ μὲν ἐπινίκιος καὶ μετὰ προσθήκης καὶ χωρὶς προσθήκης.* (haec absunt quoque a Leid. sec.) *οἷον ἐπινίκιος λόγος καὶ ἐπινίκιος μόνον. τὸ δὲ ἐπίνικος* etc. Quid ex hac confusione secernant et seligant et pro veris *Thomae* verbis recipiant, eruditi viderint. In corruptos codices incidisse et hinc differentiam statuisse in *ἐπινίκιος* tanquam adiective et substantive positum et in *ἐπίνικος* substantive modo sumtum statuisse; vel *τὸ μὲν ἐπινίκιος* masculine, et *τὸ δὲ ἐπινίκιον* neutro genere distinxisse videtur *Thomas*. Certe *τὸ ἐπινίκιον*, sive *τὰ ἐπινίκια οὐδέποτε μετὰ προσθήκης* ponuntur. Sed *ἐπέχω*. Oudend. [Burm. habet ut Leidd. *Ex Add.* — Secutus est hos libros *Ritschel*.]

1. *Αὐτῷ τὸν ἐπίν. ποιῶν.*] Sic in *Aristid.* t. II. p. 373. ed. Angl. [vol. II. p. 502. *Dind.*] ut fidenter rescripsi pro *αὐτός*, quia in Leid. pr. inveni *ἐν τῷ αὐτῷ*, nisi malis *ἑαυτῷ*. Dein *ἐπινίκιον* ipsum *Thomam* hic in mente habuisse et hoc exemplo probare voluisse *ἐπινίκιον ἁπλῶς* dici, subintellecto nempe *λόγῳ*, existimem, sicut in *Aristide* [ante *Dindorfium*.] legitur. Alioquin nullum τοῦ *ἐπινικίου* exemplum protulisset. Idem.

MS. B. *αὐτῷ*. Post locum *Libanii* sic pergit: *τίθεται δὲ μὲν ἐπινίκιος καὶ μετὰ προσθηκῆς καὶ χωρὶς προσθηκῆς, οἷον ἐπινίκιος λόγος καὶ ἐπινίκιος μόνον· τὸ δὲ ἐπίνικος οὐδέποτε μετὰ προσθηκῆς.* [Burm. *αὐτῷ*. *Ex Add.* — *Ritschel* ita: *ὥσπερ* [*αὐτὸς αὐτῷ* cet.]

2. *Ἐν τῷ* etc. *ἐπιταφίῳ.*] Sub initium t. II. p. 260. [vol. p. 522. *Reisk.*] ubi rectissime quoque *τοὺς ἐπινικίους* editur *λόγους*. MS. Oxon. *ἐπινεικους*. Oudend. [Burm. *ἐπινικίους*. *Ex Add.* — Contra *Oudendorpium* defendit *ἐπινίκους* *Schaefer* Gregor. Corinth. p. 539. Vid. de v. *ἐπίνικος* *Boeckh*. ad schol. dar. p. 460.]

3. *Ἔπιον.*] Vid. schol. *Lucian.* ad part. I. 1. p. 14. *ἐσθίειν* cum quarto casu adhibuit *Aelian.* V. H. lib. I. c. 1. XII. c. 37. Drakenb.

Dicit *Thomas* duo illa verba cum genitivo construi solere suadent haec *Machonis* Excerpt. p. 857.

Πεπότικε μὲν γὰρ ὥσπερ ἰατρός μ᾽ ἔφη
Ἃ δεῖ φαγεῖν δὲ σιτί᾽ οὐκ ἔδωκέ μοι.

Sallier.

Ἔπιπλα[1] τάττεται μὲν καὶ ἐπὶ ἱματίων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ ἐπὶ παντοίων σκευῶν. Θουκυδίδης[2]· ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος. καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῆς λάλου μελέτῃ[3]· καὶ κατάλογος ἐνταῦθα τῶν ἐπίπλων μέχρι τῆς ληκύθου καὶ τῆς ἐτνηρύσεως[4].

Καὶ μὴ μόνον[5] *Ἐπισταμένως*[6], ἀλλὰ καὶ

Cyri lib. I. p. 260. ut saepe *τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, τὰς ἐπιούσας ἡμέρας*. Dein *τῇ ἡμ.* Leid. pr. [ita etiam Burm. *Ex Add.*] OUDEND. [Vid. *Schaefer.* ad Lamb. Bos. de Ellips. p. 175. *Lobeck.* ad Herodian. p. 464.]

Observat *Aristid.* t. I. p. 620. 622. 664. *Achill. Tat.* p. 311. aliique. Verum idem *Aristides* negligit p. 543. 491. 551. 554. 634. bis etc. ABRESCH.

MS. B. *ἐκ ἐπιούσῃ*. Conf. Cel. *Wetstein* ad N. T. t. II. p. 499.

1. *Ἔπιπλα.*] Vid. *Harpocr.* v. *ἔπιπλον.* [*τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν σκεύη ἔπιπλα λέγουσιν, οἷον ἐπιπόλαιον κτῆσιν καὶ μετακομίζεσθαι δυναμένην.*] DRAKENB. Schol. *Lucian.* ex MS. Coisl. *ὅτι ἔπιπλα λέγοντα τὰ ἐλαφρότατα τῶν κτημάτων παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.* [cf. *Bachm.* Anecdd. vol. II. p. 338, 19.] Caetera non agnoscit, quae leguntur t. I. p. 364. *Hemst.* [Dial. Mort. X, 1.] a recentiore, uti videtur, manu profecta. STOEB. [pro *ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ritschel.* ex duobus libris *ἐπιτοπλεῖστον.*]

2. *Θουκυδίδης*] Lib. III. p. 211. *Duk.* quem ibi vide. Conf. *Salmas.* de Usur. p. 84. IDEM.

Addit Leid. pr. *ἐν τρίτῃ.* cuius c. 68. citata verba invenies. OUDEND. Addit uterque MS. *ἐν τῇ γ.* [Addit Burm. *ἐν τῇ γ.* quae sunt contextui inserenda. *Ex Add.* Inseruit *Ritschel.*]

3. *Λιβάνιος ἐν τῇ τῆς λάλου μελ.*] T. I. p. 305. D. WITTEN. [vol. IV. p. 140. *Reisk.*]

Inserui rursus *περὶ* cum Leid. pr. V. p. 98. 110. 174. Infra in *Κεντεῖ. Κονδυλίζω. Μά. Μεθύσῃ* etc. Omisi in *Γῆμαι* monere *περὶ* addendum esse. Idem error vulgo in *Λύζω*, ubi recte idem codex *περὶ* addit. V. et indic. *Thucyd.* Comment. ad *Phrynich.* p. 148. ac Cl. *Alberti* ad *Hesychium.* *Ἔπιπλα, ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χρήματα ἢ σκεύη ἐπιπόλαια.* OUDEND. [cf. *Bachm.* Anecdd. vol. I. p. 231, 10. *Ἔπιπλα: ἃ νῦν καλοῦμεν οἰκόσκευα· Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.* Est locus p. 120. *Reisk.* *Bekkeri* Anecdd. p. 255, 11. cf. *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 516 sq.]

[4. *Ἐτνηρύσεως.*] Burm. *ἐτνηρήσεως.* *Ex Add.*]

5. *Μὴ μόνον.*] *Καὶ μὴ μ.* et mox *καὶ ἐπιστολὴ* MSS. et edd. vett. *Aeschinis* exemplum invenies in Timarch. p. 277. A. OUDEND. [P. 128 sq. *Reisk.* §. 111. *Bekk.* Aliter conformata sunt verba apud Aeschinem. — Caeterum monendum, haec verba male divulsa esse a v. *ἐπεστραμμένως.*]

(354) 6. *Ἐπισταμένως.*] *Ἐπιστάμενος* *Isocr.* ad Demon. p. 54. DRAK. *Hom.* Batr. v. 127. STOEB.

εἰδότως, ὡς Αἰσχίνης· καὶ μάλα εἰδότως καὶ σαφῶς διδάξας δὴ ταῦτα.

Καὶ Ἐπιστολὴ[1] καὶ ἐπιστολαὶ[2] πληθυντικῶς ῥητορικόν· ἐπιστόλιον δὲ μόνοι οἱ σύρφακες[3].

Ἐπίστω[4] κάλλιον, ἢ ἐπίστασο. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι[5] μαστιγοφόρῳ· εὖ μέντοι τοῦτ' ἐπίστω[6].

---

1. Ἐπιστολή.] Ἐπιστολὴν ἔχουσαν σφράγισμα meminit *Xenoph.* p. 438. pr. ἐπιστολὰς *Sophocl.* Aiac. v. 792. ἐπιστόλιον *Diog. Laërt.* p. 21. A. 106. B. 118. D. etc. Conf. *Hesych.* voc. γραμματίδιον. Idem.

2. Ἐπιστολαί.] Ita *Lysias* p. 204. τίνα γὰρ οἴεσθε, ὦ ἄνδρες δικασταί, φιλότιμον μὲν ὄντα, ἐπιστολῶν δὲ ἠκουσῶν αὐτῷ παρὰ τοῦ πατρὸς μηδὲν ἀπορήσειν ἐκ Κύπρου, ᾑρημένον δὲ πρεσβευτὴν καὶ μέλλοντα πλεῖν ὡς Εὐαγόραν ὑπολείπεσθαι ἀντὶ τῶν ὄντων. Pluralem quoque numerum usurpatum reperias a *Dinarcho* p. 23. Ad ἐπιστόλιον quod attinet, ea vox, si *Thomas* audiendus, inter pessimas numeranda est, qua tamen utuntur *Plutarchus* pluribus in locis, et *Diogenes Laërt.* p. 18. 21. 106. etc. Sallier.

3. Ἐπιστόλιον μόνον οἱ σύρφακες.] An igitur sic σύρφαξ fuerit *Plutarchus*, quum ita scriberet in praecept. Polit. p. 392. edit. *Xyland.* Graec. πρός τινα δυνάστην ἐπιστόλιον αὐτοῦ τοιοῦτον φέρεται. Certe alibi non erat tam rudis et inficetus σύρφαξ nostro *Thomae Plutarchus* iste, quum eius auctoritate saepius in rem suam uteretur, ut v. g. in ἄνωθεν, ἀτενές, δημόκοινος, διαπεπραγμένον, δυσωποῦμαι, εὐπρόσοδος, ζώνιον, κόρυδος, λαμυρία, ὑποκορίζομαι et aliis locis. Neque sane σύρφακες sunt *Athenaeus*, *Philo Iud. Io. Chrysostomus*, aliique ex patribus Graecis, qui voce ista ἐπιστολίου frequentius usi sunt, quorum tamen loca passim obvia iam anxie conquirere non vacat. Nec denique σύρφαξ fuit, putem, *Catullus*, homo potius, ut notum, lepidissimus et elegantissimus, qui vocem illam graecam, ceu probam et elegantem, civitate Latina donavit in epigrammat. 69. ad Manlium:

Conscriptum lacrymis mittis Epistolium.

Triller.

4. Ἐπίστω.] Sic etiam ἐπίστῃ dicunt pro ἐπίστασαι. *Isocrat.* ad Demonic. p. 58. Drakenb.

Legitur apud *Xenoph.* Cyrop. III. p. 59. 65. et alibi passim. Conf. *Cornucop.* p. 117. B. ἠπίστασο *Synes.* p. 184. B. Witter.

Sic tamen *Aesch.* in Prom. vs. 839. 966. Abresch.

5. Σοφοκλ. ἐν Αἴαντι.] Verba a nostro prodita in Aiace legisse non subit. Occurrit alius locus huic non absimilis, nisi quod (355) *Thomae* sententiae minus favet, v. 1153. καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο. Idem ἐπίστασο usurpavit v. 994. et 1099. Unde quam parum praesidii in *Sophoclis* auctoritate illi glossae sit, nemo non videt. *Phavorinus* illum testem non agnoscit: quae suspicionem inducere non nemini possunt, *Sophoclis* illa verba a glossatore adiecta margini sui codicis fuisse, quorum auctoritate grammatici observationem labefactaret. Stoeb. [Vox μαστιγοφόρῳ deest Burm. *Ex Add.*]

6. Τοῦτ' ἐπίστω.] Sed vulgo ἐπίστασ' vs. 1387. [v. 1349. *Herm.*] Utrumque saepius usurpat *Sophocles.* Wolf.

Ἐπιστρέφομαι[1] ἐγώ, ὡς Πλάτων ἐν τῷ Ἀξίοχος ἢ περὶ θανάτου[2]· ἐπιστραφεὶς δὲ Κλεινίαν[3] ὁρῶ τὸν Ἀξιόχου. καὶ ἐπιστρέφω ἕτερον[4], οἷον τό[5], τὰς ἁπάντων ὄψεις εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας.

Ἐπίστω scil. sequente consonante, *ἐπίστασο* sequente vocali, qua eliditur *ο*. Adi omnino *Suidam*. *Moeris* [p. 163.] quoque adsentitur nostro. OUDEND. [Vid. supra *ἀνίστω* p. 69. hui. ed.]

1. *Ἐπιστρέφομαι.*] Leid. pr. *ἐπιστρέφω*. IDEM.

Uterque MS. *ἐπιστρέφω ἐγώ*. [etiam Burm. *ἐπιστρέφω*. *Ex Add.* — Recepit *Ritschel.*] *Asclepiades* Epigrammat. MS.

— — *νῦν δὲ τάλαινα*
Οὐδ' ὅσσον παίζων εἰς ἔμ' ἐπιστρέφεται.

2. *Πλάτων ἐν τῷ Ἀξίοχος ἢ περὶ θανάτου.*] *Phavor.* p. 301. *ὡς Πλάτων. ἐπιστρ. Κλεινίαν ὁ. τ. Ἀξ.* WITTEB.

Vide locum in Dial. Spur. t. III. p. 364. pr. et ex nostro corrige, qui male *περιστραφεὶς* habet. STOBB.

Loci indicium nullus meorum codex praebet. Male edd. vett. *καί*. V. supra p. 166. [p. 157. hui. ed.] Sed initio dialogi t. III. p. 364. sic vulgo legitur: *ὡς δὲ περιστραφεὶς περιεσκόπουν, ὁπόθεν εἴη, Κλεινίαν ὁρῶ τὸν Ἀξιόχου.* Hic etiam bene *Κλεινίαν* Leid. pr. *Κλινείαν* sec. Passim autem *ἐπιστρέφεσθαι* dicuntur illi, qui se oculosque convertunt in adspectum. Vid. *Xenoph.* lib. VI. Cyr. p. 170. *ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν Herodian.* l. VI. 4. *Aelian.* l. XII. V. H. 58. XIII. 43. lib. VI. An. 41. VII. 10. VIII. 17. Atque ita legendum lib. XVII. c. 37. [p. 390, 18. *Iac.*] *ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεὶς τοὺς πιόντας.* ut est in MSS. Med. August. Apostol. c. 2. §. 6. vulgo *στραφείς;* plurima ibidem ex Apostolio restitui possunt. Dein post *ἕτερον*, addidi MSS. omnium fide *οἷον*, nova distinctione posita post *τό*. Exsulabat *οἷον*. *Herodian.* lib. V. c. 3. §. 16. *τῆς ὥρας αὐτοῦ πάντων τὰς ὄψεις εἰς ἑαυτὴν ἐπιστρεφούσης.* OUD.

In princ. dialogi, sed ubi legitur hodie *περιστραφείς*, quod peperisse videtur sequens *περιεσκόπουν*. Alio quoque ibi ordine repraesentantur verba, quam ea citat *Thomas*. *Apocal.* cap. 1. comm. 12. *ἐπέστρεψα βλέπειν τὴν φωνὴν — καὶ ἐπιστρέψας εἶδον.* quocum omnino conferri mereantur verba dialogi. *Περιστρέψαι* vereor, (356) ut eo sensu usquam occurrat; nec novit pro eo aliud, quam istud unicum exemplum *H. Steph. Aristid.* t. I. p. 185. ubi schol. Noster verba *πάντας ἀνθρώπους ἐπιστρέφοντες πρὸς τὴν πόλιν* expl. *ἀποβλέπειν ποιοῦντες*. *Themist.* Orat. III. p. 45. C. edit. *Harduin.* Idem iunxit *τοὺς ὀφθαλμοὺς* Orat. IX. p. 122. D. Haec ad alteram, quam docet *Magister*, notionem. ABRESCH.

3. *Κλινίαν.*] Uterque MS. *Κλεινίαν*. [sic et Burm. *Ex Add.*]

4. *Καὶ ἐπιστρ. ἕτ. τό.*] *Phavor.* *οἷον τὸ τὰς* etc. Sic *ἐπιστρέφομεν* apud *Laërt.* p. 151. E. STOBB.

5. *Τό.*] MS. A. *οἷον τὰς ἀπ.* MS. B. *οἷον τὸ τὰς ἀπ.* [Burm. quoque *οἷον τό, τὰς ἀπ.* *Ex Add.*]

Ἐπίταγμα[1] κάλλιον ἢ πρόσταγμα[2], καὶ ἐπιτάττω[3] ἢ προστάττω[4].

Ἐπίτεξ[5], οὐκ ἐπίτοκος[6].

---

1. Ἐπίταγμα etc.] Nomen est imprimis Atticum, neque dubitandi locum relinquunt haec *Isocratis* p. 126. ἐπειδὴ δ' εἰς ἀνάγκην καθίσταμεν, ὥστε κινδυνεύειν, ἡσυχίας ἐπιθυμοῦμεν καὶ περὶ ἀσφαλείας βουλευόμεθα. καίτοι χρὴ τοὺς βουλομένους ἐλευθέρους εἶναι, τὰς μὲν ἐκ τῶν ἐπιταγμάτων συνθήκας φεύγειν ὡς ἐγγὺς δουλείας οὔσας. Ita quoque *Andocides* p. 271. εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται, inquit, πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται. σπονδὰς δὲ ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἡττόσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται. Non ideo tamen repudianda vox πρόσταγμα, qua *Dinarchus* usus deprehenditur p. 37. καὶ τεθνᾶσι, inquit, κατὰ τὸ σὸν ψήφισμα δύο τῶν πολιτῶν πατὴρ καὶ υἱός, παραδοθέντες τῷ ἐπὶ τῷ ὀρύγματι. ἐδέθη τῶν ἀφ' Ἁρμοδίου γεγονότων εἷς κατὰ τὸ σὸν πρόσταγμα. Utitur et *Isocrates* p. 133. ἡμεῖς δὲ εἰς τοῦτο μικροψυχίας ἔλθοιμεν, ὥστε τὰ προστάγματα τούτων ὑπομεῖναι ὧν ἄρχοντες πάντα τὸν χρόνον διετελέσαμεν. Apud eumdem legitur verbum προστάττω, p. nempe 134. ἡδέως δ' ἂν αὐτῶν πυθοίμην, ὑπὲρ τίνων οἴονται χρῆναι μαχομένους ἡμᾶς ἀποθνήσκειν. οὐχ ὅταν οἱ πολέμιοι προστάττουσι παρὰ τὸ δίκαιον. Minus recte igitur *Thomas*, cui haec vox parum probatur. SALLIER.

Aeschin. in Timarch. p. 171. B. *Synes.* p. 212. D. STOBB.

Bene istud monet *Thomas.* Προστάττειν enim aliud fere apud scriptores notat; at ἐπιτάττειν est *iniungere*, *iubere*. ABRESCH. *Heliodorus* lib. I. Aethiop. p. 30.

2. Ἢ πρόσταγμα.] Sui noster oblitus videtur in προστάττω. Quodsi vero hanc vocem non repudiandam censuit, quid in πρόσταγμα vitii sit, non videmus praesertim cum scriptores non contemnendos eam usurpasse cernimus; vid. e. g. *Aelian.* V. H. IX, 23. XII, 1. *Basil.* de Creatore ὁ δοὺς τὸ πρόσταγμα t. I. p. 97. etc. STOBB. (357)

3. Καὶ ἐπιτάττω ἢ προστάττω.] *Xenoph.* ἐπετέτακτο p. 446. C. et alibi. Neque tamen τῷ προστάττω sua deficit auctoritas apud eundem: προστάξειν p. 448. D. προσετάχθη ibid. Conf. *Bud.* Comm. col. 798. seq. IDEM.

4. Ἢ προστάττω.] Aeque bonum hoc est, et aliquoties pro ἐπιτάττω ab Atticis adhibitum. OUDEND.

5. Ἐπίτεξ.] *Phrynichum* more suo sequitur p. 146. [p. 333. *Lob.*]; utramque vocem in *Hippocrate* reperiri monstrat Oeconomia *Foësii;* attamen ἐπίτοκον virtute paulum diversa de *muliere ad concipiendum foetum idonea et foecunda:* neutra vis non convenit τῇ ἐπιτόκῳ, quemadmodum aeque τῇ ἐπιφόρῳ, quare iunxit *Poll.* II. 7. ἐπίτεξ, ἐπίφορος καὶ ἐπίτοκος. Temerarium ergo *Phrynichi* facinus, nec tamen insuetum, contra Comicum *Antiphanem*, cui ab elegantia styli laudato cura fuit teneris Atheniensium auribus blandiri, audere statuere: ἐπίτοκον ea potestate vindicant *Aristoteles*, quamvis apud Atticistas in hac causa minus gravis auctor et *Platoni* non comparandus, Z. I. VI. p. 183, 24. *Herodotus*, quicumque demum, non certe ut quidem arbitror, Halicarnassensis, de Vit. Hom. c. 3. ἡ Κριθηῒς . . . . ἤδη ἐπίτοκος οὖσα τίκτει τὸν Ὅμηρον. *Plutarch.*

Ἐπίτηδες[1] *καὶ ἐξεπίτηδες*[2].

Ἐπίτιμος καὶ ὁ ἐκτιμώμενος ὑπό τινος, οἷον ἐπίτιμος ἀγρὸς ἢ οὐσία, ὡς Θουκυδίδης[3]· *ἐπιτίμους τὰς οὐσίας ἐποίουν. καὶ ἐπίτιμος ὁ ἐπὶ τιμῆς*[4] *καὶ ἀξιώματος. ὁ αὐτός*[5]· *μὴ ὄντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν. εὕρηται δὲ καὶ ἔντιμος. Ἀριστείδης ἐν τετάρτῳ*[6] *τῶν ἱερῶν· καὶ μάλ' ἔντιμα καὶ λαμπρά.*

---

t. II. p. 997. A. *οὔθατα συῶν ἐπιτόκων.* ne plures inferioris ordinis proferam. Alterum etiam frequens; nota *Luciani* loca: canem feminam, inquit *Poll.* V. 52. nemo venatum eduxerit, *ὁπότε ἐπίτεξ εἴη καὶ ἐπίφορος. Hierocl.* in Hippiatr. p. 58. *ἐάν γε μὴν (ἡ ἵππος) τὸ οὖθαρ χαλάσῃ ἐπίτεξ οὖσα τοῦ δεξιοῦ μέρους.* neque omitti debet *Herodot.* I. 111. *ἡ γυνὴ ἐπίτεξ ἐοῦσα πᾶσαν ἡμέρην.* paulo ante cap. 108. vulgatum fuerat, *τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα ἐοῦσαν.* Vir Clariss. *I. Gronovius* cod. Med. fretus dedit *ἐπίτοκα.* nescio quam recte, nisi quod huic scripturae pondus addat *Damasc.* apud *Phot.* Bibl. p. 561. vs. 31. *ἐπίτοκα οὖσαν τὴν γαμετὴν συνεπῆγεν.* et p. 571, 3. *τὴν γαμετὴν λοιπὸν ἑώρα ἐπίτεκα οὖσαν ὁ ἀνήρ.* ubi *Hoeschelius* in MSS. haberi notat *ἐπίτοκα*, quod sane, nisi metaplasmum declinationis subsidio voces, defendi nequit. *Ἐπὶ τόκον ἤδη οὖσαν* scripsit *Eratosth.* Catast. cap. 1. quod causa non est, cur in *ἐπίτοκον* mutetur. HEMSTERH. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. l. l. add. *Bast.* ad Gregor. Corinth. p. 155. sq.]

Ex *Phrynicho* item *Suid. Herod.* lib. I. cap. 108. 111. *Poll.* lib. V. §. 52. qui utrumque iungit lib. II. §. 7. OUDEND.

(358) 6. *Οὐκ ἐπίτοκος.*] Utrumque *Pollux* agnoscit II. 7. et *Gloss.* p. 173. *prope partum*, *ἐγγὺς τοκετοῦ*, *ἐπίτοκος*, *ἐπίτεξ.* Neque tamen, nisi unus *Herodotus*, vel quisquis auctor est vitae Homeri, vocis *ἐπίτοκος* exemplum suppeditat, p. 638. A. WITTER. Vid. *Bud.* col. 518. STOBBER.

1. *Ἐπίτηδες.*] Etiam *ἐπιτήδειος. Lucian.* Contempl. p. 343. *Suidas* v. *ἐξεπίτηδες* p. 766. et ibi *Kuster.* DRAKENB.

2. *Καὶ ἐξεπίτηδες.*] *Οὐκ* MS. Oxon. Sed alibi repetitur: ubi deest *οὐκ.* Confer *Aristid.* p. 104. B. NORMANN.

Adi *Suidam* cum nota Cl. *Hemsterh.* ad *Aristoph.* Plutum vs. 917. et *Stephan.* in Lex. OUDEND. [Herodian. p. 450. *Ἐπίτηδες καὶ ἐξεπίτηδες, ἀμφοτέρως.* ubi vid. *Piers.*]

3. *Ὡς Θουκυδ.*] Memoriae non nimis hic nostrum tribuisse, cuivis *Thucydidem* cum nostro contendenti patebit. vid. lib. V. p. 367. A. *Steph.* WITTER. Conf. not. ad *Lucian.* Tox. p. 535. [c. 26.] STOEBER. [*Ritschel.* haec: Ex lib. V. c. 34. (puto e verbis *ἤδη καὶ ἀρχάς τινας ἔχοντας ἀτίμους ἐποίησαν*) sumpta esse vidit *Dukerus* Praef. ad Thucyd. (ap. *Popp.* P. II. vol. I. p. 92.)."]

Addit MS. A. *ἐν πρώτῃ.*

4. *Τιμῆς.*] MS. A. *τιμῆς ὤν.*

5. *Ὁ αὐτός.*] Lib. V. c. 34. ubi vide *Duker.* item *Ammonium*, ibique *Valcken.* Locus *Aristidis* legi potest t. I. p. 339. ed. Angl. OUDEND.

6. *Ἀριστ. ἐν τετ.*] Pag. 179. A. l. 17. WITT. [vol. I. p. 524. *Dind.*]

καὶ ἐπιτιμῶ τὸ μέμφομαι[1], τὸ δοξάζω[2] καὶ τὸ τιμωρίαν ἐπιτίθημι. Ἡρόδοτος[3] ἐν τῇ τετάρτῃ· ἀνεσκολόπισε τὴν ἀρχαίαν[4] δίκην ἐπιτιμῶν. ὡσαύτως καὶ ἐπιτιμῶμαι καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν.

Ἐπιτρέπει οὐ μόνον ὁ μείζων τῷ ἐλάττονι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐναντίον. Θουκυδίδης[5] ἐν τῇ πρώτῃ[6]· ἤθελον δὲ[7] καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ ἐπιτρέψαι. Ἀριστείδης[8] ἐν τῷ Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας· ὑπὲρ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτὸν τοῖς θεοῖς ἐπιτρέπω.

Ἐπιτρίβεται[9] πολλὰς λέγε, μὴ πολλὰς πληγὰς δέχεται. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[10]· ἐπετρίβετο πολλὰς ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων. ἐπὶ δὲ τῶν τὰς πληγὰς ἐπιφερόντων, ξαίνει τὸν δεῖνα πολλὰς κατὰ τοῦ νώτου[11] τυχὸν ἢ κατ' ἄλλου τινὸς

---

1. Κ[illegible] ἐπιτιμ. τὸ μέμφ.] *Isocrat.* ad Demonic. p. 51. DRAKENB. *Plat.* Gorg. p. 487. fin. πάντων δὲ καλλίστη ἐστὶν ἡ σκέψις, ὦ Καλλίκλεις, περὶ τούτων, ὧν σὺ δή μοι ἐπετίμησας. Interpr. *de quibus tu me obiurgavisti.* STOEBBER.
Notat praeterea *pretium incendere*, ut apud *Diphilum* in Excerpt. *Grotii* p. 789.

2. Τὸ δοξάζω.] Leid. pr. καὶ δ. *Herodotea* habentur cap. 43. lib. IV. OUDEND.
MS. B. καὶ δοξάζω. [Burm. καὶ τὸ δοξάζω. *Ex Add.* — Recepit *Ritschel.*]

3. Ἡρόδ.] Pag. 270. B. ubi pro ἀρχαίαν est ἀρχαίην. WITT.

4. Ἀρχαίαν.] MS. B. ἀρχαίην. [Recepit hoc *Ritschel.*]

5. Θουκ.] Pag. 20. C. WITTER. (359)
Ἐπιτρέπειν *indulgere* rarius sine casu constructum legitur, uti apud *Plat.* Gorg. p. 504. C. ubi *Socrates* ad Calliclem: εἰ δὲ μή, ἔλεγχε καὶ μὴ ἐπίτρεπε. *concedere*, *permittere* cum infinit. l. c. p. 505. STOEBBER.

6. Ἐν τῇ πρώτῃ.] cap. 28. In *Aristidis* loco t. I. p. 557. pro ἐπιτρέπων lege ἐπιτρέπω. Abest μὲν [illegible] Leid. pr. ἐπιτρέπειν τῷ θεῷ apud *Platon. Xenoph. Herodot.* aliosque non raro. OUDEND.

7. Ἤθελον δὲ.] MS. A. delet δὲ idem mox legit τὸν pro τῷ.

8. Ἀριστ.] T. I. p. 577. Iebb. ex quo hic scrib. ἐπιτρέπω. WITTER. [vol. I. p. 824. *Dind.*]

9. Ἐπιτρίβεται . . . Ἀριστοφ. νεφ.] Vs. 968. Alter Ἱππ. est vs. 5. WITT. Ἐπιτρίβεσθαι de mulieribus quoque faciem fucantibus usurpari, dicit *Phrynichus* προπαρ. σοφ. h. v. STOEBBER.

10. Ἐν Νεφέλαις.] Vers. 972. ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς etc. OUDEND.

11. Κατὰ τοῦ νώτου τυχὼν ἢ etc.] Lege cum Leid. pr. [ita et Burm. *Ex Add.*] et edd. vett. τυχόν, *forsan*; sed cur addidit

μέρους τοῦ σώματος. οὕτω γὰρ Δημοσθένης λέγει. καὶ προστρίβεται τῷ δεῖνι πληγάς. Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι· πληγὰς[1] ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

Ἐπιτροπεύω[2] τὸν παῖδα κάλλιον ἢ ἐπιτροπεύω τοῦ παιδός.

---

haec *Thomas*, cum diserte apud *Demosthenem* de falsa Legat. p. 328. E. [p. 403, 4. *Reisk.* ubi vid. *Taylor.*] legatur ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς? Pertinet huc quodammodo locus *Aeliani* lib. X. Anim. cap. 21. [p. 227, 31. *Iac.*] μαστιγοῦσι τε πολλαῖς καὶ ταῖς ἐξ ἀνθρώπων ξαίνουσι κνυζομένους καὶ δακρύοντας. Nota sunt, quae super his scripserunt viri doctissimi; sed ignoscant mihi, quaeso, si eorum coniecturis adsensum tribuere nequeam. Mihi legendum videtur ταῖς ἐξ ἀντακαίων, flagris scil. quae facta sunt ex antacaeis: quippe iis piscibus est ὑμὴν ὑγρὸς καὶ στενός, ὃν πρὸς τὴν εἵλην αὖον ἐργασάμενος ἕξεις, εἰ θέλεις, καὶ μάστιγας ὡς ἐλαύνειν ζεῦγος ἵππων. Μάστιγος γὰρ ἤ τι ἢ οὐδὲν διαφέρει, ut idem testatur *Aelianus* lib. XIV. An. cap. 26. ubi vulgo inepte editur ζεῦγος γὰρ ἤ τινι ἢ etc. Ceterum *Aristophanis* versus est quintus ἐν Ἱππεῦσι, quem citat auctor. OUDEND. [Vid. *Lamb. Bos* de Ellips. p. 385. s. *Ast.* ad Plat. de Legg. p. 433. *Huschk.* in Anall. Phill. I. I. p. 26. — Ad Aeliani verba ταῖς ἀνθρώπων haec leguntur in Addendis: „Ταῖς ἐξ ἀνθρώπων in Aeliano ne mutes. *Plagas crudeles* et *verbera inhumana* intelligit auctor. Locutionis huius elegantissimae vim eruditorum nemo hucusque, quod ab nostro *Hemsterhusio* didici, recte percepit. Vide doct. *Abresch.* ad Aeschyl. p. 140. et quos laudat in Addendis, ac praeclarum, sed hallucinantem, *I. Taylorum* ad Lysiam p. 259. [p. 494. ed. *Reisk.*] γραφὰς τὰς ἐξ ἀνθρώπων ἐγράφετο. Locis per illos prolatis addantur Dionys. Halicarn. t. II. p. 167. ed. Angl. πονηρίαν γὰρ τῷ Δημοσθένει καὶ κακίαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων πᾶσαν ἐνοικεῖν. Dio Cass. l. XXXVIII. §. 26. et l. LVII. §. 23. ed. Hamb. πάντα τὰ ἐξ ἀνθρώπων κακά. ubi male vertitur *inprobitatem omnium hominum*, et *mala ac flagitia, quae in homines cadere possunt.*“ Plat. Theaetet. p. 170. D. οἵγε μοι τὰ ἐξ ἀνθρώπων πράγματα παρέχουσι. ubi vid. *Heindorf.* p. 378. s. uberius hac de locutione exposuit *Coraës* ad Heliodor. vol. II. p. 53 sq.]

(360) 1. Πληγὰς.] MS. B. πληγὴ γὰρ ἀεί.

2. Ἐπιτροπεύω τόν.] Sic *Aristoph.* in Ἱππ. p. 298. (vs. 212.)

Τὸν δῆμον οἷός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.

TORREN. *Moeris* [p. 149. ibq. *Pierson.*]: ἐπιτροπεῦσαι τὸν παῖδα Ἀττικῶς. ἐπιτροπεῦσαι τοῦ παιδὸς Ἑλληνικῶς. *Suidas*: Ἐπιτροπεύω· γενικῇ. αἰτιατικῇ δέ. Καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλέξανδρον τὸν Ἡρακλέα κληθέντα. Post γενικῇ excidisse videtur exemplum. Sic *Herodian.* lib. VII. 4. ἐπετρόπευέ τις τῆς χώρας ac saepe. Sed ὁ τὴν ἑῴαν ἐπιτροπεύων *Philostr.* V. *Soph.* II, 1, 13. OUDEND.

Consule Cel. *Abresch.* Dilucid. *Thucydid.* ad lib. I. p. 72. ubi *Thomas* vapulat. [cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 145, 27.]

Ἐπίφορος ἄνεμος[1] λέγε[2], οὐ πρόσφορος.

Ἐπιψηφίζω[3] ἐγὼ τοῖς παροῦσιν, ἀντὶ τοῦ ἐπιβεβαιῶ[4]· καὶ ἐπιψηφίζω ἕτερον, ἀντὶ τοῦ μάρτυρα[5] ἐφ' οἷς λέγω καλῶ. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· μὴ οὖν μηδὲ νῦν με κέλευε ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας. καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· καὶ ἕνα ἐπιψηφίζειν ἐπίσταμαι.

---

1. *Ἐπίφορος ἄνεμος λέγε, οὐ πρόσφορος.*] §. desumpta ex *Thucyd.* II. p. 152. A. III. [c. 74.] p. 223. B. vid. et *Polyaen.* IV. p. 396. et 501. Sic εὔφορον πνεῦμα apud *Xenoph.* 'Ελλ. VI. p. 459. φορὸν πνεῦμα *Diod.* XIV. p. 279. A. Witter.

Cur vero non? Certe πρόσφορον φάρμακον dixit *Aristophanes*, in Vespis p. 488. πρόσφορα ἄκεα *Aretaeus* p. 118. πρόσφορον κατασκευὴν *Dionysius* Hal. πρόσφορον χρόαν *Plutarchus*, πρόσφορον ὕπνον *Hippocrates*, item πρόσφορον νύκτα et πρόσφορον θέρμην, si recte memini, πρόσφορον πνεῦμα, item πρόσφορος ἱδρὼς *Galenus*, atque talia innumera fere passim apud omnes auctores Graecos. Conf. celeb. *Abresch.* Animadvers. in *Aeschyl.* lib. II. cap. 30. p. 461. Ideoque vix dubitare licet, quin et τὸ πρόσφορος ἄνεμος ad hanc formam normamque aliquoties apud eosdem occurrat, quamvis mihi iam festinanti nullum, quod doleo, exemplum ad manus sit; apud *Polybium* tamen, si recte memini, hoc sensu legitur ἄνεμος πρόσφορος, item φορός, ut observavit *Suidas.* Est enim τὸ πρόσφορον, *Hesychio* bene observante, ἐπιτήδειον, ἁρμόζον, οἰκεῖον. Hinc ἄνεμος πρόσφορος significatione tantundem, credo, valebit ac ἐπίφορος, quoniam hoc idem significat ac πρόσφορος, ceu notum. Triller.

2. *Λέγε.*] MSS. Leidd. δεῖ λέγειν. [etiam Burm. δεῖ λέγειν. *Ex Add.* — Recepit *Ritschel.*] In seq. §. ex iisdem MSS. excudi iussi καὶ ἐπιψηφίζω ἕτερον ἀντὶ τοῦ, μάρτυρα etc. Vulgo sine ullo sensu edebatur καὶ ἀντὶ τοῦ. Consule hic *Kuster.* de verb. Med. p. 115. Comment. ad *Harpocrat.* et *Duker.* ad *Thucyd.* lib. VI. c. (361) 14. In *Platonis* exemplis, quae habentur in Gorgia t. I. p. 474. [A.] ed. Serr. cum MSS. et edd. vett. reposui praesens ἐπιψηφίζειν. prave nunc ἐπιψηφίσειν. Oudend.

3. *Ἐπιψηφίζω ἐγὼ* etc.] Loca *Platonis*, quae citat, rectius videtur exponere *Bud.* in Comment. Ling. Gr. p. 167. seq. Abresch.
MS. A. delet ἐγώ.

4. *Ἀντὶ τοῦ ἐπιβεβαιῶ.*] Vid. *Harpocr.* lexic. h. v. Drakenb.
Melius ἐπικυρῶ. Vid. *Harpocr.* in voc. coll. *Vales. Suid.* h. v. et *Bud.* Comment. col. 209. seq. Stobb.

5. *Καὶ ἀντὶ τοῦ μάρτυρα* etc.] Redundare hic τὸ καὶ omnino videtur; nisi aliam significationem excidisse putes: eam scilicet, qua ἐπιψηφίζειν idem est ac *ad suffragium ferendum alterum invitare*, quo sensu saepius apud *Platonem* occurrit; vid. Gorg. p. 473. fin. et 476. pr. Neque aliter in loco a *Thoma* citato p. 474. A. intelligi debet: ex quo hic utique scribendum ἐπιψηφίζειν, uti etiam in altero, qui legitur ibidem. Quam lectionem *Phav.* quoque et Rom. edit. confirmant. Idem.

Ἔποικος[1] καὶ ὁ ἁπλῶς κατοικῶν ἔν τινι πόλει καὶ ὁ ἐξελαθέντος[2] τοῦ πρώην οἰκοῦντος αὐτὸς ἐπελθὼν καὶ οἰκήσας· ἢ καὶ ὥσπερ Θουκυδίδης[3] λέγει, ἐποίκους ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι.

Ἐπ' ὄρνισι[4] κάθηται, οὐκ ὀρνεοσκοπεῖ[5].

Ἐπωάζει[6], οὐκ ἐπικάθηται ᾠοῖς.

Uterque MS. delet particulam καί. [ἀντὶ τοῦ etiam Burm. sine καί. *Ex Add.*]

1. Ἔποικος.] Conf. *Phav.* et schol. *Thucyd.* lib. I. p. 10. et II. p. 118. Locus a nostro allegatus extat p. 147. A. Stoeb.

2. Ὁ ἐξελαθέντος etc.] Ὁ deest Leid. sec. qui cum ed. Rom. dat a m. sec. ἐξελασθέντος, quomodo bis scriptum in cod. Mediceo *Herodot.* probante Cl. *Gronovio* ad lib. I. cap. 168. Non sequor. Oudend.

3. Ἢ ὥσπερ Θουκυδίδης.] Dele ἤ. Wolf. [Male profecto.] Sed MSS. Leidd. praebent ἢ καί, *vel etiam*, ut edidi. Intellexit auctor lib. II. c. 27. ubi vide, et ad lib. V. c. 5. Oudend. MS. uterque ἢ καὶ ὥσπερ. [sic et Burm. *Ex Add.*]

4. Ἐπ' ὄρνισι.] Vid. *Moschopulum* syll. f. 144., et *Iungerm.* ad *Polluc.* lib. VII. §. 188. ubi vel ex hoc loco patet, recte MStum inserere ἐπ' ὄρνισι. Oudend.

(362) Sic ἐπὶ μαθήμασι *Arist.* t. I. p. 146. et ἀφέντες ἐφ' ὦ κάθηνται t. III. p. 720. Conf. *G. O. Reitzii* Belga Graecissans p. 489. aliud ἐπὶ τοῖς τροπαίοις κάθηται apud eundem *Aristid.* t. I. p 259. ubi est *otiari post victorias reportatas*, ἡσυχάζειν ἐπὶ τῇ νίκῃ schol. interprete. Abresch.

5. Οὐκ ὀρνεοσκ.] *Moschop.* ἤτοι ὀρνεοσκ. quod magis placet, tametsi τὸ ὀρνεοσκοπεῖν rarius occurrat apud veteres. θῶκον ὀρνιθοσκόπον legitur apud *Sophocl.* Antig. vs. 1111. Stoeb. [Cum Moschopulo consentit Herodianus, p. 465. *Piers.* ἐπ' ὄρνισι καθέζεται, ἤτοι ὀρνεοσκοπεῖ.]

6. Ἐπωάζει.] Conf. *Phav.* in ἐπώζειν. Vid. *Diod.* I. p. 67. D. *Laërt.* p. 73. F. Wittbr. Add. *Basil.* t. I. p. 107. B. Stoeb.

Moeris [p. 157. ibq. *Pierson.*]: Ἐπωάζειν, τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθῆσθαι. Cod. MS. ἐπώζειν, idque debuerat servari. *Aristoph.* Av. v. 267. ubi *schol.* Ἐπώζειν ἐστὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς καθεζόμενα τὰ ὄρνεα κράζειν; simul enim glocitationem ab incubantibus editam complectitur *). Utrumque Ἐπωάζουσι et Ἐπώζειν *Hesychius* habet. Idem: Ὠΐζει, ἐπικάθηται. unde liquet duplex forma ᾠάζειν et ᾠΐζειν, meliusque scribi ᾦζειν et ἐπῴζειν; nam ὤζειν diversum est, ut *Hesychius* ostendit in Ὤζοντες. Ἐπωάζειν vero *Aristoteli* frequens; ut περὶ Z. l. VI. p. 156, 10. ἐπωαζόντων τῶν ὀρνίθων. p. 157, 10. ἐπωαζουσῶν et mox ἐὰν βροντήσῃ ἐπωαζούσης. *Suidas* Φωλάδα docet appellari τὴν κατοικίδιον ὄρνιν τὴν ἐπωάζουσαν καὶ κλώσσουσαν. Vulgarem verbi significatum mire inflexit *Diod. Sic.* I.

[*) Cf. *Bachmanni* Anecd. vol. I. p. 235, 2.: Ἐπωάζουσιν: ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς βοῶσιν.]

Ἐπῳδή, οὐκ ἐπαοιδή[1]· καὶ ἐπῳδός, οὐκ ἐπαοιδός.

Μὴ εἴπῃς ἐριστικῶς ἐρωτᾷ[2] ὁ δεῖνα, ἀλλ' Ἐρεσχελεῖ καὶ ἐρεσχελεῖται ὑπό τινος. ἔστι δὲ τὸ ἐρεσχελεῖ καὶ ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖ, καὶ ἐρεσχελία ἡ φλυαρία, καὶ ἐρεσχελεῖν τὸ ἀτιμάζειν. Λιβάνιος ἐν τῇ τοῦ φθονεροῦ μελέτῃ[3]· τὴν πενίαν ἐρεσχελῶν τὴν ἐμήν.

Ἐρευνῶμαι κάλλιον[4] ἢ ἐρευνῶ[5]. ὁ αὐτὸς[6]

---

p. 85, 38. [cap. 74.] Aegyptii οὐκ ἐπωάζουσι διὰ τῶν ὀρνίθων, ova non maturant per gallinarum anserumve incubationem, sed ipsi arte mirabili tractantes naturam in excludendo foetu imitantur: quam Aegyptiorum solertiam ab interprete minus intellectam nuper adeo non revocavit, sed longo intervallo antecessit elegantissimus idem ac sagacissimus naturae commodorumque humanorum antistes *Reaumurius*. Nunc reddamus illud ἐπωάζειν *Theophylacto Simoc.* cuius ep. 31. editum prostat: σὺ δὲ τοῖς σοῖς ἐφέζῃ συγγράμμασι. *Neveletus* ex cod. Pal. I. enotavit ad marginem exemplaris mei, ἐπωάζει γράμμασι; facile patet, in priscae lectionis ἐπωάζεις γράμμασι locum interpretationem esse subditam. Porro nihil est, cur damnet *Thomas* τοῖς ᾠοῖς ἐπικαθῆσθαι, quod satis, ut ex propositis iam exemplis constat, est usitatum; itemque simplex ἐπικαθῆσθαι, quemadmodum *incubare* Latinis: *Aristot.* Z. l. IX. p. 282, 23. τοῦτο τίκτει δύο νεοττούς· οὐκ ἐπικάθηται δέ etc. Hemsterh.

Vid. *Hesych. Suid. Aelian.* lib. I. V. H. cap. 15. lib. II. An. 33. III. 16. Oudend.

1. Οὐκ ἐπαοιδή.] *Phrynich.* p. 102. [p. 243. *Lob.*] Ἐπαοιδὴ (363) ἰδιώτης λέγων οὐχ ἁμαρτάνει. λέγε οὖν ὀρθῶς ἐπῳδή· ἐπεὶ τὸ διαιρούμενον ποιητικόν. ubi v. At ἐπαοιδὴν dixit *Herodot.* lib. I. c. 132. Immo *Aelianus* semel ἐπῳδὴ lib. I. An. 34. sed aliquoties ἐπαοιδὴ scripsit, ut lib. I. An. 29. II. 18. VI. 33. De ἐπαοιδὸς vid. ad *Hesych.* Oudend. [cf. *Lobeck.* ad Phryn. l. l. *Iacobs.* ad Aelian. De Nat. Animal. I. 54. vol. II. p. 43.]

2. Ἐριστικῶς ἐρωτᾷ.] Recte, siquidem adverbium ἐριστικῶς vox est usu minus trita: usurpatur tamen a *Plutarcho* t. II. p. 934. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν ἔφην, inquit, πρὸς τοὔνομα μᾶλλον ἐριστικῶς ἢ πρὸς τὸ πρᾶγμα φυσικῶς ἢ μαθηματικῶς ἐνισταμένους. Legitur etiam apud *Clem.* Alex. p. 768. Sallier.

Male Rom. ἐρειστ. Witter.

MS. B. ἐρειστικῶς. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

3. Τοῦ φθονεροῦ μελέτῃ.] T. I. p. 338. C. [vol. IV. p. 176. *Reisk.*] *Moeris* ait, ἑλληνικῶς dici διαπαίζειν. Oudend. [De voce ἐρεσχελεῖν vid. *Pierson.* ad Moer. p. 158. add. *Schneider.* lexic. s. v. *Photius* p. 13, 10. *Pors.* Ἐρεσχηλοῦντα: σκώπτοντα καὶ χλευάζοντα· καὶ οἷον ἐρίζοντα.]

4. Ἐρευνῶμαι κάλλιον etc.] Vid. contra *Iens.* Lect. Luciann. p. 9 seq. ἐρευνῆσαι legitur apud *Xenoph.* Cyrop. I. p. 12. ἐρευνᾶτε *Ioh.* V. 39. Stoeb.

ἐν τῷ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης· καὶ ἡ[1] διερευνωμένη νοῦν τε ἔχοντα καταμαθοῦσα τὸν φόβον.

Ἔρημος χώρα, ἐρήμη δὲ δίκη[2]· ἐρήμη δὲ χώρα[3] παρὰ ποιηταῖς.

Ἕρκος[4], οὐ περίφραγμα· κοινὸν γάρ.

Ἑρμηνέας[5], βασιλέας, ἱερέας καὶ ὅσα τοι-

Errat *Thomas*. V. lexica. Pro Λιβάνιος ἐν τῇ e MSS. et edd. vett. restitui ὁ αὐτὸς ἐν τῷ nempe λόγῳ, t. II. p. 46. C. Utrumque in *Xenoph*. Cyrop. lib. V. p. 134. A. πέμπει τινὰς προδιερευνησομένους. et mox διερευνήσοντας. sed MS. Leid. διερευνητάς, ut in seq. προδιερευνηταί. Oudend.

5. Ἡ ἐρευνῶ.] Cave *Thomae* assentiaris; nam praeter exempla a lexicographis allata, complura alia suppetunt, quorum omnium instar erit illud ex *Aeschyli* Prom. vs. 1037.

— — ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδίαν
Μεθέντ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.

SalliER.

6. Ὁ αὐτὸς ἐν τ. π. τ. ε. τυχ.] T. II. p. 46. C. [vol. I. p. 93. *Reisk*.] add. p. 120. A. 129. B. Witter. [Burm. cum ceteris MSS. et edd. vett. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, quia in illis ponitur post Ἐροίην. *Ex Add.*]

1. Ἡ.] MS. B. ἡ. [restituit hoc *Ritschel*.]

(364) 2. Ἐρήμη δὲ δίκη.] Vid. apud *Thucyd*. VI. p. 452. C. *Diod*. S. XIII. 137. B. Conf. schol. *Luc*. t. I. p. 18. et II. p. 11. *Graev*. ἔρημος δίκη habet *Dio* p. 598. C. Witter.

Exsulat δὲ a Leid. sec. καὶ ἐρήμη δίκη Oxon. Errasse vero *Thomam*, et ἐρήμην χώραν Atticis quoque usurpatam esse, docet *Dukerus* ad *Thucyd*. lib. IV. c. 26. ἐν νήσῳ τε ἐρήμῃ. Immo et ἡ ἐρήμη aeque ac ἡ ἔρημος elliptice occurrit. Oudend. [ἡ ἔρημος legitur apud Demosth. p. 542, 4. 20. 22. 544, 7. 22. 890, 9. *Reisk*.]

At praeter auctores iam citatos in Misc. Obs. vol. III. t. II. p. 303. seq. *Xen*. IV. *K. Π.* p. 61. lib. I. *K. A.* p. 152. lib. III. 182. *Soph*. Antig. v. 750. *Isocrat*. p. 45. B. et 60. D. mitto *Arrianum* atque *Lucianum*. Abresch.

3. Ἐρήμη δὲ χ.] Multum fallitur *Magister* noster, uti ex duobus his *Arriani* locis constat: Indic. c. 32. τὴν γὰρ δὴ ἄκρην ἐκείνην καὶ τὴν πρὸς αὐτῇ χώραν πᾶσαν ἐρήμην τε εἶναι λόγος κατέχει. et c. 43. p. 358. ἄνυδρον καὶ ἐρήμην χώρην ἐπῆλθον. Witt. Desunt haec in MS. B.

4. Ἕρκος.] Vid. apud *Aeschyl*. Pers. 349. Stobb.

Οὐ περίφραγμα. Minus Attice igitur *Plutarchus* t. I. p. 147. ὄντος δὲ, inquit, τοῦ περιφράγματος ξυλίνου καὶ πνεύματος μεγάλου κατιόντος ἀπὸ τῶν ὀρέων ἅμα φάει πυρὰ πολλὰ παρασκευασάμενος καὶ περὶ τὸν ὄρθρον ἐξαγαγὼν τὴν δύναμιν τοὺς μὲν ἄλλους ἐκέλευσε χρῆσθαι βέλεσι καὶ καθ' ἕτερον μέρος κραυγῇ. Sall.

5. Ἑρμηνέας.] Vid. *Graevius* ad *Luciani* Soloec. p. 753. Drakenb. Utitur hoc loco *G. F. Heupelius* ad *Marc*. Evang. I, 17. Hemsterh.

αὗτα[1], Ἀττικοί· τὸ δὲ συνῃρημένως ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἐκείνων[2].

Καὶ Ἑρμηνεία[3] καὶ ἀγγελία[4]. ἑρμηνεύω δέ, οὐ μὴν καὶ ἀγγέλλω. Φιλόστρατος[5] ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν· ἡ δὲ ἐπίπαν[6] ἑρμηνεία τοῦ λόγου. καὶ πάλιν[7]· τὸ δὲ κατὰ φύσιν ἑρμηνεύειν. καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ[8]· σεμνοπρεπὴς τὴν ἀγγελίαν δοκεῖ καὶ βεβηκώς. ἡ δὲ φράσις κοινόν.

---

1. Καὶ ὅσα τοιαῦτα.] E. g. βραχέα apud *Thucyd. Duk.* p. 159. νομέας, ἱππέας producit *Hellad.* Excerpt. apud *Phot.* c. 1592. Stoebb.

2. Οὐκ ἔστιν ἐκείνων.] Falsum, uti plurima exempla ostendunt. Vid. *Lascar.* p. 463. Conf. not. ad *Cellar.* Geogr. t. I. p. 1241. Idem. [*Bekkeri* Anecdd. p. 87, 14. Γονέας καὶ γραφέας καὶ τὰ ὅμοια, οὐ μὴν γονεῖς οὐδὲ γραφεῖς, ὡς οἴονται δεῖν λέγειν. ibid. p. 1191. Aeschin. adv. Ctesiph. §. 18. *Bekk.* τοὺς ἱερεῖς. ibid. §. 97. recepit *Bekk.* ex tribus libris ἱππέας. Et ita plura exempla contra hoc Atticistarum praeceptum inveniuntur. cf. *Schaefer.* ad Demosthen. p. 387, 6. 395, 25. 677, 13 790, 11. alibi. Dixit de hac forma etiam *Dindorf.* ad Isocrat. p. VI. Apud Lucianum utraque forma codicum auctoritate munitur.]

3. Ἑρμηνεία χρὴ λέγειν.] *Moschop.* f. 144. ἑρμηνία fortasse (365) non suo calamo scripsit voc. ἑρμενεύω. Stoeb. [Tota paragraphus non conspicitur in Leid. sec. *Ex Add.*]

Interpolavit locum *Blankardus.* Edd. vett. habent καὶ ἑρμηνεία καὶ ἀγγελία. Bene. Leid. pr. ἑρμηνεία, οὐκ ἀγγελία. Desunt Leid. sec. Oudend. [καὶ ante v. ἑρμην. deest Burm. *Ex Add.*]

Verba χρὴ λέγειν deficiunt in MSS. A. et B.

4. Καὶ ἀγγελίᾳ.] De ἀγγελία et ἐπαγγελία vid. *Olear.* ad *Philostr.* p. 5. ubi nostrum citat. Witter. [*Valckenaer.* ad Theocr. Adoniaz. argument. p. 202. pro ἀγγελία et ἀγγέλλω iure corrigendum censet ἀπαγγελία et ἀπαγγέλλω. conf. *G. F. Bekker.* spec. var. lect. et observ. in Philostr. vit. Apoll. libr. I. p. 15. — Particula καὶ post vv. οὐ μὴν abest a Burm. *Ex Add.*]

5. Φιλοστρ.] Respicit forte ad illa V. S. II. 1. p. 564. καὶ ἡ ἐπίπαν ἰδέα τοῦ λόγου, χρυσοῦ ψῆγμα. Idem. [Vv. ἐν τοῖς βίοις τ. σοφ. desunt Leid. pr. Burm. *Ex Add.* Uncis inclusit *Ritschel*]

6. Ἡ δὲ ἐπίπαν.] Haec in *Philostrato* non inveni. Sed vide, num e memoria citaverit V. S. l. II. c. 1. §. 14. Alterum exemplum potest credi sumtum ex lib. I. cap. 20. vel cap. 24. §. 1. καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἑρμηνεύειν μαθών. Oudend.

7. Καὶ πάλιν.] Pag. 528. ubi παρ' οὗ καὶ τὸ κατὰ φύσιν ἑρμηνεύειν μαθών. Sequitur ἐν αὐτῷ λόγῳ] p. 601. Witter.

Addit MS. A. ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.

8. Ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.] Desunt Leid. pr. et, ut opinor, recte. Leguntur citata verba in *Philostr.* lib. II. de V. Sophist. cap. 20. §. 3. [p. 601.] Oudend.

Deest hic citandi formula in MS. A. [Caret verbis ἐν τῷ αὐτῷ

Ἑρμογλύφος[1] καὶ ἑρμογλυφεύς, οὐ λιθοξόος[2]. Λουκιανὸς ἐν τῷ περὶ τοῦ ἐνυπνίου· ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἄριστος ἑρμογλύφος. καὶ αὖθις ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ. λίθων[3] ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμοστὴν καὶ ἑρμογλυφέα.

Ἐροίην ἀντὶ τοῦ λέξαιμι[4]. Λιβάνιος ἐν τῷ[5] περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης.

Ἔῤῥανται, οὐ ῥέρανται, διὰ τὸ εὐφωνότερον· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ ἐπὶ τοῦ ἔῤῥευκε, καὶ ἐῤῥητόρευκε καὶ τῶν ὁμοίων.

λόγῳ Burm. quoque. *Ex Add.* Pro τὴν ἀγγελίαν scribe ἀπαγγελίαν cum *Bekkero* l. l.]

1. Ἑρμογλ. . . . . λουκ.] Voce λιθοξόος usus est *Lucianus* somn. p. 3. Drakenb.

Tom. I. p. 2. *Graev.* Sed mirum, *Thomam* reiicere vocem λιθοξόος, qua tamen *Lucianus* eodem loco utitur. Verba sunt: παρῆν γὰρ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἄριστος ἑρμογλύφος εἶναι δοκῶν, καὶ λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδοκίμοις, ubi εὐδόκιμος legi vult *Bos.* Obs. Crit. cap 5. p. 18. Locus alter supra quoque citatus in διδάσκομαι statim sequitur l. c. p. 3. Witter.

2. Οὐ λιθοξόος] At vide Cl. *Iensium* Lect. Luc. cap. 1. p. 7. ad *Luciani* primum locum, quem citat *Thomas.* c. 2. ἄριστος ἑρμογλύφος καὶ λιθοξόος ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος. Adde Scholiast. (366) *Aristoph.* p. 170. qui ea voce etiam utitur, et *Max. Tyr.* p. 210. Torren.

Atqui *Thomam* vel ipso *Luciano* teste convincas, minus recte ab ipso repudiari nomen λιθοξόος, utpote quod in ipsius scriptis reperitur t. I. p. 2. 5. 7. Praeiverat *Timon*, ut testantur haec illius apud *Diogenem Laërt.* p. 37. [II. 19.]

Ἐκ δ' ἄρα τῶν ἀπέκλινε λιθοξόος, ἐννομολέσχης.

Ibi enim de *Archelao* physico sermo fit, quem *Duris* statuas fecisse memoriae prodiderat. Sallier.

An pro οὐ legendum ὁ? Alter *Luciani* locus est eadem paragrapho. Oudend. [Nihil mutes. vide cl. *T. Hemsterh.* ad Luciani t. I. p. 20. (vol. I. p. 201 sq. ed. *Lehmann.*) *Ex Add.*]

3. Λίθων.] MS. B. λίθον male.

4. Ἐροίην α. τ. λέξαιμι.] *Phav.* p. 313. λέξοιμι. Idem mox pro ἐν τῇ legit ἐν τῷ περὶ τ. ε. τ. Utitur voce ἐροίην *Liban.* t. II. p. 31. D. et 565. D. ἐρῴην idem t. II. p. 6. B. et 24. D. Witt.

Uterque MS. A. et B. λέξοιμι. [λέξοιμι etiam Burm. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

5. Ἐν τῇ.] Τῷ, ut alibi et mox. *Phavor.* Wolf.

Rescripsi τῷ, ut praebent uterque Leid. cod. sc. λόγῳ. [sic et Burm. *Ex Add.*] V. in v. Ἀθέατος. Ἀνανεοῦμαι. Ἀσύνετος etc. unde liquet, quam male *Blankardus* reposuerit Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης in v. ἐρευνῶμαι pro ὁ αὐτὸς ἐν τῷ etc. Paullo ante λέξοιμι in Leid. pr. Oudend. [Lacunae signum posuit *Ritschel* post v. τύχης.]

Ἔῤῥει[1], *ἔπλει, ἔθει καὶ ἔχει, οὐκ ἔχεεν*[2], *οὐδὲ ἔθεεν*[3], *οὐδὲ ἔπλεεν, οὐδὲ ἔῤῥεεν*[4], *οὐδ' ὅσα τοιαῦτα.*

Ἐῤῥύπηνα[5], *ἐκάθηρα Ἀττικοί, οὐκ ἐρύπανα, οὐδ' ἐκάθαρα.*

Ἐρυγγάνει λέγουσιν[6] *οἱ τεχνικοί*[7], *ὅταν τις ἀπόσιτος ᾖ, ἐρεύγεται δὲ μετὰ τὴν τροφήν.*

---

1. *Ἔῤῥει.*] Vid. apud *Xenoph.* p. 690. *Ioseph.* p. 98. A. *Liban.* t. I. p. 141. B. t. II. p. 63. A. *πλεῖν* legendum pro *πᾶν* apud *Ioseph.* p. 901. E. *θεῖ ἐπ' αὐτῷ Arrian.* III. 28. p. 145. Conf. *Phavor.* voc. *πνεῖ. Lucian.* Soloec. coll. *Iens.* L. L. ad Soloec. et nostr. supr. in *ἐδέετο.* WITTER.

2. *Οὐκ ἔχεεν.*] Legitur apud *Ioseph.* p. 713. E. 798. E. 851. G. *Synes.* p. 173. B. *ἔθεεν Diod.* XVI. p. 482. B. *Ioseph.* p. 957. G. IDEM.

3. *Οὐδὲ ἔθεεν* etc. *ἔρεεν.*] MSS. Leidd. *οὐδ' ἔθεεν, οὐδ' ἔπλεεν, οὐδ' ἔῤῥεεν*, quod ultimum etiam in edd. vett. ut debet. [recepit hoc *Ritschel.*] V. *Phavor.* ac *Phrynich.* p. 94. 160. OUDEND. [Vid. supra ad *Ἐδέετο* p. 251. add. *Fritzsch.* De Atticismo et Orthogr. Luciani Comment. I. p. 4. sq.]

4. *Οὐδὲ ἔρεεν.*] Scribendum *οὐδ' ἔῤῥεεν* cum MSS. A. et B. (367) STOEBER.

5. *Ἐῤῥύπηνα, ἐκάθηρα.*] Addidi ῑ subscriptum e *Moeride.* Sunt aoristi primi a *ῥυπαίνω* et *καθαίρω.* V. et in *ὑφηνάμην.* Male in *Phavorino ἐῤῥίπηνα.* Leid. pr. *καὶ ἐκάθ.* OUDEND. [*καὶ ἐκαθ.* recepit *Ritschel.* — Male *Oudend.* ῑ subscr. addidit, quod iure delevit idem vir doctissimus. — Pro *ἐρύπανα* idem ex duobus libris dedit *ἐῤῥύπανα.* — Caeterum cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 62. sq. Moer. p. 137. (101. ed. Lips.)]

6. *Ἐρυγγάνει λέγ. Ἀττικοὶ* etc.] Futile discrimen illud, quod inter *ἐρυγγάνω* et *ἐρεύγω Thomas* statuit; prius enim verbum de ieiunis dici, contendit temere, ut argumento sunt haec *Eurip.* Cycl. vs. 521.

Ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.

Ibi enim Cyclops bene potus loquitur. Verum cum poëta, *Cicerone* teste, sit numeris astrictior, verborum licentia liberior, ne quis restet scrupulus, duo e solutae orationis scriptoribus exempla seligemus. Unum suppeditabit *Theophrastus* Char. c. 19. *καὶ τὰ τοιαῦτα ἐσθίων ἀπομύττεσθαι, θύειν ἀρξάμενος προσλαλεῖν καὶ ἀποῤῥίπτειν ἀπὸ τοῦ στόματος, ἅμα τῷ πιεῖν προσερυγγάνειν*, quae minime sunt obscura. Alterum vero *Lucianus* t. I. p. 889. [Alexandr. c. 39.] *ἐπεφθέγγοντο δὲ αὐτῷ ἐπακολουθοῦντες Εὐμολπίδαι δῆθεν καὶ Κήρυκές τινες Παφλαγόνες καρβατίνας ὑποδεδεμένοι, πολλὴν τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες.* SALLIER.

Neque hoc ex omni parte verum est: quando nec Atticos, nec Ionicos, nec alios melioris aevi et elegantioris dialecti auctores hanc subtilem nimis et forte in solo *Thomae* nostri cerebro subnatam differentiam observasse, certissime ex eorum scriptis adhuc constat. Praesertim quum ipsum verbum *ἐρυγγάνειν* descendat, ut notissimum, ab altero verbo *ἐρεύγειν* seu *ἐρεύγεσθαι*, unde necessario in-

Ἐρῶ καὶ ἔρως κυρίως ἐπὶ τῶν παρόντων, ποθῶ δὲ καὶ πόθος ἐπὶ τῶν ἀπόντων. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ[1]· *ἄκων δὲ ἐξέλιπον, ἐπόθουν δὲ καὶ οἴκοι καθήμενος. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ*[2]· *ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα καὶ μάτην ζητεῖς*[3]. *καταχρηστικῶς δὲ ἐναλλὰξ ἀμφότερα.*

---

fertur, promiscua plane secundum significationem utraque esse verba, neque hinc ullam adeo quidem diversam distinctionem iure admittere. *Hippocrates* certe, scriptor gravissimus et vetustissimus, verbis illis saepissime ita promiscue utitur, ut *ἐρεύγεσθαι* dicat de *impransis* et *ieiunis*, et *ἐρυγγάνειν* contra de *bene pransis ac cibo oppletis*, nulla facta distinctione, quam hic ridicule obtrudit *Thomas*. Sic, ut ex innumeris fere locis pauca tantum hic, exempli caussa, producam, lib. II. praedict. p. 492. t. I. de bene pranso scripsit *Hipp. ἤν τι ἐρυγγάνῃ ἢ ὑπὸ φύσης ἔχηται.* et adhuc manifestius lib. III. de Diaet. p. 254. *ὁκόταν φάγωσιν, ἐρυγγάνουσιν ὀλίγον ὕστερον ὀξέα.* (368) et mox ibidem: *ἡ μὲν οὖν τροφὴ ἐρυγγάνεται.* plura in seqq. Quo et illud inprimis *Luciani* pertinet in Epist. Saturn. p. 625. t. II. *ἐκεῖνοι ὑπὸ τῆς μέθης, οὔτε ὑπὸ τῆς ἄγαν πλησμονῆς, δυσῶδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες.* Sic rursus e contrario de ieiuno et vacuo contra mentem ieiuni nostri Graeculi scripsit idem Medicorum summus lib. II. de Morb. p. 90. t. II. *ἐρεύγεται θαμινὰ καί, ἢν ἀπερυγῇ, δοκέει ῥᾴων εἶναι.* Sed plura de promiscuo binorum horum verborum *ἐρυγγάνειν* et *ἐρεύγεσθαι* usu collegit loca ex *Hippocrate* laudatus modo *Foësius* in Oecon. voce *ἐρεύγειν*, p. 146. item ex *Luciano* et aliis *Hoeschelius* ad *Phrynich*. p. 21. qui tamen ipse magis adhuc ridicule, quam ipse *Thomas* noster, scripsit: *ἐρεύγεσθαι ὁ ποιητής· — — ἀλλ᾽ ὁ πολιτικὸς ἐρυγγάνειν λεγέτω.* Politicus ergo potius quam poeta fuit *Euripides*, quum de Polyphemo dulci vino iam ebrio caneret in Cyclope v. 521.

Ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.

Quae ieiuna commenta satis, putem, per ea refelluntur, quae hactenus diximus. TRILL.

Phryn. p. 20. *ὁ πολιτικὸς ἐρυγγάνει λεγέτω.* Pro *Ἀττικοὶ* itaque fide MSS. Leidd. ac *Phavorini* p. 314. lege *οἱ τεχνικοί.* [ita quoque in Burm. *Ex Add.*] Falsa vero est differentia, quam ponit *Thomas. Ἐρυγγάνειν, μετὰ τὴν τροφήν*, vel etiam metaphorice, passim dicunt Attici aliique; sed poetae *ἐρεύγεσθαι*, ut bene *Phrynichus*; *προσερυγγάνειν ἅμα πιεῖν* dixit *Theophr.* in Char. p. 19. Sed et *προσερυγὼν* vel passive *προσερυγεὶς* est apud *Aelian.* lib. IX. cap. 11. ubi paullo ante in MS. August. exaratur *Ὁμήρῳ ὁμοίως εἶπω.* OUDEND. [vid. *Lobeck.* ad Phryn. p. 63 sq.]

7. *Ἀττικοί.*] MSS. A. et B. *τεχνικοί.*

1. *Λιβαν. ἐν ἐπιστ.*] 178. MS. ad *Demetr.* apud *Wolf.* epist. 52. WITTER.

Ep. 31. p. 14. *ἄκων δ᾽ ἐξέλιπον* etc. De discrimine hoc egit *Ammonius* p. 59. OUDEND.

2. *Ἐν Πλούτῳ.*] Vs. 1128. ubi pro *ζητεῖς* est *καλεῖς.* STOBBER.

3. *Ζητεῖς.*] Contra legem metricam sic pro *καλεῖς* citat *Aristoph.*

Ἐρωτῶ τὸ ἀπόκρισιν ζητῶ τινα. τὸ ἐπερωτῶ δέ ἐστι μὲν καὶ ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐρωτῶ[1], *κυρίως δὲ ὅταν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει ἑτέρᾳ ἐρωτήσει χρῶμαι. προσεπερωτῶ*[2] *δὲ τὸ μετὰ τὴν δευτέραν καὶ τρίτην ποιοῦμαι ἐρώτησιν. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ εἶπον, ἐπεῖπον, προσεπεῖπον*[3].

Ἐσβαίνω εἰς τὴν ναῦν καὶ ἐμβαίνω εἰς τὴν ναῦν· ἀμφότερα γὰρ Θουκυδίδης[4] *λέγει. ἐμβαίνω*[5] *δὲ νηῒ ἀναττικόν.*

Ἐς Γειτόνων βαδίζω, ἐν γειτόνων εἰμί. ἀεὶ γὰρ ἡ ἐν πρόθεσις στάσιν δηλοῖ, ἡ δὲ εἰς κί-

---

vs. 1128. Idem tamen fecit *Apostol.* Prov. cap. IX. 57. Consule cl. *Hemsterh.* OUDEND.

MSS. A. et B. *καλεῖς*. [Lege *καλεῖς*, ut in Leid. pr. Regiis, Burm. *Ex Add.* Restituit *Ritschel.* — Ante v. *ἐναλλὰξ* idem vir doctiss. particulam *καὶ* addidit ex duobus libris.]

1. *Ἀντὶ τοῦ ἁπλ. ἐρωτῶ.*] Apud *Aesch.* in Tim. p. 174. pr. (369) nulla rogatione ante facta: *καὶ μετὰ ταῦτα ἐπερωτᾷ ὁ κήρυξ.* Vide plura ad hanc §. apud *Moschop.* h. v. Sequitur *καὶ τρ. ποιοῦμαι*] Corr. *ποιοῦμαι.* STOBBER.

2. *Προσεπερωτῶ.*] Huius vocis exempla desiderantur in lexicis; legitur tamen apud *Orig.* adv. Cels. p. 233. *ἐπεὶ δὲ μετὰ ταῦτα,* inquit, *ὡς ἀποκριναμένων ἂν Ἰουδαίων ἢ Χριστιανῶν περὶ τῶν πρὸς ἀνθρώπους καταβαινόντων, ὅτι εἶεν ἄγγελοι, φησὶν, εἰ δέ τινας ἀγγέλους φατὲ, καὶ προσεπερωτᾷ λέγων· τίνας τούτους λέγετε;* Utitur et *Epiph.* t. I. p. 533. *ἐὰν οὖν πυνθανώμεθα,* inquit, *τίνος ἡ ἀνάστασις γίνεται; ἀποκρίνονται, φησὶν, ὅτι τῶν σωμάτων, ὧν περικείμεθα νῦν. εἶτα προσεπερωτησάντων ἡμῶν, πότερον τῆς οὐσίας ὅλης αὐτῶν ἢ οὐχί.* SALLIER.

Leid. pr. *προσερωτῶ.* Sed vulgare in *Phavor.* p. 316. *Polluc.* lib. VIII. §. 118. *καὶ ἐν τῷ ὅρκῳ προσεπερωτᾶν.* ubi contra a MSS. exsulat *πρός.* Paulo ante Leid. pr. *ἐπὶ ἐρωτήσει.* OUDEND.

3. *Προσεῖπον.*] L. *προσεπεῖπον.* WOLF.

Et sic diserte Leid. pr. quod in textum admisi. In *Phavor.* vitiose *προσέειπον.* OUDEND.

Imo *προσεπεῖπον.* ABRESCH.

MS. uterque *προσεπεῖπον.* recte. [ita et Burm. *Ex Add.*]

4. *Ἀμφοτ. γὰρ Θουκ.*] *Phavor.* delet *γάρ.* *Ἐς ναῦς ἐμβάντες Thuc.* I. p. 13. B. III. p. 226. A. *Xenoph. Ἀναβ.* I. p. 198. etc. *ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπιβαίνειν Thuc.* I. p. 73. B. *ἐσβαίνω εἰς ναῦς Xenoph.* p. 549. *ἐπιβαίνω τῶν νεῶν Polyaen.* I. p. 43. WITTER.

Ἐμβαίνω et similia non minus eleganter absolute ponuntur; cuius formulae exempla vides's apud *Cuper.* Observ. p. 269. STOBB.

Unde etiam MSS. *Thucydidis* variant. V. ad lib. III. c. 80. OUDEND.

5. *Ἐμβαίνω δὲ νηῒ.*] Sic scribendum. *Ἐπιβαίνω νηῒ Actor.* XXVII, 2. WITTER.

νησιν, οἷον ἔρχομαι, βαδίζω, πορεύομαι, καταφεύγω καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Ἐσθὴς εὕρηται παρὰ λογογράφοις καὶ ἔσθημα[1]· *τὸ δὲ ἔσθησις*[2] *παρὰ ποιηταῖς καὶ τισι τῶν ῥητόρων*[3]. *ἰστέον δὲ ὅτι*[4] *ἐσθὴς καὶ στολὴ διαφέρει*[5] *τῷ τὴν μὲν ἐσθῆτα ἐπὶ τῶν ἁπλῶς ἐνδυμάτων τάττεσθαι, τὴν δὲ στολὴν ἐπὶ τῶν διαφόρων σχημάτων τῶν ἐσθήτων*[6], *οἷον ἄλλη στολὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἄλλη τῶν βαρβάρων.*

Ἐς κόρακας[7] *Ἀττικοί, οὐκ εἰς κόρακας· καὶ ἐς μακαρίαν*[8], *οὐκ εἰς μακαρίαν.*

---

(370) 1. *Ἔσθημα.*] MS. B. *αἴσθημα.* Schol. *Sophocl.* Electr. vs. 266. *ἐσθήματα μὲν καὶ ἐσθήσεις ἐν πεζῷ λόγῳ ἄχρηστα, ἐσθὴς δὲ ἐν χρήσει.* conf. *Triclin.* ad h. l. p. 189.

2. *Ἔσθησις δὲ.*] *Lucas* XXIV. 4. *Isocrat.* ad Nicocl. p. 66. Drakenb. [Apud Diodor. Sic. IV. 4. duo libri pro *ἐσθῆσιν* exhibent *ἐσθήσεσιν.*]

MSS. Leidd. *τὸ δὲ ἔσθησις.* et mox, *ἰστέον δὲ ὅτι.* bene. Oudend. [sic et Burm. *Ex Add.*]

3. *Καὶ τισι τῶν ῥητόρων.*] Delet haec verba MS. A.

4. *Ἰστέον ὅτι.*] Uterque MS. *ἰστέον δὲ ὅτι.*

5. *Ἐσθὴς καὶ στολὴ διαφ.*] Vide contra disserentem *Perizon.* ad *Aelian.* III. c. 24. p. 242. Stoeb.

6. *Ἐπὶ τῶν διαφόρων σχημάτων τῶν ἐσθήτων.*] Immo vero de toto ornatu cultuque corporis, etiam eo, qui solis armis consistit: ut docet *I. Perizon.* ad *Aelian.* III. V. H. 24. Elegantissime de pavone scribit *Aelianus* lib. V. An. c. 21. *ὑπὲρ τὴν τῶν Μήδων ἐσθῆτα καὶ τὰ Περσῶν ποικίλματα τὴν ἑαυτοῦ στολὴν ἐπιδεικνύμενος.* A Leid. pr. absunt *τῶν ἐσθήτων.* Oudend.

7. *Ἐς κόρακας* etc.] *Ἐς κόρακας, ad corvos, in malam rem,* dicunt Attici, non *εἰς κόρακας*, nam *ἐς* pro *εἰς* dicunt. *Aristoph.* in Pace p. 658. *Οὐκ ἐς κόρακας ἐῤῥήσετε; non in malam rem ibitis?* ita *ἐς μακαρίαν* idem in Equit. p. 354. *Ἄπαγε ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν, Apage hinc in Macariam.* Bos.

Alexis tamen hancce loquendi rationem usurpare non dubitavit, cuius haec verba Excerpt. p. 571.

— — διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
Ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
Εἰς κόρακας αἴρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς.

Sallier.

Neque haec vera sunt, nec adeo scrupulose observantur ab Atticis, ut putat quidem scrupulosus nimis noster Grammaticus; nam et *εἰς* et *ἐς* promiscue, prout lubet, dicunt, ut ex mille *Platonis*, *Xenophontis*, *Luciani*, *Aristidis*, *Demosthenis* aliorumque scriptorum *τῶν Ἀττικωτάτων* locis facillime ostendi hic posset, nisi nos operae supervacuae et ingloriae merito puderet et poeniteret. Ita saepis-

Ἐς νέωτα[1] *Ἀττικόν*, καὶ ἐσέπειτα[2]· ἐς τοὐπιὸν δὲ[3] κοινόν.

Ἔστιγκεν, οὐκ ἔστιζε[4].

Ἔσται[5] καὶ ἔσεται· ἐσεῖται δὲ ποιητικόν.

Ἑστάτω *Ἀττικοί*, οὐχ ἑστακέτω. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι[6] μαστιγοφόρῳ[7]· ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον.

---

sime *Aristid.* εἰς μακράν, εἰς Αἴγιναν, εἰς θάλασσαν, εἰς τόπον, (370) εἰς γῆν et talia innumera. Sic ἐς μακαρίαν dixit in Equitibus *Aristophanes*; *Plato* vero in Hippia mai. [p. 293. A.] βάλλ' εἰς [hodie ἐς] μακαρίαν τὸν ἄνθρωπον, quomodo et *Athenaeus* lib. I. εἰς μακαρίαν τὸ λοῦτρον. et sic alibi saepissime. Conf. *Erasmi* Rot. Adag. 98. Chil. II. Cent. II. pag. 432. item *Is. Casauboni* Comment. ad *Theophrasti* Charact. Eth. p. 323. TRILLER.

Conf. omnino *Lucian.* Alex. t. I. p. 553. *Xiphil.* p. 220. A. *Liban.* t. I. p. 798. A. *Hesych.* voc. Ἐς κόρακας. Βάλλ' ἐς μακαρίαν. item voc. Σκορακίζει. Schol. *Aristoph.* Plut. v. 782. *Suid.* voc. ἀποσκορακίζει. *Hellad.* p. 981. D. *Corinth.* p. 661. WITTER.

Confer Cl. *Alb.* ad *Hesych.* *Theophr.* Char. c. 25. Ἄπαγ' ἐς κόρακας. OUDEND. [cf. *Koen.* ad Gregor. Cor. p. 77. add. *Schneider.* praef. ad Plat. de Repbl. vol. I. p. LIII. nonnulla hac de re monuit etiam *Stallbaum.* ad Plat. Gorg. p. 523. B.]

8. Ἐς μακαρίαν.] Adi *Kusterum* ad *Suid.* V. Βάλλ' ἐς μακαρίαν, et *Timaei* lexicon Platon. Bibl. Coislin. p. 478. [p. 59. ibiqu. *Ruhnk.*] IDEM. [Similiter dicitur, ἐς ὀλβίαν.]

1. Ἐς νέωτα — ἐσέπειτα.] Sic dicunt Attici, pro quo communi dialecto ἐς τοὐπιόν vel ἐς τὸ ἐπιόν, *in posterum.* Vid. *Hesych.* Bos.

Porphyr. Quaest. Homer. p. 230. νέον δὲ τὸ ἔαρ ἐκάλουν. *Theophrastus* Char. c. 3. p. 28. ὁ ἀγρὸς εἰς νέωτα γεωργήσει. f. leg. γε ἀργήσει.

2. Καὶ ἐσέπειτα.] Lege *Thucyd.* lib. I. p. 86. B. WITTER.

3. Ἐς τοὐπιὸν δὲ.] *Gloss.* p. 118. *in posterum*, εἰς τὸ ἐπίον. IDEM.

Ἐς τοὐπιὸν apud *Platonem*, si recte meminimus, non semel occurrit. STOEB.

4. Ἔστιγκεν, οὐκ ἔστιζε.] Forsan ἔστιχε. WOLF.

Scr. ἔστιγεν. Conf. *Etymol.* col. 727. fin. STOEB.

Haec non agnoscit Leid. sec. ἔστιζεν Leid. pr. [ἔστιζεν etiam Burm. *Ex Add.* quod recepit *Ritschel.*] Quis vero ἔστιγκεν dixerit sive pro ἔστιγχεν sive ἔστιζεν, nescio. Mihi menda videtur latere in prima voce ac scribendum ἔστιξεν, οὐκ ἔστιζεν. OUDEND.

Forte ἔστικεν. *Theocritus* Idyll. XXVII. vs. 54.

Φεῦ, φεῦ, καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισες· ἐς τί δ' ἔλυσας;

Ita editur ex emendatione *Scaligeri*, cum antea legeretur ἀπέστιχες, quod *Is. Vossius* ad *Catullum* p. 7. in ἀπέστικες mutandum docuit.

5. Ἔσται.] Corrige ex nostro *Phavor.* qui legit ἔσται, ἔσεται καὶ ἐσεῖται ποιητικόν. Conf. Corn. cop. p. 179. A. WITTER.

6. Σοφοκλ. ἐν Αἴαντι.] *Phav.* hoc testimonium non agnoscit. Habes l. c. v. 1103. STOEB. [v 1084. *Br.*]

[7. Μαστιγοφόρῳ.] Deest Burm. *Ex. Add.*]

Ἔσχατον[1] χρὴ λέγειν, οὐκ ἐσχατώτατον[2].
Ἐσχάτως ἔχει[3] ἐπὶ τοῦ μοχθηρῶς οἱ σύρ-

---

(372) 1. Ἔσχατον χρὴ λέγειν, οὐκ ἐσχατώτατον.] Cur vero dicere non licet τὸ ἐσχατώτατον? Quae ratio hic in promtu? scilicet nulla, nisi negligentia et ignorantia graecismi crassa, quae nempe ubique regnat in hoc misero *Thomae* libello. An igitur Graece aut Attice loqui nescivit ipse *Xenophon*, scriptor hercule purissimus et Ἀττικώτατος, qui tamen illo auctiore et locupletiore, ut ita dicam, superlativo gradu, frequentissime usus fuit? sic, ut bina tantum hic loca adferam, licet longe plurima supersint, lib. II. de Expedit. Cyri p. 287. [ubi hunc locum invenisti, o bone Triller?] τὰ πάντων ἐσχατώτατα παθεῖν, et rursus lib II. Histor. Graec. p. 469. [3, 49.] τὰ πάντων ἐσχατώτατα παθών. Conf. *Maii* Observat. Sacr. lib. IV. p. 112. seqq. Eat nunc *Thomas* noster bonus et sero pudorem habeat, si possit. Nam certe quae hic tradidit longe falsissima sunt. Triller.

2. Οὐκ ἐσχατώτατον.] Conf. voc. κορυφαῖον et τελευταῖον. Drakenb.

Xenoph. dicere non veritus ἐσχατώτατα παθεῖν, plane uti *Curt.* init. Histor. *ultima pati.* Stoeb.

Vid. *Nunnes.* ad *Phryn.* p. 54. [p. 135. *Lob.*] Leid. pr. ἐσχατότατον. Seq. ἐσχάτως ἔχει habet *Thomas* ex eodem p. 172. [p. 389. *Lob.*] Adde Comm. ad *Hesych.* ἐσχάτως. ἀκρῶς. Oudend. [Alium locum laudat *Schneid.* lex. s. v. ex Sext. Empir. Mathem. IX, 402.]

3. Ἐσχάτως ἔχει ἐπὶ τοῦ μοχθηρῶς οἱ σύρφακες.] Praeivit *Phrynichus*, qui duas illas voces ad infimam plebem reiicit; reperias tamen apud *Artemidorum* p. 189. φυλάττεσθαι ὑπό τινος κατεχόμενον, ἐμποδισμοὺς χρειῶν καὶ κατοχὰς καὶ παρολκὰς ἐν ταῖς προθεσμίαις καὶ ἐπίτασιν ἐν ταῖς νόσοις προαγορεύει. τοῖς δὲ ἐσχάτως ἔχουσι σωτηρίαν προαγορεύει. Nec *Diogenes Laërt.* eandem vocem verbo φοβεῖν adnectere dubitavit, nempe p. 286. [X, 82] ἂν γάρ, inquit, τούτοις προσέχωμεν, τὸ ὅθεν ὁ τάραχος καὶ ὁ φόβος ἐγίνετο, ἐξαιτιολογήσομεν ὀρθῶς καὶ ἀπολύσομεν, ὑπέρ τε τῶν μετεώρων αἰτιολογοῦντες καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἀεὶ παρεμπιπτόντων καὶ ὅσα φοβεῖ τοὺς λοιποὺς ἐσχάτως. Sallier.

Male hic rursus *Thomas* sequitur *Phrynichum*, qui idem infeliciter somniat, et utrosque peius defendit in hoc falsissimo commento *Salmasius*, quod mirum, lib. de Hellenist. p. 109. An igitur, ex hoc rigido temerariorum nimis grammaticorum iudicio ipse *Galenus*, qui tamen et Atticorum leporum fuit callentissimus et ipse integros octo et quadraginta de nominum Atticorum expositione conscripsit (373) olim libros, sed hodie, maximo sane cum literarum Graecarum elegantiorum detrimento, deperditos, ceu ipse commemorat de se lib. de Ordine librorum suorum extremo p. 52. t. I. opp. an igitur ipse ille, inquam, *Galenus* inter sordidos et abiectos σύρφακας sic iure connumerandus fuerit, quum contra Magistri nostri et *Phrynichi* difficiles sane nugas sic aperte scriberet lib. de Medico seu in Introduct. c. XIII. p. 380. t. II. opp. ἔμετοί τε γίνονται τῶν εἰλεωδῶν, τοῖς ἐσχάτως ἔχουσιν ἑκάτερον τὸ πάθος. Item alibi Comment. IV. in *Hippocratis* librum de Victu Acutor. 35. p. 142. t. XI. opp. ἀῤῥωστούσης ἐσχάτως τῆς ἐμφύτου θερμασίας, et mox ibidem:

φακες, οἱ δὲ παλαιοὶ ἐπὶ τοῦ ἄκρως τιθέασιν· ἐσχάτως φιλόσοφος.

τὸ δ' ἐσχάτως ἀῤῥωστεῖν ὀλέθριον. qualia fere innumera, quae iam studio taceo, in vastis illis *Galeni* libris et commentariis passim occurrunt, quaerentibus sane perquam facile obvia futura. An igitur, inquam, inter σύρφακας illos *Thomae* nostri fictitios iure referendus erit *Diodorus* Siculus, qui in Excerptis de Virtutibus et Vitiis p. 554. t. II. opp. edit. *Wesseling*. sic manifestissime scripsit: τὸν Φερεκύδην ἐν Δήλῳ νοσεῖν καὶ τελέως ἐσχάτως ἔχειν. item alibi lib. XVIII. p. 293. ἐσχάτως ἤδη διακείμενος. quomodo et *Polybius* loquitur lib. I. cap. 24. et *Agatharchides* apud *Photium* pag. m. 721. ut et *Polyaenus* l. V. 2, 16. p. 351. et alibi. Sic et l. XVII. p. 514. et l. III. p. 174. ἐσχάτως κινδυνεύειν. pari sensu idem dixit *Diodorus* Siculus. Neque denique, ut finem tandem dictis his faciam, ad vilissimam illam vulgi faecem cum aspero nostro *Thoma* detrudendus iure erit *Artemidorus* cultioris sane inprimis stili nitoris, si quis unquam alius, studiosissimus et callentissimus, quum ita scribere haud vereretur l. III. Oneirocrit. c. 61. p. 189. τοῖς δὲ ἐσχάτως ἔχουσι σωτηρίαν προαγορεύει, quod ipsum alibi sic expressit l. II. c. 26. p. 114. οἱ πρὸς ἐσχάτοις ὄντες ἐναφιᾶσι τῇ κοίτῃ. Quomodo et *Lucianus* in Abdicat. p. 499. γυνὴ ἐν ἐσχάτοις οὖσα καὶ παμπονήρως ἔχουσα. pro quo *Aeschines* in dialogo Socrat. III. p. 80. habet ἀδυνάτως ἔχει. ubi videndus in notis *Io. Clericus*; item *Iulianus* in Caesar. p. 8. Ὅ γε Ἀλέξανδρος ἐν ἐσχάτοις καθῆστο, et *Arrianus* l. III. de Expedit. Alex. p. 213. Δαρεῖος ἐς τὰ ἔσχατα προδοθείς. Ita et τὰ ἔσχατα παθεῖν dixerunt *Dionys*. Hal. l. VI. p. 357. *Lucianus*, ipse *Xenophon*, *Iosephus* et *Aristides*, qui et ἐπ' ἔσχατον ἐλθεῖν pari sensu dixit t. I. p. 289. et p. 312. et alibi; item εἰς τοὔσχατον ἐλθεῖν ibidem p. 289. et p. 299. ut et ἔσχατα (374) ἐσχάτων πράττειν t. II. p. 196. et σωθῆναι ἐκ τῶν ἐσχάτων t. I. p. 312. ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύειν legitur apud *Aelian*. in Fragment. p. 1025. et l. II. Var. Hist. c. 4. τὰ ἔσχατα δράσειν, pro quo pari sensu frequentissime apud alios auctores occurrit εἰς τὰ ἔσχατα ἐλθεῖν vel ἀφικέσθαι, item τὰ ἔσχατα κινδυνεύειν, ut et ἐν τοῖς ἐσχάτοις εἶναι, sicut apud *Iosephum* lib. de Vita sua p. 37. t. II. opp. τὸν Νέρωνα ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄντα. et apud *Aretaeum* l. I. de causs. et sign. Acutor. Morb. c. 2. p. 15. κἢν ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἔωσι. item apud *Aristidem* t. II. opp. p. 219. ὑπ' ἐσχάτης ἀνάγκης τῶν πραγμάτων ἀγχόμενοι. item ἐν τοῖς ἐσχάτοις κεῖσθαι, nec non εἰς ἔσχατον ἐλάσαι κίνδυνον apud *Artemidorum* l. II. c. 78. quo et illud pertinet proverbium apud *Suidam*, *Diogenianum* et *Mich. Apostolium*, τὴν ἐσχάτην τρέχειν scil. γράμμην, nempe ἐπὶ τῶν τὰ λοίσθια πνεόντων, ut bene exponit laudatus modo *Apostolius*. *Hippocrates* quoque noster in hunc sensum dixit Aph. III. sect. I. τὰς ξυμπτωσίας ἄγειν ἐς τὸ ἔσχατον, et mox Aph. VI. ἐς τὰ ἔσχατα νοσήματα, αἱ ἔσχαται θεραπεῖαι κράτισται. qui et alibi saepe scripsit ἐς τὸ ἔσχατον ἦλθεν ἡ νοῦσος, item αἱ νοῦσοι ἐς τὸ ἔσχατον ἀφιγμέναι, et ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἰοῦσαι, et ἔκτηξις ἐσχάτη l. VII. Epidem. p. 828. libro denique de Arte τὸ πῦρ ἐσχάτως καίει. Sed ut finem tandem aliquando faciam dictis meis copiosis, et quod iure vereor, fastidiosis: talia apud omnes fere meliores auctores ubivis

'Εταίρα 'Αττικοί[1], οὐχ ἑταιρίς[2]· ἑταιρῶ

locorum occurrunt, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε, quod neque ipsos Graecarum literarum tirones latere confido. Haec igitur aliquanto effusius propter iustam rationem et summam simul necessitatem hactenus a nobis dicta de phrasi illa περιμαχήτῳ, ἐσχάτως ἔχειν, nunc validissime, spero, defendent et ab omni in posterum contradictione et dubitatione plenissime tutum immunemque praestabunt illum controversum maxime hactenus S. *Marci* locum c. V. 23. τὸ θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει; quem hic inprimis pro consueto suo maligno more acrius tetigisse videtur loquaculus noster tinnulusque Graeculus, non veritus profecto ipsum sanctissimum illum virum sic impie prorsus atque βλασφήμως inter abiectos plane atque sordidos σύρφακας referre, cuius tamen iustam defensionem iamiam maximam partem strenue in sese susceperunt viri praestantissimi, *Io. Henr. Maius* in Observat. Sacrar. l. IV. p. 112. seqq. B. *Wolfius* in Curis philol. et Crit. in Nov. Test. t. I. p. 458. *Io. Conr. Schwarzius* cum in Obss. ad *Io. Olearii* libellum de stilo Novi Testamenti p. 289. tum et inprimis in Commentariis Criticis et philol. linguae Graecae Novi Foederis p. 588. 589. ac denique, ut alios iam plures taceam, *Iac.* (375) *Elsnerus* in Observat. Sacrar. t. I. p. 145. item celeberrimus *Wesselingius* ad *Diodori* Siculi l. XVIII. p. 293. t. II. et Graece doctissimus *Abreschius* in Annotat. ad quaedam N. T. loca p. 557. Ex quorum omnium allatis opportune testimoniis et exemplis, iunctis cum his nostris novis maximam partem observationibus, protinus sane affatim constabit, frustra et imperite plane hic obloquutos fuisse *Thomam* illum *Magistrum* atque *Phrynichum* reliquosque illorum hactenus sequaces, quum, posito omni pudore, dictionem illam egregiam prorsus atque significantissimam ἐσχάτως ἔχει damnarent ac ceu rusticam plane atque plebeiam proterve nimis proscriberent, quin potius inde iusta quasi vindicta promeruisse; ut frigidum et inficetum ipsorum scomma istud in ipsos iuste retorquendo; ipsi illi cultissimi scilicet homines et Atticarum elegantiarum, si diis placet, unici promi condi, inter ipsos illos, quos crepant, σύρφακας locum suum primarium iure merito occupent serumque tandem, si possint tamen, sic pudorem habeant, quod illos optimos quosvis auctores et ipsum adeo sacrum scriptorem nefando prorsus ausu ad σύρφακας relegaverint, qui quondam elegantissima illa phrasi ἐσχάτως ἔχει rectius usi fuerint. TRILLER. [cf. *Lobeck.* ad Phryn. p. 389.]

1. 'Εταίρα 'Αττικοί, οὐχ ἑταιρίς.] Perperam hic legitur ἑτερίς in meo exemplari primo, consueto scribarum et typographorum errore, ut notum. Ceterum autem hac voce hic damnata a *Thoma* ἑταιρὶς usi tamen sunt, ceu proba, *Athenaeus* aliquoties, item *Plutarchus* in praecept. Polit. et alibi, ut et *Clemens* Alex. *Io. Chrysost.* aliique plures; adeo ut penitus reiicienda haud videatur: inprimis quum ipsa hic analogia plurimum ipsi faveat, ut in ὀρχηστρίς, αὐλητρίς, κυμβαλιστρίς, κασσωρίς et sexcentis id genus aliis. IDEM.

Sic *Demosth.* pro Phorm. p. 605. C. [p. 958. *Reisk.*] εἰ σὺ μὲν χλανίδα φορεῖς καὶ τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δ' ἔδωκας ἑταίραν (forte τῇ ἑταίρᾳ), καὶ ταῦτα γυναῖκα ἔχων ποιεῖς καὶ τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγεις καὶ ζῇς ἀσελγῶς, ὥστε καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αἰσθάνεσθαι. Conf. quae de hac voce tradit *Moschop.* in Dict. Att. add. not. ad *Luc.* t. I. p. 120. STOBB.

δέ, ἑταιρήσω καὶ ἑταίρησις[1] τὸ τοὺς ἄνδρας πάσχειν τὰ τῶν ἑταιρῶν[2]. ἑταιρεῖ μὲν οὖν καὶ πορνεύεται ὁ πασχητιῶν, ἀλλ' ἑταιρεῖ μὲν ὑπὸ ἐραστοῦ, πορνεύεται δὲ ὑπὸ τοῦ τυχόντος[3]. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου[4]· οὐκ ἔτι[5] δήπου μόνον φαίνεται[6] ἡταιρηκώς, ἀλλὰ (μὰ τὸν Διόνυσον οὐκ οἶδ' ὅπως δυνήσομαι περιπλέκειν ὅλην τὴν ἡμέραν) καὶ πεπορνευμένος. κυρίως δὲ πορνεύεται ἡ γυνή. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ στεφάνου[7]· τοῦ μὲν

Locus *Demosth.* seq. est ἐν τῷ κατὰ 'Ανδροτίωνος p. 397. sect. 105. Quod de potestate addit verbi καταπορνεύειν in *Herodoti* I. c. 94. ea oritur ex praepositione κατά, de quo in *Lect. Aristaen.* p. 277. seq. Abresch.

MS. A. ἑτέρα male, ita quoque MS. B. ubi secunda manus correxit ἑταῖρα. [Antea legebatur h. l. ἑταῖρα.]

2. Οὐχ ἑταιρίς. ἑταιρῶ δέ, ἑτ.] 'Εταιρὶς habet tamen *Xenoph.* 'Ελλ. V. p. 443. [4, 6.] pro quo paulo ante ἑτ(αι)ρίας dixit; συνεταιρίδες legitur *Iudic.* XI. fin. Witter.

(376)

Sic corrigend. vel non monente *Phavor.* apud quem deficit δέ. Conf. *Bos* Observ. Crit. p. 117. ubi ε et αι saepius confundi hoc ipso exemplo docet. *Aesch.* in Tim. p. 173. C. ἄν τις 'Αθηναῖος ἑταιρήσῃ. *Lys.* contr. Alcib. p. 291. οὐχ οἱ μὲν πολλοὶ αὐτῶν ἡταιρήκασιν, οἱ δὲ ἀδελφαῖς συγγεγόνασι; Stobb.

Sic Leidd. cum *Phavorino:* vulgo inepte οὐχ ἑτερίς. ἑτερῶ δέ, ἑτ. frequentissimo errore. Leid. pr. dat καὶ οὐχ. Oudend. [καὶ οὐχ etiam Burm. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

Uterque MS. ἑταιρίς.

3. 'Ετερῶ] MS. A. ἑταιρῶ.

1. Καὶ ἑταίρησις.] *Aesch.* l. c. γραφὰς ἑταιρήσεως πεποίηκε. scr. γραφάς. *Wolf. impudicitiae accusandi potestatem dedit.* Malim: *scortationis.* Stobb.

2. Τῶν ἑταιρῶν.] MS. B. ἑτέρων, sic post ἑτερεῖ pro ἑταιρεῖ, quod habet MS. A. [In seqq. pro ὑπὸ ἐραστοῦ dedit *Ritschel.* ex uno libro ὑπὸ τοῦ ἐραστοῦ.]

3. 'Υπό.] MS. B. ἐπί.

4. Αἰσχιν. ἐν τῷ κ. Τιμ.] Pag. 178. B. ubi φανήσεται ἡταιρ. non male. Post: ἀλλὰ καὶ (μὰ τὸν Δ. οὐκ οἶδ' ὅ. δ. περιπλέκειν. ὅλην) κ. τ. λ. Stoeber. [p. 8. Steph. 77. *Reisk.* ubi Bekkerus §. 52 ex quinque libris φαίνεται μόνον, ante quem μόνον φανήσεται]

5. Οὐκ ἔτι.] Uterque MS. οὐκέτι. [idque recepit *Ritschel.*]

6. Φαίνεται etc.] Apud *Aeschinem* in Timarchum p. 268. D. legitur φανήσεται ἡτ. ἀλλὰ καί. Utrumque bene: nam ut apud Latinos, sic iam apud Graecos καὶ saepe per ellipsin intelligitur οὐ μόνον, ἀλλά, *non solum, sed* pro *verum etiam.* Seqq. usque ad ἡμέραν parenthesi inclusi, quod sensus postulat. Oudend.

7. Περὶ τοῦ στεφάνου.] Non comparet τοῦ in Leid. pr. [neque in *Burm.*] cuncta ἐν τῷ π. τ. στεφ. desunt Oxon. *Demosthenis* verba leguntur ἐν τῷ κατὰ 'Ανδροτίωνος λόγῳ p. 708. B. [p. 612. *Reisk.* §. 61. B.] τοῦ δὲ τὸν πατέρα etc. Idem.

τὸν[1] πατέρα ἠταιρηκέναι, τοῦ δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι. καὶ πορνεύει ὁ ταύτῃ χρώμενος. Ἡρόδοτος δὲ[2] ἀντὶ τοῦ εἰς πορνείαν ἐκδίδωσι χρῆται τῷ ὀνόματι ἐν τῇ πρώτῃ· ὅτι τὰ θήλεα τέκνα καταπορνεύουσιν.

Ἑταιρότερος[3] οὐχ εὕρηται, ἐμοὶ δοκεῖν διὰ τὸ οὐκ εὔφωνον[4]. ἑταιρότατος δὲ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ[5]· ταῦτα ἐμοὶ[6] συμβουλεύοντος, ἅπερ τοῖς σαυτοῦ[7] ἑταιροτάτοις. καὶ ἐν Φαίδωνι· οὓς ἂν ἡγήσαιτο[8] οἰκειοτάτους τε καὶ ἑταιροτάτους.

Ἕτερος[9], ἐπὶ δυοῖν, ἄλλος ἐπὶ πολλῶν.

---

1. *Τοῦ μὲν τόν.*] *Phav.* p. 320. *τῷ μέν.* mox *τοῦδε* idem *τοῦ δέ.* sequitur *ὁ ταύτῃ χρώμ.* ubi *ὁ* delet idem. *πορνεύει* et *πορνεύεται* est apud *Liban.* I. p. 346. C. Witter.

2. *Ἡρόδοτος δὲ.*] Lib. I. c. 196. ex. add. p. 91. D. Idem. [Apud Herodotum legitur *καταπορνεύει τὰ θήλεα τέκνια.*]

(377) 3. *Ἑταιρότερος.*] MS. B. hic *ἑταιρότητος.*

4. *Εὔφωνον.*] Vitiose in ed. *Blank.* *εὔφονον.* In *Platonis* verbis, quae invenies in Gorgia p. 487. D. reposui MSS. iubentibus, ut in *Platone* *σαυτοῦ* pro *αὐτοῦ*, et in altero ex *Phaedone* p. 89. D. cum iisdem *ἡγήσαιτο* pro *ἡγήσατο.* Oudend.

5. *Πλάτ. ἐν Γοργ.*] Pag 487. D. ubi melius *σαυτοῦ.* Mox ex Phaed. p. 89. D. in nostro scribe *οὓς ἂν ἡγήσαιτο οἰκ. καὶ ἑταιρ.* Storb. [Pro *Πλάτ. ἐν Γοργ.* *Ritschel.* *ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.* praecedit *ἐπιψηφίζω.*]

[6. *Ἐμοὶ.*] Burm. *ἐμοῦ.* *Ex Add.* Omisit hoc notare *Ritschel.*]

7. *Αὐτοῦ.*] Uterque MS. *σαυτοῦ.* [sic et Burm. *Ex Add.*]

8. *Ἡγήσατο.*] Uterque MS. *ἡγήσαιτο.* [sic et Burm. *Ex Add.*]

9. *Ἕτερος.*] Vid. interpretes ad *Lucae* c. IX. 59. Drakenb. Ita quoque *Ammonius*, quibus non assentietur, qui haec *Euripidis* consideraverit Phoen. vs. 845.

Ἑτέρας ἑτέραις μεταμειβομένα,
Πόλις ἅδ' ἐπ' ἄκροις
Ἕστακ' Ἄρεος στεφανοῖσιν.

Quis enim ibi de duobus tantum verba fieri contendat? sed illius aetate suam hanc legem nondum grammatici tulerant. Neque aliter de *Theophrasto* pronuntiandum, qui, postquam varias attulit causas, cur arbores intereant, addit de Caus. Plant. I. 5. *ἔστι δὲ καί τις ἑτέρα παρὰ ταύτας, ἡ διὰ τὴν ἀκαρπίαν καὶ πολυκαρπίαν.* Sall.

Repetit *Phav.* qui tamen recte monet, discrimen non esse perpetuum ex *Ammon.* voc. *ἄλλος* et *ἕτερος.* Conf. *Erot.* voc. *ἄλλος.* Witter.

Apud *Platon.* *ἑτέρους μέν, ἑτέρους δὲ* scriptum pro *ἄλλους*, nemo recte dubitabit. Nostro subscripsit *Kuhn.* ad *Aelian.* III. 44. pr. et *Perizon.* ad eund. XI. 7. fin. Storb.

Ex *Ammon.* p. 61. Plerumque verum est, ut Latinis *alter* et *alius*, non tamen perpetuum, quod iam lexica monuerunt, nec non

Ἑτερόφθαλμος[1] ὁ τὸν ἕνα[2] πηρωθεὶς[3] τῶν ὀφθαλμῶν[4], οὐ μονόφθαλμος[5]. μονόφθαλμος γὰρ ὁ ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχων φυσικῶς, οἷον μυθεύονται[6] τὸν Κύκλωπα.

Ἔτι, οὐκ ἀκμήν[7], εἰ καὶ Ξενοφῶν ἅπαξ[8] ἐχρήσατο.

L. Kusterus ad *Suidam* h. v. et in ἄλλο. Apoll. Rh. I. 250. Ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην ὀλοφύρετο. ubi male vulgo ἑτέραν. *Aelian.* l. VIII. de An. c. 1. τρίτον ἕτερον πόδα. Oudend. [cf. *Bachmanni* Anecdd. vol. II. p. 376, 4. Phot. p. 25, 21. *Pors.*]

1. Ἑτερόφθαλμος ὁ τὸν ἕνα πηρωθεὶς τῶν ὀφθαλμῶν.] Vid. *Harpocr.* h. v. Drakenb. Legendum haud dubie πηρωθείς, quod forsan iam ab aliis, opinor, observatum: mendum enim typographicum mihi videtur, quamquam pari modo circa istam vocem peccatum fuerit aliquoties in *Hesychii* lexico, ubi perperam πεπειρωμένοι et πεπωρωμένοι legitur pro πεπηρωμένοι, ut alibi notavimus: id quod vel sequens τετυφλωμένοι manifestissime evincit. Sed haec obiter; vid. *Nunnes.* ad *Phryn.* p. 55. [p. 136. *Lobeck.* quem vide.] Triller. (378)

Consule Cl. *Valckenaerium* ad *Ammon.* lib. II. cap. 1. Errat *Moeris*, cum scribit [p. 153. ibiq. *Piers.*]: ἑτερόφθαλμος Ἀττικῶς, μονόφθαλμος Ἑλληνικῶς. Typographi Rom. menda est πειρ. Oud.

Demetrius Phaler. de elocut. p. 116. οἷον Φίλιππος μὲν διὰ τὸ ἑτερόφθαλμος εἶναι.

2. Ὁ τὸν ἕνα.] *Phav.* p. 321. ὁ κατὰ τὴν τύχην τὸν etc. Witter. Sic quoque *Moschop.* in Dict. Att. h. v. Stoeb.

3. Πηρωθεὶς.] Rom. πειρωθεὶς male. Witter. Vulgatam tuetur *Moschop.* in voce. Stoeb.

4. Τῶν ὀφθαλμ.] *Phav.* ὀφθαλμόν.

5. Οὐ μονόφθαλμος.] Utriusque vocis exempla in eadem significatione occurrunt apud optimos scriptores; ἑτερόφθαλμος *Diod.* XII. p. 83. B. *Laërt.* p. 264. F. 265. D. etc. μονόφθαλμος *Aristid.* p. 26. *Apollod.* Biblioth. II. 8, 3. περιτυγχάνουσιν Ὀξύλῳ μονοφθάλμῳ, τὸν γὰρ ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἐκέκοπτο τόξῳ. *Polyb.* V. 67. τὴν δὲ πρώτην Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου κατάληψιν κ. τ. λ. *Lucian.* t. II. p. 785. *Graev.* [Macrob. c. 11.] Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου, ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων. vid. et *Liban.* II. p. 338. D. Hinc *Gloss.* p. 134. *luscus*, μονόφθαλμος, ἑτερόφθαλμος. Onom. *Calep.* p. 83. *luscus*, ἑτερόφθαλμος. p. 90. *monoculus*, μονόφθαλμος. p. 165. *unioculus*, μονόφθαλμος. Witter.

6. Οἷον μυθεύονται.] *Cratinum* auctorem profert *Moschopulus* Dict. Att. in voc. ἑτερόφθαλμος, secus ac *Phrynichus*, qui v. μονόφθ. μονόμματον eum scripsisse, tradit. Vid. modo laudatum cl. *Valcken.* l. c. et Cel. *Sallier.* ad *Phryn.* l. c. Idem.

7. Οὐκ ἀκμήν.] Sic plane sentit *Moeris* voc. ἀκμήν [p. 79. s. *Pierson.*], quibus praeivit *Phrynich.* voc. ead. [p. 123. ibiqu. *Lobeck.*] Usus saepissime *Polybius*; emaculandus tamen XIV. 4. ubi οἱ μὲν ἐκ τῶν ὕπνων, οἱ δ' ἀκμὴν ἔτι μεθυσκόμενοι etc. nam ἔτι est (379)

Εὐαγγελίζομαι[1] οἱ πάντες δοτικῇ. ἅπαξ δέ που καὶ αἰτιατικῇ συντασσόμενον εὕρηται, ὡς παρὰ Χαρικλείᾳ[2], καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. σὺ δὲ δοτικῇ ἀεὶ σύνταστε.

---

ex glossa; ita XV, 6. τοὺς δ' ἀκμὴν ἔτι καὶ νῦν κινδυνεύειν. *Anacr.* quoque Od. 33.

Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται
Ὁ δ' ᾠόν ἐστιν ἀκμήν,
Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.

WYTTEB.

Vid. Cel. *Alberti* Observ. ad *Matth.* cap. XV. 16. Cel. *Wetstein* ad N. T. tom. I. p. 423. et *El. Palairet* Observ. Philol. ad *Matth.* p. 53. Codex Alexandr. Epist. ad Hebr. V, 13. νήπιος γὰρ ἀκμήν. *Plutarchus* de Fluminib. p. 32. Μαίανδρος ἀκμὴν στρατηγὸς χειροτονηθείς. ita hunc locum emendat *Ian. Rutgersius* Var. Lect. l. III. cap. 12. p. 236.

8. Ξενοφῶν ἅπαξ.] Conf. omnino *Moschop.* et *Phavor.* h. v. STOEBER.

Sic etiam *Phrynich.* ferme non inspecto *Xenophonte Moeris* v. ἀκμὴν docet, *Xenophontis* locum legi ἐν τῇ Ἀναβάσει, nempe l. IV. 3, 26. καὶ τὰ μὲν σκευοφόρα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ ὄχλος ἀκμὴν διέβαινε. quasi κατ' ἀκμήν, et in ipso transeundi vigore eoque temporis articulo. Ἑλληνικῶς pro ἔτι usurpatum recte ait *Moeris.* Adi Observat. ad Evang. *Matthaei* cap. XV. 16. cl. *Alberti* aliorumque. OUDEND. [Isocratis locus, quem *Lobeck.* ad Phryn. l. l. affert, ad Demon. §. 3. ab *Bekkero* ex libris constitutus est ita: καὶ σοὶ μὲν ἀκμὴ φιλοσοφεῖν.]

MS. A. delet ἅπαξ.

1. Εὐαγγελίζομαι.] Cum *dativo* construendum docet, non cum *accusativo*, quemadmodum in N. T. aliquoties occurrit, sc. *Act.* VIII. 40. Εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας, et *Act.* XIV. 21. BOS.

Locus *Heliodori*, de quo ibi *Thomas*, legitur Aeth. pag. 74. [immo 75. in. l. II. c. 10. ad quem loc. cf. *Coraës* p. 62.] πρῶτα μὲν, inquit, εὐαγγελίζομαί σε τὴν Δημαινέτης τελευτήν. sed ad illum lapidem semel tantum offendisse, ab ipso non iniuria proditum; alibi enim dativum semper anteposuit. Ducem tamen, quem sequeretur, habet *Philonem*, scilicet, qui hocce verbum cum dativo extulit p. 778. de Mercurio enim verba faciens, ait: ποδωκύτατόν τε εἶναι καὶ μονονοὺ πτηνὸν φέρεσθαι διὰ σπουδὴν ἀνυπέρθετον, ἐπειδὴ τὰ λυσιτελῆ φθάνοντα εὐαγγελίσασθαι προσήκει. SALLIER.

Misc. Obs. vol. X. t. II. p. 213. mihi quid videatur de structura huius verbi, quam damnant Grammatici, aperui. ABRESCH.

2. Ὡς παρὰ Χαρικλείᾳ.] Ita emendat *Leopardus* Emend. l. IV. cap. 1. p. 65. sq. olim edebatur Χαρικλείδῃ, quo quasi edito usus est *Priceaeus* ad *Lucae* cap. III. 13. DRAKENB.

Rom. et Vasc. rectius Χαρικλείδῃ. STOEB.

Sic exhibent MSS. *Phavor.* p. 322. et ed Rom. ut ex emenda-(380)tione *P. Leopardi* et *Nunnesii* tacite reposuit *Blankardus* pro Χαρικλείδῃ. Hoc nomine scil. citari solebat *Heliodori* Milesium opus, ut *Achillis* Tatii ἐν Λευκίππῃ. V. in ἀναβαίνω. Comm. ad *Phrynich.*

Εὔγνωμον μὴ λέγε[1], *ὡς εὔδαιμον, ἀλλ' εὐγνῶμον*[2]. *ἄγνωμον δέ*[3] *καὶ σύγγνωμον. Λουκιανὸς ἐν τῷ δὶς κατηγορούμενος*[4]· *ἄγνωμον γὰρ ἐπ' ἐμὲ τὴν ἐμὴν μάχαιραν ἀκονᾶν. Θουκυδίδης*[5]· *ξύγγνωμον*[6] *δ' ἐστὶ τὸ ἀκούσιον. ἄγνωμον δὲ ἀνθρώπιον*[7] *ὁ αὐτός φησιν.*

Εὐειδὴς[8] *ὁ τὸ εἶδος παντὸς τοῦ σώματος κάλλιστα διακείμενος, καλὸς δὲ ὁ τὴν ὄψιν ἀστεῖος.*

---

p. 118. et Cl. *Albert.* ad *Hesych.* t. I. p. 691. Quantopere vero errent Grammatici proscribentes *εὐαγγελίζομαί σε*, dum eius constructionis in S. litteris vim non percipiunt, docet egregie Cl. *Abresch.* in Misc. Obs. v. X. p. 213. OUDEND. *Heliodori* locum quoque indicavit cel. *Alberti* in Periculo Critico p. 16. [Male statuisse et *Abreschium* et *Oudend.* docet *Lobeck.* ad Phrynich. p. 268.]

1. *Εὔγνωμον μὴ λέγε.*] Legitur apud *Lucian.* t. I. p. 192. *Graev.* [Dial. Deor. XIII. 2.] *εὔγνωμον, ὦ Ἡράκλεις, προκατακλίνεσθαί σου τὸν Ἀσκληπιόν* etc. et in *Lucio: ἀλλὰ εὔγνωμον τὸν οἰκοῦντα ἐνεγκεῖν.* et in Catapl. [cap. 9.] *καὶ μὴν τοῦτό γε πάντως εὔγνωμον αἰτῶ.* Vid. et *Aristid.* p. 118. *Diod.* XIII. p. 152. A. *Ioseph.* p. 51. B. 607. C. 880. A. WITT.

Scil. quia *εὔγνωμος* non dicitur, ut *ἄγνωμος· σύγγνωμος*, sed solum *εὐγνώμων. Luciani* locus prostat t. II. p. 828. ed. ult. *Thucydidis* est lib. III. c. 40. *ἐστὶ* deest ed. Vasc. *ἑκούσιον* Leid. pr. Vide *Hudson.* ibid. OUDEND. [Errat vehementer *Oudend.*]

MS. B. *εὔγνωμων* et *εὔδαιμων*, sed mox *εὐγνῶμον.*

2. *Ἀλλ' εὐγνῶμον.*] Sic quoque *Ioseph.* p. 1050. G. Idem tamen etiam *ἄγνωμον* usurpat. p. 40. D. uti *Laërt.* p. 18. B. et *Aristid.* p. 143. B. WITTER.

3. *Ἄγνωμον δέ.*] *Phav.* p. 323 *δὲ* non legit. *Parthenius* Nicaëns. Eroticor. c. 9. *ἐν νῷ μέντοι λαβὼν τὸ ἄγνωμον αὐτῆς.* WITTER.

4. *Λουκ. ἐν τῷ δὶς κατηγωρ.*] Scr. *κατηγορ.* Locus est t. II. p. 233. *Graev.* [c. 29.] STOEB. [In hoc Luciani loco exhibet cod. Gorl. *ἀγνῶμον.* — *ἀκονᾶν* exsulat a Burm. *Ex Add.*]

5. *Θουκυδ.*] Lib. III. p. 199. B. [c. 40.] WITTER. Conf. cl. *Ducker.* p. 191. [vol. I. p. 437. Bekk] STOEB.

6. *Ξύγγνωμον.*] MS. B. *σύγγνωμον.*

7. *Ἄγνωμον δὲ ἀνθρώπιον.*] *Phav. εὐγνῶμον δὲ ἀνθρώπινον ὁ αὐτός φησι. Xenoph.* Cyrop. III. p. 56. *ἀκούσιον*, quod paulo post vocat *ἀνθρώπινα.* WITTER. *Thucydidea* haec invenire nequivi; certum tamen videtur, legi oportere *ἀνθρώπειον.* V. supra hac voce. *ἀγνῶμον* ed. Vasc. OUDEND. [*Ritschel.* recepit *εὐγνῶμον.*]

MS. A. *εὐγνῶμον.* B. *ἀγνῶμον.* [Notare hoc omisit *Ritschel.*] (381)

8. *Εὐειδής.*] Paulo aliter *Ammonius*, qui non *καλός*, sed *εὔμορφος* adiectivo *εὐειδὴς* opponit: *εὔμορφος*, inquit, *εὐειδοῦς διαφέρει· εὔμορφος μὲν γὰρ ὁ τὴν μορφὴν εὖ ἔχων, οἷον εὐπρόσωπος (καὶ γὰρ τὸ τὴν ὄψιν πως σχηματίζειν μορφίζειν λέγομεν), εὐειδὴς δὲ ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν τὸ σῶμα. Ammonium* sequitur *Eustathius* Comm. p. 382. Itaque si grammaticis fides, vox *εὐειδὴς* corpus integrum spectat, minime vero singulas illius partes.

Εὐεπίθετος[1] ὁ εὔκολος εἰς ἐπίθεσιν[2], ἤτοι ὁ εὐεπιχείρητος. Θουκυδίδης ἐν τῇ ἕκτῃ· καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη.

Εὔηθες[3] κατ' εὐφημισμὸν[4] τὸ ἀσύνετον[5]. παρὰ δὲ Δημοσθένει εἰς χρηστότητος τάξιν κεῖται. τὴν ἡμετέραν[6] εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν. καὶ

Quam recte, ostendit *Euripides* apud quem coloris bonitas εὐειδὴς appellatur, Alcest. nempe v. 172.

Ἄκλαυστος, ἀστένακτος, οὐδὲ τοὐπιὸν
Κακὸν μεθίστη χρῶτος εὐειδῆ φύσιν.

Neque minus huicce grammaticorum praecepto adversatur *Achilles* Tatius p. 215. qui de Phoenice disserens ait: ἐστεφάνωσε γάρ αὐτὴν, inquit, κύκλος ἐκφυής. ἡλίου δέ ἐστιν ὁ τοῦ κύκλου στεφανὸς εἰκὼν, κυάνεός ἐστιν, ῥόδων ἐμφερής, εὐειδὴς τὴν θέαν. Phoenicis enim corona pars est illius corporis. Sallier.

Εὐειδὴς de mulieribus proprie dici, quemadmodum θεοειδὴς de viris, lexicographorum nonnulli contendunt. Quibus assensum negabit *Aeschyli* lector Pers. vs. 324. ubi de viro vox adhibetur. Stobb. [Conf. *Valcken.* ad Ammon. p. 167. *Fischer.* ind. ad Palaeph.]

1. *Εὐεπίθετος*] Est *aggressu facilis*, ὁ εὔκολος εἰς ἐπίθεσιν. Sic enim legendum, non εὐκόλως. Bos.

Ea vox a lexicographis omitti non debuisset, utpote quam praeter *Thucydidem* usurpet *Plato* Polit. p. 306. τὸ γὰρ ἀρετῆς μέρος, inquit, ἀρετῆς εἴδει διάφορον εἶναί τινα τρόπον, τοῖς περὶ λόγους ἀμφισβητικοῖς, καὶ μάλ' εὐεπίθετον πρὸς τὰς τῶν πολλῶν δόξας. Sallier.

2. *Ὁ εὔκολος εἰς ἐπίθεσιν.*] Ita scribendum. Vid. *Duk.* ad loc. *Thuc.* a nostro allegat. p. 400. Stobb.

Sic legi cum Graecae linguae genio iubent MSS. Leidd. [et Burm. *Ex Add*] Nihil est, quod circumferebatur, ὁ εὐκόλως εἰς ἐπιτίθεσιν. Monuit id iam cl. *Dukerus* ad *Thucydid.* lib. VI. c. 34. Oudend.

Hadr. Iunius ὁ εὔκολος.

(382) 3. *Εὔηθες.*] Conf. *Hesych.* v. γλύκων. *Hemsterh.* ad *Lucian.* p. 100. Witter.

4. *Κατ' εὐφημισμόν.*] MS. A. καὶ κατ' εὐφ.

5. *Τὸ ἀσύνετον.*] Sic εὐήθης *homo simplex* apud *Xenoph.* p. 558. *Polyaen.* p. 247. εὔηθες *Philostr.* V. A. II. 14. p. 64. τί οὖν βούλεται τὸ εὔηθες ἐκεῖνο φρόντισμα τοῖς ἐρεσχελοῦσι; Eodem sensu legitur apud *Xenoph.* p. 625. *Diod.* I. p. 12. C. et εὐήθεια *stultitia* apud *Herod.* VII. p. 446. *Xenoph.* Ἀναβ. I p. 198. Witt.

6. *Τὴν ἡμετέραν* etc.] Leid. pr. ὑμετέραν. male. *Demosth.* de falsa Leg. p. 309. in f. διὰ τὴν ἡμετέραν πρᾳότητα καὶ εὐήθειαν. *Thucydidis* locum memoravit etiam *Suidas* h. v. exstat lib. III. c. 83. ubi vide Comment. Errat vero *Moeris* [p. 143. *Pierson.*] vehementer, cum putet, εὔηθες pro ἀνοήτῳ esse Ἑλληνικόν, non Ἀττικόν. Contrarium evincunt sexcenta Atticorum exempla, et *Demosthenes* eadem pagina. Oudend. Uterque MS. ὑμετέραν. [ita et *Burm. Ex Add.* Demosthenis locus est p. 374, 10. *Reisk.* §. 103 B. ubi vid. *Schaefer.* Apparat. t. II. p. 525. qui recte monet iniuria ab *Oudend.* spretum

Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ[1]· καὶ τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει.

· Εὐθενεῖν[2] κάλλιον ἢ εὐθηνεῖν. εὐθενία δὲ οὐ λέγουσιν[3], οὐδ' εὐθηνία[4], ἀλλ' εὐετηρία[5].

---

esse ὑμετέραν. Restituit hoc *Ritschel.* — Cf. Photius p. 29. s. *Bekk.* Anecdd. p. 91, 23. 243, 12.]

1. Θουκυδ. ἐν τῇ γ'.] cap. 83. init.

2. Εὐθενεῖν.] *Aristid.* p. 103. fin. orat. Neque tamen εὐθηνεῖν a bonis scriptoribus alienum. Vid. *Diod.* IV. p. 280. A. [c. 80. p. 323, 66. ubi vide lectionis diversitatem, et *Wesseling.*] *Ioseph.* p. 961. A. 242. B. 315. D. *Synes.* p. 103. C. Witter. *Iulianus* tamen Misopog. p. 140. εὐθηνουμένης τῆς πόλεως, et εὐθηνία est apud *Etymologum.* Hemsterh. Per ε ad *Magistri* mentem *Aeschylus* in locis a Cl. *Arnaudtio* notatis in Lect. Graec. p. 59. Utraque scriptura placuit *Aristidi,* apud quem aliquoties permutatur cum εὐθύνειν et εὐθενεῖν*), uti et in *Demosthenis* Orat. de Cherson. εὐθηνεῖν frequentant *Themistius* et *Basilius*, et habet quoque *Liban.* Orat. XI. p. 336. D. εὐθηνία quoque aliquoties adhibuit *Basilius.* Abresch. *Heraclides* de Polit. p. 457. καὶ εὐθένησαν οὕτως ὡς περιπόρφυρα ἔχειν ἱμάτια. ita leg. pro εὐσθένησαν. Redderem quoque hoc verbum *Philippo* apud *Stobaeum* in Excerpt. *Grotii* p. 471.

Οὐ χαλεπόν ἐστι τῷ κακῶς διακειμένῳ
Εἰπεῖν τιν' ἐσθίοντα.

Malim εὐθενοῦντα. Aliter hunc locum tentavit *Th. Gatackerus* Advers. Miscell. Posth. cap. XIII. p. 546. Verbo εὐθηνεῖν usus est *Aeneas* Gaz. c. I. p. 6. ὀρχήστρα μὲν εὐθηνεῖ. κακοθηνεῖν dixit *Aristoteles* H. A. lib. VI. c 19.

3. Εὐθενία δὲ οὐ λέγουσιν, οὐδ' εὐθηνία.] Has voces, quas (383) non usurpari dicit *Thomas*, occurrere in nummis docet excell. *Ez. Spanhemius* ad *Iuliani* Orat. I. p. 282. quod indicat cl. *I. Perizonius* ad *Aeliani* V. H. lib. XIII. cap. 1. Vide et ad *Callim.* Hymn. in Delum vs. 268. *Spanhemii* notam. Nonnihil etiam huc facit, quod notat *Paul. Leopardus* lib. V. cap. 2. de vocibus εὐθημοσύνη, et εὐθηνήθησαν, quod usurpat *Herod.* in lib. I. p. 26. *Dio* Lib. XLIV. τοῖς ἄλλοις πᾶσιν εὐθήνησαν. Torren.

Adi Comm. ad *Phryn.* p. 210. εὐθενεῖσθαι λέγοντες, εὐθένειαν οὐ λέγουσιν, ἀλλ' εὐετηρίαν. Verum non modo εὐθηνεῖν dixerunt Attici, sed et εὐθηνίαν. Vid. *Aelian.* lib. XI. An. cap. 2. 10. *Herodian.* lib. VII. cap. 3. Adde cl. *Albert.* ad *Hesychium:* ubi recte notat, superfluam *Kusteri* dubitationem ad *Suidam* Εὐθένεια, ἡ εὐθηνία. Oudend. [*Photius* p. 31, 13. Εὐθενεῖν: ἐν τῷ ε λεκτέον· οὐχὶ εὐθηνεῖν. cf. *Lobeck.* ad Herodianum Phrynicho subiectum p. 465. sqq. *Guil. Dindorf.* praef. ad Demosth. p. VIII.]

4. Οὐδ' εὐθηνία.] Apud *Ioseph.* p. 233. B. 833. E. 868. E. etc. vid. Onom. *Calep.* p. 2. Witter. Adhibuit *Alciphron* lib. I. ep. 24. p. 98. [h. l. pro εὐθηνία scribendum est ex optimis libris ἀφθονία,

---

[*) Frequentissima haec confusio, vid. *Schaef.* Melett. p. 69. et ad schol. Paris. in Apollon. Rhod. p. 16.]

Εὐθές[1] τὸ ἀληθὲς παρὰ μόνῃ τῇ θείᾳ γραφῇ εὕρηται, ἀπὸ τῆς ὁ εὐθὴς[2] ἀρσενικῆς εὐθείας διὰ τοῦ η γραφομένης[3]. παρὰ οὐδενὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων εὕροις ἄν, ἀλλ' εὐθύ, τὸ ἐναντίον τοῦ σκαμβοῦ. ὡς γὰρ ὀξὺς ὀξέος ὀξύ, καὶ ἡδὺς ἡδέος[4] ἡδὺ καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὕτω καὶ διὰ τοῦ ψιλοῦ εὐθὺς εὐθέος εὐθύ.

Εὐθὺ Ἀθηνῶν Ἀττικοί[5], οὐκ ἐπ' εὐθείας.

Εὐθύνη ἡ ἐξέτασις, ὡς Δημοσθένης[6]· ἐν

---

quod restituet *E. E. Seilerus*, vir mihi amicissimus. Quo in loco unde orta sit vox *εὐθηνία* intelligentem non fugiet.] conf. *Hesych.* voc. *Θαλία*. In numis aliquot sub *Augusto* et *Claudio* cusis *εὐθηνία* repetit ill. *Ez. Spanhemius*, quem videsis ad *Iulian.* Or. I. p. 282. et ad *Iosephi* Bell. Iudaic. lib. III. cap. 3. §. 2. conf. *Ioan. Antioch.* p. 882. et not. p. 118.

5. *Ἀλλ' εὐετηρία.*] Ita tamen *Eustath.* de Amor. Ism. et Ismen. I. 2. Drakenb.

Phav. p. 325 *ἀλλὰ εὐθηρία* minus recte; *εὐετηρία* habet *Ioseph.* p. 44. A. 974. D. *Synes.* p. 290. A. *Liban.* t. II. p. 656 D. Conf. *Phrynich.* p. 90. *Hesych.* voc. *ἀλσινεύει.* Witter. *Herodian.* p. 90. Hemsterh. Lex. *Herodot.* p. 106. *εὐεστή, ἡ εὐεμερία, εὐετηρία.* *Alciphron* lib. I. ep. 24. p. 98. *Theophyl.* Simoc. Quaest. Phys. p. 19. *διὰ τοῦτο ἄγγελος εὐετηρίας ἀμυγδαλὴ γίνεται.*

1. *Εὐθὲς.*] *Ammon.* in voce *Εὐθύς.* Hemsterh.

Deficit haec observatio integra in MS. B. [Tota haec paragraphus usque ad finem non comparet in MSS. Leidd. Burm. *Ex Add.* Uncis circumscripsit eam *Ritschel.*]

2. *Τῆς ὁ εὐθής.*] Vid. *Etymol.* M. p. 391. MS. Oxon. *τινος.* Mox *τοῦ* correxi pro *τουτ.* Apud Patres quoque *εὐθές.* Oudend.

Basil. t. I. p. 132. C. et 134. A. Quin ipse *Thomas* illico utitur in V. *εὐθύνη.* Abresch.

MS. A. *ἀπό τινος ἀρσενικῆς εὐθείας διὰ τοῦ* (non *τουτ*, uti male vulg.) *η γραφ.* [Recepit hoc *Ritschel.*]

3. *Διὰ τοῦτ η γραφ.*] Scrib. ex Rom. *διὰ τοῦ η γραφ.* Witt.

(384) 4. *Ἡδέος.*] MS. A. *ἡδέως* et mox *εὐθέως.*

5. *Εὐθὺ Ἀθην. Ἀττικοί.*] *Phav.* p. 325. *οἱ Ἀττ.* Exempla non rara sunt apud *Lucianum*; vid. etiam *Synes.* p. 207. A. Conf. *Hesych.* voc. *καθ' εὐθύ.* *Ammon.* voc. *εὐθύ.* *Phrynich.* p. 24. *Kuhn.* ad *Aelian.* IX, 18. *Hemsterh.* ad *Lucian.* p. 60. Witter.

Vide *Moerida* [p. 141. *Pierson.*] et cl. *Hemsterh.* ad *Luciani* Dial. Mort. 27. *εὐθὺ τῆς καθόδου.* *Valcken.* Observ. ad *Ammon.* lib. II. cap. 2. Innumera addi possent exempla. Oudend. [V. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 144.]

6. *Ὡς Δημοσθ.*] Immo *Λιβάνιος* Decl. 37. l. I. p. 810. B. Wolf. [vol. IV. p. 632. *Reisk.*]

Phav. p. 326. delet *ὡς.* Add. *Xenoph.* p. 552. *Polyaen.* I, 27. p. 52. Witter.

ταῖς εὐθύναις τῶν στρατηγῶν. ὅθεν καὶ εὐθύνη ἡ τιμωρία[1] διὰ τὸ τοὺς[2] ἐξεταζομένους κολάζεσθαι ἀναφανέντας κακούς. καὶ εὐθύνω ῥῆμα[3], τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγω καὶ τὸ κολάζω καὶ τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω. ὅθεν καὶ εὔθυνος παρὰ Λιβανίῳ ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ[4]· δικαιοσύνης ἀκριβὴς εὔθυνος[5] ἵδρυται ἡ τοῦ δικαίου[6]· οἱονεὶ ὀρθότης καὶ στάθμη. ἔτι δὲ εὐθύνω[7] καὶ τὸ εὐθὲς ποιῶ[8], ὃ καὶ ἀπευθύνω λέγεται. καὶ εὐθύνομαι[9] τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι ἢ κολάζομαι[10]· ἀπευθύνομαι δὲ ἀντὶ[11] τούτων οὐκέτι.

---

1. *Εὐθύνη ἡ τιμωρία.*] Apud *Diod.* XIX. p. 651. D. *Gloss.* p. 144. *noxatio*, εὐθύνα. Idem.

2. *Διὰ τὸ τοὺς.*] *Phav.* τὸ non legit. Post κατ' εὐθεῖαν ἄγω.] Idem addit: ὃ καὶ ἀπευθύνω λέγεται· καὶ εὐθύνομαι, εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι καὶ κολάζομαι καὶ βασανίζομαι. ἀπὸ τούτου τοῦ ῥήματος εὔθυνος. *Λιβάνιος* etc. Idem.

3. *Καὶ εὐθύνω ῥῆμα.*] Vid. schol. *Sophocl.* ad Aiac. flagellif. vs. 72. *Isocrat.* ad Demonic. p. 56. *Xenophon* Cyrop. p. 1. Drakenb.

4. *Ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ.*] T. II. p. 370. A. [vol. I. p. 335 *Reisk.*] ubi legas modo: ἀλλ' ὅποιπερ ἂν ἴδῃς, ἀκριβὴς εὔθυνος ἵδρυται. Quomodo huc δικαιοσύνης et ἡ τοῦ δικαίου irrepserint, nescio; certe alieno loco: explicationis gratia saltem scribi debuit ἢ sive ἤγουν, ut in *Phavor.* Oudend.

5. *Εὔθυνος.*] Ignorat hanc vocem MS. B.

6. *Ἡ τοῦ δικ.*] *Phav.* ἤγουν τοῦ δικ. Witter.

MS. A. ἤγουν τοῦ δικαίου οἷον. sine puncto distinctionis post δικαίου, quod itidem delet B. in ceteris cum vulg. consentiens. Stobber. [*Ritschel.* interpunxit post v. ἵδρυται. Haud dubie ἤγουν recipiendum est.]

7. *Εὐθύνη* etc.] Leg. ἔτι δὲ εὐθύνω καὶ τὸ εὐθὲς ποιῶ (ὃ (385) καὶ ἀπευθύνω λέγεται; καὶ ἀπευθύνομαι) καὶ τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι καὶ κολάζομαι· ἀπευθύνομαι δὲ ἀντὶ τούτων οὐκέτι. Abresch.

MS. A. ἔτι δὲ καὶ εὐθύνω. [omisit hoc notare *Ritschel.*]

8. *Καὶ τὸ εὐθὲς ποιῶ.*] Leidd. carent vocula καί. Oudend.

9. *Καὶ ἀπευθύνομαι.*] Haec intelligi nequeunt: nam subdit auctor: ἀπευθύνομαι δὲ ἀντὶ τούτων οὐκέτι. Unde clarum est, vel hic vel ibi ἀπευθύνομαι corruptum esse. Cl. *Wolf.* infra coniecit ἐπευθύνομαι. Sed frustra. Veram *Thomae* manum et sententiam servarunt MSS. Leidd. καὶ εὐθύνομαι τὸ εἰς ἐξέτασιν ἄγομαι, ἢ (sic etiam edd. vett. non καὶ) κολάζομαι. Ἀπευθύνομαι δὲ etc. Quare ita restitui. V. *Hesychium.* Idem. [Leidd. suffragatur Burm. *Ex Add.* — Pro οὐκέτι coni. *Ritschel.* οὐχί.]

10. *Καὶ κολάζομαι.*] MS. A. ἤγουν κολάζομαι.

11. *Ἀπευθύνομαι δὲ ἀντὶ* etc.] Legendum ἐπευθύνομαι, alioqui *Thomas* parum secum conveniret. Illius igitur mens est, verbum ἐπευθύνομαι nunquam accipi pro *poenas do*, quod negari non potest: nam ἐπευθύνω semper significat *rego*, *dirigo*. Priori sensu usurpatur ab *Aeschylo* Pers. vs. 862.

Εὔκαρπα δένδρα, ὧν ὁ καρπός ἐστι χρήσιμος ἀνθρώποις εἰς τροφήν· ἄκαρπα[1] *τὸ ἐναντίον*[2], *ἤγουν ὧν τοῖς καρποῖς οὐ χρῶνται οἱ ἄνθρωποι. ἄκαρπον δὲ*[3] *τὸ μὴ ποιοῦν καρπὸν παρ᾽ οὐδενὶ τῶν*

Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου
Στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ᾽ ἠδὲ
Νόμιμα τὰ πύργινα πάντ᾽ ἐπεύθυνον.

Ita quoque *Plutarchus* t. II. p. 790. *οὗτος ὁ πολιτικός*, inquit, *οὐ λέγων μόνον οὐδὲ ὑπαγορεύων ἔξωθεν, ἀλλὰ πράττων τὰ κοινὰ καὶ διοικῶν, ἐπευθύνει τὸν νέον ἔργοις ἅμα καὶ λόγοις πλαττόμενον ἐμψύχως καὶ κατασχηματιζόμενον.* Alterius significationis exemplum reperias apud eumdem p. 975. *τὸ γὰρ ὀξὺ καὶ νοερὸν αὐτῶν*, inquit, *καὶ δι᾽ εὐστροφίαν ὑπήκοον ἁπάσης φαντασίας, ὥσπερ ὀργάνῳ τῷ θεῷ παρέχει χρῆσθαι καὶ τρέπειν ἐπί τε κίνησιν ἐπί τε φωνὰς καὶ γηρύματα καὶ σχήματα· νῦν μὲν ἐνστατικά, νῦν δὲ φορὰ καθάπερ πνεύματα ταῖς μὲν ἐπικόπτοντα, ταῖς δὲ ἐπευθύνοντα πράξεις καὶ ὁρμὰς εἰς τὸ τέλος.* Vide etiam pag. 980. Sallier.

1. *Ἄκαρπα.*] *Thomae* succinit *Pollux* lib. I. §. 234. *ἄκαρπα δὲ λέγουσι δένδρα, ὧν ὁ καρπὸς οὐκ ἔστιν ἀνθρώποις τροφή. τὰ δ᾽ ἄλλα κάρπιμα*, sive ut mox ait, *ἔγκαρπα.* Huc pertinet quoque proverbium *Ἀγρίππου ἀκαρπότερος.* Oudend. [*Ritschel. ἄκαρπα* [*δὲ*] *τὸ ἐναντίον* ex duobus codd.]

2. *Τὸ ἐναντίον, ὧν.*] MSS. addunt bene *ἤγουν ὧν.* Idem. [sic et Burm. *Ex Add.*]

(386) 3. *Ἄκαρπον δὲ τὸ μὴ ποιοῦν καρπὸν παρ᾽ οὐδενὶ τῶν παλαιῶν εὕρηται.*] Fallitur; *Theophrastus* enim, cuius auctoritati in eiusmodi rebus plurimum tribuendum esse, nemo negaverit, *ἀκάρπους* eas arbores semper appellat, quae nullos omnino fructus gignunt; cum autem innumera prope loca sint nostrae huic opinioni stabiliendae idonea, unum seligemus quo nihil disertius: is autem legitur Hist. Plant. lib. III. c. 6. *ἔνιοι δὲ τὰς ἀρκεύθους*, inquit, *δύο εἶναι, καὶ τὴν ἑτέραν ἀνθεῖν μέν, ἄκαρπον δὲ εἶναι· τὴν δὲ ἑτέραν οὐκ ἀνθεῖν μέν, καρπὸν δὲ φέρειν εὐθὺς προφαινόμενον, ὥσπερ καὶ τὰς σύκας, τὰ ἐρίνεα.* Neque aliter exponas haec *Dioscoridis* lib. III. c. 147. ubi de onosmate disserens ait: *ὄνοσμα, οἱ δὲ ὀσμάδα, οἱ δὲ φλονῖτιν, οἱ δὲ ὄνονιν καλοῦσι, ἔστι δὲ ἄκαυλος, ἄκαρπος, ἀνάνθης.* Sallier. Quasi vero ad *παλαιοὺς* haud pertineret ipse *Theophrastus*, scriptor *Ἀττικώτατος*, qui tamen plus quam centies in Historia sua Plantarum perpetuo distinguit inter *τὰ δένδρα ἔγκαρπα, κάρπιμα* et *καρποφόρα* et inter *τὰ δένδρα ἄκαρπα*, seu arbores plane steriles nullumque prorsus fructum proferentes, ubi vid. *Io. Bod. a Stapel* in Comment. p. 14. item p. 79. et 275. ac ita passim, in sequentibus. Add. *Salmas.* in Excercit. Plin. p. 186. Quasi vero vetus non esset scriptor pariter *Dioscorides, Plutarchus, Galenus, Xenophon, Arrianus* et *Artemidorus*, ut alios iam taceam. Immo *Lucianus* lib. de Dipsadibus t. II. p. 481. manifesto sane scripsit: *γῆ ἔρημος, ἀκριβῶς ἄκαρπος, οὐ χλόην, οὐ πόαν, οὐ φυτὸν ἔχουσα*, qua voce et alibi saepissime in eundem sensum usus fuit. Quod si igitur *τὸ ἄκαρπον ἀντὶ τοῦ μὴ ποιοῦν καρπὸν* optimis quibusvis auctoribus profanis frequenti in usu fuerit,

παλαιῶν εὕρηται, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἄκαρπόν ἐστιν οὕτω λέγουσιν, οὐκ ἔῤῥωται πρὸς καρπούς, καὶ[1] *οὐκ ἐπιτηδείως ἔχει πρὸς καρπούς.*

Εὔκολος *ὁ ἀφελὴς καὶ ἕτοιμος εἰς ὅπερ ἄν τις αὐτῷ χρήσασθαι βούλοιτο. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις*[2]·

Ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ'[3], *εὔκολος δ' ἐκεῖ.*

καὶ εὔκολον πρᾶγμα τὸ εὐμεταχείριστον. καὶ εὐκολίαν ἔχει τόδε, ἤγουν ἑτοιμότητα[4] *εἰς μεταχείρησιν*[5]. *ἔστι δὲ καὶ εὐκολία τὸ εὐκόλως φέρειν τὰ συμπίπτοντα*[6] *δυσχερῆ καὶ μὴ δυσφορεῖν μηδὲ καταπίπτειν ὑπ' ἐκπλήξεως. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ*[7]· *καὶ τὴν μὲν τῶν τρόπων εὐκολίαν καὶ σωφροσύνην. δείκνυσι*[8] *γὰρ διὰ τοῦ ἐπαγαγεῖν σωφροσύνην, ὡς εὐκολίαν λέγει τὴν γενναιότητα.*

Εὐκταῖον *ἐνικῶς*[9] *παρ' οὐδενὶ τῶν πα-*

---

ut modo demonstratum: sequitur exinde sua sponte, illud ipsum loquendi genus nec scriptoribus Novi Testamenti sacris, apud quos nempe frequentissime occurrit, indecorum esse posse, ut quidem pro consueto suo more maligno notare hic potissimum voluisse noster *Thomas Magister*. Ἄκαρπος igitur illa est omnino censura: nam ἄκαρπον probum est hoc sensu pro ἀχρεῖον seu καρπὸν οὐ ποιοῦν. Conf. Rev. *Alberti* Obs. sacr. p. 373. Triller. *Aeschylus* tamen Eumen. vs. 804. ἀκαρπίαν de terrae sterilitate posuit, et *Apollod.* I. c. 9. sect. 1. permutat cum ἀφορία. *Hesych.* Ἀφορίαν, ἀκαρπίαν. Abresch. *Leonidas* lib. II. Anthol. cap. IX. epigr. 4. p. 280. ἄκαρπον ἔργον est apud *Plutarchum* de Audition. p. 41. E. et δένδρα ἄκαρπα dixit idem de Placit. Philos. lib. V. c. 25. p. 909. *Dio* (387) Chrysost. Or. V. p. 82. D. ἀκάρποις opponit καρποφόρα.

1. *Καὶ.*] Desunt sequentia in MS. A. quae tamen agnoscit MS. B.

2. *Ἀριστοφ. ἐν Βατρ.*] *Phav.* sic habet omissis pro more exemplis: εὔκ. ὁ ἀφελ. καὶ ἕτ. εἴς τι. καὶ εὔκολον τὸ εὐμεταχ. καὶ εὐκολία ἑτοιμότης καὶ ἡ ἄνεσις. Witter. [cf. *Photius* p. 34, 10. *Casaubon.* ad Sueton. Caes. c. 53.]

3. *Ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδε.*] Vs. 82. ὁ δ' non sunt in Leidd. et edd. vett. ἄκολος Leid. pr. male; sed scribendum ἐνθάδ'. Oud. [*Ritschel.* secundum codd. et edd. εὔκολος μὲν ἐνθάδε, εὔκ. δ' ἐκεῖ.]

4. *Ἑτοιμότητα.*] MS. A. ἑτοιμότατον.

5. *Εἰς μεταχείρησιν.*] MS. B. ἐς μεταχείρισιν. [ita et Burm. Ex Add.]

6. *Τὰ συμπίπτοντα.*] Leid. sec. τὰ ἐμπίπτοντα. Oudend.

7. *Ἀριστ. ἐν τῷ Παναθ.*] Articulum addidi e MSS. t. I. p. 160. ed. Angl. Oudend. [vol. I. p. 262. *Dind.*]

8. *Δείκνυσι — σωφροσύνην.*] Delet haec cod. B.

9. *Εὐκταῖον ἐνικῶς παρ' οὐδενὶ τῶν παλαιῶν* etc.] Conf. *Phav.*

λαίων[1], εἰ μὴ[2] παρὰ Πλάτωνι ἐν νόμοις. ἀλλ' εὐκταῖα καὶ εὐκταιότατα.

Εὐλαβεῖσθαι[3] ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι[4], ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιπ-

---

qui notat Attice dici εὐκτά. Stoeber. Mox tamen ipsum in contrarium allegat *Platonem*, unde sane perspicue discere potuisset, si sapuisset, homo ille indocilis, neque veteribus auctoribus optimis inconsuetam prorsus esse illam loquendi rationem, εὐκταῖον ἐνικᾷς. Sic κἀκείνοις εὐκταῖον dixit *Herodianus*, scriptor ornatissimus, lib. II. c. 1. p. 43. εὐκταῖος καιρός *Alciphron* epist. 4. lib. II. p. 246. (388) ἐπίχαρτόν τι καὶ εὐκταῖον. *Dionys.* Halicarn. lib. VI. p. 379. et ibidem p. 402. συμφοραῖς οὐκ εὐκταίαις. Immo dudum *Aeschylus* εὐκταίαν Ἐριννυν, ubi vid. celeb. *Abresch.* Animadvers. in *Aeschyl.* lib. I. c. 20. p. 135. Item *Iosephus* εὐκταῖος ὁ θάνατος lib. XVII. Antiq. Iud. cap. 7. p. 846. t. I. et ibidem lib. I. cap. 19. p. 51. τὴν εὐκταιοτάτην καὶ μεγίστην ἡδονὴν κομίσαι. *Maximus* quoque Tyrius, Diss. XXX. p. 308. et alibi aliquoties scripsit πολὺ μᾶλλον οὐκ εὐκταῖον. ut similia plura iam studio taceam passim ubivis obvia. Si enim εὐκταῖα dicere liceat, haud dubie etiam εὐκταῖον dicere iure licebit. Triller. Sic plane scripsit et *Moeris* [p. 137.] Creberrime tamen εὐκταῖον de re optabili et pretiosa occurrit, quod et *Hesychius* ac *Suidas* aliique observarunt. Verum *Thomas* et *Moeris* videntur loqui de votis seu sacris votivis, quae plurali εὐκταῖα vocantur. *Sophocl.* Trachiniis vs. 239. Εὐκταῖα φαίνων, ἢ 'πὸ μαντείας τινός; *Pollux* lib. V. §. 130. ἃ δέ τις εὐχόμενος αἰτεῖ, εὐκταῖα λέγει ἀγαθά, καὶ τὸ Ἀττικώτερον εὐκτά. λέγουσι δὲ καὶ εὐχωλιμαῖα. *Aristoph.* in avibus vs. 1060. Θύσουσ' εὐκταίαις εὐχαῖσι. Oudend.

Loc. *Plat.* est lib. III. p. 589. E. [p. 687. E. ubi vid. *Ast.* p. 166. vol. II.] *Aristid.* t. I. p. 4. Abresch.

1. Παρ' οὐδενὶ τῶν παλ.] Habet praeter *Plat.* a nostr. cit. etiam *Aristid.* p. 97. B. *Ioseph.* p. 598. D. *Liban.* t. I. p. 790. C. Onom. *Calep.* p. 101. *optabilis*, εὐκταῖος. Est et εὐκταῖα apud eosdem, *Aristid.* p. 76. B. *Ioseph.* p. 228. E. 235. B. Witter.

[2. Εἰ μή.] Burm. ἢ μή. *Ex Add.*]

3. Εὐλαβεῖσθαι ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι.] *Isocrat.* ad Demonic. p. 51. et 59. Drakenb.

Idem habent *Hesych.* *Suidas*, *Eustathius* et alii lexicographi. Quo inprimis pertinet istud *Hippocratis* Aph. I. sect. 4. τὰ δὲ νήπια καὶ πρεσβύτερα εὐλαβέεσθαι χρή. nec non illud *Aristophanis* in Equit. p. 301. εὐλαβοῦ δέ, μὴ 'κφύγῃ σε κ. τ. λ. Sed talia plura passim apud *Xenophontem*, *Aristidem*, *Plutarchum*, *Aretaeum* et alios. Conf. *Foësii* Oeconom. *Hippoc.* voce εὐλαβεῖσθαι p. 153. Triller.

Edd. vett. τὸ εὐλαβ. δέ. Leid. pr. καὶ τὸ εὐλαβ. δὲ καί. Oud. MS. A. τὸ εὐλαβεῖσθαι. [Καὶ τὸ εὐλαβ. δὲ καὶ ἀντὶ recepit *Ritschel.* — Caeterum cf. *Pierson.* ad Moer. p. 145.]

4. Φυλάττεσθαι.] Addit *Phav.* p. 327. καὶ ἀντὶ τοῦ αἰδεῖσθαι καὶ εὐλαβ. ὡς etc. Exempla apud *Diod.* Sic. XIII. p. 196. D. 199. D. et p. 234. C. Witter.

πικοῖς. καὶ εὐλάβεια ὡσαύτως. εὐλαβὴς μέντοι καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ[1] *ὁ εὔληπτος· καὶ εὐλαβὲς*[2] *ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ*[3].

Εὖ λέγει[4], *καὶ κακῶς λέγει κρεῖττω*[5] *ἢ εὐλογεῖ*[6] *καὶ κακολογεῖ· ὡσαύτως καὶ εὖ πράττει καὶ κακῶς πράττει ἢ εὐπραγεῖ*[7] *καὶ κακοπραγεῖ. δυσπρα-*

---

1. *Καὶ ἐπὶ θηλ.*] Desunt haec in *Phavor.* Post sic interpungit: (389) *καὶ εὔληπτος, καὶ εὐλαβὴς ἐπὶ τ. α.* Idem.

2. *Καὶ εὐλαβὲς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.*] Forsan *ἐπὶ τοῦ φόβου.* vel potius referendum ad *φοβεῖσθαι* et *φυλάττεσθαι.* Nam *Thomas* sensus differentiam notare voluit, quam facit diversitas generis adiectivi *εὐλαβής.* Clarius veriusque sic legeretur: *εὐλαβὴς μέντοι καὶ εὐλαβὲς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. καὶ ἐπὶ ἀρσεν. καὶ ἐπὶ θηλ. ὁ εὔληπτος.* Post *εὔληπτος* distinctionem posui. Oudend.

3. *Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ.*] MS. B. *ἐπὶ τὸ αὐτό.* [ita etiam Burm. *Ex Add. Ritschel.* coni. *ἐπὶ τοῦ οὐδετέρου*, uti infra legitur s. v. *εὐμαθής.* Locum corruptum esse apparet.]

4. *Εὖ λέγει.*] *Isocr.* p. 452. 494. 570. *εὐλογεῖν* idem multo saepius; cui add. *Liban.* II. p. 430. B. *Dio* p 223. E. *Polyb.* XII. 3. *ὀφείλω εὐλογεῖν Λοκρούς.* Witter. *Εὐλογεῖν* tamen adhibuere multi, ut docet cl. *Bos* cum *Elsnero* ad *Luc.* cap. 1. com. 64. et celeb. *Alberti* ad Glossar. N. Foed. p. 123. *Eurip.* Ion. vs. 1614. *εὐλογεῖν τὸν θεόν. Εὐλογία* quoque reperitur in *Dion. Halic.* lib. VIII. p. 530. vs. 7. Abresch.

MS. B. *εὖ λέγε καὶ κακῶς λέγε.* [Bis *λέγειν* in Burm. qui et habet *κρείττω. Ex Add.*]

5. *Κρεῖττω.*] Sic edidi fide Leid. pr. pro *κρεῖττον.* At temere ne fidem praebeas grammatico, et adi potius cl. *Albert.* in Glossario. Mox *Thucydidis* verba invenies lib. III. c. 39. Oudend.

MS. A. *κρείττω.*

6. *Ἢ εὐλογεῖ.*] *Thomas* non audiendus, cum hacce voce *Isocrates* non semel usus esse deprehendatur, ut iam lexicographis monitum; quod de *κακολογεῖν* dici nequit, illud enim verbum in Atticorum scriptis legisse, non meminimus. Quin et ipse *Isocrates* non *εὐλογεῖν τῷ κακολογεῖν*, sed *τῷ λοιδορεῖν* opponit in Busir. p. 122. a vetustioribus tamen Graecis usurpatum *κακολογεῖν*, ex *Diogene Laërt.* colligas, qui Chilonem, unum e septem sapientibus, sic loquentem introducit p. 17. *προσέταττε δὲ καὶ ταῦτα γλώττης κρατεῖν καὶ μάλιστα ἐν συμποσίῳ μὴ κακολογεῖν τοὺς πλησίον.* Nec obiiciat aliquis, *Diogenem*, omissis Chilonis verbis, sua nobis obtrudere potuisse: eamdem enim vocem reperias apud *Stobaeum* Serm. 3. ubi Chilonis apophthegmata ex *Demetrio* Phalereo exscribit: *μὴ κακολόγει*, inquit, *τοὺς πλησίον· εἰ δὲ μή, ἀκούσῃ ἐφ'* (390) *οἷς λυπηθήσῃ.* Sallier. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 200. *Bekk.* Anecdd. p. 95, 4. *Εὐλογεῖν: τὸ ἐπαινεῖν.* ibid. p. 102, 13. *Κακολογεῖν: Ὑπερείδης κατὰ Ἀρισταγόρου.*]

7. *Ἢ εὐπραγεῖ.*] Minus recte, duas enim illas voces a scriptoribus Atticis usurpatas, constat ex lexicis. Idem.

Habet tamen *Thucyd.* l. VI. p. 421. C. [IV. 56.] Sic etiam ceteris sua non deest auctoritas, qua contra iniquam grammatici sen-

γεῖ δὲ καὶ δυσπραγία καὶ κακοπραγία καὶ εὐπραγία [1] καὶ εὐπραξία. Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ [2]· καὶ κακοπραγίαν ὡς εἰπεῖν ῥᾷον ἀπωθοῦνται [3]. καὶ πάλιν εὐλογία [4] καὶ κακολογία [5].

Εὐμαθής [6] ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς. Λουκιανὸς ἐν τῷ δὶς κατηγορούμενος [7]· καὶ ἐπεὶ ἐδόκει μοι εὐμαθὴς εἶναι. καὶ εὐμαθὴς ὁ εὔγνωστος. καὶ εὐμαθὲς [8] ἐπὶ οὐδετέρου [9].

Εὔνοια [10] καὶ ἀπὸ τοῦ ἐλάττονος [11] πρὸς τὸν

---

tentiam tueri se omnino possint. *Εὐλογίας* voce usus Lexiph. *Luciani* init. dial. πολλὴν τὴν εὐλογίαν ἐπιδεικνύμενος. Pro εὖ πράττει *Galen*. dixit εὖ ποιεῖ t. I. p. 80. C. WITTER.

1. *Καὶ εὐπραγία.*] Desunt in MS. B.

2. *Θουκυδ. ἐν τῇ γ'.*] Cap. 39. citatus quoque supra in διασώζομαι [p. 209. hui. ed.] STOEBER.

3. *Ἀπωθοῦνται.*] MS. B. ἐπωθοῦνται.

4. *Εὐλογία.*] Illud nomen in Atticorum numerum reponendum, persuadent exempla a lexicographis adducta; neque repudiandum fuit κακολογία, cum ultimum *Theophrasti* Characterum caput περὶ κακολογίας disputet. SALLIER.

5. *Οὐχ Ἑλληνικά.*] Quid? vocesne εὐλογία et κακολογία ne Graecae quidem sunt? immo sunt maxime Atticae. Consule *Albert.* ibidem et quos laudat de εὐλογίᾳ, ac κακολογίας exempla vide apud *Xenoph.* Cyrop. p. 4. *Theophr.* Char. c. 26. Apage igitur οὐχ Ἑλληνικά, quae etiam non agnoscunt MSS. Leidd. nec Oxon. quare delevi. *Thomas* voluit dicere, εὐλογεῖν et κακολογεῖν non tam proba esse, quam εὖ λέγειν, et κακῶς λέγειν, sed rursus εὐλογίαν et κακολογίαν optime usurpari. OUDEND.

Desunt haec in utroque MS. [Absunt quoque a Burm. *Ex Add.*]

6. *Εὐμαθής.*] Vid. *Ammon.* v. εὐφυής. DRAKENB. Pertinent haec ad εὐφυής, quocum sic coniunguntur in MSS. A. et B. εὐμαθὴς δὲ ὁ εἰς. STOEBER. Addunt δὲ Leidd. quia praecedebat εὐφυὴς etc. infra, ut in *Ammon.* p. 61. *Luciani* verba sunt t. II. p. 824. ed. ult. ubi ἐπειδὴ vulgo, sed ἐπεὶ in MS. Oxon. In fine ἐπὶ οὐδετέρου exsulant a Leidd. OUDEND. [Addit δὲ etiam Burm. *Ex Add.* — De voce εὐμαθὴς vid. *C. Fr. Hermann.* ad Lucian. de Conscr. Histor. c. 53. p. 314.]

7. *Λουκ. ἐν τ. δ. κατηγ.*] T. II. p. 232. *Graev.* [cap. 27.] Conf. nostr. voc. ἀτενές. [p. 113. h. ed.] STOEBER.

(391) 8. *Εὐμαθές.*] *Rufus* Ephes. lib. I. de Part. Corp. Hum. p. 23. οὐκ εὐμαθὲς δὲ καὶ ῥᾷστον οὕτως καὶ μανθάνειν αὐτόν, καὶ ἕτερον διδάσκειν, ubi malim legere οὐκ εὐμαρὲς δέ.

9. *Ἐπὶ οὐδ.*] Desunt haec in MS. B. [Desunt etiam in Burm. *Ex Add.* Uncis inclusit *Ritschel.*]

10. *Εὔνοια.*] Vid. Cel. *Wetstein* ad N. T. t. II. p. 258.

11. *Καὶ ἀπὸ τ. ἐλάττ. πρ. μειζ.*] Exemplo *Euripides* Orest. v. 866. εὔνοιαν ἔχειν τῷ πατρί. STOEBER.

μείζονα[1] καὶ ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα· εὐμένεια δὲ ἀεὶ[2] ἀπὸ τοῦ μείζονος πρὸς ἐλάττονα. εὕρηται δὲ καὶ τὸ ἐναντίον. Αἰσχύλος ἐν τοῖς Πέρσαις[3]· εὐμενεῖς[4] δ' ἡμᾶς καλεῖς. Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ[5]· τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας. καὶ Ἀριστείδης[6] ἐν τῷ περὶ τοῦ πέμπειν βοήθειαν τοῖς ἐν Σικελίᾳ· μὴ παντάπασιν[7] ἔχειν εὐμενῶς τοῖς δεσπόταις.

Τὸ **Εὐνομεῖσθαι**[8] οὐκ ἐπὶ πόλεως μόνον καλῶς καὶ ὑπὸ νόμων[9] διοικουμένης τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ οἰκίας σωφρόνως καὶ ὡς δεῖ οἰκονομουμένης. Αἰσχίνης[10]· κατιδὼν γὰρ οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ εὐνομουμένην.

---

1. *Πρὸς τὸν μείζονα.*] MSS. carent τόν, ut statim πρὸς ἐλάττονα. Mox illud ἀεὶ ne offendat, *plerumque* non *semper* voluit dicere *Thomas*, nisi sibi ipse obloqui voluerit. Adi doct. *Abresch.* Animadvers. ad *Aeschyl.* pag. 178. Contra ἅπαξ, *raro.* Oudend. [Burm. εἰς μείζονα. *Ex Add.* — *Ritschel.* πρὸς μείζονα deleto articulo.]

2. *Εὐμένεια δὲ ἀεὶ* etc.] *Demosth.* de Coron. princ. Drak.
Usum istum voculae ἀεὶ pro *plerumque*, πυκνῶς et ὡς τὸ πλεῖστον, tetigi in Anim. ad *Aesch.* lib. I. p. 178. et ita reperitur apud schol. *Thuc.* ad lib. II. cap. 4. vs. 88. Abresch.

3. *Αἰσχ. ἐν Περσ.*] Vs. 175. Verba sic habe:
Εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.
Stoeber.

4. *Εὐμενεῖς.*] Leid. pr. εὐμενῆς, sed adi *Aeschyl.* vs. 175. *Thucydidis* locum lib. V. c. 105. non percepit *Magister*; consule illic *Dukerum*. *Aristidis* verba habentur t. I. p. 368. ed. Angl. ubi non καὶ παντ. sed μὴ παντ. cum Leid. pr. Oudend.

5. *Θουκυδ. ἐν πέμπτῃ.*] Cap. 105.

6. *Καὶ Ἀριστείδ.*] Pag. 37. A. ubi μὴ pro καί. Idem. [vol. I. p. 560. *Dind.*]

7. *Καὶ παντάπασιν.*] Uterque MS. μὴ παντάπασιν. [Sic et Burm.]

8. *Τὸ Εὐνομεῖσθαι.*] Sic MSS. et edd. vett. ab ed. *Blank.* abest τό. Oudend.

9. *Καλῶς κ. ὑ. νόμων.*] MS. A. καλῶς καὶ ὑπὸ νόμω (scrib. νόμων) διοικ. MS. B. [quocum facit Burm.] καλῶς καὶ ὑπὸ νόμων διοικουμένων, melius διοικουμένης. Stoeb. Oxon. καὶ ὑπὸ ν. (392) Leidd. καλῶς καὶ ὑπὸ ν. quae addi debent; νόμον etiam Leidd. et δ. τάττεται sec. *Aeschinis* locus petitus est ex Or. in Timarchum p. 286. E. Oudend.

10. *Αἰσχίνης.*] Legitur locus, quem citat, p. 27. Abresch. [p. 24. *Steph.* p. 167. *Reisk.* §. 171. *Bekk.*]

Εὐνοῦχος[1]· τὸ δὲ σπάδων[2] Ἀναττικόν.

Εὐπατρίδης καὶ εὖ γεγονώς[3]· τὸ δὲ εὖ γεγὼς ποιητικόν. ἐκάλουν δὲ εὐπατρίδας τοὺς εὐγενεῖς, ὡς αὐτόχθονας[4]· τοῦτο γὰρ πολλοῦ τινος ἄξιον ἔκριναν[5].

Εὐπρεπὴς[6] καὶ ἀστεῖος τὴν ὄψιν κάλλιον λέγειν ἢ ὡραῖος[7]· τὸ δὲ εὔμορφος[8] κοινόν. Πλάτων μέντοι ἐν νόμοις καὶ Ξενοφῶν εὐμορφίαν λέγουσι· σπανίως δὲ καὶ Ἀριστείδης, ἐν τῷ Αἰγαίῳ[9]· καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ πάντων οὗτος ὡραιότατος. ὥστε καὶ σύμβολόν ἐστι τοῦ Αἰγαίου τὸ τῆς εὐμορφίας ἴδιον.

Οὐ μόνον **Εὐπρόσοδος** ἀγρὸς ὁ πολλὰς προσόδους ἔχων, καὶ εὐπρόσοδος ἄνθρωπος ὁ εὐέντευκτος,

---

1. *Εὐνοῦχος.*] Vid. *Dan. Heinsius* ad *Hesiodi* Op. et Dies p. 14.
2. *Τὸ δὲ σπάδων.*] Vid. *Hippocr* t. II. 402. med.
3. *Καὶ εὖ γεγονώς.*] Lege apud *Ioseph.* p. 343. A. WITTER.
4. *Ὡς αὐτόχτ.*] Scr. *αὐτόχθ.* ita quoque in edit. Rom. expressum. In fine post *ἄξιον* ex eadem addendum *ἔκριναν*, quod habet etiam Vascos. *Phav.* p. 253. haec ultima *τοῦτο γὰρ* etc. plane non agnoscit voc. *εὖ γεγονώς*. STOEB.
5. *Ἄξιον ἔκριναν.*] Verbum addidi ex MSS. et edd. vett. quod ab ultima ed. male abest; *ἔκρινον* Leid. pr. De ipsa re vide ad *Hesych.* et *Suid.* OUDEND. [*Valcken.* laudat schol. ad Sophocl. Electr. v. 25.]
   Addit MS. A. *ἔκρινον*. B. *ἔκριναν*.
6. *Εὐπρεπής.*] Sic *εὐπρέπεια Aristaenet.* lib. I. ep. I. p. 6. DRAKENB.
7. *Ἢ ὡραῖος.*] Hinc *ὡραΐζω*. *Aristaenet.* lib. I. ep. I. p. 6. IDEM. Ea tamen utitur *Xenophon:* vide lexica. SALLIER.
8. *Τὸ δὲ εὔμορφος κοινόν.*] Apud *Lucianum* frequentia exempla vocis *εὔμορφος* et *εὐμορφία*. Non rara apud *Ioseph. Laërt.* alios; qui etiam *εὐμορφὺς* [?] usurpare veriti non sunt. *Ioseph.* p. 228. C. *Laërt.* p. 150. C. 151. F. Idem *εὐμορφής* [?] p. 97. A. *δυσμορφία* habet *Herod.* VI. [cap. 61.] p. 402. D. *εὐπρέπεια Ioseph.* p. 114. G. WITTER.
   Oxon. *εὔμορφον* male. De hac voce adi *Ammonium* p. 61. et *Moeridem*, qui eadem nostro habet. *Aristidis* verba vide t. I. p. 251. ed. Angl. OUDEND.
   At quod non refugit *Aesch. Agam.* vs. 425. 463. Choëph. 488. Supplic. 1010. *εὐμορφία* occurrit in Prom. vs. 494. et *Aristide*, praeterquam loco a *Thoma* laudato e t. I. p. 438. iterum p. 355. ABRESCH. [cf. *Pierson.* ad Moer. p. 150. (p. 111. ed. Lips.)]

(393) 9. *Ἀριστ. ἐν τῷ Αἰγ.*] Pag. 99. B. conf. eund. p. 80. A. lin. 19. STOEBBER. [Locus Aristidis est vol. I. p. 405. *Dind.*]

καὶ εὐπρόσοδον χωρίον[1] τὸ ῥάστην εἴσοδον ἔχων, ὧν ἐναντία τὸ δυσπρόσοδος ἀγρὸς καὶ ἄνθρωπος καὶ δυσπρόσοδον χωρίον, περὶ ὧν εἴρηται ἐν τῷ δέλτα, ἀλλὰ καὶ εὐπρόσοδος πάλιν ἄνθρωπος ὁ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν. Πλούταρχος[2]· ὅτι πᾶσιν εὐπρόσοδος[3] ἦν τοῖς δεομένοις καὶ τὴν οἰκίαν ἀνεῳγμένην ἀεὶ παρεῖχεν.

Εὕρημα[4], οὐχ εὕρεμα[5]. Εὐριπίδης ἐν

---

1. *Εὐπρόσοδον χωρίον.*] Hinc *Xenoph.* *'Αναβ.* p. 354. A. [V. 4, 30.] χωρία εὐπροσοδώτατα. et *Κύρου παιδ.* lib. VI. [1, 23.] p. 151. F. τὸ στράτευμα εὐπροσοδώτατον, ut leg. cum MS. Leid. et *Suida*. Oudend. [Vid. supra p. 241. s. hui. ed.]

2. *Πλούταρχος.*] Vid. *Thucyd.* lib. VI. [cap. 56.] p. 449. B. *Synes.* p. 27. B. *Liban.* II. p. 135. A. *Dio* p. 282. B. 685. E. 698. A. Glossae: *adfabilis*, εὐόμιλος, προσηνής, εὐπρόσδεκτος, ἁρμόδιος, εὐκατάμικτος, εὔλαλος. Witter. Public. p. 99. B. ubi ultima verba sic vulgata: καὶ τὴν οἰκίαν ἀεὶ παρεῖχεν ἀνεῳγμένην, καὶ λόγον etc. Stoeb.

3. *Εὐπρόσοδος.*] Inspice *Plutarch.* in Poplicola p. 97. D. p. 99. B. ibique magis significare comem, aditu facilem, ut rogari possit, quam liberalem, videbis. Hinc *Luciano* in Scytha t. I. p. 870. ed. ult. [cap. 10.] τὸ μετ' εὐνοίας αἰδέσιμον καὶ τὸ πρᾶον καὶ τὸ εὐπρόσοδον. Oudend. [Cf. *Schneider.* Append. ad Lexic. s. v. cuius copiis non ita ut debebat usus est *Passovius.*]

4. *Εὕρημα.*] *Plato* Ion. p. 362. εὑρήματι μουσᾶν. Εὑρημάτων libros memorat *A. Gellius* Noct. Attic. praef. p. 9. περὶ εὑρημάτων scripserat *Theophrastus* teste schol. *Homeri* ad Iliad. A. vs. 458. et *Diogenes Laërt.* lib. V. Segm. 47. Voce εὕρεμα usus est *Lysias* apud *Dionys.* Halic. de Isaeo 10. ἐγὼ οὖν σε ἀξιῶ μὴ εὕρεμα ἡγεῖσθαι et *Alexis* in Excerpt. *Grotii* p. 599. *Dio* Chrysost. Or. VI. p. 90. C. *Theophyl.* Simoc. Quaest. Physic. p. 17. Αἰγύπτιον τὸ ἐφεύρεμα. *Isidorus* IV. 22. καὶ εὕρεμα τὴν ἀξίαν ἡγησάμενος. Vetus *Poëta* de Vir. Herb. c. 9. apud *Fabricium* Bibl. Gr. Vol. II. p. 648.

5. *Οὐχ εὕρεμα.*] Parum Attice igitur *Alexis*, cuius haec verba Excerpt. p. 599. [apud Athen. p. 75. B.]

> Τό τε θειοφανὲς μητρῷον ἐμοὶ (394)
> Μελέδημ' ἰσχὰς Φρυγίας
> Εὕρεμα συκῆς.

Ubi tamen non immerito quis suspicetur, irrisum ab Alexide scriptorem, qui ea voce usus erat; hanc enim ab Atticis aliter scribi solere, innumeris prope exemplis ostendi posset. Sallier. Corrigendi itaque *Aristid.* p. 45. A. *Diod.* XVII. p. 522. Witter.

Sic et *Photius* in lex. MS. [p. 38, 18. *Pors.*] ac *Phrynich.* p. 198. ubi V. *Suidas* citat exemplum *Xenoph.* ex *'Αναβ.* lib. II. p. 280. ex quo corrigendus *Xenophon:* ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ κακὰ καὶ ἀμήχανα ἐμπεπτωκότας, εὕρημα ἐποιησάμην. vulgo πεπτωκότας. In *Suida* male omissum κακά. Oudend. [Vitiosae scripturae esse haec ex Atticis deprompta exempla docet *Lobeck.* ad Phrynich. p. 445. s.]

Ἑκάβῃ[1]· πολλῶν λόγων εὑρήμαθ᾽, ὥστε μὴ θανεῖν. Φιλόστρατος[2]· οἷον οὔπω ἔγνωκα[3] τῶν ἐμαυτοῦ καιρῶν εὕρημα.

Εὑρίσκομαι οὐ μόνον ἐπὶ παθητικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐνεργητικοῦ. Λουκιανὸς[4] ἐν τῷ Ἀναβιοῦντες ἢ ἁλιεύς· ἀεί τινας ἀποφυγὰς εὑρισκομένοις.

Εὐστομεῖν[5] ἀντὶ τοῦ εὐγλωττεῖν[6] καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖν. εὔστομα κείσθω[7] παρ᾽ Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ εὐφήμως εἰρήσθω.

Εὐφημία[8] οὐ μόνον ὁ ἔπαινος, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν λόγων καλλιῤῥημοσύνη, ἤγουν τὸ καλοὺς καὶ

---

1. *Εὑρισκ. ἐν Ἑκάβ.*] Vs. 248. *Pors.*

2. *Φιλόστρ.*] V. S. II, 32. p. 626. ubi: *ἀναπηδήσας ὁ αὐτοκράτωρ ἄνδρα τε, οἷον οὔπω ἔγνωκα τὸν ἐμαυτοῦ καιρόν, εὕρημα, καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκάλει τὸν Ἡλιόδωρον. Olearius* observat in cod. MS. legi *τῶν ἐμ. καιρῶν*, ut apud *Thomam*. Melior omnino *Thomae* lectio vulgata est. Id enim Imperator videtur velle: vocavit *Heliodorum*, virum, qualem nunquam antea cognovit (unde distinctio post *ἔγνωκα* locum sibi vendicat) inventum temporum suorum; quasi praecedentia tempora talem invenire non potuissent. Eodem modo *Philostr.* Heroic. p. 751. de Amazonibus narrat, quosdam in Peloponnesum ex Ponto navigantium in Amazonum terram delatos et ab iis captos esse: illis autem cum de aliis, quae in mari sibi evenissent, tum de Achillis in Ponto insula eiusque divitiis narrantibus, *αἳ δ᾽ εὕρημα ποιησάμεναι τοὺς ξένους, ἐπειδὴ ναῦταί τε ἦσαν καὶ νεῶν τέκτονες — ποιοῦνται ναῦς τὸν ἱππαγωγὸν τρόπον.* i. e. *illae opportune hospites sibi advenisse putantes.* WITTEN.

3. *Οὔ πω ἔγνωκα.*] Leid. pr. *οὔ πω εὕρηκα.* OUDEND.

4. *Λουκιανὸς ἐν τῷ ἀναβ. ἢ ἁλ.*] T. I. p. 588. ed. ult. OUD. [cap. 17.]

5. *Εὐστομεῖν.*] Conf. *Synes.* p. 124. A. *Aristid.* p. 85. *Lucian.* Philop. *εὐστόμει καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον θεοῦ δεξιοῦ.* Est et *εὐστομία* apud *Synes.* p. 174. C. Gloss. p. 72. *dicax*, *σκώπτης καὶ εὔστομος.* p. 85. *eloquentia*, *φράσις*, *εὐστομία*. Conf. *Phryn.* p. 90. (395) STOBB. Consule de hoc verbo *Io. Bod. a Stapel* ad *Theophrasti* Hist. Plant. lib. IV. p. 327.

6. *Εὐγλωττεῖν.*] De verbo *εὐγλωττέω* sic disserit *Thomas*, ut nemo non iudicet hocce verbum in Atticorum scriptis reperiri; rarum verumtamen. SALLIER.

7. *Εὔστομα κείσθω.*] Apud *Herod.* lib. II. c. 171. Confer *Phrynich.* p. 212. et *Suidam: Εὐστομεῖν τὸ εὐφημεῖν, καὶ οἱ Ἴωνες εὔστομα κείσθω φασί.* OUDEND. [Cf. Herodian. *Lobeck.* p. 469. vid. *Pierson.* ad eund. Herod. p. 474. s.]

8. *Εὐφημία.*] Vid. de hac voce *Spanhem.* ad *Callim.* Hymn. in Apoll. vs. 17. et ad *Iulian.* p. 26. DRAKENB. [Pro *καλλιῤῥημοσύνη* in seqq. dedit *Ritschel.* ex uno libro *καλλοῤῥημοσύνη*.]

πρέποντας λόγους λέγειν[1]. ὡς Αἰσχίνης[2]· Φίλιππον νῦν μὲν διὰ τὴν τῶν λόγων εὐφημίαν ἐπαινῶ. ὡσαύτως καὶ εὐφημῶ οὐ μόνον τὸ ἐπαινῶ, ἀλλὰ καὶ τὸ καλὰ καί πρέποντα λέγω, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις[3]· εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν.

Εὐφυὴς[4] ὁ εἰς πάντα δεξιός.

Εὔχομαι τῷ θεῷ[5], ἤγουν εὐχὴν πρὸς αὐτὸν ὑπέρ τινος ποιοῦμαι· καὶ εὔχομαι ἀνθρώπῳ[6] ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ αὐτοῦ εὐχὴν πρὸς θεὸν ἀναπέμπω. εὔχομαι καὶ τὸ ὑπισχνοῦμαι[7]. καὶ εὐχὴ ἡ ἐν ἱκετηρίαις[8] ὑπόσχεσις. Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς Ῥώμην[9]· εὐχὰς ποιεῖσθαι καθ᾽ ὧν ἂν ἕκαστος ἐπινοῇ. ὅπερ καὶ εὐχωλὴ[10] παρὰ ποιηταῖς λέγεται. εὔχομαι[11] δὲ τὸ καυχῶμαι παρὰ μόνοις τοῖς ποιηταῖς.

---

1. *Πρέπ. λόγους λέγειν.*] *Phav.* haec non agnoscit. *Xenoph.* *εὔφήμει*, *bona verbo quaeso!* Cyrop. II. p. 38. conf. *Wolf.* ad *Liban.* p. 58. Wittbr.

2. *Αἰσχίνης.*] In Timarch. p. 193. lin. ult. [p. 24. *Steph.* p. 166. *Reisk.* §. 169. *Bekk.*] ubi *Φίλιππον δὲ νῦν μὲν* etc. Sed rectius τὸ δὲ abest. Stoeber. [Male iudicat *Stoeb.* particula δὲ illo in loco abesse non potest.]

Dein excudi curavi ὡς *Ἀριστοφ.* e MSS. Leidd. [quibuscum facit Burm.] vulgo aberat ὡς. Oudend.

3. *Ἀριστοφ. ἐν Νεφ.*] Vs 264. ed. *Herm.* sec.

4. *Εὐφυής.*] Sic *εὔφυΐα Lucian.* Somn. p. 3. Drakenb.

Vid. de hac voce erudite, uti solet, disputantem cl. *Valcken.* ad *Ammon.* Animadv. p. 87. seqq. Stoeber.

5. *Εὔχομαι τῷ θεῷ.*] *Demosth.* de coron. princip. Drakenb. Conf. *Moschop.* h. v. Stoeber. Vid. cel. *Hemsterhus.* ad *Aristoph.* Plut. p. 336. [pertinet huius nota ad paragraphum sequ.] et *Wetstein* ad N. T. t. II. p. 635.

6. *Εὔχομαι — ἀναπέμπω.*] Desunt in MS. B.

7. *Εὔχ. καὶ τὸ ὑπισχν.*] Eodem sensu *ἐπεύχομαι* apud *Aeschyl.* gaudet Sept. contr. Theb. vs. 261.

— — — *ὧδ᾽ ἐπεύχομαι*
Θήσειν τρόπαια, πολεμίων δ᾽ ἐσθήματα.

Stoeber.

[8. *Ἱκετηρίαις* Burm. *ἱκετηρίοις. Ex Add.*]

9. *Ἐν τῷ εἰς Ῥώμην.*] Ipso orationis limine p. 197. ed. Iebb. Stoeber. [vol. I. p. 321. *Dind.*]

10. *Καὶ εὐχωλή.*] Sic scr. schol. *Homer.* Iliad. *Α.* v. 65. *εὐχωλῆς*] *εὐχῆς. δεήσεως.* Idem. Sic MSS. partim, partim edd. vett. vulgo *ἡ εὐχολή.* V. *Hes. Suid. Etym. M. Apoll. R.* I. 425. *τοῖς* statim abest a Leid. pr. Oudend.

Εὔχομαι καὶ προσεύχομαι[1] παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἀεί· εὐχὴ[2] δὲ καὶ ἅπαξ προσευχή[3], ὡς ὁ Πλάτωνος λόγος Ἀλκιβιάδης ἐπιγραφόμενος ἢ περὶ προσευχῆς. συντάσσεται δὲ τὸ προσεύχομαι πρὸς δοτικήν, ἅπαξ δὲ καὶ πρὸς αἰτιατικήν. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ[4]· ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν.

Ἔφησθα[5] ῥητορικόν, εἴπησθα δὲ καὶ ἐθέλησθα[6] ποιητικόν.

Ἔφθακα πάντες. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[7]· ἐφθάκεις γὰρ ἄρα πυθόμενος. τὸ δὲ πέφθακα βάρβαρον. ὥσπερ γὰρ οὐ πέφθαρκα λέγομεν, ἀλλ'

MS. B. *εὐχωλὴ* recte. [ita et Burm.]

11. *Εὔχομαι.*] Quae sequuntur, desunt in codice MS. A.

1. *Εὔχομαι καὶ προσεύχομαι.*] Haec longo intervallo distant in utroque codice ab *εὐχ. τῷ θεῷ.* in B. legitur *προσέρχομαι* non male. STOEBER.

2. *Εὐχή.*] Vid. cl. *Wetstein* N. T. t. II. p. 576. [Particula *δὲ* abest a Burm. *Ex Add.*]

3. *Ἅπαξ προσευχή.*] Ea vox a Christianis auctoribus saepe usurpatur, in aliorum vero scriptis minus obvia est; nam praeter *Plutarchum*, qui ea utatur, novimus neminem: sic autem ille t I. p. 249. *οἱ δὲ μάντεις κατιδόντες ἀετοὺς δύο προσφερομένους, ὧν ὁ μὲν δράκοντα τοῖς ὄνυξιν ἔφερεν διαπεπαρμένον, ὁ δὲ ἵπτατο κεκλαγὼς μέγα καὶ θαῤῥαλέον, ἐπεδείκνυον τοῖς στρατιώταις καὶ εἰς προσευχὰς θεῶν καὶ ἀνακλήσεις ἐστρέφοντο πάντες.* Sed magis insolens nomen *πρόσευξις* eiusdem omnino significationis, quod legitur apud *Orpheum* Hymn. 14. vs. 2.

Ζεῦ πολύτιμε, Ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι ἡμεῖς
Μαρτυρίαν τιθέμεσθα λυτήριον ἠδὲ πρόσευξιν.

SALLIER.

Ita MSS. nisi quod *ἅπαξ* exsulet ab Oxon. vulgo *προσευχὴ ἅπαξ*. Frequentissime *προσευχὴ* et *προσευχαὶ* in S. L. et Patribus. Dein *ὁ Πλατωνικὸς* Oxon. *Πλάτων* Leid. sec. Est t. I. p. 138. ed. Serr. *Aristophanis* verba, a *Suida* quoque notata, legas in Pl. vs. 959. OUDEND.

(397) 4. *Ἀριστοφ. ἐν Πλούτ.*] V. 959. add. *Philostr.* p. 23. *ὁ μὲν δὴ Ἀσσύριος προσηύξατο αὐτόν.* WITTER. [Burm. *προσεύχῃ*. *Ex Add.* — Cf. *Pierson.* ad Moer. p. 314.]

5. *Ἔφησθα.*] Sic corr. Ita *Xenoph.* Cyrop. I. p. 21. *Ἀναβ.* I. p. 204. VII. 312. *Aristid.* p. 129. Conf. nostr. infr. in *ἦσθα.* et *Steph.* p. 146. *ἔφης* *Isocr.* p. 528. IDEM. Prave in ed. *Blank.* *ἔφησθα.* V. *Phrynich.* p. 100. [p. 236. *Lob.*] *Hesych.* OUDEND.

6. *Καὶ ἐθέλησθα.*] Utitur tamen *Laërt.* p. 228. C. WITTER.

7. *Ἐν ἐπιστολῇ.*] De more absunt ab Oxon. Intelligit ep. 93. p. 232. Dein *μὴ δυναμένων* usque ad finem exsulant a Leid. OUDEND. [Vv. *μὴ δυναμένων* etc. desunt etiam in Burm. *Ex Add.* Uncis inclusit *Ritschel.*]

ἔφθαρκα, οὕτω καὶ ἔφθακα, μὴ δυναμένων ποτὲ δύο δασέων ἀναδιπλασιασμῷ συνελθεῖν.

Ἐφιέμενος[1] καὶ ὁ ὀρεγόμενος καὶ ὁ ἐντελλόμενος καὶ ὁ πέμπων. Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ[2]· ἐφιέμενος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις ἐν τῇ τετάρτῃ· ὁ δὲ εἰς τὴν Λακεδαίμονα ἐφιέμενος στρατιάν τε προσαποστέλλειν ἐκέλευεν.

Ἐφόδια τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἀναλώματα[3]· καὶ ἐπιτήδεια τὰ ἁπλῶς[4] ἀναλώματα[5]. καὶ ἐφόδιον δὲ ἑνικῶς, οὐ μὴν καὶ ἐπιτήδειον. ἔστι δὲ ἐφόδιον καὶ ἡ ὡσανεὶ πάροδος καὶ ἀφορμή. Ἀριστείδης[6]· ἐλευ-

---

1. *Ἐφιέμενος.*] Conf. *Moschop.* voc. ἐφίημι. Stobb.

2. *Θουκ. ἐν τῇ ά.*] Pag. 84. D. alter extat l. c. p. 324. C. ubi ἐς pro εἰς. Witter. [Primus locus est l. I. cap. 128. alter l. IV. cap. 108. — Pro εἰς τὴν Λ. Leid. pr. Burm. ἐς τ. Λ. Bene. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.* — De altero Thucydidis loco cf. *Dobr.* Adversar. t. I. part. I. p. 71.]

3. *Τὰ ἐπὶ τῆς ὁδ. ἀναλ.*] *Hesych.* ἁρμόδια εἰς ὁδόν. Sic *Aeschin.* in Tim. p. 194. B. τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια. Stobber.

4. *Τὰ ἁπλῶς ἀναλώματα.*] Utramque vocem coniunxit *Andocides* Orat. IV. p. 306. ubi de Alcibiade verba faciens ait: σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς Ὀλυμπίαν ὡς διέθετο τούτῳ. σκηνὴν μὲν Περσικὴν Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν, ἱερεῖα δὲ καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χῖοι παρεσκεύασαν, οἶνον δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα Λέσβιοι προσέταξαν. Sallier.

Adde ex Rom. καὶ ἐφόδιον δὲ ἑνικῶς, οὐ μὴν καὶ ἐπιτήδειον. (398) Sic habet etiam Vascos. Ἐφόδιον habes apud *Demosth.* adv. Phorm. p. 589. B. *Thucyd.* II. p. 147. A. *Herod.* IV. p. 328. E. Conf. schol. *Aristoph.* Plut. vs. 1025. *Viaticum* pro quovis sumptu apud Latinos poni auctor est *Gell.* XVII. 2. med. ubi verba Q. Claudii enarrans ait: *magnum viaticum* pro magna facultate et paratu magno nove positum est: videturque Graecos secutus, qui ἐφόδιον a sumptu viae ad aliarum quoque rerum apparatus traducunt, ac saepe ἐφοδιάζον pro eo dicunt, quod est *institue* et *instrue*. Scribendum hic ἐφοδίασον; quod quidem verbum cum duplici Accus. frequenter (vid. *Deutr.* XV, 14.) rarius autem cum Dat. personae constructum legitur. Exemplum apud *Xenoph.* Ἑλλ. I. p. m. 444. C. [I. 6, 12] καὶ ἐκ Χίου πενταδραχμίαν ἑκάστῳ τῶν ναυτῶν ἐφοδιασάμενος ἔπλευσε κ. τ. λ. Stoebber.

5. *Ἀναλώματα.*] Post hanc vocem ex ultima ed. elapsa erant, quae e MSS. [et Burm] et edd. vett. restitui: Καὶ ἐφόδιον δὲ ἑνικῶς, οὐ μὴν καὶ ἐπιτήδειον. quod vere observavit *Thomas*. V. *Herod.* lib. I. 112. *Xenoph.* p. 130. et passim. *Theophr.* Char. c. 4. *Suid.* etc. *Duport.* ad *Theophr.* Ch. c. 11. Ceterum *Aristidis* verba [illegible] in Panathen. t. I. p. 101. ed. Angl. Oudend. Sequitur in utro[illegible] MS. καὶ ἐφόδιον δὲ ἑνικῶς, οὐ μὴν ἐπιτήδειον.

6. *Ἀριστείδης.*]. Tom. I. p. 101. fin. ed. Iebb. [vol. I. p. 162. *Dind.*] supra quoque cit. in ἐλευθερία et infr. in μεγαλοψυχία. Stobb.

θερίας ἐφόδιον καὶ μεγαλοψυχίας. Λιβάνιος ἐν μελέτῃ[1] τῇ, δικάζεται Ποσειδῶν Ἄρει[2] ὑπὲρ Ἁλιῤῥοθίου[3]· τὸ Ποσειδῶνος εἶναι παῖς ἐφόδιον εἰς τὸ ἀδικεῖν ἔχων.

Ἐφολκὰ τὰ παρακολουθήματα[4]. Θουκυδίδης· ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγεται[5].

---

1. *Λιβάν. ἐν μελ.*] Tom. I. p. 549. D. [vol. IV. p. 411. *Reisk.*] ubi pro ἐπὶ [εἰς] legitur πρός. Conf. eund. p. 932. A. Witt. T. I. p. 549. ubi editur πρὸς τὸ ἀδικεῖν. pro quo *Thomas* citat εἰς τὸ ἀδ. Abresch.

2. *Ποσειδῶν Ἄρει.*] Immo potius Ποσειδῶνι Ἄρης. Ibi enim t. I. p. 549. D. illa verba invenies, nisi quod πρὸς τὸ ἀδικεῖν in *Libanio* edatur. Sed ἐφόδιον ἐς τὴν τροφὴν *Aelian.* lib. IX. An. c. 24. εἰς ἀνδρείαν, εἰς ἐλπίδας *Herodiano* lib. II. c. 10. §. 11. VII. 5, 12. Cum genit. saepe reperitur. Oudend.

3. *Ἁλιῤῥοθίου.*] MS. B. Ἁλιῤῥοθόου.

4. *Ἐφολκὰ τὰ παρακολουθήματα.*] Male hunc *Thucydidis* lo- (399) cum cepit auctor, ut docet *Perizon.* ad *Aelian.* V. H. lib. VIII. c. 12. melius schol. ἐπαγωγὰ exponit. Drakenb.

Thomas interpretatur τὰ παρακολουθήματα, quod prorsus alienum est a *Thucydidis* loco, de quo disputatur, ut ex eius scriptoris verbis manifestum: sic enim ille p. 275. [IV. 108.] ἅμα δὲ τῶν Ἀθηναίων ἐν τοῖς Βοιωτοῖς νεωστὶ πεπληγμένων, καὶ τοῦ Βρασίδου ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος, ὡς αὐτῷ ἐπὶ Νισαίαν τῇ ἑαυτοῦ μόνῃ στρατιᾷ οὐκ ἠθέλησαν οἱ Ἀθηναῖοι ξυμβαλεῖν, ἐθάῤῥουν, ubi schol. ἐφολκά, ἤγουν ἐπαγωγά, id est, ad persuadendum accommodata; et id sibi velle *Thucydidem*, nemini obscurum esse potest: at ἐφολκὸς aliam praeterea significationem habet, quam ob oculos ponunt haec *Aristophanis* Vesp. vs. 268.

Οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν· ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
Ἡγεῖτ' ἂν ᾄδων Φρυνίχου.

Ἐφολκὸς enim is dicitur, qui alios sibi anteire patitur, metaphora ducta a scaphis, quae maiora navigia sequi solebant. Eam vero significationem *Thomas* cum priori confudit, nec dubitandi locum relinquit nomen παρακολούθημα, tametsi eo sensu a nemine unquam usurpatum est: παρακολουθήματα enim appellantur consequentiae ab alia aliqua propositione deductae: testis *Iamblichus* in Nicom. Arith. p. 147. Sallier. Vid. omnino cl. *Duk.* ad loc. ex *Thucyd.* a nostro cit p. 301. ex quo hic scribendum λέγοντος pro λέγεται. Stoeb.

5. *Λέγεται.*] Memoriae vitio pro λέγοντος, ut est in *Thucyd.* lib. IV. c. 107. ubi rectius explicat schol. ἐπαγωγά, sive alliciendi et persuadendi vim habentia. Confer cl. *Duker.* et *Perizon.* ad *Aelian.* I. supra l. *Albert.* ad *Hesych.* ἐφολκά, τὸ ἀγαγεῖν δυνάμενα. Sic lib. XVII. An. in Epil. τῆς ἀναγνώσεως τὸ ἐφολκόν. et saepe. Oudend. [Photius p. 54, 26. *Pors.* Ἐφολκὰ λέγοντες: ὡς Θουκυδίδης· ἀντὶ τοῦ ἐπαγωγά.]

Καὶ Ἐφόρμησις καὶ[1] *ἔφορμος, ὡς ὁ αὐτός*[2]· *τόν τε ἔφορμον οὐκ εἶχον χωρίων ἀλιμένων ὄντων. καὶ ἐφορμῶ*[3] *ῥῆμα, ὡς ὁ αὐτὸς*[4] *ἐν τῇ ἕκτῃ*[5]· *καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἐφορμεῖν.*

Ἐφ' ᾧ[6] *ἀντὶ τοῦ διότι*[7] *εἰς παρῳχημένον. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ*[8]· *ἐφ' ᾧ Γεννάδιον ἔγραψεν. ἐφ' ᾧ ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ εἰς ἀπαρέμφατον*[9], *οἷον, ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. καὶ ἐφ' ᾧ ἀντὶ τοῦ ἵνα εἰς μέλλοντα. Θουκυδίδης*[10]· *ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. καὶ Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ*[11]· *οὐκ ἐφ' ᾧ στρα-*

---

1. *Καὶ Ἐφόρμ. καὶ.*] Sic MSS. et edd. vett. primum *καὶ* delevit *Blank*. Dein in Leid. pr. [et Burm.] et edd. vett. est *ἐφόρμισις*, ut apud *Suid.* *Ἐφόρμους. Θουκυδίδης·* (lib. III. vs. 61.) *Οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. τὰς ἐφορμίσεις.* ubi vertunt *invasiones hostiles;* at illae sunt *ἐφορμήσεις*, ut in glossis. Neque id voluit *Thycydides;* sed idem quod citato per *Thomam* primo loco lib. IV. c. 27. ubi pro *οὐκ εἶχον* est *οὐκ ἐσόμενον.* Lexica tamen vocem *ἐφόρμισις* ignorant. Ceterum e MSS. et edd. vett. rescripsi *ὁ αὐτός*, praecessit enim *Θουκυδίδης*, cuius alter locus est lib. VI. c. 90. at illic non *ἐφορμεῖν*, sed *ἐφορμαῖς* legitur. v. *Duk.* ut forsan scripserit *Thomas καὶ ἐφορμὴ* (400) *καὶ ἔφορμος.* Adi ad *Hesych.* OUDEND. MS. A. *ἐφόρμοσις.* [*Ἐφόρμισις* recepit *Ritschel.*]
2. *Ὡς Θουκυδ.*] Lib. IV. cap. 27. Memoriae lapsum in *Thoma* vulgata haec lectio arguit: *τόν τε ἔφορμον χωρίων ἀλιμένων ὄντων οὐκ ἐσόμενον.* Apud eund. *ἔφορμοι νῆες* p. 171. STOEB.
3. *Καὶ ἐφορμῶ.*] Vid. *Harpocr.* Lex. v. *ἐφορμῶν.* DRAKENB.
4. *Ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἕκτῃ.*] Pag. 436. *Duk.* [c. 90,] quem ibi vid. p. seq. *ἐφορμεῖν* autem est, observare hostium naves in ostio portus ne elabantur. vid. *Kühn.* ad *Polluc.* I. §. 122. *ἐφορμοῦντες Xenoph.* *Ἑλλ.* I. p. 445. C. sed malim ibi legere *ἐφορῶντες.* mox *ἐφορμήσασαν* ibid. D. STOEB. [Deest *ὡς* in Burm. *Ex Add.*]
5. *Ἑκτῇ.*] MS. A. *ἕκτῃ.*
6. *Ἐφ' ᾧ.*] Supplendus ex nostro *Moschop.* qui duplicem tantum novit huius vocis constructionem: *τὸ ἐφ' ᾧ λαμβάνεται καὶ μετὰ ἀπαρεμφάτου, καὶ μετὰ τοῦ μέλλοντος. ὡς τό, ἐφ' ᾧ μηκέτι μανεῖται. καὶ ἐφ' ᾧ ποιῆσαι.* STOEB. [*Ritschel.* pro *ἐφ' ᾧ* dedit *ἐφῷ*, laudans Anonym. de Atticism. in Villoisoni Anecdotis, vol. II. p. 80.]
7. *Ἀντὶ τοῦ διότι.*] Vel *οὗ χάριν*, ut apud *Thucyd.* I. p. 89. A. Positum quoque pro *ἐπὶ τῷ* apud *Diod.* XIV. p. 263. A. *Synes.* p. 253. D. WITTEB.
8. *Ἐν ἐπιστολῇ.*] Citata quoque in *Γράφομαι* ep. 73. p. 221. C. *Thucydidis* verba leguntur lib. I. c. 113. OUDEND.
9. *Εἰς ἀπαρέμφ.*] Conf. schol. *Thucyd.* I. p. 68. γ. WITTEB.
10. *Θουκυδ.*] Libro nempe I. c. 113. vs. 79. ABRESCH.
11. *Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ.*] Pag. 230. C. ubi *ὡς ἐφ' ᾧ συστρατεύσομαι μεμισθωμένον.* WITTEB. Sic MSS. Male eiecerunt

τεύσομαι μεμισθωμένος. καί πάλιν ἐν ἑτέρᾳ[1]*· ἐφ' ᾧ θηρίον οὐκ ἐναλεῖται τῇ ποίμνῃ.*

Ἔχθιστος[2]*, οὐκ ἐχθρότατος.*

Ἐχθρὸς[3] *κυρίως ὁ πρώην φίλος καὶ ὕστερον καταστὰς εἰς ἔχθος, πολέμιος δὲ ἁπλῶς ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν· δυσμενὴς δὲ ὁ χρόνιον πρὸς τόν ποτε φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν.*

Τὸ Ἔχω[4] *μετὰ ἐπιῤῥήματος συντεθὲν οὐ μόνον πρὸς γενικήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν αἰτιατικὴν*[5] *ἔστιν ὅτε συντασσόμενον*[6] *εὑρίσκεται. ὡς Ἀριστείδης*[7] *ἐν τῷ Ῥοδίοις περὶ ὁμονοίας*[8]*· εἰ μὲν*

ἐν ἐπ. in cuius ep. 88. legitur: *ὡς ἐφ' ᾧγε συστρατεύσομαι μεμισθωμένον, οὐκ ἐφ' ᾧγε προσεύξομαι.* Alterum exemplum est haustum ex ep. 78. p. 223. Oudend. [Vv. *ἐν ἐπιστολῇ* dat etiam Burm. *Ex Add.*]

1. *Καὶ πάλιν ἐν ἑτέρᾳ.*] Pag. 223. D.

(401) 2. *Ἔχθιστος.*] Cum dativo apud *Soph.* Electr. vs. 817. Conf. *Steph.* p. 158. Stoeber. Vid. *Moerid.* [p. 135. p. 99. s. ed. Lips.] et *Alb.* ad *Hesych.* et de seqq. Comm. ad *Ammon.* p. 64. Oudend. Usus tamen hoc est superlativo *Herodes περὶ πολιτ.* extr. Comparativo *Demosth.* Orat. de Pace p. 42. sect. 22. [p. 237.] et in *Προοιμ. Δημ.* p. 770. ult. [p. 1448, 16. *Reisk.*] ubi scribit: *οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαίως μᾶλλον ἐχθροὺς ἂν τούτων εὕροιτε.* Abresch.

3. *Ἐχθρός.*] Vid. *Ammon.* h. v. *Lysias* Or. I. p. 4. Drakenb. Quo pertinent haec *Euripidis* Hec. vs. 848.

> *Δεινόν γε θνητοῖς ὡς ἅπαντα συμπίτνει,*
> *Καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ νόμοι διώρισαν,*
> *Φίλους τιθέντες τούς γε πολεμιωτάτους,*
> *Ἐχθρούς τε τοὺς πρὶν εὐμενεῖς ποιούμενοι.*

Sallier.

Ammonio hanc glossam deberi, palam est ex p. 64. in nostr. tamen pro *μετ' ὅπλ.* scrib. *μεθ' ὅπλ.* Conf. *Plat.* Polit. p. 334. Stoeber.

4. *Τὸ ἔχω.*] Sic Leid. pr. et Burm.] et edd. vett. vulgo abest *τό.* Dein e MSS. et edd. vett. rescripsi quoque *ἀλλὰ καί;* exsulabat nunc *καί.* Oudend. [*ἀλλὰ καὶ* etiam Burm.]

5. *Ἀλλὰ πρὸς τ. αἰτ.*] Rom. *ἀλλὰ καὶ πρὸς αἰτιατ.* Conf. *Moschop.* voc. *ἔχω.* schol. *Thucyd.* III. p. 239. ξ. *Gesner.* ad *Lucian.* t. II. p. 806. Stoeber. [Articulum *τὴν* ante *αἰτιατ.* eiecit *Ritschel.* nihil momens. — De re ipsa cf. *Bernhard.* syntax. p. 159. Ex his fortasse defendendus est locus, quem ex Platone Comico laudat Moeris p. 43. *καὶ τὰς θύρας ἀνακῶς ἔχων*, ubi *Piersono* scribendum videtur *τῆς θύρας.*]

6. *Συντασσόμενον.*] MS. B. *συντάσσεται* simpliciter.

7. *Ἀριστ. ἐν τ. π. ὁ.*] Scr. *ἐν τῷ Ῥοδίοις π. ὁ.* Locus extat p. 73. A. init. Stoeber.

8. *Ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας.*] Leid. pr. [ita et Burm.] *ἐν τῷ Ῥο-*

οὕτως εἶχον, ὦ ἄνδρες Ῥόδιοι, τὸ σῶμα. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ[1]· ἄλις τὸ μητρὸς αἷμ' ἔχω. τοῦτο δὲ γίνεται ἀποδιδομένης τῆς συντάξεως πρὸς τὸ ἔχω. ὅταν μέντοι πρὸς γενικὴν συντάσσεται[2], τὸ εἵνεκα ἔξωθεν νοοῦμεν[3], ὥσπερ ἔχει καὶ τὸ φρενῶν εὖ ἥκει, καὶ παρ' Ὁμήρῳ[4] τὸ τόξων εὖ εἰδώς.

Ἕως[5], οὐκ ἠώς[6]. Θουκυδίδης· ἅμα ἕῳ[7].

δίοις περὶ ὁμονοίας· optime, quare eam vocem addidi. Nam est et alia *Aristidis* Oratio περὶ ὁμονοίας ταῖς πόλεσιν, quam itidem aliquoties citat auctor; de hac adi ad vocem Ἐξεῖλε, et haec verba vide t. I. p. 557. ed. Angl. [vol. I. p. 824. *Dind.*] OUDEND. Ita uterque codex MS.

1. Εὐριπ. ἐν Ὀρεστ.] Vs. 1039. [v. 1037. *Pors.*] Vulgata lectio, hoc probata suffragio, omnino praeferenda ei, quam MS. prodit: ἄλις τὸ μητρὸς αἷμ', ἐγώ σε οὐ κτενῶ. STOBB. (402)

[2. Ὅταν — συντάσσεται.] *Schaeferus* ad Lamb. Bosii Ell. p. 708. correxit συντάσσηται, quod recepit *Ritschel.*]

3. Τὸ εἵνεκα ἔξ. νοοῦμ.] Schol. *Luc.* t. II. p. 37. *Gracv.* Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουστέον τὸ χάριν ἢ εἵνεκεν. τίνος οὖν ἀγαθοῦ χάριν ἢ εἵνεκεν. Conf. *Bos* de Ellips. p. 327. WITTER.

4. Παρ' Ὁμήρῳ.] Il. *B.* Catal. vs. 225. et saepe. OUDEND. Iliad. *B.* v. 718. 720. etc.

5. Ἕως, οὐκ ἠώς. Θουκυδ. ἅμα ἕῳ.] Sed ἅμα ἠοῖ dixerunt *Herodotus*, *Hippocrates*, et omnes scriptores Ionici, ut notum, unde, ut utique fere solet, vehementissime fallitur et fallit *Thomas*: ut nihil de *Homero*, *Hesiodo*, *Euripide* aliisque poëtis, quos dialecto mixta usos fuisse constat, iam dicam, apud quos vox ἠώς frequentissime occurrit. TRILLER. *Porphyrius* Quaest. *Homer.* p. 303. ἕως οὖν καὶ ἠώς, τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου.

6. Οὐκ ἠώς.] Accedit *Eustath.* Comm. p 826. [Il. *λ.* p. 757. v. 6.] ἔστι δὲ τὸ μὲν ἠὼς ὡς ἀλλαχοῦ δεδήλωται διαλέκτου Ἰώνων, τὸ δὲ ἕως Ἀττικῶν. Δωριέων δὲ τὸ ἀώς. Αἰολέων δὲ τὸ αὔως. Ita quoque *Etym.* quibus ne assentiamur, facit *Euripidis* et *Theophrasti* autoritas; uterque enim hanc ipsam scribendi rationem, quae tanto grammaticorum consensu damnatur, amplecti non dubitavit: prior Alcest. vs. 299.

— — — οὐδ' ἐφεισάμην
Ἠοῦς [hod. ἥβης] ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτερπόμην.

Idem Iphig. in Aul. vs. 158.

Ἴθι. λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη
Λάμπουσ' ἠώς
Πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου.

Alter vero Hist. Plant. lib. VI. c. 5. καὶ ἐὰν μὲν ἀπ' ἠοῦς, inquit, καὶ μεσημβρίας γίνηται πνεύματα, ὕδατα σημαίνει. nec aliter lib. IX. cap. 9. SALLIER. Πρὸς τὴν ἠῶ *Diod.* I. p. 28. D. πρὸς ἠῶ *Ioseph.* p. 899. D. STOBBER.

7. Θουκ. ἅμα ἕῳ.] Lib. I. p. 33. A. ἅμα τῇ ἕῳ *Aeschin.* epist. I. p. 125. IDEM. Lib. IV. c. 32. *Phrynich.* p. 120. OUDEND. [Photius. p. 49, 5. *Pors.* Ἕως: οὐχὶ ἠὼς τὸ Ἀττικόν ἐστι· Ξενοφῶν

Ἑωσάμην καὶ ἀπεωσάμην καὶ διεωσάμην[1]· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ ε̄ λέγειν ταῦτα Ἀναττικόν.

δὲ ἠῶς λέγει ποιητικῶς κατακόρως ἐν κύρου παιδείᾳ· ἥν τε πρὸς ἠῶ, ἥν τε πρὸς ἑσπέραν. vid. tamen Poppo ad Cyrop. I. 1, 5.]

(403) 1. Ἑωσάμην . . . διεωσάμην.] Cum ε̄ Attice, communi vero dialecto ὠσάμην et ἀπωσάμην etc. dicitur. Sic pro ὥρακα Attici dicunt ἑώρακα, pro ὦξα Attici ἔῳξα et compos. ἀνέῳξα. Bos. Vid. *Phav.* voc. ἑώνηκα. Conf. *Lascar.* p. 475. *Corinth.* p. 667. *Steph.* p. 87. Quibus adde *Plut.* de Dial. *Homer.* p. 647. Witter.

Ad calcem literae E addit codex A. τὸ ἕως ἂν καὶ μέχρις ἂν ὑποτακτικὰ [— ῷ *Ritschel.*] ἀεὶ συντάσσονται· ἅπαξ δὲ καὶ εὐκτικὰ [ῷ idem.], ὡς ἐν τῷ περὶ στεφάνου Δημοσθένους λόγῳ [p. 236, 11. *Reisk.* §. 32. B.] ἕως ἂν τὰ τῆς στρατείας τῆς ἐπὶ τοὺς Φωκέας εὐπρεπεῖς ποιήσαιτο.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

Ζάκορος καὶ[1] *νεωκόρος*[2] *διαφέρει· ὁ γὰρ ζάκορος σεμνότερόν τι*[3] *ἢν νεωκόρου.*

1. Ζάκορος καὶ νεωκ.] Vid. infr. v. *Κόρημα* et schol. *Lucian.* (404) ad Amor. part. I. p. 45. Drakenb. Ignorat differentiam *Ammonius*, neque tanti est, ut observandam scriptores duxerint. *Ἱερεῖς* et *ζάκοροι* coniunguntur a *Plutarch.* Camill. p. 144. C. *Polyaen.* lib. II. cap. Epaminond. n. 8. *Xenoph.* Cyrop. V. p. 350. A. [immo Anab. V. 3, 6.] *κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ τῷ τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ.* Vocatos autem *Μεγαβύζους* vel *Μεγαλοβύζους* fuisse *τοὺς τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς*, auctor est *Strabo* lib. XIV. [1.] p. m. 641. B. Conf. *Casaub.* h. l. et *Hesych.* voc. *Μεγαβύζιοι λόγοι.* add. *Perizon* ad *Aelian.* V. H. lib. II. c. 2. pr. Itaque recte schol. *Lucian.* t. II. p. 414. *Hemst.* *ζάκορος*] *ζάκορος, νεώκορος* (alii *νεωκόρος*) *καὶ ὁ ὑπηρέτης ἢ ὁ ἱερεὺς ἢ τὸν ναὸν σαρῶν· κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρ' Ἀττικοῖς.* Stoebbr. Quodnam fuerit eius officium docet *Athenagoras* Leg. pro Christian. p. 112. *οὐ γὰρ τοὺς σεμνοποιοῦντας ζακόρους τὰ εἴδωλα.* ad quem locum *Conr. Gesnerus Thomae* verba latine dedit: docet quoque *Aelianus* H. A. lib. IX. cap. 33. *οἱ μέντοι ζάκοροι κατακλίνουσι τὴν ἄνθρωπον. Διόσκορος ζάκορος* memoratur in Inscript. apud *Gruterum* p. LXXXV. 5. ubi *ζάκορος* dicitur executus esse *ἔργα νεωκορίης.* Lexic. *Herodot.* p. 107. *ζάκορος, νεώκορος, ἱερεύς.* Conf. cel. *D' Orville* Animad. ad *Chariton.* l. III. c. 6. p. 314. [p. 390. ed. Lips] *ζακόρους* sacerdote dignitate inferiores fuisse, patet ex *Polyaen.* l. II. p. 155.

2. *Νεωκόρος.*] *Anthol.* lib. II. c. IV. epigr. 1. *ἀκνίσσου βωμοῖο νεώκορος* Sacrificabat *νεωκόρος.* *Machon* in Excerpt. *Grotii* p. 851.

Ἰδὼν τέ πη θύοντα τὸν νεωκόρον.

Custodiebat quoque deorum simulacra. *Iul. Firmicus Mat.* de error. prof. relig. p. 18. de Serapide: *Hic in Aegypto colitur, hic adoratur, huius simulacrum* Neocororum *turba custodit* etc. *Moschopulus περὶ σχεδ.* p. 44. *νεωκόρος, ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν· κορεῖν γὰρ τὸ καλλωπίζειν.* [Eadem fere verba leguntur in *Bachmanni* Anecdd. vol. I. p. 308, 6.] Verbum *νεωκορεῖν* est apud *Synesium* epistol. 34. p. 178. A. Asclepiades, qui et aliis muneribus erat insignis, in Inscript. apud *Gruterum* p. CCCXIII. 10. *ὁ πρεσβύτατος τῶν νεωκόρων* dicitur. Ad neocoros ludorum certaminumque cura tanquam praecipua officii pars spectavit, docente *Th. Reinesio* Syntagm. In- (405)

Ζάπλουτος κάλλιον ἢ μεγαλόπλουτος [1]. οὐ μόνον δὲ ζάπλουτος, ἀλλὰ καὶ ζάχρυσος [2]. *Λιβάνιος* ἐν τῷ Ἀντιοχικῷ· οὗ μὲν ἀμαθὴς ἡ βουλή, κἂν πάνυ [3] ζάχρυσος ᾖ.

Ζεῦγμα [4] καὶ τὸ ζευγνύον δύο τινὰ καὶ αὐτὸ

---

script. Antiq. p. 313. conf. *Sam. Petitus* Var. Lect. lib. IV. c. 10. *Iac. Spon* Itiner. t. I. p. 383. *Io. Potterus* Archaeol. Graec. lib. II. c. 3. p. 219. et Comment. Acad. Inscript. t. I. p. 60. edit. Paris. Apud Christianos νεωκόρου munus primum Clericatus gradum fuisse docet *Muratorius* Anecd. t. I. p. 34.

3. Σεμνότερόν τι.] Sed vide *Poll.* lib. I. §. 14. *Etym. M.* et *Suidam*, ubi MS. Leid. pr. post ἡ ζάκορος addit ἱερέως οὑτωσὶ καλῶς. MS. Photii, cuius usum celeberrimi viri et amicissimi collegae *I. Alberti* humanitati debeo, οὑτοσὶ καλός. Conf. Emend. in *Menandri* reliquias p. 39. item *Aelian.* lib. VII. An. 13. Oudend. [cf. Photius p. 50, 6. *Pors.* add. *Buttmanni* Lexilog. vol. I. p. 220. Sed praestat *Passovii* sententia, quam proposuit in lex. s. v.]

1. Ζάπλουτος κάλλιον ἢ μεγαλόπλουτος.] Eam vocem in usu fuisse apud Iones, constat ex *Herodoto* lib. I. [cap. 32.] a quibus ad Atticos migrasse verisimile est; Atticam enim esse declarant haec *Euripidis* Androm. vs. 1282.

> Κακῶν δὲ λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν,
> Μηδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις.

Aliter forte de adiectivo μεγαλόπλουτος sentiendum, utpote quod nusquam vidisse meminimus, si tamen *Basilium* excipias, a quo usurpatur t. I. p. 474. καὶ παραπλήσιον γενέσθαι τὸν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν εὐθηνούμενον, ἐμπόρῳ τινὶ μεγαλοπλούτῳ, ὃς τῷ πλήθει τῶν ἀγωγιμῶν ἐπαγαλλόμενος, ἐξ οὐρίας αὐτῷ τῆς νέως φερομένης, καὶ φοβερὰ πελάγη διαδραμών, πρὸς αὐτοῖς τοῖς λιμέσι διαῤῥαγέντος πλοίου, πάντων ἀθρόως, ἔρημος ἀπεδείχθη. Sallier. [Eubul. ap. Athen. p. 300. E. Μετὰ ταῦτα θύννων μεγαλόπλουτ' ἐπεισέπλει.]

Liban. I. p. 326. D. Locus a nostro cit. est t. II. p. 359. C. ubi κἂν πάνυ ζάχρ. ᾖ. Witter.

Cur vero hic posterius deterius esse priore a *Thoma* censeatur, caussae sane ego nihil quidquam video, inprimis quum utrasque voces passim apud bonos auctores veteres promiscue sic usurpari solere, certissime constet. De voce autem ζάπλουτος vid. praeter *Hesychium*, *Suid.* *Phavorin.* et alios interpretes ad *Petron.* cap. 37. p. 157. edit. *Burmannianae* prioris. Triller.

2. Ζάχρυσος.] *Euripid.* Alcest. vs. 498. Rhes. vs. 370. et 439. Drakenb.

(406) 3. Κἂν πάνυ.] Sic edi curavi e MSS. edd. vett. et ipso *Libanio* t. II. p. 359. C. [vol. I. p. 318. *Reisk.*] καὶ ed. Bl. Oudend. Uterque MS. Reg. κἂν πάνυ.

4. Ζεῦγμα.] *Moschop.* ζεῦμα operarum vitio, clarior autem nostro, si rem spectes: ζεῦγμα, τὸ ζεῦγος καὶ τὸ ζευγνύον δύο τινά, γίνεται δὲ ἀπὼ (l. ἀπὸ) τοῦ ἔζευγμαι, οὗ τὸ θέμα ἄχρηστον, λέγεται δὲ ἀντ' αὐτοῦ τὸ ζεύγνυμι. Apud *Thucyd.* ἔξω τοῦ

τὸ ζεῦγος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔζευγμαι, οὗ θέμα[1] ἐστὶ τὸ ζεύγω, οὐκ ἐν χρήσει ὄν· ἀντ' αὐτοῦ γὰρ τὸ ζεύγνυμι.

Ζευγνύασι κάλλιον ἢ ζευγνῦσι[2]· τὸ δὲ ζευγνύουσι[3] κοινόν. ὡσαύτως καὶ κτιννύασιν[4] ἢ κτιννῦσιν. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ[5]· τί δ'; οὐχ ὥσπερ οἱ τύραννοι ἀποκτιννύασί τε, ὃν ἂν βούλωνται. καὶ δεικνύασιν[6] ἢ δεικνῦσιν. Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ· ἐπεάν σφι κομισθῇ νεκρός, δεικνύασι τοῖσι κομίσασιν.

ζεύγματος τὰ πλοῖα vulgata lectio, dummodo vera, habet lib. VII. p. 463. fin. ἔξω τοξεύματος magis placet. Stobber.

Figura rhetorica ita quoque dicitur, *quando multa pendentia aut uno verbo, aut una sententia concluduntur*, docente *Beda* lib. de tropis S. Script. p. 343.

1. Οὗ θέμα.] MS. B. οὗ τὸ θέμα. [Recepit *Ritschel.*]

2. Ζευγνύασι κ. ἢ ζευγν.] More Ionico id fieri docet *Cornucop.* f. 181. B. et 182. A. Sic supra διδόασι. Add. *Cornucop.* f. 207. B. et 208. A. ubi etiam notat, id non valere in prima et secunda persona, διδόαμεν, διδόατε. add. l. c. B. *Lascar.* p. 557. *Plutarch.* de Dial. Hom. p. 647. Witter. Uterque MS. ζεύγνυσι.

3. Τὸ δὲ ζευγνύουσι.] Sed ἀπολλύουσι non veritus scribere *Thucyd.* lib. VII. p. 479. et ἀποκτείνουσι p. 513. pr. alibi tamen ἀπολλύασι p. 512. et 572. Stobber.

Vid. *Moerida* [p. 171.] Mox κτιννῦσι. Πλ. Leidd. [In Burm. scribitur hoc verbum semper unico ν. *Ex Add.*] Ex nostro quis *Platonem* corrigat p. 318. ed. Fic. (t. I. p. 466. C. ed. Serr) ubi vulgo ἀποκτιννύουσι. Sed infra scribit *Plato* ἀποκτίννυμεν etc. Oudend. [vid. supra p. 90. hui. ed. Ad Platon. quod attinet vide *Schneiderum* ad Platon. de Republ. l. VII. p. 514. B.]

Sic tamen ἀπολλύουσι in *Isocr.* Philipp. p. 92. D. 93. C. In *Platonis* itidem loco, quem citat (p. 288 G.) hodie legitur ἀποκτιννύουσι, sicuti et apud *Xenoph.* Vl. H. A. et *Lys.* p. 113. med. edit. *Ald.* δεικνύουσιν atque ἀποδεικνύουσιν in *Xenoph.* Memor. p. 425. vs. 8. Abresch.

4. Καὶ κτιννύασιν.] Ἀποκτιννύασι *Plat.* p. 554. ἀναπηγνύασι *Aristoph.* ἐκκλ. v. 838. Stobber.

MS. B. κτυννύασιν. [Pro κτιννῦσιν dedit *Ritschel.* κτιννῦσι.]

5. Πλάτων ἐν Γοργ.] P. 466 C. ubi tamen ἀποκτιννύουσί vulgatum. [hodie legitur ἀποκτιννύασι, ut plurimi exhibent libri.] Quod factum etiam in *Herodoti* loco mox cit. p. 135. B. ubi δεικνύουσιν, (407) quod et *Phav.* agnoscit: quemadmodum ἐπιδεικνύουσιν apud *Ioseph.* p. 139. E. 447. C. *Synes.* p. 73. B. *Liban.* t. II. p. 409. C. Stobb.

6. Δεικνύουσιν.] Immo vero δεικνύασιν legendum, ut constet sibi *Thomas*, quod et patet ex adiuncto *Herodoti* exemplo. Sic pro κτιννύασιν in Leid. sec. exaratur quoque κτιννύουσιν, at male, ut utrumque in *Phavorino* est depravatum. V. *Gron.* ad *Herodoti* l. II.

Ζηλῶ Ἀττικοὶ λέγουσιν[1], οὐ ζηλοτυπῶ, ὡς τὸ, ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων παρ' Ἡσιόδῳ[2]. ἔστι[3] δὲ τὸ ζηλῶ καὶ ἀντὶ τοῦ μιμοῦμαι, ἀφ' οὗ καὶ ζῆλος καὶ ζηλωτὴς καὶ ζήλωσις. ἐκ μέντοι τοῦ[4] ζηλῶ τοῦ ζηλοτυπῶ[5], οὐ ζῆλος καὶ ζηλωτής, ἀλλ'[6] ὡς ἀπὸ τοῦ ζηλοτυπῶ ζηλοτυπία καὶ ζηλότυπος. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ[7]· οὕτω σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν. ζηλῶ καὶ τὸ πάσχω ὑπέρ τινος ἀδίκως γινομένου[8], καὶ ζῆλος, ὅθεν φαμέν, καὶ ζήλου τὴν ψυχὴν ἐπλήσθην[9], καὶ ζηλωτής. ζηλῶ

---

c. 86. ubi vulgo edebant quoque δεικνύουσι. Sed α servavit etiam *Athenagoras* Leg. pro Christ. §. 25. p. 115. ed. Oxon. Adi et *Duk.* ad *Thucyd.* l. VII. 51. *Moer.* in Ῥηγνύασιν. OUDEND.

Uterque MS. δεικνύασιν. [sic et Leidd. Burm. *Ex Add.*]

1. Ζηλῶ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ ζηλοτυπῶ.] Cur vero non dicunt Attici? quum tamen isto verbo promiscue ita usos constat, *Aelianum* lib. IX. Var. Hist. c. 4. et in Hist. Animal. passim: item *Xenophontem*, *Platonem*, *Maximum Tyrium*, *Plutarchum*, *Athenaeum*, *Aeschinem* et alios plures, prout ipsa antiqua lexica affatim docent. Conf. scholiast. *Luciani* t. I. p. 49. TRILLER. De hisce varia et diversa legi possunt in *Ammonio*, *Suida*, *Moeride*, *Hesychio*, *Etym. M.* etc. OUDEND.

2. Παρ' Ἡσιόδῳ.] Ἐργ. vs. 23. Mox ex *Aristoph.* Plut. respicit v. 1017. WITTER.

3. Ἔστι.] *Isocrat.* ad Demon. p. 57. DRAKENB.

4. Ἐκ μέντοι τοῦ ζηλῶ τοῦ ζηλοτυπῶ.] Ed. Vasc. τὸ ζηλῶ. Leidd. MSS. τὸ ζηλοτυπῶ [τὸ ζηλοτυπῶ etiam Burm. *Ex Add.* recepit *Ritschel.*] Sensus *Thomae* videtur esse, voces ζῆλος et ζηλωτὴς non significare ζηλοτυπίαν et ζηλότυπον; quamvis erret: ut docuit *H. Steph.* in lexico. V. et *Apoll. R.* 1617. Dein ἀλλὰ ὡς in MSS. OUDEND.

5. Ζηλοτυπῶ.] *Aristaenet.* l. I. ep. 2. p. 8. *Harpocrat.* v. ζηλοτυπεῖν. DRAKENB.

6. Ἀλλ'.] MS. A. ἀλλὰ καὶ ὡς.

(408) 7. Ἐν Πλούτῳ.] Delet haec MS. B. Exemplum non habet MS. A. citato tamen poëta. STOBB. Vs. 1017. [Vv. Ἀριστοφάνης usque ad νεανίσκος ἦν desunt Leidd. Burm. *Ex Add.* Uncis inclusit *Ritschel.*]

8. Ἀδίκως γινομένου.] Leidd. ἀδίκου et seq. γεν. OUDEND. MS. B. ἀδικουμένου ἢ ἀδίκου γινομένου [ita Burm. *Ex Add.* restituit *Ritschel.*] Uterque MS post γινομένου distinctionem maiorem ponunt et sic pergunt: καὶ ζῆλος ὅθεν φαμέν. [Sequutus est hos libros *Ritschel.*]

9. Ἐμπλήσθην.] L. ἐνεπλήσθην aut ἐμπληθέν. WOLF.

Edidi MSS. Leidd. fide ἐπλήσθην [ita et Burm.] et dein cum cl. *Valcken.* ad *Ammon.* p. 65. e *Sophoclis* Electra vs. 1033. rescripsi τοῦ νοῦ. OUDEND.

καὶ τὸ μακαρίζω[1] ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν συντασσόμενον, ὡς τὸ, ζηλῶ σε τοῦ νοῦ[2] παρὰ Σοφοκλεῖ. καὶ ζῆλος, ὡς Δημοσθένης[3]· καὶ ζήλου καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστή. καὶ ζηλωτὸς ὁ μακαριστός[4].

Ζητήσομαι, οὐ ζητήσω[5].

---

1. Ζηλῶ καὶ τὸ μακ.] *Euripid.* Med. vs. 60. ubi vid. schol. et *Harpocrat.* voc. ζηλοτυπεῖν. Drakenb. Schol. *Luc.* II. p. 49. *Graev.* λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν (ζῆλον) ἐπὶ τοῦ μακαρίζειν καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν. οὕτω δ' ἐπὶ τοῦ ζηλοτυπεῖν, τουτέστι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι. Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος leg. παντολ. vid. *Poll.* Witter. Exempla prioris signif. praebent *Aesch.* Pers. vs. 714. *Eurip.* Orest. v. 520. posterioris *Heliod.* Aethiop. p. m. 324. Stobb. [*Valckenaerius* apud *Tittm.* p. 162. „Plato Ione p. 530. B. καὶ μὴν πολλάκις γε ἐζήλωσα ὑμᾶς τοὺς ῥαψῳδοὺς — τῆς τέχνης. ad Luc. I. 48. lib. VII. de Repub. p. 518. B. τὴν μὲν εὐδαιμονίσειεν ἂν τοῦ πάθους τε καὶ βίου, τὴν δὲ ἐλεήσειεν. Xenoph. 357, 22 πρόσθεν ἀκούων ἐζήλουν τήνδε τὴν πόλιν. Lysias p. 68, 1. illos μακαρίζω τοῦ θανάτου καὶ ζηλῶ. Thucyd. p. 372, 60. [V. 105.] μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκαλον οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. Isocr. 420. e. tales ζηλῶ τῆς ῥαθυμίας. ζηλῶ σε γέρων ap. Plut. 2. p. 471. C. Eur. Or. 520 οὐδέ σε ζηλῶ, laudo. 1711 ζηλῶ δέ σε, beatam te iudico. *Spanhem.* ad Callim. p. 150. [hymn. in Dian. v. 130.] digne d'envie. Iph. Aul. 1406 ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δέ σε. — ibid. Soph. Ai. 552 σὲ ζηλοῦν ἔχω. Xenoph. 517, 31 [Conviv. 4, 44.]. ζηλῶ σε τοῦ πλούτου. Plato Euthyd. p. 274. A. μακαρίζω ὑμᾶς τοῦ κτήματος. ad Theocr. 15, 145. Sic et ὀλβίζω. ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας Ar. Acharn. 1007. παιδεύσεως Thesm. 182. "]

2. Ζηλῶ σε τοῦ νοοῦ.] Leg. νοῦ ex Rom. et *Sophocl.* Electr. vs. 1030. uti cl. *Valcken.* indicavit ad *Ammon.* p. 65. quem omnino vide. Idem. Uterque MS. τοῦ νοῦ. [sic et Burm. et Leidd. *Ex Add.*]

3. Δημοσθένης.] De Corona p. 509. E. Oudend. [P. 330, 23. *Reisk.* §. 217. *Bekk.*]

4. Καὶ ζηλωτὸς ὁ μακαρ.] *Aesch.* Pers. vs. 712. *Eurip.* Orest. vs. 247. Stobb. Comparativus ζηλωτότερος occurrit in *Isocrat.* Archid. p. 135. D. Abresch. [*Valcken.* l. l. „Plato t. III. p. 197. D. Gorg. p. 473. C. ζηλωτὸς ἂν καὶ εὐδαιμονιζόμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν. ζηλωτὸς τοῦ βίου *Scal.* ad Catull. p. 118. Moeris 168. n."]

5. Οὐ ζητήσω.] Ita tamen loquitur *Lysias* Orat. 29. p. 462. ὑμᾶς δὲ τοσούτους ὄντας καὶ ἠδικημένους ὑπὸ τούτου πεῖσαι ζητήσουσιν, ὡς οὐ χρὴ δίκην παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν. Ita quoque *Antiphon* Orat. 6. p. 51. ἀναμιμνήσκων τὴν ποίνην παραινῶ ὑμῖν μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαβόντας τὸν αἴτιον ἀφεῖναι. ἀποθανόντος γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι τὸν αἴτιον ζητήσει. Duobus illis oratoribus tertium comitem dabimus, *Isaeum* nempe, cuius haec verba Orat. 7. (409) p. 521. εἰδὼς δὲ, inquit, ὅτι πάντων ἐγὼ τούτων κατὰ τὸ προσῆκον εἶναι κύριος ζητήσω, ὁπότε ὁ πάππος ἐτελεύτησεν, εἰσιέναι μέν με καὶ θεραπεύειν ἐκεῖνον καὶ συνδιατρίβειν ἐκώλυε. Nunc

Οὐ δεῖ λέγειν[1] περὶ τοῦ φίλου, ὡς πρὸς τὸν δεῖνα περὶ τοῦδέ τινος 'Εζυγομάχουν[2], ἀλλὰ ἠμφισβήτουν[3] καὶ ἤριζον καὶ ἐφιλονείκουν· τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν[4] ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται. ὡσαύτως καὶ τὸ ἐδικαζόμην, οἷον, ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι περὶ τοῦδε.

Ζυγὸς ἀρσενικῶς ἐπὶ ἁμάξης[5], ἐπὶ δὲ σταθμοῦ

---

audi grammaticos. Sallier. Quis credat? *Thucyd.* lib. III. c. 67. *λόγους καλοὺς ζητήσει. Suidas* observat *ζητήσεται* occurrere *ἀντὶ τοῦ ζητηθήσεται.* ubi v. *Kusterum.* Oudend. [Idem quod Suidas observat Phot. p. 54, 5. *Pors.*]

1. *Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τοῦ φίλου, ὡς πρὸς τὸν δεῖνα περὶ τοῦδέ τινος 'Εζυγομάχουν.*] *Ζυγομαχεῖν* proprie est *cum hostibus contendere;* sic apud *Demosthenem* aliosque *'Αττικωτέρους* occurrit. Sed a quibusdam improprie usurpatur pro *contendere cum familiaribus de aliqua re*, quod puriores efferunt per verba, *ἀμφισβητεῖν, ἐρίζειν* et *φιλονεικεῖν.* Qui ita loquuntur, eos cum nostro taxat *Lucian.* in Soloecista p. 745. Bos.

F. *οὐ δεῖ λέγειν περὶ τοῦ φίλου, ὡς,* (i. e. *verbi gratia*) [male. *ὡς* est h. l. *ut.*] *πρὸς τὸν δεῖνα περὶ τοῦδέ τινος ἐζυγομάχουν. Basil.* t. I. p. 371. E. *περὶ τὰ πρῶτα ζυγομαχεῖν.* p. 372. A. *πιστεῦσαι δεῖ, ὅτι ἐστὶ θεός, οὐχὶ ζητῆσαι οὐδὲ ζυγομαχῆσαι τὸ τί ἐστι.* t. II. p. 47. B. *ζυγομαχεῖς περὶ τοῦ πλείονος, καὶ ὅπως ἂν πολὺ λαβὼν ἔλαττον δώῃς φιλονεικεῖς. Theophyl. Simoc. 'Ιστορ. πρεσβ.* p. 69. iungit *ζυγομαχεῖν καὶ διαμφιβάλλειν. Gregorii* et *Plutarchi* loca habet *Bud.* Abresch.

Delet articulum *τοῦ* uterque MS. [Iure delevit eum *Ritschel.* Pro eo quod vulgo legebatur *τοῦ δέ τινος* cum eodem dedi *τοῦδέ τ.*]

2. *'Εζυγομάχουν.*] Vid. *Graev.* ad *Luciani Sol.* c. 31. p. 745. Sallier.

Vid. schol. *Luc.* t. II. p. 568, 12. [*Bachm.* Anecdd. vol. II. p. 323, 11.] *Synes.* p. 93. A. *Aristot.* Rhet. III. 11. 37. et 42. ubi interpres inepte vertit: *iuga gerens. Liban.* t. I. p. 353. C. 756. D. Onomast. *Calep.* p. 76. *Iurgo, ζυγομαχέων.* Witter. *Timaeus* Lex. *Plat. ζυγομαχεῖν, εἴργεσθαι ὑπό τινος.* Stobb. [cf. *Bekk.* Anecdd. p. 261, 7. Phot. p. 54, 21. *Pors.*]

3. *'Αλλὰ ἠμφ.*] Leid. pr. *ἀλλὰ καί*, et dein *ἐπὶ ἐχθρῶν.* Adi doct. *Ruhnkenium* ad *Timaei Λεξ. Πλατ.* [p. 130.] Oudend. *'Αλλὰ . . . ἐζυγομάχουν* delet MS. A. sic etiam mox: *ὡσαύτως καὶ τὸ ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι περὶ τοῦδε*, quae omnia plenius in MS. B.

4. *Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν.*] Non recte observare videtur *Aristaenet.* lib. I. ep. 2. p. 8. Drakenb.

(410) 5. *Ζυγὸς . . . ἐπὶ δὲ σταθμοῦ οὐ ζυγὸς κ. τ. λ.*] Sic tamen non obstante moroso hoc Graeculi imperio *Theophrastus* ipse dixit, auctor certe *'Αττικώτατος*, in Charact. Eth. c. IX. p. 94. *ὀστοῦν εἰς τὸν ζυγὸν ἐμβάλλειν*, et *Aelianus* lib. X. Var. Hist. c. 6. *ὑπὸ ζυγὸν ἀναβληθείς.* Sed plura vid. apud *Guil. Budaeum* in Comment. Ling. Graec. p. 586. seqq. Triller.

οὐ ζυγός[1], ἀλλὰ τὰ ζυγὰ[2] οὐδετέρως πληθυντικῶς· τὸ γὰρ ζυγὸν ἀδόκιμον[3].

Ζῶμα[4] ἡ ζώνη, οὐ ζῶσμα[5]. Σοφοκλῆς ἐν

---

1. *Οὐ ζυγός, ἀλλὰ* etc.] Numquam credam, *Thomam* existimasse ζυγὸς in singulari numero recte non dici ἐπὶ σταθμοῦ, quod probant exempla innumera et ceteri Grammatici *Ammon. Hesych. Eustath. Etym. Poll. Suid.* etc. monuerunt. Putem, auctorem scripsisse: τὸ (ἡ *Amm.* p. 65. sed v. *Valcken.*) ζυγός, ἀφ' οὗ τὰ ζυγὰ οὐδ. πληθ. τὸ γὰρ ζυγὸν ἀδόκιμον. Inserui γὰρ auctoribus MSS. Leidd. [habet etiam Burm.] atque ita se omnia bene et dilucide habent. Plerumque vero ζυγὸς de lance invenias sine articulo, ut apud *Aelian.* lib. X. V. H. 6. ὑπὸ ζυγὸν ἀναβληθείς, sive ἐπί. sed vide *Duk.* Misc. Obs. V. III. p. 237. In *Poll.* quidem lib. VIII. §. 10. nunc legas ἀκριβέστερος τοῦ ζυγοῦ τὴν ῥοπήν. verum MS. non agnoscere τοῦ, et sine articulo alibi adhibuisse *Pollucem* docet *Iungerm.* Oudend.

2. *'Αλλα' τὰ ζυγά.*] At numero singulari efferri, etiam cum de lancibus sermo est, ostendunt haec *Orphei* hymn. 92. vs. 6.

— — — ἀεὶ θραύεις γὰρ ἁπάντας,
"Οσσοι μὴ τὸ σὸν ἦλθον ὑπὸ ζυγόν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ
Πλάστιγξι βριαραῖσι παρεγκλίναντες ἀπλήστως.

ubi *Casaubonus* legit μάστιξι; quae tamen illius emendatio obstare non debet, quin ζυγὸν ibi lances exponatur, ut in hocce Pythagorae symbolo ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, de quo *Iamblichus* in Prot. c. 21. τὸ δὲ ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν δικαιοπραγεῖν παρακελεύεται καὶ προτιμᾶν ἰσότητα καὶ μετριότητα θαυμαστῶς καὶ τὴν τελειοτάτην ἀρετὴν γινώσκειν δικαιοσύνην. Sed ad *Orpheum* ut redeamus, ex illius verbis colligas, minus recte a *Thoma* traditum, nomen illud neutro genere non usurpari; nec rectius *Ammonius*, qui femininum esse debere contendit: ζυγὸς, inquit, ἀρσενικῶς μὲν ἐπὶ τῶν βοῶν, θηλυκῶς δὲ ἐπὶ τῶν σταθμῶν. Sallier.

3. *Τὸ ζυγὸν ἀδόκιμον.*] Probant tamen in re militari *Arriani* quaedam exempla, qui singulari usus numero est Tact. p. 34. 35. Blanc. item in re nautica. *Sophocl.* Aiac. vs. 249.

"Η θοὸν εἰρεσίας (411)
Ζυγὸν ἑζόμενον
Ποντοπόρῳ ναΐ μεθεῖναι.

Schol. ad Iliad. *B.* v. 293. ζυγὰ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. Par autem ratio iugi, cornuum aciei instructae, transtrorum atque lancium, quorum unum suo iure exposcit alterum. De lance autem nemo disertior *Aeliano* Var. Hist. X. c. 6. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ μάντις ὑπὸ πολεμίων ἁλοὺς καὶ ὑπὸ ζυγὸν ἀναβληθεὶς ὀβολοῦ ὁλκὴν ἔχων εὑρέθη, ὥς φασι. De iugo metaphorice accipiendus *Aesch.* Pers. vs. 50. Stoeb. *Moschio* apud *Stobaeum* in Excerpt. *Grotii* p. 127. *Euripid.* ibid. p. 129. *Aelius* Dionys. apud *Eustath.* Comment. ad Odyss. A. p. 19. Αἴλιος δὲ Διονύσιος παρασημειούμενός τινα, ὅπως κατὰ γένη προφέρονται, λέγει οὕτως ὁ λιμός, ὁ σκότος — οὐδέτερα δὲ τὸ νῶτον, τὸ ζυγόν.

4. *Ζῶμα.*] Confer *Moerida* [p. 168.], *Suidam*, qui idem *Sophoclis* ex El. vs. 433. exemplum excitavit. *Thucydidis* verba, in quis MS. Leid. pr. et edd. vett. διαζώματ' ἔχ. vide lib. I. cap. 6. Oudend.

Ἠλέκτρᾳ[1]· καὶ ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον. καὶ Θουκυδίδης[2]· διαζώματα ἔχοντες[3] περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο.

Ζώνιον κυρίως[4] ἐπὶ γυναικός. Πλούταρχος[5] ἐν συμποσίῳ τῶν ἑπτὰ σοφῶν· καὶ διαπλέκουσαν ὥσπερ ζώνια[6] καὶ κεκρυφάλους προβάλλειν[7] ταῖς γυναιξί. ζώνη δὲ[8] ἐπὶ ἀνδρός, καὶ ἐπὶ γυναικὸς δὲ

---

5. Οὐ ζῶσμα.] Minus recte hoc dictum videtur; vid. *Spanhem.* ad *Callimach.* hymn. in Dian. vs. 11. *Heliodor.* Aethiop. lib. III. p. 127. [c. 1. p. 108. ed. Cor.] Drakenb. Habent tamen immerito damnatam vocem ζῶσμα *Pollux*, *Achilles Tat.* [vid. Iacobs. ad eund. p. 399.] et alii, ut ostendit ill. *Ez. Spanhemius* ad *Callimach.* pag. 135. Triller.

1. Σοφοκλ. ἐν Ἠλ.] Vs. 452.

2. Καὶ Θουκυδ.] Lib. I. c. 6. falsum est, quod legi volunt διὰ ζώματ' ἔχοντες Rom. et Vascos. quemadmodum etiam nostrum suo in cod. legisse verisimile est; διάζωμα idem quod ζῶμα. Illo usus quoque *Ioseph.* p. 84. C. Stoebber.

3. Διαζώματα ἔχοντες.] Uterque MS. διαζώματ' ἔχοντες. [ita etiam Burm. Recepit *Ritschel.*]

4. Ζώνιον κυρίως etc.] Librarii magis incuria, quam *Blancardi* studio inepta vox ἀρσενικῶς ex praecedente ζυγὸς huic §. illata est, pro qua ex Rom. et Vascos. κυρίως omnino restituendum. *Moschop.* ζώνη ἡ τοῦ ἀνδρός, ζώνιον δὲ τὸ τῆς γυναικός. De mulieribus ζώνη apud *Diod.* II. p. 146. B. item ζωστὴρ l. c. p. 129 B. Stoeb.

Z. κυρίως.] Sic suam vocem veram *Thomae* restitui auxilio MSS. Leidd. Oxon. et edd. vett. [et Burm.] pro qua inscite et perridicule ediderat *Blankardus* ἀρσενικῶς; unde decepti viri docti coniecerant οὐδετέρως, *Moeridis* scil. ed. Anglus in Add. [*Hudson.* (412) p. 169. *Piers.*] et cl. *Wesselingius* in Observ. p. 133. At recte cl. *Valckenar.* κυρίως bene ante *Blank.* legi monuit ad *Ammonium* p. 65. ζώνη ἐστὶν ἡ τοῦ ἀνδρός. ζώνιον τὸ τῆς γυναικός. *Moeris* ζώνιον, τὸ γυναικεῖον, Ἀττικῶς. ζώνη, ἡ τοῦ ἀνδρός. Adde *Poll.* VII. §. 67. *Hesych.* et Comm. Oudend.

Ζώνιον οὐδετέρως. Abresch.

Uterque MS, κυρίως legit pro ἀρσενικῶς. *Asclepiades* Epigr. a cl. *Reiske* edito in Miscell. Lips. vol. IX. p. II. p. 304.

Ἑρμιόνη πιθανῇ ποτ' ἐγὼ συνέπαιζον, ἐχούσῃ
Ζώνιον ἐξ ἀνθέων ποικίλον, ὦ Παφίη.

5. Πλούταρχος.] Tom. II. p. 154. B. ubi post ὥσπερ add. ἑταῖραι. Conf. *Brisson.* de R. P. p. 83. Stoeb. Vocem ἑταῖραι ignorant MSS. A. et B.

6. Ὥσπερ ζώνια.] Excidit vox ἑταῖραι et προβάλλειν leg. ac γυναιξίν, ut in Leid. pr. v. *Plutarch.* cit. I. p. 154. B. Oudend.

7. Προσβάλλειν.] Uterque MS. προβάλλειν. [ita et Burm. Ex *Add.*]

8. Ζώνην δὲ etc.] Immo de feminis potuis longe frequentius usurpatur vox ista ζώνη, quam quidem de viris; conf. *Eustath.* ad Iliad. *B.* p. 196. et alibi: adeo, ut hinc non videam, quare hic sibi

καταχρηστικῶς. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ[1]· λυσαμένη τὴν ζώνην ἐν Ζωστῆρι τῆς Ἀττικῆς.

Ζωνιοπλόκος, οὐ ζωνοπλόκος, διὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον[2] οἶμαι τὰ τῶν γυναικῶν ζώνια εἶναι πεπλεγμένα.

Ζωννύς, οὐ ζωννύων[3].

Ζωπυρῶ[4], οὐ πυρός τι ὑποκρύπτω[5]. ἀφ'

---

quandam καταχρησιν fingat delicatus nimis noster *Thomas*, quum ex mille veterum auctorum locis et ipsius inprimis *Homeri* et aliorum poetarum luculentis testimoniis et exemplis facillime dilui et infringi possit insolidum ipsius commentum. Sic, ut paucissima tantum ex innumeris fere producam, *Herodotus* lib. I. cap. 51. p. 19. τῆς ἑωϋτοῦ γυναικὸς τὰς ζώνας ἀνέθηκε ὁ Κροῖσος. et sic in seqq. saepissime. *Plato* quoque in Alcibiade I. καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους τῆς βασιλέως γυναικὸς ζώνην. et *Athenaeus* lib. I. Πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἐδίδοσαν εἰς ζώνας. qua de singulari re vid. *Barn. Brissonius* lib. I. de Regn. Pers. p. 100 seqq. et lib. II. p. 318 seqq. item *M. Ant. Muretus* lib. XV. Var. Lect. cap. 10. p. 405. Omitto nunc studio longe plura loca similia apud *Xenophontem*, *Lucianum*, *Plutarchum*, *Appianum*, *Polybium* et alios ubique occurrentia. Et quis, quaeso, nesciat notissimam illam loquendi rationem apud ipsum *Homerum*, *Callimachum*, *Theocritum*, *Euripidem* aliosque poetas inprimis veteres frequentissime obviam, λῦσαι ζώνην παρθενίαν, de qua vid. *Everhard. Feithii* Antiquitat. Homericar. lib. II. cap. 14. (418) p. 167. seqq. *Ios. Scaligeri* Castigat. in Catull. p. 9. et ibidem *Is. Vossii* Observat. p. 7. *Pfeifferi* Antiquit. Graec. lib. IV. cap. 20. p. 654. ill. *Ezech. Spanhemii* Observat. ad *Callimach.* p. 11. et p. 135. tandemque, ne plures, qui in promtu sunt, iam commemorem, *Petri Moll.* Animadvers. ad *Longi* Pastoral. l. I. p. 9. Nulla ergo hic prorsus κατάχρησις. Triller. [Idem praeceptum legitur in *Bachmanni* Aneodd. vol. II. p. 378, 8.]

Unde hic accusativus? Edidi ζώνη cum MSS. Dein ἀνδρῶν Leid. sec. Oudend.

MSS. A. et B. ζώνη. [ita etiam Burm.] Conf. *Anton. Nebrissensis* Quinquag. cap. 50. cel. *Wesseling.* lib. I. Observ. cap. 30. p. 133. Plures autem ζώνας antiquitus simul gestasse feminas colligas ex *Plutarcho* de Flumin. p. 61. ubi Iris dicitur λέοντα μέγιστον ταῖς ἰδίαις ζώναις ἐπισφίγξασα, deduxisse in montem Opheltium. Ceterum vocem ζώνη civitate donavit *Cato* apud *A. Gellium* Noct. Attic. lib. XV. cap. 12. p. 681.

1. Ἀριστ. ἐν Παναθ.] Pag. 97. Iebb. [vol. I. p. 157. *Dind.*] Plura exempla legesis apud *Feith.* Antiq. Hom. p. 319. seq. Stobb.

2. Ἐπὶ τὸ πλεῖστον.] Coniunctim legitur ἐπιτοπλεῖστον in Rom. et Vasc. Idem.

Una rursus voce Leid. sec. et edd. vett. ἐπιτοπλεῖστον. Oud. [Dedit ita *Ritschel.*]

3. Οὐ.] MS. A. ὁ.

4. Ζωπυρῶ.] Vid. cel. *Wetstein* ad N. T. t. II. p. 354.

5. Οὐ πυρός τι ὑποκρύπτω.] Fors. τό. Wolf.

οὗ καὶ ζώπυρον. Λουκιανὸς ἐν Τίμωνι[1]· ζώπυρόν τι τοῦ ἀνθρωπίνου[2] γένους[3]. ἤγουν ὑπόλειμμα. εἴληφε[4] δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ Πλάτωνος[5] λέγοντος· μικρὰ ζώπυρα τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους.

Atqui *ζωπυρῶ* significare *ἐξάπτω τὸ πῦρ, ἐγκαίω* et metaphorice *ἀναθάλπομαι* et *ἀναζῆν ποιῶ* docent grammatici. Opinor, *οὐ* hic significare, Attice dicendum *ζωπυρῶ, οὐ* (non) *πυρός τι ὑποκρύπτω*, et *Thomam* censuisse, *ζωπυρεῖν* poni pro *ignem recondo* seu *φυλάττω*, ne penitus exstinguatur, sed conservetur in sequentem usum, quod fit occultando eum sub cineribus. In *Luciani* loco, qui legitur t. I. p. 106: ed. ult. a Leid. pr. et edd. Rom. Vasc. et *Phavor.* abest *τι* omnesque MSS. eaedemque edd. hic dant *ἀνθρωπείου γένους*. *Phavor.* *ἀνθρωπίνου γένους*. scil. e memoria citavit *Lucianum*. OUDEND.

(414) Sic lectum in MS. A., sed secunda manus liquore rubro adscripsit *τὸ πυρός τι*. *Hadr. Iunius* *τοῦ πυρός τι*. [Pro *ὑποκρύπτω* exhibet Burm. *ἀποκρύπτω*. *Ex Add.*]

1. *Λουκ. ἐν Τιμ.*] Tom. I. p. 62. *Graev.* [cap. 3.] ubi *ἀνθρωπίνου*, quod etiam *Phav.* agnoscit. Rom. *ζώπυρον τοῦ ἀνθρωπείου γένους*. WITTER.

Migrant haec verba ex MS. A.

2. *Ζώπυρον τοῦ ἀνθρωπείου γένους.*] De hac scita loquendi ratione vid. quae doctissime quondam adnotavit magnus *Io. Frid. Gronovius* in lib. IV. Observat. cap. 3. p. 42. TRILLER. [Burm. *ζώπυρον τοῦ ἀνθρωπείου γένους*. *Ex Add.* — Recepit hoc *Ritschel.*]

3. *Σπέρματος.*] Uterque MS. *γένους*.

4. *Εἴληφε.*] Leid. pr. Oxon. *Phavor.* *εἴλ. δὲ* bene. *Platonis* verba sunt lib. III. de Legg. initio, ex quo et alii desumserunt. V. cl. viros *Solanum* et *Hemsterh.* ad *Luciani* c. l. *Ruhnken.* ad *Timaei Λεξ. Πλατ.* OUDEND. MSS. Reg. *εἴληφε δέ*. [*εἴληφε δὲ* etiam Burm. *Ex Add.* — *Ritschel.* ita: *εἴληφε δὲ* [*καὶ*] *τοῦτο*. — *καὶ* enim legitur in cod. *Guelferb.*]

5. *Πλάτων.*] III. Leg. p. 677. B. *Dionys. Halic.* I. p. 16. extr. *ζώπυρα γένους* et p. 86. princ. nec non *Themist.* Orat. IX. p. 126. A. XIII. 175. C. III. p. 48. B. VII. 100. D. ABRESCH.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η'.

Ἡβᾶν καὶ ἀνηβᾶν[1] κάλλιον ἢ ἡβάσκειν[2] καὶ ἀνηβάσκειν[3]. Φιλόστρατος[4]· καὶ τὰς αἰσθήσεις ἡβῶν.

1. Ἡβᾶν καὶ ἀνεβᾶν] Lege ἀνηβᾶν. Bos.

Ex qua vero ratione, quaeso, illud ἡβᾶν melius pulchriusque est isto altero ἡβάσκειν; nempe ex nulla, nisi sola quadam inani praeconcepta opinione. Sic enim manifestissime ipse *Hippocrates* noster Aph. 28. sect. 3. μὴ ἀπολυθῇ περὶ τὸ ἡβάσκειν, atque exinde *Aretaeus*, vir et arte et facundia et scribendi nitore in primis insignis, lib. I. de Causs. et sign. Acut. Morb. cap. 8. p. 7. ἡβάσκουσι δὲ παισὶ τὰ ὑμενώδεα. Sed studio nunc omitto hanc in rem plura, apud *Xenophontem*, *Lucianum* et alios passim obvia et conspicua: nemo enim de hac veritate dubitabit. Triller.

Scr. ἀνηβᾶν. *Luc.* t. I. p. 790. νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν καὶ ἀνθεῖν καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη. Ἀνηβῆσαι *Xenoph.* Cyrop. IV. p. 90. uti ἡβᾶν saepius p. 537. 649. etc. vid. *Harpocr.* voc. ἐπιδιετές. *Hesych.* voc. ἄνηβοι et ἀπηβηκώς. *Suid.* voc. ἀνηβητηρίαν. Witter.

Vitiose in ed. *Blank.* ἀνεβᾶν contra MSS. et edd. vett. Adi *Hesych. Suid.* Apud *Moerida* [p. 180. *Piers.*] ἡβᾶν Ἀττικῶς, ἀκμάζειν Ἑλληνικῶς. Sed et ἀκμάζειν et ἡβάσκειν aliquoties usus est *Xenophon* cum aliis; adde *Moerida* in Ἡβάσκειν [l. l.]. *Philostrati* verba legas de Vitis Sophist. lib. I. cap. 9. §. 8. p. 494. *Synesii* locum reperias ep. 123. in quo turpiter *Blank.* edidit ἀναβῆσαι pro ἀνηβῆσαι, quod et videas in *Xenoph.* lib. IV. Cyrop. p. 113. et *Callim.* hymno in Iov. vs. 56.

Ὀξὺ δ' ἀνήβησας.

Sed illic rectius legas ὀξὺ δ' ἄρ' ἥβησας cum elegantissimo *Ruhnkenio* ep. II. p. 11. Oudend.

MSS. A. et B. καὶ ἀνηβᾶν recte.

2. Ἢ ἡβάσκειν.] Usus tamen *Xenoph.* Ἀναβ. IV. p. 261. Witt.

Atqui aliud ἡβᾶν, aliud ἡβάσκειν. Discrimen attigi in Add. ad *Aristaen.* p. 128. duce *Moeride Atticista.* Abresch. [cf. *Pierson.* ad Moer. l. l. Grammaticus in *Bachmanni* Anecdd. vol. I. p. 248. et ἡβᾷ et ἡβάσκει explicat voce ἀκμάζει.]

3. Ἀνηβάσκειν.] Illud verbum legitur apud *Greg.* Nyss. t. II. p. 932. εὐγνώμων μὲν γάρ τις παῖς καὶ φιλόστοργος, τὸ γηραιὸν τῆς τοῦ πατρὸς ἡλικίας διὰ τῆς παρ' ἑαυτοῦ θεραπείας ἀνανεούμενος ὑπερείδει τὸ σαθρὸν τῆς ἀσθενείας, αὐτὸς τῷ πατρὶ τὰ

Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[1]· ὅν φασιν αἱ ποιήσεις δὶς ἀνηβῆσαι[2].

Ὥσπερ ἐγεννησάμην[3] ἀντὶ τοῦ ἐγέννησα καὶ ἐθρεψάμην ἀντὶ τοῦ ἔθρεψα λέγομεν, οὕτω καὶ Ἠγανακτησάμην ἀντὶ τοῦ ἠγανάκτησα. Λουκιανὸς ἐν τῷ ἐνυπνίῳ[4]· ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρός. ὡσαύτως καὶ ἐθαψάμην ἀντὶ τοῦ ἔθαψα. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ· καὶ εἶδον δι' ἐκείνων καὶ ἐθαψάμην[5].

Ἥδυσμα[6], οὐκ ἄρτυμα.

πάντα γενόμενος. ὅθεν ἐστὶν ἰδεῖν ἀνηβάσκοντα ἐν τῷ παιδὶ τὸν (416) πατέρα. Alibi autem vidisse non meminimus; at ἀνηβάω apud scriptores Atticos tritissimum. SALLIER. [Duo verbi ἀνηβᾶν exempla attulit *Ruhnken*. epist. IV. ad *I. A. Ernest*. p. 13. ed. *Titm.* unum ex Philone alterum ex Cratini fragm. ap. Phrynich. p. 42.]

4. Φιλοστρ.] Vit. Soph. I. 9, 3. p. 494.

1. Συνέσ. ἐν ἐπιστ.] p. 260. A. ex quo hic scrib. ἀνηβῆσαι.

2. Ἀναβῆσαι.] MS. B. ἀνηβῆσαι.

3. Ὥσπερ ἐγεννησάμην etc.] Tota haec periodus in MSS. et edd. vett. ante *Blank*. exhibetur in litt. *A.* post v. Ἀναλογίζομαι, quod illic monitum oportuerat. *Luciani* verba sunt t. I. p. 7. ed. ult. *Herodoti* vero lib. I. c. 117. sed ibi legitur ἔθαψά μιν, quod contra *Thomam* et *Iungermannum* bene vindicavit *Gronov*. p. 830. OUDEND. [Aoristus ἠγανακτησάμην invenitur etiam apud Palaephat. 12, 7. De his aoristorum formis cf. *Schaeferus* ὁ πάνυ Appar. ad Demosth. t. I. p. 516. „In his aoristorum formis summa opus est cautione, ne forte fingamus quibus Graeca lingua abstinuit morosissime. Hac in re non immunis culpae Thomas M. p. 416."

4. Λουκ. ἐν ἐνυπν.] T. I. p. 4. *Graev*. [cap. 4.]

[5. Ἐθαψάμην.] Ter ἐθρεψ. Burm. *Ex Add.*]

6. Ἥδυσμα, οὐκ ἄρτυμα.] Nulla vero iusta satis subest ratio, cur illud ἥδυσμα melius atque probatius sit quam illud alterum ἄρτυμα, praesertim quum istud ἄρτυμα, immerito hic damnatum, praetulisse potius optimos quosvis auctores veteres ex eorum monumentis adhuc liquidissime constet. Ita, ut pauca saltim hic adferam, ipse *Homerus* in Βατραχομυομαχίᾳ 41. κοσμοῦντες χύτραι ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν. item *Aeschylus*: διαβρέχεις τ' ἀρτύματα. et *Sophocles*: Βορᾶς ἀρτύματα. sed plura cum his produxit istius probatissimae vocis exempla *Athenaeus* lib. II. p. 67. seqq. qui ipse in sequentibus passim promiscue dixit ἡδύσματα et ἀρτύματα, ut et *Xenophon* [ubi?], *Max. Tyrius* aliique plures; *Plutarch*. de pueror. educat. ἡ ἀνάπαυσις τῶν πόνων ἄρτυμά ἐστι, et sic alibi saepissime. Longe enim frequentius apud veteres melioris aevi auctores occurrit τὸ ἄρτυμα, quam quidem alterum ἥδυσμα, ut inprimis ex *Theophrasto*, *Dioscoride*, *Galeno* aliisque luculentissime patet. Sic v. g. *Dioscorides* lib. III. c. 44. p. 191. εὔχρηστον ἀντὶ ἀρτύματος, et sic alibi saepissime. Rursus ergo, ut solet, cum meris umbris luctatus est *Thomas*. TRILLER.

Ἠθέληκα Ἀττικοὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐθέλω, ἐθελήσω, ἠθέληκα[1]. τὸ δὲ τεθέληκα[2] Ἀλεξανδρεωτικόν, ἀπὸ τοῦ θέλω κανονιζόμενον.

Ἦθος οὐ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων[3] λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλεως, ὡς Δημοσθένης[4]· τὸ τῆς πόλεως ἦθος, ἤγουν τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναιότητα[5]. καὶ ἦθος ἡ εὔλογος αἰτία. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ[6]· οὐδὲ τὰ τολμήματα τῆς πόλεως

Vid. *Aristid.* p. 69. A. conf. *Phav.* et *Erot.* h. v. item hunc (417) voc. πίσσα. WITTER.

Ne ceteros citem, audi modo *Erotianum*: Ἡδύσμασι, τοῖς χλωροῖς καὶ ξηροῖς ἀρτύμασιν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι καὶ Εὔπολις ἐν Κλοπαῖς καὶ Μένανδρος ἐν Δαρδάνῳ· ὅθεν καὶ στέαρ ἡδὺ λέγει ἐν δευτέρῳ Γυναικείων τὸ ἠρτυμένον. Mox vitiose ed. *Blank.* ἠθέλεκα pro ἠθέληκα. OUDEND. [Grammaticus in *Bekkeri* Anecdd. p. 82, 32 Ἀρτύματα: οὐκ ἡδύσματα Σοφοκλῆς Φαίαξιν.]

1. Ἠθέλεκα.] Hinc ἠθέλεσα *Antiph.* Or. I. p. 17. DRAKENB.

Scr. ἠθέληκα ex *Phav.* et Rom. STOEBER.

Uterque MS. ἐθέληκα et mox τεθέληκα.

2. Τὸ δὲ τέθελκα.] *Phav.* τὸ δὲ τεθέληκα ἀπὸ τοῦ θελέω κανονίζεται. quae lectio vulgatae praeferenda; vid. quae idem *Phav.* voc. τεθεληκέναι ex *Phrynicho* tradit. De Dial. Alex. scripsere *Pacatus* (vid. *Suid.* voc. Πάκατος. *Etymol.* p. 696, 6.) et *Demetrius*; *Meurs.* B. A. h. v. *Fabr.* B. G. IV. 34. p. 537. STOEB.

Leid. pr. *Phavor.* τεθέληκα [ita etiam Burm.], quod rescripsi, ut agendum monuit *Pauw.* ad *Phrynich.* p. 146. [p. 332. *Lob.*] τεθεληκέναι, Ἀλεξανδρεωτικὸν τοὔνομα etc. ἡμῖν δὲ ῥητέον ἠθεληκέναι. vid. et *Etym. M.* in ἐθέλω. OUDEND. [Pro Ἀλεξανδρεωτικὸν exhibet Burm. Ἀλεξανδρευτικόν. *Ex Add.* — de re ipsa vid. *Lobeck.* ad Phryn. l. l. Apud Aeschin. de falsa legat. p. 307. *Reisk.* §. 139. *Bekkerus* ex uno codice restituit ἠθέληκας pro eo quod vulgo legebatur τεθέληκας. cf. *Sturz.* de Dial. Maced. et Alex. p. 64. n. 40.]

3. Ἐπὶ ἀνθρώπων.] Leid. pr. ἀνθρώπου [ita etiam Burm. — recepit *Ritschel.*]. In exemplo *Aristidis* t. I. p. 157. ed. Angl. excudi curavi MSS. et edd. vett. auctoritate ἢ τὸ τῶν ἔργων ἦθος. Ab ed. *Blank.* exsulat τό. OUDEND.

4. Ὡς Δημοσθ.] Locus est apud *Aristid.* p. 22. B. Iones loca, in quibus versantur, ἤθη vocare, *Corinth.* tradit p. 723. WITTER. [Locus Demosthenis est c. Lept. §. 13. *B.* p. 460, 27. *Reisk.* vid. eund. ad p. 476, 19. cf. *Schaefer.* Appar. ad Demosth. t. III. p. 88.]

5. Γενναιότητα.] Male Rom. γεναιότητα. IDEM. Γενναιότητα hic legendum esse monuit quoque Cl. *Taylor* ad *Demosth.* adv. Leptin. p. 66. [Appar. ed. Schaef. t. III. p. 88.]

6. Ἀριστ. ἐν Παναθ.] Pag. 15. B. [vol. I. p. 257. *Dind.*] ubi τὸ τῶν ἔργ. uti etiam edit. Rom. exhibet. WITTER.

Differunt etiam ἔθος et ἦθος. schol. *Soph.* Electr. v. 374. ἔθος ἡ συνήθεια, ἦθος δὲ ὁ τρόπος. STOEBER.

ἀσπάσασθαι μᾶλλον ἐστὶν ἢ τὸ τῶν[1] *ἔργων ἦθος.*

Ἥκω καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι[2], *ὡς Αἰσχύλος*[3]·

Ἥκω γὰρ εἰς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

καὶ[4] *ἀντὶ τοῦ ἦλθον, ὡς τό·*

Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας[5]

Λιπών, — παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ[6]. *καὶ Λιβάνιος*[7] *δὲ ἐν μελέτῃ τῇ τοῦ ῥήτορος*[8]· *ἥκω τοὺς ἐπιόντας ἐχθροὺς μόνος ὠθήσας*[9] *τῇ γλώττῃ. οὕτως*[10] *Ἀττικοὶ τῷ ἐνεστῶτι ἀντὶ παρῳχημένου χρῶνται. τὸ δὲ ἧκον κοινότερον.*

Ἦλθε κοινόν[11]· *ἐλήλυθε δὲ Ἀττικόν.*

---

1. *Ἢ τῶν.*] Uterque MS. *ἢ τὸ τῶν.*

(418) 2. *Ἥκω ἀντὶ τοῦ ἔρχ.*] Leid. pr. *ἥκω καὶ ἀντὶ* etc. ut passim; et ὁ *Αἰσχύλος* in Choëph. v. 3. Repetit auctor in *κατέρχομαι.* In *Euripidis* loco vs. 1. *καὶ σκότου πύλας* non habent MSS. Leidd. Ibi scholiastes idem, quod *Thomas*, observavit. Sed *ἧκον ταχύ*, non *ἥκουσι Xenoph.* p. 278. Oudend. Uterque MS. *καὶ ἀντὶ τοῦ.* [Voculas *καὶ* et *τοῦ* om. Burm. *Ex Add.*]

3. *Ὡς Αἰσχ.*] Choëph. v. 3. [*Valcken.* laudat *Abresch.* ad Aesch. p. 404.]

4. *Καὶ.*] *Isaeus* Or. I. p. 801. *Eustath.* de Amor. Ism. et Ismen. lib. I. p. 5· *Lucian.* Contempl. p. 348. Drakenb.

5. *Καὶ σκότου πύλας.*] Ignorat haec MS. A. [Uncis inclusit *Ritschel.*]

6. *Παρ' Εὐριπ. ἐν Ἑκάβ.*] Ipso limine fabulae; citatus quoque locus a *Liban.* t. I. p. 458. sed ibi *ἥκω λιπὼν κευθμῶνα* etc. Conf. auctorem *περὶ κωμῳδίας* praefix. *Aristoph.* p. 13. A. ante med. et ipsum *Aristoph.* Ran. vs. 1184. coll. praeced. et seq. Witt. [Verba *ἐν Ἑκάβῃ* absunt Burm. *Ex Add.*]

7. *Καὶ Λιβάνιος.*] T. I. p. 703. A. [vol. IV. p. 514. *Reisk.*] add. *Lucian.* Philopatr. fin. *οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβάς; σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται.* Idem vero active vocem usurpavit Dial. Meliss. et Bacchid. *γραῦν παραλαβοῦσα ἧκέ μοι*, *anum acceptam ad me adducas.* Idem.

8. *Δὲ — — ῥήτορος*] Desunt haec verba in cod. A. particulam *δὲ* delet MS. B. [Exsulat *δὲ* etiam a Burm. *Ex Add.* — Uncis inclusit eam *Ritschel.*]

9. *Ἐχθροὺς μόνος ὠθήσας.*] Leid. pr. *χοροὺς μόνος οἱ ἦσαν* Apud *Liban.* editur *ἐχθ. μόν. ὑμῖν ὠθήσας.* et in M. *γρ. ἡμῖν* Oudend.

10. *Οὕτως.*] MS. A. *οὕτω.* [Ante v. *παρῳχημένου* addidit *Ritschel.* articulum *τοῦ* ex uno libro, sed cancellis inclusum.]

11. *Ἦλθε κοινόν.*] An igitur parum Attice loquitur *Lysias*, cuius haec verba Orat. II. p. 26. *οὗτος τοίνυν εἰς τοῦτο ἦλθεν ὕβρεως, ὥστ' οὐ πρότερον ἠθέλησεν ἀπελθεῖν, πρὶν αὐτὸν ἡγούμενοι δεινὰ ποιεῖν οἱ παραγενόμενοι καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐλθόντες ἐπὶ παῖδας κόρας καὶ ὀρφανὰς εἰσιόντα ἐξήλασαν βίᾳ.* Quia tanta

Ἠλίθιος ἀνὴρ ὁ μαλακὸς καὶ ἀκίνητος τὴν γνώμην[1], οὐ μόνον ὁ ἀνόητος[2]. ἠλίθιος καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκίνητος.

Ἥλιος λέγεται[3] καὶ μία ἑκάστη ἡμέρα διὰ τὸ τὸν ἥλιον τῇ τοῦ οὐρανοῦ φορᾷ ἀποκαθιστάμενον ὅθεν ἤρξατο νυχθήμερον[4] ποιεῖν. καὶ[5] Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ[6], οὔπω μοι τῆς λύπης ὑφῆκας· αὐτὸς ἐν πολλοῖς ἡλίοις ἐφύλαξας. ἥλιος καὶ

---

est huiusmodi exemplorum copia in Atticorum scriptis, ut alia adducere taedeat. SALLIER.

Moschop. τὸ ἦλθον δευτέρου ἀορίστου μόνον τυγχάνον, εἰς (419) ἅπασαν ἔγκλισίν ἐστιν εὔχρηστον, τὰ δ' ἄλλα ἄχρηστα. STOBB.

1. Ἀκίν. τὴν γνώμ.] Usus hoc sensu *Aeschin.* epist. 3. p. 122. ἄχθομαι μέν, ὥσπερ εἰκός ἐστιν· ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. οὐ γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι. Vid. et apud *Xenoph.* Cyrop. V. p. 105. *Epictet.* Ench. c. 18. 19. IDEM.

2. Οὐ μόνον ἀνόητος.] *Aristoph.* in Eccles. vs. 765.

ΑΝ. ἀνόητος; ΦΕΙ. οὐ γάρ; ἠλιθιώτατος μὲν οὖν
Ἁπαξαπάντων.

V. et comm. ad *Hesych.* OUDEND.

F. οὐ μόνον ὁ ἀνόητος, ἠλίθιος, ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς — ABRESCH. MS. B. οὐ μήν. [Pro οὐ μόνον ὁ Burm. οὐ μήν. *Ex Add.*]

3. Ἥλιος λέγεται καὶ μία ἑκάστη ἡμέρα κ. λ.] Inde Graeci elegantissime ἥλιον vel ἡμέραν ἀναλίσκειν dicunt et Latini pariter *Consumere soles*, uti *Persius* sat. V. *Tecum etenim longos memini consumere soles*, ubi plura in aureo commentario p. 158. adnotavit *Casaubonus*, item ad eclog. IX. *Virgil. Taubmannus* p. 94. nec non *Davis.* ad *Hirt.* de Bell. Alex. cap. 47. quibus adde, si lubet, quae nosmet ipsi quondam eadem de re obiter observavimus ad somnium *Scip.* t. I. Poemat. nostror. Physico Ethicor. p. 409. edit. 3. TRILL. Longe disertior *Moschop.* Dict. Att. f. 146. ἥλιος λέγεται τὸ νυχθήμερον, ὅτι διὰ τοῦ νυχθημέρου ἀποκαθίσταται ὁ ἥλιος, ὅθεν ἤρξατο τῇ τοῦ οὐρανοῦ φορᾷ. ἥλιος καὶ ὁ δωδεκάμηνος χρόνος, ὅτι διὰ τῶν δώδεκα μηνῶν διέρχεται τὸν ἑαυτοῦ κύκλον ὁ ἥλιος, καὶ ἀποκαθίσταται, ὅθεν ἤρξατο τῇ ἑαυτοῦ κινήσει. STOBBER. *Antholog.* lib. IV. c. 17. epigr. I. p. 735.

— — — καὶ τόσος ἔστη
Κίων ἠελίοις ἐν τριάκοντα δύο.

Quod epigramma exstat quoque apud *Gruterum* p. CLXXXV. 6. et apud *Whelerum* tom. I. Itiner. p. 139. Latine autem eleganter versum dedit *Andr. Schottus* Itiner. Italiae lib. II. p. 348. *Nicander Theriac.* vs. 275. Incerti lusum in hac voce vid. *Anthol.* lib. II c. 34. epigr. 2. p. 334.

4. Νυχθήμερον.] MS. A. ἡμέραν καὶ νύκτα.

5. Καί.] Particula καὶ abest ex cod. A. [Inclusit uncis *Ritschel.*]

6. Ἐν ἐπιστολῇ τῇ.] Ep. 1586. p. 711. De τῷ νυχθήμερον ποιεῖν v. ad *Pauli* ep. 2. ad *Corinth.* v. 25. OUDEND.

ὁ δωδεκάμηνος καιρός, ὅτι διὰ δώδεκα μηνῶν διέρχεται τὸν ἑαυτοῦ κύκλον ὁ ἥλιος.

Ἥμαρτον δόκιμον καὶ ἁμαρτεῖν [1]. ἡμάρτησα δὲ ἀδόκιμον καὶ ἁμαρτῆσαι, εἰ καὶ Ἀριστείδης ἅπαξ εἶπεν ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητορικῆς πρώτῳ [2] ἁμαρτήσασθαι.

Ἤμελλον Ἀττικοί [3], οὐκ ἔμελλον [4].

Ἁμαρτάνουσιν [5] οἱ τὰ Ἡμίση [6] λέγοντες καὶ

---

(420) 1. Καὶ ἁμαρτῶν.] *Phavor.* ἁμαρτεῖν. WITTER.

Sic correxi e Leidd. et Oxon. ac *Phav.* pro ἁμαρτῶν. Et contrarium est, quod ἀδόκιμον pronunciat *Thomas* ἁμαρτῆσαι. OUD.

Uterque MS. ἁμαρτεῖν. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

2. Ἐν τῷ ὑπὲρ ῥητ. πρώτῳ.] *Phav.* περί, quamvis etiam ὑπὲρ tueri se quodammodo possit ex *Aristid.* p. 118. fin. orat. Locus cit. est p. 114. B. ex quo leg. ἁμαρτῆσαι. Idem ἁμαρτήσονται p. 115. A. ἡμαρτῆσθαι p. 116. A. [vol. I. p. 86. *Dind.*] WITTER.

Desunt de more in Oxon. Neque etiam illic inveni ἁμαρτήσασθαι, sed t. I. p. 439. ed. Angl. διαμαρτεῖν, et p. 450. ἁμαρτεῖν. p. 469. ἁμαρτάνειν. OUDEND.

3. Ἤμελλεν κ. λ.] At hoc falsissimum esse, multis ex *Luciano* τῷ Ἀττικωτάτῳ productis in contrarium exemplis liquidissime ostendit cl. *Iens.*, in Lect. Luc. l. I. c. 2. p. 10. ubi et in sequentibus plures eiusmodi turpissimas *Thomae* nostri hallucinationes diligenter adnotavit idem industrius *Luciani* lector; quibus add. illud in Demon. p. 857. t. I. statim ab initio: ἔμελλεν ἔσεσθαι, ut alia taceam plura. Idem tamen antea somniaverat *Phrynich.* p. 148. et p. 162. ubi vid. *Nunnes.* et *Hoeschel.* nempe ut more improbo, tacite etsi frustra, reprehenderent ipsos sacros N. T. scriptores. TRILLER.

At centies apud omnes omnino scriptores ἔμελλον legimus prae altero ἤμελλον. ABRESCH.

4. Οὐκ ἔμελλον.] Minus recte, ut ostendunt haec *Lysiae* Orat. 2. p. 36. ἐπειδὴ δ' ἀφικόμην, πάλιν ἦγον αὐτὸν ἐπὶ τὴν οἰκίαν τὴν Σίμωνος, οὗ πλεῖστα ἔμελλον πράγματα ἕξειν. Nec Atticos legenti exempla deerunt. SALLIER. [cf. *Pierson.* ad Moer. p. 175.]

5. Ἁμαρτάνουσιν οἱ τὰ ἡμίση λέγοντες κ. λ.] Desumsisse haec, ut plura alia, *Thomam* nostrum ex *Herodiani* scriptis bene observat ad *Phrynichum Nunnesius*, p. 199. [p. 452. *Lob.*] Ceterum secun-(421)dum canonas grammaticos et analogiam syntacticam idem esse, sive quis ἡμίσεα dixerit, sive contractius ἡμίση, licet illud plenius et productius frequentiori sit in usu, omnibus notum esse arbitror. Nodum ergo in scirpo et hic pro solito more quaesivit *Thomas.* TRILL.

Theophrastus tamen ait Char. c. 11. τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἡμίση τῶν ῥαφανίδων. et *Aelianus* lib. VI. V. H. c. 1. τῶν μὲν γινομένων ἁπάντων τὰ ἡμίση. Ceterum omnia haec usque ad ἡμίσους descripsit *Thomas* ex *Herodiano*, quem bene e nostro correxit *Pauw.* OUDEND. [cf. *Buttm.* gr. gr. vol. I. p. 194. 252. et de genitivi forma *Lobeck.* ad Phrynich. p. 246 s. Ἡμίση ex cod. S. apud Demosth. dedit *Guil. Dindorf.* vide viri doctissimi praefation p. XI. *Valcken.* apud *Tittm.* p. 163. „*Wetsten.* p. 580. t. I. in V. L. Alexis apud Athen. 2. p. 47. D. τὸν ἥμισυν τοῦ βίου et

οὐ τὰ ἡμίσεα. τὰ γὰρ τριγενῆ[1] τῶν ὀνομάτων ἐπὶ τῶν οὐδετέρων διῃρημένας ἔχουσι τὰς τοιαύτας πτώσεις, οἷον, οἱ γλυκεῖς, αἱ γλυκεῖαι, τὰ γλυκέα, οἱ ὀξεῖς, αἱ ὀξεῖαι, τὰ ὀξέα· οὕτως ἄρα καὶ οἱ ἡμίσεις, αἱ ἡμίσειαι[2], τὰ ἡμίσεα. καὶ ἐπὶ τοῦ ἑνικοῦ[3] ἡμίσεος λέγε, ὡς ὀξέος καὶ γλυκέος, ἀλλὰ μὴ ἡμίσους[4]. Δίων[5] οὖν ἡμίσους λέγων ἁμαρτάνει. Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ[6]· τρίτον μέρος ἀνθ' ἡμίσεος τῆς τροφῆς ἐδίδου. ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν καὶ τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ τοῦ θηλυκοῦ καὶ συνῃρημένως καὶ ἀσυναιρέτως ἐκφέρουσιν, ὡς ὁ αὐτός[7]· τῶν πρέσβεων τοὺς ἡμίσεις. καὶ πάλιν· τὰς ἡμίσεας τῶν νεῶν. κάλλιον δὲ τὸ ἀσυναίρετον.

Ἡμωδία ἐπὶ τῶν ὀδόντων[8] κάλλιον ἢ αἱμωδία.

τῆς τέχνης τὴν ἡμίσειαν. em. Theocr. 29. v. 6. ἡμίσεας πλεόνων Regillae v. 15."]

6. *Οἱ τὰ ἡμίση.*] Ut *Thucydides* quem laudat, sic et *Plato* VI. Legg. p. 615. F. Locus *Thuc.* quem ex libro VIII. citat; habetur cap. 64. princ. Idem terminatione masculina cum substant. feminino lib. IV. cap. 104. vs. 26. ἡμίσεος ἡμέρας πλοῦς. [*Bekkerus* tribus ex libris ἡμισείας ἡμέρας πλοῦς. quod probat *Buttm.* gr. gr. vol. I. p. 252. not.] Sed hoc nihil ad *Thomam*. Abresch.

Uterque MS. τὸ ἡμίσυ.

1. *Τὰ γὰρ τριγενῆ.*] Scr. τριγενῆ. Witter.

2. *Αἱ ἡμίσειαι.*] *Demosth.* τὴν ἡμίσειαν p. 601. A. Stoeb.

Uterque MS. αἱ ἡμίσυαι, τὰ ἡμίσυα.

3. *'Επὶ τοῦ ἑνικοῦ.*] Addunt δὲ Leidd. Oudend. [addit δὲ etiam Burm. *Ex Add.* — recepit *Ritschel.*]

Post ἑνικοῦ addit MS. B. ἀρσενικοῦ.

4. *'Αλλὰ μὴ ἡμίσους.*] Quemadmodum *Diodorus* Sic. p. 45. C. XX. p. 754. *Ioseph.* p. 63. F. 81. B. etc. *Aristeas* p. 9. B. Witter.

5. *Δίων.*] Sc. Chrysostomus ἐν Εὐβοϊκῷ sive Orat 7. p. 99. C. ἐξ ἡμίσους ἐκόμων. p. 103. στρογγύλον ἐξ ἡμίσους etc. Oudend.

6. *Θουκ. ἐν τῇ ὀγδ.*] Scrib. τετάρτῃ p. 308. A. Witter.

MS. A. ἐν τῇ τετάρτῃ. MS. B. ἐν τῇ α΄. [Burm. πρώτῃ. *Ex Add.* — τετάρτῃ ex Reg. 1. recepit *Ritschel.* Locus est IV. c. 83. extr.]

7. *'Ως ὁ αὐτός.*] Lib. VIII. c. 64. in. καὶ πάλιν [VIII. c. 8. ubi (422) *Bekkerus* ex quatuor libris ἡμισείας]

Lib. III. c. 20. IV. c. 42. et mox lib. VIII. c. 8. V. ibi et c. 35. 64. *Dukerum.* Oudend.

8. *'Ημωδία ἐπὶ τῶν ὀδόντων κάλλιον ἢ αἱμωδία.*] Nihilo felicius hic quoque cessit augurium acuto nimis nostro grammatico; ἡμωδία enim, cuius et meminit *Hesychius*, rarissime et apud recen-

Ἡνία καὶ ῥυτῆρες[1] *οἱ ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ, οὓς κατέχουσιν οἱ ἱππεύοντες ταῖν χεροῖν. χαλινὸς δὲ ἰδίως μὲν τὰ ἐν τῷ στόματι τοῦ ἵππου λέγονται*[2], *καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὅλον. φάλαρα δὲ*[3] *τὰ ἐν τῷ μετώπῳ*[4].

---

tiores fere Graecos occurrit, quum contra alterum *αἱμωδία* apud praestantissimos et vetustissimos auctores frequentissime legatur, inprimis vero *Hippocratem*, *Theophrastum*, *Aristotelem*, *Dioscoridem*, *Galenum* et alios. Qua de re vid. quae ex solo *Hippocrate* collegit in Oeconomia sua *Foësius* exempla p. 9. voce *αἱμωδία*. TRILLER.

Confer *Moerida* [p. 179. ubi vid. *Piers.*], *Suidam* et comm. ad *Hesych.* *ἡμωδίαν*, *αἱμωδίαν*. OUDEND. [Apud Phot. p. 63, 23. *Pors.* pro *ἠθμωδεῖν*; *ἀλγεῖν τοὺς ὀδόντας*. scribendum est *ἡμωδεῖν*. v. *Lobeck.* apud Schleusn. Cur. Nov. p. 480.]

1. *Ἡνία καὶ ῥητῆρες.*] Leg. *ῥυτῆρες*, nam *ῥυτῆρες* sunt *ἡνία*, *lora freni*, a *ῥύω*; *ῥητῆρες* vero sunt *dictores*, *praeceptores*, a *ῥέω*, *dico*. *Pollux* Onom. I. 10. *Αἱ δὲ ἡνίαι καὶ ῥυτῆρες καλοῦνται.* Bos. Scr. omnino *ῥυτῆρες*, uti res ipsa docet, et *Phavor.* p. 354. Conf. *Lamb. Bos* Observ. Crit. c. 45. *Gloss.* p. 80. *ductarium*, *ἀγωγεύς*, *ῥυτήρ*, *abena*, *ἡνία*. p. 186. *retinaculum*, *ἡνία*, *ῥυτῆρες*. WITTER. Accuratius schol. *Soph.* ined. Aiac. vs. 241. *Ῥυτῆρες κυρίως οἱ λῶροι τοῦ χαλινοῦ, οὓς κατέχουσι ταῖς χερσὶν οἱ ἱππεύοντες.* STOBB. Leg. *ῥυτῆρες*. D. HEINS.

Sic et *Bos* correxit et habet *Phavorinus*, verissime, quare in textum recepi. Docent id omnes grammatici, et in his *Etym. M.* ac *Suidas*: *Ῥυτῆρες χαλινοί, ἡνίαι, ἱμάντες. ἐν Ἐπιγράμματι· Χρυσέος ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληΐδας ἐλέγχει.* quod legitur in Anthol. l. VII. 29. ubi male editur quoque *ῥητῆρας*. *Apoll. Rhod.* lib. III. vs. 1236. *ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔχεν.* V. et *Aelian.* de Anim. VII. 12. XII. 34. XVII. 26. In praecedente apud *Suidam* voce *Ῥυτῆρα* pro *τὸ εἶδος* lege *Τίσιδος*. Est enim pars inediti Epigrammatis Persae, cuius hoc ultimum est distichon:

Ὄλβια Ἐλλείθυια πολυμνάστοιο φύλασσε
Τισίδος, ὠδίνων ῥύσια δεξαμένα.

(423) OUDEND. *H. Iunius καὶ ῥυτῆρες.* conf. *Balth. Stolbergii* Praelect. p. 147. *Moschopulus* de Voc. Attic. v. *Ἡνία.* [*Ῥυτῆρες* etiam Burm. *Ex Add.* cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 299, 28. Phot. p. 493, 6. *Pors.* — In seqq. pro *οὓς κατέχουσιν οἱ ἱππ. ταῖν χεροῖν* dedit *Ritschel.* duobus ex libris *οὓς κατέχουσι ταῖν χεροῖν οἱ ἱππεύοντες.*]

2. *Λέγονται.*] Leid. pr. *λέγεται*, rectius. Saepe tamen cum aliis nominativo pluralis neutro genere subiungit verbum plurali numero. De *χαλινῷ* V. *Polluc.* lib. I. §. 147. *Scheffer.* de R. Veh. l. I. cap. 13. OUDEND. [etiam Burm. *λέγεται*, quod restituit *Ritschel.* — Ante vv. *τὸ ὅλον* abest particula *καὶ* in Burm.]

3. *Φάλαρα.*] *Corinth.* p. 723. [p. 508. *Schaef.*] *Gloss.* p. 20. *antilena*, *ἱμὰς ἵππων. διερηστήρ· ὅ ἐστιν ἱμὰς ἵππων περὶ τὸ στῆθος.* WITTER. *Moschop.* *ἡνία καὶ ῥυτῆρες τὸ αὐτό. εἰσὶ δὲ οἱ ἱμάντες τοῦ χαλινοῦ, οὓς κατέχουσι ταῖς χερσὶν οἱ ἱππεύοντες, χαλινοὶ δὲ τὸ ὅλον. ἰδίως δὲ τὰ ἐν τῷ στόματι τοῦ ἵππου. φάλαρα δὲ τὰ ἐν τῷ μετώπῳ.* STOBB.

Ἡρακλέα, ὡσαύτως καὶ[1] Θεμιστοκλέα καὶ Περικλέα καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἐπεκτείνων[2] τὴν τελευταίαν συλλαβὴν λέγε, ἢ Ἡρακλῆ[3] χωρὶς τοῦ ν̄[4] καὶ Θεμιστοκλῆ, ἀλλὰ μὴ Ἡρακλῆν[5], Θεμιστοκλῆν[6] καὶ Περικλῆν.

Ἥρμοσται τὴν γλῶτταν ῥητορικῶς[7] κάλλιον ἂν εἴποις ἢ κατὰ ῥήτορας λέγει ἢ γράφει.

---

4. Τὰ ἐν τῷ μετώπῳ.] Vitiose ed. *Blank.* et *Phavor.* μετόπῳ. Sunt autem vel προμετωπίδια, vel τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα. V. *Etym. M. Suid. Poll.* lib. X. §. 54. *Hesych. Salm.* ad *Achill. Tat.* p. 557. Oudend. [cf. Phot. p. 638, 2. *Pors.*]

[1. Ὡσαύτως καί.] Burm. Leid. pr. ὡσαύτως δὲ καί. *Ex Add.* — Recepit *Ritschel.*]

2. Ἐπεκτείνων.] MS. B. ἀπεκτείνων, male.

3. Ἢ Ἡρακλῆ χωρὶς τοῦ ᾱ καὶ Θεμιστοκλῆ.] Hisce exceptis, cetera leguntur totidem fere verbis in *Phrynicho* p. 60. [p. 156. *Lob.*] Rescripsi autem fide codd. et edd. vett. χωρὶς τοῦ ν̄. nam ᾱ male edidit *Blank.* ex coniectura alicuius viri docti, ut et inveni ad marg. ed. Rom. Pertinent ad seqq. non ad praecedentia. Oudend.

4. Χωρὶς τοῦ ᾱ.] *Phav.* Rom. Vasc. χ. τοῦ ν̄. Vid. *Moeris* V. Δημοσθένην. *Suid.* voc. ἀτρέα. *Lascar.* p. 443. 449. Wittenb. Uterque MS. χωρὶς τοῦ ν̄.

5. Ἀλλὰ μὴ Ἡρακλῆν.] Uti *Aelian.* V. H. II. 32. Stoeb.

Saepissime tamen ita in vulgaribus libris occurrit, ut in oraculo de Hercule apud *Aelian.* lib. II. V. H. c. 32. *Suidam* V. Ἡρακλῆς ξενίζεται. Sed Ἡρακλέην in *Eustath.* ad Il. Ξ. et *Etym. M.* p. 435. Verum recte cod. Sluisk. et *Eustath.* ad Il. E. p. 561. ed. Rom. dant Ἡρακλῆ; uti scripsit *Aelian.* lib. XII. 15. sed cap. 27. rursus Ἡρακλῆν at Ἡρακλέα lib. XII. de An. c. 5. In fine καὶ non agnoscit Leid. pr. Oudend.

Cod. B. ἀλλὰ μήν. [Ante Θεμιστοκλῆν praemittit καὶ Burm. *Ex Add.*]

6. Θεμιστοκλῆν etc.] Desunt haec in MS. A. MS. B. particulam καὶ solummodo delet [Hos codd. sequutus est *Ritschel.*] Vet. *Grammaticus* MS. de Barbarismo: Κατὰ μὲν οὖν πρόσθεσιν βαρβαρίζουσιν οἱ λέγοντες, Σωκράτην, Δημοσθένην. τὰ γὰρ εἰς η λήγοντα σύνθετα οὐ προσλαμβάνει ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς τὸ ν̄. In Inscriptionibus saepe invenias εὐσεβῆν aliaque huius commatis; vid. *Wheleri* Itiner. t. I. p. 124. [vid. Lobeck. Aglaoph. t. I. p. 434.] (424)

7. Ῥητορικῶς.] Ita *Phavor.* p. 358. Rom. Conf. supr. voc. γεγυμνασμένος. Vid. *Synes.* p. 35. B. 40. C. *Erot.* h. v. *Philostr.* V. S. I. 5. p. 486. ἐπειδὴ λόγου ἰδέαν πανηγυρικὴν ἥρμοστο καὶ ποικίλην, *quoniam ad panegyricum et varium dicendi genus se composuit.* et I. 8. p. 491. ἥρμοστο δὲ τὴν γλῶτταν ἀνειμένως μέν, σοφῶς δὲ καὶ προθύμως. Wittenb.

Sic exhibui fide MSS. edd. vett. et *Phavor.* vulgo ῥητορικῆς. Leid. sec. εἴπῃς. Dein ἠρώτησα correxi pro ἐρωτ. ut in ed. *Blank.* vitiose. Sicut et οὐχ. ἠρκ. in eadem erat οὐκ, vetantibus MSS., et edd. vett. Oudend.

Ἠρόμην, οὐκ ἠρώτησα[1].
Ἡρπάσθην[2], οὐχ ἡρπάγην[3].
Ἥρω Ἀττικοί, οὐχ ἥρωα[4], καὶ ἥρως ἐπὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν, οὐχ ἥρωας[5]· ἥρωες

Pro ῥητορικῆς leg. ῥητορικῶς. Abresch.
Uterque codex MS. ῥητορικῶς.
1. Οὐκ ἐρώτησα.] *Phav.* Rom. ἠρώτησα. Sic *Aelian.* IX. 29. Witter.
Uterque MS. ἠρώτησα.
2. Ἡρπάσθην.] Consentit *Moeris* [p. 182. *Pierson.*]; sed haec scilicet ex eorum sunt numero, quae ab arbitrio fere librariorum pendent: quare diversi codd. saepius utramque ferunt formam; ut in *Methodii* Conv. Virg. p. 101. C. Mazar. habet, quod editum est, ἡρπάγη, ἡρπάσθη Vatic. Vulgarem modum servant codd. in *Pauli* II. ad Cor. ep. XII. 2. 4. ἁρπαγέντα et ἡρπάγη, mutant aliquando Apostoli verbis usi Patres Ecclesiastici. Ἡρπάγην vero, quaeque inde fluunt, tantum non semper reperias in *Strabone* et *Diod.* Sic. rarum est ἡρπάχθην, frequentius ἁρπαχθήσομαι. Hemsterh.
3. Οὐκ ἡρπάγ.] Melius οὐχ in *Phav.* et Rom. Witter.
MS. uterque οὐχ.
4. Ἥρω Ἀττικοί, οὐχ ἥρωα.] Sed contrarium vel ex solo *Luciano* τῷ Ἀττικωτάτῳ valide docet adversus nostrum frigidum censorem *Iensius* Lect. Luc. lib. I. c. 2. p. 10. quibus addo illud *Aristidis* in Orat. funeb. in Eteon. p. 79. t. I. ἐπικοσμοῦντες ὡς ἥρωα, sic et alibi saepius, item *Demosthenes*, *Xenophon* et Attici omnes. (425) Graviter ergo et hic lapsus est noster heros grammaticus imbellis. Triller. [De hac *Trilleri* observatione vide iudicium *Schaeferi* Appar. ad Demosth. t. II. p. 251.]
Sic *Diod.* IV. p. 244. *Synes.* p. 256. B. Witter.
Nihil hoc verius est, quam quod *Moeris* ait: ἥρω χωρὶς τοῦ ι Ἀττικῶς, ὡς Ὅμηρος Ἥρω Δημοδόκῳ. Ἥρωϊ δὲ μετὰ τοῦ ι Ἑλληνικῶς. Cautius scribit *Etymol.* Ἥρῳ Δημοδόκῳ· δοτική ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἥρωι· κλίσις καὶ οὐκ ἀποκοπή. V. et *Phavor.* Est in Odyss. Θ. vs. 483. Non ergo deceptus est *Suidas*, ut putabat *Kusterus*, quum in v. Ἥρως notavit: δισυλλάβως δὲ κέχρηται Ὅμηρος ἥρω ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ. ἡρῷναι malle Atticos, quam ἡρωΐναι, ait schol. *Aristoph.* ἐν Νεφ. vs. 514. et ex eo *Suidas*. Mox εἰ καὶ absunt a Leidd. et *Phryn.* [p. 158.] sed agnoscit *Phavorinus* p. 358., in quo turpiter ὑπότου editur pro ὑπὸ τοῦ μέτρου. Oudend.
Flexiones, quas ceu minus Atticas reprobat, occurrunt apud *Platonem*, *Dinarchum*, *Antiphontem*, *Xenophontem*, *Philostratum*, *Aristiden*, *Lucianum*. Abresch.
5. Οὐχ ἥρωας.] Est tamen apud *Xenoph.* III. p. 64. *Diod.* V. p. 344. D. 345. D. *Ioseph.* p. 788. A. Witter.
Desunt in Leidd. MSS. et *Phryn.* [p. 158. *Lob.*] ex quo descripsit auctor. Falsum esse monuit iam *Iensius* Lect. Luc. p. 10. Oudend. [Burm. καὶ ἥρωας. Bene. *Ex Add.* — *Ritschel.* ex Philem. p. 65. et Phavor. dedit καὶ οὐχ ἥρωας. — In seqq. vv. εἰ καὶ desunt in Leidd. Burm. *Ex Add.* — Uncis inclusit *Ritschel.* De re

δέ, οὐχ ἥρως· εἰ καὶ ἅπαξ Ἀριστοφάνης[1] ὑπὸ τοῦ μέτρου βιασθεὶς οἱ ἥρως εἶπε· τῷ δ' ἠναγκασμένῳ οὐ χρηστέον.

Ἦσθα[2] οὐκ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχες. Σοφοκλῆς· οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν. καὶ ἁπλῶς πάντες[3] οἱ δοκιμώτατοι ἐπὶ παρῳχημένου τοῦτο λέγουσιν, ὥστε οἱ ἀντὶ ἐνεστῶτος χρώμενοι ἁμαρτάνουσιν.

Ἡσυχαίτερον[4], οὐχ ἡσυχώτερον. Θουκυδίδης· μᾶλλον δὲ καὶ ἡσυχαίτερα καὶ τοῖς εἴδεσι διηλλαγμένα[5].

Τὸ ἤτοι[6] ποτὲ μέν ἐστιν ἐπίῤῥημα διασαφητικὸν ἀντὶ τοῦ ἤγουν, ἐν ἄλλοις δὲ καὶ σύνδεσμός ἐστι, παρὰ μὲν τοῖς ποιηταῖς συμπλεκτικός, ὁ αὐτὸς τῷ μέν[7], τούτῳ μόνον διαφέρων αὐτοῦ, ὅτι

---

ipsa vide *Lobeck.* ad Phrynich. p. 158 s. *Buttm.* vol. I. p. 231 s. et in Add. vol. II. p. 405.]

1. Ἀριστοφ.] *Phav.* ὁ ποιητής. Vid. *Maittaire* de Dial. p. 22. B. Conf. *Lasc.* p. 369. *Steph.* p. 159. Exempla apud *Synes.* p. 83. A. *Lib.* t. I. p. 70. D. Stoeb. [Laudatur versus οἱ γὰρ ἥρως ἐγγύς εἰσιν ex Aristoph. Av., ubi tamen hodie non invenitur. cf. *Guil. Dindorf.* fragm. p. 134.]

2. Ἦσθα.] *Fuisti*, *Aristoph.* Plut. vs. 834. *fuisses*, *Demosth.* Phorm. p. 606. C. εἰ δ' ἦσθα ἐπιεικής, οὐδέποτε αὐτὰ ἀνήλωσας. Conf. *Phryn.* p. 24. *Nunn.* [p. 149. *Lob.*] Stoeb.

Adi *Ammon.* p. 67. et *Hesych.* et utrobique Comm. *Sophoclis* locus est in *Electra* vs. 557. πάντες non ἅπ. MSS. Leidd. Oudend.

Vid. cel. *Alberti* Observ. Philol. ad Evang. *Matth.* p. 159. *Moschopulus* de Voc. Attic. h. v. *Polemon* Sophista p. 7. ἄξιός γε ἦσθα, ὦ Κυναίγειρε, τῆς Βριάρεω πολυχειρίας.

3. Ἅπαντες.] MSS. A. et B. πάντες. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

4. Ἡσυχαίτερον.] Ita etiam *Xenoph.* *Kyrop.* lib. I. p. 14. A. (426) [I. 4, 4.] Torren.

Thucydidis locus exstat lib. III. cap. 82. in quo pro εἴδεσι hic MS. Leid. sec. Oxon. [Burmann.] ed. Vasc. praebent ἤθεσι. Tum in MSS. [etiam Burm.] est διηλλαγμένα, ut rescripsi pro vitioso διειλαγμένα. Oudend.

5. Διειλαγμένα.] Uterque MS. διηλλαγμένα.

6. Τό ἤτοι —.] Vs. 6. seqq. leg. coniicio: ἀνταποδοτικὸς δέ ἐστιν αὐτοῦ ὁ αὐτάρ, (ὃς καὶ ἀτάρ λέγεται) ὥσπερ ὁ δὲ τοῦ μέν. Τούτῳ δὲ καὶ οὗτος διαφέρει τοῦ δέ, ᾧπερ ὁ ἤτοι τοῦ μέν, τἄλλα δὲ ὁ αὐτός. — διαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ ἤ· τοῦ τοι παραπληρωματικοῦ. Abresch.

7. Ὁ αὐτὸς τῷ μὲν τούτῳ etc.] *Phav.* ὁ αὐτὸς τῷ μὲν τούτῳ μ. διαφ. ὅτι. Witteb. MS. A. sic distinguit: παρὰ μὲν τοῖς ποιη-

ἐκεῖνος μὲν ὑποτάσσεται, οὗτος δὲ προτάσσεται, οἷον, ἤτοι[1] ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο[2]. ἀνταποδοτικὸς δέ ἐστιν αὐτοῦ ὁ αὐτάρ[3], ὃς καὶ ἀτὰρ λέγεται, ὥσπερ ὁ δὲ τοῦ μέν, τούτῳ[4] καὶ οὗτος διαφέρων[5] τοῦ δέ, ὅσπερ ὁ ἤτοι τοῦ μέν[6], τἄλλα δὲ ὁ αὐτός. παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς[7] τὸ ἤτοι σύνδεσμός ἐστι διαζευκτικὸς ἀντὶ τοῦ[8] ἤ, τοῦ τοὶ παραπληρωματικοῦ προσλαμβανομένου[9] παρ' αὐτοῖς ἐνταῦθα[10], ὥσπερ τοῦ γὲ ἐν τῷ ἔγωγε[11] καὶ ἄλλου ἐν ἄλλῳ[12] δι' ἔπαρσιν τοῦ λόγου καὶ ὄγκον. σημείωσαι δὲ ὡς καταρχὰς μὲν τὸ ἤτοι τίθεται[13] ἀεί,

---

ταῖς, συμπλεκτικός· ὁ αὐτὸς τῷ μὲν τούτ. μ. δ. Gemina his habet Theod. *Gaza* lib. IV. Grammat. p. 172. et *Moschop.* περὶ σχεδ. p. 106. [Pro μόνον Burm. μόνῳ. *Ex Add.*]

1. *Οἷον ἤτοι.*] *Phav.* ὡς τὸ ἤτοι. WITTER.

2. *Κατ' ἄρ' ἕζετο.*] Sic cum MSS. edd. vett. ac *Phavor.* exhibui ex *Homero* Il. *A.* 61. 101. B. 76. etc. Inepte vulgo καταρέζετο. OUDEND.

Uterque MS. κατ' ἄρ' ἕζετο.

3. *Ὁ αὐτὰρ* etc.] Lege et distingue: ἀνταπ. δέ ἐστιν αὐτοῦ ὁ αὐτάρ, ὃς καὶ ἀτὰρ λέγεται, ὥσπερ ὁ δὲ τοῦ μέν, τούτῳ καὶ οὗτος διαφέρων τοῦ δέ, ᾧπερ ὁ ἤτοι τοῦ μέν, τἄλλα δὲ ὁ αὐτός. In *Phavorino* ὃς καὶ ἀτὰρ loco suo, in quem ex *Thoma* restitui debet, motum sententiam turbat. HEMSTERH.

Cod. B. ὁ ἀτάρ, ὃς καὶ αὐτὰρ λ. [Eodem ordine verba in Burm. leguntur. *Ex Add.*]

4. *Τούτῳ — τοῦ μέν.*] Omissa haec verba in cod. B.

5. *Καὶ οὗτος διαφέρων.*] *Phav.* διαφέρει. WITTER.

6. *Ὅσπερ ὁ ἤτοι τοῦ μέν.*] Ed. Vasc. ὅπερ. ᾧπερ Normann. (427) legi vult. WOLF. Scr ὥσπερ. STOBBER.

In *Phavor.* legitur διαφέρει τοῦ δὲ ὅπερ. A Leid. pr. omnia a τούτῳ usque ad τἄλλα exsulant; in Leid. sec. διαφέρων αὐτοῦ, ὅπερ etc. V. *H. Steph.* in Lexico ac *Devar.* de Partic. p. m. 225. OUDEND. [Pro ὅσπερ Burm. ᾧπερ. Recte. *Ex Add.* — Restituit *Ritschel.*]

7. *Τοῖς Ἀττ.*] *Phav.* del. τοῖς. Mox ἀντὶ τοῦ ἢ τοῦ τοί, παραπλ.] Disting. ἀντὶ τοῦ ἤ, τοῦ τοὶ παραπλ. προσλαμβ. WITTER.

8. *Ἀντὶ τοῦ* etc.] Distinguunt MSS. A. et B. sic: ἀντὶ τοῦ ἤ, τοῦ τοὶ παρ. et mox προσλαμβανομένου.

9. *Προσλαμβανομένου.*] Ita edidi fide MSS. Leidd. et *Phavor.* προλαμβανομένου MS. Oxon. Ab editis male abest praepositio. OUDEND. [Burm. προσπαραλαμβανομένου. *Ex Add.*]

10. *Ἐνταῦθα.*] Del. *Phavor.* WITTER.

11. *Ὥσπερ τοῦ γὲ ἐν*] *Phav.* ὥσπερ καὶ ἐν τῷ ἔγωγε. IDEM.

12. *Καὶ ἄλλου — σημείωσ.*] Desiderantur, nec tamen iniuste, in *Phavor.* IDEM.

MS. A. ἐν ἄλλοις. [recepit *Ritschel.*]

13. *Καταρχὰς τὸ ἤτοι τίθεται.*] *Phavor.* κατ' ἀρχάς. WITTER.

ὕστερον δὲ τὸ ἤ. οὕτω γάρ φαμεν· ἤτοι τόδε[1], ἢ τόδε. ἑτέρως δὲ[2] οὐκ ἄν ποτε εὕροις πλὴν ἐν Πινδάρῳ ἅπαξ διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ μέτρου.

Ἧττους[3] καὶ ἥττω[4] οὐδετέρως ἐπὶ εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς τῶν πληθυντικῶν Ἀττικοὶ λέγουσι. καὶ ἁπλῶς τὴν τοιαύτην κρᾶσιν ἐπὶ πᾶσι τοῖς εἰς ων συγκριτικοῖς καὶ ἐν τοῖς τρισὶ γένεσι[5] ποιοῦσιν.

Ἠφίει, οὐκ ἀφίει[6].

Vid. ibidem *Devarium*, quamvis dissentiat *Steph.* Immo contra *Hesych.* scribit: *ἤτοι σύνδεσμος, ἰσοδυναμῶν τῷ δέ. Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μὲν χρῶνται* etc. Dein *εὕρῃς* Leid. pr. OUDEND. [Conf. *Schaef.* V. Cl. ad schol. Par. in Apoll. Rhod. p. 321. Pindar. Nem. 6, 8. sq. *ἢ μέγαν νόον, ἤτοι φύσιν. Schneider.* ad Plat. de Repbl. I. p. 344. E.]

MS. A. *κατ' ἀρχάς.*

1. *Τὸ δέ.*] Uterque MS. *τόδε.*

2. *Ἑτέρως δὲ.*] *Phav. ἑτέρως δὲ οὐ τίθεται. παρὰ Πινδάρῳ ἅπαξ εὕρηται διὰ κ. τ. λ.* WITTER. [Pro *ἐν Πινδάρῳ* Burm. *ἐπὶ Πινδάρῳ. Ex Add.*]

3. *Ἧττους.*] *Isocrat.* ad Nicocl. p. 73. DRAKENB.

MS. A. *ἥττους καὶ ἥττω Ἀττικοὶ λέγουσι*, caetera, quae his sunt interiecta, non agnoscit, sed habet ea MS. B.

4. *Ἧττω.*] Falso nomen *Luciani* gerit Philopatridis auctor, qui *τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων* scribit t. III. p. 613. ed. ult. OUDEND.

5. *Τρισὶ γένεσι.*] MS. B. *τριγενέσι.* (428)

6. *Ἠφίη, οὐ ἀφίη.*] *Phavor.* p. 360. *ἠφίει οὐκ ἀφίει* recte. *ἀφίει Liban.* si vera lectio, II, 9. vid. eund. t. II. p. 71. D. 557. C. *ἀφίῃς Aristid.* p. 112. A. WITTER.

Retineri poterat; ut in *Strab.* XVII. p. 1148. D. *τοῖς στρατιώταις ἠφίη τὰ πλήθη;* ab *ἠφίην*, quod minus recte scriptum apud *Liban.* t. I. p. 793. A. *μίαν ταύτην ἠφίειν φωνήν*; unde *Ἠφίεσαν* melius in *Hesychio*, quam in *Suida Ἠφίεισαν. φωνὴν ἠφίεσαν Pausan.* II. p. 199. *Schol. Eurip.* ad Hec. vs. 838. sed obtemperandum codd. et *Phavorino* refingi iubentibus *Ἠφίει, οὐκ ἀφίει.* Posterius est *Homeri* Il. *Α.* 25. 379. et scriptoris ignoti apud *Suid.* in *Κεκραγμός;* prius maxime frequentatur, etiam a recentioribus: *Procop.* Pers. I. p. 44, 33. *Eunap.* apud *Suid.* in *Καταχαίνειν· φωνὴν ἠρεμαίαν ἠφίει Phot.* Bibl. p. 273, 4. *φωνὰς παντοίας ἠφίει Antonin. Liber.* c. 28. Optime restituit *Aristaen.* I. ep. 11. Eruditiss. *Abreschius:* ego pro *ἐπιφέρει κύνας*, quae loquendi forma mihi latet, in Prov. App. Vatic. C. III, 43. item restituendum puto *ἐπηφίει κ. Τῷ ἐπαφεῖναι*, verbo scilicet in hac re proprio, utuntur in ea ipsa paroemia declaranda *Suidas* et *Diogenianus.* *Ἤφιε Marc. Evang.* c. I. 34. XI. 16. aliud esse non opinor, quam *ἠφίη* vel *ἠφίει*; sed ductum vulgari consuetudine ab *ἵω* barytono: alii *aoristum* II. faciunt: *Sylburg.* ad *Clenard.* p. 468. *Heupel.* ad *Marc. Evang.* mirum est in hanc scripturam cunctas, quae fuerint inspectae, membranas conspirare; quod nec *Bezam* fefellit. HEMSTERH.

Ἠχὴ καὶ ἠχώ, οὐκ ἦχος[1]. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[2]· ἡ θαυμαστή σου τῶν ἱερῶν[3] λόγων ἠχώ.
Ἠιών, ἠόνος κάλλιον[4] ἢ ἠϊών, ἠϊόνος[5].

[cf. *Schneider.* ad Plat. de Republ. vol. II. p. 191. b. *Buttmann.* vol. I. p. 542.]

Leid. pr. a manu sec. et Leid. sec. cum *Phavor.* ἤφίει, οὐκ ἀφίει. Bene. *Hesych.* ἤφιει, ἔπεμπεν scil. φωνήν. *Demosth.* apud *H. Steph.* ἤφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος. Oudend.

Uterque MS. ἤφίει et ἀφίει. [sic et Burm. *Ex Add.*]

1. Ἠχὴ καὶ ἠχώ, οὐκ ἦχος.] Est tamen apud *Aelian.* lib. XII. V. H. c. 57. Drakenb.

Cur vero ἦχος damnatur hic? forte, quoniam ista voce frequentius utuntur sacri N. T. scriptores, quos, ut supra iam monuimus, ubique noster audaculus grammaticus tacite reprehendit, ipse potius iustissimis ex caussis publice reprehendendus. Nihil enim frequentius ista quidem voce ἦχος occurrit apud probatissimos quosque auctores veteres, ut vel ex solo *Homero* patet. Sic τοῖος ἔβραχεν ἦχος dixit *Callimachus* hymn. in Del. ἐμπίπτων τοῖς ὠσὶν ἦχος *Aelian.* Var. Hist. lib. IV. c. 17. et lib. XII. c. 57. λίμνη φοβερὸν (429) ἦχον ἀνέδωκε. ἦχοι ὤτων legitur apud *Hippocratem* et *Aretaeum* mox ab initio et p. 82. apud quem et p. 75. extat τῶν αἰγιαλῶν ἦχος. Sed sic *Lucianus*, *Xenophon*, *Aristides*, *Plutarchus*, *Theocritus*, *Dioscorides* et fere auctores omnes loquuntur, ut vel ex vulgaribus lexicis plenius cuivis constabit. Turpiter ergo rursus lapsus est *Thomas.* Triller. Habent *Laërt.* p 94. E. *Synes.* p. 92. C. *Gloss.* p. 98. *fragor*, ἦχος, κτύπος. Witter. *Moschop.* D. A. Ἠχὴ ποιητικόν. ἦχος κοινόν. ἠχὼ δὲ τὸ τῆς κραυγῆς ἀντίφθεγμα καὶ ὄνομα θεᾶς. Cum Nostro facit *Moer.* voc. ἠχή [p. 175. *Piers.*], quem vid. et ibi not. 1. Stoeber. *Heliodorus* Aethiop. lib. II. p. 67. et κριόνων ἦχοι *Apollon.* Alex. lib. III. de Syntaxi p. 28. at ἠχὼ ad *Thomae* mentem *Aristophanes* Avib. vs. 215. et *Plato* lib. VII. de Polit. p. 435. conf. *Moschopulus* de Voc. Attic. h. v.

2. Συνέσ. ἐν ἐπιστ.] Pag. 273. A. add. p. 239. D. 259. D. 288. C. vid. *Steph.* de Dial. p. 157. Iones pro ἠχούσης dicunt ἠχεύσης. *Corinth.* p. 723. ἠχὼ *Herod.* IX. p. 593. D. Stoeber.

Ep. 123. p. 259. D. ubi legitur ἡ θαυμαστή σου τῶν σοφῶν λόγων ἠχώ. Hic quoque MSS. Leidd. iungunt θαυμαστή σου. Ep. 148. ἀκοῦσαι μέν σου τῆς ἡδίστης τῶν λόγων ἠχοῦς. Vid. Comm. ad *Moerida.* ἠχὴ apud *Callim.* h. in Iov. 53. Sed et ἦχος aliquoties adhibuerunt *Lucianus*, *Aelianus*, alii. Oudend.

3. Τῶν ἱερῶν σου.] Uterque codex σου τῶν ἱερῶν. [sic et Burm. *Ex Add.* In his Synesii locis *Pierson.* ad Moer. p. 175. scribendum censet ἠχή.]

4. Ἠιὼν κάλλιον.] *Moschop.* περὶ σχεδ. p. 7. Drakenb. At contrarium ex *Herodoto* atque *Luciano* solidissime ostendit adversus infelicem nostrum Magistrum Cl. *Iens.* in Lect. Lucian. lib. I. cap. 2. p. 10. Nec desunt alia plura loca. Triller. Ἠιόνος *Liban.* t. I. p. 197. D. Witter. Immo poetice magis, ut dorice ᾀών *Theocr.* Id. XVI. 59. ἠιών, ἠϊόνος optimis quibusque in usu. Oud.

Polemon Soph. p. 5. *οἱ μετὰ βασιλέως αὐτοῦ πάντες ἐπὶ τῆς ἠόνος κατακοπέντες.*

5. *Ἡ ἠϊών, ἠϊόνος.*] Quae si vera sunt, *Euripides* et *Theophrastus* ex Atticorum scriptorum numero delendi, quorum prior Troad. vs. 826. ait:

Ἠϊόνες δ' ἅλιαι
Ἴαχοῦσι.

Alter vero Hist. Plant. I. 5. c. 9. *νῦν δὲ ὑπὸ ποταμῶν τινων προσκεχῶσθαι καὶ εἶναι ἠϊόνα.* SALLIER. *Arrian.* VI. 26. p. 267. *ὑδρευομένους ἐκ τῆς ἠϊόνος.* *Philostr.* Icon. I. 29. p. 806. *ἔῤῥιπται πρὸ τῆς ἠϊόνος.* et II. 10. p. 827. *ἐπὶ Σκαμάνδρου τινὸς ἠϊόσιν.* WITT. [Utramque scribendi rationem probat *Hemsterh.* ad Lucian. Dial. Mort. X. 2. vol. II. p. 525 s. ed. *Lehm.* cf. *Iacobs.* praefat. ad Aelian. de Nat. Animal. p. XXI s. add. *Pierson.* ad Moer. p. 300.]

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

Θᾶκος Ἀττικόν[1], θρόνος[2] Ἑλληνικόν, θῶκος δὲ

---

(430) 1. Θᾶκος Ἀττικὸν etc.] Adfert auctor exemplum ex *Aristide*. Addemus nos unum aut alterum e Comico nostro, qui in Nub. dicit [v. 989.]: τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι. et in Ran. [v. 1518.] Μηδέποτ' εἰς τὸν θᾶκον τὸν ἐμὸν ἐγκαθεδεῖται. Bos. Vid. de hac voce schol. *Aristoph.* Nub. p. 64. ita etiam subsellia in theatro dicuntur; v. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 267. Drakenb. Poeta igitur fuit *Hippocrates* noster, quum scriberet lib. VII. de Morb. Epidem. p. 865. t. I. ἐπὶ θῶκον ἀναστάς. et rursus in Epistol. p. 914. t. II. ἐπὶ λιθίνῳ θώκῳ. et iterum p. seq. 916. οὐκ ἀηδὴς φύλλων θῶκος. et mox ibidem: τῶν τῆς τύχης ἐπιφθόνων θώκων? poeta ergo, inquam, fuit *Lucianus*, ὁ Ἀττικώτατος, quum diceret in Demonact. p. 872. t. I. τὸν θῶκον τὸν λίθινον. item in Iove Tragoed. p. 136. t. II. ἐπὶ τῶν θώκων καθημένους. et sic alibi saepissime? Poetae itaque fuerunt *Theophrastus*, *Xenophon* [qui semper θᾶκος habet], *Plutarchus*, *Athenaeus* et alii plures, qui voce ista θῶκος frequentissime usi sunt, ut diligenter legentibus protinus in oculos incurret. Sed ii ipsi omnes, nullo prorsus observato discrimine, etiam alterum illud θᾶκος, immerito quidem a nostro hic praelatum, haud adspernantur. Sic ipse noster *Hippocrates*, qui scripserat, ut supra vidimus, p. 865. ἐπὶ θῶκον ἀναστάς, ibidem in antecedentibus p. 851. pari elegantia ἐπὶ θᾶκον ἀνίστατο dixit: et apud *Theophrastum* in Charact. Eth. cap. XIV. in plerisque codicibus legitur: ἐπὶ θάκου vel θάκους ἀνιστάμενος, in nonnullis vero, observante *Needhamo*, ἀπὸ θώκου ἀνιστάμενος. unde, ut plura alia iam taceam, nunc liquidissime, spero, patebit, promiscui plane usus esse voces istas θᾶκος atque θῶκος, id quod etiam rectissime iam contra *Kusterum* monuit Celeb. *Lamb. Bos* in Animadvers. ad scriptores quosdam Graecos cap. L. p. 198. In eo autem simul gravissime lapsus est *Thomas* noster, quod τὸ θῶκος pro voce mere poetica habet; licet enim *Homerus*, *Hesiodus*, *Euripides*, *Quintus* Smyrnaeus et alii poetae (431) frequentius ista voce utantur, ut notum: tamen scribendum potius ab nostro acutissimo scil. grammatico hic fuerat, Θῶκος Ἰωνικόν, quam quidem ποιητικόν. Ionas enim inprimis sic voces flectere solere, cuivis, credo, notissimum; ita v. g. dicere solent τρῶμα pro τραῦμα, θῶμα pro θαῦμα, θωμαστότατον pro θαυμαστότατον, θωμάζω pro θαυμάζω, θωμάσια pro θαυμάσια, ἑωυτὸς pro ἑαυτός et similia plura apud *Hippocratem*, *Arctaeum*, *Herodotum* et alios scriptores Ionicos ubivis locorum frequentissime occurrentia, ut

multis ostendit *Nicol. Vincentius* Pictaviensis, personatus, sive rectius ipse *Ios. Scaliger* in epistola illa rarissima ad *Stephanum Naudinum Bersuriensem* contra *Ioann. Martinum*, haud procul ab initio, nam libellus ipse paginis caret. Sed quid tum postea denique? Si etiam, ut male quidem censet noster, vox ista *θῶκος* poetica fuerit, ideone, obsecro, ex rigidissimo hoc morosi nostri grammatici imperio omnes statim voces ac phrases poeticae ex solutae orationis scriptoribus generatim severe eliminandae erant? profecto, si durum hocce praeceptum procederet aut quidquam valeret, brevissimo sane tempore nec *Herodotum* amplius haberemus, nec *Thucydidem*, *Xenophontem*, *Demosthenem* et *Lucianum*, nec *Hippocratem*, *Aretaeum* aut *Theophrastum* et *Arrianum*, immo nec ullum alium in universum melioris aevi et venustioris dictionis auctorem, quippe qui omnes, ut doctioribus viris dudum affatim constat, toti quanti elegantiis et ornamentis poeticis ubique abundant. Quo vetustior enim et praestantior quisquam auctorum Graecorum est, eo magis clariusque poeticis eiusmodi coloribus ac luminibus ipsius oratio subinde exsplendescit: ceu ex solis maximorum istorum virorum *Herodoti*, *Xenophontis*, *Thucydidis* ac *Demosthenis* scriptis, omni aevo victuris, luculentissime patet; quibus suo merito inprimis addendus est ipse noster *Hippocrates*, quippe qui, acute et vere hic observante *Erotiano* in prooemio sui glossarii *Hippocratici*, *ὅλως γέγονεν ἀνὴρ Ὁμηρικὸς τὴν φράσιν*, quod et multis in locis animadvertit *Galenus:* quale quid etiam de felicissimo illo *Hippocratis* imitatore, *Aretaeo* inquam, pariter iure asserendum. Tolle igitur ex his maximis duumviris medicis dictiones ornatiores poeticas; tunc sane illos auctores totos quantos nobis ex oculis manibusque temere simul tolles. Sed de his hactenus. Triller.

V. Collect. ad *Hesych.* v. *θᾶκος* et *θῶκος*. et omnino *Casaub.* ad *Theophr.* Char. c. 14. *θᾶκος* etiam dixerunt poetae; praeter *Aristophanem* v. *Sophocl.* Trach. 23 [!]. *Apoll. Rhod.* III. 111. Immo iunxit *Sophocles* *ἐνθακεῖν θρόνοις* El. 267. Apud posteriores quoque prosaicos *θῶκος* pro *θᾶκος* occurrit. V. *Suidam* v. *Κόρυκος· ζητήσας ζωγράφον ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν ζωγραφεῖν ἐπὶ θώκου*. Sic enim locus hic legendus et supplendus ex eodem testimonio v. *Μεδιόλανον*. Conf. *Etym. M.* *Aristidis* locum invenies t. I. p. 30. ubi in plurali *οὐδ' αὐτῷ θᾶκοι*, et sic Leid. pr. ut passim. V. *Lucian.* in Iove Trag. t. II. p. 660. ed. ult. [c. 16.] *ἐπὶ τῶν θάκων καθημένους*, ut e MSS. restituerunt viri docti; vulgo erat *θώκων*. *Xenoph.* *Ἀναβ.* lib. VIII. pag. 235. B. [Cyrop. VIII. 7, 10.] *Aelian.* lib. VI. An. 61. Oudend. [Apud Plat. de Republ. l. VII. p. 516. E. olim legebatur *θῶκον*. *Schneider.* restituit ex libris *θᾶκον*. Ad accentum vocis *θᾶκος* quod attinet vid. eund. *Schneid.* ad illum loc. Etiam hic legebatur *θάκος*.] (432)

2. *Θρόνος*.] Ibi de sella intelligendus *Thomas*; *θρόνος* enim cum de solio sermo est, Atticum esse nemo negaverit: eo enim sensu saepe usurpatam vocem reperias ab *Aeschylo*, *Sophocle*, *Euripide*, *Aristophane* et *Platone:* de voce *θρόνος* igitur sellam significante controversia est, quam nos Atticas inter numerandam arbitramur his *Eurip.* ducti Alcest. vs. 946.

> *Ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξολεῖ μ' ἐρημία,*
> *Γυναικὸς εὐνὰς εὖτ' ἂν εἰσιδῶ κενὰς*
> *Θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἷζε, καὶ κατὰ στέγας*
> *Αὐχμηρὸν οὖδας.*

Ait enim Admetus, non sine ingenti moerore se visurum sedes illas,

ποιητικόν. Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς τὸν Διόνυσον[1]· οὐδ' αὐτῷ θᾶκοι[2] τούτου χωρίς.

Θαλῆς Θαλοῦ[3], οὐ Θάλης Θάλητος[4].

Τὸ θάλλειν[5] ἐπὶ δένδρων λέγεται, τὸ δὲ ἀνθεῖν ἐπὶ μόνων τῶν ἀνθέων· ὅθεν εὐθαλεῖς μὲν κλάδοι, εὐανθεῖς δὲ λειμῶνες.

Θαμά, οὐ πυκνῶς. Ἡσίοδος[6]· καὶ θαμὰ τοῦθ' ἔρδοις[7]. —— θαμινά[8], οὐ πυκνά[9]. Ἀριστο-

---

quibus Alcestis consederat; neque aliter exponendum illud nomen apud *Lucianum* t. II. p. 488. *καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς ἐκαθέζοντο ἐπὶ τῆς κλίνης παρὰ τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος.* Ad *θῶκος* quod attinet, etsi eo nomine poetae saepissime utantur, *Homerus* v. g. *Hesiodus*, *Euripides*, *Orpheus* et *Apollonius*, non ita tamen est illorum proprium, ut solutae orationis scriptoribus usurpare nefas fuerit. Ita certe *Lucianus* t. I. p. 17. *οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι*, inquit, *καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπὶ πολὺ ἐπένθησαν καὶ τὸν θῶκον τὸν λίθινον, ἐφ' οὗ εἰώθει ὁπότε κάμνοι ἀναπαύεσθαι, προσεκύνουν.* Ita quoque *Plutarchus* t. I. p. 597. *Heliodorus* Aeth. p. 155. et *Achilles Tatius* Clitoph. p. 11. SALLIER.

1. *Ἀριστ. ἐν τ. εἰς τὸν Διον.*] Pag. 72. B. [vol. I. p. 52. *Dind.*] ubi *θᾶκοι.* WITTEN. Eandem lectionem habet edit. Iebb. p. 30. fin. STOKB.

2. *Θάκος.*] MSS. A. et B. *θάκοι.*

3 *Θαλῆς Θαλοῦ.*] V. *Etym. M.* [p. 442, 6.] *Suid.* *Moerida* [p. 183. *Pierson.*] Ceterum addenda auctori nostro opinor, quae inveni in Leid. pr. *Moschop.* et *Phavorino.* *Τὸ θάλλειν ἐπὶ δένδρων λέγεται, τὸ δὲ ἀνθεῖν ἐπὶ μόνων τῶν ἀνθέων. ὅθεν εὐθαλεῖς μὲν κλάδοι, εὐανθεῖς δὲ λειμῶνες,* Optime sane. OUDEND.

Porphyrius Schol. in *Homer.* apud cel. *Valckenaerium* Dissert. (433) de Scholiis in *Homer.* ineditis p. 100. Iudicum subsellia *θρόνους* dici, notat *Adrianus* Isagog. in S. Script. p. 6. hinc *δικαστικοὶ θρόνοι* apud *Himerium* in Declamat. p. 54. et Pervigilium Veneris vs. 7. *Cras Dione iura dicit, fulta sublimi throno.* *Heraclides* de Polit. p. 74. *διαιτῶνται δὲ Κρῆτες πάντες καθημένοι θρόνοις,* Conf. *Athenaeus* lib. V. cap. 4. p. 192, et *L. Pignorius* de Servis p. 281.

4. *Θάλητος.*] Legitur *Θάλητι* ex *Porphyr.* apud *Menag.* in *Diog.* p. 10. C. [I. 34. vol. I. Comment. p. 191. ed. Lips.] vid. ips. *Laërt.* p. 10. A. 70. D. WITTEN. Vid. *Suid.* in *Plat.* lib. X. Legg. p. 512. H. et *Plut.* Sep. Sap. Conv. princ. flectitur *Θάλεω.* ABRESCH.

In aliis autem nominibus declinatio haec obtinet, ut *Μένης, Μένητος.* Vid. Sosip. *Charisii* Instit. Gramm. lib. I. p. 65. *Μένδης, Μένδητος*, ut apud *Strabonem* lib. XVII. p. 1154.

[5. *Τὸ θάλλειν* cet.] Ita et Burm. Vide infra p. 448. *Ex Add.*]

6. *Ἡσίοδος.*] *Ἐργ.* vs. 362. *πυκνῶς Xenoph.* p. 777. Epicur. apud *Laërt.* p. 284. B. WITTEN.

7. *Ἔρδοις.*] Uterque MS. *ἔρδεις.*

8. *Θαμινά, οὐ πυκνά.*] Utraque tamen hac voce promiscue semper utuntur *Xenophon*, *Lucianus*, *Aristides*, *Aretaeus*, *Hippo-*

φάνης ἐν Πλούτῳ· ἀλλ᾽ εἶα τέκεα θαμίν᾽ ἐπαναβοῶντες.

Θαῤῥῶ Ἀττικοί[1], οὐ θαρσῶ[2]· καὶ θάῤῥος,

---

crates et alii plures; vid. *Foes.* in Oeconom. Hipp. voce θαμινά, *Budaeum* et alios lexicographos. Nolo ergo actum agere. Sic exempli caussa *Hipp.* dixit lib. de Coac. praen. p. 523. t. I. οἱ πυκνὰ ἐφιδροῦντες. et rursus p. 564. οἱ φρικώδεες πυκνά. et sic saepissime in sequentibus, nulla prorsus observata distinctione inter τὸ πυκνὰ atque τὸ θαμινά. TRILLER.

Nova §. in Rom. et Vasc. ubi post πυκνὰ legitur: Ἀριστοφ. ἐν Πλούτῳ· ἀλλ᾽ εἶα τέκεα θαμίν᾽ ἐπαναβοῶντες. Locus est v. 292. πυκνὰ *Xenoph.* p. 754. 771. 773. *Liban.* t. I. p. 75. D. 119. D. STOEBER.

9. Οὐ πυκνά.] V. *Etym. Hesych. Moer.* [p. 183.] *Suid.* Huic autem voci subiecta restitui *Thomae* MSS. et edd. vett. [accedit Burm.] auctoribus, quae rursus exciderant ed. *Blank.* Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· ἀλλ᾽ εἶα τέκεα θαμίν᾽ ἐπαναβοῶντες. vs. 292. uti praecedentia Τὸ θάλλειν etc. iam primis edd. de quibus et vide p. 448. OUDEND.

MS. A. συχνά. Add. ex MS. B. Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ, his ex MS. A. insuper: ἀλλ᾽ εἶα τέκεα θαμίν᾽ ἐπαναβοῶντες.

1. Θαῤῥῶ Ἀττικοί, οὐ θαρσῶ· καὶ θάῤῥος, οὐ θάρσος κ. (434) τ. λ.] Et haec rursus est inanis plane et obtusa *Thomae* nostri subtilitas, quam ipse infra voce πιστεύω [p. 717.], prioris huius sui commenti prorsus immemor, ita tacite quasi refellit: καὶ θαῤῥῶ καὶ θαρσῶ, καὶ θάῤῥος καὶ θάρσος; unde liquido, credo, apparet, quam parum sibimet ipsi constiterit temerarius noster *Magister* et quantum hinc ipsi his in rebus fidendum. Illud enim certissimum, nec Atticos nec reliquos scriptores Graecos tantum non omnes ullam differentiam aut distinctionem facere inter τὸ θαῤῥεῖν et θαρσεῖν atque inter θάῤῥος et θάρσος, quum saepissime apud illos una eademque pagina utraque illa verba promiscue compareant, ceu ex innumeris pene locis apud ipsum *Xenoph. Herodot. Lucian. Aristid. Plat.* et quem quaeso non? ut iam poetas taceam, ubivis obviis ac conspicuis manifestissime liquet. Ita ut pauca tantum exempla in medium adferam, *Aristid.* t. II. p. 121. ὕβρει θαρσοῦντας. et mox ἐπὶ τὸ θαρσεῖν dixit; in sequentibus vero, paucis interiectis, e contrario θαῤῥοῦντας et θαῤῥεῖν, item in antecedentibus p. 72. μὴ θαῤῥοῦσι τοὺς τοιούτους ἀδικεῖν et sic porro atque ita ubique perpetuo variat. Sic *Herodot.* lib. I. p. 24. θαρσέειν κελεύοντες scripsit et aliis locis rursus θαῤῥέειν. Quemadmodum apud ipsum *Thucyd.* passim sine ullo discrimine legitur θαῤῥεῖν, θαρσεῖν, θαῤῥύνειν, θαρσύνειν, ut et θάῤῥος et θάρσος, sicut in eiusdem indice bene observatum: item apud *Aelianum* de Nat. Animal. passim, nec non apud *Lucian.* in praec. Rhet. et alibi saepissime. Item *Xenophon* l. I. Cyropaed. p. 28. θαρσῆσαι. et l. III. p. 68. μεστὸν στράτευμα θάρσους. nec non l. de Magist. Equit. Offic. p. 761. θαρσοῦσι μάλιστα πολέμιοι. ut alia infinita taceam, unde simul clarissime contra *Thomam* nostrum patet, frequentius longe esse illud frustra damnatum θαρσεῖν et θάρσος, quam gratis adoptatum alterum θαῤῥεῖν et θάῤῥος, quae quippe aliquanto rarius apud eundem *Xe-*

οὐ θάρσος· καὶ θαῤῥύνω, οὐ θαρσύνω. ὅπερ θαῤῥῶ, εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐλπίζω ἐστί, δοτικῇ συντάσσεται[1], εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τολμῶ, αἰτιατικῇ. *Συνέσιος* ἐν ἐπιστολῇ[2]· καὶ οὓς ἔδει θαῤῥῆσαι.

---

nophontem occurrunt, si nempe cum illis comparentur, licet alias sat magna quoque copia obvia passim sint. Ita θάρσει τέκνον, θάρσει γύναι, θάρσει βέλτιστε, item θάῤῥει τέκος et θάῤῥει κράτιστε et similia plura ubique leguntur sine ulla adiecta distinctione apud *Homer.* Il. XXII. et alibi, *Eurip.* in Hippol. Med. et aliis locis, (435) *Soph.* in Oed. Tyr. *Lucian.* in Tox. et alibi saepissime; *Maxim.* Tyr. *Dionys.* Hal. *Polyaen. Platon. Liban. Dion.* Cass. *Heliodor. Achill.* Tat. et tantum non omnes reliquos, ut iam supra monui. Conf. de hac notissima loquendi formula III. *Bentleii* Dissertat. de Epistolis *Phalaridis* p. 413. Sed nolo plura de re tam manifesta et liquida. Vide interea, si placet, *Guil. Budaei* Comment. de Ling. Graec. p. 1354. Celeb. *Wesseling.* ad *Diodor.* Sic. t. II. p. 28. *Schwarz.* in Comment. Graec. Ling. Nov. Test. p. 663. seq. et Celeb. *Duker.* ad *Thucydid.* l. V. p. 321. quibus, nisi grave, adde, quae diximus quondam ipsi in Observat. Crit. l. IV. c. 3. p. 314. quibus iam longe adhuc plura adiicere possemus interea observata. Triller. Ut differant θάρσος adeoque θάῤῥος quoque et θράσος docet *Gregor. Naz.* Orat. IV. p. 113 D. Abresch.

2. Οὐ θαρσῶ etc.] Minus recte, ut pluribus exemplis ostendi posset; nec rectius statuit, hocce verbum cum dativo construi, quoties accipitur pro *confido*; aliter quippe *Demosthenes* Olynth. III. p. 11. [p. 30, 15. *Reisk.*] οὔτε Φίλιππος, inquit, ἐθάῤῥει τούτους, οὔθ' οὗτοι Φίλιππον. id est, *neque Philippus his fidebat*; quo sensu *Xenophon* p. 147. [Cyrop. V. 5, 42.] ait: καὶ εἴ τινές σε τιμῶσιν, ἀντασπάζου καὶ εὐώχει αὐτούς, ἵνα σε καὶ θαῤῥήσωσιν, *ut tibi confidant:* negari tamen nequit, aliquando cum dativo construi; testis *Lucianus* t. I. p. 801. [Tyrannic. c. 21.] αὐτὸς γὰρ ἄνοχλος ἦν διὰ τὸ πάντα τῷ παιδὶ θαῤῥεῖν. Sallier. [Vide de constructione huius verbi *Bekkeri* Anecdd. p. 148, 9. *Heindorf.* ad Plat. Phaedr. p. 228. *Iacobs.* ad Achill. Tat. p. 978. Lucian. Harmon. c. 3. ὃ καὶ θαῤῥεῖν με τῷ παρόντι ποιεῖ.]

Attamen in *Thucyd.* saepius legas θάρσος et θαρσεῖν, quam θάῤῥος et θαῤῥεῖν. vid. *Duker.* ad *Thucyd.* p. 321, 84. θάρσει *Xenoph.* Paed. I, 9, 19. θαρσοῦσα *Sophocl.* Electr. v. 316. θαρσοῦντας *Aristid.* Iebb. t. II. p. 121. θαρσεῖν ibid. ex *Thucyd.* Stoeb.

Sic quoque *Moeris* [p. 189. ubi vid. *Piers.*] et *Eustathius* ad *Homeri* Il. *M.* p. 913. Verum Atticorum antiquissimi *Thucydides, Xenophon* etc. aeque dixerunt per ρσ, recentiores demum per duo ρρ expresserunt. Adi cl. *Dukerum* ad *Thucydidem* lib. V. c. 4. Sed et *Lucianus* in Toxari t. II. pag. 532. ed. ult. [c. 23.] ait: τὸν Εὐδαμίδαν ἐθαύμασα τοῦ θάρσους. et de Dea Syria t. III. pag. 450. [male hic locus huc refertur.] θαρσέων τε ᾔιε. Oudend. [De Thucydide vid. *Poppo* vol. I. p. 207. Caeterum vid. quae de hac librariorum inconstantia docte notavit *Schaeferus*, Senex Summe Venerabilis, ad Plutarch. vol. V. p. 152.]

1. Δοτ. συντασσ.] *Aristid.* Iebb. t. II. p. 192. θαῤῥεῖν τοῖς θεοῖς. Stoeber.

Θαρσεῖα ἐλπὶς ἡ ὁμολογουμένη καὶ ἀναμφίβολος. Θουκυδίδης· ἐλπὶς θαρσεῖα[1] τοῦ μέλλοντος.

Θᾶττον[2] Ἀττικοί, τάχιον Ἕλληνες[3]. ἔστι δὲ οὐ μόνον ἐπίῤῥημα, ἀλλὰ καὶ ὄνομα τριγενές, ὁ θάττων, ἡ θάττων καὶ τὸ θᾶττον[4], ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾷον.

Θεατὴς[5] κυρίως[6] ἐπὶ ἀγῶνος[7].

---

2. Ἐν ἐπιστολῇ.] Ep. 3. p. 165. A. καὶ ἑτέρους, οὓς ἔδει θαῤῥῆσαι. et alia loca, *quibus confidere* vel *nos permittere oportebat*. *Aelian.* lib. VI. Anim. cap. 11. τοὺς δὲ ἀνθρώπους θαῤῥεῖ. ubi male vertitur, *contemnit homines*, pro *non timet, non fugit.* Sic cap. 17. ἡ μεῖραξ τὸν ἐραστὴν οὐκ ἐθάῤῥει. cap. 22. ὑποζύγιον δὲ πᾶν τὴν μυγαλῆν οὐ θαῤῥεῖ. Oudend. (436)

1. Ἐλπὶς θαρσεῖα.] Lib. VII. cap. 77. [*Bekkerus* ex quatuor libris dedit θρασεῖα.] De seq. θᾶττον vide ad *Phrynichum* et *Suidam*. *Καὶ τὸ θᾶττον* Leidd. Oudend.

2. Θᾶττον.] *Theophr.* Char. p. 6. *Graev.* ad *Lucian.* Soloec. p. 751. Drakenb. Et θᾶσσον *Xenoph.* Paed. VI. p. 130. 723. 766. etc. θᾶττον id. l. c. p. 141. *Laërt.* p. 284. D. conf. *Phryn.* p. 14. *Steph.* pag. 158. Witter.

3. Τάχιον Ἑλλ.] *Laërt.* p. 290. B. *Diod.* II. p. 93. XIV. p. 295. D. XX. p. 750. *Ioseph.* p. 48. G. etc. *Hesych.* Illustr. pag. 62 Idem. [cf. *Pierson.* ad *Moer.* p. 436. *Lobeck.* ad Phryn. p. 77. *Meinek.* ad Menandr. p. 144.]

4. Τὸ θᾶττον.] MSS. A. et B. καὶ τὸ θᾶττον. [ita et Burm. Ex *Add.*]

5. Θεατής.] Proprie qui ludos spectat, si *Thomae* fides; nos autem a caeteris rebus ad ludos eam vocem translatam esse iudicamus Sic *Euripides* Suppl. vs. 652. hocce nomine uti non dubitat, antequam mos ille ludos frequentandi apud Graecos invaluisset:

> Λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου, κανὼν σαφὴς
> Ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
> Ἔστην θεατής, πύργον εὐαγῆ λαβών.

ubi θεατὴς is appellatur, qui rem aliquam inspicit, ut et Bacch. vs. 829.

> Οὐκέτι θεατὴς μαινάδων πρόθυμος εἶ.

quae verba sunt nuntii cuiusdam Pentheum alloquentis, cuius aetate ludi nondum excogitati. Sed dici vix potest, quam parum in eiusmodi rebus grammaticis tribuendum sit. *Ammonius* v. g. de eadem voce disputans illos inscitiae damnat, qui pro θεωρεῖν non usurpant θεάσασθαι, cum de certaminibus sermo est: θεωρός, inquit, καὶ θεάτης διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατὴς δὲ ὁ ἀγώνων καὶ θεάτρων . . . ἁμαρτάνουσιν οὖν οἱ λέγοντες, θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀγῶνα, δέον εἰπεῖν θεάσασθαι. quam recte, ostendunt haec *Aristophanis* Vespis v. 1381. (437)

> — — ἄκουσον νῦν ἐμοῦ·
> Ὀλυμπίασι γάρ, ἡνίκ' ἐθεώρουν ἐγώ,
> Ἐφουδίων ἐμαχέσατ' Ἀσκώνδᾳ καλῶς
> Ἤδη γέρων ὤν.

Θεήλατον τὸ θεόθεν ἐλθόν· λέγεται δὲ[1] ἀεὶ ἐπὶ κακοῦ,[2] οἷον, θεήλατος πληγή. εἰ δὲ εὕρηταί που ἀντὶ τοῦ ὑπὸ θεοῦ[3] ἐλαθεὶς καὶ ἀποδιωχθείς, ἀλλ' οὐκ ἔστιν Ἑλληνικόν.

Θεμέλιος οἱ κοινοί[4]· τὸ θεμέλιον οὐδετέρως Ἀττικοί[5].

Atque *Aristophanem* nemo Atticae linguae imperitum fuisse dixerit, ut nec *Lucianum*, apud quem verbum, de quo controversia est, eodem sensu occurrit t. I. p. 31. *ἐμέμνητο πρὸς μὲ*, inquit, *φωνῆς τινος, ἣν ἀκοῦσαι πάντων ἔφη κοινῇ προεμένων ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Παναθηναίων· ληφθέντα μὲν γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον ἐθεώρει.* SALLIER.

Del. *κυρίως Phavor*. p. 364. Subiunge huic §. articulum *Θεωρὸς* ex *Phav*. Rom, et Vasc. STOEBER.

6. *Κυρίως*.] Deest Leidd. et *Phav*. Connectuntur vero *Θεωρὸς δὲ* etc. p. 445. quae male per *Blankardum* divulsa sunt. V. *Ammon*, pag. 68. *Casaub*. praef. ad *Theophrastum*. OUDEND. [Vocem *κυρίως* uncis inclusit *Ritschel*.]

7. *'Επὶ ἀγῶνος*.] *Aristid*. *τὸν θεατὴν τῶν λόγων* t. I. p. 231. pr. *θεατὴς* in iudicio *Aesch*. Timarch. fin. p. 197. *θεάσασθαι ἐπὶ ἀγῶνος* idem Epist. IV. pag. 197. conf. *Harpocr*. voc. *θεωροί*. STOEBER.

1. *Λέγεται δέ*.] *Euripid*. Orest. vs. 2. DRAKENB. [Particula *δὲ* caret Burm. In seqq, *οἷον* abest ab eodem cod. *Ex Add.*]

2. *'Αεὶ ἐπὶ κακοῦ*] Haud omnino hoc verum est; certe non *ἐπὶ κακοῦ* apud *Apollon*. *R*. lib. III, 937.

Μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
'Ομφὴν οἰωνοῖο θεήλατον.

Adde Cl. *Wesselingii* Observ. lib. I. cap. 30. p. 132. OUDEND.

3. *'Απὸ θεοῦ*.] Quamvis defendi possit, edidi tamen cum Leid. pr. *ὑπό*, ut in hac voce *Hes*. *Etym*. *Suid*. *Phav*. IDEM.

Uterque MS. *ὑπὸ θεοῦ*. [sic et Burm. *Ex Add*,].

4. *Θεμέλιος οἱ κοινοί*.] At *Lucianus* non erat sane *ὁ κοινός*, sed *'Αττικώτατος* potius; et tamen contra rigidam severi nimis nostri Magistri sententiam aperte scribebat *τοὺς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς* lib. de non temere cred. cal. p. 422. t. II. [cap. 20.] et sic alibi saepe. Neque ipse *Aristoteles κοινὸς* erat, quum diceret lib. IV. Metaphys. p. 70. *οἰκίας θεμέλιος*, ut innumera alia taceam. Sed sugillare hic rursus volebat homo malignus scriptores N. T. sacros, apud quos nempe haec vox saepissime occurrit, ut (438) notum. TRILLER, — *Θεμέλια* Epicur. apud *Laërt*. p. 288. B. conf. *Steph*. p. 156. WITTER.

Sic quoque *Moeris* [p. 185. *Piers*.]. Sed tamen in *Thucydide* invenias lib. I. c. 93. *οἱ γὰρ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται*. et *Luciano* in Pseudom. t. II. p. 218. ed. ult. [cap. 10.] *καὶ τοὺς θεμελίους ἤδη ἔσκαπτον*. Alibi quoque neutrum ediderunt, adversantibus MSS. ut in *Apollod*. lib. II. cap. 4. §. 5, *τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον διεῖλε καὶ τὸν 'Αλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παροχετεύσας ἐπήγαγεν*. sic lege e MSS. *D'Orvill*.

Θεοπρόπους[1] ἐκάλουν τοὺς δι' εὐλάβειαν πεμπομένους εἰς τὸ μαντεῖον, ἐφ' ᾧ δέξασθαι μαντείαν, ὡς τῷ θεῷ πρέποντας καὶ ἁρμόζοντας διὰ τὴν προσοῦσαν ἐπιείκειαν. Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ·

Ὁ δ'[2] ἔς τε Πυθὼ κἀπὶ Δωδώνην[3] συχνοὺς[4]
Θεοπρόπους ἴαλλεν. — — —

καὶ θεοπρόπιον[5] τὸ τούτοις[6] διδόμενον μάντευμα. λέγεται[7] δὲ θεοπρόπιον καὶ τὸ ἁπλῶς μάντευμα· θεοπρόπον δὲ τὸν μάντιν οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν[8].

---

aliisque; vulgo *τὸ*, *Πηλειὸν*, *ῥέοντα*. *Hesych.* θεμείλια, θεμέλιοι. ultimam vocem male mutant nonnulli. [vid. *Albert.*] OUDEND.

Gregor. Naz. Epist. pag. 98. ἢ καὶ θεμελίους ὑποσπῶν οἰκίας. τὸν θεμέλιον dixit Schol. *Pindari* ad Nem. Od. II. vs. 5. sed conf. quae ex *Aelio* Dionys. adtulit *Eustathius* Comment. ad Odyss. *A.* pag. 19. et *Moschopulus* περὶ σχεδ. p. 109. *Polemon* Soph. p. 13. ὥσπερ τὰ θεμέλια τῶν οἰκοδομημάτων.

[5. *Ἀττικοί.*] *Ritschel.* duobus ex libris οἱ Ἀττικοί. nescio, quo iure.]

1. *Θεοπρόπους.*] *Herodot.* lib. VI. p. 400. D. [c. 57.] οἱ δὲ Πύθιοί εἰσι θεοπρόποι ἐς Δελφούς. WITT. [In seqq. dedit *Ritschel.* ἐφῷ pro ἐφ' ᾧ. Vid. supra s. Ἐφ' ᾧ.]

2. *Ὁ δ'.*] Absunt a Leid. pr. et edd. vett. *Aeschyli* versus est 659. OUDEND.

Delet uterque MS. ὁ δ' et mox legit ἔς τε Δωδώνης. [ita etiam Burm. om. ὁ δ'. — *Ritschel.* delevit vv. ὁ δ'.]

3. *Κἀπὶ Δωδώνην πυκνοὺς.*] Leid. pr. Oxon. edd. Rom. Vasc. Δωδώνης συχνούς. Memoriae vitio συχνοὺς citavit *Thomas.* In iisdem ἴαλεν. OUDEND. [etiam Burm. Δωδώνης συχνούς. — recepit hoc *Ritschel.* et simul ἴαλεν ex Leid. pr. Regg. Ox.]

4. *Πυκνούς.*] Uterque συχνούς. et pro ἴαλλεν habet ἴαλε.

5. *Θεοπρόπιον.*] Hoc ἔπος θεοπρόπον vocat *Sophocles* Trach. 832. OUDEND.

6. *Τὸ τούτοις.*] MS. A. τὸ τούτοις μαντευόμενον.

7. *Λέγεται.*] *Homer.* Iliad. *A.* vs. 85. DRAKENB.

8. *Θεοπρόπον δὲ τὸν μάντιν οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν.*] Vetus ergo et probus auctor ex hac quidem temeraria *Thomae* sententia haud fuit ipse *Homerus*, qui tamen in contrarium manifestissime (439) dixit Iliad. XIII. 70. Κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής, *Calchas est vates augur*, ubi videndus *Eustathius* pag. 887. item Ill. *Spanhemius* ad *Callimach.* hymn. in Pallad. p. 638. ubi potissimum ex hoc *Homeri* loco probat, τὸν θεοπρόπον idem interdum esse ac μάντιν. Quare et recte hic de fide et veritate *Thomae* nostri dubitat vir celeb. *Abreschius* in Animadv. in *Aeschyl.* lib. I. c. 6. p. 38. dum praeter *Hesychium*, *Suidam* et *Eustathium* inprimis provocat ad *Sophoclem*, qui nempe in Trachin. vs. 835. ἔπος θεοπρόπον pro μαντείῳ vel θεοπροπίῳ scite et eleganter posuerit. TRILL.

Θεραπεία καὶ ἡ δουλεία [1] *καὶ τῶν* [2] *θεραπόντων ἄθροισμα. Ἀριστείδης ἐν* [3] *πέμπτῳ τῶν ἱερῶν· θεραπεία τε οὐ παρῆν διὰ τὸ προεκπέμψαι.*

Θεράπων καὶ θεραπαινὶς [4] *καὶ θεραπαινίδιον* [5] *καὶ οἰκέτης καὶ παῖς καὶ παιδάριον* [6] *λέγε.*

Sic tamen exponunt omnes grammatici; et sane *Homerus θεοπρόπον* vocavit *μάντιν οἰωνιστὴν* Iliad. M. vs. 70. ubi v. *Eustath.* et *schol.* item doct. *Abresch.* l. l. Oudend. [Photius p. 84, 18. *Pors. Θεοπρόπος· μάντις ἢ θεοῦ προφήτης.* cf. *Buttmann.* Lexilog. vol. I. p. 19 s.]

MS. B. male *θεοπρέπον.*

1. *Θεραπεία καὶ ἡ δουλεία καὶ τῶν θεραπόντων ἄθροισμα.*] Sic pro *famulitio* sive *famulorum grege* occurrit apud LXX. *Int.* Gen. XLV. 16. *ἐχάρη δὲ Φαραὼ καὶ ἡ θεραπεία αὐτοῦ.* et *Luc.* Evang. XII. 42. *τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, praeficiet famulitio suo.* BOS. Nec non *ἰατρεία* ex *Moschop.* voc. *θεραπεία.* Rarius pro *ἱκετεία*, quod observavit *Hesych.* voc. *Θεραπευσία*, quo sensu vocem *ἀποθεραπεία* usurpavit *Aristot.* Polit. lib. VII. p. m. 213. pr. *καθ' ἡμέραν τινὰ ποιεῖσθαι πορεῖαν πρὸς θεῶν ἀποθεραπείαν.* Stoeber.

2. *Καὶ τῶν.*] Uterque MS. *καὶ τὸ τῶν.* [ita etiam Burm. Recte. *Ex Add.* — restituit *Ritschel.*]

3. *Ἀριστείδης ἐν ε.*] Tom. I. p. 347. ed. Angl. [vol. I. p. 534. *Dind*] V. Cl. *Alberti* Observ. ad *Matth.* cap. 24. §. 45. Oudend. [*Ritschel.* ex aliquot libris *ὁ αὐτὸς Ἀριστείδης.* Praecedit enim v. *Θύωμα.*]

4. *Θεραπαινίς.*] *Famula*, melioris quippe conditionis quam *δούλη*, quod accuratius exponit *Ioseph.* p. 30. E. *ἦσαν δ' ἑκατέραις* (Leae et Racheli) *θεραπαινίδες τοῦ πατρὸς δόντος, δοῦλαι μὲν οὐδαμῶς, ὑποτεταγμέναι δὲ αὐταῖς.* Witter.

5. *Θεραπαινίδιον.*] Huiusce vocis exempla desunt in lexicis: usurpatur tamen a *Luciano* t. I. pag. 397. [Piscat. cap. 17.] *οὔκουν ἐπάγωμαι καὶ τὼ θεραπαινιδίω τούτω εὐνοϊκωτάτω μοι ὄντε.* Occurrit et apud *Plutarchum* t. I. pag. 928. [Anton. c. 29.]
(440) *καὶ νύκτωρ*, inquit, *προσισταμένῳ θύραις καὶ θυρίσι δημοτῶν καὶ σκώπτοντι τοὺς ἔνδον συνεπλανᾶτο θεραπαινιδίου στολὴν λαμβάνουσα.* Vide quoque *Clem.* Alex. p. 22. Sallier. Habet *Synes.* pag. 168. D. Witter.

6. *Καὶ παιδάριον.*] Id est, servulus, quo sensu nomen illud, ni fallimur, occurrit apud *Lucianum* t. II. pag. 142. *καί μοι συνέκπεμπον ὀνηλάτην παιδάριον ἀκάθαρτον.* Hunc usurpat *Diog. Läert.* p. 150. *ἐρωτηθεὶς εἰ παιδισκάριον ἢ παιδάριον ἔχοι; ἔφη, οὔ· τοῦ δὲ εἰπόντος, ἐὰν οὖν ἀποθάνῃς, τίς σε ἐξοίσει; ἔφη ὁ χρήζων τῆς οἰκίας.* Quod si cui haec obscura videantur, scrupulum omnem eximet is *Heliodori* locus pag. 338. *συναπέστελλε δὲ*, inquit, *καὶ ἀνδράποδα ὑπηρετησόμενα, κόριον μὲν τῇ Χαρικλείᾳ, παιδάριον δὲ τῷ Θεαγένει.* Sall. Quo in idoneo auctore *παιδάριον* sensu *τοῦ θεράποντος* et *οἰκέτου* (quos distinguit *Ammonius* p. 68.) occurrat, nescio. Cogitavi aliquando, an non scripserit *Thomas*

Θέρεται[1], οὐ θερμαίνεται[2].

Θερίζω[3] καὶ ἐνθερίζω ἀμεταβάτως τὸ θέρος[4] που διάγω· θερίζω[5] δὲ μεταβατικῶς τὸ λήιον τέμνω.

καὶ μὴ vel οὐ. Oudend. [Apud recentiores invenitur significatione *servuli*. vid. *Lobeck*. ad Phrynich. p. 240.]

1. Θέρεται, οὐ θερμαίνεται.] Sed cur, quaeso, non? *Hippocrates* certe utique verbo θερμαίνεσθαι utitur, rarissime vero τῷ θέρεσθαι, prout id multis in Oeconomia Hipp. ostendit *Foesius*. Neque *Lucianus*, *Xenophon*, *Aristides*, *Aristoteles*, *Plutarchus* et alii plures, ut notum, aliter loquuntur: unde hoc frigidum potius, quam calidum *Thomae* est commentum. Triller.

2. Οὐ θερμαίνεται.] Similiter *Moeris* [p. 183. ubi vid. *Piers.*]: θερόμενος Ἀττικῶς· θερμαινόμενος Ἑλληνικῶς. Sed ἐλπίσιν θερμαίνεται apud *Sophocl.* Aiac. vs. 480. θερμαίνεσθαι κότῳ *Aristoph.* in Ranis vs. 868. Alii Gramm. aiunt θέρεται, τὸ θερμαίνεται. bene. De seq. θερίζω v. ad *Ammon.* p. 70. Oudend.

3. Θερίζω.] *Aestate in aliqua urbe commoror;* vox eo sensu inprimis Attica, utpote quae legatur apud *Xenophontem* pag. 315. [Anab. III. 5, 15.] οἱ δ' ἔλεγον ὅτι τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίαν τῆς ἐπὶ Βαβυλῶνα εἴη καὶ Μηδίαν, δι' ἧσπερ ἥκοιεν· ἡ δὲ πρὸς ἕω ἐπὶ Σοῦσά τε καὶ Ἐκβάτανα φέροι, ἔνθα θερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς. Eiusdem significationis exemplum suppeditat *Aelianus* lib. X. de Anim. c. 6. Ποντικοὶ δὲ ἄρα κοχλίαι τὸν Περσῶν βασιλέα μεμίμηνται, θερίζοντα μὲν ἐν Σούσοις, χειμάζοντα δ' ἐν Ἐκβατάνοις. Ita quoque *Achilles Tatius* Ἐρωτ. pag. 3. καὶ γίνεται, inquit, τοῦ λιμένος ἄλλος λιμήν, ὡς χειμάζειν μὲν ταύτῃ τὰς ὁλκάδας ἐν γαλήνῃ, θερίζειν δὲ τοῦ λιμένος εἰς τὸ προκόλπιον. Sallier.

Agnoscit etiam ἐνθερίσαι *Pollux* I. 62. licet nullo, quod sciamus, exemplo probatum. Quale si *Pollucis* tempore scriptoribus usu venisset, mirum videri cuiquam posset, *Phrynichum* eiusdem aetatis scriptorem non recensuisse vocem, de qua disputatur; ita enim ille Appar. Soph. [*Bekk.* Anecdd. p. 43, 1.] Θερίζειν καὶ χειμάζειν τὸ διάγειν ἐν τῇ τοῦ θέρους ὥρᾳ καὶ ἐν τῇ τοῦ χειμῶνος. Conf. *Ammon.* p. 70. qui sua *Phrynicho* maximam partem debet. Stoeber. (441)

4. Θέρος.] MS. A. θέρους. [ita etiam Burm. — restituit *Ritschel.*]

5. Θερίζω δὲ μεταβ.] Proprie quidem de *messe* usurpatur, ut apud *Aristoph.* Avib. vs. 506.

— καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζον.

Et media voce Plut. vs. 515.

— — καρπὸν Δηοῦς θερίσασθαι;

Sic *Matth.* XXV, 24, 26. Improprie vero *de quavis amputatione*, cuius exemplum apud *Sophocl.* Aiac. vs. 239.

Τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
Ῥίπτει θερίσας — —

Θερίζων λόγος sophismatis genus, cuius meminit *Lucian.* Conviv. p. 435. et Vit. Auct. p. 562. ed. *Hemsterh.* ubi notam subiectam, ubi voles, consule. Stoeber.

Conf. *Moschopulus* περὶ σχεδ. pag. 43.

Θέρμος, οὐ θέρμιον[1]. Λουκιανὸς ἐν τοῖς νεκρικοῖς[2]· θέρμους εἰ θέλεις.

Θερμότης καὶ θέρμη Ἀττικοί[3], θερμασία Ἕλληνες[4].

---

1. Οὐ θέρμιον.] Recte; θέρμος enim, cum de lupinis sermo est, usurpatur a *Theophrasto*, nunquam vero θέρμιον, quod apud unum *Achmetem* legisse meminimus, Oneir. p. 187. εἰ δὲ ἴδῃ, inquit, ὅτι ἔχει χώραν ἐκ θερμίων, ἕξει μερίμνας καὶ θλίψεις. Sallier.

2. Λουκιαν. ἐν τοῖς νεκρ.] Dial. XXII. §. 3. et passim. Oudend.

3. Θερμότης καὶ θέρμη Ἀττικοί, θερμασία Ἕλληνες.] Promiscue tamen, ut nempe lubet, his tribus vocibus saepissime utuntur et Attici et Iones et Graeci omnes, id quod ex *Diodoro Sic. Diog. Laërt.* et *Xiphilino* ostendit ad *Phrynichum*, idem cum *Thoma* nostro falso sentientem, *Hoeschelius* p. 44. [p. 114. *Lob.*] quibus nos auctores longe graviores et praestantiores addimus, nempe *Hippocratem* ipsum, qui manifesto dixit lib. de praecept. p. 65. t. I. θερμασίη καὶ χυμῶν κατεργασίη. et lib. I. de Morb. p. 28. t. (442)II. ὑπὸ τῆς θερμασίης τοῦ αἵματος. ubi tamen mox in seqq. p. 29. sine distinctione scripsit διὰ τῆς θερμότητος. et sic alibi saepissime; sequitur Magistrum hunc suum *Aretaeus*, presso quasi pede, ita pariter scribens lib. I. de Curat. Morb. Diuturn. cap. 7. p. 132. θερμασίην ἐγείρει, ut et alibi. Item *Dioscorides* lib. I. cap. 13. p. 13. ὑφαλμυρίζων μετὰ θερμασίας. atque sic in sequentibus ubivis, innumeris paene locis. Ipse denique *Aristoteles* in problemat. usus est ista voce immerito hic notata, hoc modo: θερμασία ὑπερβολὴ τῆς θερμότητος. item lib. περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικ. p. 56. μικρᾶς θερμασίας γιγνομένης. atque sic alibi saepissime. Sed ita et loquuti sunt passim *Plato*, *Xenophon*, *Aristides*, *Lucianus*, praesertim *Galenus* et alii plures, quos certe ad vulgares et communes Graecos referre haud decet, sed potius ad elegantiores aut Atticos aut Ionicos scriptores, uti iam dixi. Unde hinc sat liquido, opinor, patebit, huic falso *Thomae* nostri commento ψυχρότητα potius inesse, quam θερμασίαν, si quidem iocari hic liceat. Triller.

Θέρμη denotat in genere *calorem*, speciatim *morbi quoddam genus*, uti *Timaeus* Lex. in *Plat.* exponit θέρμη, ὁ πυρετός. *Erotiano* θερμωλή vocatur. Meminit *Thucyd.* lib. II. pag. 128. *Duker.* [cap. 49.] ὑγιεῖς ὄντας πρῶτον μὲν τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραὶ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε κ. τ. λ. Quo loco observandum ex *Phrynicho* Ecl. pag. 58. *Thucyd. Plat.* veterisque comoediae scriptores hanc vocem usurpare semper, θέρμα non item: quam in *Menandro* damnat ibid. Stoeber. [cf. de formis θέρμη et θέρμα *Lobeck.* ad Phryn. p. 331.]

4. Θερμασία Ἕλληνες.] Atqui praeter *Arist.* cuius meminere lexicographi, eo nomine utitur *Theophr.* Hist. Plant. lib. VIII. c. 5. ἀλλὰ δῆλον, ὅτι διαφορά τίς ἐστι τῆς θερμότητος, καὶ οὐχ ἁπλῶς πως θερμασία γίνεται καὶ ἡ πήδησις. Eadem vox occurrit de Caus. Plant. l. I. c. 21. ὅσα δὲ κέκραται ἐν τούτοις καὶ ἱκανῶς καὶ ἐν θερμασίᾳ τυγχάνει καὶ μόνα. Quis autem duos illos scriptores Atticos esse neget? Sall. Praeivit in hanc sententiam Phry-

Θεσμὸς[1] ὁ ἄγραφος, νόμος[2] δὲ ὁ ἔγγραφος. *Θέσθαι*[3] τὸ θεῖναι καὶ τὸ ἀρεσθῆναι, ὡς τό, τούτοις ἐθέμην[4] ἀντὶ τοῦ ἠρέσθην καὶ συνήνεσα.

---

nich. l. l. Iniuste tamen damnata vox videtur, qua usi *Xenoph. Dio* p. 733. B. *Diodor.* I. p. 7. B. C. et alibi saepius; item *Laërt.* pag. 257. E. 289. A. 293. C. unde Gloss. *calor*, θερμασία. Witter. Legitur quoque apud *Simplic.* in *Epictet.* p. 19. Stoeber.

Xenophon etiam Ἀναβ. V. 8, 15. ait: παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα. Cum *Thoma* tamen facit *Phrynichus.* Oudend. [Cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 114.]

1. Θεσμός.] In eo θεσμὸν a νόμῳ discrepare *Thomas* statuit, quod νόμος sit lex scripta, θεσμὸς vero lex sit minime litteris (443) consignata: aliud tamen colligas ex *Harpocratione* [et Photio p. 87, 16. Pors.], qui leges scriptas θεσμοὺς appellatas esse testatur: θεσμός, inquit, ἐκαλεῖτο μὲν πάλαι καὶ εἷς ἕκαστος τῶν νόμων θεσμὸς καὶ τὸ ὅλον δὲ τῆς πολιτείας σύνταγμα, ὅπως κέκληκεν ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Nec temere, cum Draco ipse leges a se conscriptas θεσμοὺς dixerit, ut constat ex his *Porphyrii* de Abstin. l. IV. p. 179. ἐπεί, inquit, καὶ Δράκοντος νόμος μνημονεύεται τοιοῦτος. θεσμὸς αἰώνιος τοῖς Ἀτθίδα νεμομένοις κύριος τὸν ἅπαντα χρόνον· θεοὺς τιμᾶν καὶ ἥρωας ἐγχωρίους ἐν κοινῷ ἑπομένους νόμοις πατρίοις. quibus verbis discrimen a grammaticis confictum funditus evertitur; nec addemus plura, cum haec illorum opinio exemplis, quae lexicographi adduxerunt, convelli possit. Sallier. Vid. *Aelian.* V. H. VIII, 10. et ibi Cl. VV. not. *Menag.* ad *Laërt.* p. 18. F. [vol. I. p. 214. ed. *Huebn.*] Add. *Bud.* Comment. Gr. L. col. m. 1033. Vocem νόμος apud *Homerum* non occurrere observavit *Ioseph.* contr. *Apion.* lib. II. pag. 1070. D. Stoeber. Conf. *Is. Casaubonus* ad *Dion.* Chrysost. p. 103. [*Bekkeri* Anecdd. p. 264, 12 Θεσμός: τὸ ὅλον σύνταγμα τῆς πολιτείας. διαφέρει δὲ θεσμὸς νόμου· ὁ γὰρ θεσμός ἐστι τοῦ Δράκοντος, ὁ δὲ νόμος τοῦ Σόλωνος.

2. Νόμος.] MSS. Leidd. νόμος δέ. Repetenda erat vox νόμος. Alii alias harum vocum differentias statuunt. V. *Etym. M. H. Steph.* in Lex. et Comm. ad *Hesych.* Oudend.

Uterque MS. νόμος δὲ ὁ. [ita etiam Burm.] Sed forte apud nostrum leg. θεσμὸς ὁ ἄγραφος νόμος, νόμος δὲ ὁ. ἔ. quam suspicionem firmat *Moschopulus* περὶ σχεδ. p. 10.

3. Θέσθαι.] Praeterquam quod θεῖναι *ponere* signific. etiam notat ἀρεσθῆναι, *acquiescere in aliqua re, approbare aliquid*, ut: τούτοις ἐθέμην, inquit auctor. Ut hoc intelligatur, notandum est, in hac phrasi subintelligi ψῆφον, ut plene sit: θέσθαι τινὶ ψῆφον, *calculum alicui ponere* vel *addere*. Bos. Ponitur etiam pro *in pignus accipere*. Vid. *Harpocrat.* Lex. h. v. Drakenb.

4. Τούτοις ἐθέμην.] Dudum et recte observatum, intelligi ψῆφον; saepius integre ponunt vetustiores: ὧδε τήν γ' ἐμὴν τίθεμαι ψῆφον. *Plato* Tim. p. 1061. A. μόνοι τῶν συμμάχων ἔθεντο τὴν ψῆφον, ὡς χρὴ etc. *Isocr.* Plat. p. 302. C. ψῆφον δὲ θεμένων Ἀθηναίων ἐκδοῦναι τοὺς ῥήτορας *Phot.* Biblioth. p. 805. vs. 29. sed et θέσθαι ψῆφόν τινι, *aliquem suffragio suo probare*, apud eundem p. 807. vs. 14. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τὴν νικῶσαν ἔθεντο ψῆφον

ὑποθέσθαι δὲ τό τε δοῦναί τι εἰς ὑποθήκην καὶ τὸ συμβουλεῦσαι [1] *καὶ τὸ ὡς ὁμολογούμενον θεῖναί τι τῶν δυναμένων γενέσθαι, ὡς τὸ, ὑπόθου ὅτι ὁ Σωκράτης καθεύδει. εἰ γὰρ καὶ μὴ καθεύδει, ἀλλὰ δυνατός ἐστι καθεύδειν.*

Θεῷ [2], *οὐ θέᾳ* [3], *εἰ καί τινες γράφουσιν.*

Ὑπερείδῃ, sunt qui Hyperidem Demostheni praetulerunt. Usus, resecta voce, quam facile cogitando suppleas, brevitati studuit: sic (444) *Liban.* t. I. p. 653. D. *οἱ μὲν τούτῳ θέμενοι, qui Hesiodo Homerum anteponendum censent.* Hinc *τίθεσθαί τινι* vel *τῇ γνώμῃ*, quod *Heliodorus* usurpat II. p. 110. derivatum ex *Sophoclis* Philoct. vs. 1444. *ἐθέμην τῷ δόγματι Synes.* Ep. IV. p. 163. A. et paulo aliter inflexa locutione Ep. XCIII. *ἐὰν ὁ θεὸς αὐτῷ τιθῆται, si deus ipsi suffragetur*: nam et *Valerius Maximus*, *laeta et prospera negotia divina suffragatione foveri*, dixit. Pari paene virtute *προσέχειν* et *θέσθαι* in eadem sententia iunxit *Sext. Empir.* P. H. II. p. 75. vs. 27. sequitur *συγκατατίθεσθαι*, quod a *Sophoclis Schol.* ad alterum explicandum est adhibitum; simili modo *Plato* de LL. IX. p. 925. E. F. nisi quod *Ἀττικώτερον προσέχειν τὸν νοῦν.* Liberandus est insigni macula *Zosimus* V. p. 332. *Κοναδράτῳ γὰρ οἱ μεθετέον.* Interpres: *hoc enim Quadrato relinquere debuerat*: satis incomte: tu mecum scribe: *Κοναδράτῳ γὰρ οἶμαι θετέον. Quadrato, ut opinor, adsentiendum est: sententiae Quadrati calculum adiiciendum puto. Thomas* ipse *τῷ θέσθαι* sic utitur in *Καταινῶ.* in *Sophoclis* Oed. Tyr. vs. 492. *οἰωνοθέτας Triclinius* exponit, *ὁ τοῖς οἰωνοῖς τιθέμενος καὶ ἀρεσκόμενος εἰς τὰς μαντείας Τειρεσίας.* errore non levi labitur Illustr. *Ez. Spanhem.* ad *Callim.* H. in Pall. vs. 121. priora Latine vertens, *qui auguriis est propositus*, ut manifeste liquet ex *ἀρεσκόμενος* et *Thomae ἀρεσθῆναι.* Ceterum mox melius *ὑποθεῖναι* scripsisset, aut pro *δοῦναι*, *λαβεῖν*, regulae suae obsecutus in *Ὑποτίθημι*, quam comprobant *Poll.* III. 84. VIII. 142. *Herodian.* p. 210. [p. 467. s. ed. *Lobeck.*] ubi vide *Ios. Scalig.* et *Salmas.* de Us. p. 501. et seq. *Ammonius* tamen in *Θέσθαι Thomae* causam agit. HEMST. [cf. *Schaefer.* ad Lamb. Bos. Ellips. p. 568.]

Adi *Bos* in Ellips. V. *ψῆφος*. De *ὑποθέσθαι* vide ad *Ammon.* p. 70. Mox post *θεῖναι* addidi *τι* auctoribus MSS. Leidd. Oxon. aliisque. OUDEND. [ita etiam Burm., in quo pro *δοῦναί τι* legitur *δοῦνα καί. Ex Add.*]

1. *Καὶ τὸ συμβουλεῦσαι.*] Quo sensu occurrit apud *Herodotum* lib. VI. pag. 399. A. *ὑποθήκη* ibid. WITTER.

2. *Θεῷ, οὐ θέα.*] Lege *οὐ θεᾷ.* Vult *Thomas*, Atticum esse voces masculinas in femin. transferre, quemadmodum *Aristophanes* saepissime Minervam non *θεὰν* sed *θεὸν* vocat: in Pluto pag. 114. *τὸν ὀπισθόδομον ἀεὶ φυλάττων τῆς θεοῦ, arcem deae* (Palladis) *semper custodiens*; et in Equit. pag. 343. *ἡ γὰρ θεός μ᾽ ἐκέλευσε νικῆσαι σ᾽ ἀλαζονείᾳ. Dea* (Pallas) *certe iussit, ut te vincam vanitate.* BOS. Vid. *Iensii* Lect. Lucian. lib. III. c. 13. p. 178. (445) DRAKENB.

Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις[1]· *ἀφιεμένην*[2] *τὴν λαμπάδα θεῶ.*

Θεωρὸς[3] *ὁ τὴν θυσίαν ἀπάγων εἰς τὸ ἱερὸν πρὸς τὸ θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν. Ἀριστείδης*[4]· *τῶν θεωρῶν ἡκόντων καὶ τεθνηκότων. καὶ θεωρία ἡ θυσία. Πλάτων ἐν Φαίδωνι*[5]· *ἑκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον. ὅθεν καὶ αἱ ὁδοί, δι' ὧν ἐπορεύοντο οἱ θεωροί, θεωρίδες κέλευθοι*

Utitur hoc imperativo *Themist.* Orat. XI. p. 146. D. *Theoph. Simoc.* p. 14, 15. et Histor. Eccles. scriptores saepe. Abresch.

3. *Οὐ θέα.*] Recte; neque enim videmus, quid persuadere potuerit Cl. V. *Lamb. Bos*, ut in Animadv. ad h. l. de feminino vocis θεὸς disputationem instituat; quae quidem tam aliena est a mente *Magistri*, quam femininum illud ab imperativo verbi θεάω, de quo hic agitur. Stoeber. Haud leviter errat Cl. *Bos.* Auctor monet, imperativum adhibendum esse verbi θεάομαι, θεάου, θεῶ, neque vero θεάω, θέαε, θέα, ut quidam scribunt, sicut videre est in *Hesychio.* Observavit id iam Celeb. *Hemsterhusius* ad *Aristoph.* Plut. vs. 1014. [p. 366.] Oudend. [cf. *Valcken.* ad Theocr. vol. II. p. 105. ed. *Heind.*]

1. *Ἀριστοφ. ἐν Βατράχ.*] Vs. 131. quo loco apud nostr. edit. Rom. legebatur *ἀφειμένην.* Rectius vero vulgata retinetur. Quod autem de simplici θεῶ hic observat *Thomas*, id obtinet etiam in compositis, uti *διαθεῶ* apud *Philostr.* Icon. lib. I. p. 778. pr. *πρώτην οὖν διαθεῶ τὴν λύραν, εἰ καθ' αὑτὴν γέγραπται, primam adspice lyram, an ad vivum sit picta.* Witter.

2. *Ἀφιεμένην.*] In Ran. vs. 131. Leid. pr. edd. Rom. Vasc. *ἀφειμένην.* Oudend. MSS. A. et B. *ἀφειμένην.* [ita etiam Burm. — restituit *Ritschel.*]

3. *Θεωρὸς.*] Vid. *Spanhem.* ad *Callim.* Hymn. in Delum vs. 314. et *Harpocrat.* voc. *θεωροί. Θεωρὸς* simpliciter etiam pro spectatore ponitur apud *Heliodor.* Aeth. l. I. p. 3. Drakenb. Leidd. edd. vett. *θεωρὸς δὲ*, praecedente sc. *θεατὴς ἐπὶ ἀγῶνος* p. 436. In Leid. sec. *πρὸς τὸ ἱερόν.* De *θεωροῖς* et quae ad illos pertinent, vide laudatos a Cl. *Alb.* ad *Hesych.* G. *Cuper.* Obs. lib. IV. cap. 15. *Legationes cum victimis Liv.* l. XLV. 32. Oudend. [cf. Phot. p. 90, 13. *Porson.*]

MSS. Regg. perpetuo nexu hanc observationem coniungunt cum *θεατής*, sic: *θεωρὸς δὲ ὁ.* *Erotianus* Lex. Hipp. pag. 27. *θεωροὶ λέγονται οἱ εἰς θεοὺς πεμπόμενοι χρησμῶν ἐπισκέψεως χάριν.*

4. *Ἀριστείδης.*] Immo *Libanius πρεσβευτικῷ πρὸς Ἰουλιανὸν* tom. II. p. 158. D. Wolf. [Vol. I. p. 461, 19. *Reisk.*]

5. *Πλάτ. ἐν Φαίδ.*] Pag. 58. B. [ubi vid. intpp.] add. eund. Legg. XII. pag. 950. D. *ἔτι δὲ ἰδίᾳ μηδενὶ (ἐξέστω ἀποδημεῖν), δημοσίᾳ δ' ἐξέστω κήρυξιν ἢ πρεσβείαις ἢ καί τισι θεωροῖς.* (446) Quos peculiari glossa describit *Phavorin.* *Θεωροὺς ἐκάλουν τοὺς ἀπὸ τῶν πόλεων δημοσίᾳ ἐκπεμπομένους συνθύσοντας καὶ συμπανηγυρίσοντας.* Plura dabit Cl. *Valcken.* Animadv. ad *Ammon.* p. 92 seqq. Stoeber.

ἐκαλοῦντο. καὶ θεωρὶς ἡ ναῦς ἡ ἀπάγουσα Ἀθήνηθεν εἰς Δῆλον τῷ Ἀπόλλωνι θυσίαν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὴν τοῦ Χάροντος ναῦν θεωρίδα Αἰσχύλος λέγει ἐν τοῖς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις·

— — μελάγκροκον
Ναύστολον θεωρίδα [1].

καὶ θεωρὸς ὁ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ θυσίᾳ ἐπιθειάζων ἱερεύς [2]. *λέγεται δὲ θεωρία καὶ ἡ περὶ τὸν θεὸν σχολὴ καὶ διηνεκὴς αὐτοῦ φαντασία. καὶ θεωρία ἡ πράγματός τινος κατανόησις* [3], *καθά φησιν ὁ θεολόγος* [4]*· θεωρία γὰρ ἦν τὸ φυτόν, ὡς ἡ ἐμὴ θεωρία. θεωρία καὶ* [5] *ἡ ἐν τῷ θεάτρῳ θέα καὶ αὐτὸς ὁ ἀγών* [6]. *Ἀρι-*

---

1. *Μελάγκροκον Ναύστολον θεωρίδα.*] Versus est 863 [v. 840. ed. *Well.*]. Sed in Leid. pr. et edd. Rom. Vasc. exhibetur hoc ordine: *Ναύστολον μελάγκροκον*, quo maxime confirmatur coniectura *Th. Stanleii*, opinati, istud *ναύστολον* ex interpretatione in textum irrepsisse vocis *ἄστολον*, corruptae ex *ἄστονον*, quae praecedit, et *Aeschylum* reliquisse:

Τὰν ἄστονον. μελάγκροκον θεωρίδα.

OUDEND. MS. B. *ναύστολον μελάγκροκον.* [ita etiam Burm. *Ex Add.* — recepit *Ritschel.*]

2. *Ἐπιθυσιάζων ἱερεύς.*] Quid hoc sit, me non intelligere fateor. Quare obsecutus cod. Leid. pr. auctoritati edidi *ἐπιθειάζων*, *deos precans.* Confer *Hesych.* et *Suid.* ac Comment. in *ἐπιθεάσας* et *ἐπιθειάσας*. OUDEND. MSS. A. et B. *ἐπιθειάζων.* [Burm. *θεωρίᾳ ἐπιθ. Ex Add.*]

3. *Πράγματός τινος κατανόησις.*] Ita quoque accipiendum puto apud *Thucyd.* l. VI p. 394. *Duker.* [cap. 24.], licet ibi non de re quadam vel idea, quae philosophorum filiis spectanda, sed de regione sermo sit: *τοῖς δ' ἐν ἡλικίᾳ τῆς τε ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι.* ubi recte scholiastes: *τὸ θεωρίας ἀντὶ τοῦ ἱστορίας κεῖται, ἵνα ᾖ, ποθοῦντες τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἰδεῖν καὶ ἱστορῆσαι*, i. e. *accuratius lustrare.* STOBBER.

Athenagoras Leg. pro Christ. p. 72. *ἐν θεωρίᾳ γεγονώς.* *Theodorus Abucaras* de Unione et Incarn. p. 71. *ὁ ἡμέτερος νοῦς* (447) *αὐτὸς ὤν, ὁ διὰ τῶν σωματικῶν ὀφθαλμῶν τῶν ὁρώντων ἀντιλαμβανόμενος, καὶ ἄλλην ὅρασιν ἰδιάζουσαν ἔχει, παρὰ τὴν δι' ὀφθαλμῶν διαρθροῦσαν* (l. *διαθροῦσαν*), *ἣν καὶ θεωρίαν καλοῦμεν.*

4. *Ὡς ὁ θεολόγος.*] Leid. uterque *καθά φησιν ὁ θ.* et addit Leid. sec. cum *Phavor.* *Γρηγόριος* e glossa. Locum eius invenies Or. 38. pag. 619. B. ed. Col. OUDEND. MSS. Regg. *καθά φασιν ὁ θεολόγος Γρηγόριος.* [Burm. *κατὰ* (nisi est error typogr.) *φησὶν ὁ θεολ. Γρηγόριος. Ex Add.* — *Ritschel.* addidit *Γρηγόριος.*]

[5. *Θεωρία καί.*] *Ritschel.* ex duobus libris *καὶ θεωρία.*]

στείδης ἐν[1] τῷ Παναθηναϊκῷ· ὥσπερ ἐν θεωρίᾳ πάντα εἰς ἅμιλλαν κατέστη. καταχρηστικῶς δὲ ἡ πανήγυρις[2]. ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ[3]· προσαγαγεῖν δ' αὐτὴν κομίσασα ἡ μήτηρ ὡς εἰς θεωρίαν πέμπουσα. θέα μέντοι[4] οὐ μόνον ἡ θεωρία τινὸς πράγματος, ἀλλὰ καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ καθήμενοι ἐθεώρουν τὰ ἐν τῷ θεάτρῳ τελούμενα. ὁ αὐτὸς[5] ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ[6]· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι καθάπερ θέαν καταλαβόντες[7]· καὶ ἅπαν τὸ θέατρον[8].

---

6. Ἀγών.] Inscript. apud *Gruterum* p. XCVII. καὶ θεωρίας ἤγαγον Ἅιδῃ καὶ Περσεφόνῃ.

1. Ἀριστείδης ὥσπερ ἐν.] Pag. 5. B. l. 13. Sic etiam accipiendum puto apud *Plat.* Legg. XII. pag. 947. pr. ἔτι δὲ τῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας κοινῇ θυσιῶν καὶ θεωριῶν, καὶ ὅσον ἂν ἑτέρων κοινωνῶσιν ἱερῶν, ἐκ τούτων τοὺς ἄρχοντας τῆς θεωρίας ἑκάστης ἐκπέμπειν. Quos autem Attica elegantia ἄρχοντας τῆς θεωρίας vocat, deinceps ἀρχιθεωροὶ dicti sunt. Conf. Cl. *Valcken.* ad *Amm.* d. supr. l. Et ne cuiquam dubitandi locus supersit, rem expediat *Aristoteles*, qui omnis generis spectacula hac voce complectitur Polit. lib. VI. fin. πρὸς δὲ τούτοις περὶ ἀγῶνας ἐπιμέλεια γυμνικοὺς καὶ Διονυσιακούς, κἂν εἴ τινας ἑτέρας συμβαίνει τοιαύτας γενέσθαι θεωρίας. Subsellia autem theatrorum Latinis *fori* itemque *spectacula* dicta, Graecis θεωρεῖα audiunt, itemque θᾶκοι. Vid. *Casaub.* ad Theophr. Charact. p. 268. STOEBER.

Leidd. pr. addit ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. Recte, nam leguntur ibi citata verba t. I. p. 104. ed. Angl. [vol. I. p. 165. *Dind.*] et nisi orationem certam hic nominasset auctor, non potuit subiicere bis ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ scil. p. 102. et 119. Quare et illa in textum recepi; quamquam ista καταχρηστικῶς etc. usque ad πέμπουσα exsulent ab utroque cod. Pro κομίσασα vero leg. κοσμήσασα, ut in *Aristide* pag. 119. ubi et vulgo ὥσπερ. Sed al. ὡς al. ὥσπε. OUDEND.

MSS. A. et B. add. ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

2. Καταχρηστ. δὲ ἡ πανήγ.] Rom. et MS. A. καὶ ἡ πανηγ. καταχρ. ad usque πέμπουσα desunt in utroque codice. [Vv. καταχρ. usque ad πέμπουσα desunt etiam in Burm. *Ex Add.* — Uncis inclusit *Ritschel.* — Particulam καὶ ante ἡ πανήγ. recepit idem.]

3. Ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ.] Pag. 8. B. [p. 191. *Dind.*] ubi pro κομισ. est κοσμήσασα. et ὥσπερ pro ὡς. WITTER.

4. Θέα μέντοι etc.] Liquet hoc ex propria phrasi de iis, qui spectandi sedem in theatro occupant, sc. θέαν καταλαμβάνειν, ut (448) fuse demonstrat *Paul. Leopardus* lib. I. Em. c. 13. TORREN. BENTZEL. Ut *spectaculum* Latinis. Mox λόγῳ deest Leid. pr. OUD.

Novae periodi signo haec notata in MSS. A. et B.

5. Ὁ αὐτός.] Pag. 5. [p. 163. *Dind.*]

6. Λόγῳ.] Abest haec vox a MSS. A. et B. [abest etiam a Burm. *Ex Add.* — Eiecit *Ritschel.*]

Θηλάζει [1] τὸ θῆλυ μεταβατικῶς [2], ἃ ἔτεκε· καὶ θηλάζουσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως [3].

Καὶ Θηλὴ [4] καὶ μαστός.

Θῆλυ θήλεος, καὶ ὁ θῆλυς, τοῦ θήλεος [5], οἷον, ὁ θῆλυς ἀετός. λέγεται δὲ θῆλυς καὶ ὁ θηλυδρίας [6]· καὶ ἡ θῆλυς [7] δὲ παρ' Εὐριπίδῃ [8] καὶ ἡ θήλεια πρὸς τούτοις.

---

7. *Καταλαβόντες καὶ ἅπαντες θέατρον.*] Interpunge: καταλαβόντες. post scrib. καὶ ἅπαν τὸ θέατρον. Witter.

8. *Ἅπαν τὸ θέατρον.*] Sic rescripsi cum Leid. Oxon. et edd. Rom. Vasc. Inepte ed. *Blank.* ἅπαντες θ. Oudend.

MSS. A. et B. καὶ ἅπαν τὸ θέατρον.

1. *Θηλάζει.*] Vid. *Graev.* ad *Lucian.* Soloec. p. 734. *Aelian.* l. VII. H. A. c. 12. *Aristoteles* H. A. l. VI. c. 23. *Theocrit.* Id. III. vs. 16. *Lysias* Or. I. p. 6. Drakenb.

2. *Μεταβατικῶς.*] Pro eo dicit *Suidas* παθητικῶς, quia scil. patitur femina foetum sugentem. Passim ita θηλάζειν τὰ βρέφη ait *Aelianus*, ut l. VII. An. 12. X. 8. XIV. 18. 26. Plura vide apud Cl. *Graevium* ad *Luciani* Soloec. T. III. p. 558. τῶν παιδίων τῶν τὰς τίτθας (pro ἐκ τῆς τίτθης) θηλαζόντων. Oud.

3. *Ἀμεταβάτως.*] Delet *Phavor.* Facit huc *Lucian.* Soloec. II. 724. ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων. ubi schol. ἡ τίτθη θηλάζει· ὁ δὲ ἀναστρέψας ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. vid. *Graev.* Witter. [cf. de verbo θηλάζειν quae laudata sunt ad Moer. *Piers.* p. 140. ed. Lips.]

Post hanc vocem addunt MSS. A. et B. τὸ Θάλλειν ἐπὶ δένδρων λέγεται, τὸ δὲ ἀνθεῖν ἐπὶ μόνων τῶν ἀνθέων, ὅθεν εὐθαλεῖς μὲν κλάδοι, εὐανθεῖς δὲ λειμῶνες. V. p. 432 sq.

4. *Καὶ θηλή.*] Vid. apud *Apollod.* pag. 115. et 166. *Dionys.* Halic. l. I. p. 65. Stoeber.

5. *Ὁ θῆλυς, τοῦ θήλεος.*] Ita praebent Leidd. et Oxon. [et Burm.] verissime, ut patet ex adiuncto exemplo; et sic passim ὁ θῆλυς βοῦς, ἔλεφας, ἵππος etc. de femina. Vulgo edebatur ἡ θῆλυς, τῆς. sed id genus sequitur statim. Verum et clarius patet, ὁ hic legendum, quia addit auctor, θῆλυς etiam dici pro θηλυδρίου (449)seu molli et effeminato, ut in *Luciani* Dial. Deor. 18. init. υἱὸς θῆλυς οὕτω καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς μέθης. et alibi. Oud.

MS. B. delet καί, sed cum MS. A. legito ὁ θῆλυς, τοῦ θήλεος.

6. *Καὶ ὁ θηλυδρίας.*] *Herod.* VII. p. 494. *Synes.* p. 85. B. p. 188. C. conf. *Liban.* II. p. 500. C. Onom. *Calep.* p. 122. *puellascere*, θηλυδριᾶν. Witter.

7. *Ἡ θῆλυς παρ' Εὐριπ.*] E. g. Hec. vs. 659.

> Ἡ πάντα νικῶσ' ἄνδρα καὶ θῆλυν σποράν
> Κακοῖσιν; — — —

Absolute legitur apud *Plat.* Legg. XII. pag. 958. D. περὶ τελευτήσαντας δή, εἴτε τις ἄῤῥην, εἴτε τις θῆλυς ἢ κ. τ. λ. θῆλυ γένος apud *Eurip.* Med. 909. Stoeber.

8. *Παρ' Εὐριπίδῃ.*] Non soli, sed et aliis. V. *Suid. Hesych.* *H. Steph. Sophocl.* Trach. 1070. γυνὴ δὲ θῆλυς οὖσα. Oudend.

Θημών [1], οὐ θημωνία [2].

Θηρᾶν, καὶ θηρᾶσθαι ἐπὶ ἐνεργητικῆς καὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ θηρατὴς λέγε, ἢ θηρεύειν [3] καὶ θηρεύεσθαι [4] καὶ θηρευτής.

Θήρατρον [5], οὐ παγίς [6]. γράφεται [7] ἀντὶ τούτου πάγη, ἢ πληθυντικῶς τὰς πάγας κάλλιον [8].

---

1. Θημών.] *Synesius* de Regno p. 3. et p. 24. D. conf. *Moschopulus* περὶ σχεδ. p. 113.

2. Οὐ θημωνία.] Cui assentimur, cum illud nomen in veterum, quos optime locutos esse novimus, scriptis non occurrat; usurpatur saepius a septuaginta interpretibus, quos secutus *Chrysostom.* in *Matth.* p. 690. ait κόπρον θημωνία. ea vox quoque legitur apud *Iustinum* pag. 341. SALLIER. Vox hic perperam improbata: etsi rarius, nonnunquam tamen in usu esse ostendit Ill. *Ez. Spanhemius* ad *Callimachi* Hymn. in Cererem pag. 679. v. 20. unde refellitur bonus noster *Thomas*. TRILLER. Nempe Attice. V. *Etym. M. Suid.* OUDEND. [cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 264, 18.]

Grammatica ratio postulat acui ac scribi θημωνιά. Vid. *Hesych.* in V. Ῥοδωνιά. ABRESCH.

3. Ἢ θηρεύειν.] *Isocrat.* ad Demon. p. 51. DRAKENB. Usus hoc verbo *Hierocles* apud *Stobaeum* Serm. LXV. pag. 416. et *Himerius* in Declamat. p. 66.

4. Θηρεύεσθαι] *H. Iunius* θηρεῦσθαι.

5. Θήρατρον, οὐ παγίς.] His verbis indicat auctor, idem esse τὸ θήρατρον et τὸ παγίς, sed prius Atticum, posterius non. Male itaque interpres *Aeliani* V. H. l. I. c. 1. haec verba, καὶ ἐμπεσὼν τοῖς ἀνδρειοτέροις θηράτροις, vertit: *Quando videlicet incidit in validiora venabula;* ubi vertere debuerat: *cum incidisset in validiora retia* sive *validiores pedicas* vel *laqueos*. BOS. Occurrit tamen παγίς, hac quidem significatione, apud ipsum *Xenophontem* [ubinam? *)], *Arrianum*, *Athenaeum*, *Aristophanem*, *Aelianum*, et alios plures, ut notum. Oblique ergo pro sinistro suo more solito reprehendere hic voluit audax nimis *Magister* noster scriptores potissimum sacros Novi Instrumenti, apud quos nempe vox ista παγὶς frequentius, ut notum, isto quidem sensu legitur. TRILLER. *Himerius* Declamat. pag. 68. τῆς τοῦδε φυγῆς τὰ θήρατρα. (450)

6. Οὐ παγίς.] *Aristophanes* tamen utitur. Ad πάγη quod attinet, ea vox fere semper plurali numero ab Atticis scriptoribus effertur; singularis tamen damnandus non est, utpote quem usurpatum fuisse testis est *Diogenes Laërt.* pag. 136. πάλιν ἀντεπέστειλεν ὁ Διονύσιος, ὅτι καὶ ταῦτα εὑρήσεις· γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται πάγῃ. SALLIER.

Passim θήρατρον et θήρατρα non solum pro laqueis et reti-

[*) Vox πάγαι legitur apud Xenoph. Instit. Cyr. I. 6, 39. Solet saepius improbitate non ferenda laudare *Trillerus* ad Thomae praecepta infringenda scriptores, qui si eos inspexeris, plane contrarium probant.]

Θηρίκλειον εἶδος ἐκπώματος [1] *ἀπό τινος Θηρικλέους* [2] *τοῦ πρώτου εὑρόντος τοῦτο, ὥς φησιν Εὔβουλος* [3]. *καθαρώτερον δὲ τῶν κεράμων* [4] *εἰργάσμην ἡ Θηρικλῆς τὰ ἐκπώματα.*

---

bus, sed et quovis aves ferasque capiendi decipulo ponitur. Exempla sunt obvia. Corruptissimus vero hic est *Thomas;* nec MSS. Leidd. agnoscunt hic aliquid praeter unicam vocem *θήρατρον.* Inpingitur autem simul in syntaxin et grammaticam, *γράφεται τοὺς πάγας.* an scribendum: *γράφε γὰρ ἀντὶ τούτου πάγην, ἢ πλ. τὰς πάγας κάλλιον.* Certe amarunt magis *πάγας* quam *πάγην.* Vid. *Suidam*; *Xenoph.* Cyrop. [l. iam ab me laudato.] *Aelian.* l. V. 54. VI. 41. (ubi *χρίσεως* pro *χρήσεως* e MSS. Med. Aug. est legendum) *Longi* Pastor. l. III. p. 69. ed. Moll. sicut et *τὰς παγίδας* adhibuit *Aristoph.* in Avib. vs. 195. 529. Sed et *ἡ πάγη* aliquoties *Aeliano* l. I. V. H. 2. l. IV. An. c. 16. et c. 30. in quorum primo, ut hoc obiter moneam, lege *προτείνει τε τὴν παλάμην τὸν τρόπον τοῦτον,* vulgo sine sensu *πρ. τῶν ἄλλων.* ita altero loco *τοιαῦτα παλαμᾶται.* Lib. I. c. 32. dixit *τὸ παλάμημα.* Oudend. *Tiberius Illus* Anthol. l. I. c. 33. epigr. 3. *Agathias* Anthol. l. I. c. 70. epigr. 7.

7. *Γράφεται.*] Desunt sequentia in utroque MS. [Non agnoscit haec Burm., quare deleri possunt. *Ex Add.* — uncis inclusit *Ritschel.*]

8. *Τοὺς πάγας.*] Apud *Xenoph.* *αἱ πάγαι* legitur Cyrop. l. l. Witter. *H. Iunius τὰς πάγας.* [*τοὺς* retinuit *Ritschel.*]

1. *Θηρίκλειον εἶδος ἐκπώματος κ. τ. λ.*] De his notissimis apud (451) veteres poculis Thericleis, ab inventore sic dictis, vid. *Salmas.* Exercit. Plin. p. 734. *Casaubon.* ad *Athen.* lib. XI. cap. 6. p. 791. *Bergler.* ad *Alciphron.* ep. 3. l. II. p. 229. [p. 303. ed. *Wagn.*] aliosque plures, quos maximam iam partem ipsi laudavimus in Observat. Crit. l. IV. cap. 8. p. 343. Triller. *Lucian.* Lexiph. t. II. p. 508. [c. 7.] *ποτήρια ἔκειντο γηγενῆ πολλά, οἷα Θηρικλῆς ὤπτα.* Meminit quoque *Plutarch.* Vit. Philopoem. p. 361. A. Vid. Antiq. *Gronov.* T. VIII. p. 2481. *Menag.* ad *Laërt.* p. 129. C. *Ioseph.* p. 358. E. *Laërt.* p. 131. D. [V. 72.] *Gloss.* pag. 19. *Apnades*, *Θηρίκλειον.* vid. ibi *Vulc.* p. 13. Witter. Conf. *Hesych.* Cel. *Alberti* voc. *Θηρίκλειος* et ibi CC. VV. notas. Stoeber. *Eubuli* verba castigatius habet *Moeris*, unde et laudat *Salmas.* in *Solin.* pag. 734. paulo tamen diverse. Abresch. Vid. *Sam. Petitus* Miscell. lib. VII. c. 4. p. 153. et *Rich. Bentleius* Dissert. de Epist. Phalarid. sect. III. pag. 103. quibus adde *Caroli Boyle* Dissert. de Phalarid. Epist. p. 145. et seqq. Emendandus ex nostro *Michaël Apostolius* Proverb. Cent. X. 29. pag. 121.

2. *Θηρικλέους.*] Leid. pr. *Θηρίκλους.* Hinc calix ille fictilis *Θηρικλέους τέκνον* vocatur *Suidae* et *Etymol. M.* sive potius *Theopompo* apud *Athen.* lib. XI. pag. 470. in f. De illo vide, quos laudant viri docti ad *Hesych.* *Polluc.* lib. VI. §. 96. et *Suidam.* Oudend.

MS. B. *Θηρίκλους.*

3. *Εὔβουλος.*] In Dolone, ut docet nos idem *Athenaeus* pag. 471. C. D. ex quo patet, uti et *Moeride* [p. 188. *Piers.*], hic rescribendum primo versu:

Θὴς[1] *Ἀττικοί, οὐ μίσθαρνος· καὶ θητεύει, οὐ μισθαρνεῖ*[2]. *Πλάτων ἐν Εὐθύφρονι*[3]· *ὡς ἐγεωργοῦμεν ἐν τῇ Νάξῳ, ἐθήτευεν ἐκεῖ παρ' ἡμῖν. καὶ θῆσσα*[4], *οὐ θῆττα*[5].

Καθαρώτερον γὰρ τὸν κέραμον εἰργαζόμην
Ἡ Θηρικλῆς τὰς κύλικας, ἡνίκ' ἦν νέος.

Male in *Athen.* *καθαρώτατον.* In Leid. sec *εἰργασμένοις Θ.* Ceterum *Moeris* et *Thomas* e memoria *τὰ ἐκπώματα* citarunt pro sequentibus *Eubuli* verbis, et frustra *Salmas.* Exerc. Plin. p. 740. in f. legit *τὸ σήπωμα.* Oudend. [cf. *Meinek.* Quaestt. Scen. spec. III. p. 20.]

4. *Τῶν κεράμων.*] Lege *τὸν κέραμον . . . ἢ Θηρικλῆς τ' ἐκπώματα.* Sallier. Scrib. *τὸν κέραμον.* Vide *Eubuli* verba ex *Athen.* l. l. ubi quidem malim *καθαρώτερον*, uti *Thomas.* Conf. (452) quoque *Moerin* et corrige. Stoeber.

1. *Θὴς Ἀττ.*] Vid. *Maussac.* ad *Harpocr.* voc. *ἐπίκλητος* et *Harpocrat.* voc. *θῆτες.* Drak. Ptolemaeus *Hephaestion καιν. ἱστορ.* l. V. apud *Phot.* *Αἴσωπον δέ φασιν, ὡς ὑπὸ Ἴδμονος τοῦ δεσπότου θῆτα ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ δουλικός τις εἶναι καὶ πολύτροπος· θῆτες γὰρ οἱ δοῦλοι.* Conf. *Hesych.* voc. *ἐργάται.* *Ammon.* voc. *θής.* Schol. *Luc.* II. p. 8. *Graev.* Witter. At idem *Plato*, quem pro suo *Thomas* citat praecepto, *μισθαρνεῖν* bis ter habet p. 417. et 472. F. saepe item *Demosthenes*, ut p. 78. sect. 29. p. 143. *μισθαρνία* *Isocrat.* p. 217. *Aeschin.* p. 11. 13. 17. 80. etc. *Dinarchus* p. 82. mitto *Lucianum*, *Iulianum* aliosque recentiores. Abresch. MS. A. *ὁ Θής*, et mox cum MS. B. *μισθαρνός* [quod iure recepit *Ritschel.*] *Helladius* Chrestomath. apud *Photium* p. 1588. *ὁ παρ' ἄλλοις μισθοῦ δουλεύων θὴς καλεῖται.* ubi pro *ἄλλοις* reponit *ἀττικοῖς* *Leichius* Diatr. in *Photii* Biblioth. p. 49. male, me quidem iudice.

2. *Οὐ μισθαρνεῖ.*] Cave *Thomae* assentiaris; nam praeter scriptores a lexicographis allatos ea voce utitur *Sophocles* Antig. vs. 309.

Ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
Χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.

Sallier. *Isocr.* p. 514. *Laërt.* p. 210. B. *Liban.* I. p. 724. A. II. p. 223. D. Cf. *Suid.* v. *ἀρνουμένη.* Witter. Add. *Lucian.* Merc. Cond. p. 720. [c. 12.] *Τὸ δ' ὅλον οὐ τοὺς μισθαρνοῦντας ἅπαντας ἐγὼ φαύλῳ βίῳ συνεῖναι ἔφασκον κ. λ.* ubi schol. *Μισθαρνοῦντας, οἷον τοὺς ἐπὶ τὸν μισθὸν ἀντικαταλλαττομένους· καὶ μισθαρνία λέγεται ἡ ἐπὶ μισθῷ γενομένη ἐργασία.* Stoeber.

3. *Ἐν Εὐθύφρονι.*] T. I. p. 4. C. ed. Serr. Vid. *Valcken.* ad *Amm.* l. II. c. 4. [p. 98.] *Alb.* ad *Hesych.* *Ἀπόλλων Λαομέδοντι θητεύων* *Long.* Past. l. IV. p. 124. Oudend.

4. *Θῆσσα.*] Ita quoque *Apollonii* schol. lib. I. v. 193. *θῆσσα ἡ δούλη. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς πενιχρὰς γυναῖκας θήσσας λέγουσιν ἀπὸ τοῦ θητεύειν ἐπὶ μισθῷ, διὰ τὸ ἐνδεεῖς εἶναι τῶν ἐπιτηδείων. καὶ ὥσπερ τῷ Κρὴς παράκειται Κρῆσσα, οὕτω καὶ τῷ θὴς θῆσσα.* Sallier.

5. *Οὐ θῆττα*] Perperam enim in *Etymol. M.* et *Suida* *θῆττα* editur pro *θῆσσα*, ut patet ex *Polluce* lib. III. §. 33. et *Harpocra-*

Θλάσις [1] καὶ θλᾶν ἐπὶ τῶν χαυνουμένων καὶ παραλυομένων [2] τῆς ἑαυτῶν συμπήξεως [3], ἀπὸ πληγῆς ἢ τοιούτου τινός, ὃ παρὰ ποιηταῖς [4] φλᾶν [5] λέγεται, οὐκέτι δὲ καὶ ὄνομα φλάσις.

Θοιμάτιον κάλλιον [6] ἢ τὸ ἱμάτιον διαλελυμένον.

Θόρυβος οὐ μόνον [7] ἐπὶ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεγίστου ἐπαίνου· ὡσαύτως καὶ θορυβῶ [8]. Ἀριστεί-

---

tione V. *θῆτες*, ac scholiaste *Apoll.* Rh. lib. I. vs. 193. Oudend. [cf. *Schaefer.* ad schol. Apollon. Rhod. p. 6.]

(453) 1. *Θλάσις.*] Proprie *contusio*, minime vero *fractura*, quod discrimen satis declarant haec *Theophrasti* p. 467. *διότι δὲ τὰ ὑγρὰ σώματα κοπιαρώτερα τῶν μὴ ὑγρῶν, ἀσθενέστερα γάρ· τὸ δὲ σκληρόν, τὸ δ' ἰσχυρότερον μέν, ἀπαθέστερον δέ, οὐ πρὸς ἅπασαν ἀπάθειαν, οἷον πρὸς θραῦσιν ἢ κάταξιν ἢ θλάσιν ἢ διάσπασιν.* Differunt igitur *θλάσις* et *κάταξις*; hinc lux *Dioscoridi* l. II. c. 200. Sall. Vid. *Steph.* p. 192. Witter.

2. *Παραλυομένων τι τῆς ἑαυτῷ σ.*] Uterque MS. *παραλυομένων τῆς ἑαυτῶν σ.*

3. *Τῆς ἑαυτῶν συμπήξεως.*] Sic edidi auctoribus MSS. *Moschop.* 146. et *Phavor.* p. 870. vulgo corrupte *τι τῆς ἑαυτῷ σ.* Oud. [*τῆς ἑαυτῶν* etiam Burm. *Ex Add.*]

4. *Παρὰ ποιηταῖς φλᾶν.*] Leid. pr. *παρὰ τοῖς π.* [recepit *Ritschel.*] sed in *Moschop.* *παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς*, nec secus aiunt *Moeris* [p. 392. *Piers.*] in *φλᾶν* et *Eustath.* ad *Homer.* p. 102. et 1039. ed. Rom. Malim tamen credere *Thomae*; poetis enim, quantum scio, solis in usu est. V. *Suidam*; *Pindar.* Nem. O. X. 424. *Theocr.* Id. N. in f. *Aristophani* saepius. *Αἰολικῶς* ait *Phavor.* Idem. [cf. Phot. p. 650, 16. *Pors.* Gregor. Cor. p. 614. et 661. *Schaef.*]

5. *Φλᾶν.*] *Aristoph.* Plut. v. 694.

6. *Θοιμάτιον κάλλ. ἢ.*] Legitur *θοιμάτιον* apud *Plat.* Gorgia p. 469. D. utrumque habet idem Phaed. p. 87. Stoeber. Vid. ad *Hesych.* item *Theophr.* Char. c. 21. *Lucian.* Gymnas. t. II. p. 890. *Aelian.* l. XII. V. H. c. 1. *Long.* Pastor. l. IV. p. 132. In MS. Oxon. mox *διαλελυμένως*. Oudend. [*διαλελυμένως* recepit *Ritschel.* — cf. Gregor. Cor. p. 630. 645. al. *Schaef.*]

7. *Θόρ. οὐ μόνον ἐπὶ ὄχλου.*] Malim *φόβου*. Sic enim *θορυβεῖσθαι* metum comitem habet apud *Aelian.* V. H. I. c. 32. pr. *ἀπολειφθέντα οὖν θορυβηθῆναι δέει τοῦ νόμου καὶ αἰδοῖ τοῦ βασιλέως.* Neque vero sine populo fieri *θόρυβος* potest, sive in laudem sive periculum alterius cedat. Exempla huius significatus ubivis obvia, uti apud *Polyb.* bis l. V. p. 507. Alterius non item; vid. loc. *Aristid.* a nostro citat. t. I. p. m. 262. Iebb. *Plat.* Gorg. p. 458. *Aristoph* Equit. vs. 544. ubi *applausum* omnino significat. Stoeb. [Male coniecit *φόβου* *Stoeb.* — Cf. *Schaefer.* ad Dionys. D. C. V. p. 122.]

8. *Ὡσαύτως καὶ θορυβῶ.*] Et *ἐπιθορυβῶ* apud *Xenoph.* p. 449. D. et p. 469. B. [Hist. Gr. II. 3, 19. VI. 5, 37.] Idem.

δης ἐν τῇ εἰς Σμύρναν μονῳδίᾳ· νέων καὶ πρεσβυτέρων[1] *σύνοδοι καὶ θόρυβοι διδόντων ἅπαντα. Συνέσιος*[2] *ἐν τῷ Δίων ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ*[3] *διαγωγῆς· βούλοιτο γὰρ ἂν ὁ διδάσκαλος ἀνὴρ εὐδοκιμεῖν ἐν τοῖς μαθηταῖς καὶ θορυβεῖν ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ*[4] *τὰ παιδάρια.*

Θριάσιον, πεδίον τι ἐν τῇ Ἀττικῇ. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῶν ἐμβληθεισῶν[5] *ἐν αὐτῷ θριῶν ὑπ' Ἀθηνᾶς. θρίαι*[6] *δὲ αἱ μαντικαὶ ψῆφοι*[7].

Θριδακίνη, οὐ θρίδαξ[8].

---

1. *Νέων πρεσβυτέρων.*] Scrib. *νέων καὶ πρεσβυτέρων*, uti supr. (454) in *βουλευτήριον*. STOBBER.

Copulam adieci auctorib. MSS. [et Burm.] hic et V. *βουλευτήριον* [supra p. 159. hui. ed.] ex *Aristide* t. I. p. 262. ed. Angl. [vol. I. p. 427. *Dind.*] ubi *ποῦ νέων καὶ* etc. sicuti hic dat MS. Oxon. *Synesii* locum videbis p. 56. in f. OUDEND. [Vocem *ποῦ* recepit *Ritschel.* sed inclusam cancellis.]

2. *Συνέσιος.*] Pag. 56. D. Ceterum reliqua huius observationis ignorat MS. A. [Vv. *Συνέσιος* etc. *παιδάρια* exsulant a Leid. pr. Burm. *Ex Add.* — Uncis inclusit *Ritschel.*]

3. *Ἑαυτοῦ.*] MS. A. *κατ' αὐτόν.* [recepit *Ritschel.* Vid. supra p. 42. v. 2. hui. ed.]

4. *Τοῖς λόγοις αὐτοῦ.*] MS. A. *τοῖς αὐτοῦ λόγοις.*

5. *Ἐμβληθεισῶν.*] Leid. pr. simpliciter *βληθεισῶν. Etym. M.* in *θρία* scribit *βληθεισῶν εἰς αὐτό.* De Thriasio campo et ceteris adi ad *Steph.* et *Hesych.* ac *Kuster.* ad *Suidam* voc. *Ἴακχος*. OUD. [cf. *Schneid.* lex s. v. *Θριαί.* Eadem verba legas in *Bekkeri* Anecdd. p. 265, 11. ubi, uti in Etym. M., *βληθεισῶν εἰς αὐτό.*]

MS. A. delet hanc vocem.

6. *Θρίαι.*] Vid. *Spanhem.* ad *Callimach.* H. in Apoll. vs. 45. DRAKENB. [*Ritschel. θριαί.*]

7. *Ψῆφοι.*] MS. B. *καὶ ψῆφοι.* male.

8. *Οὐ θρίδαξ.*] *Thomae* praeivit *Athenaeus* l. II. p. 68. F. *θρίδαξ· ταύτην Ἀττικοὶ θριδακίνην καλοῦσι.* quae si vera sunt, parum Attice locutus erit *Theophrast.* Hist. Plant. l. VII. c. 5. *καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὑπομένει, οἷον γήθυον, πράσον, ῥάφανος, σίκυος, σέλινον, γογγυλίς, θρίδαξ.* nec aliter pluribus in locis; sed ab eodem vox *θριδακίνη* saepius usurpatur. Hinc non immerito quis colligat, utrumque nomen promiscue in usu apud Atticos fuisse, e quorum numero *Lucianus θρίδαξ* etiam adhibere non dubitavit t. II. p. 128. [Asin. c. 17.] *εἶτα ἐμβὰς εἰς τὸν κῆπον θριδάκων μὲν καὶ ῥαφανίδων καὶ σελίνων, ὅσα ὠμὰ ἐσθίει ἄνθρωπος, ἐνεπλήσθην.* in illius scriptis occurrit quoque *θριδακίνη.* SALLIER. Vox illa immerito damnata *θρίδαξ*, longe frequentius ubique apud veteres auctores praestantissimos, uno forsan *Theophrasto* et paucis aliis, *Athenaeo* laudatis, exceptis, occurrit, quam quidem altera *θριδακίνη*, praeter ullam necessitatem aut rationem, ut mox videbimus,

Θρυαλλίς, οὐκ ἐλλύχνιον[1].
Θύειν[2] ἐπὶ τῶν σφαττομένων ἱερείων, σφάτ-

---

(455) alteri praelata. Sic *Hippocrates* ipse l. II. de Diaet. p. 225. t. I. θρίδαξ, ψυχρότατον, κ. τ. λ. et l. VII. de Morb. Epidem. p. 862. ἔτι δὲ θριδάκων ἑφθῶν. atque sic alibi saepe in istis libris. Θρίδαξ quoque semper legitur apud *Dioscoridem* l. II. Capp. 65. et 66. p. 145. item apud *Epicharmum*, *Nicandrum* aliosque veteres multos observante *Athenaeo* l. II. p. 68. seqq. et apud alios plures, quos laudat et explicat doctissimus *Io. Bod. a Stapel* ad *Theophr.* l. VII. Hist. Plant. c. 4. p. 778. sqq. ubi simul ex *Galeno*, scriptoribus Geoponicis aliisque scite observat, θρίδακα esse proprie *lactucam sativam*, θριδακίνην autem contra *lactucam silvestrem:* qua de re etiam egregie et copiose pro more tractat magnus *Salmasius* in Exercitat. Plinian. p. 896 sqq. Quae distinctio τοῦ θρίδακος et τῆς θριδακίνης si vera et solida est, uti sane videtur, tum profecto hallucinatio *Thomae* nostri tanto conspectior et manifestior apparet: namque tunc nulla ex his duabus vox, ceu melior et potior, alteri iure praeferenda erat, quoniam utraque secundum suam propriam et innatam quasi significationem proba, perfecta et laudabilis erat, quum scilicet θρίδαξ lactucam sativam et blandiorem indicaret, θριδακίνη contra lactucam silvestrem et rudiorem quasi designaret. Θριδακίνη non poterat vocari θρίδαξ, neque rursus θρίδαξ pro θριδακίνη substitui, ne scilicet sic ipsae diversae lactucarum species temere inter sese confunderentur. Triller. Sic *Athenaeus* l. II. p. 68. fin. Apud *Epictet.* tamen c. 32. plus una vice θρίδαξ legitur. *Hellad.* apud *Phot.* p. m. 1585. ὅτι μάζης εἶδος οἱ παλαιοὶ θριδακίνην καλοῦσι, τὴν δὲ βοτάνην θρίδακα. οἱ δὲ ἰατροὶ θρίδακα μὲν τὸ ἥμερον λάχανον, θριδακίνην δὲ τὸ ἄγριον καλοῦσιν. Stobb. Ex *Phryn.* p. 52. [p. 130. *Lobeck.* quem v.] V. ad *Hesych.* sicut et seq. θρυαλλὶς scil. vid. p. 64. 190. item *Moerida* et Comm. ad *Hesych.* et *Suidam.* Apud *Aelian.* l. IX. An. 54. θρυαλλίδα λύχνου ἐσβεσμένην. Oudend. [De vocis θρίδαξ accentu monuit *Passov.* s. v.]

1. Θρυαλλὶς, οὐκ ἐλλύχν.] Idem quidem somniat *Phrynich.* p. 64. et p. 190. [p. 162. *Lob.*] putatque, illud ἐλλύχνιον recentiore quidem tempore in urbem Atticam illatum; sed falso: ita enim antiquissimi scriptores loquuntur. *Hipp.* de Nat. Mul. p. 404. t. II. ἐλλύχνιον ἀνάψας. et l. II. de Morb. Mul. p. 605. ἐλλύχνιον ἀνάψαι καὶ ἀποσβέσαι. Sic et *Theophrast.* Char. c. XI. *Dioscorid.* *Galenus* et alii. Vid. *Stapel.* ad *Theophr.* p. 851. et p. 425 sqq. et nos de (456) pleuritide p. 212 sqq. Triller. [cf. *Lobeck.* ad Phryn. l. l.] MS. A. θρυαλλὶς et mox ἐλύχνιον.

2. Θύειν.] Usurpari auctor est *Thomas*, cum de victimis, quae mactantur, sermo est; at aliter veteres, a quibus illud verbum ad incruentas victimas translatum esse monet *Theocriti* scholiastes Idyll. II. vs. 10. οὕτω καὶ τὸ θύειν λέγεται μὲν καὶ ἀντὶ τῶν παρόντων ἀπάρχεσθαι κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν. οὗτοι γὰρ οὐκ ἐπὶ τοῦ σφάττειν τοῦτο ἐτίθουν, ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι τῶν παρόντων· τὸ ῥέζειν δὲ καὶ τὸ ἔρδειν ἔλεγον ἐπὶ τῶν σφαγιῶν [l. σφαγίων.] Eadem reperias apud *Eustath.* Comm. pag. 1767., cuius testimonio si standum est, priscum vocis illius usum immutavere recentiores, quod et ab *Athenaeo* traditum [XIV.] p. 660. A.

τειν[1] *δὲ ἐπὶ τοῦ τυχόντος ζώου. καὶ θύεται οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ σφάττεται*[2], *ἀλλὰ ναὶ ἀντὶ τοῦ θύει. Θουκυδίδης*[3] *ἐν τῇ πέμπτῃ· περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς θυομένου. καὶ αὖθις ἐν τῇ αὐτῇ· τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει.*

Θύλακος[4] *καὶ θυλάκιον λέγε. ὡς τὸ, παῖε*[5], ·

Ὅμηρός τε τὸ ῥέζειν, inquit, *ἐπὶ τοῦ θύειν τάσσει, τὸ δὲ θύειν ἐπὶ τοῦ ψαιστὰ μεταδόρπια θυμιᾶν. καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον.* Si per veteres *Homerum* intelligant, ipsis libenter assensum praebebimus; nam fuere e vetustissimis scriptoribus nonnulli, qui discrimen illud sibi minime servandum esse duxerunt, *Aeschyl.* v. g. Agam. vs. 601. ubi sic Clytemnestra:

Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην,
Ὅμως δ' ἔθυον.

Is enim locus de sacrificiis incruentis exponi non debet; quare scriptores antea allatos illud tantum sibi velle verisimile est, priscis temporibus, ignotis adhuc animalium caedibus, verbum *θύειν* de thure, frugibus aliisque id genus dici solitum, ut ostendunt haec *Porphyrii* de Abstin. p. 96. *τὸ δὲ παλαιὸν διὰ ποπάνων καὶ τῶν καρπῶν ἦν, ὡς ἀπεδείξαμεν. ὅθεν καὶ θυσίαι καὶ θυηλαὶ ἐκαλοῦντο καὶ αὐτὸ τὸ θύειν τοῦ θυμιᾶν εἴχετο καὶ τοῦ νῦν παρ' ἡμῖν λεγομένου ἐπιθύειν. ὃ γὰρ ἡμεῖς νῦν θύειν λέγομεν, ἔρδειν ἔλεγον.* Sallier. Sed falsa haec esse, vel unicus ille *Hippocratis* locus e lib. de Princip. aut Carn. p. 117. t. I. evidentissime, putem, iam ostenderit: *ὁκόταν σφάξῃ τις ἱερεῖον.* Triller. [Cf. *Bekkeri* Anecdd. p. 42, 14.]

Θύειν quoque *ἀντὶ τοῦ θυμιᾶν* a veteribus usurpatum docet *Scaliger* Epistol. l. III. ep. 248. p. 535.

1. *Σφάττειν.*] Leidd. et MS. B. *σφάττεσθαι.* [ita etiam Burm.— recepit *Ritschel.*]

2. *Σφάττεται.*] In marg. Leid. sec. *μαντεύεται*, quod male desumtum est ex *Ammonii* verbis p. 72. ubi vide *Cyrillum* a Cl. *Valkenario* allatum. Oudend. [De discrimine vv. *θύεσθαι* et *θύειν* cf. Herodian. *Herm.* p. 318., quod tamen discrimen saepissime a scriptoribus negligi constat.]

3. *Θουκυδίδ.*] Thucydidis loca leguntur l. V. c. 10. in. et c. 54. Idem.

4. *Θύλακος, — ὡς παῖε τὸν Ἀναξάρχου Θύλακον, — οὐκ* (457) *ἀσκός.*] Cur *θύλακος* melius sit quam *ἀσκός*, caussae sane ac rationis nihil quidquam ego quidem video, quoniam utrumque sine ulla distinctione apud quosvis auctores vel probatissimos et antiquissimos sic frequentissime occurrit, ut vel ex solo *Hippocrate* liquidissime apparet, prout multis id ostendit *Foës.* in Oecon. v. *ἀσκός*, ut *Anacreontem*, *Aristoph. Eurip.* aliosque plures iam taceam. Vid. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. c. VI. p. 177 sqq. Comment. ad *Petron.* c. XLII. p. 190. *Burman.* Ceterum de animoso illo dicto ultimo sive intempestivo rectius ioco *Anaxarchi*, ferreis pistillis in mortario saxeo crudelissime contusi, *παῖε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον*, vid. *Diog. Laërt. Cic.* lib. II. Tusc. Quaest. *Plutarch. Clem.* Alex. *Dio.* Chrysost. *Tertullian.* Apologet. *Val. Max. Salmas.* Epist. 80. l. I. p. 173.

παῖε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον. καὶ Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[1]· τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων[2]. οὐκ ἀσκός[3]. ἀσκώματα δὲ πληθυντικῶς τὰ δέρματα. Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις[4]·

> Ἀσκώματα καὶ λίνα καὶ πίτταν διαπέμπων
> εἰς Ἐπίδαυρον.

Θυμέλην οἱ ἀρχαῖοι ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἐτίθουν, οἱ δ᾽ ὕστερον[5] ἐπὶ τοῦ[6] ἐν τῷ θεάτρῳ[7]

---

aliosque plures, laudatos iam nobis t. III. Poemat. p. 54. et ad *Hugon. Grotii* l. II. de Veritat. Rel. Christ. p. 806. Triller.

Utramque vocem, *θύλακος* nempe et *ἀσκός*, coniunxit *Alexis* in Excerpt. *Grotii* p. 571. *Petrus* Sicul. Hist. Manichaeor. p. 36. de Manete *ὡς θύλακον αὐτὸν ἐκδαρῆναι.*

5. *Παῖε.*] Leid. uterque geminat *παῖε, παῖε*, quod restitui; omnes enim scriptores, qui huius Anaxarchi dicti meminerunt, bis exprimunt verbum; sed dixisse illum aiunt *πτίσσε, πτίσσε.* Noster videtur hic ob oculos habuisse locum *Eustathii* ad *Homerum* Od. B. p. 1450. ed. Rom. *ἔτι δὲ καὶ κωρύκοις καὶ κοινότερον θυλάκοις, ὧν χρῆσις πολλή, κατά τε τὸ ἁπλοῦν καὶ κατὰ τὸ ὑποκοριστικὸν δὲ οὐδὲν ἧττον· οἷον πτίσσε, πτίσσε τὸν Ἀναξάρχου θύλακον. καὶ πάλιν. φιλοσοφίας ὄφελος τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων, ἤγουν τοῦ σώματος.* Male doctiss. *Menag.* ad *Diog. Laërt.* l. IX. §. 59. censet, in *Anaxarchi* verbis *Eustathium* scripsisse *θυλάκιον*: nam iisdem, quibus *Thomas*, exemplis probat et *θύλακον* et *θυλάκιον* in usu esse. Plura vide apud *Casaub.* ad *Theophr.* Char. c. V. et XVI. dein ad *Hesych.* In Glossis MSS. *θύλακος, vas ad ferendum panem ex corio, quod milites ferunt.* Oudend.

MSS. A. et B. *παῖε, παῖε.* [Vv. *ὡς τὸ* delet Burm. bis habens *παῖς*, ut edidi. *Ex Add.* — Errore typographico haud dubie in Add. exaratum est *παῖς*, quod apparet ex vv. *ut edidi*, ut mirer *Ritschelium* dixisse in Burm. legi *παῖς παῖς.*]

(458) 1. *Συνεσ. ἐν ἐπιστ.*] P. 268. C.

2. *Κρεϋλλίων.*] Sic restitui ex ipso *Synesio* ep. 131. Quod deminutivum est a *κρέας*, ut bene monuit *H. Steph.* in Lex. et *Menag.* ad *Diog.* Vitiose edebant hic *κρευλλίων* [uti etiam in Burm. legitur.], in Leid. pr. *κρεϋλίων. Aristoph. Xenoph.* alii *κρεάδιον* dicunt. Oud.

3. *Οὐκ ἀσκός.*] Habet *Liban.* I. p. 408. A. Witter.

Atqui *θύλακον* et *ἀσκὸν* vicissim de sacco et utre coriaceo usurparunt *Ἀττικώτατοι.* V. *Suidam*, *Casaub.* ad *Theophr.* c. 5. *Xenoph.* l. VI. *Ἀναβ.* [4, 23.] *σὺν ἀσκοῖς καὶ θυλάκοις καὶ ἄλλοις ἀγγείοις.* Oudend.

4. *Ἐν Βατράχοις.*] Leid. *νεφέλαις*, male. Est in Ran. vs. 367. ibique vide Comm. et ad *Hesych.* Idem.

MS. A. verba *ἐν Βατράχοις* non agnoscit. MS. B. habet *ἐν Νεφέλαις.* [ita etiam Burm.].

5. *Οἱ δὲ ὕστερον.*] Uterque MS. *οἱ δ᾽ ὕστερον.* Conf. *Iac. Kimedoncii* Castigat. in *Theophyl.* Simoc. Quaest. Phys. p. 103. et *Io. Alex. Brassicanus* ad *Salvianum* p. 262. et *Conr. Rittershusius* p. 63.

τόπου, ἐφ' ᾧ αὐληταὶ[1] καὶ κιθαρῳδοὶ καὶ ἄλλοι τινὲς ἀγωνίζονται[2] μουσικήν[3]. ἄλλοι δὲ εἶδος μουσικῆς τὴν θυμέλην[4] λέγουσιν.

Θυρεὸς[5] παρὰ μὲν τοῖς πολλοῖς ἡ ἀσπίς[6], παρὰ δὲ Ὁμήρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀρίστοις λίθος μέγας τὴν τῆς θύρας χρείαν παρέχων. καὶ Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ[7] τῇ, Ὀδυσσεὺς[8] ἔπειθε τὸν Πολύφημον· μόνον ὑπόστηθι σὺ τὴν θύραν ἀποκινῆσαι, μᾶλλον δὲ τὸν θυρεὸν τοῦτον.

---

6. Ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ θεάτρῳ τόπου.] *Plutarch.* t. II. p. 527. F. τὴν οἰκίαν πάλιν καλλωπίζεις ὡς θέατρον ἢ θυμέλην τοῖς εἰσιοῦσι; conf. *Polluc.* IV. 123. Schol. *Luc.* II. p. 309. [De Saltat. c. 76.] Θυμέλη, ὁ βωμός, ἀπὸ τοῦ θύειν. θυμελίη δὲ αὐλητική. Stoeber.

Ita exhibui cum MSS. Leidd. vulgo τοῦ τόπου τοῦ ἐν τ. Leid. sec. ἐπὶ. Λογεῖον intelligit, ad quam vocem plura. Paullo ante οἱ δ' ὕστερον ex iisdem et edd. vett. non οἱ δὲ ὕστ. Oudend. [*Ritschel.* vulgatam retinuit.]

7. Ἐν τῷ θεάτρῳ.] Verba haec non agnoscit MS. A.

1. Αὐληταὶ.] MS. A. ἀβληταί. B. αὐλιταί.

2. Ἄλλοι τινὲς ἀγωνίζονται μουσικήν.] Ut passim ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνα, μαχήν, στάδιον etc. Sed in Leid. pr. μουσικοί, dum alter hac voce cum praecedentibus ἐφ' ᾧ etc. caret, uti et *Phrynichus* p. 64. [p. 163. *Lob*], ex quo sua hausit *Thomas*, ubi v. et ad ceteros Grammaticos ac *Polluc.* l. IV. §. 123. Oudend. [cf. *Lobeck.* ad Phryn. l. l.]

3. Μουσικήν.] MS. B. μουσικοί. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

4. Τὴν θυμέλην.] Leid. pr. τὴν θεμέλην, sec. τὴν θυέλλην. (459) Oxon. καὶ τ. θ. Oudend.

5. Θυρεὸς etc. ἡ ἀσπίς.] Immo potius τὸ ὅπλον vel εἶδος ἀσπίδος sive scutum; cum ἀσπὶς sit clypeus. V. *Etym. M. Hesych. H. Turneb.* l. XI. Advers. c. 27. *I. Albert.* in Obs. sacris p. 374. et *Nunnes.* ad *Phrynich.* p. 160. [p. 366. *Lob.*] Hinc supra ait *Thom.* ἀσπίς, οὐ θυρεός. *Homeri* innuit vs. 240. 313. 340. ex Od. IX. λοιποῖς abest Leid. sec. [deest etiam Burm. — uncis inclusit *Ritschel.*] *Synesii* locus legitur Ep. 121. p. 257. in quo prave ἀπόστηθι MS. Oxon. et ed. Vasc. Oudend. [*Valcken.* laudat *Elsner.* Observ. t. II. p. 231. vid. *Lobeck.* ad Phryn. l. l.]

6. Ἡ ἀσπίς.] *Pausan.* Attic. c. XIII. p. 31. Conf. *Spanhem.* ad *Iulian.* p. 244. Drakenb.

MS. B. delet articulum ἡ.

7. Καὶ Συνεσ. ἐν ἐπιστ.] Epist. 121. p. 257. C. in ed. Rom. legitur ἀπόστηθι. Witter.

Particulam καὶ delet MS. A. [Inclusit eam *Ritschel.*]

8. Τῇ — Πολύφημον.] Desunt haec in MS. A. MS. B. pro ἔπειθε legit ἔπιθε.

Θύωμα[1] *οἱ δοκιμώτατοι*[2], *οὐ θυμίαμα. Ἀρι–*

---

1. *Θύωμα* etc.] Quin hocce nomen optimae notae sit, dubitari non potest, cum legatur apud *Herodotum* l. II. c. 86.*) *ἔπειτα τὴν νηδὺν σμύρνης ἀκηράτου τετριμμένης καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυμιημάτων πλὴν λιβανωτοῦ πλήσαντες συῤῥάπτουσι ὀπίσω.* Nam *Eustathii* aetate *θυωμάτων* ibi scriptum fuisse persuadent haec illius verba Comm. p. 1488, 16. *ἰστέον δέ, ὅτι ἐκ τοῦ τὸ θύος ἢ τὸ θύον οὐ μόνον τὸ θυῶδες καὶ τὸ θύοεν γίνεται, ἀλλὰ καὶ ῥῆμα θύω, θυώσω, συγγενές τι δοκοῦν εἶναι τῷ θείω θειώσω, ἐξ οὗ τὸ θειώσομεν μέγαρον ἐν τοῖς ἑξῆς. ἐκ δὲ τοῦ προῤῥηθέντος θύω τοῦ διὰ μόνου διχρόνου, καὶ θυώματα παρὰ Ἡροδότῳ, τὰ εὐώδη θυμιάματα. φησὶ γὰρ σμύρνης ἀκηράτου καὶ κασίης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων.* Illa autem lectio a librariis immutata, quibus nomen *θυμίαμα* notius erat, quod tamen nondum irrepserat *Hesychii* temporibus, cuius verba si propius inspicias, ad huncce *Herodoti* locum pertinere, non temere iudices: *θύωμα*, inquit, *μύρον, ἄρωμα. θυώματα* enim *Herodoto* sunt aromata et aromatum (460) varias species enumerat, myrrham nempe et cassiam; *θύωμα* igitur genus, quod plures species complectitur, quo sensu eadem vox occurrit apud *Lucianum* p. 891. [De Syr. Dea c. 20.] *καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα ἐς ἀγγήϊον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα καὶ μέλιτι καὶ ἄλλοισι θυώμασι καὶ ἔπειτα σφρηγῖδι, τὴν ἐφόρεε, σημηνάμενος τὸ τρώϋμα ἰῆτο.* Attamen illud vocabulum alteri *θυμίαμα* anteponi a *Thoma* non debuit, utpote quo *Herodotus* ibidem utatur, nec dicere veremur, in Atticorum scriptis magis obvium; nam praeter *Platonem* a *Steph.* laudatum hocce nomen usurpatur ab *Aristophane* Avib. vs. 1716.

— — καλὸν θέαμα, θυμιαμάτων δ'
Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

ubi *θυμιάματα* sunt aromata, ut constat ex his *Theophr.* de Caus. Plant. l. VI. c. 24. *ὅπερ ἐπὶ τῶν μύρων καὶ ἐπὶ τῶν θυμιαμάτων καὶ ἐπὶ τῶν στεφανωμάτων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εὐοσμωδῶν συμβαίνει.* Neque aliter accepit *Lucian.* t. II. p. 212. *πῶς, ὦ Μῶμε, δυνατὸν ποιεῖν ταῦτα μήτε τρίποδος ἡμῖν παρόντος μήτε θυμιαμάτων ἢ πηγῆς μαντικῆς, οἵα ἡ Κασταλία ἐστίν.* Quid enim *θυμίαμα* significet, ex his quae subiungit manifestum est: *ὅμως, ὦ τέκνον, εἰπέ, καὶ μὴ παρασχῇς τῷ συκοφάντῃ τούτῳ ἀφορμὰς διαβάλλειν καὶ χλευάζειν τὰ σά, ὡς ἐπὶ τρίποδι καὶ ὕδατι καὶ λιβανωτῷ κείμενα, ὥστ' εἰ μὴ ἔχοις ταῦτα στερησόμενόν σε τῆς τέχνης.* Sallier.

Illi ergo *δοκιμώτατοι* auctores, ad quos et hic et alibi saepe in hoc libello potissimum provocat *Thomas* noster, sunt maxime, ut ex sequentibus patet, *Aristides* atque *Libanius*; magna profecto nomina, sed aliquanto recentioris aevi. Ego vero habeo longe plures auctores et vetustiores et praestantiores ac *δοκιμωτέρους* prae illis suis *δοκιμωτάτοις*, si Dis placet, quos ipsi confidenter opponam, ex quibus sane liquidissime constabit, *τὸ θυμίαμα* temere et sine ulla ratione hic reiectum et fastiditum longe frequentiore olim in usu fuisse quam quidem alterum praeter caussam praelatum *θύωμα*; sic

---

[*) cf. *Gaisford.* ad h. l.]

στείδης ἐν τετάρτῳ τῶν ἱερῶν· ἀπολαύειν εὐωδίας

---

ipse noster *Hippocrates*, auctor certe vetustissimus atque hinc haud dubie δοκιμώτατος, in libris de Morb. Mul. Natura Mulieb. superf. et alibi saepissime dixisse ἐκ θυμιαμάτων seu quod Ionice, ut notum, idem ἀπὸ θυμιημάτων, multis hinc inde collectis locis ostendit in Oecon. *Hipp. Foës.* p. 167. quibus adhuc longe plura a me hic adiici possent loca, si nempe necesse aut quisquam de ista explorata nimis veritate ullo modo dubitaret. Neque sane aliter *Strabo* l. II. p. 128. Θυμιάματα δὲ καὶ λίθους πολυτελεῖς. et l. XII. p. 665. πλείστῳ χρῶνται θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες. qualia passim apud (461) ipsum plura. Quo et illud pertinet *Diod.* Sic. l. I. p. 71. t. I. Θυμιαμάτων εὐωδῶν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οὐκ ὀλίγα. et sic alibi saepe. *Lucianus* quoque scriptor hercle! purissimus et Ἀττικώτατος, in Iov. Trag. p. 153. Θυμιαμάτων καὶ εὐωδίας μεστοί εἰσι. quomodo et in sequentibus saepissime loqui consuevit. *Arrian.* pariter dixit in periplo Maris Erythr. p. 148. Θυμίαμα, τὸ λεγόμενον Μοκρότου. sed et in sequentibus, item in lib. de Exped. Alex. et alibi ista voce θυμίαματος frequentissime delectatur, uti et *Theophrast. Dioscor. Plato*, *Xenoph. Plutarch. Max* Tyr. *Herodian. Athenaeus, Porphyr. Galen.* et alii plures, inprimis autem *Orpheus* sic dictus in Hymnis sacris sive Indigitamentis Deorum, quippe quae ubivis in fronte praescriptum habent illud θυμίαμα, ut nemini non, opinor, notissimum. Sed plura nunc loca ex his ipsis auctoribus operose nimis huc coniicere et coacervare praeter necessitatem merito iam piget taedetque; inprimis, quum ex illis ipsis testimoniis istorum auctorum τῶν δοκιμωτάτων καὶ τιμιωτάτων superius larga manu allatis affatim constet, non satis δοκιμωτάτους auctores in medium produxisse *Thomam* temerarium, quibus vanam suam et veri prorsus inanem sententiam tueretur. Qua de re plura, si lubet, vid. apud *Salmas.* in Exerc. Plin. p. 355. et p. 669. item *Potterum* in Archaeol. Graeca l. II. c. 4. p. 235 sqq. ut et *Gyrald. Feithi.* et alios, quibus si velis, addas, licet, nostras Observ. Crit. l. I. c. 27. p. 69 sq. Quin potius promiscui semper sine ullo discrimine usus apud veteres optimos quosvis auctores fuisse τὸ θύωμα atque θυμίαμα evidentissime inter alia patet ex ipso *Hippocrate*, qui nempe in iisdem libris superius laudatis, ubi τὰ θυμιάματα dixit, paullo post scripsit etiam θυώματα, bene observante in Oeconomia *Foësio*. *Lucianus* pariter nunc θυμιάματα posuit, ut supra vidimus, nunc rursus θυώματα, ut v. g. de Syria Dea p. 680. t. II. θυώματα ἔχει. ut alia multa iam praeteream. Sic et ipse *Herodotus* l. III. p. 203. in quibusdam codd. exhibet: θυμιαμάτων πέρι εἰρήσθω et in aliis rursus θυωμάτων, ubi vid. *Gronov.* in not. p. 915. qui tamen ibi posterius praefert. Neque alium morem servant reliqui auctores superius iam laudati, scilicet *Arrian. Strabo, Diodor. Aristid. Theophrast. Xenoph.* [!] et alii, qui nempe omnes, prout lubet, nulla prorsus observata distinctione aut differentia nunc θυώματα scribunt, nunc autem θυμιάματα. Ideo autem inprimis abiudicasse hic videtur superciliosus noster *Magister* vocem θυμιάματος auctoribus optimis ac δοκιμωτ., ut nempe iterum copiam haberet pro maligno suo more consueto tacite reprehendendi ipsos sacros Nov. Test. scriptores, apud quos scilicet vox ista θυμιάματος aliquanto fre- (462) quentius, ceu notum, occurrit; quorum tamen auctoritatem contra

θαυμαστῆς θυωμάτων. Ἡρόδοτος· λιβανωτοῦ[1] καὶ σμύρνης καὶ τῶν ἄλλων θυωμάτων.

---

temerarios hosce ferocientis grammatici insultus ac vanos impetus his ipsis gravissimis argumentis ac testimoniis hactenus allatis nunc satis valide, ut spes est, defendimus ac vindicavimus. Patet igitur ex his omnibus luculentissime, ut finem tandem faciam dictis nostris copiosis [immo *miseris*], divo *Thomae* nostro ob hoc sinistrum suum iudicium ac perversam plane sententiam ab aequa nunc posteritate nec *θύωμα* deberi nec *θυμίαμα*; praesertim, quum semet ipsum sui prorsus immemor ex catalogo *τῶν δοκιμωτάτων* auctorum ridicule expunxerit scribendo infra: *Στύραξ μέν*, *Θυμίαμά τι*. quum tamen, ex sua quidem opinione scribere potius debuisset et facile potuisset *θύωμα*. En ergo ventosam hominis inconstantis et veternosi vanitatem! Sed de his hactenus Triller. [Tales Trilleri observationes, si res mei fuisset arbitrii, funditus delevissem.]

2. *Οἱ δοκιμώτατοι.*] Leid. pr. *δοκιμώτεροι.* In *Aristide* t. I. p. 333. ed. Angl. [vol. I. p. 517. *Dind.*] vulgo editur *θυαμάτων*. Oudend. Pag. 591. verum ubi editur *θυαμάτων*, quod verbum itidem novit *Hesychius*. *Θυμιάματα* habet *Plato* p. 427. G. 502. F. 650. B. *Herodot.* III. c. 113. et Ionice *θυμιήματα* VII. c. 54. *Θυώματα* idem l. II. c. 40. Abresch.

1. *Λιβάνιος.*] Leid. pr. *Ἡρόδοτος*, ut confidenter rescripsi: apud illum enim l. II. c. 40. citata verba legas et similia alibi. Adi Cl. *I. Albert.* ad *Hesych.* hac voce; quamquam et *θυμίημα* dixerit l. I. c. 198. adde *Timaeum* in Lex. Platon. V. *Θυήματα.* Oudend.

MSS. A. et B. *Ἡρόδοτος.* [ita etiam Burm. — idem pro *λιβανωτοῦ* exhibet *λιβανωτῶν. Ex Add.*]

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι'.

Ἰάλεμος[1] οὐ μόνον ὁ θρῆνος, ἀλλὰ καὶ ὁ ψυχρὸς καὶ ἔκπλυκτος ἄνθρωπος[2].

Ἰάμβων ἐργάτης λέγε, μὴ στιχουργὸς μηδὲ στιχιστὴς μηδὲ στιχοπλόκος. ὅταν δὲ οὐκ ἰάμβους γράφῃ τις, ἀλλ' ἕτερά τινα μέτρα[3], τότε λέγοιτ'

---

1. *Ἰάλεμος.*] Non tantum est θρῆνος, verum etiam *homo frigidus*, ὁ *ψυχρός*, inquit *Thomas*. Sic nempe dicitur ab Ialemo Calliopes filio. Bos. *Moschop.* περὶ σχεδ. p. 6. DRAKENB. (463)

Vid. *Hesych.* in *Ἰάλεμος* et quae ibi sequuntur, apud quem et legitur *Ἰάλεμος χρόα*, quod mihi suspectum, certe perquam obscurum videtur, quare forsan scribendum *Ἰαλέμου χρεία*; sequitur enim mox *οἱ δὲ οὐδενὸς ἀξία*. quod scholion quasi videtur antecedentis *Ἰαλέμου χρεία*. De ipso vero hoc proverbio plura apud *Erasm.* Rot. Adag. 86. Chil. II. Cent. X. p. 668. TRILLER. Vid. apud *Hermog.* p. 442, ed. Col. WITTER.

Athenaeus l. XIV. cap. 3. p 619. *Zenobius* Proverb. Cent. IV, 39. p. 92. et ad eum *Andr. Schottus*. Conf. *Suidas* voc. *ἰάλεμος*. *Mich. Apostolius* Proverb. Cent. X. 39. p. 122. et *Balthas. Stolberg.* Praelect. in *Sophocl.* Aiac. Lorifer. p. 178

2. *Ἔκκλημτος ἄνθ.*] *Moeris* [p. 199.] ἔκλυτος, *languidus*, quod praeferre alteri non dubito; tametsi voc. *ἰάλεμος* minus Atticam hoc sensu esse, mihi non persuadeat Atticista: quando quidem *Luciano* usurpatum Pseudol. p. 181. *ποῦ γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητῶν κατορωρυγμένα, εὐρῶτος καὶ ἀραχνίων μεστὰ* κ. λ. STOEBER. MSS. Leidd. *ἔκλυτος*, *enervis*, *dissolutus*, *οὐδενὸς ἄξιος*, vere opinor; quare hoc reposui. Sic certe *Moeris* [p. 190.]: *Ἰάλεμος Ἀττικῶς· σημαίνει δὲ τὸν θρῆνον καὶ τὸν ψυχρὸν ἄνθρωπον, τὸν ἔκλυτον Ἑλληνικῶς.* ut legendum videtur: sive potius cum amicissimo *Hemsterhusio Ἀττ. σημ. μὲν τὸν* etc. *τὸν δὲ ἐκλ.* vulgo *Ἰάλεμος τὸν ἐκλ. Ἑλλ.* quae omnia non sunt in MS. Coisl. p. 486. Confer et *Etym. M. Hesych. Suid.* et Comm. OUDEND.

Uterque MS. *ἔκλυτος.* [Lege *ἔκλυτος*, ut in MSS. et Burm. *Ex Add.* — cf. Photius p. 99, 20. *Pors.*]

[3. *Μέτρα*] Deest haec vox in Burm. *Ex Add.*]

ἂν ὁ τοιοῦτος ποιητικὸς καὶ ἐπῶν ἐργάτης καὶ ἐποποιός[1] καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Ἰατταταὶ[2] ἀντὶ τοῦ φεῦ, καὶ ἰατταταιάξ.

Ἰδέα[3], ἡ μορφή. καὶ ἀπὸ τούτου ἰδέαι αἱ ὁδοὶ καὶ οἱ τρόποι· καὶ παρὰ Πλάτωνι ἰδέαι οἱ τύποι[4] τῶν οὐσιῶν, ἀνθρωπότητος καὶ βοότητος[5] καὶ τῶν ἄλλων. ἰδέαι καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν αἱ τῶν λόγων μορφαὶ καὶ ποιότητες[6], δεινότης, γλυ-

---

1. *Καὶ ἐποποιός.*] Sic *Herod.* VII. p. 497. B. WITTER.

2. *Ἰατταταὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ.*] *Aristoph.* dixit *ἰατταταὶ* per duplex τ in Nub. v. 700.

(464)

Strepsiades.	*Ἰατταταί, ἰατταταί.*
Socrates.	*Τί πάσχεις; τί κάμνεις;*
Strepsiades.	*Ἀπόλλυμαι δείλαιος.*
	Iattatai, Iattatai.
	Quid est? quid mali fers?
	Pereo miser etc.

ubi clare videri potest, quid sit *Ἰατταταί*. Bos. *Moschop.* περὶ σχεδ. p. 6. DRAK. Hoc ut et alterum *Ἰατταταιὰξ* duplici ττ ab initio scriptum reperitur apud *Aristoph.* Equit. init. vid. et *Phrynich.* et *Phav.* voc. *al.* WITTER. Alii scribunt *Ἰατταταί*, *Ἰατταταιάξ*, ex *Aristophane*. V. ad *Hesychium* *Ἰατταταιάξ*, φεῦ. sic enim legendum. OUDEND. [Burm. *ἰατατταὶ* et mox *ἰατατταιάξ*. Ex *Add.* Ritschel. dedit *ἰατταταὶ* et *ἰατατταιάξ*, voluit haud dubie *ἰατταταιάξ*. Cf. Herodian. περὶ μονήρους λέξεως p. 27, 18.]

3. *Ἰδέα.*] Ea voce significatur etiam genus vel species; sic *Athenaeus* p. 64. χρὴ μηδὲν ὅλως τῆς τοιαύτης ἰδέας ἄπορον ἐσθίειν. SALLIER. *Aristophanes* Plut. vs. 559. *Dio Chrysost.* Or. V. p. 83. D. *Polyaenus* l. I. p. 55. cf. *Moschopul.* de Voc. Attic. h. v. Refellunt *Thomae* canonem *Io. Barbeyrac.* epist. ad *Iac. Bernardum* in Novell. reipl. liter. Novembr. 1702. p. 515. col. *Alberti* Observ. Philol. ad *Matth.* c. 28. p. 163.

4. *Οἱ τύποι.*] Male MS. B. οἱ τόποι. Saepe has voces inter se summutarunt librarii. *Plutarchus* de Flumin. p. 6. de Cadmo: περιήρχετο τὴν χώραν ζητῶν πηγήν· γενόμενος δὲ κατὰ τὸ Κωρύκιον ἄντρον, κατὰ πρόνοιαν Ἀθηνᾶς, τὸν δεξιὸν πόδα βαθύτερον εἰς πηλὸν ἤρεισεν, ποταμοῦ δὲ ἀναδοθέντος ἐκ τοῦ τόπου, ὁ ἥρως βουθυτήσας, Κάδμου πόδα προσηγόρευσεν αὐτόν· leg. ἐκ τοῦ τύπου. De Platonis idea *Origines* Philosoph. c. 19. p. 110. Τὸ δὲ παράδειγμα τὴν διάνοιαν τοῦ Θεοῦ εἶναι, ὃ καὶ ἰδέαν καλεῖ, οἱονεὶ κονίσματι προσέχων κ. τ. λ. corrigo: ὃ καὶ ἰδέαν καλεῖ, ἢ οἷον εἰκονίσματι. [De conf. vv. τύπος et τόπος cf. *Schaefer.* ad Greg. Cor. p. 10.]

5. *Βοώτητος.*] Rom. βοότητος male. WITTER.

Βοότητος legendum cum MSS. et edd. vett. sive *bovinae naturae*. In ed. Franek. male βοώτητος. et mox ποιότητες, *qualitates*; in eadem inepte ποιήτητες. OUDEND. Ita quoque MS. A. sed codex B. βιότητος. [Ego praeferam βιότητος. Cf. *Schneid.* lex. s. v.]

6. *Ποιήτητης*] Rom. ποιότητες. WITT. Ita quoque MSS. A. et B.

κύτης, εὐκρίνεια καὶ τἄλλα [1], σημείωσαι δέ, ὡς οὐδεὶς [2] τῶν δοκιμωτάτων ἰδέαν ἐπὶ ἀνθρώπου [3] λέγει, ἀλλὰ εἶδος καὶ ὄψιν [4], οἷον, ἀγαθὸς τὸ εἶδος καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. Ἀριστείδης δὲ [5] ἐν τῇ εἰς Σμύρναν μονῳδίᾳ ἰδέαν [6] ἐπὶ πόλεως λέγει· οἵαν ἰδέαν πόλεως ἐξευρὼν καὶ τεχνησάμενος.

Τὰ *Ἴδια* πράττω [7] καὶ τὰ ἴδια πρᾶττε καὶ τὰ ἴδια πραττέτω μὴ λέγε, ἀλλὰ τἀμαυτοῦ [8] πράττω καὶ τὰ σαυτοῦ πρᾶττε καὶ τὰ ἑαυτοῦ πραττέτω [9]· οὕτω γὰρ Ἀττικοὶ λέγουσι.

---

1. *Καὶ τἄλλα.*] MS. A. καὶ τὰ ἄλλα. B. καὶ τ' ἄλλα.

2. *Ὡς οὐδεὶς τῶν δοκιμωτάτων ἰδέαν ἐπὶ ἀνθρώπου λέγει.*] Quae vero audacia ac dementia quasi vero *Aristophanes*, *Arrianus*, *Pindarus* aliique gravissimi auctores, quos ad redarguendam inauditam *Thomae* temeritatem opportune producit summe Rev. *Alberti* in Obss. sacr. l. l. et in Addend. ibid p. 505., haud essent οἱ δοκιμώτατοι; quibus adde, si placet, Celeb. *Ant. Blackwalli* Auct. sacr. Classic. t. II. Part. I. c. 1. p. 417 sq. ubi alia nova addit exempla: quibus accedat illud *Diodori* Sic. l I. p. 16. εἰς ἀνθρώπων ἰδέας μεταβάλλοντας. et alterum eiusdem ibidem p. 84. τοὺς Εὐμολπίδας, seu Ἀθηναίους, ταῖς ἰδέαις καὶ τοῖς ἤθεσιν ὁμοιοτάτους εἶναι τοῖς Αἰγυπτίοις. Occurrit quoque eadem vox ἰδέα eodem significatu apud *Aelianum* H. A. si recte memini, item apud *Athenaeum*, *Clementem* Alex. et *Io. Chrysostom.* aliosque. Sed quoniam in sacro Novi Instrumenti codice vox ista ἰδέα tali significatione occurrebat, ut supra iam monitum, ideo *Thomas* noster, pro maligno suo in sanctissimum illud volumen more, quod toties iam manifestissime demonstravimus, illam pessimi commatis esse temere pronuntiabat, nec unquam a probatissimis auctoribus tritam et usurpatam fuisse turpissimo errore sine ulla fronte asseverabat. Traill. (465)
MS. A. ὅτι pro ὡς.

3. *Ἐπὶ ἀνθρώπου.*] Fallitur *Thomas*. Consule Cl. *Albert.* l. l. et ad *Hesychium*; *Wesseling.* ad *Diod.* Sic. lib. III. c. 51. [vol. IV. p. 283. ed. Dind.] De forma corporis bestiae usus fuit *Aelianus* l. XV. An. c. 28. Ceterum *Aristidis* verba invenias t. I. p. 260. ed. Angl. V. et *Thucyd.* l. VI. c. 4. Oudend.

4. *Ὄψιν.*] Uterque MS. ὄψις. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

5. *Ἀριστείδ. δὲ.*] Vol I. p. 456. [p. 425. *Dind.*]

6. *Καὶ ἰδέαν.*] MS. A. ἐπὶ πόλεως τὸ ἰδία (l. ἰδέα) τάττει οὕτως· οἵαν. [καὶ ἰδέαν Burm. quod restituit *Ritschel.*]

7. *Τὰ ἴδια πρ.*] Conf. *Phryn.* p. 82. [p. 441. *Lob.*] et *Phav.* in καθ' ἑαυτόν. Wittbr. Vid. Cel. *Wetstein.* N. T. t. II. p. 804.

8. *Τἀμαυτοῦ.*] *Phav.* τὰ ἐμαυτοῦ. Mox οὕτω γὰρ Ἀττικ.] Idem οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι. Witt. [Etiam Burm. τὰ ἐμαυτοῦ. *Ex Add.*]

9. *Τὰ ἑαυτοῦ πραττέτω.*] De tertia persona nihil monet

Ἐξιδιάζονται[1] Φαβωρῖνος λέγει, σὺ δὲ ἐξιδιοῦνται[2].

Ἰδιαίτατον ἀπὸ τοῦ ἰδία, οὐκ ἰδιαίτερον[3] δέ· ἀπὸ δὲ τοῦ ἴδιον καὶ ἰδιώτερον καὶ ἰδιώτατον. Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ[4]· οὕτω δή τοι τόγε τοῦ Νείλου θειότερόν τε καὶ ἰδιώτερον ἔοικεν εἶναι.

Ἰδιόξενος ὁ μὴ δημοσίᾳ προσκείμενος πόλει τινί, ἀλλὰ ἰδίᾳ τινὶ τῶν τῆς πόλεως[5]· πρόξε-

---

(466) *Phrynichus* l. l. ubi vid. *τὰ αὐτοῦ* Leidd. [quod recepit *Ritschel.*] Dein in iisdem et *Phavorino οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν.* OUDEND.

MS. A. *καὶ τὰ αὐτοῦ.* MS. B. autem haec ignorat. [Vv. *καὶ τὰ* etc. *πραττέτω* desunt Burm. — Idem exhibet *οἱ Ἀττ. λέγουσιν.* Quod reponendum. *Ex Add.* Reposuit *Ritschel.* — De re ipsa v. *Lobeck.* ad Phryn. l. l.]

1. *Ἐξιδιάζονται.*] *Phrynichum Thomas* sequitur, cui non est temere assentiendum; verbo enim, de quo controversia est, utitur *Theophrastus* in testamento apud *Diogenem Laërt.* p. 126. [V. 52 s.] *τὸν δὲ κῆπον καὶ τὸν περίπατον καὶ τὰς οἰκίας τὰς πρὸς τῷ κήπῳ πάσας δίδωμι τῶν γεγραμμένων φίλων ἀεὶ τοῖς βουλομένοις συσχολάζειν καὶ συμφιλοσοφεῖν ἐν αὐτῷ (ἐπειδήπερ οὐ δυνατὸν ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιδημεῖν) μήτε ἐξαλλοτριοῦσι μήτε ἐξιδιαζομένου μηδενός, ἀλλ' ὡς ἂν ἱερὸν κοινῇ κεκτημένοις.* *Ἐξιδιάζομαι* autem est id, quod plurimorum commune erat, sibi tanquam proprium vindicare; quo sensu *Diodorus* Sic. p. 21. [I. 23.] *καθόλου δέ φασι τοὺς Ἕλληνας ἐξιδιάζεσθαι τοὺς ἐπιφανεστάτους ἥρωάς τε καὶ θεούς.* Vide quoque *Iosephum* p. 13. SALLIER.

MS. Oxon. *Ἰδιάζεσθαι καὶ ἐξιδ.* sed tum sequi debebat: *σὺ δ' ἰδιοῦνται καὶ ἐξιδιοῦνται.* In *Phrynicho* p. 86. [p. 199. *Lobeck.* quem v.] *ἰδιοῦσθαι* malim *ἐξιδιοῦσθαι.* At activum *ἰδιάζειν* Atticum est. Vid. *Moerida*, *Aelian.* l. VI. An. 19. OUDEND.

2. *Ἐξιδιοῦνται.*] MS. A. *ἰδιοῦνται.*

3. *Οὐκ ἰδιαίτερον.*] Sc. Atticis, sed aliis quidem, ut lexica docent. *Suidas*: *ἰδιαίτερον, ἰδιώτερον.* sic enim lege, non *ἰδικώτερον.* OUDEND. [Distinguit *Iensius* post *οὐκ.* *Ex Add.* Merito propterea explosus a *Ritschelio.*]

Phalaris Ep. 19. p. 15. [ep. CIII. ed. *Lennep.*] *ἰδιαίτερον δὲ τῶν ἄλλων ἡ σὴ μήτηρ.* *Polemon* Soph. p. 5. *ἡ δὲ ἀγαθὴ προαίρεσις εἰς τὰ καλὰ καὶ ἰδιαίτερά ἐστι καὶ ἐνδικώτερα.* *Sextus* Empir. adv. Mathem. l. I. c. 2. p. 10. *ἰδιαίτερον δὲ ἡ εὐτελής.*

4. *Ἀριστείδ. ἐν τῷ Αἰγυπτ.*] *Οὕτω δή τοι.*] Ita malim scribere, ut vulgo in *Aristide* t. II. p. 340. ed. Angl. [vol. III. p. 451. *Dind.*] pro *δή τι.* ibidem pro *θειότερόν τε* est *θειότερόν τι.* OUDEND.

MS. A. *δή ἕοι.* [Burm. cum Leidd. *δή τι.* ut vulgo. *Ex Add.*]

(467) 5. *Ἀλλ' ἰδίῳ τινὶ τῶν τῆς πόλ.*] *Phav. ἀλλ' ἰδίᾳ τινὶ τῆς πόλ.* *Erotian.* h. v. *Pausan* III. p. 223. *Ξενίας δὲ ἀνὴρ Ἠλεῖος Ἀγιδί τε ἰδίᾳ ξένος καὶ Λακεδαιμονίων τοῦ κοινοῦ πρόξενος.* WITTER. Vulgata nil vitii habet. Sensus facilis: *ἰδιόξενον* esse, cui non cum universa civitate, sed cum privato quodam hospitii ius intercedit. Conf. *Ammon.* voc. *πρόξενος.* *Suid.* voc. *ἰδιόξενος*, quod

νος[1] δὲ ὁ κοινῇ τῆς πόλεως[2] φίλος. Λουκιανὸς ἐν τῷ Φάλαρις πρώτος[3]· οὔτε Ἀκραγαντίνων, ὦ Δελφοί, πρόξενος ὢν οὔτε ἰδιόξενος[4] αὐτοῦ Φαλάριδος. δορύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος[5]. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ· ὁ γὰρ Μέγιστος αὐτοῖς[6] τυγχάνει δορυξένων.

---

etiam *Moeridi* restituendum pro *ἰδιοξενής*. Stoeber. Perperam ed. Fran. *ἰδίῳ*, contra MSS. et edd. vett. ac Graecae linguae genium, quo *δημοσίᾳ* et *ἰδίᾳ*, *publice* et *privatim*, opponuntur, et sic in hac ipsa voce *Eustath*. schol. *Luciani*, *Suid*. *Moer*. [p. 202. *Piers*.] ubi male *ἰδιοξενής*. *Hesych*. *κατ' ἰδίαν*. De discrimine sensus horum compositorum vide *Valckenar*. ad *Ammonium* l. III. c. 10. *ἰδιόξενοι* *Aelian*. l. VIII. V. H. c. 7. II. An. c. 6. Oudend.

Consentit *Ammonius*. In *δορύξενος*, quod sequitur, corruptus est *Hesychius*, ut patebit alibi. Abresch.

Uterque MS. Reg. *ἀλλ' ἰδίᾳ*. [*Ritschel*. *ἀλλ' ἰδίᾳ*. recepit. — Cf. Photius p. 101, 8. *Pors*.]

1. *Πρόξενος*.] Conf. *Moschopul*. de voc. Attic. h. v. *Corinthus* de Dial. Ionic. p. 111. [552. *Schaef*] *Erotianus* Lex. Hippocr. p. 43. quibus autem meritis insignes *πρόξενοι* adsciscebantur, patet ex decreto S. P. Q. Deliorum apud *Reinesium* in Syntagm. Inscript. Class. VII. p. 499.

2. *Κοιν. τῆς πόλ.*] Addit *Ammon*. *καὶ ἔθνους* non male. *Πρόξενος* autem activam et passivam significationem sustinet: posterior huius loci est; priorem habes infr. voc. *προξενῶ*. Vid. plura apud Cl. *Valcken*. Animadv. ad *Ammon*. p. 202. Addesis, quos ad *Feith*. citavimus Animadv. p. 59. Stoeber.

3. *Φάλαρ. πρῶτ.*] Scrib. *δεύτερος*. Verba habes t. II. p. 201. *Hemst*. [c. 1.] Declamat ibi Delphicus sacerdos suadetque, ut donum Phalaridis accipiatur. Praeoccupat autem statim exordio, se ea de re dicturum, licet nec Agrigentinis *πρόξενος*, nec Phalaridi *ἰδιόξενος* sit. Unde illud *ὦ Ἀπόλλων* vel non monente *Solano* e nostro eliminandum. Multa ibi scholiastes de vocibus *πρόξ*. *ἰδιόξ*. *ἀστόξ*. vel *ἀστύξ*. et *δορύξενος*, quae non unius assis esse verissime statuit Cl. *Valcken*. l. c. Iuvat tamen ex collocatione Cod. MS. Coisl. No. 69, ea proferre, quae Cl. VV. reliqua nobis fecisse videntur: pro vulg. enim *ἕτεροι διὰ σύμβολας* leg. in MS. *ἅτεροι διὰ τὰ σύμβολα*. Lacuna voce *ἀπορουμένων* ibidem expletur. Idem.

Immo *δεύτερος*, eiusque prima sunt verba, in quae huc, nescio unde, turpiter irrepsere ὁ *Ἀπόλλων*, quae nescit *Lucianus*, neque (468) Cod. Leid. pr. agnoscit: quare delevi, ut ad *Lucianum* suaserat *Solanus*. Oudend. [Pro *πρῶτος* exhibet Burm. *πρώτῳ*. *Ex Add.*]

4. *Ὁ Ἀπόλλων*.] Ignorant haec MSS. A. et B. [Neque Burm. haec habet. *Ex Add.*]

5. *Φίλος*.] MS. B *ξένος*. [Burm. *ξένος*. *Ex Add.* — Cf. *Bachmanni* Anecdd. vol. II. p. 379, 24. quae *Ritschel*. iam laudavit.]

6. *Αὐτῆς*.] Rescripsi ex eodem cod. Leid. *αὐτοῖς*, ut est apud *Sophocl*. in *Electra* vs. 46. et *Μέγιστος*, maiuscula littera. Phanotensis viri nomen est. V. *H*. *Steph*. in Lexico, voce *δορύξενος*. Oudend.

Ἰδοῦ[1] Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἴδε[2]. Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ· ἰδοῦ με κἀνάθρησον οἷ' ἔχω κακά.

Ἱδρύθη, οὐχ ἱδρύνθη[3]. Θουκυδίδης· καὶ αὐτοῦ[4] συλλεγεὶς ἱδρύθη. καὶ πάλιν· τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἱδρυθὲν κακόν.

MSS A. et B. αὐτοῖς. [In explicando Sophoclis loco mirifice erravit *Oudend.* Totus locus ita scribendus mihi videtur: λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδ', ὅτι ξένος μὲν εἶ, | Φωκέως παρ' ἀνδρός, Φανοτέως, ἥκων· ὃ γὰρ etc. Φωκέως pro eo quod vulgo legitur Φωκεὺς scribendum esse iam observatum est in *Kiddii Miscellaneis Porsonianis* p. 211.]

1. Ἰδού.] Scrib. omnino ἰδοῦ. Vid. Cl. *Graev.* ad *Luc. Soloec.* t. III. opp. p. 572. ed. *Hemst.* Quam scriptionem tenet quoque citatus *Euripidis* locus Hec. vs. 808. Imperativum ὀξυτόνως scribi vult *Moeris* [p. 193. *Piers.*]: ἰδέ, ὀξύτονον, Ἀττικῶς· ἴδε ὡς τό, εἰπέ, λαβέ, εὑρέ. *Epictetus* tamen non semel ἴδε scripsit: vid. c. 86. pr. ubi: ἴδε, σεαυτοῦ τοὺς βραχίονας, τοὺς μηρούς, τὴν ὀσφὺν κατάμαθε. Unde non sine exemplo cum in Imperat. tum in adverb. *Ioann.* cap. I. 29. ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. iterum vs. 48. ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης et XIX, 5. ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Conf. Erasm. *Schmid.* ad *Matth.* II. 1. IV, 3. et *Heup.* ad *Marc.* p. 386 sqq. Stoeber.

Legendum est auctoritate Leid. pr. tam hic, quam in exemplo *Euripideo* vs. 808. ἰδοῦ accentu circumflexo: nam ἰδοῦ με, et ἰδέ με recte dicitur, et utrumque, ni fallor, Attice; sed ἰδού adverbialiter ponitur sine casu, sicut ἰδὲ est coniunctio. Errat quoque *Moeris.* V. *Hesych. Suid. Etym. M.* et *Graev.* ad *Luciani Soloec.* t. III. p. 572. Adhaec οἷ' ἔχω rescripsi cum Leidd. et *Eurip.* edd. pro οἷα ἔχω. Oudend. [cf. *Schaefer.* ad Gregor. Cor. p. 2.]

Leg. ἰδοῦ. Ostendit oppositum ἰδέ, quod damnat, et testimonium *Euripidis*, quod iam monui Anim. ad *Aesch.* p. 425. Ammersch. MS. A. ἰδοῦ B. ἰδού, sed post in *Euripid.* loco ἰδοῦ. [Burm. ἰδοῦ ut et mox οἷ' ἔχω. *Ex Add.*]

2. Ἴδε.] *Plato* de Legg. [immo de Republ.] lib. VII. p. 435. [p. 514. A.] ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους οἷον ἐν καταγείῳ οἰκήσει. quem locum laudans *Porphyrius* de Antro Nymph. p. 233. etiam legit ἴδε, unde et reliqua sunt emendanda. Lexicon de Spiritib. a Cl. *Valckenaerio* editum p. 227. ἴδε ἀντὶ τοῦ θέασαι καὶ ἀντὶ τοῦ ἰδού.

3. Ἱδρ. . . Θουκ.] Vid. l. II. c. 49. p. 129. *Duk.* quem ibid. vide; alter locus est ex l. III. c. 72. ἱδρύνθη habes Iudic. c. 13. ubi in edit. Rom. vitiose ἤδρ. ἱδρυνθῆναι *Herod.* II. p. 120. C. Stoeber.

MS. B. οὐχ ἱδρώθη. *Aeschin.* Dial. Socr. III. p. 88 ed. Cler.

(469) 4. Καὶ αὐτοῦ.] Leid. pr. καὶ αὐτὸς male. V. *Thucyd.* l. III. c. 72. ubi olim contra MSS. ἱδρύνθη edebatur: sicut saepe variant in eo libri. Adi *Wasseum* ad l. I. 131. [ubi *Bekkerus* ἱδρυθεὶς restituit.] et alibi. Alter locus exstat l. II. c. 49. et sic l. IV. c. 42. MSS. et edd. sed *H. Steph.* in lexico ἱδρυνθέντες. Oudend. [*Xenoph.* Cyrop. VIII. 4, 10. legitur ἱδρυνθῆναι.]

Καὶ Ἱερᾶσθαι[1] καὶ ἱερεύεσθαι ἐπὶ τῶν θυομένων[2] ἱερείων· ἱερᾶσθαι δὲ μόνον ἐπὶ τῶν εἰς ἱερέας τελούντων. ἱερῶσαι[3] μέντοι καὶ καθιερῶσαι ἐπὶ τῶν ἀναθημάτων.

---

1. *Καὶ ἱερᾶσθαι καὶ ἱερεύεσθαι* etc.] Legendum videtur *ἱερεύεσθαι καὶ καθιερεύεσθαι.* alias *Thomae* secum non conveniret, qui vocem *ἱερᾶσθαι* paulo post sacerdotum peculiarem facit; cui nostrae coniecturae favet *Ammonius*, quem interdum *Thomas* exscribit; ait enim: *ἱερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων.* Deinde vero *ἱερᾶσθαι* nunquam pro sacrificare accipitur; significat quippe sacerdotio fungi, sacerdotem renuntiari. Sic *Artemidorus* p. 120. *τὸ δὲ ἱερᾶσθαι*, inquit, *καὶ ἱερωσύνην παρὰ δήμου λαβεῖν, ἀγαθὸν πᾶσι πλὴν τῶν ἀποκρυπτομένων.* Sed plura suppetunt in lexicis exempla. SALLIER.

Vitiosam hanc esse lectionem, quae tamen etiam in *Phavorino* p. 380. comparet, nemo non videt; quia ipse auctor recte subdit, *ἱερᾶσθαι* solum dici de sacerdotibus; non ergo de sacrificiis: idcirco, uti mox iungit *ἱερῶσαι μέντοι καὶ καθιερῶσαι*, sic hic scribendum: *Ἱερεύεσθαι καὶ καθιερεύεσθαι.* [et ita dedit *Ritschel.* nisi quod ante *ἱερεύεσθαι* addidit *καί.*] Sic *Ammonius* p. 72. *Ἱερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν ἐπὶ τῶν θυομένων ἱερείων* etc. ex quo desumsit *Thomas.* MSS. tamen nil auxilii praebent; sed praeivit me hoc vitio demonstrando Cel. *Dukerus* ad *Thucyd.* l. V. c. 1. *τοὺς καθαροὺς ὄντας ἱερᾶσθαι.* Violentius emendavit Cl. *Valckenaer.* *καθιερεῦσαι καὶ ἱερεῦσαι.* OUDEND. [Non tam violenta est *Valcken.* emendatio, ut putavit *Oudendorp.*, sed rationibus palaeographicis aliquantisper commendatur; rectius tamen haud dubie coniecisset: *καθιερεύεσθαι καὶ ἱερεύεσθαι* etc. — Copulam *καὶ* ante *ἱερᾶσθαι* non novit Burm. *Ex Add.*]

MS. B. hanc periodum locat post *ἵνα ὦσι.* MS. A. absque distinctione subiungit periodo sequenti.

2. *Ἐπὶ τῶν θυομ.*] *Phav.* p. 380. sic: *ἐπὶ τῶν θυομ. ἱερείων ἱερᾶσθαι, καὶ μόνον* etc. Post pro *μέντοι* idem *μέν.* Pro *ἀναθημάτων* in ed. Rom. vitiose *ἀναθυμ.* WITTER. [*Valcken.* apud *Tittmann.* p. 164. haec: „*ἱερῶσθαι* Thuc. p. 318. b. [V. I.] Harpocr. *Γεραραὶ αἱ τῷ Διονύσῳ ἱερωμέναι γυναῖκες. ἱερᾶσθαι θεοῦ* Thuc. p. 98. Abresch. Thucyd. p. 72. Herod. p. 101. fine p. 103, 3. *τὴν ἱερευομένην* puellam Pausan. 254. a. b. *ἱεροῦσθαι* Paus. 5. p. 186. a. 570. b. *ἱερουμένη παρθένος.* 887. a. *ἱεροῦται.* 261. a. *ἱερωσαμένων τῷ θεῷ.* 309. f. bis et *ἱερατευσομένην. ἱερᾶσθαι τῇ θεῷ* Pausan. 173. ult. *ἱερασαμένων τῇ Δήμητρι* p. 195. f. 246. f. ib. 247, 1. *ἱερωσαμένη* 477. m. *Ἡρακλεῖ* 501. b. *ἱερασομένην τῇ θεῷ* 516. b. 571, 1. *ἱερᾶσθαι τῆς θεοῦ.* *Ruhnken.* in Tim. p. 108. Paus. 580. m. f. *ἱερᾶσθαι τῇ Ἀθηνᾷ* p. 695. m. 627. a. 584. ult. *τοῦ ἱερωμένου.* 585. 12. *ἱερᾶσθαι τῷ Διΐ. τὴν ἱερωμένην τῇ θεῷ* 778. b. 763. a. *ἱερᾶται αὐτῷ — ἱερωμένην αὐτῷ·* prius et tuetur Abresch. c. K. male *ἱερομέναι* scribitur Harp. in *Γεραραί*, et ap. Herod. *ἱεροσύνη. ἱερωσύνην ἱεράσασθαι* Aeschin. adv. Timarch. p. 3. l. 42.“]

3. *Ἱερῶσαι.*] Vid. schol. *Thucyd.* ad l. IV. p. 81. DRAK. (470)

Ἱέρεια[1] ἀπὸ τοῦ ἱερεύς, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Ὀδυσσεὺς Ὀδύσσεια παρώνυμόν ἐστιν. οἱ δὲ λέγοντες ἀπὸ τοῦ ἱερεύω ῥήματος τοῦτο γίνεσθαι καὶ τοῦτο[2] παροξυτόνως ἀξιοῦντες ἱερεία λέγεσθαι ὡς ἀριστεία, ἰατρεία, οὐκ ἴσασιν, ὅτι τὸ μὲν ἀριστεία, ὃ δηλοῖ τὴν ἀνδραγαθίαν, καὶ τὸ ἰατρεία, ὃ δηλοῖ τὴν ἰάτρευσιν, ἔργου εἰσὶ δηλωτικά, τὸ δὲ ἱέρεια οὐκ ἔργον δηλοῖ· ἱερατεία[3] γὰρ τὸ ἔργον. ὥστε οὐκ ἀπὸ τοῦ ἱερεύω γίνεται ἱέρεια, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἱερεύς, ὡς ἔφημεν.

Ἱκεσία[4] καὶ ἱκέτευμα. Θουκυδίδης[5]· μέγιστον ἦν ἱκέτευμα τοῦτο.

Ἴκταρ[6] ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. Αἰσχύλος· ἴκταρ

---

1. Ἱέρεια.] Videndus hic *Phrynich.* p. 86. *Nunn.* et *Phavor.* h. v. WITTER. Bene iudicat *Thomas*, sacerdotem feminam dici ἱέρεια, non ἱερεία, quod Atticis in usu ait *Moeris* [p. 191. *Piers.*] cum *Etymol.* putet, eandem quidem illos servare scripturam, sed tamen ἐκτείνειν τὸ ᾱ, ἐναλλαγὴν τοῦ τόνου ποιοῦντας. Sua vero ad verbum fere ex *Herodiani* p. 200. [p. 458. *Piers.* 456. *Lob.*] descripsit *Thomas.* OUDEND. [Pro ὥσπερ exhibet Burm. ὡς. *Ex Add.*]

2. Καὶ τοῦτο·] MS. *A.* καὶ διὰ τοῦτο. [recepit *Ritschel.*]

3. Ἱερατεία.] MS. A. ἱερατία.

4. Ἱκεσία.] *Alciphron* l. I. ep. 31. p. 180. [p. 178. *Wagn.*] ubi vid. *Berglerus.* DRAKENB. Ἱκετεία et ἱκέτευμα in Atticorum scriptis magis obvia sunt; a quibus tamen usurpatum nomen ἱκεσία argumento sunt haec *Eurip.* Orest. vs. 1330.

Ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μετάσχες ἱκεσίας φίλοις.

Quod etiam occurrit Phoen. vs. 91. et Heracl. vs. 108. SALLIER. Improbat hanc voc. *Phryn.* Ecl. [p. 11. *Lob.*] ad quem notas suo tempore vide. Eadem ipsi mens in Appar. Soph. [p. 44.] Ἱκετεία διὰ τοῦ τ, οὐ διὰ τοῦ σ, ἱκεσίους μὲν [μέντοι] λιτὰς καὶ λόγους ἱκεσίους. STOEBER. MSS. et edd. vett. καὶ ἱκεσία. [recepit hoc *Ritschel.*] Dissentit hic a *Phrynicho*, qui l. l. scribit: Ἱκεσία καὶ τοῦτο ἀδόκιμον, ἱκετεία δέ. Sed errare *Phrynichum*, ostenderunt viri docti, nisi statuamus cum *Pauwio*, pro ἱκετεία scriptum ἱκετία abiisse ubivis in ἱκεσία; et sic quoque in *Thoma*, in quo ἱκετεία reponi vult. OUDEND. [cf. *Lobeck.* Parerg. ad Phrynich. p. 504.]

5. Θουκυδ.] Lib. I. c. 136. extr.

(471) 6. Ἴκταρ.] Pro ἐγγὺς *prope* eleganter dicitur; unde proverb. *Οὐδ' ἴκταρ βάλλει, longe a scopo aberrat*, diciturque de iis, *qui voti compotes non fiunt*: metaphora desumta a sagittariis, qui non modo scopum non tangunt, sed ne locum quidem scopo propinquum feriunt. Extat hoc proverb. apud *Platon.* *Aelian.* de Animal. aliisque. Bos. Locus *Aeschyli* est in Agamemn. v. 117. *Lucian.* Lexiph. p. 347. ubi schol. ἴκταρ. ἐμημ.] Πλατωνικὸν τοῦτο, καὶ σημαίνει τὸ ἐγγύς. Quod quam vere dictum, ostendunt haec *Timaei* Lex. in

μελάθρων [1]. ὡς ἔχει τὸ τῆς παροιμίας, οὐδ᾽ ἴκταρ βάλλει, ἐπὶ τῶν ἀποτυγχανόντων λεγόμενον ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν τῶν οὐχ ὅπως τοῦ σκοποῦ [2] μὴ τυγχανόντων [3], ἀλλ᾽ οὐδὲ [4] ἐγγὺς βαλλόντων.

Ἴκτινος [5], οὐκ ἰκτῖνος· ἔστι δὲ εἶδος ἀετοῦ.

Ἰλὺς [6] μὴ εἴπῃς [7] ἐπὶ οἴνου, ἀλλ᾽ ἐπὶ ποτα-

Plat. ἴκταρ, ἐγγύς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. Stoeber. Conf. *Erotianus* et *Galenus* in Lex. Hippocr. h. v. *Suidas* et *Moeris* [p. 190. *Piers.*], *Hesychius* et *Phavorin.* h. v. *Apostolius* Proverb. Cent. XV. 6. p. 181. Usi sunt hac voce *Hesiodus* Theog. vs. 691. *Plato* de Republ. lib. IX. p. 238. cf *Foës.* in Oecon. Hippocr. p. 171. et Cl. *Heringa* Observ. cap. 20. p. 167.

1. Ἴκταρ μελάθρων.] Leidd. male μαλάθ. Sunt verba *Aeschyli* in Agam. 117. V. omnino Comm. ad *Hesychium.* Oudend.

2. Σκοποῦ.] MS. A. σκόπου. Mox uterque codex delet particulam μή.

3. Μὴ τυγχαν.] Exsulat μὴ a Leidd. in quorum secundo ἀποτυγχ. Dein ἀλλὰ Leid. pr. οὐδ᾽ ἐγγὺς sec. Oudend. [Deest μὴ etiam in Burm. *Ex Add.* — Iure delevit particulam *Ritschel.*]

4. Οὐδὲ.] Ignorant οὐδὲ MSS. Regg. [Burm. οὐδ᾽ ἐγγύς, quod recepit idem vir doctissimus.]

5. Ἴκτινος, οὐκ ἰκτῖνος.] Sic *Aristoph.* Avib. vs. 499. et 502. *Phavor.* ἴκτινος, εἶδος ὄρνιθος ἁρπακτικοῦ ἐν ἔαρι φαινομένου. Gloss. vero p. 138. *Milvus*, ἰκτῖνος. *Luc.* Timon. t. I p. 171. [c. 54.] προαρπάζων ὥσπερ ἰκτῖνος τὰ ὄψα. et sic constanter *Aelian.* de Anim. vid. e. g. l. I. c. 35. Stoeber. Sic quoque *Etym. M. Suid. Phavor. Hesych.* ἔλανον, ἴκτινος. Nihilominus contra in Leid. sec. exaratur ἰκτῖνος οὐκ ἴκτινος. ac viri docti ubivis fere ἰκτῖνος ediderunt, ut in *Luciani* t. I. p. 171. ed. ult. *Aelian.* l. V. An. 48. etc. cuius l. VI. c. 46. putem, pro ἐχῖνος δὲ scribendum vel ἴκτινος vel ἔλανος. Confer *Pauw.* ad *Philen* p. 111. Ceterum in *Hesychii* V. ἰκτὸς et βαθυῤῥηγάλη non ἰκτῖνος, sed ἰκτίς, in genit. ἰκτίδος, est legendum e *Suida*, aliisque. Oudend. [cf. *Iacobs.* ad Aelian. H. A. vol. II. p. 82. *Buttmann.* vol. I. p. 221. not.]

Male MS. B. ἄκτινος.

6. Ἰλὺς μὴ εἴπῃς ἐπὶ οἴνου, ἀλλ᾽ ἐπὶ ποταμοῦ.] *Aristoteles* (472) tamen, at quantus et quantum elegantioris linguae Graecae peritus vir! hanc subtilem, immo rectius inanem distinctionem ignoravit, quando sic aperte scribit l. III. de part. Animal. c. 3. p. 57. φαίνεται χρωματίζειν ἡ ἰλὺς τοῦ μέλανος οἴνου. et rursus l. III. de Generat. Animal. c. 2. p. 246. οἱ οἶνοι ἐν ταῖς ἀλέαις ὀξύνονται, ἀνατρεπομένης τῆς ἰλύος. et mox ibidem: ἀνοθολοῦται ὁ οἶνος, μιγνυμένης τῆς ἰλύος. omitto longe plura in hanc rem loca, passim in vastis summi istius philosophi operibus occurrentia. Sic et *Hippocrates* noster l. I. de Morb. Mul. p. 615. pariter dixit σμῆγμα ἐκ τῆς ἰλύος, observante quoque *Foësio* in Oecon. *Hipp.* p. 172. Sed et apud *Theophrastum*, *Dioscoridem*, *Athenaeum*, *Galenum* et alios promiscue saepius leguntur voces ἰλὺς atque τρύξ, adeo, ut nulla aut exigua certe differentia sit inter utramque. Quid? quod ipse bonus noster *Thomas* sui oblitus videtur, quando ipse infra

μοῦ[1]. ἐπὶ δὲ οἴνου τρύξ[2], ἣν τινες ὑποστάθμην καὶ ὑπόστασιν[3] λέγουσιν.

Ἰλυσπώμενος[4], οὐχ ἰλούμενος[5].

Ἱμονιά[6], οὐκ ἀντλητήριον.

Ἵνα[7] ὧδε λέγε, οὐχ ἵνα ἔσονται· πάνυ γὰρ

---

scribit: Σαπρὸς οἶνός ἐστιν, ὁ πρὸς τῷ τέλει ἰλώδης. uti nempe scribendum pro ὑλώδης, frequentissimo scribarum errore, ut iam monuimus in specimine Emendat Hesych. p. 15. conf. ipsum Hesych. in λαπτής, in Ἄσιν, et alibi saepissime. Sed haec obvia. TRILL.

7. Εἴπῃς.] Leid. pr. εἴποις. Sua hausit *Thomas* e *Phrynicho* p. 24. [p. 72. *Lobeck.* quem v.] Dicitur etiam de mari; *Aelian.* l. I. An. c. 55. agens de canibus marinis: ἁλίσκεται δὲ τῶν κυνῶν τῶν σμικρῶν τῶνδε ἑκάτερα γένη ἐκ τῆς ἰλύος καὶ τοῦ πηλοῦ. sic enim lego pro ἑκατέρωθεν: vel ἑκάτερον γένος. OUDEND. [*Valcken.* laudat *Hemsterh.* ad Arist. Plut. p. 488. b.]

1. Ἀλλ' ἐπὶ ποταμ.] Sic *Aristid.* t. I. p. 233. fin. Iebb. οὐ μὴν ἰλύ γε ὑπελείπετο, οὐδ' ὅσον ἔπηξε τὸ ἔδαφος. STOBBER.

2. Ἐπὶ δὲ οἴν. τρύξ.] Gloss. p. 15. *Amurca*, Ἀμοργή, ἔστι δὲ τρὺξ ἐλαίου. Vid. *Erot.* voc. ἀμόργη, et schol. ad Plut. v. 1083. WITTER.

3. Ἣν τινες ὑποστάθμην καὶ ὑπόστασιν.] Ὑποστάθμη est apud *Synes.* p. 98. B. *Laërt.* p. 197. A. Onomast. *Calep.* p. 50. *faex*, τρύξ, ὑποστάθμη. De ὑπόστασις vid. *Socrat.* Hist. Eccl. l. III. c. 7. cit. *Fabric.* B. G. IV, 34. p. 519. IDEM. *Suid.* ὑποστάθμη καὶ ὑποσταθμίς. ABRESCH.

4. Ἰλυσπώμενος.] *Ioseph.* p. 844. E. WITTER.
MS. B. ἰλισπώμενος.

(473) 5. Οὐχ ἰλούμενος.] Scribe εἰλούμενος, qua de re ad *Moeridem.* SALLIER. [Ad Moer. p. 204. vult εἱλούμενος.]

Hesych. ἰλυσπώμενος, εἰλούμενος. Sic etiam *Moeris.* *Phav.* ἰλυσπώμενον, συνειλούμενον. STOBBER.

Scrib. videtur οὐκ ἰλούμενος. In *Moeride* εἰλούμενος, sed hoc passim apud Atticos occurrit. *Hesych.* ἰλούμενος, περιστρεφόμενος. De τῷ ἰλυσπώμενος vide ad *Moerida* quoque; *Suidas*: ἰλυσπώμενον, συνειλούμενον. εἰς τέλμα βοῦν ἐμπεσόντα, καὶ ἰλυσπώμενον, ἕως τεθνάναι. Videtur respicere ad *Aelian.* l. VIII. Anim. c. 14. βοΐ εἰς τέλμα βαθὺ ἐμπεσόντι etc. ἀναγκάζουσι στρεβλούμενον καὶ ἰλυσπώμενον ἀποπνιγῆναι. OUDEND. [Burm. οὐχ εἰλούμενος. Ex *Add.* Recepit *Ritschel.*]

6. Ἱμωνιά.] *Phav.* ἱμον. *Suid.* ἱμων. voc. ἀνιμᾶσθαι. *Lucian.* Iup. Conf. t. II. opp. p. 632. [c. 8.] ἱμονίαν legit, nisi locus in mendo cubat. [Lehm. recte ἱμονιάν.] Qui nosse rem cupis, adi schol. *Aristoph.* Ran. v. 1332. STOBBER. Spiritum asperum adposui pro leni, ut fiebat male vulgo. V. ad *Hesych.* et *Suidam.* OUD.

Lexicon de Spirit. a cel. *Valckenaerio* editum p. 228. ἱμῶ τὸ ἀντλῶ, ἱμωνιά.

7. Ἵνα.] Contrarium, ni fallor, ostendi in Misc. Obs. Nov. vol. I. t. III. p. 14. ABRESCH. Observatione hac mutilus est codex A.

ἀμαθὲς[1] ἐπὶ τοῦ μέλλοντος ἵνα ἢ ἂν[2] ἢ ἢν ἢ ὅταν τιθέναι[3].

Ἱππασία λογοποιοί, ἱπποσύνη δὲ ποιηταί.

Πέτομαι, οὐχ Ἵπταμαι[4]. καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, οἶδ' ὅτι σε εὐφραίνει κῶμα ἐμόν[5], ἐπιστολῇ· σὺ γὰρ ἐκεῖνος ὁ πετόμενος μέν, ὅπως ἂν ἡμῶν ἀκούσαις, πετόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων ἐν τῷ συλλόγῳ. ἔπτη δὲ καὶ ἀπέπτη.

Ἴσασιν[6], οὐκ οἴδασιν.

Ἰσηγορία[7], οὐκ ἰσολογία[8].

---

1. Πάνυ γὰρ ἀμαθ. ἐπὶ τοῦ.] *Phav.* p. 385. μετὰ μέλλοντος ἵνα ἢ ἐὰν κ. τ. λ. WITTER.

2. Ἢ ἄν, ἢ ὅταν.] Rom. ἢ ἂν ἢ ἢν ἢ ὅταν. IDEM.
Leid. pr. Oxon [Burm.] edd. Rom. Vasc. ἢ ἂν ἢ ἢν ἢ ὅταν. Quod reposui. In Leid. sec. et *Phav.* ἢ ἢν sine ἢ ἄν. OUDEND.

3. Τιθέναι.] *Phav.* συντάσσεσθαι. WITTER.

4. Πέτομαι, οὐχ Ἵπταμαι.] Vide infra in πέταμαι. ubi prave vulgo editur πέτταμαι et πέττομαι, uti et hic in Oxon. et edd. R. Vasc. Adi *Graev.* ad *Luciani* Soloec. t. III. p. 773. ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ πέτεσθαι πολλῶν λεγόντων. In *Hesychio* malim quoque ἵπταται, πέταται, ut est in *Suida.* OUDEND.

Verba καὶ Λιβάνιος — ἐν τῷ συλλόγῳ desunt in MSS. A. et B. qui mox pro καὶ ἔπτη legunt ἔπτη δέ, et pro ἀπέπτη codex A. habet ἀνέπτη. *Musicius sive Plato* apud *Stobaeum* Serm. LXI. (474) p. 388. sed et ἵπταμαι adhibuit *Plato* de Legg. l. X. p. 845. [? cf. *Lobeck.* ad Phrynich. p. 326.] *Himerius* Declamat. p. 60. ἀηδόνες ἀπὸ γῆς ἵπτανται. [Vv. καὶ Λιβάνιος — ἐν τῷ συλλόγῳ desunt etiam in Burm. *Ex Add.* Uncis inclusit *Ritschel.*]

5. Κῶμα.] Quid *somni* vox hic significet, nescio. In Leidd. hoc exemplum *Libanii* ep. MCLXXXIX. non comparet. κῶμα Oxon. et edd. vett. σκῶμμα seu *dicterium*, *sales* citavit *Graevius*. Sed in *Libanio* legitur γράμμα ἐμόν. Dein e MSS. Leidd. reposui ἔπτη δέ, pro vulgari καὶ ἔ. OUDEND. [ἔπτη δὲ etiam Burm. *Ex Add.* — Mirus est error *Passovii*, ut hoc in transcursu addam, s. v. ἵπταμαι, quem num in editione novissima correxerit nescio. cf. *Lobeck.* ad Phrynich. l. l.]

6. Ἴσασιν.] *Dio* Chrysost. Or. XXXVI. p. 439. D. [cf. Moer. p. 205. *Piers.* 151. ed. Lips.]

7. Ἰσηγορία.] Recte ἰσηγορίαν interpreteris iuris aequabilitatem; ita *Lucianus* t. II. p. 261. [Dial. Mort. XV. 2.] ἀλλά, inquit, κείμεθα ἅπαντες ὑπὸ τῷ αὐτῷ ζόφῳ ὅμοιοι καὶ κατ' οὐδὲν ἀλλήλων διαφέροντες, καὶ οὔτε οἱ τῶν Τρώων νεκροὶ δεδίασί με, οὔτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν θεραπεύουσιν, ἰσηγορία δὲ ἀκριβὴς καὶ νεκρὸς ὅμοιος ἡμὲν κακὸς ἠδὲ καὶ ἐσθλός. Eodem sensu *Antoninus* Imp. p. 16. ait: καὶ τὸ δι' αὐτῶν γνῶναι Θρασέαν, Ἑλβίδιον, Κάτωνα, Δίωνα, Βροῦτον καὶ φαντασίαν λαβεῖν πολιτείας ἰσονόμου κατ' ἰσότητα καὶ ἰσηγορίαν διοικουμένην καὶ βασιλείας τι-

Ἰσοτελῆ[1] ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ[2] τὸν τῶν νόμων καὶ πάντων τῶν πραττομένων[3] μετέχοντα ξένον πλὴν ἀρχῆς.

Ἰσότης, οὐκ ἰσοτὴς ὡς βραδυτὴς[4] καὶ ταχυτής[5]. ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ[6] Ἀττικοὶ μὲν ἰσότης λέγουσιν ὡς ἀρότης, οἱ δὲ ἁπλῶς ἰσοτὴς[7] ὡς βραβευτής.

μώσης πάντων μάλιστα τὴν ἐλευθερίαν τῶν ἀρχομένων. Si quis tamen ibi *ἰσηγορίαν* exponere velit liberam loquendi facultatem, quae ex illa iuris aequabilitate proficisci solet, nos repugnantes non habebit, cum aliter intelligi non possint haec *Philonis* p 675. πρὸς τοίνυν τοῖς εἰρημένοις ἐναργεστάτη πίστις ἐλευθερίας ἰσηγορία, ἣν οἱ σπουδαῖοι πάντες ἄγουσι πρὸς ἀλλήλους . . . καθάπερ οὖν ὁ μουσικὸς λόγος ἅπασι τοῖς ἐπιτετηδευκόσι μουσικὴν ἰσηγορίας τῆς ἐν τέχνῃ μεταδίδωσι . . . οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ νόμος τοῖς ἐμπείροις τῶν βιωτικῶν. SALLIER. Adi Cl. *Albert.* ad *Hesychium*. OUDEND. [cf. Moeris p. 203. ubi vid. *Pierson.*]

8. *Οὐκ ἰσολογία.*] Excerpt. Legat. ex *Polyb.* n. 58. p. 1220. κατὰ πόσον ἰσολογίαν ἔχειν πρὸς Ῥωμαίους. et n. 104. p. 1295. ἀπολωλεκὼς ὁ δῆμος τὰς προσόδους, τὴν παῤῥησίαν, τὴν ἰσολογίαν. WITTER.

1. *Ἰσοτελῆ.*] Conf. *Ammon.* h. v. et voc. *μέτοικος*. Hinc *ἰσοτέλεια* apud *Xenoph.* Ἑλλ. II. p. 370. [4, 16.] IDEM. *Ἰσοτελὴς* dicitur *Theodotus* ille, qui in causa Phormionis arbitri munere functus est; de quo sic *Demosth.* adv. Phorm. fin. p. m. 590. B. ὡς δέον παρὰ μὲν τῷ Θεοδότῳ τῷ ἰσοτελεῖ ὑποσχεῖν αὐτοὺς δίκην ἄνευ παραγραφῆς. *Timaeus* Lex. in *Plat.* ἰσοτελής· ὁ ἄνευ ζημίας ἐπιδημῶν ἴσα τοῖς πολίταις. STOEBER. (475)

2. *Οἱ παλαιοί.*] Verba οἱ παλαιοὶ post ξένον locat MS. B. [Post ξένοι etiam Burm. Leid. pr. *Ex Add.* — Sequutus est hos codd. *Ritschel.*]

3. *Πάντων τῶν πραττομένων.*] Sic scribit quoque *Moeris* [p. 199.] in h. v. at in Leid. pr. ac *Phavor.* exaratur πάντων πραγμάτων. Multis de *ἰσοτελὴς* egerunt viri docti in *Harpocratione*, *Polluce*, *Hesychio*, *Ammonio*. OUDEND. [cf. *C. Fr. Hermann.* Lehrb. der griech. Staatsalterth. §. 116.]

4. *Βραδυτής.*] *Thucyd.* l. I. p. 47. C. conf. *Lascar.* p. 415. f. WITTER.

5. *Ταχυτής.*] *Liban.* t. I. p. 317. D. 318. A. ἰσότης, φιλότης Id. l. c. p. 329. A. IDEM.

6. *Ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ Ἀττικοὶ μὲν ἰσότης λέγουσιν ὡς ἀρότης.*] Primum voces *Ἀττικοὶ μὲν Thomae* textui inserui, auctoribus MSS. Leidd. et Oxon. [accedit Burm.] ac *Moeride* [p. 202.] ἰσότης, ὡς ἀρότης, Ἀττικῶς· ἰσοτής, ὡς βραβευτής, Ἑλληνικόν. Verum quis unquam *ἰσότης* masculine de homine dixerit, nescio. *Aequalitatem* seu *parilitatem* vel *aequitatem* significat *ἰσότης*. In MSS. Leidd. et ed. Rom. est *ἰσώτης* et statim *ἰσωτής*. Graeca vox fortasse fuerit *ἰσώνης*, *aequo pretio quid emens*, unde *Ἰσωνία Suidae* ex *Aristophane* [Pac. v. 1220.] OUDEND.

MSS. A. et B. ἀρσενικοῦ Ἀττικοὶ μὲν λέγουσι.

7. *Ἰσοτής.*] MS. A. et B. *ἰσωτής*. [ita etiam Burm. *Ex Add.* —

Ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Ἴσου φαμὲν, οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς ἴσης[1], οἷον, ἀπὸ τῆς ἴσης[2] τὸν δεῖνα φιλῶ, καὶ ἀπὸ τῆς ἴσης ἐχθρός εἰμι.

Ἱστάναι[3], οὐχ ἱστάνειν.

Ἵστημι τόδε κινούμενον[4], καὶ ἵστημι τόδε ἀντὶ τοῦ ζυγοστατῶ. Λουκιανὸς ἐν τῷ τοῦ Δημώνακτος[5] βίῳ· στῆσον, ἔφη, τὸν σποδόν.

Ἱστορῶ[6] τὸ πολὺν τόπον διέρχομαι, καὶ ἱστορῶ τὸ παλαιὰ πράγματα διηγοῦμαι[7], καὶ ἱστο-

---

Ritschel. secundum hos codd. *ἰσώτης λέγουσιν — ἰσωτὴς ὡς βραβευτής.* Thomae errorem ex Moeridis exemplo, quo usus fuerat, ortum esse, bene monuit idem vir doctissimus.]

1. *Ἀπὸ τῆς ἴσης.*] Vid. *Thucydid.* l. I. c. 15. *ἀπὸ τῆς ἴσης κοινὰς στρατείας ἐποιοῦντο.* Dein *οὐχ ἱστάν.* restitui pro vitio ed. *Blank.* *οὐκ.* Oudend. [Loquutio *ἀπ' ἴσης* s. *ἐπ' ἴσης* restituenda Herod. *περὶ πολιτ.* p. 176. extr. *St.* p. 661, 24. *Bekk.* *οὕτω γὰρ ἐπὶ πάσης ἐγίνετο μᾶλλον, ἢ τὴν ἡμετέραν αὐτῶν ἀπολιπόντας περὶ τῆς ἐκείνων διαμάχεσθαι.* cf. *Schaefer.* ad Lamb. Bos. p. 456.]

2. *Οἷον, ἀπὸ τῆς ἴσης.*] MS. A. non repetit *οἷον ἀπὸ τῆς ἴσης.* MS. B. pro *οἷον* habet *ἤγουν.* [*ἤγουν* pro *οἷον* etiam Burm. *Ex Add.*]

3. *Ἱστάναι, οὐκ.*] Vid. *Graevius* ad *Lucian.* Soloec. p. 747. Drakenb. [cf. Moer. p. 204. *Piers.*]

Uterque MS. *οὐχ.*

4. *Ἵστημι — καὶ ἵστημι τόδε ἀντὶ τοῦ ζυγοστατῶ.*] Pro *pendo in lance.* Sic *Aristoph.* Vesp. p. 434. *ἵστη βόειον δημόν, pependit adipem bubulum.* Idem in Pace p. 717. — *καὐτῷ σοι γενήσεται, Τὰ σῦκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἱστάναι, et tu ipse habebis, unde servis in agris ficus possis appendere.* LXX. Intt. *Ierem.* XXXII. 9. *Καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου.* et in Evang. *Matth.* XXVI, 15. *ἔστησαν αὐτῷ* (*Ιούδᾳ*) *τριάκοντα ἀργύρια.* BOS. (476)

5. *Λουκιαν. ἐν τῷ τοῦ Δημ.*] T. II. p. 389. c. 39. Conf. *τοὺς Ο'. Zach.* XI. 12. Stoerber.

MS. A. *Δημώνακτος.*

6. *Ἱστορῶ κ. τ. λ.*] Videantur, quae de hoc verbo doctissime, uti solet, adnotavit Celeb. *Abresch.* l. I. Animadv. in *Aeschyl.* c. 29. p. 207. et ante ipsum perquam diffuse et copiose, uti consuevit, *Guil. Budaeus* in Comment. Ling. Gr. p. 1071. Triller. *Phav.* p. 391. pro *τόπον* habet *χρόνον*, minus bene. Vid. utique locum et cetera corrige. Witter. Scripsit forte *Phavor.* *τὸν πάλαι χρόνον διέρχομαι*; mox enim subiicit: *ἱστορῶ τὸ διέρχομαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς.* Conf. schol. *Soph.* Electr. vs. 318. Stoerber.

Τόπον agnoscunt MSS. A. et B.

7. *Διηγοῦμαι.*] Leid. pr. *ἀφηγοῦμαι* cum *Phavorino*, in quo et *χρόνον* pro *τόπον*; sed et mox addit ita, uti hic leguntur. Oud.

Uterque MS. *ἀφηγοῦμαι.* [Burm. quoque *ἀφηγοῦμαι.* *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

ρῶ ποιητικῶς τὸ ἐρωτῶ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ[1]· ἱστόρει τί σοι φίλον[2]. καὶ ἱστορῶ τὸ ζητῶ. Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ[3]· ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, ὃν ἱστορεῖς· ἤγουν ζητεῖς ἢ βλέπεις. ἀμφότερα γὰρ ἀπὸ τούτου νοεῖται.

Ἴσχειν κάλλιον[4] ἢ ἔχειν.

Ἰσχύω οὐ μόνον τὸ ἰσχυρός εἰμι[5], ἀλλὰ καὶ τὸ ἰσχυρὸν ἕτερον ποιῶ. Ἀριστείδης ἐν Λευκτρικῶν δευτέρῳ[6]· οὓς αὐτοὶ καθ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἰσχύσατε.

---

1. *Αἰσχύλ. ἐν Προμ. ἱστόρει τί σοι.*] Videtur hic aliquid excidisse: Verba enim, *ἱστόρει τί σοι φίλον*, non sunt *Aeschyli*, sed *Sophoclis* Electr. vs. 316. Quare sic puto, *Magistrum* scripsisse: *Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ, καὶ Σοφοκλ. ἐν Ἠλέκτρ. ἱστόρει τί σοι φίλον.* ubi schol. *ἱστόρει*] *ἐρώτα. ἱστορεῖν τὸ διέρχεσθαι τόπους παρὰ τοῖς κοινοῖς, παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς τὸ ἐρωτᾶν.* plane ut *Phavorinus.* Pertinent huc illa *Aeschyli* Prometh. vs. 633. *τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον*, i. e. *μάθωμεν, ἐρωτήσωμεν.* Est apud [eundem *ἱστορεῖν* idem ac *προβλέπειν*, si quidem audiendus scholiasta] ad Pers. vs. 450. ubi diserte poeta: *κακῶς ἱστορῶν τὸ μέλλον.* Eodem sensu *ἐξιστορῆσαι* a poetis praesertim usurpatum, vid. *Aeschyl.* Sept. contr. Theb. vs. 512. *Eurip.* Hec. vs. 236. et 744. STOBBER.

(477) 2. *Ἱστόρει τί σοι φίλον.*] Haec verba non leguntur in *Aeschyli* Prometheo, sed *Sophoclis* Electra vs. 316. quod iam monuit doct. *Abresch.* Animad. in *Aeschyl.* p. 36. V. et Oed. Col. vs. 36. Sed in *Aeschyli* Prometheo vs. 962.

Πεύσῃ γὰρ οὐδὲν ὧν ἂν ἱστορῇς ἐμέ.

Ut in *Eurip.* Phoen. vs. 624. *ὡς τί μ' ἱστορεῖς τόδε;* Dein in loco *Euripidis* ex Oreste vs. 380. in Leid. pr. et *Phavorino* exhibetur *ὅντιν' ἱστορεῖς*, sed male. Poetae versus est:

Ὅδ' εἰμ' Ὀρέστης, Μενέλεως, ὃν ἱστορεῖς.

V. et Comm. ad *Hesych.* OUDEND. [Etiam Burm. *ὅντιν'*. *Ex Add.* Recepit *Ritschel.*]

3. *Εὐριπ. ἐν Ὀρέστ.*] Vs. [374. *Pors.*] Neque vero poetis tantum, sed et solutae orationis scriptoribus *videndi* et *inspiciendi* notione vox illa usu venit. Exempla vid. apud *Bud.* C. G. L. col. m. 1071. Quibus adde *Gal.* I. 18. *ἔπειτα μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἱστορῆσαι Πέτρον.* STOBBER.

4. *Ἴσχειν κάλλιον.*] *Theocr.* Epigr. IV. fin. *ἄρνα τὸν ἴσχω Σαιίταν.* *Aristid.* Panathen. t. I. opp. p. m. 107. fin. *καὶ πνεύματα αὐτόθεν ἴσχει.* ubi tamen *Canter.* legi vult *ἀνίσχει.* IDEM.

5. *Τὸ ἰσχυρός εἰμι.*] *Eurip.* Orest. vs. 901. *Ἀνήρ τις ἀθυρόγλωσσος, ἰσχύων θράσει.* IDEM.

6. *Ἀριστείδ. ἐν Λευκτρ. δευτ.*] T. I. p. 441. *Iebb.* [vol. I. p. 661. *Dind.*] ubi vulgata sic legit: *τί οὖν καταιτιᾶσθε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν πλεονεξίαν, οὓς αὐτοὶ καθ' ὑμῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ τῶν ἄλλων ἠσκήσατε;* IDEM.

Τὸ Ἰὼν καὶ ἰέναι καὶ ἐπὶ τῶν τριῶν χρόνων εὕρηται, ὡς Πλάτων ἐν Φαίδωνι· ἐπὶ μὲν ἐνεστῶτος· ἀεὶ[1] ἀνάπλεα τοῦ σώματος ἐξιέναι[2]. ἐπὶ δὲ παρῳχημένου καὶ μέλλοντος· ὥστε μοι παρίστασθαι ἐκεῖνον[3], μηδ' εἰς Ἅιδου ἰόντα ἄνευ θείας μοίρας ἰέναι, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖσε ἀφικόμενον εὖ πράξειν. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μὲν ἰόντα παρῳχημένος, τὸ δὲ ἰέναι μέλλων, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐπαγόμενον τὸ εὖ πράξειν. τὸ δὲ ἄπειμι καὶ δίειμι καὶ τὰ τοιαῦτα ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου καὶ ἐπὶ μέλλοντος· ἐπὶ δὲ παρῳχημένου ἀπῄειν καὶ διῄειν. τὸ δὲ ἴθι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲν ἐπὶ παρῳχημένου ἀντὶ τοῦ ἐλθέ. εὑρίσκεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐνεστῶτος ἀντὶ τοῦ ἔρχου. Πλάτων[4] ἐν

Leid. uterque [et Burm.] *Λευτρικῷ*, quomodo inscribi solent *Λευκτρικὸς πρῶτος*, *Λευκτρικὸς δεύτερος* etc. Et sic supra v. *αἴσχιον*, atque ita MSS. rursus *ἐν Λευκτρικῷ τρίτῳ* in v. *ὑπολογίζομαι*. Sed in v. *βούλομαι* p. 167. [157. hui. ed.] *ἐν Λευτρικῶν τρίτῳ*. et infra in *ἐξερῶ*, ac *κληρονομῶ*, *ἐν Λευτρικῶν πέμπτῳ*. malim tamen ubique delere *ν*. Nam in Genitivo cum dicit auctor, amat potius *ἐν πρώτῳ* etc. *τῶν Λευκτρικῶν*, ut in v. *Μερίτης*, *Πρόσκρουμα*, *Τριήρεος*. [Iure recepit *Ritschel.* *Λευκτρικῷ*. Vid. supra ad p. 157. hui. ed.] Ceterum innuit auctor locum, qui comparet t. I. p. 440. ed. Angl. verum ubi non legitur *ἰσχύσατε*, sed *ἠσκήσατε*, recte. *Thomas* in vitiosum *Aristidis* codicem incidit, praecedente versu ibi habetur *τὴν ἰσχύν*. Nusquam, opinor, *τὸ* (478) *ἰσχύω* significat *τὸ ἕτερον ἰσχυρὸν ποιῶ*. Porro *ὑμῶν* ex *Aristide* correxi pro *ἡμῶν*. Oudend. [*ὑμῶν* confirmat Burm. *Ex Add.*]

1. *Ἀεὶ.*] Delet hanc particulam MS. B. [deest etiam in Burm. *Ex Add.*]

2. *Ἐξιέναι.*] Ita praebent Leidd. uterque cum *Platonis* edd. t. I. p. 83. D. ed. Serr. vulgo hic *διεξιέναι*. In sequenti etiam exemplo ibidem p. 58. E. iisdem MSS. auctoribus et sensu postulante hic restitui *ὥστε μοι*, vulgo erat *μή*. Dein in Leid. pr. *ἀλλὰ καὶ καὶ ἐκεῖσε*. Mox uterque Leid. *μόνον καὶ μέλλοντος* [*καὶ μέλλοντος* omissa praepositione *ἐπὶ* etiam Burm. *Ex Add.* *μόνον καὶ μέλλοντος* recepit *Ritschel.*] ; et una voce Leid. sec. ac vett. edd. rursus *ἐπιτοπλεῖστον*. [ita etiam *Ritschel.*, ut semper.] Oudend.

Uterque MS. *ἐξιέναι*. [ita etiam Burm. *Ex Add.* Hodie legitur *τοῦ σώματος ἀνάπλεα*.]

3. *Ὥστε μὴ παρίστασθαι κ. τ. λ.*] *Plat.* Phaedon. p. 58. E. Stobber.

Uterque MS. *μοι*. [ita etiam Burm. *Ex Add.*]

4. *Πλατ. ἐν πρώτ. τῶν πολιτ.*] Pag. 328. D. ubi *ξύνισθι*. Idem l. c. p. 328. C. *οὐδὲν ἂν σε ἔδει δεῦρο ἰέναι*. Stobber.